SAMLING AF BESTEMMELSER

VEDRØRENDE

KØBENHAVNS KOMMUNE

1937

UDGIVET

I HENHOLD TIL KOMMUNALBESTYRELSENS BESLUTNING

VED

MAGISTRATENS 1. AFDELINGS SEKRETARIAT

KØBENHAVN
A/S J. H. SCHULTZ BOGTRYKKERI
1938

n 09.362
Sa 57
n

Sagfortegnelse 1937.

Fortegnelsens Inddeling.

Aalegaardsnævnet.
Adgangsbeviser.
Adoption.
Afløbsanlæg.
Aldersrente.
Anlæg og Parker.
Antenner.
Apoteker.
Arbejdsforhold.
Arbejdsløshed.
Arbejdsløshedsforsikring.
Arresthuse.
Arveforhold.
Auktion.
Automater, Udhængsskabe.
Autorisation.

Badeanstalter.
Banker og Sparekasser.
Begravelsesvæsen.
Bekendtgørelser.
Belysningsvæsenet.
Beværtere.
Biblioteker.
Biografteatre.
Bogføring.
Boligforhold.
Borgerlig Vielse.
Borgerrepræsentation.
Brandforsikring.
Brandvæsen.
Broer.
Brændevinsafgift.
Budget.
Bygningsvæsen.
Bymuseet.
Byplan.
Børn.
Børnedødelighed.
Børnehjem og Opdragelsesanstalter.

Centralarbejdsanvisningskontoret.
Checklov.

Dampkedler.
Deponering.
Desinfektion.
Dispachører.
Domsmænd.
Droskekørsel.

Ekspropriation.
Elektricitetsværker.

Fabriksloven.
Faste Ejendomme.
Firma.
Fiskeri.
Flyvning.
Folkeregister.
Foreningsregister.
Forfatterret.
Forhyring.
Forligskommissioner.
Forsikring.
Forsørgelsesvæsen.
Forældelse.
Forældremyndighed.
Fredning.
Fængselsvæsen.
Færdsel.
Fæstevirksomhed.

Gader og Veje.
Gammel Kloster.
Gartnerier.
Gasmasker.
Gasværker.
Geodætisk Institut.
Gift.
Glyptotheket.
Grosserersocietetet.
Gældsbreve.

Haandværksafdelingen.
Handelsagentur.
Havebrug.
Havnevæsen.
Hegnsregler.
Helligdage.
Hospitalsvæsen.
Hunde.
Husdyr.
Husgerningskontor.
Husholdning.
Højskoler.

Idrætsparker.
Indfødsret.
Indkvartering.
Indlemmelser i Staden.
Indsamlinger.
Invaliderente.

Jagt.
Jernbaner.
Jordemødre.

Kassevæsen.
Kirker og kirkelige Forhold.
Kloakvæsen.
Kolonihaver.
Kommunalvæsen.
Kommunebiblioteker.
Kongelige Teater.
Konvertering.
Kriseforanstaltninger.
Kunst.
Kunstneriske Formaals Fremme.
Kvægsygdomme.
Kvægtorvet og Slagtehusene.
Kørselsafdelingen.

Laan.
Legater og Stiftelser.
Leje.
Levnedsmidler.
Ligbrænding.

Lotterispil.
Lov- og Ministerialtidende.
Luftfart.
Lukketid.
Lægevæsen.
Lærlingeforhold.
Lønninger.

Maal og Vægt.
Magistraten.
Medhjælperforhold.
Monumenter.
Mosaisk Trossamfund.
Motorvogne.
Museer.
Musik.
Mæglere.
Myndighed.

Naturfredning.
Navneforandring.
Næringsvæsen.
Nævninger og Domsmænd.

Obligationer.
Omformerstationer.
Omnibuskørsel.
Opfostringshuset.
Overformynderiet.
Overpræsidenten.

Pantebreve.
Parcelsalg.
Parker.
Pension.
Pensionskasser.
Plakatsøjler.
Plantesygdomme.
Politivæsen.
Psykoteknisk Institut.

Raadhuset.
Radio.
Registrering.
Regnskabsvæsen.
Renovationsvæsen.
Renter.
Retsplejen.
Revision.
Rundetaarn.

Samling af Bestemmelser vedr. Københavns Kommune.
Separation og Skilsmisse.
Skattevæsen.
Skolevæsen.
Skorstensfejning.
Skove.
Sparekasser.
Spedition.
Sporveje.
Springvand.
Stadens administrative Revision.
Stadens faste Ejendomme.
Stadens Hovedbogholderi og Revision.
Stadens Lønnings- og Pensionsvæsen.
Stadens Regnskabsvæsen.
Stadens Vedtægt.
Stadsarkitektens Direktorat.
Stadsarkivet.
Stadsingeniørens Direktorat.
Stadskonduktøren.

Stadslægen.
Statistisk Kontor.
Statstidende.
Stempelafgift.
Stiftelser.
Straffelovgivningen.
Studenterkollegier.
Stævningsmænd.
Sundhedsvæsen.
Svendeprøver.
Sygekasser.
Sygelønsregulativ.
Sygeplejersker.
Søer.
Sønæring.

Taksation.
Teater.
Telefon.
Thorvaldsens Museum.
Tinglysning.
Tjenestemænd og Arbejdere.
Torvevæsen.
Totalisatorspil.
Trafik.
Translatører.
Trossamfund, anerkendte.
Tvangsakkord.

Udhængsskabe.
Udvandring.
Ulykkesforsikring.
Underholdsbidrag.
Uniform.

Vaaben og Ammunition.
Vaccination.
Valg.
Valuta.
Vandreherberger.
Vandsyn.
Vandvæsen.
Varemærker.
Varmeværker.
Vartov.
Vejning.
Vekselerere.
Vognmænd.
Værgemaal.
Værnepligt.

Ægteskab.
Æresoprejsning.

Nærværende Aargang af Samlingen er forsøgsvis delt i en Afdeling A indeholdende Love, ministerielle Bekendtgørelser, Cirkulærer og lign. og en Afdeling B indeholdende Kommunalbestyrelsesbeslutninger, ministerielle Skrivelser m. v. Registret er fælles for begge Afdelinger.

Ved de enkelte Emner er de vigtigste af de gældende Love og Bestemmelser, der vedrører det paagældende Emne, anført med *Kursiv*. Tallet i Parentes angiver Sidetallet i det Bind af nærværende Samling, hvor Loven eller Bestemmelsen findes.

Aalegaardsnævnet for Kbhvn. bestaar af en af Ministeren for Søfart og Fiskeri udnævnt Formand og to af Magistraten paa 3 Aar udnævnte fiskerikyndige Medlemmer, se Lov om Saltvandsfiskeri 31. Marts 1931 § 7 (144). **Side**

Adgangsbeviser, jfr. Næringsvæsen, Politivæsen.

5. Maj Skr. at en Person, der er Medindehaver af et engelsk Firma, og som hvert Aar ca. 8 Dage opholder sig her i Landet, hvor han sammen med sin herværende Repræsentant besøger Firmaets Kunder, der alene afgiver Ordrer til Repræsentanten, ikke skal løse Adgangsbevis 1061

17. Juli Skr. om hvorvidt et Aktieselskab kan medvirke ved Optagelse af Ordrer for et udenlandsk Firmas Regning.... 1112

Adoption.

Lov om Adoption 26. Marts 1923 (100).
Tillæg: Lov 11. Nov. 1931 (630).
Bekg. af Konvention mellem de nordiske Lande ang. Ægteskab Adoption og Værgemaal 28. Dec. 1931 (748).

Afløbsanlæg, jfr. Bygningsvæsen, Sundhedsvæsen, Brandvæsen, Kloakvæsen.

Bekendtgørelse angaaende Forskrifter vedrørende Afløb fra Ejendomme i København, 20. Juni 1924 (766), Tillæg af 12. Febr. 1926 (19) og 13. Marts 1930.
Politivedtægt for København af 1. Marts 1913, §§ 29, 91 og 101 (653), Tillæg af 5. Marts 1931 (53).

Side

Bekendtgørelse angaaende Autorisation som Kloakmester i København 22. Sept. 1931 (526).
Bekendtgørelse angaaende Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation, 6. Oktober 1931 (542).
Lov 23. Marts 1937 om Leje (§ 24 W. C.) (134).
Lov 7. Maj 1937 om tekniske Installationer (406).

23. Mrts. Lov om Leje (§ 24 W. C.) 134
7. Maj Lov om tekniske Installationer 406

Aldersrente, se Forsørgelsesvæsen.

Anlæg og Parker, jfr. Gader.

11. Febr. Besl. om Bevilling til et Parkanlæg ved Utterslev Mose 1014
3. Juni Besl. om at indrette en Restauration i Ejendommen »Gl. Bellahøj« 1071
3. — Besl. om at yde Garanti for et Bikubelaan paa 450 000 Kr. til Københavns Idrætspark samt at annullere den under 19. November 1936 givne Bevilling paa 450 000 Kr. til Anlæg af en Folke- og Idrætspark i Sundbyerne 1071

Antenner, se Radio.

Apoteker.

Lov om Apotekervæsenet 31. Marts 1932 (157).
Lov om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden 31. Marts 1932 (187). 18. Maj 1937 (555). Bekg. om Afgift for Eftersyn af Apoteker, Hospitalsapoteker og Haandkøbsudsalg 3. Sept. 1932 (640).

22. Febr. Resol. om Oprettelse af et Apotek paa Frederikssundsvej mellem Risvangen og Krabbesholmsvej 1019
18. Maj Lov om Ændring i Lov af 31. Marts 1932 om Apotekerafgift og Tilskud til Apotekerfonden 555
29. — Cirk. ang. Udlevering af Gift 577
6. Juni Resol. om Oprettelse af et Apotek ved Krydset Frederiksborgvej og Tuborgvej-Tomsgaardsvej 1073
5. Juli Resol. om Oprettelse af et Apotek ved Krydset Tagensvej-Haraldsgade 1084
21. — Cirk. ang. Misbrug af ikke-tillægsafgiftsberigtiget Spiritus 756
11. Aug. Resol. om Oprettelse af et Apotek i Jernbane Alle mellem Bogholder Alle og Herlufsholmsvej 1121
20. Sept. Bekg. om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Tetraklorkulstof (Tetraklormetan), Trikloræthylen, Tetraklorætan, Tetrakloræthylen og Diklormetan.. 845

Side

10. Nov. Bekg. om Ændring i Bekg. af 28. Febr. 1931 om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget 877

Arbejdsforhold, jfr. Centralarbejdsanvisningskontoret, Forhyring, Forsørgelsesvæsen IV og V (Arbejdsløsheds- og Ulykkesforsikring, Kriseforanstaltninger i Anledning af Arbejdsløsheden), Fæstevirksomhed, Husgerningskontorer, Lærlingeforhold, Medhjælperforhold.

Lov om Arbejde i Fabrikker samt det offentliges Tilsyn dermed 29. April 1913 (802). Lov 12. Febr. 1919 (822). 31. Marts 1933 (221).

Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. 23. Juni 1932 (409). Lov 20. Maj 1933 (626). 31. Marts 1937 (174). 14. April 1937 (257). Lovbekg. 14. Maj 1937 (428).

Lov om privat Arbejdsanvisning 20. Maj 1933 (630).

Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder 18. Jan. 1934 (4).

Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde 20. Maj 1933 (589).

Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde 18. April 1925 (1125). Nr. 160 18. Maj 1937 § 57 (515).

Lov om Forbud mod Overarbejde 7. Maj 1937 (292).

Bekg. 15. Okt. 1937 vedr. Opslag om Arbejdstid m. v. og Førelse af Overarbejdsjournal (851).

Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper 6. Maj 1921 (724), 30. Juni 1922 § 71 (1445). 20. April 1933 (267).

Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab 31. Marts 1937 (185).

15. Febr. Lov om Ophævelse af Lov af 27. Marts 1929 om Værn af Erhvervs- og Arbejdsfriheden 41

31. Mrts. Lov om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. 174

31. — Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab 185

9. April Lov om Forlængelse af Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere 229

7. Maj Lov om Forbud mod Overarbejde 292

14. — Bekg. af Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 og Lov af 14. April 1937 428

Side

18. Maj Lov om Folkeskolen (§ 57 om skolepligtige Børns Arbejde) 515
26. — Skr. vedr. Lov af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde 1067
22. Juli Bekg. om Indretning og Brugen af mekanisk drevne Slibeskiver 756
4. Okt. Skr. om Overskridelse af Arbejdstiden i Virksomheder med Døgndrift 1141
15. — Bekg. af Regler vedr. Opslag om Arbejdstid m. v. og Førelse af Overarbejdsjournal i Henhold til § 6 i Lov af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde 851
20. Nov. Skr. om Overskridelse af Arbejdstiden i Virksomheder med Døgndrift 1182

Arbejdsløshed, Foranstaltninger imod, se Forsørgelsesvæsen IV og V.

Arbejdsløshedsforsikring, se Forsørgelsesvæsen IV.

Arresthuse, se Fængselsvæsen.

Arveforhold.

Lov om nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv 21. Maj 1845 (182). Lov om Ændringer i denne Lov 29. Dec. 1857 (430). 7. Maj 1937 (372).
Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo 20. April 1926 (304). Lov 7. Maj 1937 (379).
Lov om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dødsboer 20. April 1926 (298).
Lov om Afgift af Arv og Gave 10. April 1922 (1108). Lov 16. Maj 1933 (359). 31. Marts 1937 (198).

31. Mrts. Lov om Forlængelse af Lov af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv 198
7. Maj Lov om Ændring i Arveforordningen af 21. Maj 1845 . 372
7. — Lov om Ændring i Lov af 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo 379

Auktion.

Næringslov 28. April 1931 §§ 51—56 vedr. frivillige Løsøreauktioner og Auktionsholdernæring (322).
Lov om offentlig Auktion ved Auktionsledere 16. April 1935 (171).
Lov om Afgift for offentlig Auktion 24. April 1935 (183).

Side

13. Okt. Skr. om hvorvidt den af en Person, der har Beskikkelse som Auktionsleder, udøvede Virksomhed gaar ud over, hvad Beskikkelsen hjemler, samt at den paagældende er uberettiget til at betegne sig som Auktionsholder 1147

Automater, Udhængsskabe m. m.

Om Afgifter for Tilladelse til at have Automat eller Udhængsskab Pl. 25. Febr. 1926 (22).
Bestemmelser for Udhængstage, Udstillingsskabe, Bygningsfremspring, Automater og Udhængsskabe Bekg. 7. Febr. 1927 (538). 17. Juni 1937 (1076).

17. Juni Ændring af Bekg. af 7. Febr. 1927 om Udhængsskabe m. v. 1076

Autorisation, se Bogføring, Elektricitetsværker, Gasværker og Vandvæsen.

Badeanstalter.

Banker og Sparekasser.

Lov om Banker 15. April 1930 (128).
Lov om Sparekasser 18. Maj 1937 (472).

18. Maj Lov om Sparekasser 472
22. Dec. Lov om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta 943
22. — Bekg. ang. Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler 955
29. — Bekg. ang. Ind- og Udførsel af Penge og Værdipapirer m. v. 968

Begravelsesvæsen.

Lov om Kirkers Bestyrelse 30. Juni 1922 § 7, 3. Stk. (1468).
Anordning ang. Kirkegaarde 10. Dec. 1927 (1138).
Fr. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse 23. April 1845 (176).
Lov om Ligbrænding 14. Marts 1931 (72).
Omordning af Kirkegaardsforholdene og Begravelsesvæsenet i Kbhvn. Kgl. Resol. 22. Dec. 1879 (242).
Bestyrelsen af Begravelsesvæsenet i Kbhvn. henlægges under Magistraten. Skr. 13. Marts 1925. Vedtægtsændring 2. August 1927 (998).
Vedtægt for Begravelsesvæsenet 28. Febr. 1929 (67). ændret 10. Juli 1934 (465) og 4. Marts 1937 (1024).

4. Mrts. Skr. ang. Ændring af § 27 i Vedtægt for Københavns Begravelsesvæsen 1024

Side

11. Mrts. Skr. ang. Oprettelse af en Stilling som Overgartner i 5te Lønklasse 1033
1. Juni Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding 578
30. Aug. Cirk. til Biskopperne ang. Regulativ af 1. Juni 1937 for Udførelse af Ligbrænding 806

Bekendtgørelser.

Lov om en Statstidende 23. Jan. 1903 (290).
Tillæg til denne Lov 10. Maj 1912 (384). 31. Marts 1928 (139). 31. Marts 1937 (202).

31. Mrts. Lov om Ændringer i Lovgivningen om en Statstidende 202
25. Maj Cirk. ang. Indrykkelse i Statstidende af visse Indkaldelser og Meddelelser 572

Belysningsvæsenet, jfr. Elektricitetsværker, Gasværker.

11. Mrts. Skr. ang. Oprettelse af 4 Stillinger som Ingeniør i 5te Lønklasse; Omnormering af 1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse til Ingeniør i 3die Lønklasse, 1 Stilling som Laboratorieingeniør fra 4de til 3die Lønklasse, 1 Stilling som Maskinmester i 7de Lønklasse (m. pers. Till.) til Værkstedsmester i 5te Lønklasse; Ændring af Benævnelsen for 1 Bogholder i 2den Lønklasse til Kontorchef, 1 Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse til Underkasserer, 1 Materialforvalter i 5te Lønklasse til Fuldmægtig samt 1 Underkasserer i 5te Lønklasse til Fuldmægtig.. 1033

Beværtere, jfr. Næringsvæsen.

Lov Nr. 99 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke 29. Marts 1924 (611). 18. April 1925 § 15 (1134). 22. Marts 1930 § 24 (94).
Lov Nr. 151 om nogle Politiforholdsregler vedr. Beværtninger og Gæstgiverier 1. April 1921 (577).
Lov om Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke 22. Marts 1930 (84). Ændret ved Lov 23. Juni 1932 (467).
Bevillingsnævnets Forretningsorden 2. Jan. 1925 (937).

3. Juli Skr. at Salg af stærke Drikke udenfor de fastsatte Spisetider i et Marketenderi kan finde Sted i Henhold til Næringsbrev paa Handelsnæring 1083
20. Okt. Bekg. ang. Antallet af Natbeværtninger 1164
9. Nov. Skr. at Politiet i Medfør af § 28 i Beværterloven kan meddele Vinhandlere og lign. Tilladelse til at udskænke Vin uden Betaling paa Udstillinger 1174

Side

Biblioteker.

Oprettelse af Kommunens Folkebiblioteker, K. B. 2. Marts 1885 (487).
Bekg. 15. Dec. 1932 vedr. Gennemførelse af Lov 31. Marts 1931 om statsunderstøttede Biblioteker (se Aargang 1937, Side 1241).
Lov om statsunderstøttede Biblioteker 7. April 1936 (169).
Vedtægt for Københavns Kommunebiblioteker 15. Juni 1936 (287).
Forretningsorden for Bestyrelsen for Kobenhavns Kommunebiblioteker 25. Juni 1936 (559).

11. Febr. Besl. om Indretning af et Patientbibliotek paa Kommunehospitalet 1014

Biografteatre.

Lov om Biografteatervæsenets Ordning 31. Marts 1933 (206).
Oprettelse af Biografteatertilsyn K. B. 4. Maj 1922 (1236).

Bogføring.

Lov om Bogføring 10. Maj 1912 (358). Ændret ved Lov Nr. 308 22. Dec. 1927 § 27 (1165). Nr. 127 15. April 1930 §§ 2 og 3 (272).

13. April Skr. at Fragtmænd ikke er pligtige at føre autoriserede Bøger 1051

Boligforhold, jfr. Bygningsvæsen, Laan, Vandrehjem.

Lov om Leje 23. Marts 1937 (127).
Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom 23. Marts 1937 (152).

23. Mrts. Lov om Leje 127
23. — Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom 152
28. Dec. Skr. at der ikke er Hjemmel til at meddele fri Proces i en Sag, som agtes anlagt ved den ved Lov af 23. Marts 1937 om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom nedsatte Voldgiftsret 1201

Borgerlig Vielse, se Ægteskab.

Side

Borgerrepræsentationen.

Lov om Bestyrelsen af Københavns kommunale Anliggender 4. Marts 1857 (383). 21. Febr. 1913 § 1 (649). 8. Maj 1917 (134) 1. April 1919. (880).

Vedtægt for Bestyrelsen af Københavns kommunale Anliggender 31. Marts 1920 (91). Optrykt med Ændringer 1925 (1349).

Lov Nr. 101 om kommunale Valg 29. Marts 1924 (652). Lovbek. 22. Dec. 1936 (479).

Forretningsorden 15. Marts 1897 med Ændringer senest af 23. April 1936 (541).

11. Mrts. Skr. ang. Omnormering af Stillingen som Sekretær fra 3die til 2den Lønklasse 1033
7. Maj Kommunalbestyrelsens Repræsentation i Naturfredningsnævnet, Lov 7. Maj 1937 § 3 381
8. Juli Besl. om Tilføjelser til og Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, bl. a. indeholdende Bestemmelser om Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønninger, Indførelse af Reguleringstillæg til Lønninger, Pensioner m. v. i Stedet for Konjunktur- og Dyrtidstillæg og ændrede Pensionsregler samt Bestemmelser om Lønninger m. v. og Pension til Borgmestre og om Vederlag til Raadmænd og Medlemmer af Borgerrepræsentationen 1086

Brandforsikring, se Forsikring.

Brandvæsen, jfr. Bygningsvæsen.

Lov om Brandvæsenet i Kbhvn. 15. Maj 1868 (233).
Regulativ for Kbhvns. Brandvæsen 28. Juni 1933 (746).
Lov ang. Sprængstoffer 7. April 1899.
Lov om Brandpolitiet paa Landet 31. Marts 1926 (243).

27. Febr. Bekg. om Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker 92
11. Mrts. Skr. ang. Oprettelse af 1 Stilling som Vicebrandchef i 2den Lønklasse 1033
24. — Cirk. ang. Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker 170
15. April Skr. at Brandvæsenets Udrykningsvogne ikke skal forsynes med Paaskrift om Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed, samt at Vognens Udstyr og Tilbehør bør medregnes til Egenvægten 1051

Side

17. Sept. Skr. til Brandchefen i København, hvori der tillægges denne Bemyndigelse til for Københavns Kommunes Vedkommende at udøve visse af de Beføjelser, som ved Bekg. af 27. Febr. 1937 om Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker er tillagt Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer 1131

Broer.

19. Aug. Tillæg til Overenskomst af 10.—14. Juli 1931 mellem Københavns Magistrat og Gladsakse Sogneraad om Vej- og Broanlæg i Utterslev Mose 1124
20. Okt. Overenskomst mellem Københavns Havnevæsen og Københavns Magistrat vedr. Benyttelse af Rum i Ramperne i Knippelsbro ved Børsgade og Torvegade 1164

Brændevinsafgift, se Beværtere, Skattevæsen.

Budget.

Indenrigsmin. kan efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen udskyde Tidspunktet for Tilendebringelsen af Københavns Kommunes Budget til Udgangen af Marts Maaned. Lov 30. Jan. 1925 § 2 (969).

31. Mrts. Skr. ang. Overholdelse af de paa Budgettet 1937—38 givne Bevillinger 1043

Bygningsvæsen, jfr. Boligforhold. Brandvæsen, Fredning.

Bygningslov for København 12. April 1889 (99) med Tillæg af 30. Marts 1895 (520), 27. Febr. 1897 (18), 13. April 1923 (132) og 16. Maj 1934 (356).

Instruktion for Københavns Bygningskommission 6. Juni 1932 (381).

Lov om Bygningsfredning 12. Marts 1918 (436).

Fortegnelse over fredede Bygninger 11. Septbr. 1924 (1417), ny Fortegnelse er udarbejdet i Henhold til Undervisningsmin. Resol. af 20. Jan. 1932.

Bygningsreglement for de indlemmede Distrikter 29. April 1930 (347).

Lov om Byplaner 18. April 1925 (1107).

Lov om Fastsættelse af Byggelinier ved Veje og Gader 28. Nov. 1928 (397).

Færdselslov 14. April 1932 (265). 4. Febr. 1933 (38). 7. April 1936 (156).

Side

Lov om Sikring af Færdslen ved Vejkrydsninger 1. Febr. 1930 (9).

Lov om visse Bestemmelser om Parcelsalg 30. Juni 1922 (1527).

6. Mrts. Bek. om de for aaben og lav Bebyggelse paa afgrænsede Arealer gældende Bestemmelser 1025

11. — Skr. ang. Omnormering af 1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse til Fuldmægtig i 5te Lønklasse 1033

Bymuseet.

30. Sept. Besl. om Bevilling til Udgravning og Undersøgelse af Ruinerne af Københavns 3die Raadhus 1139

Byplan.

Lov om Byplaner 18. April 1925 (1107).

Børn, jfr. Adoption, Forsørgelsesvæsen, Lærlingevæsen, Skolevæsen, Værgemaal.

Lov om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn 1. April 1914 (77). Lov Nr. 127 15. April 1930 § 3 (275). Anordn. 20. Juni 1914 (188)

Lov om Adoption 26. Marts 1923 (100). Lov 11. Nov. 1931 (630).

Lov om offentlig Forsorg 20. Maj 1933 (363). Lov Nr. 121. 7. Maj 1937 (316).

Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde 18. April 1925 (1125). Nr. 160 18. Maj 1937 § 57 (515).

Lov om blinde Børns Undervisning 31. Marts 1926 (109).

Lov om døvstumme Børns Undervisning 31. Marts 1926 (113).

Lov om Børn udenfor Ægteskab 7. Maj 1937 (344).

Lov om Ægtebørn 7. Maj 1937 (361).

31. Mrts. Lov om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar 212

9. April Ændringer i og Tilføjelser til Overenskomst af 6. Marts 1936 vedr. Fregatten »Jylland«s Benyttelse som Logiskib 1048

15. — Cirk. vedr. Anbringelse af Børn paa Landet i Ferier... 268

7. Maj Lov om Børn udenfor Ægteskab 344

7. — Lov om Ægtebørn 361

3. Juli Cirk. ang. Lov af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar . 751

9. — Cirk. til Embedslægerne vedr. Gennemførelse af Lov af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar 753

Side

7. Okt. Reglement for Anvendelse af Hustugt i anerkendte Opdragelseshjem 847
14. Dec. Cirk. ang. Overøvrighedens Beføjelse i Henhold til Børnelovene af 7. Maj 1937 902

Børnedødelighed, se Sundhedsvæsen.

Børnehjem og Opdragelsesanstalter, se Forsørgelsesvæsen.

Centralarbejdsanvisningskontoret.

Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring 23. Juni 1932 (409). Lov 20. Maj 1933 (626). 31. Marts 1937 (174). 14. April 1937 (252). Lovbek. 14. Maj 1937 (428).
Reglement for Arbejdsanvisningskontoret i København 8. Dec. 1927 (1133).
Lov ang. privat Arbejdsanvisning 20. Maj 1933 (630).

11. Mrts. Skr. ang. Omnormering af 1 Stilling som Kontorchef fra 3die til 2den Lønklasse 1033
31. — Lov om Ændringer i Lov af 20. Marts 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. 174
14. April Lov indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter 252
14. Maj Bekg. af Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 og Lov af 14. April 1937 428
8. Juli Besl. om at indrette en Ungdomsafdeling i Centralarbejdsanvisningskontoret 1086

Checklov, jfr. Banker.

Checklov 23. Marts 1932 (114).

Dampkedler.

Lov Nr. 544 af 4. Oktober 1919 (1188), jfr. Lov Nr. 121 af 4. April 1932 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden (213). Socialministeriets Bekendtgørelser af 1. April 1931 (252), 24. Oktober 1932 (715) og 18. Januar 1933 (8).

25. Juni Bekg. om Ændring i Bekg. af 1. April 1931 om Fritagelse for og Lempelser i Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden 732

Side

Deponering.

Lov om Skyldneres Ret til at frigøre sig ved Deponering 16. Febr. 1932 (43). Bekg. 12. Nov. 1932 (739).

Desinfektion, se Sundhedsvæsen.

Dispachører.

Næringslov 28. April 1931 §§ 78—80 (330).

Domsmænd, se Nævninger og Domsmænd.

Droskekørsel, jfr. Politivæsen.

Reglement for Droskekørsel i Kbhvn. 25. Febr. 1936 (41).
Takstreglement for Kørsel med Motordrosker 1. Juli 1937 (1082).

1. Juli Takstreglement for Kørsel med Motordrosker..... 1082

Ekspropriation. jfr. Gader og Veje, Byplan og Bygningsvæsen.

Fr. ang. de Regler, som bliver at iagttage med Hensyn til Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg i Danmark 5. Marts 1845 (164). Lov om Tillæg til denne Forordning 10. Jan. 1928 (16).
Fr. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse 23. April 1845 (176).

Elektricitetsværker, jfr. Belysningsvæsenet.

Belysning af private Gader, se Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 (166).
Skrivelse af 19. Juni 1928 fra Ministeriet for offentlige Arbejder med Godkendelse af de af Kommunalbestyrelsen vedtagne Bestemmelser for den kommunale Elektroinstallatørprøve (265).
Bekg. af 22. Juli 1930 (445) og 1. April 1931 om Forbud mod Anvendelse, Salg eller Udlevering af uapproberet Lavspændingsinstallationsmateriel (251).
Bekg. af 20. Oktober 1931 fra Københavns Magistrat om Betingelser for Autorisation af Elektroinstallatører samt om Instruks for disse (576).
Regulativ af 16. December 1933 for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker (1119).

Side

Lov om elektriske Stærkstrømsanlæg af 11. Maj 1935 (235).
Lov om tekniske Installationer af 7. Maj 1937 (406).

7. Maj Lov om tekniske Installationer 406
1. Juli Besl. om at de i § 1, 1ste Pkt. i Lov om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, der har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten 1081
10. — Bekg. om at de i § 1, 1ste Pkt. i Lov af 7. Maj 1937 om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, som har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten 1103
30. — Bekg. om Overgangsbestemmelser for Elektroinstallatører 765
15. Okt. Takster og Bestemmelser for Levering af Elektricitet fra Københavns Elektricitetsværker 1149

Fabriksloven, se Arbejdsforhold.

Faste Ejendomme, jfr. Ekspropriation, Parcelsalg, Tinglysning.

26. Febr. Lov om Grundforbedring 86

Firma, jfr. Næringsvæsen.

Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura, 1. Marts 1889 (69), Tillæg 27. Marts 1929 (141).
Lov om Aktieselskaber 15. April 1930 (143).

23. Febr. Skr. at Firmaet »Dampvaskeriet Adam J« ikke kan registreres under Hensyn til det i Aktieselskabsregistret optagne Selskab »A/S Soigneringsanstalten Adam« 1021
13. Maj Skr. at der til den af Dansk Droge- og Medicinalplante Forening udøvede Virksomhed ikke udkræves Næringsbrev, men at Foreningen desuagtet kan anmeldes til Handelsregistret 1063
14. Juli Skr. at Benyttelsen af Firmaet »Fabriken N« er stridende imod Bestemmelsen i Firmalovens § 10, 1ste Stk. efter at Virksomheden er ændret fra Haandværk til udelukkende at omfatte Handel 1107
22. — Skr. at Firmaet Danish Produce Export Co. ikke kan registreres under Hensyn til Ligheden med A/S Dansk Produkt-Eksport og Firmaet The Danish Provision Export Company 1113
22. Sept. Skr. at Indehaveren af Firmaet Dubarry v/ N., som i Amerika har erhvervet Titlen »Doctor of Orteopathy«, ikke her i Landet er berettiget til at benævne sig »Dr.« 1134

Side

20. Okt. Skr. at det er stridende imod Bestemmelserne i Lov om Skadesforsikring af 2. Maj 1934, at et Firma, der driver Assuranceagentur, benytter Betegnelsen Assuranceforretning 1163

13. Nov. Skr. at Firmaet Atelieret for Skjorter efter Maal ikke kan registreres, da det ikke adskiller sig tilstrækkeligt tydeligt fra det anmeldte Firma Skjorteatelieret 1178

Fiskeri.

Lov om Saltvandsfiskeri 31. Marts 1931 (134).
Lov om Ferskvandsfiskeri 31. Marts 1931 (167).

22. Dec. Lov om midlertidig Ændring i Lov af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri 940

Flyvning.

Lov om Luftfart 1. Maj 1923 (160), Lovbek. 6. Aug. 1937 (766).
Lov om Foranstaltninger til Beskyttelse af den civile Befolkning mod Følgerne af Luftangreb 11. Maj 1935 (222)

7. Maj Lov om Ændringer i Luftfartsloven af 1. Maj 1923 335

6. Aug. Bekg. af Lov af 1. Maj 1923 om Luftfart 766

Folkeregister, jfr. Statistisk Kontor.

Lov om Folkeregistre 14. Marts 1924 (505).
Regulativ for Afgivelse af Oplysninger fra Kbhvns. Folkeregister 31. Maj 1929 (287).

13. Febr. Skr. at en Maskinassistent, der er forhyret med Ø. K.s Motorskib »Annam«, der er hjemmehørende i København, bør være tilmeldt Københavns Kommunes Folkeregister med Bopæl: Ø. K.s »Annam« 1015

18. — Skr. at en gift Kvinde, der ca. et halvt Aar efter Ægteskabets Indgaaelse har anmeldt til Folkeregistret, at hun fremdeles ønsker at benytte sit Pigenavn, kan erholde Næringsbrev udfærdiget, lydende paa sit Pigenavn 1017

Foreningsregistret, jfr. Registrering.

Lov om Foreningsregistret 31. Marts 1926 (181), Bekg. vedr. samme 14. April 1926 (288).

Side

Forfatterret.

Lov om Forfatterret og Kunstnerret 26. April 1933 (285).

Forhyring, se Arbejdsforhold.

Forligskommissioner.

Vejledning for Forligskommissærer 13. Juli 1932 (591).

Forsikring, jfr. Forsørgelsesvæsen III (Folkeforsikring) og IV (Arbejdsløsheds- og Ulykkesforsikring).

Lov om Forsikringsaftaler 15. April 1930 (286).

Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde. 20. Maj 1933 (589). Lov om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende 19. Dec. 1936 (458).

Kommunens Brandforsikringsfond 30. Okt. 1924 (868).

Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring 23. Juni 1932 (409). Lovbek. 14. Maj 1937 (428).

Lov om Livsforsikringsvirksomhed 1. April 1914 (77), Ændring Lov 3. Juni 1919 (928), Lov 29. Maj 1922 (1301)

Lov om Tilsyn med Begravelseskasser 27. Marts 1929 (134).

Lov om Tilsyn med Pensionskasser 11. Maj 1935 (252).

Lov om Folkeforsikring 20. Maj 1933 (517). Lovbek. 4. Juni 1937 (582).

Lov om Skadesforsikringsvirksomhed 2. Maj 1934 (288).

14. Jan. Bekg. af Lov om Statsanstalten for Livsforsikring 2

23. Mrts. Bekg. om Forsikrings-Registerets Takster m. v. 164

1. Sept. Bekg. om Ansvarsforsikring for Hunde..... 807

1. Okt. Skr. at den af Firmaet »Dansk Husbukkeabonnement« udøvede Virksomhed med Udryddelse af Husbukke imod en fast periodisk Ydelse kan drives uden Næringsadkomst, og at Virksomheden ikke omfattes af Bestemmelserne i Lov om Skadesforsikringsvirksomhed af 2. Maj 1934..... 1139

20. — Skr. at det er stridende imod Bestemmelserne i Lov om Skadesforsikring af 2. Maj 1934, at et Firma, der driver Assuranceagentur, benytter Betegnelsen Assuranceforretning..... 1163

Side

Forsørgelsesvæsen.

I. Administration.

II. Offentlig Forsorg.

a. Almindelige Bestemmelser.
b. Anerkendelse af Hjem, Anstalter m. v.
c. Afgørelser i specielle Tilfælde.
d. Børneværnet.
e. Underholdsbidrag.
f. Skolebespisning, Sygehjælp m. v.

III. Folkeforsikring.

a. Sygekasser.
b. Alders- og Invaliderente.

IV. Arbejdsløshedsforsikring og Ulykkesforsikring.

a. Arbejdsløshedsforsikring.
b. Ulykkesforsikring.

V. Kriseforanstaltninger i Anledning af Arbejdsløsheden.

VI. Tilsyn med Herberger og Arbejdshjem.

I. Administration.

11. Mrts. Skr. ang. Oprettelse af 3 Stillinger i Socialdirektoratet som Fuldmægtige i 5te Lønklasse og Nedlæggelse af 1 Stilling sammesteds som Kontorchef i 2den Lønklasse samt Oprettelse af 1 Stilling i De gamles By som Fuldmægtig i 5te Lønklasse 1033

II. Offentlig Forsorg.

Lov 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg (363). Lov 14. April 1937 indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter (252). Lov 7. Maj 1937 om Ændringer i Lov 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg (316).

Bekg. 12. December 1928 om en mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige afsluttet Konvention om Behandlingen af Statsborgere fra et af de fire Lande, som paa et af de tre andre Landes Omraade bliver trængende til Fattigunderstøttelse (410).

Side

Lov 14. Marts 1934 om Fastsættelsen af Betalingen for Anbringelse af Personer, der i Henhold til Forsorgslovens § 66 jfr. §§ 69 og 70, undergives Særforsorg (133). Lov 2. Maj 1934 om Fastsættelsen af Regler for Betalingen af de Staten i Henhold til Forsorgslovens § 64, 2det Stk. paahvilende Udgifter (284).

Lov 16. Maj 1934 om Foranstaltninger vedrørende aandssvage (352). Lov 11. Maj 1935 om Adgang til Sterilisation og Kastration (248). Lov 18. Maj 1937 om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m. (519).

Lov 7. Maj 1937 om Børn uden for Ægteskab (344). Lov 7. Maj 1937 om Ægteborn (361). Lov 7. Maj 1937 om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag (363). Bek. 28. December 1931 angaaende Danmarks Ratifikation af den i Oslo den 10. Februar 1931 indgaaede Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag (755), jfr. Lov 11. November 1931 (631).

a. Almindelige Bestemmelser.

24. Febr. Bekg. om Fastsættelse af Betalingen for 1937—38 for Anbringelse af Personer, der undergives Særforsorg i Henhold til Forsorgslovens § 66, jfr. §§ 69—70 79
4. Febr. Besl. om at opføre et Optagelseshjem paa Emdrupgaards Grund 1011
20. Mrts. Bekg. ang. Takster for 1937—38 vedr. Betalingen af de Staten i Henhold til Forsorgslovens § 64 Stk. 2 paahvilende Udgifter 120
10. April Takster for Ophold paa Arbejdsanstalter i Regnskabsaaret 1937—38 239
14. — Lov indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter 252
30. — Cirk. vedr. Lov af 14. April 1937 indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter, og Vejledning ang. Regnskabsuddrag m. v. og Tilbagebetaling af modtaget Hjælp 270
7. Maj Lov om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg 316
7. — Lov om Børn uden for Ægteskab 344
7. — Lov om Ægtebørn 361
7. — Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag 363
7. — Takster for Ophold paa Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1937—38 410

a. Almindelige Bestemmelser.

		Side
18. Maj	Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m.	519
10. Juni	Cirk. ang. Ændringer i Forsorgsloven	678
28. Sept.	Cirk. ang. Skemaer til Brug ved Ansøgn. om Hjælp i Henhold til Forsorgsloven og Folkeforsikringsloven	846

b. Anerkendelse af Hjem, Anstalter m. v.

24. Febr.	Bekg. om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn	78
19. April	Bekg. om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn	270
3. Juni	Bekg. om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn	581
28. —	Bekg. om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn	735
18. Sept.	Meddelelse om at den Københavns Indre Mission tilhørende Ejendom »Sikem« i Taastrup er godkendt som Afvænningshjem for Alkoholister	845

c. Afgørelser i specielle Tilfælde.

18. Febr.	Skr. at det sociale Udvalg, naar Betingelserne for Rejsehjælp efter Forsorgslovens § 298 ikke foreligger, men det iøvrigt er nødvendigt at yde Hjælp til en Person, om hvem det er bekendt, at han ønsker at flytte til en anden Kommune, selv skønner over, hvorledes det skal sikres, at Hjælpen ikke anvendes til Flytning	1017
24. —	Skr. at en Kommunes Forpligtelse til at udrede Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved en Families Forsørgelse er ophørt, efter at Familien i Tiden 30. Juni—8. November 1935 ikke har modtaget anden Hjælp end Mælk i Henhold til Forsorgslovens § 239, hvilken Hjælp ophørte den 16. August 1935	1022
13. Mrts.	Skr. at den Omstændighed, at det sociale Udvalg (i København Magistraten) har overtaget Forældremyndigheden over et Barn og vil beskikke det en Tilsynsværge, ikke medfører, at en i Henhold til Myndighedsloven udfærdiget Værgebeskikkelse bortfalder eller skal sættes ud af Kraft	1037
12. April	Skr. at der savnes Hjemmel til for det offentlige at betale Skolepenge for Undervisning i private Døvstummeskoler for Børn, hvis Forsørgere ikke er trængende, og at der i Forsorgslovens § 266 er fornøden Hjemmel til at paalægge en Forsørger Bidrag til Dækning af Udgifterne ved et Barns Skolegang i en privat Døvstummeskole	1049

c. Afgørelser i specielle Tilfælde.

Side

6. Aug. Skr. om, hvorvidt en i Medfør af Forsorgslovens § 48 ydet Fattighjælp har Virkning for den dømtes Ægtefælle, og om hvorvidt Særhjælp vil kunne ydes til en Person, der omfattes af Forsorgslovens § 48, samt at det offentlige forskudsvis vil kunne udbetale Børnebidrag til en Person, der omfattes af nævnte Lovbestemmelse 1119

23. Sept. Skr. ang. kronisk Syge, der overgaar fra at oppebære Underholdshjælp i Henhold til Forsorgslovens §§ 247 eller 248 til at oppebære Aldersrente 1135

17. Okt. Skr. at det ikke paahviler Københavns Kommune at yde N. Kommune Refusion af Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved Forsørgelsen af en Person, der har anvendt den til ham af Københavns Kommune udbetalte sædvanlige ugentlige Hjælp til at rejse til N. Kommune, hvor der blev ydet ham offentlig Hjælp, efter at der var hengaaet mere end 3 Maaneder siden Flytningen 1161

d. Børneværnet.

7. Okt. Reglement for Anvendelse af Hustugt i anerkendte Opdragelseshjem 847

e. Underholdsbidrag.

22. Jan. Skr. om fra hvilket Tidspunkt de i §§ 7—8, jfr. § 10 i Forsorgsloven omhandlede Bidrag af Overøvrigheden vil kunne paalægges en Person, der trods Afkrævning ikke tilbagebetaler den Hjælp, det offentlige maa eller har maattet yde en anden Person, overfor hvem vedkommende har Forsørgelsespligt 1008

4. Maj Skr. at der i Henhold til § 1, Stk. 3 i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 kan fastsættes Bidrag til et udenfor Ægteskab født Barns Skoleundervisning uagtet Barnefaderen er afgaaet ved Døden, og at Bidraget vil kunne udbetales forskudsvis 1060

7. — Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag .. 363

10. Juni Bekg. om de i Forsorgslovens §§ 194, Stk. 1, 259 og 289 omhandlede Indtægtsgrænser og Takster efter Pristallet for Januar 1937 673

12. — Skr. at det paahviler Overøvrigheden at træffe Afgørelse vedrørende Bidrag til Børn, der er inddraget under offentlig Forsorg, saafremt der paa Tidspunktet for Barnets Inddragelse under offentlig Forsorg foreligger en af Overøvrigheden i Henhold til Vilkaarene i Separations-

e. Underholdsbidrag.

Side

eller Skilsmissedekret udfærdiget Bidragsresolution, og at det samme er Tilfældet, hvis Bidragspligten vel er fastslaaet ved Inddragelsen, men Bidragsresolution endnu ikke er udfærdiget 1074

11. Okt. Skr. at det kun i Henhold til en i Medfør af § 7, jfr. § 5 i Forsorgsloven udfærdiget særlig Resolution vil kunne paalægges en Fader at svare Bidrag til et Barn, som efter Forældrenes Skilsmisse er adopteret af Moderens nye Ægtefælle 1143

20. Dec. Cirk. ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag 914

f. Skolebespisning, Sygehjælp m. v.

III. Folkeforsikring.

Lov 20. Maj 1933 om Folkeforsikring (517). Lov 14. April 1937 indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter (252). Lov 7. Maj 1937 om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring (323). Bekg. 4. Juni 1937 af Lov om Folkeforsikring (582). Bekg. 18. December 1937 om Regler for Ydelse af Forskud paa den Kommunerne tilkommende Refusion af Udgifter til Invalideretner (912).

Lov 29. Marts 1924 om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjyske Landsdele (636). Lov 15. April 1935 om Ændringer i Lovgivningen om sønderjyske Krigsinvalider (162).

Lov 27. Marts 1934 om Invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige (167).

a. Sygekasser.

7. Maj Lov om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring 323

4. Juni Bekg. af Lov om Folkeforsikring 582

10. — Bekg. om den i Folkeforsikringslovens § 19 Stk. 1, Nr. 4—5 omhandlede Pengehjælp, der i Barseltilfælde skal ydes af Sygekasser, beregnet efter Pristallet for Januar 1937 676

10. — Cirk. ang. Ændringer i Folkeforsikringsloven 693

18. Okt. Skr. at der ikke vil være at drage nogen Grænse efter Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 17, Stk. 6, forsaavidt angaar København og Frederiksberg 1162

Side

b. Alders- og Invaliderente.

14. April Lov indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter 252

27. — Skr. om, hvornaar en Rentenyder, der henligger paa en i Henhold til Forsorgsloven anerkendt Anstalt, kan anses for henliggende for offentlig Regning, og om i hvilket Omfang det af Magistraten vil være at paase, at Renten anvendes til Dækning af Kuromkostningerne og Nedbringelse af eventuelt Statstilskud 1053

1. Maj Skr. om hvorvidt en Kommune er berettiget til at søge Dækning i den en Person tilkommende Invaliderente for Kommunens Udgifter ved den paagældendes Ophold paa forskellige Hospitaler 1057

7. — Lov om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring 323

4. Juni Bekg. af Lov om Folkeforsikring 582

10. — Cirk. ang. Ændringer i Folkeforsikringsloven 693

23. Sept. Skr. ang. kronisk Syge, der overgaar fra at oppebære Underholdshjælp i Henhold til Forsorgslovens §§ 247 eller 248 til at oppebære Aldersrente 1135

23. — Besl. om at opføre Boliger for Aldersrentenydere paa et Areal mellem Utterslevvej og Sokkelundsvej 1137

28. — Cirk. ang. Skemaer til Brug ved Ansøgning om Hjælp i Henhold til Forsorgsloven og Folkeforsikringsloven 846

23. Nov. Cirk. ang. Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invalideren tenydere samt arbejdsløshedsforsikrede 880

26 — Lov om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invalideren tenydere samt arbejdsløshedsforsikrede 885

15. Dec. Skr. at Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 3 finder Anvendelse paa de i Henhold til Lovene for Foreningen af Danske Handelsrejsende ydede Understøttelser til Personer, der er berettiget til Alders- og Invaliderente 1193

18. — Bekg. om Regler for Ydelse af Forskud paa den Kommunerne tilkommende Refusion af Udgifter til Invalideren ter 912

21. — Skr. at det en Hustru tilkommende Underholdsbidrag skal medregnes som Indtægt for hende ved Opgørelse af hendes Aldersrente, naar hun bliver berettiget dertil, og at Underholdsbidraget skal fradrages Mandens Indtægt ved Udfindelsen af hans Aldersrente 1199

Side

IV. Arbejdsløshedsforsikring og Ulykkesforsikring.

Bekg. af Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. af 20. Maj 1933. Midlertidig Lov 5. December 1936 vedrørende de statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Fortsættelseskasser (455). Lov 31. Marts 1937 om Ændringer i Lov 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. (174). Lov 14. April 1937 indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter (252). Bekg. 14. Maj 1937 af Lov Nr. 205 af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov 31. Marts 1937 og Lov 14. April 1937 (428). Bekg. 13. December 1937 af Regler for Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden (894).

Lov 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde (589). Lov 19. December 1936 om Krigs- og Ulykkesforsikring for søfarende (458).

a. Arbejdsløshedsforsikring.

31. Mrts. Lov om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m..... 174

31. — Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter..... 182

31. — Bekg. om en mellem Danmark og Sverige truffet Aftale af 20. Novbr. 1936 om Gensidighed med Hensyn til Adgangen for de to Landes Statsborgere til at nyde Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser..... 221

14. April Lov indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter..... 252

14. Maj Bekg. af Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 og Lov af 14. April 1937..... 428

31. — Bekg. vedr. Sammenslutning af »Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Danmark« og »Gentofte, Lyngby og Gladsakse Sogns Arbejdsløshedskasse«..... 578

11. Okt. Skr. om hvorvidt en Arbejdsløshedskasse er berettiget til at tilbageholde den et Medlem uretmæssig oppebaarne Understøttelse i en ham senere tilkommende Understøttelse..... 1144

a. Arbejdsløshedsforsikring.

Side

23. Nov. Cirk. ang. Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere samt arbejdsløshedsforsikrede 880
26. — Lov om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere samt Arbejdsløshedsforsikrede 885
30. — Skr. at Politiet bør yde Arbejdsdirektoratet Bistand ved Optagelse af Politirapport til Belysning af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Medlem vil kunne udelukkes af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 1 1190
13. Dec. Bekg. af Regler for Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden 894

b. Ulykkesforsikring.

19. Okt. Anordn. hvorved Lov af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde bringes i Anvendelse overfor Efterladte efter britiske Statsborgere hjemmehørende i visse Provinser i Canada 852

V. Kriseforanstaltninger i Anledning af Arbejdsløsheden.

Lov 30. Marts 1935 om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 96 af 27. Marts 1934 om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden. Lov 31. Marts 1936 om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 157 af 11. Maj 1935 om Tilskud til Merbeskæftigelse (112). Lov 31. Marts 1937 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter (182). Lov 1. Maj 1937 om Beskæftigelse af arbejdsløse (283). Bekg. 15. Juni 1937 vedrørende Beskæftigelse af arbejdsløse (712).

Lov 22. December 1936 om Fordeling af Oksekød til trængende Personer (466). Lov 6. Maj 1937 om en Smørordning (287). Bekg. 28. Maj 1937 om en Smørordning (573). Lov 22. December 1937 om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk (952). Lov 26. November 1937 om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere samt arbejdsløshedsforsikrede (885).

31. Mrts. Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter 182
1. April Cirk. ang. mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter 221

V. Kriseforanstaltninger i Anledning af Arbejdsløsheden.

		Side
1. Maj	Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse	283
6. —	Lov om en Smørordning	287
28. —	Bekg. om en Smørordning	573
15. Juni	Bekg. vedr. Beskæftigelse af arbejdsløse	712
26. Nov.	Lov om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invalide-rentenydere samt arbejdsløshedsforsikrede	885
22. Dec.	Lov om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk	952
23. Dec.	Cirk. ang. Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk	955

VI. Tilsyn med Herberger og Arbejdshjem.

Lov 7. April 1936 om Tilsyn med Herberger, Arbejdshjem m. v. (166).

18. Juni Regulativ vedr. Renlighedsforholdene m. m. i Logishuse 1077

Forældelse.

Lov om Forældelse af visse Fordringer 22. Dec. 1908 (341).

Forældremyndighed, jfr. Værgemaal.

Lov om Umyndighed og Værgemaal 30. Juni 1922 (1433).

13. Mrts. Skr. at den Omstændighed, at det sociale Udvalg (i Københavns Magistraten) har overtaget Forældremyndigheden over et Barn og vil beskikke det en Tilsynsværge, ikke medfører, at en i Henhold til Myndighedloven udfærdiget Værgebeskikkelse bortfalder eller skal sættes ud af Kraft 1037

5. Juli Skr. at Forstanderen for Det Kongelige Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelse som Udøver af Forældremyndigheden over de fra Stiftelsen udgaaede Elever har Beføjelse til at afslutte Lærekontrakter paa disses Vegne 1084

Fredning.

Lov om Bygningsfredning 12. Marts 1918 (436).
Fortegnelse over fredede Bygninger 11. Sept. 1924 (1417); ny Fortegnelse er udarbejdet i Henhold til Undervisningsmin. Resol. af 20. Januar 1932.
Lov om Naturfredning 7. Maj 1937 (380).

7. Maj Lov om Naturfredning 380

18. — Anordn. ang. Dispensationer fra Bestemmelserne om Byggelinie ved Strandbredder i Lov om Naturfredning 556

Side

9. Juni Cirk. til Naturfredningsnævnene 661
9. — Cirk. vedr. Bestemmelserne i Lov af 7. Maj 1937 om Naturfredning 667
26. — Cirk. til Naturfredningsnævnene 733

Fængselsvæsen, jfr. Politivæsen.

18. Maj Lov om Ændr. i og Tilføjelser til Lov 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd 533
18. — Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v. 543

Færdsel. jfr. Gader og Veje, Motorvogne og Politivæsen.

Lov om Motorkøretøjer 1. Juli 1927 (782). Lov 14. April 1932 (279).
Færdselslov 14. April 1932 (265). Lov 4. Febr. 1933 (38). Lov 7. April 1936 (156).
Lov om Sikring af Færdselen ved Vejkrydsninger 1. Februar 1930 (9).
Bekg. ang. Færdselstavler og Politiets Færdselsregulering i Gader og Vejkryds 30. Juni 1932 (563).
Bekg. ang. Hovedfærdselsaarer 20. Marts 1937 (123). Tillæg 4. Novbr. 1937. (857).

20. Mrts. Bekg. om Hovedfærdselsaarer 123
22. — Bekg. ang. Varetransportcykler 125
19. Okt. Bekg. om Godkendelse af Refleksglas (»Katteøjne«) til Cykler 853
4. Nov. Bekg. om Ændring i Bekg. af 20. Marts 1937 om Hovedfærdselsaarer 857
10. Dec. Bekg. om Tilf. til Bekg. af 19. Okt. 1937 om Godkendelse af Refleksglas (»Katteøjne«) til Cykler 893
17. — Cirk. ang. Skolernes Medvirken til Fremme af Færdselssikkerheden 912

Fæstevirksomhed, jfr. Arbejdsforhold, Husgerningskontorer, Medhjælperforhold.

Lov om Fæstevirksomhedens Ordning 1. April 1891 (233). Lov 23. Febr. 1894 (461). Nr. 127 15. April 1930 (274).
Lov ang. privat Arbejdsanvisning 20. Maj 1933 (630).

Side

Gader og Veje, jfr. Anlæg og Parker, Broer, Færdsel, Motorvogne.

Lov indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i Kbhvn. 14. Dec. 1857 (418). Lov 31. Marts 1926 (166). Lov 2. Maj 1934 (284).

Færdselslov 14. April 1932 (265). Lov 4. Febr. 1933 (38). Lov 7. April 1936 (156).

Lov om Sikring af Færdselen ved Vejkrydsninger 1. Febr. 1930 (9).

Lov om Byplaner 18. April 1925 (1107).

Lov om Fastsættelse af Byggelinier ved Veje og Gader 28. Nov. 1928 (397).

20. Mrts. Bekg. om Hovedfærdselsaarer 123

19. Aug. Tillæg til Overenskomst af 10.—14. Juli 1931 mellem Københavns Magistrat og Gladsakse Sogneraad om Vej- og Broanlæg i Utterslev Mose 1124

9. Sept. Cirk. ang. Oprettelse af et Kontor under Ministeriet for offentlige Arbejder til Administration af de Midler, der er stillet til Raadighed som Tilskud til Kommunerne til særlige Vejarbejder, og til Administration af de gældende Vejlove, Snekastningsloven, Motorafgiftsloven og Loven af 1. Febr. 1930 om Krydsninger mellem Veje og Jernbaner m. v. 842

25. Okt. Pl. ang. Gadenavne, herunder at Kristianshavn i diverse Benævnelser fremtidig staves med Ch 1166

4. Nov. Bekg. om Ændring i Bekg. af 20. Marts 1937 om Hovedfærdselsaarer 857

Gammel Kloster, se Legater og Stiftelser.

Gartnerier m. v., jfr. Plantesygdomme.

Gasmasker, jfr. Flyvning.

Gasværker, jfr. Belysningsvæsenet.

Bekg. fra Københavns Magistrat af 6. Oktober 1931 om Betingelser for Udstedelse af Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation (542).

Bekg. fra Københavns Magistrat af 6. Oktober 1931 om Eksamensbetingelser for dem, der ønsker Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation (546).

Instruks for de i Kobenhavns Kommune autoriserede Gas- og Vandmestre af 22. September 1920 (368) med Ændring og Tillæg af 6. Oktober 1931 (549).

Side

Regulativ af 16. December 1933 for Gasforsyning fra Københavns Gasværker (1110).
Lov om tekniske Installationer af 7. Maj 1937 (406).

11. Febr. Besl. om at nedlægge Sundby Gasværk som producerende Værk 1015
7. Maj Lov om tekniske Installationer 406
1. Juli Besl. om at de i § 1, 1ste Pkt. i Lov om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, der har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten 1081
10. — Bekg. om at de i § 1, 1ste Pkt. i Lov af 7. Maj 1937 om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, som har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten 1103
15. Okt. Takster og Bestemmelser for Levering af Gas fra Københavns Gasværker 1159

Geodætisk Institut.

Lov om Geodætisk Institut 31. Marts 1928 (140).
Lov om Stempelafgift af topografiske Kort 18. Febr. 1929 (57).

Gift, se Apoteker, Plantesygdomme, Sundhedsvæsen.

Glyptotheket.

Lov om Tilskud af Statskassen til Opførelsen 5. April 1888 (24).
Besl. om Modtagelse af Ny Carlsberg Glyptothek 23. Sept. 1889 (164).
Fundats for Ny Carlsberg Glyptothek 21. Maj 1891 (269). Ændring 23. Nov. 1908, hvorefter Genvalg af Bestyrelsesmedlemmerne kan finde Sted. — Ændring 19. April 1929 (193).

Grosserersocietetet.

Næringslov 28. April 1931 §§ 92—93 (336).

Gældsbreve, jfr. Banker, Laan, Renter, Tinglysning.

Regulativ for Indskrivning af Kbhvns. Kommunes Obligationer 31. Maj 1926 (340).

Haandværksafdelingen.

11. Mrts. Skr. ang. Omnormering af 1 Stilling som Bogholder i 4de Lønklasse til Kontorchef i 3die Lønklasse 1033

Side

Handelsagentur, jfr. Adgangsbeviser, Næringsvæsen.

Næringslov 28. April 1931 §§ 31—35 og 57 (315). Lov 20. Maj 1933 (653).

Havebrug, se Gartnerier.

Havnevæsen.

Lov om Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen 29. April 1913 (739). Lov 29. Marts 1924 (578).

Lov om Grundafstaaelse ved Udvidelse af Københavns Havn 28. April 1934 (255).

Lov om Anlæg af en Frihavn ved København 31. Marts 1891 (225), Lov 10. Maj 1915 (431), Lov 25. Febr. 1921 (518), Lov 14. Marts 1931 (71).

Vedtægt for Bestyrelsen af Københavns Havnevæsen 30. Marts 1914 (62).

18. Mrts. Besl. om at uddybe det nye Havnebassin i »Sundby Sejlforening«s Havn og flytte Indsejlingen 1039

16. Juli Tillæg til Overenskomst af 23. Febr. 1911 mellem Statsbanerne, Københavns Kommune og Københavns Havnevæsen om Opfyldning af et Areal i Svanemøllebugten og et Areal i Kalvebodstrand 1108

20. Okt. Overenskomst mellem Københavns Havnevæsen og Københavns Magistrat vedr. Benyttelse af Rum i Ramperne i Knippelsbro ved Børsgade og Torvegade 1164

Hegnsregler.

Lov om Hegn, Hegnsynsmænd og Oversynskommissioner for København 27. Jan. 1872 (558).

Helligdage, jfr. Lukketid, Næringsvæsen.

Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen Lov 7. April 1936 (132).

Lov om Arbejde i Fabrikker 29. April 1913 § 26 (818).

Hospitalsvæsen, jfr. Apoteker, Forsørgelsesvæsen, Sundhedsvæsen.

Lov om Udøvelse af Lægegerning 14. Marts 1934 (116).

Lov om Apotekervæsenet 31. Marts 1932 (157).

19. Jan. Vejledn. vedr. Behdl. af Patienter med Hareskaar og Ganespalte 24

Side

23. Jan. Skr. ang. Betaling for Patienter, der paa Øresundshospitalet behandles ambulant med Pneumothorax 1010
11. Febr. Besl. om Indretning af et Patientbibliotek paa Kommunehospitalet 1014
11. — Bekg. om Speciallæger 35
23. — Meddelelse ang. Kontrolundersøgelser af Personale ved Røntgen- og Radiumservicer 77
24. — Bekg. om Fastsættelse af Betalingen for 1937—38 for Anbringelse af Personer, der undergives Særforsorg i Henhold til Forsorgslovens § 66, jfr. §§ 69—70 79
4. Mrts. Besl. om Udvidelse og Ændring af Centralstationen for Tuberkulosebekæmpelse 1025
11. — Skr. ang. Omnormering af 1 Stilling ved Kommunehospitalet som Overlæge i 4de Lønklasse (m. pers. Till.) til 3die Lønklasse (m. pers. Till.); Oprettelse af 1 Stilling ved Øresundshospitalet som Overlæge i 4de Lønklasse, 1 Stilling ved Bispebjerg Hospital som Forvalter i 4de Lønklasse samt 1 Stilling ved Avnstrup Sanatorium som Inspektør i 3die Lønklasse; Omnormering af 1 Stilling ved Sct. Hans Hospital som Kontorassistent i 9de Lønklasse til Fuldmægtig i 5te Lønklasse 1033
20. — Bekg. ang. Takster for 1937—38 vedr. Betalingen af de Staten i Henhold til Forsorgslovens § 64 Stk. 2 paahvilende Udgifter 120
18. Maj Lov om Ændring i Lov af 31. Marts 1932 om Apotekerafgift og Tilskud til Apotekerfonden 555
8. Juli Besl. om Bestemmelser vedr. Portører og Husmedhjælpere ved Hospitaler og Stiftelser 1102
26. — Bekg. om Lægers Pligt til at føre Optegnelser 760

Hunde, jfr. Politivæsen.

Lov om Hunde 18. Maj 1937 (525).

18. Maj Lov om Hunde 525
1. Sept. Bekg. om Ansvarsforsikring for Hunde 807
8. — Cirk. ang. Hunde 811

Husdyr, jfr. Hunde, Kvægsygdomme, Torveveæsen.

Lov om Voldgift i Tvistigheder i Handel med Husdyr 12. Juni 1922 (1330). Lov 15. April 1930 § 3 (276).
Lov om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget 31. Marts 1928 (151). Lov 26. Juni 1932 om Tuberkulose hos Kvæg og Svin (481). 16. Maj 1934 (352).
Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene 14. April 1920, Tillæg 18. April 1925 (1124).

Side

16. Febr. Bekg. ang. Udførsel af levende Fjerkræ 41
6. Mrts. Bekg. vedr. Paratyfus hos Ænder 109
25. Juni Tillæg til Bekg. af 28. Decbr. 1935 vedr. Bekæmpelse af smitsom Kyllingediarrhoe (Hønsetyfus) og smitsom Hønselammelse i Rugerier og dertil knyttede Hønsehold 730

Husgerningskontorer, jfr. Arbejdsforhold, Centralarbejdsanvisningskontoret, Fæstevirksomhed.

Lov om privat Arbejdsanvisning 20. Maj 1933 (630).

Husholdning.

Lov om Oprettelse af et Husholdningsraad 11. Maj 1935 (219).

Højskoler, jfr. Skolevæsen.

12. Mrts. Bekg. om Statstilskud til Ungdoms- og Aftenskoler samt Efterskoler, oprettede i Tilknytning til en Folkehøjskole m. m. 115

Idrætsparker, jfr. Anlæg og Parker.

3. Juni Besl. om at yde Garanti for et Bikubelaan paa 450 000 Kr. til Københavns Idrætspark samt at annullere den under 19. November 1936 givne Bevilling paa 450 000 Kr. til Anlæg af en Folke- og Idrætspark i Sundbyerne 1071

Indfødsret.

Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret 18. April 1925 (1113). Indføds-Retten 15. Jan. 1776 (156), Tillæg Lov 25. Marts 1871, Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret 19. Marts 1898 (156), Lovbek. 23. Marts 1908 (48), Lov vedr. Erhvervelse af Indfødsret 27. Nov. 1916 (981), Lov om Erhvervelse af Indfødsret i Anl. af de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse 5. Sept. 1920 (335) med Ændringer og Tillæg Lov 12. Juni 1922 (1377). Fredstraktat i Wien 30. Okt. 1864, Art. XIX.

18. Maj Lov om Indfødsrets Meddelelse § 3, hvorefter ingen har Krav paa at blive gjort bekendt med Erklæringer, der er afgivet eller fremtidig afgives over Andragender om Indfødsret 555

Side

2. Aug. Skr. at en under Københavns Kommune ansat danskfødt Kvinde, der under Orlov indgik Ægteskab i Chile med en tysk Statsborger og derefter vendte tilbage her til Landet, ikke ved Ægteskabet har mistet sin danske Indfødsret 1116

15. Dec. Skr. at en Persons Genindtrædelse i Udøvelsen af dansk Indfødsret i Medfør af Lov 25. Marts 1871 ikke omfattede hans 9-aarige Søn, og at denne, der var født i Göteborg i 1892 og indvandrede hertil 1899, ej heller fik dansk Indfødsret ved Loven af 27. November 1916, idet han først mistede sin svenske Statsborgerret 10 Aar efter det fyldte 21de Aar 1196

Indkvartering.

Lov om Indkvartering 29. Marts 1924 (580), Ændring ved Lov 27. Marts 1929 (139).

Indlemmelser i Staden.

Christianshavn indlemmes i Kbhvn. Fr. 15. Okt. 1674 (17).

Amagerfælled Pl. 22. Juli 1793 (195).

Dronningens Enghave udenfor Vesterport Pl. 14. April 1848 (234).

Brønshøj Sogn Lov 3. April 1900 (515), Valby Distriktet Lov 3. April 1900 (498), Sundby og Nathanaels Sogne Lov 3. April 1900 (531).

Tuborg Vang Pl. 10. Juni 1907 (674), Strandvejen fra Gl. Vartov og til Callisensvej samt Arealer af Hellerup Bekg. 3. April 1913 (711).

Ladegaardsmarken Pl. 18. Febr. 1925 (977).

Nogle Ejendomme i Taarnby Sogn, Skr. 25. Juni 1927 (698).

Et Areal ved Valby Langgade ved Søndermarken Bekg. 28. April 1930 (344).

Et Areal af Gentofte Kommune 10. Nov. 1932 (732). Bekg. 8. Jan. 1934 (3), 28. Marts 1934 (210).

Nogle Arealer i Frederiksberg Kommune indlemmes i Kbhvn. og nogle kbhvnske Arealer i Frederiksberg Bekg. 15. Nov. 1935 (477).

6. Jan. Skr. at »Trekroner« og »Prøvestenen« er undergivet de for Staden gældende Love og Vedtægter m. v. og i kirkelig Henseende henhører under Vor Frelsers Sogn 1006

25. Nov. Overenskomst mellem Gjentofte Magistrat og Københavns Magistrat ang. Regulering af Grænsen for Uttershev Mose og af Kommunegrænsen m. v. 1187

Side

Indsamlinger, jfr. Lotterispil, Politivæsen.

Lov om offentlige Indsamlinger 16. Maj 1934 (357).

Invaliderente, se Forsørgelsesvæsen.

Jagt.

Lov om Jagten 28. April 1931 (355).

Jernbaner.

Fr. om de Regler, som bliver at iagttage med Hensyn til Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg i Danmark 5. Marts 1845 (164). Lov om Tillæg til denne Forordning 10. Jan. 1928 (16).

Jordemødre, jfr. Forsørgelsesvæsen.

Lov om Jordemodervæsenet 13. Juni 1914 (180), ændret ved Lov 23. Juni 1920 (249). 15. April 1930 § 3 (275). 20. Maj 1933 § 334 (515).

Instruks for Jordemødre 9. Marts 1934 (89). 25. Febr. 1937 (84).

25. Febr. Bekg. om Ændring i Instruks for Jordemødre af 9. Marts 1934 84

10. Nov. Cirk. til praktiserende Jordemødre ang. vederlagsfri Udlevering af desinficerende Midler 1175

Kassevæsen, jfr. Regnskabsvæsen, Revision.

Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 31. Marts 1926 (128). Lovbek. 21. Maj 1937 (558). Vedtægt for Kbhvns. Kommunes Regnskabsvæsen og Revision 13. Aug. 1934 (503).

Kirker og kirkelige Forhold, jfr. Begravelsesvæsen.

Lov om Kirkers Bestyrelse 30. Juni 1922 (1465) [Bestemmelserne om Kirkeligning § 14 og 15]. Lov 29. Marts 1924 (960).

Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde 30. Juni 1922 (1477). Lov 29. Marts 1924 (692).

Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i Kbhvn. og paa Frberg 28. April 1931.

Lov om Menighedsraad 30. Juni 1922 (1446).

Side

Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne 30. Juni 1922 (1495). Ændring ved Lov 29. Marts 1924 (691).
Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen 7. April 1936 (132).

6. Jan. Skr. at »Trekroner« og »Prøvestenen« er undergivet de for Staden gældende Love og Vedtægter m. v. og i kirkelig Henseende henhører under Vor Frelsers Sogn..... 1006
30. Aug. Cirk. til Biskopperne ang. Regulativ af 1. Juni 1937 for Udførelse af Ligbrænding..... 806

Kloakvæsen, jfr. Afløbsanlæg, Renovationsvæsen.

Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandafledningseller Kloakanlæg 30. Novbr. 1857 (402). Lov om Gader, Veje og Vandløb i København 14. December 1857 (418). Lov 28. April 1906 (366). Lov 1. April 1922 (1077). Lov 31. Marts 1926 (166).
Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse 28. Maj 1880. Lov 23. April 1897 (51). Lov 19. April 1907 (632). Lov 10. Juli 1922 (1540). Lov 1. Juli 1927 (807).
Lov om Indlemmelse under Staden København for Valby-Hvidovre 3. April 1900 (498).
Lov om Indlemmelse under Staden København for Brønshøj-Rødovre 3. April 1900 (519).
Lov om tekniske Installationer (406).

5. Jan. Overenskomst vedr. Anlæg af et nyt Kloakudløb fra Strandpromenaden til Middelgrundens Vestside..... 1003
7. Maj Lov om tekniske Installationer..... 406
1. Juli Besl. om at forlænge Belvederekloaken..... 1080
1. — Besl. om at de i § 1, 1ste Pkt. i Lov om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, der har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten..... 1081
10. — Bekg. om at de i § 1, 1ste Pkt. i Lov af 7. Maj 1937 om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, som har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten..... 1103
16. — Tillæg til Overenskomst af 23. Febr. 1911 mellem Statsbanerne, Københavns Kommune og Københavns Havnevæsen om Opfyldning af et Areal i Svanemøllebugten og et Areal i Kalvebodstrand..... 1108

Kolonihaver.

Bestemmelser for Kolonihavebebyggelse 18. Dec. 1931 (708).

Side

Kommunalvæsen, jfr. Laan.

Lov om Købstadkommunernes Styrelse 25. Marts 1933 (148).
Lov om Landkommunernes Styrelse 25. Marts 1933 (169). 20. Maj 1933 § 334 (515).
Lov om Ændring i Reglerne for Skatteopkrævning i Købstæderne 20. April 1926 (296).
Lov om Ordning og delvis Ophævelse af det kommunale Pligtarbejde 20. Dec. 1929 (386). 20. Maj 1933 § 334 (516).

31. Mrts. Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner .. 204
14. April Lov om en fælleskommunal Udligningsfond..... 239
14. — Cirk. ang. Lov af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond..... 261
29. Okt Lov om en kommunal Laanefond..... 855

Kommunebiblioteker, se Biblioteker.

Kongelige Teater.

Lov om Det kongelige Teater og om Oprettelse af en kulturel Fond 14. Febr. 1935 (33).

Konvertering, se Laan.

Kriseforanstaltninger, jfr. Arbejdsforhold, Forsørgelsesvæsen IV og V.

30. Jan. Lov om Tillæg til Lov af 7. April 1936 om en Kornordning 29
31. Mrts. Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta 192
1. Maj Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse..... 283
6. — Lov om en Smørordning..... 287
7. — Lov om Tillæg til Lov af 7. April 1936 om en Kornordning 403
28. — Bekg. om en Smørordning..... 573
15. Juni Bekg. vedr. Beskæftigelse af arbejdsløse..... 712
22. Dec. Lov om en Kornordning..... 930
22. — Lov om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1938 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning..... 935
22. — Lov om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta..... 943
22. — Lov om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk.. 952

Side

22. Dec. Bekg. ang. Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler 955
23. — Cirk. ang. Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk . 955
29. — Bekg. ang. Ind- og Udførsel af Penge og Værdipapirer m. v. 968

Kunst, jfr. Forfatterret. Kunstneriske Formaals Fremme, Fonden til.

Lov om Forfatterret og Kunstnerret 26. April 1933 (285).

8. Juli Besl. om at lade en af Legatet »Albertina« skænket, af Billedhugger Mogens Bøggild udført, Granitgruppe forestillende Dyr i et Vænge opstille i Anlægget ved Stadsgraven og Kristianshavns Voldgrav 1086
23. Sept. Besl. om Tilladelse til Opstilling af et Monument for danske Sprogforskere i Anlægget ved Videnskabernes Selskabs Bygning 1137
23. — Besl. om Tilladelse til Opstilling af et Reformationsmonument ved Nikolaj Kirke 1137
23. — Besl. om Tilladelse til Opstilling af et Mindesmærke for afdøde Indenrigsminister Ove Rode paa Ove Rodes Plads 1137

Kunstneriske Formaals Fremme, Fonden til, jfr. Kunst.

Vedtægter for Fonden 21. Juni 1897 (84), 24. Marts 1902 (201).

Bestemmelser om Prisbelønninger for gode og smukke Bygninger 17. Maj 1934 (360).

1. Juli Besl. om af Kunstfondens Midler at anvende 13 300 Kr. til Erhvervelse af en af Billedhugger A. J. Bundgaard i Marmor udført Figurgruppe »Naar Dagen rinder« 1081

Kvægsygdomme, jfr. Husdyr, Torveværsen.

Lov om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget 31. Marts 1928 (151). Lov 26. Juni 1932 om Tuberkulose hos Kvæg og Svin (481). 16. Maj 1934 (352).

Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene 14. April 1920. Tillæg 18. April 1925 (1124).

Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven 14. Marts 1931 (67).

22. Dec. Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød samt om Fremskaffelse af Midler til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m. 937

Side

30. Dec. Bekg. om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer 976
30. — Cirk. til Dyrlægerne om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer 986
30. — Cirk. til Slagterierne om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer 989

Kvægtorvet og Slagtehusene, se Torveforhold.

Kørselsafdelingen.

Regulativ for Benyttelsen af Københavns Kommunes Kørselsafdeling 5. Marts 1923 (57).

Laan.

9. April Skr. at den i Indenrigsministeriets Skr. af 24. April 1928 paabudte Henlæggelse af aarlig 3 Mill. Kroner til en særlig Fond kan undlades i Regnskabsaaret 1937—38 1046
10. Juni Skr. ang. Tilladelse for Københavns Kommune til Optagelse af et 20-aarigt 4½ pCt.s Obligationslaan paa 10 Mill. Kr. 1074
3. Juli Anordn. om Ændring af § 1 i Anordn. af 11. Febr. 1928 ang. Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler 750
29. Okt. Lov om en kommunal Laanefond 855
17. Nov. Anordn. om midlert. Ændring i § 7 i Anordn. af 11. Febr. 1928 ang. Udlaan af umyndiges Midler 879
26. — Skr. ang. Samtykke til at der til Indfrielse af Stadens 5-aarige 4½ pCt.s Laan af 1932, stort 30 Mill. Kr., optages dels et 22-aarigt 4½ pCt.s Obligationslaan paa 16 Mill. Kr., dels et 3-aarigt 4½ pCt.s Laan 15 700 000 Kr. 1189
14. Dec. Skr. ang. Samtykke til at der til Indfrielse af Stadens 30-aarige 5 pCt.s Gyldenlaan af 1926 optages et 25-aarigt 4 pCt.s Obligationslaan paa 4 553 000 holl. Gylden ... 1192
17. — Skr. at der ikke er Hjemmel til at fritage for den i Lov af 19. Marts 1869 om Udlaan i faste Ejendomme af Umyndiges Midler anordnede Vurdering 1197
18. — Skr. ang. Samtykke til Optagelse af 2 Gældsbrevslaan i Statsanstalten for Livsforsikring, hvert paa 2 Mill. Kr. 1198

Legater og Stiftelser, jfr. Opfostringshuset.

Anordn. ang. Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler 11. Febr. 1928 (25). 19. Nov. 1936 (439). 3. Juli 1937 (750), 17. Nov. 1937 (879).
Fundats for Gammel Kloster 7. Febr. 1936 (16).

Side

22. Febr. Skr. at Legatmidler, for hvilke der i Fundats er foreskrevet Anbringelse efter Reglerne for umyndiges eller andre under offentligt Tilsyn staaende Midler, skal anbringes paa den i Anordning af 11. Febr. 1928 nærmere angivne Maade, men at der ikke er fastsat særlige Regler om Anbringelsesmaaden for Kapitalbeløb, der midlertidig ikke kan anbringes paa denne Maade og de under Driften indvundne Rentebeløb m. v. 1019

3. Juli Anordn. om Ændring af § 1 i Anordn. af 11. Febr. 1928 ang. Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler 750

17. Nov. Anordn. om midlertidig Ændring i § 7 i Anordn. af 11. Febr. 1928 ang. Udlaan af umyndiges Midler 879

28. Dec. Skr. om at en Tilsynsværge for et Legat maa antages ikke at være kompetent til at vedgaa Arv og Gæld ... 1202

Leje, se Boligforhold.

Levnedsmidler, jfr. Politivæsen, Sundhedsvæsen.

Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. 18. April 1910 (733).

Anordn. 22. April 1913 ang. Undersøgelse af visse Brugsgenstande (Aargang 1937, 1215).

Anordn. 10. Juni 1913 ang. Farvnings- og Konserveringsstoffer (Aargang 1937, 1215).

Anordn. 12. Maj 1916 ang. Spisefedt og Spiseolier (Aargang 1937, 1225).

Anordn. 30. Jan. 1917 ang. Kærnemælk (Aargang 1937, 1227).

Anordn. 17. Maj 1918 ang. Melindholdet i Kodpolser (Aargang 1937, 1227).

Anordn. 22. Okt. 1925 ang. Mælk, Fløde og lign. (1258).

Anordn. 22. Jan. 1930 ang. Frugtvin og Rosinvin (Aargang 1937, 1228). Ændret 18. Nov. 1935 (496).

Anordn. 22. Jan. 1930 ang. Vin og Spirituosa (Aargang 1937, 1232). Ændret 18. Nov. 1935 (Aargang 1937, 1252).

Anordn. 2. Dec. 1933 ang. Honning (1047).

Anordn. 26. Jan. 1934 ang. Eddike (17).

Anordn. 3. Aug. 1936 ang. Mel (331).

25. Jan. Cirk. ang. Lov om Vitaminreklame 28

7. Maj Lov om Tillæg til Lov af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. 400

Side

28. Juni Bekg. af Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. ... 735
28. Juli Bekg. ang. Vitaminvirkning i Margarine ... 761
10. Dec. Tillæg til Bekg. af 28. Juli 1937 ang. Vitaminvirkning i Margarine ... 893

Ligbrænding, se Begravelsesvæsen.

Lotterispil.

10. Maj Cirk. ang. Forbud mod Provision eller andet Vederlag for Salg af Lodsedler ... 426
10. Dec. Cirk. ang. Meddelelse af Tilladelse til Bortlodning ... 893

Lov- og Ministerialtidende.

Lov om Udgivelse af en Lov- og en Ministerialtidende 25. Juni 1870 (433). Lov om Ændring i denne Lov 14. Dec. 1923 (349).

Luftfart, se Flyvning.

Lukketid, jfr. Helligdage. Næringsvæsen.

Lov om Lukketid for Butikker og Lagre m. v. 14. April 1932 (306). Lov 20. Maj 1933 (662).

Om Beværtningers Lukketid se Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt Handel med stærke Drikke 29. Marts 1924 § 29, 30 (627).

9. April Skr. at der fra Kiosker, der i Medfør af Lukkelovens § 2 b holdes aabne ud over sædvanlig Lukketid, lovligt vil kunne forhandles Jule- og Nytaarskort i Bundter paa 5 eller 10 Stykker, men at Kort, der efter deres Udseende og Benyttelse ikke omfattes af Benævnelsen Postkort eller Prospektkort, kun vil kunne forhandles i enkelte Stykker ... 1047
13. Nov. Skr. at der ikke i Lukkelovens § 2 f er Hjemmel til at meddele Tilladelse til, at der fra en ved Vestre Kirkegaard beliggende Kiosk — hvorfra der udover almindelig Lukketids Indtræden forhandles Chokolade og Sukkervarer — tillige forhandles Sodavand, Iscream og skattefrit Øl, samt at det iøvrigt er tvivlsomt, om Bestemmelsen i Lukkelovens § 2 f kan hjemle Ret til Salg af ikke stærkt Øl ... 1179

Side

Lægevæsen, jfr. Apotekere, Hospitalsvæsen, Stadslægen, Sundhedsvæsen.

Lov om Udøvelse af Lægegerning 14. Marts 1934 (116).
Lov om Retslægeraadet 16. April 1935 (169).
Lov om autoriserede Sygeplejersker 26. April 1933 (283).

19. Jan. Vejledn. vedr. Behdl. af Patienter med Hareskaar og Ganespalte 24
11. Febr. Bekg. om Speciallæger 35
6. Maj Cirk. ang. Forstaaelsen af Lov af 30. Marts 1906 om Foranstaltninger mod Udbredelse af venerisk Smitte 290
9. Juli Cirk. til Embedslægerne vedr. Gennemførelse af Lov af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar 753
26. — Bekg. om Lægers Pligt til at føre Optegnelser 760
8. Sept. Bekg. om Godkendelse af Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab 809
9. — Cirk. ang. Godkendelse af Udsalgssteder til Forhandling af Genstande og Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab 842
22.— Skr. at Indehaveren af Firmaet Dubarry v/ N., som i Amerika har erhvervet Titlen »Doctor of Orteopathy«, ikke her i Landet er berettiget til at benævne sig »Dr.« 1134
27. Dec. Cirk. ang. Foretagelse af Blodtypebestemmelser til retslig Brug 966

Lærlingeforhold.

Lov om Lærlingeforholdet 7. Maj 1937 (296).

21. Jan. Bekg. om Indførelse af tvungen Læreprøve i Plan-Glassliberfaget 28
17. Febr. Bekg. om Indførelse af tvungen Læreprøve i Bødkerfaget 42
7. Maj Lov om Lærlingeforholdet 296
5. Juli Skr. at Forstanderen for Det Kongelige Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelse som Udøver af Forældremyndigheden over de fra Stiftelsen udgaaede Elever har Beføjelse til at afslutte Lærekontrakter paa disses Vegne 1084
12. Nov. Bekg. ang. Afholdelse af Svendeprøver 879
24. — Skr. at det Forhold, at der ved Lærlingeloven er fastsat en Maksimallæretid af 4 Aar, ikke berettiger til Ophævelse af indgaaede Lærekontrakter, samt at det kun for et *Fag* kan tillades at udstrække Læretiden udover denne Grænse 1184
27. — Skr. vedr. Læretidens Længde for de ved Lærlingelovens Ikrafttræden bestaaende Kontrakter 1190

Side

17. Dec. Bekg. ang. Formen for de af Lærlingeloven af 7. Maj 1937 omfattede Svendebreve og Lærebreve m. v. 904

Lønninger, se Stadens Vedtægt. Tjenestemænd.

Maal og Vægt.

Lov om Indførelse af det metriske System for Maal og Vægt 4. Maj 1907 (648). Ændret ved Lov 13. Maj 1911 (165).

Statsautoriserede Vejere og Maalere, se Næringslov 28. April 1931 § 86—89 (333).

Magistraten, jfr. Borgerrepræsentationen. Kommunalvæsen.

Lov om Bestyrelsen af Kbhvns. kommunale Anliggender 4. Marts 1857 (383). 21. Febr. 1913 § 1 (649). 8. Maj 1917 (134). 1. April 1919 (880). Vedtægt for Bestyrelsen af Kbhvns. kommunale Anliggender 31. Marts 1920 (91). Optrykt med Ændringer 1925 (1349).

11. Mrts. Skr. ang. Omnormering af 1 Stilling i Magistratens 1ste Afdelings Sekretariat som Sekretær i 8de Lønklasse til Fuldmægtig i 5te Lønklasse 1033

7. Maj Kommunalbestyrelsens Repræsentation i Naturfredningsnævnet, Lov 7. Maj 1937 § 3 381

8. Juli Besl. om Tilføjelser til og Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, bl. a. indeholdende Bestemmelser om Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønninger, Indførelse af Reguleringstillæg til Lønninger, Pensioner m. v. i Stedet for Konjunktur- og Dyrtidstillæg og ændrede Pensionsregler samt Bestemmelser om Lønninger m. v. og Pension til Borgmestre og om Vederlag til Raadmænd og Medlemmer af Boregerrepræsentationen 1086

Medhjælperforhold, jfr. Arbejdsforhold, Lærlingeforhold, Fæstevirksomhed, Husgerningskontorer.

Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper 6. Maj 1921 (724). 30. Juni 1922 § 71 (1445). 20. April 1933 (267).

Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde 18. April 1925 (1125). Lov Nr. 160, 18. Maj 1937 § 57 (515).

Side

Monumenter, se Kunst. Kunstneriske Formaals Fremme, Fonden til.

Mosaisk Trossamfund.

Anordn. ang. hvad Bekendere af den mosaiske Religion have at iagttage 29. Marts 1814 (378).
Reglement for det mosaiske Troessamfund i Kjøbenhavn 29. Marts 1814 (383).
Bestemmelser vedr. Styrelsen af Det mosaiske Troessamfund i Kjøbenhavn 3. Okt. 1936 (376).

20. Dec. Cirk. ang. Førelse af Ministerialbøgerne for de anerkendte Trossamfund 921

Motorvogne, jfr. Drosker, Færdsel.

Lov om Motorkøretøjer Nr. 144 1. Juli 1927 (782). Lov 14. April 1932 (279).
Lov om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer 20. Dec. 1924 (920). 14. Juli 1927 (858). 15. April 1930 § 3 (277). 28. April 1931 (290).
Lov Nr. 166 om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer 4. Juli 1927 (809).
Lov om Afgift af Motorkøretøjer 28. April 1931 (291), Tillæg 23. Marts 1932 (138). Tillæg 6. April 1933 (234). Lov 24. April 1935 (183).
Færdselslov 14. April 1932 (265). 4. Febr. 1933 (38). 7. April 1936 (156).
Bekg. ang. Færdselstavler og Politiets Færdselsregulering i Gade- og Vejkryds 30. Juni 1932 (563).

30. Jan. Cirk. ang. Opvarmningsapparater i Motorvogne 30
5. Febr. Bekg. om Ændring i Bekg. af 30. Juni 1932 om Motorkøretøjer 34
5. — Skr. at der ikke bør kræves nye Læge- og Ædruelighedsattester eller Gebyr for Paategning om, at et Førerbevis til Motorvogn udvides til Kørsel med Motorcykle, saafremt det nye Førerbevis kun ønskes udstedt for Resten af det Tidsrum, for hvilket det først udstedte Førerbevis er gældende, samt at en Sag om Udvidelse af et Førerbevis bør forelægges Sundhedsstyrelsen, saafremt denne har afgivet Erklæring ang. Udstedelse af det oprindelige Førerbevis 1012
15. April Skr. at Brandvæsenets Udrykningsvogne ikke skal forsynes med Paaskrift om Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed, samt at Vognens Udstyr og Tilbehør bør medregnes til Egenvægten 1051

Side

18. Juni Bekg. om Udvidelse af Kørselen med Motorkøretøjer paa Strandvejen 726
22. — Skr. at det ikke er tilladt uden Betaling at udlaane Prøveskilte til et Automobilfirma til Brug ved Transport af Motorkøretøjer til Politiet, Toldvæsenet og den motorsagkyndige i Anledning af Indregistrering 1079

Museer, jfr. Bymuseet, Glyptotheket, Thorvaldsens Museum.

Musik.

Mæglere, jfr. Næringsvæsen.

Om statsautoriserede Mæglere, se Næringslov 28. April 1931 §§ 81—85 (331).

Myndighed, se Værgemaal.

Naturfredning, se Fredning.

Navneforandring.

Lov om Navneforandring 22. April 1904 (686). 11. Febr. 1931 (18).

18. Febr. Skr. at en gift Kvinde, der ca. et halvt Aar efter Ægteskabets Indgaaelse har anmeldt til Folkeregistret, at hun fremdeles ønsker at benytte sit Pigenavn, kan erholde Næringsbrev udfærdiget, lydende paa sit Pigenavn 1017
29. Okt. Skr. at en Enke kan genantage sit Pigenavn uden Bevilling eller Øvrighedsbevis 1171

Næringsvæsen, jfr. Apoteker, Beværtere, Firma, Drosker, Helligdage, Lukketid, Skattevæsen.

Næringslov 28. April 1931 (302). Lov 20. Maj 1933 (653).
Lov om Pantelaanervirksomhed og Handel med brugte Genstande 6. Maj 1921 (693). Lov Nr. 127 15. April 1930 § 3 (276). Lov Nr. 187 23. Juni 1932 § 2 (466).
Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse 29. Marts 1924 (605). Lovbek. 31. Marts 1937 (213).

Side

Lov om Køb paa Afbetaling 8. Maj 1917 (169).
Lov om Aftaler og andre Retshandler paa Formuerettens Omraade 8. Maj 1917 (136).
Lov om Prisaftaler 18. Maj 1937 (467).
Lov om Banker 15. April 1930 (128).
Lov om Forsikringsaftaler 15. April 1930 (286).

A. Love.

31. Mrts. Lov om Ændringer i Lov af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse 199
31. — Bekg. af Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse ... 213
7. Maj Lov om Tillæg til Lov af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. ... 400
18. — Lov om Prisaftaler m. v. ... 467
28. Juni Bekg. af Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. ... 735
22. Dec. Lov om Ind- og Udførsel af Fisk ... 939

B. Administrative Bestemmelser.

25. Jan. Cirk. ang. Lov om Vitaminreklame ... 28
28. Juli Bekg. ang. Vitaminvirkning i Margarine ... 761
14. Aug. Bekg. om Anmeldelse og Registrering af Prisaftaler m. v. samt om Udgivelse af en Registreringstidende ... 785
8. Sept. Bekg. om Godkendelse af Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab ... 809
9. — Cirk. ang. Godkendelse af Udsalgssteder til Forhandling af Genstande og Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab, hvori udtales at der for Barberstuer bestaar en sædvanemæssig Ret til Handel med Kondomer 842
10. Dec. Tillæg til Bekg. af 28. Juli 1937 ang. Vitaminvirkning i Margarine ... 893

C. Skrivelser m. v. vedrørende næringsretlige Spørgsmaal.

1. Almindelighed.

21. Jan. Skr. at en i København bosiddende Person, der fremstiller Børstevarer, er berettiget til udenfor København at omføre nævnte Varer til samtidig Levering til Kunder, der forud har anmodet om med visse Mellemrum at modtage Besøg af ham, uanset om der ved Kundernes Anmodning er afgivet bestemte Ordrer med Hensyn til Varernes Art og Mængde ... 1007

Side

10. Febr. Skr. at Revisorer, der af Justitsministeriet er autoriseret som regnskabskyndige Tillidsmænd i Henhold til Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. v. ikke bør betegne sig som »Revisorer, autoriseret regnskabskyndig Tillidsmand« medmindre Betegnelsen tydeliggøres ved en Tilføjelse 1013

11. — Skr. at det ikke er stridende imod Næringslovens § 26, at en Person i Henhold til Næringsbrev som Handlende fra Butik i N.gade 51 forhandler Møbler en detail og samtidig fra et Lagerlokale i samme Gade Nr. 32 driver Handel en gros med Fodtøj 1013

18. — Skr. at en gift Kvinde, der ca. et halvt Aar efter Ægteskabets Indgaaelse har anmeldt til Folkeregistret, at hun fremdeles ønsker at benytte sit Pigenavn, kan erholde Næringsbrev udfærdiget, lydende paa sit Pigenavn 1017

20. — Skr. at en Enke er berettiget til i Henhold til Næringslovens § 13 som Bestyrer at fortsætte den af hendes afdøde Ægtefælle drevne Virksomhed indtil et Aar efter Dødsfaldet, uanset at hun, der som eneste Arving har overtaget Boet til privat Skifte, har indgivet Arveafgiftsanmeldelse 1019

27. — Skr. at det af en straffet Person løste tidsbegrænsede Næringsbrev maatte anses for bortfaldet efter Tidsbegrænsningens Udløb, uanset at den paagældende senere har erholdt Æresoprejsning 1023

27. — Skr. at der savnes Hjemmel til at meddele en her i Staden bosat Person Tilladelse til at løse Vandrebrev til Omførsel af Varer i Københavns Amt, samt at Vandrebrev kun berettiger til Omførsel af de af Andrageren selv eller andre uden Anvendelse af fremmed Medhjælp fremstillede Husflidsprodukter, men derimod ikke fabriksmæssigt fremstillede Varer 1024

17. Mrts. Skr. at Firmaet »Dansk Gødningskalkkontor« i Henhold til Næringslovens § 10 er fritaget for at løse Næringsbrev 1038

30. — Skr. at et i København hjemmehørende Aktieselskab, der i Bov og Kliplev Kommuner driver Virksomhed med Brydning og Knusning af Sten til Skærver, og som i Bov Kommune fremstiller Kantsten, alene skal løse Næringsbrev paa Stenhuggernæring i Bov Kommune, idet der ikke optages Ordrer fra Selskabets herværende Kontor, dog at der tillige skal løses Næringsbrev i Kliplev forsaavidt man der afsætter Sten fra fremmede Stenbrud 1041

30. — Skr. at en Snedkermester, der har deponeret sit Næringsbrev, fortsat kan anvende Betegnelsen Snedkermester som personlig Benævnelse, men at han ikke er berettiget

Side

til at anvende denne Betegnelse under Udøvelse af en Næringsvirksomhed, der omfattes af Næringslovens Bestemmelser 1042

31. Mrts. Skr. at der ikke findes noget Forbud mod at søge Erhverv ved at optræde som Mellemmand mellem Personer, der ønsker at indgaa Ægteskab, og at der ikke kræves Næringsadkomst til saadan Virksomhed 1042

9. April Skr. at Handlende ifølge hævdvunden Skik er berettigede til at formale Kornvarer, der forhandles i deres Virksomhed, men at de ikke er berettigede til for andre at paatage sig Formaling af Korn 1047

9. — Skr. at der fra Kiosker, der i Medfør af Lukkelovens § 2 b holdes aabne ud over sædvanlig Lukketid, lovligt vil kunne forhandles Jule- og Nytaarskort i Bundter paa 5 eller 10 Stykker, men at Kort, der efter deres Udseende og Benyttelse ikke omfattes af Benævnelsen Postkort eller Prospektkort, kun vil kunne forhandles i enkelte Stykker 1047

17. — Skr. at en Person, der i Henhold til Næringsbrev paa Handelsnæring driver Handelsvirkomhed fra Butik, ikke er berettiget til samtidig at drive Frihandel fra en anden Butik, men at hans Hustru for egen Regning vil kunne drive Frihandel 1052

30. — Skr. at Landbrugere er berettigede til uden Næringsbrev at afsætte de i deres Jordbrug som Led i eller Tilbehør til nævnte Virksomhed frembragte Produkter saasom Mælk, Grøntsager, Æg, Fjerkræ, Kød m. v., forsaavidt Virksomheden ikke er anlagt paa haandværksmæssig eller industriel Bearbejdelse af de frembragte Produkter eller Materialer 1056

5. Maj Skr. at et Aktieselskab, der udenfor København driver en Skotøjsfabrik, hvis Produktion ledes fra et paa Fabrikken beliggende Fabrikskontor, medens Bogholderiet føres og Virksomheden iøvrigt ledes fra et i København hjemmehørende Aktieselskabs Kontor, ikke skal løse Næringsbrev i København 1060

5. — Skr. at en Person, der er Medindehaver af et engelsk Firma og som hvert Aar ca. 8 Dage opholder sig her i Landet, hvor han sammen med sin herværende Repræsentant besøger Firmaets Kunder, der alene afgiver Ordrer til Repræsentanten, ikke skal løse Adgangsbevis 1061

12. — Skr. ang. Sammenstikning af Algiervin med dansk Rosincider, og at denne Drik ikke maa forhandles under Betegnelsen »D.R.A.M.« 1063

Side

13. Maj Skr. at der til den af Dansk Droge- og Medicinalplante Forening udøvede Virksomhed ikke udkræves Næringsbrev, men at Foreningen desuagtet kan anmeldes til Handelsregistret 1063

20. — Skr. at en Virksomhed, der bestaar i for egen Regning hos selvstændige Næringsdrivende at lade fremstille en Telefontavle, hvorpaa der imod Betaling anføres Næringsdrivendes Navn og Adresse, og som omdeles gratis til Telefonabonnenter, kan drives uden Næringsadkomst .. 1066

3. Juli Skr. at Salg af stærke Drikke udenfor de fastsatte Spisetider i et Marketenderi kan finde Sted i Henhold til Næringsbrev paa Handelsnæring 1083

17. — Skr. om hvorvidt et Aktieselskab kan medvirke ved Optagelse af Ordrer for et udenlandsk Firmas Regning .. 1112

24. — Skr. at der ikke udkræves Næringsadkomst til den af »Cooperative-Wholesale Society, Limited« her i Landet drevne Indkøbscentral for danske Landbrugsprodukter, som afsættes i Selskabets Forretninger i England, og at Næringsadkomst ligeledes er ufornøden til det af Selskabet oprettede Kontor, der bistaar dets herværende selvstændige Handelsagenter med Optagelse af Ordrer til de under Selskabet hørende Fabrikker 1114

30. — Skr. at der i Medfør af Næringslovens § 5 kan udfærdiges Næringsbrev til en tysk Statsborger, der før den tyske Rigsenhed havde Statsborgerret i Preussen 1115

3. Aug. Skr. at Næringsbrev paa Handel udkræves til den af et Firma drevne Handel med Fisk fra Kontor paa Fisketorvet 1118

16. — Skr. at en Person, der foretager Brænding af Kaffe og fremstiller Salater, Smaakager og Biscuit, Chokolade og Sukkervarer, Smør og Fløde, Margarine, Fedt, Frugt-, Fiske- og Grøntkonserves samt Teekstrakt og endvidere driver et Hønseri, er berettiget til fra flere Udsalgssteder her i Staden at forhandle Kaffe, Kaffetilsætning, Smør, Margarine, Æg, Fedt, Sukker, Fløde, Ost, Konserves, Smaakager, Biscuit, Chokolade, Sukkervarer, The, Cacao, Asier, Rødbeder, Agurker, Marmelade, Honning, Kunsthonning, Palmin, Leverpostej og Salater 1122

6. Sept. Skr. ang. Benyttelsen af Ordet »Brandy« paa Etiketten for en Vare, der er tilsat dansk Sprit 1127

18. — Skr. at en Person, der her i Landet opkøber Huder og Skind for et Firma i New York, ikke skal løse Næringsbrev, forsaavidt han ikke medvirker ved Afslutning af Salg af de opkøbte Varer 1132

Side

22. Sept. Skr. at en Udlænding, som her i Landet bistaar et dansk Selskab med fra tyske Fabrikker at fremskaffe Tilbud og Prøver paa Varer, ikke skal løse Næringsbrev..... 1133

22. — Skr. ang. Tilladelse for Landsforeningen »Dansk Frugtavl« til paa en Udstilling at forhandle et Jubilæumsskrift og et Hæfte indeholdende Kontrolregler for Køb og Salg af Frugt, samt at Næringsbrev i den Anledning e. O. maa anses for ufornødent..... 1134

29. — Skr. ang. Næringsadkomst til den af Dansk Ligbrændingsforening udøvede Virksomhed..... 1137

1. Okt. Skr. at den af Firmaet »Dansk Husbukkeabonnement« udøvede Virksomhed med Udryddelse af Husbukke imod en fast periodisk Ydelse kan drives uden Næringsadkomst, og at Virksomheden ikke omfattes af Bestemmelserne i Lov om Skadesforsikringsvirksomhed af 2. Maj 1934 .. 1139

4. — Skr. at en tidligere svensk Kvinde, der i Henhold til Tilladelse fra Handelsministeriet har løst et tidsbegrænset Næringsbrev, og som har erhvervet dansk Indfødsret ved Ægteskab, vil kunne erholde Næringsbrevet forsynet med Paategning om, at de til Dispensationen knyttede særlige Vilkaar og Begrænsninger er bortfaldet, uanset at hendes Ægtefælle er i Besiddelse af Næringsbrev..... 1140

3. Nov. Skr. at en Person, der uden Medhjælp reparerer Ure og istandsætter opkøbte defekte Ure, som derpaa sælges, ikke skal løse Næringsadkomst..... 1171

6. — Skr. at et Firma med Kontor i Kødbyen, hvorfra der dog ikke ekspederes Ordrer eller modtages Henvendelser fra Kunder, og som fra fast Stade i Kødbyen i Torvetiden driver Handel med Kød, Flæsk og slagtet Fjerkræ, ikke skal løse Næringsbrev..... 1172

9. — Skr. at Politiet i Medfør af § 28 i Beværterloven kan meddele Vinhandlere og lign. Tilladelse til at udskænke Vin uden Betaling paa Udstillinger..... 1174

13. — Skr. at en Person, der i Henhold til Næringsbrev som Bager og Kagebager aarlig fremstiller for 5—600 Kr. Form-Is, og hvis aarlige Omsætning andrager 18—19 000 Kr., ikke udøver Faget i et saadant Omfang, at han er berettiget til at forhandle Fagfællers Produkter..... 1177

13. — Skr. at der ikke i Lukkelovens § 2 f er Hjemmel til at meddele Tilladelse til, at der fra en ved Vestre Kirkegaard beliggende Kiosk — hvorfra der udover almindelig Lukketids Indtræden forhandles Chokolade og Sukkervarer — tillige forhandles Sodavand, Iscream og skatte-

Side

frit Øl, samt at det iøvrigt er tvivlsomt, om Bestemmelsen i Lukkelovens § 2 f kan hjemle Ret til Salg af ikke stærkt Øl 1179

16. Nov. Skr. ang. Ydelse af Tilgift ved Tegning af Abonnement paa Dag- og Ugeblade 1180

25. — Skr. ang. Næringsadkomst for forskellige Andels-Fjerkræslagterier 1185

1. Dec. Skr. at Bestemmelsen i Konkurrencelovens § 14, 1ste Stk. er til Hinder for en-gros Levering af Varer til Salg til Enhedspriser i Detailhandelen, uanset om saadanne Varer ikke udgør den overvejende Del af vedkommende Detailhandels Omsætning 1191

2. — Skr. at der ikke udkræves Næringsbrev til Driften af en af Helsingør Kommune oprettet Fragtautomobilrute 1192

16. — Skr. at Sager ang. Overtrædelse af Konkurrencelovens § 15, 1ste Stk. behandles i den borgerlige Retsplejes Former 1197

2. Enkelte Næringer.

28. Jan. Skr. at Mekanikere og Metalarbejdere samt Smede ikke kan afsætte Frakker og Støvler, der er fremstillet alene med Henblik paa Anvendelse ved Kørsel med Motorkøretøjer 1010

20. Mrts. Skr. at et Firma, der har løst almindeligt Næringsbrev paa Haandværk ikke skal løse Næringsbrev som Bog- og Kunsttrykker for at kunne afsætte Tryksager, der fremstilles paa en Kontortrykkemaskine med Anvendelse af Aluminiumsplader 1039

20. — Skr. at en Person, der fremstiller Kniplings- og Filerings-haandarbejder som Husflid, skal løse Vandrebrev til Forhandling for at kunne optage Ordrer ved personlig Henvendelse til Private 1040

6. April Skr. at Virksomhed med Fremstilling af fotografiske Artikler og Tilbehør til Røntgenanlæg, hvorved der beskæftiges 6—9 Medhjælpere, vil kunne udøves i Henhold til Næringsbrev paa Industrinæring 1045

19. Maj Skr. ang. Guld- og Sølvsmedes Fremstillings- og Afsætningsret 1065

4. Juni Skr. at der til en Virksomhed, som bestaar i Udlejning og Vedligeholdelse af Varetransportcykler, hvorefter Cyklerne med Anvendelse af fremmed Medhjælp repareres og sælges, udkræves Næringsbrev som Mekaniker og Metalarbejder 1072

4. — Skr. ang. Fotografering paa Gaden 1072

Side

8. Sept. Skr. at to Personer, der ved Omvandring forhandler bl. a. Smør og Eksportfløde, hver især skal løse Vandrebrev, og at Præparater, der er fremstillet af Fedtemulticner og lign. som Erstatning for Fløde, ikke kan omføres til Salg i Henhold til Vandrebrev 1130

13. Okt. Skr. om hvorvidt den af en Person, der har Beskikkelse som Auktionsleder, udøvede Virksomhed gaar ud over, hvad Beskikkelsen hjemler, samt at den paagældende er uberettiget til at betegne sig som Auktionsholder 1147

3. Nov. Skr. at der til en Virksomhed bestaaende i Opkøb af brugte Sække ved personlig Henvendelse og Reparation af Sække med Anvendelse af fremmed Medhjælp samt Salg af Sække, udkræves Vandrebrev til Opkøb og Næringsbrev paa Handel 1172

9. — Skr. at en Virksomhed, bestaaende i Handel med Cykler, elektriske Artikler og Isenkramvarer, Udlejning af Varetransportcykler, der med fremmed Medhjælp vedligeholdes i Lejetiden, samt Salg af Cyklerne efter Lejetidens Udløb, efter at de er reparerede hos andre Næringsdrivende, kan udøves alene paa Næringsbrev som Handlende 1173

9. — Skr. at Guldsmede kan forhandle Armbaandsure, hvis Kapsler er fremstillet af Chrom-Metal, Sølv og Gulddoublé 1175

16. — Skr. at en Person, hvis Næringsbrev paa Handel kun hjemler Adgang til at forhandle Tobaks- og Drikkevarer, tillige kan forhandle Dag- og Ugeblade i Henhold til Bevis paa Frihandel fra samme Forretningssted 1181

22. Dec. Skr. at Fremstilling af Cyklesadler og Frakkeskaanere, hvorved der beskæftiges 6 Personer, kan udøves i Henhold til Næringsbrev paa Industrinæring 1201

Nævninger og Domsmænd.

19. Nov. Skr. at en Dommer i Henhold til Retsplejelovens § 98 b, jfr. § 90 har Beføjelse til at fritage en Domsmand for at møde og til eventuelt at opretholde denne Fritagelse indenfor Nævningeaaret, og at der ikke er Hjemmel til at udtage en ny Domsmand for Resten af Nævningeaaret 1181

Obligationer, se Gældsbreve.

Omformerstationer, se Elektricitetsværker.

Side

Omnibuskørsel, se Motorvogne, Sporveje.

Opfostringshuset.

Fundats for det kgl. Opfostringshus 29. Juni 1753 (86), Bestyrelsen overgaar til Magistraten, Rescr. 4. April 1781 (177), Vedtægt 30. Dec. 1857 § 3 (472). 31. Marts 1920 § 3 (Saml. 1925. 1350).

5. Juli Skr. at Forstanderen for Det Kongelige Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelse som Udøver af Forældremyndigheden over de fra Stiftelsen udgaaede Elever har Beføjelse til at afslutte Lærekontrakter paa disses Vegne 1084

Overformynderiet, jfr. Laan, Legater og Stiftelser, Værgemaal.

Overpræsidenten, jfr. Navneforandring, Forsørgelsesvæsen (Underholdsbidrag), Ægteskab.

22. Jan. Skr. om fra hvilket Tidspunkt de i §§ 7—8, jfr. § 10 i Forsorgsloven omhandlede Bidrag af Overøvrigheden vil kunne paalægges en Person, der trods Afkrævning ikke tilbagebetaler den Hjælp, det offentlige maa eller har maattet yde en anden Person, overfor hvem vedkommende har Forsørgelsespligt 1008

4. Maj Skr. at der i Henhold til § 1, Stk. 3 i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 kan fastsættes Bidrag til et udenfor Ægteskab født Barns Skoleundervisning uagtet Barnefaderen er afgaaet ved Døden, og at Bidraget vil kunne udbetales forskudsvis 1060

7. — Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag ... 363

12. Juni Skr. at det paahviler Overøvrigheden at træffe Afgørelse vedrørende Bidrag til Børn, der er inddraget under offentlig Forsorg, saafremt der paa Tidspunktet for Barnets Inddragelse under offentlig Forsorg foreligger en af Overøvrigheden i Henhold til Vilkaarene i Separations- eller Skilsmissedekret udfærdiget Bidragsresolution, og at det samme er Tilfældet, hvis Bidragspligten vel er fastslaaet ved Inddragelsen, men Bidragsresolution endnu ikke er udfærdiget 1074

24. Aug. Skr. ang. Mægling i Henhold til Ægteskabslovens § 76 mellem Ægtefæller, der begge tilhører en Baptistmenighed 1127

Side

1. Okt. Skr. at en Værge uden Pupilautoriteternes Samtykke kan tiltræde, at der paa Skifte i Tyskland udlægges Myndlingen en Anpart i en fast Ejendom, saafremt der ikke med Udlægget og Indførelsen i Grundbogen følger personlig Hæftelse for Pantegæld 1140
11. — Skr. at det kun i Henhold til en i Medfør af § 7, jfr. § 5 i Forsorgsloven udfærdiget særlig Resolution vil kunne paalægges en Fader at svare Bidrag til et Barn, som efter Forældrenes Skilsmisse er adopteret af Moderens nye Ægtefælle 1143
29. — Skr. at en Enke kan genantage sit Pigenavn uden Bevilling eller Øvrighedsbevis 1171
14. Dec. Cirk. ang. Overøvrighedens Beføjelse i Henhold til Børnelovene af 7. Maj 1937 902
15. — Cirk. vedr. Meddelelse til Ministerialbøgerne (Personregistrene) om Faderskab til Børn uden for Ægteskab .. 904
17. — Skr. at der ikke er Hjemmel til at fritage for den i Lov af 19. Marts 1869 om Udlaan i faste Ejendomme af Umyndiges Midler anordnede Vurdering 1197
20. — Cirk. ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag 914
28. — Skr. at der ikke er Hjemmel til at meddele fri Proces i en Sag, som agtes anlagt ved den ved Lov af 23. Marts 1937 om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom nedsatte Voldgiftsret 1201
28. — Skr. om at en Tilsynsværge for et Legat maa antages ikke at være kompetent til at vedgaa Arv og Gæld ... 1202

Pantebreve, se Gældsbreve, Tinglysning.

Parcelsalg.

Lov om visse Bestemmelser om Parcelsalg 30. Juni 1922 (1527). Besl. 11. Okt. 1934 (587).

Parker, se Anlæg og Parker.

Pension, se Tjenestemænd.

Pensionskasser.

Lov om Tilsyn med Pensionskasser 11. Maj 1935 (252).

Plakatsøjler.

17. Juni Besl. om Forlængelse af Koncessionen af 9. Juli 1915 med A/S Københavns Plakatsøjler 1076

Side

Plantesygdomme.

Lov om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr 1. Juli 1927 (771).

Lov om Midler til Bekæmpelse af Plantesygdomme 23. Marts 1932 (133).

10. Nov. Bekg. om Ændring i Bekg. af 28. Febr. 1931 om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter, samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget 877

4. Dec. Bekg. ang. Bekæmpelse af Kartoffelbrok 888

Politivæsen, jfr. Drosker, Helligdage, Levnedsmidler, Motorvogne.

Lov ang. Omordning af Kbhvns. Politi 11. Febr. 1863 (665). 30. Marts 1906 § 18 (305). 15. April 1930 § 3 (274). Lov om Politiets Ordning 31. Marts 1928 (141). Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning Nr. 166. 18. Maj 1937 (543).

Reglement for Politiraadet i Kbhvn. 24. Sept. 1929 (Aarg. 1930 S. 581).

Regulativ for Kbhvns. Politis Indretning og Bestyrelse 12. Juni 1863 (687).

Politivedtægt for Kbhvn. 1. Marts 1913 (653). Tillæg 29. April 1922 (1219). 1. Marts 1926 (30). 5. Marts 1931 (53). 29. Maj 1933 (695).

Færdselslov 14. April 1932 (265). Lov 4. Febr. 1933 (38). Lov 7. April 1936 (156).

Lov om Tilsyn med fremmede og rejsende 15. Maj 1875 (16). Lov 18. Febr. 1936 (30).

Lov vedr. Udvandring 2. Maj 1934 (271).

Lov om Sikkerhedsforanstaltninger mod visse Personer, der udsætter Retssikkerheden for Fare 11. April 1925 (1104). 15. April 1930 § 5 (278).

Lov om Adgang til Sterilisation og Kastration 11. Maj 1935 (249). Lov om Foranstaltninger vedr. aandssvage 16. Maj 1934 (352).

Borgerlig Straffelov 15. April 1930. Nr. 161 og 162 18. Maj 1937 (519).

14. Jan. Cirk. ang. Førelse af en Fortegnelse over Personer, der har faaet autoriseret Giftbøger 2

25. — Cirk. ang. Lov om Vitaminreklame 28

30. — Cirk. ang. Opvarmningsapparater i Motorvogne 30

		Side
1. Febr.	Bekg. om Indretning og Anlæggelse af Skydebaner	30
5. —	Bekg. om Ændring i Bekg. af 30. Juni 1932 om Motorkøretøjer	34
5. —	Skr. at der ikke bør kræves nye Læge- og Ædruelighedsattester eller Gebyr for Paategning om, at et Førerbevis til Motorvogn udvides til Kørsel med Motorcykle, saafremt det nye Førerbevis kun ønskes udstedt for Resten af det Tidsrum, for hvilket det først udstedte Førerbevis er gældende, samt at en Sag om Udvidelse af et Førerbevis bør forelægges Sundhedsstyrelsen, saafremt denne har afgivet Erklæring ang. Udstedelse af det oprindelige Førerbevis	1012
20. Mrts.	Bekg. om Hovedfærdselsaarer	123
22. —	Bekg. ang. Varetransportcykler	125
31. —	Lov om Forlængelse af Lov af 31. Marts 1936 om Forbud mod at bære Uniform	174
31. —	Bekg. af Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse	213
15. April	Skr. at Brandvæsenets Udrykningsvogne ikke skal forsynes med Paaskrift om Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed, samt at Vognens Udstyr og Tilbehør bør medregnes til Egenvægten	1051
7. Maj	Lov om Tillæg til Lov af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.	400
10. —	Cirk. om en for hele Riget fælles Politiuniform	423
10. —	Cirk. ang. Forbud mod Provision eller andet Vederlag for Salg af Lodsedler	426
18. —	Lov om Hunde	525
18. —	Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd	533
18. —	Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v.	543
29. —	Cirk. ang. Udlevering af Gift	577
18. Juni	Bekg. om Udvidelse af Kørselen med Motorkøretøjer paa Strandvejen	726
22. —	Skr. at det ikke er tilladt uden Betaling at udlaane Prøveskilte til et Automobilfirma til Brug ved Transport af Motorkøretøjer til Politiet, Toldvæsenet og den motorsagkyndige i Anledning af Indregistrering	1079
25. —	Bekg. ang. Indførsel af Pelsdyr, Harer og Kaniner	730
28. —	Bekg. af Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.	735
28. —	Skr. om i hvilket Omfang Politiet er beføjet til ved offentlige politiske Møder i Forsamlingshuse og lign. Lokaler efter Begæring af Mødets Ledere at yde Bistand til, at	

Side

uønskede Personer fjernes fra Mødet eller nægtes Adgang til dette ... 1079
29. Juni Cirk. ang. Uniformslovens Forstaaelse ... 746
1. Juli. Takstreglement for Kørsel med Motordrosker ... 1082
5. — Cirk. ang. Tilsyn med at Børn, der følger omrejsende Personer, modtager forsvarlig Undervisning ... 752
28. — Bekg. ang. Vitaminvirkning i Margarine ... 761
31. — Cirk. ang. Forstaaelsen af Retsplejelovens § 1016 a ... 765
3. Aug. Skr. ang. Stadfæstelse af de under 8. Juli 1937 vedtagne Ændringer til Stadens Vedtægt vedr. Politiets og Fængselsvæsenets Tjenestemænd ... 1116
1. Sept. Bekg. om Ansvarsforsikring for Hunde ... 807
8. — Bekg. om Godkendelse af Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab ... 809
8. — Cirk. ang. Hunde ... 811
9. — Cirk. ang. Godkendelse af Udsalgssteder til Forhandling af Genstande og Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab ... 842
19. Okt. Bekg. om Godkendelse af Refleksglas (»Katteøjne«) til Cykler ... 853
20. — Bekg. ang. Antallet af Natbeværtninger ... 1164
4. Nov. Bekg. om Ændring i Bekg. af 20. Marts 1937 om Hovedfærdselsaarer ... 857
9. — Skr. at Politiet i Medfør af § 28 i Beværterloven kan meddele Vinhandlere og lign. Tilladelse til at udskænke Vin uden Betaling paa Udstillinger ... 1174
30. — Skr. at Politiet bør yde Arbejdsdirektoratet Bistand ved Optagelse af Politirapport til Belysning af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Medlem vil kunne udelukkes af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 1 ... 1190
10. Dec. Tillæg til Bekg. af 28. Juli 1937 ang. Vitaminvirkning i Margarine ... 893
10. — Bekg. om Tilføjelse til Bekg. af 19. Okt. 1937 om Godkendelse af Refleksglas (»Katteøjne«) til Cykler ... 893
10. — Cirk. ang. Meddelelse af Tilladelse til Bortlodning ... 893
16. — Skr. at Sager ang. Overtrædelse af Konkurrencelovens § 15, 1ste Stk. behandles i den borgerlige Retsplejes Former ... 1197
27. — Cirk. ang. Foretagelse af Blodtypebestemmelser til retslig Brug ... 966

Psykoteknisk Institut.

11. Mrts. Skr. ang. Omnormering af Stillingen som Fagpsykolog fra 5te til 4de Lønklasse ... 1033

Side

Raadhuset.

7. Jan. Besl. om Belysning af Raadhusets Taarn og Tindemur. 1006
11. Febr. Besl. om at sikre Raadhusets Taarn og Spir mod Brandfare 1014
11. Mrts. Skr. ang. Bestillingstillæg til en Kontorist under Raadhusforvaltningen 1033

Radio.

Lov om Radiospredning 21. Marts 1930 (75).
Lov om Foranstaltninger mod Forstyrrelser af Radiomodtagning 31. Marts 1931 (131). 7. April 1936 (166).
Bestemmelser for Anbringelse af Antenner over Gader og Veje i Kbhvn. 15. Febr. 1927 (556).
2. Jan. Bekg. ang. Radioafgiften for Aaret 1937—38 1
9. Mrts. Meddelelse vedr. Ændring af Luftantenner og Nedføring fra disse 112

Registrering, jfr. Firma, Folkeregister, Forsikring, Varemærker.

Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura 1. Marts 1889 (69). Tillæg 27. Marts 1929 (141).
Lov om Aktieselskaber 15. April 1930 (143).
Lov om Forenings-Registret 31. Marts 1926 (181).
Lov om Folkeregistre 14. Marts 1924 (505).
Lov om Skadesforsikringsvirksomhed 2. Maj 1934 (288).
Bekg. om Forsikringsregistret 1. Okt. 1934 (568).
Lov om Varemærker 7. April 1936 (145).
Lov om Fællesmærker 7. April 1936 (153).
Lov om Prisaftaler 18. Maj 1937 (467).
23. Mrts. Bekg. om Forsikrings-Registerets Takster m. v. 164
23. — Bekg. om Aktieselskabs-Registerets Takster m. v. 168
14. Aug. Bekg. om Anmeldelse og Registrering af Prisaftaler m. v. om Udgivelse af en Registreringstidende 785

Regnskabsvæsen, jfr. Kassevæsen, Laan, Revision.

Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 31. Marts 1926 (128). Lovbek. 21. Maj 1937 (558).
Vedtægt for Kbhvns. Kommunes Regnskabsvæsen og Revision 13. Aug. 1934 (503).
31. Mrts. Skr. ang. Overholdelse af de paa Budgettet 1937—38 givne Bevillinger 1043
7. Maj Lov om Ændringer i Lov af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision 344

Side

21. Maj Bekg. af Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 558
17. Juni Skr. ang. Ordning af en økonomisk Kontrol med Anlægsarbejders Udførelse 1076
5. Juli Skr. at en Beretning fra det af Borgerrepræsentationen nedsatte Udvalg til Undersøgelse af Bedragerierne under Torvedirektoratet er taget til Efterretning i Borgerrepræsentationens Møde den 1. Juli 1937 1085
7. Sept. Skr. til Magistratsafdelingerne om at indhente Institutionernes Udtalelse med Henblik paa Tilvejebringelsen af en ny Regnskabs- og Revisionsvedtægt 1128

Renovationsvæsen.

Overenskomst mellem Københavns Magistrat og Københavs Grundejeres Renholdningsselskab om Natrenovationens Bortforsel af 19. Juli 1898 (196) med Tillæg af 18. November 1916 (977).

Renter, jfr. Banker, Gældsbreve, Overformynderiet.

Retsplejen.

7. Maj Lov om Ændringer og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje (Faderskabssager) 372
31. Juli Cirk. ang. Forstaaelsen af Retsplejelovens § 1016 a 765
16. Dec. Skr. at Sager ang. Overtrædelse af Konkurrencelovens § 15, 1ste Stk. behandles i den borgerlige Retsplejes Former 1197
28. — Skr. at der ikke er Hjemmel til at meddele fri Proces i en Sag, som agtes anlagt ved den ved Lov af 23. Marts 1937 om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom nedsatte Voldgiftsret 1201

Revision, jfr. Regnskabsvæsen, Næringsvæsen.

Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 31. Marts 1926 (128). Lovbek. 21. Maj 1937 (558).
Vedtægt for Københavns Kommunes Regnskabsvæsen og Revision 13. Aug. 1934 (503).

7. Maj Lov om Ændringer i Lov af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision 344
21. — Bekg. af Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision 558

Side

8. Juli Besl. om at udskille den administrative Revision fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og om at oprette en Stilling i 1ste Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision 1086

6. Aug. Skr. ang. Stadfæstelse af Vedtægtsændring, hvorefter den administrative Revision fra 1. Okt. 1937 at regne udskilles fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og etableres som et selvstændigt Direktorat under Magistratens 2den Afdeling, idet der samtidig oprettes en ny Stilling i 1ste Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision 1121

Rundetaarn.

Bestyrelsen af Rundetaarn overgaar til Magistraten. Skr. 30. Jan. 1929 (23). 19. Dec. 1929 (424).

11. Febr. Besl. om Udgivelse af et Festskrift om Rundetaarn i Anledning af 300-Aars Dagen for Nedlæggelse af Grundstenen 1015

Samling af Bestemmelser vedr. Københavns Kommune.

11. Febr. Besl. om at Redaktionen af Samling af Bestemmelser vedrørende Københavns Kommune indgaar i den almindelige Tjeneste blandt Juristerne i Kommunens centrale Administration 1015

Separation og Skilsmisse, se Ægteskab.

Skattevæsen.

Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne 15. Maj 1903 (331).

Lov om Indkomstskat til Københavns Kommune 18. April 1910 (694). Lov om en forandret Affattelse af § 27 i Lov Nr. 110 af 18. April 1910, 23. Januar 1914 (12). Lov om en overordentlig Indkomstskat til Kobenhavn og Frederiksberg Kommuner samt om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 110 af 18. April 1910, 22. December 1919 (1294). Lov om Forlængelse af midlertidige Bestemmelser angaaende Skatteligningen i København og Frederiksberg, 30. Januar 1925 (968).

Lov om personlig Skat til Kommunen 18. Februar 1937 (42).

Side

Lov om en fælleskommunal Udligningsfond 14. April 1937 (239). Skattedepartementets Skrivelse af 24. Maj 1937 (1066).

Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner 31. Marts 1937 (204).

Indenrigsministeriets Bekg. 22. December 1936 af Lov om kommunale Valg (479).

Kgl. Anordn. 15. Okt. 1924 ang. Eftergivelse af personlig Kommuneskat i Københavns Kommune (834).

Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten 10. April 1922 (1137). Lov af 22. Dec. 1927 (1156). 31. Marts 1933 (204).

Anordn. ang. Regler for Paaligningen i København af Indkomst- og Formueskat til Staten samt angaaende Forandringer i og Tillæg til de for den kommunale Indkomstskat i København gældende Bestemmelser 20. Juli 1922 (1543). Ændr. 30. Marts 1925 (1034).

Lov om Menighedsraad 30. Juni 1922 (1446).

Lov om Ligning af Præstepenge m. m. 14. April 1904 (662, i Samlingen dateret 16. April). Lov 28. April 1931 (343).

Lov om Kirkers Bestyrelse (Kirkebidrag) 30. Juni 1922 (1465).

Lov om Skoleafgift 30. Juni 1919 (989). Lov af 29. Marts 1924 (693).

Lov om kommunale Ejendomsskatter 20. Maj 1933 (635).

Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme 7. August 1922 (1574). Lov af 9. April 1933 (251). 6. Marts 1936 (59). 14. April 1937 (259).

Lov om Grundstigningsskyld 20. Maj 1933 (653).

Lov om Afgift af Motorkøretøjer 28. April 1931 (291). 23. Marts 1932 (138). 6. April 1933 (234). 24. April 1935 (183).

Lov om Hunde (Hundeafgift) 18. Maj 1937 (525).

Lov om Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke 22. Marts 1930 (84). 23. Juni 1932 (467).

Lov om Beværtning m. m. (Afgifter) 29. Marts 1924 (611). Bekg. ang. Natbeværtninger 13. Dec. 1924 (918). Bekg. ang. offentlig Dans og Maskerade samt Musik i Bevertningslokaler 13. Dec. 1924 (918). 5. Juli 1926 (364). Bekg. ang. Billard- og Keglebanehold 13. Dec. 1924 (920).

Side

Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m. 1. April 1922 (90).
Lov om Biografteatervæsenets Ordning (Afgift af Bevilling) 31. Marts 1933 (206).
Forordning om Rangskat 17. Jan. 1764 (110).
Forordning om Hesteskat (indeh. i For. om Fødselsstiftelsen) 7. Dec. 1770 (131).
Lov om Afgift af Arv og Gave 10. April 1922 (1108). 16. Maj 1933 (359). 31. Marts 1937 (198).
Lov om Inddrivelse af Skatter og Afgifter til det offentlige 23. Juni 1932 (460).

19. Jan. Bekg. ang. Tillæg til de i Henhold til Grundstigningsskyldloven fastsatte Grundbeløb 23
17. Febr. Lov vedr. personlig Skat til Kommunen 42
11. Mrts. Skr. ang. Oprettelse af 2 Stillinger i Centralforvaltningen som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse og 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse samt Ydelse af Bestillingstillæg til 4 Kontorister sammesteds 1033
20. — Bekg. ang. Udstedelse af Attester om Vurdering til Ejendomsskyld m. v. 116
31. — Lov om Forlængelse af Lov af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv 198
31. — Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner ... 204
3. April Bekg. ang. Fastsættelse af Skoleafgiften for Aaret 1937—38 227
8. — Bekg. ang. Forhøjelse af Indkomstskatten til Staten for Skatteaaret 1937—38 228
8. — Cirk. ang. Omvurderinger i Henhold til Stempellovens § 61, 1ste Stk. 228
14. — Lov om en fælleskommunal Udligningsfond 239
14. — Lov om Ændring i Lov af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme 259
14. — Cirk. ang. Lov af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond 261
29. — Besl. om at Indkomstskatten for 1937—38 udskrives med Grundbeløbet 1056
7. Maj Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten 337
13. — Bekg. ang. skattefrit Fradrag for Beboelseslejligheder ved Statsejendomsskyldens Beregning 426
18. — Lov om Hunde 525
24. — Skr. hvori der meddeles Københavns Kommune Tilladelse til at opkræve og inddrive den i Lov af 14. April 1937 hjemlede fælleskommunale Indkomst- og Formueskat efter samme Regler som den personlige Indkomstskat til Kommunen 1066

Side

8. Sept. Cirk. ang. Hunde 811
9. — Cirk. ang. Lov af 18. Febr. 1937 vedr. personlig Skat til Kommunen 822
11. Nov. Skr. ang. Indeholdelse af Skat m. v. i kommunale Lønninger og Pensioner 1175

Skolevæsen.

Lov om Folkeskolen 18. Maj 1937 (491).
Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsynet med private Skoler 20. Maj 1933 (664).
Bekg. om Valg til Forældreraad 29. Jan. 1934 (21).
Lov om højere Almenskoler m. m. 24. April 1903 (Aargang 1937, 1205)
Lov om den højere Undervisning i Kbhvns., Frberg. og Gentofte Kommuner 20. Marts 1918 (511). Lov 29. Marts 1924 (694).
Lov om Tilskud af Statskassen til Kbhvns. kommunale Skolevæsen 22. Dec. 1919 (1309).
Lov om Tilskud fra Stat og Skolefond til Ungdomsskoler og Aftenskoler 11. Maj 1935 (265).
Lov om Lønninger for Folkeskolens Lærere 28. April 1931 (375).
Lov om Skoleafgift 30. Juni 1919 (989). Lov 29. Marts 1924 (693).
Lov om døvstumme Børns Undervisning 31. Marts 1926 (109). 23. Marts 1932 (137).
Lov om blinde Børns Undervisning 31. Marts 1926 (113). Lov 23. Marts 1932 (137).
Lov 20. Maj 1933 Kap. XX, Offentlig Skolebespisning m. v. (491).
Bekg. 15. Marts 1916 om Skolernes Forhold overfor smitsomme Sygdomme (Aargang 1937, 1220).
Instruks for Skoledirektøren 2. Maj 1935 (206).

4. Febr. Besl. om at opføre en Kommuneskole med tilhørende Svagbørnsskole paa en Grund Øst for Backersvej 1011
11. Mrts. Skr. ang. Oprettelse af 1 Stilling som Skoleoverlæge i 2den Lønklasse + et personligt pensionsgivende Tillæg, 1 Stilling som Skoleinspektør i 3die Lønklasse, 5 Stillinger som Tandlæge i 5te Lønklasse, 1 Stilling som Adjunkt (Vedtægtens § 105); Ydelse af Bestillingstillæg til 1 Lærer i 6te Lønklasse (Lederen af biologisk Studiesamling) 1033
12. — Bekg. om Statstilskud til Ungdoms- og Aftenskoler samt Efterskoler, oprettede i Tilknytning til en Folkehøjskole m. m. 115

Side

3. April Bekg. ang. Fastsættelse af Skoleafgiften for Aaret 1937—38 227
9. — Ændringer i og Tilføjelser til Overenskomst af 6. Marts 1936 vedr. Fregatten »Jylland«s Benyttelse som Logiskib 1048
10. — Bekg. om Fribefordring for Skoleelever m. v. paa Jernbaner 230
12. — Skr. at der savnes Hjemmel til for det offentlige at betale Skolepenge for Undervisning i private Døvstummeskoler for Børn, hvis Forsørgere ikke er trængende, og at der i Forsorgslovens § 266 er fornøden Hjemmel til at paalægge en Forsørger Bidrag til Dækning af Udgifterne ved et Barns Skolegang i en privat Døvstummeskole 1049
15. — Cirk. vedr. Anbringelse af Børn paa Landet i Ferier .. 268
15. — Besl. om at opføre en Kommuneskole paa en Grund mellem Frederiksborgvej og Tagensvej 1052
7. Maj Lov om Ændring i Lov af 11. Maj 1935 om Statstilskud til private Efterskoler 410
10. — Cirk. ang. Overtimebetaling for fast ansatte Lærere og Timebetaling for Timelærere ved Statsskolerne 1062
18. — Lov om Folkeskolen 491
23. Juni Bekg. om Statstilskud til private Efterskoler 726
5. Juli Cirk. ang. Tilsyn med at Børn, der følger omrejsende Personer, modtager forsvarlig Undervisning 752
9. Nov. Cirk. vedr. Lov om Folkeskoler af 18. Maj 1937 857
17. Dec. Cirk. ang. Skolernes Medvirken til Fremme af Færdselssikkerheden 912

Skorstensfejning, se Brandvæsen.

Skove.

Lov om Skove 11. Maj 1935 (223).

Sparekasser, se Banker og Sparekasser.

Spedition.

Om Speditionsnæringen, se Næringslov 28. April 1931 § 61 (324).

Sporveje.

Lov om Eneret til Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Veje 10. April 1895 (527).

Eneretsbevilling for Kobenhavns Kommunalbestyrelse af 9. August 1898 (220), hvortil alle senere til Københavns Kommunalbestyrelse udstedte Eneretsbevillinger slutter sig som Tillæg.

Side

Kommunen overtager Driften af de københavnske Sporveje 1. August 1911, Skr. 5. Sept. 1911 (231) — af de frederiksbergske Sporveje 1. Juli 1919, Overenskomst 30. Juni 1919 (1012).

Lov om Paaligning af kommunale Bidrag fra Grundejere i Gentofte og Gladsaxe Kommuner i Anledning af Sporvejsanlæg 30. Juni 1922 (1529).

Reglement for Omnibuskørsel, Kaperkørsel og lign. Kørsel i København 24. April 1923 (142).

Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel med Motorkøretøjer 4. Juli 1927 (809).

Lov om elektriske Stærkstrømsanlæg 11. Maj 1935 (235).

Regulativ for Omnibuskørsel med Motorkøretøjer 23. Okt. 1935 (448).

7. Jan. Besl. om at forlænge Linie 1 og at afkorte Linie 14 . . . 1007

4. Mrts. Besl. om Afslutning af Kontrakt med A/S Sporvognsreklamen 1025

11. — Skr. ang. Omnormering af 1 Stilling som Ingeniør fra 5te til 4de Lønklasse og 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse til Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse 1033

3. Juni Besl. om at forlænge Linie 2 1071

3. — Besl. om at forlænge Linie 3 1071

30. — Bekg. om Eneretsbevilling for Københavns Kommune til Anlæg og Drift af en Sporvejslinie fra de eksisterende Spor i Enghavevej ved P. Knudsens Gade ad Enghavevej til og med Mozarts Plads 749

1. Juli Besl. om at udvide Gyldighedsomraadet for de af Sporvejene udstedte Skolekort 1080

1. — Besl. om at afløse Omnibusdriften paa Natlinierne A og C med Sporvejsdrift og om Ændring af Ruten for Natlinie A og Deling af Ruten for Natlinie C i en Natlinie C: Roskildevej—Raadhuspladsen—Hellerup og en Natlinie D: Vanløse—Raadhuspladsen—Hellerup 1081

1. — Besl. om at anskaffe 10 tomandsbetjente og 3 enmandsbetjente Omnibusser og om at indrette endnu en af Hallerne i Mariendals Remise til Garage 1081

30. Dec. Bekg. om midlertidig Fornyelse af den Frederiksberg Kommunalbestyrelse meddelte Eneretsbevilling paa Driften af Frederiksberg og Falkoneralleens Sporvej 972

Springvand.

Side

Stadens administrative Revision, Direktoratet for.

8. Juli Besl. om at udskille den administrative Revision fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og om at oprette en Stilling i 1ste Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision 1086

6. Aug. Skr. ang. Stadfæstelse af Vedtægtsændring, hvorefter den administrative Revision fra 1. Okt. 1937 at regne udskilles fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og etableres som et selvstændigt Direktorat under Magistratens 2den Afdeling, idet der samtidig oprettes en ny Stilling i 1ste Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision 1121

19. Okt. Skr. ang. Udskillelse af den administrative Revision fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision samt Etablering af Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen 1162

Stadens faste Ejendomme, Direktoratet for.

11. Mrts. Skr. ang. Omnormering af 2 Stillinger som Kontorchef fra 3die til 2den Lønklasse, 1 Stilling som Skovassistent i 7de Lønklasse til 1 Stilling som Skovfuldmægtig i 5te Lønklasse samt 1 Stilling som Sekretær i 8de Lønklasse til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse 1033

Stadens Hovedbogholderi og Revision, Direktoratet for, jfr. Stadens adm. Revision, Stadens Regnskabsvæsen.

11. Mrts. Skr. ang. Omnormering af en Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse til Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse 1033

8. Juli Besl. om at udskille den administrative Revision fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og om at oprette en Stilling i 1ste Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision 1086

6. Aug. Skr. ang. Stadfæstelse af Vedtægtsændring, hvorefter den administrative Revision fra 1. Okt. 1937 at regne udskilles fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og etableres som et selvstændigt Direktorat under Magistratens 2den Afdeling, idet der samtidig oprettes en ny Stilling i 1ste Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision 1121

30. Sept. Besl. om at Benævnelsen Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi ændres til Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen 1139

Side

15. Okt. Skr. ang. Stadfæstelse af Vedtægtsændring, hvorefter Benævnelsen for »Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision« ændres til »Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen«, en Stilling som Kontorchef i 2den Lønklasse i nævnte Direktorat nedlægges, idet der samtidig oprettes 2 nye Stillinger som Kontorchef i 2den Lønklasse og en Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse i samme Direktorat 1149

19. Okt. Skr. ang. Udskillelse af den administrative Revision fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision samt Etablering af Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen 1162

Stadens Lønnings- og Pensionsvæsen, Direktoratet for.

Stadens Regnskabsvæsen, Direktoratet for.

30. Sept. Besl. om at Benævnelsen Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi ændres til Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen 1139

15. Okt. Skr. ang. Stadfæstelse af Vedtægtsændring, hvorefter Benævnelsen for »Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision« ændres til »Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen«, en Stilling som Kontorchef i 2den Lønklasse i nævnte Direktorat nedlægges, idet der samtidig oprettes 2 nye Stillinger som Kontorchef i 2den Lønklasse og en Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse i samme Direktorat 1149

19. — Skr. ang. Udskillelse af den administrative Revision fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision samt Etablering af Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen 1162

Stadens Vedtægt, jfr. Tjenestemænd.

Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, optrykt med samtlige Ændringer indtil 15. April 1926 som Tillæg til Aargang 1925 (1349).

20. Jan. Medd. om, at Stadens Vedtægt er optrykt med de indtil 1. Jan. 1937 vedtagne og stadfæstede Ændringer og Tilføjelser 1007

11. Mrts. Skr. ang. Tillæg til Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, hvori godkendes forskellige Normeringsændringer 1033

Side

8. Juli Besl. om Tilføjelser til og Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, bl. a. indeholdende Bestemmelser om Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønninger, Indførelse af Reguleringstillæg til Lønninger, Pensioner m. v. i Stedet for Konjunktur- og Dyrtidstillæg og ændrede Pensionsregler samt Bestemmelser om Lønninger m. v. og Pension til Borgmestre og om Vederlag til Raadmænd og Medlemmer af Borgerrepræsentationen 1086

21. — Skr. ang. Stadfæstelse af de under 8. Juli 1937 vedtagne Ændringer til Stadens Vedtægt, bortset fra Ændringerne vedr. Politiets og Fængselsvæsenets Tjenestemænd 1113

3. Aug. Skr. ang. Stadfæstelse af de under 8. Juli 1937 vedtagne Ændringer til Stadens Vedtægt vedr. Politiet og Fængselsvæsenets Tjenestemænd 1116

6. Aug. Skr. ang. Stadfæstelse af Vedtægtsændring, hvorefter den administrative Revision fra 1. Okt. 1937 at regne udskilles fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og etableres som et selvstændigt Direktorat under Magistratens 2den Afdeling, idet der samtidig oprettes en ny Stilling i 1ste Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision 1121

Stadsarkitektens Direktorat.

Vedtægt for Stadsingeniøren og Stadsarkitekten 12. Marts 1908 (34) med Ændringer 17. Nov. 1919 (1243) og 7. April 1934 (222).

11. Mrts. Skr. ang. Oprettelse af 4 Stillinger som Arkitekt i 5te Lønklasse og Omnormering af 1 Stilling som Kontorchef fra 3die til 2den Lønklasse 1033

Stadsarkivet,

14. Aug. Cirk. ang. Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse og ang. Opbevaring og Kassation af Dokumenter vedr. Ægteskabsindgaaelser 805

25. Okt. Pl. ang. Gadenavne, herunder at Kristianshavn i diverse Benævnelser fremtidig staves med Ch. 1166

Stadsingeniørens Direktorat.

Vedtægt for Stadsingeniøren og Stadsarkitekten 12. Marts 1908 (34) med Ændringer 17. Nov. 1919 (1243) og 7. April 1934 (222).

Side

11. Mrts. Skr. ang. Oprettelse af 1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse med Bestillingstillæg, 1 Stilling som Overgartner i 5te Lønklasse og 1 Stilling som Maskinmester i 5te Lønklasse samt Omnormering af 1 Stilling som Konstruktør i 7de Lønklasse til Fuldmægtig i 5te Lønklasse 1033

Stadskonduktøren, jfr. Faste Ejendomme.

Lov om Geodætisk Institut 31. Marts 1928 (140).
Lov om Stempelafgift af topografiske Kort 18. Febr. 1929 (57).

Stadslægen, jfr. Lægevæsen. Sundhedsvæsen.

Statistisk Kontor, jfr. Folkeregister.

11. Mrts. Skr. ang. Bestillingstillæg til en Kontorist 1033

Statstidende, jfr. Bekendtgørelser.

Lov om Statstidende 23. Jan. 1903 (290), Tillæg til denne Lov 10. Maj 1912 (384), 31. Marts 1928 (139), 31. Marts 1937 (202).

31. Mrts. Lov om Ændringer i Lovgivningen om en Statstidende 202
25. Maj Cirk. ang. Indrykkelse i Statstidende af visse Indkaldelser og Meddelelser 572

Stempelafgift.

Lov om Stempelafgift 1. April 1922, Lovbekendtg. 23. April 1929 (196). Lov 15. April 1930 § 3 (276). Lov 31. Marts 1931 (123). Lov 23. Marts 1932 (135).

8. April Cirk. ang. Omvurderinger i Henhold til Stempellovens § 61, 1ste Stk. 228
8. Dec. 1936. Skr. at den ved Stempellovens § 134 hjemlede Stempelfritagelse kun angaar egentlige Laanedokumenter, men ikke Skylddokumenter, som er udstedt i anden Anledning, f. Eks. som Led i en Ejendomshandel 1253

Stiftelser, se Legater og Stiftelser, Opfostringshuset.

Side

Straffelovgivningen.

Borgerlig Straffelov 15. April 1930 (193). Lov Nr. 161 og 162 18. Maj 1937 (519).

18. Maj Lov om Ophævelse af § 242 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 519

18. — Lov om Ændring af § 235 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 519

Studenterkollegier i Aarhus.

Oprettelse af Værelser, se Besl. 15. Marts 1934 (137), 23. Jan. 1936 (9).

Stævningsmænd.

Instruks for Stævningsmænd 14. Aug. 1919 (1053). 30. Nov. 1934 (655). 19. Okt. 1937 (854).

19. Okt. Bekg. om Ændring i Instruks for Stævningsmænd af 14. August 1919 854

Sundhedsvæsen, jfr. Apoteker, Hospitalsvæsen, Kvægsygdomme, Levnedsmidler, Lægevæsen, Politivæsen, Stadslægen.

Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyre 23. Juni 1932 (450). Bekg. 12. April 1933 (263).

Lov om Udøvelse af Lægegerning 14. Marts 1934 (116).

Lov om Udøvelse af Tandlægevirksomhed 25. Febr. 1916 (735).

Lov om Apotekervæsenet 31. Marts 1932.

Lov om Jordemodervæsenet 13. Juni 1914 (180). Lov 23. Juni 1920 (249).

Lov om autoriserede Sygeplejersker 26. April 1933 (283).

Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse 10. Maj 1915 (432). 20. Maj 1933 § 334 (516).

Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse 12. Marts 1918 (441).

Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer 28. Febr. 1931 (34).

Lov om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter 12. Jan. 1858 (496). Lov 28. Marts 1868 (222).

Side

Sundhedsvedtægt for Kbhvns. Kommune 4. Nov. 1918 (686). Tillæg: Bekg. 23. Jan. 1920 (Transport af Gødning) (13). Bekg. 4. Dec. 1920 (Ændring af § 3 og 5) (407). Bekg. 6. April 1922 (Tilsyn med Gaardspladser m. v.) (1105). Bekg. 25. Nov. 1927 (Gasbadeapparater) (1120). Bekg. 30. Okt. 1930 (Larm, Kødvarer, Mælk, Skoler og Børnehaver) (499). Bekg. 15. Dec. 1932 (Kødkontrol) (781). Bekg. 26. Aug. 1933 (Salg af Vildt m. v.) (812). Bekg. 26. Aug. 1933 (Vandklosetter m. v.) (813). Bekg. 24. Juli 1934 (Indførsel af Mælk og Fløde) (472).

Lov om kommunal Lægehjælp 21. April 1914 (132). Tillæg 30. Maj 1927 (669).

Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter 29. Marts 1924 (596).

Lov om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn 31. Marts 1937 (212).

Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab 18. Maj 1937 (519).

14. Jan. Cirk. ang. Førelse af en Fortegnelse over Personer, der har faaet autoriseret Giftbøger 2

25. — Cirk. ang. Lov om Vitaminreklame 28

23. Febr. Meddelelse ang. Kontrolundersøgelser af Personale ved Røntgen- og Radiumservicer 77

25. — Bekg. om Ændring i Instruks for Jordemødre af 9. Marts 1934 84

4. Mrts. Besl. om Udvidelse og Ændring af Centralstationen for Tuberkulosebekæmpelse 1025

11. — Skr. ang. Ydelse af Bestillingstillæg til 1 Overlæge i Sundhedskommissionen og Forhøjelse af Bestillingstillægget til en Afdelingslæge samt Oprettelse af 1 Stilling som Dyrlæge i 4de Lønklasse sammesteds 1033

31. — Lov om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar 212

6. Maj Cirk. ang. Forstaaelsen af Lov af 30. Marts 1906 om Foranstaltninger mod Udbredelse af venerisk Smitte 290

18. — Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m. 519

29. — Cirk. ang. Udlevering af Gift 577

18. Juni Regulativ vedr. Renlighedsforholdene m. m. i Logishuse 1077

25. — Bekg. ang. Indførsel af Pelsdyr, Harer og Kaniner 730

3. Juli Cirk. ang. Lov af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar. 751

Side

9. Juli Cirk. til Embedslægerne vedr. Gennemførelse af Lov af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar 753
21. — Cirk. ang. Misbrug af ikke-tillægsafgiftsberigtiget Spiritus 756
8. Sept. Bekg. om Godkendelse af Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab 809
9. — Cirk. ang. Godkendelse af Udsalgssteder til Forhandling af Genstande og Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab 842
20. — Bekg. om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Tetraklorkulstof (Tetraklormetan), Trikloæthylen, Tetraklorætan, Tetrakloræthylen og Diklormetan .. 845
25. Okt. Cirk. ang. Autorisation af Dyrlæger til Udøvelse af Mælkekontrol 855
10. Nov. Bekg. om Ændring i Bekg. af 28. Febr. 1931 om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget 877
10. — Cirk. til praktiserende Jordemødre ang. vederlagsfri Udlevering af desinficerende Midler 1175
27. Dec. Cirk. ang. Foretagelse af Blodtypebestemmelser til retslig Brug 966

Svendeprøver, se Lærlingeforhold.

Sygekasser, se Forsørgelsesvæsen.

Sygelønsregulativ, se Tjenestemænd.

Sygeplejersker, jfr. Sundhedsvæsen.

Lov om autoriserede Sygeplejersker 26. April 1933 (283).

Søer.

Sønæring.

Taksation, jfr. Gader og Veje.

Teater, se kgl. Teater.

Telefon.

Side

Thorvaldsens Museum.

Conferentsraad Bertel Thorvaldsens Gavebrev til Staden Kjøbenhavn og Testamente af 5. Dec. 1838 med Kgl. Konfirmation af 8. Dec. 1838 (571) samt Tillæg hertil af 25. Jan. 1843 med Kgl. Konfirmation af 16. Febr. 1843.

Kgl. Stadfæstelse af 12. Jan. 1916 paa et af Kommunalbestyrelsen og Bestyrelsen for Thorvaldsens Museum vedtaget Forslag om en ændret Sammensætning af Bestyrelsen for Thorvaldsens Museum (715).

Tinglysning.

Lov om Tinglysning 31. Marts 1926 (182). 31. Marts 1937 (172).

Lov om Afgifter ved Tinglysning 1. April 1922, optrykt med Ændringer i Bekg. 23. April 1929 (261).

31. Mrts. Lov om Ændring i Lov om Tinglysning af 31. Marts 1926 172

Tjenestemænd og Arbejdere, jfr. Stadens Vedtægt.

Om Tjenestemænd, se Stadens Vedtægt 31. Marts 1920 §§ 40—104 (Saml. 1925 S. 1374 ff.).

Sygelønsregulativ for de under Kbhvns. Kommune ansatte Tjenestemænd 10. April 1922 (1184), Skr. 27. Maj 1922 (1299). Jfr. Stadens Vedtægt § 66.

Regulativ for Lægebehandling af de ved Hospitalsvæsenet, Forsorgelsesvæsenets Stiftelser og Fængselsvæsenets Sygeafdelinger ansatte Tjenestemænd 27. Juni 1921 (775), jfr. Stadens Vedtægt § 67.

Ferieregulativ for de under Kbhnvs. Kommune ansatte Tjenestemænd 10. April 1922 (1197), Skr. 27. Maj 1922 (1300), Skr. 31. Maj 1923 (207), Skr. 16. Juli 1925 (1214), Skr. 9. Okt. 1928 (362) jfr. Stadens Vedtægt § 68—71.

Bestemmelser om Ferie for ikke fast ansatte Lønarbejdere 16. April 1936 (192). 11. Febr. 1937 (1014). 17. Juni 1937 (1075).

Tjenesteboliger, se Stadens Vedtægt § 91—94, Regulativ for Tjenesteboligers Udstyrelse 27. Marts 1922 (986). Skr. 31. Okt. 1927 (1101), Regulativ for Tjenesteboligers Vedligeholdelse 27. Marts 1922 (988). Instruks for Tjenesteboligers Behandling, Syn af disse samt Overtagelse og Aflevering 27. Marts 1922 (991).

Side

Regulativ for Fradrag for Naturalydelser 22. Marts 1920 (76), 23. Maj 1921 (742), 9. Juni 1921 (761), 17. Marts 1922 (977), 10. Juni 1922 (1327), Skr. 23. Marts 1926 (66), 29. Juni 1928 (291), 14. April 1931 (263).

Bestemmelser om forskellige Ydelser udenfor den normerede Løn 29. Sept. 1919 (1138), Skr. 1. Juli 1922 (1533), Skr. 2. Juli 1925 (1208), Skr. 13. Aug. 1926 (381), Skr. 21. Marts 1928 (46), 25. April 1928 (223).

Brug af Tjenestejord Skr. 20. Marts 1923 (77).

A. Tjenstlige Forhold.

11. Febr. Besl. om Ændring af § 9 i Bestemmelser af 16. April 1936 om Ferie for ikke fast ansatte Lønarbejdere..... 1014

17. Juni Besl. om Ændring af §§ 3 og 5 i Bestemmelser om Ferie for ikke fastansatte Lønarbejdere af 16. April 1936..... 1075

8. Juli Besl. om Bestemmelser vedr. Portører og Husmedhjælpere ved Hospitaler og Stiftelser..... 1102

B. Lønninger, Dyrtidstillæg m. v.

9. Febr. Skr. ang. Brændselsprisen i Henhold til Fradragsregulativet for Regnskabsaaret 1937—38..... 1012

13. — Skr. ang. Dyrtidstillæg for Aaret 1937—38..... 1016

8. Juli Besl. om Tilføjelser til og Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, bl. a. indeholdende Bestemmelser om Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønninger, Indførelse af Reguleringstillæg til Lønninger, Pensioner m. v. i Stedet for Konjunktur- og Dyrtidstillæg og ændrede Pensionsregler samt Bestemmelser om Lønninger m. v. og Pension til Borgmestre og om Vederlag til Raadmænd og Medlemmer af Borgerrepræsentationen..... 1086

8. — Besl. om at Bestemmelserne om Dyrtidstillæg af 25. Juni 1925 med senere Ændringer samt Tillæg af 28. Juni 1928 ophæves..... 1099

10. — Skr. ang. de af Kommunalbestyrelsen under 8. Juli 1937 vedtagne Tilføjelser til og Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920 og Oversigt over de fra 1. April 1937 gældende Lønninger for de i Lønklasserne ansatte Tjenestemænd..... 1103

17. Sept. Skr. ang. Lønningen for fast ansatte, budgetmæssigt lønnede Personer, hvis Stilling i pensionsretlig Henseende ikke er henført i en Lønklasse..... 1132

Side

C. Pensionsforhold.

23. Mrts. Normeringslov for 1937—38 (Ændring af Tjenestemandslovens § 55 og Bestemmelser ang. Tjenestemænds Pension i Tilfælde af, at de beklæder en Stilling som folkevalgt Borgmester) 162

8. Juli Besl. om Tilføjelser til og Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, bl. a. indeholdende Bestemmelser om Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønninger, Indførelse af Reguleringstillæg til Lønninger, Pensioner m. v. i Stedet for Konjunktur- og Dyrtidstillæg og ændrede Pensionsregler samt Bestemmelser om Lønninger m. v. og Pension til Borgmestre og om Vederlag til Raadmænd og Medlemmer af Borgerrepræsentationen 1086

8. — Besl. om Bestemmelser om Tillæg til Personer, der oppebærer Pension, Understøttelse eller Efterindtægt efter de indtil 1. Okt. 1919 gældende Pensionsregler, samt til Enker og Børn, der oppebærer Pensioner beregnet i Henhold til § 115, 2det Stk. i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920. 1099

12. Okt. Skr. ang. Ændring af Cirkulære Nr. 7 af 18. Maj 1927 vedr. Tilbagebetaling af Pensionsbidraget til prøveansatte Tjenestemænd m. fl. 1146

11. Nov. Skr. ang. Indeholdelse af Skat m. v. i kommunale Lønninger og Pensioner 1175

D. Kommunale Arbejdere.

21. Juni Skr. ang. Fornyelse af opsagte Overenskomster og Aftaler mellem Kommunens Institutioner og de forskellige Lønarbejderorganisationer 1078

Torvevæsen, jfr. Husdyr, Næringsvæsen, Sundhedsvæsen.

6. Mrts. Tillæg til Bekg. af 31. Marts 1933 om Udførsel og Indførsel af Æg 108

12. — Tillæg til Bekg. af 25. Marts 1935 ang. Udførsel af Fjerkræ og heraf tilvirket Konserves 115

3. Aug. Skr. at Næringsbrev paa Handel udkræves til den af et Firma drevne Handel med Fisk fra Kontor paa Fisketorvet 1118

6. Nov. Skr. at et Firma med Kontor i Købyen, hvorfra der dog ikke ekspederes Ordrer eller modtages Henvendelser fra Kunder, og som fra fast Stade i Kødbyen i Torvetiden driver Handel med Kød, Flæsk og slagtet Fjerkræ, ikke skal løse Næringsbrev 1172

Side

22. Dec. Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød samt om Fremskaffelse af Midler til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m. 937
22. — Lov om Ind- og Udførsel af Fisk*) 939
22. — Lov om midlertidig Ændring i Lov af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri**) 940
22. — Lov om Regulering af Svineproduktionen 941
22. — Lov om Udførsel af levende Husdyr m. m. 942
30. — Bekg. om Afgift ved Slagtning af Kvæg 972
30. — Bekg. om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer 976
30. — Bekg. om Nedslagning af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til alm. Slagtebrug 981
30. — Bekg. om Afgift ved Slagtning af Svin 982
30. — Cirk. til Dyrlægerne om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer 986
30. — Cirk. til Slagterierne om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer 989
30. — Cirk. til Slagterierne om Nedslagning af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug 991
30. — Cirk. til Kommunalbestyrelserne om Afgift ved Slagtning af Svin 995
30. — Cirk. til de kontrollerende Dyrlæger om Afgift ved Slagtning af Svin 996
30. — Cirk. til Kommunalbestyrelserne om Afgift ved Slagtning af Kvæg 997
30. — Cirk. til de kontrollerende Dyrlæger om Afgift ved Slagtning af Kvæg 998

Totalisatorspil.

8. Juli Skr. at Tipskonkurrencer, hvor der præsteres Indskud, er stridende mod Totalisatorlovgivningen, uanset at Spillet holdes indenfor en Forenings Medlemskreds 1085

*) I Henhold til Loven er der under 22. December 1937 udfærdiget Bekendtgørelser angaaende Forbud mod Udførsel af Fisk af daarlig Beskaffenhed og mod Benyttelse af brugt Emballage ved Udførselen, angaaende Udførsel af Fisk fra Danmark til Storbritannien og Nordirland, til Tyskland, Belgien, Frankrig, Schweiz og til Italien, angaaende Udførsel af Fiskefilet, Sølaks og angaaende Indførsel til Danmark af svensk-fanget Fisk.

**) I Henhold til Loven er der under 22. December 1937 udfærdiget Bekendtgørelser angaaende Benyttelse af Brislingetrawl og angaaende Fastsættelse af Mindstemaal og Forhøjelse af Mindstemaal for forskellige Arter af Saltvandsfisk og Krebsdyr.

Side

Trafik, se Færdsel.

Translatører, jfr. Næringsvæsen.

Om statsautoriserede Translatører, se Næringslov 28. April 1931 §§ 74—77 (329).

Trossamfund, anerkendte, jfr. Mosaisk Trossamfund.

20. Dec. Cirk. ang. Førelse af Ministerialbøgerne for de anerkendte Trossamfund 921

Tvangsakkord.

22. Dec. Lov om Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord uden for Konkurs m. m. 951

Udhængsskabe, se Automater.

Udvandring, jfr. Politivæsen.

Lov vedr. Udvandring 2. Maj 1934 (271).

Ulykkesforsikring, se Forsørgelsesvæsen.

Underholdsbidrag, se Overpræsidenten, Forsørgelsesvæsen II e.

Lov om Ægteborn 7. Maj 1937 (361).
Lov om Born uden for Ægteskab 7. Maj 1937 (344).
Lov om offentlig Forsorg 20. Maj 1933 (363). Lov Nr. 121, 7. Maj 1937 (316).
Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag 7. Maj 1937 (336).
Bekg. 28. Dec. 1931 ang. Danmarks Ratifikation af den mellem de nordiske Lande den 10. Febr. 1931 indgaaede Konvention ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag (755).

Uniform.

31. Mrts. Lov om Forlængelse af Lov af 31. Marts 1936 om Forbud mod at bære Uniform 174
29. Juni Cirk. ang. Uniformslovens Forstaaelse 746

Vaaben og Ammunition, se Politivæsen.

Side

Vaccination, jfr. Sundhedsvæsen.

Lov om Vaccination mod Kopper 31. Marts 1931 (124).

Valg.

Lov om Valg til Rigsdagen 11. April 1920 (158). Lov 28. Juni 1920 (260). Lov 7. April 1936 (155).

Lov om Folkeafstemning i Anledning af Grundlovsforandringer 23. Juni 1920 (252).

Lov om kommunale Valg 29. Marts 1924 (652). Lovbekendtgørelse 22. Dec. 1936 (479).

Valuta, se Kriseforanstaltninger, Banker.

Vandreherberger.

9. April Ændringer i og Tilføjelser til Overenskomst af 6. Marts 1936 vedr. Fregatten »Jylland«s Benyttelse som Logisskib 1048

Vandsyn.

Spørgsmaal vedr. Fiskerirettigheder i ferske Vande henhører under Vandsynsmændene, se Lov om Ferskvandsfiskeri 31. Marts 1931 § 12 (177).

7. Maj Lov om Inddragelse af Dele af Søterritoriet under de for ferske Vande gældende Retsregler 404

Vandvæsen.

Lov ang. Staden Københavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker 30. Nov. 1857 (408) med Ændringer i Lov 31. Marts 1926 (150) og Lov 20. Maj 1933 (635).

Regulativ for Københavns Vandværk af 28. Juni 1859 (535).

Lov om Beskyttelsen af de til Københavns Vandvæsen henhørende Værker, Anlæg og Beholdere m. v. 30. Nov. 1857 (413) med Ændringer i Lov 24. April 1896 (567) og Borgerlig Straffelov 15. April 1930 (193).

Bekg. om Vandforsyningens Tjenestemænds Berettigelse til paa Vandforsyningens Enemærker at udføre fuld Politimyndighed forsaavidt Vandforsyningens Tjeneste angaar, 21. August 1856 (382).

Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse 28. Maj 1880 med Ændringer og Tillæg i Lov 23. April 1897 (51), Lov 19. April 1907 (632), Lov 10. Juli 1922 (1540)

Side

Lov 2. Juni 1917 (233), Lov 1. Juli 1927 (807) og Lov 27. Marts 1934 (166).

Lov om Københavns Kommunes Adgang til Brug af Arresø til Københavns Vandforsyning 30. Jan. 1923 (22).

Lov om Vandforsyningsanlæg 31. Marts 1926 (92).

Bekg. fra Københavns Magistrat af 6. Okt. 1931 om Betingelser for Udstedelse af Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation (542).

Bekg. fra Københavns Magistrat af 6. Okt. 1931 om Eksamensbetingelser for dem, der ønsker Bemyndigelse som Gas- og Vandmester med udvidet Autorisation (546).

Instruks for de i Københavns Kommune autoriserede Gas- og Vandmestre af 22. Sept. 1920 (368) med Ændring og Tillæg af 6. Okt. 1931 (549).

Lov om tekniske Installationer 7. Maj 1937 (406).

11. Mrts. Skr. ang. Omnormering af 1 Stilling som Bogholder under Vandforsyningen fra 4de til 3die Lønklasse..... 1033

7. Maj Lov om tekniske Installationer..... 406

1. Juli Besl. om at de i § 1, 1ste Pkt. i Lov om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, der har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten..... 1081

10. — Bekg. om at de i § 1, 1ste Pkt. i Lov af 7. Maj 1937 om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, som har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten..... 1103

19. Aug. Tillæg til Overenskomst af 10.—14. Juli 1931 mellem Københavns Magistrat og Gladsakse Sogneraad om Vej- og Broanlæg i Utterslev Mose..... 1124

25. Nov. Overenskomst mellem Gjentofte Magistrat og Københavns Magistrat ang. Regulering af Grænsen for Utterslev Mose og af Kommunegrænsen m. v..... 1187

Varemærker, jfr. Registrering.

23. Febr. Skr. at Anmeldelse af nogle Varemærker bestaaende bl. a. af et rødt cirkulært Felt med et hvidt ligearmet Kors er i Strid med Straffelovens § 132 og Loven om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, samt at der ikke er Hjemmel til at tillade Mærkernes fortsatte Benyttelse..... 1021

Varmeværker.

Side

Vartov.

1. Juli Besl. om at nedrive Vartov, for paa dets Plads at opføre en ny Bygning 1081

Vejning, se Maal og Vægt.

Vekselerere.

Om Vekselerere, se Næringslov 28. April 1931 § 58 (324).

Vognmænd.

Om Vognmandsnæringen, se Næringslov 28. April 1931 § 64 (325).

Værgemaal, jfr. Forældremyndighed.

Lov om Umyndighed og Værgemaal 30. Juni 1922 (1433) 31. Marts 1926 §§ 48 og 53 (182).
Lov om umyndiges Midler 26. Maj 1868 (250) §§ 11 og 12.
Lov om Skifte 30. Nov. 1874 § 14.
Lov om Formueforholdet mellem Ægtefæller 7. April 1899 § 21 (360).
Lov om Ægteskabets Retsvirkninger 18. Marts 1925 §§ 55 og 39 (996).
Fr. 11. Sept. 1839 om borteblevne Personers Formue §§ 6 og 7 (591).
Lov 20. April 1926 § 2 om Ægtefællers Arveret (304). 7. Maj 1937 (379).
Lov om Foranstaltninger vedr. aandssvage 16. Maj 1934 § 5 (354).
Lov om Sterilisation og Kastration 11. Maj 1935 § 2 (248).
Borgerlig Straffelov 15. April 1930 § 70 (213).
Lov om Ægtebørn 7. Maj 1937 § 3 (361).
Lov om Børn uden for Ægteskab 7. Maj 1937 §§ 6, 12, 20, 28 (344), Retsplejelovens § 456 d (373).
Bekg. af Konvention mellem de nordiske Lande ang. Ægteskab, Adoption og Værgemaal 28. Dec. 1931 (748).

13. Mrts. Skr. at den Omstændighed, at det sociale Udvalg (i København Magistraten) har overtaget Forældremyndigheden over et Barn og vil beskikke det en Tilsynsværge, ikke medfører, at en i Henhold til Myndighedsloven udfærdiget Værgebeskikkelse bortfalder eller skal sættes ud af Kraft 1037

Side

27. April Skr. at en Værgebeskikkelse vil kunne tilbagekaldes efter at den umyndiggjorte, der ikke ejer Midler her i Landet har bosat sig i Amerika 1052
3. Juli Anordn. om Ændring i § 1 i Anordn. af 11. Febr. 1928 ang. Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentlig Tilsyn staaende Midler 750
5. — Skr. at Forstanderen for Det Kongelige Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelse som Udøver af Forældremyndigheden over de fra Stiftelsen udgaaede Elever har Beføjelse til at afslutte Lærekontrakter paa disses Vegne 1084
12. Aug. Skr. at Beskikkelse som Værge ikke kan meddeles en i Udlandet bosat Person, og at en i Medfør af § 11 i Lov af 26. Maj 1868 truffet Bestemmelse om, at en i Udlandet bosat Person som Værge skal bestyre de Midler, en Fader efterlader sine her i Landet værende Børn, maa forventes at blive tilsidesat 1122
1. Okt. Skr. at en Værge uden Pupilautoriteternes Samtykke kan tiltræde, at der paa Skifte i Tyskland udlægges Myndlingen en Anpart i en fast Ejendom, saafremt der ikke med Udlægget og Indførelsen i Grundbogen følger personlig Hæftelse for Pantegæld 1140
17. Nov. Anordn. om midlert. Ændring i § 7 i Anordn. af 11. Febr. 1928 ang. Udlaan af umyndiges Midler 879
17. Dec. Skr. at der ikke er Hjemmel til at fritage for den i Lov af 19. Marts 1869 om Udlaan i faste Ejendomme af Umyndiges Midler anordnede Vurdering 1197
28. — Skr. om at en Tilsynsværge for et Legat maa antages ikke at være kompetent til at vedgaa Arv og Gæld ... 1202

Værnepligt.

7. Maj Lov om Ændringer i Lov af 8. Juni 1912 om Værnepligt 409

Ægteskab.

Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning 30. Juni 1922 (1410). 18. Marts 1925 (1010). 15. April 1930 § 3 (277). 20. Maj 1933 (363) §§ 309 og 334.

Lov om Ægteskabets Retsvirkninger 18. Marts 1925 (996). Lov 11. Novbr. 1931 (631). 7. Maj 1937 (379).

Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo 20. April 1926 (304). 7. Maj 1937 (379).

Bekg. af Konvention mellem de nordiske Lande ang. Ægteskab, Adoption og Værgemaal 28. Dec. 1931 (748).

Side

30. Jan. Skr. at en Giftefoged kan kræve Troværdighedsattest paa Forloverattester, hvor Forloverne er ham ubekendte, og han ikke ad anden Vej har Lejlighed til at skaffe sig tilstrækkelig Kendskab til deres Troværdighed..... 1011
31. Mrts. Skr. at der ikke findes noget Forbud mod at søge Erhverv ved at optræde som Mellemmand mellem Personer, der ønsker at indgaa Ægteskab, og at der ikke kræves Næringsadkomst til saadan Virksomhed..... 1042
7. Maj Lov om Ændring i Lov af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger..... 379
7. — Lov om Ændring i Lov af 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo..... 379
14. Aug. Cirk. ang. Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse og ang. Opbevaring og Kassation af Dokumenter vedr. Ægteskabsindgaaelser..... 805
24. — Skr. ang. Mægling i Henhold til Ægteskabslovens § 76 mellem Ægtefæller, der begge tilhører en Baptistmenighed 1127
12. Okt. Cirk. ang. Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse mellem Udlændinge..... 850

Æresoprejsning.

Lov om Æresoprejsning 3. April 1868 (222).
Lov om Æresoprejsning uden Bevilling 14. Marts 1924 (503).
Borgerlig Straffelov 15. April 1930 § 97 (225), jfr. Lov Nr. 127 15. April 1930 § 4 (277).

Tidsfortegnelse 1937.

1937		Side
2. Jan.	Bekg. ang. Radioafgiften for Aaret 1937—38	1
5. —	Overenskomst vedr. Anlæg af et nyt Kloakudløb fra Strandpromenaden til Middelgrundens Vestside	1003
6. —	Skr. at »Trekroner« og »Prøvestenen« er undergivet de for Staden gældende Love og Vedtægter m. v. og i kirkelig Henseende henhører under Vor Frelsers Sogn.	1006
7. —	Besl. om Belysning af Raadhusets Taarn og Tindemur.	1006
7. —	Besl. om at forlænge Linie 1 og at afkorte Linie 14..	1007
14. —	Cirk. ang. Førelse af en Fortegnelse over Personer, der har faaet autoriseret Giftbøger	2
14. —	Bekg. af Lov om Statsanstalten for Livsforsikring...	2
19. —	Bekg. ang. Tillæg til de i Henhold til Grundstigningsskyldloven fastsatte Grundbeløb	23
19. —	Vejledn. vedr. Behdl. af Patienter med Hareskaar og Ganespalte	24
20. —	Meddelelse om, at Stadens Vedtægt er optrykt med de indtil 1. Jan. 1937 vedtagne og stadfæstede Ændringer og Tilføjelser	1007
21. —	Bekg. om Indførelse af tvungen Læreprøve i Plan-Glassliberfaget	28
21. —	Skr. at en i København bosiddende Person, der fremstiller Børstevarer, er berettiget til udenfor København at omføre nævnte Varer til samtidig Levering til Kunder, der forud har anmodet om med visse Mellemrum at modtage Besøg af ham, uanset om der ved Kundernes Anmodning er afgivet bestemte Ordrer med Hensyn til Varernes Art og Mængde	1007
22. —	Skr. om fra hvilket Tidspunkt de i § 7—8 jfr. § 10 i Forsorgsloven omhandlede Bidrag af Overøvrigheden vil kunne paalægges en Person, der trods Afkrævning ikke tilbagebetaler den Hjælp, det offentlige maa eller har maattet yde en anden Person, overfor hvem vedkommende har Forsørgelsespligt	1008
23. —	Skr. ang. Betaling for Patienter, der paa Øresundshospitalet behandles ambulant med Pneumothorax...	1010

1937		Side
25. Jan.	Cirk. ang. Lov om Vitaminreklame	28
28. —	Skr. at Mekanikere og Metalarbejdere samt Smede ikke kan afsætte Frakker og Støvler, der er fremstillet alene med Henblik paa Anvendelse ved Kørsel med Motorkøretøjer	1010
30. —	Lov om Tillæg til Lov af 7. April 1936 om en Kornordning	29
30. —	Cirk. ang. Opvarmningsapparater i Motorvogne	30
30. —	Skr. at en Giftefoged kan kræve Troværdighedsattest paa Forloverattester, hvor Forloverne er ham ubekendte, og han ikke ad anden Vej har Lejlighed til at skaffe sig tilstrækkelig Kendskab til deres Troværdighed	1011
1. Febr.	Bekg. om Indretning og Anlæggelse af Skydebaner	30
4. —	Besl. om at opføre en Kommuneskole med tilhørende Svagbørnsskole paa en Grund Øst for Backersvej	1011
4. —	Besl. om at opføre et Optagelseshjem paa Emdrupgaards Grund	1011
5. —	Bekg. om Ændring i Bekg. af 30. Juni 1932 om Motorkøretøjer	34
5. —	Skr. at der ikke bør kræves nye Læge- og Ædruelighedsattester eller Gebyr for Paategning om, at et Førerbevis til Motorvogn udvides til Kørsel med Motorcykle, saafremt det nye Førerbevis kun ønskes udstedt for Resten af det Tidsrum, for hvilket det først udstedte Førerbevis er gældende, samt at en Sag om Udvidelse af et Førerbevis bør forelægges Sundhedsstyrelsen, saafremt denne har afgivet Erklæring ang. Udstedelse af det oprindelige Førerbevis	1012
9. —	Skr. ang. Brændselsprisen i Henhold til Fradragsregulativet for Regnskabsaaret 1937—38	1012
10. —	Skr. at Revisorer, der af Justitsministeriet er autoriseret som regnskabskyndige Tillidsmænd i Henhold til Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. v. ikke bør betegne sig som »Revisor, autoriseret regnskabskyndig Tillidsmand« medmindre Betegnelsen tydeliggøres ved en Tilføjelse	1013
11. —	Skr. at det ikke er stridende imod Næringslovens § 26, at en Person i Henhold til Næringsbrev som Handlende fra Butik i N.gade 51 forhandler Møbler en detail og samtidig fra et Lagerlokale i samme Gade Nr. 32 driver Handel en gros med Fodtøj	1013
11. —	Besl. om Bevilling til et Parkanlæg ved Utterslev Mose	1014
11. —	Besl. om at sikre Raadhusets Taarn og Spir mod Brandfare	1014
11. —	Besl. om Ændring af § 9 i Bestemmelser af 16. April 1936 om Ferie for ikke fast ansatte Lønarbejdere	1014

1937			Side
11.	Febr.	Besl. om Indretning af et Patientbibliotek paa Kommunehospitalet	1014
11.	—	Besl. om at Redaktionen af Samling af Bestemmelser vedrørende Københavns Kommune indgaar i den almindelige Tjeneste blandt Juristerne i Kommunens centrale Administration	1015
11.	—	Besl. om Udgivelse af et Festskrift om Rundetaarn i Anledning af 300-Aars Dagen for Nedlæggelse af Grundstenen	1015
11.	—	Besl. om at nedlægge Sundby Gasværk som producerende Værk	1015
11.	—	Bekg. om Speciallæger	35
13.	—	Skr. at en Maskinassistent, der er forhyret med Ø. K.'s Motorskib »Annam«, der er hjemmehørende i København, bør være tilmeldt Københavns Kommunes Folkeregister med Bopæl: Ø. K.'s »Annam«	1015
13.	—	Skr. ang. Dyrtidstillæg for Aaret 1937—38	1016
15.	—	Lov om Ophævelse af Lov af 27. Marts 1929 om Værn af Erhvervs- og Arbejdsfriheden	41
16.	—	Bekg. ang. Udførsel af levende Fjerkræ	41
17.	—	Bekg. om Indførelse af tvungen Læreprøve i Bødkerfaget	42
17.	—	Lov vedr. personlig Skat til Kommunen	42
18.	—	Skr. at en gift Kvinde, der ca. et halvt Aar efter Ægteskabets Indgaaelse har anmeldt til Folkeregistret, at hun fremdeles ønsker at benytte sit Pigenavn, kan erholde Næringsbrev udfærdiget, lydende paa sit Pigenavn	1017
18.	—	Skr. at det sociale Udvalg, naar Betingelserne for Rejsehjælp efter Forsorgslovens § 298 ikke foreligger, men det iøvrigt er nødvendigt at yde Hjælp til en Person, om hvem det er bekendt, at han ønsker at flytte til en anden Kommune, selv skønner over, hvorledes det skal sikres, at Hjælpen ikke anvendes til Flytning	1017
20.	—	Skr. at en Enke er berettiget til i Henhold til Næringslovens § 13 som Bestyrer at fortsætte den af hendes afdøde Ægtefælle drevne Virksomhed indtil et Aar efter Dødsfaldet, uanset at hun, der som eneste Arving har overtaget Boet til privat Skifte, har indgivet Arveafgiftsanmeldelse	1019
22.	—	Resol. om Oprettelse af et Apotek paa Frederikssundsvej mellem Risvangen og Krabbesholmsvej	1019
22.	—	Skr. at Legatmidler, for hvilke der i Fundats er foreskrevet Anbringelse efter Reglerne for umyndiges eller andre under offentligt Tilsyn staaende Midler, skal anbringes paa den i Anordning af 11. Februar 1928 nær-	

1937 Side

mere angivne Maade, men at der ikke er fastsat særlige Regler om Anbringelsesmaaden for Kapitalbeløb, der midlertidig ikke kan anbringes paa denne Maade og de under Driften indvundne Rentebeløb m. v..... 1019

23. Febr. Meddelelse ang. Kontrolundersøgelser af Personale ved Røntgen- og Radiumservicer..... 77

23. — Skr. at Firmaet »Dampvaskeriet Adam J« ikke kan registreres under Hensyn til det i Aktieselskabsregistret optagne Selskab »A/S Soigneringsanstalten Adam«.... 1021

23. — Skr. at Anmeldelse af nogle Varemærker bestaaende bl. a. af et rødt cirkulært Felt med er hvidt ligearmet Kors er i Strid med Straffelovens § 132 og Loven om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, samt at der ikke er Hjemmel til at tillade Mærkernes fortsatte Benyttelse..... 1021

24. — Bekg. om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn..... 78

24. — Bekg. om Fastsættelse af Betalingen for 1937—38 for Anbringelse af Personer, der undergives Særforsorg i Henhold til Forsorgslovens § 66 jfr. §§ 69—70 79

24. — Skr. at en Kommunes Forpligtelse til at udrede Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved en Families Forsørgelse er ophørt, efter at Familien i Tiden 30. Juni—8. Nov. 35 ikke har modtaget anden Hjælp end Mælk i Henhold til Forsorgslovens § 239, hvilken Hjælp ophørte den 16. Aug. 1935..... 1022

25. — Bekg. om Ændring i Instruks for Jordemødre af 9. Marts 1934..... 84

26. — Lov om Grundforbedring..... 86

27. — Bekg. om Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker..... 92

27. — Skr. at det af en straffet Person løste tidsbegrænsede Næringsbrev maatte anses for bortfaldet efter Tidsbegrænsningens Udløb uanset at den paagældende senere har erholdt Æresoprejsning..... 1023

27. — Skr. at der savnes Hjemmel til at meddele en her i Staden bosat Person Tilladelse til at løse Vandrebrev til Omførsel af Varer i Københavns Amt, samt at Vandrebrev kun berettiger til Omførsel af de af Andrageren selv eller andre uden Anvendelse af fremmed Medhjælp fremstillede Husflidsprodukter, men derimod ikke fabriksmæssigt fremstillede Varer..... 1024

4. Mrts. Skr. ang. Ændring af § 27 i Vedtægt for Københavns Begravelsesvæsen..... 1024

4. — Besl. om Udvidelse og Ændring af Centralstationen for Tuberkulosebekæmpelse..... 1025

1937			Side
4.	Mrts.	Besl. om Afslutning af Kontrakt med A/S Sporvognsreklamen	1025
6.	—	Tillæg til Bekg. af 31. Marts 1933 om Udførsel og Indførsel af Æg	108
6.	—	Bekg. vedr. Paratyfus hos Ænder	109
6.	—	Bek. om de for aaben og lav Bebyggelse paa afgrænsede Arealer gældende Bestemmelser	1025
9.	—	Meddelelse vedr. Ændring af Luftantenner og Nedføring fra disse	112
11.	—	Skr. ang. Tillæg til Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, hvori godkendes forskellige Normeringsændringer	1033
12.	—	Tillæg til Bekg. af 25. Marts 1935 ang. Udførsel af Fjerkræ og heraf tilvirket Konserves	115
12.	—	Bekg. om Statstilskud til Ungdoms- og Aftenskoler samt Efterskoler, oprettede i Tilknytning til en Folkehøjskole m. m.	115
13.	—	Skr. at den Omstændighed, at det sociale Udvalg (i København Magistraten) har overtaget Forældremyndigheden over et Barn og vil beskikke det en Tilsynsværge, ikke medfører, at en i Henhold til Myndighedsloven udfærdiget Værgebeskikkelse bortfalder eller skal sættes ud af Kraft	1037
17.	—	Skr. at Firmaet »Dansk Gødningskalkkontor« i Henhold til Næringslovens § 10 er fritaget for at løse Næringsbrev	1038
18.	—	Besl. om at uddybe det nye Havnebassin i »Sundby Sejlforening«s Havn og flytte Indsejlingen	1039
20.	—	Bekg. ang. Udstedelse af Attester om Vurdering til Ejendomsskyld m. v.	116
20.	—	Bekg. ang. Takster for 1937—38 vedr. Betalingen af de Staten i Henhold til Forsorgslovens § 64, Stk. 2, paahvilende Udgifter	120
20.	—	Bekg. om Hovedfærdselsaarer	123
20.	—	Skr. at et Firma, der har løst alm. Næringsbrev paa Haandværk ikke skal løse Næringsbrev som Bog- og Kunsttrykker for at kunne afsætte Tryksager, der fremstilles paa en Kontortrykkemaskine med Anvendelse af Aluminiumsplader	1039
20.	—	Skr. at en Person, der fremstiller Kniplings- og Fileringshaandarbejder som Husflid, skal løse Vandrebrev til Forhandling for at kunne optage Ordrer ved personlig Henvendelse til Private	1040
22.	—	Bekg. ang. Varetransportcykler	125
23.	—	Lov om Leje	127
23.	—	Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom	152

1937			Side
23. Mrts.		Normeringslov for 1937—38 (Ændring af Tjenestemandslovens § 55 og Bestemmelser ang. Tjenestemænds Pension i Tilfælde af, at de beklæder en Stilling som folkevalgt Borgmester)	162
23.	—	Bekg. om Forsikrings-Registerets Takster m. v.	164
23.	—	Bekg. om Aktieselskabs-Registerets Takster m. v.	168
24.	—	Cirk. ang. Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker	170
30.	—	Skr. at et i København hjemmehørende Aktieselskab, der i Bov og Kliplev Kommuner driver Virksomhed med Brydning og Knusning af Sten til Skærver, og som i Bov Kommune fremstiller Kantsten, alene skal løse Næringsbrev paa Stenhuggernæring i Bov Kommune, idet der ikke optages Ordrer fra Selskabets herværende Kontor, dog at der tillige skal løses Næringsbrev i Kliplev, forsaavidt man der afsætter Sten fra fremmede Stenbrud	1041
30.	—	Skr. at en Snedkermester, der har deponeret sit Næringsbrev, fortsat kan anvende Betegnelsen Snedkermester som personlig Benævnelse, men at han ikke er berettiget til at anvende denne Betegnelse under Udøvelse af en Næringsvirksomhed, der omfattes af Næringslovens Bestemmelser	1042
31.	—	Lov om Ændring i Lov om Tinglysning af 31. Marts 1926	172
31.	—	Lov om Forlængelse af Lov af 31. Marts 1936 om Forbud mod at bære Uniform	174
31.	—	Lov om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.	174
31.	—	Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter	182
31.	—	Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab	185
31.	—	Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta	192
31.	—	Lov om Forlængelse af Lov af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv	198
31.	—	Lov om Ændringer i Lov af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse	199
31.	—	Lov om Ændringer i Lovgivningen om en Statstidende	202
31.	—	Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner	204
31.	—	Lov om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar	212
31.	—	Bekg. af Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse	213

1937		Side
31. Mrts.	Bekg. om en mellem Danmark og Sverige truffet Aftale af 20. Novbr. 1936 om Gensidighed med Hensyn til Adgangen for de to Landes Statsborgere til at nyde Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser	221
31. —	Skr. at der ikke findes noget Forbud mod at søge Erhverv ved at optræde som Mellemmand mellem Personer, der ønsker at indgaa Ægteskab, og at der ikke kræves Næringsadkomst til saadan Virksomhed	1042
31. —	Skr. ang. Overholdelse af de paa Budgettet 1937—38 givne Bevillinger	1043
1. April	Cirk. ang. mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter	221
3. —	Bekg. ang. Fastsættelse af Skoleafgiften for Aaret 1937—38	227
6. —	Skr. at Virksomhed med Fremstilling af fotografiske Artikler og Tilbehør til Røntgenanlæg, hvorved der beskæftiges 6—9 Medhjælpere, vil kunne udøves i Henhold til Næringsbrev paa Industrinæring	1045
8. —	Bekg. ang. Forhøjelse af Indkomstskatten til Staten for Skatteaaret 1937—38	228
8. —	Cirk. ang. Omvurderinger i Henhold til Stempellovens § 61, 1. Stk.	228
9. —	Lov om Forlængelse af Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere	229
9. —	Skr. at den i Indenrigsmin. Skr. af 24. April 1928 paabudte Henlæggelse af aarlig 3 Mill. Kr. til en særlig Fond kan undlades i Regnskabsaaret 1937—38	1046
9. —	Skr. at Handlende ifølge hævdvunden Skik er berettigede til at formale Kornvarer, der forhandles i deres Virksomhed, men at de ikke er berettigede til for andre at paatage sig Formaling af Korn	1047
9. —	Skr. at der fra Kiosker, der i Medfør af Lukkelovens § 2 b holdes aabne ud over sædvanlig Lukketid, lovligt vil kunne forhandles Jule- og Nytaarskort i Bundter paa 5 eller 10 Stykker, men at Kort, der efter deres Udseende og Benyttelse ikke omfattes af Benævnelsen Postkort eller Prospektkort, kun vil kunne forhandles i enkelte Stykker	1047
9. —	Ændringer i og Tilføjelser til Overenskomst af 6. Marts 1936 vedr. Fregatten »Jylland«s Benyttelse som Logiskib	1048
10. —	Bekg. om Fribefordring for Skoleelever m. v. paa Jernbaner	230
10. —	Takster for Ophold paa Arbejdsanstalter i Regnskabsaaret 1937—38	239

1937			Side
12.	April	Skr. at der savnes Hjemmel til for det offentlige at betale Skolepenge for Undervisning i private Døvstummeskoler for Børn, hvis Forsørgere ikke er trængende, og at der i Forsorgslovens § 266 er fornøden Hjemmel til at paalægge en Forsørger Bidrag til Dækning af Udgifterne ved et Barns Skolegang i en privat Døvstummeskole	1049
13.	—	Skr. at Fragtmænd ikke er pligtige at føre autoriserede Bøger	1051
14.	—	Lov om en fælleskommunal Udligningsfond	239
14.	—	Lov indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter	252
14.	—	Lov om Ændring i Lov af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme	259
14.	—	Cirk. ang. Lov af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond	261
15.	—	Cirk. vedr. Anbringelse af Børn paa Landet i Ferier	268
15.	—	Skr. at Brandvæsenets Udrykningsvogne ikke skal forsynes paa Paaskrift om Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed, samt at Vognens Udstyr og Tilbehør bør medregnes til Egenvægten	1051
15.	—	Besl. om at opføre en Kommuneskole paa en Grund mellem Frederiksborgvej og Tagensvej	1052
17.	—	Skr. at en Person, der i Henhold til Næringsbrev paa Handelsnæring driver Handelsvirksomhed fra Butik, ikke er berettiget til samtidig at drive Frihandel fra en anden Butik, men at hans Hustru for egen Regning vil kunne drive Frihandel	1052
19.	—	Bekg. om Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn	270
27.	—	Skr. at en Værgebeskikkelse vil kunne tilbagekaldes efter at den umyndiggjorte, der ikke ejer Midler her i Landet, har bosat sig i Amerika	1052
27.	—	Skr. om, hvornaar en Rentenyder, der henligger paa en i Henhold til Forsorgsloven anerkendt Anstalt, kan anses for henliggende for offentlig Regning, og om i hvilket Omfang det af Magistraten vil være at paase, at Renten anvendes til Dækning af Kuromkostningerne og Nedbringelse af eventuelt Statstilskud	1053
29.	—	Besl. om at Indkomstskatten for 1937—38 udskrives med Grundbeløbet	1056
30.	—	Cirk. vedr. Lov af 14. April 1937 indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter, og Vejledning ang. Regnskabsuddrag m. v. og Tilbagebetaling af modtaget Hjælp	270

1937		Side
30. April	Skr. at Landbrugere er berettigede til uden Næringsbrev at afsætte de i deres Jordbrug som Led i eller Tilbehør til nævnte Virksomhed frembragte Produkter saasom Mælk, Grøntsager, Æg, Fjerkræ, Kød m. v., forsaavidt Virksomheden ikke er anlagt paa haandværksmæssig eller industriel Bearbejdelse af de frembragte Produkter eller Materialer	1056
1. Maj	Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse	283
1. —	Skr. om hvorvidt en Kommune er berettiget til at søge Dækning i den en Person tilkommende Invaliderente for Kommunens Udgifter ved den paagældendes Ophold paa forskellige Hospitaler	1057
4. —	Skr. at der i Henhold til § 1, Stk. 3, i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 kan fastsættes Bidrag til et udenfor Ægteskab født Barns Skoleundervisning uagtet Barnefaderen er afgaaet ved Døden, og at Bidraget vil kunne udbetales forskudsvis	1060
5. —	Skr. at et Aktieselskab, der udenfor København driver en Skotøjsfabrik, hvis Produktion ledes fra et paa Fabriken beliggende Fabrikskontor, medens Bogholderiet føres og Virksomheden iøvrigt ledes fra et i København hjemmehørende Aktieselskabs Kontor, ikke skal løse Næringsbrev i København	1060
5. —	Skr. at en Person, der er Medindehaver af et engelsk Firma og som hvert Aar ca. 8 Dage opholder sig her i Landet, hvor han sammen med sin herværende Repræsentant besøger Firmaets Kunder, der alene ajgiver Ordrer til Repræsentanten, ikke skal løse Adgangsbevis.	1061
6. —	Lov om en Smørordning	287
6. —	Cirk. ang. Forstaaelsen af Lov af 30. Marts 1906 om Foranstaltninger mod Udbredelse af venerisk Smitte.	290
7. —	Lov om Forbud mod Overarbejde	292
7. —	Lov om Lærlingeforholdet	296
7. —	Lov om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg	316
7. —	Lov om Ændringer i Lov af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring	323
7. —	Lov om Ændringer i Luftfartsloven af 1. Maj 1923	335
7. —	Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten	337
7. —	Lov om Ændringer i Lov af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision	344
7. —	Lov om Børn udenfor Ægteskab	344
7. —	Lov om Ægtebørn	361
7. —	Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag	363
7. —	Lov om Ændring i Arveforordningen af 21. Maj 1845.	372

1937			Side
7.	Maj	Lov om Ændringer og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje (Faderskabssager)	372
7.	—	Lov om Ændring i Lov af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger	379
7.	—	Lov om Ændring i Lov af 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo	379
7.	—	Lov om Naturfredning	380
7.	—	Lov om Tillæg til Lov af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.	400
7.	—	Lov om Tillæg til Lov af 7. April 1936 om en Kornordning	403
7.	—	Lov om Inddragelse af Dele af Søterritoriet under de for ferske Vande gældende Retsregler	404
7.	—	Lov om tekniske Installationer	406
7.	—	Lov om Ændringer i Lov af 8. Juni 1912 om Værnepligt	409
7.	—	Lov om Ændring i Lov af 11. Maj 1935 om Statstilskud til private Efterskoler	410
7.	—	Takster for Ophold paa Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1937—38	410
10.	—	Cirk. om en for hele Riget fælles Politiuniform	423
10.	—	Cirk. ang. Forbud mod Provision eller andet Vederlag for Salg af Lodsedler	426
10.	—	Cirk. ang. Overtimebetaling for fast ansatte Lærere og Timebetaling for Timelærere ved Statsskolerne	1062
12.	—	Skr. ang. Sammenstikning af Algiervin med dansk Rosincider, og at denne Drik ikke maa forhandles under Betegnelsen »D. R. A. M.«	1063
13.	—	Bekg. ang. skattefrit Fradrag for Beboelseslejligheder ved Statsejendomsskyldens Beregning	426
13.	—	Skr. at der til den af Dansk Droge- og Medicinalplante Forening udøvede Virksomhed ikke udkræves Næringsbrev, men at Foreningen desuagtet kan anmeldes til Handelsregistret	1063
14.	—	Bekg. af Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 og Lov af 14. April 1937	428
18.	—	Lov om Prisaftaler m. v.	467
18.	—	Lov om Sparekasser	472
18.	—	Lov om Folkeskolen	491
18.	—	Lov om Ophævelse af § 242 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930	519
18.	—	Lov om Ændring af § 235 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930	519

1937			Side
18.	Maj	Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m.m.	519
18.	—	Lov om Hunde	525
18.	—	Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd	533
18.	—	Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v.	543
18.	—	Lov om Indfødsrets Meddelelse § 3, hvorefter ingen har Krav paa at blive gjort bekendt med Erklæringer, der er afgivet eller fremtidig afgives over Andragender om Indfødsret	555
18.	—	Lov om Ændring i Lov af 31. Marts 1932 om Apotekerafgift og Tilskud til Apotekerfonden	555
18.	—	Anordn. ang. Dispensationer fra Bestemmelserne om Byggelinie ved Strandbredder i Lov om Naturfredning.	556
19.	—	Skr. ang. Guld- og Sølvsmedes Fremstillings- og Afsætningsret	1065
20.	—	Skr. at en Virksomhed, der bestaar i for egen Regning hos selvstændige Næringsdrivende at lade fremstille en Telefontavle, hvorpaa der imod Betaling anføres Næringsdrivendes Navn og Adresse, og som omdeles gratis til Telefonabonnenter, kan drives uden Næringsadkomst.	1066
21.	—	Bekg. af Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision.	558
24.	—	Skr. hvori der meddeles Københavns Kommune Tilladelse til at opkræve og inddrive den i Lov af 14. April 1937 hjemlede fælleskommunale Indkomst- og Formueskat efter samme Regler som den personlige Indkomstskat til Kommunen	1066
25.	—	Cirk. ang. Indrykkelse i Statstidende af visse Indkaldelser og Meddelelser	572
26.	—	Skr. vedr. Lov af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde	1067
28.	—	Bekg. om en Smørordning	573
29.	—	Cirk. ang. Udlevering af Gift	577
31.	—	Bekg. vedr. Sammenslutning af »Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Danmark« og »Gentofte, Lyngby og Gladsakse Sogns Arbejdsløshedskasse«	578
1.	Juni	Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding	578
3.	—	Bekg. om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn	581
3.	—	Besl. om at forlænge Linie 2	1071
3.	—	Besl. om at forlænge Linie 3	1071
3.	—	Besl. om at indrette en Restauration i Ejendommen »Gl. Bellahøj«	1071
3.	—	Besl. om at yde Garanti for et Bikubelaan paa 450 000 Kr. til Københavns Idrætspark samt at annullere den under 19. Novbr. 1936 givne Bevilling paa 450 000 Kr. til Anlæg af en Folke- og Idrætspark i Sundbyerne	1071

1937			Side
4.	Juni	Skr. at der til en Virksomhed, som bestaar i Udlejning og Vedligeholdelse af Varetransportcykler, hvorefter Cyklerne med Anvendelse af fremmed Medhjælp repareres og sælges, udkræves Næringsbrev som Mekaniker og Metalarbejder	1072
4.	—	Bekg. af Lov om Folkeforsikring	582
4.	—	Skr. ang. Fotografering paa Gaden	1072
6.	—	Resol. om Oprettelse af et Apotek ved Krydset Frederiksborgvej og Tuborgvej—Tomsgaardsvej	1073
9.	—	Cirk. til Naturfredningsnævnene	661
9.	—	Cirk. vedr. Bestemmelserne i Lov af 7. Maj 1937 om Naturfredning	667
10.	—	Bekg. om de i Forsorgslovens §§ 194, Stk. 1, 259 og 289 omhandlede Indtægtsgrænser og Takster efter Pristallet for Januar 1937	673
10.	—	Bekg. om den i Folkeforsikringslovens § 19, Stk. 1, Nr. 4—5 omhandlede Pengehjælp, der i Barselstilfælde skal ydes af Sygekasser, beregnet efter Pristallet for Januar 1937	676
10.	—	Cirk. ang. Ændringer i Forsorgsloven	678
10.	—	Cirk. ang. Ændringer i Folkeforsikringsloven	693
10.	—	Skr. ang. Tilladelse for Københavns Kommune til Optagelse af et 20-aarigt 4½ pCt. Obligationslaan paa 10 Mill. Kr.	1074
12.	—	Skr. at det paahviler Overøvrigheden at træffe Afgørelse vedrørende Bidrag til Børn, der er inddraget under offentlig Forsorg, saafremt der paa Tidspunktet for Barnets Inddragelse under offentlig Forsorg foreligger en af Overøvrigheden i Henhold til Vilkaarene i Separations- eller Skilsmissedekret udfærdiget Bidragsresolution, og at det samme er Tilfældet, hvis Bidragspligten vel er fastslaaet ved Inddragelsen, men Bidragsresolution endnu ikke er udfærdiget	1074
15.	—	Bekg. vedr. Beskæftigelse af arbejdsløse	712
17.	—	Besl. om Ændring af §§ 3 og 5 i Bestemmelser om Ferie for ikke fastansatte Lønarbejdere af 16. April 1936	1075
17.	—	Besl. om Forlængelse af Koncessionen af 9. Juli 1915 med A/S Københavns Plakatsøjler	1076
17.	—	Ændring af Bekg. af 7. Febr. 1927 om Udhængsskab m. v.	1076
17.	—	Skr. ang. Ordning af en økonomisk Kontrol med Anlægsarbejders Udførelse	1076
18.	—	Bekg. om Udvidelse af Kørselen med Motorkøretøjer paa Strandvejen	726
18.	—	Regulativ vedr. Renlighedsforholdene m. m. i Logishuse	1077

1937			Side
21.	Juni	Skr. ang. Fornyelse af opsagte Overenskomster og Aftaler mellem Kommunens Institutioner og de forskellige Lønarbejderorganisationer	1078
22.	—	Skr. at det ikke er tilladt uden Betaling at udlaane Prøveskilte til et Automobilfirma til Brug ved Transport af Motorkøretøjer til Politiet, Toldvæsenet og den motorsagkyndige i Anledning af Indregistrering	1079
23.	—	Bekg. om Statstilskud til private Efterskoler	726
25.	—	Tillæg til Bekg. af 28. Decbr. 1935 vedr. Bekæmpelse af smitsom Kyllingediarrhoe (Hønsetyfus) og smitsom Hønselammelse i Rugerier og dertil knyttede Hønsehold	730
25.	—	Bekg. ang. Indførsel af Pelsdyr, Harer og Kaniner	730
25.	—	Bekg. om Ændring i Bekg. af 1. April 1931 om Fritagelse for og Lempelser i Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden	732
26.	—	Cirk. til Naturfredningsnævnene	733
28.	—	Bekg. om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn	735
28.	—	Bekg. af Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.	735
28.	—	Skr. om i hvilket Omfang Politiet er beføjet til ved offentlige politiske Møder i Forsamlingshuse og lign. Lokaler efter Begæring af Mødets Ledere at yde Bistand til, at uønskede Personer fjernes fra Mødet eller nægtes Adgang til dette	1079
29.	—	Cirk. ang. Uniformslovens Forstaaelse	746
30.	—	Bekg. om Eneretsbevilling for Københavns Kommune til Anlæg og Drift af en Sporvejslinie fra de eksisterende Spor i Enghavevej ved P. Knudsens Gade ad Enghavevej til og med Mozarts Plads	749
1.	Juli	Besl. om at forlænge Belvederekloaken	1080
1.	—	Besl. om at udvide Gyldighedsomraadet for de af Sporvejene udstedte Skolekort	1080
1.	—	Besl. om at afløse Omnibusdriften paa Natlinierne A og C med Sporvejsdrift og om Ændring af Ruten for Natlinie A og Deling af Ruten for Natlinie C i en Natlinie C: Roskildevej—Raadhusplads—Hellerup og en Natlinie D: Vanløse—Raadhusplads—Hellerup	1081
1.	—	Besl. om at anskaffe 10 tomandsbetjente og 3 enmandsbetjente Omnibusser og om at indrette endnu en af Hallerne i Mariendals Remise til Garage	1081
1.	—	Besl. om at de i § 1, 1. Pkt. i Lov om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, der har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten	1081

1937			Side
1.	Juli	Besl. om at nedrive Vartov, for paa dets Plads at opføre en ny Bygning	1081
1.	—	Besl. om af Kunstfondens Midler at anvende 13 300 Kr. til Erhvervelse af en af Billedhugger A. J. Bundgaard i Marmor udført Figurgruppe »Naar Dagen rinder«...	1081
1.	—	Takstreglement for Kørsel med Motordrosker	1082
3.	—	Anordn. om Ændring af § 1 i Anordn. af 11. Febr. 1928 ang. Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentlig Tilsyn staaende Midler	750
3.	—	Cirk. ang. Lov af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar	751
3.	—	Skr. at Salg af stærke Drikke udenfor de fastsatte Spisetider i et Marketenderi kan finde Sted i Henhold til Næringsbrev paa Handelsnæring	1083
5.	—	Cirk. ang. Tilsyn med at Børn, der følger omrejsende Personer, modtager forsvarlig Undervisning	752
5.	—	Resol. om Oprettelse af et Apotek ved Krydset Tagensvej—Haraldsgade	1084
5.	—	Skr. at Forstanderen for Det Kongelige Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelse som Udøver af Forældremyndigheden over de fra Stiftelsen udgaaede Elever har Beføjelse til at afslutte Lærekontrakter paa disses Vegne	1084
5.	—	Skr. at en Beretning fra det af Borgerrepræsentationen nedsatte Udvalg til Undersøgelse af Bedragerierne under Torvedirektoratet er taget til Efterretning i Borgerrepræsentationens Møde den 1. Juli 1937	1085
8.	—	Skr. at Tipskonkurrencer, hvor der præsteres Indskud, er stridende mod Totalisatorlovgivningen, uanset, at Spillet holdes indenfor en Forenings Medlemskreds...	1085
8.	—	Besl. om at indrette en Ungdomsafdeling i Centralarbejdsanvisningskontoret	1086
8.	—	Besl. om at udskille den administrative Revision fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og om at oprette en Stilling i 1. Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision	1086
8.	—	Besl. om at lade en af Legatet »Albertina« skænket af Billedhugger Mogens Bøggild udført Granitgruppe forestillende Dyr i et Vænge opstille i Anlægget Ved Stadsgraven og Kristianshavns Voldgrav	1086
8.	—	Besl. om Tilføjelser til og Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920, bl. a. indeholdende Bestemmelser om Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønnigner, Indførelse af Reguleringstillæg til Lønninger, Pensioner m. v. i Stedet for Konjunktur- og Dyrtidstillæg	

1937		Side
	og ændrede Pensionsregler samt Bestemmelser om Lønninger m. v. og Pension til Borgmestre og om Vederlag til Raadmænd og Medlemmer af Borgerrepræsentationen	1086
8. Juli	Besl. om at Bestemmelserne om Dyrtidstillæg af 25. Juni 1925 med senere Ændringer samt Tillæg af 28. Juni 1928 ophæves	1099
8. —	Besl. om Bestemmelser om Tillæg til Personer, der oppebærer Pension, Understøttelse eller Efterindtægt efter de indtil 1. Okt. 1919 gældende Pensionsregler, samt til Enker og Børn, der oppebærer Pensioner beregnet i Henhold til § 115, 2. Stk., i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1020	1099
8. —	Besl. om Bestemmelser vedr. Portører og Husmedhjælpere ved Hospitaler og Stiftelser	1102
9. —	Cirk. til Embedslægerne vedr. Gennemførelse af Lov af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar	753
10. —	Bekg. om at de i § 1, 1. Pkt., i Lov af 7. Maj 1937 om tekniske Installationer angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, som har opnaaet Bemyndigelse dertil af Magistraten	1103
10. —	Skr. ang. de af Kommunalbestyrelsen under 8. Juli 1937 vedtagne Tilføjelser til og Ændringer i Stadens Vedtægt af 31. Marts 1920 og Oversigt over de fra 1. April 1937 gældende Lønninger for de i Lønklasserne ansatte Tjenestemænd	1103
14. —	Skr. at Benyttelsen af Firmaet »Fabriken N« er stridende imod Bestemmelsen i Firmalovens § 10, 1. Stk., efter at Virksomheden er ændret fra Haandværk til udelukkende at omfatte Handel	1107
16. —	Tillæg til Overenskomst af 23. Febr. 1911 mellem Statsbanerne, Københavns Kommune og Københavns Havnevæsen om Opfyldning af et Areal i Svanemøllebugten og et Areal i Kalvebodstrand	1108
17. —	Skr. om hvorvidt et Aktieselskab kan medvirke ved Optagelse af Ordrer for et udenlandsk Firmas Regning.	1112
21. —	Skr. ang. Stadfæstelse af de under 8. Juli 1937 vedtagne Ændringer til Stadens Vedtægt, bortset fra Ændringerne vedr. Politiets og Fængselsvæsenets Tjenestemænd	1113
21. —	Cirk. ang. Misbrug af ikke-tillægsafgiftsberigtiget Spiritus	756
22. —	Bekg. om Indretning og Brugen af mekanisk drevne Slibeskiver	756

1937			Side
22.	Juli	Skr. at Firmaet Danish Produce Export Co. ikke kan registreres under Hensyn til Ligheden med A/S Dansk Produkt-Eksport og Firmaet The Danish Provision Export Company	1113
24.	—	Skr. at der ikke udkræves Næringsadkomst til den af »Cooperative-Wholesale Society, Limited« her i Landet drevne Indkøbscentral for danske Landbrugsprodukter, som afsættes i Selskabets Forretninger i England, og at Næringsadkomst ligeledes er ufornøden til det af Selskabet oprettede Kontor, der bistaar dets herværende selvstændige Handelsagenter med Optagelse af Ordrer til de under Selskabet hørende Fabriker	1114
26.	—	Bekg. om Lægers Pligt til at føre Optegnelser	760
28.	—	Bekg. ang. Vitaminvirkning i Margarine	761
30.	—	Bekg. om Overgangsbestemmelser for Elektroinstallatører	765
30.	—	Skr. at der i Medfør af Næringslovens § 5 kan udfærdiges Næringsbrev til en tysk Statsborger, der før den tyske Rigsenhed havde Statsborgerret i Preussen	1115
31.	—	Cirk. ang. Forstaaelsen af Retsplejelovens § 1016 a	765
2.	Aug.	Skr. at en under Københavns Kommune ansat dansk-født Kvinde, der under Orlov indgik Ægteskab i Chile med en tysk Statsborger og derefter vendte tilbage her til Landet, ikke ved Ægteskabet har mistet sin danske Indfødsret	1116
3.	—	Skr. ang. Stadfæstelse af de under 8. Juli 1937 vedtagne Ændringer til Stadens Vedtægt vedr. Politiet og Fængselsvæsenets Tjenestemænd	1116
3.	—	Skr. at Næringsbrev paa Handel udkræves til den af et Firma drevne Handel med Fisk fra Kontor paa Fisketorvet	1118
6.	—	Bekg. af Lov af 1. Maj 1923 om Luftfart	766
6.	—	Skr. om, hvorvidt en i Medfør af Forsorgslovens § 48 ydet Fattighjælp har Virkning for den dømtes Ægtefælle, og om hvorvidt Særhjælp vil kunne ydes til en Person, der omfattes af Forsorgslovens § 48, samt at det offentlige forskudsvis vil kunne udbetale Børnebidrag til en Person, der omfattes af nævnte Lovbestemmelse	1119
6.	—	Skr. ang. Stadfæstelse af Vedtægtsændring, hvorefter Den adminidtrative Revision fra 1. Okt. 1937 at regne udskilles fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og etableres som et selvstændigt Direktorat under Magistratens 2. Afdeling, idet der samtidig oprettes en ny Stilling i 1. Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision	1121

1937			Side
11.	Aug.	Resol. om Oprettelse af et Apotek i Jernbane Alle mellem Bogholder Alle og Herlufsholmsvej	1121
12.	—	Skr. at Beskikkelse som Værge ikke kan meddeles en i Udlandet bosat Person, og at en i Medfør af § 11 i Lov af 26. Maj 1868 truffet Bestemmelse om, at en i Udlandet bosat Person som Værge skal bestyre de Midler, en Fader efterlader sine her i Landet værende Børn, maa forventes at blive tilsidesat	1122
14.	—	Bekg. om Anmeldelse og Registrering af Prisaftaler m. v. samt om Udgivelse af en Registreringstidende	785
14.	—	Cirk. ang. Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse og ang. Opbevaring og Kassation af Dokumenter vedr. Ægteskabsindgaaelser	805
16.	—	Skr. at en Person, der foretager Brænding af Kaffe og fremstiller Salater, Smaakager og Biscuit, Chokolade og Sukkervarer, Smør og Fløde, Margarine, Fedt, Frugt-, Fiske- og Grøntkonserves samt Teekstrakt og endvidere driver et Hønseri, er berettiget til fra flere Udsalgssteder her i Staden at forhandle Kaffe, Kaffetilsætning, Smør, Margarine, Æg, Fedt, Sukker, Fløde, Ost, Konserves, Smaakager, Biscuit, Chokolade, Sukkervarer, The, Cacao, Asier, Rødbeder, Agurker, Marmelade, Honning, Kunsthonning, Palmin, Leverpostej og Salater	1122
19.	—	Tillæg til Overenskomst af 10.—14. Juli 1931 mellem Københavns Magistrat og Gladsakse Sogneraad om Vej- og Broanlæg i Utterslev Mose	1124
24.	—	Skr. ang. Mægling i Henhold til Ægteskabslovens § 76 mellem Ægtefæller, der begge tilhører en Baptistmenighed	1127
30.	—	Cirk. til Biskopperne ang. Regulativ af 1. Juni 1937 for Udførelse af Ligbrænding	806
1.	Sept.	Bekg. om Ansvarsforsikring for Hunde	807
6.	—	Skr. ang. Benyttelsen af Ordet »Brandy« paa Etiketten for en Vare, der er tilsat dansk Sprit	1127
7.	—	Skr. til Magistratsafdelingerne om at indhente Institutionernes Udtalelse med Henblik paa Tilvejebringelsen af en ny Regnskabs- og Revisionsvedtægt	1128
8.	—	Bekg. om Godkendelse af Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab	809
8.	—	Cirk. ang. Hunde	811
8.	—	Skr. at to Personer, der ved Omvandring forhandler bl. a. Smør og Eksportfløde, hver især skal løse Vandrebrev, og at Præparater, der er fremstillet af Fedtemultioner og lign. som Erstatning for Fløde, ikke kan omføres til Salg i Henhold til Vandrebrev	1130

1937			Side
9.	Sept.	Cirk. ang. Lov af 18. Febr. 1937 vedr. personlig Skat til Kommunen	822
9.	—	Cirk. ang. Oprettelse af et Kontor under Ministeriet for offentlige Arbejder til Administration af de Midler, der er stillet til Raadighed som Tilskud til Kommunerne til særlige Vejarbejder, og til Administration af de gældende Vejlove, Snekastningsloven, Motorafgiftsloven og Loven af 1. Febr. 1930 om Krydsninger mellem Veje og Jernbaner m. v.	842
9.	—	Cirk. ang. Godkendelse af Udsalgssteder til Forhandling af Genstande og Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab	842
17.	—	Skr. til Brandchefen i København, hvori der tillægges denne Bemyndigelse til for Københavns Kommunes Vedkommende at udøve visse af de Beføjelser, som ved Bekg. af 27. Febr. 1937 om Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker er tillagt Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer	1131
17.	—	Skr. ang. Lønningen for fast ansatte, budgetmæssigt lønnede Personer, hvis Stilling i pensionsretlig Henseende ikke er henført i en Lønklasse	1132
18.	—	Meddelelse om at den Københavns Indre Mission tilhørende Ejendom »Sikem« i Taastrup er godkendt som Afvænningshjem for Alkoholister	845
18.	—	Skr. at en Person, der her i Landet opkøber Huder og Skind for et Firma i New York, ikke skal løse Næringsbrev forsaavidt han ikke medvirker ved Afslutning af Salg af de opkøbte Varer	1132
20.	—	Bekg. om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Tetraklorkulstof (Tetraklormetan), Trikloæthylen, Tetraklorætan, Tetrakloræthylen og Diklormetan.	845
22.	—	Skr. at en Udlænding, som her i Landet bistaar et dansk Selskab med fra tyske Fabriker at fremskaffe Tilbud og Prøver paa Varer, ikke skal løse Næringsbrev	1133
22.	—	Skr. at Indehaveren af Firmaet Dubarry v/N., som i Amerika har erhvervet Titlen »Doctor of Orteopathy«, ikke her i Landet er berettiget til at benævne sig »Dr.«.	1134
22.	—	Skr. ang. Tilladelse for Landsforeningen »Dansk Frugtavl« til paa en Udstilling at forhandle et Jubilæumsskrift og et Hæfte indeholdende Kontrolregler for Køb og Salg af Frugt, samt at Næringsbrev i den Anledning efter Omstændighederne maa anses for ufornødent...	1134
23.	—	Skr. ang. kronisk Syge, der overgaar fra at oppebære Underholdshjælp i Henhold til Forsorgslovens §§ 247 eller 248 til at oppebære Aldersrente	1135
23.	—	Besl. om at opføre Boliger for Aldersrentenydere paa et Areal mellem Utterslevvej og Sokkelundsvej	1137

1937		Side
23. Sept.	Besl. om Tilladelse til Opstilling af et Monument for danske Sprogforskere i Anlægget ved Videnskabernes Selskabs Bygning	1137
23. —	Besl. om Tilladelse til Opstilling af et Reformationsmonument ved Nikolaj Kirke	1137
23. —	Besl. om Tilladelse til Opstilling af et Mindesmærke for afdøde Indenrigsminister Ove Rode paa Ove Rodes Plads	1137
28. —	Cirk. ang. Skemaer til Brug ved Ansøgninger om Hjælp i Henhold til Forsorgsloven og Folkeforsikringsloven.	846
29. —	Skr. ang. Næringsadkomst til den af Dansk Ligbrændingsforening udøvede Virksomhed	1137
30. —	Besl. om at Benævnelsen Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi ændres til Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen	1139
30. —	Besl. om Bevilling til Udgravning og Undersøgelse af Ruinerne af Københavns 3die Raadhus	1139
1. Okt.	Skr. at den af Firmaet »Dansk Husbukkeabonnement« udøvede Virksomhed med Udryddelse af Husbukke imod en fast periodisk Ydelse kan drives uden Næringsadkomst, og at Virksomheden ikke omfattes af Bestemmelserne i Lov om Skadesforsikringsvirksomhed af 2. Maj 1934	1139
1. —	Skr. at en Værge uden Pupilautoriteternes Samtykke kan tiltræde, at der paa Skifte i Tyskland udlægges Myndlingen en Anpart i en fast Ejendom, saafremt der ikke med Udlægget og Indførelsen i Grundbogen følger personlig Hæftelse for Pantegæld	1140
4. —	Skr. at en tidligere svensk Kvinde, der i Henhold til Tilladelse fra Handelsministeriet har løst et tidsbegrænset Næringsbrev, og som har erhvervet dansk Indfødsret ved Ægteskab, vil kunne erholde Næringsbrevet forsynet med Paategning om, at de til Dispensationen knyttede særlige Vilkaar og Begrænsninger er bortfaldet, uanset at hendes Ægtefælle er i Besiddelse af Næringsbrev	1140
4. —	Skr. om Overskridelse af Arbejdstiden i Virksomheder med Døgndrift	1141
7. —	Reglement for Anvendelse af Hustugt i anerkendte Opdragelseshjem	847
11. —	Skr. at det kun i Henhold til en i Medfør af § 7, jfr. § 5 i Forsorgsloven udfærdiget særlig Resolution vil kunne paalægges en Fader at svare Bidrag til et Barn, som efter Forældrenes Skilsmisse er adopteret af Moderens nye Ægtefælle	1143

1937 Side

11. Okt. Skr. om hvorvidt en Arbejdsløshedskasse er berettiget til at tilbageholde den et Medlem uretmæssig oppebaarne Understøttelse i en ham senere tilkommende Understøttelse 1144

12. — Cirk. ang. Fremgangsmaaden ved Ægteskabets Indgaaelse mellem Udlændinge 850

12. — Skr. ang. Ændring af Cirkulære Nr. 7 af 18. Maj 1927 vedr. Tilbagebetaling af Pensionsbidraget til prøveansatte Tjenestemænd m. fl. 1146

13. — Skr. om hvorvidt den af en Person, der har Beskikkelse som Auktionsleder, udøvede Virksomhed gaar ud over, hvad Beskikkelsen hjemler, samt at den paagældende er uberettiget til at betegne sig som Auktionsholder .. 1147

15. — Bekg. af Regler vedr. Opslag om Arbejdstid m. v. og Førelse af Overarbejdsjournal i Henhold til § 6 i Lov af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde 851

15. — Skr. ang. Stadfæstelse af Vedtægtsændring, hvorefter Benævnelsen for »Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision« ændres til »Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen«, en Stilling som Kontorchef i 2. Lønklasse i nævnte Direktorat nedlægges, idet der samtidig oprettes 2 nye Stillinger som Kontorchef i 2. Lønklasse og en Stilling som Fuldmægtig i 5. Lønklasse i samme Direktorat 1149

15. — Takster og Bestemmelser for Levering af Elektricitet fra Københavns Elektricitetsværker 1149

15. — Takster og Bestemmelser for Levering af Gas fra Københavns Gasværker 1159

17. — Skr. at det ikke paahviler Københavns Kommune at yde N. Kommune Refusion af Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved Forsørgelsen af en Person, der har anvendt den til ham af Københavns Kommune udbetalte sædvanlige ugentlige Hjælp til at rejse til N. Kommune, hvor der blev ydet ham offentlig Hjælp, efter at der var hengaaet mere end 3 Maaneder siden Flytningen 1161

18. — Skr. at der ikke vil være at drage nogen Grænse efter Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 17, Stk. 6, forsaavidt angaar København og Frederiksberg 1162

19. — Bekg. om Godkendelse af Refleksglas (»Katteøjne«) til Cykler 853

19. — Anordn. hvorved Lov af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde bringes i Anvendelse overfor Efterladte efter britiske Statsborgere hjemmehørende i visse Provinser i Canada 852

1937		Side
19. Okt.	Bekg. om Ændring i Instruks for Stævningsmænd af 14. August 1919	854
19. —	Skr. ang. Udskillelse af den administrative Revision fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision samt Etablering af Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen	1162
20. —	Skr. at det er stridende imod Bestemmelserne i Lov om Skadesforsikring af 2. Maj 1934, at et Firma, der driver Assuranceagentur, benytter Betegnelsen Assuranceforretning	1163
20. —	Bekg. ang. Antallet af Natbeværtninger	1164
20. —	Overenskomst mellem Københavns Havnevæsen og Københavns Magistrat vedr. Benyttelse af Rum i Ramperne i Knippelsbro ved Børsgade og Torvegade	1164
25. —	Cirk. ang. Autorisation af Dyrlæger til Udøvelse af Mælkekontrol	855
25. —	Pl. ang. Gadenavne, herunder at Kristianshavn i diverse Benævnelser fremtidig staves med Ch	1166
29. —	Lov om en kommunal Laanefond	855
29. —	Skr. at en Enke kan genantage sit Pigenavn uden Bevilling eller Øvrighedsbevis	1171
3. Nov.	Skr. at en Person, der uden Medhjælp reparerer Ure og istandsætter opkøbte defekte Ure, som derpaa sælges, ikke skal løse Næringsadkomst	1171
3. —	Skr. at der til en Virksomhed bestaaende i Opkøb af brugte Sække ved personlig Henvendelse og Reparation af Sække med Anvendelse af fremmed Medhjælp samt Salg af Sække, udkræves Vandrebrev til Opkøb og Næringsbrev paa Handel	1172
4. —	Bekg. om Ændring i Bekg. af 20. Marts 1937 om Hovedfærdselsaarer	857
6. —	Skr. at et Firma med Kontor i Kødbyen, hvorfra der dog ikke ekspederes Ordrer eller modtages Henvendelser fra Kunder, og som fra fast Stade i Kødbyen i Torvetiden driver Handel med Kød, Flæsk og slagtet Fjerkræ, ikke skal løse Næringsbrev	1172
9. —	Cirk. vedr. Lov om Folkeskoler af 18. Maj 1937	857
9. —	Skr. at en Virksomhed, bestaaende i Handel med Cykler, elektriske Artikler og Isenkramvarer, Udlejning af Varetransportcykler, der med fremmed Medhjælp vedligeholdes i Lejetiden, samt Salg af Cyklerne efter Lejetidens Udløb, efter at de er reparerede hos andre Næringsdrivende, kan udøves alene paa Næringsbrev som Handlende	1173

1937			Side
9.	Nov.	Skr. at Politiet i Medfør af § 28 i Beværterloven kan meddele Vinhandlere o. l. Tilladelse til at udskænke Vin uden Betaling paa Udstillinger	1174
9.	—	Skr. at Guldsmede kan forhandle Armbaandsure, hvis Kapsler er fremstillet af Chrom-Metal, Sølv og Guld-doublé	1175
10.	—	Bekg. om Ændring i Bekg. af 28. Febr. 1931 om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter, samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget	877
10.	—	Cirk. til praktiserende Jordemødre ang. vederlagsfri Udlevering af desinficerende Midler	1175
11.	—	Skr. ang. Indeholdelse af Skat m. v. i kommunale Lønninger og Pensioner	1175
12.	—	Bekg. ang. Afholdelse af Svendeprøver	879
13.	—	Skr. at en Person, der i Henhold til Næringsbrev som Bager og Kagebager aarlig fremstiller for 5—600 Kr. Form-Is, og hvis aarlige Omsætning andrager 18—19 000 Kr., ikke udøver Faget i et saadant Omfang, at han er berettiget til at forhandle Fagfællers Produkter	1177
13.	—	Skr. at Firmaet Atelieret for Skjorter efter Maal ikke kan registreres, da det ikke adskiller sig tilstrækkeligt tydeligt fra det anmeldte Firma Skjorteatelieret	1178
13.	—	Skr. at der ikke i Lukkelovens § 2 f er Hjemmel til at meddele Tilladelse til at der fra en ved Vestre Kirkegaard beliggende Kiosk — hvorfra der udover almindelig Lukketids Indtræden forhandles Chokolade og Sukkervarer — tillige forhandles Sodavand, Iscream og skattefrit Øl, samt at det iøvrigt er tvivlsomt, om Bestemmelsen i Lukkelovens § 2 f kan hjemle Ret til Salg af ikke stærkt Øl	1179
16.	—	Skr. ang. Ydelse af Tilgift ved Tegning af Abonnement paa Dag- og Ugeblade	1180
16.	—	Skr. at en Person, hvis Næringsbrev paa Handel kun hjemler Adgang til at forhandle Tobaks- og Drikkevarer, tillige kan forhandle Dag- og Ugeblade i Henhold til Bevis paa Frihandel fra samme Forretningssted.	1181
17.	—	Anordn. om midlertidig Ændring i § 7 i Anordn. af 11. Febr. 1928 ang. Udlaan af umyndiges Midler	879
19.	—	Skr. at en Dommer i Henhold til Retsplejelovens § 98 b, jfr. § 90 har Beføjelse til at fritage en Domsmand for at møde og til eventuelt at opretholde denne Fritagelse indenfor Nævningeaaret, og at der ikke er Hjemmel til at udtage en ny Domsmand for Resten af Nævningeaaret	1181

1937		Side
20. Nov.	Skr. om Overskridelse af Arbejdstiden i Virksomheder med Døgndrift	1182
23. —	Cirk. ang. Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere samt arbejdsløshedsforsikrede	880
24. —	Skr. at det Forhold, at der ved Lærlingeloven er fastsat en Maximallæretid af 4 Aar, ikke berettiger til Ophævelse af indgaaede Lærekontrakter, samt at det kun for et *Fag* kan tillades at udstrække Læretiden udover denne Grænse	1184
25. —	Skr. ang. Næringsadkomst for forskellige Andels-Fjerkræslagterier	1185
25. —	Overenskomst mellem Gjentofte Magistrat og Københavns Magistrat ang. Regulering af Grænsen for Utterslev Mose og af Kommunegrænsen m. v.	1187
26. —	Lov om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere samt arbejdsløshedsforsikrede	885
26. —	Skr. ang. Samtykke til at der til Indfrielse af Stadens 5-aarige 4½ pCt. Laan af 1932, stort 30 Mill. Kr., optages dels et 22-aarigt 4½ pCt. Obligationslaan paa 16 Mill. Kr., dels et 3-aarigt 4½ pCt. Laan 15 700 000 Kr.	1189
27. —	Skr. vedr. Læretidens Længde for de ved Lælingelovens Ikrafttræden bestaaende Kontrakter	1190
30. —	Skr. at Politiet bør yde Arbejdsdirektoratet Bistand ved Optagelse af Politirapport til Belysning af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Medlem vil kunne udelukkes af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 1	1190
1. Dec.	Skr. at Bestemmelsen i Konkurrencelovens § 14, 1. Stk., er til Hinder for en-gros Levering af Varer til Salg til Enhedspriser i Detailhandelen, uanset om saadanne Varer ikke udgør den overvejende Del af vedkommende Detailhandels Omsætning	1191
2. —	Skr. at der ikke udkræves Næringsbrev til Driften af en af Helsingør Kommune oprettet Fragtautomobilrute	1192
4. —	Bekg. ang. Bekæmpelse af Kartoffelbrok	888
10. —	Tillæg til Bekg. af 28. Juli 1937 ang. Vitaminvirkning i Margarine	893
10. —	Bekg. om Tilføjelse til Bekg. af 19. Okt. 1937 om Godkendelse af Refleksglas (»Katteøjne«) til Cykler	893
10. —	Cirk. ang. Meddelelse af Tilladelse til Bortlodning	893
13. —	Bekg. af Regler for Arbejdsgiveres Bidrag til Arbejdsløshedsfonden	894
14. —	Cirk. ang. Overøvrighedens Beføjelse i Henhold til Børnelovene af 7. Maj 1937	902

1937			Side
14.	Dec.	Skr. ang. Samtykke til at der til Indfrielse af Stadeus 30-aarige 5 pCt. Gyldenlaan af 1926 optages et 25-aarigt 4 pCt. Obligationslaan paa 4 553 000 holl. Gylden.	1192
15.	—	Cirk. vedr. Meddelelse til Ministerialbøgerne (Personregistrene) om Faderskab til Børn udenfor Ægteskab.	904
15.	—	Skr. at Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 3, finder Anvendelse paa de i Henhold til Lovene for Foreningen af Danske Handelsrejsende ydede Understøttelser til Personer, der er berettiget til Alders- og Invaliderente	1193
15.	—	Skr. at en Persons Genindtrædelse i Udøvelsen af dansk Indfødsret i Medfør af Lov 25. Marts 1871 ikke omfattede hans 9-aarige Søn, og at denne, der var født i Göteborg i 1892 og indvandrede hertil 1899, ej heller fik dansk Indfødsret ved Loven af 27. Nov. 1916, idet han først mistede sin svenske Statsborgerret 10 Aar efter det fyldte 21. Aar	1196
16.	—	Skr. at Sager ang. Overtrædelse af Konkurrencelovens § 15, 1. Stk., behandles i den borgerlige Retsplejes Former	1197
17.	—	Bekg. ang. Formen for de af Lærlingeloven af 7. Maj 1937 omfattede Svendebreve og Lærebreve m. v.	904
17.	—	Cirk. ang. Skolernes Medvirken til Fremme af Færdselssikkerheden	912
17.	—	Skr. at der ikke er Hjemmel til at fritage for den i Lov af 19. Marts 1869 om Udlaan i faste Ejendomme af Umyndiges Midler anordnede Vurdering	1197
18.	—	Bekg. om Regler for Ydelse af Forskud paa den Kommunerne tilkommende Refusion af Udgifter til Invaliderenter	912
18.	—	Skr. ang. Samtykke til Optagelse af 2 Gældsbrevslaan i Statsanstalten for Livsforsikring, hvert paa 2 Mill. Kr.	1198
20.	—	Cirk. ang. Inddrivelse af Underholdsbidrag	914
20.	—	Cirk. ang. Førelse af Ministerialbøgerne for de anerkendte Trossamfund	921
21.	—	Skr. at det en Hustru tilkommende Underholdsbidrag skal medregnes som Indtægt for hende ved Opgørelse af hendes Aldersrente, naar hun bliver berettiget dertil, og at Underholdsbidraget skal fradrages Mandens Indtægt ved Udfindelsen af hans Aldersrente	1199
22.	—	Lov om en Kornordning	930
22.	—	Lov om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1938 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning	935

1937			Side
22.	Dec.	Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød samt om Fremskaffelse af Midler til Bekæmpelse af Kværtuberkulose m. m.	937
22.	—	Lov om Ind- og Udførsel af Fisk	939
22.	—	Lov om midlertidig Ændring i Lov af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri	940
22.	—	Lov om Regulering af Svineproduktionen	941
22.	—	Lov om Udførsel af levende Husdyr m. m.	942
22.	—	Lov om Indløseligheden af Danmarks Narionalbanks Sedler og Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta	943
22.	—	Lov om Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord uden for Konkurs m. m.	951
22.	—	Lov om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk.	952
22.	—	Bekg. ang. Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler	955
22.	—	Skr. at Fremstilling af Cyklesadler og Frakkeskaanere, hvorved der beskæftiges 6 Personer, kan udøves i Henhold til Næringsbrev paa Industrinæring	1201
23.	—	Cirk. ang. Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk.	955
27.	—	Cirk. ang. Foretagelse af Blodtypebestemmelser til retslig Brug	966
28.	—	Skr. at der ikke er Hjemmel til at meddele fri Proces i en Sag, som agtes anlagt ved den ved Lov af 23. Marts 1937 om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom nedsatte Voldgiftsret	1201
28.	—	Skr. om at en Tilsynsværge for et Legat maa antages ikke at være kompetent til at vedgaa Arv og Gæld.	1202
29.	—	Bekg. ang. Ind- og Udførsel af Penge og Værdipapirer m. v.	968
30.	—	Bekg. om midlertidig Fornyelse af den Frederiksberg Kommunalbestyrelse meddelte Eneretsbevilling paa Driften af Frederiksberg og Falkoneralleens Sporvej.	972
30.	—	Bekg. om Afgift ved Slagtning af Kvæg	972
30.	—	Bekg. om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer	976
30.	—	Bekg. om Nedslagning af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til alm. Slagtebrug	981
30.	—	Bekg. om Afgift ved Slagtning af Svin	982
30.	—	Cirk. til Dyrlægerne om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer	986
30.	—	Cirk. til Slagterierne om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer	989
30.	—	Cirk. til Slagterierne om Nedslagning af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til alm. Slagtebrug	991

1937		Side
30. Dec.	Cirk. til Kommunalbestyrelserne om Afgift ved Slagtning af Svin	995
30. —	Cirk. til de kontrollerende Dyrlæger om Afgift ved Slagtning af Svin	996
30. —	Cirk. til Kommunalbestyrelserne om Afgift ved Slagtning af Kvæg	997
30. —	Cirk. til de kontrollerende Dyrlæger om Afgift ved Slagtning af Kvæg	998

Tillæg.

		Side
1903		
24. April	Lov om højere Almenskoler	1205
1913		
22. April	Anordn. om Undersøgelse af visse Brugsgenstande m. H. t. deres Sundhedsfarlighed	1215
10. Juni	Anordn. om Forbud mod Tilsætning af Farvnings- og Konserveringsstoffer til Levnedsmidler, der er bestemte til Falholdelse	1215
1916		
15. Mrts.	Bekg. ang. Skolernes Forhold overfor Tilfælde af smitsomme Sygdomme	1220
12. Maj	Anordn. om hvad der maa falholdes under Betegnelse af Spisefedt og Spiseolier	1225
1917		
30. Jan.	Anordn. ang. hvad der maa falholdes under Betegnelse af Kærnemælk	1227
1918		
17. Maj	Anordn. om Melindholdet i Kødpølser, der er bestemt til Falholdelse	1227
1930		
22. Jan.	Anordn. om Frugtvin og Rosinvin	1228
22. —	Anordn om Vin og Spirituosa	1232
1932		
15. Dec.	Bekg. vedr. Gennemførelse af Lov af 31. Marts 1931 om statsunderstøttede Biblioteker	1241
1935		
18. Nov.	Anordn. om Ændring i Anordn. af 22. Jan. 1930 om Vin og Spirituosa	1252
1936		
8. Dec.	Skr. at den ved Stempellovens § 134 hjemlede Stempelfritagelse kun angaar egentlige Laanedokumenter, men ikke Skylddokumenter, som er udstedt i anden Anledning, f. Eks. som Led i en Ejendomshandel	1253

A.

Love, ministerielle Bekendtgørelser, Cirkulærer og lignende.

1937.

Min. f. off. Arb.s Bekendtgørelse om Radioafgiften for Aaret 1937—38. 2 Jan. Nr. 1.

I Henhold til § 2 i Lov Nr. 76 af 21. Marts 1930 om Radiospredning fastsættes den Afgift, der for Tiden fra den 1. April 1937 til den 31. Marts 1938 vil være at indbetale til Radiospredningsfonden for Tilladelse til Opstilling og Benyttelse af et Radiomodtagerapparat, til 10 Kr.

Forsaavidt Radiomodtageapparatet opstilles efter den 15. December 1937, og vedkommende ikke har været pligtig at betale Afgift for Finansaaret 1936—37, vil der for Tiden fra den 15. December 1937 til den 31. Marts 1938 dog kun være at indbetale 5 Kr. i Afgift.

Afgiften skal være indbetalt til et Posthus senest den 15. April d. A. forsaavidt angaar Radiomodtageapparater, der er opstillet inden den 1. s. M. For Apparater, der er opstillet senere, skal Afgiften være indbetalt inden 14 Dage efter Apparatets Opstilling.

Den foran angivne Indbetalingspligt indtræder ogsaa ved Besiddelse af et opstillet Modtageapparat, der blot er modtaget paa Prøve, til Laan, til Leje eller lignende.

Af Forhandlere, Reparatører og Konstruktører af Radiomodtageapparater vil der være at svare Afgift som for eet Apparat, naar de paagældende benytter Apparater til Demonstration eller afprøver saadanne.

Besiddere af Radiomodtageapparater, der ikke har indbetalt den fastsatte Afgift i Overensstemmelse med foranstaaende, ifalder i Henhold til § 9 i fornævnte Lov en Radiospredningsfonden tilfaldende Bøde paa mindst 40 Kr., eventuelt tillige højere Straf forsaavidt det paagældende Forhold

2 Jan. Nr. 1. efter sin Beskaffenhed maatte medføre dette, samt under skærpende Omstændigheder Konfiskation af de ulovligt anbragte eller benyttede Apparater. Sager herom behandles som Politisager. Paatale sker efter Begæring af Ministeren for offentlige Arbejder.

I Tilfælde af, at Besidderen af et Radiomodtageanlæg helt opgiver Benyttelsen af samme i Finansaaret 1937—38, vil Afgiftspligten for dette Finansaar dog bortfalde og Straffebestemmelserne ikke blive bragt i Anvendelse for dette Finansaars Vedkommende, saafremt Meddelelse om Ikke-Benyttelsen er tilstillet Statsradiofonien senest den 15. Marts d. A., og Besidderen desuden inden den 1. April d. A. har truffet saadanne Foranstaltninger ved Anlægget, at det tydeligt fremgaar, at det ikke kan benyttes.

Nr. 1. Lov-Tid. A. 1.

14 Jan. Nr. 5. **Indenrigsmin. Cirk.** til Politidirektøren og Politimestrene vedrørende Førelse af en Fortegnelse over Personer, der har faaet autoriseret Giftbøger i Henhold til § 5 i Bekg. Nr. 45 af 28. Febr. 1931.

Efter Forhandling med Justitsministeriet skal man herved anmode d'Herrer om bl. a. af Hensyn til Sundhedsstyrelsens Kontrol med Overholdelse af Giftlovgivningen at føre en Fortegnelse over de Forhandlere af Gifte, der har faaet autoriseret Giftbøger i Henhold til § 5 i Bekendtgørelse Nr. 45 af 28. Februar 1931 om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have og Landbruget.

Nr. 5. Min.-Tid. A. 3.

15 Jan. Nr. 4. **Bekendtgørelse af Lov Nr. 299 af 26. November 1931 om Statsanstalten for Livsforsikring med de af Lov Nr. 12 af 24. Januar 1934 og Lov Nr. 269 af 22. December 1936 følgende Ændringer.**

I Medfør af den Finansministeren ved § 3 i Lov Nr. 269 af 22. December 1936 tillagte Bemyndigelse optrykkes og bekendtgøres herved Lov Nr. 299 af 26. November

1931 med de Ændringer, som Lov Nr. 12 af 24. Januar 1934 og Lov Nr. 269 af 22. December 1936 medfører, saaledes som følger: 15 Jan. Nr. 4.

Lov om Statsanstalten for Livsforsikring.

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

§ **1.** Statsanstalten for Livsforsikring, tidligere Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, hvori er indgaaet Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842 og Livsforsikringsanstalten i København, udøver sin Virksomhed under den danske Stats Garanti.

Statsanstalten har sin egen Formue, der ikke maa sammenblandes med Statsformuen.

Statsanstaltens Driftsudgifter afholdes af den selv.

§ **2.** Statsanstalten er bestemt for Personer, der har dansk Indfødsret eller er bosat i den danske Stat.

Bestyrelsen er bemyndiget til at tegne Forsikringer i Island samt for i Udlandet bosatte Personer, der har Tilknytning til Danmark.

§ **3.** I Statsanstalten kan tegnes alle Arter af Livsforsikringer, herunder Overlevelsesrenter, Livrenter og Pensions(Invaliditets)forsikringer.

§ **4.** De af Statsanstaltens Bestyrelse tagne Beslutninger om Anbringelse af Statsanstaltens Midler skal indstilles til Finansministerens Godkendelse, medmindre Midlerne anvendes til Indkøb af Statsobligationer, der efter Indkøbskursen giver en effektiv Rente af mindst 4½ pCt. p. a., eller til Ydelse af Laan mod Pant i Statsanstaltens egne Policer indenfor Tilbagekøbsværdien.

§ **5.** Statsanstaltens Bestyrelse bestaar af fem af Kongen udnævnte Medlemmer, af hvilke et er administrerende Direktør, et er matematisk Direktør, og et skal opfylde Betingelserne for at kunne udnævnes til Landsdommer. Et af Medlemmerne, dog ikke den administrerende Direktør, udnævnes af Kongen til Formand for Bestyrelsen.

15 Jan. Nr. 4.

§ **6**. Bestyrelsen offentliggør hvert Aar Driftsregnskab samt Beretning om Statsanstaltens Virksomhed og Midlernes Anbringelse i det forløbne Aar.

Driftsregnskabet revideres af to af Finansministeren udnævnte Revisorer, der tillige kontrolerer Tilstedeværelsen af Statsanstaltens samlede Formuebeholdning, alt i Overensstemmelse med en af Finansministeren udstedt Instruks. Budget for Driftsindtægter og Driftsudgifter optages paa Finanslovforslaget.

Mindst hvert femte Aar foretages en fuldstændig Opgørelse af Statsanstaltens Status i Henhold til Undersøgelser af Dødeligheden blandt Statsanstaltens Interessenter, foretaget med ikke længere Mellemrum end ti Aar. Resultatet saavel af Statusopgørelse som af Dødelighedsundersøgelse skal offentliggøres senest to Aar efter det Tidspunkt, til hvilket den har fundet Sted.

§ **7**. Af Statusopgørelsen skal fremgaa:

1) Værdien af Statsanstaltens samlede Forpligtelser i Henhold til Forsikringerne (Passivet). For Forsikringer, for hvilke Præmien er beregnet efter § 32, medregnes Værdien af Tillæget paa 1½ pro mille af Forsikringssummen.

2) Værdien af de Forpligtelser, som Forsikringstagerne har overfor Statsanstalten (Aktivet). Ved Beregningen heraf medtages ikke de i Præmien indeholdte Drifts- og Sikkerhedstillæg. For de Forsikringer, for hvilke Præmien beregnes efter § 32, medregnes dog foruden Nettopræmien tillige den Del af Præmien, der svarer til 1½ pro mille af Forsikringssummen.

3) Præmiereserven, som fremkommer ved at drage Aktivet fra Passivet.

4) Risikoformuen, nemlig Statsanstaltens samlede Midler med Fradrag af Driftsfonden.

5) Overskuddet, der fremkommer ved fra Risikoformuen at drage Præmiereserven, Bonusfonden og Reservefonden.

6) Bonusfonden og Reservefonden med den Størrelse, disse to Fonds opnaar efter Fordelingen af Overskuddet i Henhold til § 39. 15 Jan. Nr. 4.

§ **8**. Alle i Statsanstalten tegnede Forsikringer er fritaget for alle ordentlige og overordentlige Skatter til Statskassen saavel i Freds- som i Krigstid.

§ **9**. Om Fritagelse for Retsforfølgning gælder Bestemmelserne i § 116, jfr. § 117, i Lov Nr. 129 af 15. April 1930 om Forsikringsaftaler (Forsikringsaftaleloven).

§ **10**. Om Forældelse gælder Forsikringsaftalelovens § 29, jfr. § 128.

§ **11**. Er en Forsikringspolice bortkommet, kan Statsanstaltens Bestyrelse paa Begæring af den, som for Bestyrelsen har godtgjort sin Adkomst til Policen, med 6 Maaneders Varsel indkalde Ihændehaveren ved en 3 Gange gentagen Bekendtgørelse i Statstidende til at melde sig. Indkaldelsen skal indeholde en tilstrækkelig Betegnelse af Policen, derunder Navnet paa den forsikrede (den, paa hvis Liv Forsikringen er tegnet). Dersom ingen efter saadan Bekendtgørelse melder sig, er Policen ugyldig, og Bestyrelsen udleverer da vedkommende en ny Forsikringspolice. De med Indkaldelsen forbundne Omkostninger udredes af den, der har begæret den iværksat.

Melder nogen sig efter Bekendtgørelsen, og kan mindelig Ordning ikke opnaas, kan en ny Police ikke kræves udstedt, forinden de anmeldte Kravs indbyrdes Berettigelse er afgjort ved Dom.

Foranstaaende Bestemmelser medfører ikke i øvrigt nogen Indskrænkning i Adgangen til at søge en Livsforsikringspolice mortificeret ved Dom i Medfør af Retsplejeloven.

§ **12**. Ved Tegning af Forsikringer, hvor det er i Statsanstaltens Interesse, at den forsikrede lever saa længe som muligt, fordres saa udførlige Oplysninger om Helbredstilstand og øvrige Forhold, som efter Bestyrelsens Skøn maa anses fornødent. Saadanne Oplysninger gives i en Helbredsattest, udstedt af en Læge paa Statsanstaltens Blanketter.

15 Jan. Nr. 4.

Dog kan livsvarige Livsforsikringer, Livsforsikringer med Udbetaling og simple Kapitalforsikringer indtil en Forsikringssum af i alt 10 000 Kr. tegnes uden Lægeundersøgelse mod Afgivelse af en personlig Helbredserklæring (»Forsikringer uden Lægeundersøgelse«).

§ **13**. Statsanstalten kan ikke forpligte sig til ved Dødsfald at udrede nogen højere Sum end 400 000 Kr. een Gang for alle eller 40 000 Kr. aarlig. Der kan paa samme Persons Liv tegnes baade Livsforsikring og Overlevelsesrente, men Livsforsikringens paalydende Sum sammenlagt med det tidobbelte af Overlevelsesrentens aarlige Beløb maa ikke overstige 400 000 Kr. — Tilsvarende Regler følges med Hensyn til livsbetingede Forsikringer.

Ved Pensionsforsikringer kan Statsanstalten ikke forpligte sig til ved Tab af Erhvervs- og Arbejdsevne eller ved Død at udrede større Beløb end 20 000 Kr. aarlig.

Der skal genforsikres mindst saa stor en Del af disse Beløb i danske Selskaber, som staar under Tilsyn af Forsikringsraadet, at Statsanstalten ikke paa egen Risiko beholder mere end 60 000 Kr. een Gang for alle eller 6000 Kr. aarlig. — Genforsikringerne skal ordnes saaledes, at den dertil svarende Præmiereserve deponeres i Statsanstalten.

§ **14**. Skulde der indtræffe en større Epidemi eller andre uforudsete Begivenheder, som lader befrygte, at Tariffen for en Forsikringsart eller Forsikringsgruppe vil bringe Statsanstalten Tab, kan Bestyrelsen med Finansministerens Samtykke forlange en Tillægspræmie for Forsikringer, der tegnes i en saadan Periode. Strækker denne sig ud over 2 Aar, kan Opkrævning af Tillægspræmie dog ikke fortsættes uden særlig Lovhjemmel.

§ **15**. Samme Tavshedspligt, som paahviler Statsanstaltens Tjenestemænd i Henhold til Tjenestemandsloven, paahviler ogsaa Statsanstaltens øvrige Personale og Agenter med Hensyn til de forsikrede og de forsikringsøgendes Forhold, som de i deres Virksomhed for Statsanstalten faar Kendskab til.

Kapitel II.

Forsikringsbetingelser.

§ **16**. Forsikring tegnes paa Grundlag af Forsikringsbegæringen og andre efter Bestyrelsens Skøn fornødne Attester og Erklæringer, herunder Aldersbevis.

§ **17**. Om Følgerne af urigtige Oplysninger gælder Forsikringsaftalelovens §§ 4—10 med følgende Tilføjelser:

Falder Tilfældet ind under § 4, har den, der er skyldig eller meddelagtig i de her omhandlede Forhold, intet Krav paa Statsanstalten.

Falder Tilfældet ind under § 6, 2det Stk., kan den i nævnte Stykkes 1ste Punktum omhandlede formindskede Forsikringssum nedsættes med indtil en Femtedel.

Ved Beregning af den Tilbagekøbsværdi, Statsanstalten i de i § 4 og § 6, 1ste Stk., omhandlede Tilfælde kan komme til at udbetale, kan den søge Dækning for den Ekstrarisiko, den har løbet, inden Oplysningens Urigtighed konstateredes.

Er urigtig Oplysning afgivet af den forsikrede, den begunstigede eller anden i Forsikringen interesseret, har det samme Virkning, som hvis Oplysningen var afgivet af Forsikringstageren.

§ **18**. Statsanstaltens Ansvar begynder, medmindre andet aftales, naar Statsanstalten ved Paategning paa Forsikringsbegæringen uden Forbehold har antaget den ønskede Forsikring, eller, hvis Forbehold er taget, naar den forsikringsøgende har afsendt sin Accept paa et af Statsanstalten fremsat Tilbud.

Forsikringen skal anses antaget eller Accepten afsendt Kl. 12 Middag, medmindre andet bevises.

§ **19**. Første Præmie, herunder ogsaa Kapitalindskud, forfalder, saa snart Statsanstaltens Ansvar er begyndt, hvis ingen anden Forfaldsdag er vedtaget, senere Præmier Kl. 12 Middag paa hver Periodes første Dag.

§ **20**. Betales første Præmie ikke ved Paakrav, tidligst foretaget paa Forfaldsdagen, ophører Statsanstaltens Ansvar. Statsanstalten kan derefter opsige Forsikringen med

15 Jan. Nr. 4.

den Virkning, at Aftalen helt bortfalder, saafremt Præmien ikke betales inden 3 Dage. Er der efter sket Paakrav forløbet 3 Maaneder, uden at Præmien er betalt, bortfalder Aftalen uden Opsigelse.

Udebliver en senere Præmie, ophører Statsanstaltens Ansvar næste Forfaldsdag eller 1 Uge efter Paakrav, hvis dette Tidspunkt falder senere, og Aftalen bortfalder i saa Fald ligeledes næste Forfaldsdag — for maanedlige og kvartaarlige Præmier dog 4 Maaneder efter Forfaldsdag — eller 3 Maaneder efter Paakrav, hvis dette Tidspunkt falder senere. — Saadant Paakrav maa dog tidligst ske 1 Uge før Forfaldsdag.

Saa længe Aftalen ikke er helt bortfaldet, kan Statsanstaltens Ansvar, ved at Præmien betales, paa ny bringes til at løbe fra det Tidspunkt, Betalingen sker.

Er Aftalen bortfaldet paa Grund af, at en senere Præmie ikke er betalt, kan Forsikringen dog sættes i Kraft paa ny, naar Statsanstalten inden Forløbet af 2 Aar modtager Begæring derom, og Forsikringens eventuelle Tilbagekøbsværdi eller Bonus, der er forfalden ved Ophævelsen, ikke er hævet, og Tilbagekøbsværdien ej heller efter Begæring er godtgjort ved Fripolice. Bestyrelsen kan som Betingelse for Ikraftsættelsen fordre de efter dens Skøn tilfredsstillende Oplysninger om den forsikredes Helbredstilstand og øvrige Forhold. Endvidere maa forfaldne, men ikke betalte Præmier berigtiges efter Aftale med Statsanstalten.

Betalingen af Præmier som ovenomtalt sker eventuelt med Tillæg efter § 21.

§ **21**. Naar en Præmie betales senere end 4 Maaneder efter Forfaldsdagen, svares der for Efterbetaling et Tillæg, der udgør 3 Øre af hver Krone ved Betaling mellem 4—6 Maaneder efter Forfaldsdagen og 6 Øre af hver Krone ved Betaling mellem 6—12 Maaneder efter Forfaldsdagen. Ved Præmiebetaling senere end 1 Aar efter Forfaldsdagen udgør Tillægget for Efterbetaling 6 pCt. aarlig, regnet fra Forfaldsdagen.

Der svares dog ikke i noget Tilfælde Tillæg for Efterbetaling før 3 Maaneder efter, at det i § 20 ommeldte Paakrav har fundet Sted.

§ **22**. Mod Deponering af Forsikringspolicen kan der gives Henstand med Præmiebetalingen, naar Begæring derom fremsættes, inden Statsanstaltens Ansvar er ophørt, og der i Forsikringen er Sikkerhed for forfaldne Præmier og Tillæg for Efterbetaling. 15 Jan. Nr. 4.

§ **23**. Naar en forsikret, ved hvis Antagelse til Forsikring der har været krævet Oplysning om Helbredstilstanden, som Følge af Sygdom eller Ulykkestilfælde, indtruffet efter det fyldte 18de Aar, men inden det fyldte 66de Aar, skønnes fuldstændig og for bestandig at have mistet sin Erhvervs- og Arbejdsevne, fritages den paagældende for Betaling af Præmier, der forfalder under denne Tilstand.

Er Erhvervs- og Arbejdsudygtigheden forbigaaende, men dog af over 3 Maaneders Varighed, indrømmes der Fritagelse for Betaling af saa stor en Del af Præmien, som svarer til den Tid, den forsikrede er fuldstændig erhvervs- og arbejdsudygtig ud over de 3 Maaneder.

Det er en Betingelse for Præmiefritagelse, at Tabet af Erhvervs- og Arbejdsevnen ikke skyldes Forsæt eller grov Uagtsomhed fra den forsikredes Side.

Præmiefritagelse efter disse Regler kan kun indrømmes for Præmier, der forfalder efter denne Lovs Ikrafttræden, og tidligst fra det Tidspunkt, da Spørgsmaalet indbringes for Statsanstalten.

De nærmere Betingelser for Præmiefritagelsen indeholdes i et af Finansministeren godkendt Regulativ.

§ **24**. Der kan kræves en efter Bestyrelsens Skøn fastsat Tillægspræmie:

1. Saafremt den forsikrede tager Ophold eller foretager Rejser udenfor Europa. Kravet om Tillægspræmie bortfalder dog, naar Forsikringen har været i Kraft i 2 Aar.
2. Saafremt den forsikrede deltager i aktiv Krigstjeneste, medmindre Forsikringen har været uafbrudt i Kraft det sidste Aar før Krigens Udbrud, og Deltagelsen sker indenfor den danske Hær eller Flaade eller efter den danske Regerings Ordre.

15 Jan. Nr. 4.

3. Saafremt den forsikrede deltager i Flyvning af hvilken som helst Art — undtagen som Passager med en af vedkommende Myndighed til Passagerfart godkendt Maskine med autoriseret Fører —, Polarekspeditioner, Opdagelsesrejser, Motorvæddeløbskørsel eller anden Sport eller Foretagende, der i Farlighed kan sættes i Klasse hermed. Kravet om Tillægspræmie bortfalder dog, naar Forsikringen har været uafbrudt i Kraft i 5 Aar, og den forsikrede er fyldt 25 Aar.

Kravet om Tillægspræmie haves kun, saa længe det fareforøgende Forhold vedvarer.

Undladelse af at anmelde de i denne Paragraf nævnte Fareforøgelser og betale den Tillægspræmie, der maatte blive forlangt, bevirker, at Statsanstalten ikke er pligtig at udbetale Forsikringssummen eller anerkende en indtraadt Invaliditet, medmindre Fareforøgelsen har været uden Indflydelse paa Dødens eller Invaliditetens Indtræden.

§ **25**. Forsikringens Ejer kan til enhver Tid mod Tilbagelevering af Forsikringspolicen forlange Forsikringsforholdet ophævet og Forsikringens Tilbagekøbsværdi godtgjort efter nedenstaaende Regler.

I de Tilfælde, hvor det er i Statsanstaltens Interesse, at den forsikrede lever saa længe som muligt, udbetales Tilbagekøbsværdien kontant, medmindre den inden 2 Aar efter Forsikringsaftalens Bortfald forlanges godtgjort ved Fripolice. Fremsættes Begæring om Fripolice senere end 3 Maaneder efter Forsikringsaftalens Bortfald, maa der afgives tilfredsstillende Oplysninger om den forsikredes Helbredstilstand. — Tilbagekøbsværdien efter Overlevelsesforsikringer og hvilende Overlevelsesrenter kan dog ikke udbetales kontant, men skal godtgøres ved Omskrivning til Fripolice.

Livrenter samt livsbetingede Kapitalforsikringer og lign. Forsikringer, ved hvilke det ikke er i Statsanstaltens Interesse, at den forsikrede lever saa længe som muligt, kan, naar der præsteres tilfredsstillende Helbredsattest for den forsikrede, tilbagekøbes af Statsanstalten — virksomme

Overlevelsesrenter og Livrenter, der er tegnet af andre end den forsikrede, dog kun, naar det er betinget ved Forsikringens Tegning, eller Forsikringstagerens Samtykke foreligger. 15 Jan. Nr. 4.

§ **26**. En Forsikrings Tilbagekøbsværdi bestemmes paa følgende Maade:

Man bestemmer Værdien af Statsanstaltens Forpligtelse (Forsikringens Nettokapitalværdi) og Værdien af Interessentens Forpligtelse overfor Statsanstalten. Overskuddet af førstnævnte Værdi over sidstnævnte er da den Værdi, der godtgøres.

I Forpligtelsen overfor Statsanstalten medregnes ved de i § 32 nævnte Forsikringer foruden Nettopræmien et Tillæg paa 4 pCt. af Tarifpræmien samt den Del, der svarer til 1½ pro mille af Forsikringssummen; ved de i §§ 33—35 nævnte Forsikringer medregnes foruden Nettopræmien det i Præmien indeholdte Driftstillæg undtagen det, der skyldes hyppigere Præmiebetaling end kvartaarlig.

Tilbagekøbsværdien for en Forsikring, der uden at være henført til Afdelingen for mindregode Liv er tegnet mod en Forhøjelse af den tarifmæssige Præmie, beregnes, som om Forsikringen var tarifmæssig.

Tilbagekøbsværdien for en Forsikring, ved hvilken der er indrømmet Præmiefritagelse i Henhold til § 23, beregnes, som om Præmiefritagelse ikke havde fundet Sted.

§ **27**. Ved Forsikringer med kontant Tilbagekøbsværdi kan der af Forsikringens Ejer i Statsanstalten optages Laan paa Forsikringen mod Haandpant i Forsikringspolicen, forudsat at Tilbagekøbsværdien yder fornøden Sikkerhed. I Almindelighed gives ikke Laan under 100 Kr.

§ **28**. Har den, paa hvis Liv Forsikringen er tegnet, berøvet sig Livet paa et Tidspunkt, hvor Forsikringen ikke har været i Kraft uafbrudt mindst de sidste 2 Aar, er Statsanstalten fri for Ansvar.

§ **29**. Er Statsanstaltens Ansvar bortfaldet i Medfør af Bestemmelser i denne Lov, kommer de i § 25 indeholdte

15 Jan. Nr. 4.

Regler om Tilbagekøb af Forsikringen til Anvendelse, jfr. dog Undtagelsen i § 17.

§ **30**. Har den sikrede forsætlig foraarsaget Forsikringsbegivenheden (Død, Invaliditet), har han ikke noget Krav paa Statsanstalten. Dette gælder dog ikke, naar den sikrede var under 14 Aar eller paa Grund af Sindssygdom, Aandssvaghed, forbigaaende Sindsforvirring eller lignende Tilstand har manglet Evnen til at handle fornuftmæssigt, eller naar den Handling, hvorved Forsikringsbegivenheden foraarsages, foretages til Afværgelse af Skade paa Person eller Ejendom under saadanne Omstændigheder, at Handlingen maa anses som forsvarlig.

§ **31**. Udbetalingen af en Forsikringssum sker mod Aflevering af Forsikringspolicen og behørig Kvittering. Ved Dødsfald, der forpligter Statsanstalten til Udbetaling, maa der præsteres fyldestgørende Oplysninger om den forsikredes Død og Dødens Aarsag. Ved Udbetaling i den forsikredes levende Live kan kræves Leveattest for den forsikrede.

Udbetaling efter en Renteforsikring finder Sted mod Kvittering af den berettigede og Afgivelse af Leveattest.

Kapitel III.

Tariffer.

§ **32**. For Livsforsikringer, simple Kapitalforsikringer, Arverenter og lign. Forsikringer, forsaavidt de ikke tegnes som Folkeforsikringer, beregnes Nettopræmien efter den i »Overlevelsesrentetavle 1910, Mænd« angivne Dødelighed og en Rentefod paa 4 pCt. helaarlig. Tarifpræmien beregnes saaledes, at 3 pCt. deraf skal være Sikkerhedstillæg og 4, 7 eller 10 pCt. Driftstillæg, efter som Betalingen sker ved Kapitalindskud *eller* ved hel-, halv- eller kvartaarlige Præmier *eller* ved maanedlige Præmier. For Livsforsikringer og simple Kapitalforsikringer skal Tarifpræmien tillige indeholde et Driftstillæg svarende til 1½ pro mille af Forsikringssummen aarlig i hele Forsikringstiden.

§ **33**. For Livsforsikringer og simple Kapitalforsikringer, tegnede som Folkeforsikringer, beregnes Nettopræmien, hvis der ved Forsikringens Antagelse kræves Lægeundersøgelse, efter Oppermanns Dødelighedstavler med en Korrektion til Dødeligheden for Alder 70 Aar og derover og en Rentefod paa 2 pCt. halvaarlig og, hvis der ved Antagelsen ikke kræves Lægeundersøgelse, efter den engelske Dødelighedstavle $O^{M(5)}$, saaledes at der til Alder x paa foregaaende Fødselsdag i Tariffen svarer eksakt Alder x + 4 i Dødelighedstavlen, og en Rentefod paa $1\frac{3}{4}$ pCt. halvaarlig. 15 Jan. Nr. 4.

Tarifpræmien skal indeholde et Driftstillæg, der udgør henholdsvis 10 og 13 pCt. af Nettopræmien, efter som Forsikringen tegnes mod Kapitalindskud eller aarlig Præmie, dog for simple Kapitalforsikringer, tegnede uden Lægeundersøgelse, 6 pCt. af Nettopræmien. Saafremt den aarlige Præmie indbetales til Statsanstalten hyppigere end kvartaarligt, kan Bestyrelsen fastsætte et yderligere Tillæg, der dog ved maanedlig Præmiebetaling højst kan sættes til 3 pCt. af Nettopræmien.

§ **34**. For Overlevelsesrenter og Overlevelsesforsikringer beregnes Nettopræmien efter Oppermanns Dødelighedstavler med en Korrektion til Dødeligheden for Alder 70 Aar og derover og en Rentefod paa 2 pCt. halvaarlig. Driftstillægget udgør for Overlevelsesrenter henholdsvis 10 eller 13 pCt. af Nettopræmien, efter som der betales Kapitalindskud eller aarlig Præmie, for Overlevelsesforsikringer henholdsvis 15 eller 18 pCt. af Nettopræmien. For maanedlig Præmiebetaling kan fastsættes et yderligere Driftstillæg paa højst 3 pCt. af Nettopræmien.

Tariffen for mandlig Forsørger kommer til Anvendelse, ogsaa hvis Forsørgeren er en Kvinde.

Saafremt Bestyrelsen finder det paakrævet, kan Tarifferne for ovennævnte Forsikringer beregnes paa det i § 32 angivne Grundlag. Dødeligheden for den forsørgede skal da beregnes efter en Tavle, der er baseret paa Statsanstaltens egne Erfaringer.

15 Jan. Nr. 4.

§ **35.** For Livrenter samt for livsbetingede Kapitalforsikringer beregnes Præmien efter Oppermanns Dødelighedstavler og en Rentefod paa 1¾ pCt. halvaarlig. Ved Indtrædelse senere end i 45 Aars Alderen regnes Præmien ikke efter den virkelige Alder, men efter den i efterfølgende Tavle indeholdte antagne Alder:

Virkelig fyldt Alder	Antagen Alder i Aar og Maaneder				Virkelig fyldt Alder	Antagen Alder i Aar og Maaneder			
	Mænd		Kvinder			Mænd		Kvinder	
Aar	Aar	Md.	Aar	Md.	Aar	Aar	Md.	Aar	Md.
46	45	9	45	8	67	64	0	64	2
47	46	7	46	3	68	65	0	65	3
48	47	4	46	10	69	66	0	66	3
49	48	2	47	6	70	67	0	67	3
50	48	11	48	1	71	68	0	68	3
51	49	8	48	9	72	68	11	69	2
52	50	6	49	6	73	69	9	70	0
53	51	4	50	3	74	70	7	70	10
54	52	2	51	1	75	71	5	71	6
55	53	0	51	11	76	72	3	72	2
56	53	11	52	10	77	73	0	72	9
57	54	9	53	10	78	73	10	73	4
58	55	8	54	10	79	74	7	73	11
59	56	6	55	9	80	75	4	74	5
60	57	5	56	9	81	76	0	74	11
61	58	3	57	9	82	76	8	75	4
62	59	2	58	10	83	77	3	75	8
63	60	1	59	11	84	77	9	75	11
64	61	0	60	11	85 og derover	78	0	76	0
65	62	0	62	0					
66	63	0	63	1					

Tarifpræmien skal indeholde et Driftstillæg, der for straks begyndende Livrenter udgør 5 pCt. og for opsatte Livrenter og livsbetingede Kapitalforsikringer 6 pCt. af

Nettopræmien. Saafremt Præmien betales maanedlig, kan tilføjes et yderligere Driftstillæg paa højst 3 pCt. 15 Jan. Nr. 4.

Præmierne for Livrenter paa to eller flere Liv fastsættes af Statsanstaltens Bestyrelse i Tilslutning til Statsanstaltens øvrige Tarifmateriale

Ved Tegningen af en straks begyndende Livrente, livsvarig eller ophørende, kan det fastsættes, at Forsikringen ikke medfører Ret til Bonus. Prisen vil da være at nedsætte med et Beløb, der efter hver Statusopgørelse, og i øvrigt naar det findes paakrævet, fastsættes af Bestyrelsen med Finansministerens Godkendelse. Paa samme Maade kan fastsættes Ændringer i Størrelsen af de Forsikringstal, som ved Tegningen skal tillægges straks begyndende, bonusberettigede Livrenter (jfr. § 42, 2det Stk., og § 43, 1ste Stk., Punkt d).

§ **36**. De for Pensionsforsikringer gældende Tariffer og nærmere Forsikringsbetingelser indeholdes i et af Finansministeren godkendt Regulativ.

Ved saadanne Forsikringer kan det aftales, at Bestyrelsens Afgørelse af, om en saadan Forringelse af Erhvervs- og Arbejdsevnen er til Stede, at en Livrente kan fordres udbetalt, skal indbringes for og afgøres af en Voldgift efter Regler, der vil være at fastsætte i Regulativet.

§ **37**. Saafremt den ved Begæring om en Forsikring afgivne Helbredsattest er af den Beskaffenhed, at Forsikringen ikke kan antages efter de sædvanlige Tariffer eller med en mindre Forhøjelse, skal der være Adgang til at tegne Forsikring under Statsanstaltens Afdeling for mindregode Liv.

Ved Beregningen af Præmier for saadanne Forsikringer kan anvendes andre Forudsætninger med Hensyn til Levesandsynlighed, Rentefod samt Sikkerheds- og Driftstillæg end de for Statsanstaltens øvrige Forsikringer gældende samt foretages Ændringer i Statsanstaltens Forsikringsbetingelser. Paa lignende Maade kan forholdes ved Tegning af Forsikringer for et større Antal Personer under eet (Gruppeforsikring).

15 Jan.
Nr. 4.

Kapitel IV.

Bonus.

§ **38**. Efter hver femaarig Statusopgørelse udbetaler Statsanstalten af sit Overskud Bonus efter nedennævnte Regler, der gælder, indtil anderledes ved Lov bestemmes.

§ **39**. Overskuddet fordeles mellem Bonusfond og Reservefond saaledes:

a) Dersom Reservefonden er større end eller lig med 5 pCt. af Summen af Aktiv og Passiv, skal hele Overskuddet henlægges til Bonusfonden.

b) Dersom Reservefonden er mindre end 5 pCt., men større end eller lig med 2½ pCt. af Summen af Aktiv og Passiv, henlægges 10 pCt. af Overskuddet til Reservefonden og Resten til Bonusfonden.

c) Dersom Reservefonden er mindre end 2½ pCt. af Summen af Aktiv og Passiv, skal der — saa vidt Overskuddet strækker til — forlods henlægges til Reservefonden et saa stort Beløb, at denne faar den nævnte Størrelse, hvorefter der med Restoverskuddet forholdes som under b) angivet.

§ **40**. Efter at de i § 39 foreskrevne Henlæggelser har fundet Sted, anvendes Bonusfonden til Uddeling af Bonus for det paagældende Femaar paa følgende Maade: Hele Fondens Beholdning uddeles, saafremt den ikke overstiger 9 pCt. af Summen af de bonusberettigede Forsikringers Bonustal; er Fonden større end det angivne Beløb, uddeles yderligere Fjerdedelen af det Beløb, hvormed Beholdningen overstiger de nævnte 9 pCt.

§ **41**. En Forsikring har Ret til Bonus for den Del af Bonusperioden, i hvilken den har været indbefattet i Statsanstaltens Risiko.

I følgende Tilfælde er Forsikringerne dog ikke bonusberettigede:

1. Livrenter, der ifølge Forsikringsaftalen er tegnet uden Ret til Bonus.

2. Livrenter eller hermed i Klasse staaende Forsikringer, der er tegnet før den 9. April 1893.
3. Virksomme Overlevelsesrenter og Arverenter samt simple Kapitalforsikringer, naar den forsikrede er afgaaet ved Døden.
4. Personlige Pensionsforsikringer og eventuelt dermed forbundne kollektive Forsørgelser, naar enten den personlige Pensionsforsikring eller den kollektive Forsørgelse er blevet virksom.
5. Forsikringer, der er præmiefri i Henhold til § 23, saa længe Præmiefritagelsen varer.
6. Forsikringer, der er ophævet uden Tilbagekøbsværdi inden 3 Maaneder efter Udstedelsen af den i § 48, 2det Stk., nævnte Bekendtgørelse.

§ **42**. Det Beløb, der ifølge § 40 er bestemt til Uddeling som Bonus, fordeles paa de bonusberettigede Forsikringer i Forhold til hver enkelt Forsikrings Bonustal.

Bonustallet fremkommer ved at multiplicere Forsikringstallet, ɔ: et hver Forsikring efter dens Art og Størrelse i Henhold til § 43 een Gang for alle tildelt Tal, med det Tal, der angiver Bonustiden, ɔ: den Del af Bonusperioden, for hvilken Forsikringen skal have Bonus.

§ **43**. Forsikringstallet fastsættes efter følgende Regler:

a) For de Forsikringer, som omhandles i § 32, bestemmes Forsikringstallet ved Hjælp af den Præmie, der fremkommer, dersom Forsikringen ved Tegningen antages erhvervet mod helaarlig Præmie i hele Forsikringstiden, saaledes:

   1. For Livsforsikringer og simple Kapitalforsikringer med Udløb ved Død eller efter det fyldte 70de Aar til 1 Gang Helaarspræmien med Tillæg af $^1/_{20}$ af Helaarspræmien for hvert Aar, den forsikredes fyldte Alder ved Tegningen er under 60 Aar, dog højst til $2^1/_2$ Gange Helaarspræmien.

15 Jan. Nr. 4.

2. For Livsforsikringer og simple Kapitalforsikringer med Udløb inden det fyldte 70de Aar til 1 Gang Helaarspræmien, naar Forsikringstiden er 10 Aar eller derunder, med Tillæg af $^1/_{20}$ af Helaarspræmien for hvert Aar, Forsikringstiden overstiger 10 Aar, dog højst til 2½ Gange Helaarspræmien.
3. For Arverenter til 2 Gange Helaarspræmien.
4. For andre efter § 32 beregnede Forsikringer fastsætter Bestyrelsen Forsikringstallet i Tilslutning til de foregaaende Regler.

b) For de i § 33 omhandlede Forsikringer bestemmes Forsikringstallet ved Hjælp af den Præmie, der fremkommer, dersom Forsikringen ved Tegningen antages erhvervet mod helaarlig Præmie i hele Forsikringstiden, saaledes:

For livsvarige Livsforsikringer fastsættes Forsikringstallet til 3 Gange Præmien.

For Livsforsikringer med Udbetaling bestemmes Forsikringstallet paa følgende Maade:

Forsikringstid	Forsikringstal
under 10 Aar	1 Gang Præmien.
mindst 10, men under 20 Aar ...	1½ — —
— 20, — — 30 — ...	2 — —
— 30, — — 40 — ...	2½ — —
— 40 Aar	3 — —

For simple Kapitalforsikringer sættes Forsikringstallet til 1 Gang Præmien, hvis Forsikringstiden er under 20 Aar, ellers til 2 Gange Præmien.

c) For livsvarige Overlevelsesrenter og Overlevelsesforsikringer bestemmes Forsikringstallet ved Hjælp af den Præmie, der fremkommer, dersom Forsikringen ved Tegningen antages erhvervet mod helaarlig Præmie, at betale, saa længe baade Forsørgeren og den forsørgede er i Live, saaledes at Forsikringstallet sættes til henholdsvis 2, 2½ eller 3 Gange Præmien, efter som Forsørgeren er mere end 10 Aar ældre, mellem 10 Aar ældre og 10

Aar yngre (begge inklusive) eller mere end 10 Aar yngre end den forsørgede, idet Alderen for begge er den ved Indtrædelsen fyldte Alder.

Er Forsikringen tegnet inden den 1. Januar 1937, og Forsørgeren er en Kvinde, reguleres Forsikringstallet ved Beregningen af Bonus, der forfalder efter 1. Januar 1937, saaledes, at Forskellen mellem den til Forsikringen svarende livsvarige helaarlige Præmie og 10 pCt. af Forsikringstallet bliver lige saa stor som den tilsvarende Forskel for en Forsikring, tegnet af en Mand. Der foretages dog ingen Regulering, hvis det regulerede Forsikringstal vilde blive lavere end det hidtidige (den livsvarige helaarlige Præmie).

Saafremt Tariffen for Overlevelsesrenter og Overlevelsesforsikringer ændres i Overensstemmelse med § 34, 3die Stk., skal Forsikringstallet sættes til 2 Gange Præmien.

d) For livsvarige Livrenter sættes Forsikringstallet lig med Livrentens Aarsbeløb, jfr. dog § 35, sidste Stykke.

For opsatte Livrenter mod Kapitalindskud sættes Forsikringstallet, saa længe Forsikringen ikke er virksom, lig med den livsvarige helaarlige Præmie, der ved Forsikringens Tegning vilde svare til Kapitalindskuddet; naar Forsikringen bliver virksom, forandres Forsikringstallet til henholdsvis 1, 1½ eller 2 Gange den opnaaede Livrentes Aarsbeløb, efter som Opsættelsestiden har været under 15 Aar, mindst 15 Aar, men under 30 Aar, eller mindst 30 Aar.

For livsbetingede Kapitalforsikringer sættes Forsikringstallet til 1 Gang Præmien.

e) For Pensionsforsikringer og Forsikringer paa mindregode Liv fastsætter Bestyrelsen Forsikringstallet med Finansministerens Godkendelse.

f) For Livsforsikringer og lign. Forsikringer, tegnede af Kvinder før 1. Januar 1926, reguleres de i Lov Nr. 47 af 26. Marts 1898 § 6 a., sidste Stykke, og § 6 d. fast-

15 Jan. Nr. 4.

satte Forsikringstal ved Beregningen af Bonus, der forfalder efter den 1. Januar 1937, saaledes, at Forskellen mellem den til Forsikringen svarende Præmie i hele Forsikringstiden og 10 pCt. af Forsikringstallet bliver lige saa stor som den tilsvarende Forskel for en Forsikring, tegnet af en Mand. Der foretages dog ingen Regulering, hvis det regulerede Forsikringstal vilde blive lavere end det hidtidige (den helaarlige Præmie i hele Forsikringstiden).

g) For alle ikke her nævnte Arter af Forsikringer fastsætter Bestyrelsen Forsikringstallet i Tilslutning til de foran givne Regler.

Er en Forsikring tegnet mod forhøjet Præmie paa Grund af den forsikredes Helbredstilstand, beregnes Præmien til Bestemmelse af Forsikringstallet i Overensstemmelse hermed.

Naar de i § 32 omhandlede Forsikringer er tegnet uden Lægeundersøgelse, kan Bestyrelsen med Finansministerens Godkendelse nedsætte Forsikringstallet, dersom det senere skulde findes paakrævet efter Erfaringerne om Dødeligheden.

Forsikringstallet for den Del af en Forsikring, som genforsikres, fastsættes under Hensyn til de om Genforsikringen trufne Aftaler.

§ **44**. Det Tal, hvormed Forsikringstallet skal multipliceres for at give Bonustallet, udtrykkes i Hele og Tolvtedele svarende til det Antal Aar og Maaneder, Bonustiden udgør.

For Bonustidens Bestemmelse gælder følgende Regler:

Bonustidens Begyndelse regnes fra Begyndelsen af den Maaned, i hvilken Forsikringen er tegnet, eller fra Begyndelsen af Bonusperioden, hvis den er tegnet tidligere.

Bonustidens Slutning er Udgangen af Bonusperioden eller, hvis Forsikringen er ophørt paa dette Tidspunkt, hvad enten det skyldes Forsikringens Ophævelse, den forsikredes Død eller Forsikringstidens Udløb, da Begyndelsen af den Maaned, i hvilken Ophøret har fundet Sted.

For en Overlevelsesrente, Arverente, simpel Kapitalfor- 15 Jan.
sikring eller lignende Forsikring regnes Bonustiden, naar den Nr. 4.
forsikrede er død i Bonusperioden, til Begyndelsen af den Maaned, i hvilken den forsikrede er afgaaet ved Døden.

For en personlig Pensionsforsikring og en eventuelt dermed forbunden kollektiv Forsørgelse regnes Bonustiden til Begyndelsen af den Maaned, i hvilken en af Forsikringerne bliver virksom.

§ **45**. Ved Bestemmelsen af Bonus for ubestemt opsatte Livrenter betragtes hvert Indskud som sket til en selvstændig Forsikring, for hvilken Bonustallet bestemmes efter foranstaaende Regler.

§ **46**. Hvis en Forsikring i Løbet af en Bonusperiode forandres til en Forsikring af en anden Art, beregnes der Bonus saavel for den oprindelige Forsikring som for den forandrede Forsikring, idet Bonustiden for den første regnes til Begyndelsen af den Maaned, i hvilken Forandringen er sket, og for den sidste fra dette Tidspunkt.

§ **47**. Bonus for en Forsikring tilkommer Forsikringens Ejer, medmindre Retten til Bonus er forbeholdt eller tillagt en anden. Hvis den forsikrede er den bonusberettigede, men er død inden Bonusbeløbets Udbetaling, tilkommer Bonus den begunstigede, forsaavidt ikke andet er bestemt. Er Forsikringspolicen udstedt eller transporteret til Ihændehaveren, udbetales Bonus til denne, saafremt ingen anden godtgør sin Berettigelse dertil.

§ **48**. Ophører en Forsikring at være bonusberettiget, forfalder paaløben Bonus til Udbetaling. Denne Bonus beregnes for hver Bonusperiode for sig med Anvendelse af den til Perioden svarende Bonusfaktor (det disponible Bonusbeløb divideret med Summen af Bonustallene), saafremt denne allerede fremgaar af en Statusopgørelse. I modsat Fald anvendes den sidst fastsatte Bonusfaktor. Den saaledes beregnede Bonus nedsættes under Hensyn til, at Udbetalingen finder Sted før det paagældende Femaars normale Udbetalingstermin. Forsaavidt der for den forløbne Del af Bonus-

15 Jan. Nr. 4.

perioden skulde foreligge saadanne Erfaringer, at det skønnes, at Bonusfaktoren bliver lavere end den sidst fastsatte Bonusfaktor, skal Bestyrelsen foretage en hertil svarende yderligere Nedsættelse og eventuelt være berettiget til at bestemme, at Bonus for Forsikringen først udbetales, naar Statusopgørelsen for vedkommende Bonusperiode har fundet Sted.

I alle andre Tilfælde udbetales Bonus efter hver Statusopgørelse. Herom skal Bestyrelsen udstede offentlig Bekendtgørelse med 3 Maaneders Varsel. Udbetalingen sker til den, der i Henhold til Reglerne i § 47 er berettiget til Bonus, medmindre nogen anden inden Varselets Udløb for Statsanstaltens Bestyrelse har fremsat Krav paa Udbetaling til sig.

§ **49**. Stridsspørgsmaal mellem flere om Ret til Bonus, hvorom Bekendtgørelse er udstedt i Henhold til foranstaaende, kan ikke indbringes for Domstolene, men afgøres endeligt af en af Kongen for hver Bonusperiode beskikket Kommission, bestaaende af en Formand og 2 andre Medlemmer, valgte blandt Højesterets og Landsretternes Medlemmer. Kommissionen vælger en Sekretær og bestemmer selv sin Forretningsgang. Udgifterne til Kommissionen udredes af Statsanstalten.

§ **50**. Har Statskassen udlagt Præmier for en til pligtig Enkeforsørgelse benyttet Forsikring uden senere at have faaet sit Udlæg refunderet, anvendes Bonus forlods til Dækning heraf, naar vedkommende Ministerium fremsætter Forlangende derom.

Har Statsanstalten Tilgodehavende vedrørende en Forsikring, kan den herfor holde sig til Bonusbeløbet.

Kapitel V.

Slutnings- og Ophævelsesbestemmelser.

§ **51**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1932.

De i §§ 102—118 i Lov Nr. 129 af 15. April 1930 om Forsikringsaftaler indeholdte Bestemmelser gælder ogsaa for Statsanstalten, ligesom de i nævnte Lov indeholdte øvrige Bestemmelser ogsaa kommer til Anvendelse paa Statsanstalten, forsaavidt de efter deres Indhold kan det, og der ikke

alt i nærværende Lov er givet Regler om de paagældende Forhold. 15 Jan. Nr. 4.

Samtidig ophæves Lov af 18. Juni 1870 om Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871, Lov Nr. 78 af 1. April 1893, Lov Nr. 47 af 26. Marts 1898, Lov Nr. 45 af 29. Marts 1904, Lov Nr. 76 af 30. Marts 1906, Lov Nr. 56 af 12. Februar 1919, Lov Nr. 125 af 30. Marts 1920, Lov Nr. 308 af 23. December 1925 og Lov Nr. 307 af 22. December 1927. Dog har Bestemmelserne vedrørende Tariffer, Forsikringstal — Forsikringstal for Kvinder dog med Regulering som i nærværende Lov fastsat — og Beregning af Tilbagekøbsværdi ligesom Bestemmelserne i Lov af 18. Juni 1870 § 9 om Udbetaling efter Ihændehaverpolicer, naar de er udstedt før 1. Januar 1932, vedblivende Gyldighed for de Forsikringer, for hvilke de hidtil har været gældende.

Nærværende Lovs § 11 træder i Stedet for § 9 i Lov Nr. 78 af 1. April 1893, ogsaa forsaavidt angaar Mortifikation af Livsforsikringspolicer i danske og udenlandske Selskaber, jfr. Bekendtgørelse Nr. 299 af 30. Juni 1922 af Lov om Livsforsikringsvirksomhed §§ 39 og 51.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at de ved Lov Nr. 269 af 22. December 1936 skete Ændringer ifølge samme Lovs § 2 traadt i Kraft den 1. Januar 1937.

Nr. 4. Lov-Tid. A. 14—27.

Finansmin. Bekendtgørelse angaaende Tillæg til de i Henhold til Grundstigningsskyldloven fastsatte Grundbeløb. 19 Jan. Nr. 6.

Ifølge § 4 i Lov af 20. Maj 1933 om Grundstigningsskyld, jfr. Finansministeriets Bekendtgørelse af 17. November 1933 vedrørende Loven om Grundstigningsskyld, Afsnit III B. 1., skal der efter hver almindelig Vurdering foretages en Opgørelse af den Procent, hvormed Grundværdien af samtlige Ejendomme i hele Landet overstiger Ejendommenes samlede Grundværdi ved Vurderingen pr. 1. Januar 1932. I Tiden

19 Jan. Nr. 6. indtil næste almindelige Vurdering gives der hver Ejendom et Tillæg til Ejendommens Grundbeløb med den opgjorte Stigningsprocent, afrundet nedad til nærmeste hele Tal. Overstiger den nævnte Stigningsprocent 10, vil der dog kun for hver fulde 2 pCt. derudover være at lægge yderligere 1 pCt. til Grundbeløbet.

Ifølge Lovens § 1 fradrages for hver Ejendom dennes Grundbeløb med Tillæg, derunder det fornævnte Tillæg, i Ejendommens Grundværdi efter Fradrag for Forbedringer, og Halvdelen af det udkommende Beløb udgør den til Grundstigningsskyld afgiftspligtige Grundværdistigning.

Efter den Opgørelse, der er foretaget over de ved den 8de almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1936 ansatte Grundværdier, overstiger Grundværdien af samtlige Ejendomme i Landet ved 8de almindelige Vurdering Ejendommenes samlede Grundværdi ved Vurderingen pr. 1. Januar 1932 med 12 pCt.

Der vil herefter ved de Beregninger af Grundstigningsskyld, der foretages i Henhold til Grundværdiansættelserne ved den 8de almindelige Vurdering og senere Aarsomvurderinger indtil næste almindelige Vurdering, være at give et Tillæg paa 11 pCt. til det for hver Ejendom i Henhold til Grundstigningsskyldloven fastsatte Grundbeløb.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Nr. 6. Lov-Tid. A. 31.

19 Jan. Nr. 9. **Vejledning til Læger, Jordemødre og Sygeplejersker vedrørende Behandlingen af Patienter med Hareskaar og Ganespalte.**

Som anført i Socialministeriets Bekendtgørelse Nr. 292 af 28. September 1933 om Indberetning til Invalideforsikringsretten om invaliderede Personer i Henhold til Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring paahviler det i Medfør af nævnte Lovs § 63, Stk. 1, jfr. § 60, Stk. 1, enhver Læge, forsaavidt Hospitaler angaar Overlægen, der under Udøvelse af sit Kald hos Personer under 30 Aar iagttager Lidelser, der skønnes at have medført eller i en overskuelig

Fremtid at ville medføre en væsentlig og ikke blot forbi- 19 Jan.
gaaende Nedsættelse af Erhvervsevnen, at afgive Indberet- Nr. 9.
ning til Invalideforsikringsretten.

Da *Ganespalte* i Almindelighed paa Forhaand maa antages at kunne medføre en væsentlig Nedsættelse af paagældendes Erhvervsevne, og da *Hareskaar* ofte viser sig ikke at forekomme som eneste Lidelse, men f. Eks. kompliceret med Kæbespalte, paahviler saadan Indberetningspligt ogsaa Lægen (Overlægen) i Tilfælde, hvor der hos en Person konstateres en af de nævnte Lidelser; og da det endvidere er af stor Vigtighed, at Patienternes Behandling finder Sted i rette Tid, jfr. nedenfor, skal Socialministeriet herved henlede Opmærksomheden paa Nødvendigheden af, at Indberetning til Invalideforsikringsretten finder Sted i *alle* Tilfælde af Hareskaar og Ganespalte, og at Indberetningen afgives saa snart som muligt efter Lidelsens Konstatering. For at opnaa at de flest mulige Tilfælde indberettes, bør ogsaa Jordemødre og Sygeplejersker, der i Tilfælde hvor en Læge ikke er til Stede, i deres Virksomhed bliver bekendt med, at et Barn fødes med eller en Person lider af Hareskaar eller Ganespalte, foranledige, at en Læge tilkaldes.

De til Invalideforsikringsretten afgivne Indberetninger videresendes, naar de har været Genstand for Rettens Behandling, derunder Afgørelse af Betalingsspørgsmaalet, af denne til Statens Institut for talelidende, der foretager en Bedømmelse af hvilken Behandling, der i det enkelte Tilfælde maa anses for den bedst egnede, samt af paa hvilken Institution Behandlingen bør finde Sted, jfr. nedenfor.

Med Hensyn til Patienternes Behandling og Betalingen for denne skal Socialministeriet meddele følgende Vejledning:

Ved *Hareskaar* forstaas ensidig eller dobbeltsidig Spalte gennem Overlæben som Følge af mangelfuld Sammenvoksning af Overlæbens Dele; ved *Ganespalte* forstaas mangelfuld Sammenvoksning af Ganens to Halvdele.

A. *Patienter med Hareskaar* bør altid opereres, hvad enten Hareskaaret er kombineret med Ganespalte eller ikke.

19 Jan. Nr. 9.

Operationen bør finde Sted, naar Barnet er 2 Maaneder gammelt, og bør ikke opsættes, medmindre Barnet ikke er rask eller ikke i Trivsel.

Ved dobbeltsidige Hareskaar vil man ofte nøjes med først at operere den en Side og derefter — 6 à 8 Uger senere — den anden Side, hvilket nødvendiggør en Forlængelse af Barnets Hospitalsophold.

B. *Patienter med Ganespalte* kan enten opereres eller behandles med Protese (kunstig Gane med Obturator). Den rigtige Afgørelse af dette Spørgsmaal forudsætter saavel en lægelig, en tandlægelig som en talepædagogisk Undersøgelse. Til operativ Behandling egner sig de fleste Tilfælde, hvor Spalten kun indtager den bløde Gane eller tillige den bageste Del af den haarde Gane, samt de Tilfælde af total Ganespalte, hvor Spalten er nogenlunde smal. Absolutte Maal kan ikke angives, idet blandt andet Bredden af Ganens Sidedele og Længden særlig af den bløde Gane spiller en Rolle. Det heldigste Tidspunkt for Operationen er i Slutningen af Barnets 2det Leveaar.

Patienter lidende af Hareskaar eller Ganespalte kan modtages paa — og vil forsaavidt Betalingen for Behandlingen udredes i Henhold til Bestemmelserne i §§ 66 og 69 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg være at henvise til Behandling paa nedennævnte Institutioner:

1. *Statens Institut for talelidende*, Rygaardsallé 45, Hellerup (Kontortid Kl. 12—13, Tlf. Helrup 4702).
2. *Klinikken i Aarhus for talelidende i Jylland*, Kommunehospitalet, Aarhus.

Paa Statens Institut for talelidende foretages Operation af Hareskaar og Ganespalte med efterfølgende Taleundervisning samt forsaavidt angaar ikke operable Tilfælde af Ganespalte, Behandling med Protese (det vil sige Anbringelse af en kunstig Gane) i Forbindelse med Taleundervisning.

Paa Klinikken i Aarhus foretages ikke Operationer, men Behandling med Protese af ikke operable Tilfælde af Gane-

spalte med efterfølgende Taleundervisning samt Taleunder- 19 Jan.
visning af tidligere opererede Hareskaar- og Ganespalte- Nr. 9.
patienter.

Da Erfaringen har vist, at operativ Behandling af Ganespaltepatienter i egnede Tilfælde maa foretrækkes fremfor protetisk Behandling, bør Patienterne altid fremstilles til Undersøgelse af de til de to Institutioner knyttede Specialister (for Tiden den til Statens Institut for talelidende knyttede Kirurg og samme Instituts Forstander, samt en af de til de to Institutioner knyttede Tandlæger og Halslæger). Paa Grundlag af den til Invalideforsikringsretten afgivne Indberetning foranlediger Statens Institut for talelidende, at Barnet saavidt muligt, naar det er 1½ Aar gammelt, undersøges af de nævnte Specialister, og giver iøvrigt den fornødne Vejledning gratis, ligesom Instituttet giver de paarørende Meddelelse om, hvornaar et Barn med Hareskaar kan modtages til operativ Behandling.

Med Hensyn til Betalingen for Behandling for Hareskaar og Ganespalte paa Statens Institut for talelidende og Klinikken i Aarhus gælder følgende Regler:

I Henhold til Bestemmelserne i §§ 66 og 69 i Lov om offentlig Forsorg afholder Staten Udgifterne ved *trængende* Patienters Operation, Behandling med Protese samt Taleundervisning.

Forsaavidt de paagældende Patienter *ikke er trængende*, er Betalingen i Medfør af Bestemmelserne i Lov Nr. 77 af 14. Marts 1934 ved Socialministeriets Bekendtgørelse af 27. Februar 1936 for Finansaaret 1936—37 fastsat til 10 Kr. pr. Uge for Behandling inclusive Operation eller Protese samt Taleundervisning.

Udgifterne vil ofte kunne afholdes af vedkommende Sygekasse (Sygeforening) eller af Invalideforsikringen. Opmærksomheden henledes paa, at der med Ansøgning om Hjælp af Invalideforsikringens Midler i Medfør af §§ 60—62 i Lov om Folkeforsikring anvendes dertil af Socialministeriet godkendte Blanketformularer.

21 Jan. Nr. 7. **Socialmin. Bekendtgørelse om Indførelse af tvungen Læreprøve i Plan-Glassliberfaget.**

I Henhold til Indstilling fra Fabrikantforeningen af Glasslibere i Danmark og Dansk Glasarbejderforbund og efter Samraad med Ministeriet for Handel, Industri og Søfart har Socialministeriet i Medfør af Bestemmelsen i § 10 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet bestemt, at der af unge Mennesker, der er blevet antaget eller antages som Lærlinge i Plan-Glassliberfaget, og hvis Læretid udløber et Aar efter nærværende Bekendtgørelses Udfærdigelse, *skal* aflægges Læreprøve, forinden Lærlingeuddannelsen kan betragtes som afsluttet.

Prøven aflægges i Overensstemmelse med de af de nævnte Organisationer vedtagne, af Ministeriet godkendte Regler for Aflæggelse af tvungen Læreprøve i Plan-Glassliberfaget.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 7. Lov-Tid. A. 31.

25 Jan. Nr. 22. **Indenrigsmin. Cirk.** angaaende Lov Nr. 74 af 31. Marts 1936 om Vitaminreklame.

Paa dertil given Anledning henleder Indenrigsministeriet Opmærksomheden paa Lov Nr. 74 af 31. Marts 1936 om Vitaminreklame. I Lovens § 1 er det bl. a. bestemt, at man ikke paa Pakninger, i Omslag, Reklamer eller andre Henvendelser til Offentligheden maa betegne Varer, Præparater eller Stoffer som indeholdende Vitaminer eller benævne dem paa en Maade, som er egnet til at vække Forestilling herom, *uden at Vitaminernes Art samtidig angives.* Det er endvidere bestemt, at der kræves Samtykke fra Indenrigsministeren til Reklamering angaaende Vitamininhold i Levnedsmidler, der er tilsat Vitaminer.

Overtrædelser af Vitaminreklameloven og enhver urigtig eller vildledende Angivelse eller Benævnelse med Hensyn til Vitamininhold eller Mængden heraf straffes med Bøde, hvis ikke Forholdet medfører højere Straf efter den øvrige Lovgivning.

Saafremt enkelte Firmaer eller Selskaber endnu maatte være i Besiddelse af Pakninger, Etiketter el. lign., hvorpaa det er angivet, at den paagældende Vare indeholder Vitaminer uden Oplysning om disses Art, vil Pakningen etc. kunne bringes i Overensstemmelse med Loven ved at blive forsynet med et tydeligt Paatryk om, hvilke Vitaminer Varen indeholder. Indenrigsministeriet er villigt til at yde Vejledning i de Tilfælde, hvor det maatte ønskes. 25 Jan. Nr. 22.

Nr. 22. Min.-Tid. A. 20.

Lov om Tillæg til Lov Nr. 87 af 7. April 1936 om en Kornordning. 30 Jan. Nr. 13.

§ **1**. Til § 1 indsættes som nyt Stk. 4:

»Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan efter Forhandling med Landbrugsraadet forbyde Udførsel her fra Landet af Korn samt paabyde, at Importørerne her til Landet hjemtager de Partier Korn, om hvilke de i Henhold til Tilsagn fra Nationalbankens Valutakontor har kontraheret.«

§ **2**. § 3, Stk. 2, ophæves.

§ 3, Stk. 9, gælder kun, forsaavidt Rugen er leveret inden 1. Februar d. A.

§ **3**. Til § 4, Stk. 1, sidste Punktum, føjes: »dog saaledes, at kun de Arealer, der benyttes som Grundlag ved Tildeling af Svinekort, tages i Betragtning«.

§ 4, Stykkerne 4, 5 og 6, affattes saaledes:

»4. Ved Foranstaltning af Ministeren for Landbrug og Fiskeri udbetales snarest muligt efter 1. Februar d. A. og den 1. September d. A. til Brugerne af de i Stk. 3 omhandlede Ejendomme et Beløb af en saadan Størrelse, at en Andel ansættes til 6 Kr. 50 Øre.«

§ **4**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Lov-Tid. A. Nr. 21. 36. Udg. 1. Februar.

30 Jan. Nr. 13. **Justitsmin. Cirk.** til Politidirektøren m. fl. angaaende Opvarmningsapparater i Motorvogne.

Ved Indregistrering af Motorvogne efter 15. Marts 1937 bør det paases, at Opvarmningsapparater i disse er indrettet i Overensstemmelse med følgende Forskrifter:

Opvarmningsapparater, ved hvilke Motorens Forbrændingsprodukter gennem et Rørsystem ledes gennem Karosseriets Indre, maa ikke anvendes.

Apparater, ved hvilke varmt Vand eller anden Vædske gennem et Rørsystem ledes gennem Karosseriets Indre, maa, saafremt Vædsken opvarmes ved Motorens Udblæsningsgas, kun anvendes, naar Varmekedlen er anbragt udenfor Karosseriet.

Opvarmning ved Luft maa kun ske, saafremt Luften ikke opvarmes ved Motorens Udblæsningsgas, men f. Eks. ved Elektricitet eller Kølevandet, og saaledes at Luften indsuges direkte fra det fri.

Opvarmningsapparater i Motorvogne, indregistreret før den 15. Marts 1937, skal, saafremt de ikke opfylder foranstaaende Betingelser, inden den 1. April 1938 fjernes eller bringes i Overensstemmelse med disse Bestemmelser eller erstattes med Apparater, der opfylder disse.

Nr. 13. Min.-Tid. A. 14.

1 Febr. Nr. 23. **Justitsmin. Bekendtgørelse om Indretning og Anlæggelse af Skydebaner.**

Under Henvisning til § 8 i Lov Nr. 122 af 28. April 1934 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v. fastsættes herved følgende nærmere Bestemmelser om Indretning og Anlæggelse af Skydebaner.

§ **1**. Enhver Skydebane — ogsaa Fugleskydningsbaner — skal, forinden den tages i Brug, godkendes af Politiet. Dette gælder saavel aabne Baner som Baner under Tag (f. Eks. i Restaurationer og Forsamlingshuse). For Baner, der udelukkende og kun faa Gange aarlig benyttes til Fugleskydninger, kan Politiet dog lempe de i § 6 omhandlede Sikkerhedskrav i saadant Omfang, som skønnes forsvarligt.

Politiets Godkendelse kræves ikke med Hensyn til Skydebaner, der udelukkende er bestemt til Skydning med Luftbøsser. 1 Febr. Nr. 23.

§ **2.** Enhver, der ønsker at indrette en Skydebane, skal derom rette skriftlig Henvendelse til Politiet paa det Sted, hvor Banen agtes anlagt. Andragendet skal indeholde nærmere Oplysning om Skydebanens Beliggenhed, om, hvem der er Ejer af Ejendommen, hvorpaa Skydebanen agtes anlagt, samt om, af hvem og til hvilken Art af Skydning, herunder navnlig med hvilke Vaaben og med hvilken Ammunition, Skydebanen skal benyttes.

Andragendet skal være bilagt med en Plan over Skydebanen, hvoraf dennes Indretning nærmere fremgaar, samt være ledsaget af tilstrækkelige Oplysninger om Skydebanens Omgivelser og om de Sikkerhedsforanstaltninger, der tænkes truffet for at afværge Fare ved Benyttelse af Skydebanen.

§ **3.** Politiet undersøger, om Skydebanens Indretning med de foreslaaede Sikkerhedsforanstaltninger opfylder de nedenfor i § 6 givne Forskrifter og ogsaa i øvrigt opfylder de Krav, der maa stilles af Hensyn til Almensikkerheden, og indhenter om fornødent herom Erklæring af en af Justitsministeriet autoriseret sagkyndig, jfr. § 9.

§ **4.** Finder Politiet, at Skydebanen tilfredsstiller de Krav, der bør stilles til dens Indretning, godkendes Banen, men den maa dog ikke tages i Brug, forinden Politiet eller den i Henhold til § 9 autoriserede sagkyndige ved en Besigtigelse paa Stedet har konstateret, at Banen er indrettet i nøje Overensstemmelse med Planen og med de for Godkendelsen eventuelt stillede Betingelser.

§ **5.** Med Hensyn til allerede bestaaende Skydebaner maa Ejeren eller Brugeren, saafremt Banen fortsat ønskes benyttet, inden den 1. April 1937 rette Henvendelse til Politiet om Godkendelse.

§ **6.** For at en Skydebane skal kunne godkendes, maa der som Regel stilles følgende Krav til dens Indretning:

Bestemmelsen om, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der

1 Febr. Nr. 23.

maa træffes for at hindre, at uvedkommende kommer ind paa Skydebanen under Skydning, eller for at forebygge Fare ved Projektiler, der udskydes med for stor Afvigelse, maa træffes efter Forholdene i hvert enkelt Tilfælde. Det maa saaledes bero paa Forholdene ved den enkelte Bane, om der kan opnaas en efter Omstændighederne tilstrækkelig Sikkerhed ved Afspærring af Banen og dens Omgivelser og ved Advarsler gennem Bekendtgørelse, Opslag, Flag, Signaler m. v., eller om det vil være nødvendigt at træffe andre Sikkerhedsforanstaltninger, saasom at indrette Blender. Det maa ligeledes bero paa Forholdene ved hver enkelt Bane, hvilke Krav der stilles til Indretning af Dækningen bag Skydeskiven.

Der maa ikke paa Banen findes Sten, Træer, Buske, Grene, højt Græs eller andet, der ved at rammes af Projektiler kan ændre disses Skudretning.

Sten, Murværk, Beton og Metal (f. Eks. Søm, Jern- eller Staalplader) maa ikke være udsat for direkte Beskydning. Anvendes de nævnte Materialer som Dækningsmateriale (Blender, Kuglefangere) uden at være behørigt dækket af Jord (Græstørv), maa de beklædes med Træ paa den Side, der er udsat for Beskydning. Det samme gælder Metaldele paa Skiverammer eller paa Skiver.

Skydeskaar i Blender maa have et saadant Fald i Skudretningen, at Kanttræffere saa vidt muligt undgaas.

Blender og Kuglefangere laves af saadanne Materialer, at det med Sikkerhed vides, at de ikke kan gennemskydes.

Markører sikres i en særlig Markørgrav eller i et Markørrum eller ved anden særlig Markørdækning, der yder Sikkerhed saavel mod direkte Beskydning som mod Opspringere og mod Sprøjt af Projektildele eller Smaasten, der slynges tilbage fra Kuglefangeren.

For hver Skydebane træffes der Bestemmelse om de Regler, der maa iagttages under Benyttelsen af Banen. Herom maa der stedse findes Opslag paa iøjnefaldende Steder paa Banen. Under Skydning skal der altid være en for Skydningen ansvarlig Leder til Stede.

§ 7. Enhver Skydebane, hvis Indretning er godkendt i Henhold til foranstaaende Bestemmelser, skal mindst een Gang aarlig — for aabne Baners Vedkommende forinden Skydesæsonens Begyndelse — underkastes Eftersyn af Politiet, der undersøger, om Skydebanen vedblivende opfylder de for Godkendelsen stillede Fordringer. I Tvivlstilfælde kan Politiet indhente Erklæring fra den sagkyndige. 1 Febr. Nr. 23.

§ 8. Forinden en nyoprettet Skydebane tages i Brug samt ved de aarlige Eftersyn, skal det godtgøres overfor Politiet, at der er tegnet en Forsikring paa mindst 30 000 Kr. til Dækning af ethvert Erstatningskrav, som kan gøres gældende for Skade ved Skydning paa Banen. Endvidere maa der være tegnet en Ulykkesforsikring for Markører, der, forsaavidt angaar Markører, der ikke omfattes af Reglerne i Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde Nr. 183 af 20. Maj 1933, bestemmer, at Erstatning skal ydes i Overensstemmelse med denne Lov, og at Parterne er underkastet Afgørelse af Direktoratet for Ulykkesforsikringen, jfr. Lovens § 12.

§ 9. Til at bistaa Politiet ved Undersøgelserne i Anledning af Skydebaners Godkendelse og ved Tilsynet med Banerne autoriserer Justitsministeriet efter Forhandling med Krigsministeriet og efter Indstilling af Skytteorganisationerne en eller flere sagkyndige.

§ 10. Udgifter foranledigede ved Undersøgelser i Anledning af Godkendelse af Skydebaner og ved Tilsynet med disse afholdes af Skydebanens Ejer eller Bruger.

§ 11. Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Bekendtgørelse straffes med Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Ansvaret for Overholdelsen af de for en Skydebanes Benyttelse foreskrevne Sikkerhedsforanstaltninger samt for den behørige Vedligeholdelse af Banens Sikkerhedsindretninger paahviler foruden Banens Ejer den eller dem, der lader afholde Skydning paa Banen.

1 Febr. Nr. 23. § **12**. Som Følge af § 9 i Lov Nr. 122 af 28. April 1934 kommer nærværende Bekendtgørelse ikke til Anvendelse paa militære Myndigheder, idet Militærets Benyttelse saavel af egne som af andre Baner falder udenfor Bekendtgørelsens Omraade.

Anvendes militære Skydebaner af private Foreninger, fastsættes Sikkerhedsbestemmelserne af de militære Myndigheder. Ansvaret for Skydningens forsvarlige Udførelse paahviler derimod den paagældende Forening, ligesom denne er underkastet de i § 8 angivne Forsikringsbestemmelser.

Nr. 23. Lov-Tid. A. 49—51.

5 Febr. Nr. 26. **Justitsmin. Bekendtgørelse om Ændring i Bekendtgørelse Nr. 192 af 30. Juni om Motorkøretøjer.**

I Medfør af § 43, Nr. 5 i Lovbekendtgørelse Nr. 131 af 14. April 1932 foretages herved følgende Ændring i Bekendtgørelse Nr. 192 af 30. Juni 1932 om Motorkøretøjer, jfr. Bekendtgørelse Nr. 204 af 30. Juni 1934:

§ 72, Nr. 1, affattes saaledes: »For alle Køretøjer, der er indregistrerede i Norge eller Sverige, hæfter Dansk Forening for international Motorkøretøjsforsikring i Henhold til Aftale med Justitsministeriet for det Ansvar, der indenfor den lovpligtige Ansvarsforsikring maatte blive paadraget ved Køretøjernes Benyttelse her i Landet. For disse Køretøjer kræves følgelig intet særligt Bevis for, at Forsikringen er i Orden, men Toldvæsenet paaser blot, at Køretøjet er indregistreret i Norge eller Sverige. Til Godtgørelse heraf maa forevises enten internationalt Kørecertifikat, udstedt i et af de to Lande, eller for norske Køretøjers Vedkommende norsk Køretilladelse (»Vognkort«) og for svenske Køretøjers Vedkommende svensk »besiktningsinstrument« eller »typintyg« med paategnet Registreringsbevis.«

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Bemærkning, at Bekendtgørelsen træder i Kraft straks.

Nr. 26. Lov-Tid. A. 53.

Indenrigsmin. Bekendtgørelse om Speciallæger.

13 Febr. Nr. 36.

I Henhold til § 4, Stk. 1, i Lov Nr. 72 af 14. Marts 1934 om Udøvelse af Lægegerning fastsætter Indenrigsministeriet herved følgende Regler med Hensyn til, indenfor hvilke Grene af Lægevidenskaben Speciallægeanerkendelse kan meddeles, og paa hvilke Vilkaar en saadan Anerkendelse kan opnaas.

I. Fortegnelse over Specialer.

Sundhedsstyrelsen kan efter Indstilling fra Specialistnævnet meddele Læger Tilladelse til at betegne sig som Speciallæge indenfor følgende Grene af Lægevidenskaben:

1) Intern Medicin. 2) Kirurgi. 3) Børnesygdomme. 4) Lungetuberkulose. 5) Nervesygdomme. 6) Sindslidelser og nervøse Tilstande (Psykiatri). 7) Gynækologi (Kvindesygdomme). 8) Obstetrik. 9) Orthopædi. 10) Oto-Laryngologi. 11) Oftalmologi. 12) Dermato-Venerologi. 13) Fysiurgi. 14) Radiologi. 15) Patologisk Anatomi og Vævsmikroskopi.

II. Betingelser for at opnaa Anerkendelse som Speciallæge.

Anerkendelse som Speciallæge er betinget af, at Lægen opfylder de nedenfor nævnte almindelige Uddannelseskrav samt de for hvert Speciale fastsatte særlige Uddannelseskrav.

Saafremt en Læge ønsker Anerkendelse indenfor flere Specialer, kræves der fuld Uddannelse indenfor hvert af disse.

A. Almindelige Uddannelseskrav.

1) En Kandidatalder af mindst 6 Aar.
2) Turnus.
3) 2 Aars Uddannelse i praktisk Lægegerning. Heraf kan det ene Aar anvendes til »supplerende Uddannelse« eller til Uddannelse i Hovedspecialet udenfor Hoveduddannelsesstedet og Specialuddannelsestiden.

13 Febr. Nr. 36.

B. Særlige Uddannelseskrav for de enkelte Specialer.

Ved Ansættelse forstaas overalt, hvor Stillingens Art ikke nærmere er præciseret *fast Ansættelse* (som Kandidat eller Assistent) *efter forudgaaet Ansøgning.*

En Stilling som første Reservelæge kan kun komme i Betragtning, naar den har en saadan Karakter, at Indehaveren under vedkommende Overlæges Fravær fungerer i dennes Sted.

1) *Intern Medicin:*

A. Alsidig almindelig Uddannelse.

B. Enten:

3 Aars Ansættelse som 1ste Reservelæge paa ikke specialiseret medicinsk Afdeling drevet af det offentlige.

Indtil 2 af disse Aar kan erstattes med Ansættelse af anden Art, nemlig:

a) Ansættelse som fast Kandidat eller 2den Reservelæge paa tilsvarende Afdeling.
b) Ansættelse paa medicinsk Poliklinik i indtil 2 Aar.
c) 1ste Reservelæge paa medicinsk Afdeling af anden Art (se nedenfor) i indtil 1 Aar.

Der kan kun medregnes Halvdelen af den Tid, hvori Lægen har været ansat i de under a) og b) nævnte Stillinger.

Eller:

3 Aars Ansættelse som 2den Reservelæge paa ikke specialiseret medicinsk Afdeling drevet af det offentlige, samt *derefter*

2 Aars Ansættelse som 1ste Reservelæge paa større medicinsk Afdeling af anden Art (Epidemihospital, Tuberkulosehospital, større privat Hospital eller lignende). paa

Enhver intern Mediciner kan avertere et eller flere Organspecialer.

Organspecialer eller Kombinationer af saadanne skal dog anerkendes i hvert enkelt Tilfælde af Sundhedsstyrelsen efter Indstilling fra Specialistnævnet.

2) *Kirurgi:*

A. Alsidig almindelig Uddannelse.

B. Enten:

3 Aars Ansættelse som 1ste Reservelæge paa rent kirurgisk Afdeling drevet af det offentlige. Et af disse Aar kan erstattes med 2 Aars Ansættelse som 2den Reservelæge paa lignende Afdeling.

Eller:

2 Aars Ansættelse som 2den Reservelæge paa rent kirurgisk Afdeling drevet af det offentlige, samt *derefter*

2 Aars Ansættelse som 1ste Reservelæge ved et af det offentlige drevet Sygehus med overvejende kirurgisk Belægning.

Der kan ikke opnaas Anerkendelse, hvis Stillingerne haves i omvendt Orden.

Med Hensyn til Organspecialer gælder samme Regler som for intern Medicin.

3) *Børnesygdomme:*

1) 3 Aars Ansættelse som Reservelæge paa Børneafdeling.

Heraf kan 1 Aar erstattes med Ansættelse som Kandidat og klinisk Assistent paa Børneafdeling eller Assistent paa Børnepoliklinik; der kan dog kun medregnes Halvdelen af den Tid, hvori Lægen har været ansat i disse Stillinger.

2) Dokumenteret Tjeneste paa Børnepoliklinik samt 3 Maaneders epidemiologisk og dermato-venerologisk Uddannelse.

4) *Lungetuberkulose:*

1) 1 Aars Ansættelse som Reservelæge eller fast Kandidat ved anerkendt medicinsk Afdeling.

2) 2 Aars Ansættelse som Reservelæge paa Sanatorium med Tuberkulosestation eller Tuberkulosehospital, der ledes af anerkendt Specialist.

1 af disse Aar kan erstattes med 2 Aars Ansættelse

13 Febr. Nr. 36.

som Reservelæge ved Sanatorium uden Tuberkulosestation.

Der henvises til den specielle Overgangsbestemmelse for Lungetuberkulose under Afsnit III.

5) *Nervesygdomme:*

1) 1 Aars Ansættelse som Reservelæge og 1 Aars Tjeneste som fast Kandidat paa rent neurologisk Afdeling eller 2 Aars Tjeneste som fast Kandidat + ½ Aars almindelig Kandidattjeneste paa rent neurologisk Afdeling.

2) 1 Aars psykiatrisk Uddannelse.

Tjeneste paa blandet neurologisk-psykiatrisk eller neurologisk-medicinsk Afdeling vurderes efter Belægningens Sammensætning.

6) *Sindslidelser og nervøse Tilstande* (Psykiatri):

1) 2 Aars Ansættelse som Reservelæge ved psykiatrisk Afdeling.

2) 1 Aars Ansættelse paa neurologisk Afdeling eller Poliklinik.

7) *Gynækologi* (Kvindesygdomme):

1) Enten:

2 Aars Ansættelse som Reservelæge paa en kirurgisk Afdeling med større gynækologisk Materiale.

Eller:

a) 2 Aars Ansættelse som Reservelæge paa rent gynækologisk Afdeling.

b) 1 Aars Ansættelse paa en kirurgisk Afdeling eller 2 Aars Ansættelse paa større Provinssygehus med overvejende kirurgisk Belægning.

2) 1 Aars Ansættelse paa en Afdeling for fødende med gynækologisk Poliklinik (hvis Afdelingen ikke har gynækologisk Poliklinik, da tillige ½ Aars Ansættelse paa en gynækologisk Poliklinik).

3) 3 Maaneders Ansættelse paa en venerologisk Afdeling.

8) *Obstetrik:*

1) 2 Aars Ansættelse ved en Fødeafdeling af passende Størrelse, hvoraf mindst 1 Aar som Reservelæge.
2) 1 Aars Ansættelse ved en større Afdeling, der udelukkende eller i større Udstrækning behandler Patienter med gynækologiske Lidelser.
3) 3 Maaneders Ansættelse ved en venerologisk Afdeling.

9) *Ortopædi:*

1) 2 Aars Ansættelse paa et ortopædisk Hospital, hvoraf mindst 1 Aar som Reservelæge eller Assistent.
2) 1 Aars Ansættelse som Reservelæge ved en rent kirurgisk Afdeling eller 2 Aars Ansættelse ved større Provinssygehus med overvejende kirurgisk Belægning.
3) 3 Maaneders Tjeneste ved neurologisk Afdeling eller Poliklinik.

10) *Oto-Laryngologi:*

1) 1 Aars Ansættelse ved en kirurgisk Afdeling eller et Provinssygehus med overvejende kirurgisk Belægning.
2) 3 Aars Ansættelse som Assistent eller Kandidat ved en oto-laryngologisk Afdeling af passende Størrelse med ambulant Virksomhed.

11) *Oftalmologi:*

1) 3 Aars Ansættelse ved en oftalmologisk Poliklinik med stationær Afdeling.
2) 3 Maaneders Ansættelse ved en neurologisk Afdeling eller 3 Maaneders Tjeneste i en Stilling af samme Uddannelsesværdi.

12) *Dermato-Venerologi:*

1) 3 Aars Ansættelse som Reservelæge ved en større blandet dermato-venerologisk Afdeling med Poliklinik.

Heraf kan 1 Aar erstattes med 1 Aar som fast Kandidat ved en lignende Afdeling eller med en lignende Ansættelse i samme eller eventuelt længere Tid ved en Afdeling af anden Uddannelsesværdi.

13 Febr. Nr. 36.

2) 3 Maaneders Kandidattjeneste ved en Epidemiafdeling.

Under den almindelige Uddannelse udenfor selve Specialstudiet skal der være erhvervet Indsigt i Radiotherapi.

13) *Fysiurgi:*
1) 2 Aars Ansættelse paa en fysiurgisk Hospitalsklinik.
2) 1 Aars Ansættelse paa en anerkendt Massageklinik eller en anerkendt Kuranstalt.
3) ½ Aars Tjeneste paa en kirurgisk Poliklinik eller 1 Aars Ansættelse ved et blandet Sygehus.
4) 6 Maaneders Tjeneste paa en neurologisk Afdeling eller Poliklinik.

14) *Radiologi:*
1) 3 Aars Ansættelse, deraf 2 Aar i mere overordnet Uddannelsesstilling, ved en alsidig blandet diagnostisk-therapeutisk Røntgenafdeling.
2) 1 Aars Uddannelse ved en Radiumstation (kan tages samtidig med 1).
3) Dokumenteret Uddannelse i Lysbehandling.
4) 3 Maaneders Tjeneste ved en dermatologisk Afdeling.

15) *Patologisk Anatomi og Vævsmikroskopi:*
1) 3 Aars Ansættelse i en patologisk-anatomisk Assistentstilling, hvor man i større Udstrækning beskæftiger sig med diagnostisk Vævsmikroskopi.
2) 3 Maaneders Uddannelse i Bakteriologi.

III. Overgangsbestemmelser m. m.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft fra 1. Januar 1937.

Læger, der har paabegyndt Uddannelse i et Speciale før dette Tidspunkt, kan indtil 1. Januar 1942 paa derom overfor Sundhedsstyrelsen fremsat Ønske, saafremt Styrelsen efter indhentet Udtalelse fra Nævnet finder Ønsket berettiget, faa deres Uddannelseskvalifikationer for Anerkendelse som Specialist bedømt efter de tidligere gældende Uddannelseskrav.

Læger, der har paabegyndt deres Uddannelse som Tuberkulosespecialist inden 1. Januar 1937, kan indtil 1. Januar

1942 paa derom overfor Sundhedsstyrelsen fremsat Ønske, saafremt Styrelsen efter indhentet Udtalelse fra Nævnet finder Ønsket berettiget, erstatte den under 2) for Tuberkulosespecialister fastsatte særlige Uddannelse med 3 Aars Ansættelse som Reservelæge paa et Sanatorium uden Tuberkulosestation samt dokumenteret Kendskab til Tuberkulosestationsarbejde. 13 Febr. Nr. 36.

Nr. 36. Lov-Tid. A. 87—91.

Lov om Ophævelse af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden. 15 Febr. Nr. 25.

Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden ophæves.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Lov-Tid. A. Nr. 4. 52. Udg. 20. Februar.

Landbrugsmin. Bekendtgørelse angaaende Udførsel af levende Fjerkræ. 16 Febr. Nr. 37.

I Medfør af Bestemmelserne i § 1 i Lov af 14. December 1936 om Udførsel af Landbrugsprodukter fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ **1**. Udførsel her fra Landet af levende Fjerkræ maa kun finde Sted under Ledsagelse af Passersedler, der udstedes af Landbrugsministeriet og udleveres af det af Landbrugsministeriet nedsatte Fjerkræeksportudvalg, Axelborg, København V., hvortil enhver, der ønsker at udføre levende Fjerkræ her fra Landet, skal rette Henvendelse.

§ **2**. Samtlige Passersedler bærer Paategning om kun at have Gyldighed i en bestemt Maaned og skal inden Udløbet af den Maaned, for hvilken de er gyldige, samtidig med at Udførsel finder Sted, afgives til Toldvæsenet eller Jernbanevæsenet paa Udførselsstedet. Passersedler, der ikke benyttes indenfor Gyldighedsperioden, skal umiddelbart efter denne tilbagesendes til Landbrugsministeriets Fjerkræeksportudvalg.

§ **3**. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 37. Lov-Tid. A. 92.

17 Febr. Nr. 38. **Socialmin. Bekendtgørelse om Indførelse af tvungen Læreprøve i Bødkerfaget.**

I Henhold til Indstilling fra Bødkerforbundet i Danmark, Centralforeningen af Bødkermestre i Provinsen, Sammenslutningen af Bødkermesterforeninger i Danmark og Bødkerlauget i København og efter Samraad med Ministeriet for Handel, Industri og Søfart har Socialministeriet i Medfør af Bestemmelsen i § 10 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet bestemt, at der af unge Mennesker, der er antagne eller antages som Lærlinge i Bødkerfaget, og hvis Læretid udløber 1 Aar efter Ikrafttrædelsen af nærværende Bekendtgørelse, *skal* aflægges Læreprøve, forinden Lærlingeuddannelsen kan betragtes som afsluttet.

Prøven aflægges i Overensstemmelse med de af de nævnte Organisationer vedtagne, af Ministeriet godkendte Regler for Aflæggelse af tvungen Læreprøve i Bødkerfaget.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 38. Lov-Tid. A. 93.

18 Febr. Nr. 28. **Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen.**

I. Skat til Opholdskommunen.

§ **1.** [1]) Enhver, der for sig eller sin Husstand har fast Ophold i en Kommune her i Landet, er pligtig at svare personlig Skat til denne Kommune som Opholdskommune. Er Opholdskommunen en anden Kommune end København eller Frederiksberg, ansættes den paagældende til Skat efter Formue og Lejlighed i vedkommende Kommune, jfr. § 9. Har han i Skatteaaret fast Ophold i flere Kommuner i Riget, ansættes han i hver af Kommunerne kun til forholdsmæssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hver af dem (jfr. § 15). Har en Skatteyder fast Ophold i flere Kommuner, og driver han samtidig Virksomhed eller oppebærer Indtægter af nogen af de i nærværende Lovs § 18 omhandlede Arter i een eller flere af disse Kommuner, er vedkommende Kommune — uanset om Betingelserne for at afkræve den paagældende Opholdskommuneskat i denne maatte være til Stede — berettiget til i Stedet

for saadan Skat at afkræve ham Erhvervsskat efter de i Lovens Afsnit III indeholdte Bestemmelser. Den Omstændighed, at en Mand paa Grund af Ophold i Udlandet ikke i Lighed med andre Skatteydere kan ansættes til Skat til en dansk Kommune som Opholdskommune, er ikke til Hinder for at ansætte Hustruen til Skat til den Kommune, hvor hun har fast Ophold for sig eller sin Husstand. Hun er i saa Tilfælde skattepligtig af Underholdsbidraget fra Manden samt af de Indtægter, hun i øvrigt maatte oppebære, forsaavidt de ikke allerede maatte være skattepligtige for Manden i Medfør af nærværende Lovs Afsnit IV. 18 Febr. Nr. 28.

[2]) Fast Ophold af kortere Varighed end 3 Maaneder kommer ikke i nogen Kommune i Betragtning til Begrundelse af Skattepligt, medmindre det er en Fortsættelse af et tidligere fast Ophold sammesteds, og det samlede Ophold udgør mindst 3 Maaneder. I det Tilfælde, at en Person ikke i Skatteaaret har haft 3 Maaneders fast Ophold i nogen Kommune her i Landet, er dog enhver Kommune, hvori han i Skatteaaret har haft fast Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, naar Opholdets Varighed ikke er under een Maaned. Dersom et midlertidigt Ophold i en Kommune har været forbundet med Udøvelse af Næringsdrift med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale, er enhver Kommune, i hvilken nogen har haft saadant Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, uanset at denne er under 3 Maaneder, naar den dog ikke er under een Maaned.

[3]) Personer, der stadig skifter Opholdssted, eller som gør Tjeneste om Bord paa Skibe, der har Hjemsted her i Landet, kan, saafremt de ikke paa sædvanlig Maade ansættes til Skat til nogen anden Kommune her i Landet som Opholdskommune, ansættes til Skat til den Kommune, der nærmest maa betragtes som deres Hjemstedskommune. I Tvivlstilfælde træffer Indenrigsministeren den endelige Afgørelse.

[4]) Indenrigsministeren afgør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tager Ophold i en Kommune, er skattepligtige.

18 Febr. Nr. 28.

§ 2. Den, hvis Ophold i en Kommune skyldes, at han er anbragt i et Sygehus eller i et Sindssygehospital, en Abnormanstalt eller lignende Anstalt eller i Fængsel, Arrest eller lignende, og som samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til Opholdskommuneskat i en anden Kommune her i Riget, bliver ikke at ansætte til Opholdskommuneskat i førstnævnte Kommune. Det samme gælder den, hvis Ophold i en Kommune skyldes Udførelsen af et offentligt Hverv — herunder Indkaldelse til Militærtjeneste —, og som samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til Opholdskommuneskat i en anden Kommune her i Riget, medmindre Opholdet i førstnævnte Kommune maa forudsættes at ville udstrække sig over et helt Skatteaar; Skattepligten indtræder i sidstnævnte Fald ved det efter Tilflytningen følgende Skatteaars Begyndelse og vedvarer, indtil den ophører i Henhold til Lovens almindelige Regler.

§ 3. [1]) Personlig Kommuneskat paalignes ikke:

a. Kongen eller Civillisten. Endvidere er Medlemmer af det kongelige Hus, som er Efterkommere i første Led af danske Konger, eller for hvem der i Henhold til Grundlovens § 10 er fastsat Aarpenge, fritaget for at svare Kommuneskat af Indkomster, der ikke hidrører fra personlig Deltagelse i Erhvervsvirksomhed udenfor Statstjenesten.

b. Staten og de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finansloven, af de Indtægter, der ikke hidrører fra Landejendomme, Skove, Jordskyld, Arvefæsteafgifter eller Fabriksdrift. I den Staten derefter paahvilende personlige Kommuneskat afkortes de Fordele, vedkommende Kommune gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag fremdeles oppebærer af Statens Ejendomme.

c. Kirker, der ejer sig selv, forsaavidt angaar Kirkebygningerne med Grund og Kirkegaarden.

d. Danmarks Nationalbank, jfr. Lov Nr. 116 af 7. April 1936 § 21.

e. Kreditforeninger og Kreditkasser, hvis Statutter er stadfæstet i Henhold til Lov, samt Spare- og Laanekasser, som virker i Henhold til de i Lov Nr. 539 af 4. Oktober 1919 om Sparekasser indeholdte Bestemmelser. 18 Febr. Nr. 28.

[2]) Personer, der er hjemmehørende i Grønland, og som midlertidig opholder sig i Danmark paa Studier, i Lære eller for at modtage anden Uddannelse, kan af Indenrigsministeren helt eller delvis fritages for at svare personlig Kommuneskat under deres Ophold her.

[3]) Det samme gælder de i den danske Stats Tjeneste ansatte Personer, der har Tjenestested i Grønland, naar de midlertidig tager Ophold i Danmark.

[4]) Kommunalbestyrelsen kan tilstaa Selskaber, Stiftelser og Foreninger Frihed for at svare personlig Kommuneskat, forsaavidt angaar den Del af deres Overskud, der anvendes i almene, velgørende, humane, kunstneriske, videnskabelige eller lignende Øjemed.

§ **4**. [1]) Den, der tilflytter en Kommune, skal svare Skat for Tiden fra Begyndelsen af det efter Tilflytningen paafølgende Kvartal.

[2]) En Enke ansættes til Skat fra Begyndelsen af det efter Mandens Død følgende Skattehalvaar. Skatten beregnes paa Grundlag af den Indkomst, hvoraf hun beskattes til Staten, jfr. § 8, 1ste Stk. Finder Ansættelse til Indkomstskat til Staten undtagelsesvis ikke Sted, kan Enken i Tilfælde, hvor det maa antages, at hendes Indkomst i paagældende Skatteaar som Følge af Mandens Død vil blive mindre end den Indkomst, Manden var ansat til, forlange tilsvarende Nedsættelse i Ansættelsen.

§ **5**. [1]) Den Skatteyder, der i Skatteaarets Løb fraflytter en Kommune, skal svare Skat til denne indtil det Tidspunkt, fra hvilket han bliver ansat til at svare Skat i Tilflytningskommunen (§ 4), dog længst til Skatteaarets Udgang. Sker Fraflytningen senest den første i et Kvartal, er Tilflytningskommunen berettiget til at oppebære Skatten for det paagældende Kvartal. Sker Fraflytningen inden en

18 Febr. Nr. 28.

1. April, og Tilflytningen til den nye Opholdskommune først finder Sted i April Kvartal, ophører Skattepligten til Fraflytningskommunen først fra Udgangen af dette Kvartal.

[2]) Den Skatteyder, der opgiver sin Bopæl her i Landet, vedbliver at være skattepligtig til den Kommune, til hvilken han ved Afrejsen til Udlandet var ansat til Opholdskommuneskat, indtil Udløbet af det paagældende Skatteaar. Det fulde helaarlige Skattebeløb kan i saa Fald forlanges betalt inden Bortrejsen. Undlader den paagældende at berigtige Skatten inden Bortrejsen, vil Skatten efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse kunne afkræves ham med en Forhøjelse af indtil 50 pCt.

[3]) Den, der tager midlertidigt Ophold i Udlandet, vedbliver at være skattepligtig til den Kommune, hvori han indtil da havde fast Ophold, forsaavidt han bevarer sin Bopæl i denne. Opgiver den paagældende under sit Ophold i Udlandet sin Bopæl i Kommunen, ophører Skattepligten i Overensstemmelse med de i denne Paragrafs 2det Stk. givne Regler.

[4]) Indenrigsministeren er dog berettiget til at bestemme, at Personer, der som Følge af Bortrejse til Udlandet eller af andre Grunde ikke er blevet medtaget ved Ansættelsen til Opholdskommuneskat i nogen Kommune her i Landet for eet eller flere Skattekvartaler eller eet eller flere Skatteaar, kan ansættes til Opholdskommuneskat i den Kommune, som Indenrigsministeren fastsætter. Saadan Efterbeskatning maa dog gøres gældende inden 5 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar.

[5]) Skattepligten for en Kvinde, der indgaar Ægteskab, ophører ved Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket Ægteskabet er indgaaet, medmindre den paagældende efter Ægteskabets Indgaaelse fortsætter sit hidtil drevne, indtægtgivende Erhverv eller vedbliver at oppebære Indtægt af Kapital eller Forretning, som hun har været Ejer eller Indehaver af før Ægteskabet; i saa Fald vedvarer Skattepligten til Skatteaarets Udgang. Skatten tilfalder udelt den Kommune, til hvilken hun var skatteansat ved Ægteskabets Indgaaelse, selv om hun efter Ægteskabet tager Ophold i en anden Kommune.

[6]) Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, vil den ham paalignede Skat være at erlægge indtil Udgangen af det Skattehalvaar, hvori Dødsfaldet er indtruffet. 18 Febr. Nr. 28.

[7]) Konkursboer tilsvarer Fallentens Skat indtil Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket Konkursbehandlingen er begyndt.

§ **6.** Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og dèr er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansat til det højesteSkattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udredede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem.

§ **7.** [1]) For enhver Kommune udenfor København og Frederiksberg tilvejebringes en Skattevedtægt, som Kommunen skal følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed. For Købstæderne, Marstal og de sønderjydske Flækkers Vedkommende stadfæstes Vedtægten af Indenrigsministeren efter Indstilling fra den paagældende Kommunalbestyrelse. For Landkommunernes Vedkommende fastsætter Amtsraadet efter Indstilling fra de enkelte Sogneraad en fælles Vedtægt for samtlige Amtsraadskredsens Sognekommuner, idet der ved Udarbejdelsen tages Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens; dog kan der for saadanne Landkommuner, hvor særlige Forhold er til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt. Udkast til Skattevedtægt skal for de enkelte Kommunalbestyrelser være indsendt til henholdsvis Indenrigsministeren og vedkommende Amtsraad inden 1. November 1937. De i Henhold til den tidligere Kommuneskattelovgivning stadfæstede Vedtægter bevarer deres Gyldighed med de af denne Lov følgende Ændringer, indtil nye Skattevedtægter er stadfæstet i Medfør af nærværende Lovbestemmelse.

18 Febr. Nr. 28.

[2]) I Kommuner med over 10 000 Indbyggere kan det ved en af Kommunalbestyrelsen vedtagen, for Købstæderne af Indenrigsministeren, for Sognekommunerne af Amtsraadet billiget Vedtægt bestemmes, at Ligningsmænd, valgte af Kommunalbestyrelsen, deltager i Ligningskommissionens eller Sogneraadets Virksomhed i Lighed med, hvad der gælder for Staden København ifølge § 17 i Lov Nr. 110 af 18. April 1910.

§ **8.** [1]) Den enkelte Skatteyders til Opholdskommunen skattepligtige Indkomstbeløb udfindes derved, at den paagældendes af Ligningsmyndighederne godkendte Indkomst for det sidst afsluttede Regnskabsaar med de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 6 hjemlede Fradrag forhøjes og nedsættes efter Bestemmelserne i nærværende Lovs § 9.

[2]) Naar den paagældende er ansat til Indkomstskat til Staten for vedkommende Skatteaar, er det den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, eventuelt med den Forhøjelse eller Nedsættelse, som Statsskatteligningsmyndighederne kan foretage henholdsvis paa Grund af for sent indgiven Selvangivelse og paa Grund af vanskelige økonomiske Forhold (jfr. Lov Nr. 149 af 10. April 1922 §§ 40 og 23, 7de Stk.), som forhøjes eller nedsættes efter Bestemmelserne i § 9.

[3]) I Tilfælde, hvor den paagældende ikke er ansat til Indkomstskat til Staten for vedkommende Skatteaar, ansætter den kommunale Ligningsmyndighed (i Købstæderne Ligningskommissionerne under Appel til Overligningskommissionen, og i Sognekommunerne Sogneraadet under Appel til Amtsraadet, jfr. nedenfor §§ 11—14) den Indkomst, der skal forhøjes eller nedsættes efter Bestemmelserne i § 9. Der skal da ved Tilsendelse af Selvangivelsesblanket gives de paagældende Skatteydere Adgang til at selvangive deres Indkomst, saavel den samlede Indkomst som de forskellige Kilder, hvoraf den er rundet (jfr. § 9, 1ste Stk.); Ligningsmyndigheden kan ikke uden først at have givet vedkommende Lejlighed til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse forkaste saadan Selvangivelse, der skal være indgivet til Ligningsmyndigheden inden 14 Dage — eller for deres Vedkommende,

18 Febr. Nr. 28.

der er forpligtet til at føre autoriserede Handelsbøger — inden 1 Maaned fra Modtagelsen af Blanketten. Forsaavidt den paagældende herefter har forsømt rettidig at selvangive sin Indkomst, finder de i § 40 i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 indeholdte Regler om Følgerne af for sent indgivet Selvangivelse af Indkomst til Staten tilsvarende Anvendelse.

[4]) Oplyses det, at en Skatteyder ikke har været beskattet af sin fulde Indkomst, og der i den Anledning i Medfør af de til enhver Tid gældende Bestemmelser i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten afkræves ham Efterbetaling af for lidt erlagt Skat til Staten, kan der, selv om Ansættelsen af den skattepligtige Indtægt ikke ændres, ogsaa afkræves Skatteyderen Efterbetaling af det Beløb, som han ifølge det oplyste har erlagt for lidt i Skat til Opholdskommunen og Erhvervskommunen. Størrelsen af det Beløb, der skal efterbetales, bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte ved Domstolene. Beløbet kan inddrives ved Udpantning, og der haves for dette samme Fortrinsret som for Skatter.

[5]) Beslutninger, som tages af Skatteraadene eller Landsoverskatteraadet, og hvorved der foretages Ændringer i en Skatteyders Statsskatteansættelse, skal meddeles de kommunale Ligningsmyndigheder. Har en Skatteyder herefter Krav paa Godtgørelse af for meget erlagt Kommuneskat, tilkommer der ham Renter 4 pCt. p. a. fra Indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte Skattebeløb.

§ **9**. [1]) I den i § 7 omhandlede Skattevedtægt kan fastsættes, at det til Opholdskommunen skattepligtige Beløb udfindes ved til den i Henhold til § 8 udfundne Indkomst at lægge: indtil 50 pCt., forsaavidt den flyder af Kapital eller andre bestandige Afgifter; indtil 35 pCt., forsaavidt den flyder at fast Ejendom; indtil 25 pCt., forsaavidt den er Livrente, Klosterhævning eller lignende; indtil 15 pCt., forsaavidt den er Pension, Aftægt eller pensionsberettiget Indkomst. Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune. Forsaavidt det i Vedtægten bestemmes at anvende lavere Forhøjelsesprocenter end de foran anførte, fastsættes

18 Febr. Nr. 28.

Procenterne vedrørende de enkelte Kilder i samme indbyrdes Forhold som de ovennævnte Maksimumsprocenter.

[2]) I det saaledes fremkomne Beløb skal dernæst fradrages som skattefrit et Beløb af 200 Kr. for hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold. I Landkommuner, hvor Prisforhold og Levefod maatte tale derfor, kan Børnefradraget efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse nedsættes med indtil 100 Kr. Under tilsvarende Hensyn kan Børnefradraget i Købstæder og i Landkommuner, i hvilke der efter Det statistiske Departements Opgørelse ved den sidst afholdte almindelige Folketælling findes bymæssig Bebyggelse med over 1 000 Indbyggere, forhøjes med indtil 100 Kr. Yderligere Forhøjelse af Børnefradraget vil kun kunne finde Sted med Indenrigsministerens Samtykke.

[3]) I Skattevedtægten kan endvidere fastsættes, at den herefter udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder efter Lejligheden kan forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflok, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 40 pCt. (for Kommuner, hvor Kildeartsbeskatning ikke anvendes, med indtil 50 pCt.) og indtil 70 pCt. Indkomster mellem 1 300 og 1 500 Kr. i Landkommunerne og Indkomster mellem 1 600 og 1 900 Kr. i Købstæderne kan dog nedsættes med indtil 80 pCt. Endvidere kan Indkomster mellem 1 000 og 1 300 Kr. i Landkommunerne og Indkomster mellem 1 300 og 1 600 Kr. i Købstæderne nedsættes med indtil 90 pCt. Indkomster i Landkommunerne paa 1 000 Kr. og derunder og i Købstæderne paa 1 300 Kr. og derunder kan derhos nedsættes efter Ligningsmyndighedernes frie Skøn, dog saaledes, at Skatteydelsen ingen Sinde helt kan bortfalde. Ligningsmyndighederne vil kunne anvende visse, under Hensyn-

tagen til de særlige Forhold i den enkelte Kommune nærmere fastsatte, vejledende Regler (Ligningsskala) for Forhøjelse eller Nedsættelse efter Lejligheden. Ligningsskalaen fastsættes af Kommunalbestyrelsen, i de Kommuner, hvor Ligningskommission findes, efter Forslag af denne. Den i nærværende Stykke omhandlede Forhøjelse eller Nedsættelse af Indkomsten skal være den samme for skattepligtige med tilsvarende Indtægter, hvorved forstaas den efter Reglerne i § 8 udfundne Indkomst efter Kildeartsforhøjelse og Børnefradrag, dog saaledes, at Afvigelser kan finde Sted, naar de i 1ste Punktum nævnte særlige Forhold gør dette berettiget. 18 Febr. Nr. 28.

[4]) Den ifølge foranstaaende Regler for den enkelte Skatteyder udfundne Skatteindtægt (den skattepligtige Indkomst) beskattes i det paagældende Skatteaar med samme Procent (Ligningsprocenten) for samtlige Kommunens Opholdskommuneskatteydere. Ligningsprocenten udfindes ved at multiplicere det samlede Beløb, Kommunen udskriver som Opholdskommuneskat, med 100, hvorefter det udkomne Beløb divideres med Summen af de udfundne skattepligtige Indkomstbeløb. Ligningsprocenten anføres i Skattekvitteringen.

II. Ligning af Skat til Opholdskommunen.

§ **10**. [1]) Den aarlige kommunale Skatteligning foretages i Købstadkommunerne af Ligningskommissionen og i Sognekommunerne af Sogneraadet i Tiden fra den 15. Februar til den 31. Marts.

[2]) Under den heromhandlede Skatteligning inddrages ikke blot alle, der ved dens Affattelse har fast Ophold i Kommunen, men ogsaa enhver, om hvem det paa den Tid kan forudsættes, at han i mindst 3 Maaneder af Skatteaaret vil have skattepligtigt Ophold sammesteds. Til de Personer, der som Følge heraf inddrages under Ligningen, saavel som til de paagældendes Opholdskommune bliver der at meddele særlig Underretning om Skatteansættelsen.

[3]) Forsaavidt en skattepligtig, der opfylder Betingelserne for at blive medtaget ved den almindelige Skatteansættelse i Opholdskommunen, maatte være forbigaaet ved denne

18 Febr. Nr. 28.

Skatteansættelse, kan der for hans Vedkommende foretages en særskilt Skatteansættelse og Paaligning med den Virkning, at den paagældende er skattepligtig for det paagældende Skatteaar fra dettes Begyndelse.

[4]) Den, der efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning eller paa anden Maade bliver skattepligtig til en Kommune som Følge af Ophold, kan af den sædvanlige Ligningsmyndighed særskilt ansættes til at svare Formue- og Lejlighedsskat.

[5]) Den af Ligningsmyndighederne udarbejdede Ligningsliste skal sammen med det af Kommunalbestyrelsen vedtagne Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter for vedkommende Regnskabsaar og den ved Skatteligningen benyttede Ligningsskala — efter forudgaaende offentlig Bekendtgørelse — være fremlagt til Eftersyn paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted i Tiden fra den 1. til den 15. April. Bestaar en Sognekommune af to eller flere Sogne, skal saadan Fremlæggelse finde Sted i hvert Sogn, ligesom den ogsaa kan finde Sted paa flere Steder i samme Sogn, naar dettes Udstrækning eller andre Forhold taler derfor.

§ **11**. [1]) Enhver, der er ansat til Skat ved den kommunale Ligning, kan klage ikke blot over sin egen og andres Beskatning, men ogsaa over, at nogen er forbigaaet i Ligningen. Forinden nogen Klage over en andens Beskatning eller Forbigaaelse i Ligningen afgøres — for Købstadkommunernes Vedkommende af Ligningskommissionen eller Overligningskommissionen og for Sognekommunernes Vedkommende af Sogneraadet eller Amtsraadet —, skal der gives den, der er Genstand for Klagen, Lejlighed til at udtale sig om den.

[2]) Endvidere kan i Sognekommunerne enhver, som er ansat til Skat ved Ligningen, for Amtsraadet paaklage hele Ligningen med Hensyn til de Punkter, der hører under sammes Afgørelse. Amtsraadet kan da i fornødent Fald paalægge Sogneraadet at omgøre Ligningen; denne skal i saa Fald affattes paa ny og fremlægges til Beboernes Eftersyn og Paaklage indenfor Tidsfrister, som af Amtsraadet bestemmes.

§ **12.** [1]) Indsigelse imod den fremlagte Ligning indgives skriftlig i Købstadkommunerne til Ligningskommissionen og i Sognekommunerne til Sogneraadet senest den 15. April. Inden Udgangen af April Maaned har de ovennævnte Ligningsmyndigheder derefter skriftlig at meddele Klageren deres Beslutning om Sagens Afgørelse. 18 Febr. Nr. 28.

[2]) Ligningskommissionens Beslutning kan inden 8 Dage, efter at den er meddelt Klageren, paaankes for Overligningskommissionen, der da afgør Sagen endeligt; Sogneraadets Beslutning kan inden Udgangen af Maj Maaned paaankes for Amtsraadet, der inden den 15. Oktober endeligt paakender Sagen (jfr. dog § 13, 1ste Stk., og § 15).

[3]) Om Ansættelsen af en Tilflytter (jfr. § 4) bliver der at meddele ham særlig Underretning med Tilkendegivende, at han, hvis han er misfornøjet med Ansættelsen, inden 14 Dage maa indgive Klage til vedkommende Myndighed. Dennes Beslutning angaaende Klagen kan af Klageren paaankes for den overordnede Ligningsmyndighed inden 14 Dage, efter at Beslutningen er meddelt ham.

[4]) Indsigelser, der indkommer efter Udløbet af ovennævnte Frister, er uden Betydning.

[5]) Saafremt Klager over en Ligningskommissions eller et Sogneraads endelige Afgørelse angaar en Indkomstansættelse, som skal lægges til Grund ved Beregningen af Indkomstskatten til Staten, skal Klagen dog for dette Punkts Vedkommende indgives til Skatteraadet efter de nærmere Regler i Statsskatteloven. De Meddelelser, der af Ligningsmyndighederne tilstilles Skatteydere om deres kommunale Skatteansættelse eller om Afgørelsen af Klager vedrørende denne, skal indeholde Oplysning om, til hvilken Myndighed Ansættelsen vil kunne paaklages, og om Fristen for saadan Paaklage.

§ **13.** [1]) Naar Overligningskommissionen eller Amtsraadet træffer Bestemmelse om Klager over den kommunale Skatteansættelse, er de i saa Henseende paa samme Maade som henholdsvis Ligningskommissionen og Sogneraadet bundet til at følge Bestemmelserne i nærværende Lovs § 8,

18 Febr. Nr. 28.

2det Stk., ifølge hvilke Statsskatteansættelsen normalt udgør Grundlaget for Ligningen af Kommuneskat.

[2]) Ingen kan hos Overligningskommissionen faa Nedsættelse i sit eget Skattebidrag eller Forhøjelse af en andens Skattebidrag, medmindre det findes at være sat mindst 10 pCt. henholdsvis for højt eller for lavt. Overligningskommissionen kan ikke optage en Person, der er forbigaaet ved Ligningen, i denne, medmindre den paagældendes Skattebidrag i det mindste kan ansættes til det laveste Beløb, hvortil nogen anden allerede er ansat i Ligningen.

§ **14**. Ingen kan ved at indanke sin Skatteansættelse for henholdsvis Overligningskommissionen og Amtsraadet unddrage sig Forpligtelsen til at udrede den til Betaling forfaldne Del af Skatten. Naar Ligningskommissionens (Sogneraadets) Ansættelse forandres, berigtiges det Beløb, som vedkommende Skatteyder forinden Forandringen har betalt, ved Tillæg til eller Fradrag i hans kommunale Skattebidrag i den næste Skattetermin og, om fornødent, ved Tilbagebetaling af det erlagte eller en Del deraf. Af den for meget erlagte Skat har Skatteyderen paa samme Maade som i § 8, sidste Stykke, anført Ret til en Rente af 4 pCt. p. a. fra Betalingsdagen at regne.

§ **15**. [1]) Opstaar der mellem to Sognekommuner Spørgsmaal om Fordeling af en Persons Skattebidrag (jfr. § 1, 1ste Stk., 3die Punktum), afgøres dette, naar begge Kommuner hører til samme Amtsraadskreds, af Amtsraadet. I alle andre Tilfælde afgøres Tvist mellem Kommunerne om Fordelingen af en Persons Skattebidrag af Indenrigsministeren.

[2]) Saafremt en Skatteyder uden at ophøre med at have skattepligtigt Ophold i en Kommune tager fast Ophold i en anden Kommune og dèr bliver ansat til personlig Kommuneskat, er han, naar han foreviser Kvittering for at have erlagt det ham til den oprindelige Opholdskommune paalignede Skattebidrag, berettiget til at forlange Spørgsmaalet om Skattens Fordeling mellem de to Kommuner afgjort, forinden han udreder noget Skattebidrag til den anden Kommune for det Tidsrum, for hvilket han ifølge den fore-

viste Skattekvittering allerede har betalt til sin oprindelige Opholdskommune. 18 Febr. Nr. 28.

[3]) Enhver, der ikke anser sig skattepligtig i en Kommune, som har ansat ham til Skat, kan bringe dette Spørgsmaal under Domstolenes Paakendelse.

§ **16**. For de sønderjydske Flækkers samt for Marstal og Gentofte Kommuners Vedkommende kan der af Indenrigsministeren indrømmes saadanne Lempelser i Bestemmelserne i §§ 10—15, som efter de nævnte Kommuners særlige Forhold findes ønskelige. En tilsvarende Beføjelse kan udøves af vedkommende Amtsraad for de Landdistrikters Vedkommende, der med Hensyn til Forsørgelsesvæsen eller Skolevæsen er forbundet med en Købstad.

§ **17**. I alle Kommuner skal paa en særlig Liste, som hverken i sin Helhed eller for enkelte Ansættelsers Vedkommende maa offentliggøres i Pressen eller paa anden Maade, anføres de paa Grund af Ophold i Kommunen skattepligtiges virkelige Indkomster, altsaa uden Forhøjelse eller Nedsættelse af noget Hensyn. Den samlede, paa de saaledes opførte skattepligtige lignede, personlige Kommuneskat multipliceres med 100, og det udkomne Beløb divideres med Summen af de paa den nævnte Liste opførte Indkomstbeløb. Det herved fremkomne Tal, som bliver at offentliggøre og at anføre i Skattekvitteringen, benævnes Kommunens Skatteprocent.

III. Skat til Erhvervskommunen.

§ **18**. [1]) Skattepligtig til Erhvervskommunen er den, der har skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet og samtidig i en anden Kommune (Erhvervskommunen):

1) som Indehaver eller Medindehaver driver en eller som Medinteressent deltager i en under en andens personlige Ansvar dreven Erhvervsvirksomhed, saasom Haandværks-, Fabriks-, Handels-, Vekselerer-, Bank-, Agentur-, Forsikrings-, Entreprenør-, Sagfører-, Læge-, Beværtervirksomhed, Virksomhed ved Befordring af Personer eller Gods (herfra dog undtaget Befordring med Automobiler i koncessionerede

18 Febr. Nr. 28.

Ruter) eller andre med de fornævnte beslægtede Virksomheder —, der ved Forretningslokale, fast Arbejdsplads eller paa anden lignende Maade er knyttet til Kommunen,

2) driver Havfiskeri fra en i Kommunen beliggende Havn,

3) bruger, ejer eller er beneficeret med fast Ejendom,

4) oppebærer Afgift af fast Ejendom,

5) som ansat i Statens eller vedkommende Kommunes Tjeneste har sit Arbejdssted i denne Kommune,

6) har fast Ansættelse, d. v. s. Ansættelse med mindst 14 Dages Opsigelsesvarsel, eller har vedvarende Beskæftigelse ved nogen i Erhvervskommunen stedfindende Erhvervs- eller anden privat Virksomhed og har sit Arbejdssted i denne Kommune eller

7) er Medlem af Bestyrelse, Repræsentantskab eller lignende for en i Erhvervskommunen stedfindende Virksomhed.

[2]) For Personer, der har fast Ansættelse om Bord paa Skibe, som har Hjemsted her i Landet og sejler i stadig Fart mellem dansk Havn og Udlandet, eller som gør Tjeneste om Bord paa Skibe, hvormed der drives Havfiskeri fra dansk Havn, anses vedkommende Havn som fast Arbejdssted.

[3]) En vedvarende Beskæftigelse skal for at begrunde Erhvervsskattepligt i Medfør af 1ste Stk., Nr. 6, have strakt sig over hele det foregaaende Kalenderaar, bortset fra arbejdsledige Perioder.

§ **19.** [1])Skattepligten er dog betinget af, at vedkommende

1) i Erhvervskommunen har haft en Indtægt af mindst 1 000 Kr. i det til Grund for Skatteansættelsen liggende Regnskabsaar,

2) for det paagældende Skatteaar i Opholdskommunen er ansat til Indkomstskat til Staten af et Beløb paa mindst 3 000 Kr. (hvis Erhvervskommunen er København, Frederiksberg eller Gentofte Kommune mindst 4 000 Kr.) og

3) ved det paagældende Skatteaars Begyndelse samt i det forud herfor liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) eller i en Del heraf (cfr. dog § 18, Stk. 3) har haft Tilknytning til Erhvervskommunen af den i § 18 omhandlede Art. Saafremt Erhvervet er ophørt inden Skatteaarets Begyndelse,

men den paagældende i Skatteaarets Løb paa ny faar Virk- 18 Febr.
somhed eller Indtægt af den i § 18 omhandlede Art, indtræder Nr. 28.
Erhvervsskattepligten fra Begyndelsen af det efter Opnaaelsen af saadan Indtægt følgende Kvartal.

[2]) Saafremt en Person, der har baade fast Ophold i og fornævnte Tilknytning til en Kommune og er sat i personlig Skat til denne som Opholdskommune, fraflytter Kommunen, kan han ved en særskilt Skatteansættelse sættes i Skat til samme Kommune som Erhvervskommune. Forpligtelsen til at svare denne Skat indtræder da fra det Tidspunkt, da Forpligtelsen til at svare Kommuneskat ifølge Ophold som Følge af Bortflytningen ophører. Forsaavidt det Fraflytningen forudgaaende Ophold i Kommunen ikke har været af tilstrækkelig Varighed til at begrunde Skattepligt, indtræder Forpligtelsen til at svare den heromhandlede Skat fra bemeldte Opholds Begyndelse.

[3]) Fortsætter Enken efter en Skatteyder Erhvervsvirksomheden, kan hun fra Begyndelsen af det efter Dødsfaldet følgende Skattehalvaar ved en særskilt Skatteansættelse paa samme Maade som i forrige Stykke omhandlet ansættes til Skat i Erhvervskommunen.

§ **20**. Pligten til at svare Erhvervsskat bortfalder:

1) med Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket den skattepligtige er afgaaet ved Døden,

2) fra det Tidspunkt, fra hvilket en erhvervsskattepligtig Person, der i Skatteaarets Løb tilflytter en Erhvervskommune, efter stedfunden særskilt Ansættelse bliver skattepligtig til denne ifølge Ophold,

3) fra Udgangen af det Skatteaar, hvori Erhvervsforholdet i øvrigt ophører at bestaa.

§ **21**. [1]) Enhver, der har haft erhvervsskattepligtigt Erhverv, skal aarlig til vedkommende Erhvervskommune indgive behørig specificeret Selvangivelse af den i denne oppebaarne Erhvervsindtægt. Oplysning om Erhvervsindtægtens Størrelse samt andre til Erhvervsskattens Beregning fornødne Oplysninger skal afgives paa dertil af Indenrigs-

18 Febr. Nr. 28.

ministeriet godkendte Blanketter, som Erhvervskommunens Ligningsmyndighed tilstiller alle, der kan anses for erhvervsskattepligtige til denne Kommune. Blanketterne skal i udfyldt og underskreven Stand (jfr. Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 22, 8de og 9de Stk.) være indsendt til Erhvervskommunens Ligningsmyndighed inden Udgangen af Januar Maaned eller — for de Erhvervsskatteyderes Vedkommende, der er forpligtet til at føre autoriserede Handelsbøger med Hensyn til deres Erhverv i Erhvervskommunen — senest den 15. Februar. For sidstnævntes Vedkommende bilægges Selvangivelserne med Driftsregnskab og Opgørelse over Status ved det paagældende Driftsaars Begyndelse og Slutning.

[2]) Den, der forsømmer rettidig at indsende saadan Selvangivelse til Erhvervskommunen, ifalder en daglig Bøde paa 10 Kr. fra Trediedagen efter, at Paamindelse fra Ligningsmyndigheden er modtaget, og indtil Selvangivelsen er behørigt afgivet. Bøderne, der tilfalder Erhvervskommunen, kan inddrives ved Udpantning. 1

§ **22.** [1]) Skatten til Erhvervskommunen paalignes efter den i det forud for Ligningen liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) i Erhvervskommunen erhvervede Indkomst. Er flere i forskellige Kommuner liggende Indtægtskilder behæftet under eet, fordeles Rentebyrden paa dem i Forhold til deres Værdi, saaledes som denne er beregnet ved Ansættelse til Ejendomsskyld eller i Mangel heraf til Formueskat til Staten. Saafremt en Bedrift foregaar i flere Kommuner, eller en Person har fast Ansættelse ved en i flere Kommuner stedfindende Virksomhed og herfor oppebærer Løn under eet, afgøres det ved indbyrdes Forhandling imellem de paagældende Kommuner, hvor stor en Del af Indtægten der maa anses for at hidrøre fra hver af disse. Opnaas der ikke herom Enighed mellem Kommunerne, afgøres Fordelingen af Erhvervsskatteudvalget (jfr. § 24), saa vidt muligt under Hensyntagen til tilsvarende Fordelingsregler, som er fastsat i § 36 for Fordeling af Aktieselskabers Skat. Indtægt af Kørsel med autoriserede Drosker anses udelukkende erhvervet i den Kommune, hvori Drosken er indregistreret.

[2]) Ligningsmyndigheden i Erhvervskommunen opfører de skattepligtige paa en særlig Ligningsliste.

[3]) Forsaavidt en skattepligtig maatte være blevet forbigaaet ved den almindelige Skatteansættelse, kan der for hans Vedkommende foretages en særlig Ansættelse og Paaligning i Lighed med Ansættelsen efter § 10, 3die Stk., og med den Virkning, at den paagældende er skattepligtig fra Skatteaarets Begyndelse.

[4]) Inden 10. Marts tilstiller Ligningsmyndigheden i Erhvervskommunen Ligningsmyndigheden i Opholdskommunen Underretning om den stedfundne Erhvervsskatteansættelse; hviler Ansættelsen ikke paa en godkendt Selvangivelse, sendes tilsvarende Underretning tillige til vedkommende Erhvervsskatteyder.

[5]) Indenrigsministeren fastsætter i øvrigt de nærmere Regler for Erhvervsskattens Paaligning, herunder Regler for de Meddelelser, som skal udveksles mellem Opholds- og Erhvervskommunen angaaende de i disse foretagne Skatteansættelser.

§ **23**. [1]) Erhvervsskatteyderen, dennes Opholdskommune og andre Kommuner, hvortil Skatteyderen er erhvervsskatteansat, kan inden 1. April skriftlig overfor Erhvervskommunens Ligningsmyndighed fremsætte Indsigelse mod den stedfundne Erhvervsskatteansættelse. Erhvervskommunens Ligningsmyndighed paakender Klagen og sender inden 1. Juni skriftlig Underretning om sin Afgørelse til Erhvervsskatteyderen, de paagældende Kommuner og Skatteraadene for de Skattekredse, hvortil de nævnte Kommuner henhører.

[2]) Den af Erhvervskommunens Ligningsmyndighed trufne Afgørelse af Klager over Erhvervsskatteansættelsen kan derefter inden 1. Juli paaklages for det i § 24 omhandlede Erhvervsskatteudvalg saavel af Erhvervsskatteyderen og dennes Opholdskommune som af andre Kommuner, hvortil Skatteyderen er erhvervsskatteansat. Samtlige de forannævnte Meddelelser vedrørende stedfundne Erhvervsskatteansættelser skal indeholde udtrykkelig Angivelse af den Myndighed, hvortil Ansættelsen kan paaklages, og af Klagefristen.

18 Febr. Nr. 28.

§ **24.** [1]) Der oprettes et for hele Landet fælles Erhvervsskatteudvalg. Dette Udvalg bestaar af en af Indenrigsministeren blandt de under Indenrigsministeren ansatte Embedsmænd udnævnt Formand samt 6 ligeledes af Indenrigsministeren for 6 Aar udnævnte Medlemmer; af disse skal to repræsentere Landkommunerne, to Købstæderne, eet Københavns Kommune og eet Landsoverskatteraadet. Under Formandens eller Medlemmernes Forfald kan Indenrigsministeren udpege Stedfortrædere for disse.

[2]) Behandlingen af de for Erhvervsskatteudvalget indbragte Sager foretages af Indenrigsministeriet. Udgifterne ved Erhvervsskatteudvalgets Virksomhed afholdes af Statskassen og søges bevilget paa de aarlige Finanslove.

§ **25.** [1]) Til Erhvervsskatteudvalget indsendes enhver Klage over de af en Erhvervskommunes Ligningsmyndighed i Medfør af § 23, 1ste Stk., trufne endelige Afgørelser vedrørende Ansættelse til Erhvervsskat.

[2]) Vedrører Klagen Spørgsmaal angaaende selve Erhvervsskattepligten eller angaaende Erhvervsskattens Beregning eller Fremgangsmaaden ved dens Paaligning, træffer Erhvervsskatteudvalget Afgørelse herom. Herhenhørende Spørgsmaal kan dog indenfor en Frist af 6 Maaneder, efter at der er sendt Klageren Underretning om Udvalgets Afgørelse, indbringes for Domstolene.

[3]) Vedrører Klagen Spørgsmaalet om Fordelingen mellem to eller flere Kommuner af den af Skatteyderen oppebaarne Indtægt, træffer Erhvervsskatteudvalget den endelige Afgørelse af dette Fordelingsspørgsmaal.

[4]) Vedrører Klagen alene eller i Forbindelse med de ovennævnte Spørgsmaal Størrelsen af Skatteyderens Indtægt, oversender Erhvervsskatteudvalget Klagen til Landsoverskatteraadet, ledsaget af de Oplysninger, Erhvervsskatteudvalget har fremskaffet vedrørende Klagerens erhvervsskattepligtige Indtægter.

[5]) Efter at Klagen vedrørende Indtægtens Størrelse er paakendt af Landsoverskatteraadet, underretter Raadet Erhvervsskatteudvalget om sin Afgørelse og tilbagesender Sagens

Akter til dette til Paakendelse af de Punkter i Klagen, der henhører under Erhvervsskatteudvalgets Afgørelse. 18 Febr. Nr. 28.

[6]) Om Erhvervsskatteudvalgets Afgørelse skal der sendes Skatteyderen og vedkommende Ligningsmyndigheder behørig Underretning.

§ **26**. Er der til Landsoverskatteraadet indkommet Klage over en stedfunden Ansættelse af en Skatteyder, og det af Sagen fremgaar, at der i den af den paagældende Skatteyder oppebaarne samlede Indkomst er medregnet Indtægter, af hvilke han er pligtig at svare Erhvervsskat, skal Klagen forelægges Erhvervsskatteudvalget til Erklæring, inden Kendelse afsiges.

§ **27**. [1]) Skatten til Erhvervskommunen beregnes saaledes:

Det Skattebeløb, som den paagældende af sin skattepligtige Indkomst til Staten skulde betale i Erhvervskommunen, hvis han havde haft Ophold i denne, udregnes. Dette Beløb multipliceres med en Brøk (Indtægtsbrøken), der angiver Forholdet mellem Indtægten i Erhvervskommunen og den samlede Indtægt, for begges Vedkommende uden Fradrag for personlige Skatter og Forsikringer (jfr. Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 6, Litra c. og d.). For de i § 18, Stk. 1, Nr. 5, omhandlede Personer, der er ansat i Statens Tjeneste, medregnes dog kun Halvdelen af deres fra Staten oppebaarne erhvervsskattepligtige Indtægt ved Indtægtsbrøkens Fastsættelse. For de i § 18, Stk. 1, Nr. 2, og Stk. 2, omhandlede Personer medregnes ligeledes kun Halvdelen af deres fra vedkommende Indtægtskilde hidrørende erhvervsskattepligtige Indkomst ved Indtægtsbrøkens Fastsættelse. Er den en anden Erhvervskommune eller den Opholdskommunen alene vedrørende Indtægt negativ, lades Underskuddet ude af Betragtning ved Beregningen af Indtægtsbrøken. Ved Indtægtsbrøkens Udfindelse bortkastes af ethvert Indtægtsbeløb det Beløb, der bliver tilovers, naar Indkomsten deles med 50.

[2]) Det ved Beregningen i Henhold til Reglerne i foranstaaende Stykke udkomne Beløb nedsættes, forsaavidt den skattepligtige Indkomst til Staten udgør

18 Febr. Nr. 28.

fra 3 000 (i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 4 000, jfr. § 19)
til 4 950 Kr. med ..... 100 pCt.,
- 5 000 - 6 950 — — ..... 70 —,
- 7 000 - 8 950 — — ..... 60 —,
- 9 000 - 10 950 — — ..... 50 —,
11 000 Kr. og derover ..... 40 —,

idet Nedsættelsen dog ikke maa overstige henholdsvis 100 pCt., 70 pCt., 60 pCt., 50 pCt. eller 40 pCt. af den til Indtægtsbrøken svarende Del af den Skatteyderen paalignede personlige Skat til Opholdskommunen, uden den i § 28 hjemlede Nedsættelse.

[3]) Hvis Erhvervskommunens Bestyrelse (i København Magistraten) finder, at det Skattebeløb, der kan paalignes, i et eller flere enkelte Tilfælde vil blive saa ringe, at det ikke kan opveje den med Skattens Paaligning og Opkrævning følgende Ulejlighed, kan Skattebeløbet udelades paa Ligningslisten (§ 22, 2det Stk.).

[4]) Efter Andragende fra Erhvervskommunens Kommunalbestyrelse kan Indenrigsministeren for et Tidsrum, der ikke kan udstrækkes ud over vedkommende Kommunalbestyrelses Valgperiode, nedsætte de i § 19, Stk. 1, under Nr. 2 og den i nærværende Paragrafs Stk. 2 omhandlede Indtægtsgrænse paa 3 000 Kr., dog ikke under 2 000 Kr. Ved Afgørelsen af, om et saadant Andragende vil kunne imødekommes, bliver navnlig Størrelsen af den gennemsnitlige Indkomst for Erhvervskommunens Skatteydere at tage i Betragtning, ligesom der vil være at tage Hensyn til, om den kommunale Beskatning i Erhvervskommunen er væsentlig højere end i Opholdskommunen.

[5]) En i Skatteaarets Løb vedtagen almindelig Eftergivelse af Skat til Opholdskommunen medfører tilsvarende Ændringer i Beregningen af den paalignede Erhvervsskat.

§ **28**. [1]) Der tilstaas den erhvervsskattepligtige, hvis skattepligtige Indkomst til Staten udgør 5 000 Kr. og derover, et Fradrag i den ham til Opholdskommunen paalignede Skat. Fradraget, der dog ikke kan overstige hans samlede

Erhvervsskat, udgør, naar Nedsættelsen efter § 27, Stk. 2, andrager 70 pCt., 60 pCt., 50 pCt. og 40 pCt., henholdsvis 30 pCt., 40 pCt., 50 pCt. og 60 pCt. af den til Indtægtsbrøken svarende Del af Opholdskommuneskatten. 18 Febr. Nr. 28.

[2]) Hvis Skatteyderen ikke fremkommer med de af hans Opholdskommune begærede Oplysninger til Brug ved Bedømmelsen af Erhvervsskatteansættelsens Rigtighed, ifalder han en daglig Bøde paa 10 Kr. fra Trediedagen efter, at Paamindelse fra Ligningsmyndigheden er modtaget, og indtil Meddelelsen er behørigt afgivet. Bøderne, der tilfalder Opholdskommunen, kan inddrives ved Udpantning.

IV. Skat af Indtægt ved Erhvervsvirksomhed i særlige Tilfælde.

§ **29.** Naar en Person, som ikke har skattepligtigt Ophold i nogen Kommune her i Landet, en offentlig Institution, en Stiftelse (jfr. dog § 3) eller et uafsluttet Dødsbo, der her i Landet er undergivet offentlig Skiftebehandling, har haft Virksomhed eller Indtægt af den i § 18, Stk. 1, Nr. 1—4, for Personers Vedkommende tillige af den i § 18, Stk. 1, Nr. 7, ommeldte Art i en Kommune her i Landet, skal der paalignes samme i personlig Skat til Erhvervskommunen dennes Ligningsprocent — for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende Skatteprocenten — af den paagældende Indtægt uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art.

§ **30.** [1]) For de i Udlandet boende Personer og de offentlige Institutioner eller Stiftelser, der omfattes af § 29, er Skattepligten betinget af, at den skattepligtiges Virksomhed er drevet eller Indtægt oppebaaret af Skatteyderen i Erhvervskommunen ved det paagældende Skatteaars Begyndelse, samt i det forud herfor liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) eller i en Del deraf. Skattepligten ophører fra Udgangen af det Skattehalvaar, hvori Skatteyderen er afgaaet ved Døden, Erhvervsforholdet er ophørt at bestaa eller Oppebørsel af den skattepligtige Indkomst er ophørt.

[2]) Det paahviler de i foranstaaende Stykke omhandlede Personer eller den af dem overfor Kommunalbestyrelsen op-

18 Febr. Nr. 28.

givne, her i Landet boende befuldmægtigede at foretage Selvangivelse overfor Ligningsmyndigheden i den Kommune, hvor Virksomheden drives eller Indtægten oppebæres, i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs § 21, 1ste og 2det Stk. Den omhandlede befuldmægtigede er medansvarlig for Skattens rettidige Betaling.

[3]) De offentlige Institutioner og de Stiftelser, der falder ind under Bestemmelserne i Paragraffens 1ste Stk., skal til den eller de vedkommende Kommunalbestyrelser aarlig indsende Anmeldelse om Indkomsten efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler.

§ **31**. [1]) Et Dødsbos Skattepligt efter § 29 indtræder fra Begyndelsen af det efter Dødsfaldet følgende Halvaar og ophører med Udgangen af det Halvaar, i hvilket Bobehandlingen er afsluttet.

[2]) Skatten beregnes første Gang paa Grundlag af den Indkomst, som afdøde i det forud for Dødsfaldet liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) har haft fra de i § 18, Stk. 1, Nr. 1—4, omhandlede Indtægtskilder og i derefter følgende Skatteaar af afdødes og efter Dødsfaldet af Boets ovennævnte Indtægtskilder i det forudgaaende Kalenderaar (Regnskabsaar).

§ **32**. [1]) Med Hensyn til Ligningen af og Indsigelser mod den i dette Afsnit omhandlede Skat finder Bestemmelsen i nærværende Lovs § 22, 1ste og 2det Stk., og § 23 tilsvarende Anvendelse.

[2]) Finder en Kommunalbestyrelse (i København Magistraten), at det Skattebeløb, der kan paalignes, i et eller flere enkelte Tilfælde vil blive saa ringe, at det ikke kan opveje den med Skattens Paaligning og Opkrævning følgende Ulejlighed, kan den undlade at opkræve Skattebeløbet.

V. Skat af Aktieselskaber m. fl.

§ **33**. [1]) Her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber og Kommanditaktieselskaber samt andre Selskaber, hvis Medlemmer eller Deltagere ikke alle hæfter solidarisk uden Begrænsning for Foreningens eller Selskabets Forpligtelser,

svarer i Kommuneskat Kommunens Skatteprocent (jfr. § 17), dog mindst 4 og højst 5 pCt. aarlig af deres Nettoindtægt (jfr. dog § 3). Godtgør et Selskab, at en vis Del af dets Bruttoindtægt hidrører fra Virksomhed i Udlandet, bortfalder dets Skattepligt for en forholdsvis tilsvarende Del af Nettoindtægten. Ved Beslutning om Opkrævning af Ekstraskat ved forholdsmæssig Forhøjelse i Skatteaarets Løb af de paa Ligningen opførte Skattebeløb forhøjes de Skattebeløb, der er paalignet de i nærværende Paragraf omhandlede Selskaber m. v., forholdsmæssigt, uanset den i 1ste Punktum fastsatte Begrænsning. 18 Febr. Nr. 28.

[2]) Samme Skattepligt paahviler Forbrugsforeninger, naar de fordeler Varer til andre end Medlemmer, og Foreninger sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af Medlemmernes Produkter med Hensyn til den Del af Virksomheden, der bestaar i Detailsalg fra Butik, samt gensidige Forsikringsforeninger, naar de overtager Forsikringer uden Forpligtelse til Deltagelse i det gensidige Ansvar, eller de — uden at være oprettet i Henhold til Lov eller Forordning og underkastet ministerielt Tilsyn — opsamler Formue (Reserver) ud over 200 000 Kr. Derimod paahviler Skattepligten ikke Foreninger til Indkøb af de Raastoffer, Medlemmerne benytter til deres Bedrifts Udøvelse.

[3]) Naar Selskaber og Foreninger, der er hjemmehørende i Udlandet, her i Landet besidder fast Ejendom eller har Værksted, Fabrik, Udsalgslokale, Beværtningslokale eller Forretningskontor eller har særskilt Bestyrelse eller befuldmægtiget Agent, skal de aarlig i Kommuneskat svare 5 pCt. af deres her i Landet opnaaede Nettoindtægt. Som Nettoindtægt gælder for udenlandske Forsikringsselskaber Regnskabsaarets Bruttopræmieindtægt med Fradrag af de i Aarets Løb udbetalte Beløb i Anledning af overtagne Forsikringer og Fradrag af Aarets Driftsomkostninger, overensstemmende med et af Indenrigsministeren affattet Skema; det bliver herved at iagttage, at Indtægt af Renter af Reserver fra tidligere Aar og af Tilskud fra Reassurandører saavel som Udgifter af tilsvarende Beskaffenhed bliver Beregningen uved-

18 Febr. Nr. 28.

kommende. De udenlandske Selskabers og Foreningers herværende befuldmægtigede er medansvarlige for Skatten.

[4]) Udenlandske Forsikringsforetagenders Agenturer betragtes, forsaavidt de er bemyndigede til at afslutte Retshandler eller modtage Betaling af skyldige Beløb, som selvstændige Selskaber, der er skattepligtige til den Kommune, hvorfra Agenturet bestyres. I Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren endeligt, om et Agentur kan betragtes som selvstændigt Selskab.

§ **34**. [1]) Skattepligten ifølge nærværende Afsnit er ikke betinget af nogen bestemt Varighed for Virksomhedens Udøvelse. Naar en af de dèr omhandlede Virksomheder drives i en Kommune i et kortere Tidsrum end et Aar, bliver Skatten at ansætte efter den i det paagældende Tidsrum oppebaarne Nettoindtægt af Virksomheden.

[2]) Hvis et skattepligtigt Selskab eller en skattepligtig Forening opløses inden Skatteaarets Udgang, er Selskabet eller Foreningen forpligtet til at udrede den i Henhold til nærværende Afsnit for vedkommende Skatteaar paalignede Kommuneskat til Skatteaarets Udløb. Om Opløsningen skal den paagældende Bestyrelse tilstille vedkommende Kommunalbestyrelse Meddelelse samtidig med den foreskrevne Anmeldelse til Finansministeren og under samme Bødeansvar som herfor i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 36 fastsat.

[3]) Selskabet eller Foreningen skal derhos til vedkommende Kommune udrede en i Overensstemmelse med nærværende Afsnit beregnet Kommuneskat af Selskabets eller Foreningens Indkomst i den Regnskabsperiode, der er forløbet siden Udløbet af det Regnskabsaar, der er lagt til Grund ved Selskabets sidste Ansættelse til Skat. Har Skatteansættelse ikke fundet Sted, beregnes Skatten paa Grundlag af Indkomsten i det Tidsrum, hvori Selskabet har bestaaet. Bestyrelsens Medlemmer er een for alle og alle for een medansvarlige for Skattens Betaling, dog imod Regres til de enkelte Aktionærer.

§ **35**. [1]) Skattepligtige Selskaber og Foreninger skal til vedkommende Kommunalbestyrelse (jfr. § 36) aarlig inden

Udgangen af April Maaned indgive en af Bestyrelsen eller af en af denne dertil bemyndiget Person underskreven Angivelse, indeholdende Indtægter og Udgifter for Virksomheden i Regnskabsaaret, i Overensstemmelse med et af Indenrigsministeren affattet Skema. Denne Angivelse indgives, hvad enten Virksomheden har medført Nettoindtægt eller ikke, og hvis der foreligger et trykt eller paa anden Maade mangfoldiggjort Regnskab, skal dette vedlægges Angivelsen. Forsømmer Bestyrelsen at indsende behørig Angivelse i rette Tid, ifalder den en daglig Bøde af 10 Kr. fra Trediedagen efter, at Paamindelse fra Kommunen derom er modtaget, indtil Angivelsen er indgivet. Bøderne, der tilfalder Kommunen, kan inddrives ved Udpantning. 18 Febr. Nr. 28.

[2]) Naar der af Ligningsmyndighederne er foretaget en Ansættelse til Statsindkomstskat af de i § 33 nævnte Selskabers Indkomst, vil denne Ansættelse af Indkomsten ogsaa være at lægge til Grund for Selskabets Ansættelse til Kommuneskat, dog med det i § 33, 1ste Stk., hjemlede Fradrag for Indtægter, der godtgøres at hidrøre fra Virksomhed i Udlandet. Oplyses det, at et Selskab ikke har været beskattet af sin fulde Indkomst, og der i den Anledning i Medfør af de til enhver Tid gældende Bestemmelser i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten afkræves Selskabet Efterbetaling af for lidt erlagt Skat til Staten, kan der, selv om Ansættelsen af den skattepligtige Indtægt ikke ændres, ogsaa afkræves Selskabet Efterbetaling af det Beløb, som det ifølge det oplyste har erlagt for lidt i kommunal Skat. Størrelsen af det Beløb, der skal efterbetales, bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte ved Domstolene. Beløbet kan inddrives ved Udpantning, og der haves for dette samme Fortrinsret som for Skatter.

[3]) De Kommunerne i Henhold til § 33 tilkommende Skatter ansættes af de sædvanlige Ligningsmyndigheder i den i § 36, 1ste Stk., ommeldte Kommune eller i Opholdskommunen inden Udgangen af Maj Maaned. Om Ansættelsen meddeles der uopholdelig Underretning til de skattepligtige med Tilkendegivelse, at de, hvis de er misfornøjede med

18 Febr. Nr. 28. Ansættelsen, senest inden Udgangen af Juni Maaned maa gøre Indsigelse efter de almindelige Regler.

4) Skatten indbetales i det efter den endelige Ansættelse følgende Fjerdingaar. Hvad der ikke er betalt inden Udgangen af den derpaa følgende Maaned, bliver efter lovlig Omgang at foranstalte inddrevet ved Udpantning.

§ **36.** 1) Dersom et af de i § 33 ommeldte Selskaber alene driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt i een Kommune her i Landet, tilfalder hele Skatten denne Kommune.

2) Drives Virksomhed eller oppebæres Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fordeles Skatten mellem Kommunerne efter følgende Regler og kan ikke uden samtlige andelsberettigede Kommuners Samtykke sættes lavere end den højeste Skatteprocent for de paagældende Kommuner (jfr. dog § 33, 1ste Stk.).

3) Skatten fordeles imellem samtlige berettigede Kommuner i det Forhold, hvori Nettoindtægten maa anses for at være faldet i dem, hvorved bliver at iagttage, *at* ved Forsikringsforetagender anses Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som Bruttoindtægten, *at* den fra Detailforretning stammende Nettoindtægt anses for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som de enkelte Detailudsalgs Omsætning, *at* ved andre Foretagender anses som Regel Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i Forhold til Summen af de Lønninger, herunder ogsaa Tantièmer, Arbejdsløn og Overskudsandele, som i det sidst forløbne Regnskabsaar er blevet udbetalt til de ved Virksomheden i hver af de paagældende Kommuner beskæftigede Personer, dog saaledes, at ingen Lønning beregnes med et større Beløb end 6 000 Kr., samt *at*, hvor ingen af disse Fordelingsregler maatte være anvendelig, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at fastsætte, i hvilket Forhold Nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte Kommuner.

4) Nettoindtægten af Jernbanedrift anses kun for at falde i de Kommuner, i hvilke der findes Station, Stoppested eller

for sig bestaaende Driftsanlæg eller Værksted, og Nettoind- 18 Febr.
tægten af Dampskibsdrift kun i de Kommuner, i hvilke der Nr. 28.
findes Ekspeditionskontor.

[5]) Den i § 35, 1ste Stk., omhandlede Angivelse indgives, hvor kun een Kommune er berettiget til Skatten, til denne Kommunes Bestyrelse. Skal Skatten deles mellem flere Kommuner, indsendes Angivelsen til Opholdskommunens Bestyrelse, der foretager Skattens Fordeling mellem Kommunerne. De Kommuner, der anser sig for berettigede til Andel i Skatten, skal aarlig inden Udgangen af April Maaned gøre Anmeldelse derom til Opholdskommunen.

[6]) Finder en Kommunalbestyrelse (i København Magistraten), at den Kommunen tilkommende Andel i Skatten maa antages at ville udgøre et saa ringe Beløb, at det ikke opvejer den med Anmeldelsen og eventuel Brevveksling om Skattens Fordeling forbundne Ulejlighed og Udgift, kan Kommunalbestyrelsen undlade at kræve Andel i Skatten.

[7]) De skattepligtige Selskabers og Foreningers Bestyrelser skal under den i § 35, 1ste Stk., ommeldte Tvang give Opholdskommunen de Oplysninger, som den maatte finde nødvendige for at kunne foretage Fordelingen, ligesom Opholdskommunen paa Forlangende er pligtig at meddele en andelsberettiget Kommune de Oplysninger, der er nødvendige til Beregningens Foretagelse.

[8]) Uenighed mellem Kommunerne om, hvilken af dem der skal anses for Opholdskommune, eller om Fordelingen i øvrigt afgøres af Indenrigsministeren.

VI. Almindelige Bestemmelser.

§ **37**. [1]) De ifølge Ligningen i Købstadkommunerne udskrevne Opholdskommune- og Erhvervsskatter (om Selskabsskatten se § 35, Stk. 4) indkræves halvaarsvis, fjerdingaarsvis eller i saa mange Terminer, som det bestemmes i den i § 7 omhandlede Vedtægt. Hvad der ikke er betalt inden den 3die i den Maaned, der følger efter den, hvori Betaling efter Vedtægten skulde være erlagt, søges tillige med paaløbne Renter efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpant-

18 Febr. Nr. 28.

ning. I Tilfælde, hvor der er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

[2]) En skattepligtig, der ikke har fast Ophold i Kommunen, skal for Byraadet opgive en i Kommunen bosiddende Mand, der indbetaler hans Bidrag.

§ **38.** [1]) Det overlades til Sogneraadet selv at bestemme, om det vil indkræve de ifølge Ligningen udskrevne Opholdskommune- og Erhvervsskatter (om Selskabsskatten se § 35, Stk. 4) i to eller flere Terminer eller maanedsvis (fordelt paa 8, 10 eller 12 Maaneder). Bestemmer Sogneraadet at indkræve i to Terminer, skal der betales for første Halvaar i Løbet af Maj Maaned og for andet Halvaar i Løbet af November Maaned. Bestemmer Sogneraadet at indkræve i fire Terminer, skal der betales for første Fjerdingaar i Løbet af April Maaned, for andet Fjerdingaar i Løbet af Juli Maaned, for tredie Fjerdingaar i Løbet af Oktober Maaned og for fjerde Fjerdingaar i Løbet af Januar Maaned. Vedtager Sogneraadet at indkræve maanedsvis, bestemmer Sogneraadet, om Betalingen skal finde Sted med en Tolvtedel i hver Maaned eller med den tilsvarende større Brøk i 10 eller 8 Maaneder, samt hvilke to, henholdsvis fire Maaneder der da skal forbigaas.

[2]) Hvad der ikke er betalt inden den 3die i den Maaned, der følger efter den, hvori Betaling efter foranstaaende Regler skulde være erlagt, søges tillige med paaløbne Renter efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning. I Tilfælde, hvor der er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

[3]) Naar Indkrævningen finder Sted maanedsvis, behøver Sogneraadet dog kun at foranledige Udpantning foretaget ved Udgangen af hvert Fjerdingaar for de i Fjerdingaaret til Indkrævning forfaldne Bidrag.

[4]) Det beror paa Sogneraadets Bestemmelse, om Bidragene af Skatteyderne skal indbetales til Sogneraadet paa

bestemt Sted og Tid eller ved Raadets Foranstaltning op- 18 Febr.
kræves i Skatteydernes Hjem. Nr. 28.

[5]) En skattepligtig, der ikke har fast Ophold i Kommunen, skal for Sogneraadet opgive en i Kommunen bosiddende Mand, der indbetaler hans Bidrag.

§ **39**. Eftergivelse af personlig Kommuneskat kan kun finde Sted i ganske særlige Tilfælde, naar den skattepligtiges Indtægt som Følge af Sygdom, Dødsfald, trykkende Familieforhold, Indkaldelse til Militærtjeneste, Arbejdsløshed eller andre lignende Forhold er blevet væsentlig mindre end den Indkomst, hvorefter Kommuneskatten er lignet, og den paagældendes Formueforhold i øvrigt skønnes at være til Hinder for Betaling af det fulde paalignede Skattebeløb. Om Eftergivelse skal der indgives skriftligt Andragende til Kommunalbestyrelsen, og Beslutning om Skatteeftergivelse skal — efter at den paagældendes økonomiske Forhold er blevet undersøgt — træffes af Kommunalbestyrelsen i et af sammes Møder. Ingen kan for noget Skattekvartal — hvis Kommuneskatten forfalder halvaarsvis, da for noget Skattehalvaar — opnaa Eftergivelse med mere end Halvdelen af Kvartalets (Halvaarets) Skat; hvor Eftergivelse finder Sted paa Grund af Sygdom, Dødsfald eller i øvrigt undtagelsesvis, hvor ganske særlige Omstændigheder maatte tale derfor, kan Eftergivelsen dog efter Omstændighederne tilstaas med indtil 2 Trediedele af Kvartalets eller Halvaarets Skat.

§ **40**. Er Udpantning forgæves forsøgt for den et Familieoverhoved paahvilende Skat, skal Udpantning kunne ske i de Ejendele, der maatte tilhøre den med Skatteyderen samlevende Ægtefælle, eventuelt i Ejendele tilhørende de Børn, hvis Indkomst er medregnet ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat.

§ **41**. Naar Skat til Kommunen ikke betales til den af Kommunalbestyrelsen efter Forfaldsdagen bestemte Tid, er Kommunalbestyrelsen berettiget til foruden Skattebeløbet at fordre Rente heraf, ½ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned, regnet fra den 1ste i den Maaned, i hvilken Opning af Skatten har kunnet paabegyndes.

18 Febr. Nr. 28.

§ **42.** [1]) Naar en Skatteyder ikke inden det Tidspunkt, hvor Udpantning kan begæres, har betalt den ham paalignede personlige Kommuneskat, kirkelige Afgifter, saa længe disse opkræves ved Kommunens Foranstaltning, eller Indkomst- og Formueskat til Staten, har Kommunalbestyrelsen Ret til ved skriftlig Meddelelse til den paagældende Skatteyders Arbejdsgiver at forlange, at Arbejdsgiveren i Skatteyderens Lønning eller Provision — herunder enhver forskudsvis Udbetaling af Løn, Provision eller lignende — tilbageholder det til fornævnte Ydelsers Betaling med paaløbne Strafrenter og Gebyrer fornødne Beløb, og at dette Beløb af Arbejdsgiveren indbetales i Kommunens Kasse. Til Fyldestgørelse af Skatter, Renter og Gebyrer kan der ikke i den Skatteyderen tilkommende Lønning eller Provision tilbageholdes for ugifte Skatteydere mere end Trediedelen og for gifte Skatteydere mere end Sjettedelen ved hver Lønudbetaling. Det samme gælder for kommunale Tjenestemænd og Statstjenestemænd uanset herfra afvigende Bestemmelser i den øvrige Lovgivning. Den Arbejdsgiver, der forsømmer de ham herefter paahvilende Pligter, bliver ansvarlig for det deraf for Kommunen følgende Tab.

[2]) Det paahviler derhos Arbejdsgiveren inden Udløbet af 14 Dage efter Modtagelsen at besvare skriftlige Forespørgsler fra Kommunalbestyrelsen om, hvornaar og med hvilke Beløb Udbetaling af og Tilbageholdelse i en i hans Tjeneste værende Skatteyders Lønning har fundet Sted i Tiden efter, at Arbejdsgiveren har modtaget den i 1ste Stk. omhandlede Meddelelse. Arbejdsgiveren er derhos pligtig inden 5 Dage efter, at en Skatteyder, i hvis Lønning han efter det foranstaaende er pligtig at fradrage skyldigt Skattebeløb, forlader Tjenesten, at foretage Anmeldelse herom til Kommunalbestyrelsen.

[3]) Undlader en Arbejdsgiver at opfylde de i nærværende Paragraf nævnte Pligter, ifalder han Bøder fra 10 Kr., der tilfalder Kommunens Kasse. Sager herom behandles som Politisager.

[4]) Dersom nogen, paa hvem den i nærværende Paragrafs 1ste Stk. omhandlede Inddrivelsesmaade ikke kan finde

Anvendelse, unddrager sig fra at udrede de ham paalignede Skatter under saadanne Omstændigheder, at Kommunalbestyrelsen har Grund til at antage, at den paagældendes Undladelse af at betale Skatterne skyldes manglende Villie, skal Kommunalbestyrelsen være berettiget til at træffe Bestemmelse om at afbryde Levering af Gas og Elektricitet til den paagældende, indtil det skyldige Skattebeløb med paaløbende Renter er betalt. Denne Fremgangsmaade maa dog ikke benyttes, saafremt den under Hensyn til den paagældendes eller hans Husstands Helbredstilstand maa anses for uforsvarlig. 18 Febr. Nr. 28.

§ **43**. [1]) Den, der i svigagtig Hensigt til nogen af de skattelignende Myndigheder meddeler urigtige, ufuldstændige eller vildledende Oplysninger om sin Indkomst eller om andre Forhold, der kan have Indflydelse paa Beregningen af den personlige Kommuneskat, straffes, saafremt Kommunen har lidt et Tab derved, med en Bøde af indtil ti Gange den besvegne Skats Beløb; i modsat Fald med en Bøde af indtil seks Gange den Skat, som det var Hensigten at unddrage Kommunen.

[2]) Maa det efter det oplyste antages, at svigagtig Hensigt ikke har foreligget, men at det paagældende Forhold skyldes grov Uagtsomhed fra den skattepligtiges Side, bliver en Bøde af indtil fire Gange det Beløb, der er unddraget Kommunen, at anvende.

[3]) Saafremt der er blevet afkrævet den paagældende Efterbetaling af for lidt erlagt Skat til Staten med Tillæg i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 41, kan Kommunalbestyrelsen ikke uden Indenrigsministeriets Billigelse afkræve ham et Bødetillæg til Kommunen, der i Forhold til den for lidt erlagte Kommuneskat overstiger Forholdet mellem den efterbetalte Statsskat og Tillægget til denne. Saafremt der ikke i Forbindelse med den efterbetalte Statsskat er afkrævet noget Tillæg i Henhold til den anførte Lovbestemmelse, kan Kommunalbestyrelsen kun med Indenrigsministeriets Samtykke afkræve den paagældende et Bødetillæg til Kommuneskatten.

18 Febr. Nr. 28.

§ **44.** [1]) Befindes det ved Behandlingen af et Dødsbo, at afdøde har betalt for lidt i Skat, paahviler det Boet eller Arvingerne — disse sidstnævnte under solidarisk Ansvar — at indbetale den for lidt erlagte Skat, Arvingerne dog kun, forsaavidt de har modtaget Arv eller Arveforskud. Skyldes den for lave Ansættelse afdødes urigtige Selvangivelse, bliver Skatten at efterbetale med dens dobbelte Beløb. Størrelsen af det Beløb, der skal tilsvares, bliver, forsaavidt Sagen ikke afgøres i Mindelighed, at fastsætte ved Domstolene og kan om fornødent inddrives ved Udpantning hos de vedkommende Arvinger.

[2]) Skifteretter og executores testamenti er forpligtet til snarest muligt efter Dødsfaldet uopfordret at meddele vedkommende Ligningsmyndighed Oplysning om afdødes efterladte Formue, forsaavidt den udgør mindst 10 000 Kr., samt derefter paa Forlangende give saadanne yderligere Oplysninger, som kan fremskaffes, til Brug ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt det kan antages, at afdøde har brugt urigtig Selvangivelse. Denne Forpligtelse kan, om fornødent, fremtvinges ved en af Finansministeren paalagt Dagbøde. Der skal inden 2 Maaneder efter Modtagelsen af de sidst begærede Oplysninger ske Anmeldelse til Boet om, at der vil blive gjort Krav gældende i Henhold til nærværende Paragraf. Forinden Udløbet af de fornævnte Frister maa Boets Behandling ikke afsluttes, medmindre der fra Kommunen foreligger Erklæring om, at saadant Krav ikke vil blive fremsat. Skulde rettidig Anmeldelse ikke ske, bortfalder Arvingernes solidariske Ansvar.

[3]) Endvidere skal Skifteretterne meddele Ligningsmyndighederne Underretning om Indholdet saavel af de Arveanmeldelser, som indgives til dem af selvskiftende Arvinger, som af de Boopgørelser, der i Henhold til Regelen i Lov om Arveafgift af 10. April 1922 § 31, 3die Stk., indsendes af længstlevende Ægtefæller, alt forsaavidt Bobeholdningen udgør mindst 10 000 Kr. Underretningen kan meddeles enten ved en Afskrift af selve Arveanmeldelsen og Opgørelsen eller ved et Uddrag af samme, der foruden Oplysning om afdødes

Navn, Stilling og Bopæl samt Beholdningens Størrelse tillige skal indeholde Angivelse af Arveforholdene. 18 Febr. Nr. 28.

§ **45**. Alle Embedsmænd og andre offentlige Myndigheder, Bestyrelser for Banker, Assuranceselskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser og desl. samt de Personer, der til Stadighed beskæftiger lønnet Medhjælp i deres Virksomhed, er forpligtede til uden Betaling i begæret, men kort betegnet Form, saa vidt muligt at meddele Ligningsmyndighederne alle de Oplysninger, der kan tjene disse Myndigheder til Vejledning ved Udførelsen af deres Hverv, saasom Fortegnelse over Dødsboer, over Lønninger med Angivelse af de paagældende Personers Navn og Bopæl, over de paa Navne noterede Obligationer og de i Overformynderiet indsatte Kapitaler samt Panteattester og desl. Endvidere skal Banker, Vekselmæglere, Vekselerere og andre, som driver saadan Omsætning med offentlige Værdipapirer, at de er pligtige at føre Bøger efter Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912, paa Forlangende meddele Ligningsmyndighederne de Oplysninger vedrørende Køb og Salg af Værdipapirer, der kan tjene til Vejledning ved Ansættelsen til Kommuneskat. Vægrer nogen sig ved at meddele de begærede Oplysninger, afgør Indenrigsministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan, om fornødent, fremtvinge Oplysningernes Meddelelse ved Fastsættelse af en Dagbøde.

§ **46**. Offentliggørelse af Forhold, som efter denne Lov ikke maa offentliggøres, straffes med Bøder.

§ **47**. For det Tilfælde, at Personer, Selskaber eller Foreninger, som ifølge de gældende Regler om den kommunale Beskatning er skattepligtige her i Landet, tillige er undergivet kommunal Beskatning i fremmed Stat af samme Indkomst, som beskattes her i Landet, skal Regeringen være bemyndiget til under Forbehold af Gensidighed ved Overenskomst med fremmed Stat at tilstaa saadanne Lempelser i den kommunale Skattepligt, at nævnte Dobbeltbeskatning helt eller delvis undgaas. Hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, er Kommunalbestyrelsen berettiget til selv at indrømme Lempelser i Tilfælde, hvor der foreligger Dobbeltbeskatning.

18 Febr. Nr. 28.

§ **48**. Rejses der af en Skatteyder Krav mod en Kommune paa Tilbagebetaling af for meget erlagt Skat i Henhold til denne Lov, og der ikke foreligger Kendelse fra Skattemyndighederne, hvorefter Kravet kan imødekommes, kan Sagen, ligesom hidtil, indbringes for Domstolene. Saadan Sag maa dog anlægges inden 2 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar (jfr. dog Bestemmelsen i § 25, 2det Stk.).

§ **49**. Den ved nærværende Lov hjemlede Pligt til at udrede personlig Kommuneskat, der er paalignet en Skatteyder, inden han afgik ved Døden, samt den Boet eller Arvingerne i Henhold til § 44 paahvilende Efterbetalingspligt paavirkes ikke af et i Boet udstedt Proklama.

VII. Ikrafttræden m. v.

§ **50**. [1]) Nærværende Lov kommer første Gang til Anvendelse i Skatteaaret 1937—38, for Afsnit III. og IV.s Vedkommende først i Skatteaaret 1938—39.

[2]) Den i § 9, 3die Stk., hjemlede Adgang til Ændring af de nugældende Ydergrænser for Nedsættelse og Forhøjelse efter Lejlighed kommer ikke til Anvendelse for Skatteaaret 1937—38, ligesom den i § 10, 5te Stk., hjemlede Pligt til Fremlæggelse af Ligningsskalaen ikke er gældende for dette Skatteaar.

[3]) Fra 1. April 1937 ophæves Lov om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867 §§ 20, 2det—6te Stk., 22 og 25, Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 §§ 27—29, Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 om personlig Skat til Kommunen §§ 1—9 og 16—30 og Lov Nr. 148 af 15. April 1930 om Ændringer i sidstnævnte Lov; §§ 10—15 i Loven af 29. Marts 1924 ophæves fra 1. April 1938.

[4]) De Ændringer og Tilføjelser til de almindelige Regler for den personlige Kommuneskat, der med Hjemmel i Lovgivningen er gældende for København og for Frederiksberg Kommunes Vedkommende, vedbliver at have Gyldighed.

[5]) Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Meddelelse fra Sundhedsstyrelsen til Sygehusbesty- 23 Febr.
relser og Klinikchefer.

Ved Udarbejdelsen af de »Forskrifter vedrørende Drift af Røntgenanlæg«, som i Henhold til Røntgenreglementets § 33 skal være opslaaet i alle Rum, hvori der anvendes Røntgenstraaler, maatte Opmærksomheden i første Række være henvendt paa de der omtalte fysiske og arbejdsforskriftsmæssige Anordninger.

I de siden Regulativets Udstedelse forløbne Aar er Erfaringerne i Ind- og Udland forøget betydeligt med Hensyn til Nytten af dels systematiske Blodundersøgelser af Personalet dels fysiske Maalinger af de Straalemængder, de enkelte af Personalet udsættes for under Arbejdet, saaledes at det i Dag maa anses som paakrævet, at begge Arter af Kontrolundersøgelse indgaar som fast Led i Beskyttelsesforanstaltningerne paa Røntgen- og Radiumservicer.

Under Hensyn til disse Erfaringer maa Sundhedsstyrelsen derfor finde det rettest, at paa Sygehuse og Klinikker med stærkt benyttede Røntgeninstallationer (specielt Therapiinstallationer) eller jævnlig Anvendelse af Radium eller af Radiumemanationsbehandling lader enten Bestyrelserne eller de ansvarshavende Læger for disse Servicer foretage begge Arter af systematiske Undersøgelser.

Som første Kendetegn paa eventuel Straalebeskadigelse vil man kunne forvente at iagttage ganske ringe Blodforandringer og ofte vil Blodforandringer kun kunne paavises ved Sammenligning af Resultaterne af gentagne Undersøgelser med Maaneders Mellemrum; det er derfor nødvendigt, at Undersøgelserne udføres af skolede Personer med nøje indarbejdet Teknik.

Paa Finseninstituttet og Radiumstationen i København er gennem de senere Aar udført saadanne systematiske Undersøgelser med Henblik paa Paavisning af eventuelle Blodforandringer og Maaling af de Straalemængder, som Personalet udsættes for. Instituttet, der allerede i Samarbejde med Sundhedsstyrelsen har truffet Aftale med flere Sygehusafdelinger om for disse at foretage systematiske Under-

23 Febr. søgelser af den nævnte Art, har efter Henstilling fra Sundhedsstyrelsen erklæret sig villig til at overtage lignende kontrollerende Blodundersøgelser og fysiske Straalemaalinger ved andre Røntgen-Radiumafdelinger i Landet.

Henvendelse desangaaende kan af Læger og Sygehus-Klinikledelser rettes til Instituttets Direktion, med hvilken Aftale om Undersøgelsernes Omfang og Vederlaget derfor træffes.

Undersøgelserne bliver paa Instituttet bogført under aftalte Løbenumre, og Resultaterne af de enkelte Undersøgelser bliver i lukket Brev sendt til de paagældende Læger eller for ikke-lægeuddannede Assistenters Vedkommende til den for Afdelingen ansvarshavende Læge. Instituttets Undersøgelser tænkes foreløbigt gennemført i en treaarig Periode, efter hvilken man paa Grundlag af de indvundne Erfaringer agter at træffe saavidt muligt endelig Afgørelse om Omfanget og Arten af eventuelle Ændringer af de for Tiden gældende Sikkerhedsforanstaltninger.

Saafremt man ikke maatte ønske at lade Undersøgelserne foretage paa Finseninstituttet og Radiumstationen i København, maa Sundhedsstyrelsen henstille, at Undersøgelser foretages paa anden betryggende Vis flere Gange aarlig.

24 Febr. Nr. 31. **Justitsmin. Bekendtgørelse om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn.**

I Medfør af § 1 i Lov Nr. 63 af 1. April 1914 om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn har Justitsministeriet meddelt Forstanderinde for Resenbro Børnehjem Eleonora Kristine Kathrine Nordam Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse i Pleje og ved Adoption af Børn under 14 Aar.

Justitsministeriet har derhos fritaget den paagældende for at iagttage Forskrifterne i Anordning af 20. Juni 1914 om Regler for Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn.

Nr. 31. Lov-Tid. A. 77.

Socialmin. Bekendtgørelse om Fastsættelse af Betalingen for Finansaaret 1937—38 for Anbringelse af Personer, der i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 66, jfr. §§ 69 og 70 undergives Særforsorg. 24 Febr. Nr. 40.

I Medfør af den Socialministeren ved § 1 i Lov Nr. 77 af 14. Marts 1934 givne Bemyndigelse fastsættes herved for Finansaaret 1937—38 følgende Takster for Personer, der i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 66, jfr. §§ 69 og 70, er anbragt paa Statsanstalter eller statsanerkendte Anstalter eller under Tilsyn af saadanne Anstalter i kontrolleret Familiepleje:

I. *Anbringelse paa Anstalt:*

A. Vedrørende blinde, døvstumme, aandssvage samt Epileptikere:

1) Personer under 18 Aar: 400 Kr. aarlig.
2) Personer over 18 Aar: 800 Kr. aarlig.

B. For Anbringelse paa Statens Institut for Talelidende og Klinikken i Aarhus for talelidende i Jylland: 10 Kr. pr. Uge.

C. For Anbringelse paa Samfundet og Hjemmet for Vanføre:

a) Sygeafdelingerne:

1) Personer under 18 Aar: 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag.
2) Personer over 18 Aar: 3 Kr. pr. Dag.

b) Barneskolen og Haandværkskolen:

1) Personer under 18 Aar: 1 Kr. 10 Ø. pr. Dag.
2) Personer over 18 Aar: 2 Kr. 20 Ø. pr. Dag.

D. Invalidebørnshjælpens Hjem i Hørsholm:

1) Personer under 18 Aar: 400 Kr. aarlig.
2) Personer over 18 Aar: 800 Kr. aarlig.

Patienter, der efter egen Begæring henligger paa Enestue med særlig Kostforplejning m. m., betaler paa samtlige under A.—D. hørende Anstalter 12

24 Febr. Nr. 40.

Kr. pr. Dag. Denne Forplejning kan ikke ydes trængende Patienter, for hvem Staten udreder Betalingen.

E. Vedrørende Sindssyge:

For Anbringelse paa Kolonien »Filadelfia«s Sindssygeafdeling fastsættes Betalingen til 3 Kr. 25 Ø. pr. Dag. For Sygekassepatienter over 18 Aar betales 3 Kr. pr. Dag og under 18 Aar 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag.

For Ophold paa Kommunehospitalets 6te Afdeling og Sct. Hans Hospital er af Indenrigsministeriet godkendt følgende Takster:

a) Kommunehospitalets 6te Afdeling:

Indenbys Patienter paa Fællesstue: 1 Kr. 20 Ø. pr. Dag (Børn under 1 Aar 60 Øre).

Udenbys Patienter: 10 Kr. pr. Dag.

Enestuepatienter: Indenbys 12 Kr. pr. Dag, udenbys 18 Kr. pr. Dag.

Medlemmer af anerkendte Sygekasser betaler Halvdelen af Fællesstuetaksten, Medlemmers Børn under 15 Aar dog kun 30 Øre.

b) Sct. Hans Hospital:

Bedste Pleje:

Indenbys Patienter: 6 Kr. pr. Dag i de første 6 Mdr., derefter 5 Kr. pr. Dag.

Udenbys Patienter: 12 Kr. pr. Dag.

Almindelig Pleje:

Indenbys Patienter betaler i de første 6 Mdr. en Takst svarende til den paa Statens Sindssygehospitaler beregnede, for Tiden 3 Kr. 50 Ø. pr. Dag, derefter 3 Kr. pr. Dag.

Medlemmer af anerkendte Sygekasser betaler Halvdelen af de nævnte Beløb eller henholdsvis 1 Kr. 75 Ø. og 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag. For Medlemmers Børn under 15 Aar er Taksten Halvdelen af den for voksne Medlemmer fastsatte.

De nugældende Regler om vekslende Beta- 24 Febr.
lings- og Friperioder for Sygekassepatienter Nr. 40.
bibeholdes.

Udenbys Patienter betaler 8 Kr. pr. Dag.

For Ophold paa de anerkendte amtskommunale Sindssygeanstalter er der af Indenrigsministeriet godkendt følgende Takster:

a) Holbæk Amts Sindssygeanstalt i Holbæk: 2 Kr. 60 Ør. pr. Dag.
Sygekassepatienter: 2 Kr. pr. Dag.

b) Maribo Amts Sindssygeanstalt i Sakskøbing:
Indenamts Patienter: 3 Kr. 50 Ø. pr. Dag.
Udenamts Patienter: 4 Kr. pr. Dag.
Sygekassepatienter: 2 Kr. pr. Dag.

c) Sorø Amts Sindssygeanstalt i Sorø:
3 Kr. pr. Dag.
Sygekassepatienter: 1 Kr. 50 Ø. pr. Dag.

d) Præstø Amts Sindssygeanstalt i Stege:
Sygekassepatienter: 2 Kr. pr. Dag.
Uhelbredelige indenamts Patienter: 3 Kr. pr. Dag.
Uhelbredelige udenamts Patienter: 3 Kr. 50 Ø. pr. Dag.
Helbredelige Patienter: 3 Kr. 50 Ø. pr. Dag.

For Ophold paa Rigshospitalets psykiatriske Afdeling betales:
For Patienter, indlagte ifølge Overenskomst med Københavns Kommune: 1 Kr. 20 Ø. pr. Dag.
For Patienter, indlagte ifølge Overenskomst med Københavns Amt: 3 Kr. pr. Dag.
For andre Patienter: 4 Kr. pr. Dag.

Ifølge § 23 i Fællesregulativ for Statens Sindssygehospitaler af 1. Oktober 1915 med senere Ændringer er Taksten for Anbringelse paa de nævnte Hospi-

24 Febr. Nr. 40.

taler for Patienter, der er hjemmehørende i Kongeriget med Undtagelse af København, for 1ste Forplejningsklasse 5 Kr. 50 Ø. daglig og for 2den Forplejningsklasse 3 Kr. 50 Ø. daglig. For uformuenede Patienter og for Patienter, der er nydende Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, er Betalingen paa 2den Forplejningsklasse dog kun 2 Kr. daglig.

Skolesøgende Elever:

Elever, der alene faar Undervisning paa en Statsanstalt eller statsanerkendt Anstalt, men iøvrigt har Ophold i Hjemmet, betaler ikke Vederlag for Undervisningen. Elever, der modtager et eller flere Maaltider i Undervisningstiden, betaler herfor 50 Øre pr. Dag.

II. *Anbringelse i kontrolleret Familiepleje:*

Efter indhentede Oplysninger har det vist sig, at det paa Grund af Forholdenes Forskellighed indenfor de enkelte Grene af Særforsorgen ikke er muligt at fastsætte Enhedstakster for Anbringelse i kontrolleret Familiepleje. Da Udgiften ved Anbringelsen varierer meget stærkt indenfor de enkelte Særforsorgsgrupper, har Ministeriet heller ikke paa indeværende Tidspunkt anset det muligt at fastsætte et Maksimum for den Betaling, som paagældende Anstalt yder for Anbringelsen. Vedkommende Anstalt maa derfor fastsætte Plejelønnen i hvert enkelt Tilfælde under Hensyntagen til de lokale Forhold og den særlige Pleje, der i det enkelte Tilfælde maa ydes paagældende. Det forudsættes, at Plejelønnen i Almindelighed vil blive væsentlig lavere end Udgifterne ved Ophold paa Anstalt.

Taksten for Anbringelse i kontrolleret Familiepleje fastsættes herefter i det enkelte Tilfælde til samme Beløb som Plejelønnen, dog at Taksten ikke kan overstige den for tilsvarende Anstaltsophold fastsatte Betaling, jfr. herom under I.

Til Vejledning har Ministeriet udarbejdet nedenstaaende Fortegnelse over Statsanstalter og Anstalter, der er anerkendte i Medfør af Forsorgslovens § 67: 24 Febr. Nr. 40.

Aandssvage:

Østifternes Aandssvageanstalt.
Den Kellerske Aandssvageanstalt.
Aandssvageanstalten i Ribe.
Aandssvageanstalten ved Vodskov.

Blinde:

Det kgl. Blindeinstitut paa Refsnæs.
Det kgl. Blindeinstitut i København.
Elisabeth Staus Hvilehjem for blinde Kvinder, Lyngby.
Hjem for arbejdsføre blinde Kvinder, Mariendalsvej, Frederiksberg.
Selskabet »Kjæden«s Arbejds- og Forsørgelsesanstalt for blinde Kvinder, Klerkegade, København.

Døvstumme:

Det kgl. Døvstummeinstitut i København.
Det kgl. Døvstummeinstitut i Fredericia.
Den kgl. Døvstummeskole i Nyborg.
Arbejdshjemmet for døvstumme Piger, Løngangsstræde, København.
Asyl og Arbejdshjem for døvstumme Mænd, Nyborg.

Epileptikere:

Kolonien »Filadelfia«s Epileptikerafdeling, pr. Dianalund St.
Moltkes Sygehjem (Diakonissestiftelsens Skolehjem for epileptiske Piger), pr. Ruds-Vedby.
Epileptikerhospitalet, Nyborg.
Epileptikerhjemmet Fredhjem i Vodskov.
Bromme Sygehjem, pr. Munkebjergby.

Vanføre og lemlæstede:

Samfundet og Hjemmet for Vanføre, København og Aarhus.
Invalidebørnshjælpens Hjem i Hørsholm.

24 Febr. Nr. 40. *Talelidende:*

Statens Institut for Talelidende, Hellerup.
Klinikken i Aarhus for talelidende i Jylland.

Sindssyge:

Kommunehospitalets 6te Afdeling.
St. Hans Hospital.
Holbæk Amts Sindssygeanstalt i Holbæk.
Maribo Amts Sindssygeanstalt i Sakskøbing.
Sorø Amts Sindssygeanstalt i Sorø.
Præstø Amts Sindssygeanstalt i Stege.
Kolonien »Filadelfia«s Sindssygeafdeling.

Samt følgende Statsanstalter:

Sindssygehospitalet ved Aarhus.
Sindssygehospitalet ved Vordingborg.
Sindssygehospitalet i Viborg.
Sindssygehospitalet i Middelfart.
Sindssygehospitalet i Nykøbing Sj.
Sindssygehospitalet i Vedsted.
Sindssygehospitalet i Augustenborg.

Hertil kommer:

Rigshospitalets psykiatriske Afdeling.

25 Febr. Nr. 41. **Indenrigsmin. Bekendtgørelse om Ændring i Instruks for alle til Praksis berettigede Jordemødre af 9. Marts 1934.**

I Henhold til Lov Nr. 126 om Jordemoderværesenet af 13. Juni 1914, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 378 af 23. Juni 1920, fastsætter Indenrigsministeriet herved følgende Ændring i Instruks for alle til Praksis berettigede Jordemødre af 9. Marts 1934.

Instruksens § 7 affattes saaledes:

1. Naar en Jordemoder er kommet til Stede hos en fødende og har overbevist sig om, at Fødselen virkelig er

begyndt, er det hendes Pligt at forblive i Huset — eller i hvert Fald ikke at fjerne sig længere derfra, end at hun er sikker paa at kunne komme til Stede paa ny i Løbet af faa Minutter —, indtil Fødselen saavel af Barnet som af Efterbyrden er afsluttet, og der ikke længere er Sandsynlighed for nogen Blødning eller nogen anden Fare for Moder eller Barn, medmindre en anden Jordemoder eller en Læge har overtaget Fødselens Behandling. 25 Febr. Nr. 41.

2. Er der tilkaldt Læge, skal Jordemoderen paa bedste Maade understøtte denne under de Operationer, som han skønner det nødvendigt at foretage.

3. Det er Jordemoderen tilladt efter Efterbyrdens Fødsel i Tilfælde af stærke Blødninger fra Livmoderen, som ikke kan standses ved Gnidninger over Modergrunden, at give Patienten 50 Sekaledraaber (Extractum fluidum secalis cornuti) i lidt Vand. Dette kan gentages med ½ Times Mellemrum indtil 3 Gange.

4. Saafremt Blødningerne fra Livmoderen ikke kan standses eller væsentlig formindskes ved at give Patienten Sekaledraaber efter ovenstaaende Regler, eller hvor denne Fremgangsmaade er uanvendelig, fordi Patienten har Opkastninger eller er bevidstløs, skal Jordemoderen omgaaende tilkalde Læge. I saadanne Tilfælde er det Jordemoderen tilladt inden Lægens Ankomst at give Patienten Sekale ved subcutane Indsprøjtninger à 1 cm^3. Jordemoderen maa højst give 3 Indsprøjtninger med mindst 10 Minutters Mellemrum; saafremt der i Forvejen er givet Draaber 2 Gange, maa hun kun give 2 Indsprøjtninger og, saafremt der er givet Draaber 3 Gange, kun 1 Indsprøjtning, altsaa i alt højst 4 Doseringer. Naar Lægen kommer til Stede, skal hun overfor ham afgive Beretning om det af hende foretagne, hvorhos hun, hvor Indsprøjtning er anvendt, i sin Protokol skal anføre samtlige saavel indvortes som subcutane Sekaleindgifter.

5. *Sekale maa aldrig gives før Efterbyrdens Fødsel.*

26 Febr. Nr. 33.

Lov om Grundforbedring.

§ **1**. Laan til Grundforbedring af Ager og Eng, hvorved forstaas Afvanding, Vanding, Mergling, Kalkning, Inddigning og Nykultur af Hede og Moser, har paa de i denne Lov fastsatte Betingelser Pant og Fortrinsret som for kommunale Ejendomsskatter i de grundforbedrede Ejendomme.

Laanene er afdragsfri i 3 Aar og afdrages derefter med $^1/_{20}$ halvaarlig i 10 Aar. Laan til Kalkning skal dog afdrages med $^1/_{14}$ halvaarlig i 7 Aar regnet fra Laanets Stiftelse.

Laanesummerne maa kun udbetales til Dækning af de med Grundforbedringen forbundne Udgifter og er undtaget fra andre Kreditorers Retsforfølgning.

§ **2**. Laanene kan kun ydes til Grundforbedringsarbejder, som det paagældende Grundforbedringsudvalg (jfr. § 6) skønner vil medføre en Værdiforøgelse, der væsentlig overstiger de med Grundforbedringen forbundne Udgifter, og en Afkastningsevne, som muliggør de foreskrevne Afdrags rettidige Erlæggelse.

§ **3**. Pantebreve for de i denne Lov omhandlede Grundforbedringslaan kan udstedes paa ustemplet Papir, og deres Lysning sker uden Gebyr og uden Erlæggelse af det i Tinglysningsafgiftslovens § 14, Stk. 2, fastsatte Vederlag. Eventuelle Aflysninger sker ligeledes uden de nævnte Afgifter. Transporter paa Laanesummen er stempelfri.

Forinden et Pantebrev tinglyses, skal det forsynes med Erklæring fra Formanden for et af de i § 6 nævnte Udvalg om, at det Arbejde, hvortil Laanet ydes, opfylder de i §§ 1 og 2 fastsatte Betingelser.

De ovennævnte Paategninger meddeles uden Gebyr eller andet Vederlag.

§ **4**. Til Dækning af Udgifter til Arbejdsløn og Materialer kan med den tilsynsførendes Godkendelse forskudsvis udbetales indtil $^2/_3$ af Laanesummen, naar Pantebrev er behørigt tinglyst i Overensstemmelse med foranstaaende. Den tilsynsførende er ansvarlig for, at der inden hver Forskudsudbetaling er udført Arbejde for et større Beløb end

Forskuddet, og at Arbejdet er forsvarligt udført efter den godkendte Plan. 26 Febr. Nr. 33.

§ **5**. Forfaldne Renter og Afdrag af de i Henhold til denne Lov ydede Grundforbedringslaan kan inddrives ved Udpantning.

§ **6**. Der nedsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri i hver Amtsraadskreds et Grundforbedringsudvalg bestaaende af 6 Medlemmer. Ministeren udnævner Formanden og et Medlem, der skal vælges blandt Personer, som af Ministeren anerkendes som sagkyndige paa det paagældende Omraade. Af de andre Medlemmer skal to repræsentere Landbrugerne efter Indstilling af Kredsens Landbo- og Husmandsforeninger, eet Kreditforeninger, Hypotekforeninger, Banker og Sparekasser m. v. efter Forhandling med Indenrigsministeren og Ministeren for Handel, Industri og Søfart og eet Arbejdernes Interesser.

For Samsøs Vedkommende nedsættes et særligt Grundforbedringsudvalg, hvis Formand og Medlemmer udnævnes og vælges paa samme Maade.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsætter de nærmere Regler for Udvalgenes Virksomhed. Udvalgenes Udgifter betales af Statskassen efter nærmere af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsatte Regler.

§ **7**. Til Brug for Grundforbedringsudvalget ved Afgivelsen af de i §§ 2 og 3 omhandlede Erklæringer skal Laansøgeren forelægge Udvalget en paa hans Bekostning udarbejdet Plan og Bekostnings- samt Rentabilitetsoverslag for det paatænkte Grundforbedringsarbejde. I Planen skal indeholdes en Erklæring om Anlægets Fordelagtighed i Forhold til de dermed forbundne Udgifter. Planer og Overslag m. v. skal være udarbejdet af Personer, som er autoriseret i Henhold til § 31 i Lov af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse, eller som af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri anerkendes som sagkyndige paa det paagældende Omraade.

For Merglings- og Kalkningsarbejders Vedkommende skal Planen være bilagt Kort eller Rids, hvorpaa Jordbundens

26 Febr. Nr. 33.

Kalktilstand (herunder Reaktionstal) samt de i Planen foreslaaede Kalk- eller Mergelmængder er anført.

§ **8**. Tilsyn med, at Grundforbedringsarbejdet udføres forsvarligt i Overensstemmelse med den godkendte Plan, føres paa Laantagerens Bekostning af en af Grundforbedringsudvalget udnævnt sagkyndig, der er ansvarlig overfor Laantageren, dennes Pantekreditorer i Ejendommen, Grundforbedringsudvalget og Ministeriet for Landbrug og Fiskeri. De tilsynsførende og Grundforbedringsudvalgenes Medlemmer maa ikke være økonomisk interesserede i Arbejdets Udførelse eller Materialeleverance eller staa i Tjenesteforhold til Entreprenøren eller Leverandøren af Materialer.

Naar Arbejdet er afsluttet, udarbejder den tilsynsførende endelig Regnskabsopgørelse og tilstiller Laantageren denne. Bekræftet Afskrift af Opgørelsen tillige med Erklæring om Arbejdets forsvarlige Udførelse i Overensstemmelse med Planen tilstilles vedkommende Grundforbedringsudvalg, der, eventuelt efter Besigtigelse, paategner Afskriften Erklæring om Arbejdets forsvarlige Udførelse og Godkendelse af Udgifterne. Den saaledes paategnede Afskrift tilstilles Laangiveren, hvorefter Laanet eller dets Rest kan udbetales til Dækning af de godkendte Udgifter. Saafremt hele Laanesummen ikke er medgaaet til Arbejdets Udførelse, forsyner Kreditor Pantebrevet med Nedskrivningspaategning, der tinglyses.

§ **9**. Der kan endvidere optages Laan til Arbejder, bestaaende i Afvanding, Vanding, Mergling og Kalkning, som udføres af flere Lodsejere i Forening i Henhold til Kendelse af Vandsynsmænd, Landvæsenskommissioner, Overlandvæsenskommissioner eller de i nærværende Paragrafs Stk. 3 omhandlede Afvandingskommissioner eller i Henhold til Forlig, indgaaet for de nævnte Myndigheder, jfr. Lov Nr. 53 af 10. April 1874 om Diger (forsaavidt angaar Afvandings- og Inddæmningsarbejder), Lov af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse med Tillægslove og Lov Nr. 136 af 1. Juni 1929 om Begunstigelser for Mergelselskaber med Tillægslove. Forsaavidt angaar Arbejder

efter Vandløbslovgivningen, for hvilke det ikke paahviler Kommunen forskudsvis at udrede de med Arbejdets Udførelse forbundne Udgifter, er det en Betingelse for Laan, at Kommunen overtager Laanet paa Lodsejernes Vegne og fører Tilsyn med Arbejdets Udførelse. Kommunen har i saa Fald til Sikkerhed for sine Udlæg Udpantningsret med samme Fortrinsret som for de paa faste Ejendomme hvilende kommunale Skatter. Gældsbreve for disse Laan og Transporter paa Laanene er stempelfri og, forsaavidt de lyses eller aflyses, gebyrfri, jfr. § 3, Stk. 1. 26 Febr. Nr. 33.

Laanene er afdragsfri i 3 Aar og afdrages derefter med $^1/_{20}$ halvaarlig i 10 Aar. Laan til Kalkning skal dog afdrages med $^1/_{14}$ halvaarlig i 7 Aar regnet fra Laanets Stiftelse. Den Kommunerne og Mergelselskaberne hjemlede Udpantnings- og Fortrinsret skal kunne gøres gældende af Laangiverne paa Kommunens eller vedkommende Selskabs Vegne.

Til Fremme af Arbejder i Henhold til Vandløbslovgivningen, der ønskes iværksat hurtigst muligt, kan der af Ministeren for Landbrug og Fiskeri i det Omfang, hvori denne skønner det nødvendigt, nedsættes Afvandingskommissioner, til hvis Behandling og Paakendelse Ministeren for Landbrug og Fiskeri efter derom til Kredsens Grundforbedringsudvalg indgivet og af samme anbefalet Andragende henviser de enkelte Sager, der kan behandles uanset kommunal eller klassemæssig Inddeling. Kommissionerne, hvis Medlemmer vælges af Ministeren, skal bestaa af en Landsdommer eller en Underdommer samt 4 andre Medlemmer, hvoraf Halvdelen skal være Landbrugere og Halvdelen have landbrugstekniske eller vandbygningstekniske Kundskaber. Kommissionerne, til hvis Behandling kan henvises saavel nye Sager som Sager, der er delvis behandlede af de ordinære Vandløbsretter, skal i øvrigt følge den i Stk. 1 nævnte Lovgivning og de i Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. af 30. December 1858 fastsatte Regler. Før en Sags endelige Afgørelse skal Vilkaarene for Midlernes Tilvejebringelse

26 Febr. Nr. 33.

og Betaling for Planers Tilvejebringelse foreligge oplyst. Kommissionernes Afgørelser er endelige. Udgifterne ved Kommissionernes Virksomhed afholdes af Staten efter nærmere af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsatte Regler.

§ **10**. Forsaavidt der til de i denne Lovs § 1, Stk. 1, og § 9, Stk. 1, omhandlede Arbejder antages Arbejdere, der er arbejdsløse, og som oppebærer Understøttelse af Arbejdsløshedskasser eller af det offentlige, kan der af Statskassen under Forudsætning af fornøden Bevilling ydes et Tilskud, som udgør $\frac{1}{3}$ af den til disse Arbejdere for Arbejdet udbetalte Arbejdsløn.

Lige med nævnte Arbejdere kan — efter nærmere af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsatte Regler — stilles Arbejdere, som ved Antagelse var beskæftiget ved andre af nærværende Lov omfattede Arbejder. Ved Antagelse til Arbejdet skal fortrinsvis komme i Betragtning Familieforsørgere og saadanne, som har forsikret sig mod Arbejdsløshed.

Endvidere kan af Statskassen ydes som Tilskud $\frac{1}{3}$ af Udgifterne til Indkøb af Drænrør og andre Rør til de i § 1, Stk. 1, samt — forsaavidt angaar Rørlægning af mindre Vandløb — de i § 9, Stk. 1, omhandlede Arbejder, forsaavidt der ikke for Rørene er betalt en højere Pris end den, der paa Grundlag af Aftaler mellem Ministeren for Landbrug og Fiskeri, Teglværkerne og andre Rørfabrikker er fastsat for paagældende Egn og Kvalitet.

Tilskuddene kan ikke uden Samtykke af Folketingets Finansudvalg overstige 30 000 Kr.

Arbejdet vil være at udføre under Tilsyn efter § 8, Stk. 1, og at vederlægge med den Betaling, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde, eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, da efter Overenskomst mellem de paagældende Arbejdsgivere og Arbejdere.

Andragender om Tilskud, bilagt med Planer og Overslag, indsendes til vedkommende Grundforbedringsudvalg.

Grundforbedringsudvalget indhenter Erklæring fra

Kommunalbestyrelsen om, hvorvidt det planlagte Arbejde er at anse som et Grundforbedringsarbejde af den i § 1, Stk. 1, eller § 9, Stk. 1, nævnte Art, og om vedkommende Jordbrugers Mulighed for at beskæftige arbejdsløse ved det paagældende Arbejde og indsender derefter Andragendet til Ministeriet med Indstilling om, hvorvidt Tilskud bør bevilges. 26 Febr. Nr. 33.

Er Tilsagn om Statstilskud givet, udarbejder den tilsynsførende en Opgørelse over de ved Arbejdet beskæftigede arbejdsløse, som opfylder Betingelserne i denne Paragrafs Stk. 1, med Angivelse af den til hver enkelt Arbejder udbetalte Arbejdsløn samt over de betalte Rørpriser. Kommunalbestyrelsen attesterer, efter foretagen Undersøgelse og eventuel Berigtigelse, Opgørelsens Rigtighed, hvorefter Opgørelsen med de fornødne Bilag indsendes til vedkommende Grundforbedringsudvalg, der med sin Paategning om Opgørelsens Rigtighed videresender denne til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri. Den tilsynsførende er pligtig at forelægge Kommunalbestyrelsen alle for Afgivelsen af den heromhandlede Attest fornødne Oplysninger.

Dersom der til det paagældende Grundforbedringsarbejde er ydet Laan med Fortrinsret efter § 1, jfr. § 2 eller § 9, er Laangiveren pligtig at modtage Tilskuddet som ekstraordinært Afdrag paa Laanet. Tilskuddet udbetales i disse Tilfælde direkte til Laangiveren mod Afskrivning paa Pantebrevet.

Statstilskuddene medregnes ikke til den paagældende Grundejers skattepligtige Indkomst.

Efter foranstaaende Regler kan endvidere ydes Tilskud til Anlæg og Hovedistandsættelse af private Veje, naar Vejarbejdet efter Ministerens Skøn er et naturligt Led i Grundforbedringen af tilstødende Jorder, og vedkommende Kommune forpligter sig til efter Vejarbejdets Afslutning at optage Vejen som offentlig. Nævnte Tilskud kan dog ikke ydes til Vejarbejder, hvortil Tilskud ydes af de Midler, der er stillet til Raadighed for Ministeren for offentlige Arbejder til Udførelse af særlige Vejarbejder. For det Beløb, som

26 Febr. Nr. 33.

ikke dækkes ved Tilskud fra Grundforbedringsmidlerne og af Kommunens som Følge af Vejarbejdet forøgede Andel i Motorafgifterne, har Kommunen den ved Lov af 14. April 1865 § 11, jfr. Lov Nr. 61 af 1. April 1909, hjemlede Fortrinsret.

§ **11**. Kreditforeningerne kan yde de i Loven omhandlede Grundforbedringslaan ved Serielaan med statutmæssigt Ansvar og saaledes, at Laanene i de første 3 Aar afdrages med de for vedkommende Kreditforening sædvanlige Afdrag og derefter med saa store ekstraordinære Afdrag, at Tilbagebetalingen tilendebringes indenfor det i Lovens § 1, 2det Stk., 1ste Punktum, og § 9, 2det Stk., 1ste Punktum, fastsatte Tidsrum. Laan til Kalkning skal dog ved ekstraordinære Afdrag afdrages saaledes, at Laanene er tilbagebetalt paa 7 Aar regnet fra Stiftelsen.

§ **12**. Til Tilskud og Administrationsudgifter kan i Finansaarene 1936—37 og 1937—38 anvendes i alt 4 Mill. Kr.

Det fastsættes ved de aarlige Finanslove eller ved særlig Lov, hvilke Beløb der fremtidig kan anvendes som Tilskud til de af Loven omfattede Arbejder og til Lovens Administration.

§ **13**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Lov-Tid. A. Nr. 6. 79—83. Udg. 2. Marts.

27 Febr. Nr. 44.

Justitsmin. Bekendtgørelse om Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker.

I Medfør af § 42 i Lov af 15. Maj 1868 om Brandvæsenet i København, § 35 i Reglement af 27. Februar 1918 for Brandvæsenet i Frederiksberg Kommune, § 37 i Lov af 21. Marts 1873 om Brandvæsenet i Købstæderne med Undtagelse af København, jfr. Lov Nr. 272 af 28. Juni 1920, og § 60 i Lov Nr. 174 af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet m. m., jfr. § 20 i Lovbekendtgørelse Nr. 131 af 14. April 1932, fastsætter Justitsministeriet herved følgende Bestemmelser angaaende Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker.

Vædskernes Inddeling.

27 Febr. Nr. 44. Vædskernes Inddeling.

§ **1.** [1]) Brandfarlige Vædsker inddeles i 4 Fareklasser.

[2]) Til Fareklasse I henregnes Vædsker, som ikke opløses i Vand i ethvert Forhold, og som ved en Barometerstand af 760 mm Kvægsølvsøjle giver antændelige Dampe ved en Temperatur under 21° C.*)

[3]) Til Fareklasse II henregnes Vædsker, som ikke opløses i Vand i ethvert Forhold, og som ved en Barometerstand af 760 mm Kvægsølvsøjle giver antændelige Dampe ved Temperaturer fra og med 21° C, men under 50° C.**)

[4]) Til Fareklasse III henregnes Vædsker, som er lettere end Vand, ikke opløses i Vand i ethvert Forhold, og som ved en Barometerstand af 760 mm Kvægsølvsøjle giver antænde-

*) Til Vædsker af Fareklasse I henhører foruden de særlig letantændelige og letflygtige Stoffer Svovlkulstof og Æter bl. a. forskellige naturlige Mineralolier (Raaolier), forskellige letflygtige Destillationsprodukter deraf, saasom Gasolin, Petroleumsæter, Petroleumsbenzin, Benzin (herunder Letbenzin, Tungbenzin, Motorbenzin og lign.), Nafta, Amylacetat, Ætylacetat og forskellige letflygtige Destillationsprodukter af Stenkulstjære, saasom Letolie, Benzol, Toluol m. v. Endvidere henhører de fleste Celluloselakker[1]), visse Pastaer[1]), visse Asfaltlakker, Solution og lign. sædvanligvis til Fareklasse I.

**) Til Vædsker af Fareklasse II henhører bl. a. forskellige naturlige Mineralolier og forskellige Destillationsprodukter deraf, saasom visse Sorter af Petroleum, naturlig Terpentinolie og visse Sorter af mineralsk Terpentinolie, Butylacetat, visse Celluloselakker[1]), visse Pastaer[1]), visse Sorter Tjære og forskellige Destillationsprodukter af Stenkulstjære, herunder Xylol. Endvidere henhører Terpentinlakker, Terpentinfernisser og lign. sædvanligvis til Fareklasse II.

[1]) Til brandfarlige Vædsker henregnes:

1. Kollodium, d. v. s. Kollodiumuld opløst i en Blanding af Alkohol og Æter.
2. Kollodiumuld i Pastaform, d. v. s. Kollodiumuld opløst (gelatineret) i højere Alkoholer og Estere, dog kun, hvis Varen indeholder mindre end 50 pCt. Kollodiumuld.
3. Nitrocelluloselakker og Fortyndingsmidler bestaaende af Kollodiumuld opløst i Opløsningsmidler.

27 Febr. Nr. 44.

lige Dampe ved Temperaturer fra og med 50° C, men under 100° C.*)

[5]) Til Fareklasse IV henregnes Vædsker, som opløses i Vand i ethvert Forhold, og som ved en Barometerstand af 760 mm Kvægsølvsøjle giver antændelige Dampe ved en Temperatur under 21° C.**)

Definition og Bestemmelse af Flammepunkt.

[6]) Den laveste Temperatur, ved hvilken en Vædske ved en Barometerstand af 760 mm Kvægsølvsøjle afgiver antændelige Dampe, kaldes Vædskens »Flammepunkt« og bestemmes for Flammepunkter under 65° C med Abel-Penskys Apparat, for Flammepunkter over 65° C med Pensky-Martens Apparat.

[7]) Paa Forlangende af den stedlige Brandmyndighed***) er den, der oplagrer eller agter at oplagre brandfarlige Vædsker, forpligtet til fra Statsprøveanstalten eller andet af Staten anerkendt Laboratorium at fremskaffe Opgivelse af Flammepunktet for vedkommende Vædske****).

Vædsker af forskellige Fareklasser.

Vædsker af forskellig Fareklasse i eet Oplag.

§ **2.** [1]) Hvis brandfarlige Vædsker af forskellige Fareklasser opbevares i eet Rum eller i Rum, der ikke er adskilte

*) Til Vædsker af Fareklasse III henhører bl. a. forskellige Dieselmotorolier, saasom Solarolie, endvidere Tetralin, Dekalin og lign.

**) Til Vædsker af Fareklasse IV henhører Metylalkohol med over 11,5 pCt. ren Metylalkohol, Ætylalkohol med over 65 pCt. ren Ætylalkohol og Acetone med over 6,5 pCt. ren Acetone m. m. Endvidere henregnes Spirituslakker og lign. sædvanligvis under Fareklasse IV.

***) I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner Brandchefen, i Købstæderne Brandkommissionen, paa Landet og i de sønderjydske Flækker Politimesteren, dog i de Flækker, hvortil Lov om Brandvæsenet i Købstæderne af 21. Marts 1873 er udvidet, Brandkommissionen.

****) Brandfarlige Vædsker af alle Fareklasser — herunder Malerfarver, Lakker, Pudsemidler og lign., i hvilke der findes brandfarlige Vædsker — forhandles i stor Udstrækning under Fantasinavne, saaledes at en Flammepunktbestemmelse ofte er nødvendig for en sikker Klassificering efter Fareklasse.

brandsikkert*), eller i det fri paa samme Lagerplads, vil det samlede Oplag være at behandle efter Reglerne om den Vædske, for hvis Opbevaring de strengeste Forskrifter er gældende; dog er det tilladt at opbevare de i § 4 a—b angivne Beholdninger af Vædsker af Fareklasse I sammen med de i § 9 a—b omhandlede Beholdninger af Vædsker af Fareklasse II. 27 Febr. Nr. 44.

[2]) Oplag og Systemer, som er tilladt, henholdsvis godkendt til Vædsker af Fareklasse I, kan uden særlig Tilladelse anvendes til Oplagring af Vædsker af Fareklasserne II, III og IV. Oplag og Systemer, som er tilladt, henholdsvis godkendt til Vædsker af Fareklasse II eller IV, kan uden særlig Tilladelse anvendes til Oplagring af Vædsker af Fareklasse III.

[3]) Hvis Vædsker, Pastaer eller lignende henhørende under andre Fareklasser end Fareklasse I ved Anvendelsen hos private Forbrugere eller i Haandværksvirksomheder forudsætter Opvarmning til Temperaturer lig med eller højere end deres Flammepunkt eller forudsætter Fortynding med Vædsker af Fareklasse I, skal Beholderen være forsynet med tydelig Paaskrift: »Meget brandfarlig ved Opvarmning. Maa kun opvarmes ved varmt Vand uden at komme i Nærheden af Ild eller aabent Lys«, henholdsvis: »Meget brandfarlig ved Fortynding«. Opvarmning eller Fortynding.

Vædsker af Fareklasse I.

§ **3**. [1]) Beholdere til Vædsker af Fareklasse I skal ved tydelig Paaskrift være mærket: »Meget brandfarlig. Maa ikke komme i Nærheden af Ild eller aabent Lys«.**)

*) Ved brandsikker Adskillelse (Væg og Etageadskillelse) forstaas i denne Bekendtgørelse brandfri Konstruktioner af mindst 15 cm's Tykkelse — for Jernbeton dog kun 8 cm's Tykkelse — og med eventuelle Aabninger beskyttet med brandsikre Lukker.

**) Benzin, Svovlkulstof, Æter og lign. brandfarlige Vædsker fordamper meget let. Dampene er tungere end Luften og breder sig selv i stille Luft ud langs Gulvet, idet de efterhaanden blandes med den ovenstaaende Luft og danner stærkt eksplosive Luftblandinger. Antændelse er derfor mulig i lang Afstand fra selve Vædsken.

Riflede Flasker indtil 1 l.

[2]) Som Beholdere maa ikke anvendes Kogekar, Krukker, Kopper, Drikkeglas eller lignende Genstande, der paa Grund af Form eller sædvanlig Anvendelse kan give Anledning til Fejltagelse. Af Flasker maa kun anvendes riflede eller andre til Gifte og ætsende Stoffer tilladte Flasker. Etikette hidrørende fra tidligere Indhold af anden Art skal fjernes.

[3]) Med Hensyn til Opbevaring paa og Udlevering fra ering fra Apoteker gælder, forsaavidt angaar de i Stk. 1 og 2 omhandlede Forhold, de af Sundhedsstyrelsen givne Forskrifter.

Beholdere til mere end 1 l.

[4]) Beholdere til mere end 1 Liter skal være af Jern eller andet tungtsmelteligt Metal, samlede ved Svejsning, Haardlodning, Dobbeltfalsning eller Nitning, forsaavidt angaar Bund og Sidesømme, hvad enten disse er lodrette, vandrette eller skraa.

[5]) Ved Beholdere paa indtil 12 Liter skal der foroven enten findes en Studs, paaloddet med Snellod eller Legering med lavere Smeltepunkt, eller Lukket have en Paalodning med nævnte Legeringer eller kunne aabne sig ved ringe Overtryk, alt til Sikring af, at Beholderen ved Opvarmning først aabner sig foroven.

[6]) Dunke og lign. Beholdere til mere end 12 Liter skal foroven være forsynede med Skruelukke eller lige saa godt Metallukke samt med Smeltesikring af en Metallegering med Smeltepunkt under 100° C*) til Forebyggelse af Sprængning af Beholderen ved Opvarmning.

[7]) Vædsker, der ved Opbevaring i Metalbeholdere vilde blive forurenet, eller hvis Sammensætning vilde blive ændret paa en for deres Anvendelse skadelig Maade, tillades dog i Erhvervsøjemed opbevaret paa Glasflasker rummende indtil 10 Liter.

[8]) Beholdere skal være veltillukkede, selv om de er tomme.

Omhældning og Aftapning.

[9]) Omhældning og Aftapning, der skal foregaa med tilbørlig Forsigtighed, maa ikke foretages i et Lokale, i hvilket der findes aaben Ild eller Ildsted (indbefattet elektriske

*) F. Eks. kan benyttes Roses Metal, der bestaar af 2 Vægtdele Vismuth + 1 Vægtdel Bly + 1 Vægtdel Tin og har Smeltepunkt 94° C.

Ovne) i Brug, tændte Kogeapparater og Belysningsmidler, saasom Gas- og Petroleumslamper, Stearinlys m. m., og maa kun ske ved Dagslys eller ved Lys fra fast anbragte, elektriske Glødelamper. Afrivning af Tændstikker og Tobaksrygning maa ikke finde Sted i Lokalet og i øvrigt ikke i Nærheden af Vædske i aaben Beholder, af udflydt Vædske eller af Vædske under Omhældning eller Tapning. 27 Febr. Nr. 44.

10) Der maa drages Omsorg for, at Lokalet, hvori Vædskerne omhældes eller aftappes, ikke ved Døraabninger eller ved andre Aabninger kan komme i Forbindelse med andre Rum, hvori der findes aaben Ild, eller Trapperum, Korridorer m. m., forinden det er fuldstændig udluftet efter Omhældningen eller Aftapningen. Omhældning og Aftapning maa kun udføres af Personer over 15 Aar, der er kendt med Vædskernes Egenskaber i Henseende til Brand- og Eksplosionsfare og — hvor særlige Aftapnings- og Paafyldningsindretninger kommer i Anvendelse — med Betjeningen af disse. Spild maa omhyggeligt søges undgaaet og skal straks fjernes, ligesom der i øvrigt skal holdes rent og ryddeligt omkring Tapningsstederne og paa Lagre. Beholdere, fra hvilke der tappes, skal være forsvarligt anbragt.

11) Ved Oplag paa mere end 40 Liter skal det ved tydelige og holdbare Opslag tilkendegives, at Tobaksrygning og Omgang med aaben Ild er forbudt.

12) I Lagerrum, hvor der opbevares mere end 40 Liter, maa der ikke opbevares andre Stoffer, der let kan befordre eller foranledige Brand, herunder Papir, Tvist, Halm, Hø, Rør, Træuld, Spaaner, Kvas, Tørvesmuld og lign. samt Eksplosivstoffer og selvantændelige Stoffer.

13) Oplagring maa ikke finde Sted i Trapperum, Gange, Portgennemkørsler og lign.

14) Benyttelse af Automater til Udlevering af brandfarlige Vædsker af Fareklasse I maa kun finde Sted med Justitsministeriets Tilladelse.

§ **4.** Godkendelse kræves ikke for følgende Oplag, idet dog de under Punkt d nævnte Oplag skal anmeldes for den stedlige Brandmyndighed, forinden de tages i Anvendelse.

Indtil 5 l. a. Oplag paa indtil 5 Liter i Glasflasker til højst 1 Liter af den i § 3, Stk. 2, angivne Beskaffenhed eller i Metalbeholdere af den i § 3, Stk. 4 og 5, angivne Beskaffenhed.

Indtil 40 l. b. Oplag paa indtil 40 Liter i Udsalgs- eller Forretningslokaler, i hvilke saadanne Vædsker forhandles eller anvendes, forsaavidt Opbevaring sker i Metalbeholdere af den i § 3, Stk. 4—6 angivne Beskaffenhed.

Indtil 80 l. c. Oplag paa indtil 80 Liter i eller ved Garager til 1 Motorkøretøj, forsaavidt Opbevaring sker i Metalbeholdere paa højst 40 Liter af den i § 3, Stk. 4—6, angivne Beskaffenhed, og hver Beholder er anbragt i forsænket Grube med brandsikkert Laag.*) I eller ved større Garager kan for hver Vogn opbevares 80 Liter paa samme Maade, indtil i alt 240 Liter i hver Afdeling, som ved brandsikkert Skillerum er skilt fra den øvrige Del af Garagen.

Indtil 400 l. d. Oplag paa indtil 400 Liter i Metalbeholdere af den i § 3, Stk. 4—6, angivne Beskaffenhed i aflaaset Grube i det fri eller i en Bygnings nederste Etage, forsaavidt der til Opbevaringsrummet alene haves Adgang fra det fri.

Oplaget maa ikke findes i brandfarlig Bygning eller indenfor 10 m fra brandfarlig Bygning eller brandfarligt Oplag.**) Oplag i Grube udenfor Bygning skal desuden

*) Saadanne Gruber vil hensigtsmæssigt kunne fremstilles ved Hjælp af et Betonrør eller glaceret Lerrør, der nedgraves i Jorden, saaledes at Muffen rager ca. 10 cm op over Garagens Gulv. Laaget kan være af Jern eller andet uantændeligt, tæt Materiale. Benyttes anden Konstruktion, skal denne godkendes af den stedlige Brandmyndighed.

**) Ved brandfarlige Bygninger forstaas i denne Bekendtgørelse:

1. Bygninger tækkede eller beklædte med eller opførte af Træ, Straa, Rør, Lyng, Spaan eller andet lige saa let antændeligt Materiale.
2. Bygninger, der indeholder brandfarlige Oplag (jfr. nedenfor), og som har aabne Sider eller Gavle eller Porte, Døre, Vinduer eller Lemme, der vender mod Vædskeoplaget.

Ved brandfarlige Oplag forstaas i denne Bekendtgørelse større Oplag (herunder ogsaa Stakke og Møddinger) af Halm, Hø, Rør, Lyng, Spaaner, Kvas, Tørv, Træ eller andre letantændelige Stoffer.

have en Afstand af mindst 5 m fra Vinduer og Døre i ubeboet, grundmuret Bygning med haardt Tag og højst 2 Etager og en Afstand af mindst 10 m fra Vinduer og Døre i Beboelses- og Værkstedsbygninger og Bygninger uden Grundmur eller haardt Tag eller med mere end 2 Etager. 27 Febr. Nr. 44.

Opbevaringsrum i Bygning skal have Vægge og Loft af Murværk eller Beton og uantændeligt og vandtæt Gulv uden Afløb og sænket saa dybt, at den dobbelte Beholdning kan rummes under Dørens (Lukkets) Tærskel. Døren (Lukket) skal være til at aabne udad og være af brandbeskyttet Konstruktion*). Rummet skal være tilstrækkeligt ventileret til det fri og eventuelle Ventilationsaabninger lukkede med et med en Rist eller lignende beskyttet Sikkerhedsnet (Metaltraadsnet med Maskevidde 144 Masker pr. cm^2) eller paa anden af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker godkendt Maade. Af andre Aabninger maa der kun findes Vinduer med fast indmuret eller i Jernrammer anbragt Traadglas (Tykkelse ca. 6 mm, Maskevidde ca. 2,5 cm), ikke over 0,5 m^2 store og ikke til at aabne. Glasset skal anbringes i mindst 6 mm dybe og brede False med passende Spillerum til Udvidelse og skal fastholdes af brandfri Lister eller Klemmer, ikke af Kit alene. I Rummet maa ingen Opvarmningsindretning — Varmtvandsledninger, Varmelegemer til varmt Vand og isolerede Dampledninger dog undtagne — eller Renseindretninger for Skorsten findes, ej heller Gasmaaler. Eventuel elektrisk Installation i Rummet skal være udført i Overensstemmelse med de i Stærkstrømsreglementet**) indeholdte Regler for eksplosionsfarlige Rum. Rummet skal holdes frit for Vand.

*) F. Eks. Trædøre mindst 5 cm tykke og beklædt paa begge Sider og paa Kanterne med sammenfalsede, galvaniserede, mindst 0,457 mm tykke Jernplader (B. W. G. Plade Nr. 26) eller anden af den stedlige Brandmyndighed godkendt Konstruktion.

**) For Tiden Reglement af 8. Februar 1930 for Udførelse og Drift af elektriske Stærkstrømsanlæg.

27 Febr. Nr. 44.

Tilførsel af Vædske til Oplaget maa ikke ske ved Tapning eller Omhældning. Typer af Anordninger til Pumpning eller til Aftapning af afmaalte Mængder skal godkendes af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker, hvis Tilladelse til Anvendelse af maskinel Pumpning kræves i hvert enkelt Tilfælde. Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker kan forbyde Typer af andre Aftapningsanordninger, naar deres Konstruktion maatte give Anledning dertil.

Indtil 400, og 4,000 20,000 l.

§ **5**. Med den stedlige Brandmyndigheds Tilladelse og paa de af denne angivne Vilkaar maa indrettes:

a. Oplag paa indtil 400 Liter indrettet paa anden Maade end i § 4 d nævnt.

b. Oplag paa over 400 indtil 4 000 Liter under aaben Himmel i Beholdere paa ikke over 400 Liter eller i underjordiske Tanke, forsaavidt Tankene er udført efter Systemer godkendte af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker.

c. Oplag paa indtil 20 000 Liter i underjordiske Tanke som nævnt under b, hver rummende højst 4 000 Liter.

400— 30,000 l.

§ **6**. Andre Oplag end de i § 5 nævnte paa over 400 Liter indtil 30 000 Liter maa kun indrettes paa saadanne Betingelser, som Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at stille.

Over 30,000 l.

§ **7**. Oplag paa over 30 000 Liter maa kun indrettes med Justitsministeriets Tilladelse.

Vædsker af Fareklasse II.

Beholdere.

§ **8**. [1]) Beholdere til mere end 10 Liter skal være af Jern eller andet tungtsmelteligt Metal eller solide Trætønder. Vædsker, der vilde blive forurenet ved Opbevaring i Metalbeholdere, eller hvis Sammensætning vilde blive ændret paa en for deres Anvendelse skadelig Maade, tillades dog i Erhvervsøjemed opbevaret paa Glasflasker rummende indtil 40 Liter.

[2]) Aabne Beholdere maa ikke henstilles og Omhældning eller Aftapning ikke finde Sted i Nærheden af aabent Lys eller Ildsted i Brug. Tobaksrygning og Afrivning af Tændstikker maa ikke finde Sted under Omhældning eller Aftapning eller i Nærheden af aabne Beholdere eller udflydt Vædske. Omhældning og Aftapning.

[3]) Enhver Beholder, hvorfra der tappes, skal være forsvarligt anbragt, og under Taphaner skal der være en Spildebakke, forsaavidt der ikke paa anden Maade er draget Omsorg for at hindre spildt Vædske i at brede sig. Opbevaring maa ikke finde Sted i Trapperum, Gange, Portgennemkørsler og lign.

§ **9**. Godkendelse kræves ikke for følgende Oplag, idet dog de under Punkt c. nævnte Oplag skal anmeldes for den stedlige Brandmyndighed, forinden de tages i Anvendelse:

a. Oplag paa indtil 40 Liter i Boliger eller Kontorer i veltillukkede Glasflasker til højst 2 Liter eller i veltillukkede Metalbeholdere af tungtsmelteligt Metal. Indtil 40 l.

b. Oplag paa indtil 400 Liter i Udsalgs- eller Forretningslokaler, i hvilke saadanne Vædsker forhandles eller anvendes, forsaavidt Opbevaring sker i Beholdere som nævnt under a. eller i veltillukkede Trætønder. Oplaget maa kun findes i Rum i Stue eller Kælder, hvilke Rum skal være forsynet med pudsede Trævægge og pudsede Trælofter eller være indrettet paa anden lige saa brandsikker Maade, og hvortil der kun maa være Adgang fra det fri eller fra andre til Forretningen eller Virksomheden i nævnte Etager hørende Lokaler. Fra Oplagsrummet maa ikke findes umiddelbar Adgang til andre Trapper end saadanne, der alene fører til det fri eller alene til Udsalgslokalet. Indtil 400 l.

c. Oplag paa indtil 2 000 Liter: Indtil 2,000 l.

1. I Bygninger med ikke mere end to Etager (Kælderen regnes ikke for en Etage) i Kælderrum som foreskrevet i b., forsaavidt Opbevaringen sker i Beholdere under 400 Liters Rumfang som foreskrevet i b. eller i større Beholdere, hvis Konstruktion samt Fylde- og

27 Febr. Nr. 44.

Aftapningsindretninger er godkendt af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker. I Udsalgslokaler og dermed i Forbindelse staaende Kælderrum maa der paa samme Tid højst opbevares 2 400 Liter, deraf 400 Liter i Udsalgslokalet. Der skal ved Aflaasning eller paa anden Maade sørges for, at uvedkommende ikke kan faa Adgang til Oplagsrummet.

2. I underjordiske Tanke i det fri efter Systemer godkendt af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker.

3. Under aaben Himmel eller i kun dertil anvendt Bygning eller overdækket Grube, i alle Tilfælde i en Afstand af mindst 10 m fra brandfarlig Bygning eller brandfarligt Oplag*). Oplag udenfor Bygning skal desuden have en Afstand af mindst 5 m fra Vinduer og Døre i ubeboet grundmuret Bygning med haardt Tag og højst 2 Etager og en Afstand af mindst 10 m fra Vinduer og Døre i Beboelses- og Værkstedsbygninger og Bygninger uden Grundmur eller haardt Tag eller med mere end 2 Etager.

Saavel ved Oplag under aaben Himmel som ved Oplag i kun dertil anvendt Bygning eller Grube skal der ved Jordvold, Mur eller lignende dannes et Bassin, der kan optage det dobbelte af den oplagrede Vædskemængde i udflydt Tilstand.

Ved Oplag paa over 400 Liter skal der tillige ved Indhegning, Aflaasning eller paa anden Maade sørges for, at uvedkommende ikke kan faa Adgang til Oplaget.

Indtil 20,000 l.

§ **10**. Oplag paa indtil 2 000 Liter indrettet paa anden Maade end i § 9 nævnt og Oplag paa over 2 000 Liter indtil 20 000 Liter maa kun indrettes paa saadanne Vilkaar, som den stedlige Brandmyndighed i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at stille. Beholdere til mere end 400 Liter samt Fylde- og Aftapningsindretninger til saadanne Beholdere

*) Jfr. Fodnote **) til § 4 d.

skal være udført efter et af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker godkendt System. 27 Febr. Nr. 44.

§ **11**. Oplag paa over 20 000 Liter indtil 50 000 Liter maa kun indrettes paa saadanne Betingelser, som Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at stille. 20,000—50,000 l.

§ **12**. Oplag paa over 50 000 Liter maa kun indrettes med Justitsministeriets Tilladelse. Over 50,000 l.

Vædsker af Fareklasse III.

§ **13**. Omhældning og Aftapning skal foregaa med tilbørlig Forsigtighed. Omhældning og Aftapning.

§ **14**. Godkendelse kræves ikke for følgende Oplag, forsaavidt de ikke er en Del af Oliefyringsanlæg, idet dog de under Punkterne b. og c. nævnte skal anmeldes for den stedlige Brandmyndighed, forinden de tages i Anvendelse:

a. Oplag paa indtil 1 000 Liter i veltillukkede Beholdere. Indtil 1,000 l.
b. Oplag paa indtil 4 000 Liter i veltillukkede Beholdere i Kælderrum indrettede som angivet i § 9 b. Indtil 4,000 l.
c. Oplag paa indtil 10 000 Liter: Indtil 10,000 l.
   1. I underjordiske Beholdere.
   2. Under aaben Himmel eller i kun dertil anvendt Bygning, forsaavidt Opbevaring sker i Jernfade eller Trætønder, og Oplaget (Bygningen) er indrettet og beliggende som angivet i § 9 c., Nr. 3.

§ **15**. Oplag paa indtil 10 000 Liter indrettet paa anden Maade end i § 14 nævnt, herunder til Oliefyringsanlæg, samt Oplag paa over 10 000 Liter indtil 50 000 Liter maa kun indrettes paa saadanne Vilkaar, som den stedlige Brandmyndighed i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at stille. Indtil 50,000 l.

§ **16**. Oplag paa over 50 000 Liter, men ikke over 200 000 Liter maa kun indrettes paa saadanne Betingelser, som Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at stille. 50,000—200,000 l.

§ **17**. Oplag paa over 200 000 Liter maa kun indrettes med Justitsministeriets Tilladelse. Over 200,000 l.

27 Febr. Nr. 44.

Vædsker af Fareklasse IV.

Omhældning og Aftapning.

§ **18**. Aabne Beholdere maa ikke henstilles og Omhældning eller Aftapning ikke finde Sted i Nærheden af aabent Lys eller Ildsted i Brug. Tobaksrygning og Afrivning af Tændstikker maa ikke finde Sted i Nærheden af aabne Beholdere eller udflydt Vædske.

§ **19**. Godkendelse kræves ikke for følgende Oplag, idet dog de under Punkterne b.—d. nævnte skal anmeldes for den stedlige Brandmyndighed, forinden de tages i Anvendelse.

Indtil 400 l. a. Oplag paa indtil 400 Liter i veltillukkede Beholdere.

Indtil 1,000 l. b. Oplag paa indtil 1 000 Liter i veltillukkede Beholdere i ikke brandfarlig Bygning, forsaavidt der ikke findes Beboelse i Etager under Oplaget, eller under aaben Himmel, i begge Tilfælde fjernet mindst 6 m fra brandfarlig Bygning eller brandfarligt Oplag*).

Indtil 4,000 l. c. Oplag paa indtil 4 000 Liter i Metalbeholdere i Forretningslokaler i ikke brandfarlig Bygning*). Omhældning og Aftapning maa ikke finde Sted, og Oplaget maa kun findes i Rum i Stue eller Kælder og kun med Adgang fra det fri eller fra andre til Forretningen eller Virksomheden i nævnte Etager hørende Lokaler. Fra Oplagsrummet maa ikke findes direkte Adgang til andre Trapper end saadanne, der alene fører til det fri eller alene til Udsalgslokalet.

Indtil 10,000 l. d. Oplag paa indtil 10 000 Liter under aaben Himmel eller i kun dertil anvendt Bygning, forsaavidt Oplaget (Bygningen) er indrettet og beliggende som angivet i § 9 c., Nr. 3.

Indtil 10,000 l. § **20**. Oplag paa indtil 10 000 Liter indrettet paa anden Maade end i § 19 a.—d. nævnt maa kun indrettes paa saadanne Vilkaar, som den stedlige Brandmyndighed i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at stille.

Over 10,000 l. § **21**. Oplag paa over 10 000 Liter maa kun indrettes paa saadanne Betingelser, som Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer i hvert enkelt Tilfælde anser det for fornødent at stille.

*) Jfr. Fodnote **) til § 4 d.

§ **22**. *Transport* (Distribuering). Beholdere med Vædsker af Fareklasse I og II maa end ikke midlertidig henlægges udenfor lovligt Lager (f. Eks. paa Gade, Gaardsplads, Havnekaj m. m.), medmindre den stedlige Brandmyndighed giver Tilladelse dertil. De skal derfor uden Opsættelse bringes direkte fra Vogn (Skib) til lovligt Lager og omvendt. **Midlertidig Henlægning.**

§ **23**. [1]) Ved Transport af Vædsker af Fareklasse I er det forbudt Køretøjets Fører saavel som andre paa dette værende Personer at ryge Tobak, at afrive Tændstikker eller paa anden Maade omgaas med Ild. Ild og Lys, der kan antænde brandfarlige Dampe, maa ikke transporteres paa eller komme i brandfarlig Nærhed af Køretøjet. Køretøjet maa ikke uden Opsyn henstilles med Ladning i Garager eller i andre Bygninger eller paa Gade eller Vej. **Transport af Vædsker af Fareklasse I og II.**

[2]) Ved Transport paa Motorvogne af brandfarlige Vædsker af Fareklasse I i Mængder paa over 1 000 Liter og ved Aftapning fra Køretøjer af Vædsker af Fareklasse I skal der paa et let tilgængeligt Sted ved Førersædet forefindes mindst 2 l Tetraklorkulstof fordelt paa 2 Beholdere, hvilke Beholdere skal have en Aabning paa mindst 3 cm i Diameter og være dækket med et Lukke, der let kan aabnes, eller to andre af Justitsministeriet for Ruteautomobiler godkendte Slukningsapparater.

[3]) Ved Transport af Vædsker af Fareklasse I og II paa Køretøjer skal følgende Foranstaltninger iagttages:

a. Flasker skal være beskyttede mod Itubrydning.
b. Flasker, Dunke og Tønder skal være anbragte paa en saadan Maade, at Nedfald eller Udgliden under Kørselen ikke kan finde Sted.
c. Beholderne skal under Kørsel være vel tillukkede, saaledes at Spild og Fordampning af deres Indhold hindres.
d. Paa Køretøjet maa ikke findes Eksplosivstoffer.
e. Køretøjets Fører skal udvise fornøden Forsigtighed under Kørselen og ved Vognens Manøvrering. Fri Udblæsning fra Motoren er forbudt.

27 Febr. Nr. 44.

f. Under Kørsel skal Aftapningsslanger eller Rør være afskruede og fast anbragte paa særlige, hertil bestemte Pladser paa Køretøjet.

g. Aftapningsanordninger saasom Haner, Slanger og Rør skal være tætte, i god Stand og med tætte Samlinger. Ved Aftapning af Vædsker af Fareklasse I skal Aftapningsanordningen under Benyttelsen ved Forskruninger eller paa anden Maade være tæt tilsluttet de Beholdere, der aftappes og paafyldes.

[4]) Den stedlige Brandmyndighed er berettiget til at forbyde Anvendelsen af Køretøjer, hvis Benyttelse paa Grund af Mangler skønnes at være forbundet med Fare.

Køretøjer med Beholdere over 200 l.

[5]) Konstruktionen af Køretøjer, der anvendes til Transport af brandfarlige Vædsker af Fareklasse I og II, skal være godkendt af Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker, naar der paa Køretøjet findes fast anbragte Beholdere til 200 Liter eller derover (Tankvogne). Aftapning af Vædsker af Fareklasse I fra Beholdere, der befinder sig paa ikke godkendte Køretøjer, maa kun ske fra Beholdere paa 200 Liter og derunder.

Transport i Jernbanevogn.

§ **24.** [1]) Jernbanevogne til Transport af brandfarlige Vædsker skal opfylde de til enhver Tid af de danske Statsbaner fastsatte Forskrifter for Konstruktion og Indretning af saadanne Vogne.

[2]) Under Transport af Jernbanevogne lastet med brandfarlige Vædsker og ved saadanne Vognes Henstaaen paa Jernbaneterræn skal der udvises fornøden Forsigtighed under Hensyntagen til den med den paagældende Vædske forbundne Brand- og Eksplosionsfare.

[3]) Ankomsten af Jernbanevogn lastet med brandfarlige Vædsker af Fareklasse I skal, saafremt Vognen udrangeres for Losning af Indholdet, og saafremt Banestyrelsen finder, at særlige Forhold som f. Eks. Vognens Placering eller lignende gør det nødvendigt, af denne anmeldes for den stedlige Brandmyndighed, som da skal fastsætte de Sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes.

[4]) Ladning og Losning maa almindeligvis kun ske fra og til lovligt Lager. Ladning og Losning af Vædsker af Fareklasse I og II direkte fra Skib til Jernbanetankvogn eller fra Skib eller Jernbanetankvogn til Tankvogn eller andre transportable Beholdere maa kun ske efter Tilladelse fra Justitsministeriet; i Nødstilfælde kan dog Tilladelse gives af den stedlige Brandmyndighed, der skal indberette saadanne Tilfælde til Justitsministeriet. Distribuering fra Skib eller Jernbanetankvogn.

§ **25**. *Almindelige Bestemmelser.* [1]) Andragender om Tilladelse til Oprettelse af Oplag af brandfarlige Vædsker skal være ledsaget af Oversigtsplaner og de fornødne Tegninger i dobbelt Udfærdigelse, hvorved der gøres nøje Rede for Oplagets Beliggenhed i Forhold til Omgivelserne saavel som dets nærmere Indretning samt Art og Mængde af de Vædsker, der agtes oplagrede, hvorledes de tilføres Oplaget, og Arten af de Beholdere, som agtes benyttet. Andragender.

[2]) Andragender om Godkendelse af Oplagringssystemer eller Tankvognssystemer skal være ledsaget af de fornødne Tegninger i dobbelt Udfærdigelse og Redegørelse for deres Indretning og Benyttelse samt Art og Mængde af de Vædsker, hvortil de agtes benyttet.

§ **26**. [1]) Benyttes en meddelt Tilladelse til Oprettelse af et Oplag ikke inden 1 Aar, betragtes den som bortfaldet.

[2]) Saafremt et Oplag, for hvilket der eksisterer Anmeldelsespligt, flyttes til andet Sted, eller saafremt et Oplag, til hvis Oprettelse der er meddelt Tilladelse, skifter Indehaver, skal Indehaveren, henholdsvis den nye Indehaver, inden 8 Dage anmelde dette til den stedlige Brandmyndighed.

[3]) Saavel den stedlige Brandmyndighed som Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker skal paa Forlangende af vedkommende Ejer eller Bruger oplyse, i Henhold til hvilken Paragraf i denne Bekendtgørelse en af den paagældende Myndighed truffen Bestemmelse er sket.

[4]) Alle i Henhold til denne Bekendtgørelse trufne Afgørelser kan paaklages for Justitsministeriet.

27 Febr. Nr. 44.

[5]) Justitsministeriet kan til enhver Tid tilbagekalde en i Medfør af nærværende eller tidligere gældende Bekendtgørelse meddelt Tilladelse, saafremt dette af Sikkerhedshensyn (herunder ogsaa færdselsmæssige Hensyn) viser sig paakrævet.

Straf.

§ **27**. Overtrædelse af denne Bekendtgørelses Bestemmelser og de i Henhold til disse givne Forskrifter, Paalæg eller Forbud straffes i Medfør af § 40 i Lov af 15. Maj 1868 om Brandvæsenet i København, § 33 i Reglement af 27. Februar 1918 for Brandvæsenet i Frederiksberg Kommune, § 35 i Lov af 21. Marts 1873 om Brandvæsenet i Købstæderne med Undtagelse af København, jfr. Lov Nr. 272 af 28. Juni 1920, og § 56 i Lov Nr. 174 af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet m. m.

Ikrafttræden.

§ **28**. [1]) Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Juli 1937.

[2]) Oplag for brandfarlige Vædsker, der er i Brug ved nærværende Bekendtgørelses Ikrafttræden, og som i Henhold til de indtil da gældende Bestemmelser var lovlige, samt Tankvogne, hvis Konstruktion er godkendt i Henhold til nævnte Bestemmelser, kan kun kræves bragt i Overensstemmelse med denne Bekendtgørelses Bestemmelser i Tilfælde af Udvidelse eller Ombygning, eller saafremt Hensynet til den offentlige Sikkerhed kræver det.

[3]) Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 141 af 1. April 1922 ophæves.

Nr. 44. Lov-Tid. A. 101—10.

6 Marts. Nr. 46.

Tillæg til Landbrugsmin. Bekendtgørelse af 31. Marts 1933 om Udførsel og Indførsel af Æg.

I Medfør af Lov Nr. 100 af 31. Marts 1928 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg fastsættes herved følgende Bestemmelser.

§ **1**. § 7 i Bekendtgørelse af 31. Marts 1933 om Udførsel og Indførsel af Æg affattes saaledes:

»De Kasser, hvori Æg pakkes til Udførsel her fra Landet, skal være af tørt og lugtfrit Træ eller Pap og skal, forsaavidt

angaar Maal, Soliditet og Udførelse, være vel egnet til For- 6 Marts.
sendelse af Æg. Endestykkerne paa Kasser af Træ skal være Nr. 46.
afhøvlede. Kasserne skal være rene, og det anvendte Pakkemateriale skal være af god, tør og lugtfri Kvalitet.

Kasser af Pap maa ikke indeholde over 18 Snese Æg.

»Friske Danske Æg«, »Danske Klinke Æg« og »Danske Kølehus Æg«, der udføres til Storbritannien, maa kun være emballeret i flade Trækasser, indeholdende 36 Snese Æg i to Lag, eller i Kasser à 18 Snese.«

§ **2**. Til § 9 i fornævnte Bekendtgørelse af 31. Marts 1933 føjes som Stk. 3:

»3. I Kasser, der ikke indeholder over 18 Snese Æg, behøver Mærkningen kun at være anført indvendig paa det ene Kasseendestykke. Forsaavidt angaar Papkasser, hvor Kasseendestykkerne har en Forlængelse, der bøjes ind over Æggene, kan Mærkningen anbringes paa nævnte Forlængelse.«

§ **3**. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og samtidig ophæves Tillæg af 8. September 1934 til Landbrugsministeriets fornævnte Bekendtgørelse af 31. Marts 1933.

Nr. 46. Lov-Tid. A. 112.

Landbrugsmin. Bekendtgørelse vedrørende Para- 6 Marts.
tyfus hos Ænder. Nr. 47.

I Medfør af § 10 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, jfr. § 1 i Lov Nr. 188 af 1. Maj 1923 om Tillæg til denne Lov, fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser:

§ **1**. Ved Paratyfus hos Ænder forstaas enhver af Bakterier hørende til Salmonellagruppen foraarsaget Infektion saavel hos Ællinger som hos voksne Ænder.

§ **2**. Paratyfus hos Ænder henføres under § 10 A i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, hvorefter Ejeren eller den, som paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, skal anmelde for en Dyrlæge, naar han har Grund til at antage, at denne Sygdom er til Stede.

6 Marts. Nr. 47.

Paratyfus maa formodes at forekomme bl. a. i Tilfælde, hvor der forekommer større Dødelighed blandt Ællingerne.

§ 3. Saafremt det ved laboratoriemæssig Undersøgelse af døde Dyr eller ved Blodprøver paavises, at en Andebesætning er angrebet af Paratyfus, skal Politimesteren efter Indstilling fra Veterinærdirektoratet give Ejeren Tilhold om,

1. ikke at bortføre Andeæg fra Ejendommen, medmindre Veterinærdirektoratet har givet særlig Tilladelse dertil,
2. ikke fra Ejendommen at bortføre Ænder (herunder Andrikker og Ællinger), hverken i levende eller slagtet Tilstand.

   Slagtefærdige Ænder kan dog bortføres i levende eller slagtet Tilstand, naar Veterinærdirektoratets Billigelse forud indhentes, og de Betingelser, som nævnte Direktorat maatte stille for at undgaa Smittespredning, nøje iagttages,
3. ikke at bortføre Redskaber, Transportkasser, Rugemaskiner m. m., medmindre disse forud er renset og desinficeret i nøje Overensstemmelse med derom modtagen Anvisning fra Veterinærdirektoratet,
4. ikke at anvende Æggeskaller eller ubefrugtede Æg fra Rugemaskiner som Foder for Dyr,
5. ikke at foretage Udrugning af Ællinger for andres Regning,
6. at lade Dyr, der er døde eller dræbte paa Grund af Sygdommen, Organer og Affald fra slagtede Dyr, Æggeskaller fra Rugemaskiner samt Ællinger, der er døde i Ægget, brænde eller omhyggeligt nedgrave paa Ejendommen og
7. at foretage en grundig Rensning og Desinfektion i Overensstemmelse med derom modtagen Anvisning fra Veterinærdirektoratet.

   Ejerens Opmærksomhed bør endvidere henledes paa, at der kan være Mulighed for Smittens Overførelse til Mennesker gennem Æg og slagtede Dyr, som spises uden at være fuldstændig gennemkogte eller gennemstegte.

6 Marts Nr. 47.

§ **4**. Det paahviler enhver Ejer, i hvis Besætning der er paavist Paratyfus, at oplyse overfor Veterinærpolitiet, til hvem der maatte være solgt (udleveret) Rugeæg, Andrikker, Ænder og Ællinger i alle Aldre, eller fra hvem der er købt eller modtaget Æg til Udrugning eller indkøbt Dyr.

§ **5**. Det i Henhold til § 3 meddelte Tilhold maa ikke hæves uden Veterinærdirektoratets Billigelse. Veterinærdirektoratet kan, forinden Tilholdet hæves, paabyde, at der skal udtages Blodprøver i fornødent Omfang i Besætningen.

§ **6**. Veterinærdirektoratet er berettiget til ved Mistanke om Tilstedeværelse af Paratyfus i en Andebesætning eller ved smittefarligt Samkvem med Besætninger, angrebne af denne Sygdom, at lade udtage Blodprøver i fornødent Omfang uden Udgift for Ejeren.

§ **7**. Veterinærdirektoratet er berettiget til ogsaa at forlange de i denne Bekendtgørelse fastsatte Bestemmelser iagttaget, saafremt Paratyfus maatte optræde epizootisk blandt andet Fjerkræ end Ænder.

§ **8**. 1. Udgifterne ved Dyrlægeundersøgelser i Henhold til § 2 afholdes af det offentlige i Overensstemmelse med Reglerne i § 1, Stk. 1, samt §§ 6 og 7 og § 8, Stk. 1, i Cirkulære herfra af 6. Marts 1936 til samtlige Dyrlæger vedrørende Betaling for offentlige Forretninger, saafremt Diagnosen Paratyfus bekræftes. I modsat Fald vil der ikke kunne ydes Betaling af det offentlige.

2. Udgifterne til Udtagelse og Undersøgelse af Blodprøver er, bortset fra de i § 6 omhandlede Tilfælde, det offentlige uvedkommende.

§ **9**. Overtrædelse af de i denne Bekendtgørelse fastsatte Bestemmelser straffes, forsaavidt ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, i Henhold til § 18 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene med Bøder fra 20—500 Kr. I Gentagelsestilfælde fordobles Bøden.

§ **10**. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

9 Marts. **Meddelelse fra Elektricitetsraadet vedrørende Ændring af Luftantenner og Nedføringer fra disse, der ikke tilfredsstiller Bestemmelserne i Stærkstrømsreglementet af 8. Februar 1930.**

Efter dertil af Ministeren for offentlige Arbejder meddelt Bemyndigelse har Elektricitetsraadet i Medfør af § 1 B 2 i Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om elektriske Stærkstrømsanlæg under Dags Dato fastsat, at Luftantenner og Nedføringer fra disse, hvis Beliggenhed i Forhold til Stærkstrømsledninger ikke tilfredsstiller Bestemmelserne i § 187 i Stærkstrømsreglementet af 8. Februar 1930, *inden den 1. April 1938* vil være at bringe i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 187 i Elektricitetskommissionens Meddelelse Nr. 13 af 15. December 1933.

Meddelelse Nr. 9.

Uddrag af Bestemmelserne i § 187 i Stærkstrømsreglementet af 8. Februar 1930 angaaende Luftantenners Anbringelse i Nærheden af Stærkstrømsluftledninger:

a. Antenner i det Fri (Luftantenner) maa ikke krydse over eller under Højspændingsluftledninger eller paa noget Punkt komme disse nærmere end 15 m maalt i vandret Projektion. Forsaavidt der mellem Højspændingsluftledningerne og Antennen befinder sig Bygninger af en saadan Højde, at en indbyrdes Berøring mellem Højspændingsluftledningerne og Antennen er udelukket, behøver forannævnte Afstand dog ikke at overholdes.

b. Luftantenner maa ikke krydse under Lavspændingsluftledninger.

c. Luftantenner maa ikke krydse over Lavspændingsluftledninger, der er ført langs Gade eller Vej (herfra undtages dog Markveje og lign.).

Luftantenner maa kun krydse over Lavspændingsluftledninger, naar disse er beliggende i et lodret Plan med en jordforbundet Nulledning eller Minusledning anbragt øverst, og Afstanden mellem Antenne og nærmeste Lavspændingsledning mindst andrager 1 m, og følgende Regler vedrørende Antenneophængningen iøvrigt iagttages:

1. Antennen skal udføres af Traad eller snoet Kabel af Bronce med en Brudstyrke af ca. 58 kg/mm² eller af haardtrukket Kobber med en Brudstyrke af ca. 38

kg/mm². Ved Bronce skal Tværsnittet af Antennen mindst være 2,7 mm², medens det ved Kobber skal være mindst 3,5 mm². 9 Marts.

2. Afstanden mellem Fastholdelsespunkterne for Antennen paa begge Sider af Krydsningsstedet maa ikke overskride 30 m, der maa ikke i Krydsningsfaget findes Samlinger i Antennen, og Krydsningsvinklen skal være saa stor som mulig.
3. Antennen maa kun fastgøres til saadanne Bygningsdele, Master, Stativer eller lignende, som er tilstrækkelig stærke til at modstaa de fra Antennen under de forskellige Vejrforhold hidrørende Paavirkninger, og Fastgørelsen maa være udført paa fuldt ud forsvarlig Maade. Antennen maa ikke fastgøres til Høj- og Lavspændingsmaster samt Træer.
4. Afstanden fra en Mast eller Ophængningspunkt for Antennen til den nærmeste Lavspændingsledning skal være mindst 1,5 m.
5. Antennen maa kun ophænges ved Hjælp af Traade og Isolatorer, hvis Brudstyrke er mindst det dobbelte af den samlede Brudstyrke af de til disse befæstede Antennetraade.
6. Antennen skal ophænges fast og maa ikke være indrettet til at fire ned.

d. Ved Luftantenner, der ikke krydser Lavspændingsluftledninger, skal Afstanden mellem Antenne og Lavspændingsledning maalt i vandret Projektion være mindst 2 m.

Uddrag af Bestemmelserne i § 187 i Elektricitetskommissionens Meddelelse Nr. 13 af 15. December 1933 angaaende Luftantenners Anbringelse i Nærheden af Stærkstrømsluftledninger:

a. Antenner i det Fri (Luftantenner) og Nedføringer fra disse maa hverken krydse over eller under Højspændingsluftledninger eller paa noget Punkt komme disse nærmere end 15 m maalt i vandret Retning. Forsaavidt der mellem Højspændingsluftledningerne og Antennen befinder sig Bygninger af en saadan Højde, at en indbyrdes Berøring mellem Højspændingsluftledningerne og Antennen er udelukket, behøver forannævnte Afstand dog ikke at overholdes.
b. Luftantenner og Nedføringer fra disse maa hverken krydse over eller under Lavspændingsluftledninger (Fordelingsledninger og Stikledninger). Luftantenner og Nedføringer med tilhørende Bærekonstruktioner og Barduner maa ikke paa noget Punkt komme nævnte Ledninger nærmere end 2 m.

9 Marts. c. Luftantenner og Nedføringer fra disse maa hverken krydse *over* eller *under* Luftledninger til Gade- eller Vejbelysning og maa ikke krydse *under* andre til »Installationer i det Fri« hørende Luftledninger.

Ifald Luftantenner og Nedføringer fra disse samt Bæretraade krydser *over* sidstnævnte Ledninger, skal disse enten være udført som Luftkabel (jfr. § 89 g) eller ligge i et lodret Plan og med en blank, jordforbunden Driftsledning anbragt øverst, idet iøvrigt nedenstaaende Regler vedrørende Antenneophængningen maa iagttages:

1. Antennen skal udføres af Traad eller snoet Kabel af Bronce med en Brudstyrke af ca. 58 kg/mm² eller af haardtrukket Kobber med en Brudstyrke af ca. 38 kg/mm². Ved Bronce skal Tværsnittet af Antennen mindst være 2,7 mm², medens det ved Kobber skal være mindst 3,5 mm².
2. Afstanden mellem Fastholdelsespunkterne for Antennen paa begge Sider af Krydsningsstedet maa ikke overskride 30 m; der maa ikke i Krydsningsfaget findes Samlinger i Antennen, og Krydsningsvinklen skal være saa stor som mulig.
3. Antennen maa kun fastgøres til saadanne Bygningsdele, Master, Stativer eller lignende, som er tilstrækkelig stærke til at modstaa de fra Antennen under de forskellige Vejrforhold hidrørende Paavirkninger, og Fastgørelsen maa være udført paa fuldt ud forsvarlig Maade. Antennen maa ikke fastgøres til Træer.
4. Antennen maa kun ophænges ved Hjælp af Traade og Isolatorer, hvis Brudstyrke er mindst det dobbelte af den samlede Brudstyrke af de til disse befæstede Antennetraade.
5. Antennen skal ophænges fast og maa ikke være indrettet til at fire ned.

   Luftantenner og Nedføringer med tilhørende Bærekonstruktioner maa ikke paa noget Punkt komme Luftledninger hørende til »Installationer i det Fri« nærmere end 1 m.

d. Luftantenner maa ikke fastgøres til Stærkstrømsmaster og maa kun fastgøres til Svagstrømsmaster efter Tilladelse af Svagstrømsanlæggets Ejer og kun, saafremt der i mindst 1,5 m Afstand fra Masten findes en Isolator (Isolationsæg eller lignende) indskudt i Antennen.

Tillæg til Landbrugsmin. Bekendtgørelse af 25. Marts 1935 angaaende Udførsel af Fjerkræ og heraf tilvirket Konserves. 12 Marts. Nr. 50.

I Medfør af Lov Nr. 350 af 22. December 1934 om Tillæg til Lov Nr. 100 af 31. Marts 1928 om Udførsel, Indførsel og Forhandling af Æg fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. Den i § 7 i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 25. Marts 1935 angaaende Udførsel af Fjerkræ og heraf tilvirket Konserves foreskrevne Mærkning paa Kasser med slagtet Fjerkræ til Udførsel herfra Landet skal ikke benyttes ved Udførsel til Tyskland.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 15. Marts 1937.

Nr. 50. Lov-Tid. A. 116.

Undervisningsmin. Bekendtgørelse om Statstilskud til Ungdoms- og Aftenskoler samt Efterskoler, oprettede i Tilknytning til en Folkehøjskole m. m. 12 Marts. Nr. 72.

§ 1. [1]) Er der i Tilknytning til en Folkehøjskole oprettet en *Ungdoms- eller Aftenskole*, saaledes at Eleverne i denne i et vist Omfang undervises sammen med Højskolens Elever, ydes der kun Tilskud efter Aftenskoleloven af 11. Maj 1935 til de Timer, som Ungdoms- eller Aftenskolen ikke har fælles med Højskolen. *Som Følge heraf maa der ved Ansøgning om Tilskud til Ungdoms- eller Aftenskolen gives Oplysning om, hvilke Timer Skolen har haft fælles med Højskolen, og disse Timers Antal.*

[2]) I øvrigt maa de i Aftenskoleloven fastsatte Betingelser for Tilskud være opfyldt, saaledes at der navnlig ogsaa af den paagældende Kommune eller af en stedlig Kreds — som ikke kan bestaa af Skolens Lærere eller Elever — er sikret Ungdoms- eller Aftenskolen et Tilskud af mindst 50 Øre pr. Time, og Statens og Skolefondens Tilskud efter Aftenskoleloven skal udbetales Læreren som Tillæg til dennes Lønning som Lærer ved Højskolen.

12 Marts. Nr. 72.

[3]) Tilsvarende Regler kommer til Anvendelse, hvor en Ungdoms- eller Aftenskole er oprettet i Tilknytning til en Landbrugsskole, en Husholdningsskole eller en privat Efterskole.

§ 2. [1]) Drives en privat *Efterskole* sammen med en Folkehøjskole, saaledes at Eleverne paa de to Skoler i et vist Omfang undervises sammen, ydes der kun Tilskud til Efterskolen efter Lov om Statstilskud til private Efterskoler af 11. Maj 1935, forsaavidt Efterskolens Elever har haft mindst 30 ugentlige Timers Undervisning, i hvilken Højskolens Elever ikke har deltaget, jfr. ovennævnte Lovs § 2. *Som Følge heraf maa der ved Ansøgning om Tilskud til Efterskolen gives Oplysning om, hvor mange ugentlige Timer Skolen har haft i alt, og hvor mange af disse Timer den har haft fælles med Højskolen.*

[2]) Tilsvarende Regler kommer til Anvendelse, hvor en privat Efterskole drives sammen med en Landbrugsskole eller en Husholdningsskole.

Nr. 72. Lov-Tid. A. 173.

20 Marts. Nr. 59.

Finansmin. Bekendtgørelse angaaende Udstedelse af Attester om Vurdering til Ejendomsskyld m. v.

Efter Forhandling med Indenrigsministeriet og Justitsministeriet meddeles følgende angaaende Udstedelse af Attester om Vurdering til Ejendomsskyld i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922, jfr. Lov Nr. 47 af 6. Marts 1936, m. v.:

I. Almindelige Vurderingsattester.

Vurderingsattester kan udstedes af de Myndigheder, der oppebærer Ejendomsskat, og af Vurderingsformændene. Derimod maa Vurderingsmændene ikke udstede Vurderingsattester.

a. Vurderingsattester, der udstedes af Amtstuerne (hvortil henregnes Kolding Oppebørselsstue), af Byraadene udenfor Sønderjylland og af Direktoratet for Københavns Skattevæsen, skal foruden Angivelse af 1) Vurderingssummen til Ejendomsskyld (Ejendomsskyldsværdien) indeholde Oplysning om 2) Grundværdien og Fradrag i Grundværdien for

Forbedringer, om 3) Grundbeløbet ved Udmaaling af Grund- 20 Marts.
værdistigning ifølge Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 om Grund- Nr. 59.
stigningsskyld samt om 4) Fradragsbeløbet i Henhold til samme Lovs § 5, 2det Stk., jfr. Bekendtgørelse Nr. 338 af 17. November 1933 VIII 2, der beregnes af de her nævnte Oppebørselsmyndigheder.

Formular til Vurderingsattester, der udstedes af de her under a. nævnte Myndigheder, er vedhæftet nærværende Bekendtgørelse som Bilag 1. Anden Formular maa ikke benyttes af disse Myndigheder.

Med Hensyn til Ejendomme, som er fremkommet ved eller har været Genstand for Udstykning eller Sammenlægning, og for hvilke der af Oppebørselsmyndigheden skal foretages Fordeling eller Sammenlægning af Grundbeløb i Henhold til Lov om Grundstigningsskyld § 3, jfr. Bekendtgørelse Nr. 338 af 17. November 1933 II 5, kan det ske, at der fremsættes Begæring om Udstedelse af Vurderingsattest paa et Tidspunkt, hvor Oppebørselsmyndigheden vel har modtaget den paagældende Vurderingsfortegnelse, men endnu ikke har foretaget Fordeling og Sammenlægning af Grundbeløb i det paagældende Vurderingsdistrikt. I saa Fald bør Oppebørselsmyndigheden om muligt, inden Attesten udstedes, forlods foretage den fornødne Fordeling eller Sammenlægning af Grundbeløb for den Ejendom, Attesten skal vedrøre, for at de to sidste Rubrikker i Attestformularen om Grundbeløbet og Fradragsbeløbet kan blive udfyldt. Skulde Oppebørselsmyndigheden efter Forholdene ikke være i Stand hertil, udfyldes de nævnte to Rubrikker i Attestformularen med: »endnu ikke beregnet«.

b. Vurderingsattester, der udstedes af Sogneraadene (hermed sidestilles i denne Bekendtgørelse Frederiksberg Kommunalbestyrelse), af Byraadene i Sønderjylland og af Vurderingsformændene, skal foruden Angivelse af 1) Vurderingssummen til Ejendomsskyld indeholde Oplysning om 2) Grundværdien og Fradrag i Grundværdien for Forbedringer. Derimod maa Attester, der udstedes af de her nævnte Myndigheder, hverken indeholde Oplysning om Grundbeløbet ved

20 Marts. Nr. 59. Udmaaling af Grundværdistigning eller om Fradragsbeløbet i Henhold til Lov om Grundstigningsskyld § 5, 2det Stk., selv om den attestudstedende Myndighed maatte mene at have sikker Kundskab om disse Beløb. Dog maa Attester, der udstedes af Vurderingsformændene, indeholde Oplysning om Grundbeløbet, *medmindre* den paagældende Ejendom er fremkommet ved eller har været Genstand for Udstykning eller Sammenlægning siden den Vurdering, hvorved Grundbeløbet blev fastlagt, jfr. Lov om Grundstigningsskyld §§ 2 og 3.

Formularer til Vurderingsattester, der udstedes af de her under b. nævnte Myndigheder, er vedhæftet nærværende Bekendtgørelse som Bilag 2 og 3. Andre Formularer maa ikke benyttes af disse Myndigheder.

Meddelelserne fra Vurderingsformændene til Ejerne om foretaget Omvurdering, jfr. Lov Nr. 352 af 7. August 1922 §§ 2 og 4, berøres ikke af foranstaaende.

II. Vurderingspaategninger paa Skøder og lign. Dokumenter.

De i § 23 i Tinglysningsafgiftsloven, optrykt ved Bekendtgørelse Nr. 100 af 23. April 1929, og i § 11, Nr. 3, i Tinglysningsanordningen Nr. 298 af 26. November 1926 foreskrevne Paategninger om Ejendomsskyldsværdien paa Skøder og lign. Dokumenter maa kun meddeles af Amtstuerne, Byraadene udenfor Sønderjylland og Direktoratet for Københavns Skattevæsen, derimod ikke af Sogneraadene og af Byraadene i Sønderjylland.

Vurderingspaategningen skal foruden Angivelse af 1) Vurderingssummen til Ejendomsskyld (Ejendomsskyldsværdien) indeholde Oplysning om 2) Grundværdien, om 3) Løbe Nr. i Vurderingsfortegnelsen, om 4) Vurdering (Vurderingsaar) samt om 5) Fradragsbeløbet i Henhold til Lov om Grundstigningsskyld § 5, 2det Stk., jfr. Bekendtgørelse Nr. 338 af 17. November 1933 VIII 2 b.

Udtalelserne foran under I a, 3die Stk., finder tilsvarende Anvendelse paa de her omhandlede Vurderingspaategninger. Hvis Oppebørselsmyndigheden ikke forinden Meddelelsen af Vurderingspaategningen er i Stand til at foretage den for-

nødne Fordeling eller Sammenlægning af Grundbeløb og derfor heller ikke kan beregne Fradragsbeløbet i Henhold til Lov om Grundstigningsskyld § 5, 2det Stk., maa Bemærkningen i Vurderingspaategningen om Fradragsbeløbet lyde paa, at dette endnu ikke er beregnet. 20 Marts. Nr. 59.

Hvor den paagældende Ejendom ved Dokumentets Udstedelse ikke er (særskilt) vurderet til Ejendomsskyld, skal Paategningen som hidtil blot gaa ud herpaa.

Formular

til Vurderingsattester, der udstedes af Amtstuerne, Byraadene udenfor Sønderjylland og Direktoratet for Københavns Skattevæsen.

Bilag 1.

Vurderingsattest.

for Ejendommen Matr. Nr. / Art. Nr. (for sønderjydske Ejendomme)

.....

af Hartkorn: ..... Tdr. ..... Skp. ..... Fdk..... Alb.

Ifølge Vurdering pr. 1. Oktober 19.....
i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922, jfr. Lov Nr. 47 af 6. Marts 1936, udgør Vurderingssummen til Ejendomsskyld (Grund + Bygninger) ..... Kr.
Grundværdien ..... Kr.
Fradrag i Grundværdien for Forbedringer ..... Kr.

Grundværdien efter Fradrag for Forbedringer ..... Kr.

Grundbeløbet ved Udmaaling af Grundværdistigning ifølge Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 om Grundstigningsskyld udgør..... ..... Kr.

Fradragsbeløbet i Henhold til § 5, 2det Stk., i samme Lov, jfr. Finansm. Bekendtgørelse Nr. 338 af 17. November 1933 VIII 2, er paa Grundlag af ovenanførte Grundværdiansættelse og Grundbeløb beregnet til..... ..... Kr.*)

Hvilket herved attesteres.

....., *den*.....

*) Er der intet Fradragsbeløb, skrives: 0.

20 Marts. Formular
Nr. 59. til Vurderingsattester, der udstedes af Sogneraadene samt af Byraadene i Sønderjylland. **Bilag 2.**

Vurderingsattest.

[Ganske som Bilag 1, dog med Udeladelse af de 2 Bestemmelser i Slutningen »Grundbeløbet ved — — — — beregnet til — — — Kr.*)«].

Formular
til Vurderingsattester, der udstedes af Vurderingsformændene. **Bilag 3.**

Vurderingsattest.

[Indholdet er ganske som i Bilag 1, dog med Udeladelse af den sidste Bestemmelse »Fradragsbeløbet — — — —Kr.*)«].

Nr. 59. Lov-Tid. A. 146—47.

20 Marts. Nr. 73. **Indenrigsmin. Bekendtgørelse angaaende Fastsættelse af Takster for Finansaaret 1937—38 vedrørende Betalingen af de Staten i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 64, 2det Stk., paahvilende Udgifter.**

I Henhold til Lov Nr. 137 af 2. Maj 1934 om Fastsættelse af Regler vedrørende Betalingen af de Staten i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 64, 2det Stk., paahvilende Udgifter fastsætter Indenrigsministeriet herved for Finansaaret 1937—38 følgende Takster for Statens Refusion af de ommeldte Udgifter:

Epidemisk eller smitsom Sygdom.

For vederlagsfri Behandling i Henhold til Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme

*) Til Bestemmelsen vedrørende Grundbeløbet ved Udmaaling af Grundværdistigning er givet saalydende Note: Maa ikke udfyldes, hvis Ejendommen er fremkommet ved eller har været Genstand for Udstykning eller Sammenlægning siden den Vurdering, hvorved Grundbeløbet blev fastlagt, jfr. Lov om Grundstigningsskyld §§ 2 og 3.

Sygdommes Udbredelse § 27 i Slutningen og § 28 godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasse 5 Kr. pr. Sygedag. Denne Takst indbefatter *alle* Udgifter ved Behandlingen af de paagældende Patienter, herunder Udgifter til Operationshonorarer, Røntgenfotografering og Desinfektion — foruden af det af Sygehusets Tøj og Sengeklæder, som Patienterne benytter — af Patienternes Tøj og Sengeklæder under Indtransport eller Ophold paa Sygehus. 20 Marts. Nr. 73.

For offentlig Behandling gælder samme Takster som for vederlagsfri Behandling, saafremt den offentlige Behandling foregaar paa Sygehus.

Mødre kan indlægges sammen med diende Børn, selv om kun den ene er angrebet af den paagældende Sygdom, og i saa Fald refunderes 1½ Gang Taksten for en enkelt Patient.

Alle andre refusionsberettigede Udgifter ifølge nævnte Lov refunderes af Statskassen efter de hidtil gældende Regler, jfr. Lovens § 33.

Tuberkulose.

For tuberkuløses Behandling paa Sygehus (Tuberkuloseanstalt) i Henhold til § 5 i Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasse en Takst af 4 Kr. pr. Sygedag, forsaavidt Indlæggelsen finder Sted efter Epidemikommissionens Bestemmelse i Henhold til nævnte Lovregel. Denne Takst indbefatter *alle* Udgifter ved Behandlingen af de paagældende Patienter.

Alle andre refusionsberettigede Udgifter ifølge nævnte Lov refunderes efter de hidtil gældende Regler, jfr. Lovens §§ 9, 2det Stk., 11 og 13.

Venerisk Sygdom.

For Personer, der som lidende af venerisk Sygdom indlægges til Behandling for offentlig Regning i Medfør af § 5 i Lov Nr. 81 af 30. Marts 1906 om Modarbejdelse af offentlig

20 Marts. Nr. 73. Usædelighed og venerisk Smitte, godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasse 4 Kr. pr. Sygedag. Denne Takst indbefatter *alle* Udgifter ved Behandlingen af de paagældende Patienter, herunder Udgifter til serodiagnostiske Undersøgelser.

Mødre kan indlægges sammen med diende Børn, selv om kun den ene er angrebet af Sygdommen, og i saa Fald refunderes 1½ Gang Taksten for en enkelt Patient.

For Børn, der er indlagt paa Welanderhjem, refunderes den for disse Hjem gældende Betalingstakst.

For ambulant Behandling af venerisk Sygdom ifølge nævnte Lovs § 12 gælder, forsaavidt Behandlingen udføres af Embedslægerne, de i Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedslægevæsenets Ordning § 16, 3) fastsatte Takster. Overenskomster om Antagelse af kommunalt ansatte visiterende Læger kræver Indenrigsministeriets Godkendelse. For de visiterende Læger vil normalt kunne forventes godkendt samme Takster som de for Embedslægerne gældende.

De heromhandlede Udgifter afholdes forskudsvis af den Amts- eller Købstadkommune, hvor Patienten har Ophold paa den Tid, han tages under Behandling, og refunderes af Indenrigsministeriet efter Udløbet af hvert Finansaar, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære af 10. Juni 1936. Kommunerne kan af Indenrigsministeriet erholde Forskud efter de i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg § 81 indeholdte Regler, hvorhos der kvartalsvis kan ydes Forskud, naar der fremsættes Begæring herom, indeholdende Oplysning om de i Kvartalet afholdte Udgifter.

De aarlige Opgørelser affattes paa de dertil bestemte Blanketter, hvoraf Eksemplarer vil kunne faas ved Henvendelse til Sundhedsstyrelsen, Slotsholmsgade 10, København K.

Justitsmin. Bekendtgørelse om Hovedfærdselsaarer. 20 Marts. Nr. 74.

I Medfør af § 11, Stk. 2, i Færdselslov Nr. 129 af 14. April 1932, jfr. Lov Nr. 111 af 7. April 1936, fastsættes herved efter Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder følgende:

§ **1.** [1]) Følgende Vejstrækninger udlægges som Hovedfærdselsaarer og betegnes »Hovedveje« samt angives ved Nummer i Overensstemmelse med nedenstaaende Fortegnelse:

Nr. 1. København—Korsør—Nyborg—Middelfart—Esbjerg.
- 2. København—Køge—Vordingborg—Gedser.
- 3. København—Hørsholm—Helsingør.
- 4. Roskilde—Holbæk—Kalundborg.
- 5. Rudegaard—Hillerød.
- 6. Roskilde—Hillerød—Nyrup.
- 7. Nykøbing F.—Stokkemarke—Nakskov.
- 8. Nyborg—Kværndrup—Faaborg—Mommark—Krusaa—Tønder.
- 9. Odense—Ringe—Svendborg.
- 10. Krusaa—Skanderborg—Aarhus—Hobro—Aalborg—Sæby—Skagen.
- 11. Grænsen (Sæd)—Tønder—Ribe—Korskro—Skern—Holstebro—Thisted—Aabybro—Hjørring—Frederikshavn.
- 12. Esbjerg—Varde.
- 13. Vejle—Nørre Snede—Viborg—Støvring.
- 14. Aalborg—Hirtshals.
- 15. Grenaa—Aarhus—Ringkøbing.
- 16. Grenaa—Randers—Hammershøj—Viborg—Holstebro—Ringkøbing.
- 17. Nørresundby—Aabybro.
- 18. Snoghøj—Vejle—Holstebro.

[2]) Færdselen fra Gader og Veje, der udmunder i eller skærer Hovedveje, har ubetinget Pligt til at vige eller holde tilbage for Færdselen fra begge Sider.

20 Marts. Nr. 74.

§ 2. Hovedveje og Sideveje, der udmunder i eller skærer dem, afmærkes ved Justitsministeriets Foranstaltning efter følgende Regler:

A. Hovedveje. [1]) Hovedveje afmærkes saavel i som udenfor Byomraader ved Tavler med Vejens Nummer i sorte Tal paa gul Bund (Bilaget Fig. 1)*) eller ved tilsvarende Bemaling af Vejsten, Kilometersten o. a. (Bilaget Fig. 2)*). Tavlerne anbringes paa særlige Standere eller paa anden Maade. Endvidere afmærkes Hovedvejene i det Omfang, hvori det findes paakrævet, ved Tavler af Udseende som en ligesidet Firkant staaende paa Spidsen, udført i rødt med hvidt Midterfelt (Bilaget Fig. 3)*). Disse Tavler anbringes i Forbindelse med de fornævnte Nummertavler eller selvstændigt.

[2]) For Hovedveje, der har Endepunkt i København, ophører disses Egenskab af Hovedveje i de Punkter, som fastsættes af Politiet under Hensyn til Færdselsforholdene. Endepunkterne forsynes med tydelig Afmærkning efter Politiets Bestemmelse.

B. Sideveje. Paa alle Gader og Veje, der udmunder i eller skærer en Hovedvej, anbringes indenfor en efter Forholdene afpasset Afstand, som Regel ikke over 50 m, fra Hovedvejen den internationale Advarselstavle for Hovedvej med Forkørselsret, en Trekant staaende paa Spidsen, udført i rødt med hvidt Midterfelt (Bilaget Fig. 4)*). I Byomraader anbringes Tavlen almindeligvis umiddelbart ved Sidegadens Udmunding i Hovedvejen.

C. Møde af Hovedveje. Hvor en Hovedvej udmunder i eller skærer en anden Hovedvej, træffes der, forsaavidt der ikke indrettes Rundkørsel, i hvert enkelt Tilfælde Bestemmelse om, hvilken af Vejene der skal betragtes som Hovedvej i Forhold til den anden. Den sidstnævnte Vej afmærkes da efter de under B for Sideveje angivne Regler.

§ 3. Færdselstavlerne anbringes som Regel i en Højde af mellem 1½ og 2½ m over Jorden, regnet til Tavlens Underkant. Tavlerne kan forsynes med Refleksglas.

*) Ikke optaget i nærværende Samling.

§ **4**. De paa Sideveje nu anbragte Advarselstavler for Korsvej fjernes samtidig med Opstillingen af de i § 2, Afsnit B, nævnte Tavler. 20 Marts. Nr. 74.

De paa Hovedvejene anbragte Advarselstavler for Korsvej forbliver staaende i et Tidsrum af 6 Maaneder, efter at nærværende Bekendtgørelse er traadt i Kraft, men bør derefter fjernes.

§ **5**. Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse træder for hvert enkelt Vejstykke i Kraft, efterhaanden som den foreskrevne Afmærkning er iværksat.

Nr. 74. Lov-Tid. A. 176—77.

Justitsmin. Bekendtgørelse angaaende Varetransportcykler. 22 Marts. Nr. 75.

I Medfør af § 24, Stk. 4, i Færdselslov Nr. 129 af 14. April 1932 fastsætter Justitsministeriet herved følgende Bestemmelser angaaende Indretningen og Anvendelsen af Varetransportcykler, der efter den 1. Oktober 1937 anvendes paa Gader, Veje og Pladser, der er aabne for almindelig Færdsel:

I. *Trehjulede Varetransportcykler.* [1]) Det er forbudt at benytte Cykler, hvis Varelad eller Varekasse har en Længde af over 160 cm, eller hvis Sporvidde overstiger 125 cm. Vareladet eller Varekassen skal være anbragt mellem de bærende Hjul.

[2]) Vægten af de paa Cyklen medførte Genstande maa ikke overstige 150 kg, og Vægten af Cykle med Last maa ikke overstige 230 kg. De medførte Genstande maa ikke rage ud over Vareladets eller Varekassens Sider. Medføres der Genstande, som rager ud over Vareladets eller Varekassens For- eller Bagkant, maa den samlede Længde af Cykle med Last ikke overstige 350 cm. Varekassens eller Læssets Højde maa — bortset fra Transport af Cykler — ikke overstige 140 cm eller, naar Læsset er anbragt bag Føreren, 200 cm, regnet fra Jorden. Varekassen eller Læsset skal være anbragt saa-

22 Marts. Nr. 75.

ledes, at Føreren kan se Vejbanen foran Cyklen i en Afstand af ikke over 8 m, regnet fra Førersædet.

[3]) Cyklen skal være forsynet med et kraftigt og paalideligt Bremseapparat, der virker paa de to Hjul, der bærer Vareladet. Bremsen skal være indrettet til Betjening med Haanden og skal kunne fastholdes i tilspændt Stand.

[4]) Cyklen skal være forsynet med en paa begge Sider af Vareladet eller Varekassen anbragt, tydelig Paaskrift om den ifølge Stk. 2 største tilladelige Nyttelast og Læshøjde. Paaskriften skal være udført i 5 cm høje Bogstaver og Tal og lyde:

LAST..... KG. HØJDE ..... CM.

Sammesteds skal findes tydelig Paaskrift om Ejerens (Brugerens) Navn og Adresse.

II. *Tohjulede Varetransportcykler med Varelad (-kasse) mellem For- og Baghjul.* [1]) Det er forbudt at benytte Cykler, hvis Varelad eller Varekasse har en Bredde af over 65 cm. Cyklens Længde maa ikke overstige 300 cm. Varekassens eller Læssets Højde maa ikke overstige 120 cm, regnet fra Jorden.

[2]) Vægten af de paa Cyklen medførte Genstande maa ikke overstige 100 kg. De medførte Genstande maa ikke rage ud over Vareladet eller Varekassen.

[3]) Cyklen skal være forsynet med en kraftig og paalidelig Baghjulsbremse.

[4]) Cyklen skal være forsynet med Paaskrift paa Vareladet eller Varekassen som anført under I, Stk. 4. Paaskriften om Ejerens (Brugerens) Navn og Adresse kan dog ogsaa anbringes andetsteds paa Cyklen.

III. *Cykler med eethjulet Paahængsvogn.* [1]) Det er forbudt at benytte Cykler med eethjulet Paahængsvogn, hvis Varelad eller Varekasse har en Bredde af over 65 cm. Den samlede Længde af Cykle med Last maa ikke overstige 325 cm. Varekassens eller Læssets Højde maa ikke overstige 100 cm, regnet fra Jorden, og Læssets Bredde ikke 65 cm.

[2]) Vægten af de medførte Genstande maa ikke overstige 100 kg. 22 Marts. Nr. 75.

[3]) Cyklen skal være forsynet med en kraftig og paalidelig Baghjulsbremse.

[4]) Køretøjet skal være forsynet med Paaskrift om Nyttelast og Lasthøjde som anført under I, Stk. 4.

IV. *Cykler med tohjulet Paahængsvogn.* [1]) Det er forbudt at benytte Cykler med tohjulet Paahængsvogn, hvis Sporvidde overstiger 80 cm. Vareladet eller Varekassen skal være anbragt mellem Hjulene. Den samlede Længde af Cykle med Last maa ikke overstige 300 cm. Varekassens eller Læssets Højde maa ikke overstige 120 cm, regnet fra Jorden.

[2]) Vægten af de medførte Genstande maa ikke overstige 100 kg. De medførte Genstande maa ikke rage ud over Vareladets eller Varekassens Sider.

[3]) Cyklen skal være forsynet med en kraftig og paalidelig Baghjulsbremse.

[4]) Køretøjet skal være forsynet med Paaskrift om Nyttelast og Læshøjde som anført under I, Stk. 4.

Transportcykler, der er i Brug den 1. Oktober 1937, skal dog indtil den 1. Januar 1939 vedblivende kunne anvendes, uanset at de ikke opfylder foranstaaende Bestemmelser om Vareladets eller Varekassens Størrelse, om Sporvidde og om Bremser. De øvrige Bestemmelser i Bekendtgørelsen, derunder angaaende Paaskrift, skal derimod iagttages ogsaa med Hensyn til saadanne Cykler.

Nr. 75. Lov-Tid. A. 179—80.

Lov om Leje.

23 Marts. Nr. 54.

Almindelige Bestemmelser.

§ **1.** [1]) Denne Lov finder Anvendelse paa ethvert Lejemaal om:

1) Boliger — undtagen Lejemaal med fuld Kost og Hotelvirksomhed —,

23 Marts. Nr. 54.

2) Lokaler — herunder Beboelseslejligheder —, der benyttes helt eller delvis til erhvervsmæssig Virksomhed (Sagfører-, Læge-, Tandlægevirksomhed og lign.),

3) Forretningslokaler med eller uden Beboelse (Butikker, Beværtninger, Kontorer — herunder Embedskontorer —, Værksteder, Lagre og lign.).

[2]) Loven kommer dog ikke til Anvendelse i det Omfang, hvori der i den øvrige Lovgivning er eller bliver givet særlige Bestemmelser om Lejemaalet.

§ **2**. Loven kommer til Anvendelse, uanset at Lejen helt eller delvis erlægges ved, at Lejeren udfører Arbejde for Udlejeren.

§ **3**. Lovens Bestemmelser — undtagen Slutningsbestemmelserne — kommer, forsaavidt de ikke udtrykkeligt er erklæret for ufravigelige, kun til Anvendelse, hvis ikke andet udtrykkeligt er aftalt eller maa anses for indeholdt i Aftalen.

§ **4**. [1]) Lejeaftalen skal udfærdiges skriftligt, saafremt nogen af Parterne kræver det.

[2]) Vedtagelser i modsat Retning er ugyldige.

§ **5**. [1]) Udfærdiges Aftalen ved Benyttelse af trykt eller paa anden mekanisk Maade fremstillet Blanket, skal det tydeligt angives, paa hvilke Punkter der tillægges Lejeren mindre vidtgaaende Rettigheder eller paalægges ham mere vidtgaaende Forpligtelser end angivet i nærværende Lov.

[2]) Vedtagelser, der er i Strid med Bestemmelserne i Stk. 1, er ugyldige.

§ **6**. [1]) I de Tilfælde, hvor Lejeren efter nærværende Lov skal indhente Udlejerens Samtykke, har Lejeren, saafremt Samtykket gives, Ret til at faa dette skriftligt bekræftet.

[2]) Vedtagelser i modsat Retning er ugyldige.

§ **7**. [1]) Ophører et tinglyst Lejemaal, er Lejeren forpligtet til at foranledige Lejeaftalen aflyst.

23 Marts. Nr. 54.

[2]) For at en tinglyst Lejeaftale kan blive aflyst, er det tilstrækkeligt, at Udlejeren foreviser skriftlig Opsigelse fra Lejeren eller Lejerens skriftlige Bekræftelse af at have modtaget Udlejerens Opsigelse eller Bevis for, at Udlejerens Opsigelse lovlig er forkyndt for Lejeren. Er Lejeren udsat af det lejede ved Fogedens Hjælp, er en Udskrift af Udsættelsesforretningen tilstrækkelig Legitimation til Lejeaftalens Aflysning, naar der er forløbet 4 Uger fra Fogedforretningens Foretagelse, og denne ikke er paakæret eller paaanket.

§ **8**. [1]) Almindelige Flyttedage er den første Dag i hver Maaned. Saafremt denne Dag er en Helligdag eller Dagen før en Helligdag, udskydes Flyttedagen til den næste Søgnedag.

[2]) Senest Kl. 12 paa den Dag, det lejede skal fraflyttes, skal det lejede være rømmet af den udflyttende Lejer.

§ **9**. [1]) Er Lejemaalet ikke indgaaet for et bestemt Tidsrum, kan enhver af Parterne opsige det.

[2]) Det samme gælder, hvis det ikke kan oplyses, hvilken Lejetid Parterne har aftalt.

§ **10**. [1]) Er Opsigelsesvarselet ikke aftalt, ophører Lejemaalet:

1) hvis Lejen beregnes for Fjerdingaar eller længere Tid, paa den Flyttedag, der indtræffer efter Forløbet af tre Maaneder fra Opsigelsen;
2) hvis Lejen beregnes for Maaned, ved Slutningen af en Kalendermaaned efter Opsigelse senest den 15. i Maaneden;
3) hvis Lejen beregnes for Uge, en Lørdag efter Opsigelse senest den første Hverdag i samme Uge;
4) hvis Lejen beregnes for kortere Tid end Uge, Dagen efter Opsigelsen.

[2]) De ovenstaaende Regler finder tilsvarende Anvendelse, hvis bestemt Lejetid er aftalt, men med Forbehold om Opsigelse, uden at dog Varselet er aftalt.

§ **11**. Er Lejemaalet indgaaet for bestemt Tid, og denne er udløbet, og har Udlejeren ikke inden en Maaned

23 Marts. Nr. 54.

derefter opfordret Lejeren til at flytte, kan Lejemaalet kun opsiges efter de i § 10 fastsatte Regler.

§ **12.** [1]) Er det ikke aftalt, paa hvilken Tid Lejen skal erlægges, kan Udlejeren kræve den betalt maanedsvis forud.

[2]) Er Lejen beregnet for kortere Tid end en Maaned, kan Udlejeren kræve den betalt for Begyndelsen af det Tidsrum, for hvilket Lejen beregnes.

Om det lejedes Overlevering til Lejeren.

§ **13.** Bliver det lejede ødelagt ved Ildsvaade eller anden Ulykke før den aftalte Tiltrædelsesdag, bortfalder Aftalen. Om Lejeren kan kræve Erstatning af Udlejeren, afgøres efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ **14.** Paa det Tidspunkt, da Lejemaalet ifølge Aftalen skal træde i Kraft, skal Udlejeren stille det lejede til Lejerens Raadighed i god og forsvarlig Stand, rengjort og frit for Utøj, med hele Ruder og brugelige Laase med Nøgler til alle udvendige Døre. Alle til det lejede hørende Indretninger til Afløb og til Forsyning med Lys, Gas, Vand og Varme skal ved Afleveringen være i god og brugbar Stand.

§ **15.** [1]) Er det lejede ikke ved Lejemaalets Begyndelse i den Stand, som Lejeren efter Retsforholdet mellem ham og Udlejeren kan kræve, og Udlejeren ikke efter Paakrav uden Ophold træffer Foranstaltning til Mangelens Afhjælpning, er Lejeren berettiget til selv at afhjælpe den for Udlejerens Regning. Efterkommer Udlejeren ikke uden Ophold Lejerens Paakrav, eller kan Mangelen ikke afhjælpes indenfor rimelig Tid, kan Lejeren hæve Lejemaalet, saafremt Mangelen ikke maa anses for uvæsentlig.

[2]) Lejeren kan i alle Tilfælde hæve Lejemaalet, hvis Udlejeren har handlet svigagtigt.

[3]) Savnede det lejede ved Aftalens Indgaaelse Egenskaber, som maa anses tilsikrede, eller er Mangelen efter Aftalens Indgaaelse foraarsaget ved Udlejerens Forsømmelse, eller har Udlejeren handlet svigagtigt, kan Lejeren kræve Skadeserstatning.

[4]) For den Tid, i hvilken det lejede lider af en Mangel, der forringer det lejedes Værdi for Lejeren, kan Lejeren kræve et forholdsmæssigt Afslag i Lejen.

[5]) Mangler, som ved Anvendelse af sædvanlig Agtpaagivenhed burde være opdaget af Lejeren, kan ikke paaberaabes af ham, hvis han ikke i Løbet af en Uge meddeler Udlejeren, at han vil gøre den gældende. Dette gælder dog ikke, hvis Udlejeren har handlet svigagtigt.

[6]) Reglerne i Stk. 1—5 kan ikke ved Aftale fraviges til Ugunst for Lejeren.

§ **16**. [1]) Er det lejede ikke i rette Tid rømmet af den tidligere Indehaver, har Lejeren Ret til forholdsmæssig Afkortning i Lejen for den Tid, i hvilken det lejede eller en Del deraf ikke staar til hans Raadighed. Bliver Hindringen ikke uden ufornødent Ophold fjernet, efter at Udlejeren er underrettet, kan Lejeren hæve Lejemaalet. Han kan endvidere kræve Skadeserstatning, medmindre Udlejeren godtgør, at Forsinkelsen ikke skyldes noget Forhold, for hvilket han har Ansvar.

[2]) Reglerne i Stk. 1 kan ikke ved Aftale fraviges til Ugunst for Lejeren.

§ **17**. [1]) Viser det sig, at det lejede har saadan Mangel, at det er forbundet med Sundhedsfare at opholde sig dèr, og Mangelen ikke efter Opfordring straks afhjælpes af Udlejeren, kan Lejeren til enhver Tid hæve Lejemaalet.

[2]) Aftale, hvorved Lejeren fraskriver sig denne Ret, er uden Retsvirkning.

§ **18**. Saafremt Udlejeren i de i §§ 15, 16 og 17 omhandlede Tilfælde, hvor der er indrømmet Lejeren Ret til at hæve Lejemaalet, har afhjulpet Mangelen eller fjernet Hindringen, kan Lejeren ikke senere hæve Lejemaalet.

§ **19**. [1]) Saafremt den til Lejeren overladte Brug er helt eller delvis i Strid med den Lovgivning eller andre af det offentlige givne Forskrifter, der var gældende ved Lejemaalets Indgaaelse eller udtrykkelige Fornyelse, eller med Servitutter eller andre lignende Rettigheder over Ejendommen, kan

23 Marts. Nr. 54.

Lejeren hæve Lejemaalet eller fordre forholdsmæssigt Afslag i Lejen samt kræve Skadeserstatning. Dette gælder dog ikke, saafremt det retsstridige Forhold ikke har medført nogen Indskrænkning i Lejerens Brugsret, og Udlejeren efter Opfordring straks træffer Foranstaltning til at bringe Forholdet i Orden.

[2]) Saafremt Forholdets Retsstridighed kun indskrænker den overladte Brug paa uvæsentlig Maade, kan Lejeren dog ikke hæve Lejemaalet, medmindre Udlejeren har handlet svigagtigt.

[3]) Det i Stk. 1 og 2 anførte gælder dog ikke, saafremt Lejeren vidste, at Brugen var retsstridig, og ej heller, hvis hans Ukendskab skyldes grov Uagtsomhed.

[4]) Saafremt Lejeren ikke har paaberaabt sig den ham overladte Brugs Retsstridighed inden en Uge efter, at han er kommet til Kundskab derom, kan han ikke senere gøre den gældende, medmindre Udlejeren har handlet svigagtigt.

§ **20**. Saafremt et Lejemaal — bortset fra de i § 19 nævnte Tilfælde — bringes til Ophør i Utide ved Udøvelsen af andre Rettigheder over Ejendommen, kan Lejeren kræve Skadeserstatning af Udlejeren.

§ **21**. [1]) Saafremt et Lejemaal bringes til Ophør i Utide derved, at der af det offentlige af sundhedsmæssige eller andre Grunde nedlægges Forbud mod den til Lejeren overladte Brug, er Lejeren kun pligtig at betale Leje til den Dag, Forbudet træder i Kraft.

[2]) Indskrænker Forbudet kun Brugen paa mindre væsentlig Maade, kan Lejeren dog kun kræve et forholdsmæssigt Afslag i Lejen.

§ **22**. [1]) Angaar Lejemaalet Hus eller Del af Hus, som ikke ved Aftalens Indgaaelse var fuldført, finder Bestemmelserne i §§ 13—15, 17 og 18 tilsvarende Anvendelse. Saadanne Lejemaal kan, indtil det lejede er rede til Indflytning, til enhver Tid hæves af Lejeren, dersom der ikke i Lejeaftalen er fastsat en bestemt angiven Dag for Lejemaalets Begyndelse. Forbehold om, at Lejeren skal være

forpligtet til at afvente Husets Fuldførelse eller lignende, er uden Retsvirkning.

[2]) Saafremt Udlejeren imidlertid senest to Maaneder, førend Lejemaalet skal træde i Kraft, meddeler Lejeren, at han ikke kan indestaa for rettidig og behørig Overlevering af det lejede, er han, bortset fra grov Forsømmelse, fritaget for at betale Lejeren Skadeserstatning, og Lejeren kan, hvis han ikke inden en Uge efter at have modtaget Udlejerens Meddelelse underretter Udlejeren om, at han hæver Lejemaalet, ikke senere hæve det paa Grund af manglende rettidig og behørig Overlevering. Ej heller kan Lejeren kræve Skadeserstatning eller hæve Lejemaalet, naar Forsinkelsen med det lejedes Overlevering skyldes udefra kommende Begivenheder, hvis Virkning ikke kunde have været afværget ved pligtmæssige Forholdsreglers Iagttagelse (force majeure), og Udlejeren uden ugrundet Ophold efter Begivenhedens Indtræden har givet Lejeren Underretning. Lejeren kan dog under alle Omstændigheder hæve Lejemaalet, saafremt det lejede ikke er overleveret til ham i behørig Stand senest 2 Uger efter det aftalte Tidspunkt for Lejemaalets Ikrafttræden.

[3]) Lejeren har i alle Tilfælde Ret til at hæve Lejemaalet og kræve Erstatning, saafremt Udlejeren har handlet svigagtigt.

[4]) De ovenfor omtalte Meddelelser kan ske ved anbefalet Brev.

[5]) Det kan ikke før det aftalte Tidspunkt for Lejemaalets Ikrafttræden med Retsvirkning aftales, at Lejeren i det i denne Paragraf omhandlede Tilfælde skal have en for ham byrdefuldere Retsstilling end ovenfor angivet.

Om Vedligeholdelse af det lejede.

§ **23.** [1]) Det paahviler Udlejeren at holde det lejede forsvarligt ved lige og at holde alle dertil hørende Indretninger til Afløb og til Forsyning med Lys, Gas, Vand og Varme i god og brugbar Stand. Fornyelse af Tapet, Maling eller anden

23 Marts. Nr. 54.

Istandsættelse som Følge af Forringelse ved Slid og Ælde skal foretages af Udlejeren, saa ofte saadant under Hensyn til Ejendommens og det lejedes Karakter sædvanemæssigt er paakrævet.

[2]) Udlejeren er ligeledes pligtig at renholde og sørge for sædvanlig Belysning af de til det lejede førende Porte, Trapper og Gange samt at renholde Fortov og Gaard og de i denne værende Indretninger. Udlejeren har dog ingen Pligt til at renholde Fortovet, saafremt dets Renholdelse er overtaget af det offentlige.

[3]) Udlejeren skal endvidere sørge for, at Ejendommen i det hele er i ordentlig Stand.

§ **24**. [1]) Lejeren skal paa egen Bekostning sørge for Vedligeholdelse og Istandsættelse af Laase, Nøgler, Ruder, Vand- og Gashaner, W. C.-Skaale, Badeovne og elektriske Kontakter. Udlejeren er dog pligtig at istandsætte W. C.-Skaale og Badeovne, naar Lejeren kan godtgøre, at disse Genstandes Forringelse ikke skyldes hans Forsømmelse.

[2]) Saafremt det aftales, at Lejeren skal overtage nogen Del af den Udlejeren paahvilende Vedligeholdelses- og Renholdelsespligt, har Lejeren kun saadan Pligt i det Omfang, Aftalen udtrykkeligt paalægger ham det. Er Lejeaftalen udfærdiget skriftligt, kan der efter nærværende Lovs Ikrafttræden ikke med Retsvirkning i selve Lejeaftalen optages Bestemmelser om, at Lejeren skal overtage Udlejerens Pligt til Renholdelse af Fortov og Gaard.

Om Tid og Sted for Betaling af Leje m. v.

25. Forfalder Leje eller andet Vederlag, som paahviler Lejeren, til Betaling paa en af Folkekirkens Helligdage eller paa Grundlovsdagen, udskydes Forfaldsdagen til den følgende Søgnedag.

§ **26**. Leje og andet Vederlag, som paahviler Lejeren, skal betales paa Udlejerens Bopæl eller andet af ham anvist Sted. Hvis Udlejeren flytter til Udlandet, eller Fordringen erhverves af en Person i Udlandet, skal Betalingen ske paa

anvist Sted i Indlandet. Lejeren er berettiget til at indbetale det skyldige Beløb til Postvæsenet til Befordring til Udlejerens Bopæl eller det af ham anviste Sted. 23 Marts. Nr. 54.

Om Nedsættelse eller Forhøjelse af Leje m. v.

§ **27**. Saafremt en Udlejer betinger sig eller oppebærer Leje, der staar i Misforhold til det lejedes Værdi, kan Lejeren kræve Beløbet nedsat til en saadan Leje, som af Retten skønnes rimelig. Ved Afgørelsen heraf vil der være at tage Hensyn til det lejedes Beliggenhed, Art, tidligere Lejeansættelser og Vedligeholdelsestilstand, sammenholdt med den i Kommunen almindelige Leje for Boliger og Lokaler af tilsvarende Beskaffenhed.

§ **28**. Hvis Lejen nedsættes af Retten, har Lejeren Ret til at kræve det for meget betalte Beløb tilbagebetalt og til at fortsætte Lejemaalet for den nedsatte Leje i et Tidsrum, der af Retten fastsættes for Boligers Vedkommende fra 2 til 5 Aar (for Erhvervs- eller Forretningslokaler, jfr. § 1, Stk. 1, Punkt 2 og 3, fra 4 til 8 Aar) efter den endelige Retsafgørelse i Sagen.

§ **29**. Saafremt en Lejer opsiges af Udlejeren til Fraflytning, og det skønnes, at Opsigelsen er foranlediget ved eller staar i Forbindelse med Forsøg fra Udlejerens Side paa at opnaa en Leje, der staar i Misforhold til det lejedes Værdi, kan Retten forkaste Opsigelsens Gyldighed. Lejeren har da Ret til at fortsætte Lejemaalet for den Leje, som af Retten skønnes rimelig, i et Tidsrum, der af Retten fastsættes for Boligers Vedkommende til fra 2 til 5 Aar (for Erhvervs- eller Forretningslokaler fra 4 til 8 Aar) efter den endelige Retsafgørelse i Sagen. Dersom Lejeren har maattet fraflytte det lejede, paahviler det Udlejeren at yde ham fuld Erstatning for alt herved forvoldt Tab.

§ **30**. Er der i øvrigt i en Lejeaftale fastsat noget, som skønnes at være aabenbart ubilligt for en af Parterne, kan Bestemmelsen helt eller delvis tilsidesættes af Retten. Der vil herved være at tage Hensyn saavel til den Byrde, som

23 Marts. Nr. 54.

Bestemmelsen paalægger den ene Part, som til den Interesse, den anden Part har i at kræve Bestemmelsen opretholdt.

§ **31**. [1]) Retten kan bestemme, at Lejeren ikke skal kunne opsiges til Fraflytning til et Tidspunkt, der ligger tidligere end — efter Rettens nærmere Bestemmelse — fra 6 Maaneder til 2 Aar fra Sagens Anlæg, naar Retten, bortset fra de Tilfælde, hvor Uopsigelighed tilkendes i Henhold til §§ 27—29, i en Sag mellem Udlejer og Lejer enten giver Lejeren Medhold eller dog finder, at Lejeren har haft Føje til at lade det i Sagen rejste Spørgsmaal paakende af Domstolene. En saadan Uopsigelighed kan dog ikke tilkendes Lejeren, saafremt Sagen angaar Udlejerens Ret til at ophæve eller opsige Lejemaalet, og Retten giver Udlejeren Medhold.

[2]) Saafremt Lejeren i et Tilfælde, hvor Retten i Henhold til nærværende Paragraf vilde have tilkendt ham en vis Tids Uopsigelighed, allerede er fraflyttet det lejede i Henhold til Opsigelse fra Udlejeren, kan Retten tilkende Lejeren en passende Godtgørelse, der dog ingen Sinde kan overstige hans Tab ved Fraflytningen.

§ **32**. Er Sag anlagt mellem Udlejer og Lejer, kan Retten, naar Omstændighederne taler derfor, ved foreløbig Kendelse bestemme, at Lejemaalet ikke kan opsiges saaledes, at Lejeren skal fraflytte det lejede, forinden endelig Dom er afsagt i Sagen. Denne Kendelse kan af Retten til enhver Tid omgøres.

§ **33**. [1]) Saafremt der er tilkendt en Lejer en vis Tids Uopsigelighed, kan Lejeren dog, naar Omstændighederne taler derfor, med Samtykke af den Ret, der i første Instans har paadømt Sagen, opsiges til et tidligere Tidspunkt med det i Lejeaftalen fastsatte Varsel eller, i Mangel af saadant, med Varsel i Overensstemmelse med § 10. Forinden Samtykket gives, indkalder Retten saavel Lejer som Udlejer til Afgivelse af personlig Forklaring. Samtykket kan gøres betinget af, at Udlejeren betaler Lejeren en ved Rettens Skøn fastsat Sum som Flyttegodtgørelse.

[2]) Afgørelser efter Stk. 1 sker ved Kendelse.

§ **34**. [1]) Bestemmelserne i §§ 27—33 kommer til Anvendelse paa alle Lejemaal. 23 Marts. Nr. 54.

[2]) Sag kan dog ikke anlægges i Medfør af § 27, jfr. § 28, forinden der er hengaaet 10 Aar fra Paabegyndelsen af vedkommende Ejendoms Opførelse eller — forsaavidt angaar helt nye Lejligheder, der indrettes i bestaaende Ejendomme — Paabegyndelsen af Lejlighedens Indretning.

[3]) Den i § 35, Stk. 1, fastsatte Forældelsesfrist af 1 Aar (for Forretningslokaler 2 Aar) begynder i de i Stk. 2 nævnte Tilfælde først at løbe fra Udløbet af Tiaarsfristen. Leje, der er betalt for Tiden indtil Tiaarsfristens Udløb, kan ikke kræves tilbagebetalt.

§ **35**. [1]) Lejerens Krav efter § 27 forældes i Løbet af 1 Aar (for Forretningslokaler 2 Aar) efter Indgaaelsen af Aftale om Leje eller Lejeforhøjelse. Forældelsen afbrydes ved Tingfæstning af en af Lejeren anlagt Sag.

[2]) Lejerens Krav paa Tilbagebetaling af for meget erlagt Leje, jfr. § 28, forældes i Løbet af 1 Aar. Med Hensyn til Fristens Beregning og Forældelsens Afbrydelse forholdes efter Lov Nr. 274 af 22. December 1908.

[3]) Lejerens Krav efter § 29 forældes i Løbet af 2 Maaneder fra Opsigelsen. Forældelsen afbrydes ved Tingfæstning af en af Lejeren anlagt Sag.

§ **36**. [1]) Hvad der i §§ 27—29 og 35 er bestemt om »Leje«, finder tilsvarende Anvendelse paa Vederlag for en i Forbindelse med et Lejemaal staaende Ydelse.

[2]) Saafremt det er aftalt, at Lejeren skal betale særskilt Bidrag til Ejendommens Opvarmningsomkostninger, er Udlejeren pligtig til paa Lejerens Forlangende at fremlægge Regnskab for Omkostningerne og for deres Fordeling paa Ejendommens Lejligheder.

[3]) Er der forudbetalt Leje for et længere Tidsrum end 4 Maaneder, skal det Beløb, der er betalt ud over 4 Maaneders Leje, forrentes med 5 pCt. aarlig. Ved forudbetalt Leje forstaas i denne Forbindelse det Beløb, som umiddelbart

23 Marts. Nr. 54.

inden de aftalte Betalingsterminer henstaar som indbetalt hos Udlejeren.

§ **37**. [1]) I Retssager, som rejses i Henhold til §§ 27—29 eller § 33, er begge Parter i første Instans fritaget for Retsafgift og for Brugen af stemplet Papir.

[2]) Bestemmelserne i §§ 27—36 kan ikke fraviges til Ugunst for Lejeren. Saafremt der er tilkendt Lejeren en vis Tids Uopsigelighed, kan han dog retsgyldigt give Afkald paa denne.

§ **38**. [1]) Saafremt der paalægges Ejendommen nye Vej-, Kloak- eller andre lignende Bidrag til det offentlige, er Udlejeren berettiget til med 3 Maaneders Varsel — eller, saafremt der i Lejeforholdet gælder et kortere Varsel for Opsigelse fra Udlejerens Side, da med dette Varsel — at kræve Bidraget udlignet paa samtlige Lejligheder og Lokaler i Ejendommen gennem en passende Lejeforhøjelse. Dette gælder ogsaa Lejere, hvis Lejemaal er uopsigeligt i en vis Aarrække.

[2]) Saafremt Lejeren vil gøre Indsigelse mod den af Udlejeren i Henhold til nærværende Paragraf krævede Lejeforhøjelse, maa han inden 2 Uger efter Modtagelsen af Udlejerens Krav skriftligt meddele denne sine Indsigelser. Ved Overskridelse af denne Frist fortaber Lejeren Adgang til senere at fremsætte Indsigelse mod Kravet, dog kun saafremt Udlejerens Krav er fremsat skriftligt og indeholder en Begrundelse af Kravet, Angivelse af den krævede Lejeforhøjelses Størrelse samt Oplysning om, at Indsigelse maa gøres til Udlejeren inden 2 Uger.

Om Forringelse af det lejede.

§ **39**. [1]) Lider det lejede efter Lejemaalets Ikrafttræden Skade, for hvilken Lejeren ikke har Ansvar, eller opstaar der som Følge af Ejerens Forsømmelse af sin Vedligeholdelsespligt eller af anden Lejeren utilregnelig Grund Hindringer eller Ulemper for hans Brugsret, finder Bestemmelserne i §§ 15, 17 og 18 tilsvarende Anvendelse.

[2]) Reglerne i Stk. 1 kan ikke ved Aftale fraviges til Ugunst for Lejeren.

Om Lejerens Brug af det lejede.

§ **40**. Lejeren skal under Lejemaalet omgaas forsvarligt med det lejede og dettes Tilbehør samt Ejendommen. Han er pligtig at erstatte al Skade, som ved Vanrøgt eller Forsømmelse forvoldes paa det lejede af hans Husstand eller andre Personer, som af ham har faaet Adgang til det lejede.

§ **41**. Lejeren er pligtig straks at foretage Anmeldelse til Udlejeren, hvis der sker saadan Skade paa Ejendommen, at Udbedring er uopsættelig. Andre Skader skal han anmelde uden ugrundet Ophold. Forsømmer Lejeren pligtig Anmeldelse, svarer han til al deraf flydende Skade.

§ **42**. [1]) Det paahviler Udlejeren efter bedste Evne at sørge for, at der i det hele hersker god Orden i Ejendommen.

[2]) Lejeren er pligtig at efterkomme de af Udlejeren i saa Henseende givne almindelige Ordensregler og andre rimelige Paabud fra Udlejerens Side til Sikring af god Husorden og det lejedes forsvarlige Brug.

[3]) Lejeren er pligtig at sørge for, at hvad der saaledes paahviler ham, ogsaa iagttages af de Personer, for hvis Handlinger han efter § 40 er ansvarlig.

[4]) Viser der sig under Lejemaalet Angreb af Væggetøj eller lignende i det lejede, er Udlejeren pligtig til uden Ophold at træffe Foranstaltning til dets Udryddelse. Om Udlejeren kan kræve Erstatning for Utøjets Indførelse i Huset, afgøres efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ **43**. Lejeren maa ikke uden Udlejerens Samtykke anbringe Radioantenne eller andet paa Ejendommen eller foretage nogen Forandring af det lejede, herunder forsyne det med fast Gulvbelægning, fjerne eller flytte Kakkelovne, Komfurer, Døre, Forsatsvinduer og lign.

44. Lejeren maa ikke uden Udlejerens Samtykke bruge det lejede til andet Øjemed, end Lejeaftalen hjemler.

§ **45**. [1]) Lejeren maa ikke uden Udlejerens Samtykke overlade Brugen af det lejede eller nogen Del deraf til andre end Medlemmer af sin Husstand, hvad enten det sker mod eller uden Vederlag til Lejeren.

23 Marts. Nr. 54.

[2]) Lejeren har dog Ret til at laane eller leje en mindre Del af sin Beboelseslejlighed til sine eller sin Ægtefælles nærstaaende Slægtninge. Aftale, hvorved Lejeren fraskriver sig denne Ret, er uden Retsvirkning.

[3]) I de Tilfælde, hvor saadan Overladelse som nævnt i Stk. 1 og 2 sker, hæfter Lejeren dog for de Forpligtelser, som han har paataget sig overfor Udlejeren.

§ **46**. Saafremt Lejeren handler i Strid med de i §§ 44 og 45 fastsatte Regler, er han overfor Udlejeren ansvarlig for enhver deraf følgende Skade.

Om Udlejerens Adgang til det lejede.

47. [1]) Udlejeren eller dennes Stedfortræder har Ret til, naar Forholdene kræver det, at faa eller skaffe sig Adgang til det lejede.

[2]) Naar det lejede er opsagt eller af anden Grund skal fraflyttes, er Lejeren pligtig at give Adgang for lejesøgende til at bese det lejede paa dertil passende Tider. Er der ikke ved Lejemaalets Indgaaelse eller senere, førend Opsigelse er sket, truffet Aftale om bestemte Tider for Lejlighedens Forevisning, kan Lejeren fastsætte Tiden; dog maa denne ikke være ubekvem for lejesøgende, og den skal være mindst to Timer hver anden Søgnedag.

[3]) Udøvelsen af de nævnte Rettigheder skal ske under størst mulig Hensyntagen til Lejeren.

[4]) Er hverken Lejeren eller nogen til hans Husstand hørende eller hos ham ansat Person til Stede i det lejede, kan Forevisning for lejesøgende kun ske under Ledsagelse af Udlejeren eller hans Stedfortræder.

§ **48**. Udlejeren har Ret til at lade foretage sædvanlige Reparationer i det lejede, forsaavidt det ikke med Rimelighed kan kræves, at Reparationerne udsættes til efter Lejemaalets Ophør.

§ **49**. Udlejeren har Ret til med mindst 2 Ugers Varsel at lade føre Ledninger for Lys, Gas, Vand, Varme og Afløb — herunder ikke Affaldsskakter — gennem det lejede.

§ **50**. Udlejeren har Ret til i Tilfælde af Installation af Varmeanlæg i Ejendommen at raade over de til Arbejdets Udførelse nødvendige Kælderrum og Loftsrum, naar der anvises Lejeren andre til den fastsatte Brug anvendelige Rum. Lejeren kan dog ikke kræve anvist andet Rum, saafremt den forudsatte Anvendelse af Rummet maa anses for overflødiggjort ved Installationen. 23 Marts. Nr. 54.

§ **51**. [1]) Forandringer og Nyindretninger i Ejendommen eller det lejede, som ikke omfattes af Bestemmelserne i §§ 48, 49 og 52, og som under Arbejdets Udførelse eller i Tiden derefter enten volder Lejeren væsentlig Ulempe eller forringer Brugsværdien af det lejede eller vil medføre Lejeforhøjelse, kan ikke foretages, førend der er givet Lejeren Varsel med saadan Frist, at han kan opsige Lejemaalet med det i dette gældende Opsigelsesvarsel og fraflytte det lejede, inden Arbejdet paabegyndes.

[2]) Det kan ikke ved Lejemaalets Indgaaelse med Retsvirkning aftales, at de i Stk. 1 nævnte Arbejder skal kunne udføres med kortere Frist end den i Stk. 1 fastsatte.

§ **52**. I de Kommuner, hvor det er eller bliver paabudt, at Installation af Vandkloset skal være tilendebragt inden et bestemt Tidspunkt, har Udlejeren, saafremt Installationen ikke kan foretages til et tidligere Tidspunkt efter Reglerne i § 51, kun Ret til at foretage saadan Installation med mindst tre Maaneders Varsel til den 1. i en Maaned.

§ **53**. [1]) Ethvert af Udlejeren iværksat Reparations- eller Installationsarbejde skal udføres med al mulig Hurtighed og med den størst mulige Hensyntagen til Lejeren. Ved Installationsarbejde er Udlejeren pligtig til straks at foretage fornødne Efterreparationer.

[2]) Udvises der Forsømmelse ved Arbejdets Udførelse, kan Lejeren kræve Skadeserstatning.

[3]) Lejeren kan ikke med Retsvirkning give Afkald paa de ham ved Stk. 1 og 2 tillagte Rettigheder.

Særlige Regler om Hus eller Husrum, der udlejes til Beboelse.

§ **54**. [1]) Om Husrum, der udlejes til Beboelse, gælder de særlige Regler i §§ 55—58.

23 Marts. Nr. 54.

[2]) Herfra undtages dog:

1) Lejemaal om Beboelseslejlighed i Hus, i hvilket der kun er indrettet 2 Lejligheder, hvoraf Ejeren bebor den ene;
2) Lejemaal om enkelte Værelser;
3) Lejemaal om møbleret Lejlighed eller Del af en saadan;
4) Lejemaal, som ifølge Lejeaftalen kun skal gælde for et bestemt Tidsrum og ophører ved dettes Udløb.

§ **55**. Er Lejemaalet ikke ved Opsigelse eller anden lovlig Ophørsgrund bragt til Ophør senest et Aar efter dets Ikrafttræden (i hvilken Henseende Tiden mellem to April og Oktober Flyttedage regnes for et Aar), fortsættes det paa de aftalte Vilkaar uopsigeligt fra Udlejerens Side indtil den Flyttedag, der indtræffer tre Aar fra Lejemaalets Ikrafttræden.

§ **56**. Uanset Bestemmelsen i § 55 kan Lejeren opsiges med det i Lejeforholdet gældende Varsel i følgende Tilfælde:

1) naar Ejendommens Nedrivning eller Ombygning medfører, at det lejede maa rømmes helt eller delvis;
2) naar Lejeren er Funktionær ved Ejendommens Drift, og det lejede skal benyttes af hans Efterfølger;
3) naar Lejeren som Arbejder eller Funktionær ved en bestemt Virksomhed har lejet Lejligheden af den paagældende Virksomhed og træder ud af sit Arbejdsforhold til denne;
4) naar Lejligheden omfatter Boligrum i velgørende Stiftelser, som herefter skal anvende den efter Stiftelsens Formaal;
5) naar Udlejeren ud over sin Vedligeholdelsespligt har foretaget Forbedringer af Ejendommen, og Lejeren nægter at indgaa paa en til den øgede Brugsværdi svarende Forhøjelse af Lejen;
6) naar Udlejeren ønsker selv at bebo den paagældende Lejlighed;
7) naar vægtige Grunde i øvrigt gør det særlig magtpaaliggende for Udlejeren at blive løst fra Lejemaalet, navnlig hvor en offentlig Interesse eller betydelige erhvervsmæssige Hensyn taler for at imødekomme Udlejerens Ønske.

§ **57**. [1]) Er Lejemaalet ikke ved gyldig Opsigelse eller anden lovlig Ophørsgrund hævet ved Udløbet af det i § 55 ommeldte Tidsrum af tre Aar, fortsættes Lejemaalet i et nyt Tidsrum af tre Aar uopsigeligt fra Udlejerens Side paa samme Vilkaar som hidtil. 23 Marts. Nr. 54.

[2]) Den Lejeren ved §§ 55 og nærværende Paragraf tillagte Uopsigelighed er gyldig mod enhver uden Tinglysning. Forinden Uopsigeligheden er indtraadt, kan Lejeren ikke give Afkald paa den.

§ **58**. [1]) I Tilfælde af Opsigelse i Henhold til § 56 skal Lejeren, saafremt han ikke vil godkende Opsigelsen, senest 2 Uger efter Opsigelsens Modtagelse skriftligt fremsætte Indsigelse derimod, og Udlejeren maa da forelægge Opsigelsen for Retten til Godkendelse inden 2 Uger efter Indsigelsens Modtagelse.

[2]) Sagen behandles som Underretssag ved Ejendommens Værneting.

Særlige Regler om Erhvervs- og Forretningslokaler.

§ **59**. For Erhvervs- og Forretningslokaler, jfr. § 1, Stk. 1, Punkt 2 og 3, gælder de særlige Regler i §§ 60—64.

§ **60**. [1]) Bestemmelserne i §§ 55—58 finder tilsvarende Anvendelse, dog at Ordene »tre Aar« i §§ 55 og 57 ændres til »fem Aar«, og at § 56, Nr. 2, 3 og 4, ikke finder Anvendelse paa Erhvervs- og Forretningslokaler, samt at Nr. 1, 5, 6 og 7 ikke finder Anvendelse paa de Lejemaal, som omfattes af Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom.

[2]) Undtaget fra Uopsigeligheden er de Lejemaal, som ifølge Lejeaftalen kun skal gælde for et bestemt Tidsrum og ophører med dettes Udløb. Undtaget fra Uopsigeligheden er endvidere Lejemaal om Lokaler til Restauration, Butik, Kiosk eller tilsvarende Brug paa Banegaarde, i Teatre, Foreningsbygninger, Forlystelsesetablissementer og lign., hvor Forretningen maa antages hovedsagelig at blive søgt af det Publikum, der benytter de nævnte Etablissementer, og hvor Forretningen staar i direkte Tilknytning til disse.

23 Marts. Nr. 54.

§ **61**. Forsaavidt angaar Lejemaal, der omhandles i Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom, henvises i øvrigt til de særlige Regler i den nævnte Lov.

§ **62**. Lejeren har i Forhold til Udlejeren Ret til den efter Forretningens og Ejendommens Art sædvanlige Skiltning paa de til det lejede hørende Mure, Døre og Vinduer saavel som til Anbringelse af Markiser og sædvanlige Udhængsskabe, Automater, Varer og lign.

§ **63**. Hvidtning af Lokaler og lign. Foranstaltninger, der paabydes af Fabriktilsyn eller andet offentligt Tilsyn med Lejerens Virksomhed, bekostes af Lejeren.

§ **64**. [1]) Lejere af Butikker eller Beværtningslokaler er, bortset fra midlertidig Lukning paa Grund af Opgørelse, retslig Registrering eller lignende, pligtige at holde Forretningen aaben og i forsvarlig daglig Drift.

[2]) Naar et Lokale er udlejet til Forretning i en bestemt Branche, maa Ejeren, medmindre andet er aftalt, ikke udleje andre Lokaler i samme Ejendom til en tilsvarende Forretning eller selv benytte dem til Drift af en saadan.

Om Lejerens Død, Separation eller Skilsmisse m. v.

§ **65**. [1]) Dør Lejeren før Lejemaalets Udløb, er saavel Udlejeren som Dødsboet berettiget til at opsige Lejemaalet med sædvanligt Varsel til almindelig Flyttedag, selv om det maatte være indgaaet for en bestemt længere Tid eller med længere Opsigelsesfrist. Efterlevende Ægtefælle har dog Ret til at fortsætte Lejemaalet, medmindre Udlejeren gør det antageligt, at han har vægtige Grunde til at modsætte sig det.

[2]) Saafremt Lejemaalet er indgaaet med den ene Ægtefælle, og denne forlader det fælles Hjem, har den anden Ægtefælle den samme Ret til at fortsætte Lejemaalet som den, der efter Stk. 1 tilkommer en efterlevende Ægtefælle.

[3]) Lejeren kan ikke retsgyldigt give Afkald paa den hans Ægtefælle efter Stk. 1 og 2 tilkommende Ret.

§ **66**. [1]) Saafremt Lejeren bliver separeret, eller hans Ægteskab omstødes eller opløses ved Skilsmisse, bliver der om fornødent ved Bevillingen eller Dommen at træffe Be-

stemmelse om, hvilken af Ægtefællerne der skal have Ret til at fortsætte Lejemaalet. Den Ægtefælle, hvis Erhvervsvirksomhed er knyttet til et Forretningslokale, har Fortrinsret til dette og den dertil nødvendige Beboelseslejlighed.

[2]) Bestemmelsen i § 65, Stk. 1, i Slutningen om Udlejerens Ret finder tilsvarende Anvendelse.

[3]) Lejeren kan ikke med Retsvirkning give Afkald paa den hans Ægtefælle efter nærværende Paragraf tilkommende Ret.

Om Udlejerens Ret til at hæve Lejemaalet.

§ **67**. [1]) Udlejeren kan, uanset at der ifølge nærværende Lov eller ifølge Aftale tilkommer Lejeren Uopsigelighed i en vis Tid, ophæve Lejemaalet i følgende Tilfælde:

1) hvis Leje eller anden pligtig Pengeydelse ikke senest den tredie Søgnedag efter Forfaldsdagen er betalt til Udlejeren paa hans Bopæl eller det af ham anviste Sted eller er indbetalt til Postvæsenet, jfr. § 26;
2) hvis Lejeren helt eller delvis skal erlægge Lejen ved at udføre Arbejde, og Lejeren ved Arbejdets Udførelse groft tilsidesætter sine Pligter eller i øvrigt udviser et særlig slet Forhold i Tjenesten;
3) hvis det lejede benyttes til andet Brug end aftalt, og Lejeren ikke trods Udlejerens Indsigelse bringer det utilladte Forhold til Ophør;
4) hvis Lejeren udenfor det i § 45 ommeldte Tilfælde overlader Brugen af det lejede til en anden og trods Udlejerens Indsigelse fortsætter dermed, eller Lejeren udnytter den ham ved § 45, Stk. 2, hjemlede Ret til Fremleje paa en saadan Maade, at det medfører væsentlig Ulempe for Udlejeren eller Ejendommens Beboere, og han ikke uden Ophold efter Udlejerens Paakrav bringer Fremlejeforholdet til Ophør;
5) hvis Lejeren i de Tilfælde, hvor han ifølge §§ 47—52 er pligtig at give Udlejeren eller andre Adgang til det lejede, uden gyldig Aarsag modsætter sig dette;

23 Marts. Nr. 54.

6) hvis Lejeren endeligt fraflytter det lejede i Utide uden at have truffet fornøden Aftale med Udlejeren;

7) hvis Lejeren vanrøgter det lejede og ikke uden Ophold efter Udlejerens Paakrav bringer det lejede i Stand;

8) hvis Lejeren trods Udlejerens Paamindelse tilsidesætter sine Pligter til at iagttage god Skik og Orden i Ejendommen;

9) hvis Lejeren af en Butik eller Beværtning trods Udlejerens Paamindelse ikke opfylder den ham ved § 64 paalagte Pligt til at holde Forretningen aaben og i forsvarlig daglig Drift;

10) hvis Lejeren i øvrigt misligholder nogen ham ifølge Lejemaalet paahvilende Forpligtelse paa saadan Maade, at hans Fjernelse er paakrævet.

[2]) Skønnes det Forhold, der lægges Lejeren til Last, at være af uvæsentlig Betydning, kan Udlejeren dog ikke uden Varsel ophæve Lejemaalet.

[3]) Det kan ikke med Retsvirkning aftales, at Udlejeren uden Varsel skal kunne ophæve Lejemaalet af anden Grund end i nærværende Paragraf angivet.

§ **68**. [1]) Ophæves Lejemaalet af nogen af de i § 67 nævnte Grunde, er Lejeren pligtig straks at betale Leje og andet ifølge Lejemaalet ham paahvilende Vederlag for den Tid, til hvilken Lejemaalet kunde opsiges af ham til en almindelig Flyttedag og med almindeligt Varsel, og at erstatte Udlejeren ethvert ham ved Misligholdelsen paaført Tab, derunder Omkostninger ved Lejerens Udsættelse af det lejede.

[2]) Udlejeren er pligtig til at foretage sædvanlige Bestræbelser for at genudleje det lejede for en passende Leje.

§ **69**. Hvad Udlejeren indvinder eller burde have indvundet ved det lejedes Udnyttelse indenfor det i § 68 nævnte Tidsrum, skal komme den forrige Lejer til gode til Fradrag i, hvad han ifølge § 68 er pligtig at betale Udlejeren.

§ **70**. Har noget af de i § 67, Nr. 1, 3, 5, 6 eller 7, nævnte Forhold foreligget, men Forholdet berigtiges, inden Udlejeren

har ophævet Lejemaalet, eller har Udlejeren i de i § 67, Nr. 2, 4 eller 8—10, nævnte Tilfælde ikke inden en Maaned efter at være blevet vidende om Forholdet ophævet Lejemaalet, kan han ikke senere paaberaabe sig Forholdet som Grund til Lejerens Fjernelse. 23 Marts. Nr. 54.

§ **71**. Det kan ikke med Retsvirkning aftales, at noget af de i § 67 nævnte Forhold skal have videre gaaende Følger for Lejeren end foreskrevet i §§ 68—70.

Om Aflevering af det lejede til Udlejeren.

§ **72**. [1]) Ved Lejemaalets Ophør skal Lejeren aflevere det lejede med, hvad dertil hører, til Udlejeren i samme Stand som ved Overleveringen med Undtagelse af den Forringelse, som hidrører fra Ælde og almindeligt Slid og Mangler, som det paahviler Udlejeren at udbedre. Al anden Forringelse erstattes af Lejeren.

[2]) Mangler, som ved Anvendelse af sædvanlig Agtpaagivenhed burde være opdaget af Udlejeren, kan ikke paaberaabes af ham, hvis han ikke i Løbet af en Uge meddeler Lejeren, at han vil gøre dem gældende. Dette gælder dog ikke, hvis Lejeren har handlet svigagtigt.

§ **73**. [1]) Fast Inventar, hvormed Lejeren har forsynet det lejede, maa han kun fjerne, naar han paa egen Bekostning bringer det lejede i den Stand, hvori han overtog det.

[2]) Har Lejeren efterladt af ham anbragte Laase i Yderdøre, er han pligtig at efterlade samtlige til Laasene hørende Nøgler.

Slutningsbestemmelser.

§ **74**. Indenrigsministeren bemyndiges til at autorisere trykte Blanketter til Lejekontrakter.

§ **75**. [1]) Erhvervsmæssig Virksomhed som Mellemmand ved Udlejning af Lokaler, der omfattes af nærværende Lovs § 1, maa kun drives af

1) Sagførere,
2) Ejendomsmæglere, jfr. Næringslov Nr. 138 af 28. April 1931 § 85,

23 Marts. Nr. 54.

3) Personer, der paa Aaremaal autoriseres, i København af Magistraten, udenfor København af den Politimester, under hvis Embedsomraade den Kommune hører, hvori den paagældende agter at have fast Forretningssted. Det er en Betingelse for Opnaaelse af Autorisation, at vedkommende opfylder de i Næringslovens § 3 fastsatte personlige Betingelser for Erhvervelse af Næringsbrev.

2) For de under 1) og 2) nævnte Personer gælder de for disses Virksomhed i Almindelighed gældende Regler.

3) De under 3) nævnte Personer er pligtige at føre autoriserede Forretningsbøger samt de Bøger, som paalægges dem at føre af Politimesteren (i København Magistraten), der ligeledes kan paalægge dem at gøre Indberetning om deres Forretninger. Taksterne for deres Virksomhed fastsættes af Politimesteren (i København Magistraten), der kan træffe Bestemmelse om deres Ret til at kræve Forudbetaling af Vederlag*). Politiet har til enhver Tid Adgang til deres Forretningslokaler og Forretningsbøger.

4) Saafremt en af de under 3) nævnte Personer gør sig skyldig i et Forhold, der gør det betænkeligt at lade ham drive den i nærværende Lovbestemmelse omhandlede Virksomhed, kan Autorisationen frakendes ham for et bestemt Aaremaal under en særlig i dette Øjemed rejst Straffesag.

5) Personer, der som Administratorer, Inspektører, Viceværter eller i anden lignende Egenskab har foretaget eller været medvirkende til at foretage Opsigelse af et Lejemaal, maa ikke under nogen Form i Anledning af Genudlejningen betinge sig eller oppebære Vederlag fra den eller dem, som ønsker at indtræde i Lejemaalet. Er Vederlag betalt, skal det tilbagebetales til den betalende.

6) Overtrædelse af de i nærværende Lovbestemmelse givne Forskrifter straffes med Bøde, saafremt Forholdet ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf efter den øvrige Lovgivning. Bøden tilfalder den Kommune, i hvilken Forseelsen er blevet begaaet. Den ved forsætlig Overtrædelse indvundne Fortjeneste kan ved Dommen inddrages i Statskassen.

*) Se Raadstueplakat 12. Januar 1938.

§ 76. [1]) Alle egentlige Retssager om Boliger eller Lokaler, der er beliggende i København, Frederiksberg eller Gentofte Kommune, og som omfattes af nærværende Lov, indbringes i første Instans, uden Hensyn til Sagsgenstandens Værdi, for en Voldgiftsret. 23 Marts. Nr. 54.

[2]) Voldgiftsretten bestaar af en Formand og 2 Lægdommere. Formanden, der skal opfylde de almindelige Betingelser for at kunne beskikkes som Underretsdommer, udnævnes af Kongen efter Indstilling af Justitsministeren. Hans Vederlag fastsættes ved Finansloven. Med Hensyn til Afsættelse og Stilling i øvrigt er Formanden ligestillet med Dommere i Københavns Byret.

[3]) Lægdommere udpeges paa følgende Maade: Der opstilles for 3 Aar ad Gangen af Præsidenten for Østre Landsret 2 Lister, indeholdende et lige stort ved kgl. Anordning fastsat Antal Personer, der fortrinsvis skal være bosat eller have Forretningslokale i København, Frederiksberg eller Gentofte Kommune. De paa den ene Liste opførte Personer udtages efter Forhandling med de større Foreninger af Grundejere indenfor de nævnte 3 Kommuner, medens de paa den anden Liste opførte udtages efter Forhandling med de større Lejerforeninger og de interesserede større Erhvervsorganisationer indenfor de nævnte 3 Kommuner. Endelig Bestemmelse om, med hvilke Organisationer og Foreninger der skal forhandles, træffes af Indenrigsministeren. Samtlige paa Listerne opførte Personer skal være kendt med Bolig- og Huslejeforhold, have dansk Indfødsret, være fuldmyndige, ikke være dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling eller frakendt de borgerlige Rettigheder og ikke være ude af Raadighed over deres Bo. Det bør ved Udpegningen tilstræbes, at nogle af de paa hver Liste opstillede Personer har særligt Kendskab til de tekniske Forhold, der har Forbindelse med Huslejespørgsmaal.

[4]) Berettiget til at afslaa at lade sig udpege eller til — dog ikke under en Sags Behandling — at frasige sig Hvervet som Lægdommer er:

23 Marts. Nr. 54.

1) den, der er fyldt 60 Aar,
2) den, der paa Grund af Sygdom eller lignende Mangler ikke uden betydelig Vanskelighed kan fungere som Lægdommer,
3) den, hvem Hvervet som Lægdommer paa Grund af offentlig Stilling eller borgerligt Ombud vilde volde særligt Besvær,
4) den, der, om han skulde fungere som Lægdommer, vilde være nødsaget til i væsentlig Grad at tilsidesætte sine egne Anliggender.

5) Ingen af Voldgiftsrettens Medlemmer kan deltage i Behandlingen af Sager, hvori han selv paa nogen Maade direkte eller indirekte er interesseret, eller til hvis Parter han staar i Afhængighedsforhold. De i Retsplejelovens § 60, Nr. 2)—5), indeholdte Bestemmelser finder derhos tilsvarende Anvendelse.

6) Af de paa Listerne opførte Personer tilkalder Voldgiftsrettens Formand efter Forhandling med Parterne i hvert enkelt Tilfælde en fra hver Liste som Lægdommer.

7) Lægdommerne deltager ikke i Forberedelsen af Domsforhandlingen, medmindre Retshandlingen bestaar i Vidneførsel, Afhjemling af Syn og Skøn, Afhøring af Part, Modtagelse af Partsed eller en Kendelse om et omtvistet Punkt. Formanden er dog altid berettiget til at tilkalde Lægdommerne allerede under Forberedelsen.

8) Der tilkommer Lægdommerne Vederlag for hver enkelt Sag, hvori de medvirker. Vederlaget udredes af det offentlige. De nærmere Regler for Vederlagets Størrelse fastsættes af Indenrigsministeren, der ligeledes træffer nærmere Bestemmelse om den fornødne Sekretærhjælp og anden Bistand for Voldgiftsretten.

§ 77. 1) Voldgiftsrettens eller den almindelige Domstols Afgørelse af Spørgsmaalet om, for hvilken Domstol Sagen rettelig henhører, kan ikke medføre Afvisning, men kun Henvisning af Sagens videre Behandling til den rette Domstol; Kærefristen er 3 Dage.

[2]) Sagerne behandles af Voldgiftsretten i Overensstemmelse med Retsplejelovens Regler for Underretssager med de Ændringer, som Forholdene gør nødvendige. 23 Marts. Nr. 54.

[3]) Forligsmægling foretages af Voldgiftsretten. Under Forberedelsen af Domsforhandlingen kan Mæglingen dog foretages af Formanden alene.

[1]) Lægdommerne kan ogsaa uden Ledsagelse af Formanden foretage Besigtigelse af det lejede, og saadan Besigtigelse bør i det Omfang, Forholdene tillader det, træde i Stedet for Foretagelse af Syn og Skøn.

[5]) Voldgiftsrettens Afgørelse træffes ved Stemmeflerhed. Dom skal, medmindre tvingende Omstændigheder gør sig gældende, afsiges inden en Uge efter Forhandlingens Slutning.

[6]) Anke og Kære sker til Østre Landsret. Ankefristen er 2 Uger, Kærefristen er 1 Uge, jfr. dog Stk. 1. Anke og Kære kan dog undtagelsesvis tillades af Justitsministeren, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at afvige fra de almindelige Frister, dog ikke efter henholdsvis 6 eller 3 Maaneders Forløb. Ankestævning eller Kæreskrift skal indgives inden henholdsvis 2 eller 1 Uge efter Tilladelsens Meddelelse.

[7]) Saafremt Sagen efter sin Beskaffenhed ellers vilde være behandlet ved Underretten, kan Anke af Voldgiftsrettens endelige Afgørelse som Regel ikke finde Sted. Naar særlige Grunde taler derfor, kan Justitsministeren dog tillade, at Sagen indbringes for Landsretten. Andragende herom indgives skriftligt bilagt med Udskrift af Afgørelsen til Justitsministeriet inden 2 Uger efter den endelige Afgørelse.

[8]) Voldgiftsrettens Afgørelser og Forlig indgaaede for Voldgiftsretten kan tvangsfuldbyrdes efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser om Fuldbyrdelse af Domme og Forlig.

§ **78.** Indtil den i § 76, Stk. 1, nævnte Voldgiftsret er nedsat, anlægges de sammesteds omhandlede Retssager ved de ordinære Domstole efter de hidtil gældende Regler.

23 Marts. Nr. 54.

§ **79.** [1]) Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1937.

[2]) Forsaavidt angaar Lejemaal, der er løbende ved Lovens Ikrafttræden, begynder de i § 55, jfr. § 60, nævnte Tidsrum af 3 henholdsvis 5 Aar først at løbe fra det Tidspunkt, til hvilket Lejemaalet første Gang efter Lovens Ikrafttræden kunde opsiges.

[3]) Har Lejemaalet ved Lovens Ikrafttræden været løbende i mere end 1 Aar, kan det af Udlejeren tidligst opsiges til Fraflytning paa den første ved Lejemaalets Indgaaelse som almindelig forudsatte Flyttedag, der indtræffer 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden, jfr. dog §§ 56 og 67.

[4]) Opsigelser til Ophør den 1. April 1937 eller senere af Lejemaal, der den nævnte Dato har været løbende i mere end 1 Aar, er ugyldige, saafremt Opsigelsen enten er afgivet den 5. November 1936 eller senere eller er afgivet inden den 5. November 1936, og der i sidste Fald er givet et Opsigelsesvarsel, der er 1 Maaned eller mere længere end vedtaget i Lejeaftalen, jfr. dog §§ 56 og 67.

[5]) En Lejer kan efter 1. April 1937 give Afkald paa den ham ved nærværende Paragrafs Stk. 3 og 4 tillagte Uopsigelighed.

§ **80.** [1]) Samtidig med nærværende Lovs Ikrafttræden ophæves Plakat af 20. April 1813, 26. April 1817, 8. Marts 1819 og 15. Marts 1821 samt Lov Nr. 133 af 28. April 1931.

[2]) Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte nærværende Lov i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som følger af Øernes særlige Forhold.

Lov-Tid. A. Nr. 8. 119—35. Udg. 31. Marts.

23 Marts. Nr. 55.

Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom.

§ **1.** [1]) Den, der driver en Erhvervsvirksomhed eller en Forretningsvirksomhed i lejet Ejendom eller lejet Del af en Ejendom, saaledes at Virksomhedens stedlige Forbliven i denne Ejendom er af væsentlig Betydning og Værdi for

Virksomheden, har Krav paa Beskyttelse efter denne Lovs Regler. 23 Marts. Nr. 55.

[2]) Det er en Betingelse for Beskyttelsen, at Ejendommen er beliggende i København, Frederiksberg eller Gentofte Kommune, i en Købstadkommune, der ved den sidste almindelige Folketælling havde mere end 15 000 Indbyggere, eller en af disse Kommuners Forstæder.

[3]) Efter Indstilling fra vedkommende Kommunalbestyrelse kan Indenrigsministeren bestemme, at denne Lovs Regler ogsaa skal finde Anvendelse i andre Købstadkommuner eller bymæssige Bebyggelser end de i Stk. 2 nævnte.

[4]) Undtaget fra Beskyttelsen uden Hensyn til Beliggenheden er alle Landbrugsejendomme, jfr. Lov Nr. 106 af 3. April 1925 § 1, og de dertil knyttede Landbrugsvirksomheder. Undtaget fra Beskyttelsen er endvidere Lejemaal om Lokaler til Restauration, Butik, Kiosk eller tilsvarende Brug paa Banegaarde, i Teatre, Foreningsbygninger, Forlystelsesetablissementer og lign., hvor Forretningen maa antages hovedsagelig at blive søgt af det Publikum, der benytter de nævnte Etablissementer, og hvor Forretningen staar i direkte Tilknytning til disse.

§ 2. [1]) Der nedsættes en Voldgiftsret for København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner og i øvrigt en Voldgiftsret for hver Amtsraadskreds med de i denne beliggende Købstæder og Flækker, dog kun forsaavidt der i Kredsen findes Købstadkommuner eller bymæssige Bebyggelser, for hvilke Loven er gældende, jfr. § 1, Stk. 2 og 3. Voldgiftsretten bestaar af en Formand og 4 andre Medlemmer, hvoraf to vælges af Lejeren og to af Udlejeren i den paagældende Sag. Formanden, der enten skal have bestaaet juridisk Embedseksamen eller dansk juridisk Eksamen med første Karakter, vælges for tre Aar ad Gangen af Præsidenten for Landsretten i den Landsdel, hvortil vedkommende Voldgiftskreds hører. Stillingen som Formand for Voldgiftsretten for København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner beklædes dog af Formanden for den ved Lov om Leje § 76 for de nævnte Kommuner nedsatte Voldgiftsret.

23 Marts. Nr. 55.

[2]) Samtlige Medlemmer af Voldgiftsretten skal have dansk Indfødsret, være fuldmyndige, ikke være dømte for en i den offentlige Mening vanærende Handling eller frakendt de borgerlige Rettigheder og ikke være ude af Raadighed over deres Bo.

[3]) Naar en af Parterne i Lejeforholdet indbringer Spørgsmaal vedrørende dette for Voldgiftsretten, skal han samtidig udpege de 2 Medlemmer af Retten, som det paahviler ham at vælge. Han skal endvidere samtidig opfordre den anden Part til at vælge sine 2 Medlemmer og til inden 2 Uger at give Meddelelse om dette Valg til Voldgiftsrettens Formand.

[4]) Har den anden Part ikke inden den nævnte Frist valgt sine 2 Medlemmer uden at have faaet Udsættelse hermed hos Voldgiftsrettens Formand, betragtes han som udeblevet fra Voldgiften.

§ **3**. [1]) Dersom en Lejer, der ifølge § 1 anser sig beskyttet efter denne Lov, efter Udløbet af 1 Aar fra Lejemaalets Ikrafttræden bliver opsagt af Udlejeren til Fraflytning af de Lokaler, hvori Lejerens Virksomhed drives, og han ikke kan blive enig med Udlejeren om Lejemaalets Fortsættelse eller om Vilkaarene herfor, kan Lejeren indbringe Spørgsmaalet herom for Voldgiftsretten i den Voldgiftskreds, i hvilken Ejendommen er beliggende, naar han senest en Maaned efter Opsigelsens Modtagelse indleverer skriftlig Begæring herom til Voldgiftsretten.

[2]) Hvor der haves Ret til at lade Spørgsmaal vedrørende Lejeforhold underkaste Prøvelse for ved nærværende Lov nedsatte Voldgiftsretter, er Søgsmaal ved de ordinære Domstole udelukket. Indsigelse mod Sagens Behandling for Voldgiftsretten maa senest fremsættes den første Dag, Parterne møder for Retten. Opstaar der saaledes Tvist om, hvorvidt der haves Ret til at lade et Spørgsmaal underkaste Prøvelse for Voldgiftsretten, afgør denne Ret Tvisten ved en af Grunde ledsaget Kendelse, ligesom Retten selv ved saadan Kendelse kan afvise en for den indbragt Sag. Voldgiftsrettens Kendelser angaaende dens Kompetence kan paakæres til Højesteret.

Reglerne i Lov om Rettens Pleje, Kapitel 37, finder tilsvarende Anvendelse, dog at Kærefristen er 3 Dage.

[3]) Udebliver Udlejeren uden lovligt Forfald, betragtes Opsigelsen som endeligt frafaldet; udebliver Lejeren uden lovligt Forfald, betragtes den som endeligt godkendt. Der afsiges Kendelse om Indtrædelsen af de foreskrevne Virkninger af Udeblivelse.

[4]) Er Virkningerne for Udeblivelse indtraadt for en af Parterne, kan den udeblevne Part begære Sagen genoptaget og fortsat fra det Punkt, hvor Forhandlingen paa Grund af Udeblivelsen standsede for hans Vedkommende, naar han godtgør, at Udeblivelsen var ham utilregnelig. Reglerne i Lov om Rettens Pleje, jfr. Bekendtgørelse Nr. 212 af 1. Oktober 1936 § 373, Stk. 1, 2det—4de Pkt., og Stk. 2—4, samt § 374, 1ste og sidste Pkt., finder tilsvarende Anvendelse.

§ **4.** [1]) Voldgiftsrettens Formand skal først søge at mægle mellem Udlejeren og Lejeren og tilvejebringe et Forlig mellem dem, enten om Lejemaalets Fortsættelse og Vilkaarene herfor eller om en Fraflytning mod en passende Erstatning, eller eventuelt uden en saadan. Opnaas der Forlig, indføres dette i Voldgiftsrettens Retsbog og underskrives af begge Parterne og har herefter samme Gyldighed som en ny Lejekontrakt eller som en Aftale om Ophævelsen af Lejeforholdet, mod eller uden Erstatning.

[2]) De i Medfør af denne Lov indgaaede Forlig kan tvangsfuldbyrdes efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser om Fuldbyrdelse af Forlig og Domme.

§ **5.** [1]) Dersom der ikke opnaas Forlig som i § 4 nævnt, skal Voldgiftsretten ved Kendelse afgøre, *enten* at Lejemaalet skal fortsættes uopsigeligt i et vist, nærmere fastsat Aaremaal — dog ikke ud over 5 Aar, i særlige Tilfælde indtil 8 Aar —, og fastsætte Vilkaarene derfor, *eller* at Lejemaalet skal ophøre, enten mod en af Voldgiftsretten fastsat Erstatning til Lejeren eller uden Erstatning.

[2]) Saafremt Voldgiftsretten fastsætter, at Lejemaalet skal ophøre mod Erstatning til Lejeren, skal det, medmindre

23 Marts. Nr. 55.

der foreligger særlige Forhold, fastsættes, at Erstatningen eller eventuelt en Del af denne skal tilbagebetales til Udlejeren, saafremt Lejeren indenfor en af Voldgiftsretten fastsat Tidsfrist, dog ikke ud over 3 Aar, og indenfor en af Voldgiftsretten fastsat Afstand fra det tidligere Forretningslokale, paa ny aabner Forretning i samme Branche. Indtil Erstatningen er betalt tilbage, eller den fastsatte Tidsfrist udløbet, kan Udlejeren nedlægge Forbud mod, at Lejeren aabner Forretning i samme Branche indenfor den fastsatte Afstand.

[3]) Dersom Parterne er enige om Lejemaalets Fortsættelse, men uenige om Vilkaarene, fastsættes disse af Voldgiftsretten.

[4]) Voldgiftsrettens Kendelser er upaaankelige og endelige; de kan tvangsfuldbyrdes efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser om Fuldbyrdelse af Forlig og Domme.

§ **6**. Inden Afgørelsen skal Voldgiftsretten iværksætte en nøje Undersøgelse af alle Forholdets faktiske Omstændigheder, derunder en Undersøgelse paa Stedet, og til dette Formaal indkalde Udlejer og Lejer til at afgive personlig Forklaring. Voldgiftsretten kan ogsaa indkalde andre, der maatte være økonomisk interesserede i Sagen eller særlig egnede til at oplyse denne. Voldgiftsretten er berettiget til at lade afholde sagkyndigt Skøn til Oplysning i Sagen.

§ **7**. [1]) Naar Sagen maa anses for tilstrækkelig oplyst, skal Voldgiftsretten træffe sin Afgørelse efter en nøje Afvejelse og Vurdering af samtlige Sagens Omstændigheder. Vejledende for Afgørelsen maa navnlig være: Længden af det Tidsrum, hvori den erhvervsdrivende har haft sin Forretning i de lejede Lokaler, Værdien af den Kundekreds, som han ved sin Virksomhed har oparbejdet, det Nettooverskud, Forretningen i de sidste 3 Aar gennemsnitlig har givet pr. Aar, hans regelmæssige, rettidige Lejebetalinger, hans Forhold i øvrigt overfor Udlejeren gennem Lejetiden, vægtige Indvendinger mod hans Person eller Forretningsførelse, hans Behandling af de lejede Lokaler og hans Forbedringer af disse.

[2]) Saafremt Voldgiftsretten fastsætter en Fornyelse af Lejemaalet, kan den bestemme saadanne Ændringer i de

hidtil gældende Vilkaar, som den anser for rimelige og ret- 23 Marts.
færdige, derunder ændre den hidtil svarede Leje, saafremt Nr. 55.
vægtige Grunde taler derfor, saasom, *at* Lejen oprindelig har været urimelig lavt ansat, *at* Forholdene paa det paagældende Sted siden den sidste Fastsættelse af Lejen har ændret sig saaledes, at Lejen ikke længer svarer til, hvad der maa anses som rimeligt, *at* Udlejeren har forbedret Ejendommen saa væsentligt, at ogsaa Lejerens Virksomhed derigennem har faaet en betydelig Værdiforøgelse, eller *at* der er sket en afgørende Ændring i det almindelige Prislag.

§ **8**. [1]) Saafremt der paa Ejendommen, hvori den paagældende Erhvervsvirksomhed drives, ud over pligtig Vedligeholdelse, foretages væsentlige Forbedringer eller Ejendommen underkastes en omfattende Istandsættelse, Ombygning eller Nybygning, kan Voldgiftsretten, dersom Forholdene i øvrigt taler derfor, efter skriftlig Begæring fra Udlejeren paalægge Lejeren at bidrage til Omkostningerne ved Byggeforetagendet gennem en passende Forhøjelse af Lejen enten for en bestemt Aarrække eller for ubestemt Tid.

[2]) Senest 2 Uger efter Voldgiftsrettens Afgørelse kan Lejeren, medmindre han har forpligtet sig til at bære en Del af Udgifterne ved Forbedringerne m. v., skriftligt overfor Udlejeren erklære, at han ikke vil betale den forhøjede Leje, og han kan da opsiges med det i Lejeforholdet gældende Varsel.

§ **9**. [1]) Dersom der skal foretages en fuldstændig Nedrivning eller en indgribende Ombygning af hele Ejendommen eller en Del af denne, saaledes at Virksomhedens fortsatte Drift er uforenelig hermed, kan Lejeren, uanset Bestemmelsen i Lov om Leje § 55, jfr. § 60, opsiges med det i Lejeforholdet gældende Varsel.

[2]) Lejeren kan indbringe Spørgsmaalet om, hvorvidt de i Stk. 1 nævnte Betingelser for Opsigelsens Berettigelse foreligger, for Voldgiftsretten i Overensstemmelse med Reglerne i § 3, og Voldgiftsretten kan paa Lejerens Forlangende fastsætte en passende Erstatning til ham for Forholdets Afbrydelse.

23 Marts. Nr. 55.

[3]) Erstatningen kan — medmindre det kun drejer sig om en Ombygning af en mindre Del af Ejendommen —, naar Lejeren er opsagt med det i Lejeforholdet gældende Varsel, dog mindst et Aar, ikke overstige en rimelig Godtgørelse, dels for hans direkte Udgifter til Flytning indenfor samme By, dels for den Værdiforringelse, det Lejeren tilhørende Inventar, Skilte, Køleanlæg, Installationer og lign. lider ved, at Forretningen maa flytte, sammenlignet med dets Værdi, hvis Forretningen kunde være fortsat paa Stedet.

§ **10**. [1]) Uanset Bestemmelsen i Lov om Leje § 55, jfr. § 60, kan Lejeren opsiges med det i Lejeforholdet gældende Varsel.

1) naar Udlejeren ved Lejerens Fraflytning vil have ejet Ejendommen i mindst et Aar regnet fra Tinglysning af Skøde eller anden lovlig Adkomst og for sig selv eller sine Livsarvinger ønsker at drive et Erhverv i de af den omhandlede Erhvervsvirksomhed hidtil benyttede Lokaler.

2) naar vægtige Grunde i øvrigt gør det særlig magtpaaliggende for Udlejeren at blive løst fra Lejemaalet, navnlig hvor en offentlig Interesse eller betydelige erhvervsmæssige Hensyn taler for at imødekomme Udlejerens Ønske.

[2]) Det er en Betingelse for Udlejerens Ret til Opsigelse efter Stk. 1, at Voldgiftsretten finder hans Ønske rimeligt og retfærdigt begrundet. Naar Opsigelsesret indrømmes, kan Voldgiftsretten fastsætte en passende Erstatning til Lejeren for Lejeforholdets Afbrydelse.

§ **11**. [1]) I de Tilfælde, hvor Lejeforholdet efter Voldgiftsrettens Afgørelse skal afbrydes, og der skal ydes Lejeren Erstatning for det Tab, han lider ved Lejeforholdets Ophævelse, skal Erstatningen fastsættes under Hensyn til:

a) det Antal Aar, Lejeren har drevet Forretning i Ejendommen, og det Nettooverskud, Forretningen i de sidste 3 Aar gennemsnitlig har givet pr. Aar, dog at der vil være at tage Hensyn til, om Forretningens Nettoover-

skud er paavirket af, at Lejen har været lavere end sædvanligt for tilsvarende Lokaler; 23 Marts. Nr. 55.

b) den Værdiforringelse, det Lejeren tilhørende Inventar, Skilte, Køleanlæg, Installationer og lign. lider ved, at Forretningen standser, sammenlignet med dets Værdi, hvis Forretningen kunde være fortsat paa Stedet;
c) de Flytteudgifter, Lejeren vil faa;
d) den Fordel, den nye Indehaver af Lokalerne maatte faa af den af Lejeren oparbejdede Kundekreds;
e) det Forhold, at den paagældende Ejendom kun er opført som midlertidig, naar dette er tilkendegivet Lejeren ved Lejemaalets Indgaaelse.

[2]) Den saaledes fastsatte Erstatning skal af Udlejeren betales kontant inden 15 Dage efter Voldgiftsrettens Kendelse, med Fradrag af den skyldige Leje. I modsat Fald kan Lejeren inden en Uge derefter bestemme, om han vil fastholde Kravet paa Erstatning eller vil fortsætte Lejemaalet paa de hidtil gældende Vilkaar.

[3]) Saa længe en Lejeren tilkommende Erstatning for Forholdets Afbrydelse ikke er erlagt, er Lejeren ikke pligtig at fraflytte det lejede.

§ **12.** [1]) Med Hensyn til Retsforholdet i Tilfælde af Lejerens Død, Separation eller Skilsmisse m. v. henvises til Bestemmelserne i Lov om Leje §§ 65—66.

[2]) Forsaavidt angaar de i nærværende Lov omhandlede Lejemaal, er, saafremt der ikke ifølge Lov om Leje § 65 tilkommer Lejerens Ægtefælle Ret til at indtræde i Lejemaalet, men Lejeren efterlader sig Livsarvinger eller Svigerbørn, der er oplært i den Branche, hvori Forretningen hidtil har været drevet, en af Livsarvingerne berettiget til at overtage Lejemaalet i hans Sted paa de for dette gældende Vilkaar, saafremt den paagældende ønsker personlig at drive Forretningen videre. Tvist herom kan indbringes for den fornævnte Voldgiftsret, dog at Tvist mellem Livsarvingerne om, hvem af dem der bør have Fortrin til at overtage Lejemaalet, afgøres ved Kendelse af Skifteretten i den Retskreds, i hvilken

23 Marts. Nr. 55.

Ejendommen er beliggende, eller, saafremt Arvingerne er enige derom, af den Skifteret, under hvilken Boets Behandling henvises. Bestemmelsen i Lov om Leje § 65, Stk. 1, om Udlejerens Ret finder tilsvarende Anvendelse.

§ **13**. [1]) Forinden Valg af Formænd for de ovenfor omhandlede Voldgiftsretter — undtagen Voldgiftsretten for København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner — indkalder Landsrettens Præsident Repræsentanter for de i Voldgiftskredsen værende interesserede Erhvervsorganisationer og Lejer- og Udlejerorganisationer til et Møde og indhenter paa dette deres Udtalelser om, hvilke Personer der maatte findes egnede til Formandsstillingen. Endelig Bestemmelse om, med hvilke Organisationer der skal forhandles, træffes af Indenrigsministeren.

[2]) Nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Valget gives ved kongelig Anordning.

§ **14**. Tid og Sted for Voldgiftsrettens Møder bestemmes af Formanden. Retsbog føres i Overensstemmelse med de i Lov om Rettens Pleje Kapitel 3 givne Regler. Reglerne i Lovens Kapitel 5 om Tilfælde, hvor Rettens Personer skal eller kan vige deres Sæde, finder tilsvarende Anvendelse. Kære efter § 64 sker til den Landsret, i hvis Kreds Voldgiftskredsen ligger.

§ **15**. [1]) Om Procesmaaden gælder med de fornødne Lempelser de for borgerlige Sager gældende Grundsætninger i Lov om Rettens Pleje, 2den Bog, samt Kapitel 27—30. Den i Lovens Kapitel 39 angivne særlige Procesmaade er anvendelig. I Retten til at lade møde ved Rettergangsfuldmægtig gælder ingen Indskrænkninger for Parterne.

[2]) Den, mod hvem Sagen anlægges, er pligtig at møde for Voldgiftsretten ogsaa udenfor den Retskreds, hvor han har Værneting.

[3]) Behandlingen af Sagerne skal fremskyndes mest muligt. Kendelse skal afsiges inden 14 Dage, efter at Sagen er optaget.

§ **16**. Den i Lov om Rettens Pleje Kapitel 29 omtalte Pligt for Parterne til at give Møde personlig for Voldgiftsretten for at besvare Spørgsmaal gælder uden Afstandsbegrænsning. Efter Voldgiftsrettens Bestemmelse kan Afhøringen dog undtagelsesvis foregaa for Underretten paa det Sted, hvor Parten bor eller opholder sig. 23 Marts. Nr. 55.

§ **17**. [1]) Som Vidne er enhver pligtig uden Afstandsbegrænsning at give Møde for Voldgiftsretten, naar denne bestemmer det.

[2]) I øvrigt er enhver til Oplysning i Sager, der foreligger Voldgiftsretten til Afgørelse, pligtig at møde som Vidne for den Underret, i hvis Retskreds han bor eller opholder sig, efter Indkaldelse i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende Regler om Vidners Indkaldelse.

§ **18**. [1]) Med Hensyn til Rettens Bemyndigelse til at udmelde Syns- og Skønsmænd skal Grænserne for Rettens Embedsomraade (Lov om Rettens Pleje § 196, Stk. 2) anses for at være den i § 171, Stk. 2, 2det Punktum, angivne Afstand fra Voldgiftsrettens Mødested.

[2]) For Syns- og Skønsmænds Pligt til at give Møde til Afhjemling finder Reglerne i nærværende Lovs § 17 tilsvarende Anvendelse.

§ **19**. [1]) Voldgiftsrettens Formand afgør ved Kendelse de Tvistigheder, som under Vidneførsel eller Syns- og Skøns-Optagelse opstaar for Retten.

[2]) Kære sker til den Landsret, i hvis Kreds Voldgiftskredsen er beliggende.

§ **20**. Om Godtgørelse til Vidner, Syns- og Skønsmænd gælder Lov om Rettens Pleje henholdsvis § 192 og § 211.

§ **21**. [1]) Nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Sagernes Behandling for Voldgiftsretten og om andre Foranstaltninger til Gennemførelsen af nærværende Lov gives ved kongelig Anordning.

[2]) Til Bestridelse af Udgifterne til Voldgiftsretten, derunder Honorarer til dens Medlemmer og til Sekretærhjælp,

23 Marts. Nr. 55.

svares der af Parterne i hver enkelt Sag en Afgift. Nærmere Regler om Afgiftens Beregning i Forhold til Arbejdets Omfang samt Sagens Størrelse og Betydning fastsættes af Indenrigsministeren.

§ **22.** Indtil Formændene for de i § 2 nævnte Voldgiftsretter er valgt, fungerer Dommeren i den ordinære Underret i den Retskreds, hvori Ejendommen er beliggende, som Voldgiftsrettens Formand.

§ **23.** [1]) Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1937.

[2]) Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Lov-Tid. A. Nr. 8. 136—42. Udg. 31. Marts.

23 Marts. Nr. 81.

Normeringslov for Finansaaret 1937—38.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —.

§ **3.**

450. Tjenestemandslovens § 55 affattes saaledes:

»Naar nogen ved sin første Ansættelse i en med Pensionsret forbunden Stilling har fyldt sit 35te Aar, kan det i særlige Tilfælde, navnlig hvis han med Ansættelse i en Statstjenestemandsstilling for Øje har gennemgaaet en særlig langvarig Uddannelse af videnskabelig eller teknisk Art eller er antaget i Statstjenesten paa Grund af ganske særlige Kvalifikationer, ved Normeringslov bestemmes, at der ved Pensionsberegning skal godskrives ham et vist Antal Tjenesteaar, der fastsættes under Hensyn til Alderen ved Ansættelsen, men i det højeste 10 Aar. Erhvervelsen af forhøjet Pensionsanciennetet i Henhold til denne Bestemmelse er ikke betinget af Efterbetaling af Pensionsbidrag (jfr. § 50, Stk. 3).«

486. a) Uanset Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 44, Stk. 5, kan en Statstjenestemand beklæde en med Pensionsret forbunden Stilling i en Kommune som folkevalgt Borgmester.

23 Marts. Nr. 81.

Saafremt den paagældende pensioneres som Statstjenestemand, medens han beklæder saadan Stilling, tilkommer der ham kun halv Pension fra Staten, idet han dog efter sin Pensionering som Borgmester har Ret til fuld Pension fra Staten, saafremt denne er større end hans Borgmesterpension, og sidstnævnte Pension efter tilsvarende Bestemmelse i vedkommende Kommunes Pensionsvedtægt nedsættes til Halvdelen.

Tilsvarende Regler gælder uanset Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 62, Stk. 5, naar en pensioneret Statstjenestemand ansættes som Borgmester, og ved hans Pensionering fra denne Stilling.

Naar den paagældende afgaar ved Døden, tilkommer der kun hans Enke halv Enkepension fra Staten, idet hun dog har Ret til fuld Enkepension, saafremt hendes Enkepension som Borgmesterenke er mindre end hendes Enkepension fra Staten og efter tilsvarende Bestemmelser i vedkommende Kommunes Pensionsvedtægt nedsættes til Halvdelen.

En kvindelig Statstjenestemand, der som Følge af Ægteskab med en pensionsberettiget folkevalgt Borgmester faar tillagt Enkepension efter denne, kan kun oppebære halv Egenpension fra Staten, idet hun dog har Ret til fuld Pension fra Staten, saafremt denne er større end hendes Enkepension fra Kommunen, og sidstnævnte Pension efter tilsvarende Bestemmelser i den kommunale Pensionsvedtægt nedsættes til Halvdelen.

b) Uanset Bestemmelsen i Lov af 28. April 1931 om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere § 31, Stk. 5, kan en Tjenestemand i Folkeskolen beklæde en med Pensionsret forbunden Stilling som folkevalgt Borgmester.

Med Hensyn til Adgang til samtidig at oppebære Pension efter fornævnte Lov og Lønning eller Pension som folkevalgt Borgmester gælder tilsvarende Regler, som foran under Punkt a) er fastsat for Statstjeneste-

23 Marts. Nr. 81.

mænd, ligesom de under Punkt a) fastsatte Regler for Enkepension gælder for Folkeskolens Tjenestemænd eller Enker efter disse.

c) De i Punkt a) fastsatte Pensionsbestemmelser gælder ligeledes med Hensyn til Tjenestemænd i Folkekirken og saadannes Enker.

d) Den samlede Pension fra Stat og Kommune, der fremkommer i Henhold til foranstaaende Bestemmelser, kan dog i intet Tilfælde overstige de i Tjenestemandslovens § 54, Stk. 8, og § 65, Stk. 2, fastsatte Maksimumsbeløb.

Lov-Tid. A. 12. 238—39, 242. Udg. 9. April.

23 Marts. Nr. 62.

Handelsmin. Bekendtgørelse om Forsikrings-Registerets Takster m. v.

I Medfør af den Ministeren for Handel og Industri ved § 4 i Lov Nr. 155 af 2. Maj 1934 om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. smh. med § 81 i Lov Nr. 123 af 15. April 1930 om Aktieselskaber givne Bemyndigelse fastsættes indtil videre følgende Takster for Registrering af Anmeldelser til Forsikrings-Registeret m. v.

§ 1. For Anmeldelse af Forsikringsaktieselskaber med tegnet Aktiekapital betales et Grundbeløb af:

50 Kr., naar Kapit. er 100 000 Kr, eller derunder,
65 — — — - over 100 000 Kr., men ikke over 500 000 Kr.,
80 — — — - over 500 000 Kr., men ikke over 1 Mill. Kr.,
100 — — — - over 1 Mill. Kr.

samt et Tillægsbeløb af ½ $^0/_{00}$ af Kapitalen, dog ikke under 50 Kr.

§ 2. Anmeldelse til Forsikrings-Registeret af et i Aktieselskabs-Registeret optaget Forsikringsselskab er gebyrfri, forsaavidt Anmeldelsen kun omfatter de af Lov Nr. 155

af 2. Maj 1934 om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. nødvendiggjorte Ændringer, jfr. dog nærværende Bekendtgørelses § 3, 2det Punktum. 23 Marts. Nr. 62.

§ 3. For Anmeldelse om Forhøjelse af tegnet Aktiekapital betales et Grundbeløb af 7 Kr. samt et Tillægsbeløb af ½ $^0/_{00}$ af Kapitalforhøjelsen, dog ikke under 50 Kr. Tilsvarende Kapitalafgift erlægges, forsaavidt den i § 2 omhandlede Anmeldelse omfatter en nødvendig Kapitaludvidelse.

§ 4. For Anmeldelse om Ændring af Selskabsnavnet eller om Selskabers Sammensmeltning uden Forhøjelse af den samlede Aktiekapital betales det i § 1 fastsatte Grundbeløb, beregnet efter den samlede Kapital.

Samme Betaling erlægges for Anmeldelse af et Bifirma eller af Ændring heri.

§ 5. Udslettelse af Forsikringsaktieselskaber i Henhold til Aktieselskabslovens §§ 62 og 67, jfr. Skadesforsikringslovens § 6, sker vederlagsfrit.

§ 6. For Anmeldelse af en herværende Forretningsafdeling af et udenlandsk Forsikringssaktieelskab betales et Grundbeløb af 500 Kr. samt en Kapitalafgift af $^1/_{10}$ $^0/_{00}$ af Selskabets indbetalte Aktiekapital, dog ikke udover 5 000 Kr. Det udenalndske Forsikringsaktieselskabs Kapital omregnes i dansk Mønt efter den Kurs, der gælder for vedkommende Pengesort paa Anmeldelsesdagen; for de Pengesorter, der noteres paa Københavns Børs, sker Omregningen efter den senest noterede Kurs.

Anmeldelse til Forsikrings-Registeret af en i Aktieselskabs-Registeret optaget Afdeling af et udenlandsk Forsikringsaktieselskab er gebyrfri, forsaavidt Anmeldelsen kun omfatter de af Lov Nr. 155 af 2. Maj 1934 om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. nødvendiggjorte Ændringer.

For Anmeldelse om Forhøjelse af et udenlandsk Forsikringsaktieselskabs indbetalte Aktiekapital betales et Grundbeløb af 10 Kr. samt en Kapitalafgift af $^1/_{10}$ $^0/_{00}$ af den indbetalte Del af den forhøjede Aktiekapital, dog saaledes at Kapitalafgiften for Selskabet i Forbindelse med tidligere

23 Marts. Nr. 62.

til Aktieselskabs-Registeret og Forsikrings-Registeret erlagte Kapitalafgifter ikke kan overstige 5 000 Kr. ialt,

§ 7. For Anmeldelse af et gensidigt Forsikringsselskab — Skadesforsikringslovens § 16 flg. — betales:

a. naar Selskabet er stiftet før 1. Oktober 1934 et Grundbeløb af 15 Kr. samt et Tillægsbeløb af $^{3}/_{100}$ $^{0}/_{00}$ af den tegnede Garantikapital dog ikke under 10 Kr.

b. naar Selskabet er stiftet efter 1. Oktober 1934, betales det i § 1 fastsatte Grundbeløb og Tillægsbeløb, begge Beløb beregnet af den tegnede Garantikapital.

Bestemmelserne i § 3, 1ste Punktum, samt §§ 4 og 5 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 8. For Anmeldelse af et af de i Skadesforsikringslovens § 34 omhandlede gensidige Forsikringsselskaber betales 10 Kr., forsaavidt Selskabet er stiftet før 1. Oktober 1934.

Er Selskabet stiftet efter 1. Oktober 1934 betales 50 Kr.

§ 9. For Anmeldelser af Forretningsafdelinger af udenlandske Forsikringsvirksomheder, som ikke er Aktieselskaber, betales et Grundbeløb af 500 Kr. samt en Kapitalafgift af $^{1}/_{10}$ $^{0}/_{00}$ af Selskabets Garantikapital, ansvarlig Indskudskapital eller lignende Kapital, dog ikke udover 5 000 Kr. De i § 6, 1ste Stk., 2det Punktum og 3die Stk. foreskrevne Regler finder tilsvarende Anvendelse.

Har den udenlandske Forsikringsvirksomhed ingen Garantikapital, ansvarlig Indskudskapital eller lignende Kapital, fastsættes Gebyret i hvert enkelt Tilfælde af Handelsministeriet.

§ 10. For andre Anmeldelser betales 7 Kr.

§ 11. For fuldstændig Register-Udskrift af et Selskabs Folio betales ..... 5 Kr.

For delvis Register-Udskrift betales ..... 3 —

For Attest paa tidligere meddelt Udskrift om, at ingen Ændring har fundet Sted, betales ..... 1 —

§ 12. For Afskrift af de Anmeldelserne ledsagende Bilag samt af Regnskaber betales for hver paabegyndt Side ..... 1 —

23 Marts. Nr. 62.

§ **13**. For Gennemsyn af et Selskabs Registerblade eller de dertil hørende Anmeldelser med Bilag betales ..... 1 Kr.

For mundtlig Meddelelse af Oplysninger angaaende et Selskabs Forhold betales ..... 1 —

For Gennemsyn af de af et Selskab indgivne Regnskaber betales ..... 1 —

§ **14**. For Opbevaring af de i Aktieselskabslovens § 66 omhandlede Regnskabsbøger erlægges et Gebyr af 10 Øre pr. kg.

§ **15**. For Autorisation af Aktiebøger og Bøger over Garantiandele erlægges for hver Bog et Beløb af 3 Kr., der berigtiges ved paaklæbede Stempelmærker, jfr. Handelsministeriets Bekendtgørelse af 1. Oktober 1934.

For Ændring af Autorisationspaategningen erlægges paa samme Maade 1 Kr.

§ **16**. Forsaavidt en bestilt Udskrift eller Afskrift begæres ekspederet forlods, vil der for en saadan særlig fremskyndet Ekspedition være at erlægge et Tillægsgebyr af 4 Kr.

§ **17**. Nægtes Registrering af en stedfunden Anmeldelse, tilbagebetales den eventuelt erlagte Kapitalafgift.

§ **18**. For Gennemsyn af Stiftelses-Overenskomst, Udkast til Vedtægter og Meddelelser om Kapitalforhøjelser, jfr. Skadesforsikringslovens §§ 7, 2det Stk., 8, 2det Stk., 13, 18, 5te Stk., 20, sidste Stykke og 28, 1ste Stk., betales intet Gebyr.

§ **19**. Alle offentlige Myndigheder, derunder Assurandør-Societetet, kan begære Udskrifter af Forsikrings-Registeret eller mundtlig Oplysning om dets Indhold uden Betaling.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. April 1937. Samtidig ophæves Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 281 af 1. Oktober 1934.

23 Marts. Nr. 63. **Handelsmin. Bekendtgørelse om Aktieselskabs-Registerets Takster.**

I Medfør af den Ministeren for Handel og Industri ved § 81 i Lov Nr. 123 af 15. April 1930 om Aktieselskaber givne Bemyndigelse fastsættes indtil videre følgende Takster for Registrering af Anmeldelser til Aktieselskabs-Registeret m. v.

§ **1.** For Anmeldelse af Selskaber med tegnet Aktiekapital betales et Grundbeløb af:

30 Kr.,	naar	Kapitalen	er		25 000	Kr.	eller	derunder
50 —	—	—	—	- o.	25 000	—	men ik. o.	100 000 Kr.
65 —	—	—	—	- -	100 000	—	— - -	500 000 —
80 —	—	—	—	- -	500 000	—	— - -	1 Mill. —
100 —	—	—	—	- -	1 Mill.	—		

samt et Tillægsbeløb af $\frac{1}{2}$ $^0/_{00}$ af Kapitalen, dog ikke under 5 Kr.

§ **2.** For Anmeldelse om Forhøjelse af tegnet Aktiekapital betales et Grundbeløb af 7 Kr. samt et Tillægsbeløb af $\frac{1}{2}$ $^0/_{00}$ af Kapitalforhøjelsen, dog ikke under 2 Kr.

§ **3.** For Anmeldelse om Ændring af Selskabsnavnet eller om Selskabers Sammensmeltning uden Forhøjelse af den samlede Aktiekapital betales det under § 1 fastsatte Grundbeløb, beregnet efter den samlede Kapital.

Samme Betaling erlægges for Anmeldelse af et Bifirma eller af Ændring heri.

§ **4.** Udslettelse af Aktieselskaber i Henhold til Aktieselskabslovens §§ 62 og 67 sker vederlagsfrit.

§ **5.** For Anmeldelser af herværende Forretningsafdelinger af udenlandske Aktieselskaber betales et Grundbeløb af 500 Kr. samt en Kapitalafgift af $^1/_{10}$ $^0/_{00}$ af Selskabets indbetalte Aktiekapital, dog ikke udover 5 000 Kr. Det udenlandske Aktieselskabs Kapital omregnes i dansk Mønt efter den af Skattedepartementet for hvert Kvartal opgivne Kurs for Beregning af Vekselstempler eller for ikke deri omhandlede Møntsorters Vedkommende efter den af en Bank paa Anmeldelsesdagen opgivne Kurs for paagældende Møntsort.

For Anmeldelse af en Forretningsafdeling for et uden- 23 Marts.
landsk Aktieselskab, for hvilket der i Forvejen er registreret Nr. 63.
en Forretningsafdeling, betales 10 Kr.

For Anmeldelse om Forhøjelse af et udenlandsk Aktieselskabs indbetalte Aktiekapital betales et Grundbeløb af 10 Kr. samt en Kapitalafgift af $^1/_{10}$ $^0/_{00}$ af den indbetalte Del af den forhøjede Aktiekapital, dog saaledes, at Kapitalafgiften for Selskabet i Forbindelse med den tidligere erlagte Kapitalafgift ikke kan overstige 5 000 Kr. i alt.

§ **6**. For andre Anmeldelser betales 7 Kr.

§ **7**. For fuldstændig Register-Udskrift af et Selskabs Folio betales ..... 5 Kr.

For delvis Register-Udskrift betales ..... 3 —

For Attest paa tidligere meddelt Udskrift om, at ingen Ændring har fundet Sted, betales ..... 1 —

§ **8**. For Afskrift af de Anmeldelserne ledsagende Bilag samt af Regnskaber betales for hver paabegyndt Side ..... 1 —

§ **9**. For Gennemsyn af et Selskabs Registerblade eller de dertil hørende Anmeldelser med Bilag betales ..... 1 —

For mundtlig Meddelelse af Oplysninger angaaende et Selskabs Forhold betales ..... 1 —

For Gennemsyn af de af et Aktieselskab indgivne Regnskaber betales ..... 1 —

§ **10**. For Opbevaring af de i Lovens § 66 omhandlede Regnskabsbøger erlægges et Gebyr af 10 Øre pr. kg.

§ **11**. For Autorisation af Aktiebøger erlægges for hver Bog et Beløb af 3 Kr., der berigtiges ved paaklæbede Stempelmærker, jfr. Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 302 af 14. November 1930.

For Ændring af Autorisationspaategning erlægges paa samme Maade 1 Kr.

§ **12**. Forsaavidt en bestilt Udskrift eller Afskrift begæres ekspederet forlods, vil der for en saadan særlig fremskyndet Ekspedition være at erlægge et Tillægsgebyr af 4 Kr.

23 Marts. Nr. 63.

§ **13**. Nægtes Registrering af en stedfunden Anmeldelse, tilbagebetales den erlagte Kapitalafgift.

§ **14**. Alle offentlige Myndigheder, derunder Grosserer-Societetets Komité, kan begære Udskrifter af Aktieselskabs-Registeret eller mundtlig Oplysning om dets Indhold uden Betaling.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. April 1937. Samtidig ophæves Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 79 af 10. Marts 1933.

Nr. 63. Lov-Tid. A. 155—56.

24 Marts. Nr. 45.

Justitsmin. Cirk. til Brandchefen i København m. fl. angaaende Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker. (For Københavns Vedkommende delvis ændret ved Justitsmin. Skr. af 17. Septbr. 1937 til Brandchefen i København).

Justitsministeriet henleder herved Opmærksomheden paa, at Ministeriet ved Bekendtgørelse Nr. 44 af 27. Februar 1937 har fastsat nye Bestemmelser om Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker, hvilke Bestemmelser træder i Kraft den 1. Juli 1937 samtidig med, at de hidtil gældende Regler i Bekendtgørelse Nr. 141 af 1. April 1922 ophæves.

Ifølge de i Bekendtgørelse af 27. Februar 1937 indeholdte Regler vil smaa Oplag af brandfarlige Vædsker, se Bekendtgørelsens §§ 4, 9, 14 og 19, fremtidig kunne indrettes paa de i de paagældende Bestemmelser angivne Vilkaar uden Godkendelse af nogen offentlig Myndighed, dog at Oplaget i de i §§ 4 d, 9 c, 14 b og c og 19 b—d angivne Tilfælde skal anmeldes for den stedlige Brandmyndighed*), forinden det tages i Anvendelse. Større Oplag samt smaa Oplag indrettet paa anden Maade end i §§ 4, 9, 14 og 19 beskrevet vil derimod kun kunne indrettes med Tilladelse enten af den stedlige Brandmyndighed (§§ 5, 10, 15 og 20), Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Vædsker (§§ 6, 11, 16 og 21) eller Justitsministeriet (§§ 7, 12 og 17). Uanset hvilken Myndighed der skal meddele Tilladelse til Oprettelsen af et Anlæg, henhører dog den almindelige Godkendelse af Oplag-

*) I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner Brandchefen, i Købstæderne Brandkommissionen, paa Landet og i de sønderjydske Flækker Politimesteren, dog i de Flækker hvortil Lov om Brandvæsenet i Købstæderne af 21. Marts 1873 er udvidet, Brandkommissionen.

ringssystemer, Tankvognssystemer, Fylde- og Aftapnings- 24 Marts.
indretninger og lign. altid under Justitsministeriets Konsu- Nr. 45.
lent for brandfarlige Vædsker.

Af de i Bekendtgørelsen indeholdte nye Regler finder man desuden Anledning til at fremhæve Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, hvorefter det er forbudt som Beholdere til brandfarlige Vædsker af Fareklasse I at anvende Kogekar, Krukker, Kopper, Drikkeglas eller lignende Genstande, der paa Grund af Form eller sædvanlig Anvendelse kan give Anledning til Fejltagelse; af Flasker maa kun anvendes riflede eller andre til Gifte og ætsende Stoffer tilladte Flasker; Etiketter hidrørende fra tidligere Indhold af anden Art skal fjernes. Endvidere henleder man Opmærksomheden paa, at Benyttelse af Automater til Udlevering af brandfarlige Vædsker af Fareklasse I ifølge § 3, Stk. 14, kun maa finde Sted med Justitsministeriets Tilladelse.

Justitsministeriet skal i Forbindelse med Udsendelsen af Bekendtgørelsen indskærpe, at der ved Meddelelsen af Tilladelse til Anbringelse af Benzintankanlæg foruden til den med Anlægget forbundne Brandfare tillige vil være at tage Hensyn til, at Tanken ikke anbringes paa en for den offentlige Færdsel generende Maade. Hensynet til Færdselen gør sig i særlig Grad gældende, naar Tankanlæg ønskes anbragt, hvor to Veje støder sammen. Paa saadanne Steder bør Benzintanke kun undtagelsesvis tillades anbragte, og det bør i saa Fald kræves, at Benzinstanderen, hvis Vejhjørnet er bebygget, anbringes mindst 5 m fra Hjørnet og saaledes, at Standeren og Vogne, der holder ved Tanken til Paafyldning, ikke generer Udsigtsforholdene. Hvis Hjørnegrunden er ubebygget, bør Standeren anbringes udenfor Vejarealet og saaledes, at Motorkøretøjer, der skal paafylde Benzin, ligeledes kan holde uden for Vejarealet. Ved Opstilling af Benzintanke paa eller ved Veje, der skærer en Bane i Niveau, bør det særlig iagttages, at der sikres fri Udsigt fra Vejen over Banelinien, saa vidt muligt saaledes at man fra Vejen i en Afstand af 50 m fra Spormidten kan overse Banelinien i en Udstrækning af 50 m til hver Side; der bør

24 Marts. Nr. 45. derfor ikke gives Tilladelse til Opstilling af Benzintankanlæg nærmere end 50 m fra Banen.

Man henleder endvidere Opmærksomheden paa Lov Nr. 275 af 28. November 1928, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære af 11. Februar 1929, ifølge hvilken Lovs § 1 de af en Kommunalbestyrelse i Medfør af Loven trufne Beslutninger om Fastsættelse af Byggelinier langs Veje og Gader ogsaa kan omfatte bl. a. Tankanlæg, der i saa Tilfælde ikke maa anbringes i ringere Afstand fra Vejens eller Gadens Midtlinie end den fastsatte Byggelinie.

Politimestrene og Brandmyndighederne anmodes om at foranledige, at alle Sager om Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker, der skal afgøres af Ministeriet eller dettes Konsulent for brandfarlige Vædsker, indsendes til Konsulenten, for Tiden Professor ved Polyteknisk Læreanstalt P. E. Raaschou, Adr.: Christiansholmsvej 50 Klampenborg.

Man vedlægger et Eksemplar af en af Dansk Brandværns-Komité samtidig hermed udsendt Vejledning med Hensyn til Opbevaring og Transport af brandfarlige Vædsker. Yderligere Eksemplarer af Vejledningen kan købes til en Pris af 1 Kr. Stykket ved Henvendelse til Dansk Brandværns-Komité; til offentlige Myndigheder finder Udlevering dog Sted gratis.

Justitsministeriets Cirkulærer Nr. 47 af 1. April 1922, Nr. 50 af 14. Marts 1924, Nr. 106 og 120 af 23. Juli 1926, Nr. 174 af 19. December 1927, Nr. 114 af 29. Juli 1929, Nr. 163 af 21. November 1931 og Nr. 54 af 10. Marts 1933 ophæves fra den 1. Juli 1937 at regne.

Nr. 45. Min.-Tid. A. 51—53.

31 Marts. Nr. 56. **Lov om Ændring i og Tillæg til Lov om Tinglysning Nr. 111 af 31. Marts 1926.**

§ **1.** Tinglysningslovens § 52, 1ste Stk., affattes saaledes:

»Rettigheder over fast Ejendom, om hvilke det maa antages, at de er gyldig stiftet med Retsvirkning for Tredie-

mand uden Tinglysning før 1. April 1927, bevarer ogsaa frem- 31 Marts.
tidig deres Gyldighed uden Tinglysning. Rettigheder, der Nr. 56.
ifølge denne Bestemmelse ikke behøver Tinglysning, kan dog kræves tinglyst uanset Regelen i § 15, 2det Stk.«

§ **2.** I Tinglysningsloven indsættes som ny § 52 a efter § 52:

»Opstaar der Tvivl om, hvorvidt der før 1. April 1927 uden Tinglysning gyldig er stiftet en Ret over fast Ejendom, kan enhver, der mener at have Interesse i Spørgsmaalets Afgørelse, ved skriftlig Begæring til Tinglysningsdommeren forlange Sagen behandlet efter følgende Regler:

Tinglysningsdommeren skal, hvis der er Mulighed for, at den utinglyste Ret kan være stiftet før 1. April 1927, beramme et Retsmøde. Til dette Møde indkalder Dommeren ved anbefalet Brev med 14 Dages Varsel enhver, om hvem det er Dommeren bekendt, at hans Interesser berøres af Sagen. Desuden kan Dommeren, hvis han skønner det fornødent, med 6 Ugers Varsel ved Bekendtgørelse to Gange i Statstidende og to eller flere af de mest udbredte Dagblade i Retskredsen til Mødet indkalde alle og enhver, hvis Interesser maatte berøres af den utinglyste Ret. Meddelelse om Indkaldelsen opslaas tillige paa Tingstedet. Udgiften ved Indkaldelsen og Bekendtgørelserne udredes af Rekvirenten.

Fremsættes der ikke paa det saaledes indvarslede Møde nogen Indsigelse imod den paastaaede Ret, afsiger Tinglysningsdommeren efter Rekvirentens Begæring Kendelse om Notering i Tingbogen i Overensstemmelse med Indkaldelsens Indhold. Fremsættes der Indsigelse, søger Dommeren paa Grundlag af de i Sagen fremkomne Oplysninger at tilvejebringe en forligsmæssig Ordning. Opnaas der Forlig, er dette bindende ogsaa for dem, der ikke har givet Møde efter lovlig Indkaldelse. I Mangel af Forlig henvises Sagen til Behandling i den borgerlige Retsplejes Former.

En Udskrift af Kendelsen eller Forliget bliver ved Tinglysningsdommerens Foranstaltning at tinglyse paa Rekvirentens Bekostning. Ejendomshævd paa en Del af en Ejendom kan dog ikke tinglyses, før det ved Hævden vundne

31 Marts. Nr. 56. Grundstykke er fraskilt og enten selvstændig matrikuleret eller i Matrikulen henlagt under den Ejendom, hvortil det faktisk hører. Dommeren kan om fornødent sætte den, der har vundet Hævden, en Frist, inden hvilken Forholdet maa være berigtiget i Matrikulen. Fristen kan forlænges, saafremt dens Oversiddelse er den hævdsberettigede utilregnelig. Bliver Forholdet ikke berigtiget inden den af Dommeren fastsatte Frist, taber den utinglyste Hævd sin Retsvirkning overfor senere Erhververe af Rettigheder over den Ejendom, over hvilken Hævden er vundet, jfr. §§ 1 og 26, 1ste Stk.«

§ **3**. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1937.

Lov-Tid. A. Nr. 8. 143—44. Udg. 31. Marts.

31 Marts. Nr. 65. **Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 76 af 31. Marts 1936 om Forbud mod at bære Uniform.**

I § 3 i Lov Nr. 76 af 31. Marts 1936 om Forbud mod at bære Uniform m. v. ændres »1937« til: »1940«.

Lov-Tid. A. Nr. 9. 157. Udg. 3. April.

31 Marts. Nr. 66. **Lov om Ændringer i Lov Nr. 205 af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.**

§ **1**. § 1, Stk. 2, 1ste Pkt., i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. affattes saaledes:

»Derudover kan der af Socialministeren efter Andragende fra vedkommende Kommunalbestyrelser meddeles offentlig Anerkendelse til Arbejdsanvisningskontorer, omfattende Kommuner med tilsammen 10 000 Indbyggere, eller til saadanne Kontorer, hvor Anvisningernes gennemsnitlige Antal i de sidste 3 Regnskabsaar har været mindst 600, eller hvor Antallet af Anvisninger af personligt tilmeldte har været mindst 300.«

§ **2**. I Lovens § 2 foretages følgende Ændringer:

a) I Stk. 2 indføjes efter »Formand« Ordene: »eller Suppleant for denne« og efter »Formanden« Ordene: »og Suppleanten«.

31 Marts. Nr. 66.

b) I Stk. 3 indføjes i 1ste Linie efter »Formand« Ordene: »eller Suppleant for denne«. »Bestyrelsens Formand« ændres til: »de paagældende«, medens Ordene: »af Formanden« udgaar.

c) Stk. 5, 1ste Pkt., affattes saaledes:

»Valget gælder for vedkommende kommunale Raads Funktionstid, dog at Formanden (Suppleanten) maa udtræde, saafremt han ikke længere opfylder de i Stk. 2 fastsatte Betingelser for Valgbarhed.«

d) I Stk. 7 ændres 2det Pkt. saaledes:

»Forinden Bestyrelsen foretager Indstilling om Ansættelse af Kontorbestyrer, skal Bestyrelsen indhente en Udtalelse fra Arbejdsdirektøren med Hensyn til Ansøgernes Kvalifikationer. Kontorbestyrerens Valg og Vilkaarene for hans Ansættelse skal godkendes af Socialministeren.«

e) I Stk. 9 ændres i 2det Pkt. Ordene: »imellem vedkommende ..... fælles Repartitionsfond.« til: »imellem de øvrige til Amts-Arbejdsanvisningskontoret henlagte Kommuner; om fornødent staar Amtsfonden i Forskud for de Landkommunerne paahvilende Andele.«. 3die Pkt. udgaar.

§ **3**. Lovens § 5, Stk. 3, 2det Pkt., affattes saaledes:

»Hvis Parterne eller en af dem ikke er Medlem af nogen Organisation, tilsiger Direktøren Parterne til Forhandling om Bilæggelse af Uoverensstemmelsen, ved hvilken Forhandling Parterne er forpligtet til at give Møde. Udeblivelse straffes med Bøde, der tilfalder Statskassen.«

§ **4**. I Lovens § 6 udgaar Stk. 3, og Stk. 4 ændres til Stk. 3.

§ **5**. Til Lovens § 7 føjes som nyt Stk. 4:

»Saafremt en anerkendt Arbejdsløshedskasse ikke længere opfylder Betingelserne for at opnaa Anerkendelse, bortfalder Anerkendelsen med det paagældende Regnskabsaars Udgang; dog kan Socialministeren, naar Omstændighederne taler derfor, meddele en yderligere Frist for Anerkendelsens Bortfald. Socialministeren kan derhos, naar Anerkendelsen for en Kasse bortfalder, bestemme, at Kassens Medlemmer,

31 Marts. Nr. 66.

uanset om de ifølge de almindelig gældende Regler har saadan Overflytningsret, skal have Ret til Overflytning til visse bestaaende Kasser.«

§ **6**. I Lovens § 9, Stk. 3, ændres i 1ste Pkt. Tallene »5 000« og »10 000« til henholdsvis: »8 000« og »12 000« og i 2det Pkt. Tallene »8 000« og »15 000« til henholdsvis: »12 000« og »18 000«.

§ **7**. I Lovens § 10 foretages følgende Ændringer:

a) I Stk. 2, 1ste Pkt., indføjes efter »Beskæftigelse« Ordene: »ved Arbejde af mere end midlertidig Karakter«.

b) Stk. 4, 2det Pkt., udgaar.

§ **8**. I Lovens § 11 foretages følgende Ændringer:

a) Stk. 2, sidste Pkt., udgaar.

b) I Stk. 3, 2det Pkt., indføjes efter »vedkommende Medlem« Ordene: »indenfor et Tidsrum af en Maaned«.

§ **9**. I Lovens § 12, Stk. 2, udgaar i 1ste Pkt. Ordene: »og Arbejdsnævnet«, hvorhos 2det Pkt. udgaar.

§ **10**. Til Lovens § 13, Stk. 1, føjes: »Skalaens Procentsatser 80, 85 og 90 forhøjes med 10, saafremt Gennemsnitsledigheden i en Kasse i Regnskabsaaret har andraget mindst 20 pCt. og derhos har oversteget Kassens Normal-Ledighedsprocent, jfr. § 19, Stk. 5, med 20 pCt.«

§ **11**. I Lovens § 15 foretages følgende Ændringer:

a) Til Stk. 3, 2det Pkt., føjes: » , dog for Ikke-Forsørgere med mindst 8 Aars Medlemstid til 3 Kr. 50 Ø.«, og i 3die Pkt. ændres Ordene: »forhøjes eller nedsættes ..... 1 700 Kr.« til: »forhøjes med 20 pCt. for hver 10 pCt., de nævnte samlede Udgifter overstiger 1 800 Kr. Arbejdsdirektøren kan dog under Hensyntagen til de enkelte Kassers Formueforhold og Medlemsbidrag træffe Bestemmelse om, at Forhøjelse af Maksimumsbeløbet ikke skal finde Sted«.

b) Stk. 4 udgaar.

c) Stk. 5 ændres til Stk. 4 og affattes saaledes:

»Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, naar et Medlem ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i henholdsvis 26 eller 39 Uger indenfor et i Vedtægten fastsat Tidsrum

af 3 eller 4 Aar forud for hver Udbetaling af Understøttelsen. Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan Socialministeren godkende, at fornævnte Arbejdsperiode i Vedtægten fastsættes til 52 Uger indenfor et Tidsrum af 5 Aar, ligesom Socialministeren under særlige Forhold kan give en midlertidig Dispensation til Nedsættelse af de angivne Ugefrister, dog ikke til under Halvdelen. Naar Understøttelsesretten som Følge af et af fornævnte Vilkaar er bortfaldet, genindtræder den først, naar den paagældende har haft Arbejde som Lønarbejder i det i Henhold til foranstaaende fastsatte Antal Uger indenfor et Tidsrum af henholdsvis 12, 18 eller 24 paa hinanden følgende Maaneder efter Udelukkelse fra Understøttelse.« 31 Marts. Nr. 66.

d) Stk. 6 ændres til Stk. 5.

e) Stk. 7 ændres til Stk. 6 og affattes saaledes:

»I en Kasses Vedtægt kan det fastsættes, at Understøttelsen til et Medlem bortfalder for de Uger, i hvilke vedkommende har haft Arbejde i et vist Antal Dage, dog ikke under 3 Dage.«

f) Stk. 8 og Stk. 9 ændres til Stk. 7 og Stk. 8.

§ **12.** I Lovens § 17 foretages følgende Ændringer:

a) Stk. 1, Nr. 1, affattes saaledes:

»under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme; som Følge heraf maa Understøttelse ikke ydes under en indenfor paagældende Kasses faglige Omraade iværksat Strejke eller Lockout for de Medlemmers Vedkommende indenfor Faget, der indenfor et Tidsrum af 8 Uger sidst har været uafbrudt beskæftiget i over 3 Uger paa den konfliktberørte Virksomhed. Afgørelse af, hvorvidt Kassen (Afdelingen) kan holdes aaben for Udbetaling for Kassens (Afdelingens) *øvrige* Medlemmer, træffes paa Grundlag af en for hver enkelt af Kassens konfliktberørte Afdelinger foretagen Undersøgelse af Konfliktens Indflydelse paa Medlemmernes Beskæftigelsesmuligheder, saaledes at det skal være et Udgangspunkt, at der normalt lukkes for Udbetalingen, forsaavidt Konfliktprocenten (d. v. s. Antallet af Konfliktdeltagere i Forhold til de ved Konfliktens Udbrud arbejdende

31 Marts. Nr. 66.

Medlemmer) overstiger 65. De nærmere Regler fastsættes for 3 Aar ad Gangen af Socialministeren efter Forhandling med Socialministeriets Arbejdsudvalg.«

b) I Stk. 2 affattes 1ste Pkt. saaledes: »Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under den Fortjeneste, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er gældende for tilsvarende Arbejde, eller, forsaavidt saadan Overenskomst ikke er bindende for Parterne, under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig tjenes ved tilsvarende Arbejde; dog skal denne sædvanemæssige Løn ikke være afgørende, forsaavidt der for saadant Arbejde gælder almindelig Landsoverenskomst — eller Overenskomst for den paagældende Landsdel — med højere Lønvilkaar, eller forsaavidt Prisforhøjelser paa Livsfornødenheder har forringet den paagældende sædvanemæssige Løns Værdi i væsentlig Grad.«

c) I Stk. 3 ændres i 1ste Pkt. Ordene: »for Arbejdsnævnet« til: »for Direktøren«, og 2det Pkt. affattes saaledes: »Saafremt det menes, at en Kasse har ydet Understøttelse i Modstrid med foranstaaende Bestemmelser, kan vedkommende Kommunalbestyrelse forelægge Sagen for Direktøren.«

d) Stk. 4 udgaar.

e) Stk. 5 ændres til Stk. 4.

f) Stk. 6 ændres til Stk. 5, og i 1ste Pkt. ændres Ordene: »Nævnet ..... efter Stk. 1, Nr. 10« til: »Arbejdsnævnet til Afgørelse af, om der foreligger berettiget Arbejdsvægring efter Regelen i Stk. 1, Nr. 10«.

g) Stk. 7—8 ændres til Stk. 6—7.

§ **13**. I Lovens § 18 foretages følgende Ændringer:

a) I Stk. 1 ændres Ordene »12 paa hinanden følgende Maaneder« til: »et Regnskabsaar«.

b) I Stk. 1 ændres i sidste Sætning »70 Dage« til: »90 Dage«, og som nyt Punktum indføjes: »Socialministeren kan dog under ganske særlige Forhold, naar Indstilling herom

foreligger fra Arbejdsnævnet, tillade, at Dageantallet sættes lavere, dog i intet Tilfælde til mindre end 70 Dage.« 31 Marts. Nr. 66.

c) I Stk. 2, sidste Linie, ændres Ordene »4 Aar« til: »4 Regnskabsaar«.

d) Til Stk. 2, 2det Pkt., føjes: »dog at Socialministeren, naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan godkende, at Tidsrummet fastsættes til 5 Regnskabsaar.«

e) I Stk. 3 ændres Ordene »i den i Vedtægten fastsatte Aarrække« til: »i det i Vedtægten fastsatte Antal Regnskabsaar« og Ordene »i de følgende 12 Maaneder« til: »i hele det følgende Regnskabsaar«.

§ **14.** I Lovens § 19 foretages følgende Ændringer:

a) I Stk. 3, sidste Pkt., udgaar Ordene: »modsætter Direktøren sig dette, kan Spørgsmaalet indankes for Arbejdsnævnet«.

b) I Stk. 5 ændres i 1ste Pkt. Ordene: »i hver af de foregaaende to Maaneder ..... mellem 9 og 10« til: »i mindst 4 Maaneder indenfor de sidste 12 Maaneder eller i mindst 8 Maaneder indenfor de sidste 24 Maaneder har oversteget 5 pCt. og derhos har oversteget Kassens Normal-Ledighedsprocent, jfr. nedenfor, med 60 pCt., hvis Normal-Ledighedsprocenten er 7 eller derunder«. I 2det Pkt. ændres »10« til: »7«.

c) I Stk. 6 ændres Ordene: »Selv om Ledighedsprocenten .....fastsat i Stk. 5« til: »Selv om en Kasse ikke opfylder de i Stk. 5 fastsatte Betingelser for at lade sin Fortsættelseskasse træde i Virksomhed«, og endvidere ændres »40 pCt.« til: »30 pCt.«, »7½ pCt.« til: »5 pCt.« og »50 pCt.« til: »40 pCt.«

d) Stk. 8 affattes saaledes:

»Fortsættelseskassens Understøttelse ydes efter samme Regler og i samme Størrelse og Dageantal som Kassens ordinære Dagpenge-Understøttelse, dog højst i 140 Dage indenfor et Regnskabsaar.«

e) Stk. 11 udgaar.

f) Stk. 12 ændres til Stk. 11 og affattes saaledes:

»Beslutter en Arbejdsløshedskasse at ophæve sin Fortsættelseskasse, uden at dette sker i Forbindelse med en Op-

31 Marts. Nr. 66.

hævelse af Hovedforsikringen, overgaar Fortsættelseskassens Formue til Hovedforsikringen.«

§ **15**. Lovens § 22, Stk. 2, affattes saaledes:

»Ved en Arbejdsløshedskasses Opløsning eller ved Bortfald af dens Anerkendelse vil der være at indbetale til henholdsvis Statskassen og Arbejdsløshedsfonden saadanne Andele af Kassens Formue (heri indbefattet Fortsættelseskassens Formue), som svarer til Forholdet mellem de til Kassen som Helhed ydede Tilskud af det offentlige, henholdsvis Arbejdsløshedsfondens Refusioner og Tilskud (herunder eventuelt Etableringstilskud) og Kassens samlede Indtægter, alt for Kassens 6 sidste Regnskabsaar, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til Tidsrum før 1. April 1933. En Trediedel af det Statskassen tilkommende Beløb vil være at fradrage i det Beløb, der afkræves Landets Kommuner for det paagældende Regnskabsaar i Henhold til nærværende Lovs Afsnit V.

Den Afgørelse, der i Overensstemmelse med Vedtægten træffes angaaende Anvendelsen af den øvrige Del af Formuen, har kun Gyldighed, naar den godkendes af Direktøren. Ingen Del af Overskuddet kan fordeles mellem Medlemmerne.«

§ **16**. I Lovens § 28 foretages følgende Ændringer:

a) Stk. 2, 1ste Pkt., affattes saaledes: »De herefter bidragspligtige Arbejdsgiveres Bidrag fastsættes til 15 Kr. aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder; for ved Kontrakt ansatte Lærlinge i de to første Aar af Læretiden dog kun 2 Kr. aarlig og for Land- og Skovbrugsarbejdere samt for Fiskere kun 3 Kr. aarlig.«, og der tilføjes som nyt 2det Pkt.: »Forsaavidt angaar 2 Arbejdere i hvert Foretagende, vil det nævnte Bidrag af 15 Kr. være at nedsætte til 7 Kr. 50 Ø. pr. Helaarsarbejder.«

b) Stk. 5 affattes saaledes:

»Staten yder et aarligt Tilskud til Fonden svarende til Halvdelen af de af Fonden i Henhold til § 19, Stk. 10, og §§ 30—32 afholdte Udgifter. Tilskuddet indbetales til Fonden, efterhaanden som den har Brug for Midlerne, og senest inden Udgangen af det følgende Finansaar. Tilskuddet

bortfalder for det Regnskabsaar, ved hvis Udgang Fondens Formue maatte overstige et Beløb af 12 Mill. Kr.« 31 Marts. Nr. 66.

§ **17**. I Lovens § 31 foretages følgende Ændringer:

a) Til Stk. 2 føjes som nyt Punktum: »Arbejdsudvalget kan træffe Bestemmelse om, at et Arbejde kun delvis vil være at betragte som Nødhjælpsarbejde.«

b) I Stk. 3, 1ste Pkt., ændres »Landarbejderforbundet« til: »Dansk Arbejdsmands Forbunds Landarbejdergruppe«.

c) I Stedet for Stk. 5—7 indsættes som Stk. 5—8 følgende:

»Stk. 5. Vilkaarene for Nødhjælpsarbejder skal med Hensyn til Arbejdstid fastsættes saaledes, *at* de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og *at* det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men *at* det dog stadig er af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde; saafremt de to sidstnævnte Formaal efter Arbejdsudvalgets Opfattelse fuldt ud kan opnaas ved Nedsættelse af den normale Arbejdstid med en Fjerdedel — enten gennem en Nedsættelse af den daglige Arbejdstid, gennem Nedsættelse af Antallet af Arbejdsdage pr. Uge eller ved Indførelse af et alternerende Arbejdssystem —, skal mindst en saadan Nedsættelse af Arbejdstiden finde Sted. Det skal i det hele tilstræbes, at Nedsættelsen i Arbejdstiden fastsættes saaledes, at de ved paagældende Arbejde beskæftigede Arbejdere ikke indenfor samme Uge kan have Beskæftigelse og oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Stk. 6. Ved de som Nødhjælpsarbejder anerkendte Arbejder skal fortrinsvis antages arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere.

Stk. 7. Til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløn ved de i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf godkendte Nødhjælpsarbejder ydes af Arbejdsløshedsfonden et Tilskud, der i intet Tilfælde kan udgøre mere end 40 pCt. af den for paagældende Nødhjælpsarbejde udbetalte Arbejdsløn. Arbejdsudvalget fastsætter Tilskuddets Størrelse i det enkelte Tilfælde samtidig med Arbejdets Anerkendelse som Nødhjælpsarbejde.

31 Marts. Nr. 66.

Stk. 8. Socialministeren fastsætter efter Indstilling fra Socialministeriets Arbejdsudvalg de nærmere Regler til Gennemførelse af de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser vedrørende Nødhjælpsarbejder.«

§ **18.** I Lovens § 34 indføjes som nyt Stk. 3:

»De af Direktøren i Medfør af Bestemmelserne i § 9, Stk. 8, § 10, Stk. 4, § 11, Stk. 2 og 3, og § 17, Stk. 3, trufne Afgørelser kan indenfor et Tidsrum af en Maaned efter den om Afgørelsen givne Underretning indankes for Arbejdsnævnet. Alle øvrige af Direktøren i Henhold til denne Lov trufne Afgørelser kan, hvor ikke andet er bestemt, indenfor samme Frist indankes for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.«

§ **19.** Lovens § 35, Stk. 5, affattes saaledes:

»De af Nævnet i Henhold til denne Lov trufne Afgørelser, ved hvilke der ikke er afgivet dissentierende Votum, er endelige, medens Nævnets Afgørelser i øvrigt indenfor en Maaned efter den om Afgørelsen givne Underretning kan indankes for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.«

§ **20.** Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1937.

Socialministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 205 af 20. Maj 1933, ændret saaledes som nærværende Lov medfører det, optrykke og bekendtgøre i Lovtidende som »Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.«*)

Lov-Tid. A. Nr. 9. 158—63. Udg. 3. April.

31 Marts. Nr. 67.

Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter.

§ **1.** [1]) Saafremt en Kommune for at skaffe de i Kommunen bosatte arbejdsløse Beskæftigelse i Stedet for offentlig Hjælp iværksætter mindre betydelige kommunale Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse, kan Kommunen i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 76—78, jfr. § 79 i Lov af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, og under de nedenfor i Stk. 2—3 angivne Betingelser

*) Se Bekg. Nr. 185 af 14. Maj 1937, nedenfor Side 428.

erholde mellemkommunal Refusion for den i Stk. 4 omhandlede Del af Udgifterne til Arbejdsløn. 31 Marts. Nr. 67.

[2]) For at en Kommune kan erholde Refusion for de foran omhandlede Udgifter, skal vedkommende Arbejde være godkendt som henhørende under Lovens Bestemmelser af det i Henhold til § 2 for paagældende Amtsraadskreds nedsatte Nævn, for Københavns og Frederiksberg Kommuners Vedkommende af Socialministeriets Arbejdsudvalg. Forsaavidt der til vedkommende Arbejde ydes Laan eller Tilskud i Henhold til anden Lovgivning, kan Godkendelse undtagelsesvis ske, dog kun med Socialministerens Samtykke.

[3]) Den i Stk. 1 omhandlede Adgang til at erholde Refusion gælder kun,

1) forsaavidt angaar Arbejdsløn, der udbetales til Personer, herunder særlig arbejdsløshedsforsikrede, der vilde være henvist til at søge Hjælp hos Kommunen, hvis de ikke fik anvist Arbejde, eller som indenfor den nærmeste Tid vilde være henvist til at søge saadan Hjælp, og
2) forsaavidt Vilkaarene for Arbejdet med Hensyn til Arbejdstid fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Understøttelse, men at det dog stadig er af Interesse for dem at finde Beskæftigelse ved andet Arbejde.

[4]) Den Del af Udgifterne til Arbejdsløn, der er Genstand for Refusion, andrager 50 Øre pr. Arbejdstime, dog at Refusionen normalt ikke kan overskride 50 pCt. af Lønnen.

[5]) Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person har haft fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et efter nærværende Lov anvist Arbejde, afgøres efter Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 17.

§ **2.** [1]) Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Arbejde kan godkendes med den Virkning, at Kommunen kan erholde Refusion for den i § 1, Stk. 4, omhandlede Del af Udgifterne til Arbejdsløn, træffes af et af Socialministeren for hver Amtsraadskreds nedsat Nævn, bestaaende af Amt-

31 Marts. Nr. 67.

manden, et af Den danske Købstadforening valgt Medlem, der skal være Medlem af Kommunalbestyrelsen i en af de i Amtsraadskredsen beliggende Købstæder, et af Sogneraadsforeningen for vedkommende Amtsraadskreds valgt Medlem, der skal være Medlem af Kommunalbestyrelsen i en af de i Amtsraadskredsen beliggende Landkommuner, samt yderligere af to henholdsvis af Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund valgte Medlemmer, der skal være bosatte i Amtsraadskredsen. Amtmanden er Nævnets Formand. For Københavns og Frederiksberg Kommuners Vedkommende træffes Afgørelsen af Socialministeriets Arbejdsudvalg.

[2]) Socialministeren træffer den nærmere Bestemmelse med Hensyn til de foran omhandlede Nævns Forretningsgang.

[3]) De til Afholdelse af Nævnenes Udgifter fornødne Bevillinger, herunder til Rejsegodtgørelse og Dagpenge til Nævnenes Medlemmer, fastsættes paa de aarlige Finanslove.

[4]) Nævnet skal efter Andragende fra Kommunerne og ud fra sit Kendskab til de enkelte Kommuners Forhold undersøge, hvorvidt de i § 1 omhandlede Betingelser for Adgang til at erholde Refusion er opfyldt, og derefter meddele Kommunen, hvorvidt det paagældende Arbejde kan godkendes. Godkendelsen kan gives, saavel forinden et Arbejde paabegyndes, som efter at det er paabegyndt eller afsluttet; Godkendelse kan kun finde Sted for Arbejder, der udføres efter Lovens Ikrafttræden.

[5]) Nævnet skal, snarest efter at et Arbejde er godkendt, tilstille Socialministeriet Meddelelse herom tillige med Oplysning om de samlede Udgifter til Arbejdsløn ved det paagældende Arbejde og den Del af disse Udgifter, der vil blive anmeldt til Refusion. Forsaavidt nøjagtige Oplysninger herom endnu ikke foreligger, skal Nævnet opgive de skønsmæssige Beløb.

§ **3**. [1]) I Tilfælde af Uenighed eller Tvivl indenfor Nævnet kan dette forelægge Sagen for Socialministeren, der efter at have indhentet Erklæring fra Socialministeriets Arbejdsudvalg træffer Afgørelse i Sagen.

[2]) Forsaavidt det maatte komme til Socialministerens Kundskab, at en Kommune med Godkendelse i Henhold til § 2 har ladet udføre Arbejder i et Omfang, der ligger udenfor Lovens Formaal, kan Socialministeren efter at have indhentet Erklæring fra Nævnet træffe Bestemmelse om, at Kommunen kun erholder nedsat Refusion med Hensyn til paagældende Arbejder; i ganske særlige Tilfælde kan Ministeren bestemme, at Refusionen bortfalder. 31 Marts. Nr. 67.

§ **4**. Ved Anmeldelsen til mellemkommunal Refusion af de i § 1, Stk. 4, omhandlede Beløb, jfr. Lov af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg §§ 76—78, jfr. § 79, skal Kommunerne efter Socialministeriets nærmere Bestemmelser vedlægge som Bilag fornøden Dokumentation for, at de i nærværende Lov fastsatte Betingelser for Refusion foreligger opfyldt.

§ **5**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1937 og har Gyldighed til 1. April 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 9. 164—66. Udg. 3. April.

Lov om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab. 31 Marts. Nr. 76.

Kapitel I.

Om Forhyring.

§ **1**. I København og i øvrigt paa saadanne Steder i Riget, som bestemmes ved kgl. Anordning, oprettes Forhyringskontorer til Varetagelse af Virksomheden med Forhyring af Skibsmandskab. Forhyringskontorerne ledes af vedkommende Mønstringsbestyrere.

Forhyringskontorerne skal være behjælpelige med at tilvejebringe Skibsmandskab og kan efter Anmodning af Reder eller Skibsfører paa disses Vegne afslutte Overenskomst om Forhyring (Hyreaftale). Forhyringskontorernes Bistand ydes uden Vederlag.

Ingen maa erhvervsmæssigt befatte sig med Tilvejebringelse af Mandskab til Skibe eller i erhvervsmæssigt Øjemed optræde som Mellemmand ved Afslutning af Hyreaftale. Forsaavidt angaar de Steder udenfor København,

31 Marts. Nr. 76.

paa hvilke Lov Nr. 67 af 12. April 1892 om Forhyringsagenter m. m. af Regeringen er gjort anvendelig, kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart, naar Omstændighederne taler derfor, dog tillade de Personer, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden har Bevilling som Forhyringsagent, vedblivende at drive erhvervsmæssig Forhyring under saadan Kontrol, som af Ministeren findes betryggende for denne Lovs Formaal.

§ **2.** Paa Forhyringskontorerne ansættes det til Varetagelse af Forhyringsvirksomheden i øvrigt nødvendige Personale med fornøden praktisk Erfaring i Søfartsforhold.

De paa Forhyringskontorerne ansatte Tjenestemænd eller Medhjælpere kan ved Mønstring af Skibsmandskab underskrive Skibsbemandingslister og Afregningsbøger paa vedkommende Skibsførers Vegne, ligesom de i øvrigt i Anliggender vedrørende Mønstring kan optræde som Skibsførerens Fuldmægtig efter de derom gældende Regler.

Til Forhyringskontorerne kan efter Bestemmelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart knyttes Læger, hvem det paahviler mod en af Ministeren fastsat Betaling at foretage de foreskrevne Lægeundersøgelser af Skibsmandskab.

§ **3.** Ministeren for Handel, Industri og Søfart fastsætter de nærmere Regler for Forhyringskontorernes Virksomhed, hvorved særligt vil være at iagttage:

at under enhver Forhandling om Forhyring skal Sømanden have Ret til frit at vælge sit Skib, ligesom Reder eller Skibsfører skal have Ret til frit at vælge sit Mandskab,

at der ved Hyreaftalen tilvejebringes Sikkerhed for, at alle interesserede Parter beskyttes, og at der gives Sømanden tilstrækkelig Lejlighed til at sætte sig ind i Hyreaftalen, samt

at der ved Anvisning af Mandskab under Iagttagelse af de foranstaaende Bestemmelser fortrinsvis anvises Hyre til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, naar der findes flere lige kvalificerede hyresøgende.

Paa ethvert Forhyringskontor skal der paa iøjnefaldende Sted være opslaaet Uddrag af disse Regler samt Lister over de Skibe, som søger Mandskab.

§ **4**. Uanset Bestemmelserne i denne Lovs § 1 staar det enhver Reder eller Skibsfører frit for under Iagttagelse af Bestemmelserne i § 3, 1ste Stk., Linie 6—8, at tilvejebringe Mandskab til sit Skib gennem Skibets Officerer eller det i Rederiets faste Tjeneste staaende Kontorpersonale, men Rederen maa ikke herfor yde de paagældende særligt Vederlag, ligesom disse ej heller under nogen Form maa beregne sig Vederlag af vedkommende Sømænd. De her omhandlede Personer kan paa tilsvarende Maade som angivet i § 2, 2det Stk., paa Skibsførerens Vegne underskrive Skibsbemandingslister og Afregningsbøger samt give Møde hos Mønstringsbestyreren i saadanne Tilfælde, hvor denne ikke anser Skibsførerens personlige Nærværelse for paakrævet. 31 Marts. Nr. 76.

§ **5**. Der oprettes et Forhyringsraad i København, bestaaende af en af Ministeren for Handel, Industri og Søfart udnævnt Formand samt af fire Repræsentanter for Rederne og fire Repræsentanter for Mandskabet. De paagældende Repræsentanter vælges efter derom af Ministeren nærmere fastsatte Regler af Organisationer for Redere og for Skibsmandskab; mindst en af Rederrepræsentanterne udpeges efter Indstilling af en Landsorganisation af Skibsførere. Raadets Forretningsgang fastsættes af Ministeren.

Forhyringsraadet raadspørges af Ministeriet i alle Spørgsmaal, der angaar Forhyringsvirksomheden.

Efter Forhyringsraadets Indstilling kan der paa saadant Sted udenfor København, hvor der oprettes Forhyringskontor i Medfør af Bestemmelsen i § 1, 1ste Stk., tillige oprettes et lokalt Forhyringsraad, bestaaende af en af Ministeren udnævnt Formand samt af lige mange Repræsentanter for Redere og Mandskab.

Kapitel II.
Om Mønstring.

§ **6**. Mønstring af Skibsmandskab foregaar for Mønstringsbestyreren. Ved Mønstringen paaser Mønstringsbestyreren efter de Anvisninger, som derom gives af Ministeren for Handel, Industri og Søfart, og i det Omfang, Ministeren

31 Marts. Nr. 76.

nærmere bestemmer, Fyldestgørelsen af Lovgivningens Forskrifter om Skibsførerens og Skibsmandskabets Forhold, herunder navnlig Forskrifterne i nærværende Lov, Sømandsloven og Sønæringsloven. Fremdeles fører Mønstringsbestyreren Tilsyn med, at Skibsfører og Skibsmandskab overholder Værnepligtsloven og de i Medfør af samme givne Bestemmelser. Nærmere Regler om dette Tilsyn fastsættes af Indenrigsministeren efter Forhandling med Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Intet dansk Skib maa udklareres eller afgaa fra nogen dansk Havn eller sættes i Fart i danske Farvande, forinden Mønstringsbestyreren har forvisset sig om, at de i det foregaaende Stykke omhandlede Forskrifter er iagttaget. Ved Skibets Udklarering eller Afgang tjener den af Mønstringsbestyreren paategnede Skibsbemandingsliste overfor Toldvæsenet eller vedkommende særlige Myndigheder til Bevis for, at der, forsaavidt angaar Skibsbesætningens Forhold, intet er til Hinder for Afsejlingen. Forevisning af en gældende og af Mønstringsbestyreren tidligere godkendt Skibsbemandingsliste for den Tjenestemand, for hvem Toldklareringen foregaar, betragtes som fyldestgørende i saadanne Tilfælde, hvor en effektiv Mønstring ikke er foreskrevet.

§ 7. Mønstringsbestyrerforretningerne i København varetages af en dertil særlig udnævnt Mønstringsbestyrer. Udenfor København varetages disse Forretninger af den Tjenestemand, for hvilken Toldklareringen foregaar; dog kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart, naar Omstændighederne taler derfor, med Indenrigsministeriets Samtykke overdrage Forretningerne til vedkommende Udskrivningschef paa de Steder udenfor København, hvor en saadan har Bopæl. Paa Færøerne varetages Forretningerne af Politimesteren og Sysselmændene.

§ 8. Enhver Skibsfører, der under Skibets Ophold her i Riget har forhyret nyt Mandskab eller en eller flere Sømænd, saa og enhver Skibsfører, som her i Riget afskediger sit Mandskab eller en Del deraf eller mister nogen ved Dødsfald,

Rømning eller paa anden Maade, skal mønstre Mandskabet for Mønstringsbestyreren. 31 Marts. Nr. 76.

Har Skibsføreren antaget nyt Mandskab, medens Skibet var i Udlandet eller under Anløb af dansk Havn under saadanne Forhold, at Toldklarering ikke behøver at foretages, eller under Anløb af dansk Frihavn under tilsvarende Omstændigheder, skal Føreren mønstre sit Mandskab for Mønstringsbestyreren i den første danske Havn, i hvilken Skibet derefter toldklarerer, eller, hvis Skibet forinden første Ankomst til en Toldhavn anløber dansk Frihavn, da for den derværende Mønstringsbestyrer. Det samme gælder, hvis Skibet i Udlandet har mistet nogen af Mandskabet ved Afskedigelse, Dødsfald, Rømning eller paa anden Maade.

Endvidere skal almindelig Mønstring af Skibsmandskab finde Sted, første Gang et Skib i Kalenderaaret begynder sin Fart fra eller toldklarerer i en dansk Havn, samt naar der derom særskilt udstedes Kundgørelse.

Ved kgl. Anordning kan Reglerne i denne Paragraf med de Begrænsninger, som Forholdene medfører, eller som følger af Overenskomst med andre Stater, og med de Lempelser, der findes passende, bringes til Anvendelse overfor ikke her i Riget hjemmehørende Skibe, der befinder sig i dansk Havn eller paa dansk Søterritorium.

§ **9**. Ved Mønstringen fremlægger Skibsføreren Skibspapirerne samt Mandskabets Søfartsbøger og øvrige Bevisligheder for Mønstringsbestyreren og fremstiller Mandskabet for denne, alt i Overensstemmelse med, hvad derom foreskrives.

Ved Udmønstring skal Skibsføreren derhos i to Eksemplarer fremlægge Skibsbemandingsliste, affattet og udfyldt i Overensstemmelse med Sømandslovens Regler og de i Medfør af samme givne Forskrifter. Det ene Eksemplar af Skibsbemandingslisten forbliver paa Mønstringskontoret, medens det andet efter at være paategnet af Mønstringsbestyreren tilbagegives Skibsføreren. Ved Afmønstring fremlægger Skibsføreren Skibsbemandingslisten for Mønstringsbestyreren.

Skibsføreren skal ved Mønstringen personlig indfinde

31 Marts. Nr. 76.

sig hos Mønstringsbestyreren, naar denne finder hans Nærværelse paakrævet, men kan i øvrigt give Møde ved Fuldmægtig efter de Regler, der herom fastsættes, jfr. herved tillige Bestemmelserne i §§ 2 og 4.

Skibsføreren eller dennes Fuldmægtig er pligtig paa Forespørgsel at meddele Mønstringsbestyreren enhver Oplysning om Skibsbesætningens Forhold og om Skibets forestaaende eller udførte Rejse, som Mønstringsbestyreren maatte skønne nødvendig for Varetagelsen af de ham paahvilende Pligter.

§ **10**. Nærmere Bestemmelser om Mønstring af Skibsmandskab samt om Mønstringsbestyrernes Samvirken med andre Myndigheder fastsættes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Ved disse Bestemmelser kan fastsættes Lempelser, forsaavidt angaar Mønstring af Mandskab for Skibe i indenrigs Fart, for ikke registreringspligtige Skibe samt Fartøjer til Fiskeri og andre lignende særlige Formaal.

Kapitel III.

Almindelige Bestemmelser.

§ **11**. Udtrykkene »Sømand« og »Mandskab« omfatter i denne Lov enhver Person, der beskæftiges om Bord paa et Skib, uanset om den paagældende bliver at henregne til det egentlige Skibsmandskab, og uanset om han ansættes paa Skibet af Rederen, af Skibsføreren eller af anden til Skibet hørende Person. Udtrykket »Skibsofficer« har samme Betydning som i Sømandsloven.

§ **12**. Naar Skibsføreren forlanger det, er Mønstringsbestyreren pligtig mod en af Ministeren for Handel, Industri og Søfart fastsat Betaling paa Førerens Vegne at udfylde Afregningsbøger og Skibsbemandingslister samt at bistaa Føreren ved Affattelsen af særskilt Hyreaftale og at foretage Afregningen med Mandskabet ved Afmønstringen. Betalingen tilfalder i København Statskassen, men udenfor København vedkommende Mønstringsbestyrer eller hans Personale efter Ministerens nærmere Bestemmelse.

§ **13**. Overtrædelser af denne Lov eller af de i Medfør af samme udstedte Forskrifter straffes med Bøde. Bøderne tilfalder Statskassen. 31 Marts. Nr. 76.

I København hører Sagerne under Sø- og Handelsretten, udenfor København under Søretterne.

§ **14**. Lov Nr. 29 af 26. Februar 1872 om Mønstring af Skibsmandskab ophæves.

Lov Nr. 67 af 12. April 1892 om Forhyringsagenter m. m. ophæves i det Omfang, hvori den endnu er i Kraft. Af Statskassen ydes der de Personer, der har Bevilling som Forhyringsagent i Medfør af nævnte Lov, og hvis Bevilling herefter bortfalder, passende Erstatning for det Tab, de derved lider.

Til Fastsættelse af de Erstatninger, som der efter foranstaaende Bestemmelse vil kunne blive Spørgsmaal om at udrede, nedsætter Ministeren for Handel, Industri og Søfart en Kommission, hvis Afgørelse af Spørgsmaalet om Erstatning og dennes Størrelse dog kan indbringes for Domstolene.

Forhyringsagenter, hvem det i Medfør af Bestemmelsen i § 1, 3die Stk., tillades indtil videre at fortsætte deres erhvervsmæssigt drevne Forhyring, oppebærer for deres Virksomhed samme Betaling som hidtil.

§ **15**. For Skibe, der tilhører eller benyttes af Staten, eller som af Regeringen maatte blive anvendt til Troppetransport, bestemmer Ministeren for Handel, Industri og Søfart, i hvilket Omfang Loven bliver at anvende.

§ **16**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1937, Bestemmelserne om Forhyring dog først fra det Tidspunkt, der bestemmes ved kgl. Anordning, men senest den 1. April 1938.

Ved kgl. Anordning kan der for Færøernes Vedkommende fastsættes de Lempelser i Loven, som efter de stedlige Forhold maatte anses fornødne, efter at Lagtingets Betænkning derom er indhentet.

Lov-Tid. A. Nr. 11. 181—85. Udg. 7. April.

31 Marts. Nr. 77.

Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

§ **1**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til indtil videre at fritage Danmarks Nationalbank for Forpligtelsen til at indløse de af Banken udstedte Sedler med Guld og til at købe Guld.

Saa længe Forpligtelsen til at indløse de af Nationalbanken udstedte Sedler med Guld i Henhold til nærværende Lov maatte være suspenderet, bortfalder ligeledes Adgangen til at faa indløst Skillemønt med Guld.

§ **2**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til efter Samraad med Finansministeren paa Statens Vegne at afslutte en Overenskomst med Danmarks Nationalbank, indeholdende de nærmere Vilkaar, under hvilke Banken kan erholde den i § 1 omhandlede Fritagelse for Forpligtelsen til at indløse Bankens Sedler med Guld og til at købe Guld.

I Overenskomsten maa Nationalbanken forpligte sig til, saa længe Banken ikke indløser sine Sedler med Guld, at handle i Overensstemmelse med den kongelige Bankkommissær med Hensyn til Bankens Handel med Valuta og de dermed i Forbindelse staaende Forhold.

Retningslinierne for den Valutapolitik, der skal føres i Lovens Gyldighedstid, fastsættes under det fornødne Hensyn til indre og ydre økonomiske Tilstande efter Forhandling mellem Nationalbanken og Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

§ **3**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til at træffe importregulerende og forbrugsbegrænsende Foranstaltninger for at sikre Landets Betalingsevne overfor Udlandet og til Fremme af handelspolitiske Formaal, til Sikring og Udvidelse af Landets Eksport, til Opfyldelse af indgaaede eller fremtidige overenskomstmæssige Forpligtelser overfor Udlandet og for at opretholde Landets Reeksport og Transithandel samt for at opretholde og udvide Landets Produktion saavel for Eksport som for Hjemmeforbruget gennem Tilførsel af nødvendige Raastoffer og Hjælpemidler, jfr. den som Bilag opførte Varefortegnelse. Ved Iværksættel-

sen af de paagældende Foranstaltninger vil Hensyn være at tage til Hindring af paaviselig Dumping og urimelig Prisstigning, jfr. § 11. 31 Marts. Nr. 77.

Private Vareudvekslinger kan med Tilladelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart finde Sted, naar de anbefales af Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Industriraadet og Landbrugsraadet, naar Udvekslingen sker i Forholdet mindst 1 mod 1, og naar Udførselen eller Indførselen skønnes at være i særlig Grad ønskelig og alene at kunne finde Sted paa Grundlag af privat Vareudveksling.

Ændringer i den i Bilaget optrykte Varefortegnelse kan foretages af Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det i § 6 omhandlede Valutaraad skal have Lejlighed til at udtale sig om de paagældende Ændringer, forinden endelig Beslutning om disses Foretagelse træffes.

De Personer eller Firmaer, der i Henhold til derom af Valutacentralen tidligere eller ifølge nærværende Lov truffen Beslutning er anerkendt som Importører, har Adgang til at faa udstedt Importbevillinger. Importbevillinger udstedes under Hensyntagen til de enkelte Branchers særlige Forhold og til Importørernes hidtidige Import af vedkommende Varegrupper og Underafdelinger af disse samt til den bedst mulige Dækning af de ikke direkte importberettigede Forbrugeres Behov. Det paahviler Valutacentralen at drage Omsorg for, at Bevillingstildelingen under Hensyntagen til de nævnte Forhold foregaar saaledes, at Importørernes Importret fastsættes efter ensartede Retningslinier indenfor de enkelte Importørgrupper.

For udfærdigede Importbevillinger vil der til Dækning af de med Valutaordningen forbundne Administrationsudgifter af Ministeren for Handel, Industri og Søfart kunne træffes Bestemmelse om Erlæggelse af et Statskassen tilfaldende Ekspeditionsgebyr paa 2,5 pro mille af Bevillingens paalydende Beløb, mindst 1 Kr. for hver enkelt Bevilling (Attest). De nærmere Forskrifter for Gebyrets Erlæggelse fastsættes af Ministeren.

31 Marts. Nr. 77.

§ **4**. Importbevillinger har Gyldighed i 8 Maaneder fra Udstedelsen, medmindre Ministeren for Handel, Industri og Søfart paa Grund af Forholdene maatte træffe anden Bestemmelse.

§ **5**. Valutaraadet gør Indstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart om, hvilket samlet Importtal der for de enkelte Varegrupper kan stilles til Raadighed for nye Importører og til Forhøjelse af hidtidige Importtal, samt om Retningslinierne herfor.

§ **6**. Planen for Importens Regulering udarbejdes periodevis af Valutacentralen og forelægges efter at have været drøftet med Danmarks Nationalbank for Valutaraadet, der nedsættes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart i Samraad med Ministeren for Landbrug og Fiskeri og Udenrigsministeren. Valutaraadet bestaar af 4 Repræsentanter for Landbrugsraadet, 2 for Industriraadet, 1 for Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, 2 for De samvirkende Fagforbund, 1 for Grosserer-Societetets Komité, 1 for Provinshandelskammeret, 1 for De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, 1 for Købmandsraadet, 1 for Andelsudvalget, 1 for Det kooperative Fællesforbund, 1 for Dansk Fiskeriforening i Forbindelse med Vestjysk Fiskeriforening, 1 for Søfartsraadet, 1 for Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger, 1 for Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, 1 for Finansministeriet, 1 for Ministeriet for Landbrug og Fiskeri samt 1 for Udenrigsministeriet. Efter Samraad med Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri udnævner Ministeren for Handel, Industri og Søfart Raadets Formand og fastsætter dets Forretningsorden, ved hvilken Forskrifter bl. a. gives om Valg af et Forretningsudvalg.

Ved Udarbejdelsen af den i 1ste Stk. nævnte Plan bistaas Valutacentralen af Hovedorganisationerne for Landbrug, for Industri og Haandværk, for Handel, for Søfart, for Fiskeri og for Arbejderne ved en af hver af disse Organisationer udpeget Funktionær. Ministeren for Handel, Industri og Søfart er desuden berettiget til, hvis det skønnes ønskeligt, at

anmode enkelte andre Organisationer, f. Eks. for de koopera- 31 Marts.
tive Virksomheder, om at udpege en Funktionær til at del- Nr. 77.
tage i fornævnte Arbejde.

Det paa det tilvejebragte Grundlag udarbejdede Forslag til Importens Regulering afgives efter Behandlingen i Valutaraadet til Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der efter Forhandling med Danmarks Nationalbank endeligt fastsætter Planen.

§ 7. Administrationen af de i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Lovs § 3 besluttede Foranstaltninger varetages af Valutacentralen. Ministeren for Handel, Industri og Søfart træffer efter Samraad med Nationalbanken Bestemmelse om Valutacentralens Ledelse. Der gives de i § 6, 2det Stk., nævnte Erhvervsorganisationer Adgang til gennem en Funktionær at følge Administrationen. Fordelingen af Valutaattester til de enkelte Importører foregaar ved Valutacentralen, dog saaledes, at den for de Varers Vedkommende, hvor dette er praktisk muligt, foretages paa Grundlag af Forslag fra de paagældende Brancheforeninger. Valutaraadet gør Indstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart om, hvilke Brancheforeninger der skønnes at kunne udøve saadan Forslagsret.

Valutacentralen udarbejder Beretning angaaende de paa Grundlag af de godkendte Forslag trufne Dispositioner, derunder ogsaa angaaende de Afvigelser fra de fastsatte almindelige Fordelingsplaner, som maatte vise sig paakrævede i den daglige Administration. Forsaavidt væsentligere Ændringer i den godkendte Plan i en Periodes Løb findes paakrævede, gør Valutacentralen Indstilling herom til Valutaraadet, der videresender Indstillingen til Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Det paahviler Valutacentralen saa vidt gørligt at paase, at de udfærdigede Bevillinger ikke benyttes paa en Maade, der strider mod de Forudsætninger, under hvilke Bevillingerne er givet, derunder at Materialer og lign., der er tilladt indført til Brug i egen Virksomhed, ikke imod Forudsætningerne for Bevillingens Tildeling be-

31 Marts. Nr. 77.

nyttes som almindelig Handelsvare. Overdragelse herunder Ombytning af de ifølge denne Lov udstedte Importbevillinger (Attester) kan i det Omfang og paa de Vilkaar, der fastsættes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med Valutaraadet, finde Sted i Henhold til dertil i hvert enkelt Tilfælde given Tilladelse fra en af de i § 6 nævnte Hovedorganisationer eller de i 1ste Stk. nævnte Brancheforeninger. Det samme gælder Girering, selv om Bevillingerne er udstedt ifølge tidligere Lov. Om de saaledes givne Tilladelser paahviler det Organisationerne periodisk at afgive Indberetning til Valutacentralen. Til Dækning af Omkostningerne ved de paagældende Ekspeditioner kan Foreningerne opkræve et Gebyr i Henhold til derfor af Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med Valutaraadet godkendte Regler.

§ **8**. Besværinger over Valutacentralens Afgørelser indgives til Valutacentralen, men kan forlanges videresendt senest i Løbet af 8 Dage til et af Ministeren for Handel, Industri og Søfart i dette Øjemed nedsat Nævn bestaaende af en Formand samt af yderligere 4 Medlemmer, der vælges efter Indstilling fra Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, Industriraadet, Landbrugsraadet og De samvirkende Fagforbund i Danmark. De nærmere Regler for Nævnets Virksomhed fastsættes af Ministeren.

Nævnet har efter Forhandling med Ministeren for Handel, Industri og Søfart Adgang til at antage Medhjælp i det Omfang, det skønnes fornødent, samt til hos Valutacentralen at indhente de til foreliggende Klagers Bedømmelse nødvendige Oplysninger.

Efter at Valutacentralen har udtalt sig over vedkommende Klager, afgiver Nævnet Indstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart angaaende Klagernes Afgørelse. Ministerens Afgørelse er endelig.

§ **9**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til efter Forhandling med Danmarks Nationalbank og efter Samraad med Finansministeren, Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri at give nærmere For-

skrifter med Hensyn til Overførsel og Forsendelse til Udlandet af Tilgodehavender, Værdipapirer (herunder Kuponer), Veksler, Checks og Penge samt vedrørende alle Forhold overfor Tilgodehavender i fremmed Valuta eller i Udlandet og Indførsel fra Udlandet af Værdipapirer (herunder Kuponer).

Ligeledes kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart give Forskrifter med Hensyn til Betalingers Overførsel ved Clearing og herunder bestemme, at Indbetalinger til Dækning af Betalingsforpligtelser i Overensstemmelse med herom af Ministeren nærmere givne Forskrifter skal ske til Fordel for vedkommende udenlandske Kreditor over Clearing ved Danmarks Nationalbank; i Forbindelse hermed kan det fastsættes, hvorvidt en saadan Indbetaling medfører Frigørelse for de nævnte Betalingsforpligtelser. Tilsvarende Bestemmelser kan Ministeren træffe, forsaavidt angaar Indbetalinger til Danmarks Nationalbank til Dækning af Betalingsforpligtelser i bestemte fremmede Lande, fra hvilke der ikke kan opnaas generel Hjemførsel af danske Tilgodehavender.

§ **10**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til at træffe de Foranstaltninger, der er fornødne til Gennemførelse af de i Henhold til denne Lov udfærdigede Forskrifter, derunder at paabyde Indsendelse af Oplysninger angaaende Bevægelsen i den industrielle Produktion saavel som angaaende Vare- og Valutabeholdninger (herunder fremmede Værdipapirer og Tilgodehavender af enhver Art m. v.), samt at afholde de med Lovens Administration forbundne Udgifter. De i saa Henseende fornødne Beløb bevilges paa Finansloven.

§ **11**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til, saafremt Anledning hertil findes at være til Stede, at iværksætte en Undersøgelse af, hvorvidt der foreligger urimelig Prisstigning som Følge af Importbegrænsning. Herved maa der ikke forholdes Ministeren nogen til Bedømmelse heraf fornøden Oplysning. Dersom det efter Undersøgelsen skønnes, at urimelig Prisforhøjelse har fundet Sted, kan Ministeren bestemme, at Sagen skal overgaa til offentlig

31 Marts. Nr. 77.

Undersøgelse ved Anklagemyndigheden. Forsaavidt urimelig Prisforhøjelse har fundet Sted, bliver det ved Dommen at bestemme, hvorvidt Konfiskation i Henhold til § 12, 2det Stk., skal finde Sted, og om de for vedkommende erhvervsdrivende udfærdigede Bevillinger vil være at annullere, samt hvorvidt vedkommende erhvervsdrivende for en bestemt Tid eller for bestandig skal være udelukket fra at faa tildelt Bevillinger paa Grundlag af tidligere Importret.

§ **12**. Urimelig Prisforhøjelse, jfr. § 11, straffes med Bøde eller under særligt skærpende Omstændigheder med Hæfte. I øvrigt straffes Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser eller de i Henhold til denne Lov givne Forskrifter med Bøde eller under særligt skærpende Omstændigheder med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder. Begaas Overtrædelse uagtsomt, er Straffen Bøde eller under særligt skærpende Omstændigheder Hæfte. Bøderne tilfalder Statskassen.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med Bestemmelser i denne Lov eller de i Henhold til Loven givne Forskrifter, eller et Beløb, der skønnes at svare hertil, samt de Genstande, med Hensyn til hvilke der er søgt handlet imod de givne Forskrifter, eventuelt Genstandenes Salgssum, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Importret og Ret til at drive Næring for en bestemt Tid eller for bestandig.

§ **13**. Loven træder i Kraft straks og har Gyldighed indtil Udgangen af Marts 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 11. 186—90. Udg. 7. April.

31 Marts. Nr. 78.

Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

I § 2, 1ste Stk., i Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved Lov Nr. 114 af 7. April 1936, ændres »31. Marts 1937« til: »30. Juni 1938«.

Lov-Tid. A. Nr. 11. 196. Udg. 7. April.

Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 jfr. Lov Nr. 107 af 9. April 1926, og Lov Nr. 99 af 7. April 1936 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

31 Marts. Nr. 79.

§ 1. Til § 5, 1ste Stk., føjes som nyt Punktum:

»De kan kun afholdes i Maanederne Januar—Februar og i Tidsrummet 15. Juli til 15. September.«

Samme Paragrafs 2det—5te Stk. udgaar og erstattes af følgende:

»Ud over de i denne Paragrafs 1ste Stk. nævnte Udsalg kan Udsalg kun afholdes paa Grund af:

1) Forretningens fuldstændige Ophør — være sig som Følge af Konkurs, Likvidation, Dødsfald eller andre Aarsager,
2) Forretningsovertagelse, forsaavidt Ophørsudsalg ikke forud er afholdt,
3) Flytning,
4) Ombygning, forsaavidt den medfører saa indskrænkede Lokaleforhold, at Ombygningen kan sidestilles med Flytning,
5) Realisation af beskadigede Varer; saadanne Varer skal under Udsalget holdes adskilt fra Forretningens øvrige Varer og være særskilt mærkede,
6) Realisation af Varer afkøbt et Konkurs-, Likvidations- eller Dødsbo. Udsalg i denne Anledning maa dog ikke finde Sted, hvis Boet allerede selv har holdt Ophørsudsalg, ligesom der kun maa afholdes eet Udsalg til Realisation af Varer afkøbt samme Bo. Udsalget maa ikke omfatte andre Varer end de fra Boet hidrørende.

De i denne Paragrafs 2det Stk. nævnte Udsalg, der ikke maa vare over 3 Maaneder, kan først paabegyndes 8 Dage efter, at der til den stedlige Politiøvrighed er foretaget Anmeldelse om Udsalget med Angivelse af dettes Begyndelse og Varighed.

I Forbindelse med Anmeldelsen skal der indsendes en paa Tro og Love afgivet, specificeret Fortegnelse over de af

31 Marts. Nr. 79.

Udsalget omfattede Varer med Erklæring om, at alle disse Varer allerede er fast erhvervet og findes paa Udsalgsstedet paa det Tidspunkt, da Anmeldelsen finder Sted. Den her nævnte Fortegnelse skal være til Eftersyn for saadanne stedlige Handels-, Industri- eller Haandværkerforeningers Bestyrelser eller bemyndigede Tillidsmænd, som af Øvrigheden anses for at være interesserede i Eftersynet. Udsalgene maa ikke omfatte andre Varer end de i Fortegnelserne opgivne.«

§ **2**. I § 6, 1ste Punktum, ændres Ordene »Fra de i § 5, 1ste og 2det Stk., fastsatte Regler« til: »Fra de i § 5, 2det—4de Stk., fastsatte Regler«.

§ **3**. I § 10 ændres Ordene »for at tilvende sig en andens Kunder, om dennes« til: »i Konkurrenceøjemed om en andens.«

§ **4**. § 12 affattes saaledes:

»Ved Salg eller Arbejdsydelse til Forbruger er Tilgift, eller hvad der maa sidestilles hermed, forbudt, medmindre Tilgiften er af ganske ubetydelig Værdi. Dette gælder, hvad enten Tilgiften er af samme eller anden Art end Hovedydelsen. Reklamering med Tilgift er ligeledes forbudt.

Saadan Virksomhed, der omfatter Formidling af Rabatydelse til Forbrugere i Form af Rabat- eller Sparemærker, Afstempling i Bøger eller lignende til senere Indløsning, kan kun finde Sted, forsaavidt Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer tillader dette, og under Iagttagelse af de Vilkaar, der fastsættes i vedkommende Tilladelse.

Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Paragraf straffes med Bøder.«

§ **5**. Som ny § 14 indføjes følgende:

»Det er forbudt at drive Handel i Form af Enhedsprisforretninger. Ved en Enhedsprisforretning forstaas en Virksomhed, hvori der forhandles en Række ikke sammenhørende Varer udelukkende eller overvejende til et eller flere faststaaende Pristrin (Enhedspriser).

Overtrædelse heraf straffes med Bøder.

31 Marts. Nr. 79.

Er en i mindst eet Aar forud for denne Lovs Ikrafttræden lovligt dreven Virksomhed blevet forbudt ved de i 1ste Stk. indeholdte Bestemmelser, kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart, hvor Forholdene maatte tale herfor, paa nærmere angivne Vilkaar tillade Virksomhedens Fortsættelse. Begæring om saadan Tilladelse vil være at fremsætte inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden. Tilladelsen vil længst kunne gives indtil Udgangen af Aaret 1940.«

§ **6**. Som ny § 15 indføjes følgende:

»I Erhvervsøjemed foretagne Handlinger, der, selv om de ikke omfattes af Lovens øvrige Bestemmelser, strider mod redelig Forretningsskik, medfører Erstatningsansvar og kan ved Dom forbydes.

Retssager angaaende Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 1ste Stk. kan anlægges af de i § 17 omhandlede Foreninger og Sammenslutninger og af den forurettede, naar en af de paagældende Foreninger eller Sammenslutninger har meddelt sin Tilslutning til, at Retssagen anlægges af denne.«

§ **7**. § 14 ændres til § 16.

§ **8**. § 15 ændres til § 17 og affattes saaledes:

»Strafforfølgning foretages af det offentlige for Overtrædelse af Lovens §§ 3, 4, 13 og 16. For Overtrædelse af Lovens § 1, jfr. § 2, §§ 5—7, jfr. § 8, §§ 12 og 14 kan Forfølgning begæres af saadanne Foreninger eller Sammenslutninger, som Ministeren for Handel, Industri og Søfart dertil maatte bemyndige. De saaledes bemyndigede Foreninger og Sammenslutninger er ogsaa beføjede til samtidig med Anmeldelsen om den formentlig begaaede Lovovertrædelse at foranledige Forbud nedlagt mod Overtrædelsen. Saadant Forbud forfølges efter Lovgivningens almindelige Regler.

Overtrædelse af Lovens §§ 9, 10 og 11 forfølges paa Begæring af den forurettede, dog at Begæringen skal være tiltraadt af en af de i det foregaaende Stykke omtalte Foreninger eller Sammenslutninger.

Under den rejste Strafforfølgningssag kan der efter Paastand af den forurettede tilkendes denne Erstatning. Den

31 Marts. Nr. 79.

ved forsætlig Overtrædelse af Lovens Bestemmelser indvundne Fortejeneste kan derhos ved Dom inddrages i Statskassen.

Under Strafforfølgningssagen er Domstolen beføjet til, naar nogen enkelt Person eller Forretning maa antages at have lidt Skade, uanset at Bevis for Skadens Omfang ikke kan føres, paa den skadelidtes Begæring at tilkende denne Erstatning af indtil 1 000 Kr.

Krav paa aftalte Bøder kan ligeledes gøres gældende under Strafforfølgningssagen. Den aftalte Bøde er da at anse for Erstatning.

Strafforfølgningssagerne behandles som Politisager, i København af Sø- og Handelsretten.«

§ **9**. § 16 ændres til § 18 og affattes saaledes:

»De i nærværende Lov indeholdte Straffebestemmelser kommer alene til Anvendelse, forsaavidt ikke strengere Straf efter andre Bestemmelser er foreskrevet.«

§ **10**. I Lovens Straffebestemmelser udgaar de fastsatte Størstebeløb for Bøder, hvorhos »simpelt Fængsel« ændres til: »Hæfte«.

§ **11**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til at lade Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse med de af nærværende Lov, af Lov Nr. 107 af 9. April 1926 og af Lov Nr. 99 af 7. April 1936 følgende Ændringer optrykke og at ændre »Handelsministeren« til: »Ministeren for Handel, Industri og Søfart« samt til i Lovtidende at bekendtgøre den saaledes ændrede Lov som »Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse«.

Lov-Tid. A. Nr. 11. 197—99. Udg. 7. April.

31 Marts. Nr. 82.

Lov om Ændring af Lovgivningen om en Statstidende.

§ **1**. Alle Indkaldelser og Meddelelser, som man ifølge Lovgivningen eller i Henhold til denne er pligtig at offentliggøre, vil være at indrykke i Statstidende.

Endvidere skal i Statstidende indrykkes alle Indkaldel-

ser og Meddelelser til Offentligheden eller Kredse af Personer, 31 Marts.
som der er Pligt til at foretage i Henhold til Statutter eller Nr. 82.
Love for Institutioner eller Selskaber, hvilke der ved Lov er indrømmet særlige Begunstigelser, eller om hvis Forhold der ved Lovgivningen er fastsat almindelige Bestemmelser.

Undtaget herfra er Indkaldelser og Meddelelser fra Sygekasser, Fortsættelsessygekasser, Sparekasser, Andelskasser og de af Lov af 2. Maj 1934 om visse Spare- og Udlaansvirksomheder omfattede Virksomheder, alle Andelsorganisationer og Andels-Produktionsforeninger, de i Henhold til Lov af 15. Maj 1933 oprettede Kartoffelmelsfabrikker, Privatbaner, gensidige Forsikringsselskaber og de under Undervisningsministeriet henhørende Institutioner, alt forsaavidt ikke anderledes er bestemt i den øvrige Lovgivning eller i ældre administrative Instruktioner.

For Aktieselskabers Vedkommende finder Loven, bortset fra udtrykkelige Paabud i Loven om Aktieselskaber, kun Anvendelse, forsaavidt det paagældende Selskabs Aktier officielt noteres paa Børsen.

Endvidere finder foranstaaende Lovbestemmelser ikke Anvendelse paa Indkaldelser og Meddelelser, der udgaar fra stedlige Myndigheder eller lokale private Institutioner, og som efter deres Formaal udelukkende eller hovedsagelig henvender sig til en lokalt begrænset Kreds af Personer.

I øvrigt kan Undtagelser fra Bestemmelserne i Stk. 1 og 2 finde Sted, naar Statsministeren efter Samraad med vedkommende Fagminister mener, at Forholdene i særlig Grad taler derfor.

§ **2**. Bestyrelserne for de af Loven omfattede Institutioner og Selskaber er bemyndigede til at foretage saadanne Ændringer i vedkommende Virksomheders Statutter eller Love, som kun er en Følge af foranstaaende Lovbestemmelser, uden Hensyn til, hvad der i Statutterne eller Lovene er foreskrevet om Vedtagelse af Ændringer i disse.

§ **3**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1937.

Lov-Tid. A. Nr. 12. 244—45. Udg. 9. April.

31 Marts. Nr. 84.

Lov om økonomisk Udligning m. v. mellem Københanvs Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

I.

Økonomisk Udligning mellem København og Frederiksberg.

§ **1**. Forskellen mellem den i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune værende Skatteevne udlignes fra og med Skatteaaret 1937—38 efter nedenstaaende Regler:

Paa Grundlag af Kommunernes aarlige Regnskaber opgøres det for hver Kommune for sig, hvilket Nettoudbytte Opholdskommuneskatten og Erhvervsskatten vilde udbringe ved lige Anvendelse af den i Lov Nr. 671 af 22. December 1919 angivne Rateskala, jfr. § 2 og § 3, Stk. 1. Ved Opgørelsen medregnes ikke Erhvervsskat udredet til Frederiksberg Kommune af Beboere i Gentofte Kommune.

Dernæst opgøres Kommunernes Nettoudbytte af Selskabsskat under Iagttagelse af Reglerne i § 3, Stk. 2.

Endvidere opgøres for hver Kommune, hvilket Nettoudbytte de kommunale Ejendomsskatter (Grundskyld, Ejendomsskyld, Tillægsskat og Dækningsafgift samt Grundstigningsskyld i Henhold til Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933) vilde udbringe ved Anvendelse af samme Grundskyldspromille for begge Kommuner, jfr. § 3, Stk. 3.

Paa dette Grundlag foretages der derefter en Skatteudligning mellem de to Kommuner, saaledes at det samlede Nettoudbytte pr. Indbygger af de nævnte Skatter i hver af Kommunerne efter Udligningen kommer til at svare til det tilsvarende Udbytte pr. Indbygger i begge Kommuner tilsammen.

§ **2**. Afgørelsen af, hvorvidt Beregningen af Kommunernes Nettoudbytte ved lige Skatteudskrivning for det enkelte Aar skal foretages efter Rateskalaens Grundbeløb eller efter en i Forhold hertil forhøjet eller nedsat Maalestok, sker paa følgende Maade:

Det opgøres for det paagældende Regnskabsaar, hvilket Beløb Kommunernes samlede Udgifter til Centraladministration, sociale Formaal (herunder Arbejdsanvisning), Ho-

spitalsvæsen, Sindssygevæsen, Sundhedsvæsen og Skolevæsen har udgjort pr. Indbygger i begge Kommuner tilsammen. Det herved udfundne Beløb benævnes Kommunernes Udgiftstal. Saafremt der sker Ændringer i de nugældende Lovregler vedrørende Tilskud til andre kommunale Udgifter end de i 1ste Punktum omhandlede, nedsættes eller forhøjes Udgiftstallet med det Beløb i Kroner, som den gennemsnitlige Udgiftslettelse eller Udgiftsforhøjelse andrager pr. Indbygger i de to Kommuner tilsammen. Dersom saadanne Lovændringer maatte medføre, at en Udgiftspost, der ikke er medbestemmende for Udfindelsen af Udgiftstallet, helt udgaar af de kommunale Udgifter, bliver den derved indtraadte Lettelse for hvert enkelt Regnskabsaar at ansætte til et Beløb, der udgør samme procentvise Del af Kommunernes samlede for Udgiftstallet bestemmende Udgifter, som Udgifterne til vedkommende Formaal i det førend Ændringens Ikrafttræden senest forløbne fulde Regnskabsaar udgjorde af Kommunernes fornævnte Udgifter.

Endvidere beregnes det Beløb, som Kommunernes samlede Nettoudbytte af Opholdskommuneskatten vilde andrage pr. Indbygger ved Anvendelse af Rateskalaens Grundbeløb, jfr. § 3, Stk. 4, og hertil lægges Kommunernes samlede Nettoudbytte pr. Indbygger af Erhvervsskat, Selskabsskat og Ejendomsbeskatning med det Beløb, hvormed Nettoudbyttet af disse Skatter indgaar i Udligningsberegningen, jfr. § 1, Stk. 2, og § 3, Stk. 2—3. Det herved udfundne Beløb benævnes Kommunernes Skattetal.

For hver Krone, som Kommunernes Udgiftstal for vedkommende Regnskabsaar er lavere eller højere end 100 Kr., henholdsvis nedsættes eller forhøjes Grundbeløbet med 1 pCt., og for hver Krone, som Kommunernes Skattetal er lavere eller højere end 100 Kr., henholdsvis forhøjes eller nedsættes Grundbeløbet med 1 pCt.

§ **3**. Ved Beregningen af Udligningstilsvaret forhøjes eller nedsættes det regnskabsmæssige Nettoudbytte af Opholdskommuneskatten med et Beløb svarende til Forskellen mellem den faktisk anvendte Procent af Grundbeløbet og

31 Marts. Nr. 84.

den som Grundlag for Udligningen ansatte Procent af dette, jfr. § 2, Stk. 4. Den i hver af Kommunerne skete Skatteregulering som Følge af mellemkommunal Skattefordeling og Erhvervsbeskatning indgaar i Beregningen med de faktisk afregnede Beløb; den af Frederiksberg Kommune ydede Godtgørelse for Erhvervsskat til Gentofte Kommune medregnes ikke.

Saafremt begge Kommuner ikke benytter samme Beskatningsprocent overfor skattepligtige Selskaber, nedsættes det regnskabsmæssige Nettoudbytte af Selskabsskatten i den Kommune, der benytter den højeste Beskatningsprocent, med et Beløb svarende til Forskellen mellem de i Kommunerne faktisk anvendte Beskatningsprocenter. Andele i Selskabsskat fra andre Kommuner indgaar i Beregningen med de faktisk modtagne Beløb.

Kommunernes Nettoudbytte af Ejendomsskatterne ved lige Skatteudskrivning beregnes paa Grundlag af den for Københavns Kommune for vedkommende Regnskabsaar faktisk anvendte Grundskyldspromille. Ved denne Beregning opgøres Kommunernes Nettoudbytte under Anvendelse af det Fradrag, der for vedkommende Regnskabsaar i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 § 3, Stk. 1, er fastsat i Københavns Kommune for den enkelte Ejendom.

Beregningen af Nettoudbyttet af Opholdskommuneskatten sker under Anvendelse saavel af det i Københavns Kommune faktisk benyttede Børnefradrag som under Anvendelse af de for København gældende Regler om Fradrag for Hustruers Selverhverv.

§ **4.** De i Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 § 10, Stk. 1, jfr. Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 § 18, indeholdte Regler vil fra og med Skatteaaret 1937—38 ikke være at bringe i Anvendelse for Personer med skattepligtigt Ophold i København eller i Frederiksberg Kommune, forsaavidt angaar saadanne Personers Erhvervsindtægt fra den anden Kommune.

Ved Spørgsmaal om Anvendelse af Reglerne i Lov Nr. 79 af 20. April 1908 vil der ikke være at tage Hensyn til den Forhøjelse af Udskrivningen, der maatte blive en Følge af denne Lov.

II. 31 Marts.

Økonomisk Udligning mellem København og Gentofte Kommune. Nr. 84.

§ **5**. Efter at Størrelsen af Udligningstilsvaret i Forholdet København—Frederiksberg er beregnet i Henhold til foranstaaende Bestemmelser, foretages der Udligning mellem Københavns Kommune og Gentofte Kommune efter de Regler, der indeholdes i Afsnit I, dog med de Ændringer, der følger af nedenstaaende Bestemmelser.

§ **6**. Ved Udfindelsen af det i § 2, Stk. 2, omhandlede Udgiftstal bliver til Gentofte Kommunes Udgifter til Hospitalsvæsen og Sundhedsvæsen ogsaa at henregne den Del af Københavns Amtskommunes Udgifter til disse Formaal, der i vedkommende Regnskabsaar er afholdt gennem Beskatningen af de i Gentofte Kommune beliggende Ejendomme, med Tillæg af eventuelt udskrevne personlige Skatter til Amtskommunen. Ved denne Opgørelse multipliceres Summen af de fra Gentofte Kommune hidrørende Amtsskatter med den Brøk, som Amtskommunens Udgifter til de omhandlede Formaal har udgjort af Amtskommunens samlede Udgifter.

Det for vedkommende Regnskabsaar i Henhold til Afsnit I beregnede Udligningstilsvar i Forholdet København—Frederiksberg indgaar i Beregningen af Københavns og Gentofte Kommunes Skattetal ifølge Bestemmelsen i § 2, Stk. 3.

§ **7**. Ved Opgørelsen af Nettoudbyttet af Skatterne i Medfør af Reglerne i § 3 opgøres Københavns Kommunes Nettoudbytte med Tillæg af det Beløb, der for vedkommende Regnskabsaar er beregnet som Frederiksberg Kommunes Udligningstilsvar til Københavns Kommune.

Ved Beregningen af Udligningstilsvaret mellem København og Gentofte Kommune forholdes i øvrigt som i § 3 fastsat. Saafremt imidlertid Gentofte Kommunes Andel i Københavns Amtskommunes Udgifter til Hospitalsvæsen, Sundhedsvæsen samt Rets- og Politivæsen, beregnet efter den i § 6, Stk. 1, 2det Punktum, angivne Fremgangsmaade, med Tillæg af Gentofte Kommunes egne Udgifter til de omhandlede

31 Marts. Nr. 84.

Formaal, i alt i et Regnskabsaar i Forhold til Indbyggertallet overstiger de tilsvarende Udgifter i København og Frederiksberg tilsammen, nedsættes det for Gentofte Kommune beregnede Nettoudbytte af Opholdsskatten med et Beløb pr. Indbygger svarende til Merudgiften.

§ 8. De i Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 § 10, Stk. 1, jfr. Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 § 18, indeholdte Regler vil fra og med Skatteaaret 1937—38 ikke være at bringe i Anvendelse for Personer med skattepligtigt Ophold i København eller i Gentofte Kommune, forsaavidt angaar saadanne Personers Erhvervsindtægt fra den anden Kommune.

Paaligning af personlig Indkomstskat til Gentofte Kommune sker fra og med Skatteaaret 1945—46 efter en Skala, der fastsættes indenfor de i Lov Nr. 671 af 22. December 1919 § 5 angivne Rammer. Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste en Skattevedtægt herom for Kommunen. Der kan i denne Vedtægt optages Bestemmelse om, at de for Københavns Kommune gældende Regler om Børnefradrag, jfr. Lov Nr. 25 af 30. Januar 1925 § 1, og om Fradrag for Hustruers Selverhverv, jfr. Anordning Nr. 335 af 20. Juli 1922 § 2, efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse kan bringes til Anvendelse i Gentofte Kommune.

De for Gentofte Kommune gældende Udskrivningsregler, herunder Reglerne for Forhøjelser og Nedsættelser efter Formue og Lejlighed i Henhold til Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 § 7, Stk. 2, jfr. Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 § 9, Stk. 3, vil i Tiden indtil Udgangen af Skatteaaret 1944—45 være at ændre saaledes, at der derved fra og med Skatteaaret 1937—38 tilvejebringes en Overgang til det københavnske Skattesystem. Indenrigsministeren fastsætter efter forudgaaende Forhandling med Kommunalbestyrelsen de nærmere Regler for Overgangen, der gennem en Ratebeskatning tilrettelægges saaledes, at det indbyrdes Forhold mellem Beskatningen af de enkelte Indtægter for hvert Overgangstrin bringes i stedse nøjere Overensstemmelse med den københavnske Skala. Endvidere fastsætter Indenrigsministeren efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen de Ændringer,

der i Anledning af Overgangen vil være at foretage i de for Gentofte Kommune gældende Bestemmelser vedrørende Skatteligningen og Ligningslistens Fremlæggelse til almindeligt Eftersyn. 31 Marts. Nr. 84.

I den i Stk. 3 nævnte Overgangsperiode vil der ved den i § 3, Stk. 1, omhandlede Regulering af det regnskabsmæssige Nettoudbytte af Opholdskommuneskatten som faktisk anvendt Procent af Grundbeløbet for Gentofte Kommune være at regne med den Procent af Grundbeløbet i den københavnske Skala, som i det paagældende Regnskabsaar skulde anvendes i Gentofte Kommune for at opnaa samme Nettoudbytte af Opholdskommuneskatten, som Kommunen faktisk har haft.

§ **9.** For Tiden indtil Udgangen af Skatteaaret 1944—45 nedsættes det for Gentofte Kommune beregnede Udligningstilsvar med et Beløb, svarende til følgende Procentdele af Udligningstilsvaret:

For Skatteaarene	1937-38—1938-39	25	pCt.
— —	1939-40—1940-41	20	—
— —	1941-42—1942-43	15	—
— —	1943-44—1944-45	10	—

For de 3 sidste Perioder kan Nedsættelsen ikke overstige henholdsvis 20, 15 og 10 pCt. af Udligningstilsvaret for Skatteaaret 1938—39.

Ved de i § 10 omhandlede foreløbige Afregninger nedskrives det halvaarlige Udligningsbeløb med to Femtedele af den for vedkommende Skatteaar beregnede Nedsættelse.

III.

Afregning mellem Kommunerne.

§ **10.** Udligning i Henhold til Afsnit I og II finder første Gang Sted for Regnskabsaaret 1937—38.

Som Forskud paa Afregningen udreder den tilsvarspligtige Kommune senest den 15. November i vedkommende Regnskabsaar og derefter senest den 15. Maj i det paafølgende Regnskabsaar til den tilsvarsberettigede Kommune et Beløb

31 Marts. Nr. 84.

svarende hver Gang til 40 pCt. af det Udligningsbeløb, som fremkommer, naar Nettobeløbet pr. Indbygger af Skatterne, jfr. § 3, beregnes efter Udfaldet af Skatteligningen for vedkommende Skatteaar, og Summen af de for Udgiftstallet bestemmende Udgifter, jfr. §§ 2 og 6, beregnes paa Grundlag af Kommunernes Overslag for vedkommende Regnskabsaar. Endelig Afregning paa Grundlag af Regnskabstallene for vedkommende Regnskabsaar finder derefter Sted senest den 15. November i det paafølgende Regnskabsaar.

Udligningsberegningen sker paa Grundlag af Kommunernes Folketal i Regnskabsaaret, hvilket bestemmes ved Middeltallet af Folketallene den 5. November i det paagældende og det forudgaaende Regnskabsaar. Ved den foreløbige Afregning anvendes det tilsvarende Folketal i det foregaaende Regnskabsaar.

§ **11.** Opstaar der mellem Kommunerne Uenighed om Beregningen af Udligningstilsvaret, afgøres Sagen af den i Afsnit IV omhandlede Voldgiftsret. Dennes Afgørelse er endelig.

IV.

Teknisk Samarbejde.

§ **12.** Saafremt Bestyrelsen for en af de interesserede Kommuner finder, at en af de to andre Kommuner eller begge disse bør deltage i en teknisk Foranstaltning, som berører saavel vedkommende Kommunes eget som en af de andre Kommuners eller begge disses territoriale Omraader, og der ikke ved Forhandling opnaas Enighed, kan Sagen, medmindre den bestaaende Lovgivning nødvendiggør en anden Fremgangsmaade, af vedkommende Kommunalbestyrelse forelægges en Voldgiftsret til endelig Afgørelse.

§ **13.** Voldgiftsretten afgør, om Samarbejde vedrørende den paagældende Foranstaltning skal finde Sted eller ej, og i bekræftende Fald, i hvilket Omfang og paa hvilket teknisk og økonomisk Grundlag Samarbejde skal foregaa.

Opstaar der mellem Kommunerne Uenighed om den nærmere Gennemførelse af en af Voldgiftsretten afsagt Ken-

delse, forelægges Spørgsmaalet herom ligeledes Voldgiftsret- 31 Marts
ten til endelig Afgørelse. Nr. 84.

§ **14**. Voldgiftsretten udmeldes for hver enkelt Sag og skal bestaa af 3 Medlemmer for hver af de Kommuner, der er interesseret i vedkommende Sag, jfr. §§ 11—13, samt 3 Opmænd, hvoraf den ene fungerer som Rettens Formand. Voldgiftsmændene vælges af vedkommende Kommunalbestyrelse ved simpel Stemmeflerhed. Af disse Voldgiftsmænd maa højst 2 for hver Kommune være Medlem af vedkommende Kommunalbestyrelse eller staa i Tjenesteforhold til Kommunen. Opmændene vælges af Præsidenten for Højesteret, der ligeledes udpeger Formanden, jfr. dog § 17. Opmændene afgør, hvorvidt en for Voldgiftsretten indbragt Sag berører samtlige tre Kommuners Interesser, eller om alene de Kommuner, mellem hvem Sag er rejst, skal repræsenteres i Voldgiftsretten.

Er Valget af Voldgiftsmænd ikke foretaget senest 3 Uger efter, at Begæring om Sagens Indbringelse for Voldgiftsretten er fremsat, udpeger Indenrigsministeren, naar den paagældende Kommunalbestyrelse ikke har foretaget Valget inden Udløbet af en af Ministeren derefter fastsat Frist, den eller de manglende Voldgiftsmænd, saafremt Anmodning derom fremsættes af Bestyrelsen for den Kommune, som har rejst Sagen.

Efter at være optaget til Kendelse afgøres Sagen — eventuelt dens enkelte Punkter — ved simpel Stemmeflerhed mellem Voldgiftsmændene. Saafremt Sagen vedrører alle tre Kommuner, kræves derhos, at mindst en Voldgiftsmand fra hver af de paagældende Kommuner har stemt for Afgørelsen.

Kan Stemmeflerhed ikke opnaas, eller foreligger der ikke Tilslutning fra mindst en Voldgiftsmand fra hver af de paagældende Kommuner, træffes Afgørelsen af Opmændene ved simpel Stemmeflerhed.

Voldgiftsretten fastsætter Sagens Omkostninger og afgør, hvorledes disse skal udredes.

31 Marts. Nr. 84.

V.

Særlige Bestemmelser.

§ **15**. I Kommunernes Overslag for Regnskabsaaret 1937—38 opføres henholdsvis som Udgiftsposter og som Indtægtspost de foreløbige Afregningsbeløb, der anslaas at ville komme til Udbetaling senest den 15. November 1937 og den 15. Maj 1938 i Henhold til Bestemmelserne i § 10. Kommunalbestyrelsen træffer inden Udgangen af April Maaned 1937 ved een Behandling af Sagen Beslutning angaaende de heraf følgende Ændringer i det for Regnskabsaaret vedtagne Overslag, ligesom Kommunalbestyrelsen samtidig tager den i Forbindelse med Overslaget besluttede Skatteudskrivning op til fornyet Afgørelse, jfr. herved for Gentofte Kommunes Vedkommende Bestemmelsen i § 8, Stk. 3.

§ **16**. Forslag til Revision af denne Lov fremsættes i den ordinære Rigsdagssamling 1944—45.

§ **17**. Det paahviler den i Afsnit IV omhandlede Voldgiftsret inden Udgangen af Aaret 1943 til Indenrigsministeren at afgive en Udtalelse om, hvorvidt og da i hvilke Henseender Ændringer i denne Lov maatte være ønskelige under Hensyn til de 3 Kommuneis indbyrdes Stilling til den Tid. Voldgiftsretten nedsættes i denne Sag af Indenrigsministeren, der ligeledes her vælger Opmændene og udpeger Formanden.

Lov-Tid. A. Nr. 12. 246—51. Udg. 9. April.

31 Marts. Nr. 85.

Lov om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar.

§ **1**. Kommuner, herunder Amtskommuner, der ansætter Sundhedsplejersker med det Formaal at bekæmpe Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Aar efter disses Fødsel, kan efter Indenrigsministerens Bestemmelse i det enkelte Tilfælde erholde Statstilskud til Dækning af Halvdelen af de dermed forbundne Udgifter. Endvidere kan der paa samme Maade, naar Indenrigsministeren finder Anledning dertil, ydes Tilskud til Dækning af indtil Halv-

delen af Udgifterne ved Driften af raadgivende Børnepleje- 31 Marts.
stationer, der drives i Tilknytning til de nævnte Sundheds- Nr. 85.
plejerskers Arbejde enten af en Kommune eller af Sygekasser, Menighedsplejer, private Sygeplejeforeninger eller lignende efter Overenskomst med en Kommune.

Tilsyn med Sundhedsplejerskernes Virksomhed og de i Tilknytning dertil drevne Børneplejestationer føres af Sundhedsstyrelsen. Om dette Tilsyn og om Iværksættelsen af de øvrige Bestemmelser i denne Lov kan Indenrigsministeren fastsætte nærmere Regler.

§ **2**. Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som følger af disse Øers særlige Forhold.

§ **3**. Denne Lov, der træder i Kraft 1. April 1937, vil være at forelægge til Revision i Rigsdagssamlingen 1942—43.

Lov-Tid. A. Nr. 12. 252. Udg. 9. April.

Handelsmin. Bekendtgørelse af Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse. 31 Marts. Nr. 80.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart gør vitterligt:

I Medfør af den mig ved Lov Nr. 79 af 31. Marts 1937 tillagte Bemyndigelse har jeg ladet Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 107 af 9. April 1926, Lov Nr. 99 af 7. April 1936 og nævnte Lov af 1937, optrykke og bekendtgør den herved som

Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

§ **1**. Den, der sælger eller til Salg udbyder Varer, maa ikke paa disse, deres Etiketter eller Indpakning, ej heller ved Skiltning eller paa Regninger, Fakturaer eller andre Forretningsdokumenter have anbragt urigtige eller vildledende Angivelser til Paavirkning af Efterspørgselen, saasom Betegnelser, der

31 Marts. Nr. 80.

1) indeholder en urigtig Angivelse i Henseende til Varens Frembringelsessted (eller -land), Art, Tilvirkningsmaade, Stof, Sammensætning, Beskaffenhed, Egenskaber, Virkninger eller Prisforhold, eller som dog er egnede til at bibringe en fejlagtig Antagelse i de nævnte Henseender eller

2) er egnede til at bibringe Køberne den Anskuelse, at samtlige de i Forretningen førte forskellige Varesorter hidrører fra samme Frembringelsessted (eller -land) eller har samme Tilvirkningsmaade, uagtet dette kun delvis er Tilfældet, eller

3) urigtigt angiver, at Varerne er blevet udmærket ved Udstillinger, er blevet prøvet af eller har faaet Anbefalinger fra offentlige Myndigheder eller er eller har været patentbeskyttet. Saafremt Patentering eller lignende maatte bortfalde, skal Angivelsen dog kunne beholdes paa den Varemængde, den i Forvejen er anbragt paa.

Overtrædelser heraf straffes med Bøder fra 50 Kr. Straffen kan dog under skærpende Omstændigheder, navnlig i hyppigere Gentagelsestilfælde, stige indtil Hæfte i 6 Maaneder.

Domfældte skal derhos, forsaavidt de ulovligt betegnede Varer endnu er i hans Besiddelse eller i øvrigt staar til hans Raadighed, ved Dommen tilpligtes at rette denne Betegnelse eller, hvis Varerne ikke er forfærdiget her i Landet, da, forsaavidt han foretrækker dette, at udføre dem af Landet.

§ **2.** Udbredes de i § 1 omhandlede urigtige eller vildledende Angivelser ved Bekendtgørelser i Pressen, ved Løbesedler eller ved Skiltning af særlig iøjnefaldende Art, betragtes dette som en skærpende Omstændighed.

§ **3.** Paa Betegnelser, som er egnede til at bibringe en fejlagtig Antagelse i Henseende til Varens Frembringelsessted, kommer de foranførte Straffebestemmelser ikke til Anvendelse, naar den paagældende Betegnelse efter almindelig Opfattelse eller efter Skik og Brug i Handelen er gaaet over til at angive Varens Art og Tilvirkningsmaade eller lignende og ikke Frembringelsesstedet.

Ved kongelig Anordning skal det dog, hvor almene Hensyn gør det ønskeligt, kunne fastsættes, at visse Betegnelser er undtaget fra denne Regel. Overtrædelse af en saadan Anordning anses med den i § 1, jfr. § 2, foreskrevne Straf. 31 Marts. Nr. 80.

Betegnelser, der bestaar i Angivelse af Mønt, Maal eller Vægt, betragtes ikke som en Angivelse af Varens Frembringelsessted. At der til en Varebetegnelse er brugt et andet Sprog end det Lands, hvori Varen er frembragt, eller hvorfra den er indført, er ikke i og for sig at anse for urigtig Varebetegnelse, men Afgørelsen heraf beror tillige paa Varebetegnelsens Form og Indhold.

En Betegnelse, som i og for sig maatte anses for en urigtig Angivelse af en Vares Frembringelsessted, skal ikke anses som saadan, naar der ved en tydelig og holdbar Tilføjelse er givet Oplysning om Varens virkelige Frembringelsessted.

§ **4.** Enhver uhjemlet Brug her i Landet af det ved Genferkonventionen af 6. Juli 1906, Art. 18 (jfr. Bekendtgørelse Nr. 174 af 24. Juli 1907), og 27. Juli 1929, Art. 28 (jfr. Bekendtgørelse Nr. 11 af 14. Januar 1933), vedtagne og som Emblem og Kendingsmærke for Hærens Sundhedstjeneste fastsatte Mærke, det saakaldte »Røde Kors«, er forbudt. Samme Forbud gælder saavel Efterligninger heraf, der f. Eks. gennem Farvernes Ombytning (hvidt Kors paa rød Bund) eller paa anden Maade er egnet til at fremkalde Forveksling, som ogsaa Betegnelsen »Røde Kors«, »Genfer Kors« eller lignende til Mærket svarende Betegnelse eller Benævnelse.

Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøder.

Med samme Straf anses:

1) den, der ved Skiltning eller paa anden Maade i Omsætningen benytter danske eller udenlandske Statsvaaben, naar saadan Benyttelse ikke er hjemlet ved særlig Tilladelse; det samme gælder danske Kommunevaaben og -segl, som er godkendt ved Indenrigsministerens Foranstaltning og i Hen-

31 Marts. Nr. 80.

hold til derom af Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med Indenrigsministeren fastsatte Regler er anmeldt for Patent- og Varemærkedirektoratet;

2) den, der sælger eller til Salg udbyder Varer af udenlandsk Oprindelse, paa hvilke eller paa hvis Etikette eller Indpakning er anbragt Gengivelse af eller Betegnelse for det danske Flag og andre nationale Kendetegn og Mindesmærker, eller uden Hjemmel er anbragt Gengivelse af eller Betegnelse for det danske Statsvaaben eller Portræt af Kongen eller Medlemmer af den kongelige Familie.

§ **5**. Sæsonudsalg kan finde Sted enten to Gange om Aaret, varende højest en Maaned hver Gang, eller een Gang om Aaret, varende højest to Maaneder. De kan kun afholdes i Maanederne Januar—Februar og i Tidsrummet 15. Juli til 15. September.

Ud over de i denne Paragrafs 1ste Stk. nævnte Udsalg kan Udsalg kun afholdes paa Grund af:

1) Forretningens fuldstændige Ophør — være sig som Følge af Konkurs, Likvidation, Dødsfald eller andre Aarsager,
2) Forretningsovertagelse, forsaavidt Ophørsudsalg ikke forud er afholdt,
3) Flytning,
4) Ombygning, forsaavidt den medfører saa indskrænkede Lokaleforhold, at Ombygningen kan sidestilles med Flytning,
5) Realisation af beskadigede Varer; saadanne Varer skal under Udsalget holdes adskilt fra Forretningens øvrige Varer og være særskilt mærkede,
6) Realisation af Varer afkøbt et Konkurs-, Likvidations- eller Dødsbo. Udsalg i denne Anledning maa dog ikke finde Sted, hvis Boet allerede selv har holdt Ophørsudsalg, ligesom der kun maa afholdes eet Udsalg til Realisation af Varer afkøbt samme Bo. Udsalget maa ikke omfatte andre Varer end de fra Boet hidrørende.

De i denne Paragrafs 2det Stk. nævnte Udsalg, der ikke maa vare over 3 Maaneder, kan først paabegyndes 8 Dage

efter, at der til den stedlige Politiøvrighed er foretaget An- 31 Marts.
meldelse om Udsalget med Angivelse af dettes Begyndelse Nr. 80.
og Varighed.

I Forbindelse med Anmeldelsen skal der indsendes en paa Tro og Love afgivet, specificeret Fortegnelse over de af Udsalget omfattede Varer med Erklæring om, at alle disse Varer allerede er fast erhvervet og findes paa Udsalgsstedet paa det Tidspunkt, da Anmeldelsen finder Sted. Den her nævnte Fortegnelse skal være til Eftersyn for saadanne stedlige Handels-, Industri- eller Haandværkerforeningers Bestyrelser eller bemyndigede Tillidsmænd, som af Øvrigheden anses for at være interesserede i Eftersynet. Udsalgene maa ikke omfatte andre Varer end de i Fortegnelserne opgivne.

§ **6**. Fra de i § 5, 2det—4de Stk., fastsatte Regler kan der af Politiøvrighederne tilstaas Undtagelser efter Indstilling af de stedlige Handels-, Industri- eller Haandværkerforeningers Bestyrelser. Varigheden af Udsalg paa Grund af Forretningens Ophør kan dog i intet Fald udstrækkes ud over et Aar.

§ **7**. Ved Auktioner, hvor Salgsgenstandene angives helt eller delvis at hidrøre fra navngivne Boer eller Personer, skal det for disse Genstandes Vedkommende i Katalogerne for hvert enkelt Auktionsnummer bestemt opgives, fra hvilket Bo eller hvilken Person Genstandene hidrører. I Bekendtgørelsen skal det udtrykkelig fremhæves, hvis der ved Auktionen ogsaa sælges Genstande, som ikke hidrører fra de særlig navngivne Boer eller Personer.

Det skal i enhver Auktionsbekendtgørelse angives, om Salgsgenstandene sælges for Auktionsrekvirentens eller for anden Mands Regning.

§ **8**. Overtrædelse af de i §§ 5—7 indeholdte Bestemmelser straffes med Bøder.

§ **9**. Det er enhver forbudt i Erhvervsøjemed at benytte et Navn, Firma, Forretningskendetegn eller lignende, der ikke tilkommer ham, saavel som at benytte en ham rettelig tilkommende Betegnelse paa en Maade, der er egnet til at hid-

31 Marts. Nr. 80.

føre Forvekslinger med en af anden Erhvervsvirksomhed retmæssig ført Betegnelse.

Forsætlig Overtrædelse heraf straffes med Bøder.

§ **10**. Den, der i Konkurrenceøjemed om en andens Erhvervsvirksomhed fremsætter eller udbreder urigtige Meddelelser, egnede til at skade Virksomheden, hvad enten disse angaar dennes Indehaver, dens Varer eller dens øvrige Forhold, straffes med Bøder, under skærpende Omstændigheder med Hæfte indtil 6 Maaneder.

§ **11**. Den, der ved ubeføjet at benytte eller give Meddelelser til andre om sin nuværende eller tidligere Principals eller Kompagnons Forretnings- eller Driftshemmeligheder forsætlig krænker et kontraktligt Tillidsforhold, i Kraft af hvilket disse Hemmeligheder er kommet til hans Kundskab, straffes med Bøder, under skærpende Omstændigheder med Hæfte indtil 6 Maaneder. Straffrihed indtræder dog, hvis Kontraktsforholdet er ophørt for mere end tre Aar siden.

§ **12**. Ved Salg eller Arbejdsydelse til Forbruger er Tilgift, eller hvad der maa sidestilles hermed, forbudt, medmindre Tilgiften er af ganske ubetydelig Værdi. Dette gælder, hvad enten Tilgiften er af samme eller anden Art end Hovedydelsen. Reklamering med Tilgift er ligeledes forbudt,

Saadan Virksomhed, der omfatter Formidling af Rabatydelse til Forbrugere i Form af Rabat- eller Sparemærker. Afstempling i Bøger eller lignende til senere Indløsning, kan kun finde Sted, forsaavidt Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer tillader dette, og under Iagttagelse af de Vilkaar, der fastsættes i vedkommende Tilladelse.

Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Paragraf straffes med Bøder.

§ **13**. Det er forbudt her i Landet at sælge eller falbyde Varer efter saakaldte Kuponsystemer (Snebold-, Bon-, Anvisnings- eller lignende Systemer), hvorved Erhvervelse af visse Varer eller Krav paa bestemte Ydelser af erhvervsmæssig Karakter gøres afhængig af, at et bestemt Antal Ku-

poner (»Anvisninger«, »Slutsedler«, »Bons« eller lignende) købes. 31 Marts. Nr. 80.

Overtrædelse heraf straffes med Bøder.

Med samme Straf anses den, der forsætlig medvirker ved Afhændelse eller Falbydelse af Varer paa den heromhandlede Maade.

§ **14**. Det er forbudt at drive Handel i Form af Enhedsprisforretninger. Ved en Enhedsprisforretning forstaas en Virksomhed, hvori der forhandles en Række ikke sammenhørende Varer udelukkende eller overvejende til et eller flere faststaaende Pristrin (Enhedspriser).

Overtrædelse heraf straffes med Bøder.

Er en i mindst eet Aar forud for denne Lovs Ikrafttræden lovligt dreven Virksomhed blevet forbudt ved de i 1ste Stk. indeholdte Bestemmelser, kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart, hvor Forholdene maatte tale herfor, paa nærmere angivne Vilkaar tillade Virksomhedens Fortsættelse. Begæring om saadan Tilladelse vil være at fremsætte inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden. Tilladelsen vil længst kunne gives indtil Udgangen af Aaret 1940.

§ **15**. I Erhvervsøjemed foretagne Handlinger, der, selv om de ikke omfattes af Lovens øvrige Bestemmelser, strider mod redelig Forretningsskik, medfører Erstatningsansvar og kan ved Dom forbydes.

Retssager angaaende Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 1ste Stk. kan anlægges af de i § 17 omhandlede Foreninger og Sammenslutninger og af den forurettede, naar en af de paagældende Foreninger eller Sammenslutninger har meddelt sin Tilslutning til, at Retssagen anlægges af denne.

§ **16**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til efter Samraad med Hovedorganisationer for dansk Erhvervsliv at fastsætte, at bestemte Varer i Detailsalg (Salg til Forbruger) kun maa sælges eller udbydes til Salg i foreskrevne Enheder i Henseende til Tal, Maal eller Vægt eller med en paa Varen eller dens Indpakning anbragt An-

31 Marts. Nr. 80.

givelse af Tal, Maal eller Vægt, ligesom ogsaa til at fastsætte, at bestemte Varer i Detailsalg (Salg til Forbruger) kun maa sælges eller udbydes til Salg med Angivelse af, om Varen er dansk eller udenlandsk, eller af dens Frembringelses- eller Oprindelsessted. Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan nærmere fastsætte, paa hvilken Maade de paagældende Angivelser skal anbringes, samt hvad der i hvert enkelt Tilfælde skal forstaas ved Varens Frembringelses- eller Oprindelsessted.

Overtrædelse heraf straffes med Bøder.

Overtrædelse af det i § 7 (jfr. Bekendtgørelse Nr. 182 af 28. Juli 1909) i Lov Nr. 124 af 4. Maj 1907 om Indførelse af det metriske System indeholdte Paabud om i Handel og Vandel udelukkende at anvende metrisk Maal og Vægt straffes med Bøder.

§ **17**. Strafforfølgning foretages af det offentlige for Overtrædelse af Lovens §§ 3, 4, 13 og 16. For Overtrædelse af Lovens § 1, jfr. § 2, §§ 5—7, jfr. § 8, §§ 12 og 14 kan Forfølgning begæres af saadanne Foreninger eller Sammenslutninger, som Ministeren for Handel, Industri og Søfart dertil maatte bemyndige. De saaledes bemyndigede Foreninger og Sammenslutninger er ogsaa beføjede til samtidig med Anmeldelsen om den formentlig begaaede Lovovertrædelse at foranledige Forbud nedlagt mod Overtrædelsen. Saadant Forbud forfølges efter Lovgivningens almindelige Regler.

Overtrædelse af Lovens §§ 9, 10 og 11 forfølges paa Begæring af den forurettede, dog at Begæringen skal være tiltraadt af en af de i det foregaaende Stykke omtalte Foreninger eller Sammenslutninger.

Under den rejste Strafforfølgningssag kan der efter Paastand af den forurettede tilkendes denne Erstatning. Den ved forsætlig Overtrædelse af Lovens Bestemmelser indvundne Fortjeneste kan derhos ved Dom inddrages i Statskassen.

Under Strafforfølgningssagen er Domstolen beføjet til, naar nogen enkelt Person eller Forretning maa antages at have lidt Skade, uanset at Bevis for Skadens Omfang ikke

kan føres, paa den skadelidtes Begæring at tilkende denne Erstatning af indtil 1 000 Kr. 31 Marts. Nr. 80.

Krav paa aftalte Bøder kan ligeledes gøres gældende under Strafforfølgningssagen. Den aftalte Bøde er da at anse for Erstatning.

Strafforfølgningssagerne behandles som Politisager, i København af Sø- og Handelsretten.

§ **18.** De i nærværende Lov indeholdte Straffebestemmelser kommer alene til Anvendelse, forsaavidt ikke strengere Straf efter andre Bestemmelser er foreskrevet.

Nr. 80. Lov-Tid. A. 200—4.

Udenrigsmin. Bekendtgørelse om en mellem Danmark og Sverige truffet Aftale af 20. November 1936 om Gensidighed med Hensyn til Adgangen for de to Landes Statsborgere til at nyde Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser. 31 Marts. Nr. 8.

Ved en den 20. November 1936 mellem Udenrigsministeriet og det svenske Gesandtskab i København stedfundet Noteveksling er der mellem Danmark og Sverige truffet Aftale om Gensidighed med Hensyn til Adgangen for de to Landes Statsborgere til at nyde Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser.

Nr. 8. Lov-Tid. C. 11.

Socialmin. Cirk. til Københavns Magistrat m. fl. angaaende mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter. 1 April. Nr. 48.

Ved Lov af 31. Marts 1937, der findes aftrykt som Bilag til nærværende Cirkulære, er der tilvejebragt Hjemmel for, at Kommuner, der for at skaffe de i vedkommende Kommune bosatte arbejdsløse Beskæftigelse i Stedet for offentlig Hjælp iværksætter kommunale Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse, paa visse Betingelser og i et nærmere bestemt Omfang kan *erholde mellemkommunal Refusion for Udgifterne til Arbejdsløn.*

1 April. Nr. 48.

Loven, der træder i Kraft den 1. April 1937 og har Gyldighed til 1. April 1938, jfr. § 5, er i det store og hele at betragte som en Forlængelse af den Ordning, der blev indført ved Lov Nr. 332 af 15. December 1934, som oprindelig kun havde Gyldighed til 1. April 1936, men hvis Gyldighed ved Lov Nr. 119 af 9. April 1936 blev forlænget for Tiden indtil 31. Marts 1937. Loven af 31. Marts 1937 indeholder dog visse Ændringer fra Loven af 15. December 1934, nemlig dels med Hensyn til Størrelsen af den Del af Udgifterne til Arbejdsløn, der er Genstand for Refusion, jfr. førstnævnte Lovs § 1, Stk. 4, dels med Hensyn til Sammensætningen af de i Henhold til Loven nedsatte Nævn, jfr. § 2, Stk. 1, hvorhos der er tilføjet en ny Bestemmelse i Lovens § 1, Stk. 5.

Med Hensyn til de almindelige Betingelser for et Arbejdes Godkendelse efter Loven og med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Indgivelsen af Andragende om Godkendelse og ved Anmeldelsen til mellemkommunal Refusion henviser man til de i Socialministeriets to Cirkulærer Nr. 220 af 22. December 1934 og Nr. 72 af 15. Maj 1936 givne Regler.

Til almindelig Vejledning vedrørende Lovens Anvendelse iøvrigt, navnlig vedrørende de foran fremhævede nye Bestemmelser, og idet man samtidig i Medfør af Lovens § 2, Stk. 2, fastsætter de nærmere Regler for Nævnenes Forretningsgang m. v., jfr. nedenfor Afsnit III. B., skal Socialministeriet herved meddele følgende:

I. Refusionens Omfang, Arbejdslønnens Størrelse m. v.

Betydningen af, at et Arbejde godkendes som henhørende under Lovens Bestemmelser, er den, at en nærmere bestemt Del af Udgifterne til Arbejdsløn, dog kun til de i § 1, Stk. 3, Nr. 1, nævnte Personer, kan anmeldes til mellemkommunal Refusion i Overensstemmelse med Forsorgslovens §§ 76—78, jfr. § 79.

Medens det Beløb, der kunde anmeldes til Refusion, tidligere efter Loven af 15. December 1934 dels varierede efter de forskellige Kommunegrupper, dels var noget større

for Forsørgere (50 Øre eller 40 Øre pr. Arbejdstime) end for Ikke-Forsørgere (35, 30 eller 25 Øre pr. Arbejdstime), er det nu i Loven af 31. Marts 1937 § 1, Stk. 4, fastsat, at den Del af Udgifterne til Arbejdsløn, der er Genstand for Refusion, i alle Kommuner og saavel for Ikke-Forsørgere som for Forsørgere, andrager 50 Øre pr. Arbejdstime. 1 April. Nr. 48.

Ifølge § 1, Stk. 4, 2det Led, kan det Beløb, der herefter er Genstand for Refusion, dog normalt ikke overskride 50 pCt. af Lønnen. For at erholde fuld Refusion (det vil sige den størst mulige Refusion uden Reduktion) maa en Kommune altsaa, hvad enten det drejer sig om Forsørgere eller Ikke-Forsørgere, yde mindst 1 Kr. i Arbejdsløn pr. Time. Hvis Arbejdslønnen er mindre, maa *normalt* en tilsvarende Reduktion finde Sted; men der kan dog i enkelte Tilfælde foreligge saadanne ganske særlige Forhold, som bevirker, at det uanset den fastsatte Procent ikke vilde være rimeligt at foretage Reduktioner.

Hvad iøvrigt angaar Arbejdslønnens Størrelse, henleder man Opmærksomheden paa den nye Bestemmelse i Lovens § 1, Stk. 5, hvor det udtrykkeligt fremhæves, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person har haft fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et efter Loven anvist Arbejde, afgøres efter Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 17.

Ved § 12 i den samtidige Lov af 31. Marts 1937 om Ændringer i Arbejdsløshedsloven har dennes § 17, Stk. 2, 1ste Punktum, nu faaet følgende Affattelse:

»Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under den Fortjeneste, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er gældende for tilsvarende Arbejde, eller, forsaavidt saadan Overenskomst ikke er bindende for Parterne, under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig tjenes ved tilsvarende Arbejde; dog skal denne sædvanemæssige Løn ikke være afgørende, forsaavidt der for saadant Arbejde gælder

1 April. Nr. 48.

almindelig Landsoverenskomst — eller Overenskomst for den paagældende Landsdel — med højere Lønvilkaar, eller forsaavidt Prisforhøjelser paa Livsfornødenheder har forringet den paagældendes sædvanemæssige Løns Værdi i væsentlig Grad«.

Det vil heraf ses, at den sædvanemæssige Løn ikke længere er afgørende for Spørgsmaalet om en Arbejdsvægrings Berettigelse, naar der for Arbejdet gælder almindelig Landsoverenskomst — eller Overenskomst for den paagældende Landsdel — med højere Lønvilkaar. Da de Arbejder, der kan godkendes efter den heromhandlede Lov, i de fleste Tilfælde vil være af en saadan Art, at de falder ind under en Landsoverenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, nemlig den for Entreprenørfaget gældende, følger heraf, at en Person normalt ikke vil være pligtig at overtage Arbejde efter nærværende Lov, naar Lønnen ligger under den i nævnte Landsoverenskomst fastsatte. Herved bemærkes, at Socialministeriet maa finde det naturligt, at de i Henhold til Loven nedsatte Nævn ved Arbejdernes Godkendelse tager Hensyn til, at Lønnen er fastsat til en saadan Størrelse, at de arbejdsløse, der henvises til et godkendt Arbejde, ikke kan vægre sig ved at overtage dette uden at gøre sig skyldige i uberettiget Arbejdsvægring.

Under Hensyn til det anførte samt til, at der nu gælder samme Refusionsbeløb for Ikke-Forsørgere som for Forsørgere, vil der formentlig i Almindelighed blive ydet samme Timeløn til begge disse Grupper af Personer. Da Kommunerne, jfr. § 1, Stk. 3, Nr. 2, bør fordele Arbejdet mellem de arbejdsløse i et saadant Antal Timer pr. Uge, at Arbejdsfortjenesten overstiger Understøttelsen med en for Forsørgere og Ikke-Forsørgere i det store og hele *fælles Procent*, vil og bør dette medføre, at den ugentlige Arbejdstid gøres kortere for Ikke-Forsørgere end for Forsørgere.

Angaaende Godkendelsen af og Refusionen for Arbejder, der udføres *paa Akkordbetaling*, henvises til Afsnit III. i Socialministeriets Cirkulære Nr. 72 af 15. Maj 1936.

II. Lovens Ikrafttræden og Varighed, Tidspunktet for Arbejdets Udførelse og Godkendelse. 1 April. Nr. 48.

Som foran nævnt træder Loven, der har Gyldighed til 1. April 1938, i Kraft den 1. April 1937.

For Arbejder, der er godkendte inden 1. April 1937 i Henhold til Loven af 15. December 1934, jfr. Lov af 9. April 1936, men hvis Udførelse først paabegyndes efter 1. April 1937, vil Kommunerne kunne beregne Refusionen efter Reglerne i den nye Lovs § 1, Stk. 4. Med Hensyn til tidligere godkendte Arbejder, der allerede er under Udførelse den 1. April 1937, vil det Beløb, der kan anmeldes til mellemkommunal Refusion, ligeledes være at beregne efter den nye Lovs Regler, forsaavidt angaar den Del af de paagældende Arbejder, der udføres efter den nye Lovs Ikrafttræden.

De af Amtsnævnene inden 1. April 1938 godkendte Arbejder vil berettige vedkommende Kommune til mellemkommunal Refusion efter de i Loven indeholdte Regler, selv om Arbejdet ikke skulde være tilendebragt inden nævnte Dato. Man finder dog, at det ved Nævnets Godkendelse maa være en Forudsætning, dels at Arbejdet er paabegyndt inden den 1. April 1938, dels at det tilendebringes inden rimelig Tid efter denne Dato og senest inden Udgangen af Juni 1938.

III. Nævnene og deres Forretningsgang m. v.

A. Sammensætning, Beslutningsdygtighed m. v.

Medens de for hver Amtsraadskreds nedsatte Nævn efter Loven af 15. December 1934, jfr. Lov af 9. April 1936, kun havde 3 Medlemmer, nemlig foruden Amtmanden to henholdsvis af Den danske Købstadforening og vedkommende Sogneraadsforening valgte Medlemmer, bestaar Nævnene nu ifølge § 2, Stk. 1, i Loven af 31. Marts 1937 yderligere af to henholdsvis af Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund valgte Medlemmer, der skal være bosatte i Amtsraadskredsen. Hvert Nævn har herefter ialt 5 Medlemmer.

Amtmanden er Medlem af og Formand for det for vedkommende Amtsraadskreds nedsatte Nævn.

1 April. Nr. 48.

De af Den danske Købstadsforening, af de enkelte Sognerraadsforeninger, af Dansk Arbejdsgiverforening og af De samvirkende Fagforbund foretagne Valg af Medlemmer til disse Nævn har Gyldighed for Tiden indtil 1. April 1938.

Nævnenes Beslutninger, til hvis Gyldighed det udkræves, at alle 5 Medlemmer deltager i Sagernes Behandling, træffes ved Stemmeflerhed.

Nævnenes Beslutninger er upaaankelige. I Tilfælde af Uenighed eller Tvivl indenfor Nævnet kan dette imidlertid forelægge Sagen for Socialministeren, der efter at have indhentet Erklæring fra Socialministeriets Arbejdsudvalg træffer Afgørelse i Sagen, jfr. § 3, Stk. 1.

B. Forretningsgangen.

Naar et Nævn modtager Andragende fra en Kommune om et Arbejdes Godkendelse, paahviler det, jfr. Lovens § 2, Stk. 4, Nævnet ud fra dets Kendskab til vedkommende Kommunes Forhold at undersøge, hvorvidt de i § 1 omhandlede Betingelser — herunder de i § 1, *Stk. 3*, nævnte Betingelser — for Adgang til at erholde Refusion er opfyldt.

Det vil herved altid være at paase, at de Oplysninger og Erklæringer (i alt 11 Punkter), som ifølge Afsnit IV i Socialministeriets Cirkulære Nr. 220 af 22. December 1934 skal indeholdes i Andragendet til Nævnet, foreligger. Nævnet er iøvrigt beføjet til at afkræve Kommunerne alle de Oplysninger, der er nødvendige til Sagens Oplysning, og om fornødent vil Nævnet ogsaa kunne indkalde Repræsentanter for vedkommende Kommune til mundtlig Forhandling med Nævnet.

Som Udvalgets Formand sammenkalder Amtmanden Nævnet til Møde.

Naar Nævnets Afgørelse er truffet, sendes der snarest Kommunen, Meddelelse om, hvorvidt det paagældende Arbejde kan godkendes. Godkendes det, skal Nævnet dernæst ifølge § 2, sidste Stykke, snarest tilstille Socialministeriet Meddelelse herom, tilligemed Oplysning om de samlede Udgifter til Arbejdsløn ved det paagældende Arbejde og den Del

af disse Udgifter, der vil blive anmeldt til Refusion, jfr. herved foran under Afsnit I; forsaavidt nøjagtige Oplysninger herom endnu ikke foreligger, skal Nævnet opgive de skønsmæssige Beløb. 1 April. Nr. 48.

En naturlig Følge af de Nævnet ved Lovens § 2 paalagte Pligter maa det tillige være, at Nævnet behandler og træffer Afgørelse med Hensyn til Henvendelser og Klager saavel vedrørende de for Arbejdet fastsatte Vilkaar som vedrørende Vilkaarenes Opfyldelse.

C. Udgifter ved Nævnenes Virksomhed.

Udgifterne til de med Nævnenes Virksomhed forbundne Kontor- og Skrivearbejder, herunder Udgifterne til Papir, Porto og Telefon, vil kunne faas refunderet ved Henvendelse til Socialministeriet. Specifikationer og Kvitteringer for de anvendte Beløb maa vedlægges Opgørelsen over de nævnte Udgifter.

Der tilkommer Nævnenes Medlemmer Diæter paa Mødedage med 8 Kr. til indenbys og 12 Kr. til udenbys Medlemmer.

Endvidere tilkommer der Nævnenes Medlemmer Befordringsgodtgørelse beregnet efter Taksten for 2den Vognklasse, eventuelt Fællesklasse, eller, forsaavidt Ruteautomobil benyttes, efter dennes Takst. Saafremt Befordring med andet Automobil maatte være nødvendig, ydes Godtgørelse efter Vogmandstakst. For Benyttelsen af egen Befordring ydes Godtgørelse af 25 Øre pr. løbende km for Automobil eller Hestekøretøj og 15 Øre pr. løbende km, naar Befordring sker med Cykle. Opgørelsen over Udgifterne til Befordring vil være at specificere med Angivelse af det tilbagelagte Antal km og indsendes til Socialministeriet gennem Nævnenes Formænd.

Nr. 48. Min.-Tid. A. 54—57.

Bekendtgørelse angaaende Fastsættelse af Skoleafgiften for Finansaaret 1937—38. 3 April.

I Henhold til den Undervisningsministeren ved en Tekstanmærkning til Finanslovens § 24 for Finansaaret 1937—38

3 April tillagte Bemyndigelse forlænges de i Ministeriets Bekendtgørelse af 18. April 1933 givne Regler angaaende Beregning af Skoleafgiften for Finansaaret 1933—34 til at gælde ogsaa for Finansaaret 1937—38, saaledes at de i nævnte Bekendtgørelse angivne Forfaldstider bliver paa de tilsvarende Datoer i 1937—38.

8 April. Nr. 92. **Finansmin. Bekendtgørelse angaaende Forhøjelse af Indkomstskatten til Staten for Skatteaaret 1937—38.**

Til Dækning af Statskassens Tilskud til Amtskommunerne for Finansaaret 1937—38 i Henhold til § 8 i Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter, til Fordeling af Flæsk og Svinekød til trængende Personer i Finansaaret 1937—38 i Henhold til § 1, 4de Stk, i Lov Nr. 86 af 7. April 1936 om Regulering af Svineproduktionen samt til Dækning af de i § 2 i Lov Nr. 126 af 21. April 1936 om Dækning af Udgifter til Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld ommeldte Udgifter for Statskassen i Finansaaret 1937—38 fastsættes herved i Medfør af den ved de nævnte Love givne Bemyndigelse, at den Indkomstskat, der i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten paalignes for Skatteaaret 1937—38, forhøjes med 15 pCt. Forhøjelsen forfalder til Betaling af Skatteyderne med Halvdelen den 1. Oktober 1937 og Halvdelen den 1. Februar 1938 og indbetales af Kommunalbestyrelserne til Statskassen senest henholdsvis 31. December 1937 og 15. Marts 1938.

Nr. 92. Lov-Tid. A. 547.

8 April. Nr. 49. **Skattedepm. Cirk.** til Vurderingsraadene angaaende Foretagelse af Omvurderinger i Henhold til Stempellovens § 61, 1ste Stk.

Under Henvisning til Finansministeriets Bekendtgørelse af 2. Februar 1924 om den Vurderingsmyndighederne paahvilende Virksomhed ved Foretagelse af Omvurderinger i Henhold til Stempellovens § 61, 1ste Stk., skal man meddele,

at det maa anses for en Forudsætning for den Adgang, der saaledes er givet til at erholde en fast Ejendom omvurderet til Brug ved Stempelberegning, at Omvurderingsbegæringen indgives inden Udløbet af den i Stempellovens § 21 fastsatte Stemplingsfrist af 3 Uger fra det paagældende Dokuments Udstedelse. 8 April. Nr. 49.

Naar der af Stempelmyndigheden (vedkommende Amt eller Skattedepartementet) er bevilget Udsættelse med Stemplingen af Hensyn til saadan Omvurderings Foretagelse, kan Vurderingsraadet — uanset forannævnte Frists Overskridelse — dog tage Omvurderingsbegæringen til Følge, naar denne er indgivet uden ufornødent Ophold, efter at den nævnte Udsættelse er tilstaaet.

Som Følge heraf skal man anmode Vurderingsraadene om ikke udenfor disse Tilfælde at foretage Omvurdering i Henhold til Stempellovens § 61, men i paakommende Fald henvise de paagældende til at henvende sig til Skattedepartementet angaaende Tilladelse til at faa en saadan Omvurdering lagt til Grund ved Stemplingen.

Nr. 49. Min.-Tid. A. 58.

Lov om Forlængelse af Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. 9 April. Nr. 90.

§ **1**. De Arbejdsoverenskomster, der omfattes af de af Statens Forligsmand den 27. Marts 1937 stillede Mæglingsforslag, fornyes for det Tidsrum og med de Ændringer samt paa de Vilkaar, der indeholdes i Afsnittene A—D i nævnte Mæglingsforslag.

Er ny Overenskomst ikke tilvejebragt inden den Udløbstid, som herefter gælder for de omhandlede Overenskomster, men ønsker nogen af Parterne desuagtet, at vedkommende Overenskomst skal ophøre til Udløbsdatoen eller senere, maa de overenskomstmæssige Regler om Opsigelse m. v. iagttages.

§ **2**. I det Tidsrum, for hvilket de i § 1 omhandlede Arbejdsoverenskomster fornyes ved nærværende Lov, er Iværksættelse af Lockout eller Strejke forbudt indenfor det Omraade, som disse Overenskomster dækker.

9 April. Nr. 90.

Overtrædelser af dette Forbud kan efter Begæring af en af Parterne eller efter Bestemmelse af Den faste Voldgiftsret optages til Behandling af nævnte Ret til Afgørelse efter Reglerne om ulovlige Arbejdsstandsninger i Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919.

Foranstaaende Bestemmelser skal ikke være til Hinder for, at de saakaldte bevægelige Lønsystemer — som f. Eks. Jern- og Metalindustriens — benyttes efter deres Formaal og med sædvanlig Retsvirkning indenfor det i Stk. 1 omhandlede Tidsrum, forsaavidt ikke Bestemmelser i Mæglingsforslagene af 27. Marts 1937 udelukker dette.

§ **3.** Denne Lov træder straks i Kraft, dog træder de Ændringer, der ifølge Mæglingsforslagene skal finde Sted i de enkelte Overenskomster, i Kraft fra det Tidspunkt, fra hvilket de vilde have haft Gyldighed, hvis Mæglingsforslagene var blevet vedtaget.

Lov-Tid. A. Nr. 13. 257—68. Udg. 10. April.

10 April. Nr. 116.

Undervisningsmin. Bekendtgørelse om Fribefordring for Skoleelever m. v. paa Jernbaner.

I. Ferierejser.

§ **1.** a. *Almindelige Ferierejser.*

Adgangen til Fribefordring paa Ferierejser staar under de i § 2 anførte Betingelser aaben for alle skolesøgende Børn, der er hjemmehørende i følgende Kommuner, uanset hvor den Skole, de søger, er beliggende, og uanset om de søger en kommunal Skole, en Statsskole eller en Privatskole:

1) København, Frederiksberg og følgende til København grænsende Kommuner: Gentofte, Gladsakse, Taarnby, Hvidovre, Rødovre, Herlev samt Lyngby.
2) Alle Købstæder og tillige Flækkerne i de sønderjydske Landsdele.
3) Landdistrikter med bymæssig Bebyggelse, der grænser op til en Købstad og har samme Stedtillæg som denne, naar Undervisningsministeren har anerkendt vedkommende Landdistrikts Adgang til Fribefordring. An-

dragende om Anerkendelse skal indgives hvert Aar i be- 16 April.
timelig Tid; det indsendes gennem Skoledirektionen og Nr. 116.
maa indeholde nøjagtig Angivelse af, hvilke Dele af Kommunen (eventuelt hvilke Skoledistrikter) der opfylder Betingelserne for Anerkendelse. Undervisningsministeriet giver Statsbanerne Meddelelse om de givne Anerkendelser.

§ **2.** Adgangen til Fribefordring efter § 1 er betinget af:

1) *at* den paagældende er Barn af Forældre, der efter Kommunalbestyrelsens Skøn er ubemidlede,
2) *at* den Kommune, i hvilken den paagældende er hjemmehørende, har forpligtet sig til at refundere Banerne 10 pCt. af Billetprisen ved Befordring for alle Børn, der i Henhold til § 1 har Adgang til Fribefordring.

§ **3.** Kommunalbestyrelsen rekvirerer hos Statsbanernes 1ste Distrikt i København, forsaavidt angaar Børn, der er hjemmehørende i Kommuner Øst for Store Bælt, og hos Statsbanernes 2det Distrikt i Aarhus, forsaavidt angaar Børn, der er hjemmehørende i Kommuner Vest for Store Bælt — uanset om det drejer sig om Rejser med Stats- eller Privatbaner —, det Antal Billetter, den i Henhold til de i § 2 anførte Regler har Brug for, til Ferierejser for de i Kommunen hjemmehørende Børn. Kommunalbestyrelsen skal saa vidt muligt rekvirere samtlige Billetter under eet, og Rekvisitionen skal være Statsbanerne i Hænde senest den 1. Juni.

Forsaavidt angaar Børn i Statsskoler og Privatskoler, sender Skolens Leder til paagældende Kommunalbestyrelse (Kommunalbestyrelser) en Fortegnelse over de Børn, for hvilke der ønskes Fribefordring. Fortegnelsen skal indeholde Angivelse af Børnenes Navne og Forsørgernes Navne og Bopæl samt Rejsens Maal og Dagen for Afrejse og Hjemrejse.

§ **4.** Den paagældende Kommune refunderer Banerne efter Regning 10 pCt. af Billetprisen for Ferierejser til de i Kommunen hjemmehørende Børn.

Dette Beløb opkræves hos Kommunen af Statsbanerne — uanset om Befordringen er sket med Stats- eller Privatbaner —

10 April. Nr. 116.

som en samlet Sum efter Sommerferiens Udløb og maa ikke af Kommunen kræves refunderet af Børnene eller deres Forsørgere.

§ **5.** Børn, der er anbragt i de i Lov om offentlig Forsorg af 20. Maj 1933 Kap. XI omhandlede Opdragelseshjem, har Adgang til Fribefordring paa Ferierejser efter de ovenfor givne Regler, uden at der af Hjemstedskommunen betales 10 pCt. af Beløbet. De fornødne Billetter rekvireres af Hjemmets Forstander direkte hos Statsbanernes 1ste Distrikt i København eller 2det Distrikt i Aarhus (jfr. § 3, 1ste Stk.).

§ **6.** b. *Ferierejser til Sommerlejre.* [1]) Kun faste Sommerlejre og Teltlejre med betryggende hygiejniske Forhold med Hensyn til Vand og Renovation kan falde ind under disse Bestemmelser. Hermed sidestilles privat Indkvartering i en Købstad, naar Opholdet strækker sig over mindst 8 Dage.

[2]) De i §§ 1—2 omhandlede Børn har Adgang til Fribefordring til Sommerlejre, idet de i §§ 1, 2 og 4 angivne Regler finder Anvendelse. Voksne Personer, der ledsager Børnene til Lejren, har i et Antal af højst 1 Ledsager for hver Gruppe af 9 Børn Adgang til Fribefordring; Deltagere i et Antal under 9 har altsaa ikke Ret til Fribefordring for Ledsager. Den paagældende Kommune maa refundere Banerne 10 pCt. af Billetprisen for Ledsagere med Fribefordring; Beløbet opkræves sammen med Betalingen for Børnene efter Reglerne i § 4.

[3]) De i § 5 omhandlede Børn har Adgang til Fribefordring til Sommerlejre efter de i nævnte Paragraf angivne Regler, forsaavidt de af Hjemmet udsendes til en Sommerlejr. Voksne Personer, der ledsager Børnene til Lejren, har i et Antal af højst 1 Ledsager for hver Gruppe af 9 Børn ligeledes Adgang til Fribefordring.

[4]) Adgang til Fribefordring til Sommerlejre har desuden ikke skolesøgende unge Mennesker, der af en af Undervisningsministeriet i Henhold til § 7 godkendt Landsorganisation udsendes til Lejren, og som er over den undervisningspligtige Alder, men under 16 Aar, samt de voksne Personer,

der ledsager dem til Lejren, dog højst 1 Ledsager for hver Gruppe af 9 Deltagere. 10 April. Nr. 116.

Det er en Betingelse for Fribefordring, at de unge Mennesker er Børn af ubemidlede Forældre, og at Landsorganisationen refunderer Banerne 10 pCt. af Billetprisen for Befordring af de unge Mennesker og deres Ledsagere efter Regning.

§ 7. [1]) En Landsorganisation, der vil benytte sig af Reglerne i § 6, skal inden Udgangen af April Maaned søge Undervisningsministeriets Godkendelse af, at den har Ret til paa denne Maade at udsende unge Mennesker til Sommerlejre. Godkendelsen gælder kun for eet Finansaar.

Ansøgningen maa indeholde:

1) Landsorganisationens Navn og Adresse.
2) Angivelse af Styrelsens Medlemmer (Navn, Stilling og Bopæl).
3) Angivelse af Landsorganisationens Formaal.
4) Oplysning om Feriekoloniens Beskaffenhed og Beliggenhed og udtrykkelig Oplysning om Ordningen af dens hygiejniske Forhold efter § 6, Stk. 1.

[2]) Undervisningsministeriet giver Statsbanerne Meddelelse om den givne Godkendelse.

[3]) Ansøgning om Fribefordring indgives derefter inden Udgangen af Maj Maaned af Landsorganisationens Bestyrelse til Statsbanernes 1ste Distrikt i København eller 2det Distrikt i Aarhus (jfr. § 3, 1ste Stk.).

Denne Ansøgning skal indeholde Angivelse af:

1) Lederens Navn.
2) Antal Ledsagere foruden Lederen.
3) Rejsedeltagernes Antal og Alder.
4) Rejsens Maal.
5) Dagen for Afrejse og Tilbagerejse.
6) Hvilke Tog der ønskes benyttet paa Hen- og Tilbagerejsen.

10 April. Nr. 116.

§ **8**. c. *Fællesregler for Ferierejser.*

[1]) De i Henhold til § 3 rekvirerede Rejsehjemler tilstilles Kommunalbestyrelsen af Statsbanerne enten direkte eller gennem den paagældende Afrejsestation.

Kommunalbestyrelsen foranlediger Rejsehjemlerne udfyldt med Elevens og Skolens Navn, Elevens Alder, Ud- og Hjemrejsedag og Bestemmelsessted samt underskrevet enten paa Kommunalbestyrelsens Vegne eller af vedkommende Skoles Leder. For Stats- og Privatskolernes Vedkommende videresender Kommunalbestyrelsen Billetterne til Skolens Leder.

[2]) Kommunalbestyrelsen foranlediger, at der paa Skemaer, der udsendes fra Statsbanerne, føres en nøjagtig Fortegnelse over de udsendte Rejsehjemler, og tilbagesender denne sammen med eventuelle ubenyttede eller fejlskrevne Rejsehjemler til Statsbanernes 1ste Distrikt, København, henholdsvis 2det Distrikt, Aarhus, inden Udgangen af September Maaned.

§ **9**. Frirejsehjemler i Henhold til § 6, Stk. 4, udstedes af Statsbanerne og sendes direkte til den paagældende Landsorganisation. Statsbanerne fører Fortegnelse over disse Rejsehjemler.

§ **10**. Befordringen foregaar kun paa Fællesklassen. Lyntog kan ikke benyttes og andre Hurtigtog kun, naar særlig lang Rejsevej og Mangel af andre passende Tog maatte gøre Befordring med Hurtigtog nødvendig.

Saafremt Befordring med Hurtigtog er tilladt, vil dette være angivet paa fornævnte Blanketter (Rejsehjemler), der i øvrigt ikke ved Tilkøb kan gøres gyldige til Hurtigtog eller højere Klasse.

For Elever fra københavnske og frederiksbergske Skoler kan Fribefordringen kun finde Sted med de af Statsbanerne nærmere angivne Plantog og Særtog.

Haandbagage kan i det Omfang, som er tilladt efter de gældende Regler, frit medtages i Kupeerne; ønskes Bagagen undtagelsesvis indskrevet som Rejsegods, maa Betalingen herfor erlægges af Eleven selv.

§ **11**. *Der kan kun tilstaas hvert Barn een Ferierejse om Aaret, og der kan saaledes ikke i det samme Aar gives Ferierejse baade efter Reglerne under § 1 og § 6. Skolemyndighederne, henholdsvis vedkommende Landsorganisation paaser, at dette overholdes.* 10 April. Nr. 116.

II. Skolerejser.

(Gælder kun for Befordringer paa Statsbanerne).

§ **12**. a. *Almindelige Skolerejser.*

Alle offentlige Skoler i By og paa Land saavel Statsskoler som kommunale Skoler og alle Statsseminarier, private Seminarier og Forskoleseminarier samt de i § 5 omhandlede Opdragelseshjem har Adgang til Fribefordring paa en Skolerejse een Gang i hvert Finansaar med en af Skolens Klasser, der normalt bestaar af Børn over 10 Aar; ved Skoler med Parallelklasser forstaas herved alle Elever paa samme Klassetrin, selv om de er fordelt i flere Afdelinger og paa flere Linier, saaledes at i Gymnasieskolen Realklassen kan rejse samme Aar som 1ste Gymnasieklasse.

Rejsen kan strække sig over indtil 10 Dage.

§ **13**. Rejsen skal ledes af Skolens Førstelærer (Overlærer, Rektor) eller en anden af Skolens Lærere, hvem Skolelederen — for kommunale Skoler med Skolekommissionens Tilslutning — maatte udpege dertil, og der kan — Lederen iberegnet — medtages een Ledsager for hver 9 Elever eller et paabegyndt Antal af 9 Elever. Deltager baade mandlige og kvindelige Elever i Rejsen, skal der mindst være 2 Ledsagere, hvoraf den ene skal være en Kvinde. Lederen har Ansvaret for Rejsen og maa paa denne være Ledsagernes foresatte.

§ **14**. For Landsbyskoler med kun 2 Klasser er der kun Adgang til at foretage en Skolerejse hvert 3die Aar og for Landsbyskoler med kun 3 eller 4 Klasser kun hvert 2det Aar.

§ **15**. Rejserne kan i Tiden 1. Juni—15. August ikke finde Sted Lørdage og Søndage.

10 April. Nr. 116.

§ **16**. b. *Rejser til Lejrskoler.*

Børn og unge Mennesker, der af en offentlig Skole — Statsskole eller kommunal Skole eller af et af de i § 5 omhandlede Opdragelseshjem — udsendes til en Lejrskole, har Adgang til Fribefordring paa Statsbanerne paa Rejse til og fra Lejrskolen. Samme Regel gælder for Elever fra Statsseminarier eller private Seminarier samt fra Forskoleseminarier.

Rejserne kan kun finde Sted udenfor Ferietiden, men kan tilstaas udover den under § 12 hjemlede Adgang til Skolerejser og for flere af en Skoles Klasser i samme Aar.

§ **17**. c. *Fællesregler for Skolerejser.*

[1]) Rejserne skal foregaa paa Fællesklassen og vil kun kunne foretages paa Hverdage og kun efter Statsbanernes Lejlighed; Befordring kan ikke ske med Lyntog og med Eksprestog kun, naar særlig lang Rejsevej og Mangel af passende Tog af lavere Kategori gør saadan Benyttelse ønskelig.

[2]) Begæring om Rejsehjemmel til Foretagelse af en Skolerejse — hvortil Formularer paa Forlangende udleveres af Statsbanestationerne — maa indgives senest 1½ Maaned for Rejsens Foretagelse, a) forsaavidt angaar Skoler paa Landet, gennem Skolekommission og Kommunalbestyrelse til Skoledirektionen, b) forsaavidt angaar Skoler i Købstæderne, gennem Skolekommissionen til Byraadet; Begæringen maa indeholde Oplysning om:

1) Skolens Navn med Angivelse af Kommune.
2) Elevtal med Angivelse af, hvilken Klasse det drejer sig om.
3) Lederens Navn.
4) Antal Ledsagere (foruden Lederen).
5) Rejsens Maal.
6) Dagen for Afrejse og for Tilbagekomst.
7) Angivelse af, hvornaar Skolen sidst har foretaget Skolerejse og da med hvilken Klasse (dette gælder ikke for Rejser efter § 16).

[3]) Skoledirektionen eller Byraadet attesterer, at Skolen efter de givne Oplysninger er berettiget til Skolerejse efter de givne Regler, og sender Begæringen til Stationsforstanderen for Afrejsestationen, hvis denne er en Privatbanestation dog til Overgangsstationen til vedkommende Privatbane, til videre Besørgelse. Begæringen maa være Stationsforstanderen i Hænde senest 1 Maaned før Rejsens Paabegyndelse. 10 April. Nr. 116.

[4]) For Statsskolernes, Seminariernes og Opdragelseshjemmenes Vedkommende afgives saadan Rekvisition af Rektor eller Forstander direkte til Stationsforstanderen 1 Maaned før Rejsens Paabegyndelse.

III. Skovture og andre 1 Dags Udflugter.

§ **18**. Statsskoler og kommunale Skoler samt de Privatskoler (Friskoler) saavel i Købstæderne som paa Landet, der modtager Tilskud i Henhold til Lov af 22. December 1919 § 2, de i § 5 nævnte Opdragelseshjem og Børnehjem i Købstæderne og paa Landet vil kunne faa Fribefordring med Banerne een Gang aarlig paa en Rejse af 1 Dags Varighed, saaledes at Hen- og Tilbagerejsen maa finde Sted samme Dag.

§ **19**. [1]) Fribefordring af disse Børn og de dem ledsagende Lærere eller Lærerinder ordnes ved Udfyldning af Skemaer, der tjener som Rejsehjemmel og udstedes af den Jernbanestyrelse, hvorunder Afrejsestationen hører.

[2]) For den heromhandlede Fribefordring gælder følgende Regler:

1. Foruden til Eleverne gives Fribefordring til een Rejseledsager for hver Gruppe af 20 Børn og derudover for hvert paabegyndt Antal af 20 Børn; dog kan der altid være 2 Ledsagere, og saafremt der deltager baade mandlige og kvindelige Elever, skal der være mindst 2 Ledsagere, hvoraf den ene skal være en Kvinde. Rejseledsagerne, der skal tage Plads i samme Kupé eller Vogn som Børnene, skal fortrinsvis være Skolens Lærere og Lærerinder.

2. Dersom der til Befordring møder et mindre Antal Børn end det, paa hvilket Rejsehjemmelen lyder, vil Antallet

10 April. Nr. 116.

af de tilsynsførende Lærere eller Lærerinder eventuelt blive nedsat i Henhold til den under Punkt 1 anførte Bestemmelse (1 for hvert Hold indtil 20 Børn). De herefter overtallige tilsynsførende Lærere og Lærerinder maa for at rejse sammen med Skolen være forsynet med almindelig Rejselegitimation (Billet eller Kort).

3. For hver enkelt navngiven Statsskole, Kommuneskole, Friskole eller Børnehjem (alle med Underafdelinger) kan kun søges Fribefordring een Gang i hvert Finansaar.

Forsaavidt angaar Skoler i de sønderjydske Købstæder og Flækker, der har adskilt dansk og tysk Undervisning, vil der dog kunne tilstaas Fribefordring særligt for de dansktalende og de tysktalende Børn. Det samme er Tilfældet med Hensyn til de Landsbyskoler, hvor der ligeledes forefindes særskilte dansk- og tysksprogede Skoleafdelinger, saafremt der i hvert enkelt Tilfælde foreligger Tilladelse fra den paagældende Skoledirektion til, at Rejsen foretages særskilt for hver Afdeling.

4. Fribefordringen gives kun, naar Banernes Lejlighed tillader det. Befordring kan som Regel ikke ske paa Søn- og Helligdage samt med Il- og Eksprestog og med visse Motortog. Lyntog kan ikke benyttes.

Banerne træffer i øvrigt nærmere Bestemmelse om, hvilke Tog der kan benyttes.

I Tiden 25. Juni—15. August for det sjælland-falsterske Statsbaneomraades Vedkommende og i Tiden 25. Juni—5. August for det jydsk-fynske Statsbaneomraades Vedkommende vil Fribefordring kun kunne gives i begrænset Omfang.

5. Befordringen kan kun foregaa paa Fællesklassen, og Deltagerne kan eventuelt henvises til Befordring i Bænkevogne.

6. Andragende om Fribefordring skal indgives til Udrejsestationen senest 14 Dage før den Dag, Rejsen ønskes iværksat, og der tages kun Hensyn til Andragender, der er udfærdigede paa en Blanket, hvoraf Eksemplarer paa Forlangende udleveres af Jernbanestationerne til Skolerne (Børnehjemmene), men hvis Udfyldning paahviler disse.

Meddelelse fra Socialmin. angaaende Takster for Ophold paa Arbejdsanstalter i Regnskabsaaret 1937—38. 10 April. Nr. 51.

I Overensstemmelse med de i Socialministeriets Meddelelse af 11. Juni 1934 udtalte Principper fastsætter Socialministeriet herved i Henhold til § 43, jfr. § 36, i Lov om offentlig Forsorg af 20. Maj 1933 den Takst, som overfor Statskassen og andre Kommuner samt efter Reglerne om mellemkommunal Refusion i Regnskabsaaret 1937—38 kan lægges til Grund ved Beregning af Refusion for Ophold paa Arbejdsanstalterne og disses Forsørgelsesafdelinger, jfr. Forsorgslovens § 57, Stk. 1, til 1 Kr. 75 Ø. pr. Dag.

Taksterne for Ophold paa den Københavns Kommune tilhørende Arbejdsanstalt »Sundholm« fastsættes dog til 2 Kr. 50 Ø. pr. Dag.

Hvor der til Arbejdsanstalten er knyttet en Sygeafdeling, fastsættes Taksten for Ophold paa denne til 2 Kr. 25 Ø. pr. Dag, for Københavns Vedkommende dog 4 Kr. pr. Dag.

For spæde Børn, der som Diebørn følger Moderen, er Taksten udenfor København Halvdelen af foranstaaende, i København 1 Kr. 20 Ø. pr. Dag.

I Taksten er ikke indbefattet særlig Betaling for Lægehjælp, Vagthold og Ekstraforplejning. Det samme gælder Klædningsstykker, udleverede til Ejendom.

Lov om en fælleskommunal Udligningsfond. 14 April. Nr. 100.

Afsnit I. Udligningsfondens Formaal og Tilsvar.

§ **1.** Der oprettes under Indenrigsministeriet en fælleskommunal Udligningsfond, hvis Formaal er at tilvejebringe større Ligelighed i den kommunale Beskatning. Fonden tilsvarer Udgifterne til sociale Formaal, Skolevæsen, Medicinalvæsen og Politivæsen i det Omfang, som er angivet i §§ 2—5. Fondens Midler tilvejebringes efter de nedenfor i Afsnit II anførte Bestemmelser.

§ **2.** Fonden yder som Tilskud hver Kommune $^3/_{10}$ af samtlige Kommunens Udgifter indenfor de Omraader, hvor

14 April. Nr. 100.

der i Henhold til § 75 i Lov om offentlig Forsorg finder mellemkommunal Refusion Sted, $^3/_{10}$ af de Udgifter, der i Henhold til Lovgivningen om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter kan anmeldes til mellemkommunal Refusion, samt $^3/_{10}$ af den Del af Kommunens Udgifter til Invalide- og Aldersrenter, som ikke refunderes af Staten eller Invalideforsikringsfonden. Endvidere afholder Fonden $^3/_{10}$ af Kommunens Andel af Tilskuddet til de anerkendte Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser i Henhold til § 13, jfr. § 19, i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

§ **3.** Fonden yder hver Kommune Tilskud i Forhold til det Beløb, som Kommunen i det sidst afsluttede Regnskabsaar har afholdt som Udgift til Undervisning af Børn i undervisningspligtig Alder i de offentlige Skoler, beregnet efter Gennemsnitsudgiften for hvert undervisningspligtigt Barn efter følgende Regler:

Af Gennemsnitsudgiften indtil 50 Kr. tilskydes $^3/_5$, af den Del af Udgiften, der ligger mellem 50 og 100 Kr., tilskydes $^2/_5$, og af den Del af Udgiften, der ligger mellem 100 Kr. og 150 Kr., tilskydes $^1/_5$, medens det overskydende Beløb bæres af Kommunen alene.

I Kommunens Skoleudgifter medregnes ikke:

1) Kommunale Løntillæg ud over de i Lov Nr. 167 om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere af 28. April 1931 normerede Lønninger.
2) Udgifter til Skolebygningers og Lærerboligers Opførelse og Vedligeholdelse, herunder Forrentning og Amortisation af Gæld.
3) Tilskud til Skolefonden.

I Københavns Kommunes Skoleudgifter medregnes ikke Udgifter til Pensionering af det ved Skolevæsenet ansatte Personale.

Fonden yder derhos et Tilskud til delvis Dækning af Kommunernes Udgifter til Undervisning af Børn i undervisningspligtig Alder i private Skoler, beregnet efter følgende Regler:

14 April. Nr. 100.

Kommunens Tilskud i det sidst afsluttede Regnskabsaar til Undervisning af saadanne Børn divideres med den efter foranstaaende Regler for vedkommende Kommune udfundne Gennemsnitsudgift pr. Barn til Undervisning af Børn i undervisningspligtig Alder i de offentlige Skoler. Den herved udfundne Kvotient, afrundet nedad til det nærmeste hele Tal, multipliceres med Fondens Tilskud pr. Barn til Undervisning af Børn i offentlige Skoler i Kommunen, og det fremkomne Beløb udgør da Fondens Tilskud til Kommunens Udgifter til de privat underviste Børn.

Det efter foranstaaende Regler beregnede Tilskud til Undervisning af Børn i private Skoler maa dog aldrig overstige et Beløb svarende til Fondens Tilskud pr. Barn til Undervisning af Børn i offentlige Skoler i Kommunen multipliceret med Antallet af Børn i undervisningspligtig Alder i private Skoler, til hvis Undervisning Kommunen yder Tilskud.

De nærmere Regler for Tilskuddenes Beregning fastsættes i øvrigt af Indenrigsministeren efter nærmere Forhandling med Undervisningsministeren.

§ **4.** Til Nedbringelse af Kommunernes Udgifter til Drift af Sygehuse yder Fonden Københavns og Frederiksberg Kommuner, Amtskommunerne, Købstadkommunerne udenfor Bornholm samt de sønderjydske Flækker, der ikke længere er i Fællesskab med vedkommende Amtskommune, et aarligt Tilskud paa 3 Kr. for hver Indbygger i Kommunen ved sidste almindelige Folketælling; Tilskuddet kan dog ikke overstige to Trediedele af Kommunens samlede Udgifter til Sygehusdrift i det senest afsluttede Regnskabsaar, heri ikke medregnet Udgifterne til Forrentning og Amortisation af Gæld. Ved Fastsættelsen af Indbyggertallet anses de bornholmske Købstæder, Marstal Handelsplads og de sønderjydske Flækker, der ikke i Medfør af foranstaaende Bestemmelser er berettigede til Tilskud, som henhørende til vedkommende Amtskommune.

§ **5.** Udligningsfonden udreder til Statskassen to Trediedele af Statens samlede Udgifter til Politivæsen.

14 April Nr. 100.

§ **6**. Af Udligningsfondens Midler kan Indenrigsministeren efter indhentet Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg eller, saafremt Rigsdagen maatte være hjemsendt, fra de senest valgte Finansudvalg aarlig fordele et Beløb af indtil 1 Mill. Kr. iblandt særlig vanskeligt stillede Kommuner.

§ **7**. Den enkelte Kommunes Tilskud i Henhold til § 2 beregnes af Socialministeriet samtidig med den aarlige Opgørelse af den mellemkommunale Refusion. Saa snart Beregningen er foretaget, meddeler Socialministeren Indenrigsministeren Underretning om, hvilket Beløb der vil være at udrede af Udligningsfonden til de enkelte Kommuner.

§ **8**. Efter at de af § 3 omhandlede Poster i Sognekommunens aarlige Regnskab er revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, indsendes en Afskrift af enhver af Posterne med tilhørende Bilag inden den 1. September til Amtet, som — efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne — inden den 1. November indberetter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Sognekommune i alt er anvendt til de i § 3 nævnte Udgifter.

Fra København, Frederiksberg og Købstæderne indsendes, forsaavidt angaar Udgifterne efter § 3, Regnskab og Indberetning paa tilsvarende Maade direkte til Indenrigsministeren inden 1. Oktober. Inden samme Frist indsendes fra de i § 4, 1ste Punktum, nævnte Kommuner Regnskab og Indberetning angaaende de i § 4 omhandlede Udgifter.

§ **9**. Inden 1. Februar meddeler Indenrigsministeren den enkelte Kommune Underretning om Størrelsen af det Tilskud, der tilkommer den i Henhold til Bestemmelserne i §§ 2—4. Tilskuddet opføres i Overslaget over Kommunens Indtægter og Udgifter for det paafølgende Regnskabsaar.

Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til Beregningen af de i §§ 2—4 omhandlede Tilskud afgøres endeligt af Indenrigsministeren.

Afsnit II. Tilvejebringelse af Udligningsfondens Midler. 14 April. Nr. 100.

§ **10**. Udligningsfondens Midler tilvejebringes ved Opkrævning af fælleskommunal Grundskyld og Ejendomsskyld, fælleskommunal Indkomstskat og fælleskommunal Formueskat.

A. Fælleskommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

§ **11**. De fælleskommunale Skatter, der skal svares af faste Ejendomme, lignes som Grundskyld og Ejendomsskyld.

Disse Skatter, der paalignes sammen med Grundskyld og Ejendomsskyld til Staten, svares med henholdsvis 4,4 og 3,3 pro mille af de Beløb, hvoraf der svares Grundskyld og Ejendomsskyld til Staten. For Skovejendomme, der er vurderet selvstændigt til Grundskyld, er Grundskyldspromillen dog kun 3,3.

I øvrigt kommer de for Grundskyld og Ejendomsskyld til Staten gældende Regler til Anvendelse paa den fælleskommunale Grundskyld og Ejendomsskyld, forsaavidt det er foreneligt med de øvrige Bestemmelser i nærværende Lov.

B. Fælleskommunal Indkomstskat.

§ **12**. Skattepligten paahviler de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 2, Nr. 1—2, omhandlede Personer. Undtagne fra Skattepligten er dog de i Lovens § 3, Nr. 1 og 2, nævnte Personer samt Udlændinge, der tager midlertidigt Ophold her i Landet. En Udlændings Ophold anses ikke for midlertidigt, naar han stadig har opholdt sig her i Landet i 6 Maaneder.

§ **13**. Den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelse, skal ogsaa lægges til Grund for Ligning af fælleskommunal Indkomstskat. Forinden Skatten beregnes, fradrages dog som skattefrit for hvert Barn (d. e. Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold, et

14 April. Nr. 100.

Beløb af 400 Kr. i København, Frederiksberg og Gentofte, 350 Kr. i Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjydske Flækker og 300 Kr. i Landkommunerne. Landkommuner, i hvilke der efter Det statistiske Departements Opgørelse over den sidste forud for Ligningens Foretagelse afholdte almindelige Folketælling findes bymæssige Bebyggelser med over 2 000 Indbyggere, sidestilles med Hensyn til de skattefri Fradrag med Købstadkommuner. Oplyser den skattepligtige, at den med ham samlevende Hustru har Indkomst ved selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, indrømmes der ham herfor yderligere Fradrag beregnet efter de i § 8, 7de Stk., i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten fastsatte Regler. De i samme Lovs § 23, Stk. 7, jfr. § 28, fastsatte Regler, hvorefter en Skatteyder kan fritages for at svare Skat af en Del af sin Skatteindtægt, finder ligeledes Anvendelse ved Beregningen af den fælleskommunale Indkomstskat.

§ **14**. For Familieforsørgere, hvorved forstaas gifte Mænd og saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar, samt ugifte, hvem saadan Forsørgerpligt paahviler overfor hjemmeværende Børn, og som har egen Husstand, udredes Skatten efter følgende Skala:

Indtægter under 1 200 Kr. er skattefri.

			af Resten
1 200—	1 950 Kr.	2 Kr. af	1 200 Kr., 2,0 pCt.
2 000—	2 950 — ..	18 — -	2 000 — 2,5 —
3 000—	4 950 — ..	43 — -	3 000 — 3,0 —
5 000—	9 950 — ..	103 — -	5 000 — 3,6 —
10 000—	19 950 — ..	283 — -	10 000 — 4,2 —
20 000—	29 950 — ..	703 — -	20 000 — 4,9 —
30 000—	49 950 — ..	1 193 — -	30 000 — 5,6 —
50 000—	99 950 — ..	2 313 — -	50 000 — 6,4 —
100 000—	199 950 — ..	5 513 — -	100 000 — 7,2 —
200 000—	299 950 — ..	12 713 — -	200 000 — 8,1 —
300 000 Kr. og derover.		20 813 — -	300 000 — 9,0 —

14 April. Nr. 100.

Andre Skatteydere udreder Skatten efter følgende Skala:

Indtægter under 1 200 Kr. er skattefri.

			af Resten
1 200—	1 950 Kr. . .	3 Kr. af 1 200 Kr.,	2,5 pCt.
2 000—	2 950 — . .	23 — - 2 000 —	3,0 —
3 000—	4 950 — . .	53 — - 3 000 —	3,6 —
5 000—	9 950 — . .	125 — - 5 000 —	4,2 —
10 000—	19 950 — . .	335 — - 10 000 —	4,9 —
20 000—	29 950 — . .	825 — - 20 000 —	5,6 —
30 000—	49 950 — . .	1 385 — - 30 000 —	6,4 —
50 000—	99 950 — . .	2 665 — - 50 000 —	7,2 —
100 000—	199 950 — . .	6 265 — - 100 000 —	8,1 —
200 000—	299 950 — . .	14 365 — - 200 000 —	9,0 —
300 000 Kr. og derover.		23 365 — - 300 000 —	10,0 —

Af enhver Indkomst bortkastes, efter at de i § 13 omhandlede Fradrag er foretaget, det Beløb, der bliver til overs, naar Indkomsten deles med 50.

§ **15**. Skatten nedsættes eller forhøjes ved Finansministerens Foranstaltning forholdsmæssigt efter Udligningsfondens Behov, jfr. § 20.

C. Fælleskommunal Formueskat.

§ **16**. Skattepligten paahviler de i § 12 omhandlede Personer.

§ **17**. De Formueansættelser, der lægges til Grund for Paaligning af Formueskat til Staten, lægges ogsaa til Grund for Paaligning af fælleskommunal Formueskat.

Skatten udredes efter følgende Skala:

Formuer under 30 000 Kr. er skattefri.

			af Resten
30 000—	49 900 Kr.	4 Kr. af 30 000 Kr.,	0,5 p.m.
50 000—	99 900 —	14 — - 50 000 —	1,0 —
100 000—	199 900 —	64 — - 100 000 —	1,5 —
200 000—	499 900 —	214 — - 200 000 —	2,0 —
500 000—	999 900 —	814 — - 500 000 —	2,5 —
1 000 000—	4 999 900 —	2 064 — - 1 000 000 —	3,0 —
5 000 000 Kr. og derover		14 064 — - 5 000 000 —	3,5 —

14 April. Nr. 100.

Af enhver Formue bortkastes, forinden Skatteberegningen foretages, det Beløb, der bliver til overs, naar Formuen deles med 100.

D. Den fælleskommunale Indkomst- og Formueskats Ligning, Opkrævning m. v.

§ **18**. Ligningen af den fælleskommunale Indkomst- og Formueskat sker efter de for Ligning af Indkomst- og Formueskat til Staten gældende Regler, jfr. Lov Nr. 149 af 10. April 1922. De i samme Lovs Afsnit III omhandlede foreløbige Indkomst- og Formueansættelser bliver dog at lægge til Grund for Skatteberegningen, indtil Skatteraadets Prøvelse af de foretagne Ansættelser er tilendebragt, jfr. Lovens Afsnit IV.

Den fælleskommunale Indkomst- og Formueskat opkræves af Kommunerne og forfalder til Betaling af Yderne den 1. Juli, den 1. Oktober, den 1. Januar og den 1. April, hver Gang med en Fjerdedel for det forløbne Kvartal. Forsaavidt Skatteyderne ikke har betalt den dem paahvilende Skat inden den 3die i den Maaned, der følger efter den, i hvilken Skatten forfalder til Betaling, skal Kommunen være berettiget til foruden Skatten at forlange Renter af samme, ½ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned fra Forfaldsdagen at regne. Skatten med paaløbne Renter søges derhos efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning.

Efter Andragende fra Kommunalbestyrelsen kan Finansministeren, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, fastsætte andre Betalingsregler end de fornævnte.

§ **19**. De i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 i §§ 35—36, 38, jfr. Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 § 42, samt §§ 39—50 og § 52 indeholdte Bestemmelser angaaende Tilgang og Afgang af skattepligtige, Skatteopkrævning, Straf for urigtig Selvangivelse m. v. kommer ligeledes til Anvendelse paa den fælleskommunale Indkomst- og Formueskat, forsaavidt det er foreneligt med de øvrige Bestemmelser i nærværende Lov.

Afsnit III. Indbetaling til og Udbetaling fra Udligningsfonden m. v.

§ **20**. Inden 15. Februar meddeler Indenrigsministeren Finansministeren Størrelsen af det Beløb, som Udligningsfonden for det følgende Regnskabsaar skal udrede til Kommunerne. Paa Grundlag af det forventede Nettoudbytte af den fælleskommunale Ejendomsskat og Formueskat og under Hensyntagen dels til forventet Af- og Tilgang som Følge af senere Ændringer i Vurderingerne og i Indkomst- og Formueansættelserne, dels til de i § 22 nævnte Vederlag til Kommunerne og de med Udskrivningen af den fælleskommunale Indkomstskat og Formueskat for Staten og med Udligningsfondens Administration forbundne Omkostninger fastsætter Finansministeren, med hvilke Beløb og følgelig med hvilke Forhøjelser og Nedsættelser i de i § 14 omhandlede Skalaer Indkomstskatten skal opkræves, for at de tre fælleskommunale Skatters Nettoudbytte kan blive tilstrækkeligt til at dække Udligningsfondens Tilsvar.

Saafremt det maatte vise sig, at Fondens Midler herefter ikke maatte være tilstrækkelige til til enhver Tid at dække de denne paahvilende Udbetalinger, afholdes det manglende Beløb indtil videre af Statskassen, imod at Udligningsfonden forrenter Beløbet med 4 pCt. p. a. Det Over- eller Underskud, som Fondens Regnskab for det enkelte Regnskabsaar maatte udvise, bliver at tage i Betragtning ved Fastsættelsen af det Beløb, der i Medfør af nærværende Paragrafs 1ste Stk. skal udskrives som fælleskommunal Skat for det paafølgende Regnskabsaar.

Udligningsfonden optages paa de aarlige Finanslove som en særlig Fond under Finanslovens § 26.

§ **21**. Finansministeren foranlediger, at de i § 20 omhandlede Beløb ved Foranstaltning af de Myndigheder, som forestaar Beregningen af Ejendomsskatterne og de personlige Skatter til Staten, udskrives som fælleskommunale Skatter efter Reglerne i Afsnit II.

§ **22**. Som Vederlag for Opkrævningen af den fælleskommunale Indkomstskat samt til Dækning af Risiko oppe-

14 April. Nr. 100.

bærer Kommunerne 4 pCt. af den udskrevne Indkomstskat. For Opkrævningen af den fælleskommunale Formueskat og af fælleskommunale Ejendomsskatter oppebærer vedkommende Kommune et Vederlag af 1¼ pCt.

Kommunerne tilsvarer mod fornævnte Godtgørelse det fulde, Skatteyderne paahvilende Skattebeløb uden senere Fradrag for Beløb, som maatte vise sig uerholdelige.

Saafremt Grundlaget for Skatteberegningen (Indkomst- eller Formueansættelsen, Vurderingssummen til Ejendomsskyld eller Grundværdien) ændres (forhøjes eller nedsættes) af højere Skatte- eller Vurderingsmyndighed efter Indbetalingen til Udligningsfonden, foretages den heraf følgende Regulering af Oppebørselsmyndighederne efter nærmere af Finansministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren fastsatte Regler.

§ **23**. Den fælleskommunale Indkomst- og Formueskat indbetales af Kommunalbestyrelsen til Statskassen paa Udligningsfondens Vegne senest henholdsvis 31. August, 30. November og 28. (29.) Februar i vedkommende samt 31. Maj i det paafølgende Regnskabsaar. Den fælleskommunale Grundskyld og Ejendomsskyld godskrives Udligningsfonden henholdsvis 31. August og 28. (29.) Februar i vedkommende Regnskabsaar.

Udligningsfondens Tilsvar til de enkelte Kommuner afregnes henholdsvis 31. Maj, 31. August, 30. November og 28. (29.) Februar i vedkommende Regnskabsaar, hver Gang med en Fjerdedel. De nærmere Regler for Afregningen fastsættes af Finansministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren.

Udligningsfondens Andel i Kommunernes Tilskud til de anerkendte Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser godskrives Statskassen senest den 31. Januar i vedkommende Regnskabsaar. Fondens Tilsvar til Staten for Udgifter til Politivæsen godskrives henholdsvis 31. August og 28. (29.) Februar i vedkommende Regnskabsaar Statskassen med Halvdelen hver Gang.

Statskassen godskriver Udligningsfonden en Rentegodtgørelse af 4 pCt. aarlig af det Beløb, som Statskassen til enhver Tid ligger inde med paa Fondens Vegne. 14 April. Nr. 100.

Afsnit IV. Ikrafttræden m. v.

§ **24**. Tilskuddet til Kommunerne beregnes første Gang paa Grundlag af Udgifterne i Regnskabsaaret 1935—36, saaledes at Udbetalingerne fra Udligningsfonden første Gang anvises for Regnskabsaaret 1937—38, jfr. herved de midlertidige Bestemmelser.

Udligningsfondens Andel i Kommunernes Tilskud til de anerkendte Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser beregnes første Gang paa Grundlag af Statstilskuddet for Regnskabsaaret 1936—37 og godskrives Statskassen senest den 31. Januar 1938.

Udligningsfondens Tilsvar til Statskassen for Udgifter til Politivæsen udredes første Gang i Regnskabsaaret 1938—39 og beregnes for dette Regnskabsaar paa Grundlag af Statens og Kommunernes samlede herhenhørende Udgifter for Regnskabsaaret 1936—37. For Regnskabsaaret 1939—40 beregnes Fondens Tilsvar til Statskassen paa Grundlag af Statens, Udligningsfondens og Kommunernes samlede herhenhørende Udgifter for Regnskabsaaret 1937—38.

De fælleskommunale Skatter udskrives første Gang i Regnskabsaaret 1937—38, jfr. herved de midlertidige Bestemmelser.

§ **25**. Bestemmelsen om Udskrivning af personlig Skat til Amtskommunen i § 8, Stk. 5, i Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter ophæves.

Fra og med Skatteaaret 1939—40 ophæves samme Lovs § 9 om Udskrivning af amtskommunale Bidrag paa de til de sønderjydske Amtsraadskredse hørende Kommuner. I Skatteaaret 1938—39 kan der paa de nævnte Kommuner ikke udskrives mere end to Trediedele af samtlige amtskommunale Bidrag.

§ **26**. Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

14 April. Nr. 100.

Afsnit V. Midlertidige Bestemmelser.

I. For Regnskabsaaret 1937—38 tilsvarer Udligningsfonden Kommunerne 60 pCt. af de i Regnskabsaaret 1935—36 af vedkommende Kommune endeligt afholdte Udgifter til Rets- og Politivæsen, heri ikke medregnet Udgifter til Forrentning og Amortisation af Gæld. Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til Tilskuddets Beregning afgøres endeligt af Indenrigsministeren.

De i § 2, 1ste Punktum, samt §§ 3 og 4 omhandlede Tilskud til Kommunerne fra Udligningsfonden udredes i Regnskabsaaret 1937—38 med 60 pCt.

Udligningsfondens Tilsvar til de enkelte Kommuner afregnes i Regnskabsaaret 1937—38 den 31. August, den 30. November og den 28. Februar, hver Gang med en Trediedel.

For Regnskabsaaret 1937—38 forhøjes det i § 6 omhandlede Beløb til 3 Mill. Kr.

II. De fælleskommunale Ejendomsskatter svares fra 1. Juli 1937 at regne.

Den fælleskommunale Indkomstskat paalignes for Skatteaaret 1937—38 efter de i § 14 omhandlede Skalaer uden Forhøjelse eller Nedsættelse.

III. I de i §§ 4 og 5, jfr. § 28, i Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter omhandlede Kommuner nedsættes de Promiller, hvormed den kommunale Grundskyld og Ejendomsskyld skal opkræves i 2det Halvaar af Skatteaaret 1937—38 og i Skatteaaret 1938—39, med henholdsvis 1,6 og 1,2, dog at de nævnte Promiller ikke herved kan nedsættes under henholdsvis 4 og 3.

IV. Den kommunale Selskabsskat for Skatteaaret 1937—38 opkræves med den ved Skatteudskrivningen for nævnte Skatteaar fastsatte Procent.

V. I Amtskommunerne anvendes de Tilskud, der i Regnskabsaaret 1937—38 udbetales af Udligningsfonden, til en forholdsmæssig Nedsættelse af de den 1. Oktober 1937 forfaldende Skatter.

Det de sønderjydske Amtskommuner tilkommende Tilskud anvendes til en forholdsmæssig Nedsættelse af de Sogne-

kommunerne (Flækkerne) for Skatteaaret 1937—38 paalignede Bidrag til vedkommende Amtsfond. 14 April. Nr. 100.

Det Bornholms Amtsfond tilkommende Tilskud anvendes til en forholdsmæssig Nedsættelse af de amtskommunale Ejendomsskatter i Landkommunerne og af Købstædernes Bidrag til Amtsfonden for Skatteaaret 1937—38.

I de øvrige Kommuner træffer Kommunalbestyrelserne inden Udgangen af April Maaned ved een Behandling af Sagen Bestemmelse om, i hvilket Omfang de for Skatteaaret 1937—38 paalignede Skatter vil være at nedsætte i Anledning af de Kommunen i nævnte Skatteaar tilfaldende Tilskud fra Udligningsfonden. Kommunalbestyrelsens Beslutning skal for Sognekommunernes Vedkommende forelægges Amtsraadet og for de øvrige Kommuners Vedkommende Indenrigsministeren til Godkendelse; de nævnte Tilsynsmyndigheder kan eventuelt ændre den af en Kommunalbestyrelse vedtagne Nedsættelse.

Det staar Kommunalbestyrelsen frit for at bestemme, hvorvidt den vedtagne Skattenedsættelse skal fordeles over hele Skatteaaret eller henføres til en Del af dette. Ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om Nedsættelsens Størrelse tages i de sønderjydske Sognekommuner (Flækker) og i de bornholmske Købstadkommuner den disse Kommuner i Henhold til 2det og 3die Stk. tilkommende Lettelse i Betragtning.

I Sognekommunerne kommer Nedsættelsen de personlige Skatteydere og Ejendomsskatteydere til gode i det Forhold, der i vedkommende Kommune er fastsat for Ligning paa Formue og Lejlighed og paa fast Ejendom.

I de i III. midlertidige Bestemmelse omhandlede Kommuner kommer Nedsættelsen alene de personlige Skatteydere til gode.

VI. Indenrigsministeren er bemyndiget til i Tiden indtil 1. April 1938 at fravige de i Loven fastsatte Frister for Indsendelse af Indberetninger, Paaligning og Opkrævning af Skatter, Afregning mellem Kommunerne og Udligningsfonden m. v.

Lov-Tid. A. Nr. 15. 568—76. Udg. 27. April.

14 April. Nr. 101.

Lov indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter.

Lov om offentlig Forsorg.

§ **1**. I Forsorgslovens § **17**, Stk. 2, sidste Linie, § 18, Stk. 1 og Stk. 2, § 20, Stk. 2, § 64, Stk. 1, Nr. 1, og § 335, Stk. 2, ændres »$^2/_3$« til: »$^7/_{10}$«.

§ **2**. I Forsorgslovens § **24**, Stk. 2, sidste Linie, ændres »$^2/_3$ af Udgifterne« til:» $^4/_{10}$ af Udgifterne, jfr. i øvrigt § 75«.

§ **3**. Forsorgslovens § **59** affattes saaledes:

»Af de Udgifter, som ifølge §§ 57—58 kan være Genstand for Refusion, bærer *Opholdskommunen*, medmindre Loven i enkelte Tilfælde bestemmer anderledes:

1) $^3/_{10}$ af den Del af Børnebidragene, der i Medfør af Reglerne i Kap. XVI udbetales for Børn af Enker eller Enkemænd eller for forældreløse Børn, og som ikke i Medfør af § 64, Stk. 1, Nr. 2, refunderes af Staten;
2) $^3/_{10}$ af samtlige øvrige Udgifter, i hvis endelige Afholdelse Opholdskommunen ikke udtrykkelig er fritaget for at deltage.«

§ **4**. Forsorgslovens § **75** affattes saaledes:

»1) Den fælleskommunale Udligningsfond yder i Overensstemmelse med de i Lov om en fælleskommunal Udligningsfond derom fastsatte Regler et Tilskud paa $^3/_{10}$ af samtlige de Udgifter, som i Henhold til nærværende Paragrafs Stk. 2 er Genstand for mellemkommunal Refusion (heri indbefattet Kommunernes egen Andel af disse Udgifter).

2) Opholdskommunen faar efter Reglerne i §§ 76—78 mellemkommunal Refusion for:

1) $^4/_{10}$ af den Del af Udgifterne til Børnebidrag, der i Medfør af Reglerne i Kap. XVI udbetales for Børn af Enker eller Enkemænd og for forældreløse Børn, og som ikke i Medfør af § 64, Stk. 1, Nr. 2, refunderes af Staten, og
2) $^4/_{10}$ af samtlige øvrige Udgifter til Hjælp efter denne Lov, forsaavidt de ikke efter det foregaaende skal bæres af Opholdskommunen selv, eller det ikke paahviler Staten at refundere Udgiften.

3) Socialministeren afgør i Tvivlstilfælde endeligt, hvilke Udgifter der kan henregnes til de under Stk. 2, Nr. 1 og 2, anførte.« 14 April. Nr. 101.

§ **5.** Forsorgslovens § **76**, Stk. 2 og 3, affattes saaledes:

»2) Samtidig med Indsendelsen af de i Stk. 1 nævnte Afskrifter af vedkommende Regnskabsposter skal hver Kommune indberette:

a) Med Hensyn til den personlige Beskatning i Kommunen i det løbende Skatteaar:

1) Summen af de Indkomstbeløb, der i Kommunen har været Grundlag for Ansættelse af personlig Skat til Opholdskommunen uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art, med Tillæg af

2) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der er paalignet i Erhvervsskat til Kommunen, men med Fradrag af

3) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, hvormed Opholdskommuneskatten som Følge af Erhvervsbeskatning nedsættes for saadanne Skatteydere, der tillige er paalignet Erhvervsskat til andre Kommuner.

b) Den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 samt det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af nævnte Lovs §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

3) For København, Frederiksberg og Gentofte Kommuners Vedkommende henholdsvis forhøjes eller nedsættes det i Stk. 2, a), Nr. 1, omhandlede Beløb yderligere med et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der for vedkommende Skatteaar er beregnet som Udligningstilsvar i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

14 April. Nr. 101.

4) Bestemmelserne i Stk. 2, a), Nr. 2 og 3, kommer første Gang til Anvendelse for Skatteaaret 1938—39, idet de hidtil gældende Regler opretholdes for Skatteaaret 1937—38.

5) De i Stk. 2 nævnte Oplysninger indsendes af Amtet til Socialministeriet samtidig med de i Stk. 1 nævnte Indberetninger.«

§ 6. I Forsorgslovens § 77, Stk. 1, Nr. 3, ændres »Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 §§ 14 og 18« til: »Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 §§ 16—18«.

§ 7. Forsorgslovens § 79 affattes saaledes:

»1) Ved Finansloven for Finansaarene 1937—38, 1938—39, 1939—40, 1940—41 og 1941—42 stilles til Raadighed Beløb af henholdsvis 1 500 000 Kr., 1 200 000 Kr., 900 000 Kr., 600 000 Kr. og 300 000 Kr. som Bidrag til delvis Dækning af de af Kommunerne med Undtagelse af København, Frederiksberg og Gentofte afholdte Udgifter af de i nærværende Lovs § 75, Lov om Folkeforsikring § 13, Stk. 3 og 4, og § 65, Stk. 1 og 3, og Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring § 13, Stk. 5, omhandlede Arter. Bidraget ydes i Forhold til det Beløb, hvormed nævnte Udgifter i Regnskabsaaret 1935—36 oversteg Kommunens Udgifter til de samme Formaal i Regnskabsaaret 1932—33 med Tillæg af 10 pCt., og det nævnte Beløb fordeles forholdsmæssigt imellem de bidragsberettigede Kommuner. Som Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1932—33 betragtes det Beløb, som fremkommer efter Modtagelse af Statstilskud, herunder ogsaa Statstilskud i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 og efter Refusion til og fra andre Kommuner for dette Regnskabsaar i Henhold til den i dette gældende Lovgivning. Som Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1935—36 betragtes det Beløb, som fremkommer efter Fradrag af Statstilskud efter § 64 og efter Tillæg eller Fradrag af mellemkommunal Refusion for nævnte Regnskabsaar i Henhold til § 78.

2) Ud over de foran nævnte Beløb stilles der ved Finanslovene for Finansaarene 1937—38, 1938—39, 1939—40,

1940—41 og 1941—42 et aarligt Beløb af 130 000 Kr. til Raadighed til Fordeling mellem Kommunerne i de sønderjydske Landsdele efter tilsvarende Regler som de i Stk. 1 fastsatte. Ved Finanslovene for Finansaarene 1942—43, 1943—44 og 1944—45 stilles til Raadighed Beløb af henholdsvis 97 500 Kr., 65 000 Kr. og 32 500 Kr., hvoraf ydes tilsvarende Tilskud.« 14 April. Nr. 101.

§ **8**. I Forsorgslovens § **330**, Stk. 2, Nr. 2 og Nr. 3, ændres »($^1/_3$)« til: »($^3/_{10}$)«.

Lov om Folkeforsikring.

§ **9**. Folkeforsikringslovens § **65** affattes saaledes:

»1) Af de $^6/_7$ af Udgifterne til *Invaliderenter* udreder Invalideforsikringsfonden en saa stor Del, som den, under Hensyn til dens Udgifter i øvrigt, kan bære, medens Statskassen udreder Resten.

2) Af den øvrige Del af Udgifterne til Invaliderenter fordeles $^7/_{10}$ paa Landets Kommuner efter Reglerne i Afsnit III, medens de $^3/_{10}$ refunderes den enkelte Kommune af den fælleskommunale Udligningsfond i Overensstemmelse med de i Lov om en fælleskommunal Udligningsfond fastsatte Regler.

3) Statskassen refunderer Kommunerne de $^4/_7$ af Udgifterne til *Aldersrenter*.

4) Af den øvrige Del af Udgifterne til Aldersrenter afholder Opholdskommunen de $^2/_{10}$, medens $^5/_{10}$ fordeles paa Landets Kommuner efter Reglerne i Afsnit III, og $^3/_{10}$ refunderes den enkelte Kommune af den fælleskommunale Udligningsfond.

5) Statens Tilskud til Invalide- og Aldersrenter bevilges paa Finansloven.«

§ **10**. I Folkeforsikringslovens § **66**, Stk. 1, affattes Nr. 2 saaledes:

»til Socialministeriet en Fortegnelse over, hvad hver enkelt Kommune har afholdt til henholdsvis Invalide- og Aldersrenter.«

§ **11**. I Folkeforsikringslovens § **70**, Stk. 1, Linie 1, ændres »§ 65, Stk. 3« til »§ 65, Stk. 2 og 4«, og i Stk. 1, Nr. 3,

14 April. ændres »Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 §§ 14 og 18« til »Lov
Nr. 101. Nr. 188 af 20. Maj 1933 §§ 16—18«.

§ **12.** Folkeforsikringslovens § **71** affattes saaledes:

»1) Den i § 70 omhandlede Fordeling foretages af Socialministeriet.

2) Til Brug ved denne Fordeling paahviler det hver Kommune samtidig med Indsendelsen af Afskriften af Regnskabsposten vedrørende Udgiften til Aldersrenter at indberette:

a) Med Hensyn til den personlige Beskatning i Kommunen i det løbende Skatteaar:
   1) Summen af de Indkomstbeløb, der i Kommunen har været Grundlag for Ansættelse af personlig Skat til Opholdskommunen uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art, med Tillæg af
   2) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der er paalignet i Erhvervsskat til Kommunen, men med Fradrag af
   3) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, hvormed Opholdskommuneskatten som Følge af Erhvervsbeskatning nedsættes for saadanne Skatteydere, der tillige er paalignet Erhvervsskat til andre Kommuner.

b) Den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 samt det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af nævnte Lovs §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

3) For Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuners Vedkommende henholdsvis forhøjes eller nedsættes det i Stk. 2, a), Nr. 1, omhandlede Beløb yderligere med et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der for vedkommende Skatteaar er beregnet som Udligningstilsvar i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

4) Bestemmelserne i Stk. 2, a), Nr. 2 og 3, kommer første Gang til Anvendelse for Skatteaaret 1938—39, idet de hidtil gældende Regler opretholdes for Skatteaaret 1937—38. 14 April. Nr. 101.

5) De i Stk. 2 nævnte Oplysninger indsendes af Amtet inden 1. November til Socialministeriet.«

§ **13**. Folkeforsikringslovens § **79**, Stk. 4, affattes saaledes:

»Kommunens Udgifter i Henhold til foranstaaende Bestemmelser er Genstand for Refusion efter de nærmere Regler i § 65, Stk. 1—4.«

§ **14**. Folkeforsikringslovens § **83**, Stk. 5, affattes saaledes:

»Ydelsernes Beløb føres i Kommunernes Regnskab til Afdrag i den Andel af Udgifterne til Aldersrenter, som det ifølge § 65, Stk. 4, paahviler Opholdskommunen endeligt at afholde.«

Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

§ **15**. Arbejdsløshedslovens § **13**, Stk. 5, affattes saaledes:

»Af det i Stk. 1 nævnte Tilskud refunderes $^1/_3$ til Staten af Landets Kommuner. $^7/_{10}$ af Refusionsbeløbet fordeles paa de enkelte Kommuner i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs Afsnit V, medens $^3/_{10}$ af det nævnte Tilskud udredes af den i Lov om en fælleskommunal Udligningsfond omhandlede Fond.«

§ **16**. I Arbejdsløshedslovens § **38**, Stk. 1, c), ændres »Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 §§ 14 og 18« til: »Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 §§ 16—18«.

§ **17**. Arbejdsløshedslovens § **39** affattes saaledes:

»1) Den i § 38 omhandlede Fordeling foretages af Socialministeriet.

2) Til Brug ved denne Fordeling paahviler det hver Kommune — med Undtagelse af de i Stk. 6 omhandlede Kommuner — inden 1. September overfor Amtet at oplyse:

14 April. Nr. 101.

a) Med Hensyn til den personlige Beskatning i Kommunen i det løbende Skatteaar:

1) Summen af de Indkomstbeløb, der i Kommunen har været Grundlag for Ansættelse af personlig Skat til Opholdskommunen uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art, med Tillæg af

2) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der er paalignet i Erhvervsskat til Kommunen, men med Fradrag af

3) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, hvormed Opholdskommuneskatten som Følge af Erhvervsbeskatning nedsættes for saadanne Skatteydere, der tillige er paalignet Erhvervsskat til andre Kommuner.

b) Den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 samt det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af nævnte Lovs §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

3) For Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuners Vedkommende henholdsvis forhøjes eller nedsættes det i Stk. 2, a), Nr. 1, omhandlede Beløb yderligere med et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der for vedkommende Skatteaar er beregnet som Udligningstilsvar i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

4) Bestemmelserne i Stk. 2, a), Nr. 2 og 3, kommer første Gang til Anvendelse for Skatteaaret 1938—39, idet de hidtil gældende Regler opretholdes for Skatteaaret 1937—38.

5) De i Stk. 2 nævnte Oplysninger indsendes af Amtet til Socialministeriet inden 1. November.

6) Fra Københavns og Frederiksberg Kommuner indsendes de omhandlede Oplysninger direkte til Socialmini-

steriet inden 1. Oktober; en lignende Ordning kan af Social- 14 April.
ministeren fastsættes for andre store Kommuner, hvis For- Nr. 101.
sørgelsesvæsen ledes af en selvstændig juridisk Forvaltning.«

Lovens Ikrafttræden.

§ **18** 1) De i denne Lov indeholdte Regler bringes første Gang til Anvendelse paa Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1936—37.

2) Til de Udgifter, som for Regnskabsaaret 1936—37 for hver enkelt Kommunes Vedkommende bliver Genstand for mellemkommunal Refusion i Medfør af Lov om offentlig Forsorg, Lov om Folkeforsikring og Lov Nr. 119 af 9. April 1936 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter, lægges $^2/_3$ af det Beløb, som i Regnskabsaaret 1937—38 udbetales Kommunen i Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond.

3) Socialministeren bemyndiges til ved Optrykning og Bekendtgørelse i Lovtidende af Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring*) og Lov Nr. 205 af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.**) at medtage de Ændringer, der følger af nærværende Lov.

Lov-Tid. A. Nr. 15. 577—82. Udg. 27. April.

Lov om Ændring i Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme. 14 April. Nr. 102.

§ **1**. I Lov Nr. 352 af 7. August 1922 (Lovsaml. A. 1922 pag. 1570 og Kommunal Lovsamling Bind II pag. 194) om Beskatning til Staten af faste Ejendomme foretages nedenanførte Ændringer.

§ **2**. Lovens § **5** affattes saaledes:

»Af den ifølge Reglerne i §§ 3 og 4 fastsatte Grundværdi svares som den Ejendommen paahvilende Grundskyld aarlig

*) Se Bekg. Nr. 192 af 4. Juni 1937 nedenfor Side 582.
**) Se Bekg. Nr. 185 af 14. Maj 1937 nedenfor Side 428.

14 April. Nr. 102.

en Afgift til Staten paa 6 pro mille, hvoraf de 4,4 pro mille afgives til den fælleskommunale Udligningsfond.

Dog skal Afgiften af Skovejendomme, der er vurderet selvstændigt til Grundskyld, kun svares aarlig med 4,5 pro mille, hvoraf de 3,3 pro mille afgives til den fælleskommunale Udligningsfond.«

§ **3**. Lovens § **6** affattes saaledes:

»I det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld efter Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 1 og 2 overstiger Ejendommens Grundværdi, gives et Fradrag paa 10 000 Kr., og af det herefter udkommende Beløb svares Ejendomsskyld til Staten aarlig med 4,5 pro mille, hvoraf de 3,3 pro mille afgives til den fælleskommunale Udligningsfond.

Findes der flere Beboelseslejligheder i en Ejendom, forhøjes det i foranstaaende Stykke nævnte Fradrag paa 10 000 Kr., naar den skattepligtige fremsætter Begæring derom, med et Tillæg af 2 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed med Køkken, som Ejendommen indeholder ud over een Lejlighed. Begæring om Fradraget fremsættes overfor Vurderingsmyndighederne. De fornødne nærmere Regler med Hensyn til Fradragets Begæring gives af Finansministeren, der ogsaa i saa Henseende kan fastsætte særlige Regler for Fradrag i Tilknytning til 8de almindelige Vurdering.«

§ **4**. I Lovens § **8** indføjes i Slutningen:

»Efter derom indgivet Andragende kan Finansministeren tilstaa Ejere af Bygninger, der ved Deklaration fra Ejerne underkastes Bestemmelserne i § 7 i Lov Nr. 137 af 12. Marts 1918 om Bygningsfredning, hel eller delvis Fritagelse for Ejendomsskyld af den Del af Ejendomsskyldværdien, der falder paa saadanne Bygninger.

Naar Ejeren af en Beboelsesejendom i Medfør af Lovgivningen om Støtte af Boligbyggeri inden 1. Januar 1937 har opnaaet Skattelempelser med Hensyn til kommunal Ejendomsskyld, kan Finansministeren efter derom indgivet Andragende under Iagttagelse af Bestemmelserne i nævnte

Lovgivning tilstaa hel eller delvis Fritagelse for den Del af Ejendomsskylden efter nærværende Lov, som afgives til den fælleskommunale Udligningsfond.« 14 April. Nr. 102.

§ 5. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1937.

Lov-Tid. A. Nr. 15. 583—84. Udg. 27. April.

Indenrigsmin. Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser angaaende Lov af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond. 14 April. Nr. 63.

Ved Lov af 14. April 1937 oprettes der under Indenrigsministeriet en fælleskommunal Udligningsfond, hvis Formaal er at tilvejebringe større Ligelighed i den kommunale Beskatning. Dette Formaal søges naaet ved, at visse kommunale Udgifter fremtidig afholdes af en Fond, hvis Midler tilvejebringes ved Skatter, lignet efter ensartede Regler for hele Landet paa fast Ejendom, Indkomst og Formue.

I det følgende henledes Opmærksomheden navnlig paa de Bestemmelser i Loven, der har Betydning for Regnskabsaaret 1937—38.

A. Udligningsfondens Tilskud til Kommunerne.

Fonden yder et aarligt Tilskud til delvis Dækning af Kommunernes Udgifter til *sociale Formaal*, *Skolevæsen* og *Medicinalvæsen*, beregnet efter Reglerne i §§ 2—4.

Naar den foreslaaede Ordning, hvorefter Staten skal overtage det kommunale Politi, er gennemført, skal Fonden derhos til Statskassen udrede to Trediedele af Statens samlede Udgifter til *Politivæsen* (§ 5).

Da den nye Politiordning imidlertid først ventes at træde i Kraft den 1. April 1938, yder Fonden for Regnskabsaaret 1937—38 et direkte Tilskud til Kommunerne, beregnet paa Grundlag af Kommunernes Udgifter til Rets- og Politivæsen i Regnskabsaaret 1935—36 (I. midlertidige Bestemmelse).

De paa Grundlag af Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1935—36 beregnede Tilskud for Regnskabsaaret 1937—38 fra Fonden til Kommunerne udbetales for dette Aar kun med 60 pCt., idet de fælleskommunale Skatter, som indgaar

14 April. Nr. 63.

i Fonden i selve dette Regnskabsaar, ikke giver Midler til et større Tilskud.

I Forbindelse med nærværende Cirkulæres Udsendelse vil der tilgaa hver enkelt Kommune Meddelelse om Størrelsen af det Beløb, Kommunen vil kunne paaregne at modtage i Tilskud fra Fonden i Regnskabsaaret 1937—38.

Fondens Tilskud for Regnskabsaaret 1937—38 godskrives Kommunerne den 31. August 1937, den 30. November 1927 og den 28. Februar 1938, hver Gang med en Trediedel, nedenfor under C.

I § 2, sidste Punktum, bestemmes det, at Fonden afholder $^3/_{10}$ af Kommunens Andel af Tilskuddet til de anerkendte Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser. Dette Tilskud skal ifølge § 23, Stk. 3, udredes direkte af Fonden til Statskassen. Fondens Tilskud godskrives første Gang Statskassen ved den i Januar 1938 stedfindende Indbetaling af Kommunernes Anpart i Statens Tilskud til Arbejdsløshedskasserne og Fortsættelseskasserne for Regnskabsaaret 1936—37, og dette Tilskud udredes allerede for Regnskabsaaret 1937—38 med de fulde $^3/_{10}$, jfr. nedenfor under D.

Kommunernes Tilskud fra Fonden for Regnskabsaaret 1937—38 bør opføres i den enkelte Kommunes Regnskab for dette Regnskabsaar under en særlig Indtægtskonto.

Ifølge § 6, sammenholdt med I. midlertidige Bestemmelse, Stk. 4, kan Indenrigsministeren efter indhentet Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg i Regnskabsaaret 1937—38 fordele et Beløb af indtil 3 Mill. Kr. af Udligningsfondens Midler iblandt særlig vanskeligt stillede Kommuner.

B. Tilvejebringelse af Udligningsfondens Midler.

Fondens Midler tilvejebringes ved Opkrævning af *fælleskommunal Grundskyld og Ejendomsskyld, fælleskommunal Indkomstskat og fælleskommunal Formueskat.*

Den fælleskommunale Grundskyld og Ejendomsskyld skal paalignes sammen med Grundskyld og Ejendomsskyld til Staten og svares med henholdsvis 4,4 og 3,3 pro mille af de Beløb, hvoraf der svares Grundskyld og Ejendomsskyld

til Staten, jfr. § 11 og Lov af 14. April 1937 om Ændring i Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme. 14 April. Nr. 63.

De fælleskommunale Ejendomsskatter opkræves sammen med Ejendomsskatterne til Staten, og hvor Opkrævningen sker ved Kommunens Foranstaltning, oppebærer Kommunen herfor et Vederlag af 1¼ pCt. af det paalignede Skattebeløb (§ 22, Stk. 1).

Ifølge II. midlertidige Bestemmelse svares de fælleskommunale Ejendomsskatter fra 1. Juli 1937 at regne. De for 2det Halvaar af Kalenderaaret 1937 opkrævede Skatter godskrives Udligningsfonden den 28. Februar 1938, og der indgaar saaledes kun et halvt Aars fælleskommunale Ejendomsskatter i Udligningsfonden i Regnskabsaaret 1937—38.

Den Indkomst og Formue, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, skal ogsaa lægges til Grund for Ligning af fælleskommunal Indkomst- og Formueskat (§ 13, jfr. § 17).

Skatteligningen foretages af Skatteraadene, der maa lægge de foreløbige Indkomst- og Formueansættelser til Grund for Beregningen, indtil Skatteraadenes Prøvelse af de foretagne Ansættelser er tilendebragt (§ 18, Stk. 1).

Medens de fælleskommunale Ejendomsskatter og den fælleskommunale Formueskat uforandret skal opkræves efter de i §§ 11 og 17 fastsatte Satser, skal de efter Skalaerne i § 14 beregnede Indkomstskattebeløb ved Finansministerens Foranstaltning nedsættes eller forhøjes forholdsmæssigt efter Udligningsfondens Behov (§ 15).

For Skatteaaret 1937—38 skal den fælleskommunale Indkomstskat dog opkræves efter Skalaerne i § 14 uden Forhøjelse eller Nedsættelse (II. midlertidige Bestemmelse).

Den fælleskommunale Indkomst- og Formueskat skal opkræves af Kommunerne. Skatten forfalder til Betaling den 1. Juli, den 1. Oktober, den 1. Januar og den 1. April, hver Gang med ¼ for det forløbne Kvartal. Forsaavidt Skatteyderne ikke har betalt den dem paahvilende Skat inden den 3. i den Maaned, der følger efter den, i hvilken Skatten forfalder til Betaling, skal Kommunen være berettiget til foruden Skatten at forlange Renter af samme, ½ pCt. maanedlig

14 April. Nr. 63.

for hver paabegyndt Maaned fra Forfaldsdagen at regne. Skatten med paaløbne Renter søges derhos efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning (§ 18, Stk. 2).

Efter Andragende fra Kommunalbestyrelsen kan Finansministeren, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, fastsætte andre Betalingsregler end de ovenomhandlede.

Ifølge § 22 oppebærer Kommunerne som Vederlag for Opkrævning af den fælleskommunale Indkomstskat samt til Dækning af Risiko 4 pCt. af den udskrevne Indkomstskat. For Opkrævning af den fælleskommunale Formueskat oppebærer Kommunen et Vederlag paa 1¼ pCt. af det udskrevne Skattebeløb.

Kommunerne skal mod fornævnte Godtgørelse tilsvare det fulde, Skatteyderne paahvilende Skattebidrag uden senere Fradrag for Beløb, som maatte vise sig uerholdelige.

C. Indbetaling til og Udbetaling fra Udligningsfonden.

I § 23 fastsættes der Regler, hvorefter Indbetaling til Udligningsfonden af Skatter og Udbetaling fra Fonden af Tilskud sker til de samme Tidspunkter, saaledes at Skatter og Tilskud vil kunne modregnes.

Afregningen af Udligningsfondens Mellemværende med Kommunerne foretages herefter kvartalsvis ved Udgangen af Kvartalets anden Maaned. De Kommuner, hvis Skattetilsvar for Kvartalet er mindre end Udligningsfondens Tilskud, faar da Forskelsbeløbet udbetalt, medens de Kommuner, som har større Skattetilsvar end Tilgodehavende hos Fonden, maa indbetale det overskydende Skattebeløb.

I Regnskabsaaret 1937—38 sker Afregningen kun 3 Gange, nemlig 31. August, 30. November og 28. Februar, og Kommunerne faar hver Gang godskrevet en Trediedel af det for Regnskabsaaret beregnede Tilskud.

D. Nedsættelse af den kommunale Skatteudskrivning i Skatteaaret 1937—38.

I Lovens Afsnit V (III. og V. midlertidige Bestemmelse) gives der Regler om Nedsættelse af den kommunale Skatte-

udskrivning i Skatteaaret 1937—38 i Anledning af den ved Udligningsordningen gennemførte Lettelse i Kommunernes Udgiftsbyrde. 14 April. Nr. 63.

a. I *Amtskommunerne* skal de Tilskud, der i Regnskabsaaret 1937—38 udbetales fra Udligningsfonden, anvendes til en forholdsmæssig Nedsættelse af de den 1. Oktober 1937 forfaldende Amtsskatter.

Fondens Tilskud til de sønderjydske Amtskommuner skal anvendes til en forholdsmæssig Nedsættelse af de Sognekommunerne (Flækkerne) for Skatteaaret 1937—38 paalignede Bidrag til vedkommende Amtsfond.

Det Bornholms Amtsfond tilkommende Tilskud skal anvendes til en forholdsmæssig Nedsættelse af de amtskommunale Ejendomsskatter i Landkommunerne og af Købstædernes Bidrag til Amtsfonden for Skatteaaret 1937—38.

b. I *Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Købstæderne, Marstal Handelsplads, de sønderjydske Flækker* samt *Sognekommunerne* træffer Kommunalbestyrelsen inden Udgangen af indeværende Maaned ved een Behandling af Sagen Bestemmelse om, i hvilket Omfang de for Skatteaaret 1937—38 paalignede Skatter vil være at nedsætte i Anledning af Udligningsordningens Gennemførelse.

Opmærksomheden henledes i denne Forbindelse paa, at der ved Fastsættelsen af det Beløb, hvormed Skatteudskrivningen i den enkelte Kommune skal nedsættes for Skatteaaret 1937—38, ikke alene vil være at tage Hensyn til Størrelsen af de Tilskud, Kommunen modtager fra Udligningsfonden, men at det tillige maa tages i Betragtning, at de Beløb, der i Medfør af Lov om offentlig Forsorg, Lov om Folkeforsikring samt Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. i nævnte Regnskabsaar anmeldes til mellemkommunal Refusion, bliver væsentlig formindsket ved, at Udligningsfonden overtager en Del af de Udgifter, der hidtil har været Genstand for mellemkommunal Refusion.

Ved Lov af 14. April 1937 indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter er der endvidere foretaget visse Ændringer af de Andele af de sociale

14 April. Nr. 63.

Udgifter, som Kommunerne selv skal bære, ligesom en Del af Udgifterne til Invaliderente fremtidig vil kunne anmeldes til mellemkommunal Refusion.

Kommunerne maa saaledes regne med, at der udover Tilskuddet fra Udligningsfonden kan ske Ændringer i de sociale Udgifter, som den enkelte Kommune endeligt kommer til at bære.

Til Vejledning for Kommunalbestyrelserne har Ministeriet derfor ladet foretage en Beregning over, med hvilket Beløb den enkelte Kommunes sociale Udgifter som Følge af de nye Refusionsregler vil blive forøget eller formindsket *under Forudsætning af, at de sociale Udgifter for Regnskabsaaret 1936—37 vil være af samme Størrelse som Udgifterne i det foregaaende Regnskabsaar, og at Fordelingsgrundlaget for de til mellemkommunal Refusion anmeldte Beløb ligeledes forbliver uforandret.*

Ministeriet har derhos ladet foretage en Beregning over, hvilken Udgiftsformindskelse den enkelte Kommune under de lige nævnte Forudsætninger vil opnaa ved, at Udligningsfonden overtager en Del af Kommunens Andel af Statskassens Tilskud til de anerkendte Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser.

I Forbindelse med nærværende Cirkulæres Udsendelse vil der tilgaa hver enkelt Kommune Meddelelse om Resultatet af de foretagne Beregninger for vedkommende Komune.

Disse Beregninger angaar alene Kommunens Mellemværende med Refusionsforbundet pr. 31. Januar 1938.

I Kommuner, der posterer deres Mellemværende med Refusionsforbundet i Regnskabet for det Regnskabsaar, som Refusionen vedrører (*Købstæderne*), maa de nye Refusionsregler desuden paaregnes at ville medføre Ændring i det i Kommunens Overslag for Regnskabsaaret 1937—38 opførte Mellemværende med Refusionsforbundet pr. 31. Januar 1939. For disse Kommuner har Ministeriet derfor tillige ladet foretage en Beregning over, med hvilket Beløb den enkelte Kommunes sociale Udgifter som Følge af de nye Refusionsregler

vil blive forøget eller formindsket *under Forudsætning af, at de sociale Udgifter for Regnskabsaaret 1937—38 vil være af samme Størrelse som Udgifterne for Regnskabsaaret 1935—36, og at Fordelingsgrundlaget for de til mellemkommunal Refusion anmeldte Beløb ligeledes forbliver uforandret.* Ogsaa Resultatet af denne Beregning vil blive meddelt den enkelte Kommune i Forbindelse med Udsendelsen af nærværende Cirkulære. 14 April. Nr. 63.

Ved Nedsættelsen af Skatteudskrivningen for Skatteaaret 1937—38 i de sønderjyske Sognekommuner (Flækker) og i de bornholmske Købstæder bliver der endvidere at tage Hensyn til den Lettelse, disse Kommuner opnaar ved, at deres Bidrag til Amtsfonden nedsættes.

Den af Kommunalbestyrelserne trufne Beslutning om Nedsættelse af Skatteudskrivningen skal for Sognekommunernes Vedkommende forelægges Amtsraadet og for de øvrige Kommuners Vedkommende Indenrigsministeren til Godkendelse, og de nævnte Tilsynsmyndigheder kan eventuelt ændre den af en Kommunalbestyrelse vedtagne Nedsættelse.

Skattenedsættelsen kan efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse fordeles over hele Skatteaaret eller henføres til en Del af dette.

I Kommuner, hvor Skatteberegningen for Skatteaaret 1937—38 allerede maatte være tilendebragt, maa det i disses egen Interesse, tilraades, at Arbejdet med Skattenedsættelsen lægges saaledes til rette, at Beregningsarbejdet bliver lettest muligt, f. Eks. saaledes at Skatten for enkelte Opkrævningsterminer bortfalder, eller saaledes at de for de enkelte Terminer paalignede Skattebeløb nedsættes med Tiendedele.

I Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Købstæderne, Marstal Handelsplads og de sønderjyske Flækker skal ifølge III. midlertidige Bestemmelse de Promiller, hvormed den kommunale Grundskyld og Ejendomsskyld skal opkræves i 2det Halvaar af Skatteaaret 1937—38 og i Skatteaaret 1938—39, nedsættes med henholdsvis 1,6 og 1,2, dog saaledes at de nævnte Promiller ikke herved kan nedsættes under henholdsvis 4 og 3. Hvis en saadan Kommune

14 April. Nr. 63. i den løbende 4-aarige Periode (1. April 1935—31. Marts 1929) f. Eks. opkræver kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld med henholdsvis 10 pro mille og 7,5 pro mille, skal der i de kommunale Ejendomsskatter for 2det Halvaar af Skatteaaret 1937—38 gives en Nedsættelse paa henholdsvis 0,8 pro mille og 0,6 pro mille af de afgiftspligtige Værdier. Saafremt Promillerne i Stedet for 10 og 7,5 havde været 4,8 og 3,6, var Nedsættelsen for 2det Halvaar af Skatteaaret 1937—38 blevet henholdsvis 0,4 og 0,3 pro mille af de afgiftspligtige Værdier.

Udover denne Nedsættelse af de kommunale Ejendomsskatter for 2det Halvaar af Skatteaaret 1937—38, skal disse Kommuner i Medfør af V. midlertidige Bestemmelse, Stk. 7, nedsætte den for Skatteaaret 1937—38 paalignede personlige Kommuneskat (Opholdskommuneskat og Erhvervsskat) med det af Indenrigsministeren godkendte Beløb, jfr. ovenfor.

I Sognekommunerne skal det Beløb, hvormed Skatteudskrivningen i Henhold til Amtsraadets Godkendelse nedsættes, komme de personlige Skatteydere og Ejendomsskatteyderne til gode i det Forhold, der i vedkommende Kommune er fastsat for Ligning paa Formue og Lejlighed og paa fast Ejendom.

Den kommunale Selskabsskat for Skatteaaret 1937—38 skal ifølge IV. midlertidige Bestemmelse opkræves med den ved Skatteudskrivningen for dette Skatteaar fastsatte Procent uden Hensyn til den stedfindende Nedsættelse af Kommunens øvrige Skatter.

Nogle Eksemplarer af Lov af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond vedlægges.

Nr. 63. Min.-Tid. A. 70—74.

15 April. Nr. 65. **Socialmin. Cirk.** til samtlige Børneværnsudvalg vedrørende Anbringelse af Børn paa Landet i Ferier.

Paa given Foranledning skal man efter stedfunden Forhandling med Landsnævnet for Børneforsorg og Overinspektionen for Børneforsorgen meddele følgende:

15 April. Nr. 65.

Hvert Aar ved Skoleferiens Begyndelse vil der, saavidt muligt forinden eller senest samtidig med, at der af en Komité for Skolebørns Anbringelse paa Landet, jfr. nedenfor, anbringes Børn i Feriehjem, tilgaa denne Kommunes Børneværnsudvalg Meddelelse om, hvilke Hjem der af Komiteen vil blive benyttet ved Børnenes Anbringelse. Naar Børneværnsudvalget har modtaget denne Meddelelse, paahviler det derefter Udvalget, hvis nogen af de af vedkommende Komité opgivne Hjem er Udvalget saaledes bekendt, at det efter sammes Formening maa anses for uegnet til at modtage Feriebørn, *omgaaende* at meddele Komiteen dette. Komiteen vil da drage Omsorg for, at de paagældende Hjem ikke benyttes. Paa tilsvarende Maade paahviler det Udvalget i Tilfælde, hvor det senere maatte komme i Besiddelse af saadanne Oplysninger om et af vedkommende Komité allerede benyttet Feriehjem, at det herefter maa anses for uforsvarligt at lade Barnet forblive i Hjemmet, omgaaende at give Komiteen Meddelelse herom, ledsaget af Oplysning om Grunden til, at Hjemmet nu findes uegnet. Saafremt Forholdene i Feriehjemmet efter Udvalgets Skøn maatte nødvendiggøre, at Barnets Ophold i dette bringes til øjeblikkelig Ophør, paahviler det endelig Udvalget selv straks at træffe Foranstaltning til Barnets Anbringelse andetsteds, om fornødent ved Barnets Fjernelse fra Feriehjemmet efter Reglen i Forsorgslovens § 88 om foreløbige Foranstaltninger, og uopholdeligt at sætte sig i Forbindelse med Komiteen og Barnets Forældre.

Udgifter foranlediget af de heromhandlede Foranstaltninger vil blive Børneværnsudvalgene refunderet af vedkommende Komité.

Der findes for Tiden følgende Komiteer for Anbringelse af Skolebørn i Feriehjem paa Landet:

»*Komiteen for københavnske Skolebørns Landophold*«, Adr. Kommunelærer Christian Østrup, Ingolfs Allé 35, København S. (Tlf. Amager 2118).

15 April. Nr. 65. »*Bestyrelsen for frederiksbergske Kommunelæreres Feriekolonier*«, Adr. Kommunelærer J. Jeppesen, La Cours Vej 16, København F. (Tlf. Gothaab 3020 y).

»*Børnenes Kontor*«, Adr. Kommunelærer Orla Kjær, Vesteraagade 5, Aalborg (Tlf. Aalborg 1313).

»*Komiteen for Skolebørns Ferierejser*«, Adr. Overlærer P. Petersen, Skibshusvej 182, Odense.

Nr. 65. Min.-Tid. A. 78.

19 April. Nr. 110. **Justitsmin. Bekendtgørelse om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn.**

Bekendtgørelse om, at Justitsministeriet i Medfør af § 1 i Lov Nr. 63 af 1. April 1914 om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn har meddelt Forstander for Børnehjemmet »Aaløkkegaard«, Odense, Christian Laurits Andreas Berg Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse i Pleje og ved Adoption af Børn under 14 Aar samt derhos fritaget den paagældende for at iagttage Forskrifterne i Anordning af 20. Juni 1914 om Regler for Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn.

Nr. 110. Lov-Tid. A. 613.

30 April. Nr. 69. **Socialmin. Cirk.** til Københavns Magistrat m. fl. vedrørende Lov Nr. 101 af 14. April 1937, indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter, og Vejledning angaaende Regnskabsuddrag m. v. og Tilbagebetaling af modtaget Hjælp.

A. Vedrørende Loven om ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter.

Ved Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond er det bl. a. bestemt, at nævnte Fond i Overensstemmelse med de i Loven fastsatte Regler som Tilskud yder hver Kommune:

a. $^3/_{10}$ af samtlige Kommunens Udgifter indenfor de Omraader, hvor der i Henhold til § 75 i Lov om offentlig Forsorg finder mellemkommunal Refusion Sted,

b. $^3/_{10}$ af de Udgifter, der i Henhold til Lovgivningen om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter kan anmeldes til mellemkommunal Refusion,

c. $^3/_{10}$ af den Del af Kommunens Udgifter til Invalide- og Aldersrenter, som ikke refunderes af Invalideforsikringsfonden eller Staten, og

d. $^3/_{10}$ af Kommunens Andel af Tilskuddet til de anerkendte Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser i Henhold til § 13, jfr. § 19, i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Som Følge af disse Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond har det været nødvendigt at ændre de i Forsorgsloven, Folkeforsikringsloven og Arbejdsløshedsloven fastsatte Brøker for Fordelingen af de sociale Udgifter, og ved Lov Nr. 101 af 14. April 1937 indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter, hvilken Lov findes aftrykt som Bilag 1 til nærværende Cirkulære, er der gennemført følgende Ændringer:

1) Forsorgsloven.

Da Udligningsfonden som Tilskud yder $^3/_{10}$ af Kommunens Udgifter indenfor de Omraader, hvor der i Henhold til Lovens § 75 finder mellemkommunal Refusion Sted, bliver der til Fordeling mellem Opholdskommunen og Refusionsforbundet efter Forsorgslovens Regler kun de resterende $^7/_{10}$ af Udgiften. Denne Anpart afholdes saaledes, at Opholdskommunen (eventuelt den retlige) bærer $^3/_{10}$, medens de resterende $^4/_{10}$ er Genstand for mellemkommunal Refusion.

Med Hensyn til Udgifterne til Børnebidrag, der i Medfør af Reglerne i Forsorgslovens Kapitel XVI udredes til Børn af Enker og Enkemænd samt til forældreløse Børn, afholder Staten vedblivende de $^4/_7$. Af de resterende $^3/_7$ yder Udligningsfonden som Tilskud $^3/_{10}$, Opholdskommunen bærer selv $^3/_{10}$, medens de resterende $^4/_{10}$ er Genstand for mellemkommunal Refusion.

I Overensstemmelse med de saaledes ændrede Brøker er det endvidere bestemt, at den Andel, som Opholdskom-

30 April. Nr. 69.

munen bærer vedrørende Udlændinge, fastsættes til $^3/_{10}$ i Stedet for som hidtil $^1/_3$, ligesom Statens Andel i disse Udgifter fremtidig udgør $^7/_{10}$.

2) Folkeforsikringsloven.

a. *Invaliderenter.*

$^6/_7$ af Udgifterne til Invaliderenter udredes i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler af Invalideforsikringsfonden og Statskassen. Af den tilbageværende $^1/_7$ tilskyder Udligningsfonden $^3/_{10}$, medens de $^7/_{10}$ fordeles paa Landets Kommuner efter Reglerne om mellemkommunal Refusion. Opholdskommunen bærer altsaa fremtidig ikke direkte nogen Del af Udgifterne til Invaliderenter.

b. *Aldersrenter.*

Statskassen refunderer vedblivende Kommunerne de $^4/_7$ af Udgifterne til Aldersrenter. Af de resterende $^3/_7$ tilskyder Udligningsfonden $^3/_{10}$, Opholdskommunen bærer $^2/_{10}$, medens de $^5/_{10}$ fordeles efter Reglerne for mellemkommunal Refusion.

3) Arbejdsløshedsloven.

Efter at den fælleskommunale Udligningsfond har overtaget $^3/_{10}$ af Kommunernes Andel af Tilskuddet til de anerkendte Arbejdsløshedskasser, vil efter den nævnte Ændring i Arbejdsløshedsloven fremtidig kun $^7/_{10}$ af den Trediedel af Udgifterne, som i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 5, refunderes til Staten af Landets Kommuner, blive fordelt efter Reglerne om mellemkommunal Refusion.

Da Udligningsfonden som Tilskud yder $^3/_{10}$ af den Del af Udgifterne til Arbejdsløn, som i Henhold til Lov Nr. 332 af 15. December 1934, jfr. Lov Nr. 119 af 9. April 1936 og Lov Nr. 67 af 31. Marts 1937 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter, kan anmeldes til mellemkommunal Refusion, bliver kun Restbeløbet ($^7/_{10}$) at afholde af Refusionsforbundet.

Reglerne i Lov Nr. 101 af 14. April 1937 indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter kommer første Gang til Anvendelse paa Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1936—37, men da Opgørelsen over disse Udgifter først foreligger i December Maaned 1937, vil Udligningsfondens Tilskud i Forhold til disse Udgifter først kunne udbetales i Regnskabsaaret 1938—39, jfr. § 7 i Loven om den fælleskommunale Udligningsfond. 30 April. Nr. 69.

Efter § 24 i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond yder Fonden imidlertid allerede i Regnskabsaaret 1937—38 et Tilskud, der, jfr. Lovens Afsnit V, Nr. I, Stk. 2, er fastsat til 60 pCt. af $^3/_{10}$ af de i Regnskabsaaret 1935—36 af vedkommende Kommune afholdte Udgifter, og det er da, for at tilvejebringe Dækning for de 40 pCt. af de $^3/_{10}$, som herefter ikke dækkes af Udligningsfonden ved Udbetalingen i Regnskabsaaret 1937—38, ved § 18 i Loven om ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter bestemt, at Erstatning for disse 40 pCt. tilvejebringes derved, at der til de Udgifter, som hver Kommune for Regnskabsaaret 1936—37 faar mellemkommunal Refusion for, lægges $^2/_3$ af det Beløb, som i Regnskabsaaret 1937—38 udbetales Kommunen som Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond til delvis Dækning af Kommunens sociale Udgifter.

Endelig er der ved §§ 5, 12 og 17 i Lov om ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter foretaget forskellige Ændringer i de Regler om *Indberetninger om Indkomstbeløb*, som det i Medfør af Forsorgs-, Folkeforsikrings- og Arbejdsløshedsloven paahviler Kommunerne at indsende. Disse ændrede Regler *faar imidlertid først Indflydelse paa de Indberetninger, som Kommunerne skal foretage inden 1. September 1938* vedrørende de Indkomstbeløb, der lægges til Grund for Skatteansættelse for Skatteaaret 1938—39, og der vil derfor *først senere* blive givet fornøden Vejledning herom.

30 April. Nr. 69.

B. Vedrørende Udfyldelse af Regnskabsuddrag m. v. og Tilbagebetaling af modtaget Hjælp.

1. Grundværdi og Ejendomsskyld.

Paa Grundlag af Ministeriets Erfaringer fra den foretagne kritiske Revision af den *Grundværdi og Vurderingssum til Ejendomsskyld*, som er lagt til Grund ved Beregningen af den mellemkommunale Refusion for Regnskabsaaret 1935—36, skal man, for at Beregningsgrundlaget i Fremtiden kan blive saa nøjagtigt som muligt, henlede Opmærksomheden paa følgende:

Ved Opgivelsen af den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi og Ejendomsskyld, som skal benyttes ved Refusionsopgørelsen, vil der være at bortse fra samtlige for kommunale Ejendomsskatter fritagne Ejendomme, herunder ogsaa Ejendomme, som er fritagne i Henhold til § 2 i Lov Nr. 123 af 4. April 1928 vedrørende Boligbyggeri eller § 15 i Lov Nr. 128 af 11. April 1933 om Støtte af Boligbyggeri m. m.

Det bemærkes, at det er de Ejendomsværdier, der i vedkommende Skatteaar lægges til Grund for Beregningen af Ejendomsskatter til Staten og Kommunen, der skal angives, altsaa Ejendomsværdierne efter den sidste almindelige Vurdering, eller den *seneste* Aarsomvurdering (den pr. 1. Oktober i det foregaaende Kalenderaar foretagne Vurdering).

Forsaavidt de i Regnskabsuddraget opførte Beløb (Indkomstbeløb eller Grundværdier og Ejendomsskyld) i væsentlig Grad afviger fra de i Regnskabsuddraget for forrige Regnskabsaar opgivne Beløb, eller forsaavidt Beløbene afviger fra de tilsvarende Beløb, som er opgivet i de til Indenrigsministeriet gennem Amtet i Maj Maaned indsendte Skemaer vedrørende Kommunernes Skatteudskrivning for det paa Indberetningens Tidspunkt løbende Skatteaar, bedes det paa Regnskabsuddraget nærmere oplyst, hvorpaa Afvigelsen beror.

Det bemærkes herved, at den i Regnskabsuddrag II, mellemkommunal Refusion, Post IX B. 4., opførte *Forskel*

mellem den samlede Vurderingssum til Ejendomsskyld og den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi ÷ det under Post IX C. opførte Beløb (Fradraget i Henhold til § 3 i Loven om kommunale Ejendomsskatter for samtlige Ejendomme i Kommunen, jfr. herved Afsnit A., Nr. 1 i Socialministeriets Cirkulære af 18. Maj 1936), som Hovedregel skal stemme med det Beløb, der er opført i Indberetningen til Indenrigsministeriet under Posten: »Den samlede skattepligtige Ejendomsskyldværdi (Bygningsværdi), efter at Fradragene er foretaget.« 30 April. Nr. 69.

Angaaende Beregningen af *Fradraget i Henhold til § 3* bemærkes, at det *samlede* Fradrag, som skal angives i Regnskabsuddraget, udgør det Beløb, der fremkommer ved Multiplikation af det af Kommunalbestyrelsen i Henhold til § 3, 1ste Stk., fastsatte skattefri Fradrag — fra 3 000 Kr. til 5 000 Kr. pr. Ejendom i Sognekommunerne og fra 3 000 Kr. til 8 000 Kr. pr. Ejendom i Købstæderne — med det samlede Antal Ejendomme i Kommunen, med Tillæg af Fradraget pr. Lejlighed ifølge § 3, 3die Stk. For de Ejendomme, hvis Bygningsværdi er mindre end Fradragene, regnes dog kun med Bygningsværdien.

Da det er af stor Betydning for Beregningen af den enkelte Kommunes Andel af Refusionsforbundets Udgifter, at Beregningsgrundlaget er saa nøjagtigt som muligt, skal man anmode Amterne om ved Revisionen at have Opmærksomheden henvendt paa, at dette Afsnit i Regnskabsuddraget er rigtigt udfyldt, og at der — som foran anført — foreligger behørig Forklaring af Afvigelser fra de tidligere til Social- eller Indenrigsministeriet indberettede Beløb.

Til Brug ved denne Revision vil der blive tilstillet Amterne Oplysning om de Beløb, der for Regnskabsaaret 1935—36 er lagt til Grund ved Beregningen af den mellemkommunale Refusion, hvorhos Socialministeriet vil foranledige, at der endvidere tilstilles Amterne Uddrag af det af Det statistiske Departement udarbejdede Hefte vedrørende den kommunale Beskatning i det paagældende Skatteaar.

30 April. Nr. 69.

2. Tilbagebetaling af modtaget Kommune- og Fattighjælp.

Ifølge Forsorgslovens § 301 kan den Kommunehjælp, som en Person efter sit 18de Aar har modtaget eller paadraget sig, af det offentlige fordres erstattet saavel af ham selv som i hans Dødsbo. Erstatningskravet skal dog kun kunne gøres gældende imod Modtageren, naar det sociale Udvalg i hans Opholdskommune skønner, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelse af den ham i Henhold til Lov paahvilende Forsørgelsespligt. Retten til at fordre Erstatning i den understøttedes Dødsbo er ligeledes betinget af, at der efter vedkommende Skifterets Skøn ikke derved berøves Børn, overfor hvilke der paahvilede ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til deres Underhold. Ifølge Forsorgslovens § 309, Stk. 1, Nr. 2, gælder de samme Regler for Pligten til at erstatte modtagen Fattighjælp.

Da der fra forskellig Side overfor Soialministeriet har været rejst Spørgsmaal om, i hvilket Omfang den af Kommunerne ydede Kommunehjælp og Fattighjælp bliver tilbagebetalt og om, hvilke Principper der bør anvendes med Hensyn til at gøre Erstatningskrav gældende efter Forsorgslovens § 301, har Ministeriet anmodet det af Socialministeriet nedsatte Udvalg angaaende Socialreformen om at undersøge og overveje disse Spørgsmaal, og i sin under 18. November 1936 afgivne Betænkning II har Udvalget behandlet Spørgsmaalet om de Principper, der bør anvendes med Hensyn til at gøre Erstatningskrav gældende efter Forsorgslovens § 301 vedrørende ydet Kommunehjælp og Fattighjælp. Et Uddrag af Udvalgets Betænkning findes aftrykt som Bilag 2 til nærværende Cirkulære, og man skal herved indtrængende opfordre Kommunalbestyrelserne til at gøre sig nøje bekendt med Indholdet af dette Uddrag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilket *Omfang* Tilbagebetaling har fundet Sted, fremgaar det af de af Udvalget foretagne Undersøgelser, at af de ca. 53 Mill. Kr., som i Regn-

skabsaaret 1934—35 blev udbetalt som Kommunehjælp uden Tab af Valgret, er der i hele Landet tilbegebetalt 0,8 pCt., og af de ca. 5 Mill. Kr., der blev udbetalt som Kommunehjælp med Tab af Valgret, er der i hele Landet tilbagebetalt 1,1 pCt., og endelig blev der tilbagebetalt 2,2 pCt. af de ca. 3 Mill. Kr., der blev udbetalt som Fattighjælp. 30 April. Nr. 69.

Socialministeriet er med Udvalget enigt i, at den siden Socialreformens Ikrafttræden stedfundne Tilbagebetaling ikke kan siges at være et tilfredsstillende Udtryk for Gennemførelsen af § 301, og at der er Anledning til at søge opnaaet en højere Tilbagebetalingsprocent.

Ministeriet skal derfor overfor Kommunerne indskærpe Nødvendigheden af, *at* en rigtig Gennemførelse af Bestemmelserne i Forsorgslovens § 301, jfr. § 309, finder Sted baade af Hensyn til Kommunernes egen Økonomi og de Formaal, som § 301 iøvrigt er Udtryk for, og *at* Kommunerne i det hele taget har Opmærksomheden henvendt paa Lovbestemmelsernes Gennemførelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om efter hvilke *Retningslinier* Erstatningskravet bør gøres gældende, skal man henvise til de af Udvalget anførte Betragtninger i det fornævnte Uddrag af Betænkning II.

For at blive i Stand til at følge, i hvilket Omfang Tilbagebetaling af ydet Kommunehjælp og Fattighjælp er blevet krævet overfor de enkelte understøttede, og i hvilket Omfang Tilbagebetaling har fundet Sted, har Socialministeriet i Forsorgsfortegnelsen indført *dels* en Kolonne, hvori Kommunen skal angive, hvilke Indbetalinger der er modtaget fra understøttede samt forsørgelses- og bidragspligtige, *dels* paa sidste Side et Sammendragsskema, hvori Kommunerne særskilt for hvert Art af ydet Hjælp skal angive:

1) hvor mange Personer der er understøttet,
2) i hvilket Antal Tilfælde Tilbagebetaling er krævet,
3) hvor mange Personer der har tilbagebetalt,

30 April. Nr. 69.

4) med hvilket samlet Beløb Understøttelse af den paagældende Art er ydet,

5) med hvilket samlet Beløb Tilbagebetaling har fundet Sted, og

6) hvilken Procent det samlede tilbagebetalte Beløb udgør af den udbetalte Hjælp af den paagældende Art.

Endelig ønsker Ministeriet — bl. a. for at indhøste et større Erfaringsmateriale paa det her omhandlede Omraade — samtidig med Forsorgsfortegnelsen Oplysning om, hvilke Retningslinier Kommunen har fulgt dels i varige, dels i midletidige Trangstilfælde med Hensyn til Rejsning af Tilbagebetalingskravet, og hvorledes Kommunen har gennemført dette (eventuelt Aftale om Indeholdelse i Løn eller lignende) samt endelig, hvilke Foranstaltninger det sociale Udvalg har truffet til Undersøgelse af, om der overfor de enkelte understøttede eller deres Dødsbo er Grundlag for at gøre Erstatningskrav gældende for modtaget Hjælp, herunder ogsaa Oplysning om, hvorledes Udvalget følger de paagældendes Forhold, naar de er flyttet til en anden Kommune.

3. Aldersrentefortegnelsen.

Alene i Tilfælde, hvor der til *Alderdomshjemmet* er knyttet en Sygeafdeling (Sygestue), for hvilken der føres særskilt Regnskab, eller hvis Udgifter ikke er indbefattet i de Udgifter, der lægges til Grund ved Fastsættelse af Taksten for den almindelige Afdeling, vil vedkommende Kommune for de som syge paa Afdelingen (Stuen) indlagte Rentenydere kunne beregne den for Sygeafdelingen fastsatte højere Takst.

Det vil i Aldersrentefortegnelsen være at angive, for hvor mange Personer Sygeafdelingen (Sygestuen) paa det kommunale Alderdomshjem er indrettet, samt hvor mange Plejedage der er beregnet efter Sygeafdelingstakst, og hvor mange efter almindelig Takst.

Bilag. 30 April. Nr. 69.

Uddrag af den af Udvalget angaaende Socialreformen under 18. November 1936 afgivne Betænkning II.

Spørgsmaalet om de Principper, der bør anvendes med Hensyn til at gøre Erstatningskrav gældende efter Forsorgslovens § 301 vedrørende ydet Kommunehjælp og Fattighjælp.

For at faa et vist Grundlag for Drøftelsen og Behandlingen af ovennævnte Spørgsmaal har Udvalget saavel fra nogle større og mindre Købstadkommuner som fra nogle Landkommuner, derunder Kommuner med bymæssig Bebyggelse, indhentet Oplysninger dels om de Retningslinier, Kommunerne følger med Hensyn til Gennemførelsen af Bestemmelserne om Tilbagebetaling i Forsorgslovens § 301, jfr. § 309, derunder hvad der foretages fra de sociale Udvalgs Side til Undersøgelse af, om der overfor de enkelte understøttede eller deres Dødsbo er Grundlag for at gøre Erstatningskrav gældende for modtaget Hjælp, dels om, i hvilket Omfang Tilbagebetaling af Kommunehjælp og Fattighjælp finder Sted i de paagældende Kommuner. Udvalget har derhos udbedt sig Oplysninger om, hvorledes de sociale Udvalg følger de understøttedes Forhold, naar de er flyttet til en anden Kommune.

Af de indkomne Oplysninger fremgaar det, at der ikke i de paagældende Kommuner er fastlagt bestemte Retningslinier for Fremgangsmaaden ved Gennemførelsen af Bestemmelserne i § 301.

I enkelte af Kommunerne — dette gælder navnlig nogle *større Købstadkommuner* — indleverer det sociale Udvalg hvert Aar en Fortegnelse til Skattevæsenet over saadanne Personer, som i det forløbne Aar har faaet offentlig Hjælp, og modtager da fra dette Oplysninger om de paagældendes Arbejdsindtægt i den tilsvarende Periode. Det undersøger herefter, om der er Grundlag for Tilbagebetaling.

I andre af de større Købstadkommuner er der etableret et vist Samarbejde mellem det sociale Udvalg, Folkeregistret og den stedlige Skifteret. Udvalget faar fra Folkeregistret meddelt Oplysninger om, hvilke Dødsfald der er anmeldt

30 April. Nr. 69.

til Skifteretten. Paa Grundlag af disse Oplysninger gennemgaas Socialkontorets Registrat, og saafremt der er ydet afdøde Hjælp, tilskriver Udvalget Skifteretten med Anmodning om at modtage Underretning om, hvad paagældende har efterladt sig. Denne Ordning, hvorefter de sociale Udvalg i visse Tilfælde kan opnaa Oplysninger fra Skifteretten, er ikke særlig effektiv. Dels faar Udvalgene ikke derved Oplysning om, hvorvidt de paagældende understøttede har modtaget en Arv, men kun om, hvad de efterlader sig, naar de dør, dels vil det være vanskeligt for de sociale Udvalg at skaffe sig Oplysning om andre Dødsfald end dem, der anmeldes netop til den stedlige Skifteret. Det vil nemlig være vanskeligt at faa indhentet lignende Oplysninger fra Skifteretter, til hvis Omraade de i Kommunen understøttede maatte være flyttet.

I enkelte af de omhandlede større Købstadkommuner modtager det sociale Udvalg gennem Arbejdsanvisningskontoret Fortegnelser over udbetalte Arbejdslønninger fra de større Virksomheder i Kommunen og bliver herved i Stand til at følge de paagældende Arbejderes Forhold, men det er klart, at der her kun vil være Tale om en mindre Del af de i Kommunen understøttede.

Med Hensyn til selve Tilbagebetalingen af Hjælp, naar der foreligger Grundlag for saadan Tilbagebetaling, har en enkelt Kommune oplyst, at det sociale Udvalg lader paagældende afgive skriftligt Løfte om Tilbagebetaling, subsidiært mod Transport i Arbejdsfortjeneste.

Saa godt som ingen af den heromhandlede Gruppe af Kommuner følger de understøttedes Forhold, naar de paagældende flytter til en anden Kommune.

For de paagældende *mindre Købstadkommuner* og de paagældende *Landkommuner* gælder det gennemgaaende, at de sociale Udvalg stadig har en vis Føling med de understøttede, saaledes at vedkommende Udvalg som Regel vil være i Stand til at skride ind, hvis der viser sig at være Grundlag for Tilbagebetaling. Det samme gælder, hvis de paagældende flytter til en anden Kommune, idet man da ofte

har Føling med dem gennem deres Venner og Slægtninge, eventuelt gennem Folkeregistret. Iøvrigt har flere af Landkommunerne udtalt, at der ikke har foreligget noget Tilfælde, hvor der har været Grundlag for Tilbagebetaling, og at det formentlig sjældent vil komme til at foreligge. De følger derfor ikke bestemte Retningslinier. — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —. 30 April. Nr. 69.

Resultatet af de indhentede Oplysninger finder Udvalget stort set at maatte opgøre saaledes, at den siden Socialreformens Ikrafttræden stedfundne Tilbagebetaling ikke kan siges at være et tilfredsstillende Udtryk for Gennemførelsen af § 301, og at der er Anledning til at søge opnaaet en højere Tilbagebetalingsprocent. Naar Spørgsmaalet da rejses, om det vil være muligt at angive nogle nærmere *Retningslinier* i saa Henseende, maa det imidlertid haves i Erindring, at der før Socialreformens Gennemførelse kun har været Tale om Tilbagebetaling af ydet Hjælp i endnu mindre Omfang — bl. a. af den Grund, at ydet Hjælpekassehjælp ikke kunde kræves tilbagebetalt — og at der som Følge heraf aldrig har været fastlagt nærmere Principper for, i hvilket Omfang Tilbagebetaling skulde finde Sted. Da Erfaringsmaterialet derfor er saa overordentligt ringe, vil det selvsagt være vanskeligt for Udvalget nu at forsøge at opstille bindende Principper i saa Henseende. *Paa den ene Side* er det selvfølgelig klart, at hvis der sker en saadan Bedring i paagældende understøttedes økonomiske Kaar, at han er i Stand til at tilbagebetale, vil saadan Tilbagebetaling være af Betydning, ikke blot af Hensyn til *Kommunernes Økonomi*, men Tilbagebetalingen vil ogsaa være af *moralsk Værdi* under Hensyn til de Virkninger, der efter Loven er knyttet til Modtagelse af Kommunehjælp og Fattighjælp. Dette maa navnlig gælde, naar det drejer sig om et rent *midlertidigt* Trangstilfælde, hvor der er ydet Hjælp, som paagældende uden Vanskelighed vil kunne tilbagebetale, naar der bliver stillet bestemt Krav herom fra Kommunernes Side; der kan f. Eks. saaledes være Tale om Huslejehjælp for et kortere Tidsrum, Betaling af en Gasregning under en midlertidig vanskelig

30 April. Nr. 69.

Situation for paagældende. Endvidere vil det synes rimeligt, om f. Eks. saadanne Arbejdere, som har Arbejde den største Del af Aaret og muligvis i en kortere Arbejdsløshedsperiode undtagelsesvis modtager Hjælp, tilbagebetaler saadan Hjælp, naar de igen faar Arbejde. Det vil i saa Tilfælde være praktisk, om de sociale Udvalg træffer en Ordning med de paagældende om Tilbagebetaling ved særlig Aftale med de paagældende og deres Arbejdsgivere.

Man har set bort fra de forholdsvis sjældne Tilfælde, hvor paagældende understøttede pludselig kommer i Besiddelse af en ikke betydningsløs Kapital, f. Eks. ved Arv eller Lotterigevinst eller lignende. I saadanne Tilfælde betragter man det som en Selvfølge, at Tilbagebetaling af ydet Hjælp finder Sted, selv om Hjælpen ikke er ydet blot for et kortere Tidsrum.

Paa den anden Side maa det ikke glemmes, at Samfundet har den allerstørste Interesse i, at Personer, der modtager Kommunehjælp, søger at komme paa ret Køl igen. Forsaavidt man som Hovedregel vilde skride til en haardhændet Fremgangsmaade med Hensyn til Gennemførelsen af Tilbagebetalingskravet, vilde man derved let komme til at modvirke de paagældendes Interesse i at søge at komme til at staa paa egne Ben igen, og Værdien af en saadan Tilbagebetaling vilde da ikke staa i Forhold til de Skader, der paa denne Maade vilde forvoldes. Hertil kommer, at de i Forsorgslovens § 301, Stk. 3 og 4, fastsatte korte Frister for Eftergivelse af Kommunehjælp ikke synes at være Udtryk for nogen Forventning hos Lovgiveren om, at Tilbagebetaling skal finde Sted i større Omfang. Yderligere maa det haves i Erindring, at hele Spørgsmaalet om Tilbagebetaling i høj Grad maa bero paa et Skøn over paagældendes økonomiske Forhold, Forsørgerbyrde, Forholdene i Hjemmet, langvarig Sygdom i Familien, etc., Forhold, der i det hele taget gør det vanskeligt at opstille Principper.

Til disse Betragtninger maa føjes, at man ikke kan se bort fra, at der er hengaaet forholdsvis kort Tid, siden Socialreformen traadte i Kraft, og at det derfor formentlig

vil være rigtigst af Hensyn til Kommunerne, — der efter Udvalgets Opfattelse saa absolut selv maa have Hovedansvaret for disse Bestemmelsers Gennemførelse og derfor ogsaa Hovedafgørelsen, — at man i nogen Grad ser Tiden an, inden der gribes for stærkt ind paa dette Punkt, hvorved det tillige vil opnaas, at der vil haves et større Erfaringsmateriale til Raadighed, hvis det senere maatte vise sig nødvendig for Ministeriet at gribe ind og angive Retningslinier. 30 April. Nr. 69.

Udvalgets Medlemmer er herefter enedes om at henstille til Ministeriet, at dette indskærper Kommunerne Nødvendigheden af, at en rigtig Gennemførelse af Bestemmelserne om Tilbagebetaling i Forsorgslovens § 301, jfr. § 309, finder Sted baade af Hensyn til Kommunernes egen Økonomi og de Formaal, som § 301 iøvrigt er Udtryk for, samt at Kommunerne i det hele taget har Opmærksomheden henvendt paa Lovbestemmelsernes Gennemførelse. Muligt vilde det være hensigtsmæssigt, om Kommunerne blev sat i Kundskab om nogle af de af Udvalget anførte Betragtninger. Man henstiller derhos til Ministeriets Overvejelse, at der periodisk — f. Eks. en Gang om Aaret — fra Ministeriet blev udsendt et særligt Spørgeskema til Kommunerne, hvori man udbad sig mere detaillerede Oplysninger om, i hvilket Omfang Tilbagebetaling af ydet Hjælp er blevet krævet overfor de enkelte understøttede, hvor meget der er indgaaet, samt hvilke Retningslinier de sociale Udvalg har fulgt. Udsendelsen af saadanne Spørgeskemaer vil være af Betydning, dels derved, at Kommunerne paa en iøjenfaldende Maade fik Opmærksomheden henledt paa Bestemmelserne i § 301, jfr. § 309, dels derved, at Ministeriet paa denne Maade som nævnt fik tilvejebragt Materiale til Indhøstning af Erfaringer paa det heromhandlede Omraade.

Nr. 69. Min.-Tid. A. 81—88.

Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse. 1 Maj. Nr. 108.

Nødhjælpsarbejder.

§ **1.** [1]) Saafremt Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, for at afhjælpe Arbejdsløshed

1 Maj. Nr. 108.

iværksætter Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse (Nødhjælpsarbejder), ydes der af Arbejdsløshedsfonden Tilskud til saadanne Arbejders Udførelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 2.

[2]) Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Arbejde kan anerkendes som Nødhjælpsarbejde, træffes af Socialministeriets Arbejdsudvalg, jfr. Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 3, der ligeledes skal godkende Arbejdsvilkaarene for saadanne Arbejder.

[3]) Ved disse Arbejder skal fortrinsvis beskæftiges arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere.

§ **2.** Til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløn ved de i Henhold til § 1 godkendte Nødhjælpsarbejder ydes der af Arbejdsløshedsfonden et Tilskud af indtil 40 pCt. af den for paagældende Nødhjælpsarbejde udbetalte Arbejdsløn. Tilskuddet kan dog forhøjes indtil 50 pCt., forsaavidt angaar beskæftigede Arbejdere, der ved Antagelsen ikke havde haft Arbejde i mindst 10 Maaneder i Løbet af de sidste 2 Aar eller er under 22 Aar. Arbejdsudvalget fastsætter Tilskuddets Størrelse i det enkelte Tilfælde samtidig med Arbejdets Anerkendelse som Nødhjælpsarbejde.

Særlige Arbejder.

§ **3.** [1]) Der stilles i Tiden indtil 31. Marts 1938 et Beløb af 30 Mill. Kr. til Raadighed til følgende Formaal:

a) til Udførelse af Statsarbejder af den i nærværende Paragrafs Stk. 2 omhandlede Karakter,

b) til Dækning af Udgifter ved Arbejder af samme Karakter, der udføres af Kommuner for at afhjælpe Arbejdsløsheden blandt de i § 4 nævnte Kategorier af arbejdsløse, og som Staten ud fra almene Hensyn har Interesse i at støtte — i første Linie efter Godkendelse af Ministeren for offentlige Arbejder Anlæg af Gangstier og Cyklestier langs de bestaaende Landeveje og Biveje og eventuelle Vejarbejder, som ikke kan iværksættes, fordi der ikke for Tiden kan stilles de fornødne Beløb til Raadighed af Vejfondene,

c) hvor særlige Omstændigheder gør sig gældende, som Tilskud til Arbejder af den i Stk. 2 omhandlede Karakter, der udføres af private Institutioner, der nyder offentlig Støtte. Det er en Forudsætning for Ydelse af Tilskud til saadanne Arbejder, at disse er af en varig samfundsmæssig Betydning, og at de i det Omfang, vedkommende Ministerium maatte bestemme, udføres under Statens Kontrol. 1 Maj. Nr. 108.

[2]) Kun Arbejder af en saadan Karakter eller af et saadant Omfang, at de af økonomiske Grunde ikke kunde forventes iværksat nu, kan komme i Betragtning. Det er derhos en Betingelse, at Arbejderne i alt væsentligt udføres med Anvendelse af indenlandske Materialer, samt at der ved Arbejdernes Planlæggelse tages Hensyn til de arbejdsløses faglige og tekniske Uddannelse.

§ **4**. [1]) Til Arbejde ved Foranstaltninger efter § 3 antages arbejdsløse, som paa Grund af langvarig Arbejdsløshed maa antages at have ringe Mulighed for indenfor en nærmere Fremtid at komme i Arbejde paa normal Maade, eller arbejdsløse under 22 Aar. Det skal for førstnævnte Kategori af arbejdsløse som Regel være en Betingelse, at paagældende ikke har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder i Løbet af de sidste 2 Aar.

[2]) Under i øvrigt lige Forhold skal der fortrinsvis gives arbejdsløshedsforsikrede, der er uden Ret til vedtægtsmæssig Understøttelse, Adgang til Beskæftigelse ved Foranstaltninger efter Lovens § 3.

[3]) Der kan ikke anvises Arbejde ved en Foranstaltning efter § 3 til arbejdsløse, hvis personlige Forhold er af en saadan Art, at de vilde være udelukket fra Optagelse eller Forbliven i en Arbejdsløshedskasse i Medfør af Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 1, eller udelukket fra Understøttelse i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, ligesom Personer, der ved deres Optræden har vist sig uskikkede til at deltage i Foranstaltningen, bortvises fra denne.

[4]) I det Omfang, vedkommende Arbejde nødvendiggør Anvendelsen af faguddannet eller anden kvalificeret Arbejds-

1 Maj. Nr. 108.

kraft, og saadan Arbejdskraft ikke findes blandt de i Stk. 1 omhandlede arbejdsløse, kan de hertil fornødne Arbejdere antages, men paa disse Arbejdere finder Lovens Bestemmelser om Arbejdsvilkaar og om Kommunerefusion ikke Anvendelse.

§ **5**. Af de i Henhold til § 3 afholdte Udgifter til Arbejdsløn til de i § 4, Stk. 1—2, nævnte arbejdsløse afholder Landets Kommuner 30 pCt., saaledes at Beløbet afholdes efter Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 5, om Kommunernes Andel i Tilskuddet til de anerkendte Arbejdsløshedskasser.

§ **6**. Afgørelsen af, hvorvidt et Statsarbejde kan bringes til Udførelse i Henhold til denne Lov, træffes af Socialministeren efter Samraad med den Minister, under hvis Omraade Arbejdet henhører, og Socialministeriets Arbejdsudvalg.

§ **7**. Finansministeren bemyndiges til at tilvejebringe de Beløb, der i Henhold til denne Lov stilles til Raadighed, ved Udstedelse af rentebærende Statsobligationer.

Almindelige Bestemmelser.

§ **8**. [1]) For Arbejde ved Foranstaltninger efter denne Lov ydes der Arbejderne den Løn, der i Henhold til gældende almindelig Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde, eller, hvis saadan Overenskomst ikke findes, Løn efter Særoverenskomst. Socialministeren skal paa Anfordring sørge for, at de omtalte Overenskomster stilles til Arbejdsgiverens Disposition.

[2]) Vilkaarene for de i denne Lov omhandlede Arbejder skal med Hensyn til Arbejdstid fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men at det dog stadig er af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde; saafremt de to sidste Formaal fuldt ud kan opnaas ved Nedsættelsen af den normale Arbejdstid med en Fjerdedel — enten gennem en Nedsættelse af den daglige Arbejdstid,

gennem Nedsættelse af Antallet af Arbejdsdage pr. Uge eller ved Indførelsen af et alternerende Arbejdssystem —, skal mindst en saadan Nedsættelse af Arbejdstiden finde Sted. Nedsættelsen i Arbejdstiden bør fastsættes saaledes, at de ved paagældende Arbejde beskæftigede Arbejdere ikke indenfor samme Uge kan have Beskæftigelse og oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse. 1 Maj. Nr. 108.

§ **9**. Socialministeren kan fastsætte de nærmere Regler til Gennemførelsen af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser, herunder om Kommunernes Medvirken bl. a. i Henseende til Indberetning om og Udvælgelse af de arbejdsløse, samt til Samarbejdet mellem Kommunerne og den offentlige Arbejdsanvisning.

§ **10**. Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 5 og 7, har ikke Gyldighed, saa længe nærværende Lov er i Kraft.

§ **11**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft og har Gyldighed indtil 31. Marts 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 16. 607—9. Udg. 7. Maj.

Lov om en Smørordning.

6 Maj. Nr. 109.

§ **1**. 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan med Tilslutning af Landbrugsraadet lade opkræve en Afgift pr. kg Smør, der sælges paa Hjemmemarkedet eller fremstilles til erhvervsmæssig Anvendelse i egen Virksomhed.

2. Afgiften fastsættes saaledes, at Prisen paa Smør forhøjes med et Beløb, som udgør Forskellen mellem Københavns Smørnotering og 2 Kr. 20 Ø. pr. kg i Tidsrummet 7. Maj—3. Juni d. A., 2 Kr. 30 Ø. pr. kg i Tidsrummet 4. Juni—1. Juli d. A., 2 Kr. 40 Ø. pr. kg i Tidsrummet 2. Juli—29. Juli d. A. og 2 Kr. 50 Ø. pr. kg. i Resten af indeværende Aar.

3. Ud over de i Stk. 2 omhandlede Afgifter yder Staten et Tilskud paa 25 Øre pr. kg Smør og beregnet Smør af Mælk og andre Mejeriprodukter — Ost dog undtaget —,

6 Maj. Nr. 109.

der sælges paa Hjemmemarkedet, dog saaledes, at Tilskuddet formindskes i samme Grad, som Noteringen stiger over 2 Kr. 50 Ø. pr. kg.

4. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan efter nærmere af ham foreskrevne Regler, naar fornødne Kontrolforanstaltninger er tilvejebragt, med Tilslutning af Landbrugsraadet, i Stedet for den i Stk. 2 omhandlede Afgift pr. kg Smør lade opkræve en tilsvarende Afgift pr. kg Mælk, der sælges paa Hjemmemarkedet enten som Mælk eller som Produkter heraf.

§ **2**. 1. Afgifter og Statstilskud, jfr. § 1, indgaar i en Fond, der sorterer under Ministeren for Landbrug og Fiskeri og anvendes efter Regler fastsatte af Ministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet.

2. Afgifterne vil i Tilfælde af manglende Betaling kunne inddrives ved Udpantning.

3. Ministeren for Landbrug og Fiskeri er privilegeret Fordringshaver for Afgifterne overensstemmende med Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 33, 2., c. Naar den, hvem Afgiftspligten paahviler, dør eller gaar fallit, skal Skifteretten uopholdelig give Ministeren for Landbrug og Fiskeri Meddelelse derom.

§ **3**. 1. Til Fremme af Hjemmeforbruget af Mælk bemyndiges Socialministeren til af Statskassen at anvende et Beløb af 3 Mill. Kr. til Hjælp til trængende Personers Indkøb af Sødmælk i Lovens Gyldighedsperiode. Beløbet fordeles mellem Kommunerne i samme Forhold, i hvilket der er stillet Beløb til Raadighed for Kommunerne til Fordeling af Oksekød ved § 1, Stykkerne 2 og 3, i Lov Nr. 268 af 22. December 1936 om Fordeling af Oksekød til trængende Personer, og eventuelt uanvendte Beløb fordeles efter samme Regler som i den nævnte Lovs § 1, Stk. 4.

2. Det paahviler Kommunerne ved Fastsættelsen af Hjælpen til trængende Familieforsørgere at tage særligt Hensyn til, hvor mange Børn vedkommende forsørger i Hjemmet.

3. Forsaavidt en Kommune for at opnaa en tilfredsstillende Ordning anser det for ønskeligt at anvende et større Beløb end det, der efter Stk. 1 stilles til Kommunens Raadighed, afholdes det resterende Beløb af vedkommende Kommunes Kasse, dog at der kun maa finde mindre væsentlige Overskridelser Sted af det til Kommunens Raadighed stillede Beløb. 6 Maj. Nr. 109.

4. I øvrigt finder de i §§ 2—5 i fornævnte Lov af 22. December 1936 indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse med de fornødne Lempelser.

§ **4.** 1. Til Støtte for en Markedsregulering af Smør kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri indenfor et Tidsrum af 3 Aar udlaane et Beløb paa indtil 3 Mill. Kr. under Forudsætning af, at der ved Foranstaltning af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation til samme Formaal stilles til Raadighed et Beløb af 2 Mill. Kr.

2. De Beløb, der ved Reguleringen maatte gaa tabt, fordeles med 3 Femtedele paa Statstilskuddet og 2 Femtedele paa det af Fællesorganisationen til Raadighed stillede Beløb. Det til Statskassen til enhver Tid skyldige Beløb skal forrentes med 2 pCt. aarlig.

3. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan indenfor et Tidsrum af 3 Aar paa nærmere fastsatte Vilkaar udlaane et Beløb af indtil 3 Mill. Kr. af Statskassen til De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation til Dækning af de til Opførelse og Drift af Kølehuse medgaaede Udgifter eller efter Forhandling med Finansministeren yde Fællesorganisationen Tilskud til Benyttelse af allerede bestaaende Kølehuse. Det til Statskassen til enhver Tid skyldige Beløb skal forrentes med 2 pCt. aarlig og afdrages med 1 pCt. aarlig. Ministeren for Landbrug og Fiskeri har 1ste Prioritets Panteret i Kølehusene for de til Statskassen til enhver Tid skyldige Beløb. Kølehusene, der ikke maa sælges uden Ministerens Tilladelse, skal fortrinsvis anvendes til Opbevaring af Smør, men kan ogsaa anvendes til Opbevaring af andre let fordærvelige Landbrugsvarer.

6 Maj. Nr. 109.

§ **5**. 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan paabyde, at Udførsel her fra Landet af Mælk og Mejeriprodukter kun maa foregaa gennem dertil af ham paa nærmere Betingelser autoriserede Eksportører.

2. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan forbyde Indførsel her til Landet af Mælk og Mejeriprodukter.

§ **6**. 1. De nærmere Bestemmelser vedrørende Gennemførelsen af denne Lov fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

2. De med Gennemførelsen forbundne Udgifter afholdes af den i § 2, Stk. 1, omhandlede Fond.

§ **7**. 1. Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af Loven fastsatte Bestemmelser straffes, forsaavidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne tilfalder den i § 2, Stk. 1, omhandlede Fond.

2. Ansvarlig for en Overtrædelse er den paagældende Virksomheds Ejer eller Bruger. Saafremt denne er et Andels-, Aktieselskab eller lignende, og Overtrædelsen kun medfører Bødestraf, skal Virksomheden ved Formanden for Selskabets Bestyrelse drages til Ansvar.

3. Sagerne behandles som Politisager, medmindre sigtede indgaar paa at lade Sagen afgøre med en af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsat Bøde. En af Ministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning som en Retsafgørelse.

§ **8**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft og har Gyldighed indtil Udgangen af 1937.

Lov-Tid. A. Nr. 16. 610—12. Udg. 7. Maj.

6 Maj. **Sundhedsstyrelsens Cirk.** til Landets Læger.

Da Sundhedsstyrelsen har bragt i Erfaring, at der hersker en Del Usikkerhed med Hensyn til Forstaaelsen af Lov af 30. Marts 1906 om Foranstaltninger mod Udbredelse af venerisk Smitte, skal Sundhedsstyrelsen efter Forhandling

med Indenrigsministeriet fremsætte følgende vejledende Be- 6 Maj.
mærkninger.

Lovens Bestemmelser omfatter kun Behandling af Syfilis, Gonorré og Ulcus venereum, jfr. § 17, men ikke af Genitallidelser som Urethritis simplex, Condylomer, Herpes, Phimosis, Balanopostitis, Fluor albus, Morpioner etc., for hvilke Lidelser der derfor heller ikke af visiterende Læger vil kunne foreskrives Medicin paa det offentliges Regning. Loven gælder endvidere kun de 3 nævnte Sygdomme i deres *smittende* Stadium, da Bestemmelsernes Formaal er at bekæmpe Smittefaren og derigennem Sygdommenes Udbredelse. Derfor gør Loven det til Pligt for enhver, der lider af smittefarlig Kønssygdom, at underkaste sig Behandling, og forsaavidt vedkommende ikke undergiver sig tilbørlig privat Lægebehandling, f. Eks. gennem sin Sygekasse, er han pligtig at underkaste sig Behandling for offentlig Regning. *Behandlingen skal saaledes ikke nødvendigvis og tvungent altid være for offentlig Regning.*

Medens Isolation paa Sygehus ved de epidemiske Sygdomme er den naturlige Foranstaltning, er ved de veneriske Sygdomme den ambulante Behandling i Loven forudsat at være Normalmetoden, og kun i Undtagelsestilfælde, jfr. Lovens § 5, vil Sygehusbehandling for offentlig Regning af Hensyn til Smittefaren være paakrævet. Sygehusophold alene for at gennemgaa en antisyfilitisk Behandling vil derfor ogsaa kun undtagelsesvis være paakrævet.

Til Vejledning med Hensyn til Spørgsmaalet, hvornaar Behandling for offentlig Regning kan finde Sted, skal Sundhedsstyrelsen give følgende Anvisninger.

Det smitsomme Stadium i *Syfilis* sammenfalder praktisk taget med de første ca. 3 Aar efter Infektionen eller konstateret smittefarligt Udbrud.

Behandling for offentlig Regning kan derfor ikke finde Sted af sensyfilitiske Lidelser i Hud eller Slimhinder eller af sensyfilitiske Lidelser i Knogler, Kar, Nervesystem eller indre Organer, lige saa lidt som ved serologisk Recidiv som isoleret Symptom.

6 Maj. Hos Kvinder stiller Sagen sig dog saaledes, at disse endnu mange Aar efter Infektionen vil kunne føde syfilitiske Børn. Under Svangerskab bør derfor enhver Kvinde, som har haft Syfilis (ogsaa medfødt), være berettiget til vederlagsfri, antisyfilitisk Behandling, uanset hvor mange Aar, der er forløbet efter Infektionen.

Hvad angaar *kongenit Syfilis*, giver Loven ikke Hjemmel for vederlagsfri Behandling af andre Grunde end iøvrigt for Syfilis, jfr. ovenfor; et Barn, der er født af en syfilitisk Moder, vil saaledes kunne *behandles* vederlagsfrit — ogsaa paa Welanderhjem — de første 3—4 Aar efter Fødslen og vil kunne *observeres* vederlagsfrit indtil godt 1 Aar paa Welanderhjem eller Socialafdeling.

Ved den gonorroiske Infektion vil det positive GK-Fund være afgørende, og metastatiske Lidelser som Arthroitis, endogene Oftalmier etc., der ikke frembyder Smittemuligheder, kan ikke behandles for offentlig Regning.

7 Maj. Nr. 119. **Lov om Forbud mod Overarbejde.**

§ **1**. Denne Lovs Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Arbejdere, der er beskæftiget

a) i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Virksomheder samt andre Haandværks- og Industrivirksomheder, herunder Gas- og Elektricitetsværker,
b) i Stenbrud, Kalkbrud, Stenhuggerier og lignende Virksomheder, herunder ved Skærveknusning og Arbejde i Grusgrave,
c) ved Opførelse og Reparation af Huse og Bygninger samt ved Anlæg og Istandsættelse af Veje, Jernbaner, Havne, Telegraf- og Telefonledninger, Vand-, Gas-, Elektricitets- og Kloakledninger, Brolægning og lignende Arbejder,
d) ved Transport af Passagerer eller Gods ad Vej eller Jernbane,
e) i Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed samt
f) i Hotel- og Restaurationsvirksomhed.

§ **2.** [1]) Ved Overarbejde forstaas Arbejde ud over den Tid, som ifølge Overenskomst udgør den normale Arbejdstid i paagældende Fag eller faglige Omraader. 7 Maj. Nr. 119.

[2]) Det betragtes dog ikke som Overarbejde, at der i Virksomheder, der er afhængige af elementære Drivkræfter eller andre uregelmæssigt virkende Forhold — efter Overenskomst mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer —, arbejdes ud over Fagets eller Fagomraadets normale daglige Arbejdstid, naar blot Arbejdstiden i Gennemsnit i en Periode paa 1 Maaned ikke overskrider den overenskomstmæssige Arbejdstid.

[3]) Ej heller betragtes det som Overarbejde, at Arbejdstiden som Følge af, at den paa en eller flere af Ugens Dage ifølge Lov, Sædvane eller Overenskomst mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer er mindre end den almindelige daglige Arbejdstid, paa Ugens øvrige Dage overskrider denne med et tilsvarende Timeantal, naar Overskridelsen blot ikke udgør mere end 1 Time daglig. Dog kan Socialministeren, forsaavidt Jernbanetransport angaar, tillade, at Overskridelsen udgør mere end 1 Time daglig.

[4]) Ved Virksomheder med regelmæssig Døgndrift betragtes de Overskridelser af den normale Arbejdstid, som Døgndriftloven af 12. Februar 1919 tillader, ikke som Overarbejde.

§ **3.** [1]) Overarbejde er — med de Undtagelser, der følger af nedenstaaende Bestemmelser — forbudt. Hvile- og Spisetider medregnes ikke i den normale Arbejdstid, naar det staar Arbejderne frit for under disse at fjerne sig fra Arbejdspladsen.

[2]) Den Omstændighed, at en Arbejdsgiver eller Arbejder ikke tilhører vedkommende Organisation, kan ikke fritage ham for Overholdelsen af de Regler, der i Henhold til Bestemmelserne i denne Lov gælder for Personer, der er Medlemmer af Organisationerne.

7 Maj. Nr. 119.

§ **4**. Overarbejde er tilladt i følgende Tilfælde:

a) naar uforudseelige Hændelser i væsentlig Grad har forstyrret eller truet med at forstyrre den jævne Drift, samt naar saadanne Hændelser nødvendiggør Overarbejde, for at Raastoffer, Varer eller andre Værdier ikke skal tage Skade,

b) naar den sædvanlige Drift ikke kan gaa sin Gang, uden at enkelte Arbejdere maa begynde før eller slutte senere end de andre Arbejdere, og Forholdet ikke skønnes at kunne ordnes ved en Forskydning af Arbejdstiden for disse Arbejderes Vedkommende, dog at vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer herom skal være enige,

c) naar paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer skønner, at særlige Forhold gør det ønskeligt for et vist Tidsrum at fremskynde eller forøge Arbejdet i en vis Industri eller en vis Virksomhed,

d) naar Arbejdsgiveren skønner det nødvendigt, at enkelte Arbejdere anvendes til Overarbejde, og Enighed derom kan opnaas med paagældende Arbejdere. I Bedrifter, hvor der findes Tillidsmand, skal dog — om muligt — denne give sit Samtykke.

§ **5**. [1]) Det Antal Timer, der i Henhold til § 4 udføres som Overarbejdstimer, skal udlignes ved Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer indenfor den normale Arbejdstid. Udligningen skal paabegyndes snarest muligt og om muligt være afsluttet inden 14 Dage efter Overarbejdets Afslutning. Disse Regler for Udligning kan dog fraviges, forsaavidt der mellem vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisation er sluttet Overenskomst om en tillempet Ordning. En saadan Overenskomst skal godkendes af Socialministeren.

[2]) Indskrænkning i Beskæftigelsen som Følge af Sæsonen eller Vejrligets Indflydelse paa den daglige Arbejdstid betragtes ikke som Udligning af præsteret Overarbejde.

[3]) Det i Henhold til § 4 tilladte Overarbejde skal, uanset at det udlignes ved Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer indenfor den normale Arbejdstid, aflønnes med den i paagældende Overenskomst for almindeligt Overarbejde fastsatte Betaling. 7 Maj. Nr. 119.

§ **6**. Det paahviler vedkommende Arbejdsgiver efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler:

a) ved Opslag paa synlige Steder i Arbejdslokalet eller paa andet dertil egnet Sted at bekendtgøre Tiden for Arbejdets Begyndelse og Ophør samt, hvor der arbejdes med Skifter, Tiden for hvert enkelt Holds Begyndelse og Ophør,

b) paa samme Maade at bekendtgøre Hvile- og Spisetider, som ikke medregnes i Arbejdstiden (jfr. § 3, Stk. 1, 2det Pkt.), samt

c) at indføre Bemærkning om stedfundet Overarbejde i en særlig Overarbejdsjournal.

§ **7**. [1]) Uenighed om præsteret Overarbejdes Lovlighed eller dettes Udligning indenfor den normale Arbejdstid kan af Hovedorganisationerne indenfor paagældende Fag eller faglige Omraade forelægges for et af Arbejdsraadet indenfor dets Midte nedsat Udvalg paa 3 Medlemmer, nemlig Raadets Formand, en Repræsentant for Arbejdsgiverne og en Repræsentant for Arbejderne.

[2]) Udvalgets Afgørelser er endelige.

§ **8**. [1]) Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der imod denne Lovs Bestemmelser anvender nogen Arbejder til Arbejde, er for hver saadan ulovlig sysselsat Person ifaldet en Bøde paa ikke under 10 Kr., dog saaledes, at Overtrædelsen kun paatales, saafremt det i § 7 omhandlede Udvalg eller den faglige Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation, der omfatter det Arbejdsomraade, hvorunder paagældende Arbejde falder, stiller Krav derom.

[2]) Den Arbejder, der udfører Arbejde i Strid med Lovens Bestemmelser, straffes med Bøde, dog saaledes, at Overtræ-

7 Maj. Nr. 119.

delsen kun paatales, saafremt Udvalget eller den faglige Arbejderorganisation, der omfatter det Arbejdsomraade, indenfor hvilket hans Arbejde falder, stiller Krav derom.

[3]) Bøderne tilfalder vedkommende Kommunekasse.

§ **9**. Socialministeren kan for saadanne Fags eller Branchers Vedkommende, hvor Arbejdsløsheden er ringe, dispensere fra Lovens Bestemmelser.

§ **10**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Oktober 1937 og er gældende indtil 1. April 1940.

Lov-Tid. A. Nr. 18. 684—86. Udg. 15. Maj.

7 Maj. Nr. 120.

Lov om Lærlingeforholdet.

Kapitel I.

Lærekontrakters Oprettelse og Indhold.

§ **1**. [1]) Enhver Haandværker, industridrivende, handlende, Beværter, Gartner eller anden næringsdrivende (herunder næringsdrivende Selskaber samt Andels- og Forbrugsforeninger), der antager en Person under 18 Aar til at arbejde i sin Virksomhed, skal — forsaavidt den paagældende ikke allerede er udlært i Faget eller vedkommende Del af Faget — sørge for, at der, forinden vedkommende træder i Arbejde, *oprettes skriftlig Lærekontrakt* med tydelig Angivelse af, i hvilket Fag eller Del af et Fag Lærlingen skal oplæres, og at Kontrakten af den stedlige Politiøvrighed, i København og paa Frederiksberg Arbejdsdirektoratet, forsynes med Paategning om, at den er affattet i Overensstemmelse med nærværende Lovs Forskrifter. Efterkommes disse Bestemmelser ikke, har Overenskomsten om Antagelsen ingen Gyldighed, jfr. endvidere § 23.

[2]) Ingen kan indtræde i Lærlingeforhold, forinden den paagældende er lovlig udskrevet af Skolen og fyldt 14 Aar.

[3]) Foranstaaende Bestemmelser om Oprettelse af skriftlig Lærekontrakt finder dog *ikke Anvendelse,*

1) naar den umyndige er antaget som Bud, Haandlanger eller lignende eller til Udførelse af Arbejde, der udelukkende eller i det væsentlige kun bestaar i Ind- og Udpakning, Afvejning, Ombæring af Varer og lign. Arbejder, som ikke falder ind under Udøvelse af Faget, 7 Maj. Nr. 120.

2) naar Ansættelsen paa Grund af den paa Arbejdsstedet raadende Arbejdsdeling alene angaar Udførelsen af et vist Specialarbejde, som ikke fordrer nogen faglig Uddannelse,

3) naar den umyndige antages til Arbejde, der bestaar i Udlevering af Varer i Forretninger, hvis Omfang og Art er af en saadan Beskaffenhed, at der ikke er Mulighed for at give en faglig Uddannelse,

4) paa Læreforhold indgaaede imellem Forældre og Børn. For saadanne Læreforhold gælder Bestemmelserne i Lovens Kapitel III om Lærlingens Uddannelse, Svendeprøve m. v. — dog med Undtagelse af § 11, Stk. 7 — samt Bestemmelserne om Berettigelse til at antage og oplære Lærlinge i § 2 og om Læretiden i § 3, Stk. 2 og 4.

[4]) Spørgsmaal om, hvorvidt et Fag (eller Del deraf), for hvis Lærlinge der ikke hidtil har været anvendt Lærekontrakt, anses som henhørende under denne Lov, afgøres af Socialministeren og Handelsministeren i Forening efter forudgaaende Forhandling med det paagældende Fags Organisationer.

[5]) Forsaavidt den praktiske og teoretiske Uddannelse indenfor et Fag eller i Virksomheder af særlig Karakter er ordnet paa en efter Forholdene fuldt ud betryggende Maade, og de paagældende Lærlinges Lønningsforhold ligeledes gor det ubetænkeligt, kan Socialministeren og Handelsministeren i Forening efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg og Lærlingeraadet meddele Fritagelse for Oprettelse af Lærekontrakt.

[6]) Socialministeren og Handelsministeren i Forening træffer efter Indstilling fra Lærlingeraadet, jfr. § 20, Bestemmelse om, i hvilket Omfang Loven skal finde Anvendelse paa:

7 Maj. Nr. 120.

1) Personer, der ikke er beskæftiget som Lærlinge, men som søger som Forberedelse til eller Supplering af en Skole- eller Højskoleuddannelse at erhverve sig Kendskab til enkelte Dele af et Fag,

2) Personer, der paa Grund af legemlige eller aandelige Svagheder er indskrænket i deres Erhvervsevne, eller som under Børneforsorg er anbragt udenfor Hjemmet,

3) Personer, der opholder sig i Fængsel, derunder Ungdomsfængsel.

[7]) Ved Antagelse som under Stk. 3, Nr. 2—3, anført skal der oprettes *skriftlig Kontrakt*, der er affattet i Overensstemmelse med de i § 5 givne Bestemmelser. Undlades dette, har Overenskomsten om Antagelsen ingen Gyldighed, jfr. endvidere § 23. Tvivlsspørgsmaal om, hvorvidt en Person er omfattet af Bestemmelsen i Stk. 3, Nr. 1, eller af Bestemmelsen i Stk. 3, Nr. 2, afgøres af vedkommende faglige Udvalg.

[8]) Den kontraktgodkendende Myndighed skal ved Socialministerens Foranstaltning være forsynet med Blanketter til Lærekontrakter og de i Stk. 7 omhandlede Kontrakter. Blanketterne udleveres uden Betaling.

[9]) Loven finder Anvendelse paa de af Stat og Kommune beskæftigede Personer under 18 Aar, medmindre en Antagelse i Henhold til Tjenestemandsloven maatte foreligge.

§ **2.** [1]) *Uberettiget* til at antage og oplære Lærlinge er:

1) den, der ikke selv er faglig oplært i det Fag, hvori Lærlingen skal antages til Oplæring, medmindre Lærlingens Oplæring paa betryggende Maade er overdraget en i Virksomheden beskæftiget, faglig uddannet Person, der iøvrigt opfylder de i denne Lov fastsatte Betingelser for at oplære Lærlinge; dog er den, der i 5 Aar har drevet Handelsvirksomhed som Hovederhverv, berettiget til at antage Lærlinge, selv om han ikke er faglig oplært,

2) den, der ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have opnaaet Æresoprejsning eller, forsaavidt angaar Tiden efter den

1. Januar 1933, er frakendt de borgerlige Rettigheder uden at have generhvervet disse, 7 Maj. Nr. 120.

3) den, i hvis Bedrift eller Forretning der 3 Gange er forefaldet Standsninger — Lockout, Strejke eller tvingende Naturforhold dog undtaget —, som har givet Anledning til Ophævelse af Lærekontrakter, jfr. § 15, Stk. 1, Nr. 2,

4) den, der 2 Gange i Løbet af 10 Aar har gjort sig skyldig i saadanne Brud paa Lærekontrakter, at disses Ophævelse er blevet en Følge heraf.

[2]) Den, der 2 Gange i Løbet af 10 Aar ved Voldgift, jfr. § 22, er idømt Erstatning til en Lærling for at have ladet det mangle paa tilbørlig Omhu for Lærlingens Uddannelse, skal ligeledes være uberettiget til at antage og oplære Lærlinge, medmindre Lærlingens Uddannelse paa Grund af Virksomhedens Omfang, eller fordi den næringsdrivende ikke selv er faglig uddannet, jfr. Stk. 1, Nr. 1, har maattet betros en i Virksomheden ansat Person; har denne ved sin Forsømmelighed 2 Gange i Løbet af 10 Aar foraarsaget Idømmelse af saadan Erstatning, mister han Retten til at uddanne Lærlinge. Saafremt Virksomheden paa Grund af idømt Erstatning 2 Gange i Løbet af 10 Aar har maattet skifte en saadan ledende Person og atter bliver idømt Erstatning, fortaber Virksomheden Retten til at uddanne Lærlinge.

[3]) Den, som ved Voldgift, jfr. § 22, er idømt Erstatning uden at have udredet denne indenfor en ved Kendelsen fastsat Frist, mister ligeledes Retten til at uddanne Lærlinge.

[4]) Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person efter sin Uddannelse og sit Kendskab til Faget maa betragtes som faglig oplært, afgøres af den kontraktgodkendende Myndighed, i Tvivlstilfælde efter Forhandling med det i § 19 omhandlede faglige Udvalg. Afgørelsen kan indankes for Socialministeren, der afgør Sagen efter Samraad med Handelsministeren, for Gartnerfagets Vedkommende efter Samraad med Landbrugsministeren.

[5]) Socialministeren kan efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg og Lærlingeraadet og efter

7 Maj. Nr. 120. Samraad med Handelsministeren gøre Undtagelse fra de i Stk. 1, Nr. 3 og 4, og Stk. 2 og 3 fastsatte Bestemmelser, forsaavidt Omstændighederne maatte tale herfor.

§ **3.** [1]) *Læretidens Varighed* bestemmes i Kontrakten. Den i § 6 omhandlede Prøvetid er indbefattet under Læretiden.

[2]) De i § 19 nævnte faglige Udvalg fastsætter den for de paagældende Fag gældende Minimums- og Maksimumslæretid. Saafremt der indenfor Udvalget ikke er Enighed om Læretidens Fastsættelse, kan et Mindretal indenfor Udvalget indanke Spørgsmaalet for Lærlingeraadet, hvis Afgørelse er endelig. For intet Fag maa Læretiden overstige 4 Aar; dog kan Socialministeren efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg og Lærlingeraadet og efter Samraad med Handelsministeren, hvor faglige Hensyn taler derfor, tillade, at Læretiden i et Fag udstrækkes indtil et Aar ud over den fornævnte Grænse.

[3]) Naar Lærlingen ved Kontraktens Oprettelse er over 15 Aar, skal Kontrakten foruden af Værgen medunderskrives af Lærlingen selv, hvis den skal være bindende efter Lærlingens 20de Aar.

[4]) Lærlingeraadet skal paa derom af Læremester og Lærling (Værge) i Forening indgivet Andragende være bemyndiget til at tillade, at Læretiden *afbrydes* for et Tidsrum af højst 1 Aar for derved at give Lærlingen Lejlighed til at besøge et teoretisk Undervisningskursus.

§ **4.** [1]) Det skal ved Kontrakten nøjagtig bestemmes, paa hvilke *økonomiske Vilkaar* Lærlingen skal arbejde i Læretiden. I Fag, hvor der findes en gennem kollektiv Overenskomst mellem Fagets Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer fastsat Løn, skal mindst denne Løn betales. I Fag, hvor der ikke findes en saadan Overenskomst, nedsættes der et Nævn, bestaaende af 2 af hver af de paagældende faglige Organisationer udpegede Medlemmer samt af en af Den faste Voldgiftsret udnævnt Formand; saafremt et Flertal af de af Organisationerne udpegede Medlemmer er enigt om Fast-

sættelse af en Mindsteløn, skal der i Læreforholdet indenfor Faget mindst betales den saaledes fastsatte Løn. Meddelelse om Fastsættelsen skal tilstilles de kontraktgodkendende Myndigheder, der paaser, at den i Lærekontrakter i det paagældende Fag vedtagne Løn ikke ligger under den af Nævnet fastsatte Mindsteløn. Forsaavidt der ikke vindes Tilslutning fra et Flertal blandt de af Organisationerne udpegede Medlemmer om Fastsættelsen af en Mindsteløn, er Nævnets Formand berettiget til at offentliggøre Resultatet af Forhandlingerne og derunder at anføre sit eget Standpunkt. Læremesteren skal betale den i nærværende Lovs § 12 omhandlede Undervisning; de fornødne Rekvisitter og Undervisningsmaterialer, der skal betales af Læremesteren, udleveres Lærlingen af Skolen. Lærlingen og dennes Forældre er ansvarlige for de udleverede Rekvisitter og Undervisningsmaterialer. Læremesteren skal bestride Udgifterne ved Lærlingens Aflæggelse af Svendeprøve. 7 Maj. Nr. 120.

[2]) Der skal i Kontrakten optages Bestemmelse om Ferie med Løn for Lærlingen. Forsaavidt Lærlingen har Kost og Logi hos Læremesteren, skal denne udrede Kostpenge under Ferien. Kostpengene fastsættes, hvis mindelig Overenskomst ikke kan naas, efter de stedlige Forhold, dog ikke til under 1 Kr. om Dagen. Ferien skal mindst vare 14 Dage og falde i Tiden fra 1. Maj til 15. September. Lærlingeraadet kan dog efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg tillade, at Ferien lægges udenfor det nævnte Tidsrum, forsaavidt særlige Forhold indenfor et Fag paa afgørende Maade taler herfor. Lærlingeraadet kan derhos efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg tillade en Graduering af Ferien indenfor et Fag, saaledes at der indrømmes Lærlingene en længere Ferie i de første Læreaar og en kortere i de senere; den gennemsnitlige Ferie i hele Læretiden maa dog ingen Sinde være mindre end 12 Arbejdsdage aarlig, og Ferien skal i det sidste Læreaar udgøre mindst 9 Arbejdsdage.

[3]) Der maa ikke i Kontrakten optages Bestemmelse om, at Lærlingen efter udstaaet Læretid eller indenfor et vist

7 Maj. Nr. 120.

Tidsrum derefter ikke maa tage Arbejde i det paagældende Fag eller drive Forretning i samme, eller om, at Lærlingen efter Læretidens Udløb skal arbejde hos Læremesteren for en bestemt Løn. Der maa ikke i Kontrakten indeholdes Bestemmelser, der direkte eller indirekte fastsætter Omfanget af den Erstatning, der i Tilfælde af eventuelt Kontraktbrud vil være at erlægge. Enhver udenfor Kontrakten indgaaet Forpligtelse, der strider imod de her givne Bestemmelser, er ugyldig.

§ **5**. De i § 1, Stk. 7, omhandlede *Arbejdskontrakter* skal indeholde Bestemmelser om, til hvilket Arbejde den paagældende er antaget, om Kontraktens Gyldighedstid, om Opsigelsesvarsel og Lønvilkaar samt om, at den paagældende for Arbejdsgiverens Regning skal være sygeforsikret i en anerkendt Sygekasse og invalideforsikret i Overensstemmelse med de herom i § 9, Stk. 1, for Lærlinge fastsatte Bestemmelser. De i § 4, Stk. 2, indeholdte Regler om Ferie finder ogsaa Anvendelse med Hensyn til Specialarbejdere.

§ **6**. Af Læretiden anses de 6 første Maaneder som en gensidig *Prøvetid*, i hvilken saavel Læremesteren som Lærlingen, hvis han i Løbet af denne Tid har naaet 18 Aars Alderen, og ellers hans Forældre eller Værge uden Angivelse af nogen Grund kan forlange Kontrakten hævet. I saa Fald er ingen af Parterne berettiget til Erstatning hos den anden, medmindre udtrykkelig Bestemmelse derom er indført i Kontrakten.

Kapitel II.

Parternes gensidige Forpligtelser.

§ **7**. *Lærlingen* skal være Læremesteren til Medhjælp ved Arbejdet i Virksomheden, saa vidt som hans Arbejdskraft og Færdighed muliggør det.

§ **8**. [1]) *Læremesteren* maa ikke anvende Lærlingen til Arbejder, der er skadelige for hans Sundhed eller ikke staar i Forhold til hans Kræfter, ligesom han ikke maa anvende ham til andet Arbejde end det, der henhører til Forretningens Virksomhed, og kun undtagelsesvis til Arbejde, der ikke

vedrører hans Uddannelse i Faget. Læremesteren skal, saa vidt det staar i hans Magt, værne Lærlingen mod Mishandling fra andre i Virksomheden beskæftigede Personers eller fra Læremesterens Husstands Side. 7 Maj. Nr. 120.

[2]) Saafremt Lærlingen har Bopæl hos Læremesteren, skal der af denne anvises ham et forsvarligt indrettet Værelse med eget Sengested. Værelset, der skal være forsynet med Bræddegulv, skal være lyst og luftigt med let aabnelige Vinduer og have et Rumindhold af mindst 16 m^3 for 1 Person, 25 m^3 for 2 Personer og 34 m^3 for 3 Personer. Intet Værelse maa anvendes til Natteophold for flere end 3 Personer. Værelset skal være forsynet med Bord. Vaskestel og Stol skal forefindes for hver Beboer. Rene Lagener skal gives mindst een Gang om Maaneden og rent Haandklæde mindst een Gang om Ugen. Findes Værelset i en Staldbygning, maa der ikke være direkte Indgang fra Stalden. Om Vinteren skal der anvises Lærlingen et behørigt opvarmet Værelse til Ophold i Fritiden.

§ **9.** [1]) Læremesteren skal paase, at Lærlingen er Medlem af en anerkendt *Sygekasse*; Omkostningerne herved samt ved Lærlingens Invalideforsikring udredes af Læremesteren. Læremesteren er ikke berettiget til at kræve, at Lærlingen skal udtræde af den anerkendte Sygekasse, af hvilken han ved Læreforholdets Begyndelse er Medlem.

[2]) Saafremt en Lærling bliver lidende af en uhelbredelig *Sygdom*, eller der tilføjes ham betydelig og vedvarende Skade, skal Læremesteren være berettiget til at opsige Lærekontrakten med 2 Maaneders Varsel. Det samme gælder, saafremt Lærlingen bliver lidende af en langvarig Sygdom, og vedkommende Sygekasselæge efter en Maaneds Forløb skønner, at Sygdommen vil hindre Uddannelsen i mere end 3 Maaneder.

[3]) Kan en Lærling som Følge af Sygdom ikke deltage i Arbejdet, paahviler det Læremesteren, indtil Lærlingeforholdet lovligt ophører — dog ikke ud over et Tidsrum af 3 Maaneder —, at udrede den fastsatte Løn. Sygdommen kan kræves godtgjort ved Lægeattest. Endvidere paahviler det

7 Maj. Nr. 120.

Læremesteren, naar Lærlingen bor hos ham, at udrede Kost og Logi, saalænge Lærlingen forbliver i hans Hus, og i andet Fald Kostpenge, dog ikke for et længere Tidsrum end 8 Uger. Kostpengene bortfalder for den Tid, Lærlingen maatte være indlagt paa et Sygehus eller en lignende Anstalt for Sygekassens Regning eller uden Betaling for almindelig Kur og Pleje. Bestemmelsen i § 4, Stk. 2, 3die Pkt., om Fastsættelsen af Kostpengene finder tilsvarende Anvendelse.

[4]) Skulde der være sluttet Overenskomst om, at Lærlingeforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemsøgt af Sygdom, eller skulde der under Sygdommen blive indgaaet Overenskomst om at hæve Lærlingeforholdet, frigøres Læremesteren ikke i Forhold til det offentlige, som Lærlingen maatte falde til Byrde, for de ham foran paalagte Forpligtelser.

[5]) Paadrager Lærlingen sig en Sygdom ved eget utilborligt Forhold, er Læremesteren, saafremt Lærlingen som Følge af Sygdommen ikke kan deltage i Arbejdet, ikke pligtig at betale Løn for det paagældende Tidsrum.

§ **10**. Forinden en indgaaet Lærekontrakt lovligt er hævet, maa Lærlingen ikke af nogen anden tages i Lære eller anvendes som Medhjælp i samme Fag.

Kapitel III.

Lærlinges Uddannelse, Svendeprøve m. v.

§ **11**. [1]) Læretiden skal anvendes saaledes, at Lærlingen efterhaanden *lærer* det Fag eller den Del af Faget, hvori han er antaget til Oplæring, *saa fuldstændigt som muligt*. Ved Læretidens Udløb skal Lærlingen *aflægge Svendeprøve i Faget*.

[2]) I Fag, for hvilke der i Overensstemmelse med Bestemmelsen i § 19, Stk. 5, er fastsat Regler for Uddannelsen, er Læremesteren forpligtet til at følge disse.

[3]) Forsaavidt særlige Forhold indenfor et Fag gør det umuligt eller særdeles vanskeligt at aflægge Svendeprøve i dette Fag, kan Handelsministeren efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg og Lærlingeraadet bestemme, at den i Stk. 1 omhandlede Svendeprøve ikke skal aflægges

i dette Fag. Ligeledes kan Handelsministeren efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg og Lærlingeraadet bestemme, at der ikke vil være at aflægge Svendeprøve af Lærlinge, der har bestaaet en nærmere fastsat Prøve paa en faglig Undervisningsanstalt. Denne Prøve ligestilles i saa Fald med Svendeprøve, jfr. Næringsloven af 28. April 1931 § 22. 7 Maj. Nr. 120.

[4]) Naar Lærlingen har bestaaet Svendeprøven, udfærdiges der i Overensstemmelse med derom af Handelsministeren fastsatte Forskrifter et Bevis (Svendebrev) for, at Prøven er aflagt.

[5]) Saafremt der i Henhold til Stk. 3 ikke kan eller skal aflægges Svendeprøve i Faget, har Læremesteren at meddele Lærlingen et Lærebrev, indeholdende Bevidnelse af, hvor længe han har staaet i Lære, og hvorvidt han har opnaaet Dygtighed i sit Fag. Saadan Bevidnelse udfærdiges i Overensstemmelse med derom af Handelsministeren fastsatte Forskrifter.

[6]) Vægrer en Lærling, der ikke i Medfør af Bestemmelserne i Stk. 3 er fritaget for at aflægge Svendeprøve, sig ved at aflægge Prøven, eller bestaar han ikke denne, skal Læremesteren udfærdige en Attest, som alene maa indeholde Oplysning om, hvor længe Lærlingen har staaet i Lære, og hvoraf fremgaar, at Svendeprøve ikke er aflagt. Attesten udfærdiges i Overensstemmelse med derom af Handelsministeren fastsatte Forskrifter.

[7]) Har Læremesteren ladet det mangle paa tilbørlig Omhu for Lærlingens Uddannelse, og er dette Grunden til, at Lærlingen ikke ved Læretidens Udløb er i Stand til at bestaa Svendeprøven eller kan erhverve Lærebrev med Bevidnelse om Duelighed i Henhold til Stk. 5, er Læremesteren forpligtet til at give Lærlingen Erstatning efter Voldgiftens Skøn, jfr. § 22.

[8]) Saafremt Læreforholdet ikke føres til Ende, er Lærlingen berettiget til af Læremesteren at forlange en skriftlig Bevidnelse af, i hvor lang Tid Læreforholdet har vedvaret. Saadan Bevidnelse udfærdiges i Overensstemmelse med derom af Handelsministeren fastsatte Forskrifter.

[9]) Har Læremesteren i de i Stk. 5, 6 og 8 nævnte Tilfælde

7 Maj. Nr. 120.

givet en vitterligt urigtig Bevidnelse, ifalder han herfor Straf efter Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 162.

[10]) Om de i Henhold til Stk. 4 udfærdigede Svendebreve samt angaaende de af Læremesteren i Henhold til Stk. 5, 6 og 8 udfærdigede Bevidnelser vil der være at afgive Indberetning til Lærlingeraadet i Overensstemmelse med derom af Handelsministeren fastsatte Forskrifter.

§ **12.** [1]) Læremesteren skal holde Lærlingen til paa forsvarlig Maade at deltage i den for Faget almindelige saavel almendannende som *faglige Undervisning* i en af de paa Stedet værende, af Handelsministeren anerkendte, faglige Skoler, forsaavidt ikke den paagældende i Forvejen har gennemgaaet tilsvarende Uddannelse. Det paahviler Forældre eller Værge overfor Lærlingen at støtte Læremesteren i Opfyldelsen af den heromhandlede Forpligtelse. Handelsministeren kan efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg og Lærlingeraadet bestemme, i hvor lang Tid Lærlinge i de forskellige Fag er forpligtet til at deltage i Undervisning i de nævnte Skoler.

[2]) Forsaavidt der indenfor et Fag — under Medvirken af vedkommende faglige Organisationer — oprettes en Dagskole, hvor den i Stk. 1 omhandlede Undervisning gives helt eller delvis, paahviler det de Læremestre, der har Bopæl indenfor en Afstand af 10 km fra Undervisningsbyen, uden Afkortning af den for Lærlingene fastsatte Løn at lade deres Lærlinge deltage i Dagskoleundervisningen i det Tidsrum, Handelsministeren efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg og Lærlingeraadet og efter Samraad med Socialministeren bestemmer.

[3]) Undervisningen for Lærlinge i de af Handelsministeren anerkendte faglige Skoler maa ikke finde Sted efter Kl. 20. Lærlingens Undervisning skal, naar den foregaar om Aftenen, slutte til et Tidspunkt, der ligger mindst 10 Timer forud for hans normale Arbejdstids Begyndelse. Skoletiden samt den Tid, i hvilken Lærlingen arbejder paa Lærestedet, maa sammenlagt ikke overstige den for de udlærte Arbejdere sædvanlig gældende Arbejdstid indenfor vedkommende Fag med mere

end 1 Time gennemsnitlig pr. Dag. Hvor Hensyn til Skolens Tarv og særlige Forhold gør det nødvendigt, kan Handelsministeren efter indhentet Erklæring fra Lærlingeraadet og efter Samraad med Socialministeren gøre Undtagelse fra de i nærværende Stykke indeholdte Bestemmelser. 7 Maj. Nr. 120.

[4]) Vedkommende Skole giver ved Udskrivningen Lærlingen et Bevis for den Undervisning, som Lærlingen har gennemgaaet i Skolen.

[5]) Rammes en af de af denne Lov omfattede Lærlinge af et Ulykkestilfælde under et af de i Stk. 1 og 2 omhandlede Skoleophold, henhører Ulykkestilfældet under den Arbejdsgiveren i Henhold til Ulykkesforsikringslovgivningen paahvilende Risiko.

§ **13**. [1]) Arbejdsgiveren er forpligtet til at give de i § 1, Stk. 7, 1ste Pkt., omhandlede Personer Adgang til at deltage i den almendannende Undervisning i en af de paa Stedet værende, af Handelsministeren anerkendte faglige Skoler eller i en af de paa Stedet værende Aftenskoler, jfr. herved Lov Nr. 190 af 11. Maj 1935. Arbejdsgiveren afholder Udgifterne ved den paagældende Undervisning paa de omhandlede Skoler; de fornødne Rekvisitter og Undervisningsmaterialer, der skal betales af Arbejdsgiveren, udleveres Arbejderen af Skolen. Det paahviler Forældre eller Værge overfor Arbejderen at støtte Arbejdsgiveren i Opfyldelsen af den heromhandlede Forpligtelse, og Arbejderen og dennes Forældre er ansvarlige for de indkøbte Rekvisitter og Undervisningsmaterialer.

[2]) Bestemmelsen i § 12, Stk. 5, finder tilsvarende Anvendelse paa de i Stk. 1 omhandlede Personer.

§ **14**. [1]) Svendeprøverne afholdes af *Svendeprøvekommissioner*, der nedsættes indenfor hvert Fag. Hver Svendeprøvekommissions territoriale Virksomhedsomraade fastsættes af Lærlingeraadet, for Haandværksfagenes Vedkommende efter Indstilling fra Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri og i øvrigt efter Indstilling fra vedkommende faglige Hovedorganisationer. Svendeprøvekommissionerne bestaar af et lige Antal faguddannede Medlemmer, hvoraf Halvdelen skal være Arbejdsgivere og Halvdelen Arbejdere. Medlemmerne vælges af de paagældende faglige

7 Maj. Nr. 120.

Hovedorganisationer; for Haandværksfagenes Vedkommende vælges Arbejdsgiverrepræsentanterne af Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri; for de faglige Hovedorganisationer (Mesterforeninger), som ikke staar som Medlemmer af Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, udpeges Medlemmerne til Svendeprøvekommissionerne efter Indstilling fra vedkommende Fags Hovedorganisation.

[2]) De indenfor hvert Fag nedsatte faglige Udvalg udpeger et lige Antal Arbejdsgivere og Svende til som Skuemestre at bedømme de aflagte Svendeprøver. For Haandværksfagenes Vedkommende udpeges Arbejdsgiverrepræsentanterne dog af Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri efter Indstilling fra vedkommende faglige Udvalg eller af ovenfor nævnte Mesterforenings Hovedorganisation. Skuemestrene skal være faglig oplærte, og for Haandværksfagenes Vedkommende skal Arbejdsgiverrepræsentanterne opfylde Betingelserne for at opnaa »Mester«-Betegnelsen, jfr. Næringsloven af 28. April 1931 § 22. Skuemestrenes Bedømmelse kan overværes af 2 Repræsentanter for vedkommende Svendeprøvekommission.

[3]) De nærmere Regler for Valg af Medlemmer til Svendeprøvekommissionerne, for disses Virksomhed og for Svendeprøvernes Aflæggelse, herunder Regler om Kravene ved disse, fastsættes af Handelsministeren efter indhentet Erklæring fra vedkommende faglige Udvalg og Lærlingeraadet.

[4]) De med Svendeprøvernes Afholdelse forbundne Udgifter afholdes af de respektive Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer.

Kapitel IV.

Læreforholdets Ophør.

§ **15**. [1]) Lærekontrakten *bortfalder*:

1) forsaavidt Læremesteren maatte afgaa ved Døden,
2) forsaavidt Læremesterens Virksomhed ophæves eller paa Grund af Konkurs eller anden Aarsag — herunder dog ikke Lockout, Strejke eller tvingende Naturforhold — standses for et længere Tidsrum end 2 Maaneder.

[2]) Overtages i de i Stk. 1 omhandlede Tilfælde Lære- 7 Maj.
mesterens Virksomhed af en anden næringsdrivende, og er Nr. 120.
den paagældende villig og i Henhold til § 2 berettiget til at antage Lærlingen, kan Lærekontrakten dog fortsættes med den paagældende som Læremester, forsaavidt Lærlingen eller, hvis denne er under 18 Aar, hans Forældre eller Værge ved Paategning paa Kontrakten meddeler Samtykke hertil. Er Lærlingen over 15 Aar, udkræves tillige hans Medunderskrift, forsaavidt Lærlingeuddannelsen først kan være tilendebragt efter hans 20de Aar.

§ **16**. [1]) Kontrakten kan *hæves af Læremesteren*:

1) i Tilfælde af Lærlingens Sygdom overensstemmende med Regelen i § 9,
2) naar Lærlingen gør sig skyldig i væsentlige Brud paa de ham ifølge Lærlingeforholdet paahvilende Pligter, herunder i Lydighedsnægtelse overfor Læremesteren,
3) naar Lærlingen vægrer sig ved at deltage i Undervisningen i de af Handelsministeren anerkendte faglige Skoler eller med vedkommende Undervisningsdirektørs Godkendelse bortvises fra Undervisningen,
4) naar Lærlingen ved Dom frakendes de borgerlige Rettigheder.

[2]) De under Stk. 1, Nr. 2, 3 og 4, nævnte Forhold skal dog ikke berettige Læremesteren til at hæve Kontrakten, naar han ikke inden 2 Maaneder efter, at han fik Kundskab om Forholdet, benytter sig af sin Ret til at ophæve Kontrakten.

§ **17**. [1]) Kontrakten kan *hæves af Lærlingen*, forsaavidt han er fyldt 18 Aar, og ellers af Forældre eller Værge paa hans Vegne:

1) naar Læremesteren ved Dom frakendes de borgerlige Rettigheder,
2) naar Læremesteren gør sig skyldig i væsentligt Brud paa sine Forpligtelser mod Lærlingen,
3) naar Læremesteren ikke — i det Omfang, hvori det efter en almindelig Opfattelse maa anses for rimeligt — vaager

7 Maj. Nr. 120.

over Lærlingens Opførsel og sædelige Forhold og værner ham mod umoralsk Paavirkning,

4) i Tilfælde af, at Læremesterens Virksomhed flyttes til en anden Kommune, og Afstanden fra Lærlingens Bopæl derved forøges med mere end 6 km; det samme gælder i Tilfælde af tilsvarende Flytning af Læremesterens Bopæl, forsaavidt Lærlingen har Kost og Logi hos Læremesteren,
5) naar Lærlingens Hjem flyttes til en anden Kommune, og Afstanden til Lærestedet derved forøges med mere end 6 km,
6) naar Læremesteren er fraværende fra Forretningen i over 3 Maaneder, uden at Lærlingens Oplærelse varetages af en faglig uddannet Person,
7) naar Læremesteren 2 Gange i Løbet af 10 Aar ved Voldgift, jfr. § 22, er idømt Erstatning til en Lærling for at have ladet det mangle paa tilbørlig Omhu for Lærlingens Uddannelse, medmindre Lærlingens Uddannelse paa Grund af Virksomhedens Omfang, eller fordi den næringsdrivende ikke selv er faglig uddannet, jfr. § 2, Stk. 1, Nr. 1, har maattet betros en i Virksomheden ansat Person,
8) naar Lærlingen ved Sygdom eller af anden Grund mister den Evne til at opnaa Uddannelse i Faget, hvoraf han ved Kontraktens Indgaaelse var i Besiddelse, eller naar Lærlingens fortsatte Uddannelse i Faget efter Lægens Skøn medfører Fare for hans Liv eller Helbred,
9) naar en kvindelig Lærling bliver gift,
10) naar en kvindelig Lærling er i Huset hos en gift Læremester, og dennes Hustru dør eller hendes Samliv med ham ophører.

[2]) I de i Stk. 1, Nr. 4 og 5, omhandlede Tilfælde regnes Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner for een Kommune, hvorhos Socialministeren for andre Kommuners Vedkommende kan træffe samme Bestemmelse.

§ **18**. Udenfor de i §§ 16 og 17 nævnte Tilfælde kan saavel Læremesteren som Lærlingen eller dennes Værge paa hans Vegne hæve Lærekontrakten efter at have udredet den af Voldgiftsretten fastsatte Erstatning, jfr. § 22.

Kapitel V.

Tilsyn, Straffebestemmelser m. v.

§ **19.** [1]) Indenfor ethvert Fag eventuelt Branche nedsættes der et af Fagets Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer valgt *Fællesudvalg*, bestaaende af mindst 4 Medlemmer, hvoraf henholdsvis Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne i Faget vælger lige mange. Udvalget vælger i eller udenfor sin Midte selv sin Formand. Kan Enighed ikke tilvejebringes om Valget af en Formand, udpeges denne af Den faste Voldgiftsret. Socialministeren og Handelsministeren i Forening afgør, hvilket fagligt Omraade der i Forhold til denne Lov skal anses for at udgøre et Fag (Branche).

[2]) Indenfor Fag, hvor der findes flere faglige Organisationer, bestemmes det af Socialministeren efter Forhandling med Lærlingeraadet, hvilke Organisationer der er berettiget til at vælge Repræsentanter til Fællesudvalget.

[3]) De nævnte Udvalg kan sammenslutte sig i større Udvalg, hvorhos Socialministeren efter Indstilling fra Lærlingeraadet kan bestemme, at flere Fag i Fællesskab skal danne et Fællesudvalg. De nærmere Regler for denne Sammenslutning fastsættes af Socialministeren.

[4]) Det faglige Udvalg er raadgivende overfor Socialministeriet, Handelsministeriet og Lærlingeraadet med Hensyn til alle Spørgsmaal vedrørende Lærlingeuddannelse og Lærlingebeskyttelse.

[5]) Forsaavidt det faglige Udvalg skønner det formaalstjenligt, at der indenfor Faget fastsættes Regler for, hvori Uddannelsen skal bestaa, kan Udvalget, naar $\frac{2}{3}$ af Medlemmerne er enige herom, gøre Indstilling i saa Henseende til Lærlingeraadet. Forsaavidt Raadet herefter fastsætter saadanne Regler, er disse bindende for Fagets Læremestre. Lærlingeraadet drager Omsorg for, at Reglerne kommer til de kontraktgodkendende Myndigheders, henholdsvis Læremestrenes Kundskab.

[6]) Det faglige Udvalg kan derhos, saafremt det finder, at en Virksomheds Forhold er til Hinder for, at en forsvarlig Oplæring af Lærlinge kan finde Sted i Virksomheden, og saa-

7 Maj. Nr. 120.

fremt $^2/_3$ af Udvalgets Medlemmer er enige herom, rette en Henstilling til vedkommende kontraktgodkendende Myndighed om at nægte at godkende Kontrakter om Antagelse af Lærlinge i Virksomheden, og den kontraktgodkendende Myndighed er i saa Fald pligtig at tage en saadan Henstilling til Følge.

[7]) De faglige Udvalg skal hvert indenfor sit Omraade virke for de bedst mulige Uddannelsesforhold og navnlig for, at Arbejdsforholdene tilrettelægges saaledes, at alt det Arbejde, der naturligt henhører under Lærlingeuddannelsen, inddrages under Loven.

[8]) Socialministeren og Handelsministeren i Forening kan efter indhentet Erklæring fra Lærlingeraadet fastsætte nærmere Regler for de faglige Udvalgs Virksomhed og deres Forhold til Lærestederne.

[9]) De faglige Udvalgs Medlemmer er under Ansvar efter Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 152 pligtige at bevare fuldstændig Tavshed udadtil angaaende de Forhold, hvorom de i Medfør af deres Hverv er kommet til Kundskab.

§ **20**. [1]) Der oprettes et *Lærlingeraad*, bestaaende af en af Kongen udnævnt Formand samt af 6 Arbejdsgivere og 6 Arbejdere. Af Arbejdsgiverrepræsentanterne udpeges 1 af Dansk Arbejdsgiverforening og 3 af Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, hvorhos 2 Repræsentanter udpeges henholdsvis af Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation og af Købmandsraadet i Forening med De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark. Mindst 1 af de af Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri udpegede Repræsentanter skal være Landhaandværker og have særligt Kendskab til Landhaandværkernes Arbejdsvilkaar og øvrige Forhold. Arbejderrepræsentanterne udpeges af De samvirkende Fagforbund, dog saaledes, at 2 af dem skal repræsentere Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund. Der tilforordnes Raadet 1 Repræsentant for Socialministeriet og 1 Repræsentant for Handelsministeriet, ligesom der kan tilforordnes Raadet 2 i Erhvervsuddannelse særlig sagkyndige Personer, den ene, forsaavidt angaar Haandværk og Industri, og den anden, forsaavidt angaar Handel.

I Sager, der angaar Industri og Haandværk, tiltrædes Lær- 7 Maj.
lingeraadet af Direktøren for Tilsynet med den tekniske Nr. 120.
Undervisning for Haandværkere og industridrivende, og i Sager, der angaar Handelen, af Direktøren for Handelsskoleundervisningen. Kun Formanden og de faglig valgte Medlemmer har Stemmeret ved Raadets Afgørelser. Socialministeren og Handelsministeren i Forening fastsætter Raadets Forretningsorden.

[2]) Den fornødne Bevilling til Raadet, herunder Honorarer til Formanden og de øvrige Medlemmer, de tilforordnede og Sekretærhjælp fastsættes ved de aarlige Finanslove.

[3]) Samtlige Medlemmers Funktionstid fastsættes til 6 Aar.

[4]) Lærlingeraadet er raadgivende for Ministerierne i Sager, der af disse forelægges Raadet til Udtalelse. Raadet skal virke for, at Formaalene med nærværende Lov fremmes, og kan efter eget Initiativ optage til Drøftelse Sager, der falder indenfor Lovens Omraade, og udtale sig overfor Regeringen. Raadet er berettiget til overfor Socialministeriet og Handelsministeriet at fremsætte Ønsker og Forslag vedrørende Lovgivningen om Lærlingeforholdet. Lærlingeraadet træffer derhos Afgørelse i de i § 3, Stk. 2 og 4, § 4, Stk. 2, og § 19, Stk. 5, i nærværende Lov omhandlede Tilfælde.

[5]) De 2 i Erhvervsuddannelse særlig sagkyndige Personer, der kan tilforordnes Lærlingeraadet, fungerer som Konsulenter i Lærlingesager.

§ **21**. Nægter den kontraktgodkendende Myndighed at godkende en Lærekontrakt, kan den i saa Henseende trufne Afgørelse indenfor en Frist af 4 Uger indankes for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig. Finder Socialministeren, at Kontrakten bør godkendes, giver den kontraktgodkendende Myndighed Kontrakten Paategning herom.

§ **22**. [1]) Tvistigheder mellem Læremester og Lærling vedrørende denne Lovs § 11, § 12, § 16, Stk. 1, Nr. 2 og 3, § 17, Stk. 1, Nr. 2, 3, 6 og 8, § 18 og § 23, Stk. 2, skal afgøres ved *Voldgift*, forsaavidt ikke begge Parter bliver enige om en

7 Maj. Nr. 120.

anden Fremgangsmaade. Voldgiften skal afsiges af Politimesteren — i København en af Københavns Magistrat valgt Formand — samt 2 af hver af Parterne valgte myndige Mænd eller Kvinder, der er oplært i Faget. Den, som ønsker Voldgift afholdt, skal derom skriftlig eller mundtlig henvende sig til Formanden, som derefter berammer et Voldgiftsmøde og med en Frist af ikke over 8 Dage tilsiger Parterne at lade deres Voldgiftsmænd møde ved dette. Endelig Afgørelse med uigenkaldelig bindende Virkning for Parterne træffes med Stemmeflerhed. De nærmere Regler for Voldgiftens Virksomhed fastsættes af Socialministeren efter Samraad med Handelsministeren. Ved Voldgiftsafgørelsen kan Kontrakten ophæves, ligesom der kan tilkendes den skadelidte Part Erstatning. Har en Lærling haft flere Læresteder, skal Voldgiften i Tilfælde af Lærlingens mangelfulde Uddannelse undersøge, hvem af Læremestrene der bærer Ansvaret herfor.

[2]) De af Voldgiften afsagte Kendelser kan eksekveres efter de for Domme gældende Regler. Der tilkommer ikke Voldgiftens Formand eller Medlemmer Vederlag eller Diæter. Voldgiftens Udgifter til Anskaffelse af Protokol og lign. afholdes af vedkommende Kommunalbestyrelse.

§ **23**. [1]) Den Læremester eller Arbejdsgiver, der overtræder Bestemmelserne i §§ 1—2, § 3, Stk. 2, § 4, Stk. 1, 1ste—3die Pkt., og Stk. 2, § 5, § 9, Stk. 1 og 3, § 10 eller § 13, straffes med Bøde, som tilfalder vedkommende Kommunes Kasse.

[2]) Saafremt Læremesteren har forsømt at sørge for Oprettelsen af lovlig Lærekontrakt, og Arbejdsforholdet desuagtet har bestaaet i nogen Tid, vil han endvidere under Hensyn til Varigheden heraf kunne idømmes Erstatning til Lærlingen ved den i § 22 nævnte Voldgift.

[3]) Samme Straf som i Stk. 1 nævnt ifalder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelser finder Anvendelse paa Forholdet, den Læremester, der i væsentlig Grad tilsidesætter de ham ifølge §§ 8, 11 og 12 paahvilende Forpligtelser, eller

som uberettiget bortviser en Lærling af Læren, saavel som den Lærling, som uberettiget forlader Læren. Er Lærlingen under 18 Aar, og Forældre eller Værge er Skyld i, at han uden Berettigelse har forladt Læren eller Pladsen eller undlader at vende tilbage til den, rammer Straffen dem. 7 Maj. Nr. 120.

§ **24**. Sager angaaende Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 1—2, § 3, Stk. 2, § 4, Stk. 1, 1ste—3die Pkt., og Stk. 2, § 5, § 8, § 9, Stk. 1 og 3, § 10 og §§ 11—13 i nærværende Lov paatales af det offentlige. Retssager mellem Læremestre og Lærlinge, der rejser sig af Lærlingeforholdet, behandles ved Underret.

§ **25**. Nærværende Lov kommer ikke til Anvendelse paa Aftaler om Lærlinge- og Arbejdsforhold, der indgaas med Personer over 18 Aar.

Kapitel VI.

Overgangs- og Slutningsbestemmelser.

§ **26**. Indtil der i Medfør af Bestemmelserne i Lovens § 14 er fastsat nærmere Regler angaaende Afholdelse af Svendeprøver i de enkelte Fag, kan Handelsministeren bestemme, at Svendeprøvekommissioner, der er nedsat i Overensstemmelse med de forinden nærværende Lovs Ikrafttræden gældende Bestemmelser, skal kunne fortsætte deres Virksomhed, saaledes at de for de paagældende Kommissioner aflagte Svendeprøver ligestilles med de i nærværende Lov omhandlede Prøver.

§ **27**. [1]) Nærværende Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1937, dog at Bestemmelserne i § 3, Stk. 2, og § 4, Stk. 1, 2det—5te Pkt., kun finder Anvendelse paa de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Læreforhold, forsaavidt Læretiden ifølge Kontrakten udløber tidligst 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

[2]) Lov om Lærlingeforholdet af 6. Maj 1921 ophæves.

7 Maj. Nr. 121.

Lov om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg.

§ 1. Forsorgslovens § 27, Stk. 2, affattes saaledes:

»Til at varetage Administrationen af Børneværnet, jfr. § 83, Stk. 2, nedsættes efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse et Børneværnsudvalg, der kan tiltrædes af enkelte af Kommunalbestyrelsen udenfor dens Midte valgte Personer, som maa antages at være i Besiddelse af Indsigt i Børneforsorg. Det maa herved iagttages, at Flertallet af Børneværnsudvalgets Pladser beklædes af Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, samt at Formanden for det sociale Udvalg skal være Formand for eller Medlem af Børneværnsudvalget. Samtidig med Valg af Børneværnsudvalgsmedlemmer og efter samme Regler vælges tillige et Antal Suppleanter, der træder i Medlemmernes Sted, naar disse er forhindret i at deltage i enkelte Møder eller ophører at være Medlemmer af Børneværnsudvalget. — Ved Administrationen af Børneværnet skal Børneværnsudvalget følge de i § 87 indeholdte Regler.«

§ 2. I Forsorgslovens § 60, Nr. 3, 3die Linie, efter: »Hjem« udgaar Resten af Stykket, og i Stedet indføjes: »eller i offentlige Sygehuse, der er bestemt for en Amtsraadskreds eller en Del af en saadan, i Rigshospitalet, Statshospitalet i Sønderborg og Fødselsanstalten i Jylland eller i lignende centrale Helbredelsesanstalter. Forsaavidt særlige Forhold maatte bevirke, at en i en Kommune beliggende Anstalt eller Hjem, der ikke omfattes af foranstaaende Bestemmelse, paafører Kommunen Udgifter til Forsørgelse af Personer, der ikke i øvrigt er hjemmehørende i Kommunen, i et Omfang, der maa anses for uforholdsmæssig stort, og som ikke opvejes af de Fordele, som Kommunen paa anden Maade har af, at vedkommende Anstalt er beliggende i Kommunen, kan Socialministeren efter Forhandling med de ledende kommunale Organisationer og Københavns Magistrat sidestille en saadan Anstalt eller Hjem med de i 1ste Punktum

7 Maj. Nr. 121.

omhandlede. Endvidere har Opholdskommunen Krav paa at erholde den en Opholdskommune paahvilende Del af Udgiften ved offentlig Hjælp refunderet af en tidligere Opholdskommune, naar paagældendes Ophold i Kommunen skyldes Indsættelse i Arrest, Tvangsarbejdsanstalt eller almindelig Straffeanstalt, overhovedet Ophold, fremtvunget fra offentlige Myndigheders Side i Kraft af Lov eller Dom. En Forudsætning for, at Opholdskommunens Andel af Udgiften kan kræves refunderet i Henhold til foranstaaende, er det dog, at paagældende ikke samtidig har bevaret et Hovedhjemsted i vedkommende faktiske Opholdskommune; saadant Hovedhjemsted kan for en Ægtemands Vedkommende efter Omstændighederne ogsaa erhverves ved Familiens Flytning til hans faktiske Opholdskommune i Tiden mellem Indkaldelsen til Militærtjenesten, Indlæggelsen i Sindssygehospitalet o. s. v. og Ydelsen af offentlig Hjælp.«

§ **3**. I Forsorgslovens § 60, Nr. 5, ændres Ordene: »de sidste 6 Uger før Tilflytningen har ydet« til: »de sidste 3 Maaneder før Tilflytningen har udbetalt«.

§ **4**. Til Forsorgslovens § 63 føjes som nyt Stykke:

»[2]) Den faktiske Opholdskommune, der i Medfør af foranstaaende Regler har Krav paa Refusion fra en tidligere Opholdskommune, skal senest inden 6 Uger efter Regnskabsaarets Udløb have fremsendt saa vidt muligt specificeret Regning over de Udgifter, der kan være Genstand for Refusion. Oversiddelse af denne Frist medfører Refusionskravets Fortabelse, medmindre der foreligger ganske særlige Omstændigheder, saasom at Omkostningerne ikke har kunnet opgøres, eller Kommunerne har truffet Aftale om, at Afregning skal kunne finde Sted efter Fristens Udløb.«

§ **5**. I Forsorgslovens § 123, Stk. 2, 1ste Linie, ændres: »Udvalget« til: »Børneværnsudvalget«.

§ **6**. I Forsorgslovens § 125, Stk. 1, 1ste—2den Linie, ændres: »det sociale Udvalgs Børneværnsprotokol« til: »Børneværnsudvalgets Protokol«.

7 Maj.
Nr. 121.

§ **7**. Forsorgslovens § 130, Stk. 2, formuleres saaledes:

»Endvidere paahviler det Udvalget at drage Omsorg for Anbringelse, Opdragelse og Uddannelse af et Barn, der staar uden Forsørger, eller hvis Forældre midlertidigt eller vedvarende er ude af Stand til at sørge forsvarligt for det og derfor har fremsat Begæring derom.«

§ **8**. Forsorgslovens § 194, Stk. 1, affattes saaledes:

»[1]) Retten til at faa *Normalbidraget* udbetalt med det *fulde Grundbeløb* er betinget af, at den bidragsberettigedes aarlige Indtægt, beregnet efter Reglerne i Stk. 3, ikke overstiger følgende Beløb, jfr. dog § 333:

	I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner	I Købstæder, Marstal samt i Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indb.	I det øvrige Land
1. Forsaavidt den bidragsberettigede er Moderen eller en Kvinde, der har adopteret Barnet, og paagældende enten er ugift eller ikke samlever med sin Ægtefælle	1 650 Kr.	1 400 Kr.	1 100 Kr.
2. Forsaavidt den bidragsberettigede er Faderen eller en Mand, der har adopteret Barnet, og paagældende enten er ugift eller ikke samlever med sin Ægtefælle	1 800 Kr.	1 525 Kr.	1 200 Kr.
3. Forsaavidt en bidragsberettiget Moder, Fader eller Adoptant er gift og samlever med sin Ægtefælle	2 150 Kr.	1 825 Kr.	1 400 Kr.«

§ **9**. I Forsorgslovens § 194, Stk. 2, Pkt. 2, ændres: »1/4« til: »1/12«.

7 Maj. Nr. 121.

§ **10**. I Forsorgslovens § 194, Stk. 3, Pkt. 1, efter: »;« udgaar: »hvis«, og i Stedet indføjes: »ved Opgørelse af Indtægten fradrages Skatter samt Udgifter til Kontingent i Anledning af Medlemsskab i Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og Arbejdsløshedsforsikringen. Endvidere fradrages et Beløb af 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket vedkommende har Forsørgelsespligt, paa nær eet. Hvis«.

§ **11**. I Forsorgslovens § 194, Stk. 3, 9de Linie fra oven, efter: »Kalenderaar« indføjes som nyt Punktum:

»Hvor det drejer sig om en pludselig Forandring, der f. Eks. skyldes, at en Forsørger er afgaaet ved Døden, eller at paagældende har mistet sit hidtidige Arbejde, vil Udvalget dog kunne lægge den Indtægt til Grund, som den bidragsberettigede og de Børn, hvortil Bidraget søges, efter Udvalgets Skøn er i Stand til efter den indtrufne Forandring i Forholdene at opnaa, saaledes at Indtægten i øvrigt beregnes efter foranstaaende Regler.«

§ **12**. Forsorgslovens § 195, Nr. 1, affattes saaledes:

»Hvor Bidraget søges udbetalt af Plejeforældre, den Kommune, hvor Barnets Moder har fast Bopæl, dog hvis Moderen er død eller forsvundet eller ikke har fast Bopæl i nogen Kommune, den Kommune, hvor Plejeforældrene har fast Bopæl.«

Paragraffens Nr. 2 affattes saaledes:

»Hvor Bidraget søges udbetalt af Moderen, Faderen, Adoptivforældre, af Barnets Værge eller af den, der har faaet overdraget Forældremyndigheden, den Kommune, hvor den, der kan kræve Bidraget udbetalt, har fast Bopæl.«

§ **13**. I Forsorgslovens § 216 udgaar Stk. 2.

§ **14**. Forsorgslovens § 219, Stk. 2, affattes saaledes:

»Det aarlige Bidrag udgør samme Beløb som det Manden paahvilende Normalbidrag til Ægtebørn, jfr. § 215, Stk. 2, Nr. 1.«

§ **15**. I Forsorgslovens § 220 udgaar Stk. 2.

§ **16**. I Forsorgslovens § 254, Stk. 2, næstsidste Linie, udgaar Ordene: »gennemfører Udvalget den«, og i Stedet

7 Maj. Nr. 121. sættes: »overgiver Udvalget Sagen til Børneværnsudvalget, der gennemfører Forsorgen«.

§ **17**. I Forsorgslovens § 258, Stk. 3, næstsidste Linie, udgaar Ordene: »gennemfører Udvalget den«, og i Stedet sættes: »overgiver Udvalget Sagen til Børneværnsudvalget, der gennemfører Forsorgen«.

§ **18**. I Forsorgslovens § 260, Stk. 2, næstsidste—sidste Linie, udgaar Ordene: »gennemfører Udvalget den«, og i Stedet sættes: »overgiver Udvalget Sagen til Børneværnsudvalget, der gennemfører Forsorgen«.

§ **19**. Til Forsorgslovens § 274 føjes som nyt Stykke:

»[4]) I de Tilfælde, hvor en Kommune yder Sygepleje saavel til trængende som ikke-trængende, samt endvidere i de Tilfælde, hvor en Kommune i Medfør af § 33 har sluttet Overenskomst med en Sygekasse, Menighedspleje, privat Sygeplejeforening, Nabokommune eller lignende om Udførelsen af kommunal Sygepleje, og Sygeplejen af disse ydes uden Hensyn til Trang, er Kommunen berettiget til at anmelde til mellemkommunal Refusion $^2/_3$ af et Beløb, der udgør 50 Øre pr. Indbygger i Kommunen ved sidste almindelige Folketælling, dog aldrig mere end $^2/_3$ af det Beløb, der efter § 33, 2det Punktum, er godkendt som Kommunens Tilskud til vedkommende Organ for Overtagelsen af Kommunens Pligt efter Stk. 1.«

§ **20**. I Forsorgslovens § 286, Stk. 1, Linie 3, udgaar Ordet: »varm«.

§ **21**. I Forsorgslovens § 287, sidste Linie, udgaar Ordet: »varm.«

§ **22**. I Forsorgslovens § 305, Stk. 1, udgaar efter: »misbrugt« Resten af Stykket, og i Stedet indføjes: »eller der er forløbet 3 Aar, efter at Handlingen er begaaet, eller 2 Aar, efter at han er ophørt at oppebære offentlig Hjælp. Kommunalbestyrelsen skal dog, naar særlige Omstændigheder foreligger, efter Indstilling af det sociale Udvalg kunne bestemme, at den ovennævnte Virkning af Hjælpen ophører, naar der er forløbet 1 Aar, efter at Handlingen er begaaet.«

§ **23**. Til Forsorgslovens § 306, Stk. 1, føjes som nyt Pkt. 3: 7 Maj. Nr. 121.
»Kommunalbestyrelsen skal dog, naar særlige Omstændigheder foreligger, efter Indstilling af det sociale Udvalg kunne bestemme, at den ovennævnte Virkning af Hjælpen ophører, naar der er forløbet 1 Aar, efter at han er ophørt med at oppebære Hjælpen.«

§ **24**. Forsorgslovens § 307, Stk. 1, Pkt. 2, affattes saaledes:

»Betragtes Hjælpen herefter som Fattighjælp, vil denne dog kun medføre den Virkning, at paagældende mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, indtil han har tilbagebetalt den ydede Kommunehjælp, eller der er forløbet 2 Aar, efter at vedkommende er ophørt med at oppebære Hjælp af den angivne Karakter. Kommunalbestyrelsen skal dog, naar særlige Omstændigheder foreligger, efter Indstilling af det sociale Udvalg kunne bestemme, at den nævnte Virkning af Hjælpen ophører, naar der er forløbet ½ Aar, efter at Hjælpen er ophørt med at være af den angivne Karakter.«

§ **25**. I Forsorgslovens § 307, Stk. 2., indsættes som nyt 2det Pkt.:

»Endvidere bliver det at afgøre efter Bestemmelsen i 1ste Stk., om den Del af en i Henhold til § 205, Stk. 1, paadragen Kommunehjælp, der ikke i Henhold til § 206 har medført Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, skal medføre saadan Virkning.«

§ **26**. Forsorgslovens § 333, Stk. 1—3, affattes saaledes:

»[1]) Saafremt det af Det statistiske Departement for Januar Maaned offentliggjorte Pristal (opgjort paa Grundlag af de af Departementet beregnede Udgifter i et Husholdningsbudget med en samlet aarlig Udgift paa gennemsnitlig 2 000 Kr. efter de i Juli 1914 gældende Priser) stiger eller falder 1½ pCt. i Forhold til det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal, vil de i §§ 194, Stk. 1 — jfr. §§ 216, 220, 224 og 235 —, 259 og 289 omhandlede Beløb være henholdsvis at forhøje eller nedsætte med 3 pCt. For hver yderligere Stigning eller Fald af nævnte Pristal med 3 pCt. vil de omhandlede Beløb være

7 Maj. Nr. 121.

at forhøje eller nedsætte med 3 pCt. De herefter fremkomne Beløb afrundes, forsaavidt angaar de i § 194, Stk. 1, omhandlede Beløb, til nærmeste med 5 delelige Beløb i Kroner og, forsaavidt angaar de i § 259 omhandlede Beløb, til nærmeste med 3 delelige Beløb i Kroner.

[2]) Inden 10. Marts bekendtgør Socialministeriet de Forandringer, som i Henhold hertil finder Sted i ovennævnte Beløb.

[3]) De saaledes bekendtgjorte Beløb har Gyldighed fra 1. April.«

§ **27**. I følgende Paragraffer i Forsorgsloven ændres: »det sociale Udvalg« til: »Børneværnsudvalget«: § 35, § 50, Stk. 1, § 83, Stk. 2, § 85, Stk. 3 og 4, § 86, Stk. 1, 2 og 3 (3 Steder), § 87, Stk. 1, § 88, § 89, Stk. 1 og 3, § 90, § 91, Stk. 2, § 92, Stk. 1 og 3, § 93, Stk. 1 (2 Steder), § 95, Stk. 1, § 97, Stk. 2, § 107, § 108, § 110, Stk. 1, § 112, Stk. 1, § 113, Stk. 1, 2 (2 Steder), 4 og 5, § 114, Stk. 1 og 2, § 115, Stk. 1 og 3, § 116, Stk. 1, 2 og 3 (4 Steder), § 117, Stk. 1 og 4, § 118, Stk. 1, 2 og 3, § 119, Stk. 1, § 120 (2 Steder), § 121, Stk. 1 og 2, § 122, Stk. 1, § 123, Stk. 1, § 126, § 128, Stk. 2, § 130, Stk. 1, § 131, Stk. 1, § 133, Stk. 1 (2 Steder), § 134, § 139, Stk. 2 og 3, § 141, Stk. 2, § 142, Stk. 1, § 143, Stk. 1, 3 og 4 (2 Steder), § 144, Stk. 2, § 145, Stk. 2, § 146, Stk. 1 og 2 (2 Steder), § 147, § 148, Stk. 1, § 152, Stk. 1 (2 Steder), 2 og 3, § 153, Stk. 1 (2 Steder) og 2, § 154, § 155, Stk. 1 (2 Steder) og 4, § 156, Stk. 4 og 5, § 161, Stk. 1 og 2, § 164, Stk. 1, § 165, Stk. 1, 2 og 3, § 167, Stk. 1, § 168, Stk. 1, § 169, Stk. 1 (2 Steder), § 170, Stk. 1 og 3, § 172, Stk. 1, 2 og 3, § 173, Stk. 1 (3 Steder) og 2, § 174, § 178 (2 Steder), § 179, Stk. 2, § 312, Stk. 2, Linie 1, § 331, Stk. 4 (2 Steder).

§ **28**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1937.

Forsaavidt angaar Halvaaret 1. Oktober 1937—31. Marts 1938, sker der pr. 1. Oktober 1937 paa Grundlag af Pristallet for Januar 1937 en Regulering i Henhold til Forsorgslovens § 333, saaledes som denne er ændret ved nærværende Lovs § 26.

Lov om Ændringer i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring.

7 Maj. Nr. 122.

Afsnit I.

§ 1. I Folkeforsikringslovens § 1, Stk. 2, 3die Punktum, indføjes efter Ordene »65 Aar«: »— samt til Personer i Alderen 60—65 Aar, der ikke oppebærer Invaliderente —«.

§ 2. [1]) Folkeforsikringslovens § 10, Stk. 7—9, affattes saaledes:

»[7]) Kommer Direktøren for Sygekassevæsenet under sin Behandling af en Begæring om Invaliderente eller paa anden Maade til Kundskab om, at en Person, der — uden at have gjort sig skyldig i svigagtig Meddelelse af urigtige Oplysninger eller i svigagtig Fortielse — er blevet optaget som Medlem af en Sygekasse, hverken ved Optagelsen eller paa noget senere Tidspunkt har opfyldt de i § 7 omhandlede Betingelser vedrørende Helbredstilstand og Arbejdsførhed, jfr. de af Socialministeriet i Medfør af § 7, Stk. 3, fastsatte Regler, kan Direktøren — dersom han ikke tidligere har godkendt Optagelsen — ophæve Medlemsforholdet fra Udgangen af den løbende Betalingstermin. En Ophævelse af Medlemsforholdet i Henhold til denne Bestemmelse kan dog kun undtagelsesvis finde Sted, naar der er forløbet 5 Aar fra Optagelsen at regne.

[8]) Saafremt en Person i den i Stk. 2 nævnte Erklæring svigagtig har givet urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Arbejdsførhed, og dette har medført, at han med Urette er blevet anset for arbejdsfør og saaledes med Urette er blevet optaget som Medlem i Kassen, ophæves Medlemsforholdet, saaledes at han er pligtig til at tilbagebetale Sygekassen den Sygehjælp, han maatte have modtaget, samt Statskassen det Statstilskud, som Sygekassen har oppebaaret for ham; i denne Erstatning fradrages ikke, hvad han selv har betalt til Sygekassen. Saafremt Medlemmet i Erklæringen vel svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstil-

7 Maj. Nr. 122.

stand eller Arbejdsførhed, men desuagtet har maattet anses for arbejdsfør, kan Direktøren træffe Bestemmelse om, at han overføres til at være bidragydende Medlem af Kassen for et efter Sagens nærmere Beskaffenhed fastsat Tidsrum, der dog ikke maa overstige 2 Aar.

[9]) Saafremt et Medlem iøvrigt over for Sygekassen, det bedømmende Udvalg eller Direktoratet for Sygekassevæsenet svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger eller paa anden Maade har begaaet Svig mod Kassen, mister han sin Medlemsret som nydende Medlem for stedse eller i et af Direktøren nærmere fastsat Tidsrum. Det samme gælder, saafremt han har overtraadt Bestemmelserne i Stk. 4 om Dobbeltforsikring. Han kan i disse Tilfælde af Direktøren tilpligtes at erstatte de med Urette oppebaarne Ydelser efter de i Stk. 8 omhandlede Regler.«

[2]) Som nyt Stykke efter samme Lovs § 10, Stk. 9, indføjes:

»Mister et Medlem i Henhold til Bestemmelserne i Stk. 8 eller 9 sin Medlemsret som nydende Medlem, kan denne Medlemsret kun generhverves med Samtykke af Direktøren.«

§ **3**. Folkeforsikringslovens § 11, Stk. 6, affattes saaledes:

»Til den, der ifølge en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke har kunnet optages i Sygekasse, udsteder Kassen Bevis herfor paa en af Socialministeren fastsat Blanket, jfr. § 78. Genpart af Beviset samt de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Beviset er udstedt, indsendes til Direktøren for Sygekassevæsenet, der fører et Hovedkartotek for hele Landet over Beviserne. De nærmere Regler vedrørende de omhandlede Bevisligheders Indsendelse til Direktøren samt om Kartotekets Førelse m. v. fastsættes af Socialministeren. Kommer Direktøren for Sygekassevæsenet ved Gennemsyn af det saaledes indsendte til det Resultat, at Beviset er udstedt paa utilstrækkeligt Grundlag, skal paagældende optages i Sygekasse i Overensstemmelse med sin Begæring herom.«

7 Maj. Nr. 122.

§ **4**. Folkeforsikringslovens § 11, Stk. 8, sidste Punktum, affattes saaledes:

»De har dog først Ret til Hjælp af Sygekassen, naar der er forløbet et Tidsrum af ½ Aar, efter at deres Overgang som nydende Medlemmer har fundet Sted.«

§ **5**. Folkeforsikringslovens § 12, Stk. 1, sidste Punktum, affattes saaledes: »Medlemsbidraget for bidragydende Medlemmer udgør 2 Kr. 40 Ø. aarlig.«

§ **6**. [1]) Folkeforsikringslovens § 17, Stk. 1, affattes saaledes:

[1]) Et Sygekassemedlem, som bor paa Landet, jfr. dog Stk. 6, eller i en Købstad (Handelsplads) uden for den i Stk. 6, 2det Punktum, omhandlede Grænse, er berettiget til af vedkommende Opholdskommune ar forlange Befordring afgivet til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller til den syges Befordring til eller fra nævnte Læge eller Jordemoder. Endvidere kan Befordring forlanges afgivet til eller fra det Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Ret til Indlæggelse eller ambulant Behandling mod nedsat Betaling, og som i det foreliggende Tilfælde bør benyttes, jfr. § 16 og denne Paragrafs Stk. 4. Forsaavidt Sygekassemedlmmet bor inden for 1 km's Afstand fra Lægens eller Jordemoderens Bopæl, kan Befordring ikke kræves afgivet til Afhentelse af Lægen eller Jordemoderen, og Medlemmet kan alene kræve sig befordret til eller fra Lægen, og kun naar Lægen erklærer Befordring for nødvendig.«

[2]) Folkeforsikringslovens § 17, Stk. 6, affattes saaledes:

»[6]) Et Sygekassemedlem, som bor i en Købstad (Handelsplads) inden for den i 2det Punktum fastsatte Grænse, samt Sygekassemedlemmer, der bor i en Landkommune, men inden for samme Grænse, har Ret til ved Kommunens Foranstaltning vederlagsfrit at befordres til eller fra den behandlende Læge eller det nærmeste Sygehus, efter Omstændighederne et stedligt Centralsygehus, jfr. Stk. 4, naar Lægen erklærer Befordringen for nødvendig. Grænsen for det Omraade, inden

7 Maj. Nr. 122.

for hvilket Fribefordring bliver at yde efter Bestemmelsen i dettes Stykkes første Punktum, fastsættes for hver Købstad (Handelsplads) for 5 Aar ad Gangen af vedkommende Amtmand efter Forhandling med de interesserede Kommunalbestyrelser og Sygekasser. Fastsættelsen af denne Grænse skal ske under Hensyntagen til de lokale Forhold, og saaledes at det tilstræbes, at den nævnte Bestemmelse kommer til Anvendelse paa samtlige Sygekassemedlemmer, der bor i et Omraade, der strækker sig indtil 1 km uden for den sammenhængende bymæssige Bebyggelse, uanset om vedkommende er bosat i Købstad- eller Landkommune.«

§ 7. Folkeforsikringslovens § 19, Stk. 1, Nr. 4, affattes saaledes:

»fra Udløbet af det under Nr. 3 anførte Tidsrum af 14 Dage at regne ydes der til en Kvinde, hvem det i Medfør af Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er forbudt at arbejde en vis Tid efter Fødselen, en daglig Pengehjælp af henholdsvis 3 Kr., 2 Kr. 40 Ø. og 1 Kr. 80 Ø. i de i § 39, Stk. 1, nævnte Grupper af Kommuner, indtil hun paa ny maa gaa i Arbejde, jfr. dog § 85;«.

§ 8. I Folkeforsikringslovens § 19 indsættes som nyt Stykke efter Stk. 2:

»[3]) Den i Stk. 1, Nr. 4 og 5, og Stk. 2 omhandlede Pengehjælp vil være at yde uden Hensyn til, om paagældende Kvinde er arbejdsløshedsforsikret eller ej, og — forsaavidt hun ophører med sit Arbejde inden for et Tidsrum af 8 Uger før Fødselen — uden Hensyn til, om det kan godtgøres, at Arbejdsophøret skyldes Fødselen. Ophører hun med sit Arbejde paa et tidligere Tidspunkt end 8 Uger før Fødselen, er hun til sin Tid berettiget til den nævnte Hjælp, forsaavidt hun da kan anses for at have normal Tilknytning til sit Fag; Afgørelsen heraf maa bero paa et Skøn i det enkelte Tilfælde, hvorved det kan være vejledende, om paagældende Arbejdsløshed i Varighed har oversteget det for Ydelsen af ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse inden for 12 Maaneder almindeligt gældende Tidsrum. Om den nævnte Hjælp herefter kan

ydes til et kvindeligt Sygekassemedlem, maa ikke afgøres, forinden Spørgsmaalet har været forelagt Direktoratet for Sygekassevæsenet, medmindre Sygekassen betragter Afgørelsen som utvivlsom.« 7 Maj. Nr. 122.

§ **9**. Folkeforsikringslovens § 32, Stk. 5, 1ste Punktum, affattes saaledes: »Medlemsbidraget for bidragydende Medlemmer udgør 2 Kr. 40 Ø. aarlig.«

§ **10**. [1]) Folkeforsikringslovens § 36, Stk. 7, affattes saaledes:

»Kommer Direktøren for Sygekassevæsenet under sin Behandling af en Begæring om Invaliderente eller paa anden Maade til Kundskab om, at en Person, der — uden at have gjort sig skyldig i svigagtig Meddelelse af urigtige Oplysninger eller i svigagtig Fortielse — er blevet optaget i Invalideforsikringen, hverken ved Optagelsen eller paa noget senere Tidspunkt har opfyldt Helbredsbetingelserne herfor, kan Direktøren — dersom Sagen ikke i Medfør af Stk. 3 tidligere har været forelagt ham — ophæve Medlemsforholdet til Invalideforsikringen, saaledes at erlagte Invalidepræmier tilbagebetales paagældende, dersom han ikke maatte have modtaget Ydelser i Henhold til Forsikringen. En Ophævelse af Medlemsforholdet i Henhold til denne Bestemmelse kan dog kun undtagelsesvis finde Sted, naar der er forløbet 5 Aar fra Optagelsen at regne.«

[2]) Efter samme Paragrafs Stk. 7 indsættes som nyt Stykke:

»Saafremt en Person ved Optagelsen i Invalideforsikringen svigagtig har givet urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Erhvervsevne, og dette har medført, at han med Urette er blevet optaget i Forsikringen, mister han Retten til at være invalideforsikret. Dersom han maatte have modtaget Ydelser i Henhold til Forsikringen, skal han tilbagebetale, hvad han har modtaget, eller erstatte de Udgifter, som er afholdt for ham, og han har ikke Ret til Tilbagebetaling af de Invalidepræmier, han maatte have erlagt.

7 Maj. Nr. 122.

Saafremt paagældende ved Optagelsen vel svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Erhvervsevne, men desuagtet har maattet anses for berettiget til at blive invalideforsikret, kan Direktøren — uden at ophæve Forsikringsforholdet — efter Sagens nærmere Beskaffenhed udelukke paagældende fra Adgang til Invaliderente for et Tidsrum af indtil 2 Aar.«

[3]) I samme Paragraf indsættes som nyt Stykke efter foranstaaende:

»Saafremt en Person iøvrigt svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger over for Invalideforsikringen eller paa anden Maade har begaaet Svig imod denne, kan Direktøren — uden at ophæve Forsikringsforholdet — efter Sagens nærmere Beskaffenhed udelukke ham fra Adgang til Invaliderente for et Tidsrum af indtil 2 Aar.«

§ 11. [1]) Til Folkeforsikringslovens § 38, Stk. 3, føjes følgende:

»Denne Regel gælder dog ikke Rentenydere, der er anbragt paa de i Forsorgslovens § 34 omhandlede Alderdomshjem, til hvilke der er knyttet en Sygeafdeling eller Sygestue, beregnet for Hjemmets Beboere, forsaavidt der her er sikret dem almindelig Sygehjælp i et saadant Omfang, at nydende Medlemsskab efter Kommunalbestyrelsens Skøn er overflødigt. Er en Rentenyder ved Anbringelsen paa et saadant Hjem nydende Medlem af en Sygekasse, skal han overgaa til at være bidragydende Medlem af en Sygekasse, saa længe Opholdet paa Hjemmet varer, saaledes at han, naar Opholdet afsluttes, paany overgaar til at være nydende Medlem af en Sygekasse uden den i § 11, Stk. 8, omhandlede Ventetid. Bliver en paa et saadant Alderdomshjem anbragt Rentenyder trængende til Sygehusbehandling, paahviler det Kommunen at afholde Udgiften hertil, saaledes at $^6/_7$ af disse Udgifter refunderes Kommunen efter Reglerne i § 65.«

[2]) Folkeforsikringslovens § 38, Stk. 4, udgaar.

7 Maj. Nr. 122.

§ 12. [1]) I det i Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, optagne Skema over Renternes Grundbeløb ændres i 1ste Spalte, 8de, 16de og 24de Linie, Ordene »66de Aar« til: »65de Aar«, og samme Sted ændres i 9de, 17de og 25de Linie Ordene »68de Aar« til: »67de Aar«.

[2]) I samme Paragraf, Stk. 3, 1ste og 3die Linie, erstattes Ordene »65 Aars Alderen« og »65 Aar« henholdsvis med »60 Aars Aladeren« og »60 Aar«.

§ 13. Til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 1, føjes:

»Naar en Invaliderentenyder overgaar til at oppebære Aldersrente, beholder han dette Tillæg.«

§ 14. I Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 4, indsættes som nyt Punktum efter 1ste Punktum:

»Tillægget ydes dog ikke til en fraseparereret eller fraskilt Rentenyder, der ikke bidrager til Barnets Forsørgelse, og hvem der ikke er paalagt Bidrag til dette.«

§ 15. [1]) I Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, ændres i 5te og 9de Linie Ordene »5 pCt.« til: »7½ pCt.«.

[2]) Til Folkeforsikringslovens § 40 føjes som nyt Stykke:

»[6] a) Forsaavidt en Kommunalbestyrelse erhverver eller lader opføre særlige Bygninger til Indretning af billige Boliger for Aldersrentenydere, der i økonomisk eller anden Henseende er vanskeligt stillede, vil $^4/_5$ af den aarlige Udgift, som efter Fradrag af Lejeindtægter og andre Indtægter derved paaføres Kommunen — heri ogsaa indbefattet et aarligt uforandret Beløb omfattende Udgifter til Forrentning samt Udgifter til Amortisation inden for en Grænse af gennemsnitlig 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien — kunne opføres som Aldersrenteudgift efter Reglerne i § 65. Det Beløb, der saaledes kan opføres som Aldersrenteudgift, maa ikke overstige 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien. Dog vil denne Grænse kunne overskrides med $^2/_3$ af det Beløb, hvormed den aarlige Amortisation overstiger gennemsnitlig 1½ pCt. af

7 Maj. Nr. 122.

Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien. Den samlede Udgift, som en Kommune herefter kan opføre som Aldersrenteudgift efter Reglerne i § 65, vil derhos ingen Sinde kunne overstige et Beløb, der svarer til 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen.

b) Forinden en Kommunalbestyrelse kan iværksætte Foranstaltninger af den i nærværende Bestemmelse omhandlede Art, skal Planer og Beregninger — derunder Lejebeløbenes Størrelse og Forrentnings- og Amortiseringsplaner — samt Reglement vedrørende Udlejningen være godkendt af Socialministeren. Det er en Forudsætning for saadan Godkendelse, at Boligerne indrettes paa god og hygiejnisk Maade, og at Lejen for Boligerne fastsættes til et mindre Beløb end den sædvanlige Leje for tilsvarende Boliger i den paagældende Egn eller By.

c) Særskilt Regnskab over Driften af saadanne Ejendomme skal vedlægges det almindelige Aldersrenteregnskab og indsendes sammen med dette til Socialministeriet efter Reglerne i § 66. Socialministeren afgør endeligt paa Grundlag af dette Regnskab, hvilket Beløb der kan opføres som Aldersrenteudgift.

d) En i Henhold til foranstaaende godkendt Foranstaltning kan ikke uden Socialministerens Samtykke overgaa til anden Benyttelse.«

§ **16**. I Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 1, indføjes som nyt 2det Punktum:

»Ved Opgørelsen af Indtægten fradrages Skatter samt Udgifter til Kontingenter i Anledning af Medlemsskab i Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og Arbejdsløshedsforsikringen.«

§ **17**. I Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, indsættes som nyt Nummer efter Nr. 5:

»Dersom en Rentenyder modtager Underholdsbidrag til sine Børn i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations-

eller Skilsmissebevilling eller Dom eller oppebærer Bidrag i Henhold til Afsnit III i Lov om offentlig Forsorg, vil Bidraget kun være at medregne til Rentenyderens Indtægt med Halvdelen.« 7 Maj. Nr. 122.

§ **18**. I Folkeforsikringslovens § 42, Stk. 2, 3die og 4de Linie, ændres Ordene »6 Kr. 00 Ø.« og »7 Kr. 20 Ø.« til henholdsvis »8 Kr. 40 Ø.« og »9 Kr. 60 Ø.«, og i samme Stykkes 6te Linie erstattes Ordene »5 Kr. 16 Ø. og 6 Kr.« med Ordene »7 Kr. 20 Ø. og 8 Kr. 40 Ø.«

§ **19**. [1]) I Folkeforsikringslovens § 53, Stk. 1, 4de Linie, indføjes efter Ordet »Udvalg«: »— naar Anbringelsen strækker sig ud over Indlæggelsesmaaneden og den følgende Maaned --«.

[2]) I samme Paragrafs Stk. 5 tilføjes som nyt 2det Punktum:

»I samme Omfang godtgøres der Opholdskommunen den Pengehjælp, som maatte være ydet Rentenyderen i Medfør af Bestemmelsen i Lov om offentlig Forsorg § 241.«

§ **20**. I Folkeforsikringslovens § 54, Stk. 2, indføjes i 1ste Linie efter »Alderdomshjem«: »herunder de i § 34, Stk. 3, i Lov om offentlig Forsorg omhandlede Alderdomshjem,«.

§ **21**. Til Folkeforsikringslovens § 55, Stk. 7, føjes som nyt Punktum:

»Den samme Regel gælder ogsaa for Personer, der ikke ved Tilflytning var Rentenydere, men som er tilflyttet inden for et Tidsrum af 1 Aar forud for den Dato, fra hvilken Renten ydes.«

§ **22**. [1]) I Folkeforsikringslovens § 60, Stk. 1, 1ste Linie, ændres Ordene: »og Rentenydere.... 15 Aar« til: », Rentenydere, Børn under 15 Aar og Personer i Alderen 15—18 Aar, der paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke har kunnet optages i Forsikringen«, og i samme Paragraf, Stk. 7, 1ste Linie, erstattes Ordene »15 Aar« med »18 Aar«.

[2]) Folkeforsikringslovens § 60, Stk. 2, affattes saaledes:

»Under samme Forhold som i Stk. 1 nævnt kan der efter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse ydes forsikrede og

7 Maj. Nr. 122.

Rentenydere Hjælp til Anskaffelse af Arbejdsmaskiner og Værktøj og — i særlige Tilfælde — Hjælp til Iværksættelse af selvstændig Virksomhed samt anden Hjælp til Opnaaelse af Beskæftigelse.«

§ **23**. I Folkeforsikringslovens § 65, saaledes som denne Bestemmelse er affattet ved § 9 i Lov af 14. April 1937, indeholdende ændrede Regler om Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter, indsættes som nyt Stykke efter Stk. 5: »Af Udgifter til Fribefordring efter § 17 afholder Opholdskommunen $^1/_3$, medens $^2/_3$ fordeles paa Landets Kommuner efter Reglerne i Afsnit III.«

§ **24**. [1]) I Folkeforsikringslovens § 66, Stk. 1, 1ste Punktum, ændres »Afsnit II« til: »Afsnit II og § 17«, og »Invalide- og Aldersrenter« til: »Invalide- og Aldersrenter samt Fribefordring i Henhold til § 17«.

[2]) Til Folkeforsikringslovens § 66, Stk. 1, Nr. 2, saaledes som denne Bestemmelse er affattet ved § 10 i Lov af 14. April 1937, indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter, føjes: »samt til Fribefordring i Henhold til § 17.«

§ **25**. I Folkeforsikringslovens § 70, Stk. 1, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved § 11 i Lov af 14. April 1937, indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter, ændres »§ 65, Stk. 2 og 4« til: »§ 65, Stk. 2, 4 og 6«.

§ **26**. Folkeforsikringslovens § 75 affattes saaledes:

»Personer, der er indtraadt i Forsikringen efter det fyldte 21de Aar, men inden denne Lovs Ikrafttræden eller i Løbet af højst eet Aar derefter, jfr. § 11, Stk. 3, betaler samme Invalidepræmie som Personer, der er indtraadt i Forsikringen inden det fyldte 21de Aar. Har vedkommende i Henhold til den før 1. Oktober 1933 gældende Lovgivning betalt højere Invaliderpræmie end 6 Kr., fastsættes Invalidepræmien dog som for Personer, der er indtraadt i Forsikringen efter det fyldte 21de Aar.«

7 Maj. Nr. 122.

§ **27**. Folkeforsikringslovens § 78 affattes saaledes:

[1]) Har en Person paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke kunnet sygeforsikre sig eller sikre sig Adgang til at blive sygeforsikret i Henhold til Afsnit I, jfr. § 1, Stk. 2, skal han desuagtet være adgangsberettiget til Aldersrente, naar der i Henhold til § 11, Stk. 6, er meddelt ham Bevis fra Sygekassen for, at han ikke har opfyldt Helbredsbetingelserne ved en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse. Det er dog en Betingelse for en saadan Persons Adgang til Aldersrente, at han ikke har overskredet de i § 11, Stk. 3—5, fastsatte Tidsfrister for at søge Optagelse i Sygeforsikringen med mere end 3 Aar.

[2]) Det paahviler Direktøren for Sygekassevæsenet at skaffe sig Underretning om de Personer, der ifølge en i Tiden mellem 1. Oktober 1933 og denne Lovs Ikrafttræden paa Grundlag af en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke har kunnet optages i Sygekasse, idet han fra Sygekasserne indkalder Genpart af de herom udstedte Beviser og indføjer disse i det i § 11, Stk. 6, omhandlede Hovedkartotek.«

§ **28**. I Folkeforsikringslovens § 83, Stk. 2, erstattes i 3die Linie Ordene »10 Kr.« med »13 Kr.«.

§ **29**. Folkeforsikringslovens § 85, Stk. 1—3, affattes saaledes:

[1]) Saafremt det af Det statistiske Departement for Januar Maaned offentliggjorte Pristal (opgjort paa Grundlag af de af Departementet beregnede Udgifter i et Husholdningsbudget med en samlet aarlig Udgift paa gennemsnitlig 2 000 Kr. efter de i Juli 1914 gældende Priser) stiger eller falder 1½ pCt. i Forhold til det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal, vil de i §§ 19, Stk. 1, Nr. 4, 39, Stk. 1, 40, Stk. 1, 2 og 4, 62, Stk. 1, samt 73, Stk. 1, 3die Punktum, omhandlede Beløb være henholdsvis at forhøje eller nedsætte med 3 pCt. For hver yderligere Stigning eller Fald af nævnte Pristal med 3 pCt. vil de omhandlede Beløb være at forhøje eller nedsætte med 3 pCt. De herefter fremkomne Beløb

7 Maj. Nr. 122.

afrundes, forsaavidt angaar de i § 19, Stk. 1, Nr. 4, omhandlede, til nærmeste med 5 delelige Beløb i Ører og de øvrige Beløb til nærmeste med 3 delelige Beløb i Kroner.

[2]) Inden 10. Marts bekendtgør Socialministeren de Forandringer, som i Henhold hertil finder Sted i ovennævnte Beløb.

[3]) De saaledes bekendtgjorte Beløb har Gyldighed fra 1. April.«

Afsnit II.

Overgangsbestemmelser.

§ **30**. [1]) Renten til Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer Aldersrente efter Folkeforsikringslovens Takster for 65-aarige, fastsættes efter denne Lovs Takster for Personer, der har opsat Indgivelse af Begæring til det fyldte 65de Aar. Denne Bestemmelse gælder dog ikke Rentenydere, der er overgaaet fra Invaliderente til Aldersrente, eller Personer, der har oppebaaret Aldersrente i Medfør af Folkeforsikringslovens § 38, Stk. 4.

[2]) Renten til Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer Aldersrente efter Opsættelse med Begæringens Indgivelse til det fyldte 67de Aar, fastsættes efter denne Lovs Takster for Personer, der har opsat Indgivelse af Begæring til det fyldte 67de Aar.

§ **31**. Invaliderentenydere, der efter 1. Oktober 1933 er overgaaet til at oppebære Aldersrente, og som har mistet det i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 1, omhandlede Tillæg, skal paany oppebære dette.

§ **32**. I Regnskabsaaret 1937—38 er Kommunalbestyrelserne berettigede til ud over de i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, omhandlede personlige Tillæg til Invalide- og Aldersrentenydere at anvende som Huslejetilskud til Aldersrentenydere i Kommunen 2½ pCt. og i Regnskabsaarene 1938—39-1941-42 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen, dog saaledes at der i dette Beløb fragaar det Be-

løb, som Kommunen i Henhold til denne Lovs § 14 har kunnet opføre som Aldersrenteudgift til Boligbyggeri. I Regnskabsaarene 1942—43, 1943—44, 1944—45 og 1945—46 kan Kommunalbestyrelserne yde lignende Hjælp som Huslejetilskud, dog saaledes at Hjælpen i disse Aar kun kan ydes inden for en Grænse af henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen, og med Fradrag af det Beløb, der i Henhold til denne Lovs § 15 opføres som Aldersrenteudgift til Boligbyggeri. Kommunernes Udgifter til Huslejetilskud i Henhold til denne Bestemmelse opføres som Aldersrenteudgift efter Reglerne i Folkeforsikringslovens § 65. 7 Maj. Nr. 122.

§ **33**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1937.

Forsaavidt angaar Halvaaret 1. Oktober 1937—31. Marts 1938, sker der pr. 1. Oktober 1937 paa Grundlag af Pristallet for Januar 1937 en Regulering i Henhold til Folkeforsikringslovens § 85, saaledes som denne er ændret ved nærværende Lovs § 29.

§ **34**. Socialministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring*) optrykke med de Ændringer, der følger af denne Lov og af Lov af 14. April 1937, indeholdende ændrede Regler om Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter.

Lov-Tid. A. Nr. 18. 706—14. Udg. 15. Maj.

Lov om Ændring af Luftfartsloven.

7 Maj. Nr. 124.

§ **1**. § 1 i Lov Nr. 175 af 1. Maj 1923 om Luftfart (Lovsaml. A. 1923 pag. 674 og Kommunal Lovsamling Bind II pag. 248) ændres til at lyde saaledes:

»Denne Lovs Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Friballoner, Luftskibe, Flyvemaskiner, Gyroplaner, Helikoptere og Ornitoptere, som har Fører om Bord og er bestemt til Befordring af Personer eller Genstande i Luftrummet.

*) Se Bekg. Nr. 192 af 4. Juni 1937 nedenfor Side 582.

7 Maj. Nr. 124.

De nærmere Betingelser for Benyttelsen af Luftfartøjer, som er i Stand til at styres uden Fører, og som ingen Fører har om Bord, Glidere, Standballoner og andre lignende Indretninger, som anvendes i Luftrummet, saasom Reklameballoner, Faldskærme m. v., fastsættes af Ministeriet for offentlige Arbejder.«

§ **2.** Lovens § 33, 1ste Stk., ændres til at lyde saaledes:

»Drift af Landingspladser, der er til almindelig Benyttelse, og af Forsøgs- og Øvelsespladser, Oprettelse af internationale Luftfartsveje, Oprettelse og Drift af regelmæssige, internationale Luftfartsruter hen over dansk Territorium med eller uden Mellemlanding samt Befordring ad Luftvejen imod Betaling af Personer eller Gods imellem to Steder indenfor dansk Territorium kan kun finde Sted for Statens Regning eller i Henhold til særlig Koncession.«

§ **3.** I Loven indsættes en ny § 44 saalydende:

»Ministeriet for offentlige Arbejder kan i hvert enkelt Tilfælde eller gennem Udfærdigelse af almindelige Forskrifter forbyde Foretagelsen af Handlinger, derunder navnlig Anbringelse af Mærker, Belysning eller anden Indretning, som udsætter Luftfartens Sikkerhed for Fare.«

De nuværende §§ 44, 45, 46, 47, 48 og 49 i Loven ændres til §§ 45, 46, 47, 48, 49 og 50.

§ **4.** Den nuværende § 47, 1ste Stk., ændres til at lyde: »Overtrædelse af denne Lov eller af de i Henhold til Loven udfærdigede Forskrifter eller Reglementer straffes med Bøder fra 10 Kr., Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder, forsaavidt højere Straf ikke er forskyldt i Medfør af den øvrige Lovgivning.«

I samme Paragrafs 2det Stk. ændres sidste Punktum til at lyde: »Idømmes Indehaveren Hæfte eller Fængselsstraf for Overtrædelse som nævnt, skal saadan Frakendelse altid finde Sted.«

§ **5.** I Loven indsættes i Kapitel 13 en ny § 51 saalydende:

»Af Hensyn til Luftfartens og Almenhedens Betryggelse er Ministeriet for offentlige Arbejder bemyndiget til i det Omfang, det skønnes nødvendigt, at udstede Forbud mod Sejlads og Ophold i Farvande, der midlertidig eller permanent benyttes som Flyveplads for Luftfartøjer.« 7 Maj. Nr. 124.

Samtidig ændres Overskriften for Kapitlet til at lyde: »Ekspropriationsbestemmelser m. m.«

§ **6**. Den nuværende § 50 i Loven ændres til § 52, og Ordene i Paragraffen »der ikke gælder for Færøerne« udgaar.

§ **7**. Ministeriet for offentlige Arbejder bemyndiges til samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse at lade Lov Nr. 175 af 1. Maj 1923 om Luftfart optrykke med de ved nærværende Lov vedtagne Ændringer og bekendtgøre som Lov om Luftfart.

Lov-Tid. A. Nr. 18. 722—23. Udg. 15. Maj.

Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten. 7 Maj. Nr. 126.

§ **1**. For Skatteaaret 1937—38 udskrives en overordentlig Indkomstskat til Staten efter nedenstaaende Regler:

A. Merindkomstskat.

§ **2**. Skattepligtige Personer, der for Skatteaaret 1937—38 ansættes til en skattepligtig Indkomst af 8 000 Kr. eller derover, samt de i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 § 2 nævnte skattepligtige Selskaber og Foreninger skal for nævnte Skatteaar foruden den sædvanlige Indkomstskat udrede en Merindkomstskat til Staten af det Beløb, hvormed den skattepligtige Indkomst for dette Skatteaar overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1933—34, 1934—35 og 1935—36.

Hvis den Merindtægt, hvoraf Skatten skal svares, udgør et Beløb, der ikke er deleligt med hundrede, forhøjes den til det nærmeste med hundrede delelige Tal.

§ **3**. Den Personerne paahvilende Skat udredes af Merindtægten med de i nedenstaaende Fortegnelse opførte Procenter i de forskellige Indkomstgrupper:

Merindtægt:	Skattepligtig Indkomst:										
	8— 10000 Kr.	10— 15000 Kr.	15— 20000 Kr.	20— 30000 Kr.	30— 40000 Kr.	40— 50000 Kr.	50— 60000 Kr.	60— 70000 Kr.	70— 80000 Kr.	80— 90000 Kr.	90— 100000 Kr.
	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
—10000 Kr.....	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—15000 —	—	2	2	2	—	—	—	—	—	—	—
—20000 —	—	—	3	3	4	—	—	—	—	—	—
—30000 —	—	—	—	4	5	5	—	—	—	—	—
—40000 —	—	—	—	—	6	6	6	7	—	—	—
—50000 —	—	—	—	—	—	7	7	8	8	9	10
—60000 —	—	—	—	—	—	—	8	9	9	10	11
—70000 —	—	—	—	—	—	—	—	10	10	11	12
—80000 —	—	—	—	—	—	—	—	—	11	12	13
—90000 —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13	14
—100000 —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15

mt 17 pCt. for Merindtægter paa 100 000—200 000 Kr., stigende med 1 pCt. for hvert Hundre
r. indtil 26 pCt. for Merindtægter paa 1 Mill. Kr. og derover.

§ 4. Her i Landet hjemmehørende skattepligtige Selskaber og Foreninger, hvis indbetalte Aktie- eller Andelskapital er 50 000 Kr. eller derover, svarer Skatten, saafremt

1) deres skattepligtige Indkomst for Skatteaaret 1937—38 udgør mindst 15 pCt. af den indbetalte Aktie- eller Andelskapital, og
2) denne Indkomst beregnet som Procent af Aktie- eller Andelskapitalen overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Procenter for Skatteaarene 1933—34, 1934—35 og 1935—36,

og Skatten udredes paa følgende Maade:

Naar den skattepligtige Indkomst udgør:

15 % el. derov. m. und.	20 % af Aktie- el. Andelskap.	m.	16 %	af Merindtægten
20 - - — - —	30 - - — - —	-	18 - -	—
30 - - — - —	40 - - — - —	-	20 - -	—
40 - - — - —	50 - - — - —	-	22 - -	—
50 - - — - —	75 - - — - —	-	25 - -	—
75 - - — - —	100 - - — - —	-	30 - -	—
100- - — -	— - —	-	35 - -	—

For her i Landet hjemmehørende skattepligtige Selskaber og Foreninger, hvis Aktie- eller Andelskapital er under 50 000 Kr., eller som ikke har nogen indbetalt Aktie- eller Andelskapital, sker Beskatningen efter de for Personer gældende Regler, men, naar Beskatning finder Sted, dog mindst med 6 pCt. af Merindtægten. Paa tilsvarende Maade beskattes udenlandske Selskaber og Foreninger.

Hvis Selskabets eller Foreningens Aktie- eller Andelskapital er forøget efter Udløbet af Aaret 1934, beregnes den under 1) og 2) omhandlede Indkomstprocent for Skatteaaret 1937—38 og den Procent, der er bestemmende for Skatteprocentens Størrelse, efter Aktie- eller Andelskapitalen forinden Udvidelsen. Hvis der ved Udvidelsen er tilført Selskabet eller Foreningen ny Kapital, fradrages dog 5 pCt. aarlig af dennes effektive Beløb i Merindtægten, forinden denne beregnes.

I Tvivlstilfælde afgør Finansministeren Skattepligtens Art og Omfang.

7 Maj. Nr. 126.

§ **5.** Hvis den skattepligtige Person eller det skattepligtige Selskab kun har været medtaget ved Skatteansættelsen her i Landet for to af Skatteaarene 1933—34, 1934—35 og 1935—36, beregnes Merindtægten i Forhold til Gennemsnittet af Indkomsten i disse to Aar, og har Ansættelse alene fundet Sted for et af Aarene, lægges Indkomsten for dette Skatteaar til Grund for Beregningen.

Her i Landet hjemmehørende Selskaber og Foreninger, der er ansat til Skat for Skatteaaret 1937—38, men ikke har været medtaget ved Ansættelsen for noget af Skatteaarene 1933—34, 1934—35 og 1935—36, og hvis skattepligtige Indkomst for Skatteaaret 1937—38 udgør mindst 15 pCt. af den indbetalte Aktie- eller Andelskapital, svarer den overordentlige Skat af det Beløb, hvormed Indkomsten overstiger 5 pCt. af Aktie- eller Andelskapitalen. Skatten udredes med 12 pCt., stigende med 1 pCt. for hver 10 pCt. eller Del deraf, hvormed Indkomsten overstiger 20 pCt. af Aktiekapitalen, dog kan Skatten ikke overstige 35 pCt.

Forsaavidt Personer, udenlandske Selskaber og Selskaber uden indbetalt Aktie- eller Andelskapital ikke har været medtaget ved Ansættelsen for noget af de fornævnte tre Skatteaar, paalignes der dem alene den i Afsnit B. ommeldte Tillægsskat. Enker, hvis Indkomst i alle Sammenligningsaarene har været medregnet i Mandens Indkomst, beskattes af det Beløb, hvormed deres skattepligtige Indkomst overstiger Gennemsnittet af Mandens ansatte Indkomst for Skatteaarene 1933—34, 1934—35 og 1935—36.

§ **6.** Ved skattepligtig Indkomst forstaas den Indkomst, hvortil vedkommende Person, Selskab eller Forening i Henhold til Loven af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten endeligt er blevet ansat uden Hensyntagen til de i den nævnte Lovs § 8 omhandlede Fradrag og Nedsættelser og de Nedsættelser, der maatte være indrømmet i Henhold til samme Lovs § 23, næstsidste Stykke.

§ **7.** Skatten bortfalder eller nedsættes forholdsvis, saafremt den skattepligtige indgiver Ansøgning derom og overfor Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende

Maade godtgør, at hans Merindtægt i Henhold til denne Lov helt eller delvis skyldes Livrente, Gave, Lotterigevinst, Ophør af Aftægtsydelse, Indtægt af Livs- eller Ulykkesforsikringssummer eller af Arv, som er tilfaldet den paagældende efter 1. Januar 1935; for Arvs Vedkommende gælder denne Bestemmelse dog ikke ud over 4 pCt. af Arvebeløbet. 7 Maj. Nr. 126.

Hvis der er paalignet den skattepligtige Tillægsskat i Henhold til denne Lov, kan Nedsættelse ikke finde Sted til et lavere Beløb end det, der er paalignet som Tillægsskat.

Endvidere kan Skatten bortfalde eller nedsættes forholdsvis, saafremt et her hjemmehørende Selskab overfor Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at Merindtægten helt eller delvis skyldes Udbytte, som er tilfaldet Selskabet som Aktionær eller Andelshaver i et eller flere her hjemmehørende Selskaber, og at dette Udbytte allerede har været medtaget ved Ansættelse til Merindkomstskat. Skattens Nedsættelse kan dog i saadant Tilfælde kun udgøre det Beløb, som af det udbyttegivende Selskab er svaret eller skal svares i Merindkomstskat af det omhandlede Udbytte, og kan i hvert Fald ikke finde Sted til et lavere Beløb end det, der er paalignet som Tillægsskat.

Endelig kan Finansministeren, naar et her hjemmehørende Selskab indgiver Ansøgning derom og overfor Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at den væsentligste Del af Selskabets Merindtægt i Henhold til denne Lov skyldes Indtægt ved Skibsfart mellem udenlandske Havne, tillade, at Selskabets Merindkomstskat beregnes paa Grundlag af Gennemsnittet af Indkomsterne for Skatteaarene 1934—35, 1935—36 og 1936—37.

B. Tillægsskat.

§ **8**. Personer, Selskaber og Dødsboer, der for Skatteaaret 1937—38 er skattepligtige i Medfør af Reglerne i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten, udreder for bemeldte Skatteaar foruden den sædvanlige Indkomstskat en særlig Tillægsskat til Staten efter nedenstaaende Regler:

7 Maj. Nr. 126.

1. Skatten for Personer og uafsluttede Dødsboer, der her i Landet er undergivet offentlig Skiftebehandling, svares efter følgende Skala:

Hvor den efter Reglerne i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 opgjorte skattepligtige Del af Indtægten

	ikke er over	10 000 Kr. svares	0 Kr. af	8 000 Kr.	1 %	af Resten
10 000	- - - -	15 000 - —	20 - -	10 000 -	2 - -	—
15 000	- - - -	20 000 - —	120 - -	15 000 -	3 - -	—
20 000	- - - -	30 000 - —	270 - -	20 000 -	4 - -	—
30 000	- - - -	50 000 - —	670 - -	30 000 -	5 - -	—
50 000	- - - -	100 000 - —	1 670 - -	50 000 -	6 - -	—
100 000	- og derover.........	—	4 670 - -	100 000 -	7 - -	—

2. De i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 2, Nr. 5, nævnte her i Landet hjemmehørende Selskaber og Foreninger svarer Skatten, forsaavidt angaar den Del af Indkomsten, der overstiger 5 pCt. af den indbetalte Aktiekapital, de indbetalte Selskabsandele, indbetalte Andele af Garantifonds og lign., efter følgende Skala:

Naar Indkomsten udgør over 5 pCt., men ikke over 10 pCt. af den indbetalte Aktiekapital m. v. .... 4 pCt.

Naar Indkomsten udgør ov. 10 pCt., men ik. ov. 15 pCt. 5 pCt.
— — — - 15 - - - - 20 - 6 -
— — — - 20 - - - - 50 - 7 -

Udgør Indkomsten over 50 pCt., svares Skatten for den Del af Indkomsten, der ikke overstiger 50 pCt., med 7 pCt. og for den overskydende Del med 10 pCt.

3. For udenlandske Selskaber, Foreninger og Dødsboer samt her i Landet hjemmehørende Selskaber, Foreninger og andre Institutioner uden indbetalt Aktie- eller Andelskapital svares Skatten efter Skalaen i nærværende Lovs § 8, Nr. 1, dog mindst med 1 pCt. af den skattepligtige Del af Indkomsten.

§ **9.** Skatten beregnes efter de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922, jfr. Lov Nr. 102 af 31. Marts 1933, indeholdte Regler.

7 Maj.
Nr. 126.

C. Almindelige Bestemmelser.

§ **10**. Hvis der er paalignet en Skatteyder saavel Merindkomstskat som Tillægsskat, bortfalder Merindkomstskatten, hvis den er mindre end Tillægsskatten, ligesom denne sidste bortfalder, hvis den er mindre end Merindkomstskatten.

§ **11**. Skatten forfalder til Betaling af Selskaber, Foreninger og Dødsboer under eet for hele Skatteaaret den 1. September 1937, af Personer den 1. September 1937 og den 1. Februar 1938, hver Gang med Halvdelen af den for Skatteaaret paalignede Skat.

I de Tilfælde, hvor den paagældende Skatteyders Pligt til at svare Indkomstskat til Staten kun gælder for Halvdelen af Skatteaaret 1937—38, udredes saavel Merindkomstskatten som Tillægsskatten efter nærværende Lov kun med Halvdelen og forfalder til Betaling for de Skatteydere, der kun er skattepligtige for 1ste Skattehalvaar, den 1. September 1937, og for de Skatteydere, der kun er skattepligtige for 2det Skattehalvaar, den 1. Februar 1938.

Skatterne opkræves, inddrives samt indbetales i Statskassen i Overensstemmelse med de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 givne Regler, ligesom ogsaa i øvrigt de i denne Lov fastsatte Bestemmelser finder Anvendelse med Hensyn til de heromhandlede Skatter, dog at Skatterne indbetales af Kommunalbestyrelsen i Statskassen senest henholdsvis den 30. Oktober 1937 og den 31. Marts 1938.

For København og Frederiksberg kommer i de nævnte Henseender de særlige Regler i kgl. Anordning af 20. Juli 1922, jfr. kgl. Anordning af 30. Marts 1925, og kgl. Anordning af 16. Januar 1925, jfr. kgl. Anordning af 29. November 1930, til Anvendelse, men saaledes, at Skatten for begge Kommuners Vedkommende forfalder til de foran anførte Tidspunkter.

§ **12**. Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for Gennemførelsen af de foranstaaende Bestemmelser og bemyndiges til at afholde de dermed forbundne Udgifter.

7 Maj. Nr. 129.

Lov om Ændringer i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision.

§ **1**. I Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision, § 16, Stk. 2, ændres »Lov Nr. 180 af 31. Marts 1917« til: »Lov Nr. 95 af 4. April 1928«.

§ **2**. I Lovens § 31 udgaar Stk. 1, 2det Punktum.

§ **3**. Lovens § 34 affattes saaledes:

»Kassebetjentene er ansvarlige for det Tab, der i Tjenestens Udførelse forvoldes af deres Fuldmægtige og øvrige Kontorpersonale, forsaavidt de har udvist Forsømmelighed ved Personalets Antagelse, ved Tilrettelægning af dets Arbejde eller ved Tilsynet med dettes Udførelse.«

§ **4**. Efter § 36, Stk. 3, 1ste Punktum, tilføjes: »herunder Redegørelse angaaende Kasseforretninger, som Kassebetjentene maatte have paataget sig uden for Tjenesten, idet de paagældende Beholdninger, Bøger m. v. da kan kræves forevist.«

§ **5**. Finansministeren bemyndiges til at lade Loven om Statens Regnskabsvæsen og Revision optrykke og bekendtgøre med de nærværende af Lov følgende Ændringer.

Lov-Tid. A. Nr. 18. 755. Udg. 15. Maj.

7 Maj. Nr. 131.

Lov om Børn udenfor Ægteskab.

Kapitel I.

Barnets almindelige Retsstilling.

§ **1**. Børn udenfor Ægteskab har samme retlige Stilling i Forhold til deres Forældre som Ægtebørn, medmindre Lovgivningen udtrykkelig fastsætter andet.

§ **2**. [1]) Børn udenfor Ægteskab har Ret til at faa tillagt enten Moderens eller — hvis Faderskabet er fastslaaet — Faderens Familienavn.

7 Maj. Nr. 131.

[2]) Er Navngivelse sket, forinden Faderskabet er fastslaaet, kan, hvis Faderskabet senere fastslaas, Faderens Familienavn tillægges Barnet ved Anmeldelse til vedkommende Ministerialbog (Personregister). Endvidere har i Tilfælde, hvor Forældremyndigheden over Barnet overføres fra den ene af Forældrene til den anden, denne sidste Ret til at tillægge Barnet sit Familienavn ved Anmeldelse til Ministerialbogen (Personregisteret). Endelig kan Barnet efter sit fyldte 18de Aar, men ikke længer end til sit fyldte 22de Aar, ved Anmeldelse til Ministerialbogen (Personregisteret) ændre sit Familienavn til den anden af Forældrenes Familienavn; er Barnet ved Anmeldelsen under 21 Aar, kræves dog Samtykke fra den af Forældrene, som før Barnets fyldte 18de Aar har haft Forældremyndigheden. I øvrigt kan Antagelse af den anden af Forældrenes Familienavn kun ske ifølge de almindelige Regler om Navneforandring.

[3]) Har Moderen indgaaet Ægteskab med en anden end Barnets Fader, kan Stiffaderen med Moderens Samtykke, forsaavidt hun har Forældremyndigheden over Barnet, tillægge dette sit Familienavn ved Anmeldelse til vedkommende Ministerialbog (Personregister). Hvis Barnet har faaet Faderens Navn, kan Stiffaderen dog ikke tillægge Barnet sit Navn, medmindre Faderen giver sit Samtykke, eller Overøvrigheden paa Barnets Opholdssted, efter saa vidt muligt at have indhentet Erklæring fra Faderen, meddeler Tilladelse dertil. Er Barnet over 18 Aar, kan Stiffaderen med Barnets Samtykke tillægge dette sit Familienavn.

§ **3**. [1]) Faderen til et Barn udenfor Ægteskab er, lige saa vel som Moderen, pligtig at forsørge Barnet indtil dets fyldte 18de Aar, en Datter dog kun, indtil hun gifter sig.

[2]) Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under Hensyntagen til begge Forældres Livsvilkaar, dog at der, naar Forældrenes Livsvilkaar er væsentlig forskellige, tillige vil være at tage Hensyn til, hvad der findes stemmende med Barnets Tarv.

7 Maj.
Nr. 131.

Kapitel II.

Faderskabets eller Bidragspligtens Fastsættelse.

§ **4**. En udenfor Ægteskab besvangret Kvinde bør, naar ifølge Erklæring fra en Jordemoder eller Læge den 6te Svangerskabsmaaned er forløbet, henvende sig, hvis hun bor i København, til Overpræsidenten og ellers til Politimesteren paa det Sted, hvor hun bor, og begære Faderskabssag rejst mod den Mand, hun opgiver som Fader til det Barn, hun venter at føde.

§ **5**. [1]) En Jordemoder eller en som Fødselshjælper fungerende Læge, der har gjort Tjeneste ved Fødselen af et Barn udenfor Ægteskab, skal inden tre Dage efter Fødselen gøre Anmeldelse om denne, hvis Moderen bor i København, til Overpræsidenten og ellers til Politimesteren paa det Sted, hvor Moderen bor. Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om Moderens Navn, Stilling og Bopæl eller Opholdssted, Tid og Sted for Fødselen, Barnets Køn samt, hvis Moderen har opgivet, hvem der er eller kan være Barnets Fader, Moderens Opgivende herom og Oplysning om, hvorvidt Moderen har begært Faderskabssag rejst i Henhold til § 4.

[2]) Med Hensyn til Børn, der er født paa Rigshospitalet eller paa Fødselsanstalten i Jylland, paahviler det Hospitalet eller Anstalten at afgive den i Stk. 1 nævnte Anmeldelse senest to Dage før Udskrivningen.

[3]) Har ingen Jordemoder eller Læge bistaaet ved Fødselen, paahviler det Moderen selv inden 1 Maaned efter Fødselen at afgive den i Stk. 1 omhandlede Anmeldelse om denne.

[4]) Moderen til et Barn udenfor Ægteskab er pligtig, saafremt hun ikke har begært Faderskabssag rejst i Henhold til § 4, og hun ikke overfor den Jordemoder eller Læge, der har gjort Tjeneste ved Fødselen, har opgivet, hvem der er eller kan være Fader til Barnet, inden 1 Maaned efter Barnets Fødsel at give den i Stk. 1 omhandlede Myndighed Meddelelse om, hvem der er Barnets Fader.

7 Maj. Nr. 131.

[5]) Overøvrigheden kan paa Begæring af Moderen eller den, der optræder paa hendes Vegne, eller paa Begæring af Barnets Værge meddele Fritagelse for den Moderen paahvilende Pligt til at opgive, hvem der er eller kan være Fader til Barnet, naar det maa anses for stemmende med Barnets Tarv, at Faderskabet ikke oplyses. Fritagelsen gælder dog kun, saa længe der uden Hjælp fra det offentlige sørges forsvarligt for Barnets Underhold.

[6]) Anmeldelse om en stedfunden Fødsel kræves ikke, naar Barnet er dødfødt, men Moderen er, naar det offentlige har udredet Udgifter i Anledning af hendes Svangerskab og Barselfærd, pligtig at oplyse, hvem der har besvangret hende.

[7]) Undladelse af at afgive de ved denne Paragraf paalagte Anmeldelser straffes med Bøder.

§ **6**. [1]) De i §§ 4 og 5 omhandlede Myndigheder indkalder, naar de modtager Moderens Begæring efter § 4 eller Anmeldelse om Fødselen efter § 5, straks den opgivne Fader til personlig at give Møde i Overpræsidiet eller paa Politikontoret, for at det kan fastslaas, om han anerkender Faderskabet. Bor den opgivne Fader ikke indenfor den Myndigheds Omraade, som har modtaget Meddelelsen, sendes denne videre til Politimesteren (Overpræsidenten) paa det Sted, hvor Faderen bor.

[2]) Ved Mødet spørges den opgivne Fader, om han anerkender Faderskabet, jfr. § 14, idet han udtrykkelig gøres opmærksom paa de Retsvirkninger, der dermed indtræder, og paa, at han, om han ønsker det, har Adgang til at faa Spørgsmaalet om Faderskabet afgjort ved Domstolene.

[3]) Anerkendes Faderskabet, underskriver den paagældende en Tilførsel herom til en af Politimesteren (Overpræsidenten) ført Protokol, i hvilken der tillige indføres en kort Beretning om det ved Mødet passerede. Er den opgivne Fader umyndig, kræves Værgens Samtykke til Anerkendelsen.

§ **7**. [1]) Har den opgivne Fader anerkendt Faderskabet, sender, udenfor København, Politimesteren straks Meddelelse

7 Maj. Nr. 131.

herom til Amtmanden med en Udskrift af det passerede og med Oplysning om Moderens og Faderens økonomiske Forhold. Amtmanden træffer derefter Bestemmelse om det Bidrag, Faderen i Overensstemmelse med de nedenstaaende Regler vil have at svare dels til Barnets Underhold, dels til Dækning af Udgifterne i Anledning af Svangerskabet og Fødselen. I København træffer Overpræsidenten selv saadan Bestemmelse efter at have indhentet Oplysning om Moderens og Faderens økonomiske Forhold.

[2]) Meddelelse til Amtmanden om en stedfunden Anerkendelse af Faderskab og Overøvrighedens Fastsættelse af Bidrag kan dog undlades, naar Moderen overfor Politimesteren (Overpræsidenten) fremsætter Begæring herom, og det i øvrigt maa antages, at Barnets Underhold ikke vil medføre Udgifter for det offentlige.

[3]) Finder Politimesteren, Overpræsidenten eller Amtmanden det af særlige Grunde betænkeligt at modtage den opgivne Faders Anerkendelse af Faderskabet, bliver Sagen at henvise til retslig Afgørelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 8.

§ **8.** [1]) Hvis den opgivne Fader ikke vil anerkende Faderskabet, sender Politimesteren (Overpræsidenten) straks Meddelelse herom til vedkommende Underret, jfr. Retsplejelovens § 456 c., med en Udskrift af det passerede. Har den opgivne Fader erkendt at have haft Samleje med Moderen paa Avlingstiden, skal Meddelelsen til Retten indeholde Oplysning herom.

[2]) Undlader den opgivne Fader at give Møde efter Indkaldelsen, sendes der straks Meddelelse herom til Retten tillige med Sagens Akter. Det samme gælder, naar den opgivne Fader ikke har kendt Opholdssted her i Landet, eller han er afgaaet ved Døden.

§ **9.** Har Moderen opgivet, at hun indenfor Avlingstiden har haft Samleje med flere, sender Politimesteren (Overpræsidenten) straks den i Henhold til §§ 4 eller 5 modtagne Meddelelse videre til Retten.

§ **10**. [1]) Er Barnet dødfødt, skal Politimesteren (Overpræsidenten) kun, saafremt Moderen ønsker fastsat Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Svangerskabet og Fødselen, eller saafremt Begæring derom fremsættes af det offentlige, der har udredet Udgifter i Anledning af Moderens Svangerskab og Barselfærd, gaa frem efter de i §§ 6—9 indeholdte Regler. 7 Maj. Nr. 131.

[2]) Naar en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde i Medfør af § 23 ønsker fastsat Bidrag til de ved en indtruffen Abort forvoldte Udgifter, maa hun senest 3 Maaneder efter Aborten fremsætte Begæring herom for Politimesteren (Overpræsidenten), der derefter gaar frem efter de i §§ 6—9 indeholdte Regler.

§ **11**. Fremkommer der Begæring fra en Moder i Udlandet om at faa Faderskabet eller Bidragspligten til et Barn udenfor Ægteskab fastsat, sendes Begæringen til Politimesteren (Overpræsidenten) paa det Sted, hvor Faderen bor, hvorefter der gaas frem efter de i §§ 6—9 indeholdte Regler.

§ **12**. [1]) Faderskabssag vil i øvrigt, hvor saadan Sag ikke er blevet rejst i Henhold til de i de foranstaaende Paragraffer givne Forskrifter, ved Barnets Fødsel eller senere kunne rejses efter Begæring af Moderen, Barnet (dettes Værge) eller af de i § 28 nævnte Personer og Institutioner. De i §§ 6—9 indeholdte Regler kommer i saa Fald til Anvendelse.

[2]) Naar en Faderskabssag er afsluttet, uden at sagsøgte ved Dommen er anset som Fader eller bidragspligtig, og der senere bliver Spørgsmaal om at rejse ny Sag mod en anden Mand, afgives Begæringen om Sagsanlæg straks til vedkommende Underret, jfr. Retsplejelovens § 456 c.

[3]) Undlader Moderen at gøre Anmeldelse om, hvem der er Barnets Fader, og er hun ikke fritaget for Pligten hertil, eller opgiver hun, at hun ikke ved, hvem Faderen er, foranlediger Politimesteren (Overpræsidenten) beskikket en Værge for Barnet. Værgen skal saa vidt muligt drage Omsorg for,

7 Maj. Nr. 131.

at der rejses Faderskabssag efter Stk. 1, jfr. dog § 5, Stk. 5. Han kan endvidere, dersom Moderen ikke sørger forsvarligt for Barnets Underhold, begære hende afhørt som Vidne inden Retten om, hvem der er eller kan være Fader til Barnet. Den i forrige Punktum angivne Beføjelse tilkommer ogsaa de i § 28 nævnte Institutioner, naar de helt eller delvis udreder Udgifterne til Barnets Forsørgelse. Ved Begæring om Afhøring af Moderen som Vidne gaas derfrem efter Reglerne i §§ 6—9 med de fornødne Lempelser.

§ **13**. Naar Retten modtager de i §§ 7—12 omhandlede Meddelelser fra Politimesteren (Overpræsidenten), drager den Omsorg for Faderskabssagens videre Behandling i Overensstemmelse med de i saa Henseende i Retsplejelovens Kap. 42 a. givne Forskrifter.

§ **14**. [1]) Den opgivne Fader eller en anden under Faderskabssagen sagsøgt bliver ved Dommen at anse som Fader til Barnet, saafremt Retten finder det bevist, at han har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, uden at der foreligger Omstændigheder, som udelukker, at Barnet kan være Frugten heraf, og der derhos ikke findes Grund til at antage, at Moderen indenfor Avlingstiden ogsaa har haft Samleje med nogen anden, som kan være Barnets Fader, og der heller ikke iøvrigt foreligger Omstændigheder, som gør det tvivlsomt, om den sagsøgte er Barnets Fader.

[2]) Finder Retten det herefter ikke godtgjort, at nogen under Faderskabssagen sagsøgt er Barnets Fader, bliver den eller de sagsøgte ved Dommen at anse som bidragspligtig, saafremt Retten finder det bevist, at vedkommende har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, uden at der foreligger Omstændigheder, som udelukker, at Barnet kan være Frugten heraf. Hvis flere sagsøgte kan anses som bidragspligtige, bliver Bidragspligten at paalægge enhver af dem fuldt ud, jfr. § 22, Stk. 2.

§ **15**. [1]) Den, som i Henhold til § 6 har anerkendt Faderskabet, kan senere forlange Retssag indledet, saafremt han godtgør, at hans Anerkendelse paa Grund af Sindssygdom,

Aandssvaghed, Tvang eller af andre Grunde ikke kan anses som en bindende Villieserklæring, eller at han først efter Anerkendelsen er kommet til Kundskab om Omstændigheder af Betydning, der kan begrunde en Fralæggelse af Faderskabet. 7 Maj. Nr. 131.

[2]) Begæring om Sagsanlæg fremsættes for vedkommende Underret, jfr. Retsplejelovens § 456 c., og maa i Tilfælde, hvor Begæringen begrundes med Fremkomsten af nye Oplysninger, fremsættes inden 1 Maaned, efter at disse er blevet ham bekendt. Ved Afgørelse af Spørgsmaalet, om Begæringen er rettidig fremsat, bør Hensyn tages til den Tid, som med Nødvendighed er medgaaet til Foretagelse af Undersøgelser. Bestemmelserne i Retsplejelovens § 456 n., Stk. 6 og 7, finder tilsvarende Anvendelse i dette Tilfælde.

§ **16**. Naar den, der opgives som Fader, er død, forinden Spørgsmaalet om hans Faderskab eller Bidragspligt er afgjort, rettes Søgsmaalet mod hans Bo eller, hvis Skiftebehandlingen er sluttet, mod vedkommende Skifteret. Har afdøde efterladt sig Enke, der hensidder i uskiftet Bo, rettes Sagen mod hende og, hvis Arvingerne har overtaget Boet til privat Skifte, mod disse.

§ **17**. Naar Politimesteren fra Retten modtager Meddelelse om en afsluttet Faderskabssag, og der efter Udfaldet af denne bliver Spørgsmaal om at paalægge Underholdsbidrag, videresender han straks den fra Retten modtagne Meddelelse til Amtmanden med Oplysninger om Moderens og Faderens eller den bidragspligtiges økonomiske Forhold; hvis flere ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige, gives dog ikke Oplysning om Moderens og de bidragspligtiges økonomiske Forhold. Amtmanden træffer derefter Bestemmelse om det Bidrag, Faderen eller den bidragspligtige i Overensstemmelse med de nedenstaaende Regler vil have at svare til Barnets Underhold og til Dækning af Udgifterne i Anledning af Svangerskabet og Fødselen eller Aborten. I København træffer Overpræsidenten, naar han modtager Rettens Meddelelse, selv saadan Bestemmelse efter at have indhentet Oplysning om Moderens og Faderens eller den bidragspligtiges

7 Maj. Nr. 131.

økonomiske Forhold. Bestemmelsen i § 7, Stk. 2, finder tilsvarende Anvendelse i de her nævnte Tilfælde, medmindre der efter Faderskabssagen er flere bidragspligtige.

§ **18**. [1]) De af Overøvrigheden i Henhold til §§ 7 og 17 udfærdigede Bidragsresolutioner udleveres, saafremt Faderskabet er fastslaaet eller kun een er anset som bidragspligtig, til Moderen eller den, der skal varetage Barnets Tarv, jfr. § 28; en Genpart af Resolutionen tilstilles Faderen eller den bidragspligtige. Hvis flere er anset som bidragspligtige, udfærdiges der for hver af dem en Bidragsresolution, som tilstilles Landsnævnet for Børneforsorg, medens Genpart tilstilles hver af de bidragspligtige; til Moderen eller den, der skal varetage Barnets Tarv, udleveres et Bidragsdokument, hvori Bidraget fastsættes til det til enhver Tid gældende Normalbidrag, jfr. §§ 192 og 235 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, men som ikke maa indeholde de bidragspligtiges Navne.

[2]) Justitsministeren giver nærmere Regler om Bidragsresolutionens Indhold.

Kapitel III.

Barnets Underhold m. v.

§ **19**. Udgifterne ved Barnets Forsørgelse, Opdragelse og Uddannelse fordeles mellem Barnets Forældre efter deres økonomiske Evne, saaledes at der saa vidt muligt, under Hensyn til Forældrenes økonomiske Kaar, falder lige stor Byrde paa hver af Forældrene.

§ **20**. [1]) Hvis Barnet ikke opdrages af Faderen, skal denne betale de ham af Overøvrigheden i Medfør af Bestemmelserne i Kapitel II paalagte Bidrag til Barnets Underhold.

[2]) Ved Fastsættelsen af disse Bidrag skal det haves for Øje, at Barnets Forsørgelse skal være forsvarlig og ikke ringere end i gode Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet opdrages. Faderens Bidrag bør, naar begge Forældrene er ubemidlede, i Almindelighed sættes til mindst $^3/_5$ af samtlige de Udgifter, som Barnets Underhold herefter medfører, men det fastsættes i øvrigt under Hensyntagen til Bestemmelserne i

§ 3, Stk. 2, og § 19. Dør Moderen, eller har hun ikke kendt Opholdssted her i Landet, skal Faderens Bidrag i Almindelighed ansættes saaledes, at det dækker samtlige Udgifter ved Barnets Underhold; er Barnet Frugt af en ved Dom fastslaaet Kønsfrihedsforbrydelse, skal Faderens Bidrag altid ansættes saaledes. 7 Maj. Nr. 131.

[3]) Faderens Bidragspligt vedvarer indtil Barnets fyldte 18de Aar, dog at Bidraget kan bortfalde eller nedsættes efter det fyldte 14de Aar, naar det oplyses, at det er blevet helt eller delvis ufornødent. Bidraget til en Datter ophører endvidere, naar hun indgaar Ægteskab.

[4]) Bidraget erlægges halvaarsvis forud. Barnets Død medfører ikke Fritagelse for nogen Del af det Bidrag, der gælder for den Bidragsperiode, i hvilken Barnets Død er indtruffet.

[5]) Særligt Bidrag kan under Anvendelse af foranstaaende Regler paalægges Faderen til Omkostninger ved Barnets Daab og Konfirmation saavel som til Skoleundervisning og faglig Uddannelse; ligeledes kan særligt Bidrag paalægges i Anledning af Barnets Sygdom og Begravelse, jfr. herved § 24, Stk. 2. Hvis det efter Barnets Forhold er paakrævet, at der ydes Bidrag til fortsat Skoleundervisning eller faglig Uddannelse efter Barnets fyldte 18de Aar, kan saadant Bidrag paalægges Faderen, dersom det efter hans økonomiske Stilling findes rimeligt, dog ikke ud over Barnets fyldte 21de Aar. Paalægges der Faderen Bidrag til Skoleundervisning og faglig Uddannelse, skal der, hvis Faderen forlanger det, beskikkes Barnet en Værge, til hvem disse Bidrag udbetales under Værgens Ansvar for deres Anvendelse i det fastsatte Øjemed.

[6]) Hvis Faderens Livsvilkaar er væsentlig bedre end Moderens, skal der, saafremt Børneværnet skønner det fornødent, beskikkes Barnet en Værge. Værgen drager Omsorg for, at Bidragene anvendes til Barnets Tarv.

[7]) Overøvrigheden kan til enhver Tid med fremtidig Virkning forandre et Bidrag, naar der fremkommer grundet Begæring derom.

7 Maj. Nr. 131.

[8]) Faderen har, naar han har betalt det ham paalagte Bidrag, ingen yderligere økonomisk Forpligtelse overfor det offentlige, hvis Barnet falder dette til Byrde. Har Faderen faaet Barnet udleveret til Forsørgelse, paahviler der ham dog ogsaa i Forhold til det offentlige fuld Forsørgelsespligt. Det samme gælder, hvis Barnet er Frugt af en ved Dom fastslaaet Kønsfrihedsforbrydelse, jfr. § 6 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg.

§ **21**. [1]) Hvis Barnet ikke er undergivet Moderens Forældremyndighed og Forsorg, kan det af Overøvrigheden paalægges Moderen at svare Bidrag til Barnets Underhold og til de i § 20, Stk. 5, omhandlede særlige Udgifter. Bidrag kan paalægges Moderen, hvad enten der tillige er paalagt Faderen Bidrag eller ikke. Ved Fastsættelsen af Bidraget finder Bestemmelserne i § 20 tilsvarende Anvendelse.

[2]) Har det offentlige maattet træde til, kommer Reglerne i Lov om offentlig Forsorg til Anvendelse.

§ **22**. [1]) Hvis Faderskabet til Barnet ikke er fastslaaet, slaaet, men en enkelt Person er anset som bidragspligtig, fastsættes det Bidrag, han vil have at udrede, i Overensstemmelse med Reglerne i § 20.

[2]) Hvis flere ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige, fastsættes Bidraget for hver af dem til det til enhver Tid gældende Normalbidrag, jfr. § 192 i Lov om offentlig Forsorg. Bestemmelserne i § 20, Stk. 3, 4 og 7, finder tilsvarende Anvendelse. Bidrag efter § 20, Stk. 5, kan ikke paalægges disse bidragspligtige.

[3]) Den bidragspligtige har, naar han har betalt det ham paalagte Bidrag, ingen yderligere økonomisk Forpligtelse overfor Barnet.

§ **23**. [1]) Det paahviler endvidere den, der er anset som Fader eller bidragspligtig at svare Bidrag i Overensstemmelse med Grundsætningerne i §§ 19 og 20 til Udgifterne ved Moderens Barselfærd og ved hendes Underhold 2 Maaneder før og 1 Maaned efter Fødselen. Under særlige Omstændigheder, navnlig i Tilfælde af Moderens Sygdom, foraarsaget ved Svangerskabet eller Nedkomsten, kan Bidragspligten dog

udstrækkes indtil 4 Maaneder før og 9 Maaneder efter Fødse- 7 Maj.
len. Bidraget kan paalægges Faderen eller en bidragspligtig, Nr. 131.
uanset at Barnet er dødfødt, jfr. § 10, Stk. 1.

[2]) Hvis en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde aborterer, kan det, naar hun godtgør, at Aborten har forvoldt hende særlige Udgifter, paalægges den, der har eller kan have besvangret hende, jfr. § 14, Stk. 1 og 2, at svare et efter Overøvrighedens Skøn passende Bidrag til de ved Aborten forvoldte Udgifter, jfr. § 10, Stk. 2.

[3]) Reglerne i Stk. 1 gælder ogsaa, naar flere ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige, dog at Bidraget til Udgifterne ved Moderens Barselfærd og ved hendes Underhold før og efter Fødselen for hver af de bidragspligtige fastsættes til det til enhver Tid gældende Normalbidrag, jfr. § 235 i Lov om offentlig Forsorg.

[4]) Bidrag efter denne Paragrafs Stk. 1 forfalder, hvis Barnet er født, straks ved Bidragsfastsættelsen og ellers til de af Overøvrigheden nærmere bestemte Tidspunkter. Bidrag efter Stk. 2 forfalder straks.

§ **24**. [1]) Er Faderskabssag først rejst over 1 Aar efter Barnets Fødsel, og der ikke godtgøres rimelig Grund for Forsinkelsen, kan Overøvrigheden bestemme, at Bidragspligten, derunder ogsaa med Hensyn til Bidrag efter § 23, Stk. 1, ikke skal strække sig længere tilbage end 1 Aar fra Sagens Rejsning.

[2]) Begæring om Fastsættelse af særlige Bidrag efter § 20, Stk. 5, maa fremsættes til Overøvrigheden inden 3 Maaneder efter Udgiftens Afholdelse, medmindre der godtgøres at foreligge rimelig Grund for Overskridelse af Fristen.

§ **25**. [1]) Aftaler om Afgørelse af Underholdspligt overfor Barnet er kun gyldige, naar de er godkendt af Overøvrigheden. En saadan Godkendelse skal ikke være til Hinder for, at der senere træffes anden Afgørelse af Overøvrigheden, naar Forholdene væsentlig har forandret sig.

[2]) Overøvrighedens Godkendelse bør ikke meddeles, naar denne Lovs Grundsætninger i væsentlig Grad er tilsidesat, eller Aftalen i øvrigt ikke findes stemmende med Barnets Tarv.

7 Maj. Nr. 131.

[3]) Saadanne Aftaler er ikke bindende for det offentlige, naar Barnet falder dette til Byrde.

§ **26.** [1]) Dør en Mand, der er eller efter Dødsfaldet bliver anset som Fader til et Barn udenfor Ægteskab, og Hensidden i uskiftet Bo ikke finder Sted, vil der ikke af Boet være at udrede Underholdsbidrag til Barnet, men dette tager alene Arv efter afdøde i Henhold til Forordning af 21. Maj 1845 § 9, jfr. § 1 i Lov af Dags Dato om Ændring af denne Forordning. Efterlader han sig Enke, der hensidder i uskiftet Bo, paahviler det hende at betale Bidrag til Barnets Underhold, dog kun saa vidt og i det Omfang, Overøvrigheden efter Skøn over hendes økonomiske Forhold finder det passende. Dør en Hustru, som er Moder til et Barn udenfor Ægteskab, og som det i Henhold til § 21 er paalagt at svare Bidrag til Barnets Underhold, finder tilsvarende Regler Anvendelse.

[2]) Er eller bliver en afdød Mand anset som bidragspligtig, bliver det fornødne til Dækning af de Forpligtelser, der endnu kunde paahvile ham efter denne Lov, at udbetale af hans Bo, saa vidt det er solvent, naar Begæring herom fremsættes inden Udløbet af Proklama eller, hvis saadant ikke udstedes, inden 6 Maaneder efter hans Død. Tilkommer der Barnet Arv efter den bidragspligtige, vil det hernævnte Beløb være at fradrage i Barnets Arv. Efterlader den afdøde sig arveberettiget Enke eller Afkom (derunder Adoptivbørn), maa Beløbet ikke overstige, hvad Barnet, hvis paagældende var anset som Fader, vilde have arvet.

[3]) Beløbet udredes af den bidragspligtiges Bo paa samme Maade som forfalden Gæld. Med Beløbet forholdes i Overensstemmelse med de i § 25 i Lov af Dags Dato om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag givne Bestemmelser. Efterlader den bidragspligtige sig Enke, der hensidder i uskiftet Bo, finder Bestemmelsen i Stk. 1, 2det Pkt., tilsvarende Anvendelse.

[4]) Skifteretten eller Eksekutorerne har, naar det kommer til deres Kundskab, at der paahviler afdøde Bidragspligt overfor Børn udenfor Ægteskab, at drage Omsorg for, at Fordringen gøres gældende.

§ **27**. Bidrag, der er paalagt Faderen, en bidragspligtig eller Moderen til et Barn udenfor Ægteskab, tilkommer Barnet. Hvis flere ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige, tilkommer Bidragene dog det offentlige, jfr. § 30. 7 Maj. Nr. 131.

§ **28**. [1]) Retten til at indkræve Bidrag til et Barn udenfor Ægteskab og til at anvende Midlerne til dets Inddrivelse og Sikring tilkommer den, der har Forældremyndigheden og Forsorgen over Barnet, Værgen, hvis han har Forældremyndigheden over Barnet eller er beskikket i Medfør af § 20, Stk. 5 eller 6, den, som efter Moderens Død, Forsvinden eller Bortrejse fra Landet har taget Barnet til sig og forsørger det, eller den, hos hvem Moderen har anbragt Barnet i fast Pleje. Endvidere tilkommer Retten den offentlige Institution eller Kasse eller af det offentlige anerkendte private Institution, som helt eller delvis udreder Udgifterne til Barnets Forsørgelse.

[2]) Retten til at indkræve det i § 23, Stk. 1, omhandlede Bidrag og til at anvende Midlerne til dets Inddrivelse og Sikring tilkommer foruden Moderen det sociale Udvalg, saafremt dette har udredet de paagældende Udgifter.

[3]) Hvis flere ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige, gælder foranstaaende Regler kun Retten til af det offentlige at modtage det fastsatte Bidrag.

§ **29**. [1]) Bidrag, der i Medfør af § 14, Stk. 2, 2det Punkt, er paalagt flere Personer som bidragspligtige til et Barn udenfor Ægteskab eller dettes Moder, indkræves gennem Landsnævnet for Børneforsorg, der fører nøjagtig Oversigt over samtlige disse bidragspligtige.

[2]) Naar et Bidrag ikke betales i rette Tid, tilstiller Landsnævnet — forsaavidt angaar Bidrag til et Barns Underhold efter indhentet Oplysning om, at Barnet stadig er i Live — Politimesteren paa den bidragspligtiges Hjemsted Bidragsresolutionen, hvorefter Politimesteren drager Omsorg for, at Bidraget afkræves den bidragspligtige og eventuelt inddrives hos ham i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af ....*) om Inddrivelse og Sikring af Underholds-

*) Lov Nr. 133 af 7. Maj 1937. (Red. Anm.)

7 Maj. Nr. 131.

bidrag. Naar Inddrivelsen er afsluttet, tilbagesender Politimesteren Bidragsresolutionen og indbetaler det eventuelt indgaaede Beløb til Landsnævnet. Er den bidragspligtiges Hjemsted København, sker Afkrævningen og Inddrivelsen gennem Magistraten efter foranstaaende Regler.

[3]) Sker der nogen Ændring med Hensyn til Normalbidraget for Barnets Opholdssted, foretager Landsnævnet af sig selv en tilsvarende Ændring i det Bidrag, der paahviler de bidragspligtige.

[4]) Landsnævnet drager Omsorg for, at Bidragspligten i de i § 26, Stk. 2—4, omhandlede Tilfælde gøres gældende i Boet efter en afdød bidragspligtig eller overfor dennes i uskiftet Bo hensiddende Enke.

§ **30**. [1]) Udbetaling af Bidrag sker i Tilfælde, hvor flere ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige, gennem det sociale Udvalg i den bidragsberettigedes Opholdskommune. Er Betingelserne i Kap XV. A. og §§ 235—237 i Lov om offentlig Forsorg opfyldt, udbetaler Udvalget Bidraget forskudsvis, og der skal da straks til Landsnævnet indsendes Meddelelse herom samt — forsaavidt angaar Bidrag til et Barns Underhold — Leveattest for Barnet. Kan i Medfør af Lov om offentlig Forsorg § 194 kun en Del af Normalbidraget forskudsvis udbetales, indberetter Udvalget til Landsnævnet, hvor stort et Beløb der er udbetalt, og indsender Leveattest; Udvalget maa i dette Tilfælde ikke udbetale yderligere Bidrag, forinden det fra Landsnævnet har modtaget Meddelelse om, at de bidragspligtige har indbetalt et højere Beløb end det forskudsvis udbetalte Bidrag, i hvilket Fald Udvalget maa udbetale det overskydende Beløb, dog højst Forskellen mellem Normalbidragets fulde Grundbeløb og det forskudsvis udbetalte Beløb. Er Betingelserne for forskudsvis Udbetaling ikke opfyldt, indberetter Udvalget til Landsnævnet, at der er fremsat Begæring om Udbetaling, og indsender Leveattest, men Bidraget maa ikke udbetales, forinden Udvalget fra Landsnævnet har modtaget Meddelelse om, at Bidraget er indgaaet fra de bidragspligtige.

[2]) De af Kommunerne i Henhold til Stk. 1 afholdte Ud-

gifter refunderes fuldt ud af Staten efter de i Lov om offentlig Forsorg givne Regler om Statsrefusion. 7 Maj. Nr. 131.

[3]) De i Henhold til § 29 til Landsnævnet indbetalte Bidrag indgaar i en særlig Fond, der forvaltes af Landsnævnet. Bidrag, der i Henhold til Stk. 1 er udbetalt til et Barn eller dettes Moder, afholdes af Fondens Midler, saafremt det er indgaaet fra de Personer, der ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige overfor vedkommende Barn eller Moder. I øvrigt vil Fondens Midler efter Socialministerens Bestemmelse være at anvende til Formaal vedrørende Børneforsorgen i Almindelighed.

[4]) Af Bidragsfondens Midler kan Landsnævnet for Børneforsorg efter Ansøgning fra Moderen eller den, der skal varetage Barnets Tarv, yde de i § 20, Stk. 5, 1ste Pkt., omhandlede Bidrag til Børn, for hvis Vedkommende flere ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige. Under særlige Omstændigheder kan der endvidere ydes disse Børn de i § 20, Stk. 5, 2det Pkt., omhandlede Bidrag.

[5]) Socialministeren træffer de nærmere Bestemmelser om Kommunernes Regnskabsaflæggelse og om Bidragsfondens Forvaltning samt om Indbetaling fra Fonden til Statskassen af indgaaede Bidrag.

§ **31**. [1]) Saafremt Moderen til et Barn, for hvis Vedkommende flere ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige, indgaar Ægteskab med en af de bidragspligtige, og Barnet medtages til Forsørgelse i det fælles Hjem, ophæves den samtlige bidragspligtige paahvilende Pligt til at svare Bidrag efter § 29, saa længe Moderen samlever med Manden.

[2]) Hvis Manden i Medfør af § 5, Stk. 2, i Lov af Dags Dato om Ægtebørn anerkender Barnet som sit, bortfalder den samtlige bidragspligtige paahvilende Bidragspligt.

Kapitel IV.

Forskellige Bestemmelser. Lovens Ikrafttræden.

§ **32**. De særlige Regler om Hemmeligholdelse af Navne paa Mødre, der føder paa Rigshospitalet, bortfalder.

7 Maj. Nr. 131.

§ **33**. [1]) Justitsministeren træffer nærmere Bestemmelse med Hensyn til, hvorledes de i Loven foreskrevne Anmeldelser og Meddelelser vil være at afgive, og giver i øvrigt de til Gennemførelse af Lovens Bestemmelser fornødne Forskrifter.

[2]) Bidragsresolutioner og godkendte Overenskomster vedrørende de i Loven omhandlede Bidrag er fritaget for Stempelafgift.

§ **34**. [1]) Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938; fra samme Dato ophæves — forsaavidt Ophævelse ikke tidligere er sket — med nedenstaaende Forbehold:

Frd. af 14. Oktober 1763 om Underholdsbidrag til uægte Børn,

Frd. af 30. Maj 1794 om Underholdsbidrag til uægte Børn,

Pl. af 28. Maj 1825 om Behandlingen af Sager angaaende Underholdsbidrag til uægte Børn,

Pl. af 6. December 1839 om Underholdsbidrag til uægte Børn,

Lov for Færøerne af 28. Januar 1856 indeholdende nærmere Bestemmelser om Underholdsbidrag til uægte Børn,

Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre,

Lov Nr. 113 af 29. April 1913 om Ændringer i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908,

Lov Nr. 269 af 3. November 1924 om Ændring i samme Lov.

[2]) Bestemmelserne i Lovens Kapitel I og II kommer med Undtagelse af § 3, Stk. 2, alene til Anvendelse med Hensyn til Børn, der fødes efter Lovens Ikrafttræden.

[3]) Bestemmelserne i Kapitel III kommer med Undtagelse af § 22, Stk. 2, § 23, Stk. 1, 2det Pkt., og Stk. 3, § 26, Stk. 1, 1ste og 3die Pkt., § 27, 2det Pkt., § 28, Stk. 3, § 29, § 30 og § 31 til Anvendelse ogsaa med Hensyn til Børn født før Lovens Ikrafttræden, dog kun med Hensyn til Bidrag, der ligger efter dette Tidspunkt. Bestemmelserne i § 25 er dog uden Indflydelse paa Aftaler, der er godkendt af Overøvrigheden forinden Lovens Ikrafttræden.

[4]) Bestemmelserne i § 32 kommer alene til Anvendelse med Hensyn til Børn, der fødes efter Lovens Ikrafttræden. 7 Maj. Nr. 131.

[5]) I alle Tilfælde, hvor Loven herefter ikke kommer til Anvendelse, gælder Bestemmelserne i den hidtil gældende Lovgivning.

§ **35.** Paa Færøerne finder de Regler om Underholdsbidrags Udbetaling af det offentlige, der indeholdes i de i § 34 nævnte Lovbestemmelser, fortsat Anvendelse, indtil der i Henhold til § 335 i Lov om offentlig Forsorg ved kgl. Anordning træffes anden Bestemmelse herom.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 757—67. Udg. 22. Maj.

Lov om Ægtebørn.

7 Maj. Nr. 132.

§ **1.** Ægtebørn er Børn af Forældre, som paa Avlingstiden levede i eller senere har indgaaet Ægteskab med hinanden, selv om Ægteskabet forinden Barnets Fødsel er ophævet ved Død eller Skilsmisse, og selv om Ægteskabet omstødes.

§ **2.** [1]) Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet kan være avlet under Ægteskabet, anses Barnet som Barn af Ægtemanden, medmindre det godtgøres, at han ikke kan være Fader til Barnet.

[2]) Denne Regel gælder dog ikke, hvis Ægtefællerne paa Avlingstiden levede separeret eller faktisk adskilt, medmindre det godtgøres, at de indenfor Avlingstiden har haft Samleje med hinanden.

§ **3.** Sag til Afgørelse af, om Ægtemanden i Henhold til § 2 skal anses som Fader til et under Ægteskabet avlet Barn, kan anlægges saavel af Ægtemanden som af Barnets Moder og af Barnet eller dets Værge.

§ **4.** Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet maa være avlet forinden Ægteskabet, anses Barnet som

7 Maj. Nr. 132.

Barn af Ægtemanden, medmindre der rejses Sag efter Retsplejelovens § 456 q, Stk. 1, til Fastslaaelse af Faderskabet til Barnet, og Ægtemanden ikke ved denne Sag bliver anset som Fader til Barnet. Bliver Ægtemanden anset som bidragspligtig, gælder Regelen i § 5, Stk. 2.

§ **5.** [1]) Hvis Moderen til et Barn udenfor Ægteskab indgaar Ægteskab med den Mand, der ifølge Anerkendelse eller i Henhold til Dom maa anses som Fader til Barnet, bliver Barnet straks ved Ægteskabets Indgaaelse at anse som Ægtebarn.

[2]) Er Manden anset som bidragspligtig, bliver Barnet Ægtebarn, saafremt han ved Ægteskabets Indgaaelse eller senere ved skriftlig Anmeldelse til vedkommende Ministerialbog (Personregister) anerkender Barnet som sit.

§ **6.** [1]) Tillægges Forældremyndigheden over et Barn af fraseparerede eller fraskilte Forældre ved den ene af Forældrenes Død den efterlevende i Medfør af § 26 i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal, kan Overøvrigheden paa den efterlevendes Begæring fastsætte Underholdsbidrag til Barnet.

[2]) Overøvrigheden kan endvidere paa en af Forældrenes Begæring fastsætte Underholdsbidrag til et Barn af fraseparerede eller fraskilte Forældre, naar den anden af disse er afgaaet ved Døden, og der ikke ved Separations- eller Skilsmissedommen eller -bevillingen er truffet Bestemmelse om, hvorledes Forældrenes Pligt til at underholde Barnet skal fordeles mellem dem.

§ **7.** Følgende Bestemmelser i Lov af Dags Dato om Børn udenfor Ægteskab finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Underholdsbidrag, der i Henhold til Overøvrighedens Bestemmelse eller en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller -dom paahviler en Person til Ægtebørn, Adoptivbørn og Stifbørn: § 18, Stk. 1, 1ste Pkt., og Stk. 2, § 20, Stk. 2, 1ste Pkt., og Stk. 3—5 og 7, § 21, jfr. de nysnævnte Bestemmelser i § 20, § 27, 1ste Pkt., § 28, Stk. 1, og § 33.

§ **8.** [1]) Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938; fra samme Tidspunkt ophæves, forsaavidt Ophævelse ikke tidligere er sket: 7 Maj. Nr. 132.

Christian den Femtes Danske Lov (for Færøernes Vedkommende samme Konges Norske Lov), 5te Bog, 2det Kap., Art. 32,

Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 indeholdende nogle Bestemmelser om Hustruers og Ægtebørns Retsstilling,

Lov Nr. 112 af 29. April 1913 om Ændringer i denne Lov,

Lov Nr. 268 af 3. November 1924 om Ændringer i samme Lov.

[2]) Bestemmelserne i § 6 kommer til Anvendelse ogsaa med Hensyn til Børn, hvis Forældre er separeret eller skilt før Lovens Ikrafttræden, og Underholdsbidrag kan fastsættes ogsaa for Tiden før Lovens Ikrafttræden. Bestemmelserne i § 7 kommer til Anvendelse ogsaa med Hensyn til Børn født før Lovens Ikrafttræden, dog kun med Hensyn til Bidrag, der ligger efter dette Tidspunkt. I øvrigt kommer Loven alene til Anvendelse med Hensyn til Børn, der fødes efter Lovens Ikrafttræden; for Børn født før Lovens Ikrafttræden gælder den hidtil gældende Lovgivning.

[3]) Den i hidtil gældende Ret hjemlede Adgang til Legitimation af Børn udenfor Ægteskab ved Kuldlysning eller ved kgl. Bevilling bortfalder med Hensyn til Børn, der fødes efter denne Lovs Ikrafttræden.

§ **9.** Paa Færøerne finder de Regler om Underholdsbidrags Udbetaling af det offentlige, der indeholdes i de i § 8 nævnte Lovbestemmelser, fortsat Anvendelse, indtil der i Henhold til § 335 i Lov om offentlig Forsorg ved kgl. Anordning træffes anden Bestemmelse herom.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 768—70. Udg. 22. Maj.

Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag. 7 Maj. Nr. 133.

§ **1.** [1]) De i denne Lov omhandlede Retsmidler kommer med de i § 16 nævnte Undtagelser til Anvendelse paa alle Bidrag, som i Henhold til Overøvrighedens Resolution eller

7 Maj. Nr. 133.

en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller -dom paahviler en Person til nuværende eller tidligere Ægtefælle, Børn, Adoptivbørn og Stifbørn samt til en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde.

[2]) Med de samme Undtagelser kommer Retsmidlerne i Loven ogsaa til Anvendelse paa de af de sociale Udvalg i Medfør af § 9 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg paalagte Bidrag.

§ **2.** [1]) Har en Person, hvem det paahviler at yde Bidrag, eller mod hvem Sag til Fastsættelse af Faderskab eller til Ydelse af Bidrag er rejst, undladt at foretage de i Lov om Folkeregistre af 14. Marts 1924 paabudte Anmeldelser i den Hensigt derved at unddrage sig Bidragspligten, anses han med Fængsel indtil 2 Maaneder. Sagen behandles som Politisag.

[2]) Bemærkning om Forpligtelsen til at anmelde Flytning til Folkeregistrene og om Følgen af denne Pligts Tilsidesættelse optages i enhver Overøvrighedsbestemmelse, hvorved Bidrag paalægges eller Overenskomst om saadant godkendes.

§ **3.** Naar det ikke vides, hvor en bidragspligtig, der skylder forfaldent Bidrag, opholder sig, kan han fordres eftersøgt ved Politiets Bistand, om fornødent ved Efterlysning i »Danske Politiefterretninger«.

§ **4.** Øvrigheden er efter derom af Justitsministeriet nærmere givne Forskrifter pligtig paa Begæring at yde Bistand til Bidrags Inddrivelse og Sikring.

§ **5.** [1]) Bidraget kan inddrives ved Udpantning efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 54.

[2]) Naar forgæves Eftersøgning af en bidragspligtig i Henhold til § 3 er foretaget, naar en Person har forladt Landet for længere eller ubestemt Tid uden at have iagttaget, hvad der efter § 22 paahviler ham, eller naar Hensættelse i Gældsarrest i Medfør af § 23 har fundet Sted, kan Udpantning ske i den bidragspligtiges her i Landet værende Gods for det samlede Bidrag efter Overøvrighedens nærmere Bestemmelse. Med det saaledes inddrevne Beløb forholdes i Overens-

stemmelse med § 25. Forkyndelse af Udpantningskendelsen bortfalder i de to førstnævnte Tilfælde. 7 Maj. Nr. 133.

§ **6.** [1]) Skyldes der forfaldent Bidrag, kan Bidraget kræves tilbageholdt af den bidragspligtiges Arbejds- eller Tjenesteløn, uanset om Lønnen endnu ikke er forfalden.

[2]) Politimesteren i den Politikreds, i hvilken den bidragspligtiges Arbejdssted eller vedkommende Virksomheds Kontor ligger, giver skriftligt Arbejdsgiveren Paalæg om af Lønnen at tilbageholde det forfaldne Bidrag; dog maa der paa den bidragspligtiges Begæring overlades ham det fornødne Beløb til eget og Families Underhold efter Politimesterens nærmere Bestemmelse. Paalægget til Arbejdsgiveren skal indeholde Bemærkning om den Arbejdsgiveren i Henhold til § 9 paahvilende Forpligtelse.

[3]) Arbejdsgiveren er paa Øvrighedens Begæring pligtig at give Oplysninger om den bidragspligtiges Arbejds- og Lønningsforhold.

[4]) Justitsministeren træffer Bestemmelse om, paa hvilken Maade Reglerne i denne Paragraf, jfr. §§ 7—11, kommer til Anvendelse i København og i Frederiksberg Birk.

§ **7.** [1]) Skal der tilbageholdes Bidrag til flere bidragsberettigede, og Lønnen ikke er tilstrækkelig til, at det fulde Beløb kan tilbageholdes, fordeles det tilbageholdte Beløb forholdsvis mellem de berettigede.

[2]) I det tilbageholdte Beløb kan der ikke af andre Fordringshavere gøres Arrest eller Eksekution.

§ **8.** Overholder Arbejdsgiveren ikke det ham givne Paalæg, bliver han erstatningspligtig; for Erstatningsbeløbet kan Udpantning finde Sted efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 54.

§ **9.** Forlader den bidragspligtige sin Tjeneste, er Arbejdsgiveren, hvem Paalæg efter § 6 er givet, pligtig straks at give Politimesteren i den Politikreds, i hvilken Arbejdsstedet eller Kontoret er beliggende, fornøden Meddelelse herom, saa vidt muligt ledsaget af Oplysninger om, hvor den

7 Maj. Nr. 133.

paagældende har taget Tjeneste. Politimesteren skal derpaa saa vidt muligt give den bidragsberettigede Underretning herom og eventuelt drage Omsorg for, at der gives den nye Arbejdsgiver Paalæg efter § 6.

§ **10**. Undlader Arbejdsgiveren at give de i § 6 nævnte Oplysninger, giver han urigtige Oplysninger, forsømmer han at gøre den i § 9 paabudte Anmeldelse, eller afgiver han urigtig Anmeldelse, straffes han med Bøde fra 10 Kr.

§ **11**. [1]) Reglerne i §§ 6—10 finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Lønninger til Tjenestemænd og andre lignende Vederlag, Ventepenge, Pensioner og lignende Understøttelser, som udredes af Statskassen, kommunale Kasser eller andre offentlige Kasser eller af private Kasser.

[2]) Hvis den bidragspligtige bor eller opholder sig i Udlandet, finder Reglerne tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Renter af baandlagte Kapitaler og anden Rentenydelsesret, Udbetalinger fra Stiftelser eller Legater m. v. samt Livrenter og andre Forsikringsbeløb, der udbetales af Forsikringsselskaber.

§ **12**. Den bidragspligtige kan kræves hensat til Afsoning af det skyldige Bidrag. Afsoningen sker efter Reglerne om Straf af Fængsel efter følgende Forhold:

1 Dag for hver 3 Kr., som Beløbet udgør indtil 60 Kr. inkl.
1 Dag for hver 5 Kr., som Beløbet udgør over 60 Kr. og indtil 400 Kr. inkl.
1 Dag for hver 25 Kr., som Beløbet udgør over 400 Kr.

§ **13**. [1]) Intet Beløb kan afsones i kortere Tid end 2 Dages Fængsel; i øvrigt tages der ved Afsoningen kun Hensyn til den Del af Bidragene, hvortil der svarer fulde Dages Fængsel.

[2]) Skal flere Bidrag afsones samtidig, beregnes Afsoningens Varighed efter Bidragenes samlede Beløb. Ingen kan hensættes til Afsoning i længere Tid i Løbet af et Aar end 120 Dage, selv om Afsoning begæres i Anledning af flere Bidragsforpligtelser; for det overskydende af det ved Afsoningskravets Fremsættelse skyldige Beløb bortfalder Afsoningen.

§ **14**. Afsoning kan ikke finde Sted, forinden Bidraget forgæves er søgt inddrevet ved Udpantning, medmindre Politimesteren (i København Magistraten), efter forgæves at have afkrævet den bidragspligtige Bidraget, skønner, at der ikke ved Udpantning vil kunne faas Dækning for Beløbet eller nogen Del deraf, hvorom Bidragsdokumentet da faar Paategning. Fremsættes der i sidstnævnte Tilfælde Indsigelse mod Fordringens Eksistens eller Størrelse, afgøres Spørgsmaalet herom ved Fogedens Kendelse. 7 Maj. Nr. 133.

§ **15**. [1]) Ved periodisk forfaldende Bidrag kan Afsoning ikke kræves for mindre end 3 Maaneders Bidrag eller den ikke dækkede Del deraf, medmindre der ikke vil paaløbe yderligere Bidrag efter den paagældende Bidragsbestemmelse; i øvrigt kan Afsoning ske for hvert enkelt Bidrag.

[2]) Afsoning af Bidrag til et Barn udenfor Ægteskab eller af Bidrag til Udgifterne ved Moderens Barselfærd og ved hendes Underhold før og efter Fødselen kan først ske 2 Maaneder efter Fødselen.

[3]) Har den, hvem Bidrag paahviler, fremsat Begæring om Sagsanlæg efter § 15 i Lov af Dags Dato om Børn udenfor Ægteskab eller om Genoptagelse af Retssag efter Retsplejelovens § 456 n til Fralæggelse af Faderskab eller Bidragspligt, kan Afsoning af Bidrag ikke finde Sted, før Sagen er endeligt afgjort.

§ **16**. [1]) Bidrag, der paahviler en Kvinde til hendes nuværende eller tidligere Mand eller til hendes Stifbørn, kan ikke kræves afsonet.

[2]) Tjenestegørende værnepligtige kan ikke hensættes til Afsoning, saa længe de ligger i Tjenesten.

[3]) Har en bidragspligtig faaet anvist Arbejde efter §§ 198 eller 199 i Borgerlig Straffelov, kan Afsoning ikke kræves, saafremt han af Udbyttet af dette Arbejde yder den bidragsberettigede en saa stor Andel, som Politiet finder passende.

§ **17**. Skønnes det, at den bidragspligtige uden egen Brøde, ved Sygdom eller virkelig Fattigdom, der ikke skyldes Forsørgelsespligter udenfor Ægteskab, Dovenskab, Drikfældighed eller lignende, er ude af Stand til at udrede det

7 Maj. Nr. 133.

skyldige Beløb, kan Afsoningen stilles i Bero, eller det kan bestemmes, at Afsoningen helt skal bortfalde eller kun skal ske for en Del af Bidraget. Ved Afgørelsen heraf tages der Hensyn til paa den ene Side den bidragspligtiges Forsørgelsesbyrde som gift og paa den anden Side hans Betalingsevne, Arbejdsomhed, Ædruelighed, Helbredstilstand og andre Omstændigheder, der egner sig til at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om han kan siges at tage sig sit Ansvar som Forsørger tilstrækkelig alvorligt. Forinden saadan Bestemmelse træffes, skal der saa vidt muligt indhentes Erklæring fra den, der har fremsat Begæring om Afsoning.

§ **18**. [1]) Bestemmelse angaaende Afsoning træffes af Politimesteren paa det Sted, hvor den bidragspligtige bor eller opholder sig, i København af Overpræsidenten. De af Politimesteren trufne Bestemmelser angaaende Afsoning kan indankes for Amtmanden. Overøvrighedens Afgørelser med Hensyn til Afsoning kan ikke indankes for højere Myndighed, jfr. dog § 14, Stk. 4, i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg.

[2]) Har den bidragspligtige været efterlyst i »Danske Politiefterretninger« i Anledning af Bidragsforpligtelse, kan Politimesteren bestemme, at den bidragspligtiges Indbringelse af Politimesterens Afgørelse for Amtmanden ikke skal medføre Udsættelse af Afsoningen.

§ **19**. Afsoning af Bidrag medfører ikke Bortfald af Betalingspligt eller af de i øvrigt hjemlede Midler til Bidragets Inddrivelse eller Sikring eller af Retten til at kræve det udbetalt af det offentlige.

§ **20**. Udgifterne ved Afsoning afholdes som Delinkventomkostninger af vedkommende offentlige Kasse i den Overøvrighedskreds, i hvilken Afsoningen fuldbyrdes.

§ **21**. [1]) Retten til at benytte de i §§ 5—20 omhandlede Retsmidler vedvarer, forsaavidt angaar Bidrag, der forfalder straks ved Bidragsfastsættelsen, i 1 Aar fra Bidragsbestemmelsens Dato og ellers i 1 Aar fra den fastsatte Forfaldsdag. Det er dog tilstrækkeligt, at Begæring om Øvrighedens Bistand til Bidragets Inddrivelse eller om Eftersøgning af den

bidragspligtige er fremsat inden Udløbet af det nævnte Tidsrum. 7 Maj. Nr. 133.

[2]) Naar Begæring om Bidragets Udbetaling af det offentlige er fremsat i rette Tid, bevares Retten til at benytte de i §§ 5—20 ommeldte Retsmidler, selv om der er forløbet mere end 1 Aar efter Forfaldsdagen, naar vedkommende Myndigheder uden Ophold foretager de fornødne Skridt til Bidragets Inddrivelse.

[3]) Afsoning kan dog kun kræves med Hensyn til Bidraget for det sidste Aar forud for den Dag, da Begæring om Bidragets Udbetaling af det offentlige, om dets Inddrivelse eller om Eftersøgning af den bidragspligtige fremsættes. Begæring om Afsoning maa fremsættes uden Ophold, efter at den berettigede er blevet vidende om, at Bidraget ikke kan erholdes inddrevet.

§ **22.** [1]) Vil en Person, hvem det paahviler at udrede Bidrag, forlade Landet for længere eller ubestemt Tid, forinden han har opfyldt hele sin Bidragspligt, er han pligtig forinden, i fornødent Fald efter Politimesterens (i København Politidirektørens) Bestemmelse og i det Omfang og paa den Maade, denne finder passende, at betale eller stille Sikkerhed. Hvis ingen bedre Sikkerhed kan tilvejebringes, vil personlig Kaution af to Personer, hvis økonomiske Forhold ikke er ringere end den bidragspligtiges egne, og hvis Kaution godkendes af Politimesteren paa Kautionisternes Hjemsted (i København Politidirektøren), være tilstrækkelig. Mod disse Personer haves da samme Ret og samme Tvangsmidler som mod den bidragspligtige. Kautionserklæringen afgives for Politimesteren (i København for Politidirektøren), efter at de paagældende Personer er gjort bekendt med dens Virkninger.

[2]) Foranstaaende Bestemmelse kommer ligeledes til Anvendelse paa den, der ifølge § 14, Stk. 1 og 2, i Lov af Dags Dato om Børn udenforÆgteskab vil kunne blive anset som Fader eller bidragspligtig, selv om Faderskabet eller Bidragspligten endnu ikke er fastslaaet.

§ **23.** [1]) Er det sandsynligt, at en Person, hvem det paahviler at udrede Bidrag, vil forlade Landet for længere

7 Maj. Nr. 133.

eller ubestemt Tid uden forud at have opfyldt de ham efter § 22, Stk. 1, paahvilende Forpligtelser, kan han ved Politiets Bistand kræves fremstillet for Fogeden, der, saafremt Formodningen om saadan Bortrejse findes grundet, og den bidragspligtige ikke retter for sig, ved Kendelse beslutter dennes Hensættelse i Gældsarrest. Denne vedvarer, indtil den bidragspligtige betaler eller stiller Sikkerhed, eller Beløbet er inddrevet, eller den bidragsberettigede frafalder Kravet om Arrestens Opretholdelse, eller Fogeden anser Formodningen om den arresteredes Bortrejsehensigt for bortfalden; Arrestens Varighed maa dog aldrig strække sig ud over 9 Maaneder, selv om der paahviler den paagældende flere Bidragsforpligtelser.

[2]) Tilsvarende Ret tilkommer Moderen til et Barn udenfor Ægteskab samt den udenfor Ægteskab besvangrede Kvinde, selv om Faderskabet eller Bidragspligten endnu ikke er fastslaaet, naar hun under Eds Tilbud for Politiet opgiver, at den paagældende kan være Fader til Barnet eller kan have besvangret hende, og der ikke foreligger Grund til at betvivle Rigtigheden af dette Opgivende. Det er dog en Forudsætning for hendes Benyttelse af Retten, at hun har gjort eller ufortøvet gør Skridt til Fastsættelse af Faderskabet i Henhold til Kapitel II i Lov af Dags Dato om Børn udenfor Ægteskab; Faderskabssag kan i dette Tilfælde rejses, saa snart det ved Erklæring fra en Jordemoder eller Læge kan godtgøres, at Kvinden er besvangret.

[3]) Omkostningerne ved Arrest efter Stk. 1 og 2 afholdes af den bidragspligtige eller, hvis de er uerholdelige hos denne, som Delinkventomkostninger af vedkommende offentlige Kasse i den Overøvrighedskreds, i hvilken Arresten udstaas. Ved Arrest efter Stk. 2 kan Omkostningerne dog først afkræves den som Fader udlagte, naar Sagen om Faderskabet eller Bidragspligten er endeligt afgjort. Frifindes i sidstnævnte Tilfælde den paagældende, afholdes Omkostningerne af Moderen eller, hvis de er uerholdelige hos denne, som Delinkventomkostninger efter Reglerne i 1ste Punktum.

§ **24.** Den, der vidende om Forholdene befordrer en Person, hvis Bortrejse foregaar i Strid med Bestemmelserne i §§ 22 og 23, ud af Landet, bliver ansvarlig for det Beløb, som den bortrejste burde have udredet. Mod den saaledes ansvarlige haves samme Ret og samme Tvangsmidler som mod den bortrejste. 7 Maj. Nr. 133.

§ **25.** Naar fremtidig forfaldende Bidrag betales eller inddrives under eet med et samlet Beløb, jfr. § 5, vil dette, forsaavidt der ikke med Overøvrighedens Tilladelse træffes anden Bestemmelse, være at indbetale ved Overøvrighedens Foranstaltning til Overformynderiet. Ved Underholdspligtens Ophør udbetales det mulig uanvendte Beløb til den bidragspligtige eller dennes Bo eller Arvinger.

§ **26.** Justitsministeren bemyndiges til under Forudsætning af Gensidighed at træffe Aftale med fremmede Regeringer om Ydelse af Bistand ved Inddrivelse og Sikring af Bidrag, der paahviler Personer, der opholder sig her i Landet. Ministeren fastsætter de Regler, der er nødvendige til Gennemførelsen af en saadan Overenskomst, og udfærdiger Bekendtgørelse herom.

§ **27.** [1]) Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938; fra samme Tidspunkt ophæves:

Frdn. af 10. August 1798 om Underholdsbidrag til fraseparerede Hustruer,

Pl. af 28. Oktober 1805 om Underholdsbidrag til uægte Børn,

Lov Nr. 127 af 15. April 1930 § 18, Stk. 1—3.

[2]) Loven er anvendelig ogsaa med Hensyn til de forinden dens Ikrafttræden begrundede Bidragsforpligtelser. Reglerne om Afsoning kommer til Anvendelse paa alle Bidrag, med Hensyn til hvilke Afsoningsordre ikke er udfærdiget forinden Lovens Ikrafttræden.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 771—76. Udg. 22. Maj.

7 Maj. Nr. 134. **Lov om Ændring i Forordning af 21. Maj 1845 indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv.**

§ **1**. § 9 i Arveforordningen af 21. Maj 1845, jfr. Lov af 4. Januar 1854 om Udvidelse af nævnte Forordning til Færøerne, affattes saaledes:

Børn udenfor Ægteskab har samme Arveret og arves paa samme Maade som Ægtebørn.

Børn udenfor Ægteskab tager dog kun Arv efter og arves kun af Fader og fædrene Frænder, saafremt Faderskabet er fastslaaet paa den i Lov af Dags Dato om Børn udenfor Ægteskab, Kapitel II, omhandlede Maade. Fader og fædrene Frænder tager kun Arv efter Barn udenfor Ægteskab, saafremt der er tilfaldet dette nogen Formue som Arv eller Gave fra Faderen eller hans Slægt, og de kan kun arve saa stor en Del af Barnets efterladte Formue, som i Værdi svarer til, hvad Barnet saaledes har modtaget som Arv eller Gave fra Faderen og hans Slægt; til Gave henregnes i denne Henseende kun, hvad der er bestemt til Forøgelse af Barnets Formue, og ikke Gaver af ubetydelig Værdi eller Tilskud til Barnets Underhold. Fader og fædrene Frænder tager ikke Arv efter Barn udenfor Ægteskab, saafremt Faderen ved Avlingen af Barnet har begaaet et Forhold, for hvilket han ved Dom er kendt skyldig efter Borgerlig Straffelov §§ 216—223.

§ **2**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Loven kommer alene til Anvendelse paa Børn født efter Lovens Ikrafttræden. For Børn født før Lovens Ikrafttræden gælder den hidtil gældende Lovgivning.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 777. Udg. 22. Maj.

7 Maj. Nr. 135. **Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje.**

Kapitel 42a.

Faderskabssager.

§ **456a**. Reglerne i dette Kapitel kommer til Anvendelse paa Sager, hvorved Faderskabet til Børn udenfor Ægteskab eller Grundlaget for Bidragspligt til disse søges oplyst.

I øvrigt gælder for disse Sager de for almindelige borger- 7 Maj.
lige Sager givne Regler. Nr. 135.

§ **456 b.** Faderskabssag kan anlægges her i Landet, saafremt Sagsøgte ved Sagens Anlæg har Bopæl her i Landet.

Endvidere kan Sagen anlægges her, naar Sagsøgte uden at have Bopæl her i Landet og uden at have Bopæl i Udlandet ved Sagens Anlæg opholder sig her i Landet.

Har Sagsøgte Bopæl i Udlandet, kan Sagen anlægges her, saafremt Sagsøgte opholdt sig her i Landet paa Avlingstiden.

Vides det ikke, hvor Sagsøgte har Bopæl eller opholder sig, eller er den paagældende afgaaet ved Døden, kan Sagen anlægges her, saafremt han vides senest at have haft Bopæl eller Opholdssted her i Landet, saafrem han opholdt sig her i Landet paa Avlingstiden, eller saafremt hans Bo behandles her i Landet.

§ **456 c.** Sagen anlægges paa det Sted, hvor Sagsøgte har Bopæl eller i Mangel af Bopæl opholder sig.

Hvis Sagsøgte er død eller ikke har kendt Opholdssted her i Landet, anlægges Sagen paa det Sted, hvor Moderen har Bopæl eller i Mangel af Bopæl opholder sig. Har heller ikke Moderen kendt Opholdssted her i Landet, eller er hun afgaaet ved Døden, kan Sagen anlægges paa det Sted, hvor Barnet har Bopæl eller i Mangel af Bopæl opholder sig, eller efter Justitsministeriets Bestemmelse ved en anden Ret.

§ **456 d.** Baade Moderen og Barnet er at betragte som Sagsøgere i Sagen. Saafremt Moderen er Barnets Værge, varetager hun tillige Barnets Interesser under Sagen. Er en Værge beskikket, optræder denne paa Barnets Vegne. Udkræves der i Anledning af Sagen Beskikkelse af Værge for nogen af Sagens Parter, kan Beskikkelsen foretages af Retten.

§ **456 e.** Sagen anses for anlagt, naar Retten i Overensstemmelse med de herom i Lovgivningen om Børn udenfor Ægteskab fastsatte Regler har modtaget Henvendelse om Indledelse af retslig Behandling.

Naar Sagen er anlagt, kan den alene hæves efter Rettens Bestemmelse.

7 Maj. Nr. 135.

Saafremt en af Parterne forlader Retskredsen forinden Stævningens eller Indkaldelsens Forkyndelse, kan Retten henvise Sagen til videre Behandling ved den Ret, der vilde have været rette Værneting, hvis Forandringen af Bopæl eller Opholdssted havde fundet Sted forinden Sagens Anlæg. Det samme gælder, saafremt en af Parterne efter Stævningens eller Indkaldelsens Forkyndelse tager fast Bopæl i en anden Retskreds.

§ **456 f**. Retten affatter Stævning i Sagen og drager Omsorg for Stævningens Forkyndelse. Saafremt der under Sagens Gang træffes Bestemmelse om Inddragelse af nye Personer som Sagsøgte, foretager Retten ligeledes det i saa Henseende fornødne. Stævning kan undlades, naar den paagældende møder for Retten efter Tilsigelse fra denne.

Er den, der skal indstævnes, forsvundet, kan Retten kræve Politiets Bistand til hans Eftersøgning, hvorhos Retten kan kræve ham efterlyst i »Danske Politiefterretninger«.

§ **456 g**. Retten drager paa Embeds Vegne Omsorg for Sagens Oplysning. Enhver, der efter de i Sagen fremkomne Oplysninger kan have besvangret den paagældende Kvinde, skal af Retten inddrages under Sagen som Sagsøgt.

Retten træffer selv Bestemmelse om Afhøring af Parter og Vidner, om Tilvejebringelse af Udtalelser fra sagkyndige og af andre Bevismidler i Sagen. Retten indkalder selv Parter og Vidner og træffer Bestemmelse med Hensyn til Edsfæstelse af Vidner og Aflæggelse af Partsed. Afhøring af Parter og Vidner sker ved Dommeren, medmindre denne bestemmer andet.

I alle Tilfælde, hvor ifølge denne Lov Begæring fra en Parts Side er fornøden for Foretagelsen af et Retsskridt, kan dette i Sager, der behandles efter Reglerne i dette Kapitel, iværksættes af Retten uden Begæring fra nogen Part.

Bestemmelserne i denne Lov om Virkningerne af en Parts Udeblivelse eller Møde uden at rejse Indsigelse gælder ikke i Sager efter dette Kapitel. I Sager, hvor Forkyndelse af Stævning er sket ved Indrykkelse i Statstidenden, og Sagsøgte ikke har givet Møde, maa det for at dømme den ude-

blevne Sagsøgte kræves, at Paastanden om, at han har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, væsentlig bestyrkes ved de tilvejebragte Oplysninger foruden efter Omstændighederne ved Moderens Partsed. En tilsvarende Regel gælder, hvor den, der opgives som Fader, er afgaaet ved Døden. 7 Maj. Nr. 135.

Afhøring af Parter foregaar som Regel ved Retten i den Underretskreds, hvor de bor eller opholder sig, saaledes at Bestemmelsen i § 302, Stk. 6, om Møde for den dømmende Ret kun bringes til Anvendelse, hvor særlige Grunde taler derfor.

Indkaldelse af Parterne til at overvære Afhøring af Vidner eller andre Parter kan undlades, naar Retten finder Parternes Møde uden Betydning for Sagen. Der skal dog altid gives Parterne Meddelelse om Tid og Sted for det Retsmøde, i hvilket en saadan Afhøring skal foregaa; i Meddelelsen angives, at vedkommende Part ikke behøver at give Møde, medmindre han selv ønsker det.

Politiet er paa Begæring pligtigt at yde Retten Bistand til Sagens Oplysning.

§ **456 h.** For Udgifter foranledigede ved de Bestemmelser, Retten tager med Hensyn til Sagens Oplysning, saasom Betaling til Vidner og sagkyndige, Blodtypeundersøgelser og desl., gælder samme Regler som for Sagsøgerens Udgifter i Tilfælde, hvor der er meddelt denne fri Proces, jfr. § 331.

Retten kan, naar dertil findes særlig Anledning, beskikke Sagsøgte en Forsvarer. Dette skal altid ske, naar der i de i § 456 g, Stk. 4, omhandlede Tilfælde af offentlig Indstævning eller Sag mod en afdød kan blive Spørgsmaal om Fastslaaelse af Faderskab, og Sagsøgte eller Dødsboet ikke giver Møde. Om Salær og Godtgørelse for Udlæg til Forsvareren gælder samme Regler som i Tilfælde, hvor der er meddelt fri Proces, jfr. §§ 331 og 336.

§ **456 i.** Den, der afhøres som Vidne i en Faderskabssag, er altid pligtig at afgive Forklaring om, hvorvidt han har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden.

7 Maj. Nr. 135.

§ **456 k.** Moderen er forpligtet til at afgive Forklaring om, hvem der har haft Samleje med hende indenfor Avlingstiden.

Enhver Sagsøgt er pligtig at afgive Forklaring om, hvorvidt han har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden.

Bestemmelserne i §§ 177 og 189 om Tvangsmidler mod Vidner, der udebliver eller vægrer sig ved at svare, finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til den Parterne ifølge det foranstaaende paahvilende Pligt til at afgive Forklaring.

§ **456 l.** Finder Retten det fornødent, at der til Sagens Oplysning søges fremskaffet Blodtypebestemmelser for Moderen, Barnet eller den eller de Sagsøgte, drager den Omsorg for, at dette sker. Retten kan, naar Omstændighederne i særlig Grad taler derfor, og det kan ske uden væsentlig Ulempe for de paagældende, ogsaa foranledige foretaget andre legemlige Undersøgelser af disse Personer. De paagældende er forpligtet til at fremstille sig til Undersøgelse, afgive Blodprøver m. v. Vægrer de sig herved, finder Bestemmelserne i §§ 177 og 189 tilsvarende Anvendelse.

§ **456 m.** Retten træffer Afgørelse i Sagen uden Hensyn til, hvilke Paastande der fra Parternes Side er nedlagt i Sagen.

§ **456 n.** En Sag, der er paadømt inden Barnets Fødsel, kan efter Barnets Fødsel paa Begæring af en af Parterne eller efter Rettens Bestemmelse genoptages ved samme Ret, naar Retten finder, at den tidligere Afgørelse beror paa urigtige Forudsætninger med Hensyn til Avlingstiden for Barnet, og Sagen kan antages nu at ville faa et andet Udfald.

I Sager, hvor Forkyndelse af Stævning er sket ved Indrykkelse i Statstidenden, kan Sagsøgte, der ikke har givet Møde under Sagen, og som er blevet anset som Fader eller bidragspligtig, kræve Sagen genoptaget ved samme Ret, naar han godtgør at være i Besiddelse af Oplysninger, der kan antages at ville have givet Sagen et andet Udfald.

Udenfor de i Stk. 1 og 2 omhandlede Tilfælde kan den, som ved upaaankelig Dom er anset som Fader, kræve Sagen

genoptaget ved samme Ret, naar han godtgør senere at være kommet til Kundskab om Omstændigheder, der kan antages at ville have givet Sagen et andet Udfald. 7 Maj. Nr. 135.

Endelig kan den Ret, der senest har afsagt Dom i en Sag, der behandles efter Reglerne i dette Kapitel, tillade Sagens Genoptagelse under de i § 423, Stk. 1, nævnte Betingelser.

I de i Stk. 1—3 omhandlede Tilfælde maa en Parts Begæring om Genoptagelse fremsættes for Retten inden 1 Maaned efter, at de Omstændigheder, hvorpaa Begæringen støttes, er blevet ham bekendt. Ved Afgørelsen af Spørgsmaalet, om Begæringen er rettidig fremsat, bør Hensyn dog tages til den Tid, som med Nødvendighed er medgaaet til Foretagelse af Undersøgelser. I de i Stk. 3 og 4 omhandlede Tilfælde maa Begæringen om Genoptagelse, hvis Sager senest er paadømt ved Underret eller Landsret, fremsættes inden 2 Aar efter Dommen.

Den Ret, overfor hvilken der fremsættes Begæring om Genoptagelse, træffer Bestemmelse om, hvorvidt de angivne Oplysningers Rigtighed skal søges fastslaaet ved Afhøring i Retsmøde eller af Politiet eller i øvrigt ved dettes Bistand.

Ved Genoptagelse efter nærværende Paragraf finder Bestemmelsen i § 423, Stk. 3, tilsvarende Anvendelse. Ved Sagens Afgørelse kan der træffes Bestemmelse om Tilbagebetaling af Bidrag, som er erlagt eller inddrevet i Henhold til den tidligere trufne Afgørelse.

§ **456** o. I Faderskabssager foregaar Retsmøderne for lukkede Døre, medmindre Parterne samtykker i, at Retsmøderne er offentlige. Afhøring af et Vidne om, hvorvidt han har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, jfr. § 456 i, maa ikke foregaa i et offentligt Retsmøde, medmindre ogsaa Vidnet samtykker heri.

Offentlig Gengivelse af Forhandlingerne, derunder dog ikke indbefattet selve Dommen, er under alle Omstændigheder forbudt, naar der i Sagen har været inddraget flere Personer som Sagsøgte. Ved offentlig Gengivelse af Domme i Faderskabssager maa der ikke ske Offentliggørelse af Navn,

7 Maj. Nr. 135.

Stilling eller Bopæl for nogen af de i Dommen nævnte Personer. Overtrædelse af de her omhandlede Forbud straffes med Bøder fra 200 Kr.

§ **456 p**. Naar Sagen er sluttet, sender Retten snarest muligt Meddelelse herom til Politimesteren (Overpræsidenten) ledsaget af en Udskrift af Dommen eller indgaaet Forlig og det Retsbogen tilførte samt Sagens Dokumenter.

§ **456 q**. Bestemmelserne i dette Kapitel finder tilsvarende Anvendelse ved Sager angaaende Faderskab eller Bidragspligt til de i Lov om Ægtebørn § 2, Stk. 2, og § 4 omhandlede Børn. Begæring om Sagsanlæg kan i disse Tilfælde ogsaa fremsættes af Ægtemanden.

Sager om Faderskabet til de i Lov om Ægtebørn § 2, Stk. 1, omhandlede Børn behandles ligeledes efter Reglerne i dette Kapitel, saafremt Sagen anlægges af Barnets Moder, Barnet eller dets Værge.

Sager om Faderskabet til de i Lov om Ægtebørn § 2, Stk. 1, omhandlede Børn, der anlægges af Ægtemanden, behandles efter Lovens almindelige Regler. Barnet betragtes dog altid som Part, og der skal beskikkes en Forsvarer til at varetage dets Tarv; om Salær og Godtgørelse for Udlæg til Forsvareren gælder samme Regler som i Tilfælde, hvor der er meddelt fri Proces, jfr. §§ 331 og 336. Er Paastanden om, at Ægtemanden ikke er Barnets Fader, væsentlig bestyrket, finder Reglerne i § 456 l Anvendelse.

2. Afsnit.

§ **2**. Denne Lov, der ogsaa gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Loven kommer alene til Anvendelse paa Sager vedrørende Børn, der fødes efter Lovens Ikrafttræden. Med Hensyn til Børn født før Lovens Ikrafttræden finder de hidtil gældende Regler fortsat Anvendelse.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 778—82. Udg. 22. Maj.

Lov om Ændring i Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger.

7 Maj. Nr. 136.

§ 1. I Lov Nr. 56 af 18. Marts 1925 om Ægteskabets Retsvirkninger tilføjes til § 38:

»4) naar den anden Ægtefælle ved Indgaaelsen af Ægteskabet uden hans Vidende havde et arveberettiget Barn udenfor Ægteskab eller senere har faaet et saadant Barn. Kravet maa i dette Tilfælde fremsættes inden 6 Maaneder efter, at han er blevet vidende om Forholdet, og kan ikke fremsættes, hvis Barnet er afgaaet ved Døden, medmindre det har efterladt sig Livsarvinger.«

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Loven kommer alene til Anvendelse med Hensyn til Børn født efter Lovens Ikrafttræden.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 783. Udg. 22. Maj.

Lov om Ændring i Lov Nr. 120 af 20. April 1926 om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo.

7 Maj. Nr. 137.

§ 1. Lov Nr. 120 af 20. April 1926 § 2, Stk. 1, affattes saaledes:

»Efter den ene Ægtefælles Død er den længstlevende Ægtefælle berettiget til at overtage hele Fællesboet uden at skifte med deres fælles Livsarvinger. Den længstlevende Ægtefælle har ligeledes Ret til, naar den førstafdøde Ægtefælle i øvrigt efterlader sig umyndige Livsarvinger, at hensidde i uskiftet Bo med disse, dersom Pupilautoriteterne under Hensyntagen til de umyndiges Tarv meddeler Samtykke dertil; saafremt Hustruen er den længstlevende, og Manden som Livsarvinger efterlader sig Børn udenfor Ægteskab eller disses Afkom, vil Pupilautoriteterne ved Afgørelsen tillige have at tage Hensyn til Hustruens Tarv. Er den afdøde Ægtefælles Livsarvinger myndige, kan Hensidden i uskiftet Bo kun finde Sted med deres Samtykke (jfr. dog § 10, Stk. 2).«

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 784. Udg. 22. Maj.

7 Maj.
Nr. 140.

Lov om Naturfredning.

I. Lovens Omraade.

§ **1**. Efter Reglerne i denne Lov kan der iværksættes Fredning

af Omraader, som paa Grund af deres Skønhed, Beliggenhed eller Ejendommelighed har væsentlig Betydning for Almenheden, derunder Omraader, som paa Grund af Udsigter, Beplantninger, Træer, Trægrupper, Stengærder, levende Hegn eller lignende har saadan Betydning, og

af Omraader, Planter og Dyr samt geologiske Dannelser, hvis Bevarelse af naturvidenskabelige, undervisningsmæssige eller historiske Hensyn er af væsentlig Interesse.

Der kan mod fuld Erstatning aabnes Adgang til at færdes i Naturen paa Steder, hvor saadan Færdselsret af Hensyn til Befolkningens Friluftsliv er af væsentlig Betydning for Almenheden, og hvor Færdselen kan finde Sted uden at tilsidesætte Hensynet til vedkommende Ejers eller Brugers berettigede og væsentlige Interesser, navnlig den private Fred eller Husfreden.

Til udyrkede Arealer, tilhørende Stat og Kommune, skal der gives Almenheden Adgang, forsaavidt det kan ske, uden at det offentliges Interesser kommer til at lide derved.

§ **2**. Alle jordfaste Fortidsminder, saasom Gravhøje, Gravpladser, Stendysser og Bavtastene, Voldsteder og lignende gamle Befæstningsanlæg samt Ruiner, er fredet. Spørgsmaalet om, hvad der falder ind under denne Bestemmelse, og om de nærmere Grænser for det fredede Omraade afgøres af Nationalmuseet paa eget Initiativ eller paa Begæring af Ejeren eller vedkommende Fredningsnævn eller Kommunalbestyrelse. Med Hensyn til Fortidsminder, som af Fredningsnævnet i Forening med Nationalmuseet tillægges særlig Betydning, kan det ved Kendelse af Fredningsnævnet bestemmes, at der indenfor en Omkreds af 100 m fra Fortidsmindet ikke maa opføres nogen Bygning, foretages Beplantning eller anden Foranstaltning, uden at de nævnte

Myndigheders Godkendelse forud er indhentet. Dersom Nævnet erfarer, at et Byggeforetagende eller anden Foranstaltning i Nærheden af et Fortidsminde af nævnte Art paatænkes eller paabegyndes, inden Kendelse som foran nævnt foreligger, vil der være at forholde i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 9. Der maa ikke foretages Ændringer i den fredede Tilstand uden Nationalmuseets og Fredningsnævnets Samtykke. Finder Nationalmuseet, at et Mindesmærkes Værdi er saa forringet, at det har mistet sin Betydning saavel i arkæologisk som i landskabelig Henseende, giver det, efter forud indhentet Tilslutning fra Fredningsnævnet, Ejeren Meddelelse herom, hvorefter dennes fulde Raadighedsret atter indtræder. Ønsker Ejeren af et saaledes frigivet Fortidsminde helt at sløjfe dette, skal han mindst 3 Maaneder forud fremsende Meddelelse herom til Nationalmuseet, for at dette, om ønskes, forud kan lade det undersøge. Enhver af Nationalmuseet i Henhold til denne Bestemmelse truffen Afgørelse kan, uanset hvem der har rejst Sagen, af Ejeren, Fredningsnævnet eller Kommunalbestyrelsen indankes for Undervisningsministeren. 7 Maj. Nr. 140.

Nationalmuseet kan tilstille Tinglysningskontorerne Meddelelse, om fornødent bilagt Kortskitse til Opbevaring i Ejendommens Akt, vedrørende de i Retskredsen fredede Fortidsminder, hvorom Notering da finder Sted i Tingbogen.

II. Fredningsmyndighederne.

§ **3.** I København og for hver Amtsraadskreds med de dermed i Forbindelse staaende Købstæder oprettes et Fredningsnævn bestaaende af en Formand og to andre Medlemmer samt Suppleanter for disse.

Til Formand for Fredningsnævnet beskikker Statsministeren efter Samraad med Justitsministeren en Dommer, som er Ministeriet bekendt for at have Kendskab til og Interesse for Naturfredning, og en Suppleant. Denne kan være en Dommerfuldmægtig. Af de andre Medlemmer af Nævnet vælges et Medlem og en Suppleant af Amtsraadet — i København af Magistraten —, medens et Medlem og en

7 Maj. Nr. 140.

Suppleant vælges af den Kommunalbestyrelse — i København Borgerrepræsentationen —, paa hvis Omraade det Sted ligger, som Sagen angaar; paa Bornholm vælges begge Medlemmer og Suppleanter af Amtsraadet. Samtlige Valg gælder for 4 Aar, dog skal de første Beskikkelser og de første Valg efter Lovens Ikrafttræden kun gælde indtil 14. April 1941 inkl.

Angaar en Fredningssag et Omraade i to eller flere Amtsraadskredse, henviser Statsministeren Sagen til et af Nævnene, der efter Statsministerens Bestemmelse kan suppleres med et eller flere kommunale Medlemmer af det eller de andre Nævn. Hvert af Nævnene er berettiget til at afsige Kendelse i Henhold til Lovens § 9, 2det Stykke.

§ **4**. Der oprettes et for hele Landet fælles Overfredningsnævn, bestaaende af en af Statsministeren udnævnt Formand, fire af Rigsdagen valgte Medlemmer samt to af Højesteret blandt Rettens Dommere valgte Medlemmer. Samtlige Valg gælder for 4 Aar.

§ **5**. Der nedsættes en for hele Landet fælles Taksationskommission, bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf 2, deriblandt Formanden, beskikkes af Statsministeren; det 3die Medlem vælges i København af Borgerrepræsentationen, paa Frederiksberg, i Købstæderne udenfor Bornholm og i Flækkerne i de sønderjydske Landsdele af Kommunalbestyrelsen og i det øvrige Land for hver Amtsraadskreds af Amtsraadet. Samtlige Valg gælder for 4 Aar, dog skal de første Beskikkelser og de første Valg efter Lovens Ikrafttræden kun gælde indtil 14. April 1941 inkl.

§ **6**. Der oprettes et Naturfredningsraad, bestaaende af 7 Medlemmer. 3 Medlemmer udnævnes af Undervisningsministeren efter Samraad med Universitetets matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, eventuelt andre videnskabelige (zoologiske, botaniske eller geologiske) Institutioner; et Medlem, der skal være særlig skovkyndigt, udnævnes af Landbrugsministeren, medens de øvrige 3 Medlemmer, af hvilke en skal være Arkitekt, udnævnes af Statsministeren, som paa Begæring kan give saadanne Foreninger og Institutioner,

der virker for de af Loven omfattede Formaal, Ret til at fremsætte Forslag med Hensyn til Udnævnelsen. Valgene gælder for 4 Aar. 7 Maj. Nr. 140.

Raadet vælger selv sin Formand.

§ 7. Naar Fredningssag er rejst, kan Fredningsmyndighederne efter forudgaaet Meddelelse til Ejeren kræve fri og uhindret Adgang til Arealerne, om hvis Fredning der er Spørgsmaal.

III. Fredningssagernes Behandling.

a. Fredningsnævnene.

§ 8. Fredningsnævnet er pligtigt at træde i Virksomhed, naar Begæring herom fremsættes af et Ministerium, en Kommunalbestyrelse eller af en Forening eller Institution, der er anerkendt i Henhold til § 6. I øvrigt træder Nævnet i Virksomhed, naar det anser saadant for paakrævet.

Formanden sammenkalder Nævnet til Møde og leder Nævnets Forhandlinger. Ethvert Medlem af Nævnet kan kræve Nævnet sammenkaldt til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Nævnet bør træde i Virksomhed.

Nævnet kan, saavel før Sagens Begyndelse som under Sagens Gang, besigtige det paagældende Omraade uden Tilkaldelse af Parterne.

Nævnets Forhandlinger og Kendelser indføres i en af Formanden autoriseret Protokol. Beslutning kan tages, naar to Medlemmer af Nævnet, deriblandt Formanden, er til Stede. Ved Kendelses Afsigelse bør dog alle Medlemmer afgive deres Stemme.

Nævnet har Ret til at anvende sagkyndig Bistand.

§ 9. Bygningskommissioner, Sundhedskommissioner og Politimestre, der kommer til Kundskab om et paatænkt Byggeforetagende eller anden Foranstaltning, som skønnes at ville gribe forstyrrende ind i den bestaaende Tilstand paa de i §§ 1 og 2 nævnte Omraader, skal uopholdelig give Formanden for Fredningsnævnet Meddelelse herom. Kan saadanne Indgreb befrygtes som Følge af paatænkte Vej-

7 Maj. Nr. 140.

arbejder eller Anlæg af elektriske Ledninger, paahviler det vedkommende kommunale Raad (Amts-, By- eller Sogneraad) eller i sidste Tilfælde vedkommende Elektricitetsselskab inden Arbejdets Begyndelse at gøre Indberetning til Fredningsnævnet.

Naar Nævnet herigennem eller paa anden Maade kommer til Kundskab om nogen Foranstaltning af nævnte forstyrrende Art, kan det ved en foreløbig Kendelse, der afsiges snarest muligt og senest i Løbet af 8 Dage, og som uopholdelig forkyndes vedkommende efter Reglerne om Forkyndelse i borgerlige Sager, bestemme, at den paagældende Foranstaltning indtil videre helt eller delvis skal stilles i Bero. Fredningsnævnets Formand træffer Bestemmelse om, hvorvidt den foreløbige Kendelse vil være at tinglyse. Sagen skal derefter under Iagttagelse af Reglerne i §§ 10—12 fremmes uden unødvendigt Ophold og skal være afsluttet inden Forløbet af en Maaned. Dog kan Statsministeren, naar uovervindelige Hindringer skønnes at have foreligget, bevilge en Forlængelse af den ommeldte Frist. Kan Nævnet ikke straks samles, kan Formanden alene inden nævnte Tidsfrist afsige en foreløbig Kendelse, der da snarest muligt skal forelægges Nævnet, som ved sin Kendelse stadfæster eller ophæver den.

Ophæves Formandens Kendelse, eller gaar den endelige Kendelse ud paa, at Fredning ikke skal finde Sted, skal der samtidig træffes Bestemmelse om, hvorvidt og da hvilken Erstatning der tilkommer vedkommende i Anledning af den skete Forsinkelse.

§ **10**. Under Sagens Behandling skal saavel Ejendommens Ejer som andre i Ejendommen berettigede til Varetagelse af deres Interesser af Fredningsnævnet indvarsles til et Møde, der i Regelen skal afholdes paa vedkommende Ejendom. Indkaldelsen skal, forsaavidt de paagældende har bekendt Bopæl her i Landet, forkyndes for dem med 8 Dages Varsel efter Reglerne om Forkyndelse i borgerlige Sager eller med 8 Dages Varsel ved offentlig Indkaldelse i Statstidende og et eller flere af de stedlige Blade efter Bestemmelse

af Nævnets Formand; har nogen af de paagældende bekendt Bopæl i Udlandet, eller har han en herboende befuldmægtiget, skal det derhos paahvile Formanden at give vedkommende skriftlig Meddelelse om Mødets Afholdelse. Saafremt Sagen er rejst paa Foranledning af et Ministerium eller af en Kommunalbestyrelse eller en i Henhold til § 6 anerkendt Forening eller Institution, skal der af Nævnets Formand gives den, der har rejst Sagen, skriftlig Meddelelse om Mødets Afholdelse. Saadan Meddelelse skal derhos altid gives den stedlige Kommunalbestyrelse samt for Landkommuners Vedkommende tillige Amtsraadet. Til yderligere Møder end det første sker Indvarsling alene ved Tilførsel til Nævnets Protokol og Tilkendegivelse til de mødte. Efter Udsættelse af en Sag paa ubestemt Tid sker Indvarsling alene ved anbefalet Brev til de senest mødte. 7 Maj. Nr. 140.

De, der giver Møde under Sagen, skal have behørig Lejlighed til at udtale sig skriftligt eller mundtligt for Nævnet og til eventuelt at fremsætte Krav om Erstatning og nærmere begrunde dette. De, der i Henhold til ovennævnte Bestemmelser skal have Underretning om Mødets Afholdelse, har, selv om de ikke giver Møde, Ret til at fremsende skriftlig Erklæring om det rejste Spørgsmaal.

§ **11**. Det paahviler Fredningsnævnet saa vidt muligt at søge opnaaet Enighed med Ejeren af vedkommende Ejendom og andre i denne berettigede om Fredning eller Færdselsret, ligesom Nævnet skal virke for at opnaa en Ordning, der ikke medfører nogen Udgift for det offentlige, jfr. § 17, til Erstatnings Udredelse. Saafremt saadan Enighed opnaas, og Ordningen er uden Udgift for det offentlige, jfr. § 17, kan Sagen ordnes ved Overenskomst, der tilføres Nævnets Protokol; i modsat Fald bliver Spørgsmaalet at afgøre ved Kendelse.

Tilbyder Ejeren med Tilslutning af de øvrige i Ejendommen berettigede at paalægge Ejendommen Servitut om Fredning eller Færdselsret uden Erstatning efter § 17, kan den forberedende Behandling af Sagen foretages af Formanden alene.

7 Maj. Nr. 140.

§ **12**. Ved Spørgsmaal om, hvorvidt et Omraade af naturvidenskabelige eller undervisningsmæssige Grunde bør fredes, skal Fredningsnævnet, forinden Kendelse afsiges, indhente en Erklæring fra Naturfredningsraadet; saafremt dette ikke anser Fredningen for at være af væsentlig Interesse, kan Fredning ikke iværksættes.

Ved Spørgsmaal om Fredning af et Omraade af historiske Grunde eller paa Grund af dets Naturskønhed, Beliggenhed eller Ejendommelighed kan Nævnet, forinden Sagen afgøres, indhente en Erklæring fra Naturfredningsraadet.

§ **13**. Fredningsnævnet kan ved Kendelse afgøre, om et indenfor Nævnets Virkekreds liggende Omraade skal fredes, og hvilke Foranstaltninger der i den Anledning skal træffes.

Bestemmelse om Fredning kan navnlig gaa ud paa, at det paagældende Omraade skal bevares i dets naturlige Tilstand, derunder med Bevarelse af Planter, Dyr og geologiske Dannelser, bibeholdes uforandret eller vedligeholdes paa bestemt Maade, at det enten slet ikke eller kun paa bestemt Maade maa udnyttes, bebygges eller beplantes, at der ikke maa anbringes Master, Boder eller andre Indretninger, der kan virke skæmmende, at en Udsigt skal bevares eller — om den maatte være tilgroet — genaabnes, eller at Færdsel paa et fredet Omraade helt eller delvis forbydes. Ved Kendelser, der vedrører Bebyggelser, kan det, naar Forholdene særlig maatte tale derfor, tillige bestemmes, at Opførelsen af en Bygning eller Ombygning af eller Tilbygning til en bestaaende Bygning ikke maa begyndes, forinden Tegninger og Planer for Bygningen er godkendt af Fredningsnævnet. I særlige Tilfælde kan det derhos bestemmes, at allerede skete Bebyggelser, Beplantninger eller andre Indretninger, der virker skæmmende, vil være at fjerne, saafremt dette ikke er forbundet med uforholdsmæssige Værditab.

Endvidere kan Nævnet ved Kendelse bestemme, at der paa nærmere angiven Maade og i nærmere fastsat Omfang skal være Adgang for alle og enhver til at færdes paa de i § 1, 3die Stykke, nævnte Steder. Nævnet kan saavel ved den op-

rindelige Kendelse som senere fastsætte Ordensbestemmelser for saadanne Omraader. 7 Maj. Nr. 140.

Ved Overenskomst med Grundejeren kan Gennemførelsen af en Fredning, naar det findes hensigtsmæssigt, ogsaa ske ved Afstaaelse af vedkommende Ejendom til Staten eller til en Kommune. Endvidere kan en af Hensyn til Almenvellet paakrævet Adgang for alle og enhver til et Omraade efter Omstændighederne gennemføres ved Ekspropriation i Stedet for ved Servitutpaalæggelse. Saadan Ekspropriation foretages af et af Overfredningsnævnet nedsat Udvalg paa 3 Medlemmer, hvoriblandt Formanden, i Overensstemmelse med Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 om Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg. Eventuelt fornødne Taksationer foretages af den i nærværende Lovs § 5 nævnte Taksationskommission.

§ **14**. Ved Kendelser, der gaar ud paa, at nogen af de i § 13 ommeldte Foranstaltninger skal finde Sted, skal det tillige bestemmes, hvilke Foranstaltninger Ejeren eller Brugeren af vedkommende Ejendom skal træffe til Fredningens Gennemførelse, og om der tilkommer Ejeren eller nogen anden i Ejendommen berettiget Erstatning; i bekræftende Fald skal der endvidere træffes Bestemmelse om Erstatningens Størrelse og Fordeling mellem Ejeren og andre berettigede, som maatte have nedlagt Paastand om Erstatning. Er Ejendommen givet en anden til Brug, bestemmer Nævnet, om den Brugeren tilkommende Erstatning skal ydes ham ved Fradrag i hans Afgift eller undtagelsesvis ved Udbetaling af et Beløb een Gang for alle.

Ved Kendelsen kan det under ganske særlige Forhold bestemmes, at Fredningen skal være betinget af, at den ikke medfører nogen Udgift for de i § 17 nævnte offentlige Kasser til Erstatnings Udredelse, eller af, at Erstatningen er udredet inden en ved Kendelsen fastsat Frist.

§ **15**. Kendelser, der gaar ud paa, at nogen af de i § 13 ommeldte Foranstaltninger skal finde Sted, skal forkyndes for Ejeren og for de andre i Ejendommen berettigede, som har givet Møde under Sagen eller har fremsat berettiget Ønske

7 Maj. Nr. 140.

om Underretning, efter Reglerne om Forkyndelse i borgerlige Sager. Afskrift af Kendelsen skal tilstilles Nævnets Medlemmer.

Om Kendelser, der gaar ud paa, at intet skal foretages, skal skriftlig Meddelelse tilstilles de i Ejendommen berettigede, som har givet Møde under Sagen.

Udskrift af de af Fredningsnævnet afsagte Kendelser skal derhos i alle Tilfælde inden 8 Dage efter Kendelsens Afsigelse tilstilles den stedlige Kommunalbestyrelse. Saafremt Sagen er rejst paa Begæring af et Ministerium, en Kommunalbestyrelse eller en i Henhold til § 6 anerkendt Forening eller Institution, skal Udskrift af Kendelsen tillige inden 8 Dage tilstilles den, der har rejst Sagen, og hvis Sagen har været forelagt eller er rejst af Naturfredningsraadet, skal Udskrift tillige tilstilles dette.

§ **16**. Det paahviler Fredningsnævnets Formand at træffe de fornødne Foranstaltninger til Gennemførelsen og Sikringen af den ved Overenskomst eller Kendelse fastsatte Ordning, derunder Tinglysning af Udskrift af Overenskomst eller Kendelse og Udbetaling af tilkendt Erstatning samt Bekendtgørelse om Ordningen og Afmærkning af dennes Omraade. Foretager Ejeren eller Brugeren ikke de ham ifølge Overenskomst eller Kendelse paahvilende Foranstaltninger, lader Nævnets Formand det fornødne udføre for hans Regning og kan hertil erholde Forskud af Amtsfonden eller vedkommende kommunale Kasse. Det medgaaede Beløb kan inddrives hos Ejeren eller Brugeren ved Udpantning.

Naar en tinglyst Frednings- eller Færdselsservitut bortfalder eller hæves, paahviler det Fredningsnævnets Formand at foranledige Udslettelse af Tingbogen samt fornøden Bekendtgørelse m. m.

§ **17**. Af Erstatningen udredes Halvdelen af Statskassen, den anden Halvdel betales i København, Frederiksberg, Købstæderne og Flækkerne i de sønderjydske Landsdele af Kommunens Kasse og paa Landet af Amtsfonden — paa Bornholm den for Købstæder og Land fælles Amtsfond.

Ligger Ejendommen dels i en By og dels i en Amtsraadskreds eller i flere Amtsraadskredse, træffer Indenrigsministeren Bestemmelse om Fordelingen af den de kommunale Kasser paahvilende Halvdel af Erstatningen. 7 Maj. Nr. 140.

I Tilfælde, hvor det drejer sig om en Sag, der vil medføre store Udgifter, jfr. § 21, Stk. 1, og hvor Sagen har Betydning for hele Landet eller store Dele deraf, medens den By- eller Amtskommune, hvori det paagældende Omraade ligger, ikke har særlig Interesse i Sagen, kan Fredningsnævnet bestemme, at Statskassen skal udrede indtil to Trediedele af Erstatningen.

Naar en efter foranstaaende ikke-bidragspligtig Kommunes Beboere har den overvejende Fordel af en Ordning, kan det paalægges denne Kommune at udrede en passende Del af Erstatningen. Bestemmelse om saadant Bidrag er uden Indflydelse paa Fordelingen af den øvrige Erstatningsudredelse mellem Staten og de øvrige bidragspligtige.

§ **18**. En ved Overenskomst eller Kendelse paalagt Servitut angaaende Fredning eller Færdselsret kan senere efter Andragende fra Ejeren hæves ved en af Fredningsnævnet afsagt Kendelse, saafremt Nævnet enstemmigt skønner, at Almenheden ikke længere har Interesse i at bevare den. Dersom Overfredningsnævnet har afsagt Kendelse i Sagen, kan denne hæves af Overfredningsnævnet.

Reglerne i § 15 finder ogsaa Anvendelse ved saadanne Kendelser, jfr. i øvrigt § 16, 2det Stk.

b. Overfredningsnævnet.

§ **19**. Enhver af Fredningsnævnet i Henhold til denne Lov afsagt endelig Kendelse eller tagen Beslutning kan indankes for Overfredningsnævnet af Ejeren eller af andre i Ejendommen berettigede, som har givet Møde under Sagen, af et Ministerium, af en i Sagen interesseret Kommunalbestyrelse eller af en Forening eller Institution, der er anerkendt i Henhold til § 6.

Ankefristen er i alle Tilfælde 4 Uger fra Kendelsens Afsigelse eller Beslutningens Tagelse at regne, dog at Fristen,

7 Maj. Nr. 140.

forsaavidt angaar de Personer, for hvilke Fredningsnævnets Kendelser i Henhold til § 15, 1ste Stk., skal forkyndes, regnes fra Kendelsens Forkyndelse. Statsministeren kan dog undtagelsesvis, naar særlige Grunde foreligger, tillade Anke, naar Andragende herom indgives inden 3 Maaneder efter Kendelsens Afsigelse.

Enhver Kendelse, der medfører Udgift for det offentlige til Erstatnings Udredelse til et Beløb af over 500 Kr., skal af Fredningsnævnet forelægges for Overfredningsnævnet.

Overfredningsnævnet er ved sin Afgørelse berettiget til at udvide eller indskrænke Fredningens Omfang, samt til i øvrigt at ændre de af Fredningsnævnet trufne Bestemmelser, uanset paa hvis Foranledning Sagen oprindelig er rejst eller indanket og uanset de for Fredningsnævnet nedlagte Paastande.

Gaar den af Fredningsnævnet afsagte Kendelse ud paa, at intet skal foretages, kan Overfredningsnævnet hjemvise Sagen til Genoptagelse og sædvanlig Behandling af Fredningsnævnet. Saadan Hjemvisning kan ogsaa ske, naar Overfredningsnævnet har besluttet en Udvidelse af Fredningens Omfang.

Overfredningsnævnet er berettiget til at tilkalde sagkyndig Bistand, ligesom det kan indhente Erklæring fra Naturfredningsraadet.

Overfredningsnævnets Formand sammenkalder Nævnet til Møde og leder Nævnets Forhandlinger. Overfredningsnævnets Forhandlinger og Kendelser indføres i en af Formanden autoriseret Protokol. Saafremt Sagen for Fredningsnævnet er rejst af et Ministerium, af en Kommunalbestyrelse eller en i Henhold til § 6 anerkendt Forening eller Institution, skal den paagældende have Lejlighed til at udtale sig skriftligt eller mundtligt for Overfredningsnævnet.

§ **20**. Saafremt der under Sagen foreligger Spørgsmaal om Erstatnings Tilkendelse, Størrelse eller Fordeling, skal Overfredningsnævnet søge at tilvejebringe en mindelig Overenskomst med de paagældende. Opnaas en saadan ikke, kan Erstatningsspørgsmaalene, saafremt Ejerne og de andre

i Ejendommene berettigede, som har givet Møde under Sagen, deri erklærer sig enige, afgøres af Overfredningsnævnet; i modsat Fald forelægger Overfredningsnævnet efter Afgørelse af Spørgsmaalene om, for hvilke Krav der vil være at yde Erstatning, og om Fordelingen af Erstatningerne mellem Ejerne og andre i Ejendommene berettigede, Sagen for den i § 5 omhandlede Taksationskommission, der afgør Spørgsmaalet om Erstatningernes Størrelse. Taksationskommissionen har Ret til at anvende sagkyndig Bistand. Til Taksationen skal alle i Taksationen interesserede og Formanden for Fredningsnævnet indvarsles af Taksationskommissionen efter Reglerne i § 10. Af Taksationskommissionens Protokol sendes de fornødne Udskrifter til Lodsejerne samt fuldstændige Afskrifter til Fredningsnævnets Medlemmer, Taksatorerne og Overfredningsnævnet. Naar Taksationskommissionens Vurdering foreligger, tilbagesendes Sagen til Overfredningsnævnet, der træffer Bestemmelse i Sagen og afgør alle andre i denne foreliggende Spørgsmaal. 7 Maj. Nr. 140.

Overfredningsnævnets Kendelser er endelige; de skal forkyndes for Ejerne og de i Ejendommene berettigede, som har givet Møde under Sagen, efter Reglerne om Forkyndelse i borgerlige Sager. Reglerne i § 15, 3die Stk., finder tilsvarende Anvendelse.

§ **21**. Hvis Overfredningsnævnets Kendelse medfører Udgift for det offentlige til Erstatnings Udredelse til et Beløb af over 3 000 Kr., fremsendes Kendelsen af Overfredningsnævnet til Statsministeren, der afgør, om han vil fremme Sagen ved at søge Bevilling ved Finansloven til at udrede Statskassens Andel af Beløbet.

Naar Statens Andel er bevilget, er dermed ogsaa vedkommende By- og Amtskommuner forpligtede til at udrede deres Andel af Beløbet.

IV. Almindelige Bestemmelser.

§ **22**. Naar et Spørgsmaal om Fredning eller Færdselsret er rejst af Fredningsnævnet eller indbragt for dette eller for Overfredningsnævnet, maa der ikke foretages nogen

7 Maj. Nr. 140.

Foranstaltning, der kan danne Hindring for eller vanskeliggøre Sagens Gennemførelse. Bliver Sagen ikke gennemført, skal Fredningsnævnet, henholdsvis Overfredningsnævnet paa Begæring ved Kendelse afgøre, hvorvidt og da hvilken Erstatning der tilkommer Ejeren eller andre i Anledning af sket Forsinkelse.

§ **23**. Alle for Græsvækst blottede Strandbredder, om hvilke Ejeren ikke kan godtgøre, at de før den 1. Januar 1916 var inddraget under Havearealer eller under en paa vedkommende Ejendom dreven Erhvervsvirksomhed, saasom Værft, Fabrik eller lignende, er aabne for Almenheden for Færdsel til Fods, dog paa eget Ansvar.

Forekommer der Hindringer for denne Færdsel, skal det stedlige Fredningsnævn, naar dets Opmærksomhed henledes derpaa, ved Kendelse træffe Bestemmelse om, i hvilket Omfang og inden hvilken Frist saadanne Hindringer skal fjernes. Fredningsnævnet skal paa Begæring af vedkommende Ejer eller Bruger afgøre, hvorvidt der tilføjes nogen af disse bestemt paaviselig Skade f. Eks. ved Fjernelse af Hindringer, der er lovligt anbragt inden Fremsættelsen for Rigsdagen af Forslaget til denne Lov. Fredningsnævnet afgør derhos, hvilken Erstatning der i Anledning heraf vil være at yde.

Naar Eneraadighed over den til en Ejendom hørende Strandbred eller en Del af denne skønnes nødvendig for en paa Ejendommen dreven Erhvervsvirksomhed, eller naar andre særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse Almenhedens Færdsel paa Strandbredden, kan Fredningsnævnet træffe Afgørelse herom ved Kendelse.

Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred kan forbydes af vedkommende Ejendoms Ejer eller Bruger, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med Lovens almindelige Regler — særlig § 1, 3die Stk., og § 13, 3die Stk., — afsagt Kendelse er givet Adgang dertil.

Paa den frie Strandbred maa der ikke uden Fredningsnævnets Samtykke iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel. Herfra undtages dog Høfder, Aalegaarde, Kreaturhegn og Badeindretninger, naar der holdes

Passage aaben bagom, over eller gennem de paagældende Anlæg. 7 Maj. Nr. 140.

I Tilfælde, hvor Adgangen til den frie Strandbred er af særlig Betydning for Almenheden, skal Fredningsnævnet saa vidt muligt sørge for, at der i fornødent Omfang haves Adgangsveje til Strandbredden. Hvor saadanne Adgangsveje savnes, kan Fredningsnævnet henvende sig til vedkommende Kommunalbestyrelse, der drager Omsorg for, at en dertil brugelig Gangsti udlægges og optages paa Kommunens Gangstiregulativ i Overensstemmelse med Lov af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed. De Kommunen herved paaførte Udgifter erstattes overensstemmende med Reglerne i nærværende Lov.

Hvor der er Adgang for Almenheden efter denne Paragrafs 1ste og 4de Stk., samt hvor en Ejer frivillig giver den i 4de Stk. nævnte Adgang til Ophold og Badning fra Strandbredden, helt eller delvis, kan Ejeren kræve, at der af Fredningsnævnet udfærdiges et Reglement, der bekendtgøres ved Opslag paa Stedet, og hvori der gives nærmere Ordensbestemmelser for sømmelig Færden, Badning og Opførsel i det hele fra Almenhedens Side. Ejeren og hans Folk har Myndighed til Ordenens og sømmelig Adfærds Opretholdelse.

Befæstningsanlæg og Havnearealer er ikke foranstaaende Bestemmelser undergivne.

Til Strandbredder ved Digestrækninger, som har til Opgave at beskytte et bagved liggende lavt Land, har Almenheden ikke Adgang, medmindre der efter Forhandling mellem Fredningsnævnet og Digebestyrelsen er meddelt Tilladelse dertil. Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal der af de nævnte Myndigheder i Forening udfærdiges et Ordensreglement, hvis Overholdelse Digebestyrelsen skal hævde.

Enhver Udgift til Kontrol og Opsyn samt til Arbejder, som er nødvendige, for at Adgang kan tilstedes, og til Udbedring af Skader, som Offentligheden paafører Digerne, refunderes Digebestyrelsen med Halvdelen af Statskassen, en Fjerdedel af Amtsfonden og en Fjerdedel af de i Landsdelen beliggende Bykommuner.

7 Maj. Nr. 140.

Vedrørende Søer, Aaer og Tilløb til Fjorde og Strandbredder kan Fredningsnævnet efter Anbefaling af Naturfredningsraadet kræve anlagt betryggende Rensningsanlæg, hvor Tilførsel af Spildevand eller andre forurenende Stoffer finder Sted, idet Nævnet retter motiveret Henvendelse til Vandløbsretterne, for Hovedvandløbs Vedkommende til Amtsraadet, for mindre offentlige Vandløbs og private Vandløbs Vedkommende til By- og Sogneraadet, der da som Rekvirent forelægger Sagen for Vandløbsretterne, eventuelt efter at have optaget Tilløbet som offentligt Vandløb.

Den, der lovligt spærrer for den frie Sejlads paa Aaer og andre Vandløb, f. Eks. ved Anlæg som Mølle, Stigbord, Hegn eller andet, skal taale den til Passering af Hindringen nødvendige Færdsel over sin Grund.

§ **24**. De Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser tilhørende Skove, herunder Plantager, er aabne for Almenheden for Færdsel til Fods, men paa eget Ansvar. Bestemmelser, som af Landbrugsministeren, eventuelt efter Forhandling med vedkommende anden Minister, for saadanne Skoves Vedkommende maatte blive fastsat til Forebyggelse af Brandfare, ulovlig Jagt og Skovtyveri og til Beskyttelse af nye Kulturer, Enge og Græsgange m. v. samt af Vildt og til Ordens Overholdelse i det hele, vil uvægerligt være at efterkomme. Adgang til Skovene maa kun finde Sted ad de Veje, Stier, Broer og Landingssteder, som fører til dem, og løse Hunde maa ikke medtages.

Paa Begæring af Ejeren kan ogsaa Fredningsnævnet fastsætte Ordensbestemmelser for Almenhedens Adgang til de Skove, som ikke er Statens.

Skovejeren er berettiget til selv eller ved sit Personale at anholde den, der i Skoven færdes paa anden Maade end tilladt eller gribes i Overtrædelse af Forbud, og til at affordre ham Oplysning om Navn, Stilling og Bopæl samt til i Vægringstilfælde, eller hvis Oplysningerne synes uantagelige, at føre ham til nærmeste Politimyndighed.

Saafremt Ejeren af en af de omhandlede Skove formener, at særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse den

nævnte Færdsel, kan han indbringe Spørgsmaalet for Fred- 7 Maj.
ningsnævnet, der da træffer Afgørelse herom ved Ken- Nr. 140.
delse.

Anden Færdsel i Skoven kan forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med Lovens almindelige Regler — særlig § 1, 3die Stk., og § 13, 3die Stk., — afsagt Kendelse er givet Tilladelse hertil.

I Skove, i hvilke Almenheden i Henhold til foranstaaende Bestemmelser har Ret til at færdes, er enhver Beskadigelse af Træer og Buske, Opgravning af Planter, Indsamling af Olden og andet Træfrø, Kogler, Løv, Mos, Fugleæg og Svampe samt Bær- og Nøddeplukning forbudt, medmindre der er meddelt særlig Tilladelse dertil, eller det foretages som Led i videnskabelig Forskning eller Undervisning.

§ **25**. Paa de for Græsvækst blottede Strandbredder og paa Omraader, der ligger indenfor en Afstand af indtil 100 m fra disse eller, hvor en saadan Strandbred ikke findes, fra daglig Højvandslinie, maa der ikke opføres Bygninger eller anbringes andre til Beboelse, Udsalgssted eller lignende bestemte Indretninger. Hvor en ved Lovens Ikrafttræden eksisterende offentlig Vej fører langs Strandbredden inden for nævnte Afstand, gælder Regelen dog kun Arealet paa Strandsiden af Vejen; paa dette Areal maa der ikke uden vedkommende Fredningsnævns Samtykke anbringes Hegn, Beplantning eller andet, der kan være til Hinder for den fri Udsigt fra Vejen. Byggelinien bestemmes i de enkelte Tilfælde den nedenfor i Stk. 4 nævnte Strandfredningskommission.

Indenfor en Afstand af 300 m fra de i § 24, 1ste Stk., omhandlede Skove samt private Skove paa 20 ha eller derover, derunder sammenhængende eller hovedsagelig sammenhængende Skovstykker, hørende til forskellige Ejendomme, maa der kun bygges med Fredningsnævnets Tilladelse, jfr. næstsidste Stykke, medmindre en væsentlig Bebyggelse indenfor denne Afstand allerede er begyndt inden denne Lovs Ikrafttræden.

7 Maj. Nr. 140.

Disse Bestemmelser, der finder Anvendelse paa alle de Arealer, for hvis Vedkommende der ikke var afsluttet Kontrakt om Bebyggelse inden det i § 23, 2det Stykke, angivne Tidspunkt, skal ikke være til Hinder for Opførelse af de for Landbrugs-, Skovbrugs- eller Fiskerierhvervet nødvendige Bygninger, og Bestemmelserne gælder ikke for Befæstningsanlæg og Havnearealer.

Det i 1ste Stykke omhandlede Forbud gælder ikke for de Omraader, der ved Lovens Ikrafttræden henhører under Staden København eller Købstædernes Bygrunde, ej heller for de Kyststrækninger, som er undergivet offentlig Fredning i Henhold til Lov Nr. 163 af 11. Maj 1935. Statsministeren kan efter Indstilling af en særlig Strandfredningskommission, om hvis Oprettelse og Opgaver Bestemmelse vil være at træffe ved kongelig Anordning, bestemme, at Forbudet ikke skal komme til Anvendelse paa bestemt afgrænsede Omraader, som naturligt hører til en allerede eksisterende bymæssig Bebyggelse. I øvrigt kan Undtagelser fra det omhandlede Forbud, naar Omstændighederne særligt taler derfor, bevilges af den nævnte Strandfredningskommission. Efter Ophøret af Kommissionens Virksomhed kan saadanne Undtagelser bevilges af Statsministeren efter indhentet Erklæring fra vedkommende Kommunalraad og Fredningsnævn samt Naturfredningsraadet, naar Arealet, der ønskes bebygget, naturligt hører til en allerede eksisterende Bebyggelse, eller andre særlige Grunde taler derfor.

For at opnaa den i 2det Stk. nævnte Tilladelse skal den, der ønsker at bygge, til Fredningsnævnet rette Henvendelse herom, ledsaget af Tegning, Fotografi eller lignende, hvoraf man klart kan skønne om Virkningen af den paatænkte Bygning i Forhold til det omgivende Landskab. Nævnet skal ved sin Afgørelse tage Hensyn til, hvorvidt Bygningen ved sit Udseende eller Beliggenhed vil faa en skæmmende Virkning paa det omgivende Landskab eller ødelægge eller væsentlig forringe en for Almenheden særlig værdifuld Udsigt. Forinden Tilladelse meddeles, skal der i Tvivlstilfælde indhentes Erklæring fra Naturfredningsraadet eller Danmarks

Naturfredningsforening, henholdsvis for Omraader af naturvidenskabelig Betydning og for Omraader af anden væsentlig Betydning for Almenheden. 7 Maj. Nr. 140.

I alle Tilfælde, i hvilke en Bebyggelse indenfor de i Stk. 1 og 2 angivne Byggelinier er hjemlet i Medfør af foranstaaende Bestemmelser, saavel som i alle Tilfælde af Villabebyggelse paa Grunde ved Landets Kyster, maa Ombygning eller Nyopførelse af Bygninger, hvorved Bebyggelsens Karakter væsentligt forandres, ikke finde Sted uden Fredningsnævnets Tilladelse.

§ **26**. De i denne Lov omhandlede Færdselsrettigheder gør ingen Forandring i de i Lov om Jagten af 28. April 1931 anførte Bestemmelser.

§ **27**. Naar Fredningsnævnet skønner, at Afgørelsen af et Spørgsmaal af retlig Art, saasom om en Afspærrings Berettigelse, om en Færdselsrets Eksistens eller Udstrækning eller lignende, har Betydning for en for Nævnet foreliggende Sag, og forligsmæssig Ordning ikke er at opnaa, skal Nævnet, forsaavidt det ikke beslutter at lade Sagen falde, søge Domstolenes Afgørelse af det paagældende Spørgsmaal ved at anlægge Sag mod vedkommende Ejer eller Bruger. Sagen er for Nævnets Vedkommende beneficeret i 1ste Instans.

§ **28**. Efter Indstilling af Naturfredningsraadet kan Statsministeren bestemme, at Arter eller Samfund af Planter og Dyr, med Undtagelse af Pattedyr og Fugle, samt geologiske Dannelser, hvis Bevarelse af naturvidenskabelige, undervisningsmæssige eller historiske Hensyn har væsentlig Interesse, skal være fredede, enten i hele Landet eller i Dele af dette. Statsministeren fastsætter i hvert enkelt Tilfælde de nærmere Regler om Fredningens Omfang og træffer Foranstaltninger til dennes Gennemførelse.

§ **29**. Af hvert Fredningsnævn vil der være at føre et nøjagtigt Register over alle fredede eller for offentlig Færdsel aabnede Omraader; nærmere Bestemmelser i denne Henseende kan træffes af Statsministeren. Et Centralregister for hele Landet paa Grundlag af Nævnenes Registre føres af Statsministeriet.

7 Maj. Nr. 140.

§ **30**. Enhver Art af Friluftsreklamer uden for Gader, Veje og Pladser i Byer og bylignende Bebyggelser er forbudt. Herfra undtages dog Reklamer vedrørende en Næringsdrift eller Virksomhed, der udøves paa den Ejendom, paa hvilken Reklamen er anbragt. De nuværende Friluftsreklamer, der er anbragt i Strid med foranstaaende Bestemmelse, skal uden Udgift for det offentlige fjernes inden et Aar fra denne Lovs Ikrafttræden. Statsministeren kan dog, naar Forholdene særlig taler derfor, forlænge Fristen til indtil 5 Aar.

Ved Friluftsreklamer forstaas alle Plakater, Afbildninger, fritstaaende Reklameskilte og andre Indretninger i Reklameøjemed.

§ **31**. Efter de Bestemmelser og i det Omfang, der nærmere fastsættes af Statsministeren, vil der ved Overfredningsnævnets Foranstaltning være at udarbejde Planer over og Beskrivelse af de almeninteressante, særlig ejendommelige eller smukke Landskaber, saaledes at der paa Grundlag heraf kan udarbejdet en samlet Fredningsplan, enten for hele Landet eller for enkelte Landomraader. Udgifterne hertil bevilges ved Finansloven.

Naar der for et bestemt Landomraade er udarbejdet en saadan Fredningsplan, kan Statsministeren paalægge de paagældende Fredningsnævn at søge Fredning gennemført i Overensstemmelse med Planen samt at foretage Indberetning til Statsministeriet, saafremt der maa befrygtes Indgreb i Fredningsplanen.

§ **32**. Statsministeren kan give nærmere Regler om ensartet Tilsyn med fredede Omraader.

§ **33**. Alle Udgifter vedrørende Fredningsnævnene, heri indbefattet Befordringsudgifter og Dagpenge til Nævnenes Medlemmer, Udgifter til sagkyndig Bistand samt Udgifter, der maatte paaløbe i Henhold til § 16, afholdes i København, Frederiksberg, Købstæderne og Flækkerne i de sønderjydske Landsdele af Kommunens Kasse og paa Landet af Amtsfonden — paa Bornholm den for Købstæder og Land fælles Amtsfond. Ligger det Sted, som Sagen angaar, dels i en By

og dels i en Amtsraadskreds eller i flere Amtsraadskredse, træffer Indenrigsministeren Bestemmelse om Fordelingen af Udgifterne. 7 Maj. Nr. 140.

Alle Udgifter vedrørende Overfredningsnævnet og Naturfredningsraadet, heri indbefattet Befordringsudgifter og Dagpenge til disses Medlemmer og Udgifter til sagkyndig Bistand, afholdes af Statskassen.

Udgifter vedrørende Taksationskommissionen, heri indbefattet Befordringsudgifter og Dagpenge til Kommissionens Medlemmer og Udgifter til sagkyndig Bistand, afholdes ligeledes af Statskassen.

Andre ved Loven foranledigede Udgifter — bortset fra Erstatninger, jfr. § 17, — afholdes af Statskassen.

De Statskassen paahvilende Udgifter bevilges ved Finansloven.

Overenskomster om Fredning og Udskrifter af Fredningsnævnenes, Overfredningsnævnets og Taksationskommissionens Protokoller er stempelfri; for Tinglysning af Overenskomster og Kendelser og for Genparter af Ejendomsblade, Udskrifter og lignende til Brug for Nævnene erlægges intet Gebyr.

V. Straffebestemmelser.

§ **34**. Den, der handler i Strid med en i Henhold til denne Lov fastsat Ordning eller i øvrigt gør sig skyldig i Overtrædelse af denne Lov eller de i Medfør af samme givne Bestemmelser eller krænker Fredninger i Henhold til Deklaration til Nationalmuseet, straffes med Bøder, hvorhos han under en løbende Bøde kan tilpligtes at fjerne den ulovligt anbragte Indretning eller genoprette den ulovligt ændrede Tilstand.

Enhver Tilsmudsning af Naturen, saasom Henkastning af Papir, Affald, Flasker, Konservesdaaser og lignende, er forbudt. Overtrædelse medfører Bøder. Med Bøder straffes ligeledes alvorligt Misbrug af tilladt Færdselsadgang til et Omraade, til hvilket der er givet Adgang for alle og enhver.

Bøderne tilfalder Statskassen og vedkommende kommunale Kasse, jfr. § 17, med Halvdelen til hver.

7 Maj. Nr. 140.

VI. Lovens Ikrafttræden.

§ **35**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1937. Fra samme Tidspunkt ophæves Lov om Naturfredning af 8. Maj 1917, Lov om Ændringer i samme Lov af 15. December 1922 samt Lov om Udvidelse af Lovgivningen om Naturfredning, jfr. Lov Nr. 245 af 8. Maj 1917, til de sønderjydske Landsdele af 28. Juni 1920. Forsaavidt der ifølge den i de sønderjydske Landsdele gældende Ret tilkommer Almenheden en videregaaende Raaden over Strandbredden end den ved nærværende Lovs § 23 hjemlede, medfører denne Lov ingen Forandring heri.

§ **36**. De i denne Lov indeholdte Bestemmelser finder ogsaa Anvendelse paa Sager om Fredning og Færdselsret m. v., der er rejst forinden denne Lovs Ikrafttræden, men endnu ikke afgjort ved Overfredningsnævnets Kendelse eller ved en af et Fredningsnævn afsagt upaaankelig Kendelse.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 788—800. Udg. 22. Maj.

7 Maj. Nr. 143.

Lov om Tillæg til Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

§ **1**. Efter § 9 i Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. indsættes som ny Paragraf:

§ 00.

1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen paabyde, at Margarine, der her i Landet tilvirkes, falbydes, forhandles eller fordeles, saavel som Margarine, der indføres her til Landet til Forhandling eller Fordeling, skal opfylde de af ham fastsatte Betingelser med Hensyn til Vitaminvirkning, ligesom han kan paabyde, at der til Opnaaelse af nævnte Vitaminvirkning kun maa anvendes de af ham godkendte Præparater, Stoffer og Blandinger i de af ham fastsatte Mængder.

2. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan fastsætte Bestemmelser til Kontrol med Overholdelsen af de af ham i Henhold til Stk. 1 givne Forskrifter samt forbyde Indførsel

af Margarine her til Landet, forsaavidt han skønner, at for- 7 Maj.
nøden Kontrol med denne ikke kan gennemføres paa betryg- Nr. 143.
gende Maade.

3. Udgifter, der foranlediges ved Anmodning om Godkendelse af de i Stk. 1 nævnte Præparater, Stoffer og Blandinger, skal afholdes af vedkommende Fabrikant eller Importør, og denne skal, forinden Undersøgelserne paabegyndes, stille et af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsat Depositum. Udgifterne til Kontrollen med de godkendte Præparater m. m. skal afholdes af Fabrikanterne og Importørerne af disse gennem en dem i Forhold til leverede eller indførte Antal Vitamin-Enheder paalignet Afgift, og Udgifterne til Kontrollen med Margarinens Vitaminvirkning skal afholdes af Fabrikanterne og Importørerne af Margarine gennem en dem i Forhold til tilvirkede eller indførte Kvanta Margarine paalignet Afgift. Størrelsen af de fornævnte Afgifter fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri, og Afgifterne vil i Tilfælde af manglende Betaling kunne inddrives ved Udpantning.

4. Enhver Avertering eller Reklamering med eller Angivelse af Margarinens Vitaminvirkning er forbudt, dog kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri foreskrive en Angivelse paa Emballagen af Margarinens Vitaminvirkning.

§ **2**. Til § 13 i fornævnte Lov af 1. April 1925 føjes som nyt Stykke:

Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan for de her omhandlede Fedtemulsioner m. m., forsaavidt de er bestemt eller egnet til Menneskeføde, fastsætte tilsvarende Bestemmelser vedrørende Vitaminvirkning m. m. som for Margarine fastsat.

§ **3**. § 12, 2det Stk., i fornævnte Lov af 1. April 1925 affattes saaledes:

»Tilvirkning, Indførsel, Udførsel, Forhandling eller Fordeling af Stoffer og Blandinger af hvilken som helst Oprindelse og Sammensætning, der ikke er Margarine, men dog er bestemt til eller egnet til at anvendes som Erstatningsmidler

7 Maj. Nr. 143.

for Smør, Margarine, Svinefedt eller Talg, maa kun finde Sted efter dertil af Ministeren for Landbrug og Fiskeri meddelt Tilladelse og paa nærmere af ham fastsatte Betingelser. Ministeren for Landbrug og Fiskeri afgør, hvorvidt et Stof eller en Blanding falder ind under Bestemmelserne i denne Paragraf.«

§ **4**. Efter § 20 i fornævnte Lov af 1. April 1925 indsættes som ny Paragraf:

§ 00.

1. Den, der i svigagtig Hensigt falbyder, forhandler eller fordeler Margarine, uden at Varen er betegnet som saadan, og den, der i svigagtig Hensigt som Smør falbyder, forhandler eller fordeler Produkter, der indeholder andre Fedtstoffer end Mælkefedt, straffes med Fængsel. Det samme gælder den, der i svigagtig Hensigt som Mejeriprodukt eller heraf fremstillet Produkt falbyder, forhandler eller fordeler Margarineost eller et af de i §§ 12 og 13 omhandlede Produkter.

2. Iøvrigt straffes Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af samme fastsatte Bestemmelser, forsaavidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne tilfalder Statskassen.

3. Ansvarlig for Overtrædelser er Ejeren eller Brugeren af den paagældende Virksomhed, saafremt Overtrædelsen kun medfører Bødestraf. Saafremt Virksomheden er et Aktie- eller Andelsselskab eller lign., skal Virksomheden ved Formanden for Selskabets Bestyrelse drages til Ansvar.

4. Bøderne kan paalægges af Ministeren for Landbrug og Fiskeri, der ogsaa kan træffe Bestemmelse om Konfiskation af de paagældende Varer eller det ved Salg af disse indvundne Udbytte. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Ministerens Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Ministeren. En indledet Sag bortfalder dog, naar enten Ministeren tager sin Paastand om Bøde

tilbage, eller naar den tiltalte, som har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse. 7 Maj. Nr. 143.

§ **5**. 1. Denne Lov træder straks i Kraft, og samtidig ophæves §§ 21—23 i fornævnte Lov af 1. April 1925, §§ 3 og 4 i Lov Nr. 111 af 31. Marts 1930 om Tillæg til nævnte Lov samt Lov Nr. 134 af 14. April 1932 om Tillæg til fornævnte Lov af 1. April 1925.

2. Ministeren for Landbrug og Fiskeri bemyndiges til i Lovtidende som Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. at optrykke Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. med de af Lov Nr. 222 af 10. April 1926, Lov Nr. 111 af 31. Marts 1930 samt nærværende Lov følgende Ændringer og Tilføjelser.

§ **6**. Denne Lov gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. Anordning gøres gældende dersteds med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes ønskelige.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 805—7. Udg. 22. Maj.

Lov om Tillæg til Lov Nr. 87 af 7. April 1936 om en Kornordning.

7 Maj. Nr. 144.

§ **1**. Lov Nr. 87 af 7. April 1936 om en Kornordning, saaledes som Loven er ændret ved Lov Nr. 13 af 30. Januar 1937 om Tillæg til fornævnte Lov, forlænges til Udgangen af December Maaned 1937. Dog affattes Lovens § 1, Stk. 2 og 3, saaledes:

»2. Ved Indførsel af de heromhandlede Varer udkræves Importbevilling fra Valutacentralen. Enhver berettiget Importør, der overfor Valutacentralen godtgør, at han har Brug for fremmed Korn og Foderstoffer, skal, jfr. dog Stk. 3, kunne faa Importbevilling til Indførsel af det paagældende Kvantum. Importørerne skal inden 3 Dage efter Afslutning af en Kontrakt indsende denne eller Købsbekræftelse til Valutacentralen til Afstempling.

7 Maj. Nr. 144.

3. Saafremt det skønnes formaalstjenligt, kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri i Samraad med Ministeren for Handel, Industri og Søfart og efter Forhandling med Landbrugsraadet, ud over de i § 3 nævnte Afgifter, træffe regulerende Foranstaltninger vedrørende Indførsel af Korn, Produkter heraf og Foderstoffer samt forbyde Udførsel her fra Landet af Korn, Produkter heraf og Foderstoffer.«

Endvidere ændres i § 3, sidste Stykke, i fornævnte Lov Nr. 13 af 30. Januar 1937 »1. September« til: »15. Juni«.

§ **2.** Denne Lov træder straks i Kraft.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 808. Udg. 22. Maj.

7 Maj. Nr. 146.

Lov om Inddragelse af Dele af Søterritoriet under de for ferske Vande gældende Retsregler.

§ **1.** Ministeren for Landbrug og Fiskeri skal være bemyndiget til under de for de ferske Vande gældende Retsregler at inddrage Dele af Søterritoriet, der som Følge af Naturkræfternes Indvirken, kunstige Anlæg eller paa anden Maade er gaaet over til at have Karakteren af ferske Vande.

Inddragelsen er betinget af, at en i Sagens Anledning nedsat Landvæsenskommission har udtalt, at de faktiske Forhold har forandret sig som nævnt, og at Anvendelsen af de for de ferske Vande gældende Retsregler paa det omhandlede Vandomraade er rimelig og naturlig.

§ **2.** Begæring om Nedsættelse af den i § 1 omhandlede Landvæsenskommission kan fremsættes af de i Sagen interesserede Lodsejere, af Bestyrelserne for de til den paagældende Del af Søterritoriet grænsende Kommuner samt af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri.

Nedsættelse af Landvæsenskommissionen og Sagens Behandling for samme finder Sted i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 30. December 1858 om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. v. Det paahviler Kommissionen dels ved særskilt Indkaldelse at indkalde de paagældende Lodsejere og Kommunalraad, dels ved offentlig Bekendtgørelse

1 Gang i Statstidende og de vigtigste stedlige Blade at indkalde alle i Vandomraadet i øvrigt interesserede Fiskere, Jægere og andre, saaledes at disse kan faa Lejlighed til at udtale sig for Kommissionen, inden Kendelse afsiges. 7 Maj. Nr. 146.

§ **3**. De af Landvæsenskommissionen afsagte Kendelser kan af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri og enhver, der har paaviselig Interesse i det paagældende Omraade, indankes for Overlandvæsenskommissionen.

Med Hensyn til Sagens Indankning og dens Behandling for Overlandvæsenskommissionen forholdes ligeledes efter Reglerne i Loven af 30. December 1858.

§ **4**. I disse Sager skal tillige udmeldes et fiskerikyndigt Medlem til at deltage i den paagældende Landvæsenskommissions eller Overlandvæsenskommissions Behandling og Paakendelse af Sagen.

I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget.

Det fiskerikyndige Medlem erholder samme Diæter og Befordringsgodtgørelse som de øvrige Medlemmer af disse Kommissioner.

§ **5**. Sager, der indenfor et rimeligt Tidsrum efter den af Ministeren for Landbrug og Fiskeri udstedte Bekendtgørelse maatte opstaa i Anledning af et Søterritoriums Inddragning under de for de ferske Vande gældende Retsregler, og som ifølge den øvrige Lovgivning henhører under Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Afgørelse, skal henvises til Behandling af den Landvæsenskommission, der har behandlet Sagen om Inddragningen, eventuelt under Appel til den Overlandvæsenskommission, som har paakendt Anke over Inddragningen.

§ **6**. Udskrift af den af Landvæsenskommissionen (Overlandvæsenskommissionen) afsagte Kendelse indsendes af Kommissionens Formand til Ministeren for Landbrug og Fiskeri, der, saafremt Kendelsen gaar ud paa, at vedkommende Vandareal bør inddrages under de for de ferske Vande gæl-

7 Maj. Nr. 146.

dende Retsregler, udsteder en Bekendtgørelse herom, hvilken Bekendtgørelse vil være at optage i Lovtidende.

§ **7**. § 1, 8de Stk., i Lov Nr. 94 af 31. Marts 1931 om Ferskvandsfiskeri saavel som Beføjelsen til at meddele Bevillinger til Inddæmning eller Opfyldelse m. v. berøres ikke af denne Lov.

§ **8**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft straks.

Lov-Tid. A. Nr. 19. 810—11. Udg. 22. Maj.

7 Maj. Nr. 151.

Lov om tekniske Installationer.

§ **1**. Arbejder ved Anlæg for offentlig Forsyning med Vand og Gas og ved Elektricitetsforsyningsanlæg (Stærkstrøm) samt ved Kloakanlæg og ved de til saadanne Anlæg i de enkelte Installationer hørende Ledninger (herunder indvendige Husspildevandsledninger) og Apparater, som er eller agtes fast forbundet til Anlægget, maa efter Beslutning af Ledelsen for vedkommende Værk, Forsyningsselskab og lign. — ved kommunale Anlæg efter Beslutning af Kommunalbestyrelsen — kun udføres af Personer, der har opnaaet Bemyndigelse af vedkommende Ledelse eller Kommunalbestyrelse (i København af Magistraten).*) Bemyndigelse til at udføre Arbejder ved Elektricitetsforsyningsanlæg samt tilhørende Ledninger m. m. kan kun gives til Personer, der har bestaaet en af de af Ministeriet for offentlige Arbejder i Henhold til § 5 i Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om elektriske Stærkstrømsanlæg godkendte Prøver for elektriske Installatører (jfr. dog § 10).

§ **2**. De i Medfør af § 1 trufne Beslutninger og de i Henhold til disse meddelte Bemyndigelser har Gyldighed for hele det paagældende Anlæg m. v. uden Hensyn til, om Anlægget er beliggende i flere Kommuner (jfr. dog § 3).

§ **3**. Indenrigsministeren afgør endeligt Tvivlsspørgsmaal om, hvilken Ledelse eller Kommunalbestyrelse der skal

*) Se Kommunalbestyrelsens Beslutning af 1. Juli 1937, nedenfor Side 1081.

kunne træffe Beslutning og meddele Bemyndigelse indenfor et Omraade; for elektriske Anlægs Vedkommende dog efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder. 7 Maj. Nr. 151.

§ **4**. I Forbindelse med de i Medfør af § 1 trufne Beslutninger kan der træffes Bestemmelser om visse almindelige Vilkaar for Opnaaelse af Bemyndigelse, derunder om Aflæggelse af Fagprøver, om praktisk Erfaring i Ledelse af Installationsarbejder og om Sikkerhedsstillelse. Fagprøver, der giver Berettigelse til Udførelse af Arbejder ved elektriske Anlæg, skal dog i Henhold til Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 godkendes af Ministeriet for offentlige Arbejder.

Den paagældende Ledelse eller Kommunalbestyrelse kan under Iagttagelse af Bestemmelserne i den bestaaende Lovgivning endvidere udfærdige nærmere reglementariske ordensmæssige Bestemmelser for Udførelsen af de af Bemyndigelsen omfattede Arbejder. Spørgsmaal om, hvorvidt en ordensmæssig Bestemmelse med Føje er optaget i Reglementet, kan indankes for Indenrigsministeren, der endeligt afgør Sagen.

§ **5**. En given Bemyndigelse til Udførelse af Arbejder, som omhandles i denne Lov, kan tilbagekaldes af den Ledelse eller Kommunalbestyrelse, som har meddelt Bemyndigelsen, naar denne finder, at den paagældende Installatør har udvist grov eller gentagen Forsømmelighed ved Udførelsen af et eller flere i Henhold til Bemyndigelsen udførte Arbejder.

§ **6**. En af Ledelsen eller af en Kommunalbestyrelse i Medfør af § 1 truffen Beslutning om, at de i nævnte Lovbestemmelse omhandlede Arbejder kun maa udføres af dertil bemyndigede Personer, kan, forsaavidt den angaar Arbejder i andre Kommuner, jfr. § 2, indankes for Indenrigsministeren af Kommunalbestyrelsen i hver af de Kommuner, hvis Omraade berøres af Beslutningen.

Endvidere kan Beslutninger om Meddelelse eller Nægtelse af Bemyndigelse indankes for Indenrigsministeren saavel af Kommunalbestyrelsen i de Kommuner, der berøres af Afgørelsen, som af enhver Person, hvem Bemyndigelse er

7 Maj. Nr. 151.

nægtet, forsaavidt den paagældende har bestaaet en kommunal Fagprøve eller videregaaende Prøve.

Endelig kan enhver Beslutning om Fratagelse af Bemyndigelse indankes for Indenrigsministeren, hvad enten Bemyndigelsen er meddelt i Henhold til nærværende Lov eller tidligere Lovgivning.

Ankefristen er i alle Tilfælde 8 Uger, efter at Beslutningen bevisligt er meddelt den paagældende Kommunalbestyrelse eller Person.

For elektriske Anlægs Vedkommende træffer Indenrigsministeren i det enkelte Tilfælde Afgørelse efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder.

§ **7**. Statsinstitutioner, der raader over de fornødne tekniske Kræfter, kan dog uanset foranstaaende Bestemmelser efter dertil af Indenrigsministeren meddelt Bemyndigelse lade de omhandlede Arbejder indenfor deres egne Anlæg udføre ved egne Folk, for elektriske Anlægs Vedkommende dog kun af Personer, som har bestaaet en af Ministeriet for offentlige Arbejder i Henhold til Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 godkendt Prøve for elektriske Installatører.

§ **8**. Indenfor Omraader, for hvilke der ikke er truffet Beslutning om Bemyndigelse i Medfør af § 1, maa Arbejder vedrørende elektriske Anlæg kun udføres af Personer, som har bestaaet en af Ministeriet for offentlige Arbejder i Henhold til Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 godkendt Prøve for elektriske Installatører.

Med Hensyn til de øvrige i § 1 omhandlede Arbejder kan Indenrigsministeren, hvor Forholdene taler derfor, bestemme, at saadanne Arbejder alene maa udføres af Personer, som andetsteds har opnaaet Bemyndigelse.

§ **9**. Den, der uden at have opnaaet Bemyndigelse i Henhold til foranstaaende Bestemmelser udfører noget Arbejde, som i Medfør af denne Lov er forbeholdt dertil bemyndigede Personer, straffes med Bøder ikke under 50 Kr. Med Bøder ikke under 25 Kr. anses saavel den, der har opnaaet

Bemyndigelse, men som tilsidesætter de i Medfør af § 4, 2det Stk., udfærdigede Forskrifter, som den, der lader noget Arbejde, som i Medfør af denne Lov er forbeholdt dertil bemyndigede Personer, udføre af Personer uden Bemyndigelse. 7 Maj. Nr. 151.

Sager herom behandles som Politisager.

§ **10**. Indenrigsministeren er bemyndiget til, efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder, at dispensere fra de i § 1, sidste Punktum, § 7 og § 8, Stk. 1, indeholdte Bestemmelser samt til at udfærdige Overgangsbestemmelser.

§ **11**. Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903 og Lov Nr. 70 af 19. Marts 1930 ophæves. De i Medfør af disse Love udfærdigede Bemyndigelser og Forskrifter vedbliver at have Gyldighed, indtil de ændres eller tilbagekaldes i Medfør af Bestemmelserne i denne Lov.

Endvidere ophæves § 5, Stk. 1, 1ste og 4de Punktum, i Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om elektriske Stærkstrømsanlæg.

§ **12**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Juli 1937.

Lov-Tid. A. Nr. 20. 840—42. Udg. 28. Maj.

Lov om Ændringer i Lov Nr. 123 af 8. Juni 1912 om Værnepligt.

7 Maj. Nr. 152.

— —.

§ **4**. I Lovens § 8, 2det Stk., Punkt 5, udgaar Ordene: »og paa Bornholm tillige den ved Væbningen fungerende Auditør«.

§ 8, 4de Stk., 2det Punktum, affattes saaledes: »Undersøgelsen foretages af en eller to Læger efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.«

— —.

§ **9**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 20. 843—44. Udg. 28. Maj.

7 Maj. Nr. 154. **Lov om Ændring i Lov Nr. 191 af 11. Maj 1935 om Statstilskud til private Efterskoler.**

§ **3** affattes saaledes:

»Til Understøttelse af ubemidlede Elever paa de private Efterskoler, der modtager Statstilskud i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Lov, fordeler Ministeriet aarlig et samlet Beløb, svarende til maanedlig 15 Kr. for hver Elev ude over den undervisningspligtige Alder.

Fordelingen af Beløbet foretages efter Regler fastsat af Undervisningsministeren.

Understøttelse til ubemidlede sønderjydske Elevers Uddannelse ydes som hidtil gennem Sønderjydsk Skoleforening. Det fornødne Beløb hertil stilles til Raadighed for Foreningen af det samlede Understøttelsesbeløb efter Undervisningsministerens nærmere Bestemmelse.«

Nærværende Lov træder i Kraft den 1. April 1937.

Lov-Tid. A. Nr. 20. 847. Udg. 28. Maj.

7 Maj. Nr. 72. **Meddelelse fra Socialmin.** angaaende Takster for Ophold paa Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1937—38.

Socialministeriet har i Henhold til § 54 i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring approberet, at de Takster, der overfor Statskassen og andre Kommuner samt efter Reglerne om mellemkommunal Refusion kan lægges til Grund ved Beregning af Refusion for Ophold paa kommunale og private Alderdomshjem i Regnskabsaaret 1937—38, fastsættes saaledes:

I.

København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner samt de Kommuner, der i Henhold til Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring § 39, Stk. 2, er henført til denne Gruppe.

De gamles By	3	Kr.	00 Ø.
Helene Michaelsens Hjem	3	—	00 —
Frederiksberg	3	—	00 —
Ballerup-Maaløv	3	—	00 —
Gentofte	3	—	00 —

Gladsakse	3	Kr.	00	Ø.
Glostrup	2	—	80	—
Høje Thorstrup	3	—	00	—
Lyngby-Taarbæk	3	—	00	—
Søllerød	3	—	00	—
Taarnby	3	—	00	—

7 Maj. Nr. 72.

Hvor der til Alderdomshjemmet er knyttet en Sygeafdeling, er Taksten for Ophold paa denne 50 Øre højere end den for den almindelige Afdeling fastsatte Takst. Taksten for Ophold paa Sygeafdelingen i De Gamles By i København fastsættes dog til 4 Kr. pr. Dag.

I Taksterne er ikke indbefattet særlig Betaling for Udgifter til Ugepenge, Bandager, kunstige Lemmer og Ekstravagt.

II.

Købstæder, Marstal samt Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1500 Indbyggere samt de Kommuner, der i Henhold til Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring § 39, Stk. 2, er henført til denne Gruppe.

Roskilde	2	Kr.	50	Ø.
Køge	2	—	50	—
Himmelev	2	—	50	—
Sct. Jørgensbjerg	2	—	50	—
Hillerød	2	—	50	—
Helsingør	2	—	50	—
Frederikssund	2	—	50	—
Frederiksværk	2	—	50	—
Asminderød-Grønholt	2	—	30	—
Frederiksborg Slotssogn	2	—	50	—
Tikøb	2	—	50	—
Holbæk	2	—	50	—
Kalundborg	2	—	50	—
Sorø	2	—	50	—
Ringsted	2	—	50	—
Slagelse	2	—	50	—
Korsør	2	—	50	—

7 Maj. Nr. 72.

Skelskør	2 Kr.	50	Ø.
Haslev-Freerslev	2 —	50	—
Herlufsholm	2 —	50	—
Lynge	2 —	50	—
Slagelse-Sct. Peder Landsogn	2 —	50	—
Præstø	2 —	45	—
Næstved	2 —	50	—
Store-Hedinge	2 —	50	—
Vordingborg	2 —	50	—
Stege	2 —	50	—
Fakse	2 —	50	—
Stege Landsogn	2 —	50	—
Vordingborg Landsogn	2 —	50	—
Rønne	2 —	50	—
Maribo	2 —	50	—
Nakskov	2 —	40	—
Nykøbing F.	2 —	50	—
Stubbekøbing	2 —	50	—
Odense	2 —	50	—
Kerteminde	2 —	50	—
Assens	2 —	50	—
Middelfart	2 —	50	—
Dalum	2 —	50	—
Svendborg	2 —	50	—
Faaborg	2 —	50	—
Nyborg	2 —	50	—
Rudkøbing	2 —	50	—
Ærøskøbing	2 —	50	—
Marstal	2 —	50	—
Ringe	2 —	50	—
Hjørring	2 —	35	—
Frederikshavn	2 —	50	—
Sæby	2 —	50	—
Brønderslev	2 —	50	—
Børglum-Furreby	2 —	35	—
Flade-Gærum	2 —	35	—
Vraa-Em	2 —	10	—

Thisted	2	Kr.	50	Ø.	7 Maj.
Nykøbing Mors	2	—	50	—	Nr. 72.
Aalborg	2	—	50	—	
Løgstør	2	—	50	—	
Nørresundby	2	—	45	—	
Hasseris	2	—	50	—	
Nørre Tranders	2	—	50	—	
Viborg	2	—	50	—	
Skive	2	—	50	—	
Kjellerup	2	—	50	—	
Randers	2	—	50	—	
Hobro	2	—	50	—	
Grenaa	2	—	50	—	
Ebeltoft	2	—	50	—	
Kristrup	2	—	50	—	
Vorup	2	—	50	—	
Nørre Galten-Vissing	2	—	50	—	
Aarhus	2	—	50	—	
Skanderborg	2	—	50	—	
Horsens	2	—	50	—	
Silkeborg	2	—	50	—	
Aaby	2	—	50	—	
Hasle-Skejby-Lisbjerg	2	—	50	—	
Odder	2	—	50	—	
Vejlby-Risskov	2	—	50	—	
Hammel-Voldby-Søby	2	—	50	—	
Vitten-Haldum-Hadsten	2	—	50	—	
Holme-Tranbjerg	2	—	50	—	
Viby	2	—	50	—	
Ringkøbing	2	—	50	—	
Lemvig	2	—	50	—	
Holstebro	2	—	50	—	
Herning	2	—	50	—	
Struer	2	—	50	—	
Ikast	2	—	50	—	
Skern	2	—	50	—	
Vejle	2	—	50	—	

7 Maj. Nr. 72.

Fredericia	2 Kr.	50	Ø.
Kolding	2 —	15	—
Ribe	2 —	50	—
Varde	2 —	50	—
Esbjerg	2 —	50	—
Bramminge	2 —	50	—
Grindsted	2 —	10	—
Vamdrup	2 —	50	—
Vejen	2 —	25	—
Ølgod	2 —	50	—
Aabenraa	2 —	50	—
Sønderborg	2 —	50	—

Private Alderdomshjem:

Plejestiftelsen »Klintbo«, Neksø	2 Kr.	15	Ø.
»De gamles Hjem«, Marstal	2 —	15	—
»Aahvile«, Skern	2 —	15	—

Hvor der til Alderdomshjemmet er knyttet en Sygeafdeling, er Taksten for Ophold paa denne for kommunale Alderdomshjem 50 Øre, for private Alderdomshjem 40 Øre højere end den for den almindelige Afdeling fastsatte Takst.

Forsaavidt angaar Haderslev Købstad, hvor der findes et selvstændigt af Ministeriet godkendt Sygehjem for Aldersrentenydere, fastsættes Taksten for Ophold paa Sygehjem met til 3 Kr. pr. Dag.

I Taksterne er ikke indbefattet særlig Betaling for Udgifter til Ugepenge, Bandager, kunstige Lemmer og Ekstravagt.

III. De øvrige Kommuner.

Københavns Amt:

Aagerup-Kirkerup	2 Kr.	00	Ø.
Osted	2 —	00	—
Ørsted-Daastrup	2 —	00	—

Frederiksborg Amt:

Græsted-Maarum	2 Kr.	00	Ø.
Helsinge-Valby	2 —	00	—

Jørlunde	2	Kr.	00	Ø.	7 Maj.
Karlebo	2	—	00	—	Nr. 72.
Skævinge-Gørløse	2	—	00	—	
Slangerup	2	—	00	—	
Ølstykke	2	—	00	—	

Holbæk Amt:

Bregninge-Bjærgsted	2	Kr.	00	Ø.
Faarevejle	2	—	00	—
Finderup	2	—	00	—
Føllenslev-Særslev	2	—	00	—
Gierslev	2	—	00	—
Hjembæk-Svinninge	2	—	00	—
Højby	2	—	00	—
Jyderup	2	—	00	—
Kundby	2	—	00	—
Mørkøv	2	—	00	—
Nørre Jærnløse	2	—	00	—
Raklev	2	—	00	—
Reerslev	2	—	00	—
Ruds-Vedby	2	—	00	—
Soderup-Eskilstrup	2	—	00	—
Store Taastrup	2	—	00	—
Sæby-Hallenslev	2	—	00	—
Tersløse-Skellebjerg	2	—	00	—
Tranebjærg	2	—	00	—
Tølløse	2	—	00	—
Tømmerup	2	—	00	—
Ubby	2	—	00	—
Udby	2	—	00	—
Ugerløse	2	—	00	—
Undløse-Søndersted	2	—	00	—
Vallekilde-Hørve	2	—	00	—
Værslev	2	—	00	—
Ørslev-Solbjærg	2	—	00	—
Ørslev-Solbjærg	2	—	00	—

7 Maj.
Nr. 72.

Private Alderdomshjem:

Grevinge	1	Kr. 70	Ø.
Niløse	1	— 70	—

Sorø Amt:

Boeslunde	1	Kr. 85	Ø.
Braaby	2	— 00	—
Eggeslevmagle	2	— 00	—
Fuglebjærg	2	— 00	—
Holsteinborg-Venslev	2	— 00	—
Karrebæk	2	— 00	—
Kvislemark-Fyrendal	2	— 00	—
Munke-Bjærgby	2	— 00	—
Slaglille-Bjernede	2	— 00	—
Slots-Bjærgby-Sludstrup	2	— 00	—
Sneslev	2	— 00	—
Stillinge	2	— 00	—
Sørbymagle-Kirkerup	2	— 00	—
Taarnborg	2	— 00	—
Terslev	2	— 00	—
Tjæreby	2	— 00	—
Vigersted	2	— 00	—
Ørslev-Sønder-Bjærge	1	— 75	—

Præstø Amt:

Borre	2	Kr. 00	Ø.
Dalby-Tureby	2	— 00	—
Damsholte	2	— 00	—
Elmelunde	2	— 00	—
Everdrup	2	— 00	—
Fanefjord	2	— 00	—
Fensmark-Rislev	2	— 00	—
Glumsø-Bavelse	2	— 00	—
Hammer	2	— 00	—
Hellevmagle	2	— 00	—
Holtug	2	— 00	—
Hylleholt	2	— 00	—

Kalvehave	2	Kr.	00	Ø.	7 Maj.
Karise	2	—	00	—	Nr. 72.
Kastrup	2	—	00	—	
Kongsted	2	—	00	—	
Køng	2	—	00	—	
Mern	2	—	00	—	
Næstelsø-Mogenstrup	2	—	00	—	
Roholte	2	—	00	—	
Snesere	2	—	00	—	
Store-Heddinge-Landsogn	2	—	00	—	
Sværdborg	2	—	00	—	
Toksværd	2	—	00	—	
Tybjærg	2	—	00	—	
Vejlø-Vesteregesborg	2	—	00	—	
Vollerslev-Gørslev	2	—	00	—	
Ørslev	2	—	00	—	
Østeregesborg	2	—	00	—	

Private Alderdomshjem:

Herfølge	1	Kr.	70	Ø.

Maribo Amt:

Aastrup	2	Kr.	00	Ø.
Bandholm	2	—	00	—
Birket	2	—	00	—
Branderslev	2	—	00	—
Dannemarre	2	—	00	—
Errindlev-Olstrup	2	—	00	—
Fulgse-Krønge	2	—	00	—
Halsted-Avnede	2	—	00	—
Holeby-Bursø	2	—	00	—
Horbelev	2	—	00	—
Horslunde-Nordlunde	2	—	00	—
Hunseby	2	—	00	—
Idestrup	2	—	00	—
Kappel	2	—	00	—

7 Maj. Nr. 72.

Karleby-Horreby-Nørre Ørslev	2 Kr.	00 Ø.
Kettinge-Bregninge	2 —	00 —
Kippinge-Brarup	2 —	00 —
Købelev	2 —	00 —
Landet-Ryde	2 —	00 —
Nørre Vedby	2 —	00 —
Radsted	2 —	00 —
Sakskøbing Landsogn	2 —	00 —
Sandby	2 —	00 —
Skelby-Gedesby	2 —	00 —
Stokkemarke	2 —	00 —
Søllested	2 —	00 —
Sønder Kirkeby-Sønder Alslev	2 —	00 —
Tillitze	1 —	85 —
Tingsted	2 —	00 —
Tirsted-Skørringe-Vejleby	2 —	00 —
Torkilstrup-Lillebrænde	2 —	00 —
Utterslev	2 —	00 —
Vaabensted-Engestofte	2 —	00 —
Vegerløse	2 —	00 —
Vestenskov	2 —	00 —
Vesterborg	2 —	00 —
Ønslev-Eskilstrup	2 —	00 —
Øster Ulslev-Godsted	2 —	00 —

Odense Amt:

Brylle	2 Kr.	00 Ø.
Fravgde	1 —	50 —
Føns-Ørslev	2 —	00 —
Haarslev	1 —	50 —
Køng	2 —	00 —
Stubberup	2 —	00 —
Sdr. Næraa	2 —	00 —
Tommerup	2 —	00 —
Verninge	2 —	00 —
Vissenbjerg	2 —	00 —

7 Maj.
Nr. 72.

Svendborg Amt:

Brahetrolleborg	1 Kr.	75 Ø.	
Bregning (Taasinge)	2 —	00 —	
Bøstrup	2 —	00 —	
Landet	2 —	00 —	
Magleby	2 —	00 —	
Marstal Landsogn	2 —	00 —	
Ovre-Vejstrup	2 —	00 —	
Skaarup	2 —	00 —	
Turø	2 —	00 —	
Vindinge	2 —	00 —	

Private Alderdomshjem:

»Egebjærghus«, Stenstrup	1 Kr.	70 Ø.	

Hjørring Amt:

Bindslev	2 Kr.	00 Ø.	
Dronninglund	2 —	00 —	
Hellevad-Ørum	2 —	00 —	
Mosbjerg	1 —	50 —	
Dindal	2 —	00 —	
Tolstrup-Stenum	2 —	00 —	
Vrejlev-Hæstrup	2 —	00 —	

Thisted Amt:

Bested-Grurup	2 Kr.	00 Ø.	
Hillerslev-Kaastrup	2 —	00 —	
Hundborg-Jannerup	1 —	80 —	
Hurup	2 —	00 —	
Hvidbjerg-Lyngs	2 —	00 —	
Karby-Hvidbjerg-Redsted	2 —	00 —	
Lødderup-Elsø	2 —	00 —	
Søndbjerg-Odby	2 —	00 —	
Torup-Klim	2 —	00 —	
Tødsø-Erslev	1 —	90 —	
Tømmerby-Lild	2 —	00 —	

7 Maj. Nr. 72.

Vestervig-Agger	2	Kr. 00	Ø.
Visby-Heltborg	2	— 00	—
Øster og Vester Assels	2	— 00	—

Aalborg Amt:

Gudum-Lille-Vorde	2	Kr. 00	Ø.
Horsens-Hammer	2	— 00	—
Mov	2	— 00	—
Skibsted-Lyngby	2	— 00	—
Sulsted-Aistrup	2	— 00	—
V. Hassing-Ø. Hassing	1	— 60	—

Viborg Amt:

Fuur	1	Kr. 70	Ø.
Grindeslev-Grønning	2	— 00	—
Hem-Hindborg-Dølby	2	— 00	—
Højslev-Dommerby-Lundø	2	— 00	—
Nautrup-Sæby-Vile	2	— 00	—
Rødding	2	— 00	—
Ørslev Kloster	2	— 00	—

Randers Amt:

Borup	1	Kr. 50	Ø.
Draaby	1	— 50	—
Hjortshøj-Egaa	2	— 00	—
Holbæk-Udby	2	— 00	—
Hornslet	2	— 00	—
Skødstrup	2	— 00	—
Todbjerg-Mejlby	2	— 00	—
Tved	2	— 00	—
Virring-Essenbæk	1	— 85	—
Vivild-Vejlby	2	— 00	—
Voer-Estruplund	2	— 00	—

Private Alderdomshjem:

»Fredensbo«, Mørke	1	Kr. 70	Ø.
»Aldershvile«, Havndal	1	— 70	—
»Auning Plejehjem«	1	— 65	—

7 Maj. Nr. 72.

Aarhus Amt:

Astrup-Tulstrup-Hvilsted	2	Kr.	00	Ø.
Beder-Malling	2	—	00	—
Gosmer-Halling	2	—	00	—
Randlev-Bjergager	2	—	00	—
Sabro-Faarup	2	—	00	—
Dover	2	—	00	—
Gangsted-Søvind	2	—	00	—
Rye	2	—	00	—
Tem	2	—	00	—
Vinding-Bryrup-Vrads	2	—	00	—

Private Alderdomshjem:

Aale	1	Kr.	60	Ø.
Nim	1	—	70	—
Klovborg-Tyrsting	1	—	70	—
Ring-Føvling	1	—	70	—
»Stenstrup Hvilehjem«, Ormslev-Koldt	1	—	70	—
»Røde Gaard«, Linaa	1	—	70	—

Ringkøbing Amt:

Aadum	2	Kr.	00	Ø.
Borris	1	—	75	—
Egvad	2	—	00	—
Fabjerg	2	—	00	—
Flynder	1	—	85	—
Gellerup	2	—	00	—
Gudum	2	—	00	—
Harboøre-Engbjerg	2	—	00	—
He	2	—	00	—
Holmsland	2	—	00	—
Hygom-Hove	2	—	00	—
Lønborg	2	—	00	—
No	2	—	00	—
Nørlem	2	—	00	—
Resen-Humlum	2	—	00	—
Rind	2	—	00	—

7 Maj. Nr. 72.

Sal	2	Kr.	00 Ø.
Sevel	2	—	00 —
Snejbjerg	2	—	00 —
Stavning	2	—	00 —
Sunds	2	—	00 —
Sønder-Lem	2	—	00 —
Sdr. Nissum	2	—	00 —
Tim	2	—	00 —
Ulfborg	2	—	00 —
Vejrum	2	—	00 —
Vildbjerg-Nøvling	2	—	00 —

Private Alderdomshjem:

»Syge- og Hvilehjemmet«, Aulum	1	Kr.	70 Ø.
»Kibæk Hvilehjem«, Kibæk	1	—	70 —
»Fredensbo«, Hammerum	1	—	70 —
»Alderdoms- og Sygehjemmet«, Vorgod	1	—	70 —

Vejle Amt:

Barrit-Vrigsted	1	Kr.	50 Ø.
Egtved	2	—	00 —
Eltang-Sønder Vilstrup	1	—	50 —
Hvejsel	2	—	00 —
Jelling	2	—	00 —
Sdr. Bjert	1	—	50 —
Sdr. Stenderup	2	—	00 —
Tyrsted-Ut	2	—	00 —
Vester Nebel	1	—	50 —
Øster Starup	1	—	70 —

Private Alderdomshjem:

»Søkær«, Juelsminde	1	Kr.	70 Ø.
»Ødsted Plejehjem«	1	—	70 —
»Give private Plejehjem«	1	—	70 —
»Riis Plejehjem«	1	—	70 —
»Det private Alderdomshjem i Glud«	1	—	70 —

»Vandel Alderdoms- og Sygehjem«	1	Kr.	70	Ø.
»Johannes Nielsens private Plejehjem i Thyregod«	1	—	70	—
»Georg Frederiksens private Plejehjem i Thyregod«	1	—	70	—
»Skærup Plejehjem«	1	—	70	—

7 Maj. Nr. 72.

Ribe Amt:

Aal	2	Kr.	00	Ø.
Ansager	2	—	00	—
Brørup	2	—	00	—
Faaborg	2	—	00	—
Horne	2	—	00	—
Lejrskov-Jordrup	2	—	00	—
Seest	2	—	00	—
Skanderup	2	—	00	—
Torstrup	2	—	00	—
Tistrup	2	—	00	—

Tønder Amt:

Ballum	1	Kr.	50	Ø.
Emmerlev	1	—	50	—

Hvor der til Alderdomshjemmet er knyttet en Sygeafdeling, er Taksten for Ophold paa denne for kommunale Alderdomshjem 50 Øre, for private Alderdomshjem 40 Øre højere end den for den almindelige Afdeling fastsatte Takst.

I Taksterne er ikke indbefattet særlig Betaling for Udgifter til Ugepenge, Bandager, kunstige Lemmer og Ekstravagt.

Nr. 72. Min.-Tid. A. 90—95.

Justitsmin. Cirk. til Københavns Magistrat, Politidirektøren m. fl. om en for hele Riget fælles Politiuniform. 10 Maj. Nr. 75.

Ifølge § 112 i den under 1. Oktober 1936 bekendtgjorte Lov om Rettens Pleje kan Justitsministeren fastsætte en for hele Riget fælles Politiuniform.

10 Maj. Nr. 75. Under Henvisning til denne Bestemmelse har Dansk Politiforbund i et til Justitsministeriet indgivet Andragende anholdt om, at et Forslag til Uniform for Politibetjente, Inspektions- og Overbetjente samt Vicepolitiassistenter, udarbejdet af et af Forbundet nedsat Udvalg i Samarbejde med et af Politimesterforeningen nedsat Udvalg, maa blive godkendt som en for hele Riget fælles Politiuniform.

Efter at man fra Politidirektøren i København og Chefen for Statspolitiet har indhentet Udtalelser over dette Forslag, fastsætter Justitsministeriet herved den nedenfor beskrevne Uniformshue og Uniformsjakke for Politibetjente, Inspektions- og Overbetjente samt Vicepolitiassistenter.

Uniformshue:

Uniformskasket af mørkeblaat Klæde, stor, flad Puld, opstaaende Kant 55 mm høj. Kantet Skygge af sort Laklæder, Stormrem af sort Laklæder, fæstet paa Siderne med en lille (15 mm), forgyldt Knap, hvori en Politihaand. Omkring den opstaaende Kant en 28 mm bred, massiv, 4-stribet Guldgalon, indvævet en 3 mm bred, grøn Stribe mellem den 2den og 3die Guldstribe fra neden. Foran paa Pulden en oval Nationakokarde i Sølvtraad (største Diameter 25 mm). Foran midt paa Guldgalonen en paa mørkeblaat Klæde anbragt Egekrans af forgyldt Metal omkring Politivaabnet i forgyldt Metal.

For Inspektions- og Overbetjente er Guldgalonen henholdsvis 32 mm og 36 mm bred,

For Vicepolitiassistenter er Uniformshuen som for Overbetjente, dog med broderet Guld-Egekrans (paa hver Side 3 Egeblade og 1 Agern) omkring Politivaabnet.

Til Sommerbrug benyttes hvidt Lærredsovertræk. I Regnvejr kan benyttes sort, vandtæt Overtræk. Overtrækkene maa være saaledes indrettet, at Huens Kokarde er synlig.

10 Maj.
Nr. 75.

Uniformsjakke:

Eenradet Jakke af mørkeblaat Klæde C eller Rideelastik (til Sommerbrug Mandarin eller tynd Rideelastik) med 8 store, synlige Knapper.

Opstaaende dobbelt Krave med 2 mm bred, grøn Paspoal i Underkanten og opefter, 2 cm fra Midten paa hver Side paasyet et ca. 21 × 29 mm stort, forgyldt Politivaaben af slaget Metal. Klap under Hægte og Malle.

To indvendige Lommer samt 2 udvendige, paastukne Sidelommer (ca. 20 × 25 cm) med en Klap lukket med en lille Knap.

Ryggen i Figur (men ikke skaaret igennem i Taljen). Slids midt i Ryggen; paa hver Side af Slidsen og i samme Højde een stor Knap paa Figursømmen.

Ærmerne med Opslag med Spids paa Overærmet, kantet med 2 mm bred, grøn Paspoal helt rund ned til Haanden paa Bagsiden af Overærmet. 2 smaa Knapper foran Opslagets Bagside.

For Vicepolitiassistenter er Ærmerne uden grøn Paspoal men med sort Soutache, bestaaende af et ca. 15 mm bredt Herkulesbaand ca. 10 mm over Ærmeopslaget, og 5 mm over dette Baand en 4 mm bred Silkelidse med eet Øje.

Skulderstroppen ca. 5 cm bred, grøn, rundskaaret og syet ned i Ærmegabssømmen samt kantet med en 4 mm bred Guldsnor. Stroppen knappet med forgyldt Skulderknap med Politivaabnet. Midt paa Stroppen et ca. 23 × 28 mm stort, forgyldt Politivaaben i slaget Metal. Gradstegnene paa Skulderstroppen nærmest Ærmegabssømmen: 1 forgyldt Roset for Inspektionsbetjente og 2 (paa tværs) for Overpolitibetjente. For Vicepolitiassistenter een flad, sekskantet Stjerne.

Paa Jakkens højre Side med Overkanten i anden Knaps Højde et paa grøn Klædesbund paasyet ca. 40 × 60 mm stort, ovalt Skjold med Krone over og med Rigs-, By- eller Amtsvaaben.

Jakkens Længde til Tommelfingerens Rodled.

10 Maj. Nr. 75. Det i de foranstaaende Bestemmelser ommeldte *Politivaaben* bestaar af et paa Højkant staaende ovalt Skjold med Politihaanden med Øje og derunder 3 Hjerter. Skjoldet er flankeret af to paa Bagbenene staaende Løver med Front mod Skjoldet. Hver af Løverne bærer et Sværd, hvis Spids hviler mod en ovenpaa Skjoldet anbragt kronet Hjælm med lukket Visir.

Knapperne med Politihaanden med Øje er riflede og mat forgyldte.

Den *grønne Farve* er den til det militære Klædeoplags »Klæde A. grønt« anvendte.

Ved Nyanskaffelser af Uniformer maa der kun anvendes Huer og Jakker som foran beskrevet.

Nr. 75. Min.-Tid. A. 99—100.

10 Maj. Nr. 76. **Justitsmin. Cirk.** til Politidirektøren m. fl. angaaende Forbud mod Provision eller andet Vederlag for Salg af Lodsedler.

Man skal herved anmode D'Hrr. om fremtidig ved Meddelelse af Tilladelse til Bortlodning i Henhold til Justitsministeriets Cirkulære Nr. 302 af 18. November 1920, jfr. Cirkulærer Nr. 205 af 19. December 1928 og Nr. 155 af 11. November 1936, at betinge Tilladelsen af, at der ikke ved Salget af Lodsedler under nogen Form ydes Provision eller andet Vederlag.

Nr. 76. Min.-Tid. A. 100.

13 Maj. Nr. 157. **Finansmin. Bekendtgørelse angaaende skattefrit Fradrag for Beboelseslejligheder ved Statsejendomsskyldens Beregning.**

Ved § 3 i Lov Nr. 102 af 14. April 1937 om Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme har § 6 i sidstnævnte Lov med Gyldighed fra 1. Juli 1937 erholdt følgende Affattelse:

»I det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendoms- 13 Maj.
skyld efter Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 1 og 2 Nr. 157.
overstiger Ejendommens Grundværdi, gives et Fradrag paa 10 000 Kr., og af det herefter udkommende Beløb svares Ejendomsskyld til Staten aarlig med 4,5 pro mille, hvoraf de 3,3 pro mille afgives til den fælleskommunale Udligningsfond.

Findes der flere Beboelseslejligheder i en Ejendom, forhøjes det i foranstaaende Stykke nævnte Fadrag paa 10 000 Kr., naar den skattepligtige fremsætter Begæring derom, med et Tillæg af 2 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed med Køkken, som Ejendommen indeholder ud over een Lejlighed. Begæring om Fradraget fremsættes overfor Vurderingsmyndighederne. De fornødne nærmere Regler med Hensyn til Fradragets Begæring gives af Finansministeren, der ogsaa i saa Henseende kan fastsætte særlige Regler for Fradrag i Tilknytning til 8de almindelige Vurdering.«

I Henhold hertil fastsættes det herved, at de skattepligtiges Begæringer om den omtalte Forhøjelse af det skattefri Fradrag ved Beregningen af Ejendomsskylden til Staten bliver at fremsætte overfor vedkommende Vurderingsformand. Begæringen kan ske i de Skemaer, der tilstilles Ejerne til Udfyldelse til Brug ved faste Ejendommes Vurdering til Ejendomsskyld og Grundskyld.

Med Hensyn til Fradrag i Tilknytning til den nylig stedfundne 8de almindelige Vurdering fastsættes det, at de af Ejerne ved denne Vurdering fremsatte Begæringer om Fradrag ved den kommunale Ejendomsskylds Beregning af 1 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed med Køkken, som vedkommende Ejendom indeholder udover een, skal være gældende ogsaa som Begæring af det ovennævnte Fradrag ved Beregning af Ejendomsskylden i Henhold til § 6 i Loven om Beskatning til Staten af faste Ejendomme, saaledes at ny Begæring af det sidstnævnte Fradrag ikke er nødvendig.

14 Maj. Nr. 185. **Socialmin. Bekendtgørelse af Lov Nr. 205 af 20. Maj 1933 om Arbejdanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 66 af 31. Marts 1937 og Lov Nr. 101 af 14. April 1937.**

Socialministeren gør vitterligt:

I Medfør af den mig ved Lov Nr. 66 af 31. Marts 1937 og Lov Nr. 101 af 14. April 1937 tillagte Bemyndigelse har jeg ladet Lov Nr. 205 af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., ændret saaledes som Lovene af 31. Marts 1937 og 14. April 1937 medfører det, optrykke og bekendtgør den herved som

Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

I. Arbejdsanvisning.

§ 1. [1]) Der oprettes i hvert af Landets Amter i den Købstad, som Socialministeren bestemmer, et offentligt Arbejdsanvisningskontor, hvis Omraade er Amtsraadskredsen (Amtsraadskredsene) og de i Forbindelse dermed staaende Købstæder; for de fire sønderjydske Amters samlede Omraade oprettes der dog kun eet Kontor, beliggende i Haderslev Købstad. Endvidere oprettes et saadant Kontor i København, omfattende Københavns og Frederiksberg Kommuner.

[2]) Derudover kan der af Socialministeren efter Andragende fra vedkommende Kommunalbestyrelser meddeles offentlig Anerkendelse til Arbejdsanvisningskontorer, omfattende Kommuner med tilsammen 10 000 Indbyggere, eller til saadanne Kontorer, hvor Anvisningernes gennemsnitlige Antal i de sidste 3 Regnskabsaar har været mindst 600, eller hvor Antallet af Anvisninger af personligt tilmeldte har været mindst 300. Endvidere kan Socialministeren, saafremt Kommunalbestyrelsen andrager derom, meddele offentlig Anerkendelse — dog uden Ret til Statstilskud — til saadanne

Kontorer, som enten ved Lovens Ikrafttræden var anerkendt i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning, eller som er blevet anerkendt i Henhold til Bestemmelsen i nærværende Stykkes 1ste Punktum, men ikke længere fyldestgør de dèr nævnte Betingelser for at bevare Anerkendelsen. I det Omfang, hvori de i nærværende Stykke omhandlede Kontorer anerkendes, begrænses Omraadet for det i vedkommende Amt (Amter) i Henhold til Stk. 1 oprettede Arbejdsanvisningskontor efter Socialministerens nærmere Bestemmelse. 14 Maj. Nr. 185.

[3]) De i Stk. 1 og Stk. 2 omhandlede offentlige Arbejdsanvisningskontorer har til Opgave paa den i denne Lov og i Kontorets Reglement nærmere angivne Maade at foretage vederlagsfri Anvisning af Arbejde af enhver Art, at udøve Kontrol vedrørende Arbejdsledighed efter de i denne Lov givne Bestemmelser og at yde Statsinstitutioner Bistand ved Indsamlingen af Statistik vedrørende Arbejdsforhold samt i øvrigt at udføre de Hverv, som Lovgivningen maatte paalægge dem. Endvidere er et Kontor forpligtet til paa den af Socialministeren angivne Maade at afgive Indberetning til Arbejdsdirektøren om de indenfor Kontorets Omraade erklærede kollektive Arbejdsstridigheder. Kontorerne er forpligtede til at samarbejde indbyrdes efter Socialministerens nærmere Bestemmelse.

§ **2.** [1]) Et offentligt Arbejdsanvisningskontor udenfor København skal ledes af en Bestyrelse, der bestaar af en Formand og 2 Medlemmer, hvoraf den ene skal være Arbejdsgiver og den anden Arbejder. Bestyrelsen vælges af det kommunale Raad i den Kommune, hvori Kontoret er beliggende; samtidig foretages Valg af Suppleanter. — Kontoret i København ledes af en Bestyrelse, bestaaende af en Formand og 6 Medlemmer, hvoraf 3 skal være Arbejdsgivere og 3 Arbejdere. De 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere vælges af Københavns Borgerrepræsentation, medens Frederiksberg Kommunalbestyrelse vælger 1 Arbejdsgiver og 1 Arbejder. Formanden vælges af Borgerrepræsentationen efter Forhandling med Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Samtidig fore-

14 Maj. Nr. 185.

tages Valg af Suppleanter. Forholdstalsvalg skal bringes til Anvendelse, naar det kræves af noget Medlem af det kommunale Raad.

[2]) Til Formand eller Suppleant for denne maa ikke vælges nogen, der beskæftiger sig som Arbejdsgiver eller Arbejder eller er Leder af en Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation. Valget af Formanden og Suppleanten skal godkendes af Socialministeren.

[3]) Til Valg af Formand eller Suppleant for denne udkræves, at vedkommende har opnaaet et Stemmetal paa over Halvdelen af det kommunale Raads Medlemstal. Saafremt saadant Stemmetal ikke opnaas, vælges de paagældende af Socialministeren, der ligeledes træffer Bestemmelse om Valget, saafremt det af det kommunale Raad trufne Valg ikke godkendes.

[4]) Ved Valg af Medlemmerne af Arbejdsanvisningskontorets Bestyrelse og Suppleanter for disse skal der gives de stedlige Sammenslutninger af Organisationer af henholdsvis Arbejdsgivere og Arbejdere, hvor saadanne Sammenslutninger findes — dog i København »Dansk Arbejdsgiverforening« og »De samvirkende Fagforbund i Danmark« —, Lejlighed til at afgive Indstilling om et dobbelt saa stort Antal Personer som det, der skal vælges, og mellem disse træffes Valget.

[5]) Valget gælder for vedkommende kommunale Raads Funktionstid, dog at Formanden (Suppleanten) maa udtræde, saafremt han ikke længere opfylder de i Stk. 2 fastsatte Betingelser for Valgbarhed. En til Kommunalraadet valgbar Person er forpligtet til at modtage Valg for en Valgperiode, men kan derefter nægte at modtage Valg i den kommende Valgperiode.

[6]) Bestyrelsen er ulønnet, men der kan tillægges den Dagpenge for hver Mødedag.

[7]) Det fornødne Personale ved Kontoret ansættes efter Indstilling fra Kontorets Bestyrelse af vedkommende kommunale Raad, i København Magistraten efter Forhandling

med Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Forinden Bestyrelsen foretager Indstilling om Ansættelse af Kontorbestyrer, skal Bestyrelsen indhente en Udtalelse fra Arbejdsdirektøren med Hensyn til Ansøgernes Kvalifikationer. Kontorbestyrerens Valg og Vilkaarene for hans Ansættelse skal godkendes af Socialministeren. 14 Maj. Nr. 185.

[8]) De nærmere Regler for et offentligt Arbejdsanvisningskontors Virksomhed, herunder Instruks for Kontorbestyreren, fastsættes efter Indstilling fra Kontorets Bestyrelse i et Reglement, der udfærdiges af vedkommende kommunale Raad — i København den samlede Kommunalbestyrelse efter Forhandling med Frederiksberg Kommunalbestyrelse — og godkendes af Socialministeren. Kontoret er forpligtet til at benytte Skemaer, Blanketter og andre Tryksager, der autoriseres af Socialministeren, til Brug ved Anvisningen.

[9]) Udgifterne ved et i Henhold til § 1, Stk. 1, oprettet Amts-Arbejdsanvisningskontors Oprettelse og Drift afholdes forskudsvis af den Købstad, i hvilken Kontoret er beliggende. Vedkommende Købstad afholder endelig en Trediedel af de paagældende Udgifter, medens en Trediedel efter Regnskabsaarets Udløb fordeles — i Forhold til Folketallet ved den senest afholdte almindelige Folketælling — imellem de øvrige til Amts-Arbejdsanvisningskontoret henlagte Kommuner; om fornødent staar Amtsfonden i Forskud for de Landkommunerne paahvilende Andele. Udgifterne ved Oprettelsen og Driften af Anvisningskontoret i København afholdes forskudsvis af Københavns Kommune og fordeles efter Regnskabsaarets Udløb paa Københavns og Frederiksberg Kommuner efter Folketallet ved den senest afholdte almindelige Folketælling.

[10]) Staten yder som Tilskud til Udgifterne ved et i Henhold til § 1, Stk. 1 eller Stk. 2, 1ste Punktum, oprettet Arbejdsanvisningskontors Oprettelse og Drift en Trediedel af Kontorets aarlige Udgifter, hvilket Tilskud beregnes og udbetales efter Regnskabsaarets Udløb paa Grundlag af et Regnskab, der aflægges af Kontorets Bestyrelse efter Socialministerens nærmere Bestemmelse. Statstilskuddet til et i

14 Maj. Nr. 185.

Henhold til § 1, Stk. 2, 1ste Punktum, oprettet Arbejdsanvisningskontor bortfalder, naar Kontoret ikke længere opfylder de i nævnte Punktum opstillede Betingelser for dets Anerkendelse.

§ **3**. [1]) Ved Anvisning af Arbejde skal det offentlige Arbejdsanvisningskontor eller den Arbejdsløshedskasse, der foretager Anvisningen, jfr. § 22, Stk. 1, Pkt. 5, straks give Arbejdsgiveren skriftlig Meddelelse om, at Anvisning har fundet Sted. Arbejdsgiveren skal, hvis Arbejdsforholdet ikke kommer i Stand, eller naar Arbejdsforholdet afbrydes umiddelbart efter Overtagelsen, straks give Meddelelse herom til Arbejdsanvisningskontoret, der straks skal lade den modtagne Meddelelse gaa videre til vedkommende Arbejdsløshedskasse samt til Direktøren.

[2]) Udviser en Arbejdsgiver Forsømmelighed med Hensyn til de i Stk. 1 omhandlede Forpligtelser, straffes han med Bøde til Statskassen.

[3]) Der kan af Kontoret tilstaas Rejsehjælp til Personer, til hvilke der anvises Arbejde udenfor deres Hjemsted. Saafremt en Arbejdsgiver, der har forlangt Arbejdskraft anvist, antager andre Arbejdere, forinden den eller de af det paagældende Arbejdsanvisningskontor anviste Personer har kunnet naa frem til Arbejdsstedet, og Arbejdsgiveren som Følge heraf ikke har Brug for disse, kan de paa nærmeste offentlige Arbejdsanvisningskontor faa udbetalt Rejsehjælp til Tilbagerejsen. I saadanne Tilfælde skal de af Kontorerne i den Anledning afholdte Rejseudgifter godtgøres dem af vedkommende Arbejdsgiver, medmindre han til det anvisende Kontor har sendt Afbestilling paa et saadant Tidspunkt, at Rejsen til Arbejdsstedet kunde have været undgaaet. Samme Erstatningspligt paahviler Arbejdsgiveren overfor en anerkendt Arbejdsløshedskasse, der paa tilsvarende Maade har afholdt forgæves Rejseudgifter.

§ **4**. [1]) En anerkendt Arbejdsløshedskasse, som har Sæde eller Afdelinger i det Distrikt, for hvilket et offentligt Arbejdsanvisningskontor er bestemt, skal, saa snart et Med-

lem melder sig arbejdsledig, paa Blanketter, som er godkendt af Socialministeren, tilstille vedkommende Arbejdsanvisningskontor Meddelelse herom med Angivelse af det ledige Medlems Nummer, Navn, Bopæl, sidste Arbejdssted, Arbejdsindtægt m. v. Naar Medlemmet senere overtager Arbejde — enten efter eller uden Anvisning — eller af anden Grund ophører at være arbejdsledig, skal vedkommende Arbejdsløshedskasse (Afdeling) uopholdelig tilstille Arbejdsanvisningskontoret Meddelelse herom paa Blanketter, som ligeledes er godkendt af Socialministeren. 14 Maj. Nr. 185.

[2]) Saafremt der mellem et offentligt Arbejdsanvisningskontor og en stedlig Afdeling af en anerkendt Arbejdsløshedskasse — med Tilslutning af Direktøren samt vedkommende Arbejdsløshedskasse — træffes Aftale om, at de Medlemmer af Afdelingen, der bliver ledige, forinden Understøttelse udbetales, personlig skal henvende sig til Kontoret for at søge Arbejde, og at Arbejdsanvisningskontoret derefter skal tilstille Afdelingen de fornævnte, af Socialministeren godkendte Anmeldelsesblanketter i udfyldt Stand, bortfalder den i Stk. 1 omhandlede Pligt for Afdelingen til at give Arbejdsanvisningskontoret Meddelelse.

[3]) De paagældende Arbejdsløshedskasser er forpligtede til at yde de offentlige Arbejdsanvisningskontorer Bistand ved Arbejdsanvisning efter Socialministerens nærmere Bestemmelse.

[4]) Socialministeren kan, naar Omstændighederne taler derfor, efter Indstilling fra Direktøren, undtagelsesvis tillade, at der for enkelte Arbejdsløshedskassers eller Afdelingers Vedkommende foretages Afvigelser med Hensyn til Indsendelsen af de i Stk. 1 omhandlede Anmeldelsesblanketter.

[5]) Ved Anvisning til ledige Pladser skal Arbejdsanvisningskontoret, naar der findes flere lige kvalificerede arbejdssøgende, fortrinsvis anvise Plads til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser.

[6]) Naar der af Arbejdsanvisningskontoret er anvist Plads til en arbejdssøgende, som er opført paa de fra en Arbejdsløs-

14 Maj. Nr. 185.

hedskasse modtagne Blanketter, skal Meddelelse herom straks tilstilles Arbejdsløshedskassen.

[7]) I Tilfælde af, at nogen af de til Arbejdsanvisningskontoret personlig anmeldte ledige uden forudgaaende Anvisning overtager Arbejde, skal der herom af vedkommende Arbejder straks gives Meddelelse til Arbejdsanvisningskontoret.

[8]) Arbejdsanvisningskontoret maa ikke give uvedkommende Adgang til at gøre sig bekendt med de fra Arbejdsløshedskasserne modtagne Oplysninger; dog skal Kontoret paa Anmodning give Oplysning om, hvorvidt bestemte Arbejdere, der ønskes anvist til et Arbejde, er ledige. Finder Kontoret Anledning til at nægte at give saadan Oplysning, kan Arbejdsgiveren indanke Sagen for Direktøren, hvis Afgørelse er endelig.

[9]) Saafremt en anerkendt Arbejdsløshedskasse udviser Forsømmelighed med Hensyn til at tilstille Arbejdsanvisningskontoret de foreskrevne Til- og Afmeldinger af arbejdsledige, kan Socialministeren, efter Indstilling fra Direktøren, paalægge den eller de forsømmelige Tillidsmænd under en daglig eller ugentlig Tvangsbøde at opfylde deres Pligt. De saaledes ikendte Bøder inddrives ved Udpantning og kan ikke føres Kassen til Udgift. Bøderne tilfalder Kommunekassen paa det Sted, hvor vedkommende Afdeling af Kassen har Sæde. I Gentagelsestilfælde eller under særlig skærpende Omstændigheder kan Socialministeren nedsætte Kassens Statstilskud eller lade dette helt bortfalde for det paagældende Regnskabsaar, saafremt Direktøren gør Indstilling derom.

§ **5**. [1]) Naar der fra en af de vedkommende faglige Organisationer skriftlig tilstilles et offentligt Arbejdsanvisningskontor fyldestgørende Oplysning om, at der er varslet Strejke eller Lockout overfor en eller flere Arbejdspladser, foretager Kontoret ikke Arbejdsanvisning til disse fra Iværksættelsen, indtil Strejken eller Lockouten er hævet eller kendt ulovlig.

[2]) Har et Arbejdsanvisningskontor gentagne Gange, uden at der foreligger Oplysning om, at der paa det paagældende Sted er varslet Strejke eller Lockout, forgæves foretaget Anvisning til samme Arbejdssted, indberettes Sagen til Direktøren.

[3]) Skønner Direktøren herefter, at der foreligger en faglig Strid, tilstiller han de paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer samt de Hovedorganisationer, hvorunder disse eventuelt hører, Meddelelse om Sagen og anmoder dem om inden 2 Dage at indsende nærmere Meddelelse om, hvorvidt de paagældende Spørgsmaal vil blive behandlet efter gældende Regler for Behandling af faglig Strid eller indbragt til Afgørelse for Den faste Voldgiftsret. Hvis Parterne eller en af dem ikke er Medlem af nogen Organisation, tilsiger Direktøren Parterne til Forhandling om Bilæggelse af Uoverensstemmelsen, ved hvilken Forhandling Parterne er forpligtet til at give Møde. Udeblivelse straffes med Bøde, der tilfalder Statskassen.

[4]) Samtidig med, at Direktøren udsender den i foranstaaende Stykke omhandlede Meddelelse, anmoder han de 2 Organisationer om, saafremt Sagen vil blive optaget til Behandling efter Stk. 3, hver at udpege en Repræsentant til sammen med Direktøren at afsige den i § 17, Stk. 6, omhandlede Kendelse.

[5]) Naar Direktøren har udsendt den i Stk. 3 nævnte Meddelelse om en Sag angaaende Arbejdsvægring, foretages ikke yderligere Anvisning i det omhandlede Tilfælde, før Sagen er blevet behandlet i Henhold til Bestemmelserne i § 17, Stk. 5—7.

[6]) Meddelelse om Afgørelsen skal straks gives Direktøren, som derefter foranlediger, at Anvisning paa ny foretages i Henhold hertil. Nægter vedkommende Arbejdsgiver at bøje sig for den trufne Afgørelse, giver Direktøren fornøden Meddelelse saavel til Arbejdsgiveren som til vedkommende Arbejdsanvisningskontor om, at yderligere Anvisning ikke foretages.

14 Maj. Nr. 185.

II. Anerkendte Arbejdsløshedskasser.

§ **6**. [1]) Ved en Arbejdsløshedskasse forstaas en Forening af Personer, der som Lønarbejdere er knyttet til et eller flere bestemte Fag indenfor Handel, Kontorvirksomhed, Industri, Haandværk, Landbrug, Beværternæring, Transportvirksomhed og Jordarbejde og har sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Tilfælde af Arbejdsløshed, der ikke er begrundet ved de i § 17 anførte Aarsager.

[2]) Hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan Socialministeren efter Indstilling af Arbejdsnævnet bestemme, at andre Erhvervsomraader end de nævnte vil være at anse for Fag i nærværende Paragrafs Forstand.

[3]) En Arbejdsløshedskasse maa ikke have andre Formaal end det i denne Paragraf nævnte.

§ **7**. [1]) Enhver Arbejdsløshedskasse har Ret til at faa offentlig Anerkendelse og den dermed forbundne Støtte af det offentlige, naar det efter Indstilling fra Direktøren godkendes af Socialministeren, at den fyldestgør de i denne Lov indeholdte Forskrifter. Findes der for vedkommende Fag eller for det paagældende stedlige Omraade allerede en anerkendt Arbejdsløshedskasse, kan Socialministeren dog i Overensstemmelse med Indstilling af Arbejdsnævnet nægte Anerkendelse af en ny faglig eller stedlig begrænset Arbejdsløshedskasse.

[2]) Anerkendelse meddeles af Socialministeren og offentliggøres af denne.

[3]) Begæring om Anerkendelse indsendes til Direktøren, ledsaget af:

1) Et Eksemplar af Kassens Vedtægt,
2) Fortegnelser henholdsvis over de nydende og over de bidragydende Medlemmer med Angivelse af deres Alder og for de sidstnævntes Vedkommende tillige deres Livsstilling,
3) Udskrift af den Beslutning, i Henhold til hvilken Anerkendelse søges, samt,

4) forsaavidt Kassen ikke er nyoprettet, det sidste Aars Regnskab.

4) Saafremt en anerkendt Arbejdsløshedskasse ikke længere opfylder Betingelserne for at opnaa Anerkendelse, bortfalder Anerkendelsen med det paagældende Regnskabsaars Udgang; dog kan Socialministeren, naar Omstændighederne taler derfor, meddele en yderligere Frist for Anerkendelsens Bortfald. Socialministeren kan derhos, naar Anerkendelsen for en Kasse bortfalder, bestemme, at Kassens Medlemmer, uanset om de ifølge de almindelig gældende Regler har saadan Overflytningsret, skal have Ret til Overflytning til visse bestaaende Kasser.

§ **8**. 1) Det er en Betingelse for, at en Arbejdsløshedskasse kan faa og beholde offentlig Anerkendelse, at den har mindst 100 Medlemmer, er knyttet til et eller flere bestemte Fag og mindst omfatter en Landsdel.

2) Undtagelsesvis kan der meddeles offentlig Anerkendelse til en Arbejdsløshedskasse, der udelukkende er stedlig begrænset, eller som omfatter mindre end 100 Medlemmer.

§ **9**. 1) Kun ubemidlede Lønarbejdere, der har deres Hovederhverv og væsentligste Livsophold ved Lønarbejde, kan optages i og vedblive at være nydende Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse.

2) Som Lønarbejder betragtes i denne Lov enhver, der mod Løn eller Akkordbetaling eller som ulønnet Lærling (eller Medhjælp) her i Landet stadig eller midlertidig beskæftiges i Virksomheder indenfor de af § 6 omfattede Fag, eller som for Arbejdsgiveren mod Vederlag har Tilsyn med eller Ledelse af saadanne.

3) Som ubemidlet efter denne Lov kan en Lønarbejder ikke anses, naar hans Formue overstiger 8 000 Kr., hvis han er ugift, 12 000 Kr., hvis han er gift. Hvis Formuen helt eller delvis bestaar i fast Ejendom, eller paagældende ikke har fri Raadighed over Formuen, kan de fastsatte Grænser af Socialministeren efter Indstilling fra Direktøren samt vedkommende Arbejdsløshedskasse forhøjes indtil henholdsvis 12 000 og 18 000 Kr.

14 Maj. Nr. 185.

[4]) Aldersgrænsen for Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse bestemmes ved dens Vedtægt. Dog maa ingen optages som nydende Medlem, forinden han er fyldt 18 Aar, eller — bortset fra Overflytning fra en anerkendt Arbejdsløshedskasse til en anden — efter at han er fyldt 60 Aar.

[5]) Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse som nydende Medlem kan ikke nægtes nogen, naar han fyldestgør de ovenfor foreskrevne Betingelser (jfr. dog § 10) og er knyttet til et Fag, for hvilket Kassen er bestemt, samt bosat indenfor Kassens Omraade.

[6]) En anerkendt Arbejdsløshedskasse kan optage Medlemmer, der kun yder Bidrag til Kassen, men ikke har Ret til Hjælp af denne. En Person, der ikke er Lønarbejder, og en Lønarbejder, der efter ovenstaaende Regler ikke kan anses som ubemidlet, samt en Person under 18 Aar kan, hvis han henhører under Kassens faglige Omraade og i øvrigt opfylder de nødvendige Betingelser, fordre sig optaget som bidragydende Medlem. Opfylder et hidtilværende nydende Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse ikke længere Betingelserne for nydende Medlemsret, vil han kunne overgaa til at være bidragydende Medlem med Ret til — uanset Alder, men i øvrigt paa de sædvanlige Betingelser — paa ny at kunne blive nydende Medlem.

[7]) Naar en Person opfylder Betingelserne for at være nydende Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, kan han ikke staa som kun bidragydende Medlem.

[8]) Om nogen efter Bestemmelserne i nærværende Paragraf kan være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse og med hvilken Medlemsret, afgøres i Tvivlstilfælde af Direktøren. Ligningsmyndighederne er forpligtede til efter skriftlig Begæring fra Direktøren at give denne Oplysning om den paagældendes Formueforhold. Henvendelse til Direktøren angaaende en Persons Ret til at være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse kan ske fra den, hvem Medlemsret er nægtet, fra Arbejdsløshedskassens Bestyrelse og fra vedkommende Kommunalbestyrelse.

14 Maj. Nr. 185.

§ **10**. [1]) I en anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt skal det bestemmes, at Kassens Bestyrelse skal nægte som nydende Medlem at optage en Person, der ikke kan anses som arbejdssøgende, samt som nydende eller bidragydende Medlem at optage en Person, der af legemlige eller moralske Grunde maa anses uskikket til regelmæssig Erhvervsvirksomhed eller til Samarbejde med Arbejdsledere eller Arbejdskammerater, samt at Bestyrelsen skal være forpligtet til at udelukke saadanne Personer fra Medlemsret i Kassen.

[2]) En Arbejdsløshedskasse kan ikke optage en Person, som paa det Tidspunkt, da Optagelse søges, ikke har Beskæftigelse ved Arbejde af mere end midlertidig Karakter indenfor vedkommende Fag, eller som ikke henhører under den Kreds af regelmæssigt arbejdende, for hvilke Kassen er bestemt, selv om han i øvrigt fyldestgør de i Kassens Vedtægt fastsatte Betingelser om Tilknytning til Faget. Optagelse kan dog ikke nægtes Personer, som godtgør umiddelbart efter Optagelsen at kunne faa Beskæftigelse af passende Varighed indenfor vedkommende Fag.

[3]) Et Medlem, hvem der i Henhold til foranstaaende Bestemmelse vilde kunne nægtes Optagelse i Kassen, kan udslettes af denne eller overføres til at være bidragydende Medlem. Kassen skal efterkomme Direktørens Begæring herom.

[4]) De af Kassens Bestyrelse i Henhold til denne Paragraf trufne Afgørelser kan dog indenfor et Tidsrum af en Maaned af vedkommende indankes for Direktøren, der træffer sin Afgørelse under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold.

§ **11**. [1]) Ingen maa samtidig have nydende Medlemsret i mere end een anerkendt Arbejdsløshedskasse. Er nogen ved sin Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse Medlem af en ikke-anerkendt, skal han samtidig med Optagelsen anmelde det for Bestyrelsen for førstnævnte Kasse. Lignende Anmeldelse skal straks ske, dersom et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse tillige har eller erhverver Medlemsret i en ikke-anerkendt Arbejdsløshedskasse, Hjælpekasse eller

14 Maj. Nr. 185.

anden privat Forening, der yder Understøttelse i Anledning af Arbejdsløshed. Naar et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse ved at indtræde i flere Arbejdsløshedskasser (Hjælpekasser eller andre Foreninger) sikrer sig en større daglig Pengehjælp end $^2/_3$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i paagældende Fag eller indenfor Kassens Omraade, vil Understøttelsen fra den anerkendte Arbejdsløshedskasse være at nedsætte saa meget, at den samlede Pengehjælp ikke overstiger nævnte Grænse.

[2]) Svig mod Kassen medfører Tab af Medlemsretten, hvilket ogsaa gælder Overtrædelse af de i foranstaaende Stykke indeholdte Bestemmelser, forsaavidt Direktøren træffer Beslutning herom. Mister et Medlem af de nævnte Grunde sin Medlemsret, kan den kun generhverves med Arbejdsnævnets Samtykke.

[3]) For andre Forseelser mod Kassen kan Ledelsen idømme Tab af Understøttelsesret for et i hvert enkelt Tilfælde nærmere fastsat Tidsrum. Ledelsens Afgørelse kan af vedkommende Medlem indenfor et Tidsrum af en Maaned indankes for Direktøren og skal af Ledelsen forelægges denne til Godkendelse, saafremt Understøttelsesretten fratages et Medlem for længere Tid end 1 Aar.

§ **12.** [1]) I en anerkendt Arbejdsløshedskasse skal det aarlige Medlemsbidrag være fastsat saaledes, at det i Forbindelse med det i § 13 omhandlede Statstilskud efter de forhaandenværende Erfaringer maa antages at være tilstrækkeligt til at yde Medlemmerne den i Vedtægten fastsatte Understøttelse, at opfylde Kassens øvrige Forpligtelser samt at tilvejebringe en passende Reserve. Endvidere skal Ekstrabidrag kunne opkræves i Forhold til Kassens skiftende Behov.

[2]) Saafremt Direktøren skønner, at det af Kassen opkrævede Bidrag ikke er tilstrækkeligt til at fyldestgøre de fornævnte Fordringer, kan han efter Forhandling med Kassens Ledelse paalægge Kassen at tilvejebringe den fornødne Merindtægt enten ved Forhøjelse af det ordinære Medlemsbidrag eller (og) ved Paaligning af Ekstrabidrag.

[3]) Kassens Indtægt og Formue skal holdes strengt adsondret fra andre Foreningers Midler og maa hverken som Laan eller Gave tilflyde andre Foreninger eller anvendes i andet uvedkommende Øjemed.

§ **13.** [1]) Til de anerkendte Arbejdsløshedskasser udredes aarlig af Statskassen et Tilskud, der for den enkelte Kasses Vedkommende beregnes procentvis i Forhold til de samlede Medlemsbidrag, der er indbetalt af dens nydende Medlemmer i det foregaaende Finansaar. Tilskudsprocentens Størrelse fastsættes i Henhold til den gennemsnitlige Aarsfortjeneste i Faget — for stedlige Kasser i Omraadet — i det foregaaende Finansaar i Overensstemmelse med følgende Skala:

Gennemsnitlig Aarsfortjeneste for Fagets (Omraadets) Arbejdere:	Statstilskud i Forhold til Medlemsbidraget:
indtil 2 000 Kr.	90 pCt.
2 000 — til 2 250 Kr.	85 —
2 250 — - 2 500 —	80 —
2 500 — - 2 750 —	75 —
2 750 — - 3 000 —	70 —
3 000 — - 3 250 —	65 —
3 250 — - 3 500 —	55 —
3 500 — - 3 750 —	45 —
3 750 — - 4 000 —	30 —
over 4 000 —	15 —

Denne Skala gælder kun for det Tilfælde, at Arbejdsløshedskassen har oprettet Fortsættelseskasse. Er dette ikke Tilfældet, reduceres Procenttallene med 10. Skalaens Procentsatser 80, 85 og 90 forhøjes med 10, saafremt Gennemsnitsledigheden i en Kasse i Regnskabsaaret har andraget mindst 20 pCt. og derhos har oversteget Kassens Normal-Ledighedsprocent, jfr. § 19, Stk. 5, med 20 pCt.

[2]) Beregningen af den gennemsnitlige Aarsfortjeneste i Faget (Omraadet) vil af Direktøren være at foretage i Henhold til Det statistiske Departements Meddelelser om Lønforhold og til den af Direktoratet udarbejdede Statistik vedrørende Arbejdsløsheden i Faget i det foregaaende Finansaar. Ved

14 Maj. Nr. 185.

Opgørelsen medregnes ikke ledige Arbejdsdage som Følge af i Aaret stedfunden Arbejdsstrid.

[3]) Ved Beregningen af den gennemsnitlige Aarsfortjeneste i Faget (Omraadet) til Brug ved Fastsættelsen af det offentliges Tilskud til Kasser med en af Ministeriet fastsat Indtægtsgrænse udskydes alle Aarsfortjenester, der ligger over denne Grænse.

[4]) Et nydende Medlems Opholdskommune er berettiget til uden Samtykke af højere Myndighed at yde et Tilskud til Bestridelsen af hans Medlemsbidrag for det løbende Regnskabsaar, naar Kommunalbestyrelsen skønner, at vedkommende vanskelig vil kunne udrede hele det ham paahvilende Bidrag. Ydelsen af et saadant Tilskud, der dog ikke maa udgøre over Halvdelen af Medlemsbidraget, medfører ikke Retsvirkninger for den paagældende i Forhold til det offentlige.

[5]) Af det i Stk. 1 nævnte Tilskud refunderes $^1/_3$ til Staten af Landets Kommuner. $^7/_{10}$ af Refusionsbeløbet fordeles paa de enkelte Kommuner i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs Afsnit V, medens $^3/_{10}$ af det nævnte Tilskud udredes af den i Lov om en fælleskommunal Udligningsfond omhandlede Fond.

§ **14.** [1]) For at en Arbejdsløshedskasse kan gøre Krav paa Statstilskuddet for det forløbne Aar, maa den inden en af Socialministeren fastsat Frist indsende til Direktøren Regnskab for det forløbne Aar regnet fra 1. April til 31. Marts, Beretning om Kassens Virksomhed for samme Tidsrum, Fortegnelse over Kassens Medlemmer med Oplysning om, hvilke af disse der efter Reglerne i § 9, Stk. 3, ikke kan anses som ubemidlede, samt i øvrigt saadanne Oplysninger, som Direktøren maatte skønne nødvendige til Brug ved Beregningen af Statstilskuddet. Formular til Medlemsfortegnelsen udfærdiges af Direktøren.

[2]) Efter at de fra Kasserne modtagne Oplysninger er gennemgaaet af Direktøren, foranlediger han de Kasserne tilkommende Tilskud fra Statskassen for det forløbne Regnskabsaar anvist til Udbetaling.

§ **15.** [1]) Kassens Bestyrelse bestemmer i Henhold til Vedtægten Omfanget og Arten af den Understøttelse, der kan ydes i hvert enkelt Tilfælde. Understøttelsen kan udredes som: 14 Maj. Nr. 185.

1. Dagpenge.
2. Rejse- og Flyttehjælp samt Juleunderstøttelse.

[2]) Understøttelsen vil af Kassen være at udrede kontant eller in natura, dog at Restancer til Arbejdsløshedskassen kan dækkes af Understøttelsen i Henhold til Vedtægtens Regler.

[3]) Er Kassen faglig begrænset, maa der i gennemsnitlig daglig Understøttelse ikke ydes udover $^2/_3$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i det eller de paagældende Fag. Dagpengenes Maksimumsbeløb fastættes til 4 Kr. for Forsørgere og 3 Kr. for Ikke-Forsørgere, dog for Ikke-Forsørgere med mindst 8 Aars Medlemstid til 3 Kr. 50 Ø. En Trediedel af ovennævnte Maksimumsbeløb reguleres pr. 1. April hvert Aar paa Grundlag af det af Det statistiske Departement efter Varepriserne i den nærmest forudgaaende Januar Maaned beregnede Tal for Udgiften til Fødevarer, Klæder, Fodtøj, Vask, Brændsel og Belysning efter det Normalregnskab, der benyttes til Beregning af det Udgiftstal, efter hvilket Tjenestemændenes Reguleringstillæg fastsættes, saaledes at nævnte Trediedel forhøjes med 20 pCt. for hver 10 pCt., de nævnte samlede Udgifter overstiger 1 800 Kr. Arbejdsdirektøren kan dog under Hensyntagen til de enkelte Kassers Formueforhold og Medlemsbidrag træffe Bestemmelse om, at Forhøjelse af Maksimumsbeløbet ikke skal finde Sted. De herefter fremkomne Maksimumsbeløb forhøjes til de nærmeste med 10 delelige Beløb (i Øre). I Kassernes Vedtægter kan fastsættes lavere Dagpengebeløb, dog ikke under 1 Kr. daglig.

[4]) Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, naar et Medlem ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i henholdsvis 26 eller 39 Uger indenfor et i Vedtægten fastsat Tidsrum af 3 eller 4 Aar forud for hver Udbetaling af Understøttelsen. Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan Socialministeren godkende, at fornævnte Arbejdsperiode i Vedtægten

14 Maj. Nr. 185.

fastsættes til 52 Uger indenfor et Tidsrum af 5 Aar, ligesom Socialministeren under særlige Forhold kan give en midlertidig Dispensation til Nedsættelse af de angivne Ugefrister, dog ikke til under Halvdelen. Naar Understøttelsesretten som Følge af et af fornævnte Vilkaar er bortfaldet, genindtræder den først, naar den paagældende har haft Arbejde som Lønarbejder i det i Henhold til foranstaaende fastsatte Antal Uger indenfor et Tidsrum af henholdsvis 12, 18 eller 24 paa hinanden følgende Maaneder efter Udelukkelse fra Understøttelse.

[5]) Det skal i en Kasses Vedtægt bestemmes, at naar et Medlem under en Arbejdsløshedsperiode faar Arbejde af midlertidig Art, for hvilket han oppebærer en Løn, der svarer til hans eller Fagets gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt for et større Antal Dage, end Arbejdet varer, skal hans Ret til Understøttelse for dette større Antal Dage bortfalde.

[6]) I en Kasses Vedtægt kan det fastsættes, at Understøttelsen til et Medlem bortfalder for de Uger, i hvilke vedkommende har haft Arbejde i et vist Antal Dage, dog ikke under 3 Dage.

[7]) Det kan i en Arbejdsløshedskasses Vedtægt bestemmes, at Kassen er berettiget til at indgaa Overenskomst med andre (ogsaa udenlandske) Foreninger om gensidig Ydelse af Understøttelse til Medlemmerne. Saadanne Overenskomster skal godkendes af Direktøren og kan af denne kræves opsagt.

[8]) Socialministeren kan — under Forudsætning af, at der r
med andre Stater opnaas gensidig Overenskomst — paalægge anerkendte Arbejdsløshedskasser at yde vedtægtsmæssig Understøttelse til fremmede Lønarbejdere paa de nærmere Vilkaar, som fastsættes i vedkommende Overenskomst.

§ **16.** [1]) Understøttelse ydes ikke til nogen, medmindre han har været Medlem af en anerkendt Kasse og som nydende Medlem har betalt sit skyldige Medlemsbidrag i de sidste 12 Maaneder før Understøttelsens Ydelse.

[2]) Dog skal Socialministeren kunne meddele Samtykke e
til, at der i en Kasses Vedtægt indeholdes en Bestemmelse om, at en Lærling, som ved Læretidens Udløb optages i

14 Maj. Nr. 185.

Kassen, indenfor de første 12 Maaneder efter Læretidens Udløb skal kunne erholde Ret til en begrænset Understøttelse efter en kortere Medlemstid, dog ikke under 1 Maaned. Det er en Forudsætning for Ydelsen af Understøttelsen, at den paagældende er fyldt 18 Aar.

[3]) En Person, der er overgaaet fra bidragydende til nydende Medlem af en Kasse, har Ret til at oppebære Understøttelse efter et i Vedtægten nærmere fastsat Tidsrum. Dette Tidsrum ansættes til mindst 1 og højst 12 paa hinanden følgende Maaneder under Hensyn til Forholdet mellem det for nydende Medlemmer og det for bidragydende Medlemmer fastsatte Bidrag.

[4]) En værnepligtig er under Indkaldelse fritaget for at erlægge Medlemsbidrag, men er desuagtet berettiget til efter Indkaldelsens Ophør at faa Understøttelse, naar han paa det Tidspunkt, da Understøttelsen ydes, har været Medlem af en anerkendt Kasse i et Tidsrum af mindst 12 Maaneder og indenfor dette Tidsrum har erlagt det for nydende Medlemmer skyldige Medlemsbidrag for mindst 3 Maaneder.

[5]) Understøttelse tilstaas ikke for de første 6 Dage af hver Arbejdsløshedsperiode, hvilken Frist (Ventetid) efter Vedtægtens nærmere Bestemmelse vil kunne forhøjes indtil 15 Dage eller, saafremt Understøttelsen ydes som Rejsehjælp, vil kunne nedsættes eller bortfalde.

[6]) I en Kasses Vedtægt kan det fastsættes, i hvilke Tilfælde de Dage, for hvilke et Medlem i Medfør af Bestemmelsen i § 17, Stk. 1, Nr. 11, om Arbejde paa nedsat Arbejdstid ikke kan oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, kan medtages som ledige Dage ved Beregning af Ventetid.

[7]) Saafremt et Medlem efter at være blevet arbejdsløs opnaar Arbejde af kun midlertidig Art og derefter paa ny bliver arbejdsløs, vil de arbejdsløse Dage forud for det midlertidige Arbejdes Begyndelse og efter dets Ophør være at betragte som hørende til samme Arbejdsløshedsperiode; det samme gælder om arbejdsløse Dage umiddelbart forud og efter et Medlems Sygdom. Den i Stk. 5 nævnte Ventetid for Understøttelsesrettens Indtræden skal dog foreligge indenfor

14 Maj. Nr. 185. et Tidsrum af højst 2 Maaneder. Arbejde, som varer over 3 Uger, kan — uanset dets Beskaffenhed — ikke anses som værende af midlertidig Art, hvilket Tidsrum dog med Socialministerens Samtykke kan forlænges indtil 5 Uger, naar Forholdene indenfor vedkommende Fag taler derfor. De nærmere Regler i saa Henseende skal indeholdes i Kassens Vedtægt.

[8]) For en Kasse, der i større Omfang tæller Sæsonarbejdere blandt sine nydende Medlemmer, skal det af Socialministeren — efter forud indhentet Erklæring fra Arbejdsnævnet — fastsættes, enten at Understøttelse ikke skal kunne ydes Kassens Medlemmer eller de paagældende Sæsonarbejdere paa saadanne nærmere angivne Tider af Aaret, hvor der sædvanligvis indtræder Ledighed, eller at Understøttelse først skal kunne ydes, naar Arbejdsløshedens Varighed har strakt sig over et længere Antal Dage end 6. Efter samme Fremgangsmaade skal det for Kasser, hvor Forholdene i Faget bevirker hyppigere, kortvarige Arbejdsperioder, kunne bestemmes, at Ventetiden helt eller delvis bortfalder.

§ **17**. [1]) En anerkendt Arbejdsløshedskasse maa ikke yde Understøttelse:

1. under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme; som Følge heraf maa Understøttelse ikke ydes under en indenfor paagældende Kasses faglige Omraade iværksat Strejke eller Lockout for de Medlemmers Vedkommende indenfor Faget, der indenfor et Tidsrum af 8 Uger sidst har været uafbrudt beskæftiget i over 3 Uger paa den konfliktberørte Virksomhed. Afgørelse af, hvorvidt Kassen (Afdelingen) kan holdes aaben for Udbetaling for Kassens (Afdelingens) *øvrige* Medlemmer, træffes paa Grundlag af en for hver enkelt af Kassens konfliktberørte Afdelinger foretagen Undersøgelse af Konfliktens Indflydelse paa Medlemmernes Beskæftigelsesmuligheder, saaledes at det skal være et Udgangspunkt, at der normalt lukkes for Udbetalingen, forsaavidt Konfliktprocenten (d. v. s. Antallet af Konfliktdeltagere i Forhold til de ved Konfliktens Udbrud ar-

bejdende Medlemmer) overstiger 65. De nærmere Regler fastsættes for 3 Aar ad Gangen af Socialministeren efter Forhandling med Socialministeriets Arbejdsudvalg;

2. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed er foraarsaget ved Sygdom eller Arbejdsudygtighed, saa længe Sygdommen eller Arbejdsudygtigheden vedvarer;
3. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed skyldes, at de uden fyldestgørende Grund har forladt deres Arbejde, overdreven Nydelse af berusende Drikke, Ufordragelighed overfor Arbejdsgivere eller Arbejdskammerater eller anden utilbørlig Adfærd;
4. til Medlemmer, der afsoner en dem ikendt Straf;
5. til Medlemmer, der hensidder i Varetægtsarrest;
6. til Medlemmer, der aftjener deres Værnepligt eller unddrager sig denne;
7. til Medlemmer, der oppebærer Invaliderente eller Aldersrente, eller som paa Grund af nedsat Erhvervsevne af det offentlige erholder udbetalt en Understøttelse, der i Omfang og Varighed kan sidestilles med Invaliderente. Direktøren kan dog tillade Undtagelse fra denne Bestemmelse, naar særlige Omstændigheder taler derfor;
8. til Medlemmer, der forsørges paa Anstalt;
9. til Medlemmer, der oppebærer Fattighjælp eller Kommunehjælp under saadanne Forhold, at denne i Henhold til §§ 305—307 og § 310 i Lov om offentlig Forsorg skal betragtes som Fattighjælp, eller til Medlemmer, der har oppebaaret en af de nævnte Arter af Hjælp, dog kun saa længe dennes Understøttelsesvirkning ikke er ophørt;
10. til Medlemmer, der uden fyldestgørende Grund vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse eller et offentligt Arbejdsanvisningskontor eller Kommunalbestyrelsen anvist passende Arbejde;
11. til arbejdende Medlemmer, hvis Arbejdstid er nedsat med en Trediedel eller derunder. Hvor Arbejdstiden er nedsat med mere end en Trediedel, kan Understøttelse, hvis der herom er truffet Bestemmelse i vedkommende Arbejdsløshedskasses Vedtægt, ydes forholdsmæssig for

14 Maj. Nr. 185.

de Dage eller Timer, hvormed Arbejdstiden er nedsat, dog at det ved Understøttelsens Ansættelse skal paases, at vedkommende altid skal være væsentlig økonomisk interesseret i at have Arbejde fremfor Understøttelse. Hvor særlige Omstændigheder taler derfor, kan Socialministeren tillade Afvigelse fra disse Bestemmelser.

[2]) Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under den Fortjeneste, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er gældende for tilsvarende Arbejde, eller, forsaavidt saadan Overenskomst ikke er bindende for Parterne, under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig tjenes ved tilsvarende Arbejde; dog skal denne sædvanemæssige Løn ikke være afgørende, forsaavidt der for saadant Arbejde gælder almindelig Landsoverenskomst — eller Overenskomst for den paagældende Landsdel — med højere Lønvilkaar, eller forsaavidt Prisforhøjelser paa Livsfornødenheder har forringet den paagældende sædvanemæssige Løns Værdi i væsentlig Grad. Et Medlems Vægring ved at overtage et Arbejde paa de i Overensstemmelse med foranstaaende tilbudte Vilkaar medfører Understøttelsens Bortfald straks, jfr. dog nedenstaaende Stk. 3.

[3]) Nægter vedkommende Kasses Bestyrelse i Tilfælde af et Medlems Arbejdsløshed at yde ham Understøttelse under Henvisning til foranstaaende Bestemmelser, skal den af Bestyrelsen trufne Afgørelse indenfor et Tidsrum af en Maaned af paagældende kunne indankes for Direktøren. Saafremt det menes, at en Kasse har ydet Understøttelse i Modstrid med foranstaaende Bestemmelser, kan vedkommende Kommunalbestyrelse forelægge Sagen for Direktøren.

[4]) Naar Direktøren i Henhold til § 5, Stk. 3, har givet vedkommende faglige Organisationer m. v. Meddelelse om en Arbejdsvægring af kollektiv Natur, paalægger han vedkommende Arbejdsløshedskasse indtil videre ikke at udbetale

Understøttelse til de Medlemmer, der har vægret sig ved at overtage det anviste Arbejde.

5) Har Direktøren ikke inden Udløbet af 2 Dage modtaget den i § 5, Stk. 3, nævnte Underretning om, at den paagældende Sag er optaget til Behandling, anses dette for en Tilkendegivelse fra Parterne om, at de ikke anser Spørgsmaalet for at være af kollektiv Natur, og Sagen forelægges Arbejdsnævnet til Afgørelse af, om der foreligger berettiget Arbejdsvægring efter Regelen i Stk. 1, Nr. 10. Samtidig hermed giver Direktøren alle vedkommende Meddelelse om, at Arbejdsanvisningen paa ny genoptages, og eventuelle yderligere Tilfælde af Arbejdsvægring behandles efter Regelen i Stk. 1, Nr. 10.

6) Modtager Direktøren Underretning om, at Sagen vil blive behandlet, afsiger det i § 5, Stk. 4, nævnte Udvalg inden 3 Dage en foreløbig Kendelse om, hvorvidt der i det foreliggende Tilfælde kan udbetales Understøttelse til Medlemmer, der uden at have vægret sig ved at overtage det paagældende Arbejde dog maa skønnes at være omfattet af den formodede kollektive Arbejdsvægring. Efterkommer en af Organisationerne ikke Anmodningen om at udpege en Repræsentant, eller udebliver en Repræsentant fra det indkaldte Møde, afsiges Kendelsen af Direktøren i Forbindelse med den mødte Repræsentant. Udpeger ingen af Organisationerne en Repræsentant, eller udebliver begge disse fra Mødet, standser Direktøren Understøttelsen til den fornævnte Kreds af Medlemmer.

7) Er Parterne eller en af dem ikke Medlem af vedkommende faglige Organisation, og har Direktørens Opfordring til Forhandling om Uoverensstemmelsens Bilæggelse, jfr. § 5, Stk. 3, 2det Punktum, ikke medført noget Resultat, afgør Direktøren, hvorvidt Understøttelsen skal standses for den paagældende Kreds af Arbejdsløshedskassens Medlemmer.

§ **18**. 1) En anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt skal fastsætte det højeste Antal Dage, i hvilke et nydende Medlem indenfor et Regnskabsaar skal kunne oppebære

14 Maj. Nr. 185.

Dagpenge; dette Dageantal kan ikke ansættes til mindre end 90 Dage. Socialministeren kan dog under ganske særlige Forhold, naar Indstilling herom foreligger fra Arbejdsnævnet, tillade, at Dageantallet sættes lavere, dog i intet Tilfælde til mindre end 70 Dage.

[2]) I de enkelte Kassers Vedtægter fastsættes det Tidsrum, for hvilket et Medlem højst skal kunne oppebære fuld aarlig Understøttelse. Dette Tidsrum maa ikke være mere end 4 Regnskabsaar, dog at Socialministeren, naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan godkende, at Tidsrummet fastsættes til 5 Regnskabsaar.

[3]) Har et Medlem oppebaaret Maksimalydelsen i det i Vedtægten fastsatte Antal Regnskabsaar, kan der ikke ydes ham yderligere Understøttelse af Kassen, før han i hele det følgende Regnskabsaar har været Medlem af en anerkendt Kasse og betalt Medlemsbidrag som nydende Medlem.

§ **19**. [1]) En anerkendt Arbejdsløshedskasse er berettiget til at oprette en Fortsættelseskasse, der ikke maa anvendes til Dækning af Kassens ordinære Understøttelse, men af hvis Midler der under ekstraordinær stor Arbejdsløshed indenfor Kassens Omraade kan udredes Understøttelser udover det i Vedtægten fastsatte Dageantal.

[2]) Der skal for Fortsættelseskassen oprettes en særlig Vedtægt, der skal godkendes af Direktøren.

[3]) Medlemsbidraget til Fortsættelseskassen, der skal ansættes særskilt i Vedtægten, maa ikke andrage mindre end 20 pCt. af det ordinære Medlemsbidrag til Arbejdsløshedskassen, medmindre Direktøren efter Bestyrelsens Indstilling bifalder en lavere Præmie. Medlemsret i Arbejdsløshedskassen bevares uden Medlemsbidrag i 3 Maaneder, efter at den arbejdsløses Understøttelsesmuligheder gennem Arbejdsløshedskasse og Fortsættelseskasse er udtømt, saafremt vedkommende fortsat er arbejdsløs i nævnte Tidsrum. Denne Fritagelse føres ikke til Afdrag i Kontingentet ved Beregning af Stats- og Kommunetilskud. — Hvis Bestyrelsen skønner, at Fortsættelseskassen har naaet en saadan Størrelse, at den er tilstrækkelig til Løsning af Fortsættelseskassens Opgave,

kan Bestyrelsen med Direktørens Billigelse bestemme, at der indtil videre ikke skal svares Medlemsbidrag til Fortsættelseskassen. 14 Maj. Nr. 185.

[4]) Fortsættelseskassens Midler skal holdes adskilt fra Kassens øvrige Midler og anbringes efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler, hvis Overholdelse skal paases af Direktøren.

[5]) Fortsættelseskassen træder i Virksomhed efter Beslutning af Arbejdsløshedskassens Bestyrelse paa Betingelse af, at Ledighedsprocenten indenfor Kassen i mindst 4 Maaneder indenfor de sidste 12 Maaneder eller i mindst 8 Maaneder inden for de sidste 24 Maaneder har oversteget 5 pCt. og derhos har oversteget Kassens Normal-Ledighedsprocent, jfr. nedenfor, med 60 pCt., hvis Normal-Ledighedsprocenten er 7 eller derunder. For hvert Point, Normal-Ledighedsprocenten ligger over 7, nedsættes den nævnte Tillægsprocent af 60 med 2, dog at Tillægsprocenten ikke kan nedsættes under 20. Kassens Normal-Ledighedsprocent er den gennemsnitlige Ledighedsprocent indenfor Kassen i de tilsvarende Maaneder i de sidste 30 Aar, med Udskydelse af de 10 daarligste Aar, og saaledes at Aarene forud for 1910 ikke tages i Betragtning. Den af Kassen foretagne Opgørelse i Henhold til foranstaaende skal i Forvejen være godkendt af Direktøren.

[6]) Selv om en Kasse ikke opfylder de i Stk. 5 fastsatte Betingelser for at lade sin Fortsættelseskasse træde i Virksomhed, kan Bestyrelsen dog med Direktørens Godkendelse beslutte at aabne Kassen for Udbetaling, naar over 30 pCt. af de ledigmeldte Medlemmer har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, og Ledighedsprocenten i Kassen derhos andrager mindst 5 pCt., eller for Kasser, hvis Medlemsantal ligger under 200, mindst 10 pCt. Ligeledes kan Bestyrelsen med Direktørens Godkendelse aabne Kassen for Udbetaling, naar mindst 40 pCt. af Kassens Medlemmer er ledigmeldte.

[7]) Naar Ledighedstallene indenfor en Kasse, hvis Fortsættelseskasse er traadt i Virksomhed, i en Maaned ikke opfylder de i Stk. 5 eller Stk. 6 nævnte Betingelser, skal Fort-

14 Maj. Nr. 185.

sættelseskassen lukke senest med Udgangen af den derefter følgende Maaned, medmindre det beregnede Ledighedstal for denne sidste Maaned viser sig at opfylde de nævnte Betingelser.

[8]) Fortsættelseskassens Understøttelse ydes efter samme Regler og i samme Størrelse og Dageantal som Kassens ordinære Dagpenge-Understøttelse, dog højst i 140 Dage indenfor et Regnskabsaar.

[9]) Til Arbejdsløshedskassernes Fortsættelseskasser ydes der af det offentlige Tilskud i Overensstemmelse med de i § 13 fastsatte Regler.

[10]) Arbejdsløshedsfonden yder som Tilskud til en Arbejdsløshedskasses Fortsættelseskasse efter Regnskab aflagt i Henhold til nærmere af Direktøren givne Regler Halvdelen af den i det foregaaende Regnskabsaar udbetalte Fortsættelseshjælp. Der skal i det Omfang, hvori Arbejdsløshedsfondens Økonomi tillader det, ydes Kassen fornøden Forskud paa dette Tilskud.

[11]) Beslutter en Arbejdsløshedskasse at ophæve sin Fortsættelseskasse, uden at dette sker i Forbindelse med en Ophævelse af Hovedforsikringen, overgaar Fortsættelseskassens Formue til Hovedforsikringen.

§ **20**. Personer, der oppebærer Hjælp i Henhold til nærværende Lov, sidestilles med de i Lov om offentlig Forsorg § 293, Stk. 1, omhandlede, med offentlig Hjælp understøttede og kan kun under de i nævnte Paragrafs Stk. 2 anførte Betingelser oppebære Kommunehjælp.

§ **21**. [1]) Af Tillidsmænd for Arbejdsløshedskasserne afholdes under Forsæde af Direktøren et aarligt Møde. Enhver anerkendt Arbejdsløshedskasse sender en Repræsentant til Aarsmødet; tæller en Kasse over 1 000 Medlemmer, har den Ret til at sende 2 Repræsentanter; tæller den mindst 3 000 Medlemmer, kan den sende 3 Repræsentanter; Kasser, der tæller over 3 000 Medlemmer, kan yderligere sende 1 Repræsentant for hvert fulde 2 000 Medlemmer over 3 000. Tillidsmændene vælges paa den i Kassens Vedtægt fastsatte Maade. Paa Aarsmødet forhandles der om Kassernes Virk-

somhed og Samarbejde, ligesom der af og blandt Tillidsmændene vælges 6 til Arbejdsnævnets Afdeling for Arbejdsløshedsforsikring (§ 35). Disse Medlemmer af Nævnet vælges for et Tidsrum af 6 Aar, saaledes at Halvdelen af Medlemmerne fratræder efter 3 Aars Virketid. Samtidig vælges der paa samme Maade 3 Suppleanter for et Tidsrum af 3 Aar. Medlemmerne af Arbejdsnævnets Afdeling for Arbejdsløshedsforsikring har Adgang til at overvære Aarsmødets Forhandlinger.

[2]) Et Medlem af Nævnet fratræder, naar han ophører at være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse; Valg af et nyt Medlem bliver at foretage paa det nærmest følgende Aarsmøde. Tilsvarende Regler gælder for Suppleanterne.

§ **22**. [1]) En anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt skal være affattet i Overensstemmelse med den af Direktøren og Arbejdsnævnet udarbejdede Mønstervedtægt og skal indeholde Oplysninger om følgende Punkter:

1) Kassens Navn, Hjemsted, Formaal og Omraade, Medlemmernes Optagelse, Rettigheder og Pligter, herunder det gensidige Ansvar og dettes nærmere Ordning,
2) Generalforsamling og Bestyrelse samt disses Myndighed,
3) Regnskabsvæsen, Kasseeftersyn (mindst fjerdingaarlig) og Revision, Anbringelse af Kassens Midler, Reservefond samt Overskuddets Anvendelse ved Kassens Opløsning eller ved Anerkendelsens Bortfald. Af Kassens Revisorer skal mindst 1 være autoriseret i Henhold til Næringsloven af 28. April 1931 § 65 eller godkendt af Socialministeren,
4) Vedtægtens Forandring,
5) Kontrol med arbejdsløse Medlemmer og Arbejdsanvisning for saadanne, overensstemmende med de af Direktøren efter Forhandling med Arbejdsnævnet paabudte Regler. Det skal herunder fastsættes, at et Medlem kun kan afkontroleres og dermed blive berettiget til at oppebære Understøttelse for det Tidsrum, vedkommende Afkontrolering omfatter, naar han ved Kontrollen foreviser det af Kassen for ham udfærdigede Kontrolkort, der skal

14 Maj. Nr. 185.

indeholde Oplysning om Medlemmets Navn og Nummer i Arbejdsløshedskassen. For Medlemmer, hvis Arbejde kendetegnes ved stadig skiftende og kortvarige Arbejdsforhold, skal Understøttelsens Udbetaling gøres afhængig af, at deres Ledighedsperioder og Fortjeneste i Arbejdsperioderne godtgøres paa en for Kassen fyldestgørende Maade,

6) Bestemmelser mod Misligholdelse af foreskrevne Kontrolregler.

[2]) Ved en Arbejdsløshedskasses Opløsning eller ved Bortfald af dens Anerkendelse vil der være at indbetale til henholdsvis Statskassen og Arbejdsløshedsfonden saadanne Andele af Kassens Formue (heri indbefattet Fortsættelsekassens Formue), som svarer til Forholdet mellem de til Kassen som Helhed ydede Tilskud af det offentlige, henholdsvis Arbejdsløshedsfondens Refusioner og Tilskud (herunder eventuelt Etableringstilskud) og Kassens samlede Indtægter, alt for Kassens 6 sidste Regnskabsaar, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til Tidsrum før 1. April 1933. En Trediedel af det Statskassen tilkommende Beløb vil være at fradrage i det Beløb, der afkræves Landets Kommuner for det paagældende Regnskabsaar i Henhold til nærværende Lovs Afsnit V. Den Afgørelse, der i Overensstemmelse med Vedtægten træffes angaaende Anvendelsen af den øvrige Del af Formuen, har kun Gyldighed, naar den godkendes af Direktøren. Ingen Del af Overskuddet kan fordeles mellem Medlemmerne.

[3]) Direktørens Samtykke udfordres til enhver Forandring af Vedtægten.

[4]) Et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, der opholder sig paa et Sted, hvor Arbejdsløshedskassen ikke har Afdeling eller et af Direktøren anerkendt Kontrolsted, kan kun oppebære Understøttelse, naar der fra en stedlig Autoritet — eventuelt et dertil af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem — afgives Erklæring om, at den paagældende er arbejdsløs.

14 Maj. Nr. 185.

§ **23**. [1]) Direktøren gennemgaar de fra Kasserne indsendte Aarsregnskaber vedrørende saavel ordinær Understøttelse som Fortsættelseshjælp, og fører i det hele Tilsyn med de anerkendte Arbejdsløshedskasser, er dem behjælpelig med fornøden Oplysning og Vejledning og yder sin Bistand til Oprettelsen af nye Kasser. Han skal til enhver Tid have Adgang til at gøre sig bekendt med Kassernes Bøger, Regnskaber, Beholdninger og hele Virksomhed.

[2]) Paa Direktørens Foranstaltning foretages hvert Aar Regnskabs- og Kasseeftersyn hos samtlige anerkendte Arbejdsløshedskasser. De til saadant Eftersyn fornødne Beløb bevilges paa de aarlige Finanslove.

[3]) De nærmere Regler for det i foranstaaende Stk. 1 og 2 omhandlede Tilsyn fastsættes af Socialministeren.

[4]) Mener Direktøren, at de af en Arbejdsløshedskasse trufne Bestemmelser om Kontrol med arbejdsløse Medlemmer ikke kan anses for fyldestgørende under de foreliggende Forhold, er han berettiget til at kræve yderligere Kontrolregler indført.

§ **24**. Holder en Kasses Bestyrelse sig ikke nærværende Lov efterrettelig, eller findes dens Virksomhed ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for samme gældende Bestemmelser eller under Iagttagelse af den fornødne Paapasselighed og Orden og efterkommer Kassen ikke de i denne Anledning af Direktøren givne Anvisninger, kan Socialministeren efter Direktørens Indstilling lade Anerkendelsen bortfalde eller under formildende Omstændigheder bestemme, at Ydelsen af Statstilskud til Kassen skal bortfalde for et enkelt Aar.

§ **25**. [1]) Foruden de i nærværende Lov særlig nævnte Beføjelser og Forpligtelser har Arbejdsnævnet den Opgave at danne Bindeled mellem de enkelte Kasser, fastsatte Regler for deres Samvirken, herunder for Overflytning af Medlemmer fra en Kasse til en anden, og saa vidt muligt sørge for Ensartethed i Reglerne for Kassernes Understøttelser. Nævnet er derhos beføjet til at udarbejde Regler angaaende hel eller delvis Genforsikring af Kassernes Risiko, hvilke Regler skal forelægges Socialministeren til Godkendelse.

14 Maj. Nr. 185.

[2]) Naar Nævnet skønner, at en anerkendt Arbejdsløshedskasse uden direkte at overtræde Lovens Forskrifter dog i Forholdet til sine Medlemmer eller til andre Arbejdsløshedskasser virker paa en for Arbejdsløshedskasseinstitutionen i dens Helhed uheldig Maade, indstiller Direktøren til Socialministeren, hvorvidt Anerkendelsen for en saadan Arbejdsløshedskasse bør bortfalde, eller under formildende Omstændigheder, hvorvidt Statstilskuddet til Kassen skal bortfalde for et enkelt Aar.

§ **26**. Dokumenter, som oprettes mellem anerkendte Arbejdsløshedskasser og deres Medlemmer, er stempelfri, forsaavidt de vedrører Forsikringen. Det samme gælder Arbejdsløshedskassernes Vedtægter.

III. Arbejdsløshedsfonden.

§ **27**. [1]) Arbejdsløshedsfondens Midler anvendes til at yde statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Fortsættelseskasser et aarligt Tilskud, endvidere til Tilskud til de i § 31 omhandlede Arbejder til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, til Kursus for arbejdsløse og til under ekstraordinær stor Arbejdsløshed i et Fag at yde vedkommende statsanerkendte Arbejdsløshedskasse Laan til Bestridelse af Kassens vedtægtsmæssige Forpligtelser. Endelig kan Fonden efter de i § 30 indeholdte Regler yde Støtte til de der omhandlede Foranstaltninger til Gavn for arbejdsløse.

[2]) Endvidere ydes der af Fonden Tilskud til Fortsættelseskasser, som ikke har Statsanerkendelse, men som efter Socialministerens Skøn yder deres Medlemmer en til de anerkendte Arbejdsløshedskassers Ydelser svarende Understøttelse, og som forpligter sig til at virke i Overensstemmelse med de i § 19 fastsatte Regler.

§ **28**. [1]) Arbejdsløshedsfondens Midler tilvejebringes ved Bidrag fra samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere indenfor de i § 6, Stk. 1 og Stk. 2, nævnte Faggrupper og Erhvervsomraader og ved Tilskud fra Staten. Forsaavidt der indenfor de i § 6, Stk. 1, nævnte Faggrupper er Fag, for hvilke der ikke bestaar nogen aner-

kendt Arbejdsløshedskasse, kan Socialministeren efter Indstilling fra Arbejdsløshedsfondens Bestyrelse bestemme, at det paagældende Fags Arbejdsgivere skal være fritaget for at yde Bidrag til Fonden.

[2]) De herefter bidragspligtige Arbejdsgiveres Bidrag fastsættes til 15 Kr. aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder; for ved Kontrakt fast ansatte Lærlinge i de to første Aar ad Læretiden dog kun 2 Kr. aarlig og for Land- og Skovbrugsarbejdere samt for Fiskere kun 3 Kr. aarlig. Forsaavidt angaar 2 Arbejdere i hvert Foretagende, vil det nævnte Bidrag af 15 Kr. være at nedsætte til 7 Kr. 50 Ø. pr. Helaarsarbejder.

Der ydes dog ikke Bidrag for:

1) Personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i Arbejdsgiverens Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning.
2) Arbejdsgiverens Børn under 18 Aar.
3) De ved Stat og Kommune samt ved statskoncessionerede eller lignende Virksomheder fast ansatte Funktionærer eller Arbejdere, for hvilke der af kompetent Myndighed er godkendt Regler om Ret til Pension ved Afskedigelse af utilregnelig Aarsag, dog saaledes, at Fritagelsen for Bidrag for disse Klasser af Personer skal tilstaas af Socialministeren.
4) Personer, herunder Landvæsenselever, der har Kost og Logi hos Husbonden og af ham paa den af Direktoratet foreskrevne Maade godtgøres at være antaget for mindst et halvt Aar. Denne Fritagelsesbestemmelse gælder ikke for ved Kontrakt ansatte Lærlinge.
5) Fremmede Statsborgere ombord i danske Skibe, der er fast stationeret i udenlandsk Havn eller gaar i fast Rutefart mellem udenlandske Havne, og som ikke indenfor vedkommende Forsikringsaar har anløbet dansk Havn i andet Øjemed end for Reparationer eller lign.

[3]) Saafremt Fondens Midler maatte stige til et Beløb af over 12 Mill. Kr., bortfalder Arbejdsgivernes Bidrag med Udgangen af det Regnskabsaar, i hvilket Fondens Størrelse har naaet det nævnte Beløb for dog at træde i Kraft igen,

14 Maj. Nr. 185.

naar Fondens Midler er faldet til 10 Mill. Kr. Ved Opgørelse af Fondens Beholdning i Henhold til nærværende Bestemmelse vil Fondens udestaaende Fordringer være at ansætte til deres Værdi i Handel og Vandel, for noterede Værdipapirers Vedkommende til deres sidst noterede Kursværdi, jfr. § 33, Stk. 3.

[4]) Arbejdsgivernes Bidrag, der i Mangel af rettidig Betaling kan inddrives ved Udpantning, opkræves af vedkommende Forsikringsselskab (-forbund) sammen med Præmierne (Medlemsbidragene) for lovpligtig Ulykkesforsikring. Fra Arbejdsgivere, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933 § 15 er fritaget for at afgive Risiko efter Loven til et anerkendt Selskab, sker Indbetalingen direkte til Arbejdsløshedsfonden. I Tilfælde af Arbejdsgiverens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Bidrag med de i Konkursloven af 25. Marts 1872, § 33, Nr. 2, omhandlede Fordringer. Nærmere Regler med Hensyn til Bidragets Beregning, herunder hvorledes Beregningen skal foretages i Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringen ikke er tegnet i Forhold til forsikrede Arbejdsdage (Arbejdsaar), samt Regler angaaende Indbetalingen og angaaende Revision fastsættes af Socialministeren efter Forhandling med Arbejdsdirektøren og Direktøren for Ulykkesforsikringen; i disse Regler vil der kunne fastsættes, at de under Stk. 2, Nr. 1 og 2, foreskrevne Fritagelser for Bidragspligt beregnes efter et paa statistisk Grundlag udregnet Gennemsnit.

[5]) Staten yder et aarligt Tilskud til Fonden svarende til Halvdelen af de af Fonden i Henhold til § 19, Stk. 10, og §§ 30—32 afholdte Udgifter. Tilskuddet indbetales til Fonden, efterhaanden som den har Brug for Midlerne og senest inden Udgangen af det følgende Finansaar. Tilskuddet bortfalder for det Regnskabsaar, ved hvis Udgang Fondens Formue maatte overstige et Beløb af 12 Mill. Kr.

[6]) Viser Fondens Midler sig paa Grund af ekstraordinære Forhold utilstrækkelige til Opfyldelse af Fondens Forpligtelser, indstiller Fondens Bestyrelse til Socialministeren, at der af Statskassen ydes foreløbige Laan til Fonden, hvilke

Laan afvikles af Fonden efter nærmere Bestemmelse af Socialministeren. 14 Maj. Nr. 185.

§ **29**. [1]) Arbejdsløshedsfondens Bestyrelse bestaar af Direktøren som Formand, to Arbejdsgivere, valgte af Socialministeren efter Indstilling af Dansk Arbejdsgiverforening, og en Repræsentant for Arbejdsløshedskasserne, valgt af de under § 35, Stk. 3, Punkt b. nævnte Tillidsmænd af deres Midte. Direktøren er Fondens Forretningsfører. Socialministeren kan tilforordne Bestyrelsen et Medlem, dog uden Stemmeret.

[2]) Socialministeren fastsætter efter Indstilling fra Direktøren de fornødne Regler for Anbringelsen af Fondens Midler og Regnskabsaflæggelse. Fondens Regnskabsaar er Finansaaret.

[3]) Ved Fonden ansættes af Socialministeren 2 Revisorer, hvoraf den ene skal være autoriseret i Henhold til Næringsloven af 28. April 1931 § 65. — Revisionen af Fondens Regnskaber foretages i Henhold til en af Socialministeren fastsat Instruks.

[4]) Der tillægges de i § 28, Stk. 4, omhandlede Forsikringsselskaber (-forbund) som Vederlag for Opkrævningen af de Arbejdsgiverne paahvilende Bidrag et Beløb paa indtil 4 pCt. af de opkrævede Bidrag, hvilket Vederlag udredes af Fonden.

§ **30**. [1]) Af Arbejdsløshedsfondens Renteindtægt anvendes indtil 20 pCt. som Tilskud til de i § 27 omhandlede Arbejdsløshedskasser, som ikke har Statsanerkendelse, saaledes at Tilskuddet til de enkelte Kasser fastsættes til 40 pCt. af det af disse Kassers Medlemmer i det foregaaende Regnskabsaar indbetalte Bidrag til Fortsættelseskassen. Saafremt de nævnte 20 pCt. ikke muliggør en Udbetaling af 40 pCt. af Medlemsbidraget, foretages en forholdsvis Nedsættelse.

[2]) Naar Arbejdsløshedsfondens Økonomi tillader det, kan Fondens Bestyrelse under ekstraordinær stor Arbejdsløshed, jfr. § 19, Stk. 5 og 6, af Fondens Midler bevilge Tilskud til Foreninger og Institutioner til Løsning af Opgaver til Gavn for arbejdsløse. Bestyrelsen kan betinge Ydelsen

14 Maj. Nr. 185.

af saadanne Tilskud af, at de Kommuner, hvis arbejdsløse særlig nyder godt af de paagældende Foranstaltninger, samtidig yder Tilskud hertil.

§ **31**. [1]) Saafremt Staten, Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, for at afhjælpe Arbejdsløshed iværksætter Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse (Nødhjælpsarbejder), skal Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til nærværende Lov være betinget af, at vedkommende arbejdsløse ikke kan faa Beskæftigelse ved saadant Nødhjælpsarbejde.

[2]) Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Arbejde kan anerkendes som Nødhjælpsarbejde, træffes af Socialministeriets Arbejdsudvalg, der ligeledes skal godkende Arbejdsvilkaarene for saadanne Arbejder. Arbejdsudvalget kan træffe Bestemmelse om, at et Arbejde kun delvis vil være at betragte som Nødhjælpsarbejde.

[3]) Socialministeriets Arbejdsudvalg skal bestaa af Departementschefen i Socialministeriet som Formand, Arbejdsdirektøren og 13 andre Medlemmer, hvoraf 2 vælges af Socialministeren, 3 af Dansk Arbejdsgiverforening, 3 af De samvirkende Fagforbund i Danmark, hvoraf mindst 1 skal repræsentere Dansk Arbejdsmands Forbunds Landarbejdergruppe, 1 af den danske Købstadforening, 1 af Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, 1 af de samvirkende Sogneraadsforeninger, 1 af De samvirkende danske Landboforeninger og 1 af De samvirkende danske Husmandsforeninger. Udvalget skal ogsaa i Tider, hvor der ikke hersker ekstraordinær Arbejdsløshed, afholde regelmæssige Møder med det Formaal at planlægge og forberede Arbejder, som kan forudses at blive nødvendige, men ikke af Forholdene kræves iværksat i den nærmeste Fremtid, saaledes at disse Arbejder ved en eventuel ekstraordinær Arbejdsløsheds Indtræden kan paabegyndes med kort Varsel.

[4]) Den til fornævnte Udvalg fornødne Bevilling, herunder til Rejsegodtgørelse og Dagpenge til Udvalgets Medlemmer, fastsættes paa de aarlige Finanslove.

[5]) Vilkaarene for Nødhjælpsarbejder skal med Hensyn til Arbejdstid fastsættes saaledes, *at* de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og *at* det bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men *at* det dog stadig er af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde; saafremt de to sidstnævnte Formaal efter Arbejdsudvalgets Opfattelse fuldt ud kan opnaas ved Nedsættelse af den normale Arbejdstid med en Fjerdedel — enten gennem en Nedsættelse af den daglige Arbejdstid, gennem Nedsættelse af Antallet af Arbejdsdage pr. Uge eller ved Indførelse af et alternererende Arbejdssystem —, skal mindst en saadan Nedsættelse af Arbejdstiden finde Sted. Det skal i det hele tilstræbes, at Nedsættelse i Arbejdstiden fastsættes saaledes, at de ved paagældende Arbejde beskæftigede Arbejdere ikke inden for samme Uge kan have Beskægtigelse og oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse. 14 Maj. Nr. 185.

[6]) Ved de som Nødhjælpsarbejder anerkendte Arbejder skal fortrinsvis antages arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere.

[7]) Til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløn ved de i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf godkendte Nødhjælpsarbejder ydes af Arbejdsløshedsfonden et Tilskud, der i intet Tilfælde kan udgøre mere end 40 pCt. af den for paagældende Nødhjælpsarbejde udbetalte Arbejdsløn. Arbejdsudvalget fastsætter Tilskuddets Størrelse i det enkelte Tilfælde samtidig med Arbejdets Anerkendelse som Nødhjælpsarbejde.

[8]) Socialministeren fastsætter efter Indstilling fra Socialministeriets Arbejdsudvalg de nærmere Regler til Gennemførelse af de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser vedrørende Nødhjælpsarbejder.

§ **32**. [1]) Direktøren skal virke for, at der paa Steder, hvor der hersker betydelig Arbejdsløshed, oprettes Uddannelses-Kursus for arbejdsløse. Der kan af Arbejdsløshedsfondens Midler bevilges Kommuner Tilskud til Oprettelse af saadanne Kursus.

[2]) Til arbejdsløse, der ønsker at deltage i et Kursus af længere Varighed, vil der, selv om det paagældende Kursus

14 Maj. Nr. 185.

ikke særlig er bestemt for arbejdsløse — f. Eks. Kursus paa en Folke-Højskole, Fagskole, Handels- eller teknisk Skole —, efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler kunne ydes Understøttelse af Arbejdsløshedsfondens Midler.

§ **33**. [1]) Forsaavidt Arbejdsløshedsfondens Økonomi tillader det, kan der af Fonden, naar Omstændighederne taler derfor, i Tider, hvor der indenfor et Fag hersker ekstraordinær stor Arbejdsløshed, jfr. § 19, Stk. 5 og 6, af Socialministeren efter Indstilling af Fondens Bestyrelse ydes vedkommende Arbejdsløshedskasse Laan til Bestridelse af Kassens vedtægtsmæssige Forpligtelser.

[2]) Laanene kan kun ydes til saadanne Kasser, der har opbrugt eller i den nærmeste Fremtid vilde opbruge deres Reservefond, og som efter Direktørens Skøn ikke er i Stand til gennem Forhøjelse af det ordinære Medlemsbidrag eller (og) ved Paaligning af Ekstrabidrag at tilvejebringe de Midler, der er fornødne til Fyldestgørelse af Kassens vedtægtsmæssige Forpligtelser.

[3]) Rente- og Afdragsvilkaar ved Ydelse af Laan fra Fonden vil stedse være at fastsætte med rimelig Hensyntagen til Opretholdelse af Fondens fremtidige Ydeevne og Likviditet og saaledes, at det som Regel vil være forsvarligt ved Opgørelse af Fondens Størrelse at optage Skylden til dens Paalydende. For Laanene vil ordentligvis være at kræve den eller de vedkommende faglige Organisationers Kaution.

[4]) De for Laanene udfærdigede Dokumenter er stempelfri.

IV. Tilsynet med Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen.

§ **34**. [1]) Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen ledes af et under Socialministeriet henlagt Direktorat, hvis Chef er Arbejdsdirektøren.

[2]) Direktøren afgiver hvert Aar Beretning til Socialministeren om Arbejdsanvisningskontorernes og Arbejdsløshedskassernes Virksomhed samt angaaende Arbejdsløshedsfonden. Et Uddrag af Beretningen offentliggøres paa den af Socialministeren foreskrevne Maade.

[3]) De af Direktøren i Medfør af Bestemmelserne i § 9, Stk. 8, § 10, Stk. 4, § 11, Stk. 2 og 3, og § 17, Stk. 3, trufne Afgørelser kan inden for et Tidsrum af en Maaned efter den om Afgørelsen givne Underretning indankes for Arbejdsnævnet. Alle øvrige af Direktøren i Henhold til denne Lov trufne Afgørelser kan, hvor ikke andet er bestemt, inden for samme Frist indankes for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ **35**. [1]) I Forbindelse med det i § 34 omhandlede Tilsyn oprettes et Arbejdsnævn, bestaaende af 2 Afdelinger, henholdsvis til Behandling af Spørgsmaal om Arbejdsanvisning og om Arbejdsløshedsforsikring.

[2]) I hver Afdeling er Direktøren Formand.

[3]) Afdelingerne sammensættes iøvrigt paa følgende Maade:

a. Afdelingen vedrørende Arbejdsanvisningen: 4 Arbejdsgivere og 4 Arbejdere, valgte af Socialministeren efter Indstilling fra henholdsvis Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund i Danmark;
b. Afdelingen angaaende Arbejdsløshedsforsikringen: de i § 21 nævnte, af Arbejdsløshedskasserne valgte 6 Tillidsmænd samt 2 af Landstinget og 2 af Folketinget paa 6 Aar valgte Medlemmer.

[4]) Nævnets Forretningsorden fastsættes af Socialministeren.

[5]) De af Nævnet i Henhold til denne Lov trufne Afgørelser, ved hvilke der ikke er afgivet dissentierende Votum, er endelige, medens Nævnets Afgørelser iøvrigt inden for en Maaned efter den om Afgørelsen givne Underretning kan indankes for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ **36**. [1]) Det i § 35 omhandlede Nævns Afdelinger skal, foruden at udføre de særlige Funktioner, som ved Loven er henlagt til dem, virke som raadgivende for Statens Tilsynsmyndigheder.

[2]) Formanden kan indkalde Medlemmerne af Arbejdsnævnets Afdelinger til samlet Møde til Drøftelse af Spørgsmaal af almindelig Interesse for de af denne Lov omfattede Forhold.

14 Maj. Nr. 185.

[3]) Hvervet som Medlem af Arbejdsnævnet er ulønnet, men der tillægges dets Medlemmer Dagpenge for hver Mødedag samt Rejsegodtgørelse. Den fornødne Bevilling fastsættes paa de aarlige Finanslove.

§ **37**. Det paahviler Direktøren at forsyne Lærekontrakter, indgaaede med Lærlinge, der er antaget til Arbejde i Virksomheder i København eller Frederiksberg, med den i § 1 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet omhandlede Paategning om Kontraktens Overensstemmelse med Lovens Regler.

V. Mellemkommunal Refusion.

§ **38**. [1]) De Beløb, som i Henhold til § 13, Stk. 5, og § 19, Stk. 9, skal udredes af samtlige Landets Kommuner, fordeles paa disse med

a) 1/3 i Forhold til den enkelte Kommunes Indbyggertal ved sidste almindelige Folketælling,
b) 1/3 i Forhold til Kommunens i Henhold til § 39, Stk. 2a), opgjorte samlede Indkomstbeløb,
c) 1/3 i Forhold til Kommunens samlede afgiftspligtige Grundværdi med Tillæg af 3/4 af det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

[2]) Saafremt en Kommune ikke rettidig har indsendt de i § 39 nævnte Oplysninger, bemyndiges Socialministeren til ved den følgende Beregning af de i § 40 omhandlede Beløb at anvende de for paagældende Kommune ved sidste Opgørelse foreliggende Oplysninger, dog saaledes, at det for Kommunen i Henhold til Stk. 1 b) opgjorte Indkomstbeløb forhøjes med 30 pCt.

§ **39**. [1]) Den i § 38 omhandlede Fordeling foretages af Socialministeriet.

[2]) Til Brug ved denne Fordeling paahviler det hver Kommune — med Undtagelse af de i Stk. 6 omhandlede Kommuner — inden 1. September overfor Amtet at oplyse: 14 Maj. Nr. 185.

a) Med Hensyn til den personlige Beskatning i Kommunen i det løbende Skatteaar:
   1) Summen af de Indkomstbeløb, der i Kommunen har været Grundlag for Ansættelse af personlig Skat til Opholdskommunen uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art, med Tillæg af
   2) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der er paalignet i Erhvervsskat til Kommunen, men med Fradrag af
   3) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, hvormed Opholdskommuneskatten som Følge af Erhvervsbeskatning nedsættes for saadanne Skatteydere, der tillige er paalignet Erhvervsskat til andre Kommuner.

b) Den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 samt det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af nævnte Lovs §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

[3]) For Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuners Vedkommende henholdsvis forhøjes eller nedsættes det i Stk 2, a), Nr. 1, omhandlede Beløb yderligere med et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der for vedkommende Skatteaar er beregnet som Udligningstilsvar i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 om økonomisk Udligning m.v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

[4]) Bestemmelserne i Stk. 2, a), Nr. 2 og 3, kommer første Gang til Anvendelse for Skatteaaret 1938—39, idet de hidtil gældende Regler opretholdes for Skatteaaret 1937—38.

[5]) De i Stk. 2 nævnte Oplysninger indsendes af Amtet til Socialministeriet inden 1. November.

14 Maj. Nr. 185.

[6]) Fra Københavns og Frederiksberg Kommuner indsendes de omhandlede Oplysninger direkte til Socialministeriet inden 1. Oktober; en lignende Ordning kan af Socialministeren fastsættes for andre store Kommuner, hvis Forsørgelsesvæsen ledes af en selvstændig juridisk Forvaltning.

§ **40**. Inden den 31. December meddeler Socialministeren enhver Kommune, hvilket Beløb det paahviler den at udrede for det sidst afsluttede Regnskabsaar efter den i Henhold til § 38 foretagne Fordeling. Beløbet indbetales senest den paafølgende 31. Januar til Socialministeriet.

VI. Overgangs- og Slutningsbestemmelser.

§ **41**. (Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., ændret ved Lov Nr. 268 af 9. November 1928, ophæves).

§ **42**. [1]) De offentlige Tilskud til de anerkendte Arbejdsløshedskasser vil for hele Regnskabsaaret fra 1. April 1932 til 31. Marts 1933 være at beregne efter de i § 13 og § 19, Stk. 9, i Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 indeholdte Regler. Retten til at erholde Etableringstilskud udbetalt i Henhold til § 19, Stk. 11, kan tidligst indtræde den 1. April 1933.

[2]) De ved Ikrafttræden af Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 fungerende Medlemmer af Arbejdsnævnets 2 Afdelinger, jfr. § 35, samt deres Suppleanter vedbliver at fungere, indtil deres Funktionstid er udløbet i Henhold til de hidtil gældende Regler).

[3]) Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som maatte følge af disse Øers særlige Forhold.

§ **43**. [1]) De i § 13, Stk. 5, og i Afsnit V fastsatte Bestemmelser om mellemkommunal Refusion af Statstilskuddet til Arbejdsløshedskasser og Fortsættelseskasser kommer første Gang til Anvendelse paa den Kommunerne paahvilende Andel af det Statstilskud, der ydes Arbejdsløshedskasserne og disses Fortsættelseskasser i Forhold til de af de nydende Medlemmer i Kassernes Regnskabsaar fra 1. April 1933 til 31. Marts 1934 indbetalte Medlemsbidrag).

[2]) Lov Nr. 66 af 31. Marts 1937 træder i Kraft den 1. April 1937. De i Lov Nr. 101 af 14. April 1937 indeholdte Ændringer i § 13, Stk. 5, § 38, Stk. 1, c, og § 39 i Lov Nr. 205 af 20. Maj 1933, jfr. Lov Nr. 66 af 31. Marts 1937, bringes første Gang til Anvendelse paa Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1936—37. 14 Maj. Nr. 185.

Nr. 185. Lov-Tid. A. 1205—27.

Lov om Prisaftaler m. v.

18 Maj. Nr. 158.

§ **1**. Til Udøvelse af Kontrol med Prisaftaler m. v. indenfor privat Erhvervsvirksomhed nedsættes et Raad bestaaende af 9 Medlemmer.

Løn- og Arbejdsforhold falder udenfor denne Lov, der heller ikke omfatter Virksomheder eller erhvervsdrivende, hvis Priser det offentlige i Henhold til særlig Hjemmel bestemmer eller godkender.

I Tvivlstilfælde træffer Ministeren for Handel, Industri og Søfart endelig Afgørelse af, om et Forhold falder ind under nærværende Lov.

§ **2**. Formanden for det i § 1 ommeldte Kontrolraad udnævnes af Kongen. De øvrige Medlemmer udnævnes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart, saaledes at Raadet kommer til at omfatte et alsidigt Kendskab til Erhvervslivets forskellige Sider, derunder ogsaa nationaløkonomisk og teknisk Kundskab.

Formanden maa ikke være knyttet til nogen Erhvervsvirksomhed eller Erhvervsorganisation. Kontrolraadets øvrige Medlemmer bør ligeledes, saa vidt muligt, være uafhængige af Erhvervsvirksomheder og Erhvervsorganisationer, hvis Forhold umiddelbart berøres af denne Lov.

Formanden og de øvrige Medlemmer udnævnes for 3 Aar ad Gangen.

Kontrolraadet fastsætter selv sin Forretningsorden, der godkendes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

§ **3**. Intet af Kontrolraadets Medlemmer maa deltage i Behandlingen af en Sag, der umiddelbart berører Erhvervs-

18 Maj. Nr. 158.

virksomheder eller Erhvervsorganisationer, i hvilke han er interesseret, eller til hvilke han er knyttet.

Kontrolraadet afgør, om et Medlem ved Behandlingen af en Raadet forelagt Sag bør vige sit Sæde.

Findes et Medlem at burde vige sit Sæde, sker der herom Indberetning til Ministeren for Handel, Industri og Søfart, som kan udnævne en Stedfortræder for vedkommende til Deltagelse i Behandlingen af den paagældende Sag.

§ **4**. Til Kontrolraadet er knyttet et Sekretariat, hvis Leder udnævnes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Kontrolraadet antager selv fornøden Medhjælp og kan tilkalde særlige sagkyndige i det Omfang, det skønnes fornødent.

Sekretariatets Leder og de antagne Medhjælpere maa ikke være interesseret i eller knyttet til nogen Erhvervsvirksomhed eller Erhvervsorganisation. De tilkaldte sagkyndige maa ikke være interesseret i eller knyttet til Erhvervsvirksomheder eller Erhvervsorganisationer, hvis Forhold umiddelbart berøres af den Sag, i hvis Behandling de tilkaldes til Medvirken.

§ **5**. Kontrolraadets Medlemmer, Sekretariatets Leder og Medhjælpere samt de tilkaldte sagkyndige er under Ansvar efter Borgerlig Straffelovs §§ 152 og 263, jfr. Tjenestemandslovens § 3, 3die Stk., forpligtet til overfor alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres Virksomhed bliver vidende om.

§ **6**. Det paahviler Kontrolraadet aarlig til Ministeren for Handel, Industri og Søfart at indgive Beretning om Raadets Virksomhed, ligesom Raadet i Aarets Løb kan afgive særskilt Beretning til Ministeren om foretagne Undersøgelser. Ministeren afgør, hvorvidt og i hvilket Omfang Raadets Beretninger vil være at offentliggøre.

§ **7**. De med Kontrolraadets Virksomhed forbundne Omkostninger, herunder Honorarer til Raadets Medlemmer, Sekretariatets Leder og de tilkaldte sagkyndige samt Udgifter til Medhjælp og Kontorhold m. v., bevilges paa de aarlige Finanslove.

§ **8**. Til Kontrolraadet skal anmeldes Aftaler eller Bestemmelser, der med Hensyn til Pris-, Produktions-, Omsætnings- eller Transportforhold træffes af en eller flere Enkeltvirksomheder eller Sammenslutninger indenfor de materielle Erhverv, naar de paagældende Aftaler eller Bestemmelser vil kunne øve en bestemmende Indflydelse paa Forhold af nævnte Art indenfor hele Landet eller Omraader af dette, saaledes at fri Prisdannelse eller Erhvervsudøvelse indenfor det paagældende Omraade derved udelukkes eller væsentligt begrænses. Anmeldelsespligten gælder, uanset om en eller flere af de paagældende Virksomheder maatte være hjemmehørende i Udlandet. Kontrolraadet registrerer de indgivne Anmeldelser. 18 Maj. Nr. 158.

I Tvivlstilfælde træffer Ministeren for Handel, Industri og Søfart endelig Afgørelse af, om Anmeldelsespligt foreligger, ligesom Ministeren, hvor Omstændighederne taler herfor, kan gøre Undtagelser fra den foreskrevne Anmeldelsespligt.

§ **9**. Aftaler eller Bestemmelser om Pris-, Produktions-, Omsætnings- eller Transportforhold er forbudt, forsaavidt de paagældende Aftaler eller Bestemmelser medfører eller kan antages at medføre urimelige Priser eller andre samfundsmæssigt urimelige Indskrænkninger i den frie Erhvervsudøvelse, herunder Udnyttelse i nævnte Henseender af Vareknaphed eller lignende.

§ **10**. Kontrolraadet er beføjet til at kræve meddelt alle saadanne Oplysninger, som findes nødvendige til Bedømmelse af, om der foreligger Aftaler eller Bestemmelser som i §§ 8 og 9 nævnt, og til Bedømmelse af de indgaaede Aftalers og trufne Bestemmelsers Indvirkning paa den frie Erhvervsudøvelse og Prisdannelse, herunder til at kræve indsendt behørigt bekræftede Udskrifter af Protokol- og Regnskabsmateriale og til at indkalde Personer til mundtlig Forklaring. Endvidere er Raadet berettiget til at faa Adgang til Regnskaber og Regnskabsbøger og til paa Stedet at foretage de til Forholdenes Oplysning fornødne Undersøgelser.

Ved Afgivelse af Oplysninger om tekniske Hemmeligheder kan den, der skal afgive Oplysningerne, overfor Kon-

18 Maj. Nr. 158.

trolraadets Formand fremsætte Begæring om, at Oplysningerne ikke afgives overfor det samlede Raads Medlemmer. Formanden afgør herefter, i hvilket Omfang og under hvilken Form Oplysningerne under Hensyn til Forholdenes Beskaffenhed bør gives.

§ **11**. Finder Kontrolraadet efter iværksat Undersøgelse, at saadant Forhold som i § 9 omhandlet foreligger eller kan antages at komme til at foreligge, paahviler det Raadet at søge Forholdet bragt til Ophør ved Forhandling med de paagældende eller ved et Paalæg i saa Henseende.

Et saadant Paalæg er bindende, medmindre det indbringes for Domstolene, hvilket skal ske inden 4 Uger efter Paalægets Givelse. Forsaavidt det herved findes, at de paagældende Sammenslutninger, Aftaler eller Bestemmelser kan antages at medføre de fornævnte Forhold, vil Raadets Paalæg være at stadfæste fra Paalægets Dato.

Finder Indbringelse for Domstolene ikke Sted inden den anførte Frist, er Raadets Paalæg endeligt.

De paagældende Sager indbringes for Landsretten.

§ **12**. Klager over Forhold af den i § 9 nævnte Art kan indgives til Kontrolraadet, der — forsaavidt Anledning hertil findes at foreligge — iværksætter en Undersøgelse, ligesom Raadet ogsaa i øvrigt kan foretage Prisundersøgelser, hvis Forholdene findes at begrunde dette.

Med Hensyn til disse Undersøgelser og med Hensyn til Indskriden fra Raadets Side finder Bestemmelserne i §§ 10 og 11 tilsvarende Anvendelse.

§ **13**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart er bemyndiget til at træffe de Foranstaltninger, der er fornødne til Gennemførelse af Loven og de i Henhold til denne udfærdigede Forskrifter, derunder at give nærmere Bestemmelser angaaende den i § 8 ommeldte Anmeldelse og Registrering samt angaaende Udgivelse af en Registreringstidende.

§ **14**. De i § 8 fastsatte Anmeldelser skal ske inden 8 Dage efter, at den paagældende Aftale eller Bestemmelse er truffet.

Sker der Ændring i Forhold, hvorom Anmeldelse er sket til Kontrolraadet, skal Anmeldelse herom foretages inden 8 Dage. 18 Maj. Nr. 158.

Under særlige Omstændigheder kan Kontrolraadet meddele Udsættelse med en Anmeldelses Indgivelse.

Anmeldelsespligtige Aftaler og Bestemmelser har ingen Gyldighed og kan ikke gøre Krav paa Beskyttelse ved Domstolene, medmindre Anmeldelse har fundet Sted inden den foreskrevne Frist.

§ **15**. Undlader en Sammenslutning eller Virksomhed rettidig til Kontrolraadet at indgive Anmeldelse i Henhold til § 8, jfr. §§ 14 og 16, eller undlader nogen at meddele Raadet en i Henhold til § 10 eller § 12 begæret Oplysning, kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Raadets Indstilling paalægge den paagældende Sammenslutning, Virksomhed eller Person under en daglig eller ugentlig Bøde, der kan inddrives ved Udpantning, at opfylde sin Pligt i saa Henseende. Spørgsmaal om et givet Bødepaalægs Berettigelse kan indbringes for Landsretten.

Saafremt Ledelsen af en Sammenslutning eller Virksomhed meddeler Kontrolraadet eller Ministeriet for Handel, Industri og Søfart urigtige eller vildledende Oplysninger, fortier Oplysninger af Betydning for den paagældende Sags Behandling eller undlader at efterkomme et af Kontrolraadet i Henhold til Loven meddelt Paalæg, straffes de paagældende, forsaavidt højere Straf ikke derved forskyldes efter Borgerlig Straffelov, med Bøder eller Hæfte, saafremt Forholdet kan tilregnes dem som forstætligt, og med Bøder, saafremt Forholdet kun kan tilregnes dem som uagtsomt.

Andre Overtrædelser af nærværende Lov og de i Henhold til denne udfærdigede Paalæg straffes, forsaavidt højere Straf ikke derved forskyldes efter Borgerlig Straffelov, med Bøder eller under særligt skærpende Omstændigheder med Hæfte.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, som er i Strid med Bestemmelser i denne Lov eller de i Henhold til Loven givne Paalæg, eller et Beløb, der skønnes at svare hertil,

18 Maj. Nr. 158.

samt de Genstande, med Hensyn til hvilke der er søgt handlet imod de givne Bestemmelser eller Paalæg, eventuelt Genstandenes Salgssum, kan ved Dom inddrages i Statskassen, ligesom den, der findes skyldig i saadan Forseelse, ved Dom kan frakendes Ret til at drive Næring for en bestemt Tid eller for bestandig.

Tiltale finder Sted efter Anklagemyndighedens Bestemmelse, eller saafremt Ministeren for Handel, Industri og Søfart maatte begære dette.

Bøder i Henhold til denne Lov tilfalder Statskassen.

§ **16**. Nærværende Lov træder i Kraft straks. Samtidig ophæves Bestemmelserne i §§ 11, 1ste—3die Pkt., og 12, 1ste Pkt., i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1937 om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

De ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Aftaler og Bestemmelser af den i Lovens § 8 omhandlede Karakter skal inden 3 Maaneder efter nærværende Lovs Ikrafttræden være anmeldt til Kontrolraadet.

Lov-Tid. A. Nr. 20. 850—53. Udg. 28. Maj.

18 Maj. Nr. 159.

Lov om Sparekasser.

Kapitel 1.

Indledende Bestemmelser.

§ **1**. Ved Sparekasser forstaas i denne Lov Institutioner, der har til Formaal at modtage Indskud til Forrentning fra Offentligheden og at anbringe de indskudte Midler paa betryggende Maade, og som er organiseret som selvejende Virksomhed, saaledes at hverken Stiftere, Garanter eller andre Deltagere er Ejere af Virksomhedens Formue eller Overskud.

Sparekasser er — bortset fra den af Staten i saa Henseende drevne Virksomhed — sammen med Bankerne eneberettigede til ved Henvendelse til Offentligheden at tilbyde sig som Modtagere af Indlaan. Sparekasser kan endvidere modtage Værdier til Opbevaring og udleje Bokser, ligesom

det er Sparekasser tilladt at drive Forvaltnings- og For- 18 Maj.
sørgelsesvirksomhed. Nr. 159.

Sparekasser maa ikke drive Bankvirksomhed. Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden driver Vekseldiskontering, skal inden 31. Marts 1941 have afviklet denne Forretning.

Sparekasser er pligtige og eneberettigede til at benytte Ordet »Sparekasse« saavel i deres Navn som i Betegnelsen af Virksomheden og i Benævnelsen af udstedte Kontrabøger. Virksomheder, der ikke omfattes af denne Lov, maa ikke i deres Benævnelse eller til Betegnelse af Virksomheden benytte Ord, som er egnet til at fremkalde det Indtryk, at de driver Sparekassevirksomhed; i Særdeleshed maa Ordsammensætninger, der indeholder Ordet »Spare«, ikke anvendes af Virksomheder, som ikke er undergivet Tilsyn af Sparekasseinspektøren. Sparekasseafdelinger og -indbetalingskontorer skal i deres Benævnelse og ved Betegnelsen af deres Virksomhed angive deres Karakter af Afdeling eller Indbetalingskontor.

I Tvivlstilfælde afgør Ministeren for Handel, Industri og Søfart endeligt, om en Virksomhed omfattes af denne Lov.

§ **2.** Staten fører Tilsyn med Sparekasserne ved en Sparekasseinspektør, der udnævnes af Kongen.

§ **3.** En Sparekasses Sammenslutning med eller Overtagelse af en anden Sparekasse eller en Bank, saavel som af en Forretningsafdeling af saadanne Pengeinstitutter, eller dens Overtagelse af en Sparekasses eller Banks Formue som Helhed maa ikke under nogen Form finde Sted uden Tilladelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Kapitel 2.

Sparekassers Vedtægter og Ledelse.

§ **4.** I enhver Sparekasse skal Vedtægterne være stadfæstede af Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der paaser, at Vedtægterne er i Overensstemmelse med gældende Love og Forskrifter.

18 Maj. Nr. 159.

Ændringer i en Sparekasses Vedtægter har først Gyldighed, naar de er stadfæstede af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Inden 6 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden skal enhver Sparekasse, der ikke er under Likvidation eller Konkursbehandling, have foretaget de ved denne Lov eventuelt nødvendiggjorte Vedtægtsændringer og indsendt de ændrede Vedtægter til Stadfæstelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Vedtægtsændringer, der af Ministeren for Handel, Industri og Søfart godkendes som nødvendige for at bringe Vedtægterne i Overensstemmelse med Forskrifterne i denne Lov, kan foretages af Tilsynsraad og Direktion i Forening, uden at Indkaldelse af Generalforsamling i denne Anledning behøver at finde Sted.

§ **5**. I enhver Sparekasse skal der være en Kreds af mindst 25 Personer, der som Garanter hæfter for Sparekassens Forpligtelser. Garanternes Mindste-Antal og Garantiens Mindste-Størrelse skal fremgaa af Vedtægterne, der ligeledes skal fastsætte de Forpligtelser, der paahviler Garanterne, og de Vilkaar, hvorunder en Garant kan udtræde og en anden indtræde i hans Sted. Garanter kan ikke bringe Fordringer paa Sparekassen i Modregning mod deres Forpligtelser som Garanter.

Garanter maa alene oppebære Rente af den indbetalte Del af deres Garantikapital. Renten maa højst andrage 1 pCt. over den gennemsnitlige Rentesats for Kassens Indlaan paa Opsigelse i det senest forløbne Regnskabsaar.

De ved denne Lovs Ikrafttræden bestaaende Sparekasser, der ikke har Garanter, kan uden Hensyn til Bestemmelserne i denne Paragrafs 1ste Stk. fortsætte uden Garanter.

§ **6**. En Sparekasses Vedtægter skal indeholde Bestemmelser om:

a) Generalforsamlingen,
b) Tilsynsraad og Direktion,
c) Plan for Virksomheden,

d) Revisionen og Regnskabets Godkendelse,
e) Anvendelse af Overskud,
f) Reservefonden,
g) Ændring af Vedtægterne.

§ 7. Generalforsamlingen bestaar af Garanterne eller, saafremt Garanternes Antal maatte overstige 200, et Udvalg af disse, valgt i Henhold til derom i Vedtægterne indeholdte Regler. I de ved denne Lovs Ikrafttræden bestaaende Sparekasser, i hvilke der ikke findes Garanter, udøves den Generalforsamlingen tilkommende Myndighed af Tilsynsraadet.

Ledelsen varetages af et Tilsynsraad og en Direktion (Forretningsfører). Tilsynsraadet fører Tilsyn med den daglige Ledelse efter nærmere Regler, der fastsættes i Vedtægterne eller i en af Sparekasseinspektøren godkendt Instruks. Direktionen leder Sparekassens daglige Virksomhed.

Tilsynsraadet bestaar af mindst 7 Medlemmer, hvoraf Ministeren for Handel, Industri og Søfart udnævner et Medlem, medens de øvrige Medlemmer vælges af Generalforsamlingen, jfr. dog herved § 24, 6te Stk. I de af § 5, 3die Stykke, omfattede Sparekasser skal Valget af de Tilsynsraadsmedlemmer, som vælges af Tilsynsraadet, godkendes af Ministeren. I Tilfælde af Afgang blandt de af Generalforsamlingen valgte Medlemmer vælger Generalforsamlingen nye Medlemmer i de afgaaedes Sted; Valget skal ske ved Generalforsamlingens første Sammentræden, saafremt Medlemstallet ikke mindst udgør 7. I Vedtægterne fastsættes det Tilsynsraadet for dettes Virksomhed eventuelt tilkommende Vederlag. Vederlaget maa ikke ydes som Tantième.

Direktionen bestaar af indtil 3 Direktører, dog at Sparekasser, hvis Direktion den 1. Juli 1936 bestod af et højere Antal Direktører, kan beholde dette Antal indtil 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden. Direktørerne antages og deres Ansættelsesvilkaar fastsættes af Tilsynsraadet eller Generalforsamlingen efter Vedtægternes nærmere Bestemmelse; saafremt et Medlem af Tilsynsraadet i Ikke-Garantkasser indstilles til Direktør, skal Valget godkendes af Ministeren. Direktionen

18 Maj. Nr. 159.

og Kassernes Personale lønnes fremtidig (bortset fra allerede indgaaede Aftaler) med bestemte, nærmere aftalte Beløb.

Stillingen som Medlem af en Sparekasses Tilsynsraad kan ikke forenes med Stillingen som Medlem af dens Direktion eller som Afdelingsbestyrer. Dog kan Tilsynsraadet i en Direktørs eller Afdelingsbestyrers Forfald midlertidig beskikke et af sine Medlemmer til Direktør eller Afdelingsbestyrer; den paagældende kan i saa Fald ikke udøve Stemmeret i Tilsynsraadet.

Tilsynsraadsmedlemmer, Direktører og Afdelingsbestyrere skal være myndige Personer, der har Indfødsret og Bopæl her i Riget, og som ikke er under Lavværgemaal, ikke er ude af Raadighed over deres Bo og ikke er frakendt de borgerlige Rettigheder uden at have generhvervet disse eller, forsaavidt angaar Tiden før Ikrafttrædelsen af Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, ikke ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling uden derfor at have opnaaet Æresoprejsning. Ophører en af de nævnte Personer at opfylde de foreskrevne Betingelser, skal han uopholdelig nedlægge sit Hverv.

Om Valg, Ansættelse og Afgang af Tilsynsraadsmedlemmer, Direktører, Afdelingsbestyrere og Revisorer samt om Oprettelse og Nedlæggelse af Afdelinger skal der inden en Maaned tilstilles Sparekasseinspektøren Meddelelse.

§ 8. Den, der er Direktør eller Afdelingsbestyrer i en Sparekasse, kan ikke samtidig som Medlem af Direktion eller Tilsynsraad, Funktionær eller paa anden Maade lede eller deltage i Ledelsen af en anden Sparekasse eller private Banker, Kredit- og Hypotekforeninger, Bankierforretninger, Andelskasser og Virksomheder, der henhører under Lov Nr. 156 af 2. Maj 1934 om visse Spare- og Udlaansvirksomheder. De den 1. Juli 1936 bestaaende Forhold af den omhandlede Art kan dog opretholdes i indtil 7 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

Direktører og Afdelingsbestyrere i Sparekasser kan ikke drive Sagfører-, Vekselerer- eller Ejendomsmæglervirksomhed. Ved Vedtagelse af Tilsynsraadet med $^2/_3$ af de tilstede-

værende Medlemmers Stemmer kan Tilladelse dog gives til Forening af Stillingen som Sparekassedirektør eller Sparekasseafdelingsbestyrer med Sagførervirksomhed, men saadan Tilladelse kan til enhver Tid tilbagekaldes af Tilsynsraadet efter Vedtagelse med sædvanlig Stemmeflerhed. 18 Maj. Nr. 159.

Direktører samt Afdelingsbestyrere og andre Funktionærer i en Sparekasse maa ikke under nogen Form udføre eller deltage i Spekulationsforretninger.

Den, der indtager en Stilling som Tilsynsraadsmedlem, Direktør, Afdelingsbestyrer, Bogholder eller Kasserer i en Sparekasse, kan ikke uden Tilsynsraadets i hvert enkelt Tilfælde givne Samtykke optage Laan i Sparekassen eller indgaa Kaution overfor Sparekassen. Angaaende Samtykke til Optagelse af Laan eller Indgaaelse af Kaution i de i dette Stykke omhandlede Tilfælde skal der ske Tilførsel til Forhandlingsprotokollen. En Sparekasses Revisorer kan ikke optage Laan i eller indgaa Kaution overfor Kassen.

Stillingerne som Bogholder og som Kasserer i en Sparekasse eller Sparekasseafdeling kan ikke beklædes af samme Person. I Sparekasser og Sparekasseafdelinger, hvis Balance efter det sidst aflagte Aarsregnskab overstiger 10 Mill. Kr., kan de nævnte Stillinger ikke uden Sparekasseinspektørens Samtykke forenes med Stillingen som Medlem af Tilsynsraadet eller Direktionen eller som Afdelingsbestyrer.

Til at forpligte en Sparekasse, derunder at kvittere for Indbetalinger, og til at hæve af en Sparekasses Indestaaende i andre Pengeinstitutter kræves Underskrift af mindst to dertil bemyndigede Personer.

Kapitel 3.

Anbringelse af Sparekassers Midler.

§ **9**. Bortset fra de i Driften bundne Beløb skal en Sparekasses Midler være anbragt paa følgende Maade:

I. a) i Obligationer, udstedte eller garanterede af den danske Stat eller en dansk Kommune, Obligationer, udstedte af Kongeriget Danmarks Hypotekbank eller

18 Maj.
Nr. 159.

Kongeriget Danmarks Tiendebank, samt danske Kreditforeningsobligationer,

b) i Laan, for hvilke den danske Stat eller en dansk Kommune hæfter,

c) i Laan mod Pant i faste Ejendomme indenfor 60 pCt. af Ejendomsskyldværdien; forsaavidt angaar Landbrugsejendomme med normal Besætning og Inventar, der omfattes af Pantsætningen, dog indtil 70 pCt. af Ejendomsskyldværdien, og indtil 75 pCt. heraf, forsaavidt Tilsynsraadet i hvert enkelt Tilfælde har samtykket heri,

d) i Laan mod haandfaaet Pant i Kontrabøger med danske Sparekasser eller Banker eller i Obligationer, der er optaget til ordinær Notering paa Københavns Fondsbørs, indenfor 75 pCt. af den til enhver Tid noterede Køberkurs,

e) som Indlaan i andre danske Sparekasser eller Banker

eller

II. paa anden betryggende Maade, saasom i letsælgelige Værdipapirer, i Laan mod Pant, Selvskyldnerkaution eller tilsvarende Sikkerhed.

Den Del af en Sparekasses Midler, der er anbragt paa anden Maade end ovenfor under I. angivet, maa ikke udgøre mere end 7 Gange Sparekassens Egenkapital, hvorved forstaas den indbetalte Garantikapital med Tillæg af Reservefonden og dermed ligestillede Fonds samt Kursreguleringsfonden. De Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden ikke opfylder foranstaaende Krav, skal ved en gradvis Omlægning af Anbringelsesmaaden for deres Midler drage Omsorg for, at Lovens Krav sker fyldest med rimelig Hurtighed og senest indenfor et Tidsrum af 10 Aar fra Lovens Ikrafttræden.

I Vedtægterne kan det bestemmes, at Laan mod Pant i faste Ejendomme vil kunne sidestilles med de under I. c. nævnte Laan under følgende Betingelser:

Laanets Størrelse maa ikke overstige 60 pCt. af den som Pant tilbudte Ejendoms Værdi. Værdien af medpantsat

Besætning og Inventar kan ikke sættes højere end 10 pCt. af Værdien af Jord og Bygninger. De for Optagelse af Vurderingsforretninger gældende Bestemmelser, der nærmere bliver at angive i Vedtægterne, maa ikke yde mindre Sikkerhed for rigtig Vurdering end de Regler, der gælder ved Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler. I Vedtægterne kan det ligeledes bestemmes, at en Kreditforeningsvurdering, der er foretaget indenfor det sidste Aar, kan træde i Stedet for en af Sparekassen selv i Overensstemmelse med foranstaaende foretagen Vurdering. 18 Maj. Nr. 159.

I Vedtægterne kan det endvidere bestemmes, at Laan til Andelsproduktionsselskaber indenfor Landbrugserhvervet og Andelsselskaber, der har til Formaal at forsyne Landbruget med Elektricitet eller Vand, vil kunne sidestilles med de under I. c. nævnte Laan,, naar det paagældende Andelsselskab har mindst 40 Medlemmer, og det i Selskabets Vedtægter er fastsat, at samtlige Medlemmer er undergivet ubegrænset solidarisk Hæftelse for Selskabets Forpligtelser. Det er dog en Betingelse, at saadanne Laan erholder Sikkerhed i Selskabet tilhørende fast Ejendom med eventuelt tilhørende Driftsinventar og Driftsmateriel — herunder Maskiner og tekniske Anlæg af enhver Art —, og at det saaledes sikrede Laan ligger indenfor de i foregaaende Stykke for Laan i fast Ejendom fastsatte Grænser med Tillæg af 60 pCt. af en paa tilsvarende Maade fastsat Værdi af Driftsinventar og Driftsmateriel.

§ **10**. I enhver Sparekasse skal Kassebeholdningen tillagt de i andre danske Sparekasser og Banker samt paa Postgirokonto indestaaende Beløb, i Forbindelse med Værdien af Beholdningen af ubelaante Værdipapirer af den i § 9 I. a. nævnte Art, optaget til Dagskurs, udgøre mindst 8 pCt. af Sparekassens samlede Gældsforpligtelser.

Saafremt en Sparekasse ved indtrufne Omstændigheder nødsages til at angribe sine likvide Beholdninger, saaledes at de gaar ned under den i denne Paragrafs 1ste Stykke fastsatte Størrelse, skal Indberetning uopholdelig ske til Spare-

18 Maj. Nr. 159.

kasseinspektøren, der fastsætter en Frist, inden hvilken de nævnte likvide Beholdninger skal være bragt op til den paabudte Størrelse.

Uden Sparekasseinspektørens Tilladelse maa en Sparekasses Midler ikke fremtidig anbringes i udenlandske Værdipapirer eller i indenlandske Aktier eller Andelsbeviser, herfra dog undtaget Aktier, for hvis Udbytte Statskassen indestaar.

Af en Sparekasses Midler maa ikke ud over 10 pCt. være indestaaende i et enkelt Pengeinstitut, Danmarks Nationalbank undtaget. Ej heller maa en enkelt Kunde som Skyldner eller Kautionist hæfte for et Beløb, der overstiger 10 pCt. af en Sparekasses Midler, herved dog bortset fra Laan af de i § 9 under I. b.—d. angivne Arter.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan tilstaa Lempelser i Henseende til de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser.

Kapitel 4.

Regnskab og Revision samt Anvendelse af Sparekassers Overskud.

§ **11**. I enhver Sparekasse eller Sparekasseafdeling skal der føres to Kassebøger, der ved Slutningen af hver Kontordag optælles og afstemmes med hinanden indbyrdes og med Kassen. Kassebøgerne maa ikke føres af samme Person. Alle Indskud indføres i en Indlaansbog, i hvilken hver Sparer har sin Konto, der udviser alle Indskud og Uddrag samt Tilskrivning af Renter. Udlaan føres i en Udlaansbog, i hvilken hvert Laan har sin Konto, lydende paa Laantagerens Navn og udvisende Gældens Størrelse til enhver Tid samt betalte Renter.

Sparekasseinspektøren kan tilstaa Lempelser i Henseende til de i denne Paragrafs 1ste Stk. indeholdte Bestemmelser.

§ **12**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart foreskriver efter Forslag fra Sparekasseinspektøren Fællesformer, i Overensstemmelse med hvilke Sparekasserne skal aflægge deres aarlige Regnskab. Regnskabsaaret gaar fra 1. April til 31. Marts.

18 Maj. Nr. 159.

Værdipapirer, der er Genstand for offentlig Kursnotering, opføres i Regnskabet til den ved Afslutningen senest noterede Køberkurs. En Sparekasses Beholdning af Obligationer, der er Genstand for Kursnotering paa Københavns Fondsbørs, og som har været i Sparekassens Besiddelse i mere end et Aar, kan dog opføres til et Gennemsnit af den ved Afslutningen senest noterede Køberkurs og de tilsvarende Kurser i de nærmest foregaaende Aar, i hvilke Sparekassen har besiddet dem, dog at der ved Gennemsnittets Beregning i det højeste kan medtages de nærmest forudgaaende 9 Aar. Saafremt en Sparekasse ved Opgørelse af Værdien af Beholdningen af de heromhandlede Obligationer anvender Gennemsnitskurs, skal det Antal Aar, der lægges til Grund for Beregningen, være det samme for alle de paagældende Obligationer, dog at Gennemsnitskursen for Obligationer, der ikke har været i Kassens Besiddelse i det paagældende Aaremaal, vil være at udregne paa Grundlag af det Antal Aar, hvori de enkelte Obligationer har været i Sparekassens Besiddelse. Det skal af de offentliggjorte Regnskaber fremgaa, hvorvidt Opgørelsen er foretaget efter Dagskurs eller efter en Gennemsnitsberegning, og i sidstnævnte Tilfælde skal det fremgaa, hvilket Aaremaal Sparekassen har valgt som almindeligt Beregningsgrundlag. Værdipapirer, der ikke er Genstand for offentlig Notering, opføres til den formentlige Værdi paa Afslutningsdagen, uden Sparekasseinspektørens Samtykke dog ikke højere end til den Pris, hvortil de er erhvervet. Den Kursvinding af Værdipapirer, som en Sparekasse i et Regnskabsaar maatte opnaa — herved dog bortset fra den ved Udtrækning fremkomne Gevinst —, medregnes ikke i Overskuddet, men henlægges til en særlig Kursreguleringsfond, ligesom eventuelt Tab af tilsvarende Art afskrives paa denne Fond, saa vidt den tilstrækker. Saa længe de øvrige Reserver ikke er opbrugt, maa de til Kursreguleringsfonden henlagte Beløb ikke anvendes til andet Formaal end ovenfor nævnt.

Faste Ejendomme maa ikke opføres til højere Værdi end Anskaffelsesprisen med Tillæg af Omkostninger til Forbedringer og med Fradrag svarende til deres Forringelse

18 Maj. Nr. 159.

ved Alder og Brug; andre Aktiver maa højst opføres til deres Værdi i Handel og Vandel. — Tvivlsomme Fordringer ansættes til deres formentlige Værdi. Uerholdelige Fordringer afskrives helt.

Laan, som optages af en Sparekasse, skal opføres paa en særlig Konto i Regnskabet med udtrykkelig Angivelse af, om der er stillet Sikkerhed derfor, og hvilken denne er. Hvis der er givet Haandpant i noget af Kassens Aktiver, skal de pantsatte Aktiver anføres i Regnskabet.

Laan maa ikke optages til Udvidelse af Sparekassens Virksomhed, men kun til Indfrielse af indgaaede Forpligtelser. Om Optagelsen af Laan skal Indberetning uopholdelig ske til Sparekasseinspektøren. Ethvert Laan skal, medmindre Sparekasseinspektøren efter Omstændighederne tillader en længere Afviklingstid, være indfriet senest 6 Maaneder efter den efter dets Optagelse følgende Termin.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan tillade Afvigelser fra de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser.

§ **13**. En Sparekasses Regnskab revideres af mindst to regnskabskyndige Revisorer, der ikke i øvrigt maa staa i Sparekassens Tjeneste, være Medlem af dens Tilsynsraad eller Direktion eller være knyttet til noget Medlem af Tilsynsraad eller Direktion, til Bogholder eller Kasserer ved Tjenesteforhold, Ægteskab, Slægt- eller Svogerskab i ret op- eller nedstigende Linie eller som Søskende. Revisorerne vælges i Sparekasser med Garanter af Generalforsamlingen, i Sparekasser uden Garanter af Ministeren for Handel, Industri og Søfart eller af anden i Vedtægterne angiven offentlig Myndighed. Til en af Posterne skal vælges en statsautoriseret Revisor. Uanset sidstnævnte Bestemmelse kan dog indenfor et Tidsrum af 5 Aar fra Lovens Ikrafttræden de den 1. Juli 1936 værende Revisorer og Revisorsuppleanter genvælges.

Saafremt Forholdene taler derfor, kan Sparekasseinspektøren tillade Afvigelse fra den i denne Paragrafs 1ste Stykke indeholdte Bestemmelse om, at en af Revisorerne skal være statsautoriseret Revisor.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart er bemyndiget til at udfærdige nærmere Forskrifter med Hensyn til Foretagelsen af Revisionen, derunder Kontrollen med den daglige Bogførings Paalidelighed. 18 Maj. Nr. 159.

Dersom en Revisor findes aabenbart uegnet til sit Hverv, kan Ministeren afskedige den paagældende og i den afgaaedes Sted udpege en statsautoriseret Revisor, der fungerer, indtil nyt Valg efter de i denne Paragrafs 1ste Stk. fastsatte Regler kan afholdes.

§ **14**. Det reviderede Aarsregnskab underskrives af Direktionen, hvorefter det forelægges Tilsynsraadet til Vedtagelse og Underskrift. I Sparekasser med Garanter forelægges Regnskabet derefter af Tilsynsraadet for Generalforsamlingen til Godkendelse. I Tilfælde af Uoverensstemmelse med Hensyn til Revisorers Antegnelser forelægger Tilsynsraadet disse for Sparekasseinspektøren til Afgørelse.

Det reviderede og godkendte Aarsregnskab skal inden 10 Dage efter Forelæggelsen for Generalforsamlingen og senest 4 Maaneder efter Regnskabsaarets Udløb indsendes til Sparekasseinspektøren, der paaser, at det er affattet i Overensstemmelse med de fastsatte Forskrifter. Endvidere skal de ved Udløbet af hvert Kvartal optagne Balancer, affattet i Overensstemmelse med derfor af Ministeren for Handel, Industri og Søfart foreskrevne Fællesformer, indsendes til Sparekasseinspektøren.

Det reviderede og godkendte Aarsregnskab skal af Sparekassen offentliggøres i det eller de Dagblade, som Vedtægterne bestemmer.

Ved Regnskabsaarets Slutning skal enhver Sparekasse tilstille Sparekasseinspektøren alle Oplysninger, som efter Bestemmelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart er fornødne til Tilvejebringelse af en Sparekassestatistik.

Om samtlige Sparekassers Virksomhed afgiver Sparekasseinspektøren en aarlig Indberetning til Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der bestemmer, i hvilket Omfang Indberetningen skal offentliggøres.

18 Maj. Nr. 159.

§ **15**. En Sparekasses aarlige Overskud henlægges til en Reservefond eller til særlige Sikrings- eller Fornyelsesfonds. Dog kan der i det Omfang, Generalforsamlingen bestemmer, af Overskuddet anvendes Beløb til almennyttige eller velgørende Formaal. Saa længe Egenkapitalen, jfr. § 9, 2det Stk., ikke udgør mindst 15 pCt. af Sparekassens samlede Forpligtelser, kan der til almennyttige eller velgørende Formaal højst anvendes 10 pCt. af Overskuddet. Fra den sidstnævnte Bestemmelse kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart tillade Afvigelse, saafremt den paagældende Udgift har Hjemmel i en af Ministeren forinden Lovens Ikrafttræden sanktioneret Beslutning. De til almennyttige eller velgørende Formaal bevilgede Beløb kan enten udbetales straks eller henlægges til en særlig Fond (Gavefond) til senere Udbetaling.

Overførsel fra Reservefond eller dermed ligestillede Fonds til Garantikapital er forbudt.

Kapitel 5.

Ophør af Sparekassers Virksomhed.

§ **16**. Hvis en Sparekasses Tilsynsraad, Direktion eller Revisorer bliver vidende om eller maa formode, at Egenkapitalen, jfr. § 9, 2det Stk., er gaaet ned under 4 pCt. af Sparekassens Gældsforpligtelser, skal de paagældende uopholdelig gøre Indberetning til Sparekasseinspektøren.

Udgør Egenkapitalen efter Sparekasseinspektørens Opgørelse ikke 4 pCt. af Sparekassens Gældsforpligtelser, er Sparekasseinspektøren beføjet til, forsaavidt Anledning hertil findes at foreligge, at fastsætte en Frist, indenfor hvilken den paagældende Sparekasse skal bringe Egenkapitalen op til det nævnte Beløb; forsaavidt dette ikke sker indenfor den saaledes fastsatte Frist, er Sparekasseinspektøren berettiget til at standse Kassens Virksomhed. Han skal derom uopholdelig gøre Indberetning til Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der saavel i dette Tilfælde som i andre Tilfælde af Betalingsstandsning tager Bestemmelse om, hvorvidt Sparekassen skal træde i Likvidation.

Bestemmer Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at en Sparekasse skal træde i Likvidation, udnævnes Likvidatorerne, af hvilke en skal opfylde Betingelserne for at kunne ansættes i et Dommerembede, af Ministeren, saaledes at Indskyderne og — i Sparekasser med Garanter — Garanterne bliver repræsenteret. Indskydernes og Garanternes Repræsentanter udnævnes blandt de af Indskyderne og Garanterne i Overensstemmelse med nærmere af Ministeren fastsatte Regler udpegede Personer. Ministeren er bemyndiget til at suspendere Sparekassens Vedtægter under Likvidationen, angaaende hvilken der skal ske offentlig Bekendtgørelse i Statstidende og endvidere Tinglysning ved det eller de Tingsteder, under hvilke Sparekassen ejer faste Ejendomme, samt til at fastsætte de nærmere Regler for Likvidationens Foretagelse (herunder Valg af Revisorer). Sparekasseinspektøren deciderer eventuelle Revisionsantegnelser saavel som det afsluttende Regnskab. Omkostningerne ved Likvidationen udredes forlods af Boets Midler. 18 Maj. Nr. 159.

Begæring om, at en Sparekasses Bo skal undergives Konkursbehandling, kan ikke tages til Følge.

Fra Betalingsstandsningen at regne finder Bestemmelserne i Konkurslovens §§ 10, 12—26, 29, 31, Litra b, og 33—39, jfr. Lov Nr. 66 af 15. April 1887 § 1, Lov Nr. 30 af 20. Marts 1901 §§ 1 og 2 samt Lov Nr. 68 af 12. April 1927 § 1, tilsvarende Anvendelse. Sager, hvorved Boet i Henhold til Konkurslovens §§ 20—26 og 29 vil angribe indgaaede Retshandler, maa anlægges inden 6 Maaneder efter Betalingsstandsningen.

§ **17**. Hvis en Sparekasse ophører med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægter intet er foreskrevet om Anvendelsen af det tilbageværende Overskud eller om, hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Ministeren for Handel, Industri og Søfart, efter indhentet Erklæring fra Sparekassens hidtilværende Tilsynsraad, at bestemme, til hvilke almengavnlige Formaal indenfor den Kreds, for hvilken Sparekassen nærmest er stiftet, Overskuddet bliver at anvende.

18 Maj.
Nr. 159.

Kapitel 6.

Om Sparekassebøger og Sparekassers Kontrakter i øvrigt.

§ **18**. Ved Oprettelse af Indskudskonto skal Sparekasserne kræve opgivet og notere Ejerens Navn og Adresse.

For de af en Sparekasse modtagne Indskud kan der udstedes Kontrabøger (Sparekassebøger), hvori der sker Til- eller Afskrivning om Ind- eller Udbetaling.

Sparekassebøger skal ved Udstedelsen indeholde en Gengivelse af Sparekassens Vedtægter, hvorhos det paa iøjnefaldende Maade i Bogen skal oplyses, at den gældende Sparekasselov, de til enhver Tid gældende Vedtægter for Kassen samt dennes sidste Aarsregnskab paa Begæring forevises enhver af Sparekassens Indskydere.

Saafremt de paa Sparekassebogen gjorte Indskud kan hæves, uden at der samtidig sker Afskrivning i Sparekassebogen, skal det paa Bogens Forside og Titelblad og paa hver enkelt Side i Bogen paa iøjnefaldende Maade angives, at Bogens Paalydende ikke er Bevis for Størrelsen af det paa den paagældende Konto indestaaende Tilgodehavende.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan efter indhentet Erklæring fra Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser fastsætte nærmere Regler angaaende Sparekassebøgers Form og Udseende m. v.

§ **19**. Hvis en Sparekassebog eller et af en Sparekasse udstedt Indlaansbevis eller Modtagelsesbevis (Recepisse) er bortkommet, er Sparekassen berettiget til ved en Bekendtgørelse, der indrykkes i Statstidende samt i et eller flere i Forhold til Bogens eller Bevisets Udstedelsessted stedlige Dagblade med tolv Ugers Varsel at indkalde Ihændehaveren og, hvis ingen melder sig inden Fristens Udløb, at udbetale Sparekassebogens eller Bevisets Paalydende til den, hvem Beløbet efter Sparekassens Bøger tilkommer.

§ **20**. Hvis der for et af en Sparekasse ydet Laan er stillet Kaution, og Laantageren udebliver med Hovedstol, Afdrag eller Renter, skal der inden 6 Maaneder efter de paagældende Ydelsers Forfaldsdag ved anbefalet Brev gives

Meddelelse til enhver af Kautionisterne eller til den eller dem af disse, der er bemyndiget til at modtage Meddelelsen paa samtlige Kautionisters Vegne. Undladelse heraf medfører, at Sparekassen taber sit Krav overfor Kautionisterne i det Omfang, i hvilket disses Regreskrav mod Laantageren er blevet forringet ved Undladelsen. 18 Maj. Nr. 159.

Kapitel 7.

Tilsyn med Sparekasser.

§ **21**. Sparekasseinspektøren fører Tilsyn med Overholdelsen af de i nærværende Lov for Sparekasserne givne Forskrifter. Hans Afgørelser kan af vedkommende Sparekasse indankes for Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

Det paahviler Sparekasseinspektøren, i Overensstemmelse med derom af Ministeren givne Forskrifter, at foretage jævnlige Undersøgelser af samtlige Sparekassers Virkemaade og Forhold, hvorved der ikke af Sparekasserne maa forholdes ham nogen Oplysning.

Sparekasseinspektøren og hans underordnede er, under Ansvar efter Borgerlig Straffelovs §§ 152 og 263, jfr. Tjenestemandslovens § 3, 3die Stk., forpligtede til overfor alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres Virksomhed bliver vidende om.

Dette skal dog ikke udelukke Sparekasseinspektøren fra, hvor en Skyldner har betydelige Forpligtelser overfor flere Pengeinstitutter, at give disse Underretning derom.

§ **22**. Sparekasseinspektøren maa ikke være Deltager i nogen Forretningsvirksomhed eller Medlem af noget erhvervsdrivende Selskabs eller nogen Sparekasses Repræsentantskab eller Bestyrelse, ligesom han ej heller som Direktør eller paa anden Maade maa staa i Tjenesteforhold til eller paatage sig lønnede Hverv for saadan Virksomhed. Sparekasseinspektøren og de under Sparekassetilsynet ansatte Tjenestemænd maa ikke under nogen Form udføre eller deltage i Spekulationsforretninger. Til Optagelse af Laan i Sparekasser samt til Indgaaelse af Kaution overfor

18 Maj. Nr. 159.

Sparekasser udkræves Tilladelse for Sparekasseinspektørens Vedkommende af Ministeren for Handel, Industri og Søfart, for de under Sparekassetilsynet ansatte Tjenestemænds Vedkommende af Sparekasseinspektøren.

De til Medhjælp og Kontorhold for Sparekasseinspektøren fornødne Beløb bevilges paa Finansloven.

§ **23.** Til Dækning af Udgifterne ved Statens Tilsyn med Sparekasserne skal enhver Sparekasse udrede et Beløb, der fastsættes i Forhold til dens samlede Gældsforpligtelser, dog at ingen Sparekasse udreder mindre end 2 Kr. aarlig. Fuld Bidragspligt paahviler enhver Sparekasse, der har drevet Virksomhed eller været under Likvidation nogen Del af det paagældende Regnskabsaar. Fordelingstallet fastsættes ved Finansloven. Paaligning af Bidragene foretages af Sparekasseinspektøren paa Grundlag af det for sidste Regnskabsaar aflagte Regnskab eller i Mangel af saadant den i det paagældende Regnskabsaar sidst optagne Balance. Sparekasseinspektøren er bemyndiget til at frafalde Opkrævning af det fulde ved Fordelingstallets Fastsættelse forudsatte Beløb, forsaavidt dette maatte vise sig at overstige de i det foregaaende Finansaar til Sparekassetilsynet medgaaede Udgifter. Inden Udgangen af September Maaned tilstiller Sparekasseinspektøren hver enkelt Sparekasse Meddelelse om Størrelsen af dens Bidrag, hvorefter dette skal indbetales inden Kalenderaarets Udgang. Bidragene kan inddrives ved Udpantning.

Kapitel 8.

Om Sparekasser med kommunal Garanti.

§ **24.** I Sparekasser med kommunal Garanti i Henhold til hidtidig Lovgivning fastsættes Garantien pr. 1. Juli 1937 til et Beløb, der efter en af Sparekasseinspektøren godkendt Opgørelse svarer til Forskellen pr. 31. Marts 1937 mellem 10 pCt. af Sparernes Indskudskapital og den paagældende Sparekasses Reservefond.

Der udstedes af vedkommende Kommune til Sparekassen et Reservefondsbevis for Beløbet. Paa dette afskrives

hvert Aar et Beløb svarende til Halvdelen af Sparekassens Overskud i det paagældende Regnskabsaar. Opstaar der, inden Kommunens Forpligtelse i Henhold til Beviset er bortfaldet, Tab, som — helt eller delvis — maa afholdes af Reservefonden, foretages der ikke Afskrivninger paa Reservefondsbeviset, før der til Reservefonden er sket nye Henlæggelser til et Beløb svarende til det af denne dækkede Tab. 18 Maj. Nr. 159.

Ordner en af de heromhandlede Kasser sig som en Kasse med Garanter, vil den kontant indbetalte Del af Garantien formindske den kommunale Garanti med et tilsvarende Beløb.

Den kommunale Garanti hæfter forud for den eventuelt tilvejebragte personlige Garanti. De nærmere Bestemmelser for denne fastsættes i Vedtægterne.

Efter derom af vedkommende Sparekasse inden 1. Oktober 1937 fremsat Andragende er Ministeren for Handel, Industri og Søfart derhos bemyndiget til med Tilslutning af Indenrigsministeriet at godkende en Ordning, hvorefter der i et vist Aaremaal, længst til Udgangen af Regnskabsaaret 1942—43, af vedkommende Kommune ydes den paagældende Kasse en Garanti for Tab paa Engagementer indgaaede af Kassen inden 1. December 1936. For en saadan Ordnings Godkendelse skal det være en Forudsætning, *at* Kassens Reservefond pr. 31. Marts 1937 overføres til en særlig Fond, af hvilken Konto de heromhandlede Tab, forsaavidt de ikke kan dækkes af det paagældende Aars Overskud, forlods vil være at afholde, medens Tabene skal være Kassen i øvrigt uvedkommende, og *at* den i 1ste Stk. ommeldte kommunale Garanti pr. 1. Juli 1937 fastsættes til 10 pCt. af Sparernes Indskudskapital uden Fradrag af den overførte Reservefond. Hvis det efter en af Sparekasseinspektøren efter Udløbet af det paagældende Aaremaal godkendt Opgørelse viser sig, at den særlige Fond er helt eller delvis i Behold, vil denne være at overføre til Reservefonden, og den i 1ste Stk. nævnte kommunale Garanti vil samtidig være at nedskrive med et tilsvarende Beløb.

18 Maj. Nr. 159.

For de i denne Paragraf omhandlede Sparekasser vil der i Vedtægterne være at fastsætte Bestemmelser, der, saa længe den kommunale Garanti ikke er fuldt afviklet, giver den paagældende Kommune en passende Repræsentation paa Generalforsamlingen og i Kassens Tilsynsraad.

En Sparekasses Udlaan til Garantikommunen maa tilsammen højst andrage 10 pCt. af Kassens Midler.

Kapitel 9.

Straffebestemmelser og Lovens Ikrafttræden.

§ **25.** Hvis en Sparekasses Tilsynsraad, Direktion eller Revisorer undlader i rette Tid at efterkomme de Pligter, der paahviler dem ifølge nærværende Lov eller de i Henhold til denne givne Forskrifter, Sparekassens Vedtægter eller en Generalforsamlings Beslutning, kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart paalægge de forsømmelige under en daglig eller ugentlig Bøde at opfylde deres Pligt. De saaledes paalagte Bøder kan inddrives ved Udpantning.

Giver Personer, der er knyttet til en Sparekasse, urigtige eller vildledende Oplysninger til Sparekasseinspektøren eller andre offentlige Myndigheder, til nogen Selskabsmyndighed, til Offentligheden eller til Sparekassens Indskydere, eller gør nogen saadan Person sig skyldig i pligtstridige Handlinger eller Forsømmelser, straffes den paagældende, forsaavidt højere Straf ikke derved forskyldes efter Borgerlig Straffelov, med Bøder eller Hæfte, hvis det paagældende Forhold kan tilregnes ham som forsætligt, og med Bøder, hvis det kan tilregnes ham som uagtsomt. I Tilfælde af insolvente Sparekassers Likvidation finder de for Konkurstilfælde givne Straffebestemmelser tilsvarende Anvendelse.

Overtrædelser af denne Lov og de i Henhold til denne givne Forskrifter straffes i øvrigt, forsaavidt de ikke falder ind under Borgerlig Straffelov, med Bøder. Tiltale finder Sted efter Anklagemyndighedens Bestemmelse, eller saafremt Ministeren for Handel, Industri og Søfart maatte begære dette. I Tilfælde af Overtrædelse af denne Lovs Forskrifter

om Indberetning til Sparekasseinspektøren er Ministeren berettiget til at modtage de anmeldelsespligtiges Tilbud om at erlægge en af Ministeren for dette Tilfælde fastsat Bøde. 18 Maj. Nr. 159.

Personer, der er knyttet til en Sparekasse, er erstatningspligtige efter Lovgivningens almindelige Regler for Tab, som de ved pligtstridige Handlinger eller Forsømmelser paafører eller medvirker til at paaføre Sparekassen.

Bøder i Henhold til denne Lov tilfalder Statskassen.

§ **26**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1937, fra hvilket Tidspunkt Lov Nr. 539 af 4. Oktober 1919 ophæves.

Lov-Tid. A. Nr. 20. 854—65. Udg. 28. Maj.

Lov om Folkeskolen.

18 Maj. Nr. 160.

AFSNIT I.

Folkeskolens Begreb.

§ **1**. Folkeskolen er den kommunale Skole for Børn i den undervisningspligtige Alder samt de Mellemskoleklasser, der slutter sig hertil. Til Folkeskolen kan der være knyttet andre Eksamensklasser eller eksamensfri Klasser efter de i denne Lov givne Regler.

Folkeskolens Formaal er at fremme og udvikle Børnenes Anlæg og Evner, at styrke deres Karakter og give dem nyttige Kundskaber.

Kristendomsundervisningen i Folkeskolen skal være i Overensstemmelse med Folkekirkens evangelisk-lutherske Lære.

AFSNIT II.

Folkeskolen udenfor København.

Kapitel 1.

Folkeskolens Ordning.

§ **2**. [1]) Folkeskolen i en Købstad bestaar enten af 4-aarige Grundskoler og 3-aarige Hovedskoler eller af 4-aarige Grundskoler og 4-aarige Mellemskoler; indenfor hver Købstad skal alle Skoler være af samme Form.

18 Maj Nr. 160.

[2]) Folkeskolen paa Landet kan være en udelt Skole med et efter Børnetallet afpasset Antal Klasser, men er Skolen paa 4 Klasser eller derover, deles den i en 3-aarig Forskole og en 4-aarig Hovedskole.

Til Skolen kan der være knyttet en Fortsættelsesklasse samt Kursus, der forbereder til almindelig Forberedelseseksamen; naar der fra Forældre til mindst 15 Børn — i Alderen fra 14 til 18 Aar — fremsættes Anmodning om Oprettelse af en Fortsættelsesklasse, og et Flertal af Skolekommissionen anbefaler det, skal en saadan Klasse oprettes med en Undervisningstid af mindst 360 Timer.

Bestemmelser om Fortsættelsesklassens Omfang, Fag og Timetal fastsættes paa en for denne udarbejdet Undervisningsplan. Undervisningen bør tilrettelægges saaledes, at den fortrinsvis tager Sigte paa Dygtiggørelse til det praktiske Liv.

Skolekommissionen antager med Skoledirektionens Godkendelse de fornødne Lærerkræfter.

[3]) En Folkeskole paa Landet kan ved Bestemmelse paa Skoleplanen ordnes som en Købstadskole og er i saa Fald underkastet de for Købstadskoler gældende Regler med Hensyn til Skolens Ledelse og Lærerlønningerne.

Købstadskoleordning kan indføres alene for Mellemskolen eller Hovedskolen, forsaavidt denne er en Centralskole, hvis Grundskoler eller Forskoler har deres selvstændige Ledere.

[4]) Skoler i Købstædernes Landdistrikter kan være ordnet som Landsbyskoler.

[5]) For Børn, der ikke kan følge den almindelige Undervisning, skal der, hvis Forholdene tillader det, oprettes en særskilt Undervisning (Særklasser, Tunghøreklasser og lign.).

§ **3**. [1]) En Mellemskole er enten en Eksamensmellemskole efter Lov Nr. 62 af 24. April 1903 eller en eksamensfri Mellemskole med Undervisning i Folkeskolens almindelige Fag.

Hvis der ved en Kommunes Skolevæsen findes en Eksamensmellemskole, skal der ved Kommunens Skolevæsen

oprettes en eksamensfri Mellemskole. Kommunen har dog ikke Pligt til at oprette 4de Klasse i den eksamensfri Mellemskole i de Skoleaar, hvor der ikke melder sig mindst 10 Elever til Optagelse i Klassen. 18 Maj. Nr. 160.

[2]) Til Eksamensmellemskolen kan der være knyttet Realklasse, der forbereder til Realeksamen efter Lov af 24. April 1903.

[3]) Undervisningsministeren bemyndiges til at tillade saadanne Afvigelser fra Eksamensmellemskolens Ordning, at Skolen kan afsluttes med andre statskontrolerede Eksaminer.

[4]) En kommunal Gymnasieskole bestaar af en Mellemskole, der giver Undervisning efter Lov af 24. April 1903, med dertil hørende Gymnasieklasser og eventuelt en Realklasse; den skal danne et samlet Hele med fælles Leder og fælles Lærerkorps.

§ **4**. Mellemskoler, Hovedskoler, den i § 2, Stk. 2, nævnte Fortsættelsesklasse og de i § 2, Stk. 5, omhandlede Klasser kan som Centralskoler være fælles for flere For- eller Grundskoler og for flere Kommuner.

For Centralskoler i de sønderjydske Landsdele vælges en særlig Skolekommission efter de i Lovbekendtgørelse af 26. Juni 1933 § 2 givne Regler af de kommunale Vælgere indenfor Centralskolens Omraade.

Kapitel 2.

Undervisningens Ordning og Omfang.

1. Almindelige Bestemmelser.

§ **5**. [1]) For hver Kommune udfærdiges en *Skoleplan*, der indeholder Hovedbestemmelserne om Ordningen af Kommunens Skolevæsen.

I Skoleplanen skal findes Bestemmelser om:

a. Skolernes Benævnelse og Distriktsområade, herunder om nogen af Skolerne virker som Centralskole for et større Omraade.

18 Maj. Nr. 160.

b. For hver Skole angives det, om den er købstadordnet eller landsbyordnet, og dernæst, om Skolen er udelt, For- eller Grundskole med Hovedskole eller Grundskole med Mellemskole, og om Mellemskolen i saa Fald er delt i en Eksamensmellemskole og en eksamensfri Mellemskole, og endelig, om der til Skolen er knyttet andre Eksamensklasser eller eksamensfri Fortsættelsesklasser.

c. Om der til Kommunens Skolevæsen er knyttet en eller flere kommunale Gymnasieskoler efter § 3, Stk. 4.

d. Lærerembedernes Antal, Art og Lønning.

e. Skoleaarets Begyndelsestidspunkt.

[2]) Skoleplanen stadfæstes af Undervisningsministeren. Den kan til enhver Tid ændres med Ministerens Samtykke og skal hvert 10de Aar underkastes et Gennemsyn, efter nærværende Lovs Ikrafttræden første Gang i 1943.

§ **6**. [1]) To eller flere Kommuner kan slutte sig sammen til et *Skoleforbund* til fælles Ordning af Skoleforholdene indenfor Kommunerne. Forinden Beslutning herom træffes, skal Beboerne af de paagældende Skoledistrikter have haft Lejlighed til paa et af vedkommende Kommunalbestyrelse afholdt Møde at udtale sig om Sagen.

[2]) For et saadant Skoleforbund udfærdiges en fælles Skoleplan.

Det kan ved denne bestemmes, at medens For- eller Grundskolerne indenfor hver Kommune skal drives af den paagældende Kommune selv, skal Mellemskolerne eller Hovedskolerne være Centralskoler efter § 4, og Skoleforbundet omfatter da kun Centralskolerne.

[3]) Kommunalbestyrelsens Opgaver overfor Skolevæsenet varetages for Skoleforbundets Vedkommende af en Styrelse, bestaaende af Repræsentanter for de interesserede Kommuners Kommunalbestyrelser, og Skolekommissionens Opgaver af en Skolekommission, nedsat af Kommunalbestyrelserne i Fællesskab eller valgt af Skoleforbundets Styrelse.

Ved Skoleforbund i de sønderjydske Landsdele vælges Skolekommissionen efter de i Lovbekendtgørelse af 26. Juni

1933 § 2 givne Regler af de kommunale Vælgere indenfor Skoleforbundets Omraade. 18 Maj. Nr. 160.

[4]) Udgifterne til de under Skoleforbundet hørende Skoler afholdes af de paagældende Kommuner i Forhold til det Antal Børn, de sender til Skolerne, medmindre andet maatte være bestemt ved Forbundets Stiftelse.

[5]) De nærmere Regler om Samarbejdet, om Valg af Styrelse og Skolekommission og om, hvorvidt og hvorledes de enkelte Kommuner skal kunne udtræde af Fællesskabet, fastsættes ved en Overenskomst, der stadfæstes af Undervisningsministeriet, efter at Indenrigsministeriet for Købstadkommunernes og Amtsraadet for Sognekommunernes Vedkommende har godkendt Fællesskabets Stiftelse og Reglerne om dets Ophør; Amtsraadets Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeriet.

[6]) Ved de til et Skoleforbund hørende Skoler kan ogsaa i de sønderjydske Landsdele vælges særlige Forældreraad efter Reglerne i Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933 § 10.

§ **7.** [1]) Skoleplanen danner Grundlaget for Kommunens eller Skoleforbundets Skolevæsen.

[2]) Sker der Brud paa Skoleplanens Bestemmelser, eller nægter Kommunalbestyrelsen eller Styrelsen for et Skoleforbund at foretage saadanne Ændringer i Skoleplanen, som paabydes af Undervisningsministeriet i Henhold til Lovgivningens Regler, kan Ministeren gøre Udbetalingen af Statens Tilskud til Kommunens eller Skoleforbundets Skolevæsen afhængig af, at Forholdet bringes i Orden.

[3]) Indbringer Kommunalbestyrelsen eller Styrelsen for et Skoleforbund inden 4 Uger efter, at Ministeriets Beslutning er meddelt den paagældende, Spørgsmaalet om Ministeriets Berettigelse til at foretage det i Stk. 2 omhandlede Skridt for Domstolene, fortsættes Udbetalingen af Statstilskuddet, til Sagen er afgjort ved Dom.

§ **8.** [1]) For hver Skole udarbejdes en *Undervisningsplan*, indeholdende Bestemmelse, om

a) Undervisningen i Klasserne er fælles eller særskilt for Drenge og Piger,

18 Maj. Nr. 160.

b) Undervisningstiden i de enkelte Klasser,
c) Skolegangens nærmere Ordning paa de forskellige Ugedage,
d) Undervisningsfagene,
e) det Maal, hvortil der bør naas,
f) Ferieplanen.

[2]) Med Hensyn til Planen for Kristendomsundervisningen og det ugentlige Timetal i Kristendomsundervisning skal den Sognepræst, der har Tilsyn med Kristendomsundervisningen, naar han ikke er Medlem af Skolekommissionen, have Lejlighed til at afgive en Erklæring, der vedlægges Undervisningsplanen, naar den indsendes til Stadfæstelse.

[3]) Undervisningsplanen, der for Købstadkommunernes Vedkommende udenfor de sønderjydske Landsdele stadfæstes af Undervisningsministeren og i øvrigt af Skoledirektionen, kan til enhver Tid ændres med disse Myndigheders Samtykke og skal hvert 10de Aar underkastes et Gennemsyn, efter nærværende Lovs Ikrafttræden første Gang i 1943.

§ **9**. Folkeskolens Skoleaar begynder den 1. April. Under særlige Omstændigheder kan Undervisningsministeren dog tillade, at Skoleaaret begynder til et andet Tidspunkt.

§ **10**. [1]) Indskrivning i Folkeskolen finder Sted ved Skoleaarets Begyndelse i Henhold til Anmeldelse, der som Regel skal ske 2 Maaneder forud.

[2]) Tilflyttede Børn indskrives efter Reglerne i § 49 til enhver Tid af Skoleaaret. I Tilfælde af Sygdom og andre særlige Omstændigheder indskrives ogsaa andre Børn efter Skoleaarets Begyndelse.

§ **11**. [1]) Folkeskolen deles i Klasser efter Skolens Børnetal.

Hvor Børnetallet tillader det, skal det tilstræbes, at der oprettes en Klasse for hver Aargang.

[2]) Børnene opflyttes i Klasserne efter Alder, Fremgang, Modenhed og Anlæg.

§ **12**. [1]) Naar Gennemsnitstallet af Børnene i en Skoles Klasser, beregnet efter Gennemsnittet af Børnetallet i Kalenderaaret, i to paa hinanden følgende Aar har overskredet

for Skoler i Købstæderne 33 og for Skoler i Landkommunerne 35, skal Gennemsnitsbørnetallet nedbringes. Ved Beregningen af Gennemsnitsbørnetallet maa de i Stk. 3 nævnte Klasser ikke medregnes. 18 Maj. Nr. 160.

[2]) Som Regel sker Ændringen ved Oprettelse af et nyt Lærerembede ved den paagældende Skole og Opførelse af de fornødne Bygninger til Klasselokale og eventuelt Lærerbolig, men Undervisningsministeren kan, naar Omstændighederne taler derfor, bifalde, at Forholdet ordnes paa en af følgende Maader:

1. Ved Udskillelse af et nyt Skoledistrikt og Oprettelse af en ny selvstændig Skole.
2. Ved Omlægning af Skoledistrikterne, saaledes at Børn fra visse Dele af Distriktet henvises til en anden Skole i Kommunen eller en Nabokommune, med hvilken der er truffet Overenskomst om deres Undervisning i Skolen.

   Saadan Henvisning maa som Regel ikke ramme Børn, der allerede har paabegyndt Skolegangen i den paagældende Skole, og hvis Forældre ønsker, at de skal fortsætte Skolegangen dèr.
3. Ved Overenskomst med en privat Skole, der giver Undervisning af samme Art og Omfang som Folkeskolen i Kommunen. Henvisning af Børn til en saadan Skole kan dog ikke foretages mod vedkommende Børns Forældres Ønsker.

[3]) I en Mellemskole, der giver Eksamensskoleundervisning, kan Deling af en Klasse forlanges, naar Elevtallet overskrider 30; det samme gælder for den eksamensfri Mellemskoles 2 øverste Klasser og for Hovedskolens øverste Klasse.

§ **13**. [1]) Bortset fra de Mellemskoler, der giver Eksamensskoleundervisning, slutter Folkeskolen ikke med nogen Eksamen.

[2]) Den aarlige Undervisning i hver Klasse afsluttes med en Aarsprøve, hvis Ordning og Omfang bestemmes af Skolekommissionen i Forbindelse med Forældreraadet, hvor et saadant findes.

18 Maj. Nr. 160.

[3]) Skolekommissionen kan beslutte, at der skal gives Hjemmene Meddelelse om Børnenes Standpunkt, Flid og Opførsel.

§ **14**. Læremidler, der benyttes ved Undervisningen i Folkeskolen, stilles til Raadighed for samtlige Børn paa Kommunens Regning.

§ **15**. I alle Klasser bør der lægges mest mulig Vægt paa Elevernes Opøvelse til Selvvirksomhed.

2. Den købstadordnede Skole.

a. Grundskolen.

§ **16**. [1]) I hver Grundskoleklasse skal det aarlige Timetal være mindst 720 Timer, hver paa 50 Minutter, eller et tilsvarende Antal Lektioner af kortere Varighed.

[2]) For de 2 yngste Aargange maa Skoledagen ikke overstige 4 Klokketimer daglig, for de 2 ældste Aargange ikke 5 Klokketimer daglig.

§ **17**. [1]) Grundskolens Undervisning skal omfatte:

1) skriftlig og mundtlig Dansk, 2) Skrivning, 3) Regning, 4) Kristendomsundervisning, 5) Historie, 6) Geografi, 7) Naturhistorie, 8) Gymnastik med Lege, 9) Sang, 10) Tegning, 11) for Piger kvindelig Haandgerning.

Undervisningen planlægges med jævn Fremadskriden, saaledes at nævnte Fagrække først bliver fuldstændig i Grundskolens sidste Aar.

[2]) Smaasløjd, Sløjd, Skolebade og Skolehavegerning kan optages paa Undervisningsplanen.

b. Hovedskolen og Mellemskolen.

§ **18**. Det aarlige Timetal i hver Klasse skal være mindst 1 200 Timer, hver paa 50 Minutter, eller et tilsvarende Antal Lektioner af kortere Varighed, og ingen Skoledag maa være over 6 Klokketimer; herfra kan Ministeriet, naar særlige Forhold taler derfor, dog tillade Afvigelse.

§ **19**. [1]) I Hovedskolen og den eksamensfri Mellemskole fortsættes Undervisningen i de i § 17 nævnte Fag; desuden

skal senest i 2den Klasse optages 1) Naturlære, 2) Sløjd for Drengene og 3) kvindelig Husgerning for Pigerne. 18 Maj. Nr. 160.

Under Historie skal optages Samfundslære og Afsnit af Verdenshistorien, under Gymnastik Idræt og, hvor der er Lejlighed til Badning, tillige Svømning, ligesom der i Forbindelse med Undervisningen i Naturhistorie eller i Gymnastik skal gives Undervisning i Sundhedslære — herunder Alkohollære; desuden kan Biblioteksarbejde optages paa Undervisningsplanen.

[2]) I Hovedskolens sidste og Mellemskolens to sidste Klasser skal Undervisningen i de Fag, hvor det naturligt kan ske, afpasses med Hensyntagen til Børnenes fremtidige Virksomhed i det praktiske Liv; der kan i saa Henseende optages andre Fag paa Undervisningsplanen end de ovennævnte, og det kan bestemmes, at Drengene deltager i visse af disse Fag, Pigerne i andre.

[3]) I den eksamensfri 4-aarige Mellemskole kan yderligere i de sidste Aar paa Undervisningsplanen optages Tysk, Engelsk og Matematik.

I denne Undervisning kan kun de Børn deltage, der efter Skolens Skøn kan have virkeligt Udbytte deraf, og hvis Forældre ønsker det; Timetallet for de andre Børn maa dog ikke herved nedsættes under det for Klassen foreskrevne.

[4]) I Hovedskoleklasser kan eet fremmed Sprog optages paa Undervisningsplanen. Om Deltagelse i denne Undervisning gælder de i Stk. 3 givne Regler.

[5]) I Eksamensmellemskolen gives Undervisningen efter de herom fastsatte Regler.

[6]) Der gives Tilskud til 4de Klasse i den eksamensfri Mellemskole efter Reglerne i Lov Nr. 190 af 11. Maj 1935. Tilskud efter Lovens § 4 gives dog, selv om Gennemsnitselevtallet i Klassen er under 10 og uanset Elevernes Alder.

3. Den landsbyordnede Skole.

§ **20**. [1]) Folkeskolen paa Landet skal mindst have 2 Klasser (jfr. dog § 22); den skal gennem 7 Skoleaar give en

18 Maj. Nr. 160.

Undervisning, der omfatter i alt mindst 6 480 Timer, hver paa 50 Minutter, eller et tilsvarende Antal Lektioner.

Det aarlige Timetal i hver af de 3 sidste Aargange maa ikke være under 960 Timer.

[2]) For de to første Aldersklasser af Børnene maa Skoledagen ikke overstige 4 Klokketimer daglig, for de to næste Aldersklasser ikke 5 Klokketimer daglig og for de tre sidste ikke 6 Klokketimer daglig; herfra kan Skoledirektionen dog, naar særlige Forhold taler derfor, tillade Afvigelse.

[3]) For de 5 første Aargange skal Undervisningen omfatte de i § 17, Stk. 1, nævnte Fag og for de 2 sidste Aargange tillige de i § 19, Stk. 1, nævnte Fag. Til Undervisning i Sløjd og kvindelig Husgerning kan Børn fra flere Skoler samles paa eet Sted indenfor en Kommune eller et Skoleforbund; der kan dannes Skoleforbund alene til Undervisning i disse Fag.

[4]) Desuden kan de i § 17, Stk. 2, nævnte Fag optages paa Undervisningsplanen; i Hovedskoleklasser med mindst 1 200 Undervisningstimer aarlig kan optages Sprogundervisning efter Regelen i § 19, Stk. 4.

§ **21**. Knyttes der til Folkeskoler paa Landet Fortsættelsesundervisning i Henhold til § 2, Stk. 2, kan den omfatte Undervisning i eet fremmed Sprog. Der gives Tilskud til denne Undervisning efter Reglerne i Lov Nr. 190 af 11. Maj 1935. Tilskud efter Lovens § 4 gives dog, selv om Gennemsnitselevtallet i Klassen er under 10 og uanset Elevernes Alder.

§ **22**. Overstiger Børnetallet i en Folkeskole ikke 24, kan Børnene samles i een Klasse med et aarligt Timetal af mindst 1 000 Timer, hver paa 50 Minutter, eller et tilsvarende Antal Lektioner. De første 4 Aargange maa ikke have en Skoledag af mere end 4 Klokketimer for de 2 yngste Aargange, 5 Klokketimer for de 2 næste.

For de ældre Aargange maa Skoledagen højst være 6 Klokketimer.

Er en Skole indrettet paa denne Maade, skal den først deles i to Klasser, naar det gennemsnitlige Børnetal i 2 paa

hinanden følgende Kalenderaar har overskredet 30, og Un- 18 Maj.
dervisningsministeren kan tillade, at de nu bestaaende 1- Nr. 160.
klassede Skoler i de sønderjydske Landsdele opretholdes, saa længe deres Børnetal ikke overstiger 36.

Kapitel 3.

Lærerne.

§ **23.** [1]) For at kunne overtage Undervisningen i Folkeskolen skal den paagældende have bestaaet den afsluttende Lærerprøve (jfr. dog § 24 og § 26, Stk. 1).

Disse Regler gælder ogsaa Lærere, der ansættes i Vinterlærerembeder, dog at ueksaminerede Vinterlærere, der ved Lovens Ikrafttræden har været i Virksomhed i 10 Aar, kan genansættes uden særlig Dispensation.

Lærere, der ansættes i Enelærerembeder, skal ved Lærereksamen have aflagt fyldestgørende Prøve i Sang og Gymnastik.

Til Undervisning i de til kommunale Gymnasier knyttede Mellemskoler har de Lærere fortrinsvis Adgang, der har underkastet sig en Skoleembedseksamen. Ingen Lærer kan ansættes ved disse Skoler, som ikke har underkastet sig en Prøve i Pædagogik og Undervisningsfærdighed.

Med Hensyn til Betingelserne for Ansættelse som Aspirant eller Tjenestemand i et Lærerembede gælder i øvrigt Bestemmelserne i Lærerlønningsloven af 28. April 1931 §§ 4 og 44.

Undervisningsministeren er bemyndiget til under særlige Forhold at tillade Afvigelser fra disse Bestemmelser.

[2]) Fra denne Lovs Ikrafttræden kan der ogsaa ved landsbyordnede Skoler ansættes Timelærere, hvis Lønning fastsættes i Forhold til den for Andenlærere paa Landet normerede Lønning efter de i Lærerlønningsloven af 28. April 1931 § 32, 2, fastsatte Regler, dog at Lønningen ikke kan gaa ned under 1 800 Kr. aarlig foruden Bolig for en ugift; hvor der ikke kan stilles Bolig til Raadighed, fastsætter Undervisningsministeren Boliggodtgørelsens Størrelse.

18 Maj. Nr. 160.

Forsaavidt de ved Skoler paa Landet normerede Lærerkræfter ikke kan paatage sig Undervisningen i alle de Fag, Undervisningsplanen omfatter, og der ikke i Kommunen kan skaffes et rimeligt Timetal til en Timelærer med Lærereksamen, kan Undervisningsministeren tillade, at Undervisningen i de paagældende Fag besørges af særligt dertil uddannede Faglærere, der lønnes med en Timebetaling, som fastsættes paa Skoleplanen.

[3]) Ved alle eksamensfri Mellemskoler oprettes Lærerstillinger med Lønning efter Lærerlønningsloven af 28. April 1931 § 35, svarende til det normale Antal af 4de Mellemskoleklasser ved Skolen.

[4]) Der aabnes Adgang for Elever paa Kvindeseminarierne til at faa en Undervisning i Skolekøkkengerning, der i Forbindelse med et efter Lærerprøven afholdt Kursus sætter dem i Stand til at overtage Undervisning i kvindelig Husgerning. For saadanne Elever træder dette Fag i Stedet for Specialet i 3die og 4de Klasse, og der kan foretages andre Ændringer i Læseplanen. Ministeren kan tillade, at samme Ordning indføres ved Fællesseminarier, ligesom tilsvarende Uddannelse kan finde Sted paa andre Skoler, der er anerkendt til Uddannelse af Husholdningslærerinder.

§ **24**. [1]) Lærerinder med Forskolelærerindeuddannelse kan ansættes ved Skoler med Landsbyskoleordning til Undervisning af Børn indtil det fyldte 10de Aar og af Piger ud over denne Alder, forsaavidt angaar Undervisning i Gymnastik, kvindelig Haandgerning og kvindelig Husgerning.

Undervisningsministeren kan tillade, at de ved Lovens Ikrafttræden ansatte Forskolelærerinder deltager i Undervisningen i 2den Klasse af en 3-klasset Landsbyskole under Forudsætning af, at det paagældende Embede ved Ledighed omdannes til et Embede for en eksamineret Lærerinde.

[2]) Ved denne Lovs Ikrafttræden ændres den ved Lov Nr. 55 af 30. Marts 1892 oprettede Forskolelærerindeuddannelse, saaledes at den bliver 2-aarig.

§ **25**. Ved Ledighed i de nu bestaaende Pogeskolelærerembeder omdannes disse til Forskolelærerindeembeder.

§ **26.** [1]) Ved Skoler, hvis Børnetal ikke overstiger 10, kan Undervisningen meddeles af ueksaminerede Biskolelærere. 18 Maj. Nr. 160.

[2]) Ved Skoler, hvis Børnetal ikke overstiger 20, kan Lærerembedet normeres med Andenlærerløn og Bolig for en ugift.

[3]) Har det gennemsnitlige Børnetal i en af de i Stk. 1 og 2 nævnte Skoler i 2 Kalenderaar oversteget henholdsvis 10 og 20, skal Lærerembedet omdannes til et Embede henholdsvis for en eksamineret Lærer, eventuelt med Andenlærerløn, og for en Enelærer.

§ **27.** [1]) En Lærer kan ansættes som Lærer ved en bestemt Skole eller ved en Kommunes eller et Skoleforbunds samlede Skolevæsen og er i saa Fald pligtig at gøre Tjeneste ved flere Skoler indenfor Kommunen eller Skoleforbundet.

Overlærere, Enelærere og Førstelærere ansættes dog altid ved en bestemt Skole.

Efter Ministerens Bestemmelse kan der tillægges en Lærer paa Landet, der gør Tjeneste ved flere Skoler, en Befordringsgodtgørelse, hvis Størrelse fastsættes paa Skoleplanen.

[2]) Skal en Lærer ansættes ved en Kommunes eller et Skoleforbunds samlede Skolevæsen, og er der valgt Forældreraad ved flere af de paagældende Skoler, deltager et af Forældreraadene valgt Udvalg paa 3 Medlemmer i Indstillingen til Lærerembedet efter Reglerne i Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn af 20. Maj 1933, § 11, Stk. 4. De nærmere Regler om Valget fastsættes af Undervisningsministeren. Samtlige Forældreraad i Kommunen eller Skoleforbundet skal dog have haft Lejlighed til paa et af Skolekommissionen forinden Indstillingen foranstaltet Møde gennem en Repræsentant at udtale sig om Ansøgningerne. Er der kun valgt Forældreraad ved een af Kommunens eller Skoleforbundets Skoler, deltager dette Forældreraad i Indstillingen.

§ **28.** Skolekommissionen udfærdiger efter Forhandling med Fælleslærerraadet og Forældreraadene, hvor saadanne findes, et Ordensreglement. I dette Reglement optages Be-

18 Maj. Nr. 160.

stemmelser om, hvorledes der skal forholdes overfor Børn, der ikke møder rene i Skolen. Undervisningsministeren fastsætter almindelige Regler for, hvorledes der skal forholdes overfor Elever, der gennem deres Opførsel skader Skolens Arbejde.

AFSNIT III.

Folkeskolen i København.

§ **29**. Folkeskolen i København bestaar af en Grundskole, der som Regel er 5-aarig, og en Mellemskole, delt i 2 Afdelinger: en eksamensfri Mellemskole, der er 3- eller 4-aarig, og en Mellemskole, der forbereder til Mellemskoleeksamen efter Lov Nr. 62 af 24. April 1903 og er 4-aarig.

Der skal være Adgang for Børn, der har de fornødne Kundskaber og tilstrækkelig Modenhed, til at gaa ind i 1ste Klasse af Mellemskolen fra Grundskolens 4de Klasse.

§ **30**. [1]) Den Mellemskole, der leder til Mellemskoleeksamen, giver Mellemskoleundervisning efter Lov af 24. April 1903.

[2]) Til denne Afdeling kan der være knyttet Realklasse, der forbereder til Realeksamen efter nævnte Lov.

§ **31**. En kommunal Gymnasieskole bestaar af en Mellemskole som den i § 30, Stk. 1, nævnte med dertil hørende Gymnasieklasser og eventuelt en Realklasse; den skal danne et samlet Hele med fælles Leder og fælles Lærerkorps.

§ **32**. [1]) Den eksamensfri Mellemskole giver en Undervisning i Folkeskolens almindelige Fag, ved hvilken der for de senere Aarganges Vedkommende tages Hensyn til Børnenes fremtidige Virksomhed i det praktiske Liv; den slutter ikke med nogen Eksamen.

[2]) Til denne Afdeling kan efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse knyttes Kursus, der forbereder til almindelig Forberedelseseksamen, og — eventuelt i Fællesskab med Staten og een eller flere Kommuner udenfor København — Kursus, der forbereder til Studentereksamen.

§ **33**. [1]) Der udfærdiges for København en Skoleplan, der indeholder Bestemmelse om:

a. Folkeskolens forskellige Afdelinger.
b. Om der til disse skal være knyttet Realklasser og Gymnasieklasser.
c. Gennemsnits- og Maksimumsklassekvotient for saavel Klasser som Skoler.
d. Skoleaarets Begyndelsestidspunkt.

[2]) Der udarbejdes for København en Undervisningsplan, der indeholder Bestemmelser om:

a. Undervisningstiden i de enkelte Klasser.
b. Undervisningsfagene.
c. Det Maal, hvortil der bør naas.
d. Ferieplanen.

[3]) Saavel Skoleplan som Undervisningsplan udarbejdes af Skoledirektionen og stadfæstes af Kommunalbestyrelsen. De kan til enhver Tid med Kommunalbestyrelsens Samtykke ændres og skal hvert 10de Aar — efter nærværende Lovs Ikrafttræden første Gang i 1943 — underkastes et Gennemsyn.

§ **34**. Læremidler, der benyttes ved Undervisningen i Folkeskolen, anskaffes til samtlige Børn paa Kommunens Regning.

§ **35**. [1]) Det aarlige Timetal i Grundskolens 4 nederste Klasser skal være mindst 720 Timer, hver paa 50 Minutter, i 5te Klasse mindst 1 200 Timer, hver paa 50 Minutter, eller et tilsvarende Antal Lektioner.

[2]) For de to yngste Aargange maa Skoledagen ikke overstige 4 Klokketimer daglig, for de 2 næste Aargange ikke 5 Klokketimer daglig og for 5te Klasse ikke 6 Klokketimer daglig.

[3]) Grundskolens Undervisning skal omfatte:

1) Skriftlig og mundtlig Dansk, 2) Skrivning, 3) Regning, 4) Kristendomsundervisning, 5) Historie, 6) Geografi, 7) Naturhistorie, 8) Gymnastik med Lege, 9) Sang, 10) Tegning, 11) for Pigerne kvindeligt Haandarbejde.

Undervisningen planlægges med jævn Fremadskriden, saaledes at nævnte Fagrække først bliver fuldstændig i de senere Klasser.

18 Maj. Nr. 160.

Smaasløjd, Sløjd, Skolebadning og Skolehavegerning kan optages paa Undervisningsplanen.

§ **36**. [1]) Det aarlige Timetal i den eksamensfri Mellemskole skal være mindst 1 200 Timer, hver paa 50 Minutter, eller et tilsvarende Antal Lektioner, og ingen Skoledag maa være over 6 Klokketimer; der kan dog, naar særlige Forhold taler derfor, efter Skoledirektionens Beslutning afviges herfra.

[2]) I denne Mellemskoleafdeling fortsættes Undervisningen i de i § 35 for Grundskolen fastsatte Fag; desuden skal optages 1) Naturlære og 2) Skolekøkkenundervisning for Piger og Sløjd for Drenge, ligesom 3) fremmede Sprog kan optages paa Undervisningsplanen; i denne sidste Undervisning deltager kun de Børn, der efter Skolens Skøn kan have virkeligt Udbytte deraf, og hvis Forældre ønsker det.

Under Historie skal optages Samfundslære og Afsnit af Verdenshistorien, under Gymnastik Idræt og, naar der er Lejlighed dertil, Svømning, ligesom der i Forbindelse med Undervisningen i Naturhistorie eller i Gymnastik skal gives Undervisning i Sundhedslære, herunder Alkohollære; desuden kan Biblioteksarbejde optages paa Undervisningsplanen.

[3]) Ved Beregningen af Statstilskud til Københavns Kommunes Skolevæsen i Henhold til Lov Nr. 675 af 22. December 1919 medregnes til Statens Bidrag til Lærerlønninger udenfor København det særlige Bidrag til 4de Mellemskoleklasse og Fortsættelsesklassen i Henhold til § 19, Stk. 6, og § 21.

§ **37**. I alle Klasser bør der lægges mest mulig Vægt paa Elevernes Opøvelse til Selvvirksomhed.

§ **38**. [1]) Den aarlige Undervisning i begge Mellemskoleafdelinger afsluttes med en Aarsprøve.

[2]) Skoledirektionen kan beslutte, at der skal gives Hjemmene Meddelelse om Børnenes Standpunkt, Flid og Opførsel.

§ **39**. For at kunne overtage Undervisning i Folkeskolen i København skal den paagældende have bestaaet den afsluttende Lærerprøve.

Til Undervisning i de til kommunale Gymnasier knyttede Mellemskoler har de Lærere fortrinsvis Adgang, der har underkastet sig en Skoleembedseksamen. Ingen Lærer kan ansættes ved disse Skoler, som ikke har underkastet sig en Prøve i Pædagogik og Undervisningsfærdighed. 18 Maj. Nr. 160.

Skoledirektionen kan under særlige Forhold tillade Afvigelser fra disse Bestemmelser.

§ **40.** En Lærer ansættes som Lærer ved Kommunens samlede Skolevæsen og er pligtig at gøre Tjeneste ved flere Skoler indenfor Kommunen.

§ **41.** Skoledirektionen kan efter Forhandling med Fælleslærerraadet udfærdige et Ordensreglement. I dette Reglement optages Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes overfor Elever, der gennem deres Opførsel skader Skolens Arbejde, samt hvorledes der skal forholdes overfor Børn, der ikke møder rene i Skolen.

AFSNIT IV.

Særlige Regler for Folkeskolen i Kommuner med Købstadskoleordning.

§ **42.** I Kommuner, der har købstadordnede Mellemskoler, kan Kommunalbestyrelsen vedtage, at de i Afsnit III., §§ 29, 32, 35 og 36, givne Regler om Grundskolen og Mellemskolen skal være gældende for Kommunens Skolevæsen.

AFSNIT V.

Fælles Bestemmelser.

Kapitel 1.

Undervisningspligt og Skolepligt.

§ **43.** [1]) Undervisningspligten indtræder ved Skoleaarets Begyndelse for de Børn, der paa dette Tidspunkt er fyldt 7 Aar.

Paa Begæring af den for Barnets Skolegang ansvarlige skal et Barn, der inden Skoleaarets Begyndelse er fyldt 6 Aar, optages i Skolen, selv om det efter ovenstaaende Regel endnu ikke er undervisningspligtigt.

18 Maj. Nr. 160.

[2]) Undervisningspligten ophører med Udgangen af et Skoleaar for de Børn, der paa dette Tidspunkt er fyldt 14 Aar.

[3]) Børn, der er ude over den undervisningspligtige Alder, men som har begyndt Undervisningen i Mellemskolens 4de Klasse eller en Fortsættelsesundervisning efter § 2, Stk. 2, jfr. § 21, kan kun med Skolekommissionens — for Københavns Vedkommende Forældreraadets — Samtykke udskrives af Skolen før denne Undervisnings Afslutning.

[4]) For Børn, der er født i Skoleaarets 3 første Maaneder, kan Skoledirektionen — i Købstæderne udenfor de sønderjydske Landsdele Kommunalbestyrelsen — tillade, at de med Hensyn til Undervisningspligtens Indtræden og Ophør stilles, som om de var født før Skoleaarets Begyndelse.

§ **44**. Ansvaret for, at et undervisningspligtigt Barn modtager fyldestgørende Undervisning, har den, til hvis Husstand Barnet hører.

§ **45**. [1]) Pligt til at søge Folkeskolen har ethvert undervisningspligtigt Barn, der ikke paa anden Maade faar en Undervisning, der kan staa Maal med, hvad der almindeligt kræves i Folkeskolen.

[2]) Naar et undervisningspligtigt Barn indmeldes i en anerkendt Privatskole, eller den for Barnets Undervisning ansvarlige skriftlig overfor Skolekommissionen, i København Skoledirektionen, erklærer selv at ville sørge for dets Undervisning, kan Barnet ikke fordres indskrevet i Folkeskolen; foretages et saadant Skridt af andre end dem, der har Forældremyndigheden over Barnet, skal den tiltrædes af disse.

[3]) Anerkendte Privatskoler er saadanne, der opfylder de i Lov Nr. 675 af 22. December 1919 § 2 fastsatte Betingelser for Statstilskud, samt andre Skoler, der af Skoledirektionen, for Købstæderne udenfor de sønderjydske Landsdele af Kommunalbestyrelsen, anerkendes som saadanne, og endvidere eksamensberettigede Realskoler.

Det paahviler Lederen af en anerkendt Privatskole ved hvert Skoleaars Begyndelse at tilstille Skolekommissionen,

i København Skoledirektionen, en Fortegnelse over alle Børn i Skolen.

§ **46**. [1]) Samtlige undervisningspligtige Børn, der ikke er indmeldt i en anerkendt Privatskole, eller med Hensyn til hvilke den i § 45, Stk. 2, omhandlede Erklæring ikke er afgivet, indskrives ved Undervisningspligtens Indtræden i Folkeskolen.

[2]) Indmeldes Barnet senere i en anerkendt Privatskole, eller afgives den nævnte Erklæring efter Barnets Indskrivning i Folkeskolen, skal det paa ny udskrives af denne.

Lov Nr. 168 af 17. Maj 1916 § 1, Lov af 2. Maj 1855 § 1 og Lov om Borger- og Almueskolevæsenet i København af 29. December 1857 § 4 ophæves; Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933 om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn § 6, Stk. 3, er gældende for Københavns Kommune, hvor Skoledirektionen varetager Skolekommissionens Hverv med Hensyn til privat underviste Børn.

§ **47**. [1]) Lærerne fører ved Forsømmelseslister Kontrol med, at de i Folkeskolen indskrevne Børn følger Undervisningen. Skolens Leder fordeler dette Arbejde mellem Skolens Lærere. Paa Forsømmelseslisterne skal det angives, om der har været lovlig Grund til Forsømmelsen eller ikke.

[2]) Denne Kontrol omfatter ogsaa 4de Mellemskoleklasse og Fortsættelsesundervisning efter § 2, Stk. 2, idet de Børn, der deltager i denne Undervisning, betragtes som skolepligtige, saa længe de ikke er udskrevet af Skolen, jfr. § 43, Stk. 3.

[3]) Det paahviler den for et Barns Undervisning ansvarlige personligt eller skriftligt at meddele Skolen Underretning om Grunden til Barnets Forsømmelser; ved længere Tids Sygdom eller ved gentagne kortere Forsømmelser paa Grund af Sygdom kan Lægeattest forlanges.

§ **48**. [1]) Ved hver anden Maaneds Begyndelse giver Skolens Leder Skolekommissionen — i København Forældreraadet — Meddelelse om Forsømmelserne i de 2 foregaaende Maaneder.

[2]) Skønnes det, at der er Grund til at paatale Forsømmelser, kan Skolekommissionen inden 8 Dage indkalde de for

18 Maj. Nr. 160.

de paagældende Børns Undervisning ansvarlige til at give Møde for Skolekommissionen — i København Forældreraadet — og afgive Forklaring. Samlever Forældrene i Ægteskab, indkaldes de begge.

[3]) Paa dette Møde kan Sagen enten sluttes uden Paatale eller med en Advarsel, eller der kan ikendes de paagældende en Bøde paa 1 Kr. for hvert Barn for hver forsømt Dag, hvilket Beløb i Gentagelsestilfælde kan stige indtil 3 Kr. for hvert Barn og hver Dag; Bøde ikendes altid, hvis den for Undervisningen ansvarlige har undladt at give Møde efter Tilsigelsen uden at have anmeldt lovligt Forfald; Bøderne tilfalder Kommunekassen.

Har Barnet forsømt Skolen, fordi det i Skoletiden er anvendt til erhvervsmæssigt Arbejde, kan Skolekommissionen — i København Forældreraadet — beslutte, at Sagen skal oversendes til Politiet til Behandling efter Reglerne i Lov Nr. 343 af 6. Maj 1921 § 19, jfr. § 36.

[4]) Udreder den paagældende ikke den ikendte Bøde, kan denne inddrives ved Udpantning, og de Bøder, der ikke indkommer herved, bliver at afsone i Overensstemmelse med de i Straffeloven af 15. April 1930 § 55 indeholdte Forskrifter. I Tilfælde af Afsoning sammenlægges Bøderne for alle de Børn, for hvis Skolegang een Person har Ansvaret; er Forældrene de ansvarlige, og samlever de i Ægteskab, anses Faderen for den ansvarlige.

[5]) De i Henhold til Stk. 2 og 3 trufne Beslutninger er endelige og kan ikke indankes for højere Myndighed. er

En Redegørelse for Skolekommissionens — i København Forældreraadenes — Behandling af Forsømmelserne forelægges hvert Fjerdingaar for Kommunalbestyrelsen (i København Skoledirektionen), der afgør, om Skolekommissionen — i København Forældreraadene — fremtidig skal ændre deres Fremgangsmaade.

§ **49**. [1]) Ønskes et undervisningspligtigt Barn udmeldt af Folkeskolen eller en privat Skole, paahviler det den for Barnets Undervisning ansvarlige at anmelde dette for Lederen af den paagældende Skole med Angivelse af, hvor Barnet

fremtidig skal have Undervisning. Skolens Leder udfærdiger da et Bevis for, at Anmeldelse er sket, indeholdende den ved Anmeldelsen givne Oplysning om Barnets fremtidige Undervisning, samt Oplysning om Barnets Fødselsdag, Vaccination og Klasse i Overensstemmelse med Skolens Protokol. En Afskrift af dette Bevis sendes af Skolens Leder til den Skole, i hvilken Barnet efter Angivelsen fremtidig skal undervises; saafremt Skolen ikke kan angives, eller Barnet agtes undervist hjemme, sendes Afskriften til Skolekommissionen paa det paagældende Sted — i København til Skoledirektionen. 18 Maj. Nr. 160.

[2]) Det paahviler den for Barnets Undervisning ansvarlige senest 8 Dage efter Udmeldelsen enten at lade Barnet indskrive til Undervisning i en Folkeskole eller en anerkendt Privatskole eller at afgive den i § 45, Stk. 2, omhandlede Erklæring til Skolekommissionens Formand i den Kommune, hvori han er hjemmehørende — i København Skoledirektionen; det i nærværende Paragraf, Stk. 1, omhandlede Bevis afleveres samtidig til henholdsvis Skolens Leder og Skolekommissionens Formand — i København til Skoledirektionen.

[3]) Finder saadan Anmeldelse ikke Sted, drager Skolekommissionen i den Kommune, hvortil Flytning er sket — i København Skoledirektionen —, Omsorg for, at Barnet opføres paa Forsømmelseslisterne fra 8de Dagen efter dets Udmeldelse af den tidligere Skole at regne, forsaavidt Folkeregisteret paa Forespørgsel bekræfter, at Barnet er tilflyttet Kommunen. Viser det sig, at Barnet ikke er tilflyttet Kommunen, tilbagesendes Beviset til den paagældende Skoleleder i Fraflytningskommunen, der indberetter Sagen til Skolekommissionen.

Kapitel 2.

Andre Bestemmelser.

§ **50**. [1]) En Kommune inddeles som Regel i Skoledistrikter, der kan være større for Hovedskoler og Mellemskoler end for Forskoler og Grundskoler.

Det skal i saa Henseende tilstræbes, at Børnene som Regel i Forskolen og Grundskolen ikke faar mere end 2½ km til

18 Maj. Nr. 160.

Skole og i Hovedskolen og Mellemskolen ikke mere end 3½ km.

Skolekommissionen kan med Kommunalbestyrelsens Samtykke tillade, at Børn søger Skolen i et andet Distrikt end det, hvortil de hører.

[2]) Naar de i Stk. 1 anførte Afstande overskrides, kan Skoledirektionen forlange, at Kommunen drager Omsorg for, at fjernereboende Børn ved Ruteautomobil eller paa anden Maade befordres til Skolen. Indrettes saadan Befordring derefter paa en af Skoledirektionen godkendt Maade, tilskyder Skolefonden Halvdelen af de dertil medgaaende Udgifter; af dette Beløb refunderer Statskassen Halvdelen.

§ **51**. [1]) Det paahviler Kommunen at drage Omsorg for, at alle undervisningspligtige Børn, hvis Forældre ønsker dem indskrevet i Folkeskolen, kan faa fyldestgørende Undervisning.

[2]) Drejer det sig om enkelte Børn fra fjerntliggende og svagt befolkede Dele af Kommunen, hvis Forældre ikke har Evne til at sørge for deres Oplærelse, og Børnene ikke med Rimelighed kan henvises til bestaaende Skoler i Kommunen, maa Kommunalbestyrelsen drage Omsorg for, at Børnene paa anden Maade faar fyldestgørende Undervisning.

Hvis der i saadanne Tilfælde er en Skole i en Nabokommune, til hvilken Børnene med Rimelighed kan henvises, er denne Kommune pligtig at modtage Børnene i Skolen, hvis dette kan ske indenfor Skolens Rammer, uden at Udvidelse enten med Hensyn til Lærerkræfter eller Lokaler bliver nødvendig. Børnenes Hjemstedskommune skal da til Skolekommunen betale en Afgift, svarende til Skolekommunens gennemsnitlige Udgift pr. Barn i den paagældende Skole; denne Afgift fastsættes af Skoledirektionen — forsaavidt angaar Købstadkommunerne udenfor de sønderjydske Landsdele af Undervisningsministeriet.

Kan en saadan Ordning ikke træffes, drager Kommunen efter Forhandling med Forældrene Omsorg for den fornødne Særundervisning for det paagældende Barn. Naar denne Ordning er godkendt af Skoledirektionen (Undervisningsministe-

riet), bidrager Skolefonden med $^1/_3$ af de dertil medgaaende Udgifter; af dette Beløb refunderer Statskassen Halvdelen. Samme Regel følges, naar der paa Grund af et Barns Svagelighed af en Kommune maa indrettes Særundervisning for Barnet. For Københavns Vedkommende afholdes Udgiften med ½ af Kommunen og ½ af Statskassen. Medfører Barnets Helbredstilstand, at det maa tage langvarigt Ophold til Behandling udenfor sin Hjemstedskommune, afholdes Udgiften til Særundervisning af Hjemstedskommunen med Tilskud af Skolefonden efter de ovenfor givne Regler. 18 Maj. Nr. 160.

§ **52**. [1]) Naar et Barn tilhører Folkekirken, kan dets Forældre ved et Skoleaars Begyndelse skriftligt til Skolekommissionen — i København Skoledirektionen — erklære, at de ønsker selv at sørge for Barnets Undervisning i Kristendomskundskab, og Barnet fritages da for Skolens Kristendomsundervisning, naar en af Folkekirkens Præster erklærer, at han overtager Tilsynet med Barnets Undervisning i Kristendomskundskab. Samlever Forældrene i Ægteskab, skal Erklæringen om Barnets Fritagelse for Kristendomsundervisning i Skolen være underskrevet af dem begge i Forening.

[2]) Børn, der ikke tilhører Folkekirken, skal, naar Forældrene forlanger det, fritages for Deltagelse i Skolens Kristendomsundervisning, og Tilsynet med deres religiøse Opdragelse paahviler derefter, naar Børnene tilhører et Trossamfund udenfor Folkekirken, dette Trossamfund. Det paahviler dog Forældre eller Værge at drage Omsorg for, at Barnet, hvad enten det tilhører et Trossamfund eller ikke, ikke savner Oplysning om de almindelige Regler for Livet i et ordnet Samfund. Forsømmes Barnet i saa Henseende, maa Skolen give det den fornødne Undervisning.

§ **53**. Hvis en fastansat Lærer eller Biskolelærer, hvem det paahviler at undervise i Kristendomskundskab, ønsker sig fritaget for at meddele denne Undervisning og derom indsender motiveret Andragende til Skolekommissionen — i København Skoledirektionen —, skal denne, hvis Sagen ikke kan ordnes paa tilfredsstillende Maade ved Ombytning af Timer mellem Skolens Lærere, overdrage Kristendoms-

18 Maj. Nr. 160.

undervisningen til en af Skoledirektionen — for Købstæder udenfor de sønderjydske Landsdele af Kommunalbestyrelsen — godkendt Person for et Honorar, der skal svare til Lærerens samlede Lønning pr. Undervisningstime.

Honoraret udredes af Læreren.

§ **54**. Med Hensyn til Børn af Medlemmer af Trossamfund udenfor Folkekirken, hvis Lære gør Afvigelser fra de i denne Lov indeholdte Bestemmelser til en Samvittighedssag for Forældrene, kan Undervisningsministeren efter indhentet Erklæring fra de stedlige Skolemyndigheder tillade Afvigelser fra Lovens Bestemmelser om Undervisningens Ordning paa nærmere fastsatte Betingelser.

For Københavns Vedkommende træffes saadan Bestemmelse af Skoledirektionen efter nærmere af Undervisningsministeren givne Regler.

§ **55**. Tiden for Konfirmationsforberedelsen fastsættes udenfor København ved Forhandling mellem Skolekommissionen og Præsterne i Kommunen, i København ved Forhandling mellem Skoledirektionen og Provsterne. I denne Forhandling deltager alle Lederne af offentlige og private Skoler i Kommunen. Den fornødne Tid til Konfirmationsforberedelse skal sikres denne, og ved Fastlæggelse af Tiden bør det iagttages, at Skolens Arbejde lider mindst muligt Afbræk.

§ **56**. [1]) Ved enhver Skole, der underviser Børn over 12 Aar, skal der inden 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden være indrettet en Gymnastiksal med tilhørende Omklædningsværelser og Badeindretning, hvorhos enten Legepladsen skal udvides til en saadan Størrelse, at den kan anvendes til Boldspil, eller Adgang paa anden Maade skaffes Børnene til at øve Idræt; Planer og Tegninger til Gymnastiksale skal forelægges Undervisningsministeriet til Godkendelse.

[2]) Før Undervisningen i Gymnastik — Skolestuegymnastik dog undtagen — skal hvert Barn i Hovedskolen, Mellemskolen eller de dertil svarende Klasser af den udelte Landsbyskole foretage Omklædning, og Øvelserne skal foregaa i Gymnastikdragt.

En saadan skal som Regel anskaffes, renholdes og ved- 18 Maj.
ligeholdes af Forældrene, men skal stilles til Raadighed af Nr. 160.
Kommunen for de Børn, hvis Forældre forlanger det.

[3]) I enhver Kommune skal der inden 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning udlægges en bekvemt beliggende større Plads til Lege og Boldspil samt anden Idræt for Skolerne og den voksne Ungdom; Pladsen skal have en til Formaalet passende Form og være tilbørlig afvandet og planeret.

[4]) Fritagelse for Opfyldelsen af de i denne Paragraf, Stk. 1 og 3, nævnte Pligter kan kun indrømmes en Kommune, naar Kommunalbestyrelsen overfor Undervisningsministeren godtgør, at der paa anden Maade er sikret Skolernes Elever og den voksne Ungdom Adgang til en passende Gymnastiksal eller Idrætsplads.

§ **57**. [1]) Intet skolepligtigt Barn maa anvendes til erhvervsmæssigt Arbejde forud for Skoletiden paa de Dage, det skal gaa i Skole.

[2]) Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt efter Forhandling med Skolekommissionen, Forældreraadene ved Kommunens Skoler og Fælleslærerrraadet udfærdige en Vedtægt, der fastsætter Regler for Anvendelse af skolepligtige Børn til erhvervsmæssigt Arbejde efter de i Lov Nr. 145 af 18. April 1925 § 13 givne Regler.

[3]) Ved erhvervsmæssigt Arbejde forstaas i denne Lov Arbejde mod Vederlag udenfor Barnets Hjem.

[4]) Overtrædelse af de i denne Paragraf fastsatte Bestemmelser behandles som Skoleforsømmelser i Overensstemmelse med Reglerne i § 48.

§ **58**. [1]) Omrejsende Personer, der ønsker at give Forestillinger eller udøve nogen anden Virksomhed, hvortil Politiets Tilladelse udkræves, og som medfører Børn i den undervisningspligtige Alder, skal for Politimesteren fremlægge en ikke over et Aar gammel Bevidnelse fra Skolekommissionen — for København Skoledirektionen — paa deres Hjemsted om, at de paagældende Børn modtager en efter deres Alder forsvarlig Undervisning; forelægges en saadan

18 Maj. Nr. 160.

Bevidnelse ikke Politimesteren, sender denne Meddelelse herom til Skolekommissionen paa Hjemstedet.

[2]) Har en saadan Person ikke noget fast Hjemsted, eller drejer det sig om andre omrejsende, skal de ved Skoleaarets Begyndelse overfor Skolekommissionen paa det Sted, hvor de opholder sig, gøre Rede for Børnenes Undervisningsforhold.

§ **59**. [1]) I enhver Skole skal der inden 2 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden være indlagt Vand med Haner til Haandvask.

[2]) Skoledirektionen kan efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen paabyde foretaget saadanne Ændringer ved Skolernes Toiletter, at disse kommer i en sundhedsmæssigt tilfredsstillende Stand; det skal i saa Henseende tilstræbes, at der, samtidig med at det i Stk. 1 omhandlede Vandindlæg finder Sted, indrettes Vandklosetter.

[3]) Det kan forlanges, at Børnene benytter Skiftesko i Undervisningstimerne; det paahviler Kommunen at anskaffe Skiftesko til de Børn, hvis Forældre ønsker det.

[4]) Er der til Kommunens Skolevæsen knyttet Skolelægeordning, Skoletandpleje, Skolebespisning eller Skolebadning, optages de nærmere Bestemmelser herom paa Skoleplanen.

§ **60**. [1]) Benyttelse af en Skoles Lokaler til andet Formaal end Skolens Undervisning maa kun ske i det Omfang, hvori det er foreneligt med Skolens Tarv.

Bestemmelse i saa Henseende træffes af Kommunalbestyrelsen efter Indstilling af Skolekommissionen, der forinden skal indhente Lærerraadets Erklæring; opstaar der Spørgsmaal om, hvorvidt Brugen af Skolelokaler strider imod Skolens Tarv, skal Sagen forelægges Skoledirektionen, forsaavidt angaar Købstadkommunerne udenfor de sønderjydske Landsdele Undervisningsministeriet, til endelig Afgørelse.

[2]) Alle Lokaler, til hvis Opførelse der er givet Statstilskud i Henhold til nærværende Lovs § 63, skal af Kommunalbestyrelsen stilles til Raadighed for Undervisning og Oplysning, der tilbydes Kommunens Beboere, efter Regler, der fastsættes af Undervisningsministeren.

§ **61**. [1]) De til Opførelse af Skolebygninger, Gymnastikhuse og Lærerboliger samt til Anlæg af Haver for Lærerne, Lege- og Gymnastikpladser, Idrætspladser og Skolehaver fornødne Grundstykker kan erhverves ved Ekspropriation; hvor der i en Kommune endnu findes uudskiftet Fællesjord, kan de fornødne Arealer heraf fordres udlagt uden Vederlag. 18 Maj. Nr. 160.

[2]) Ekspropriation foretages i Landkommunerne efter de Regler, som maatte indeholdes i Kommunens Bygningsreglement eller Vejvedtægt om Afstaaelse af Grund til Veje.

I Landkommuner, for hvilke ingen saadanne Bestemmelser er stadfæstet, foretages Ekspropriationen af en Landvæsenskommission, der i Overværelse af et Medlem af Skoledirektionen træffer Afgørelse af, hvilke Grundstykker Ekspropriationen skal omfatte; forsaavidt Forlig om disses Afstaaelse ikke kan opnaas, skal Erstatningen fastsættes af de i Henhold til Lov Nr. 108 af 3. April 1925 § 22 beskikkede Jordboniteringsmænd efter de i den nævnte Lovs §§ 24—26 og § 28 i øvrigt indeholdte Regler om Vurderingers Foretagelse og om Omvurderinger.

[3]) For Københavns Vedkommende foretages Ekspropriationen efter de i Lov om Gader, Veje og Vandløb i København af 14. December 1857 § 10, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 § 2, givne Regler.

[4]) I Købstadkommuner foretages Ekspropriationen efter Reglerne i § 23 i Købstadkommunalloven af 25. Marts 1933, dog at Ekspropriationen i Købstæder, for hvilke der ikke er stadfæstet Vedtægtsbestemmelser om Taksation ved Afstaaelse af Grunde til Gader og Veje, foretages efter de foran for København angivne Regler, men saaledes, at 2 Medlemmer af Vurderingskommissionen udnævnes af Retskredsens Civildommer i Stedet for af Præsidenten i Københavns Byret.

§ **62**. Alle med Skolevæsenets Ordning og Drift forbundne Udgifter afholdes af Kommunen, forsaavidt der ikke i Henhold til Lovgivningen er udtrykkelig Hjemmel for, at Udgiften helt eller delvis paahviler Staten, Skolefonden eller andre.

18 Maj. Nr. 160.

§ **63**. [1]) Til Hjælp til Dækning af de aarlige Udgifter, der i Medfør af nærværende Lov maatte blive paaført Kommuner udenfor København, Frederiksberg og Gentofte til Forrentning og Afbetaling af Laan i Anledning af Opførelse af nye eller Tilbygning til ældre Skolebygninger, giver Staten et Tilskud af indtil Halvdelen af den aarlige Ydelse, dog ikke ud over et samlet Beløb af 900 000 Kr. aarlig.

Tilskuddet ydes efter følgende Regler:

a) Til den enkelte Skole gives ikke Tilskud i Forhold til et højere Beløb end 35 000 Kr.

b) Tilskuddet gives i Forhold til følgende Beløb efter Byggearbejdets Art og Omfang:

Til Gymnastiksal med Inventar ikke over.	16 000 Kr.
- Idrætsplads ikke over.....	1 500 —
- Sløjdlokale med Inventar ikke over...	6 000 —
- Skolekøkken med Inventar ikke over	6 000 —
- Skolelokale med Inventar ikke over ..	5 000 —
- Skolehave ikke over.....	500 —

[2]) Det er en Betingelse for disse Tilskud, at Arbejdet er paabegyndt efter 1. December 1936 og fuldført inden 1. April 1946.

[3]) De Laan, der optages til Dækning af de i Stk. 1 omhandlede Udgifter, skal være afsluttet paa saadanne Vilkaar, at de er tilbagebetalt i et Tidsrum af højst 28 Aar og afdrages med $^1/_{28}$ aarligt.

[4]) De nærmere Regler om Tilskuddets Beregning og Udbetaling fastsættes af Undervisningsministeren.

§ **64**. [1]) Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1938.

[2]) De i denne Lov, §§ 2, 3, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 og 26, fastsatte Bestemmelser skal gennemføres senest ved den i Aaret 1943 stedfindende Skoleplansrevision, der skal være fuldendt inden 1. April 1948, saaledes at alle Folkeskoler fra dette Tidspunkt at regne opfylder Betingelserne efter nærværende Lov.

Undervisningsministeren er bemyndiget til at fastsætte de fornødne Overgangsbestemmelser.

[3]) Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Lov om Ophævelse af § 242 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930. 18 Maj. Nr. 161.

§ **1**. I Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 sker følgende Ændring:

§ 242 udgaar.

§ **2**. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 21. 885. Udg. 31. Maj.

Lov om Ændring af § 235 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930. 18 Maj. Nr. 162.

§ **1**. I Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 (Lovsaml. A. 1930 pag. 406) sker følgende Ændring:

§ 235 affattes saaledes:

»[1]) Med Bøde straffes den, der paa forargelig Maade reklamerer for eller udbyder til Salg Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab. Paa samme Maade straffes den, der uden udtrykkelig Anmodning udsender Reklamer for saadanne Genstande eller Stoffer til Personer, der ikke driver lovlig Handel med disse.

[2]) Saadanne Genstande eller Stoffer maa kun forhandles, saafremt de er godkendt af Justitsministeren efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen. Justitsministeren kan om fornødent, efter Forhandling med Handelsministeren, fastsætte Priserne, som skal være tydeligt angivet paa Emballagen. De omhandlede Genstande og Stoffer maa kun forhandles fra Apoteker eller fra Udsalgssteder, der er godkendt af Embedslægen efter Forhandling med Politiet. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøde.«

§ **2**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1937.

Lov-Tid. A. Nr. 21. 886. Udg. 31. Maj.

Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m. 18 Maj. Nr. 163.

§ **1**. [1]) En svanger Kvinde kan faa sit Svangerskab afbrudt i følgende Tilfælde:

18 Maj. Nr. 163.

1) Naar Svangerskabets Afbrydelse er nødvendig for at afværge alvorlig Fare for Kvindens Liv eller Helbred.

2) Naar Kvinden er blevet besvangret under saadanne Omstændigheder, som omhandles i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 210 eller § 210, jfr. § 212, samt naar Svangerskabet skyldes Krænkelse af Kvindens Kønsfrihed under saadanne Omstændigheder, der omhandles i Straffelovens §§ 216—223 eller disse Paragraffer sammenholdt med § 224.

3) Naar der er nærliggende Fare for, at Barnet paa Grund af arvelige Anlæg vil blive lidende af Sindssygdom, Aandssvaghed, andre svære mentale Forstyrrelser, Epilepsi eller alvorlig og uhelbredelig legemlig Sygdom.

[2]) Afbrydelse af Svangerskab maa, naar der ikke er alvorlig Fare for Kvindens Liv eller Helbred, normalt ikke foretages efter Udløbet af den 3die Svangerskabsmaaned.

[3]) Skyldes Svangerskabet Krænkelse af Kvindens Kønsfrihed under saadanne Omstændigheder, som omhandles i Straffelovens § 216, § 217, Stk. 2, § 218 og § 221 eller disse Paragraffer sammenholdt med § 224, maa Afbrydelse af Svangerskab ikke finde Sted, medmindre der er sket Anmeldelse til Politiet om Forbrydelsen, og Anmeldelsen — efter stedfunden Politiundersøgelse — ikke er afvist som urigtig.

§ **2**. Er Faren for Kvindens Liv eller Helbred ikke begrundet i Sygdom, maa Svangerskabsafbrydelse i Medfør af Bestemmelserne i § 1, Stk. 1, Pkt. 1, ikke finde Sted, medmindre følgende Betingelser er nøje iagttaget:

1) Der skal foreligge Attestation fra en af de i § 9 omhandlede Klinikker om, at der er givet hende, eventuelt tillige Indehaveren af Forældremyndigheden eller Værgen, fuld Oplysning dels om Farerne ved og de mulige Følger af en Svangerskabsafbrydelse, dels om den Bistand og de Hjælpemidler af økonomisk og lægelig Art, der staar til Raadighed for hende selv eller til Hjælp ved Forsørgelse af det ventede Barn, saafremt hun gennemfører Svangerskabet.

2) Er Kvinden under 18 Aar eller umyndiggjort i personlig Henseende, maa Indehaveren af Forældremyndigheden, henholdsvis Værgen samtykke i Svangerskabsafbrydelsen.

18 Maj. Nr. 163.

3) Er Kvinden over 18 Aar, men under 21 Aar, maa hendes Værge samtykke i Svangerskabsafbrydelsen. Ønsker hun ikke at søge Bistand hos sin Værge, og er hun ikke umyndiggjort i personlig Henseende, kan Samtykke meddeles af en hertil efter Indstilling fra det sociale Udvalg beskikket særlig Værge.

4) Er Kvinden paa Grund af Sindssygdom, Aandssvaghed eller af andre Aarsager ude af Stand til at forstaa Betydningen af Indgrebet, kan Begæringen om dettes Foretagelse fremsættes af en hertil efter Indstilling af det sociale Udvalg beskikket særlig Værge eller, forsaavidt hun er inddraget under Forsorg af en Statsanstalt eller en i Henhold til § 67 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg godkendt Anstalt, af Anstaltlederen. Fremsættes Begæringen, kan Indgrebet foretages, uden at der foreligger Attestation fra en af de i § 9 omhandlede Klinikker, jfr. Punkt 1.

5) Er Kvinden gift og samlever med sin Ægtefælle, skal der gives denne Lejlighed til at udtale sig, medmindre særlige Omstændigheder taler derimod.

§ **3.** [1]) Afbrydelse af Svangerskab maa kun foretages af en autoriseret Læge efter Samraad med en anden autoriseret Læge, i Almindelighed Kvindens sædvanlige Læge.

[2]) Afbrydelse af Svangerskab maa kun finde Sted paa et af Statens eller Kommunernes Sygehuse eller paa et privat Sygehus, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilket Patienter indlægges for offentlig Regning.

§ **4.** De i § 3 nævnte Læger samt Personalet ved de i § 3 nævnte Sygehuse og de i § 9 omhandlede Klinikker er under Ansvar efter Borgerlig Straffelov § 263, jfr. § 275, forpligtet til at iagttage Tavshed om de Privatlivet tilhørende Forhold, som de i Anledning af Spørgsmaalet om Svangerskabsafbrydelse maatte erfare eller faa Formodning om, medmindre de ifølge Lovgivningen er forpligtet til at udtale sig, eller medmindre de handler i berettiget Varetagelse af almen Interesse eller af eget eller andres Tarv.

§ **5.** Den, som til Brug ved Afgørelse af, om Betingelserne for Svangerskabsafbrydelse foreligger, bevidner noget,

18 Maj. Nr. 163.

hvorom han intet Kendskab har, eller forsætlig afgiver urigtige Oplysninger, straffes efter Reglerne i Borgerlig Straffelov § 162.

§ **6.** [1]) *En Kvinde*, der selv afbryder sit Svangerskab eller lader det afbryde af en Person, der ikke er autoriseret Læge, straffes, selv om de i § 1 foreskrevne Betingelser for lovlig Svangerskabsafbrydelse er til Stede, med Hæfte indtil 3 Maaneder. Afbryder hun sit Svangerskab, eller lader hun det afbryde vidende om, at Betingelserne for lovlig Svangerskabsafbrydelse ikke er til Stede, er Straffen Fængsel indtil 3 Maaneder. Paatale kan ikke finde Sted, naar der er forløbet 2 Aar efter Svangerskabsafbrydelsen. Forsøg med utjenlige Midler straffes ikke. Under særlig formildende Omstændigheder kan Straffen bortfalde.

[2]) Fremkommer der under en Sag, der er rejst til Straf for ulovlig Svangerskabsafbrydelse eller Forsøg derpaa mod en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde eller hendes Medhjælpere, saadanne Oplysninger, at det maa anses for godtgjort, hvem der har besvangret hende, straffes denne med Fængsel indtil 1 Aar, under formildende Omstændigheder med Hæfte, saafremt det godtgøres, at han trods Henvendelse fra Kvindens Side om Støtte af personlig eller økonomisk Art har undladt at yde hende en efter Forholdene rimelig Støtte og Bistand, og denne Undladelse har været af afgørende Betydning for hendes Beslutning om at afbryde Svangerskabet.

[3]) *En autoriseret Læge*, der afbryder et Svangerskab eller yder Bistand hertil, vidende om, at de i § 1 foreskrevne Betingelser for lovlig Svangerskabsafbrydelse ikke er til Stede, straffes med Fængsel indtil 2 Aar. Under skærpende Omstændigheder, særlig naar Handlingen er foretaget for Vindings Skyld, eller hvis den har medført Kvindens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, er Straffen Fængsel indtil 4 Aar. Finder en efter § 1 lovlig Svangerskabsafbrydelse Sted uden Iagttagelse af Forskrifterne i §§ 2 og 3, er Straffen Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder eller under formildende Omstændigheder Bøde. Afbrydes et Svanger-

skab uden Kvindens Samtykke, er Straffen Fængsel fra 2 til 12 Aar. 18 Maj. Nr. 163.

[4]) *Den, som uden at være autoriseret Læge* afbryder et Svangerskab eller yder Bistand hertil, straffes med Fængsel indtil 4 Aar. Under skærpende Omstændigheder, særlig naar Handlingen er foretaget for Vindings Skyld, eller hvis den har medført Kvindens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, er Straffen Fængsel indtil 8 Aar. I Gentagelsestilfælde, eller saafremt Gerningsmanden har handlet uden Kvindens Samtykke, er Straffen Fængsel fra 2 til 12 Aar.

§ **7**. Den, der ved ulovlig Tvang, jfr. Borgerlig Straffelovs § 260, eller ved Trusler om økonomisk Tab eller om Forringelse af Stilling i personlig, familie- eller samfundsmæssig Henseende eller ved Løfte om Belønning formaar en svanger Kvinde, der ønsker at gennemføre sit Svangerskab, til at lade dette afbryde, straffes, selv om Afbrydelsen finder Sted under Iagttagelse af de herom givne Regler, med Fængsel indtil 2 Aar; Straffen er dog Fængsel indtil 4 Aar, saafremt Afbrydelsen foretages af en Person, der ikke er autoriseret Læge.

§ **8**. Udgifterne i Anledning af Svangerskabsafbrydelse afholdes af paagældende selv. Hvis hun ikke har Midler hertil, afholdes Udgifterne af Statskassen eller, forsaavidt hun er inddraget under en af de i § 66 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 nævnte Forsorgsgrene, af vedkommende Anstalt.

§ **9**. [1]) Paa Klinikker, der oprettes ved det offentliges Foranstaltning, skal Personer af begge Køn have Adgang til rigtig og forsvarlig Vejledning i Seksualhygiejne, hvorhos der skal gives svangre Kvinder Raad og Vejledning med Hensyn til deres Svangerskab, derunder om den Bistand og de Hjælpemidler af økonomisk og lægelig Art, der under Svangerskabet og efter Fødselen staar til Raadighed for dem selv eller til Hjælp ved Forsørgelse af det ventede Barn.

[2]) Saafremt en svanger Kvinde, der ønsker sit Svangerskab afbrudt, af egen Drift eller efter Henvisning af det sociale Udvalg eller af andre henvender sig til en saadan Kli-

18 Maj. Nr. 163.

nik, paahviler det denne at optage Forhandlinger med hende paa Grundlag af de Oplysninger, som Klinikken, eventuelt efter at have sat sig i Forbindelse med det sociale Udvalg, efter et Skøn i hvert enkelt Tilfælde finder det fornødent at indhente. Under Forhandlingerne skal Klinikken dels søge at afholde hende fra overilede Skridt, dels give hende Vejledning om den Bistand og de Hjælpemidler, der staar til Raadighed, saafremt hun gennemfører Svangerskabet, samt fuld Oplysning om Farerne ved og de mulige Følger af en Svangerskabsafbrydelse, eventuelt tillige om de herom gældende Straffebestemmelser.

[3]) I de Tilfælde, hvor det ifølge Bestemmelserne i § 2 er nødvendigt, at der foreligger Attestation om, at der er forhandlet med Kvinden, for at Svangerskabsafbrydelse kan finde Sted, er Klinikken efter Forhandlingernes Afslutning pligtig at udstede saadan Attestation.

[4]) Det paahviler de sociale Udvalg at meddele Klinikkerne de af disse begærede Oplysninger om Kvinder, der har rettet Henvendelse til Klinikkerne angaaende Afbrydelse af deres Svangerskab.

§ **10**. [1]) Det paahviler Amterne at drage Omsorg for, at de i § 9 omhandlede Klinikker oprettes i fornødent Omfang inden den 1. April 1938 i Tilknytning til offentlige Sygehuse, jfr. § 3, Stk. 2. I København paahviler denne Pligt Magistraten.

[2]) Skønner Justitsministeren, at der i en Kommune er Trang til Oprettelse af en saadan Klinik, kan han paalægge Amtet — i København Magistraten — at afhjælpe Mangelen.

§ **11**. Konsultationsvirksomheden paa de i § 9 omhandlede Klinikker udøves af autoriserede Læger, der assisteres af autoriserede Sygeplejersker.

§ **12**. Udgifterne ved Klinikkernes Indretning og Drift fordeles efter Udløbet af hvert Regnskabsaar, efter at være godkendt af Amtmanden, paa Amtsraadskredsen og de i Forbindelse med denne staaende Købstæder og Flækker efter Folketal. Paa Bornholm paahviler Udgifterne den for Øens Købstæder og Landdistrikter fælles Repartitionsfond,

og i København afholdes de af Stadens Kasse. Statskassen godtgør Kommunerne Halvdelen af de paagældende Udgifter. 18 Maj. Nr. 163.

§ **13**. [1]) Justitsministeren fastsætter nærmere Regler til Lovens Gennemførelse.

[2]) Overtrædelse af de af Justitsministeren i Medfør af denne Paragraf givne Forskrifter til Gennemførelse af de i §§ 1—4 givne Regler straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder.

§ **14**. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 21. 887—90. Udg. 31. Maj.

Lov om Hunde.

18 Maj. Nr. 164.

§ **1**. [1]) Besidderen af en Hund skal anmelde den, inden den er 4 Maaneder gammel, eller inden 14 Dage, efter at han har erhvervet den, eller efter at han er tilflyttet Kommunen. Anmeldelse skal endvidere finde Sted inden 14 Dage, naar der indtræder Forandringer med Hensyn til Afgiftspligten, herunder dog ikke indbefattet Forandringer vedrørende Hundens Højde. Ved Anmeldelsen skal der gives Oplysning om ethvert Forhold, som har Betydning for Afgørelsen af Spørgsmaalet om Afgiftspligten og dennes Omfang, samt — forsaavidt angaar Hunde, der er overflyttet fra en anden Kommune — om, hvorvidt der tidligere af Politiet i Medfør af § 13 er givet Paalæg om, at Hunden skal holdes bundet eller indelukket eller forsynet med forsvarlig Mundkurv. Anmeldelsen sker i København, Frederiksberg, Købstæderne, Flækkerne og Marstal for Politiet, paa Landet for Sognefogeden. Saafremt en anmeldt Hund overflyttes til en anden Kommune, er den hidtidige Besidder pligtig at afmelde den for Politiet, henholdsvis Sognefogeden.

[2]) Erhvervsmæssigt opdrættede Hunde skal dog først anmeldes, naar de er 6 Maaneder gamle, saafremt de indtil dette Tidspunkt stadig er i Opdrætterens Besiddelse.

[3]) Ved Anmeldelsen indføres Hunden i en dertil indrettet Protokol, hvorhos der tildeles den et med Aarstal og Hundens Nummer i Protokollen forsynet Tegn. Besidderen skal i

18 Maj. Nr. 164. hvert Aars Januar Maaned forny Tegnet, der skal bæres af Hunden anbragt paa et Halsbaand.

§ **2.** [1]) I København og Frederiksberg udgør Hundeafgiften 10 Kr. aarlig for Hunde, der maalt med Stangmaal har en Højde fra Fodsaalernes Plan til Skulderbladets Overside af ikke over 42 cm, og 20 Kr. aarlig for større Hunde. Afgiften kan af Kommunalbestyrelsen forhøjes indtil henholdsvis 20 og 40 Kr. aarlig. Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af Forhøjelsen maa foreligge inden 3 Maaneder før den 1. Januar, fra hvilken Forhøjelsen skal træde i Kraft. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at Afgiften for Hunde, der holdes ved ensomt beliggende Steder, skal nedsættes eller bortfalde.

[2]) Holdes der i samme Husstand mere end een afgiftspligtig Hund, svares der dobbelt Afgift af dem alle.

[3]) Afgiften tilfalder Kommunen, der afholder Udgifterne til Tegn, Protokoller og lignende. I København bliver dog 10 pCt. af Afgiften at stille til Raadighed for Politidirektøren for efter dennes Skøn at anvendes til tilsvarende Formaal, som udenfor København fyldestgøres gennem Politikassernes Midler.

§ **3.** [1]) I Købstæderne og Flækkerne samt Marstal udgør Hundeafgiften 10 Kr. aarlig for Hunde, der maalt paa den i § 2 angivne Maade har en Højde af ikke over 42 cm, og 20 Kr. aarlig for større Hunde. Afgiften kan af Byraadet forhøjes indtil henholdsvis 15 og 30 Kr. aarlig. Byraadets Vedtagelse af Forhøjelsen maa foreligge inden 3 Maaneder før den 1. Januar, fra hvilken Forhøjelsen skal træde i Kraft. Byraadet kan bestemme, at Afgiften for Hunde, der holdes ved ensomt beliggende Steder, skal nedsættes eller bortfalde.

[2]) Holdes der i samme Husstand mere end een afgiftspligtig Hund, svares der dobbelt Afgift af dem alle.

[3]) Af Afgiften tilfalder 2 Kr. for hver Hund Politikassen, som afholder Udgifterne til Tegnene, medens den øvrige Del af Afgiften tilfalder Kommunen, der afholder Udgifterne til Protokoller og lign.

18 Maj. Nr. 164.

§ **4.** [1]) Hvor der i en Husstand paa Landet kun holdes een Hund, er den afgiftsfri.

[2]) Holdes der i samme Husstand to Hunde, svares der Afgift af dem begge. Afgiften udgør 3 Kr. aarlig for Hunde, der maalt paa den i § 2 angivne Maade ikke er højere end 42 cm, og 5 Kr. aarlig for større Hunde; dog svares der dobbelt Afgift af den ene Hund, og den dobbelte Afgift erlægges, saafremt Hundene har forskellig Størrelse, altid af den over 42 cm. Holdes der i samme Husstand mere end to Hunde, betales der 10 Kr. for hver overskydende Hund uanset Størrelsen.

[3]) Forsaavidt angaar bymæssigt bebyggede Dele af Landkommuner, kan Sogneraadet beslutte, at Bestemmelserne i § 3, Stk. 1, 1ste Pkt., kommer til Anvendelse; med Amtsraadets Samtykke kan Sogneraadet tillige beslutte, at Bestemmelserne i § 3, Stk. 1, 2det Pkt., og Stk. 2, kommer til Anvendelse. Afgørelsen maa foreligge inden 3 Maaneder før den 1. Januar, fra hvilken Bestemmelsen skal træde i Kraft.

[4]) Afgiften med Fradrag af Udgifterne til Tegn, Protokoller og lign. tilfalder Kommunekassen.

[5]) Det paahviler Sognefogeden at føre Tilsyn med Lovens Overholdelse og at anmelde Overtrædelser til Politimesteren. For dette Tilsyn tilkommer der Sognefogeden for hver anmeldt Hund, jfr. § 1, Stk. 3, et aarligt Vederlag af 1 Kr., der udredes af Kommunekassen. For Gentofte Kommune og andre meget store Landkommuner kan Justitsministeren efter Andragende fra Kommunalbestyrelsen fastsætte andre Regler om Tilsynet.

§ **5.** [1]) Hunde, der er under 4 Maaneder gamle, samt Hunde, der bestandig, naar de ikke er forspændt som Trækdyr, holdes indelukket paa afspærret Plads, er fritaget for Afgift og medregnes ikke ved dennes Fastsættelse. Det samme gælder erhvervsmæssigt opdrættede Hunde, der forbliver i Opdrætterens Besiddelse, indtil de er 6 Maaneder gamle, Hunde, der er dresseret til Førerhunde, og som besiddes af blinde Personer, der ikke holder mere end een

18 Maj. Nr. 164.

Hund, samt Hunde, der er dresseret til Rottejagt, og som besiddes af Personer, der ernærer sig ved Udryddelse af Rotter under Anvendelse af Hunde, forudsat at Hundene, naar de ikke anvendes til Rottejagt, holdes indelukket paa afspærret Plads.

[2]) Københavns Magistrat og udenfor København Kommunalbestyrelsen kan efter Ansøgning i det enkelte Tilfælde indrømme Nedsættelse eller Eftergivelse af Afgiften, hvor Omstændighederne særlig taler derfor, saasom for blinde, døve og enligt stillede gamle Personer.

§ **6**. [1]) Regnskabsaaret for Hundeafgiften er Kalenderaaret. Hundeafgiften for tidligere tilmeldte afgiftspligtige Hunde forfalder til Betaling den 1. Januar. I øvrigt forfalder Hundeafgiften eller Forhøjelser af denne til Betaling ved Udløbet af den for Anmeldelsen foreskrevne Frist. Afgiften erlægges under eet for hele det paagældende Regnskabsaar; den kan ikke fordres opkrævet. Politiet eller Sognefogeden kan, naar Afgiftens Størrelse er afhængig af Hundens Højde, fordre Hunden fremstillet for sig, saaledes at der, hvis denne Fordring ikke efterkommes, bliver at svare Afgift som for en stor Hund.

[2]) Hvis en afgiftspligtig Hund i Regnskabsaarets Løb overflyttes til en anden Kommune, bliver der ikke at svare nogen Afgift af Hunden paa det nye Sted for det paagældende Regnskabsaar.

[3]) Indtræder Pligten til at svare Afgift i Regnskabsaarets sidste Halvdel, svares der for det paagældende Aar kun Halvdelen af Afgiften.

§ **7**. Justitsministeren kan udfærdige nærmere Bestemmelser om Oppebørsel af Hundeafgiften.

§ **8**. Saafremt skyldig Hundeafgift ikke fuldstændig kan erholdes ved Udpantning, kan Hunden ved Politiets eller Sognefogedens Foranstaltning aflives paa Kommunens Bekostning.

§ **9**. Det er forbudt at holde Hund paa Steder, hvor der ikke er Beboelse, saasom i Kolonihaver, medmindre Politiet meddeler Tilladelse dertil. Saadan Tilladelse kan kun gives,

naar der skønnes at være Sikkerhed for, at Hunden vil blive passet forsvarligt, og Tilladelsen kan til enhver Tid tilbagetages. 18 Maj. Nr. 164.

§ **10.** [1]) I Byer og Omraader med bymæssig Bebyggelse er det forbudt at lade Hunde færdes paa Gader, Veje, Stier eller Pladser m. v., der er aabne for almindelig Færdsel, uden at de enten føres i Baand eller er i Følge med en Person, som har fuldt Herredømme over dem. En Hund anses ikke for at være under Ledsagelse, fordi den er under Tilsyn fra Besidderens Bolig eller Forretningslokale. Føres Hunde i Baand, skal dette være saa kort, at Hunden holdes tæt ind til Ledsageren. Saafremt Hunde paa de nævnte Steder færdes løse uden at være i Følge med en Person, der har fuldt Herredømme over dem, lader Politiet dem optage og underretter Besidderen. Bærer Hunden ikke Hundetegn, fremlyses den. Hvis Besidderen ikke inden 3 Døgn efter henholdsvis Underretning og Fremlysning indløser Hunden ved at betale de Udgifter, som Optagelsen har foranlediget, lader Politiet den dræbe. Skønner Politiet, at Fremlysningen af en optaget Hund, der ikke bærer Hundetegn, vil overstige dens Værdi, kan Hunden 3 Døgn efter Optagelsen dræbes uden Fremlysning.

[2]) I Politivedtægterne kan der optages Bestemmelse om, at Hunde paa de i Stk. 1 nævnte Steder altid skal føres i Baand, ligesom det af Færdselshensyn kan bestemmes, at Hovedregelen i Stk. 1, 1ste Pkt., udenfor de dèr nævnte Omraader skal komme til Anvendelse for bestemt angivne Veje eller Ejendomme.

[3]) Udenfor København, Frederiksberg og Gentofte samt Købstæder med over 15 000 Indbyggere skal Schæferhunde, Dobermannpinschere, Rottweilere, Buldogge, Boksere, Newfoundlændere, Sct. Bernhardshunde, Grand Danois'er, Leonbergere, skotske Hyrdehunde, Broholmere, Mynder, Dalmatinere, Hønsehunde (tysk Korthaar, Pointer, Setter, Griffon), Krydsninger af disse Racer samt enhver større Hund, der efter sin Race eller sin Karakter kan sidestilles med de nævnte Hunde, føres i Baand eller holdes indelukket eller forsvarligt

18 Maj. bundet i den Tid, da det udendørs Arbejde efter Egnens
Nr. 164. Skik og Brug er indstillet fra dets Ophør om Aftenen til dets Begyndelse om Morgenen. Bestemmelsen gælder ikke Hunde, der benyttes af Politiet, Hæren, Skov- og Jagtbetjente, Vagtselskaber og lign., eller Jagthunde, der af en Person, der har fuldt Herredømme over dem, anvendes til Jagt indenfor den i Jagtloven fastsatte Jagttid.

[4]) Udenfor Byer og Omraader med bymæssig Bebyggelse paahviler det i Tiden fra 15. Marts til 15. September Besidderen af en Hund — under det særlige i § 16 angivne Ansvar — at drage Omsorg for, at den ikke strejfer om.

[5]) Under ganske særlige Omstændigheder kan Politiet tillade, at Bestemmelserne i Stk. 1, 1ste Pkt., og Stk. 3 samt i de i Medfør af Stk. 2 udfærdigede Politivedtægter fraviges for et begrænset Tidsrum.

§ **11**. Forstyrrer en Hund de omboendes Ro ved gentagen eller vedholdende Gøen eller Tuden, og der indgives Klage derover til Politiet, giver dette Besidderen Paalæg om at holde Hunden indelukket eller, hvis denne Foranstaltning ikke hjælper, eller Hunden allerede holdes indelukket, at lade den fjerne. Justitsministeren kan, forsaavidt det drejer sig om Hunde, der af erhvervsmæssige Opdrættere holdes indelukket i Hundegaard eller paa anden Maade, dispensere fra denne Bestemmelse i Tilfælde, hvor der ved en Hundegaards Anlæggelse og Indretning er taget ethvert rimeligt Hensyn til Bebyggelsesforholdene.

§ **12**. Enhver, der holder Lænkehund, er pligtig at drage Omsorg for, at den faar forsvarlig Røgt og Pleje, at dens Lænke er mindst 3 m lang, at Hundehuset yder tilstrækkeligt Værn mod Regn, Blæst og Kulde, og at det er rummeligt og saa højt, at Hunden kan staa oprejst.

§ **13**. [1]) Saafremt en Hund bider sagesløs Person eller paa anden Maade volder ham Skade paa Person eller Ejendom, er Besidderen pligtig at erstatte Skaden og at udrede Godtgørelse for Svie og Smerte, Lyde og Vansir, hvorhos Besidderen straffes med Bøde.

[2]) Har Hunden tidligere foraarsaget Skade, hvorfor dens daværende Besidder er ifaldet Bøde- eller Erstatningsansvar i Henhold til Dom, Vedtagelse eller Forlig, skal Politiet (i København Politidirektøren og udenfor København Politimesteren) paalægge Besidderen at lade Hunden dræbe, naar den ikke bestandig holdes bundet eller indelukket eller forsynet med forsvarlig Mundkurv. Tilsvarende Paalæg kan meddeles Besidderen af en Hund, der viser sig bidsk eller glubsk eller har den Vane at forulempe Folk ved paa Gader, Veje, Stier eller Pladser m. v., der er aabne for almindelig Færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller som forulemper Husdyr i Ejendom eller paa Marken. Naar saadant Paalæg er meddelt, er Besidderen pligtig at underrette Politiet, saa snart Hunden overflyttes til en anden Kommune. 18 Maj. Nr. 164.

[3]) Hunde, der angriber Husdyr, navnlig Faar og Lam, i Ejendom eller paa Marken eller Vildt i forsvarlig indhegnet Dyrehave eller forsvarlig indhegnet Vildtreservat, kan nedskydes. Bestemmelserne i § 7 i Lov Nr. 53 af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred om forudgaaende Forsøg paa at optage Hunden og om Underretning til Hundens Ejer finder i dette Tilfælde ikke Anvendelse.

[4]) En Hund, der strejfer om paa anden Mands Grund, kan nedskydes, saafremt Hundens Besidder forud er advaret; er Besidderen ukendt, er Nedskydning tilladt, saafremt det kan godtgøres, at Hunden tidligere i Løbet af det sidste Aar er truffet omstrejfende paa anden Mands Grund.

§ **14.** [1]) Personer, der for Dyrplageri i Medfør af Straffelovens § 196 eller for Overtrædelse af Lov Nr. 152 af 17. Maj 1916 om Værn for Dyr anses med højere Straf end Bøde, maa ikke holde Hund uden Politiets Tilladelse; saadan Tilladelse er ogsaa nødvendig, naar nogen for Overtrædelse af de nævnte Bestemmelser er anset med Straf af Bøde for uforsvarlig Behandling af Hunde. Er Straffen Fængsel, kan Tilladelse kun meddeles af Justitsministeren; saafremt domfældte i de sidste 10 Aar før den endelig Doms Afsigelse har været anset med højere Straf end Bøde for Dyrplageri

18 Maj. Nr. 164.

eller Overtrædelse af Dyreværnsloven, kan Tilladelsen først meddeles efter Forløbet af 5 Aar fra den endelige Doms Afsigelse.

[2]) Det er forbudt uden Politiets Tilladelse at drive erhvervsmæssig Handel med eller erhvervsmæssig Opdræt af Hunde. Tilladelse kan ikke meddeles Personer, der for Dyrplageri eller Overtrædelse af Dyreværnsloven er anset med højere Straf end Bøde.

§ **15**. [1]) Det paahviler Besidderen af en anmeldt Hund at holde den ansvarsforsikret. Samtidig med Anmeldelsen, jfr. § 1, skal han godtgøre, at der er tegnet Ansvarsforsikring for Hunden.

[2]) Justitsministeren fastsætter efter Forhandling med Assurandørsocietetet nærmere Regler til Gennemførelse af Bestemmelserne i Stk. 1.

§ **16**. [1]) Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 1, 9, 10, 12—15 eller af et i Medfør af § 11 eller § 13 givet Paalæg straffes med Bøde.

[2]) Paa samme Maade straffes den, der hidser en Hund paa nogen eller undlader at holde sin Hund tilbage, naar han bemærker, at den anfalder nogen. Under skærpende Omstændigheder kan Straffen stige til Hæfte eller Fængsel.

[3]) Sager om Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lov behandles som Politisager. Bøder efter denne Lov tilfalder Kommunekassen.

§ **17**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938. Samtidig ophæves Lov Nr. 127 af 18. April 1925 om Hundeafgift samt om Straf og Erstatning for Skade, foraarsaget af Hunde.

§ **18**. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig Anordning sættes i Kraft dèr med de Lempelser, som følger af Øernes særlige Forhold.

Lov-Tid. A. Nr. 21. 891—96. Udg. 31. Maj.

Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.

18 Maj. Nr. 165.

§ 1.

I Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd, jfr. Normeringslov for Finansaaret 1933—34 af 31. Marts 1933, Lov Nr. 132 af 20. April 1933, Normeringslov for Finansaaret 1936—37 af 31. Marts 1936 og Normeringslov for Finansaaret 1937—38 af 23. Marts 1937, foretages følgende Ændringer og Tilføjelser:

1ste Afsnit.

(Justits- og Politivæsenet).

Til § **50**.

I Tjenestemandslovens Stk. 3 ændres »og § 315, Stk. 1 og 2« til: »§ 315, Stk. 1, og § 831, Stk. 7«.

Til § **297**.

»Chefen for Statspolitiet« ændres til: »Rigspolitichefen«.

I Stk. 2 indføjes efter Ordet »tillægges«: »Rigspolitichefen og« og efter Ordet »paa«: »henholdsvis 3 000 Kr. og«.

Til § **298**.

Efter »Vicepræsidenten for Sø- og Handelsretten i København« tilføjes: »Vicepolitichefen«.

Til § **299**.

Efter »Politiinspektøren ved Københavns Opdagelsespoliti« tilføjes: »Politiinspektøren ved Københavns Ordenspoliti«.

I Stk. 2 indføjes efter Ordet »Opdagelsespoliti«: »og Politiinspektøren ved Københavns Ordenspoliti hver«.

Til § **300**.

»Politiinspektører ved Statspolitiet (3)« ændres til: »Politiinspektører hos Rigspolitichefen (2)«.

Efter »Politiinspektører hos Rigspolitichefen (2)« tilføjes:

»Politiinspektører ved Københavns Politi (2).

Forstanderen for Statens Politiskole.

Kontorchefer ved Københavns Politi (2)«.

18 Maj. Nr. 165. Paragraffens Stk. 3 angaaende Bestillingstillæg til den ledende Politiinspektør ved Statspolitiet udgaar.

Til § **301**.

Efter »Politiadvokater (6)« tilføjes:

»Færdselschefen ved Københavns Politi,

Politikommissærer (19),

Politiingeniøren ved Københavns Politi«.

Under a) tilføjes som nyt Stykke: »Der tillægges Færdselschefen ved Københavns Politi et Bestillingstillæg paa 1 000 Kr. aarlig og den ledende Politikommissær ved Københavns Opdagelsespoliti et Bestillingstillæg paa 600 Kr. aarlig.«

Efter »Dommerfuldmægtige af 1ste Grad (40)« tilføjes:

»Politifuldmægtige af 1ste Grad (20),

Politikommissærer (18)«.

Under b) tilføjes som nyt Stykke:

»Der tillægges de under b) omhandlede Politikommissærer, som gør Tjeneste ved Opdagelsespolitiet, et Bestillingstillæg paa 600 Kr. aarlig, dog kun indtil de opnaar deres første Alderstillæg.«

Til § **302**.

»Ekspeditionssekretæren ved Statspolitiet« ændres til: »Ekspeditionssekretæren hos Rigspolitichefen«.

Efter »Ekspeditionssekretæren hos Rigspolitichefen« tilføjes: »Ekspeditionssekretærer ved Københavns Politi (2)«.

Efter »Dommerfuldmægtige af 2den Grad (70)« tilføjes: »Politifuldmægtige af 2den Grad (35)«.

Til § **303**.

»Fuldmægtige ved Statspolitiet (1)« ændres til: »Fuldmægtige hos Rigspolitichefen (2)«.

Efter »Fuldmægtige hos Rigspolitichefen (2)« tilføjes:

»Fuldmægtige ved Københavns Politi (5),

Bogholderen og Kassereren hos Rigspolitichefen«.

Under a) tilføjes som nyt Stykke: »En af Fuldmægtigene ved Københavns Politi gør Tjeneste som Inventarieskriver«.

Efter »Dommerfuldmægtige af 3die Grad (65)« tilføjes: »Politifuldmægtige af 3die Grad (25)«.

18 Maj.
Nr. 165.

Til § **304**.

Antallet af Sekretærer forøges med 3 til 31.

»Kontorfuldmægtige af 1ste Grad hos Politiadvokaterne (3)« ændres til: »Kontorfuldmægtige af 1ste Grad ved Københavns Politi (6)«.

Til § **305**.

»Kriminalassistenter af 1ste Grad (53)« ændres til: »Politiassistenter af 1ste Grad (69)«.

Efter »Overassistent ved Centralbureauet for Forbryderes Identificering (1)« tilføjes:

»Overassistenter ved Københavns Politi (2).
Maskinmesteren ved Politigaarden i København«.

»Kriminalassistenter af 2den Grad (73)« ændres til: »Politiassistenter af 2den Grad (93)«.

Til § **306**.

»Overbetjente ved Statspolitiet (146)« og »Overbetjente ved det under Chefen for Statspolitiet sorterende Ordenspoliti i de sønderjydske Landsdele (25)« ændres til:

»Overpolitibetjente (336).
Undermaskinmesteren ved Politigaarden i København«.

Til § **307**.

Paragraffen affattes saaledes:

»*12te Lønningsklasse.*

a) Lønning 2 550 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 3 750 Kr.

Hertil henføres:

Kontorfuldmægtige af 2den Grad ved de kollegiale Retter (6),

Kontorfuldmægtige af 2den Grad ved Københavns Politi (6),

Kontorfuldmægtigen paa Notarialkontoret i København,

Inspektionsbetjente (192).

b) Lønning 2 940 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 3 540 Kr.

18 Maj. Nr. 165.

Hertil henføres:

Maskinassistenten ved Politigaarden i København,
Kvartermesteren ved Politigaarden i København.«

Til § **308.**

»Betjente ved Statspolitiet (356)« og »Betjente ved det under Chefen for Statspolitiet sorterende Ordenspoliti i de sønderjydske Landsdele (75)« ændres til:

»Politibetjente (2 352)«.

Til § **311.**

Antallet af Kontorassistenter forøges med 9 til 41.

Til § **313.**

Paragraffen affattes saaledes:

»[1]) Af Politiassistenterne, Overpolitibetjentene, Inspektionsbetjentene og Politibetjentene kan indtil 628 udtages til navnlig at udføre de Politiet paahvilende Hverv med Hensyn til Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser og indtil 120 udtages til navnlig at gøre Tjeneste i andre civile Afdelinger. Der tillægges de førstnævnte 600 Kr. aarlig i Opdagertillæg, der efter Styrelsens nærmere Bestemmelse kan forhøjes med indtil 50 Kr. pr. Maaned. De sidstnævnte kan der efter nærmere Regler, der fastsættes af Justitsministeren, tillægges et Bestillingstillæg af indtil 300 Kr. aarlig. De fornævnte Tillæg er ikke pensionsgivende.

[2]) Der tillægges Politiassistenter, Overpolitibetjente, Inspektionsbetjente og Politibetjente, der til Stadighed forretter Tjeneste, til hvilken Uniform ikke skal bæres, en Godtgørelse af 200 Kr. aarlig.

[3]) Der tillægges Overpolitibetjente og Politibetjente, der ved denne Lovs Ikrafttræden er ansat i det sønderjydske Ordenspoliti, et ikke-pensionsgivende Løntillæg af 250 Kr. aarlig, hvilket Løntillæg dog bortfalder, naar den paagældende oppebærer Opdagertillæg eller Bestillingstillæg efter Stk. 1, eller ved hans Udnævnelse til Politiassistent, dog at han i sidstnævnte Tilfælde ikke kan stilles ringere, end hvis han vedblivende oppebar Lønning som Overbetjent med det særlige Løntillæg.«

18 Maj.
Nr. 165.

Til § **315**.

Stk. 1—2 affattes saaledes:

»[1]) Ved Ansættelse af kommunale Polititjenestemænd i en tilsvarende Statstjenestemandsstilling betragtes den Tjenestetid, som de før Ansættelsen i Statens Tjeneste har haft som Tjenestemænd i det kommunale Politi efter det fyldte 25de Aar, i Henseende til Spørgsmaalet om Beregning af Alderstillæg og Pension, som om den var tilbagelagt i Statstjenesten. Det er dog i de Tilfælde, hvor de omhandlede Tjenestemænds Adgang til Pension af vedkommende Kommune har været sikret ved Oprettelse af en Pensionsforsikring, en Forudsætning for deres Ret til Pension fra Staten, at Pensionsforsikringen overføres til Staten, eller at Forsikringens Tilbagekøbsværdi tilfalder Kommunen, jfr. Retsplejelovens § 117 som ændret ved Lov af Dags Dato om Politiets og Arrestvæsenets Ordning.

[2]) De kommunale Polititjenestemænd, der i Henhold til Bestemmelserne i Retsplejelovens § 116, jfr. Lov af Dags Dato om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v., ansættes som Statstjenestemænd, har ved senere Afskedigelse Ret til en Pension af den Størrelse, som de ved Pensionering paa Ansættelsestidspunktet vilde have haft Krav paa efter vedkommende Kommunes Pensionsbestemmelser med de af disse til enhver Tid følgende midlertidige Tillæg, forsaavidt denne Pension med Tillæg overstiger den dem efter Reglerne i denne Lovs Kapitel 2, jfr. nærværende Paragrafs 1ste Stk., tilkommende Pension. Bestemmelsen i ovennævnte § 116, 3die Stk., angaaende Ændringer i kommunale Pensionsbestemmelser efter den 1. Januar 1936 kommer herved til Anvendelse.

[3]) Saafremt de i Stk. 2 omhandlede kommunale Polititjenestemænd efter de i vedkommende Kommune ved deres Ansættelse som Statstjenestemænd gældende Pensionsbestemmelser har udredet et lavere Pensionsbidrag end det for Statens Tjenestemænd i denne Lov fastsatte, godtgøres Forskellen dem ved Beregningen af det personlige Tillæg efter denne Lovs § 831, Stk. 6, 3die Punkt. Dersom de Pensionsrettigheder, der ydes Tjenestemanden af Staten, er af

18 Maj. Nr. 165.

større Værdi end hans Pensionsrettigheder i vedkommende Kommune, træffes der af Justitsministeren efter Forhandling med Finansministeren Bestemmelse om forholdsmæssig Nedsættelse (eventuelt Bortfald) af denne Godtgørelse.«

I Stk. 3, der ændres til Stk. 4, indføjes efter Ordet »Dommerfuldmægtig«: »eller Politifuldmægtig«.

Til § **319**.

Ordet »Statspolitiet« ændres til: »Rigspolitichefen«, og der indføjes efter »Rigspolitichefen«: »Københavns Politi«.

Som nyt Stk. 2 tilføjes:

»[2]) Bestemmelserne i denne Lovs § 315, Stk. 1—3, og § 831, Stk. 6, og i Retsplejelovens §§ 116 og 117, jfr. Lov af Dags Dato om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v., finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til det Kontorpersonale, der ved denne Lovs Ikrafttræden er fast ansat i Københavns Politi, samt med Hensyn til de ved Politigaarden i København ved Lovens Ikrafttræden ansatte Tjenestemænd, som omhandles i §§ 305—07.«

Til § **831**.

Som nyt Stk. 6 tilføjes:

»[6]) Saafremt kommunale Polititjenestemænd, der i Henhold til Retsplejelovens § 116, jfr. Lov af Dags Dato om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v., ansættes i Statens Tjeneste, oppebar højere Lønning (Grundløn og Alderstillæg) i Kommunen, end der vil tilkomme dem i deres nye Stillinger, jfr. herved Stk. 3 i nævnte § 116, kommer de straks paa det Løntrin indenfor Slutlønnen i den nye Stilling, som er lig med eller nærmest højere end den kommunale Lønning ved Overgangen, hvorhos de, hvis der fremtidig i Henhold til de kommunale Lønningsvilkaar i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end deres Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. Ved Beregning i Henhold til ovenstaaende af den kommunale

Lønning ved Overgangen eller senere fradrages i Grund- 18 Maj.
lønnen med Alderstillæg et Beløb svarende til Forskellen Nr. 165.
imellem det for Stillingen i de kommunale Lønningsregler fastsatte Reguleringstillæg og Stedtillæg og de Tillæg af samme Art, som vilde være beregnet, saafremt Reglerne i denne Lovs Kapitel 4 og 5 havde været bragt til Anvendelse; dette gælder dog kun, hvis Tillægene efter sidstnævnte Bestemmelser tilsammen overstiger de i de kommunale Lønningsvilkaar hjemlede tilsvarende Tillæg. Har vedkommende Kommune ikke ydet Reguleringstillæg eller Stedtillæg, fradrages ved Beregningen det fulde Beløb for begge disse Tillæg beregnet efter Reglerne i Kapitel 4 og 5. Saafremt de paagældende kommunale Polititjenestemænd ved Overgangen til Statens Tjeneste oppebar en højere, samlet Lønning i deres hidtidige Stilling, end de vil oppebære fra Staten i den nye Stilling efter Reglerne i denne Lov, tillægges der dem derhos et personligt Tillæg af en saadan Størrelse, at det til enhver Tid udligner Forskellen mellem deres Lønning som Statstjenestemænd og den Lønning, de vilde have opnaaet i den ved Overgangen beklædte kommunale Stilling i Henhold til deres Ansættelsesvilkaar og den kommunale Vedtægt. Alle Spørgsmaal vedrørende Beregningen af det personlige Tillæg afgøres endeligt af Justitsministeren efter forud indhentet Udtalelse fra Finansministeren. Kommunale Tjenestemænd, der har haft Ret til Lægebehandling, Medicin etc., bevarer ved Overgangen til Statstjenesten denne Ret.«

Til § **838.**

Som nyt Stk. 2 indføjes:

»[2]) Tilsvarende Regler gælder for Politifuldmægtige, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden ansættes i de ved Loven normerede Tjenestemandsstillinger som Politifuldmægtige af 1ste og 2den Grad. Saafremt Politifuldmægtige ved Ansættelse i de ved denne Lov normerede Stillinger som Politifuldmægtige af 3die Grad gaar ned i Lønning, godtgøres Forskellen dem ved personligt Tillæg, der ikke er pensionsgivende.«

18 Maj.
Nr. 165.

2det Afsnit.

(*Fængselsvæsenet*).

Til § **452**.

Antallet af Fængselsinspektører forøges med 1 til 4.

Til § **454**.

Til a).

Antallet af Viceinspektører forøges med 1 til 4.

Antallet af Fængselsforvaltere forøges med 1 til 4.

Antallet af Fængselspræster forøges med 1 til 4.

Til b).

Efter »Førstelærere (2)« tilføjes: »Maskinmestre af 1ste Grad (1)«.

Til § **456**.

Antallet af Overbetjente af 1ste Grad forøges med 2 til 7.

Efter »Gartneren ved Ungdomsfængslet« tilføjes: »Arrestforvarere af 1ste Grad (4)«.

Til § **458**.

Antallet af Kontorfuldmægtige forhøjes med 1 til 9.

Til § **460**.

Antallet af Overbetjente af 2den Grad forøges med 12 til 24.

Antallet af Værkmestre af 2den Grad forøges med 1 til 24.

Efter »Køkkenmestre (3)« tilføjes:

»Arrestforvarere af 2den Grad (27).

Undermaskinmestre (3)«.

Til § **461**.

Som nyt 1ste og 2det Stykke indsættes:

»*10de Lønningsklasse.*

a) Lønning 2 940 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 3 540 Kr.

Hertil henføres:

Maskinassistenter (1).

b) Lønning 2 220 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 270 Kr. indtil 3 300 Kr.

Hertil henføres:

Arrestforvarere af 3die Grad (50)«.

Ordene »I 10de Lønningsklasse er Lønnen« ændres til: »c) Lønning«.

»Overopsyn ved Statens Kvindefængsel (2)« ændres til: »Overopsyn (3)«.

Til § **462**.

Ordene »I 11te Lønningsklasse er Lønnen« ændres til: »*11te Lønningsklasse:* a) Lønning«.

Antallet af Fængselsportnere forøges med 2 til 10.

Antallet af Inspektionsbetjente forøges med 9 til 51.

Antallet af Værkbetjente forøges med 7 til 55.

Antallet af Økonomibetjente forøges med 1 til 15.

Antallet af Sygebetjente forøges med 3 til 11.

Efter »Sygebetjente (8)« tilføjes: »Reparatører (1)«.

Som nyt sidste Stykke tilføjes:

»b) Lønning 2 250 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2 700 Kr.

Hertil henføres:

Kedelpassere (6)«.

Til § **463**.

Efter »Fængselsbetjente« indføjes: »Arrestbetjente«.

Til § **465**.

Stk. 2 affattes saaledes:

»Oversygeplejersker og de kvindelige Sygebetjente er pligtige at søge Afsked med Udgangen af den Maaned, hvori de fylder 60 Aar. Ved Pensionsberegningen for de paagældende regnes hvert Tjenesteaar efter det Tidspunkt, da Pensionsalderen er 15 Aar, for 1½ Aar«.

Som nye Stykker tilføjes:

[3]) Arrestforvarere skal ved deres Ansættelse være fyldt 30 Aar.

18 Maj. Nr. 165.

[4]) Efter nærmere Bestemmelse af Justitsministeren tillægges der 10 Arrestforvarere af 2den Grad et Bestillingstillæg af 360 Kr. aarlig.

[5]) Til Arrestforvarere, der ikke har fast Medhjælp, kan der ydes et ikke pensionsgivende Løntillæg, hvis Størrelse fastsættes af Justitsministeren efter Forhandling med Lønningsraadet.

[6]) Det kan med Direktøren for Fængselsvæsenets Godkendelse paalægges Arrestforvarere at varetage Virksomhed som Tinghusforvalter, Reservepolitibetjent og lign.

Til § **831**.

Som nye Stykker tilføjes:

»[7]) For de kommunale Tjenestemænd ved Arrestvæsenet, der i Henhold til Bestemmelserne i 2det Afsnit § 4 i Lov af Dags Dato om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v. overgaar i den tilsvarende Statstjenestemandsstilling, betragtes den Tjenestetid, som de før Ansættelsen i Statens Tjeneste har haft som Tjenestemænd ved det kommunale Arrestvæsen efter det fyldte 24de Aar — for Arrestforvareres Vedkommende dog efter det fyldte 30te Aar —, i Henseende til Spørgsmaalet om Beregning af Alderstillæg og Pension, som om den var tilbagelagt i Statstjenesten. Paa disse Tjenestemænd finder Reglerne i denne Lovs § 315, Stk. 1, 2det Pkt., samt Stk. 2 og 3 og nærværende Paragrafs Stk. 6 tilsvarende Anvendelse.

[8]) De ved Staden Københavns Fængsler fast ansatte Arbejdsmænd og de efter Reglerne i Københavns Kommunalvedtægts §§ 108 og 114 ved Staden Københavns Fængsler ansatte Arbejdere og Arbejdersker og ved Politigaarden i København og Københavns Politistationer ansatte Maskin- og Fyrpassere samt Arbejdere og Arbejdersker, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden overgaar i Statens Tjeneste, lønnes og pensioneres i Overensstemmelse med deres Ansættelsesvilkaar i Kommunens Tjeneste. Det samme gælder de ved Københavns Politi ansatte 2 Overlæger. Bestem-

melserne i Retsplejelovens §§ 116 og 117 finder herved tilsvarende Anvendelse.« 18 Maj. Nr. 165.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 21. 897—903. Udg. 31. Maj.

Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v. 18 Maj. Nr. 166.

1ste Afsnit.

§ **1**. I Lov om **Rettens Pleje**, jfr. Bekendtgørelse Nr. 212 af 1. Oktober 1936 (Lovsaml. A. 1936 pag. 588 og Kommunal Lovsamling Bind III pag. 1320), sker følgende Ændringer og Tilføjelser:

Til § **103**. I Stk. 2, 3die Pkt., udgaar Ordet »autoriserede«.

Til Kapitel 11.

Kapitel 11 med §§ 108—118 affattes saaledes:

§ **108**. Riget deles i 72 Politikredse, hvoraf Staden København udgør en Politikreds, medens de øvrige 71 findes angivet paa den nærværende Lov vedføjede Tavle. Forandring i Politikredsenes Omraade kan ske ved kongelig Anordning.

Justitsministeren bemyndiges til at afgøre, om og i hvilket Omfang de i Politikredsene oprettede Kontorafdelinger skal bibeholdes.

§ **109**. Justitsministeren er Politiets øverste Foresatte og udøver sin Beføjelse gennem Rigspolitichefen, Politidirektøren og Politimestrene som nedenfor bestemt.

Politiets Virksomhed udøves af et for hele Riget fælles Politikorps under en Rigspolitichef.

Politikorpsets Størrelse og Fordeling i Grader fastsættes ved Normeringslov.

Under Rigspolitichefen henlægges særligt:

1. Indstillinger om Ansættelser og Forfremmelser, Fordeling og Omflytning indenfor Politikorpset. Forinden

18 Maj. Nr. 166.

Forflyttelse sker, skal dog vedkommende Politimestres (Politidirektørens) og vedkommende Tjenestemands Erklæring indhentes.

2. Disciplinære Sager angaaende Politiets Personale, forsaavidt disse Sager ikke af Politimesteren (Politidirektøren) afgøres med Advarsel, Irettesættelse eller Bøde paa 10 Kr. eller derunder.

3. Politiets Regnskabsvæsen, derunder dog ikke Politikontorernes Regnskaber, Anskaffelse og Forvaltning af Politiets Udrustning samt Tilsyn med dets Ejendele.

4. Overtilsyn med Politiskolen.

5. Det over hele Landet virkende, særlige Færdselspolitikorps.

6. Politiets Efterretningsvæsen, derunder Udgivelse af Danske Politi-Efterretninger, Centralregistraturen, Centralbureauet for Forbryderes Identificering og Laboratoriet for Foretagelse af tekniske Undersøgelser i Politiøjemed.

7. Tilrettelæggelse af Fremmedtilsynet og Gennemførelse af de herhen hørende Bestemmelser.

Til Bistand for Rigspolitichefen ansættes en Vicepolitichef, en Forstander ved Statens Politiskole, et ved Normeringslov fastsat Antal Politiinspektører og Politikommissærer. Rigspolitichefen kan paalægge Forstanderen for Politiskolen at varetage andre Forretninger end Ledelsen af Politiskolen.

Det i øvrigt fornødne Personale fastsættes ved Normeringslov og ved de aarlige Finanslove.

§ **110**. Københavns Politikreds forestaas af en Politidirektør.

Til Bistand for Politidirektøren ansættes et ved Normeringslov fastsat Antal Politiinspektører, Politiadvokater og Politikommissærer. En af Politiinspektørerne samt Politiadvokaterne varetager efter Politidirektørens nærmere Bestemmelse Politiets Virksomhed ved Efterforskning, Forfølgning og Paatale af Straffesager.

Bestemmelse om Politiinspektørernes og Politikommissærernes Tjenesteomraade og om Politikredsens Inddeling i Distrikter træffes af Politidirektøren.

Det i øvrigt fornødne Personale fastsættes ved Normeringslov og ved de aarlige Finanslove. 18 Maj. Nr. 166.

§ **111**. De øvrige Politikredse forestaas hver af en Politimester, der ikke uden Justitsministerens Tilladelse maa have Bopæl udenfor Politikredsen.

I hver Politikreds ansættes som Regel mindst 1 Politifuldmægtig til Bistand for Politimesteren. Politifuldmægtigenes særlige Tjenesteomraade er Bistand ved Paatale af Straffesager og ved Ledelsen af det Politiet og Politikontoret paahvilende Arbejde, men fastsættes i øvrigt af vedkommende Politimester. I Politimesterens Fraværelse har Politifuldmægtigen den øverste Ledelse af Politiet. Justitsministeren fastsætter Antallet af Fuldmægtige ved hvert Embede.

I større Politikredse kan der efter Justitsministerens Bestemmelse ansættes en eller flere Politikommissærer. Disses samlede Antal fastsættes ved Normeringslov.

Enhver Politimester skal efter Justitsministerens Bestemmelse være pligtig foruden sit eget Embede midlertidig at beklæde et andet Politimesterembede, naar vedkommende Politimester har Forfald eller Embedet er ledigt.

Til midlertidig i Politimesterens Forfald paa Politimesterens Ansvar at udføre dennes Forretninger kan Amtet meddele Beskikkelse.

§ **112**. For at kunne ansættes i Politiets Tjeneste skal de paagældende være uberygtede og vederhæftige.

Rigspolitichefen, Politidirektøren, Vicepolitichefen, Politimestrene, Politiinspektørerne og Politiadvokaterne skal opfylde de i § 42, Stk. 3, fastsatte Eksamensbetingelser. Politifuldmægtige og den, der midlertidig beskikkes som Politimester eller til paa en Politimesters Ansvar at udføre hans Forretninger, skal have bestaaet juridisk Embedseksamen.

Som Regel kan ingen ansættes som Politimester uden i 3 Aar at have haft Ansættelse som Politifuldmægtig eller i anden overordnet Stilling i et større Politikorps. For at kunne beskikkes som Politikommissær skal vedkommende som Regel have gjort Tjeneste gennem alle de forudgaaende Grader.

18 Maj. Nr. 166.

Politibetjente skal ved deres Ansættelse være over 25 Aar og maa som Regel ikke være over 35 Aar. Forinden Ansættelsen skal de som Regel have gennemgaaet et af Justitsministeren anordnet Kursus og bestaaet en dertil knyttet Prøve. Justitsministeren kan i særlige Tilfælde meddele Fritagelse for disse sidste Bestemmelser.

Justitsministeren fastsætter de nærmere Bestemmelser om en vis Uddannelse som Betingelse for Ansættelse i Politiets Tjeneste og om den videre Uddannelse af Politiets Tjenestemænd.

§ **113**. Politiets Opgave er at opretholde Sikkerhed, Fred og Orden, at paase Overholdelsen af Love og Vedtægter samt at foretage det fornødne til Forhindring af Forbrydelser og til Efterforskning og Forfølgning af saadanne.

Af Politiets Tjenestemænd kan et ved Normeringslov bestemt Antal, efter Ansøgning og efter at have bestaaet en af Justitsministeren foreskreven særlig Prøve, af Rigspolitichefen udtages til navnlig at udføre de Politiet paahvilende Hverv med Hensyn til Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser. Endvidere kan efter nærmere Regler, der fastsættes af Justitsministeren, et ved Normeringslov bestemt Antal Tjenestemænd af Rigspolitichefen udtages til navnlig at gøre Tjeneste i andre civile Afdelinger.

Justitsministeren træffer Bestemmelse om Politiets Uniformering og Udrustning.

§ **114**. Politidirektøren i København og Politimestrene har den selvstændige Ledelse af Kredsens Politi samt Ansvaret for Udførelsen af det Politiet paahvilende Arbejde. Der kan dog af Rigspolitichefen gives nærmere Bestemmelser med Hensyn til den almindelige Tilrettelæggelse af det Politiet paahvilende Arbejde i Politikredsene.

I Tilfælde, hvor en Politiundersøgelse eller anden politimæssig Opgave nødvendiggør et Samarbejde mellem flere Politikredse eller kræver særlige Forholdsregler, kan Rigspolitichefen efter Forhandling med vedkommende Politimestre træffe de Foranstaltninger, som maatte findes paakrævet. Justitsministeren fastsætter de nærmere Regler herom.

Justitsministeren kan, hvor en politimæssig Opgave er af særegen Beskaffenhed og det findes ønskeligt at træffe særlige Bestemmelser med Hensyn til Sagens Ledelse, bemyndige Politidirektøren, en enkelt Politimester eller en anden Tjenestemand indenfor Politiet til alene at overtage Ledelsen af og Ansvaret for Gennemførelsen af den paagældende Opgave. Om den paagældendes Forhold til det stedlige Politi træffer Justitsministeren nærmere Bestemmelse. 18 Maj. Nr. 166.

Indenfor de af denne Lov dragne Grænser fastsætter Justitsministeren Regler for Politimestrenes Forhold til henholdsvis Anklagemyndigheden, Rigspolitichefen og Amtmændene, saavel som for disse Myndigheders indbyrdes Samvirken.

§ **115**. Der oprettes et Politiraad i de Politikredse, i hvilke der fremsættes Begæring derom af nogen af Kredsens Polititjenestemænd eller af et af de Amtsraad eller Byraad, der efter nedenstaaende Regler har Ret til at vælge Repræsentanter til Politiraadet.

Udenfor København bestaar Politiraadet af Politimesteren som Formand, 2 Medlemmer, valgte i Politikredse, der udelukkende bestaar af Købstad eller Landdistrikt, af henholdsvis vedkommende Byraad eller Amtsraad, og i Politikredse, der omfatter baade Købstad og Landdistrikt, det ene af vedkommende Byraad og det andet af vedkommende Amtsraad (paa Bornholm af det for Øens Købstæder og Landkommuner fælles Amtsraad), samt 2 Medlemmer, valgte af og blandt Kredsens Polititjenestemænd. Hvis der blandt de kommunale Raad opstaar Uenighed angaaende Retten til Valg af Repræsentanter til Politiraadet, fastsætter Justitsministeren de nærmere Regler herom.

I København bestaar Politiraadet af Politidirektøren som Formand, et af Københavns Magistrat valgt Medlem af samme, 3 af Københavns Borgerrepræsentation valgte Medlemmer af samme, en Repræsentant for de overordnede Polititjenestemænd i København, valgt af og blandt disse, samt 4 Repræsentanter for Stadens øvrige Polititjenestemænd, valgte af og blandt disse, hvoraf 1 Medlem valgt af og blandt

18 Maj. Nr. 166.

de i Henhold til § 113, Stk. 2, til Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser udtagne Polititjenestemænd og 1 Medlem valgt af og blandt Politiassistenterne samt Over- og Inspektionsbetjentene.

Politiraadet kan fremkomme med Forslag angaaende Kredsens almindelige Politiforhold og Tjenestens Udførelse. Andre Sager kan af et Medlem indbringes for Politiraadet, saafremt enten Politimesteren (Politidirektøren) eller mindst 2, i København mindst 4, Medlemmer af Raadet ønsker det. Politiraadet træder i Virksomhed, naar Politimesteren (Politidirektøren) eller 2, i København 4, Medlemmer af Raadet ønsker det. Saafremt Politimesteren (Politidirektøren) ikke mener at kunne tage et Forslag eller en Indstilling fra Raadets Flertal til Følge, kan Sagen forelægges Justitsministeren. Nærmere Regler om Raadenes Virksomhed kan gives af Justitsministeren.

§ **116**. Fra den 1. April 1938 udreder Staten for de paa dette Tidspunkt fast ansatte kommunale Polititjenestemænd Lønninger i Overensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd, jfr. Lov af Dags Dato indeholdende Ændringer i og Tilføjelser til denne Lov.

Fra samme Tidspunkt overtager Staten Udgifterne ved Politiets Uniformering og øvrige Udrustning. De af Kommunerne til Politiets udelukkende Brug anskaffede Udrustningsgenstande, derunder ogsaa Befordringsmidler, overgaar til Staten uden Vederlag.

De kommunale Polititjenestemænd, der ikke maatte søge Overgang til Statens Tjeneste, forretter Polititjeneste paa samme Vilkaar som hidtil. Ændringer, der i Tiden efter den 1. Januar 1936 maatte være foretaget i kommunale Regler med Hensyn til Tjenesteordning, Lønning og Pension etc., kommer herved ikke i Betragtning; dog kan Justitsministeren efter Forhandling med Finansministeren, hvis Omstændighederne i særlige Tilfælde taler derfor, bestemme, at Ændringer i disse Vilkaar, som maatte være sket mellem fornævnte Dato og 1. April 1938, bringes i Anvendelse.

Der udfærdiges af Justitsministeren nyt Ansættelses-

brev for disse Tjenestemænd, der, hvor kommunale Regler ikke i Medfør af 3die Stk. kommer til Anvendelse, er underkastet de i Lov om Statens Tjenestemænd indeholdte almindelige Bestemmelser, derunder dens Disciplinærregler. 18 Maj. Nr. 166.

I Sager vedrørende Tvistigheder om de foranførte Forhold skal af Politimesteren (Politidirektøren) indhentes Erklæring fra Politiraadet, hvor saadant er oprettet, forinden de forelægges Justitsministeren til Afgørelse.

De fornævnte Tjenestemænd kan indtil 1. April 1943 søge Overgang til Statstjenestemandsstillinger indenfor Politiet, i hvilke Tilfælde Reglerne i §§ 315 og 831 i Lov om Statens Tjenestemænd kommer til Anvendelse.

Ansættelse paa de hidtil for det kommunale Politi gældende Vilkaar, herunder Oprykning til højere lønnet Stilling, kan efter 1. April 1938 ikke finde Sted.

§ **117**. Staten overtager fra den 1. April 1938 Pensioneringen af samtlige paa dette Tidspunkt fast ansatte kommunale Polititjenestemænd.

Den Pensionsbyrde, som en Kommune har paadraget sig overfor de Polititjenestemænd, som i Henhold til § 116 overgaar til Statens Tjeneste eller kunde være overgaaet hertil, opgøres efter de af Statsanstalten for Livsforsikring anvendte Regler for Pensionsbyrders Beregning. Det Beløb, som derved udkommer, afdrages til Staten i Løbet af 25 Aar, og den til enhver Tid resterende Kapital forrentes med 4 pCt. p. a.

Saafremt Tjenestemandens Adgang til Pension fra vedkommende Kommune har været sikret ved Oprettelse af en Pensionsforsikring, overføres, saafremt dette af Justitsministeren efter Forhandling med Finansministeren skønnes hensigtsmæssigt, og Kommunen samtykker deri, Pensionsforsikringen til Staten, og dens Værdi efter Opgørelse af Statsanstalten for Livsforsikring fradrages i det Beløb, som Kommunen efter foranstaaende Regler skal refundere Staten.

Dersom der i vedkommende kommunale Vedtægt er tillagt Tjenestemanden Ret til ved Udtrædelse af Kommunens Tjeneste at erholde de af ham udredede Pensions-

18 Maj. Nr. 166.

bidrag tilbagebetalt, bortfalder denne Ret ved hans Overgang til Statens Tjeneste.

Hvis Tjenestemandens Pension fra Kommunen er sikret ved Pensionsforsikring, er hans Adgang til Pension fra Staten betinget af, at Pensionsforsikringen overføres til Staten, eller at hans Andel i Forsikringens Tilbagekøbsværdi overføres til Kommunen, jfr. Lov om Statens Tjenestemænd § 315, Stk. 1.

§ **118**. Grænsegendarmeriet yder Politiet Bistand efter Regler, der fastsættes efter Forhandling mellem Justitsministeren og Finansministeren.

Sognefogder, Sandemænd og lignende Bestillingsmænd bistaar Politiet efter de hidtil gældende Regler.

Til § **121**. I Stk. 2, 2det Pkt., indføjes efter Ordet »autoriseret«: »eller statsansat«.

Til § **122**. I Stk. 1, 2det Pkt., ændres Ordene »Politiassistent med Kommando« til: »Politikommissær med Kommando«.

Til § **821**. I Stk. 1 udgaar Ordet »autoriserede«.

Til § **1023**. I Stk. 1 ændres Ordene »Chefen for Statspolitiet« til: »Rigspolitichefen«.

Til § **1029**. Ordet »autoriseres« ændres til: »ansættes«, »(§ 115)« ændres til: »(§ 111, jfr. § 112)«, og »(§ 110)« ændres til: »(§ 111, jfr. § 112)«.

2det Afsnit.

§ **2**. I Lov Nr. 93 af 11. April 1916 om Udgifter i Strafferetsplejen foretages følgende Ændringer:

§ **2** *affattes saaledes*: Af Statskassen afholdes ligeledes de Udgifter, som medgaar:

a) til Tilvejebringelse og Vedligeholdelse af de fornødne Politistationer med Vagtstue, Kontor og Opholdssted for anholdte samt disse Lokalers Forsyning med Inventarium, Opvarmning, Belysning og Rengøring,

b) til Tilvejebringelse og Vedligeholdelse af de for Underretskredsene fornødne Retslokaler samt disses Forsyning med Inventarium, Opvarmning, Belysning og Rengøring.

18 Maj. Nr. 166.

Amts- og Købstadkommunerne er, i det Omfang Justitsministeren ønsker det, forpligtet til uden Vederlag at stille de Lokaler, som hidtil har været benyttet til Politistationer med dertil hørende Garager og til Retslokaler, tillige med det til Lokalerne hørende Inventar til Raadighed for Staten til fortsat Benyttelse hertil. Bygninger, som udelukkende anvendes til Politistationer og Retslokaler, overgaar med tilhørende Grund og med alt tilhørende Inventar uden Vederlag i Statens Eje. Alle i Anledning af denne Paragraf opstaaende Spørgsmaal afgøres endeligt af Justitsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren.

§ **3** *affattes saaledes*: Af Statskassen udredes ogsaa alle andre Udgifter end de i §§ 1 og 2 nævnte, der foranlediges ved de Sager og Retshandlinger, som Strafferetsplejen medfører, derunder Udgifter til Vederlag til offentlige Anklagere, der faar Vederlag for den enkelte Sag, samt til Vederlag, der af det offentlige tillægges Forsvarere.

§§ 4 og 5 bortfalder, *og i Stedet indsættes nedenstaaende* **nye §§ 4 og 5:**

Som ny § 4 indsættes: Fra den 1. April 1938 udreder Staten alle Udgifter til Vedligeholdelse og Forandring af de bestaaende Arresthuse, samt til deres Forsyning med Inventarium, Opvarmning, Belysning og Rengøring og til Fangernes behørige Bevogtning, ligesom Staten udreder alle paa Ejendommene hvilende Skatter og Afgifter. Udgiften til Tilvejebringelse af nye Bygninger bliver ligeledes at udrede af Staten.

Staten overtager fra ovennævnte Dato Forvaltningen af Arresthusene med dertil hørende Arrestforvarerboliger, Udhuse og Jordtilliggender. Den har fuld Raadighed over det overtagne og kan foretage de Forandringer, som findes ønskelige. Det til Bygningerne hørende løse Inventar bliver Statens Ejendom. Forsaavidt Arresthusene m. v. er indrettet i selvstændige Bygninger eller de bygningsmæssige Forhold i øvrigt ikke er til Hinder derfor, overgaar de paagældende Bygninger med tilhørende Grund og Jordtilliggender i Statens Eje.

Overtagelse af Bygninger m. v. til Forvaltning eller Eje sker uden Vederlag, dog at der kan ydes Erstatning af Stats-

18 Maj. Nr. 166.

kassen, dersom Værdien af de paagældende Bygninger som Følge af Udvidelser eller Forbedringer, der er iværksat efter Lovforslagets første Fremsættelse paa Rigsdagen den 11. Februar 1936, ligger ud over det normale, medens der paa den anden Side kan paalægges Kommunen et Tilsvar, forsaavidt dette maatte vise sig begrundet i Arresthusets Tilstand ved Overtagelsen. Afgørelsen af, hvorvidt saadan Erstatning skal ydes eller Tilsvar paalægges, træffes af Justitsministeren efter indhentet Samtykke af Folketingets Finansudvalg og paa Grundlag af en Vurdering, der foretages af et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf 1 Medlem (Formanden) vælges af Justitsministeren, 1 af Finansministeren, 1 af Indenrigsministeren, 1 af Den danske Købstadforening og 1 af Amtsraadsforeningen. Udgifterne ved Udvalgets Virksomhed afholdes af Statskassen.

Arresthusene bestyres i København af Fængselsinspektøren, udenfor København af Politimestrene.

Tvivlsspørgsmaal, som maatte opstaa i Anledning af de i denne Paragraf givne Bestemmelser, afgøres endeligt af Justitsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren.

Nærmere Regler om Arresthusenes fremtidige Anvendelse bliver at fastsætte ved kgl. Anordning.

Som ny § 5 indsættes: De til Underhold og Forplejning af anholdte, Varetægtsfanger og Personer, der afsoner Tvangsbøder, medgaaende Udgifter afholdes af Statskassen, forsaavidt de ikke efter gældende Regler udredes af den paagældende.

Det samme gælder Udgifter ved de i Straffelovens §§ 30, 70, 73, 75 og 164, Stk. 4, samt i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. § 12, Stk. 2, omhandlede Foranstaltninger, jfr. sidstnævnte Lovs § 11, Stk. 1 og 2.

1 § *7 affattes 1ste Pkt. saaledes*: De Udgifter, der medgaar til Underhold, Forplejning og Hjemsendelse af Personer, der udstaar Straf af Hæfte eller Fængsel, herunder Ungdomsfængsel og Psykopatfængsel (Straffelovens § 17), samt Personer, der hensidder i Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring (Straffelovens § 67), henregnes til Sagsomkostninger.

§ **3**. I Lov Nr. 94 af 11. April 1916 om Tilvejebringelse af Lokaler for Østre Landsret, Sø- og Handelsretten i København og Københavns Byret m. v. sker der følgende Ændringer i §§ 3 og 4: 18 Maj. Nr. 166.

Politigaarden i København overgaar med tilhørende Grund og med alt tilhørende Inventar uden Vederlag i Statens Eje. Det samme gælder Københavns Kommune tilhørende Bygninger, der udelukkende anvendes til Politistationer.

Statskassen afholder fremtidig alle Udgifter til Tilvejebringelse og Vedligeholdelse af de i København fornødne Politistationer med tilhørende Lokaler og alle øvrige Lokaler m. v. for Københavns Politi samt alle disse Lokalers Forsyning med Inventar, Opvarmning, Belysning og Rengøring.

§ **4**. Fra den 1. April 1938 udreder Staten for de paa dette Tidspunkt ved Arresthusene fast ansatte, kommunale Tjenestemænd Lønninger i Overensstemmelse med Reglerne i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd, jfr. Lov af Dags Dato indeholdende Ændringer i og Tilføjelser til denne Lov. Bestemmelserne i Retsplejelovens §§ 116 og 117 finder herved i det hele tilsvarende Anvendelse.

Fra samme Tidspunkt overtager Staten Udgifterne ved Arresthuspersonalets Uniformering og øvrige Udrustning. De af Kommunerne til Arresthusets udelukkende Brug anskaffede Udrustningsgenstande, derunder ogsaa Befordringsmidler, overgaar til Staten uden Vederlag.

§ **5**. Justitsministeren fastsætter de nærmere Regler for Arrestinspektørernes og Arrestpersonalets Tjenesteforhold og Pligter.

Justitsministeren fastsætter endvidere de nærmere Bestemmelser om en vis Uddannelse som Betingelse for Ansættelse ved Arresthusene og om den videre Uddannelse af de ved disse ansatte Tjenestemænd.

Endelig træffer Justitsministeren Bestemmelse om Unifor-

18 Maj. Nr. 166.

mering og den øvrige Udrustning af de paagældende Tjenestemænd.

§ **6**. I § 4, Stk. 1, i 2det Afsnit af Lov Nr. 209 af 23. Juli 1932 om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje ændres »110, 115« til: »112, 2det Stk., 2det Punktum«. I samme Bestemmelses Stk. 2 ændres »§ 115« til: »§ 112, 2det Stk., 2det Punktum«, og Ordet »autoriseres« ændres til: »statsansættes som Politifuldmægtig«.

§ **7**. Alle Bøder, der efter gældende Bestemmelser er tillagt kommunale Kasser, derunder Hjælpekassen, skal fremtidig tilfalde Statskassen. Dette gælder dog ikke Bøder, som paalægges af eller vedtages for kommunale Myndigheder uden Medvirken af Politi og Domstole.

§ **8**. Den Sognefogderne (paa Bornholm Sandemændene) i Henhold til Lov om Sognefogdernes Lønning Nr. 50 af 4. Marts 1932 tillagte Løn afholdes fremtidig af Statskassen. Lønnen fastsættes fremtidig af Justitsministeren i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nævnte Lov.

§ **9**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1938.

Justitsministerens Godkendelse til Besættelse af ledige Stillinger i det kommunale Politi og Fængselsvæsen kræves dog fra Lovens Udstedelsesdag, og Antagelse kan fra denne Dag kun ske paa Prøve.

Efter denne Lovs Forelæggelsesdag kan der endvidere ikke af de kommunale Myndigheder træffes nogen Disposition over Bygninger indeholdende Politistationer eller Retslokaler eller over Arresthusene m. v., som er til Hinder for Statens fortsatte Benyttelse af de nævnte Lokaler eller for dens Udøvelse af Raadighed over Bygningerne i Overensstemmelse med de i denne Lov givne Bestemmelser.

Fra Lovens Ikrafttræden ophæves:

Christian den Femtes Danske Lov, 1ste Bog, 24. Kap., Art. 44 og 45,

Frd. ang. idømte Pengebøders Inddrivelse af 6. December 1743 § 15, 18 Maj. Nr. 166.

Frd. om Fængslernes bedre Indretning og de Fangnes Underholdning af 5. April 1793,

Reglement for Arrestvæsenet i Danmark af 7. Maj 1846, Afsnit A—D,

Lov ang. Omordning af Københavns Politi m. v. af 11. Februar 1863 §§ 2—7, 14—15, 16, 2det Pkt., 17—18, 19, 1ste og 2det Pkt., og 20,

Lov indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor København af 8. Februar 1871 § 16,

Lov om Politiets Ordning m. v. Nr. 84 af 31. Marts 1928, jfr. Lov Nr. 77 af 31. Marts 1936, og

Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. Nr. 127 af 15. April 1930 § 11, Stk. 4.

Lov-Tid. A. Nr. 21. 904—12. Udg. 31. Maj.

Lov om Indfødsrets Meddelelse.

18 Maj. Nr. 175.

§ **3.** Ingen har Krav paa at blive gjort bekendt med Erklæringer, der er afgivet eller fremtidig afgives over Andragender om Indfødsret.

Lov-Tid. A. Nr. 22. 999. Udg. 2. Juni.

Lov om Ændring i Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932 om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden.

18 Maj. Nr. 176.

§ **1.** § 2 affattes saaledes:

»[1]) Nettoindtægten bestemmes efter det paagældende Apoteks Udbytte saavel af Salget af Medicinalvarer som af anden Handel eller Fabrikation. Dog medtages ikke Indtægt af Handel eller Fabrikation, der drives som selvstændig Forretning, fuldstændig afsondret fra Apoteket og med et helt andet Personale.

[2]) Af den Del af Nettoindtægten, som overstiger 6 000 Kr., svares følgende Afgift af fulde 100 Kr.:

til og med 7 000 Kr.																									3 pCt.
ov. 7 000 Kr.,	m.	ik.	ov.	8 000	Kr.	svares			30	Kr.	af	7 000	Kr.	og	6	pCt.	af	Resten							
- 8 000	-	-	-	9 000	-	—			90	-	-	8 000	-	-	9	—	-	—							
- 9 000	-	-	-	10 000	-	—			180	-	-	9 000	-	-	12	—	-	—							
- 10 000	-	-	-	11 000	-	—			300	-	-	10 000	-	-	15	—	-	—							
- 11 000	-	-	-	12 000	-	—			450	-	-	11 000	-	-	18	—	-	—							
- 12 000	-	-	-	13 000	-	—			630	-	-	12 000	-	-	21	—	-	—							
- 13 000	-	-	-	14 000	-	—			840	-	-	13 000	-	-	24	—	-	—							
- 14 000	-	-	-	15 000	-	—			1 080	-	-	14 000	-	-	27	—	-	—							
- 15 000	-	-	-	16 000	-	—			1 350	-	-	15 000	-	-	30	—	-	—							
- 16 000	-	-	-	17 000	-	—			1 650	-	-	16 000	-	-	33	—	-	—							
- 17 000	-	-	-	18 000	-	—			1 980	-	-	17 000	-	-	36	—	-	—							
- 18 000	-	-	-	19 000	-	—			2 340	-	-	18 000	-	-	39	—	-	—							
- 19 000	-	-	-	20 000	-	—			2 730	-	-	19 000	-	-	42	—	-	—							
- 20 000	-	-	-	21 000	-	—			3 150	-	-	20 000	-	-	45	—	-	—							
- 21 000	-	-	-	22 000	-	—			3 600	-	-	21 000	-	-	48	—	-	—							
- 22 000	-	.....				—			4 080	-	-	22 000	-	-	51	—	-	—							

§ **2.** Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1938, saaledes at dens Bestemmelser anvendes første Gang ved Beregningen af den Afgift, der vil være at betale i December Termin 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 22. 1000. Udg. 2. Juni.

18 Maj. Nr. 173. **Anordning angaaende Dispensationer fra Bestemmelserne om Byggelinie ved Strandbredder i Lov om Naturfredning.**

§ **1.** I § 25 i Lov om Naturfredning er det bestemt, at der paa de for Græsvækst blottede Strandbredder og paa nærmere angivne Omraader ved Strandene ikke maa opføres Bygninger eller anbringes andre til Beboelse, Udsalgssted eller lignende bestemte Indretninger m. m.

Naar den nævnte Lov er traadt i Kraft, vil de omhandlede Strandbredder og øvrige Omraader være at besigtige af den nedenfor i § 2 nævnte Strandfredningskommission, og Statsministeren kan derefter paa Grundlag af de Indstillinger, som det paahviler Kommissionen at gøre, bestemme, at fornævnte Forbudsbestemmelser ikke skal komme til Anvendelse paa bestemt afgrænsede Omraader, som danner eller naturligt hører til en eksisterende bymæssig (herunder villamæssig) Bebyggelse.

I øvrigt kan der i Overensstemmelse med de efterfølgende

Bestemmelser bevilges Undtagelser fra eller Lempelser i de i 1ste Stk. omhandlede Bestemmelser. 18 Maj. Nr. 173.

§ **2.** Der oprettes en Strandfredningskommission, eventuelt en Kommission for Østifterne og en for Jylland, bestaaende af 3 Medlemmer. Formanden, der skal opfylde Betingelserne for at beskikkes til Landsdommer, og et Medlem, der skal være Landinspektør, beskikkes af Statsministeren. Desuden tiltræder for hver enkelt Amtsraadskreds et af vedkommende Amtsraad valgt Medlem.

Formanden kan antage fornøden teknisk sagkyndig Bistand og Sekretærhjælp.

§ **3.** Den Grundejer, som maatte ønske Dispensation fra de i § 1, 1ste Stk., nævnte Bestemmelser, maa indgive Andragende derom til Strandfredningskommissionens Formand inden 1 Aar efter Naturfredningslovens Ikrafttræden. Andragendet maa indeholde fornøden Oplysning om den paatænkte Bebyggelses Art og Beliggenhed paa Ejendommen samt om dennes Matrikulsbetegnelse.

§ **4.** Strandfredningskommissionen skal meddele den fornødne Dispensation, hvis alle Kommissionens Medlemmer er enige om, at Bebyggelsen ikke vil krænke Almenhedens Interesse i Bevarelse af Stedets Naturskønhed eller Ejendommelighed eller dens Interesse i Adgang til den fri Natur.

Bortset fra disse Tilfælde skal Ejeren for at opnaa Dispensation godtgøre:

1) at han har erhvervet Ejendommen inden den 15. December 1936, og
2) at Forbudet i Naturfredningslovens § 25, 1ste Stk., gør det umuligt for ham at bebygge Ejendommen paa hensigtsmæssig Maade.

Saafremt disse Betingelser er opfyldt, skal den fornødne Dispensation gives. Dog kan Kommissionen, dersom den finder, at Bebyggelsen i væsentlig Grad vil stride mod de i 1ste Stk. nævnte Hensyn, henvise Sagen til vedkommende Fredningsnævn til Afgørelse i Overensstemmelse med de almindelige Bestemmelser i Naturfredningsloven, navnlig

18 Maj. Nr. 173. dennes § 14, og Dispensationen meddeles i saa Fald kun, dersom det viser sig, at der ikke afsiges Fredningskendelse, hvorved Bebyggelsen hindres.

§ **5**. Strandfredningskommissionens Virksomhed ophører, naar de i Henhold til § 3 indgivne Andragender er behandlet færdig.

§ **6**. Strandfredningskommissionens Formand lønnes med et Honorar, hvis Størrelse fastsættes af Statsministeren efter Forhandling med Finansministeren. Den som Medlem beskikkede Landinspektør erholder passende Vederlag for det af ham og Medhjælpere ydede Landinspektørarbejde for Kommissionen. Der tilkommer Formanden og Kommissionens to andre Medlemmer Befordringsgodtgørelse og Dagpenge efter Reglerne i § 814 i Lov af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.

Alle Udgifter i Henhold til denne Anordning afholdes af Statskassen.

§ **7**. Naar Strandfredningskommissionens Virksomhed er ophørt, skal Dispensation fra de i § 1, 1ste Stk., nævnte Bestemmelser kunne meddeles af Statsministeren i Overensstemmelse med, hvad der er fastsat i Naturfredningslovens § 25, 4de Stk., sidste Punktum.

Nr. 173. Lov-Tid. A. 954—55.

21 Maj. Nr. 178. **Bekendtgørelse af Lov om Statens Regnskabsvæsen og Revision.**

I Medfør af den Finansministeren ved § 5 i Lov Nr. 129 af 7. Maj 1937 om Ændringer i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision givne Bemyndigelse bekendtgøres herved den sidstnævnte Lov med de af den fornævnte Lov følgende Ændringer saaledes:

I. Om Raadigheden over Statens Midler og Ejendele.

§ **1**. Finansministeren udøver med de Indskrænkninger, som maatte følge af særlige Love eller Anordninger, den almindelige Raadighed over Statens Midler og Ejendele;

i øvrigt administrerer de enkelte Ministre de paa deres Budgetter ved Finanslov og Tillægsbevillingslov givne Bevillinger. 21 Maj. Nr. 178.

§ 2. Finansministeren bestemmer efter Samraad med de forskellige Ministre, hvilke Myndigheder der foruden Ministerierne skal have Adgang til at trække paa Statskassen, og under hvilke Former dette kan ske.

II. Om Regnskabsaflæggelse og Bogføring.

§ 3. Finansministeren aflægger en Gang aarlig, samtidig med Fremlæggelsen af Forslaget til Finansloven for det kommende Finansaar, det samlede Regnskab over Statens Driftsindtægter og Driftsudgifter i det forløbne Finansaar, over Statens Formue og Gæld og de med Hensyn til samme i Finansaarets Løb foregaaede Bevægelser. Statsregnskabet ledsages af saadanne Anmærkninger, som maatte være nødvendige til dets rette Forstaaelse.

Regnskabets Afslutning foregaar i Statsbogholderiet paa Grundlag af Regnskaberne fra de i § 5 ommeldte regnskabsførende Institutioner.

§ 4. Alle, der har at oppebære eller udbetale Penge paa Statskassens Vegne eller er bemyndiget til ved Anvisning at disponere over Statskassens Midler, eller som har Statskassen tilhørende Værdier i deres Varetægt, er pligtige at aflægge behørigt Regnskab, ligesom de er pligtige at føre de for Aflæggelsen af saadanne Regnskaber saavel som for Kontrollen med de hos dem beroende Værdier nødvendige Bøger.

De Attester, Udskrifter eller lignende, som Regnskabsførerne maatte behøve som Bilag til deres Regnskaber, er alle Statstjenestemænd eller andre offentlige Myndigheder pligtige at levere uden Betaling til den Tid, de opgives at skulle benyttes.

§ 5. Ministerierne og de Institutioner og Myndigheder, der af de enkelte Ministre efter Forhandling med Finansministeren bemyndiges hertil, aflægger direkte til Finansministeriet samlede Regnskaber saavel over deres egne Dispositioner som over alle af de dem underlagte Tjenestemænd

21 Maj. Nr. 178.

og andre Myndigheder oppebaarne Indtægter og afholdte Udgifter eller andre Regnskabet vedrørende Dispositioner.

Som Grundlag for Aflæggelsen af disse Regnskaber føres der i hver af de paagældende Institutioner et Bogholderi, hvori Institutionens egne Indtægter og Udgifter samt Regnskaberne fra Institutionens underordnede Regnskabsførere bogføres.

§ **6.** De øvrige regnskabspligtige aflægger deres Regnskaber til den af de forannævnte Institutioner, hvorunder de henhører.

§ **7.** Regnskaberne affattes i nøje Tilslutning til Bevillingslovene.

Bortset fra Statsregnskabet aflægges Regnskaberne over Indtægter og Udgifter samt Regnskaber over Beholdninger af Varer og deslige i Almindelighed maanedlig.

Dog kan Finansministeren, hvor særlige Hensyn taler derfor, tillade Benyttelsen af en længere Regnskabsperiode, der dog ikke maa være længere end Finansaaret. Hvor en saadan længere Regnskabsperiode benyttes, indsendes for de Maaneder, for hvilke egentlig Regnskabsaflæggelse ikke finder Sted, Uddrag af vedkommende Regnskabsførers Bøger, udvisende hvad der i Maanedens Løb er indgaaet eller udgaaet paa hver af det paagældende Regnskabs Konti.

Formueregnskaberne aflægges aarlig, medmindre Finansministeren fastsætter en kortere Regnskabsperiode.

§ **8.** Finansministeren udsteder efter indhentet Erklæring fra det i § 25 nævnte Statsregnskabsraad en almindelig Instruks for Regnskabsaflæggelsen, indeholdende saadanne Regler, der bør være fælles for alle Styrelsesgrene.

Finansministeren fastsætter efter Samraad med paagældende Fagminister nærmere Regler for Bogføringen og Regnskabsaflæggelsen for de enkelte Administrationsgrene. For Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet fastsættes Regnskabsordningen dog af vedkommende Centralstyrelse (Generaldirektøren).

§ **9.** Regnskabsførerne har nøje at følge de Forskrifter, der maatte blive givet med Hensyn til de forskellige

Regnskaber, og bør forinden Regnskabernes Indsendelse forvisse sig om Rigtigheden ikke blot af Regnskabet selv, men ogsaa af de dette medfølgende Bilag og de deri indeholdte Beregninger, alt i Overensstemmelse med de Instrukser, som i saa Henseende bliver dem meddelt. 21 Maj. Nr. 178.

III. Om Regnskabernes Revision.

§ **10**. Alle Regnskaber bliver at underkaste Revision, ved hvilken navnlig bliver at paase:

1. at Regnskabet er rigtigt aflagt i tal- og bogholderimæssig Henseende, og at saavel Indtægts- som Udgiftsposter er behørigt dokumenterede,
2. at Regnskabets enkelte Poster er i Overensstemmelse med de gældende Love, Anordninger og andre gyldige Bestemmelser samt indgaaede Kontrakter,
3. at ingen Udgift er afholdt uden Hjemmel i Finansloven eller anden Bevillingslov, at Bevillingerne er anvendt efter deres Ord og Forudsætninger, at enhver Udgift og Indtægt er posteret paa rette Maade, og at ingen Post uhjemlet er overført fra et Finansaar til et andet,
4. at der ved Forvaltningen af Statens Midler og Driften af de i Regnskaberne omhandlede Virksomheder er taget skyldige økonomiske Hensyn.

§ **11**. Revisionen foregaar, hvor Omstændighederne taler derfor, paa Stedet, hvor Regnskaberne føres, med Benyttelse af det dèr foreliggende Materiale.

§ **12**. Revisionen kan saavel af Regnskabsføreren som af andre offentlige Myndigheder forlange sig meddelt alle saadanne Oplysninger og forelagt alle saadanne Aktstykker, som efter Revisionens Skøn er af Betydning for Regnskabernes Prøvelse.

§ **13**. Det kan af vedkommende Centralstyrelse efter Samraad med den i § 15 nævnte Hovedrevisor bestemmes, at Revisionen helt eller delvis kan foregaa ved Prøver, ligesom Revisorerne kan undlade at paatale saadanne Fejl, hvis Berigtigelse skønnes at ville volde uforholdsmæssig

21 Maj. Nr. 178.

Bekostning eller Besvær. — For den Hovedrevisor paahvilende Revision træffes Bestemmelser af denne Art af Hovedrevisor.

§ **14**. Revision af de af underordnede Myndigheder og Tjenestemænd aflagte Regnskaber udføres, hvor dette findes hensigtsmæssigt, af den paagældende Centralstyrelse. Bestemmelse herom træffes efter Samraad mellem Finansministeren og den paagældende Fagminister. I andre Tilfælde udføres denne Revision sammen med den i § 15 nævnte Revision og af de i denne Paragraf omhandlede Hovedrevisorer.

§ **15**. Revision af Centralstyrelsens Regnskaber udføres af Hovedrevisorer, og disse udøver tillige i det Omfang, som de selv bestemmer, en kritisk Kontrol, jfr. § 10, Pkt. 2—4, af de Dispositioner, der er truffet af Centralstyrelsen og de Myndigheder, som Centralstyrelsen har bemyndiget til at træffe Dispositioner, forsaavidt de nævnte Dispositioner har givet sig Udtryk i Regnskaberne.

Hovedrevisor har Ret til efter Henvendelse til paagældende Centralstyrelse at foretage eller lade foretage stedlige Undersøgelser til Oplysning om de i Regnskaberne omhandlede Forhold.

Naar Revision foretages af en Centralstyrelse, jfr. § 14, 1ste Pkt., kan Hovedrevisor tillige lade visse Regnskaber fra underordnede Regnskabsførere underkaste en fuldstændig Efterrevision for at forvisse sig om, at den første Revision har været fyldestgørende.

Foruden de til Regnskaberne hørende Bilag kan Hovedrevisor til Brug ved sin Revision forlange sig forelagt de med Hensyn til de paagældende Regnskaber gjorte Antegnelser med dertil hørende Besvarelser og Afgørelser samt Beretninger om Kasseeftersyn.

§ **16**. Statsregnskabet revideres af de i Grundlovens § 49 ommeldte Statsrevisorer, der angaaende samme afgiver Betænkning til Rigsdagen.

De nærmere Regler angaaende Statsrevisionens Virksomhed fastsættes i Overensstemmelse med Lov Nr. 95 af 4. April 1928 ved Rigsdagsbeslutning.

Statsrevisorerne reviderer tillige Hovedrevisorernes Regn- 21 Maj.
skaber. Nr. 178.

Rigsdagens Regnskab revideres ved Foranstaltning af Rigsdagens Præsidium, der dog efter Samraad med Finansministeren kan lade Regnskabet helt eller delvis revidere gennem en af Hovedrevisorerne.

§ **17**. Revisionen af de hidtil ved Statens Foranstaltning reviderede Regnskaber, der ikke vedrører Statsmidler, henlægges efter Finansministerens Bestemmelse til en af de i nærværende Kapitel ommeldte Revisionsmyndigheder.

Finansministeren kan efter Samraad med den Minister, til hvis Omraade de paagældende Midler henhører, bestemme, at der af disse ydes et passende Bidrag til Bestridelse af Omkostningerne ved denne Revision.

§ **18**. Hovedrevisorerne udnævnes af Kongen efter Indstilling af Finansministeren.

Hovedrevisorerne staar umiddelbart under Finansministeren.

Antallet af Hovedrevisorer saavel som af de til Medhjælp for dem nødvendige Tjenestemænd fastsættes ved Normeringsloven og Finansloven.

Finansministeren fordeler efter Samraad med paagældende Fagminister de forskellige Regnskaber mellem Hovedrevisorerne, jfr. § 23.

Hovedrevisorerne staar til vedkommende Fagministers Raadighed med Hensyn til den regnskabsmæssige Kontrol og har direkte Referat til Ministeren.

Det ophæver ikke en Hovedrevisors Pligt til at gøre Udsættelse til Regnskabet, at der overfor ham paaberaabes en Ordre fra paagældende Minister.

§ **19**. Udsættelser, hvortil den i § 14 nævnte Revision giver Anledning, vil, saafremt Forholdet skønnes tilstrækkeligt oplyst ved selve Regnskabet, tillige kunne indeholde Afgørelse i Sagen. I modsat Fald indhentes Regnskabsførerens Erklæring, forinden Afgørelse træffes. I begge Tilfælde kan Regnskabsføreren indanke Sagen til endelig Afgørelse af den

21 Maj. Nr. 178.

paagældende Fagminister, ved Statsbanerne, Postvæsenet, Telegrafvæsenet og Toldvæsenet dog for den paagældende Centralstyrelses Chef (Generaldirektøren).

Der kan af den heromhandlede Revision forelægges Regnskabsføreren en passende Frist til Besvarelse af de gjorte Udsættelser.

Saafremt der som Hjemmel for en Indtægt eller Udgift foreligger en Ordre fra en overordnet Myndighed, rettes eventuel Udsættelse angaaende saadan Indtægt eller Udgift til den omhandlede Myndighed, forsaavidt Udsættelsen angaar Ordrens Indhold.

§ **20**. Udsættelser, hvortil den i § 15 nævnte Revision giver Anledning, rettes til paagældende Centralstyrelse, og Decision afgives af vedkommende Fagminister, for hvem Sagen forelægges af Hovedrevisor i Overværelse af en Repræsentant for den paagældende Styrelse.

Ved den af Ministeren saaledes afgivne Decision er Sagen afgjort, medmindre Statsrevisoratet maatte forlange den genoptaget.

§ **21**. Hovedrevisorerne afgiver med saadanne Mellemrum og i saadan Form, som bestemmes ved deres Instrukser, Indberetning til Statsrevisoratet, Finansministeren og vedkommende Fagminister, indeholdende:

1. Oplysning om den Behandling, de paagældende Regnskaber har været underkastet,
2. Redegørelse for de Forhold, med Hensyn til hvilke vedkommende Ministers Afgørelse har været indhentet, og
3. Bemærkning om andre i Regnskaberne omhandlede Forhold, som Hovedrevisor maatte finde Anledning til at fremdrage, idet dog Styrelsen forud skal være gjort bekendt dermed og have haft Lejlighed til at udtale sig i Sagen.

§ **22**. Hovedrevisorerne er endvidere efter Opfordring fra Statsrevisoratet pligtige at anstille Undersøgelse og afgive Betænkning angaaende alle saadanne Forhold vedrørende de under deres Omraade hørende Regnskaber, hvorom

Statsrevisorerne maatte ønske Oplysning, ligesom disse kan indkalde Hovedrevisorerne til mundtlig Forhandling angaaende saadanne Spørgsmaal. 21 Maj. Nr. 178.

§ **23**. Finansministeren udsteder efter Samraad med paagældende Fagminister og efter indhentet Erklæring fra det i § 25 nævnte Statsregnskabsraad en Instruks for hver Hovedrevisor indeholdende Bestemmelser om, hvilke Opgaver Hovedrevisors Virksomhed omfatter, samt nærmere Regler bl. a. for de paagældende Administrationers Aflevering af Regnskaber.

§ **24**. Kasseeftersyn afholdes, hvor ingen særlig Ordning er truffet, af den Myndighed, der foretager den i § 14 omhandlede Revision, jfr. i øvrigt § 36.

Hovedrevisor er pligtig til ogsaa i de Tilfælde, hvor den i § 14 omhandlede Revision udføres af Centralstyrelsen, at efterse vedkommende Centralstyrelses Kasse- og Aktivbeholdninger.

§ **25**. Statsrevisorerne danner i Forening med Hovedrevisorerne og Finanshovedbogholderen Statsregnskabsraadet. Statsrevisoratets Formand er tillige Formand for Statsregnskabsraadet. Næstformanden udpeges af Finansministeren blandt Hovedrevisorerne. Raadet fastsætter selv sin Forretningsorden.

§ **26**. I Statsregnskabsraadet kan foruden de i §§ 8 og 23 nævnte Instrukser behandles saadanne Spørgsmaal, der tilsigter at opnaa en ensartet Fremgangsmaade ved Revisionen, eller som skønnes at være af fælles Interesse for Medlemmerne ved Udøvelsen af deres Hverv.

IV. Særlige Bestemmelser vedrørende Kassebetjente.

§ **27**. Som Kassebetjent bliver i Almindelighed at anse enhver af Staten antagen Person, der enten selvstændig eller som Medhjælper har Oppebørsler at modtage eller Penge at udbetale paa Statskassens Vegne, eller som har Staten tilhørende Penge eller andre Værdier i sin Varetægt.

Dog skal vedkommende Minister efter Forhandling med Finansministeren kunne bestemme, at de særlig for Kasse-

21 Maj. Nr. 178.

betjente gældende Bestemmelser ikke skal komme til Anvendelse med Hensyn til saadanne Statstjenestemænd eller andre, som i Forbindelse med deres øvrige Forretninger kun har mindre betydende Kasseforretninger eller visse Værdier af mindre Betydning i deres Varetægt.

§ **28**. Af Kassebetjente kan kræves Sikkerhedsstillelse. Hvorvidt dette skal ske og for hvilket Beløb og under hvilken Form, afgøres af den ansættende Myndighed efter Forhandling med Finansministeriet.

Paa samme Maade afgøres, om stillede Kautioner ved Lovens Ikrafttræden kan frigives.

§ **29**. Naar en Kassebetjent tiltræder Embedet, overleveres der ham foruden Kassen, med hvad dertil hører, nøjagtige Fortegnelser over Indtægts- og Udgiftsrestancer samt alle Embedet vedrørende Bøger, Konceptregnskaber og andre Dokumenter; dog skal Forgængeren eller den, der skal opgøre hans Regnskabssager, fremdeles have Adgang til de afleverede Bøger og Dokumenter, forsaavidt det er nødvendigt for hans Regnskabsaflæggelse. Den tiltrædende Kassebetjent kan ikke vægre sig ved at overtage de foreliggende Restancer og drage Omsorg for deres Berigtigelse, men bliver ikke derved ansvarlig med Hensyn til Følgerne af Forsømmelser, begaaede af Forgængeren.

Over det afleverede affattes en Registratur, der underskrives saavel af den tiltrædende som af den fratrædende eller den, der paa hans Vegne afleverer Kassen, og indsendes til den Myndighed, hvorunder Embedet sorterer.

Skal den tiltrædende straks overtage Embedet, uden at Tiden tillader formelig Overlevering, bør dog saa nøjagtige Fortegnelser som muligt optages over det afleverede, og Registratur som den foranommeldte affattes saa snart som muligt derefter.

Overleveringen bør ske under Tilsyn af den Myndighed, under hvilken den paagældende Kassebetjent sorterer, eller en af samme dertil beskikket Tjenestemand.

Naar nogen under Embedsledighed eller under en Kassebetjents Suspension konstitueres i et Kasseembede, maa

ligeledes foranstaaende Regler iagttages. Overleveringen under en Kassebetjents Sygdom, Ferie o. lign. kan ske uden Tilsyn af overordnet Myndighed. 21 Maj. Nr. 178.

De i denne Paragraf indeholdte Regler gælder kun Kassebetjente, der er Chefer for den paagældende lokale Institution.

§ **30**. Foruden de Bøger, som det efter de forskellige Embeders Beskaffenhed maatte blive paalagt vedkommende at føre, har alle Kassebetjente, der selvstændigt oppebærer Indtægter eller afholder Udgifter, at føre autoriserede Kassebøger over samtlige de deres Embede vedrørende Indtægter og Udgifter.

De nærmere Regler for disse Kassebøgers Indretning og Autorisation fastsættes paa den i § 8 angivne Maade.

§ **31**. Kassebetjenten maa ikke udbetale noget Beløb af den ham betroede Kasse uden fornøden Hjemmel og mod behørig Kvittering.

Kassebetjenten har at paase, at de hans Kasse tilkommende Indtægter indkommer i rette Tid, og eventuelt at drage Omsorg for de fornødne Foranstaltninger til deres Inddrivelse.

§ **32**. For ethvert Beløb, Kassebetjenten modtager, har han at meddele sin Kvittering, naar denne ikke allerede ligger indirekte deri, at den Ekspedition er foregaaet, eller det udleveret, hvorfor Betalingen skulde erlægges.

Ved de Kasser, hvor der er ansat Kassekontrolør, eller hvor det er overdraget Bogholderen at notere Kassererens Kvitteringer, er ingen Kvittering af Kassereren forbindende for Kassen, medmindre den er forsynet med Kassekontrolørens eller vedkommende Bogholders Underskrift. Hvor saadan Notering er nødvendig, bør Meddelelse derom være ophængt paa et iøjnefaldende Sted i vedkommende Embedskontor, ligesom der, hvor trykte Kvitteringer benyttes, bør paatrykkes disse en Meddelelse om Noteringens Nødvendighed.

Der maa ikke udleveres flere Eksemplarer af samme Kvittering, medmindre det i hvert Eksemplar af Kvitteringen

21 Maj. Nr. 178. bemærkes, om den er første (prima), anden (sekunda), tredie (tertia) o. s. v.

§ **33**. Kassebetjenten skal drage Omsorg for, at de ham betroede Penge og andre Værdier opbevares paa saa betryggende Maade, som Omstændighederne tillader, og saaledes, at deres Tilstedeværelse til enhver Tid kan konstateres. Han maa ikke sammenblande de ham betroede Midler med egne eller andre hans Embede uvedkommende Midler. Offentlige Pengeeffekter bør saa vidt muligt indskrives eller noteres som Staten tilhørende og, forsaavidt Kassebetjenten staar under Tilsyn af en højere Myndighed, forsynes med Paategning om, at de ikke uden dennes Samtykke maa kvitteres, afhændes eller pantsættes.

§ **34**. Kassebetjentene er ansvarlige for det Tab, der i Tjenestens Udførelse forvoldes af deres Fuldmægtige og øvrige Kontorpersonale, forsaavidt de har udvist Forsømmelighed ved Personalets Antagelse, ved Tilrettelægningen af dets Arbejde eller ved Tilsynet med dettes Udførelse.

§ **35**. Finansministeren kan, hvor Forholdene kræver det, bestemme, at der, naar en Kassebetjents Regnskab er decideret, og det Kassebetjenten efter Decisionen paahvilende Tilsvar er berigtiget, gives Kvittering paa Regnskabet. Kvittancen beskytter dog ikke Kassebetjenten mod senere opdaget Ansvar, men saadant Tilsvar kan, efter at Kvittancen er udfærdiget, ikke søges betalt i den Sikkerhed, som nogen anden maatte have stillet for Kassebetjenten. Heller ikke kan noget Efterkrav gøres gældende mod Kassebetjenten eller hans Arvinger mere end 10 Aar efter Kvittancens Udfærdigelse, medmindre han har gjort sig skyldig i Svig.

§ **36**. Med passende Mellemrum skal der foretages Eftersyn af de hos Kassebetjentene beroende Beholdninger af Penge og andre Værdier, ved hvilke Eftersyn tillige paases, at Kassebetjentenes Bøger og Regnskabsvæsen i det hele er i foreskreven Orden.

De nævnte Eftersyn bør, hvor det drejer sig om Pengebeholdninger, foretages saaledes, at Kassebetjenten ikke

forud kan vide eller beregne, naar de vil blive foretaget, og har samme Kassebetjent Kasseforretninger for flere offentlige Myndigheder, bør disse forene sig om at lade Undersøgelse foretage af samme Person paa alles Vegne eller dog sørge for, at den samtidig omfatter alle den paagældendes offentlige Kasser. 21 Maj. Nr. 178.

Kassebetjentene skal forevise de Personer, der foretager Kasseeftersyn, deres Værdibeholdninger og alle de Embedsbøger og Dokumenter, der maatte blive forlangt, samt i øvrigt meddele alle de Oplysninger, der maatte blive dem afkrævet, herunder Redegørelse angaaende Kasseforretninger, som Kassebetjentene maatte have paataget sig udenfor Tjenesten, idet de paagældende Beholdninger, Bøger m. v. da kan kræves forevist. I Tilfælde af Vægring herved, eller saafremt der ved Kasseeftersynet indtræder noget af de i Tjenestemandslovens § 11 nævnte Tilfælde, udøves Retten til Udsættelse af Tjenesten af den, der afholder Kasseeftersynet. Stedets Øvrighed skal være ham behjælpelig, naar saadan Medhjælp begæres.

I øvrigt fastsættes de fornødne Regler for Kasseeftersyn af Finansministeren, for Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet dog af den paagældende Centralstyrelse, de i § 24, Stk. 2, omtalte Eftersyn undtagne.

§ **37**. Ligesom det i Overensstemmelse med Tjenestemandslovens § 13, 2det Stk. kan paalægges Kassebetjentene at gøre Brug af den dem tilkommende Ret til Ferie, kan der af det Ministerium eller anden Centralmyndighed, hvorunder Kassebetjenten henhører, uden derom sket Henvendelse fra hans Side meddeles ham Ferie af saadan Længde, som vedkommende Myndighed bestemmer. Saadan Ferie kan gives uden forudgaaende Varsel til Kassebetjenten.

I alle Tilfælde, hvor der meddeles en Kassebetjent Ferie, bliver det af vedkommende Myndighed at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Varetagelsen af hans Forretninger som Kassebetjent. Denne Regel gælder dog kun Kassebetjente, der er Chefer for den paagældende lokale Institution.

21 Maj. Nr. 178.

§ **38**. Naar en Kassebetjent dør, har Skifteretten uopholdelig derom at underrette den Myndighed, hvorunder den paagældende som Kassebetjent henhører, for at denne kan drage Omsorg for Besørgelsen af hans Embedsforretninger og paa behørig Maade anmelde Statskassens mulige Krav i hans Bo.

Skifteretten har endvidere at tage Kassen og de hans Kasseembede vedrørende Bøger og Dokumenter i midlertidig Forvaring, indtil disse mod Kvittering kan udleveres til den, der beskikkes til at varetage hans Embede.

Kassebetjentens Bo maa ikke udleveres hans Arvinger til privat Skifte eller hans Enke til Hensidden i uskiftet Bo uden Samtykke fra den Myndighed, hvorunder han henhørte. Dette Samtykke kan gøres afhængigt af, at der af de paagældende stilles en passende Sikkerhed for Statskassens mulige Krav mod Boet.

Denne Paragraf gælder dog ikke Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet.

V. Straffebestemmelser.

§ **39**. For Statstjenestemænd gælder med Hensyn til Forsømmelser paa Kasse- og Regnskabsvæsenets Omraade de i Tjenestemandslovgivningen fastsatte Regler om disciplinær Forfølgning og Straf.

§ **40**. For Regnskabsførere, der ikke er Statstjenestemænd, gælder følgende Regler:

Regnskabsførere, der undlader at føre de befalede Bøger, ikke rettidig indsender deres Regnskaber eller Regnskabsuddrag, undlader at besvare de til deres Regnskaber gjorte Antegnelser eller, uden at Forholdet falder ind under strengere Straffebestemmelser, paa anden Maade viser Skødesløshed eller Uorden i deres Bogføring eller Regnskabsaflæggelse, kan ikendes Ordensbøder paa indtil 200 Kr., hvorhos Indsendelsen af de paagældende Regnskaber, Uddrag eller Besvarelser kan fremtvinges ved Paalæg af Dagbøder paa indtil 20 Kr. pr. Dag.

De i denne Paragraf omhandlede Bøder ikendes Regnskabsføreren af den Minister, hvorunder han henhører, efter Indstilling af vedkommende Revisionsmyndighed eller den Myndighed, hvortil de paagældende Regnskaber eller Uddrag skal indsendes. 21 Maj. Nr. 178.

Bøderne, der tilfalder Statskassen, kan inddrives ved Udpantning eller, forsaavidt den paagældende er statslønnet, indeholdes i den ham tilkommende Lønning.

VI. Lovens Ikrafttræden m. v.

§ **41**. Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kgl. Anordning. Dog kan de Tjenestemænd, som skal indtræde i det i § 25 ommeldte Statsregnskabsraad, udnævnes, saa snart Loven har modtaget kgl. Stadfæstelse.

Antallet af Hovedrevisorer fastsættes til 4, indtil Normering har fundet Sted i Overensstemmelse med § 18, 3die Stk.

§ **42**. Fra det Tidspunkt, da Loven i sin Helhed træder i Kraft, bortfalder for Statens Regnskabsføreres og Kassebetjentes Vedkommende Bestemmelserne i Lov Nr. 3 af 7. Januar 1898 om Sikkerhedsstillelse af dem, der har offentlige Oppebørsler, og Forordningen af 8. Juli 1840 angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed, derunder den ved sidstnævnte Forordning hjemlede Panteret i Kassebetjentenes Ejendele, hvorimod det har sit Forblivende ved den Statskassen ifølge § 33 i Lov om Konkurs af 25. Marts 1872 hjemlede Fortrinsret i Kassebetjentenes Boer.

Endvidere bortfalder § 8, Stk. 1, i Lov Nr. 40 af 25. Februar 1925 om Statsbanernes Styrelse, § 7, Stk. 1, i den ved Lov Nr. 42 af 25. Februar 1925 ændrede Styrelseslov for Postvæsenet af 17. Maj 1916 og § 5, Stk. 1 og 2, i Lov Nr. 43 af 25. Februar 1925 om Telegrafvæsenets Styrelse.

§ **43**. Bestemmelserne i denne Lovs Kapitler IV og V kan med de Ændringer, som Forholdene maatte kræve, ved kgl. Anordning gøres anvendelige med Hensyn til Kommunernes og offentlige Stiftelsers Regnskabsførere og Kassebetjente, hvorefter de i § 42 nævnte Lovbestemmelser ligeledes bortfalder for disses Vedkommende.

25 Maj. Nr. 80. **Statsmin. Cirk.** angaaende Indrykkelse i »Statstidende« af visse Indkaldelser og Meddelelser.

I Henhold til Lov Nr. 82 af 31. Marts 1937 om Ændring af Lovgivningen om en Statstidende, der træder i Kraft den 1. Juli d. A., vil fra dette Tidspunkt at regne alle Indkaldelser og Meddelelser, som man ifølge Lovgivningen eller i Henhold til denne er pligtig at offentliggøre, være at indrykke i Statstidende.

Endvidere skal i Statstidende indrykkes alle Indkaldelser og Meddelelser til Offentligheden eller Kredse af Personer, som der er Pligt til at foretage i Henhold til Statutter eller Love for Institutioner eller Selskaber, hvilke der ved Lov er indrømmet særlige Begunstigelser, eller om hvis Forhold der ved Lovgivningen er fastsat almindelige Bestemmelser.

Undtaget herfra er Indkaldelser og Meddelelser fra Sygekasser, Fortsættelsessygekasser, Sparekasser, Andelskasser og de af Lov af 2. Maj 1934 om visse Spare- og Udlaansvirksomheder omfattede Virksomheder, alle Andelsorganisationer og Andels-Produktionsforeninger, de i Henhold til Lov af 15. Maj 1933 oprettede Kartoffelmelsfabrikker, Privatbaner, gensidige Forsikringsselskaber og de under Undervisningsministeriet henhørende Institutioner, alt forsaavidt ikke anderledes er bestemt i den øvrige Lovgivning eller i ældre administrative Instruktioner.

For Aktieselskabers Vedkommende finder Loven, bortset fra udtrykkelige Forbud i Loven om Aktieselskaber, kun Anvendelse, forsaavidt det paagældende Selskabs Aktier officielt noteres paa Børsen, hvorimod alle ikke udtrykkelig undtagne Virksomheder, der ikke er Aktieselskaber, er undergivet Lovens Bestemmelser.

Med Hensyn til Formen for Bekendtgørelserne bemærkes, at det ikke er paakrævet at give Bekendtgørelserne en videre Form end den, der af vedkommende Myndigheder hidtil har været anset for fyldestgørende som stemmende med Lovgivningens Krav samt statutmæssige og lignende Bestemmelser.

Lovens Bestemmelser finder ikke Anvendelse paa Indkaldelser og Meddelelser, der udgaar fra stedlige Myndig-

heder eller lokale private Institutioner, og som efter deres Formaal udelukkende eller hovedsagelig henvender sig til en lokalt begrænset Kreds af Personer. 25 Maj. Nr. 80.

I øvrigt kan Undtagelser fra Bestemmelserne finde Sted, naar Statsministeren efter Samraad med vedkommende Fagminister mener, at Forholdene i særlig Grad taler derfor.

Bestyrelserne for de af Loven omfattede Institutioner og Selskaber er bemyndigede til at foretage saadanne Ændringer i vedkommende Virksomheders Statutter eller Love, som kun er en Følge af foranommeldte Lovbestemmelser, uden Hensyn til, hvad der i Statutterne eller Lovene er foreskrevet om Vedtagelse af Ændringer i disse.

Nr. 80. Min.-Tid. A. 110—11.

Landbrugsmin. Bekendtgørelse om en Smørordning.

I Medfør af Lov Nr. 109 af 6. Maj 1937 om en Smørordning fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser. 28 Maj. Nr. 188.

§ **1**. 1. Fra og med 4. Juni 1937 vil der blive opkrævet en Afgift af Sødmælk, der

a) af Mejerier, Mælkeforsyninger og Fabrikker indvejes direkte fra Mælkeproducenter til Forhandling (Fordeling) som Mælk eller heraf fremstillede Produkter, eller

b) af Mælkeproducenter paa erhvervsmæssig Maade enten forhandles (fordeles) til andre end de under a nævnte Mejerier m. fl. eller under anden Form gøres til Genstand for erhvervsmæssig Anvendelse, f. Eks. Fremstilling af Smør til Brug i eget Erhverv.

2. Afgiften fastsættes af Landbrugsministeriet efter Indstilling af et af dette nedsat Smørordningsudvalg og opkræves af Smørordningskontoret, Store Torv 7, Aarhus, over Postkonto Nr. 6368.

§ **2**. 1. Ethvert af de i § 1, Stk. 1 a, omhandlede Mejerier m. fl. skal daglig føre Indvejningsliste over det af hver enkelt Mælkeproducent daglig leverede Kvantum Sødmælk saavel som ugentlig Bog over det af hver Mælke-

28 Maj. Nr. 188.

producent ugentlig leverede Kvantum. Listerne og Bogen skal føres efter Skemaer, der kan godkendes af Statskontrollen med Smør og Æg m. m., og skal opbevares mindst et Aar. De i Listerne og Bogen førte Kvanta Sødmælk skal sammentælles henholdsvis daglig og ugentlig. Endvidere skal de heromhandlede Mejerier m. fl. daglig indføre det af dem daglig indvejede samlede Kvantum Sødmælk i den af Landbrugsministeriet autoriserede Smørproduktionsbog. Saafremt en Smørproduktionsbog ikke føres, skal Indførsel ske i en anden af Landbrugsministeriet autoriseret Bog.

2. Mejerier, der tilvirker Ost, skal føre af Landbrugsministeriet autoriserede Bøger over henholdsvis Tilvirkning, Køb og Salg af Ost. Bøgerne bestilles gennem Statskontrollen med Smør og Æg m. m., Kristiansgade 12, København K., og leveres af A/S J. H. Schultz Bogtrykkeri, København. pr. Efterkrav.

3. Enhver af de i § 1, Stk. 1 b, angivne Mælkeproducenter skal daglig føre en af Landbrugsministeriet autoriseret Bog over det daglig producerede og solgte Kvantum Sødmælk, jfr. § 1, Stk. 1 b.

4. Ethvert af de i § 1, Stk. 1 a, omhandlede Mejerier m. fl., der ikke fører den autoriserede Smørproduktionsbog, saavel som de i § 1, Stk. 1 b, nævnte Mælkeproducenter skal uopholdelig til Politiet sende skriftlig Anmeldelse om, at de driver saadan Virksomhed. Politiet skal omgaaende fremsende alle modtagne Anmeldelser til vedkommende Inspektør ved Statskontrollen med Smør og Æg m. m., og der vil derefter pr. Efterkrav ved Statskontrollens Foranstaltning af A/S J. H. Schultz Bogtrykkeri, København, blive tilstillet Anmelderen en af Landbrugsministeriet autoriseret Bog.

§ **3**. 1. Ethvert af de i § 1, Stk. 1, under a og b nævnte Mejerier m. fl., henholdsvis Mælkeproducenter, skal for hver 4-Ugers Periode indsende en Udskrift af den af Landbrugsministeriet autoriserede Bog, jfr. § 2, til Smørordningskontoret, bilagt med Eksportørattester, jfr. § 4, for det i den paagældende Periode til autoriseret Eksportør leverede Smør. Til Udskrifterne maa kun benyttes Skemaer, der tilstilles

de vedkommende af nævnte Kontor. Kopi af samtlige Udskrifter skal opbevares mindst et Aar af de paagældende. 28 Maj. Nr. 188.

2. Udskriften skal indsendes senest Lørdagen efter Udløbet af hver 4-Ugers Periode, første Gang den 5. Juni d. A.

§ **4.** 1. Enhver autoriseret Eksportør, jfr. § 7, skal meddele Smørordningskontoret, hvilke Produktionsdage Leveringsugen fra hvert enkelt Mejeri omfatter, og skal afregne Leveringsugens Smør paa Grundlag af Københavns Smørnotering for den paagældende Uge. Leveringsugen maa kun ændres efter Aftale med Smørordningskontoret.

2. Eksportøren skal umiddelbart efter Udløbet af hver 4-Ugers Periode tilstille Mejerierne Modtagelsesbevis (Eksportørattest) for det i hver enkelt Leveringsuge i Perioden afregnede Kvantum Smør og indberette til Smørordningskontoret Størrelsen af det i hver enkelt af de paagældende 4 Uger foretagne Salg paa Hjemmemarkedet til andre end autoriserede Eksportører. Ved saadant Salg skal Eksportøren hos Køberen beregne sig en Pris, der inkluderer et Beløb, som svarer til det for den paagældende Uge gældende Udligningstillæg, jfr. § 6, Stk. 2, og det saaledes indkasserede Udligningstillæg opkræves af Smørordningskontoret hos vedkommende Eksportør over Postkonto Nr. 6368. Udligningstillæg opkræves dog ikke for Smør, der af autoriseret Eksportør er leveret til Proviant i Skibe i udenrigs Fart, saafremt Eksportøren forelægger en af Toldvæsenet herom udstedt Attest, jfr. § 5, Stk. 3.

§ **5.** 1. De af Landbrugsministeriet autoriserede Eksportører skal hver Lørdag tilstille Statskontrollen med Smør og Æg m. m., Kristiansgade 12, København K., en Opgørelse for den forudgaaende Noteringsuge med Angivelse af det modtagne Kvantum Smør, det til Hjemmemarkedet solgte Kvantum Smør, det udførte Kvantum Smør samt Størrelsen af Lageret.

2. Til de ugentlige Indberetninger skal benyttes Blanketter, der mod Betaling leveres af A/S J. H. Schultz Bogtrykkeri, Niels Juelsgade 12, København K.

3. Til Kontrol med Rigtigheden af de forskellige Op-

28 Maj. Nr. 188.

givelser skal Statskontrollen med Smør og Æg m. m. have Adgang til Eksportørernes Forretningsbøger og dertil hørende Bilag. Eksporten skal kunne godtgøres gennem Duplikat af Konnossement eller Fragtbrev eller, forsaavidt angaar Skibsproviant, ved Attest fra Toldvæsenet, jfr. § 4, Stk. 2. Saafremt Bogholderiet skønnes ikke at indeholde de fornødne Oplysninger, kan Statskontrollen paalægge vedkommende Eksportør at føre en af Landbrugsministeriet autoriseret Bog.

§ **6**. 1. De i § 1 omhandlede Afgifter indgaar i en Fond, hvoraf det i Stk. 2 i denne Paragraf omhandlede Udligningstillæg udredes.

2. Afgifter, der er opkrævet for Mælk, der ikke som Mælk eller Produkter heraf sælges paa Hjemmemarkedet eller gøres til Genstand for erhvervsmæssig Anvendelse i egen Virksomhed, jfr. § 1, Stk. 1, vil af Smørordningskontoret efter nærmere fastsatte Regler blive Producenterne tilbagebetalt som et Udligningstillæg. Udligningstillægget for Smør er det Beløb, som Københavns Smørnotering i hver enkelt Uge er lavere end de i § 1, Stk. 2, i fornævnte Lov af 6. Maj 1937 fastsatte Priser.

3. Smørordningskontoret foretager hver 4de Uge Afregning med Mejerierne, som krediteres for Udligningstillæg for alt det til autoriseret Eksportør leverede eller af Mejeriet selv her fra Landet udførte Smør og debiteres for Mælkeafgift.

§ **7**. Udførsel her fra Landet af Smør maa kun foregaa gennem dertil af Landbrugsministeriet paa nærmere Betingelser autoriserede Eksportører. Dog kan ethvert Mejeri, der har Ret til Brug af Lurmærket, udføre det af Mejeriet selv tilvirkede Smør.

§ **8**. Indførsel hertil Landet af Mælk og Mejeriprodukter af enhver Art er forbudt.

§ **9**. Statskontrollen med Smør og Æg m. m. og andre af Landbrugsministeriet udsendte tilsynsførende skal have Adgang til at efterse de i § 2 nævnte Lister og Bøger samt de i § 3 nævnte Kopier af Udskrifter til Smørordningskontoret.

§ **10**. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Indenrigsmin. Cirk. til Politidirektøren m. fl. 29 Maj. Nr. 95.

Indenrigsministeriet har bragt i Erfaring, at der i en Række Tilfælde i Henhold til Lov Nr. 34 af 28. Februar 1931 om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer, § 10, 2det Stk. — hvorefter Rekvisitioner til Udlevering af visse Gifte til teknisk Brug, derunder til Udryddelse af Dyr, til Forbrugere skal være forsynet med Paategning af Politiet (paa Landet Sognefogeden) om, at der intet vides til Hinder for, at de ekspederes, — er meddelt Paategning paa Rekvisitioner af uforholdsmæssig store Mængder af meget farlige Gifte. Da det er af Vigtighed, at Brugen af de farligste Gifte indskrænkes saa meget, som Forholdene tillader det, finder man Anledning til at henstille, at der ikke uden ganske særlig Begrundelse meddeles Politipaategning paa Rekvisitioner af farlige Gifte i Tilfælde, hvor vedkommende lige saa godt kunde anvende de mindre farlige Gifte, til hvis Udlevering der ikke kræves Paategning paa Rekvisitionen, i hvilken Henseende man navnlig skal henvise til § 9, Stk. 2, i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 22. December 1931 om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer, hvorefter der efter Rekvisition paa en dertil bestemt særlig Blanket til her i Landet bosiddende Personer uden Politipaategning kan udleveres:

1. Til Udryddelse af Rotter og Mus:
   a. Strykninnitrat, salpetersur Stryknin, i Pulverblandinger med et Indhold af højst 5 pCt. Strykningnitrat og særkt og holdbart farvet sort med et i Vand opløseligt Farvestof.
   b. Strykninhvede eller anden med Strykninnitrat behandlet Kornsort med højst ½ pCt. Strykninnitrat og holdbart farvet med rød Anilinfarve.
   c. »Fosformoes« (Electuarium phosphoratum) med et Indhold af højst 2 pCt. Fosfor og farvet sort med Kønrøg.
2. Til Udryddelse af Krager:
   »Fosformoes« (Electuarium phosphoratum) med et Indhold af højst 2 pCt. Fosfor og farvet sort med Kønrøg.

29 Maj. Nr. 95. Man skal endvidere henstille, at det i Tilfælde, hvor der maatte findes Anledning til at meddele Politipaategning paa Rekvisitioner, bliver paaset, at der ikke gives Tilladelse til Udlevering af større Mængder af de paagældende Gifte. Saafremt der opstaar Tvivl om, hvad der kan anses for en under de foreliggende Omstændigheder uforsvarlig stor Mængde, skal man anmode om, at Spørgsmaalet maa blive forelagt Embedslægen for den paagældende Lægekreds til Udtalelse.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære er samtidig hermed tilstillet d'Herrer til Omsendelse til Sognefogederne i Politikredsen.

Nr. 95. Min.-Tid. A. 129—30.

31 Maj. Nr. 201. **Socialmin. Bekendtgørelse vedrørende Sammenslutning af Arbejdsløshedskasser.**

Ifølge derom fra Arbejdsdirektoratet modtaget Indberetning er »Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Danmark«, der har modtaget offentlig Anerkendelse ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 206 af 7. Oktober 1907, og »Gentofte, Lyngby og Gladsakse Sognes Arbejdsløshedskasse«, der har modtaget offentlig Anerkendelse ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 84 af 6. April 1908, fra den 1. April 1937 at regne sammensluttet til een Arbejdsløshedskasse under Navnet »Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse i Danmark«.

Nr. 201. Lov-Tid. A. 1298.

1 Juni. Nr. 202. **Justitsmin. Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding.**

I Medfør af § 6 i Lov Nr. 60 af 14. Marts 1931 om Ligbrænding udfærdiges herved følgende Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding.

§ **1.** Ligbrænding maa kun finde Sted i dertil indrettede, af Justitsministeren godkendte Krematorier.

1 Juni. Nr. 202.

§ **2**. Det skal for Politiet i den Politikreds, i hvilken Krematoriet er beliggende, opgives, hvem der udgør dets Bestyrelse og som saadan er ansvarlig for dette Regulativs Overholdelse.

§ **3**. Ved Krematoriet skal der føres en af Politimesteren (i København Politidirektøren) autoriseret Protokol, hvori under løbende Numre anføres for hvert Lig, der brændes, afdødes fulde Navn, Dødsstedet og Datum for Ligbrændingen samt Anbringelsesstedet for Asken, jfr. § 6, Stk. 2. Hvis Asken udleveres til Anbringelse udenfor Krematoriets Kolumbarium, Urnehave eller Kirkegaard, skal tillige Navnet paa den Person, til hvem Udleveringen sker, anføres i Protokollen.

§ **4**. Ligbrænding maa ikke iværksættes, forinden der til Krematoriets Bestyrelse er afgivet en skriftlig Attest fra Politiet paa det Sted, hvor Dødsfaldet er sket, om, at der fra dets Side ikke er noget til Hinder for Ligbrændingen. Er Dødsfaldet sket i Udlandet, skal der, saafremt afdøde ved Dødsfaldet havde Bopæl her i Landet, foreligge en Attest af det nævnte Indhold fra Politiet paa Bopælsstedet, i modsat Fald fra Politiet paa det Sted, hvor Ligbrændingen skal iværksættes.

Udenfor København og Frederiksberg forsynes Attesten af Krematoriet med Nummer, svarende til det Nummer, hvorunder Ligbrændingen er indført i Krematoriets Protokol, og opbevares af Krematoriet.

§ **5**. Det paahviler saavel Bestyrelsen som Funktionærerne at paase, at Ligets Behandling og Brænding foregaar sømmeligt.

§ **6**. Umiddelbart efter, at Brændingen er foregaaet, skal Asken omhyggeligt opsamles i dertil bestemte Beholdere af brændt Ler, Sten, Blik eller andet lige saa holdbart Materiale, som straks forsynes med Krematoriets Segl og mærkes med afdødes Navn for derefter at udleveres vedkommende til videre Behandling efter ovennævnte Lovs § 4. Saafremt Asken straks skal nedsættes paa Krematoriets Kirkegaard, kan der dog anvendes Beholdere af mindre holdbart Materiale.

1 Juni. Nr. 202.

Hvis Asken ønskes udleveret til Anbringelse udenfor Krematoriets Kolumbarium, Urnehave eller Kirkegaard, maa det forinden Udleveringen opgives til Krematoriet, hvor Anbringelsen skal ske. Asken maa kun anbringes paa det opgivne Sted, hvilket ved Udleveringen skal tilkendegives Modtageren, der tillige gøres bekendt med, at Nedsættelse paa en Kirkegaard kun maa ske efter Henvendelse til vedkommende Sognepræst, i København og paa Frederiksberg Begravelsesvæsenet. Asken kan dog anbringes paa et andet Sted end det opgivne, naar det ændrede Anbringelsessted forinden meddeles Krematoriet, der da lader Bemærkning herom tilføre Protokollen, jfr. § 3.

§ 7. Hvis Brændingen har fundet Sted udenfor København eller Frederiksberg, paahviler det Krematoriet at give Dødsstedets Sognepræst og, saafremt Asken er udleveret til Anbringelse paa en Kirkegaard, som ikke er beliggende i det Sogn, hvor Dødsfaldet er sket, tillige Sognepræsten paa Begravelsesstedet Underretning om Stedet og Tidspunktet for Brændingen, om Anbringelsesstedet for Asken og, naar Asken er udleveret til Anbringelse udenfor Krematoriets Kolumbarium, Urnehave eller Kirkegaard, tillige om Navnet paa den Person, til hvem Udleveringen er sket; er Dødsstedet eller Begravelsesstedet København eller Frederiksberg, gives Underretning dog ikke til Sognepræsten, men til vedkommende Begravelsesvæsen. Har Brændingen fundet Sted i København eller paa Frederiksberg, paahviler der vedkommende Begravelsesvæsen en tilsvarende Pligt til at give Underretning, saafremt Dødsstedet eller Begravelsesstedet ligger udenfor Begravelsesvæsenets Omraade.

Saafremt Askeurnen skal anbringes paa en Kirkegaard udenfor København og Frederiksberg, paahviler det Sognepræsten, saa snart Anbringelsen har fundet Sted, at give Meddelelse derom til vedkommende Krematorium eller, hvis dette er beliggende i København eller paa Frederiksberg, til Begravelsesvæsenet. Skal Askeurnen anbringes paa en Kirkegaard i København eller paa Frederiksberg, paahviler der Begravelsesvæsenet en tilsvarende Pligt til at give Under-

retning, medmindre Krematoriet og Kirkegaarden begge ligger i samme Kommune. 1 Juni. Nr. 202.

§ **8**. Ønskes en Askeurne overført til Udlandet, udkræves Tilladelse fra Justitsministeriet, medmindre der afgives Erklæring om, at Urnen skal begraves paa en Kirkegaard i Udlandet eller anbringes i et udenlandsk Krematoriums Kolumbarium eller Urnehave. En saadan Erklæring kan, saafremt Urnen begæres udleveret i umiddelbar Forbindelse med Ligbrændingen, afgives af den, der har ladet Ligbrændingen ordne, og hvis Urnen ønskes udleveret senere, efter at den har været begravet paa en Kirkegaard, opstillet i en Urnehal eller lignende, kan Erklæringen afgives af den, der har Brugsretten til Gravstedet eller Urnepladsen.

§ **9**. Krematoriet, dets Protokol og de i § 4 nævnte Attester skal til enhver Tid være tilgængelige for Politiets Eftersyn.

§ **10**. Overtrædelser af dette Regulativ straffes med Bøder, der tilfalder Statskassen.

§ **11**. Dette Regulativ træder i Kraft den 1. Juli 1937. Samtidig ophæves Justitsministeriets Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding af 25. Marts 1931.

Nr. 202. Lov-Tid. A. 1299—1300.

Justitsmin. Bekendtgørelse om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn. 3 Juni. Nr. 203.

I Medfør af § 1 i Lov Nr. 63 af 1. April 1914 om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn har Justitsministeriet meddelt Foreningen Mødrehjælpen i Aarhus Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse i Pleje og ved Adoption af Børn under 14 Aar.

Justitsministeriet har derhos fritaget Foreningen for at iagttage Forskrifterne i Anordning af 20. Juni 1914 om Regler for Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn.

Nr. 203. Lov-Tid. A. 1301.

4 Juni. Nr. 192. **Socialmin. Bekendtgørelse af Lov om Folkeforsikring.**

Socialministeren gør vitterligt:

I Medfør af den mig ved Lovene Nr. 101 af 14. April 1937 og Nr. 122 af 7. Maj 1937 tillagte Bemyndigelse har jeg ladet Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring, ændret saaledes som de nævnte Love medfører det, optrykke og bekendtgør den herved som:

Lov af 7. Maj 1937 om Folkeforsikring.

Forsikringens Omfang.

§ **1.** [1]) Enhver, der opfylder de i denne Lovs Afsnit I fastsatte Betingelser, er berettiget til at blive *sygeforsikret* enten i en for ubemidlede anerkendt Sygekasse eller i en statskontroleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse). Den, der ikke benytter sig af denne Ret, er forpligtet til efter de i nævnte Afsnit givne Regler at sikre sig *Adgang* til at blive sygeforsikret i en saadan Sygekasse eller Sygeforening.

[2]) Enhver, der saaledes har sygeforsikret sig eller sikret sig Adgang til at blive sygeforsikret, er — med den Begrænsning, der følger af Bestemmelserne i § 36 — samtidig forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente, forsaavidt han har Indfødsret og er bosat her i Riget eller forhyret med dansk Skib. For Personer under 65 Aar giver denne Forsikring Ret til en *Invaliderente*, forsaavidt den forsikredes Erhvervsevne ifølge Kendelse af Invalideforsikringsretten er nedsat til $^1/_3$. Til Personer over 65 Aar — samt til Personer i Alderen 60—65 Aar, der ikke oppebærer Invaliderente — ydes Rente uden Undersøgelse af, hvor meget Erhvervsevnen er nedsat; denne Rente benævnes *Aldersrente*. For Adgangen til at erholde Invaliderente erlægger forsikrede i Alderen mellem 18 og 60 Aar en særlig Præmie i Forbindelse med Sygeforsikringskontingentet. — Retten til Invalide- og Aldersrente er i øvrigt undergivet Reglerne i Afsnit II.

[3]) Lige med en indfødt anses med Hensyn til Adgangen til Invalide- og Aldersrente en frasepareret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret. 4 Juni. Nr. 192.

[4]) Fra de Bestemmelser i denne Lov, der gør Indfødsret og Bopæl her i Riget til Betingelse for Rettigheder efter Loven, kan Regeringen gøre Undtagelse med Hensyn til Statsborgere i andre Stater eller Dele af disse, saafremt der med de paagældende Stater er opnaaet gensidig Overenskomst.

AFSNIT I.

Sygeforsikring.

A. Forsikringen for ubemidlede.

Kap. I. Anerkendelse af Sygekasser.

§ **2.** [1]) Ved en Sygekasse forstaas en Forening af ubemidlede Personer, der har sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Sygdomstilfælde. En saadan Sygekasse har Ret til offentlig Anerkendelse og den dermed forbundne Støtte af det offentlige, naar Socialministeren efter Indstilling af Direktøren for Sygekassevæsenet godkender, at den fyldestgør de i denne Lov indeholdte Forskrifter. Forsaavidt der imidlertid for vedkommende Fag eller stedlige Omraade, jfr. § 4, allerede er oprettet en Sygekasse, der har faaet offentlig Anerkendelse, bør Anerkendelse i Almindelighed nægtes andre Sygekasser indenfor samme Fag eller stedlige Omraade.

[2]) Anerkendelsen meddeles af Socialministeren og offentliggøres af denne.

[3]) Begæring om Anerkendelse indsendes til Direktøren ledsaget af 1) et Eksemplar af Kassens Vedtægt, 2) en Fortegnelse over Medlemmerne med Angivelse af disses Alder og Livsstilling, 3) en Udskrift af den Beslutning, i Henhold

4 Juni. Nr. 192. til hvilken Anerkendelse søges, samt 4), forsaavidt det ikke er en nyoprettet Kasse, det sidste Aars Regnskab.

§ **3.** [1]) For at faa og beholde offentlig Anerkendelse maa en Sygekasse som Regel have mindst 200 Medlemmer.

[2]) Socialministeren kan, hvor Forholdene taler derfor, efter at der er givet saavel Sygekassenævnet som paagældende Sygekasser og vedkommende Sygekasse-Centralforening Lejlighed til at udtale sig, paabyde, at to eller flere Kasser indenfor samme stedlige Omraade skal sammensluttes, naar dette kan ske uden Skade for Kassernes Medlemmer. Vægrer nogen af Kasserne sig ved at efterkomme Paabudet, mister den sin Anerkendelse, og dens Medlemmer henvises til at gøre deres Ret gældende efter Reglerne i § 9.

§ **4.** [1]) For at faa Anerkendelse maa en Sygekasse enten være knyttet til et bestemt Fag (Handel, Industri eller Haandværk), eller dens Vedtægt maa fastsætte en efter Forholdene i det enkelte Tilfælde passende stedlig Begrænsning for Retten til at være Medlem.

[2]) Er en Sygekasse knyttet til et bestemt Fags Arbejdere eller oprettet for dettes Mestre, Svende eller Lærlinge, skal den indenfor Sygekassens stedlige Omraade staa aaben for alle Fagets Udøvere af paagældende Klasse.

[3]) Medlemmer af en Sygekasse, i hvilken Adgangen til at blive Medlem er begrænset til et bestemt Fag eller en bestemt Forretning eller Virksomhed, er berettiget til at forblive i Sygekassen, selv om de forlader Faget, Forretningen eller Virksomheden, naar de i øvrigt opfylder de i Vedtægten fastsatte Betingelser for Medlemsret.

[4]) Den i Stk. 1 ommeldte stedlige Begrænsning skal i Regelen være Kommunen. Dog kan københavnske Sygekasser omfatte Nabokommuner og omvendt; Socialministeren kan endvidere, naar Omstændighederne taler derfor, meddele Tilladelse til, at Sygekasser omfatter to eller flere Kommuner eller endog hele Landet.

[5]) Indenfor vedkommende Kommune maa Grænsen ikke uden Ministerens Samtykke være snævrere end et Sogn, medmindre der i Sognet findes en bymæssig Bebyggelse med mindst 1 000 Indbyggere, eller de stedlige Forhold nødvendiggør en snævrere Grænse. 4 Juni. Nr. 192.

[6]) Disse Bestemmelser er ikke til Hinder for, at et Medlem, der flytter udenfor Sygekassens Omraade, kan forblive i denne, forsaavidt Vedtægten tillader det.

§ **5**. [1]) En Sygekasses Vedtægt skal indføres i eller vedhæftes enhver Sygekassebog og omhandle følgende Punkter:

1) Kassens Navn, Hjemsted, Formaal og Omraade, Reglerne for Medlemmernes Optagelse, Rettigheder og Pligter, derunder Rettigheder og Pligter i Henhold til denne Lovs Afsnit II (Invalide- og Aldersrente) samt Medlemmernes Ansvar ifølge §§ 10, Stk. 4—8, 36, Stk. 7, og 56.
2) Kassens Generalforsamling (Repræsentantskab) og Bestyrelse samt deres Myndighed. I Sygekasser, hvis samlede Medlemstal udgør 5 000 eller derover, træder i Stedet for Generalforsamlingen et af Medlemmerne for 4 Aar ad Gangen valgt Repræsentantskab. Dette vælges i stedlige eller paa anden Maade afgrænsede Kredse, der nærmere fastsættes i Kassens Vedtægt. Sygekasser, hvis samlede Medlemstal er under 5 000, kan med Samtykke af Direktøren for Sygekassevæsenet erstatte Generalforsamlingen med et i Overensstemmelse med foranstaaende valgt Repræsentantskab. Naar Forholdene taler derfor, kan Direktøren efter Forhandling med Sygekassenævnet, jfr. § 30, Stk. 1, paalægge en Sygekasse at erstatte Generalforsamlingen med et Repræsentantskab. De nærmere Regler for Valg af Repræsentantskab fastsættes af Socialministeren efter Indstilling fra Sygekassenævnet. Det skal i disse Regler bestemmes, at Repræsentantskabet skal bestaa af 25—100 Personer efter Kassens Medlemstal foruden de til enhver Tid siddende Bestyrelsesmedlemmer, der er selvskrevne Medlemmer af Repræ-

4 Juni. Nr. 192.

sentantskabet. Repræsentantskabet vælger Kassens Formand og de øvrige Medlemmer af Bestyrelsen. De i Sygekassens Tjeneste ansatte Personer, de af den benyttede Læger, Apotekere, Bandagister eller andre Personer, der staar i økonomisk Forbindelse med Kassen, er ikke valgbare til Repræsentantskabet eller Bestyrelsen, selv om de er Medlemmer af Kassen.

3) Kassens og Bestyrelsens Rettigheder og Pligter i Henhold til Afsnit II.

4) Kontrollen med syge Medlemmer.

5) Regnskabsvæsen og Revision, Kasseeftersyn, Anbringelse af Kassens Midler, Overskuddets Anvendelse, særlig ved Kassens Opløsning. Enhver Sygekasse skal have mindst 2 Revisorer; forsaavidt angaar Sygekasser med over 1 000 Medlemmer, skal en af Revisorerne enten være autoriseret i Henhold til Næringsloven af 28. April 1931 § 65 eller anerkendt af Socialministeren som Sygekassens Revisor.

6) Vedtægtens Forandring.

[2]) Direktørens Samtykke udfordres til enhver Forandring i Vedtægten.

[3]) Den Afgørelse, der i Overensstemmelse med Vedtægten træffes angaaende Anvendelsen af en Kasses Overskud ved dens Opløsning, har kun Gyldighed, naar den godkendes af Direktøren. Overskuddet kan ingen Sinde deles mellem Medlemmerne.

Kap. II. Optagelse og Forbliven i en Sygekasse.

a. Nydende Medlemmer.

§ **6**. [1]) Som nydende Medlemmer af en Sygekasse kan kun optages ubemidlede Personer af Arbejderklassen og de med dem i økonomisk Henseende ligestillede Mænd eller Kvinder, saasom mindre Jordbrugere, Haandværkere og andre næringsdrivende, Tjenestemænd og lign. De forældreløse Børn, som Lovgivningen ikke paa anden Maade har

sikret Adgang til Sygehjælp, kan — de sædvanlige økonomi- 4 Juni.
ske Betingelser forudsat — uden Hensyn til Aldersgrænse Nr. 192.
nedad være selvstændige nydende Medlemmer af en Sygekasse, dog uden andre Rettigheder end Ret til Sygehjælp (herunder ikke Pengehjælp). Denne Særstilling ophører ved det fyldte 15de Aar, jfr. dog Stk. 5.

[2]) Hvert 3die Aar — første Gang med Gyldighed fra den 1. Oktober 1933 — udsteder Socialministeren en Bekendtgørelse til Sygekasserne og Kommunalbestyrelserne, indeholdende Vejledning med Hensyn til de Indtægts- og Formueforhold samt øvrige Omstændigheder (Sygdom, Gæld, Alderdom, store Forsørgerbyrder eller andre Forhold, der i væsentlig Grad forringer en Persons økonomiske Stilling), der som Regel betinger en Persons Optagelse eller Forbliven i Sygekassen med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten. Bekendtgørelsens almindelige Indtægtsgrænser skal svare til faglærte Arbejderes Aarsindtægt ved fuld Beskæftigelse og skal fastsættes og een Gang aarlig reguleres paa Grundlag af de af Det statistiske Departement senest meddelte Oplysninger om faglærte Arbejderes gennemsnitlige Timefortjeneste. Indtægtsgrænsen skal fastsættes særskilt for hver af de i § 39, Stk. 1, nævnte Grupper af Kommuner. — Ved Bedømmelsen af samlevende Ægtefællers Adgang til at være Medlemmer af Sygekassen med Ret til gennem denne at nyde Tilskud fra Staten skal der i Tilfælde af, at den Ægtefælle, der ikke kan anses for den egentlige Familieforsørger, har Indtægt ved Arbejde af mere midlertidig Karakter, kun tages Hensyn til den Del af denne Indtægt, der overstiger 200 Kr. aarlig. Tilsvarende Regel gælder, forsaavidt angaar Indtægt, som hjemmeværende, ikke selvstændig skattepligtige Børn oppebærer ved Arbejde for fremmede. — Bekendtgørelsens Indtægts- og Formuegrænser skal være ens for alle de i Stk. 1 nævnte Kategorier af Personer.

[3]) Denne Bekendtgørelse, om hvis Affattelse Sygekassenævnet gør Indstilling, udarbejdes af Socialministeren efter Forhandling med et Udvalg paa 16 Medlemmer, der vælges

4 Juni. Nr. 192.

med Halvdelen af hvert af Rigsdagens Ting efter Reglerne for Forholdstalsvalg.

[4]) Forbedres et Medlems økonomiske Forhold saaledes, at han efter de foran omhandlede Regler ikke kan forblive i Sygekassen som ubemidlet nydende Medlem, skal han

1) enten overgaa til at blive bidragydende Medlem af Sygekassen efter Reglerne i § 11
2) eller overgaa til at blive Medlem af en af de i § 31 omhandlede statskontrolerede Sygeforeninger (Fortsættelsessygekasser), medmindre Sygekassen har en Afdeling for bemidlede,
3) eller overgaa til en saadan Afdeling, jfr. § 35.

[5]) Enhver Sygekasse skal give Adgang til Optagelse for Personer fra 14 Aars Alderen, dog at Optagelse ikke kan finde Sted efter en Persons fyldte 60de Aar. Et Medlems Børn under 15 Aar, herunder Plejebørn, der er anbragt hos ham i Familiepleje, omfattes af Medlemmets Forsikring.

[6]) Endvidere skal Sygekassen uden Hensyn til Alder og Helbred give Adgang til Optagelse for Personer, som er Medlemmer af en af de i § 31 omhandlede statskontrolerede Sygeforeninger, naar de opfylder de økonomiske Betingelser efter nærværende Paragraf.

§ 7. [1]) Ingen kan optages i en Sygekasse som nydende Medlem under Forløbet af en midlertidig Sygdom eller under en midlertidig Opblussen af en af de i Stk. 3 omhandlede Sygdomme, jfr. dog § 20, Stk. 3.

[2]) Personer, der paa Grund af, at de lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller en betydeligere Legemssvaghed, ikke kan anses for arbejdsføre, kan ikke optages i en Sygekasse.

[3]) Med Hensyn til Optagelsen af andre Personer, som lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed, der medfører eller skønnes at kunne medføre en væsentlig Indskrænkning i deres Arbejdsevne, men som dog maa anses for arbejdsføre, fastsætter Socialministeren de nærmere Regler.

4 Juni. Nr. 192.

§ 8. [1]) Om nogen efter sin økonomiske Stilling kan optages i eller forblive staaende som ubemidlet nydende Medlem af en Sygekasse, jfr. § 6, forelægges i Tvivlstilfælde et Udvalg, bestaaende af et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem, der ikke maa være nydende Medlem af Sygekassen, et af Kassens Bestyrelse valgt Medlem og en Læge med Sygekassepraksis, valgt af Stedets Kommunalbestyrelse. Ønsker ingen Læge at tiltræde Udvalget, vælger Kommunalbestyrelsen en anden Mand eller Kvinde som tredie Medlem af Udvalget. Valgene gælder for 2 Aar. Det førstnævnte af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem er Formand for Udvalget. I København og Købstæder med over 10 000 Indbyggere er Kommunalbestyrelsen berettiget til at bestemme, at der skal nedsættes 2 eller flere Udvalg.

[2]) Forsaavidt angaar Sygekasser med 1 000 Medlemmer eller derunder, sammenkalder Formanden Udvalget mindst hvert tredie Aar, efter at Kommuneskattelisten har været fremlagt til Eftersyn, hvorefter Udvalget sammenligner Sygekassernes Medlemsfortegnelse med denne Liste. Udvalget kan endvidere om fornødent hos Ligningsmyndigheden begære Oplysning om, hvorvidt et Medlems Indtægt og Formue ligger under eller over den af Socialministeren fastsatte Indtægts- og Formuegrænse. Udvalget er berettiget til at fordele Arbejdet saaledes, at der hvert Aar kontroleres $^1/_3$ af Medlemmerne. Sygekasser og Ligningsmyndigheder er forpligtet til at stille Medlemsfortegnelser og Kommuneskattelister til Udvalgets Raadighed. Paa Grundlag af det fremkomne Materiale, der ikke maa offentliggøres, træffer Udvalget Beslutning for hvert enkelt Sygekassemedlems Vedkommende.

[3]) I Sygekasser med over 1 000 Medlemmer udtager Revisorerne, jfr. § 5, Stk. 1, Nr. 5, hvert Aar mindst 10 pCt. af Medlemmerne til Bedømmelse af Udvalget, der, saa snart det har modtaget Fortegnelse over de udtagne Medlemmer, træffer Beslutning for hvert enkelt af disse efter foranstaaende Regler.

4 Juni. Nr. 192.

[4]) Henvendelse til Udvalget kan i øvrigt til enhver Tid ske fra den, om hvis Medlemsret der er Spørgsmaal, samt fra Direktøren for Sygekassevæsenet, Sygekassens Bestyrelse, de af Kassen benyttede Læger og vedkommende Kommunalbestyrelse. Henvendelsen rettes til Udvalgets Formand, som derefter foranlediger Udvalgets Sammentræden.

[5]) Udvalgets Beslutning indsendes til Direktøren, der træffer Bestemmelse om, hvorvidt han kan tiltræde den.

[6]) De nærmere Regler herom samt om Udvalgets Virksomhed i det hele fastsættes af Socialministeren.

§ **9**. [1]) Ophører en Sygekasse, eller bortfalder dens Anerkendelse, fordi dens Medlemstal gaar ned under Minimum, og nogen, der hidtil har været Medlem af en saadan Kasse, inden 3 Maaneders Forløb begærer sig optaget i en anden anerkendt Sygekasse, til hvilken han efter de for denne gældende Regler om de personlige Betingelser maatte have Adgang, kan Optagelse i Kassen ikke nægtes ham, fordi han har overskredet den fastsatte Aldersgrænse eller af Hensyn til hans Helbredstilstand, ligesom Bestemmelsen om Forløbet af en vis Frist efter Optagelsen, inden hvilken Hjælp af Kassen ikke kan kræves, jfr. § 18, Stk. 4, ikke kommer til Anvendelse i dette Tilfælde.

[2]) Den ophørte Sygekasses Bestyrelse er forpligtet til i fornævnte Tilfælde at give hvert enkelt af Kassens Medlemmer Underretning om den dem ifølge foranstaaende tillagte Beføjelse, og Bestyrelsen skal udtrykkelig gøre Medlemmerne opmærksom paa, at deres Adgang til Invaliderente og Aldersrente er afhængig af, at de er Medlemmer af en anerkendt Sygekasse eller statskontroleret Sygeforening.

§ **10**. [1]) Optagelse i en anerkendt Sygekasse kan ikke nægtes nogen, naar han fyldestgør de i denne Lov foreskrevne Betingelser, saaledes som disse maatte være nærmere bestemt i Kassens Vedtægt.

[2]) Forinden Optagelse kan finde Sted, maa paagældende afgive en Erklæring paa Tro og Love om sin Alder og Helbredstilstand, om Størrelsen af sin aarlige Indtægt og sin

Formue samt om, hvorvidt han er Medlem af andre Sygekasser, eller der paa anden Maade er sikret ham Hjælp i Sygdomstilfælde. Den nævnte Erklæring, der skal afgives paa en af Socialministeren godkendt Blanket, skal opbevares i Sygekassens Arkiv. Bestyrelsens Afgørelse af, om Optagelse kan finde Sted, skal foreligge inden en Maaned efter Erklæringens Modtagelse.

[3]) Udviser nævnte Erklæring, at den, der søger Optagelse, har en større Indtægt eller Formue end foreneligt med nydende Medlemsret efter § 6, Stk. 2, skal det i § 8 nævnte Udvalg afgøre, om paagældendes økonomiske Forhold desuagtet tillader hans Optagelse som nydende Medlem, eller om han kun vil kunne optages som bidragydende Medlem.

[4]) Ingen maa samtidig være nydende Medlem af mere end een anerkendt Sygekasse. Dersom et Medlem af en anerkendt Sygekasse erhverver Medlemsret i en ikke anerkendt Sygekasse, skal han straks anmelde det for den anerkendte Sygekasses Bestyrelse. Intet Medlem af en anerkendt Sygekasse kan ved at indtræde i flere Sygekasser sikre sig en større daglig Pengehjælp end hans gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste.

[5]) Naar et som ubemidlet optaget nydende Medlems økonomiske Forhold ændres saaledes, at han maa kunne skønne, at det er tvivlsomt, om han kan anses for ubemidlet, skal han give Meddelelse derom til Sygekassens Bestyrelse, for at Forholdet kan blive nærmere undersøgt.

[6]) Undlader et Sygekassemedlem dette, skal det i § 8 omhandlede Udvalg, hvis det senere finder, at han ifølge sine økonomiske Forhold er uberettiget til at være ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, og at hans Indtægt eller Formue i 2 Aar eller mere har ligget i væsentlig Grad over de Grænser, som er fastsat i Medfør af § 6, Stk. 2, indberette Sagen til Direktøren for Sygekassevæsenet, der i grove Overtrædelsestilfælde kan paalægge paagældende at udrede et Beløb dels til Sygekassen, svarende til den Sygehjælp, han maatte have oppebaaret fra Sygekassen i Løbet af de 2 sidste Aar med Fradrag af, hvad han har betalt, dels til Statskassen,

4 Juni. Nr. 192.

svarende til det Statstilskud, som Sygekassen har oppebaaret for Medlemmet i Løbet af nævnte Tidsrum.

[7]) Kommer Direktøren for Sygekassevæsenet under sin Behandling af en Begæring om Invaliderente eller paa anden Maade til Kundskab om, at en Person, der — uden at have gjort sig skyldig i svigagtig Meddelelse af urigtige Oplysninger eller i svigagtig Fortielse — er blevet optaget som Medlem af en Sygekasse, hverken ved Optagelsen eller paa noget senere Tidspunkt har opfyldt de i § 7 omhandlede Betingelser vedrørende Helbredstilstand og Arbejdsførhed, jfr. de af Socialministeriet i Medfør af § 7, Stk. 3, fastsatte Regler, kan Direktøren — dersom han ikke tidligere har godkendt Optagelsen — ophæve Medlemsforholdet fra Udgangen af den løbende Betalingstermin. En Ophævelse af Medlemsforholdet i Henhold til denne Bestemmelse kan dog kun undtagelsesvis finde Sted, naar der er forløbet 5 Aar fra Optagelsen at regne.

[8]) Saafremt en Person i den i Stk. 2 nævnte Erklæring svigagtig har givet urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Arbejdsførhed, og dette har medført, at han med Urette er blevet anset for arbejdsfør og saaledes med Urette er blevet optaget som Medlem i Kassen, ophæves Medlemsforholdet, saaledes at han er pligtig til at tilbagebetale Sygekassen den Sygehjælp, han maatte have modtaget, samt Statskassen det Statstilskud, som Sygekassen har oppebaaret for ham; i denne Erstatning fradrages ikke, hvad han selv har betalt til Sygekassen. Saafremt Medlemmet i Erklæringen vel svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Arbejdsførhed, men desuagtet har maattet anses for arbejdsfør, kan Direktøren træffe Bestemmelse om, at han overføres til at være bidragydende Medlem af Kassen for et efter Sagens nærmere Beskaffenhed fastsat Tidsrum, der dog ikke maa overstige 2 Aar.

[9]) Saafremt et Medlem i øvrigt overfor Sygekassen, det bedømmende Udvalg eller Direktoratet for Sygekassevæsenet

svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger eller paa anden Maade har begaaet Svig mod Kassen, mister han sin Medlemsret som nydende Medlem for stedse eller i et af Direktøren nærmere fastsat Tidsrum. Det samme gælder, saafremt han har overtraadt Bestemmelserne i Stk. 4 om Dobbeltforsikring. Han kan i disse Tilfælde af Direktøren tilpligtes at erstatte de med Urette oppebaarne Ydelser efter de i Stk. 8 omhandlede Regler.

10) Mister et Medlem i Henhold til Bestemmelserne i Stk. 8 eller 9 sin Medlemsret som nydende Medlem, kan denne Medlemsret kun generhverves med Samtykke af Direktøren.

11) De af Direktøren i Henhold til foranstaaende Bestemmelser trufne Afgørelser angaaende Udredelse af Godtgørelser til Sygekassen eller Staten kan i alle Tilfælde af vedkommende Medlem eller Sygekassens Bestyrelse i Løbet af 1 Maaned indankes for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.

12) De Beløb, som det i Henhold til foranstaaende er paalagt et Sygekassemedlem at udrede, kan inddrives ved Udpantning.

b. Bidragydende Medlemmer.

§ 11. 1) Enhver Person i Alderen mellem 21 og 60 Aar, der har Indfødsret og er bosat her i Riget eller forhyret med dansk Skib, og som ikke er nydende Medlem af en Sygekasse eller nydende eller bidragydende Medlem af en Sygeforening, jfr. § 31, skal, forsaavidt han opfylder Helbredsbetingelserne ifølge § 7, være bidragydende Medlem af en anerkendt Sygekasse.

2) Det paahviler enhver saadan Person senest 3 Maaneder efter, at han har opnaaet 21 Aars Alderen, at fremsætte Begæring om Optagelse som bidragydende Medlem i vedkommende Sygekasse og i Forbindelse dermed skaffe de Oplysninger om sin Helbredstilstand, som ifølge Vedtægten udkræves, for at Sygekassen kan afgøre, om han opfylder Helbredsbetingelserne for at blive optaget som nydende Medlem, jfr. § 10, Stk. 2. I Tilfælde af midlertidig Sygdom eller

4 Juni. Nr. 192.

midlertidig Opblussen af en af de i § 7, Stk. 3, omhandlede Sygdomme, jfr. samme Paragrafs Stk. 1, udsættes Helbredsundersøgelsen og Optagelsesbegæringens Afgørelse til umiddelbart efter Ophøret af den midlertidige Sygdom (Opblussen af Sygdom).

[3]) Forsaavidt angaar Personer, der ved Lovens Ikrafttræden er over 21 Aar, skal Pligten efter Stk. 2 til at søge Optagelse som bidragydende Medlem være opfyldt inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden, dog at en Person, der i Løbet af nævnte Aar fylder 60 Aar, skal søge Optagelse, inden han opnaar denne Alder.

[4]) Opholder paagældende sig i Udlandet paa det Tidspunkt, hvor han i øvrigt vilde være forpligtet til at søge Optagelse som bidragydende Medlem i en Sygekasse, skal han, hvis han bosætter sig her i Landet, inden ½ Aar derefter søge saadan Optagelse.

[5]) Enhver Person, som ifølge en forud for det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke opfylder Helbredsbetingelserne, er forpligtet til, senest 3 Maaneder før han opnaar 30 Aars Alderen, paa ny at fremsætte Begæring om Optagelse som bidragydende Medlem i en Sygekasse i Overensstemmelse med Reglerne i Stk. 2, jfr. Stk. 4.

[6]) Til den, der ifølge en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke har kunnet optages i Sygekasse, udsteder Kassen Bevis herfor paa en af Socialministeren fastsat Blanket, jfr. § 78. Genpart af Beviset samt de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Beviset er udstedt, indsendes til Direktøren for Sygekassevæsenet, der fører et Hovedkartotek for hele Landet over Beviserne. De nærmere Regler vedrørende de omhandlede Bevisligheders Indsendelse til Direktøren samt om Kartotekets Førelse m. v. fastsættes af Socialministeren. Kommer Direktøren for Sygekassevæsenet ved Gennemsyn af det saaledes indsendte til det Resultat, at Beviset er udstedt paa utilstrækkeligt Grundlag, skal paagældende optages i Sygekasse i Overensstemmelse med sin Begæring herom.

[7]) Socialministeren træffer de fornødne Foranstaltninger

til, at de i Stk. 1—6 omhandlede Forpligtelser bliver almindelig kendt, i hvilken Henseende Bistand kan kræves af Statsradiofonien samt af Skoler, Udskrivningsvæsenet, Læremestre og andre Institutioner og Personer, der i særlig Grad kommer i Berøring med Ungdommen, jfr. i øvrigt § 83, Stk. 1.

[8]) Enhver Sygekasse skal give Adgang til Optagelse af bidragydende Medlemmer, der har godtgjort at opfylde Helbredsbetingelserne efter § 7. Disse Medlemmer er berettiget til — uden Hensyn til Helbred og Alder i Overgangsøjeblikket — at overgaa til at være nydende Medlemmer af Kassen, saafremt de opfylder de i Henhold til § 6 gældende økonomiske Betingelser for Optagelse som nydende Medlem. De har dog først Ret til Hjælp af Sygekassen, naar der er forløbet et Tidsrum af ½ Aar, efter at deres Overgang som nydende Medlemmer har fundet Sted.

[9]) Bidragydende Medlemmer er invalideforsikret efter de almindelige Regler i § 36 og berettiget til Aldersrente. Disse Medlemmer har ikke Ret til Hjælp af Kassen eller Krav paa de Fordele, som omhandles i §§ 16 og 17, og de kommer ikke i Betragtning, naar der i Medfør af Loven tages Hensyn til Medlemsbidrag eller Medlemstal.

Kap. III. Medlemsbidrag.

§ 12. [1]) I en Sygekasse skal de nydende Medlemmers Bidrag være fastsat saaledes, at de i Forbindelse med Kassens øvrige ordinære Indtægter og det ved denne Lov paabudte Tilskud fra det offentlige efter de forhaandenværende Erfaringer maa antages at være tilstrækkelige til Fyldestgørelse af Kassens Forpligtelser samt til Dannelse af en Reservefond, der normalt skal svare til Gennemsnittet af de sidste 3 Regnskabsaars Udgifter for Sygekassen uden Fradrag af det Kassen for disse Aar ydede Tilskud. Medlemsbidraget for bidragydende Medlemmer udgør 2 Kr. 40 Ø. aarlig.

[2]) Betaler et bidragydende Medlem ikke Medlemsbidrag og Invalidepræmie indenfor den i Kassens Vedtægt fastsatte Restancefrist, anmelder Sygekassen dette ved Regnskabs-

4 Juni. Nr. 192.

aarets Afslutning for Kommunalbestyrelsen, der derefter lader Ydelserne opkræve og inddrive efter de om Opkrævning af Skat til Kommunen gældende Regler. Opnaas der ikke herigennem Betaling, slettes vedkommende vel ikke som Medlem, jfr. dog Stk. 6, men det noteres i Sygekassens Bøger, at Ydelserne ikke er betalt, jfr. Stk. 4.

[3]) Er vedkommende ikke Skatteyder til Kommunen, og er han fraflyttet denne uden at anmelde Flytning, skal der ikke ske Eftersøgning af ham for at faa Medlemsbidrag og Invalidepræmie betalt.

[4]) Den, der ikke senest ½ Aar efter paagældende Regnskabsaars Afslutning har betalt Restancerne til Kommunen, fortaber Adgangen til at blive nydende Medlem samt til Invaliderente og Aldersrente.

[5]) Denne Adgang kan dog, hvis det Tidsrum, for hvilket paagældende staar i Restance, ikke overstiger 5 Aar, til enhver Tid generhverves mod Indbetaling af Restancerne til Kommunen og mod Forhøjelse for Fremtiden af Medlemsbidrag og Invalidepræmie med henholdsvis 60 Ø. og 1 Kr. 20 Ø. aarlig. Udgør det nævnte Tidsrum mere end 5 Aar, fastsættes Forhøjelsen dog til henholdsvis 1 Kr. 20 Ø. og 2 Kr. 40 Ø., og Generhvervelse er i dette Tilfælde udelukket, hvis paagældende er over 40 Aar. — Efterbetaling af Restancerne kan fordeles over indtil 3 Aar.

[6]) Pligten til at betale Medlemsbidrag og Invalidepræmie vedvarer for den, der har fortabt Adgangen til at faa Invaliderente og Aldersrente, medmindre han ifølge foranstaaende ikke mere har Mulighed for at generhverve denne Adgang, i hvilket Fald han slettes som Medlem og mister Adgangen til senere at indtræde i Sygeforsikringen.

[7]) Ethvert bidragydende Medlem skal forsynes med en Medlemsbog, der er indrettet efter en af Socialministeren fastsat Formular. Ministeren giver i øvrigt den ærmere Regler for Kontrollen med Betalingen af Medlemsbidrag og Invalidepræmier, Kommunernes Opkrævning af Restancer, Efterbetaling af disse m. v.

Kap. IV. Tilskud fra det offentlige.

4 Juni. Nr. 192.

§ 13. [1]) Til de anerkendte Sygekasser udredes der aarlig af Statskassen et Tilskud, hvis Størrelse fastsættes ved Finansloven. Tilskuddet fordeles mellem de enkelte Sygekasser paa følgende Maade:

[2]) Der ydes et Beløb af 2 Kr. for hver Person, der ved Aarets Udgang staar som ubemidlet nydende Medlem af Sygekassen, samt et Beløb, der svarer til ¼ af Sygekassens Udgifter for ubemidlede nydende Medlemmer til Lægehjælp, Sygebehandling udenfor Hjemmet, Dagpenge, jfr. § 18, Stk. 1, Nr. 1—3, den i § 19, Stk. 1, Nr. 1—3, omhandlede Hjælp, Tandpleje, Hjemmesygepleje og Ophold paa Rekonvalescenthjem, jfr. § 22, Stk. 1, Nr. 9—11. — Staten yder endvidere Sygekassen Godtgørelse af dens Udgifter til de i § 18, Stk. 1, Nr. 4, omhandlede særlige Medicinydelser.

[3]) Udover de foran nævnte Beløb yder Staten endvidere et Beløb for hver Person, der ifølge en Lægeerklæring, udstedt ved Optagelsen eller vedkommendes Genindtræden som nydende Medlem, lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, Stk. 3, omhandlede Art, og som ved Aarets Udgang staar som nydende Medlem af Sygekassen. Nævnte Beløb skal svare til $^3/_8$ af det Beløb, hvormed Kassens samlede Gennemsnitsudgift til de heromhandlede Personer overstiger Kassens samlede Gennemsnitsudgift til de øvrige Medlemmer. Endvidere yder Landets Kommuner tilsammen et Beløb af samme Størrelse, der fordeles mellem Kommunerne efter Reglerne i Afsnit III. Ved Beregningen af fornævnte Gennemsnitsudgifter medtages Udgifterne til de i Stk. 2, 1. Pkt., nævnte Formaal, den i § 19 omhandlede Hjælp dog undtaget, samt Medicinudgifter.

[4]) Udgifter i Henhold til § 19, Stk. 1, Nr. 4—5, samt Stk. 2, refunderes Sygekasserne af Kommunerne og fordeles mellem disse efter Reglerne i Afsnit III.

[5]) Socialministeren kan, naar Forholdene taler derfor, efter Indstilling af Sygekassenævnet tilstaa en Sygekasse Forskud paa det Kassen tilkommende Statstilskud.

4 Juni. Nr. 192.

§ **14**. [1]) For at en Sygekasse kan gøre Krav paa Tilskud fra Staten og Kommunerne for det forløbne Aar, maa den inden den 15. Februar til Direktøren for Sygekassevæsenet indsende en Opgørelse over dens Udgifter til de i § 13, Stk. 2—4, nævnte Ydelser. De Udgifter, for hvilke Sygekassen har Krav paa Refusion efter § 13, Stk. 3—4, opføres særskilt. — Endvidere indsendes samtidig en Meddelelse om Antallet af ubemidlede nydende Medlemmer ved Aarets Udgang.

[2]) Sygekassebestyrelsens Formand skal samtidig med Indsendelsen paa Tro og Love attestere Rigtigheden af de meddelte Oplysninger.

[3]) Efter at de modtagne Oplysninger og Regnskaber, jfr. § 26, er gennemgaaet af Direktøren, anvises det Sygekasserne tilkommende Statstilskud.

[4]) Fordelingen af det Kommunerne ifølge § 13, Stk. 3—4, paahvilende Tilskud foretages af Socialministeriet, der, naar Fordelingen er tilendebragt, foranlediger, at Tilskuddet anvises Sygekasserne gennem Direktoratet.

§ **15**. [1]) Naar et ubemidlet nydende eller bidragydende Sygekassemedlem paa Grund af Trang foranlediget ved Sygdom, betydelig nedsat Arbejdsevne, længere Tids Arbejdsløshed, Indkaldelse til Militærtjeneste eller store Forsørgerbyrder helt eller delvis er ude af Stand til at udrede Medlemsbidraget og (eller) Invalidepræmie, yder Medlemmets Opholdskommune paagældende Hjælp i fornødent Omfang til Betaling af Medlemsbidraget og (eller) Invalidepræmien for den Periode, for hvilken Trangsaarsagen virker, medmindre han ikke opfylder Værdighedsbetingelserne ifølge § 38, Stk. 2, Nr. 3. Har paagældende mod forhøjet Kontingent sikret sig en Pengehjælp af over 2 Kr. daglig, kan Kommunalbestyrelsen som Betingelse for at yde Hjælpen kræve, at han for et Tidsrum af indtil 2 Aar overgaar til en Dagpengesats, der ikke overstiger nævnte Beløb.

[2]) Saafremt paagældende oppebærer Sygehjælp eller Underholdshjælp i Henhold til Kap. XVII—XIX (Særhjælp) i

Lov om offentlig Forsorg, ydes Hjælpen som et Tillæg til denne; i andre Tilfælde ydes den som Kommunehjælp, jfr. nævnte Lovs Kap. XXII.

3) Begæring om den i Stk. 1 nævnte Hjælp indgives skriftlig til det sociale Udvalg — i København Magistraten — gennem Sygekassens Bestyrelse, der forsyner Begæringen med Attestation om Medlemsforholdet og med en Udtalelse om paagældendes økonomiske Forhold og Trang.

4) Klager over de af det sociale Udvalg i Henhold til denne Bestemmelse trufne Afgørelser kan forelægges for vedkommende Amtmand — i København Overpræsidenten —, hvis Afgørelse er endelig.

Kap. V. Sygehusbehandling for nedsat Betaling.

§ **16**. 1) Naar et Sygekassemedlem indlægges til Behandling paa et offentligt Sygehus, som ikke udelukkende er bestemt for visse Klasser af Personer, eller underkastes ambulant Behandling paa et saadant Sygehus, gives der Sygekassen Fritagelse for eller Nedsættelse i Betalingen i lige saa lang Tid, som Medlemmet har Ret til Hjælp af Kassen, forsaavidt den syge er bosat i det Distrikt, for hvilket Sygehuset er bestemt, og der foreligger Lægeerklæring om, at Hospitalsbehandlingen er nødvendig. Vederlaget for det nævnte Tidsrum er højst Halvdelen af den ellers fastsatte Betaling for Behandling m. v. paa vedkommende Sygehus, herunder indbefattet Betaling for Bandager, Ekstravagt og lignende Ydelser.

2) Naar et Sygekassemedlem under midlertidigt Ophold udenfor sin Hjemstedssygekasses Omraade ifølge den behandlende Læges Anvisning bliver trængende til Sygehusbehandling, er det Sygehus, der er bestemt for vedkommende Distrikt, forpligtet til at tilstaa den Sygekasse, der i Henhold til de gældende Overflytningsregler mellem Kasserne, jfr. § 30, Stk. 3, afgiver Kaution for Udgifterne ved Sygehusopholdet, den i Stk. 1 fastsatte Nedsættelse i Betalingen; dette gælder dog kun, saafremt Hensigten med Opholdet ikke

4 Juni. Nr. 192.

har været at opnaa Adgang til at søge Optagelse paa Sygehus paa Opholdsstedet, hvorhos der maa foreligge Lægeattest for, at vedkommende ikke taaler at flyttes til det for hans Hjemsted bestemte Sygehus.

[3]) Findes der ikke et for Distriktet bestemt Sygehus, paa hvilket et Sygekassemedlem kan behandles for den ommeldte nedsatte Betaling, er vedkommende Kommune forpligtet til at refundere Halvdelen af Udgifterne ved paagældendes Behandling paa nærmeste offentlige Sygehus, naar de ovennævnte Regler for Indlæggelse paa Sygehus er iagttaget.

[4]) Naar et Sygekassemedlem optages i et offentligt Sindssygehospital, gives der Sygekassen den samme Nedsættelse i Betalingen, som til enhver Tid er indrømmet for uformuende Patienter. Er en saadan Nedsættelse efter de for vedkommende Hospital gældende Regler ikke indrømmet, fastsættes Størrelsen af Betalingen af Socialministeren.

[5]) Foranstaaende Regler gælder ogsaa for Sygehusbehandling af et Sygekassemedlems Børn, jfr. § 6, Stk. 5.

Kap. VI. Fribefordring.

§ 17. [1]) Et Sygekassemedlem, som bor paa Landet, jfr. dog Stk. 6, eller i en Købstad (Handelsplads) udenfor den i Stk. 6, 2det Pkt., omhandlede Grænse, er berettiget til af vedkommende Opholdskommune at forlange Befordring afgivet til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller til den syges Befordring til eller fra nævnte Læge eller Jordemoder. Endvidere kan Befordring forlanges afgivet til eller fra det Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Ret til Indlæggelse eller ambulant Behandling mod nedsat Betaling, og som i det foreliggende Tilfælde bør benyttes, jfr. § 16 og denne Paragrafs Stk. 4. Forsaavidt Sygekassemedlemmet bor indenfor 1 km's Afstand fra Lægens eller Jordemoderens Bopæl, kan Befordring ikke kræves afgivet til Afhentelse af Lægen eller Jordemoderen, og Medlemmet kan alene kræve sig befordret til eller fra Lægen, og kun, naar Lægen erklærer Befordring for nødvendig.

[2]) Befordringen tilvejebringes ved Kommunalbestyrel- 4 Juni.
sens Foranstaltning — eventuelt i Henhold til derom mellem Nr. 192.
Kommunen og vedkommende Læger, Jordemødre og Sygehuse afsluttede Overenskomster — og saaledes, at Omkostningerne derved i alle Tilfælde forlods udredes af Kommunens Kasse.

[3]) Udgiften ved Befordring af eller til Læge og Jordemoder indenfor en Vejlængde af 10 km fra den syges Bopæl frem og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. Drejer det sig om Befordring af eller til en Læge eller Jordemoder, der bor over 10 km fra den syges Bopæl, afholder Kommunen ligeledes Udgiften for Befordringen, forsaavidt Lægen eller Jordemoderen er den nærmest boende, medens den i modsat Fald kun betaler Befordringen for en Vejlængde af 10 km. Dersom den syge ifølge de mellem Sygekasserne og Lægerne indgaaede Overenskomster har Ret til at benytte en Læge, der bor udenfor de Grænser, for hvilke Kommunens Pligt til at yde Befordringsgodtgørelse gælder, betaler Sygekassen Resten af Befordringsudgifterne, dog ikke udover den Afstand, der i paagældende Overenskomst vedrørende almindelig Lægehjælp er fastsat som Begrænsning for Medlemmernes Ret til at tilkalde Læge for Sygekassens Regning.

[4]) Udgiften ved Befordring fra den syges Bopæl til det nærmeste Sygehus, paa hvilket Sygekassen har Ret til Indlæggelse eller ambulant Behandling mod nedsat Betaling, og lige saa langt tilbage afholdes af Kommunen. Taler Forholdene i det enkelte Tilfælde for Indlæggelse paa et fjernere liggende Sygehus, hvorpaa Sygekassen har Ret til Behandling mod nedsat Betaling, og som er særlig bestemt for paagældende Omraade (et stedligt Centralsygehus), afholdes Befordringsudgiften ud over Vejlængden til det nærmest liggende Sygehus og eventuelt tilbage ligeligt af Sygekassen, Kommunen og Amtskommunen.

[5]) Skønner Kommunalbestyrelsen, at Misbrug af Frikørsel har fundet Sted, er den bemyndiget til at bestemme, at vedkommende Sygekassemedlem for hver Befordring skal

4 Juni. Nr. 192.

erlægge en Kontrolafgift til Kommunen af ¼ af Kørselsudgiften, dog højst 2 Kr. Det tilkommer i øvrigt Kommunalbestyrelsen at fastsætte den Fremgangsmaade, som skal følges med Hensyn til Rekvisition af Befordring.

[6]) Et Sygekassemedlem, som bor i en Købstad (Handelsplads) indenfor den i 2det Punktum fastsatte Grænse, samt Sygekassemedlemmer, der bor i en Landkommune, men indenfor samme Grænse, har Ret til ved Kommunens Foranstaltning vederlagsfrit at befordres til eller fra den behandlende Læge eller det nærmeste Sygehus, efter Omstændighederne et stedligt Centralsygehus, jfr. Stk. 4, naar Lægen erklærer Befordringen for nødvendig. Grænsen for det Omraade, indenfor hvilket Fribefordring bliver at yde efter Bestemmelsen i dette Stykkes 1ste Punktum, fastsættes for hver Købstad (Handelsplads) for 5 Aar ad Gangen af vedkommende Amtmand efter Forhandling med de interesserede Kommunalbestyrelser og Sygekasser. Fastsættelsen af denne Grænse skal ske under Hensyntagen til de lokale Forhold, og saaledes at det tilstræbes, at den nævnte Bestemmelse kommer til Anvendelse paa samtlige Sygekassemedlemmer, der bor i et Omraade, der strækker sig indtil 1 km udenfor den sammenhængende bymæssige Bebyggelse, uanset om vedkommende er bosat i Købstad eller Landkommune.

[7]) Et Sygekassemedlem, der paa Rejse, Besøg, ved Arbejde eller lignende midlertidig opholder sig udenfor sin Sygekasses Omraade og som Følge af pludselig Sygdom eller Ulykkestilfælde nødvendig maa have Lægehjælp eller behandles paa Sygehus, er berettiget til af den Kommune, indenfor hvis Omraade han paa dette Tidspunkt befinder sig, at kræve samme Befordring, som Kommunen ellers maa yde de i Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer, dog at han ikke kan fordre sig hjembragt fra Læge eller Sygehus.

[8]) Foranstaaende Regler gælder ogsaa for et Sygekassemedlems Børn, jfr. § 6, Stk. 5. Opholdskommunen er forpligtet til at yde Børn, som er anbragt i Arbejdsforhold (Tjenesteforhold eller lignende) udenfor Hjemmets Sygekasses Omraade, og som af Aldershensyn ikke kan blive

optaget i den stedlige Sygekasse, samme Befordring, som Kommunen ellers maa yde de i Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer.

[9]) De omhandlede Befordringsrettigheder omfatter ikke alene Befordring med Automobil eller Hestekøretøj, men ogsaa Befordring med Jernbane, Ruteautomobil, Dampskib, Færge o. lign.

[10]) Sygekassens Vedtægt skal indeholde fornødne Bestemmelser til Forebyggelse af Misbrug fra Medlemmernes Side af de dem her tillagte Rettigheder.

Kap. VII. Sygekassernes Ydelser.

§ 18. [1]) I Sygdomstilfælde skal Sygekassen yde:

1) fri Lægehjælp, forsaavidt paagældende opholder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade, jfr. dog § 27, Stk. 3;
2) fri Sygehusbehandling (herunder indbefattet Behandling paa offentlige Sindssygehospitaler samt paa anerkendte Helbredelsesanstalter for tuberkuløse), forsaavidt paagældende opholder sig indenfor Sygekassens stedlige Omraade. Dog kan det aldrig paalægges en Sygekasse at betale et større Beløb for et Medlems Ophold paa et offentligt Sindssygehospital end det Beløb, som Opholdet koster et Sygekassemedlem, der har dansk Indfødsret. Saafremt et Medlem under Udøvelsen af sit Erhverv er nødsaget til midlertidig at opholde sig udenfor Sygekassens Omraade, er denne dog forpligtet til, naar der foreligger Lægeerklæring om, at Sygehusbehandling er nødvendig, og det for Sygekassen bestemte Sygehus ikke kan benyttes, at yde Medlemmet samme Understøttelse, som den maatte yde, saafremt Behandlingen havde fundet Sted paa det for Sygekassen bestemte Sygehus, dog kun, forsaavidt Sygehusbehandling ikke ad anden Vej er sikret. Denne Regel gælder ogsaa for et Medlems Børn, naar de er anbragt i Arbejdsforhold (Tjenesteforhold eller lignende) udenfor Hjemmets

4 Juni. Nr. 192.

Sygekasses Omraade og af Aldershensyn ikke kan blive Medlemmer af Sygekassen paa det Sted, hvor de opholder sig. Behandling paa de nævnte Helbredelsesanstalter for tuberkuløse skal dog kun ydes af Sygekasserne, forsaavidt og saa længe der ydes vedkommende Patient Statsunderstøttelse til Behandlingen;

3) en daglig Pengehjælp af mindst 40 Øre og højst 6 Kr., jfr. dog § 6, Stk. 1, § 21, Stk. 3, og § 22, Stk. 1, Nr. 2—3. Ingen kan dog oppebære mere end $^4/_5$ af sin gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste. Overgang fra en lavere til en højere Pengehjælpssats kan ikke ske paa et Tidspunkt, hvor Medlemmet allerede nyder Hjælp af Kassen. I enhver anerkendt Sygekasse skal der være Adgang for Medlemmerne til at sikre sig en Pengehjælp af kun 40 Øre. Naar et Medlem ifølge en ved hans Optagelse eller Genindtræden i nydende Medlemsret, jfr. § 20, Stk. 3, udfyldt Lægeerklæring lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller Legemssvaghed af den i § 7, Stk. 3, omhandlede Art, kan han ikke oppebære mere end 3 Kr. daglig; Medlemmer, der nyder Invaliderente eller Aldersrente, kan ikke oppebære mere end 1 Kr. daglig og ikke ud over et Tidsrum af 13 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder. Pengehjælp ydes ikke til et Medlems Børn;

4) $^3/_4$ af Betalingen for Insulin til Sukkersygepatienter og Leverpræparater til Patienter, der lider af farlig Blodsygdom, under Forudsætning af, at Lægen erklærer, at Anvendelsen af disse Præparater er nødvendig. Socialministeren kan efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen fastsætte, at Sygekasserne skal yde $^3/_4$ af Betalingen for andre lignende, livsvigtige Præparater.

[2]) En Sygekasses Forpligtelse til at yde Sygehjælp omfatter ogsaa eventuel Læge- og Sygehusbehandling af medfødte Legemsfejl.

[3]) En Sygekasses Forpligtelse til at yde Sygehjælp bortfalder, naar vedkommende trods Bestyrelsens, paa Grundlag af Lægens Erklæring, fremsatte Forlangende nægter at lade

sig indlægge paa et Sygehus eller at underkaste sig den for hans Helbredelse nødvendige Sygebehandling. 4 Juni. Nr. 192.

[4]) Først 6 Uger efter Optagelsen har et Medlem Ret til Hjælp af Sygekassen; dog ydes der straks Hjælp for Sygdomme, som foranlediges ved Ulykkestilfælde. Indmeldes et Sygekassemedlems Barn før det fyldte 15de Aar, jfr. § 6, Stk. 5, gælder den anførte Ventetid ikke. — Retten til den i § 19 omhandlede Barselhjælp indtræder først, naar 10 Maaneder er forløbet efter Optagelsen.

[5]) Pengehjælp ydes ikke for nogen Sygdom, der kun varer i 3 Dage.

§ 19. [1]) I Barseltilfælde skal Sygekassen yde:

1) fri Jordemoderhjælp. Ved Jordemoderhjælp forstaas i denne Forbindelse: Honorar for ydet Fødselshjælp og dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Moder og Barn, jfr. Lov Nr. 126 af 13. Juni 1914 om Jordemodervæsenet og Instruksen for Jordemødre, samt de ved Fødselen nødvendige Forbindstoffer, Vat o. lign. af den Art og i den Udstrækning, som Sundhedsstyrelsen forordner;

2) Lægehjælp i Tilfælde, hvor Jordemoderen eller vedkommende Læge har skønnet det nødvendigt at undergive den fødende Lægebehandling;

3) i 14 Dage en daglig Pengehjælp af den Størrelse, som paagældende har sikret sig i Tilfælde af Sygdom. Forsaavidt Barselsengen udstrækkes over 14 Dage, ydes sædvanlig Sygehjælp efter de almindelige Regler, og saa længe denne Sygehjælp ydes, er vedkommende Kvinde ikke berettiget til den under Nr. 4 og 5 nævnte Hjælp;

4) fra Udløbet af det under Nr. 3 anførte Tidsrum af 14 Dage at regne ydes der til en Kvinde, hvem det i Medfør af Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er forbudt at arbejde en vis Tid efter Fødselen, en daglig Pengehjælp af henholdsvis 3 Kr., 2 Kr. 40 Ø. og 1 Kr. 80 Ø. i de i § 39, Stk. 1, nævnte Grupper af Kommuner, indtil hun paa ny maa gaa i Arbejde, jfr. dog § 85;

5) den under Nr. 4 omhandlede Pengehjælp ydes fortsat, saa længe Moderen af Hensyn til Diegivning holder sig borte

4 Juni. Nr. 192.

fra sit Arbejde, dog længst indtil 6 Ugers Dagen efter Fødselen.

[2]) Et kvindeligt Sygekassemedlem, der er beskæftiget med Arbejde, for hvilket der i Medfør af Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er givet Regler om Barselhvile, men som paa Grund af nær forestaaende Fødsel maa antages ikke at ville kunne udføre sit sædvanlige Arbejde uden Skade for sig selv eller Fosteret, uden at Svangerskabet dog maa betegnes som sygeligt forløbende, er berettiget til af Sygekassen at erholde Dagpenge af samme Størrelse som ovenfor i Stk. 1, Nr. 4, anført. Det er en Betingelse for at erholde Dagpenge udbetalt, at det ved en af vedkommende Sygekasselæge udfærdiget Attest godtgøres, at paagældendes Tilstand er som ovenfor anført. Ved Udfærdigelsen af denne Attest, hvortil benyttes en særlig af Socialministeren godkendt Blanket, vil det være at tage i Betragtning, at paagældende Kvinde ikke kan betegnes som arbejdsudygtig, fordi hun ikke kan udføre Overarbejde eller andet særlig anstrengende Arbejde, naar hun dog maa antages at kunne udføre normalt Arbejde i Virksomheden. Ved nær forestaaende Fødsel forstaas en Fødsel, der maa antages at ville finde Sted indenfor et Tidsrum af 8 Uger.

[3]) Den i Stk. 1, Nr. 4 og 5, og Stk. 2 omhandlede Pengehjælp vil være at yde uden Hensyn til, om paagældende Kvinde er arbejdsløshedsforsikret eller ej, og — forsaavidt hun ophører med sit Arbejde indenfor et Tidsrum af 8 Uger før Fødselen — uden Hensyn til, om det kan godtgøres, at Arbejdsophøret skyldes Fødselen. Ophører hun med sit Arbejde paa et tidligere Tidspunkt end 8 Uger før Fødselen, er hun til sin Tid berettiget til den nævnte Hjælp, forsaavidt hun da kan anses for at have normal Tilknytning til sit Fag; Afgørelsen heraf maa bero paa et Skøn i det enkelte Tilfælde, hvorved det kan være vejledende, om paagældendes Arbejdsløshed i Varighed har oversteget det for Ydelsen af ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse indenfor 12 Maaneder almindeligt gældende Tidsrum. Om den nævnte Hjælp herefter kan ydes til et kvindeligt Sygekassemedlem, maa ikke

afgøres, forinden Spørgsmaalet har været forelagt Direktoratet for Sygekassevæsenet, medmindre Sygekassen betragter Afgørelsen som utvivlsom. 4 Juni. Nr. 192.

§ 20. [1]) Retten til at nyde Pengehjælp skal omfatte et Tidsrum af 26 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder, jfr. dog § 18, Stk. 1, Nr. 3.

[2]) Har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i i alt 60 Uger, ophører dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Sygekassen, og paagældende overgaar til at være bidragydende Medlem (med hvilende Medlemsret).

[3]) Naar paagældende derefter har opbrugt den ham i Henhold til Lov om offentlig Forsorg § 241 tilkommende fortsatte Sygehjælp og ved Lægeattest godtgør, at han er arbejdsfør, kan han atter faa nydende Medlemsret i Kassen, eventuelt med indskrænket Pengehjælp, jfr. § 18, Stk. 1, Nr. 3. — Opfylder paagældende ikke Betingelserne for at oppebære fortsat Sygehjælp, kan saadan Genindtræden i nydende Medlemsret finde Sted, naar der er forløbet 12 Maaneder efter Sygekassehjælpens Ophør.

§ 21. [1]) Hidrører et Medlems Sygdom fra et Ulykkestilfælde, i Anledning af hvilket han har Krav paa Understøttelse i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, tilkommer der ham kun Pengehjælp fra Sygekassen indtil det Tidspunkt, da Ulykkesforsikringen træder til.

[2]) Medlemmer, hvem der, enten ved deres egne Midler eller gennem deres Arbejdsgivere, i Ulykkestilfælde er sikret Dagpenge af samme Størrelse som deres gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste, faar ikke Pengehjælp af Sygekassen. Er de sikrede Dagpenge mindre end Arbejdsfortjenesten, sker der en Nedsættelse af Pengehjælpen, saaledes at denne i Forbindelse med Dagpengene fra Ulykkesforsikringen ingen Sinde kommer til at overstige vedkommende Medlems gennemsnitlige daglige Arbejdsfortjeneste.

[3]) Et Medlem, der i Sygdomstilfælde oppebærer fuld Indtægt, har ikke Ret til Pengehjælp. Bortfalder en Del af Indtægten, faar paagældende kun en saa stor Pengehjælp, at det

4 Juni. Nr. 192.

samlede Beløb ikke overskrider hans sædvanlige Indtægt, saaledes at han ikke under Sygdom oppebærer større Indtægt end under normale Forhold, jfr. herved § 22, Stk. 1, Nr. 4. Disse Regler finder ikke Anvendelse, hvis Medlemmets Indtægt kun bestaar i Invalide- eller Aldersrente.

§ **22**. [1]) I en Sygekasses Vedtægt kan der med Hensyn til de nydende Medlemmer træffes Bestemmelse om:

1) at Medlemmerne ved hvert Regnskabsaars Begyndelse skal vælge, hvilken af de nærmestboende, for Kassen arbejdende Læger de i dette Aar vil benytte, og at Sygekassen kun betaler Lægehjælp, som er ydet vedkommende Medlem af denne Læge eller eventuelt hans Stedfortræder;
2) at der ikke ydes Pengehjælp, eller at der ydes en mindre Pengehjælp end den i § 18, Stk. 1, Nr. 3, fastsatte til kvindelige Medlemmer eller til mandlige Medlemmer under 18 Aar, forsaavidt der tillige for dem fastsættes et lavere Medlemsbidrag end det sædvanlige;
3) at Pengehjælpen nedsættes eller bortfalder under Ophold paa Sygehus;
4) at der af Medlemmer, som under Sygdom oppebærer fuld eller delvis Indtægt, jfr. § 21, Stk. 3, betales et lavere Medlemsbidrag end det for Kassens Medlemmer almindelige;
5) at Medlemsbidraget sættes højere for Medlemmer, der ved Optagelsen har overskredet en i Kassens Vedtægt fastsat Aldersgrænse;
6) at der kun ydes Pengehjælp for en Sygdom, der varer over 7 Dage;
7) at der ikke ydes Pengehjælp for Drankersygdomme eller for Sygdomme hidrørende fra Slagsmaal, som er foranlediget af Medlemmet selv;
8) at der ydes Hjælp til et Medlems Børn, selv om han er fritaget for at yde Bidrag til Kassen paa Grund af Indkaldelse til Militærtjeneste;
9) at Kassen yder Tandpleje efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler;

10) at Kassen yder Hjemmesygepleje efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler;
11) at Kassen betaler for Medlemmers Ophold paa de af Socialministeren godkendte Rekonvalescenthjem;
12) at samtlige Medlemmer er forpligtet til at sikre sig Begravelseshjælp i en i Forbindelse med Sygekassen staaende Begravelseskasse, jfr. § 23, Stk. 4 og 5, dog kun paa Vilkaar, at vedkommende Begravelseskasse har genforsikret sin Risiko.

[2]) Naar der af en Sygekasse ydes Medicin, maa Sygekassen kun udrede indtil ¾ af Medicinudgiften.

[3]) Med Hensyn til bidragydende Medlemmer kan det i en Sygekasses Vedtægt bestemmes:

1) at ogsaa Personer, der ikke ifølge nærværende Lov er forpligtet til at være bidragydende Medlemmer af en Sygekasse, kan optages i Kassen som bidragydende, dog at de ikke derved opnaar Adgang til at blive nydende Medlemmer;
2) at bidragydende Medlemmer mod at yde et højere Medlemsbidrag end det i § 12, Stk. 1, fastsatte kan faa Stemmeret i Sygekassen.

§ 23. [1]) Forsaavidt en Sygekasse forinden denne Lovs Ikrafttræden har givet Adgang til særskilt Sikring af anden Hjælp end den i dette Kapitel omhandlede, saasom Begravelseshjælp og Alderdomshjælp eller Hjælp til Personer, der er vedvarende arbejdsudygtige, kan den fortsætte hermed.

[2]) Bestemmelserne herom skal indeholdes i en særskilt Vedtægt, hvoraf et Eksemplar tilstilles Direktøren for Sygekassevæsenet, ligesom der gives ham Meddelelse om enhver Forandring i denne Vedtægt. Til de anførte Formaal udredes særligt Medlemsbidrag, i Forhold til hvilket der ikke tilkommer Kassen noget Tilskud af det offentlige. Over paagældende Indtægter og Udgifter føres særligt Regnskab.

[3]) Direktøren skal til enhver Tid have Adgang til at gøre sig bekendt med en Sygekasses Virksomhed i den heromhandlede Henseende samt med Virksomhedens Status.

4 Juni. Nr. 192.

I øvrigt kommer Bestemmelserne om anerkendte Sygekasser ikke til Anvendelse paa Sikringen af Hjælp af den angivne Art.

[4]) Naar et Sygekassemedlem har tegnet Forsikring i en i Forbindelse med Sygekassen staaende Begravelseskasse og derefter overflyttes til en anden Sygekasse, er sidstnævnte Sygekasse, saafremt den ikke staar i Forbindelse med nogen Begravelseskasse, forpligtet til at overtage Forvaltningen af den af Medlemmet tegnede Forsikring.

[5]) De nærmere Regler herom fastsættes af Socialministeren efter Indstilling af Direktøren for Sygekassevæsenet.

Kap. VIII. Overenskomster med Læger og Tandlæger.

§ **24**. Overenskomster mellem anerkendte Sygekasser eller en Sammenslutning af saadanne Kasser og Læger, Tandlæger eller Jordemødre, ligesom Ændringer i saadanne Overenskomster, skal for at være gyldige godkendes af Socialministeren, hvorved det navnlig vil være at paase, at de ved Overenskomsten fastsatte Takster staar i et passende Forhold til Ydelserne. Saafremt Godkendelse ikke meddeles, er vedkommende Sygekasser ikke berettiget til at yde Lægehjælp, Tandlægehjælp eller Jordemoderhjælp, men skal efter Socialministerens nærmere Bestemmelse enten yde en passende Forøgelse af Kassernes øvrige Ydelser eller mod Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Læger, Tandlæger eller Jordemødre refundere Medlemmerne en nærmere fastsat Andel, dog ikke over $^3/_4$ af Medlemmernes Udgifter. Det samme gælder, saafremt Overenskomst om Ydelse af Lægehjælp, Tandlægehjælp eller Jordemoderhjælp ikke foreligger, dog at Ministeren — efter indhentet Erklæring fra det i § 25 omhandlede Voldgiftsraad — kan paalægge vedkommende Sygekasse at yde Lægehjælp.

§ **25**. [1]) Der oprettes et Raad, bestaaende af en Formand og 6 Medlemmer samt 6 Suppleanter, for hvilket Tvistigheder mellem Sygekasser og Læger eller mellem Sygekasser og Jordemødre kan indankes.

[2]) Af Raadets Medlemmer vælges 3 af de samvirkende Sygekasse-Centralforeninger og 3 af »Den almindelige danske

Lægeforening«; disse Foreninger vælger desuden hver 3 Suppleanter. Skulde de nævnte Foreninger ophøre at bestaa, eller skulde der opstaa andre Centralorganisationer ved Siden af de nævnte, afgør Socialministeren, af hvilke Organisationer Valget vil være at foretage. Ved Behandlingen af Tvistigheder mellem Sygekasser og Jordemødre tiltrædes Raadet af 3 af den almindelige danske Jordemoderforening valgte Repræsentanter. 4 Juni. Nr. 192.

[3]) Raadet vælger selv sin Formand, saaledes at der til Valg udkræves mindst 4 Stemmer. Opnaas saadant Stemmetal ikke, vælges Formanden af Socialministeren.

[4]) De omhandlede Valg foretages for 3 Aar ad Gangen.

[5]) Raadets Kendelse er bindende for Parterne, naar Kendelsen omhandler Forstaaelse af indgaaede Overenskomster. I andre Tilfælde er Kendelsen kun bindende for Parterne, saafremt de har været enige om at indbringe Sagen for Raadet. Har Parterne ikke været enige herom, og nægter en af dem at bøje sig for Kendelsen, afgives denne til Socialministeren, der kan foretage yderligere Skridt til Konfliktens Løsning og eventuelt offentliggøre Kendelsen.

[6]) De nærmere Bestemmelser om Raadets Virksomhed fastsættes af Socialministeren efter forud indhentet Erklæring fra Raadet. Med Hensyn til Udbetaling af Dagpenge og Vederlag for Rejseudgifter til Raadet gælder de i Tjenestemandsloven for Kommissioner, Nævn m. m. fastsatte Regler. Udgifterne til Raadets Virksomhed fordeles ligeligt mellem de i Stk. 2, 1ste Pkt., nævnte Organisationer, dog at Udgifter til Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til Repræsentanter for den almindelige danske Jordemoderforening ved disses Deltagelse i Raadets Møder, jfr. Stk. 2, sidste Pkt., afholdes af denne Forening.

Kap. IX. Regnskab og Revision m. v.

§ 26. [1]) Sygekassernes Regnskabsaar regnes fra den 1. Januar til den 31. December.

[2]) En Sygekasse, hvis Medlemstal ikke overstiger 5 000, skal benytte Regnskabsbøger med Skemaer, der er godkendt

4 Juni. Nr. 192.

af Direktøren for Sygekassevæsenet. En Sygekasse med større Medlemstal har, forsaavidt Direktøren ikke anser det af Kassen anlagte Regnskabssystem for tilfredsstillende, Pligt til at efterkomme de af Direktøren fremsatte Krav om Ændringer i dette.

[3]) Indenfor en af Socialministeren nærmere fastsat Frist indsender Kasserne til Direktøren behørig revideret og af Generalforsamlingen godkendt Regnskab samt Beretning for det forløbne Aar, affattet paa den af Ministeren foreskrevne Maade.

[4]) Direktøren gennemgaar de fra Kasserne indsendte Aarsregnskaber og fører i det hele Tilsyn med de anerkendte Sygekasser, ligesom han er dem behjælpelig med fornøden Oplysning og Vejledning og yder sin Bistand ved Oprettelsen af nye Kasser.

[5]) Direktøren kan til enhver Tid kræve sig Kassernes Bøger, Regnskaber m. m. forelagt, ligesom han til enhver Tid skal have Adgang til at gøre sig bekendt med Kassernes hele Virksomhed.

[6]) Sygekassens Indtægt og Formue skal holdes afsondret fra andre Foreningers Midler og maa hverken som Laan eller Gave tilflyde andre Foreninger eller anvendes i andet uvedkommende Øjemed.

[7]) Skifte af Bestyrelsens Formand skal indberettes til Direktøren inden 1 Maaned efter, at nyt Valg er foregaaet.

[8]) I 5-aarige Perioder skal der ved Direktørens Foranstaltning foretages en indgaaende Lokalrevision af samtlige anerkendte Sygekassers Regnskabsvæsen. Den nærmere Ordning af denne Revision, der skal foretages af de af Socialministeren dertil beskikkede regnskabskyndige Tjenestemænd, som tillige skal have til Opgave at yde Kasserne regnskabsmæssig Vejledning, fastsættes af Ministeren. De fornødne Beløb til denne Revision bevilges ved Finansloven.

[9]) Samtidig med den foran omhandlede Revision skal Revisorerne paase, at de i § 8, Stk. 2—3, omhandlede Kontrolforanstaltninger er iværksat.

§ **27**. [1]) Finder Direktøren for Sygekassevæsenet, *at* en Sygekasse ikke holder sig denne Lovs Forskrifter efterrettelig,

at dens Virksomhed ikke foregaar i Overensstemmelse med de for Kassen gældende Bestemmelser samt med fornøden Paapasselighed og Orden, eller *at* dens Formuetilstand er gaaet saaledes tilbage, at der er Fare for, at Kassen ikke kan yde Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser, henleder han Kassens Opmærksomhed paa dette Forhold. Efterkommer Kassen ikke de af Direktøren i denne Anledning givne Anvisninger, kan Direktøren foranledige, at det Kassen tilkommende Statstilskud indtil videre tilbageholdes. Vægrer Kassen sig vedvarende, kan Socialministeren efter Direktørens Indstilling lade Anerkendelsen bortfalde. 4 Juni. Nr. 192.

[2]) Naar den gennemsnitlige Udgift pr. ubemidlet nydende Medlem til Lægehjælp i en Sygekasse, som yder fri Lægehjælp, i det foregaaende Regnskabsaar har overskredet den gennemsnitlige Lægeudgift pr. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser (henholdsvis københavnske, Provinsby- eller Land-Sygekasser) med 25 pCt. eller derover, henleder Direktøren Kassens Opmærksomhed paa dette Forhold.

[3]) Hvis Kassens gennemsnitlige Udgift til Lægehjælp herefter ikke i det følgende Aar nedbringes saa meget, at den højst udgør 20 pCt. over Gennemsnitsudgiften pr. Medlem i den tilsvarende Gruppe Kasser, kan Direktøren, naar Forholdene i øvrigt taler derfor, kræve, at Kassen skal ophøre med at yde fri Lægehjælp og indtil videre overgaa til at yde delvis Betaling for Lægehjælp. I saa Fald skal Sygekassen mod Forevisning af specificerede og kvitterede Regninger fra Lægen refundere Medlemmerne en af Direktøren fastsat Brøkdel, der ikke maa være mindre end $^3/_4$ af det Beløb, som Sygekassen efter den gældende Overenskomst skal betale Lægen for den paagældende Lægehjælp, beregnet efter Betaling pr. Ydelse. Naar særlig Trang er til Stede, kan Bestyrelsen med Direktørens Godkendelse for langvarige og særlig kostbare Sygdomstilfælde bevilge et Beløb som Ekstrahjælp til Betaling af den øvrige Del af Lægeregningen.

[4]) Direktørens Krav skal fremsættes inden 1. Juli til Efterfølgelse fra førstkommende 1. Januar.

4 Juni. Nr. 192.

[5]) Sygekassen er dog efter 1 Aars Forløb, saafremt den formener, at Forholdene nu har ændret sig, berettiget til overfor Direktøren at rejse Spørgsmaalet om paa ny at yde fri Lægehjælp.

§ **28**. [1]) Undlader en Sygekasse i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der er foreskrevet i nærværende Lov, kan Socialministeren paalægge den eller de forsømmelige Tillidsmænd under en daglig eller ugentlig Tvangsbøde at opfylde deres Pligt. De saaledes ikendte Bøder inddrives ved Udpantning og kan ikke føres Sygekassen til Udgift. Bøderne tilfalder Kommunekassen paa det Sted, hvor Sygekassens Bestyrelse har Sæde.

[2]) Bestyrelsesmedlemmer og Funktionærer i en Sygekasse og andre, der under Varetagelsen af Hverv i Medfør af denne Lov kommer til Kundskab om Medlemmers eller optagelsessøgende Personers Helbredstilstand, Invaliditet eller økonomiske Forhold, er forpligtet til overfor uvedkommende at hemmeligholde disse Oplysninger. Overtrædelse heraf straffes med Bøder.

Kap. X. Direktoratet for Sygekassevæsenet.

§ **29**. [1]) Der ansættes under Socialministeriet en Direktør for Sygekassevæsenet. Direktørens Afgørelser i Henhold til denne Lov kan indankes for Ministeren, hvis Afgørelser er endelige.

[2]) Til Brug ved Behandlingen af de under Direktoratet hørende Sager er Direktøren berettiget til at indhente Oplysninger efter de i §§ 49, Stk. 1, og 51, Stk. 1, 2det Pkt., givne Regler.

[3]) Direktøren og de i Direktoratet ansatte Tjenestemænd maa ikke være ansat i eller tage Del i Ledelsen af Sygekasser, Sygeforeninger eller Sygeforsikringsselskaber.

[4]) Direktøren afgiver hvert Aar Beretning til Socialministeren om Sygekassernes Virksomhed. Beretningen offentliggøres paa den af Ministeren foreskrevne Maade.

[5]) Direktøren foranstalter aarlige Møder (Landet over eller provinsvis) til Vejledning af Tillidsmændene for de

anerkendte Sygekasser. Til disse Møder kan enhver Sygekasse sende en eller flere Tillidsmænd, der vælges af Kassens Bestyrelse. 4 Juni. Nr. 192.

Kap. XI. Sygekassenævnet.

§ **30**. [1]) Af Bestyrelserne for samtlige Sygekasser vælges der for 4 Aar ad Gangen 12 Medlemmer til et Nævn med Direktøren som Formand. Valget sker skriftlig. De nærmere Bestemmelser, saasom om der skal vælges gruppevis, og da hvorledes, samt om Antallet af Nævnets Medlemmer for de forskellige Landsdele fastsættes af Socialministeren.

[2]) Nævnet skal af Formanden ordentligvis sammenkaldes mindst een Gang aarlig til Drøftelse af Spørgsmaal vedrørende Sygekasseinstitutionen og kan ekstraordinært sammenkaldes efter Regler, som fastsættes af Socialministeren.

[3]) Det paahviler Nævnet at udarbejde Regler for Overflytning af Medlemmer mellem Sygekasserne; de saaledes udarbejdede Regler er bindende for Sygekasserne, naar de godkendes af Socialministeren.

[4]) Regeringen bemyndiges til efter Indstilling fra Sygekassenævnet at træffe Overenskomst med fremmed Stat om gensidig Overflytning af Medlemmer mellem anerkendte Sygekasser i de to Stater. Saadan Overenskomst forpligter de anerkendte Sygekasser til at yde de fra den anden Stat tilflyttede Sygekassemedlemmer Sygehjælp paa de nærmere Vilkaar, som fastsættes i Overenskomsten.

[5]) Naar Nævnet skønner, at en Sygekasse, uden direkte at overtræde Lovens Forskrifter, dog i sit Forhold til Medlemmerne eller til andre Sygekasser virker paa en for Sygekasseinstitutionen i dens Helhed uheldig Maade, indstiller Nævnet til Socialministeren, hvorvidt Anerkendelsen for en saadan Sygekasse skal bortfalde.

B. Forsikringen for bemidlede.

Kap. XII. Sygeforeninger.

§ **31**. [1]) En Forening af Personer, som ikke ifølge § 6 kan anses for ubemidlede, og som har sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre Hjælp i Syg-

4 Juni. Nr. 192.

domstilfælde, kan, forsaavidt den virker i Forbindelse med en Sammenslutning af anerkendte Sygekasser og i øvrigt opfylder de nedenfor anførte Betingelser, med Socialministerens Godkendelse undergive sig Kontrol af Direktøren for Sygekassevæsenet. En i Henhold hertil godkendt Sygeforening har Ret til at betegne sig som statskontroleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse).

[2]) For samme stedlige Omraade kan kun godkendes een statskontroleret Sygeforening. Direktøren skal virke for, at ethvert Omraade, for hvilket der er oprettet en anerkendt Sygekasse, til enhver Tid omfattes af en statskontroleret Sygeforening.

[3]) Foreningens Virksomhed maa alene omfatte Ydelse af Sygehjælp og skal være grundet paa Medlemmernes gensidige Ansvar. I Foreningens Bestyrelse, der i øvrigt skal vælges af dens Medlemmer, indtræder 1 Repræsentant for den Sammenslutning af Sygekasser, i Forbindelse med hvilken Foreningen virker.

[4]) Meddelelse om, at en Sygeforening er taget under Statskontrol, offentliggøres af Socialministeren. For Tilsynet udredes en Statskassen tilfaldende aarlig Afgift, hvis Størrelse fastsættes af Ministeren.

§ **32**. [1]) En Sygeforening skal give Adgang til Optagelse af bemidlede Personer i Alderen mellem 14 og 40 Aar, forsaavidt de opfylder de i Foreningens Vedtægt nærmere angivne Helbredsbetingelser. Endvidere skal Foreningen give Adgang til Optagelse — uden Hensyn til Helbred og Alder — af Personer, der paa Grund af forbedrede økonomiske Forhold ikke længere kan være ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse, medmindre der til Sygekassen er knyttet en Afdeling for bemidlede nydende Medlemmer, i hvilket Tilfælde Foreningen kan vægre sig ved at optage paagældende bemidlede Person som Medlem, jfr. § 35.

[2]) I en Sygeforening skal der være Adgang til Optagelse af bidragydende Medlemmer, forsaavidt de ved Optagelsen har godtgjort at opfylde de for Erhvervelse af nydende Med-

lemsret i Foreningen i Henhold til Stk. 1, 1ste Pkt., jfr. § 33, Stk. 1, foreskrevne Betingelser i Henseende til Alder og Helbred. De paagældende optages da under Vilkaar, der svarer til dem, der ifølge § 11, Stk. 8, gælder for bidragydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser, dog med den Forskel, at de ikke har Ret til efter det fyldte 40de Aar at overgaa til nydende Medlemsret, medmindre Foreningens Vedtægt særlig hjemler det. Et bidragydende Medlem, der saaledes paa Grund af Alder ikke mere har Adgang til at opnaa nydende Medlemsret i Sygeforeningen, skal overflyttes til en anerkendt Sygekasse som bidragydende Medlem. 4 Juni. Nr. 192.

[3]) Der skal være Adgang til, at et nydende Medlem, der har opbrugt den ham tilkommende Sygehjælp, kan blive staaende i Foreningen som bidragydende Medlem (med hvilende Medlemsret), jfr. § 20 samt Aldersbetingelserne ifølge Stk. 2.

[4]) En bemidlet Person, der paa det Tidspunkt, hvor han er forpligtet til at søge Optagelse i en Sygekasse eller Sygeforening, jfr. § 11, vel ikke opfylder de i Stk. 1, 1ste Pkt., omhandlede Helbredsbetingelser, men derimod Helbredsbetingelserne for Optagelse i en anerkendt Sygekasse, jfr. § 7, og som derfor i Henhold til § 11, Stk. 1, indmelder sig som bidragydende Medlem i en Sygekasse, kan, hvis han senere opfylder Helbredsbetingelserne efter Stk. 1, 1ste Pkt., kræve sig overflyttet til en Sygeforening, jfr. dog Aldersbetingelserne ifølge Stk. 2.

[5]) Medlemsbidraget for bidragydende Medlemmer udgør 2 Kr. 40 Ø. aarlig. Med Hensyn til Betaling og Opkrævning af Medlemsbidraget og Invalidepræmien forholdes som efter Reglerne i § 12, Stk. 2—7.

§ **33**. [1]) Sygeforeningens Vedtægter skal godkendes af Direktøren for Sygekassevæsenet. Direktøren kan til enhver Tid kræve sig Foreningens Bøger, Regnskaber m. m. forelagt og skal til enhver Tid have Adgang til at gøre sig bekendt med Foreningens hele Virksomhed. De nærmere Regler for Tilsynet fastsættes af Socialministeren; det vil i disse Regler bl. a. være at fastsætte, *at* Kontingentet i statskontrolerede

4 Juni. Nr. 192.

Sygeforeninger skal være af en saadan Størrelse, at det efter foreliggende Erfaringer er tilstrækkeligt til Fyldestgørelse af Foreningens Forpligtelser samt til Dannelse af en efter Direktørens Skøn passende Reservefond, *at* Helbredsbetingelserne for Optagelse i en statskontroleret Sygeforening mindst skal svare til de Betingelser, der i § 36 er fastsat for Adgangen til uden forudgaaende Ansøgning at blive forsikret mod Invaliditet, *samt at* der ikke i Vedtægterne maa indeholdes Opsigelsesbestemmelser, der efter Direktørens Skøn er ubillige.

[2]) Finder Direktøren, *at* en Sygeforening ikke holder sig denne Lovs Forskrifter efterrettelig, *at* dens Virksomhed ikke foregaar i Overensstemmelse med de for Foreningen gældende Bestemmelser samt med fornøden Paapasselighed og Orden, eller *at* dens Formuetilstand er gaaet saaledes tilbage, at der er Fare for, at Foreningen ikke kan yde Sikkerhed for Opfyldelsen af sine Forpligtelser, henleder han Foreningens Opmærksomhed paa dette Forhold. Efterkommer Foreningen ikke de af Direktøren i denne Anledning givne Anvisninger, kan Socialministeren efter Indstilling fra Direktøren fastsætte, at Statskontrollen med Foreningen ophører. I Tilfælde af, at Statskontrollen med Foreningen ophører, skal Direktøren foranledige, at der gives Foreningens Medlemmer Adgang til Overførelse til en anden statskontroleret Sygeforening.

[3]) Direktøren aflægger i sin aarlige Indberetning til Socialministeren, jfr. § 29, Stk. 4, tillige Beretning om de statskontrolerede Sygeforeningers Virksomhed.

§ **34**. [1]) Naar et Medlem overføres fra en Sygeforening til en anerkendt Sygekasse eller omvendt, jfr. §§ 6, Stk. 6, og 32, har Medlemmet straks Ret til Sygehjælp fra den Sygekasse eller Sygeforening, hvortil Overførelse er sket.

[2]) Regler for Overførelse af Medlemmer mellem Sygeforeninger og Sygekasser udarbejdes i øvrigt af Repræsentanter for Sygeforeningerne i Forbindelse med Sygekassenævnet; disse Regler er bindende for Parterne, naar de godkendes af Socialministeren. — Endvidere udarbejdes der af

Repræsentanter for Sygeforeningerne Regler for Overflytning af Medlemmer mellem disse Foreninger indbyrdes, hvilke Regler ligeledes er bindende, naar de godkendes af Socialministeren. 4 Juni. Nr. 192.

Kap. XIII. Afdelinger for bemidlede i anerkendte Sygekasser.

§ **35**. [1]) En anerkendt Sygekasse, som ved denne Lovs Ikrafttræden har en Afdeling for bemidlede nydende Medlemmer, kan fremdeles opretholde denne, forsaavidt den har mindst 15 Medlemmer. Afdelingen er forpligtet til at optage alle de Medlemmer af Sygekassen, som paa Grund af økonomiske Forhold ikke kan forblive i Sygekassen, og som ønsker Optagelse i Afdelingen. Til Afdelingen for bemidlede ydes der ikke Sygekassen Tilskud fra det offentlige, og Medlemmerne skal udover det ordinære Kontingent erlægge særskilt Medlemsbidrag, der fastsættes i Sygekassens Vedtægt og mindst skal have samme Størrelse som det offentlige Tilskud, Sygekassen oppebærer for hvert ubemidlet Medlem. De i §§ 16 og 17 nævnte Begunstigelser tilkommer ikke de heromhandlede Medlemmer, ligesom Sygekassens Ydelse for et saadant Medlem ingen Sinde kan blive større end for et ubemidlet Medlem. Forsaavidt de heromhandlede Personers økonomiske Forhold atter forandres, saaledes at de paa ny maa anses for ubemidlede, kan de genvinde deres tidligere Medlemsret som ubemidlede Medlemmer uden Hensyn til Alder og Helbred.

[2]) Ophæves en Sygekasses Afdeling for bemidlede nydende Medlemmer, skal vedkommende statskontrolerede Sygeforening give Afdelingens Medlemmer Adgang til at overgaa til Sygeforeningen; i øvrigt kan Afdelingens Medlemmer kun kræve sig overført til en Sygeforening, forsaavidt de forlader Sygekassens Omraade.

[3]) Til Medlemmer af de heromhandlede Afdelinger kan Sygekassens samlede Ydelser udredes i Form af en daglig Pengehjælp.

4 Juni.
Nr. 192.

AFSNIT II.

Invalide- og Aldersrente.

Kap. XIV. Optagelse i Forsikringen.

§ **36**. [1]) Enhver Person, der optages i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlem eller som bidragydende Medlem i Henhold til § 11, uden Vedtegning om Tilstedeværelse af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller betydeligere Legemssvaghed, indtræder samtidig med Optagelsen uden Ansøgning i Invalideforsikringen og er dermed forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente, jfr. dog § 1, Stk. 2.

[2]) Personer, der optages med Vedtegning som i Stk. 1 nævnt, opnaar ligeledes uden videre Adgang til Aldersrente, hvorimod deres Adgang til at blive forsikret mod Invaliditet er afhængig af nærmere af Socialministeren fastsatte Regler. I disse Regler vil det være at bestemme, at Personer, lidende af visse lettere Arter af de i Stk. 1 omhandlede Sygdomme eller Legemssvagheder, uden forudgaaende Ansøgning er forsikret mod Invaliditet, medens Personer, der lider af sværere Sygdomme eller Legemssvagheder, samtidig med Indgivelse af Begæring om Optagelse i Sygekassen skal ansøge herom.

[3]) Ansøgningen indgives til Direktøren for Sygekassevæsenet gennem Sygekassens Bestyrelse. Ansøgningen skal være ledsaget af en af vedkommende Sygekasselæge afgiven Erklæring angaaende Ansøgerens Helbredstilstand og Erhvervsevne samt af Erklæringer fra det sociale Udvalg — i København Magistraten — og Sygekassens Bestyrelse angaaende paagældendes Erhvervsevne og Berettigelse til Optagelse i Invalideforsikringen; de nævnte Erklæringer afgives efter Formularer, godkendt af Socialministeren.

[4]) Hvis Direktøren skønner, at Ansøgerens Erhvervsevne er eller indenfor en nærmere Fremtid maa antages at ville blive saaledes forringet, at han maa anses for ude af Stand til at paatage sig lønnet Arbejde af Betydning for andre eller til ved selvstændig Erhvervsvirksomhed at bidrage ikke uvæsentlig til sit Underhold, kan han ikke forsikres mod

Invaliditet. I modsat Fald indtræder paagældende, hvis han optages i Sygekassen, samtidig i Invalideforsikringen. 4 Juni. Nr. 192.

[5]) Bevilges Andragendet ikke, rejses Spørgsmaalet paa ny, naar Vedtegningen om Tilstedeværelsen af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller betydeligere Legemssvaghed maatte blive ophævet, eller naar det paagældende Sygekassemedlems Erhvervsevne -- uanset at han stadig lider af en Sygdom eller Legemssvaghed af fornævnte Art — nu maa anses for at ligge over den i Stk. 4 angivne Grænse. Saafremt paagældende derefter kan forsikres mod Invaliditet, er han kun forpligtet til at betale den Invalidepræmie, som han af Hensyn til sin daværende Alder vilde have været forpligtet til at betale, hvis hans første Ansøgning var blevet bevilget, jfr. § 42.

[6]) Enhver, der ved denne Lovs Ikrafttræden er optaget i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlem eller som bidragydende Medlem i Henhold til Sygekasselovgivningen, jfr. § 11, er samtidig invalideforsikret efter Reglerne i denne Lov. Forsaavidt paagældende er optaget med Vedtegning om Tilstedeværelse af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom eller betydeligere Legemssvaghed, er hans Ret til Forsikring mod Invaliditet dog betinget af, at han er optaget i Invalideforsikringen i Henhold til tidligere gældende Regler herom. Hvis han ikke har haft Adgang til at søge Optagelse i Henhold til disse Regler, skal han for at blive forsikret mod Invaliditet inden 1. Oktober 1934 indgive Ansøgning i Henhold til foranstaaende Stk. 3.

[7]) Kommer Direktøren for Sygekasseväesenet under sin Behandling af en Begæring om Invaliderente eller paa anden Maade til Kundskab om, at en Person, der — uden at have gjort sig skyldig i svigagtig Meddelelse af urigtige Oplysninger eller i svigagtig Fortielse — er blevet optaget i Invalideforsikringen, hverken ved Optagelsen eller paa noget senere Tidspunkt har opfyldt Helbredsbetingelserne herfor, kan Direktøren — dersom Sagen ikke i Medfør af Stk. 3 tidligere har været forelagt ham — ophæve Medlemsforholdet til Invalideforsikringen, saaledes at erlagte Invalidepræmier til-

4 Juni. Nr. 192.

bagebetales paagældende, dersom han ikke maatte have modtaget Ydelser i Henhold til Forsikringen. En Ophævelse af Medlemsforholdet i Henhold til denne Bestemmelse kan dog kun undtagelsesvis finde Sted, naar der er forløbet 5 Aar fra Optagelsen at regne.

[8]) Saafremt en Person ved Optagelsen i Invalideforsikringen svigagtig har givet urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Erhvervsevne, og dette har medført, at han med Urette er blevet optaget i Forsikringen, mister han Retten til at være invalideforsikret. Dersom han maatte have modtaget Ydelser i Henhold til Forsikringen, skal han tilbagebetale, hvad han har modtaget, eller erstatte de Udgifter, som er afholdt for ham, og han har ikke Ret til Tilbagebetaling af de Invalidepræmier, han maatte have erlagt. Saafremt paagældende ved Optagelsen vel svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger eller svigagtig har fortiet en Omstændighed vedrørende sin Helbredstilstand eller Erhvervsevne, men desuagtet har maattet anses for berettiget til at blive invalideforsikret, kan Direktøren — uden at ophæve Forsikringsforholdet — efter Sagens nærmere Beskaffenhed udelukke paagældende fra Adgang til Invaliderente for et Tidsrum af indtil 2 Aar.

[9]) Saafremt en Person i øvrigt svigagtig har meddelt urigtige Oplysninger overfor Invalideforsikringen eller paa anden Maade har begaaet Svig imod denne, kan Direktøren — uden at ophæve Forsikringsforholdet — efter Sagens nærmere Beskaffenhed udelukke ham fra Adgang til Invaliderente for et Tidsrum af indtil 2 Aar.

§ **37**. [1]) Enhver Person, der er nydende Medlem af en statskontroleret Sygeforening, er samtidig forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente, jfr. dog § 1, Stk. 2.

[2]) Det samme gælder de i § 32, Stk. 2—4, omhandlede bidragydende Medlemmer.

[3]) Nærmere Vejledning med Hensyn til den heromhandlede Forsikring udstedes af Socialministeren.

Kap. XV. Betingelserne for at opnaa Invaliderente eller Aldersrente.

4 Juni. Nr. 192.

§ **38.** [1]) Den Nedsættelse af Erhvervsevnen, som ifølge § 1 er en Betingelse for, at den forsikrede kan opnaa Invaliderente, foreligger, naar den forsikrede ikke længere er i Stand til ved en til hans Kræfter og Færdigheder svarende Beskæftigelse, der under billigt Hensyn til hans Uddannelse og tidligere Virksomhed kan forlanges af ham, at erhverve $^1/_3$ af det, som legemlig og aandelig sunde Personer med lignende Uddannelse og i samme Egn plejer at fortjene ved Arbejde.

[2]) Retten til at opnaa Invaliderente eller Aldersrente er i øvrigt knyttet til følgende Betingelser:

1) Den forsikredes økonomiske Stilling maa ikke i Løbet af de sidste 10 Aar være forringet ved Handlinger, ved hvilke han — i Tilfælde af Ægteskab ej heller Ægtefællen med den andens Vidende og Villie — til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold, saaledes at han derved er bragt til at opfylde de i § 41 fastsatte økonomiske Betingelser. Ej heller maa hans økonomiske Stilling være forringet ved hans uordentlige eller ødsle Levned eller paa anden lignende Maade. Hvis Omstændighederne taler derfor, kan der dog ydes paagældende den Rente, som han vilde have kunnet opnaa, hvis han ikke havde forringet sine Kaar paa nævnte Maade. — Ved Anvendelsen af heromhandlede Regler bortses fra, hvad paagældende har forbrugt til sine Børns Opdragelse og Undervisning. Invaliderenten kan ikke nedsættes under $^1/_3$ af Grundbeløbet.
2) Den forsikrede maa ikke for en i den offentlige Mening vanærende Handling i Løbet af de sidste 10 Aar være idømt Fængsel (Strafarbejde) i over 2 Aar eller dømt til at indsættes i Arbejdshus eller tages i Sikkerhedsforvaring eller i Løbet af de sidste 5 Aar være idømt lavere Straf end nævnt. En saadan Handling tages dog ikke i Betragtning, hvis paagældende har opnaaet Æresop-

4 Juni. Nr. 192.

rejsning eller i Henhold til Dommen har generhvervet de borgerlige Rettigheder.

3) Den forsikrede maa ikke i Løbet af de sidste 5 Aar vitterlig have ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (Erhverv ved Utugt, Alfonseri eller Rufferi, bevislig Drikfældighed, professionelt Betleri, Mishandling eller grov Vanrøgt af sin Familie ell. lign.).

4) Han maa ikke oppebære eller i de sidste 3 Aar før Begæringens Indgivelse have oppebaaret Fattighjælp eller i det sidste Aar Kommunehjælp af en saadan Art eller Størrelse, at den ifølge Lov om offentlig Forsorg har medført Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad.

5) Vedkommende maa ikke med Forsæt have fremkaldt eller i væsentlig Grad have forøget Invaliditeten eller have paadraget sig denne ved længere Tids Misbrug af Alkohol eller narkotiske Midler.

6) Har den forsikrede i Henhold til § 12, Stk. 5, generhvervet Adgangen til at opnaa Rente, maa der være forløbet mindst 2 Aar efter Generhvervelsen.

[3]) Saafremt en Person, der i øvrigt opfylder Betingelserne for at opnaa Invalide- eller Aldersrente, er bidragydende Medlem af en Sygekasse eller Sygeforening, er Retten til at oppebære Renten betinget af, at han søger Optagelse som nydende Medlem og forbliver staaende som saadan, saa længe han opfylder Betingelserne derfor. Denne Regel gælder dog ikke Rentenydere, der er anbragt paa de i Forsorgslovens § 34 omhandlede Alderdomshjem, til hvilke der er knyttet en Sygeafdeling eller Sygestue, beregnet for Hjemmets Beboere, forsaavidt der her er sikret dem almindelig Sygehjælp i et saadant Omfang, at nydende Medlemsskab efter Kommunalbestyrelsens Skøn er overflødigt. Er en Rentenyder ved Anbringelsen paa et saadant Hjem nydende Medlem af en Sygekasse, skal han overgaa til at være bidragydende Medlem af en Sygekasse, saa længe Opholdet paa Hjemmet varer, saaledes at han, naar Opholdet afsluttes, paa ny overgaar til at være nydende Medlem af en Sygekasse uden den

i § 11, Stk. 8, omhandlede Ventetid. Bliver en paa et saadant Alderdomshjem anbragt Rentenyder trængende til Sygehusbehandling, paahviler det Kommunen at afholde Udgiften hertil som Aldersrenteudgift, jfr. § 65. 4 Juni. Nr. 192.

Kap. XVI. Invaliderentens og Aldersrentens Størrelse.

§ **39**. [1]) Den tilsikrede Invaliderente og Aldersrente udredes med følgende Grundbeløb, jfr. dog §§ 41 og 85:

	I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner	I Købstæder, Marstal samt i Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyg.	I det øvrige Land
	Aarlig Kr.	Aarlig Kr.	Aarlig Kr.
Til Ægtepar, naar begge opfylder Betingelserne for at opnaa Rente	1 086	912	702
Aldersrenten forhøjes ved Opsættelse med Begærings Indgivelse til den ældste Ægtefælles fyldte			
65. Aar til	1 140	960	738
67. — -	1 194	1 002	774
70. — og derefter	1 248	1 050	810
Til enlige Mænd samt Ægtepar, naar kun Manden opfylder Betingelserne	732	606	468
Aldersrenten forhøjes ved Opsættelse til det fyldte			
65. Aar til	768	636	492
67. — -	804	666	516
70. — og derefter	840	696	540
Til enlige Kvinder samt Ægtepar, naar kun Hustruen opfylder Betingelserne	678	564	432
Aldersrenten forhøjes ved Opsættelse til det fyldte			
65. Aar til	714	594	456
67. — -	750	618	480
70. — og derefter	786	648	504

4 Juni. Nr. 192.

[2]) En Kommune, der hører til en af de to sidstnævnte Grupper, kan af Kommunalbestyrelsen med Socialministerens Samtykke henføres til en Gruppe med højere Grundbeløb, saafremt en tilgrænsende Kommune henhører derunder, og Levevilkaarene maa anses for at være lige saa dyre i førstnævnte Kommune som i Nabokommunen. Forsaavidt en Kommune har en bymæssig Bebyggelse med over 1 500 Indbyggere, kan Kommunalbestyrelsen ligeledes, naar den skønner, at Levevilkaarene er lige saa dyre i den øvrige Del af Kommunen, med Ministerens Samtykke bestemme, at denne Del skal henføres til samme Gruppe som den bymæssige Bebyggelse. — Ved Afgørelsen af en Kommunes Indbyggerantal kommer kun de ved sidste almindelige Folketælling beregnede Tal i Betragtning.

[3]) Ved den yngste Ægtefælles Opnaaelse af 60 Aars Alderen drager det sociale Udvalg Omsorg for, at den Ægteparret tilkommende Aldersrente fastsættes efter de Regler, der gælder for Ægtepar, naar begge er fyldt 60 Aar.

[4]) Afgaar en med sin Ægtefælle samlevende Aldersrentenyder ved Døden, omregnes den efterlevendes Rente efter den Alder, den ældste af Ægtefællerne havde, da de begyndte at oppebære Aldersrente, forsaavidt paagældende ved Ægtefællens Død i øvrigt opfylder Betingelserne for at nyde Aldersrente. Tilsvarende Regel gælder, naar Ægtefællers Samliv ophæves af Grunde, de ikke selv er Herre over, f. Eks. paa Grund af den ene Ægtefælles Indlæggelse paa Sindssygehospital. — Hvor særlige Omstændigheder taler derfor, er det sociale Udvalg berettiget til for et Aar ad Gangen at forhøje den efterlevende Ægtefælles Aldersrente med et Beløb paa indtil Halvdelen af det i § 40, Stk. 2, nævnte Tillæg.

§ **40**. [1]) For Invaliderentenyderes Vedkommende vil der til den i § 39 nævnte Rente være at lægge et Tillæg for Invaliditet paa henholdsvis 90 Kr., 84 Kr. og 78 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper, jfr. dog § 85. Naar en Invaliderentenyder overgaar til at oppebære Aldersrente, beholder han dette Tillæg.

4 Juni. Nr. 192.

[2]) Medfører Invaliditet en Tilstand af Hjælpeløshed, der nødvendiggør, at Invaliden stadig maa have Bistand af andre, og yderligere afskærer ham fra at paatage sig erhvervsmæssigt Arbejde af praktisk Betydning, vil der til det i Stk. 1 nævnte Tillæg yderligere være at føje et Tillæg paa henholdsvis 180 Kr., 168 Kr. og 156 Kr., jfr. dog § 85. Naar en saadan Invalid overgaar til at oppebære Aldersrente, beholder han dette saavel som det i Stk. 1 nævnte Tillæg.

[3]) Opfylder to samlevende Ægtefæller hver især Betingelserne for at oppebære det i Stk. 2 omhandlede Tillæg, nedsættes det med ¼ for hver.

[4]) Har en Invalide- eller Aldersrentenyder fuld Forsørgelsespligt overfor Børn under 15 Aar, ydes som Tillæg for det første Barn under 15 Aar et Beløb af henholdsvis 144 Kr., 120 Kr. og 96 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper; for hvert følgende Barn under 15 Aar ydes henholdsvis 72 Kr., 60 Kr. og 48 Kr., idet der dog højest kan ydes henholdsvis 360 Kr., 300 Kr. og 240 Kr. i alt, jfr. dog § 85. Tillægget ydes dog ikke til en fraseparereret eller fraskilt Rentenyder, der ikke bidrager til Barnets Forsørgelse, og hvem der ikke er paalagt Bidrag til dette. — Har flere Rentenydere Forsørgelsespligt overfor samme Barn, tilkommer Tillægget kun den, der helt eller overvejende underholder Barnet. — Enhver Forandring i Antallet af en Rentenyders Børn under 15 Aar faar Virkning fra den 1. i den følgende Maaned. — Forsaavidt og saa længe et Barn er fjernet fra Hjemmet i Henhold til Afsnit II i Lov om offentlig Forsorg, bortfalder det heromhandlede Tillæg for paagældende Barns Vedkommende. Det samme gælder med Hensyn til et Barn, for hvilket der udbetales Bidrag i Henhold til Afsnit III i nævnte Lov.

[5]) Skønner Kommunalbestyrelsen — i København Magistraten —, at en Invalide- eller Aldersrentenyders Forhold er ganske særlig vanskelige, kan den tilstaa paagældende et personligt Tillæg; der vil herved særligt være at tage Hensyn til meget gamle og svagelige Aldersrentenydere. Det samlede

4 Juni. Nr. 192.

Beløb, Kommunalbestyrelsen anvender til saadanne Tillæg, maa dog for hvert Aar ikke overstige 7½ pCt. af Grundbeløbene af de Invalide- og Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen. Har Antallet af Rentenydere i en Kommune i det foregaaende Regnskabsaar været mindre end 10, kan Kommunalbestyrelsen, hvor Forholdene gør det paakrævet, dog med Amtets Samtykke anvende mere end 7½ pCt.

6) a) Forsaavidt en Kommunalbestyrelse erhverver eller lader opføre særlige Bygninger til Indretning af billige Boliger for Aldersrentenydere, der i økonomisk eller anden Henseende er vanskeligt stillede, vil 4/5 af den aarlige Udgift, som efter Fradrag af Lejeindtægter og andre Indtægter derved paaføres Kommunen — heri ogsaa indbefattet et aarligt uforandret Beløb omfattende Udgifter til Forrentning samt Udgifter til Amortisation indenfor en Grænse af gennemsnitlig 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien —, kunne opføres som Aldersrenteudgift efter Reglerne i § 65. Det Beløb, der saaledes kan opføres som Aldersrenteudgift, maa ikke overstige 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien. Dog vil denne Grænse kunne overskrides med 2/3 af det Beløb, hvormed den aarlige Amortisation overstiger gennemsnitlig 1½ pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien. Den samlede Udgift, som en Kommune herefter kan opføre som Aldersrenteudgift efter Reglerne i § 65, vil derhos ingen Sinde kunne overstige et Beløb, der svarer til 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen.

b) Forinden en Kommunalbestyrelse kan iværksætte Foranstaltninger af den i nærværende Bestemmelse omhandlede Art, skal Planer og Beregninger — derunder Lejebeløbenes Størrelse og Forrentnings- og Amortiseringsplaner — samt Reglement vedrørende Udlejningen være godkendt af Socialministeren. Det er en Forudsætning for saadan Godkendelse, at Boligerne indrettes paa god og hygiejnisk Maade, og at Lejen for Boligerne fastsættes til et mindre Beløb end

den sædvanlige Leje for tilsvarende Boliger i den paagældende Egn eller By.

c) Særskilt Regnskab over Driften af saadanne Ejendomme skal vedlægges det almindelige Aldersrenteregnskab og indsendes sammen med dette til Socialministeriet efter Reglerne i § 66. Socialministeren afgør endeligt paa Grundlag af dette Regnskab, hvilket Beløb der kan opføres som Aldersrenteudgift.

d) En i Henhold til foranstaaende godkendt Foranstaltning kan ikke uden Socialministerens Samtykke overgaa til anden Benyttelse.

§ **41**. [1]) Retten til at oppebære Invalide- eller Aldersrente med dennes Grundbeløb efter § 39 er betinget af, at vedkommendes aarlige Indtægt, beregnet efter Reglerne i Stk. 3, ikke repræsenterer en Værdi, der overstiger 40 pCt. af Grundbeløbet, for Invaliders Vedkommende med Tillæg efter § 40, Stk. 1.

[2]) Saafremt Indtægten overstiger det i Stk. 1 omhandlede fradragsfrie Beløb, bliver 60 pCt. af de nærmest efter det fradragsfrie Beløb følgende 500 Kr. at fradrage Renten og eventuelle Tillæg efter § 40, Stk. 1—4, medens yderligere Indtægtsbeløb fradrages fuldt ud. Renten med Tillæg kan dog for Invaliderentenydere ikke nedsættes under $^1/_3$ af Grundbeløbet. Bliver Aldersrenten som Følge af Fradraget mindre end $^1/_{12}$ af Grundbeløbet, bortfalder den.

[3]) Den Indtægt, som kommer i Betragtning i Henhold til foranstaaende, beregnes efter følgende Regler:

1) Enhver Indtægt, som paagældende har oppebaaret i det foregaaende Kalenderaar, medregnes, hvad enten Indtægten hidrører fra personligt Arbejde, jfr. dog Pkt. 4, vedvarende privat eller offentlig Understøttelse (Invalide- og Aldersrente undtaget), Pension eller Besiddelse af Formue eller Ejendom. Ved Opgørelsen af Indtægten fradrages Skatter samt Udgifter til Kontingenter i Anledning af Medlemsskab i Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og Arbejdsløshedsforsikringen. Forsaavidt

4 Juni. Nr. 192.

paagældende pludselig har mistet Muligheden for at opnaa den hidtidige Arbejdsfortjeneste, skal den første Renteberegning foretages uden Hensyn til den Indtægt, som skyldes personligt Arbejde i det foregaaende Kalenderaar, men under Hensyntagen til den mindre Arbejdsfortjeneste, som han efter den indtraadte Forandring skønnes i Stand til at opnaa paa Egnen.

2) Ved Beregning af Aldersrente til en Person, der ejer fast Ejendom eller anden Formue, lægges der til hans aarlige Indtægt 5 pCt. af den samlede Formues Beløb; overstiger Formuen 4 000 Kr., tillægges der yderligere 1 pCt. af det overstigende Beløb, og udgør Formuen mere end 8 000 Kr., tillægges der desforuden 1 pCt. af Beløb udover 8 000 Kr. For den Del af Formuen, som maatte bestaa i fast Ejendom, der kun benyttes af paagældende selv, kan det sociale Udvalg dog nedsætte Tillæget til 2 pCt.

3) Der vil i alle Tilfælde være at se bort fra et Indtægtsbeløb af indtil 200 Kr., hvis dette er Pension eller Legat eller er erhvervet som Livrente gennem en af Rentenyderen selv eller andre for ham tegnet frivillig Forsikring eller er Rente af en paa samme Maade erhvervet Kapital, dog saaledes, at Kapitalen skal beregnes mindst at give normal Sparekasserente paa Opsigelse. Er Forsikringen tegnet af Rentenyderen selv, kommer denne Bestemmelse kun til Anvendelse, forsaavidt Forsikringen er tegnet, inden han er fyldt 60 Aar.

4) For Invaliderentenydere vil der i alle Tilfælde være at se bort fra Indtægt ved personligt Arbejde, forsaavidt angaar et Beløb af indtil 60 pCt. af Rentens Grundbeløb.

5) Dersom kun den ene af to samlevende Ægtefæller er berettiget til at oppebære Rente, skal kun Halvdelen af Ægtefællernes samlede Indkomst komme i Betragtning ved Fradrag i Renten i Henhold til denne Paragraf, ligesom det under Nr. 2 omhandlede Tillæg kun skal beregnes af Halvdelen af Ægtefællernes samlede Formue, dog saaledes, at der ikke kan tilstaas paagældende større Rente end den, et saadant Ægtepar vilde have kunnet

oppebære, dersom begge Ægtefæller havde været beret- 4 Juni.
tiget dertil. Nr. 192.

6) Dersom en Rentenyder modtager Underholdsbidrag til sine Børn i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom eller oppebærer Bidrag i Henhold til Afsnit III i Lov om offentlig Forsorg, vil Bidraget kun være at medregne til Rentenyderens Indtægt med Halvdelen.

7) Det Indtægtsbeløb, som i Henhold til nærværende Paragraf skal lægges til Grund ved Beregningen af Rentens Størrelse, afrundes til Delelighed med 10 Kr., saaledes at et Beløb paa 5 Kr. og opefter forhøjes til 10 Kr., medens Beløb under 5 Kr. fradrages.

[4]) Oppebærer paagældende Pension fra Staten eller fra en Kommune i Henhold til en af Indenrigsministeren godkendt Pensionsvedtægt, bliver der i Renten, saaledes som denne maa beregnes efter foranstaaende Regler, yderligere at fradrage 20 pCt. af det Beløb, hvormed Pensionen overstiger det ifølge Stk. 1 fradragsfrie Beløb.

[5]) Tilsvarende yderligere Fradrag vil være at foretage i en Invaliderente, saafremt paagældende i Henhold til Ulykkesforsikringsloven eller anden Lov, dansk eller fremmed, i Anledning af Invaliditeten har faaet tilkendt (tillagt) Erstatning for en Nedsættelse af Erhvervsevnen af over 20 pCt. Der fradrages i saa Fald 20 pCt. af det Beløb, hvormed Ulykkesforsikringsrenten eller, hvis Erstatningen er kapitaliseret, den Livrente, der i Statsanstalten for Livsforsikring er eller kunde være indkøbt for Kapitalbeløbet paa det Tidspunkt, da det blev udredet, overstiger det ifølge Stk. 1 fradragsfrie Beløb. — Saafremt en tilstaaet Erstatning maatte være forbrugt helt eller delvis før denne Lovs Ikrafttræden, kan det sociale Udvalg efter Omstændighederne undlade at bringe foranstaaende Regel om yderligere Fradrag til Anvendelse. — Hvis en Invaliderentenyder trods Opfordring fra det sociale Udvalg ikke selv gør et ham i Anledning af Invaliditeten tilkommende Erstatningskrav gældende, er Ud-

4 Juni. Nr. 192.

valget berettiget til paa Rentenyderens Vegne at gøre Kravet gældende mod den erstatningspligtige og derefter lade den Erstatning, som maatte blive ydet, komme til Fradrag i Renten efter foranstaaende Regler.

Kap. XVII. Invalideforsikringsfonden.

§ **42.** [1]) Invalideforsikringsfondens Midler tilvejebringes ved aarlige Invalidepræmier fra de forsikrede og Bidrag fra samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere.

[2]) Invalidepræmien fra de forsikrede erlægges i Alderen mellem 18 Aar og 60 Aar og fastsættes saaledes, jfr. dog § 75:

Personer, der er indtraadt i Forsikringen inden det fyldte 21de Aar, betaler 8 Kr. 40 Ø.

Personer, der er indtraadt i Forsikringen efter det fyldte 21de Aar, betaler 9 Kr. 60 Ø.

Er to samlevende Ægtefæller begge forsikrede, nedsættes de anførte Præmiebeløb til henholdsvis 7 Kr. 20 Ø. og 8 Kr. 40 Ø.

[3]) De efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgiveres Bidrag fastsættes til 6 Kr. for hver hos dem beskæftiget Helaarsarbejder.

§ **43.** [1]) Invalidepræmien opkræves af den Sygekasse eller Sygeforening, hvoraf den forsikrede er Medlem, samtidig med Medlemsbidraget. Undladelse af rettidig Betaling af Invalidepræmien har samme Virkning som Undladelse af Betaling af Medlemsbidraget, jfr. dog angaaende bidragydende Medlemmer § 12, Stk. 2—7.

[2]) Saafremt Invaliderente tilstaas en forsikret, vil der ikke være at erlægge Invalidepræmie i det Tidsrum, for hvilket der udbetales Rente.

[3]) Under Aftjening af Værnepligt er ubemidlede Sygekassemedlemmer fritaget for at erlægge Invalidepræmie.

[4]) Det fastsættes nærmere af Socialministeren, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til Indbetaling af In-

valideprædmierne fra Sygekasserne og Sygeforeningerne til Invalideforsikringsfonden.

[5]) Arbejdsgivernes Bidrag, der i Mangel af rettidig Betaling kan inddrives ved Udpantning, opkræves af vedkommende Forsikringsselskab (-forbund) sammen med Præmierne (Medlemsbidragene) for lovpligtig Ulykkesforsikring. Der opkræves ikke Bidrag for fremmede Statsborgere om Bord i danske Skibe, der er fast stationeret i udenlandsk Havn eller til Stadighed gaar i Fart mellem udenlandske Havne, og som ikke indenfor vedkommende Forsikringsaar har anløbet dansk Havn i andet Øjemed end for Reparation eller lignende. Fra Arbejdsgivere, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven er fritaget for at afgive Risiko efter Loven til et anerkendt Selskab, sker Indbetalingen direkte til Invalideforsikringsfonden. I Tilfælde af Arbejdsgiverens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Bidrag med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33, Nr. 2, omhandlede Fordringer.

[6]) Nærmere Regler med Hensyn til Bidragets Beregning, herunder hvorledes Beregningen skal foretages i Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringen ikke er tegnet i Forhold til forsikrede Arbejdsdage (Arbejdsaar), samt Regler angaaende Indbetalingen og angaaende Revision fastsættes af Socialministeren efter Forhandling med Direktøren for Sygekassevæsenet og Direktøren for Ulykkesforsikringen. Det paahviler ikke Staten og Kommunerne at yde Bidrag til Fonden.

[7]) Til Dækning af Sygekassernes og Sygeforeningernes særlige Administrationsudgifter vedrørende Invalideforsikringen tillægges der dem et Beløb af 5 pCt. af de indbetalte Invalidepræmier, hvilket Beløb udredes af Invalideforsikringsfondens Midler.

[8]) Endvidere tillægges der de i Stk. 5 omhandlede Forsikringsselskaber (-forbund) som Vederlag for Opkrævningen af de Arbejdsgiverne paahvilende Bidrag et Beløb paa 2 pCt. af de opkrævede Bidrag, hvilket Vederlag ligeledes udredes af Invalideforsikringsfondens Midler.

4 Juni. Nr. 192.

§ **44**. [1]) Invalideforsikringsfonden bestyres af Direktøren for Sygekassevæsenet, der herfor oppebærer et Honorar.

[2]) Formanden for Forsikringsraadet eller en anden i Livsforsikringsteknik kyndig Tjenestemand kan af Socialministeren tilforordnes Direktøren, forsaavidt angaar Sager vedrørende Invalideforsikringen.

[3]) Statskassen udreder Udgifterne ved den til Direktøren henlagte Administration vedrørende Invalideforsikringen.

[4]) Socialministeren fastsætter de fornødne Regler for Anbringelsen af Invalideforsikringsfondens Midler samt for, i hvilket Omfang Fonden skal tilvejebringe Driftskapital.

[5]) Ved Fonden ansættes af Socialministeren 2 Revisorer, hvoraf den ene skal være autoriseret i Henhold til Næringsloven af 28. April 1931 § 65. — Revisionen af Fondens Regnskaber foretages i Henhold til en af Ministeren fastsat Instruks.

[6]) Invalideforsikringsfondens Midler garanteres af Statskassen.

Kap. XVIII. Invalideforsikringsretten.

§ **45**. [1]) Invalideforsikringsretten bestaar af en Formand og 5 andre Medlemmer. Rettens Formand skal ved sin Udnævnelse fyldestgøre Betingelserne for at kunne være Landsdommer, eller han maa have bestaaet en statsvidenskabelig eller nationaløkonomisk Eksamen og derefter have haft mindst 3 Aars praktisk og embedsmæssig Virksomhed. Af Rettens øvrige Medlemmer skal 2 være lægekyndige, 2 ved deres første Udnævnelse opfylde Betingelserne efter § 6 for at være ubemidlede Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og 1 være Arbejdsgiver og som saadan beskæftige mindst 6 Arbejdere. Nævnte Medlemmer tillige med Suppleanter for disse udnævnes for et Tidsrum af 6 Aar ad Gangen af Socialministeren.

[2]) Rettens Medlemmer — bortset fra Formanden — erholder hver et aarligt Honorar.

[3]) Direktøren for Sygekassevæsenet samt Direktøren for Ulykkesforsikringen eller en under de paagældende Institu-

tioner hørende Tjenestemand kan af Socialministeren tilfor- 4 Juni.
ordnes Invalideforsikringsretten. Nr. 192.

[4]) Til Deltagelse i Behandling af almindelige Spørgsmaal vedrørende Erhvervsuddannelse og Beskæftigelse kan endvidere en Arbejdsgiver, en Arbejder og en invalideret Person af Socialministeren tilforordnes Invalideforsikringsretten efter Indstilling henholdsvis af »Dansk Arbejdsgiverforening«, »De samvirkende Fagforbund i Danmark« og de bestaaende Invalideorganisationer. Yderligere kan en Repræsentant for Statsadministrationen af Socialministeren efter Forhandling med Finansministeren tilforordnes Retten. De paagældende tilforordnede deltager i disse Forhandlinger med Stemmeret og staar i øvrigt til Raadighed ved Administrationen af Rettens Beføjelser i de nævnte Henseender.

[5]) Retten er bemyndiget til, naar Omstændighederne taler derfor, at tilkalde en Specialist som Raadgiver. Nærmere Regler om Tilkaldelse af Specialister, disses Honorarer m. m. skal indeholdes i Rettens Forretningsorden.

[6]) Forretningsordenen fastsættes af Socialministeren.

[7]) Foruden at behandle de Sager, som ifølge denne Lov henhører under Rettens Forretningsomraade, paahviler det Retten at afgive Erklæring i de i §§ 247—248 i Lov om offentlig Forsorg omhandlede Sager.

[8]) Rettens Afgørelser er endelige.

[9]) Retten afgiver hvert Aar Beretning til Socialministeren om dens Virksomhed. Beretningen offentliggøres paa den af Ministeren foreskrevne Maade.

Kap. XIX. Begæring om Invaliderente og Aldersrente.

§ 46. [1]) Begæring om Invaliderente eller om Aldersrente indgives af den forsikrede til det sociale Udvalg — i København Magistraten — paa Blanketter, hvortil der fastsættes Formularer af Socialministeren, og som erholdes hos Kommunerne og Direktoratet for Sygekasseväesenet. For Søfolks Vedkommende indgives Begæringen, forsaavidt de, naar de er i Land, har fast Ophold i en Kommune, til det sociale

4 Juni. Nr. 192.

Udvalg i denne, men i øvrigt til det sociale Udvalg i den Kommune, i hvilken det paagældende Skib hører hjemme.

[2]) Begæringen skal indeholde de til Bedømmelse af vedkommendes Ret til Invalide- eller Aldersrente fornødne Oplysninger, derunder en Erklæring fra vedkommende Sygekasse eller Sygeforening. Begæringen skal være ledsaget af fornødne Legitimationspapirer og Bevisligheder, og den skal være forsynet med en af den forsikrede paa Tro og Love underskreven Erklæring om, at dens Indhold er overensstemmende med Sandheden. Er han ude af Stand til at udstede en skriftlig Erklæring, skal Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger være attesteret af to med vedkommendes Forhold nøje kendte Personer, hvis Troværdighed om fornødent bevidnes af Øvrigheden.

[3]) Det paahviler den, der fremsender Begæring om Invaliderente, samtidig med Begæringens Indgivelse at fremskaffe en Lægeerklæring, der affattes og indsendes efter Socialministerens nærmere Bestemmelse. Denne Erklæring betales af Fonden, saafremt Begæringen om Rente imødekommes, eller der iværksættes Helbredelsesforanstaltninger i Henhold til Kap. *XXIV*; ellers betales den af paagældende selv.

[4]) Saafremt en forsikrets Erhvervsevne anses vedvarende nedsat, har saavel Direktøren og Sygekassens eller Sygeforeningens Bestyrelse som paagældendes Opholdskommune Ret til at begære Spørgsmaalet om, hvorvidt paagældende har Krav paa Invaliderente, taget op til Behandling.

Kap. XX. Renternes Fastsættelse.

§ **47**. [1]) Begæringen om *Invaliderente* videresendes af det sociale Udvalg til Direktøren for Sygekassevæsenet, ledsaget af en Erklæring fra Udvalget om den forsikredes Erhvervsforhold samt om hans økonomiske Forhold i det hele, derunder hans Skatteansættelse. Det paahviler det sociale Udvalg i de i § 38, Stk. 2, Nr. 2—4, omhandlede Tilfælde at standse Begæringen.

[2]) Direktøren undersøger den indkomne Begæring, og saafremt han skønner, at Betingelserne for Invaliderentens

Ydelse i øvrigt er til Stede, afgives Sagen til Invalideforsik- 4 Juni.
ringsretten til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt der Nr. 192.
foreligger Invaliditet i denne Lovs Forstand, jfr. § 38, Stk. 1.

§ 48. [1]) Invalideforsikringsretten afgør ved Kendelse, om der foreligger en Nedsættelse i Erhvervsevnen af det i § 38, Stk. 1, nævnte Omfang, og fra hvilket Tidspunkt Invaliditeten maa anses at være indtraadt, samt om den forsikrede opfylder Betingelserne for at faa det i § 40, Stk. 2, nævnte Tillæg.

[2]) Skyldes Invaliditeten et Ulykkestilfælde, kan Invalideforsikringsretten ikke tage Sagen under Paakendelse, forinden Afgørelse er truffet i Henhold til Ulykkesforsikringslovgivningen. Invalideforsikringsretten kan dog efter Forhandling med Direktoratet for Ulykkesforsikringen straks iværksætte de i § 60 nævnte Helbredelsesforanstaltninger.

§ 49. [1]) Invalideforsikringsretten er berettiget til af vedkommende Sygekasse- eller Sygeforeningsbestyrelser, Kommunalbestyrelser (sociale Udvalg), Arbejdsgivere, Arbejdere og andre vedkommende, herunder Klinikker, Sygehuse, behandlende Læger m. v., at begære og faa meddelt enhver Oplysning, der er af Betydning, herunder Hospitalsjournaler og hvad dertil hører eller Afskrifter af samme; endvidere er Retten berettiget til at forlange optaget retsligt Forhør i Overensstemmelse med Retsplejelovens § 1018 og faa Udskrift deraf.

[2]) De forsikrede er forpligtet til efter Rettens Bestemmelse at underkaste sig Lægeundersøgelser, eventuelt af Rettens Læger, samt om fornødent Indlæggelse til Observation, ligesom de er forpligtet til efter Tilsigelse at give Møde i Retten for at afgive Forklaring. Eventuelle hermed forbundne nødvendige Rejseudgifter betales af Retten, ligesom de af Retten begærede Lægeattester betales af denne.

[3]) Retten kan, forinden Afgørelsen træffes, give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Akter.

§ 50. [1]) Har Invalideforsikringsretten fastsat, at der foreligger Invaliditet, uden at denne skyldes de i § 38, Stk. 2,

4 Juni. Nr. 192.

Nr. 5, nævnte Forhold, og eventuelt tillige, at Betingelserne for Tillæg efter § 40, Stk. 2, foreligger, tilsendes der gennem Direktøren for Sygekassevæsenet Opholdskommunen Meddelelse herom, idet der samtidig tilstilles Kommunen en Udskrift af, hvad der under Sagen er oplyst om den forsikredes økonomiske Forhold.

[2]) Det sociale Udvalg fastsætter derefter Invaliderentens Beløb efter Reglerne i §§ 39—41. Renten tilstaas fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen ifølge Rettens Afgørelse maa anses at være indtraadt, dog tidligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begæringen om Invaliderente er indgivet.

[3]) Om den trufne Afgørelse meddeler Udvalget den forsikrede Underretning.

§ 51. [1]) Begæringer om *Aldersrente* afgøres af det sociale Udvalg. Til Brug ved Undersøgelsen skal der uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige samt ydes Bistand af Øvrigheden. I fornødent Fald skal den, der begærer Aldersrente, eller andre, der maatte kunne meddele manglende Oplysninger, være forpligtet til ved retsligt Forhør (§ 49) at give saadanne.

[2]) Udvalget meddeler snarest den forsikrede Underretning om Afgørelsen.

Kap. XXI. Renternes Udbetaling.

§ 52. [1]) Invaliderenten og Aldersrenten udbetales maanedsvis forud af Opholdskommunen; dog kan Aldersrente, saafremt den andrager mindre end 120 Kr. om Aaret, udbetales kvartalsvis forud.

[2]) Renten kan kun oppebæres, forsaavidt paagældende bor i Indlandet, jfr. dog § 1, Stk. 4.

[3]) Bliver det sociale Udvalg, f. Eks. gennem Meddelelser fra andre Myndigheder, Rentenyderens paarørende eller andre private, opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilstaaede Invalide- eller Al-

dersrente, træffer Udvalget efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme paagældende til gode, idet det om fornødent drager Omsorg for, at han umyndiggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 §§ 2, 3, 38 og 46, eller at der paa anden Maade gribes ind efter Lovgivningens Regler, jfr. Kap. XVIII i Lov om offentlig Forsorg. 4 Juni. Nr. 192.

§ 53. [1]) Forsaavidt angaar en Rentenyder, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning paa en i Henhold til Lovgivningen om offentlig Forsorg anerkendt Anstalt eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, drager det sociale Udvalg — naar Anbringelsen strækker sig udover Indlæggelsesmaaneden og den følgende Maaned — efter forud indhentet Erklæring fra Direktøren for Sygekassevæsenet Omsorg for, at den en saadan Person tilkommende Rente efter Omstændighederne udbetales til Dækning af de med nævnte Ophold forbundne Udgifter; det eventuelt tiloversblevne Beløb udbetales paagældende selv, jfr. §§ 52, Stk. 3, og 54, Stk. 3.

[2]) Ved Anvendelsen af Regelen i Stk. 1 bliver der at tage Hensyn til, hvorvidt paagældende har Forsørgelsespligt overfor andre. Renten skal da i Trangstilfælde fortrinsvis anvendes til Fyldestgørelse af saadan Forsørgelsespligt.

[3]) Forsaavidt det Beløb, der i Henhold til Stk. 1—2 i det enkelte Tilfælde kan anvendes til Dækning af Udgifter ved paagældendes Anbringelse, maatte overstige det Beløb, det efter de til enhver Tid gældende Regler paahviler Patienten selv eller i Trangstilfælde det offentlige at udrede, anvendes Restbeløbet til Nedsættelse af det eventuelle Statstilskud til Anbringelsen.

[4]) Foranstaaende Bestemmelser finder efter Forhandling med Justitsministeriet ogsaa Anvendelse paa Rentenydere, der hensidder til Afsoning af Straf, eller som er interneret i Henhold til Dom.

4 Juni. Nr. 192.

[5]) Er de i nærværende Paragraf omtalte Refusionskrav fyldestgjort, eller foreligger saadanne ikke, skal den Pengehjælp, som Sygekassen maatte have ydet Rentenyderen i Tiden mellem den Dag, hvorfra Renten beregnes, og Anvisningsdagen, saa vidt muligt godtgøres Sygekassen, forsaavidt og i det Omfang den overstiger, hvad Invaliderentenyderen i Medfør af § 18, Stk. 1, Nr. 3, er berettiget til at oppebære. I samme Omfang godtgøres der Opholdskommunen den Pengehjælp, som maatte være ydet Rentenyderen i Medfør af Bestemmelsen i Lov om offentlig Forsorg § 241.

[6]) Er der tillagt Rentenyderen Tillæg i Henhold til § 40, Stk. 2, bortfalder dette, forsaavidt han for længere Tid er anbragt som ovenfor i Stk. 1 anført.

§ 54. [1]) Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Optagelse i særlig dertil bestemte Alderdomshjem, der skal give Rentenyderen mindst lige saa gode Kaar som Nydelsen af Aldersrenten, træde i Stedet for Udbetaling af denne.

[2]) For Ophold paa Kommunernes Alderdomshjem, herunder de i § 34, Stk. 3, i Lov om offentlig Forsorg omhandlede Alderdomshjem, bemyndiges Socialministeren til at approbere Takster, der lægges til Grund ved Beregning af Refusion.

[3]) Aldersrentenydere, der er optaget i et kommunalt Alderdomshjem, er forpligtet til til Opholdskommunens Kasse at indbetale den Del af deres aarlige Indtægt, der ligger over et Beløb af henholdsvis 120 Kr., 90 Kr. og 60 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper. For samlevende Ægtefæller forhøjes Beløbene med 50 pCt. De indbetalte Beløb fradrages, forinden Refusion beregnes, i den Udgift, som Opholdskommunen i Medfør af § 65, Stk. 3, er berettiget til at faa refunderet.

[4]) Kommunalbestyrelsen — i København Magistraten — er berettiget til i ganske særlige Tilfælde i et kommunalt Alderdomshjem at optage Personer, der ifølge § 41, Stk. 2, er udelukket fra at nyde Aldersrente. Optagelsen kan dog kun ske, saafremt paagældende i øvrigt opfylder Betingelserne for

at oppebære saadan Rente, og saafremt han paa Grund af Alderdomssvækkelse eller andre varige Svaghedstilstande behøver stadigt Tilsyn og Pleje og ikke er i Stand til selv at sørge herfor, samt forsaavidt Pladsforholdene paa Hjemmet i øvrigt tillader Optagelsen. De saaledes optagne vil til Kommunen have at betale den fulde Udgift ved deres Forsørgelse, beregnet efter Kommunens sidst afsluttede Aarsregnskab. 4 Juni. Nr. 192.

Kap. XXII. Forandring eller Ophør af Renteudbetalingen.

§ 55. [1]) Saa længe en Rentenyders økonomiske og personlige Forhold, herunder ægteskabelig Stilling, Forsørgerforhold og — for en Invaliderentenyder — hans Erhvervsevne, bliver uforandret, beholder han den en Gang fastsatte Rente, jfr. dog § 85.

[2]) Forøges eller nedsættes en Rentenyders Indtægt eller Formue mere end rent midlertidig saa meget, at Beregningen af Renten i Henhold til § 41 nu maa give et andet Resultat, træffer det sociale Udvalg Foranstaltning til, at Renten fremtidig nedsættes — for Aldersrentens Vedkommende eventuelt inddrages — eller forhøjes i Overensstemmelse med ny Beregning.

[3]) Ligeledes drager Udvalget Omsorg for en Omregning af Renten, saafremt der sker en saadan Forandring i paagældendes ægteskabelige Stilling, Forsørgerforhold eller Alder, at Rentens Størrelse maa paavirkes deraf.

[4]) Indtræder der for en Invaliderentenyder en saadan Forandring i Erhvervsevnen, at der er Grund til at formode, at han ikke længer er Invalid i Lovens Forstand, foranlediger Udvalget, at dette Spørgsmaal forelægges Invalideforsikringsretten til Afgørelse.

[5]) Indtræder der for en Invaliderentenyder, der har faaet tillagt det i § 40, Stk. 2, omhandlede Tillæg, saadan Forandring, at det maa antages, at han ikke længer opfylder Betingelserne for at oppebære dette, sørger det sociale Udvalg for, at Spørgsmaalet herom forelægges Invalideforsikringsretten. — Maa det omvendt antages, at en Rentenyder.

4 Juni. Nr. 192.

der ikke har faaet tillagt nævnte Tillæg, paa Grund af en Forværrelse i hans Tilstand opfylder Betingelserne, paahviler det ligeledes Udvalget at indhente Rettens Afgørelse; Spørgsmaalet kan ogsaa rejses af Rentenyderen selv.

[6]) Flytter en Rentenyder til en anden Kommune, maa han angaaende fortsat Renteudbetaling henvende sig til det sociale Udvalg i den tilflyttede Kommune. Til Brug ved Afgørelsen erholder Udvalget Rentesagens Akter fra det sociale Udvalg i den fraflyttede Kommune.

[7]) Flytter en Rentenyder til en Kommune, for hvilken der gælder højere Grundbeløb, vil Renten i det første Aar efter Flytningen være at beregne efter de for den fraflyttede Kommune gældende Satser, medmindre det sociale Udvalg efter en Undersøgelse af Forholdene finder, at paagældende har haft rimelig Grund til at foretage Flytningen. Den samme Regel gælder ogsaa for Personer, der ikke ved Tilflytningen var Rentenydere, men som er tilflyttet indenfor et Tidsrum af 1 Aar forud for den Dato, fra hvilken Renten ydes.

[8]) Foretager en Rentenyder Handlinger, der efter § 38 Stk. 2, Nr. 1—3, vilde udelukke ham fra Adgang til Renten, eller oppebærer han Fattighjælp eller Kommunehjælp af den i § 38, Stk. 2, Nr. 4, nævnte Art, bortfalder Renten.

§ 56. [1]) Det paahviler en Rentenyder at meddele det sociale Udvalg Underretning om enhver Forandring i hans økonomiske og personlige Forhold, jfr. § 55, som kan formodes at medføre Nedsættelse eller Bortfald af Renten, ligesom Udvalget selv skal være opmærksom paa, om saadan Forandring indtræder.

[2]) Det sociale Udvalg er forpligtet til efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler mindst een Gang hvert 5te Aar — første Gang pr. 1. Januar 1939 — at indgive Beretning til Invalideforsikringsretten om samtlige Invalideforsikringsrentenyderes Forhold med Angivelse af, hvorvidt vedkommendes Berettigelse til at oppebære Invalideforsikringsrente — eller eventuelt Tillæg efter § 40, Stk. 2, — anses for tvivlsom.

[3]) Skønner Invalideforsikringsretten paa Grundlag af modtagen Indberetning fra det sociale Udvalg eller paa

Grundlag af gennemførte Helbredelsesforanstaltninger o. lign., at Rentenyderens Erhvervsevne ikke længer er nedsat til $^1/_3$, afsiger den Kendelse herom samt om, fra hvilket Tidspunkt Invaliderenten skal standses. 4 Juni. Nr. 192.

[4]) Invalideforsikringsretten er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Erhvervsevnen hos Invaliderentenydere eller indkalde saadanne Rentenydere til Kontrol. Forsaavidt forsikrede vanskeliggør Rettens Undersøgelse, kan Formanden, naar han anser det for sandsynligt, at Kendelsen vil komme til at gaa ud paa, at Renten skal inddrages, midlertidig standse Udbetalingen, mod at Sagen snarest mulig forelægges for Retten. Rettens Udgifter ved Kontrol udredes af Fondens Midler.

[5]) Hvis en Invaliderentenyder, der med Rette er optaget i Invalideforsikringen i Medfør af §§ 36 og 37, mod bedre Vidende, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 1, uberettiget har oppebaaret Invaliderente, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret, efter Socialministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af paagældende, eventuelt hans Dødsbo. Det samme gælder med Hensyn til Aldersrentenydere, der mod bedre Vidende med Urette har oppebaaret Aldersrente.

§ 57. Naar en Invaliderentenyder er fyldt 65 Aar, overgaar han til at nyde Aldersrente, forsaavidt han opfylder Betingelserne herfor. Det paahviler det sociale Udvalg i rimelig Tid, førend han opnaar nævnte Alder, at træffe Afgørelse af, om han er berettiget til Aldersrente og med hvilket Beløb.

Kap. XXIII. Renteforskud m. m.

§ 58. [1]) Naar Begæring om Invaliderente eller Aldersrente er indgivet, kan det sociale Udvalg, hvis det skønner, at der er overvejende Sandsynlighed for, at Afgørelsen vil falde ud til, at Rente tilstaas paagældende, bevilge ham Forskud indenfor Rentens Grænser for Tiden mellem Begæringens Indgivelse og Sagens endelige Afgørelse.

[2]) Viser det sig, at paagældende ikke er berettiget til Rente eller til en Rente saa stor som det ydede Forskud,

4 Juni. Nr. 192.

opføres Beløbet — eller det overskydende Beløb — som en ham ydet Særhjælp, jfr. Afsnit IV i Lov om offentlig Forsorg. Beløbet vil dog være at opføre som Kommunehjælp, forsaavidt han har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold.

§ 59. Efter Indstilling fra det sociale Udvalg og Forhandling med Invalideforsikringsretten kan Direktøren for Sygekassevæsenet i ganske særlige Tilfælde af Invalideforsikringsfondens Midler bevilge en Invaliderentenyder et rentefrit Laan, svarende højst til ca. 2 Aars Rente, saafremt der herved foreligger Sandsynlighed for en Forbedring af den paagældendes Erhvervsforhold, der skønnes at kunne faa invalidemæssig Betydning. Laanet afdrages efter Direktørens nærmere Bestemmelse.

Kap. XXIV. Helbredelsesforanstaltninger m. m.

§ 60. [1]) Forsikrede, Rentenydere, Børn under 15 Aar og Personer i Alderen 15—18 Aar, der paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke har kunnet optages i Forsikringen, er forpligtet til efter Forlangende af Invalideforsikringsretten at underkaste sig Oplæring eller Kur og Pleje, herunder Modtagelse af og Opøvelse i Brugen af Bandager, kunstige Lemmer, Briller, Sygevogne og andre Hjælpemidler, saafremt der efter Invalideforsikringsrettens Skøn er Fare for, at en væsentlig og ikke blot forbigaaende Nedsættelse af Erhvervsevnen vil indtræde i en overskuelig Fremtid, hvis nævnte Foranstaltninger undlades, eller saafremt en saadan Nedsættelse af Erhvervsevnen ved disse Foranstaltninger vil kunne bedres betydeligt; dog skal vedkommende ikke være forpligtet til at underkaste sig nogen Operation, der kan medføre Fare for hans Liv eller Førlighed.

[2]) Under samme Forhold som i Stk. 1 nævnt kan der efter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse ydes forsikrede og Rentenydere Hjælp til Anskaffelse af Arbejdsmaskiner og Værktøj og — i særlige Tilfælde — Hjælp til Iværksættelse af selvstændig Virksomhed samt anden Hjælp til Opnaaelse af Beskæftigelse.

[3]) Retten er berettiget til at forlange, at paagældende lader sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt, medmindre han som gift, som Indehaver af egen Husstand eller som Medlem af sin Families Husstand skønnes at kunne skaffe sig den fornødne Kur og Pleje i Hjemmet.

[4]) Saafremt Oplæring ikke skønnes at kunne finde Sted under saadanne Forhold, at paagældende kan bo i Hjemmet, er Retten berettiget til at forlange, at han skal tage Ophold udenfor Hjemmet, saa længe Oplæringen varer.

[5]) Invalideforsikringsretten bemyndiges til efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler at virke for at skaffe Arbejde til de forsikrede i saadanne Stillinger i Statens og Kommunernes Tjeneste eller indenfor det private Erhvervsliv, som paagældende skønnes egnet til at udfylde.

[6]) Undlader en forsikret eller Rentenyder at underkaste sig de foran omhandlede Foranstaltninger, kan Retten til Invaliderente efter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse helt eller delvis forbrydes, dog kun saafremt paagældende forud ved anbefalet Brev er advaret om den retlige Følge af sin Undladelse.

[7]) Modsætter rette vedkommende sig at lade et Barn under 18 Aar underkaste de omhandlede Foranstaltninger, kan Retten henlede det sociale Udvalgs Opmærksomhed paa Sagen, jfr. Afsnit II i Lov om offentlig Forsorg.

[8]) Det paahviler Invalideforsikringsretten at være opmærksom paa, om en Rentenyder eller en forsikret, om hvem Retten har modtaget Oplysning i Henhold til § 63 eller ad anden Vej, bør tages under Behandling eller oplæres paa en af de for paagældende Lidelse eller Svaghed særlig bestemte Statsanstalter eller anerkendte Anstalter, saasom en Anstalt for vanføre, et Blinde- eller Døvstummeinstitut, et Institut for talelidende, et Sindssygehospital eller en Aandssvageanstalt. I bekræftende Fald sætter Retten sig straks i Forbindelse med paagældende Myndigheder for at faa den fornødne Særforsorg etableret.

§ 61. [1]) Udgifterne til Kur og Pleje m. v. samt det fornødne i Anledning af Oplæring, som iværksættes i Henhold

4 Juni. Nr. 192.

til Invalideforsikringsrettens Forlangende, afholdes forskudsvis af vedkommende Sygekasse eller Sygeforening. Den Del af Udgifterne, som det ifølge Sygekassens eller Sygeforeningens Vedtægt ikke paahviler den endeligt at afholde, refunderes den af Invalideforsikringsfondens Midler.

[2]) Skyldes den Sygdom, for hvilken vedkommende underkastes Helbredelsesforanstaltninger, et Ulykkestilfælde, mod hvilket han tillige er forsikret ifølge Ulykkesforsikringsloven, indtræder Sygekassen eller Sygeforeningen i tilskadekomnes Krav mod vedkommende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver).

§ 62. [1]) I Tilfælde, der ikke falder ind under Bestemmelserne i § 60, kan der efter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse ydes Rentenydere Hjælp af Invalideforsikringsfondens Midler til Sygebehandling, Oplæring samt til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Bandager, kunstige Lemmer, Briller og andre Hjælpemidler, herunder ogsaa Sygevogne o. lign. — Til blinde Invalider ydes i alle Tilfælde, som Hjælp til Bestridelse af Udgifter til Bistand af seende, et aarligt Beløb af henholdsvis 120 Kr., 112 Kr. og 104 Kr., efter som Kommunen hører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper, jfr. dog § 85. Saadan Hjælp kan ogsaa ydes stærkt svagsynede Invalider. Overgaar paagældende til at oppebære Aldersrente, beholder han det heromhandlede Tillæg, der derefter udredes efter de om Aldersrente gældende Regler, jfr. § 65.

[2]) Endvidere kan der efter Rettens Bestemmelse af Invalideforsikringsfondens Midler udredes Beløb til Arbejdsmaskiner o. lign. til Rentenydere.

[3]) Socialministeren bestemmer Størrelsen af det samlede Beløb, som efter nærværende Paragraf kan komme til Udbetaling af Fondens Midler i Løbet af et Aar, samt de nærmere Regler for Beløbenes Ydelse.

§ 63. [1]) Det paahviler enhver Læge, forsaavidt Hospitaler angaar Overlægen, der under Udøvelsen af sit Kald hos Personer under 30 Aar iagttager Lidelser, der skønnes at have medført eller i en overskuelig Fremtid at ville medføre en

Nedsættelse i Erhvervsevnen som angivet i § 60, Stk. 1, at afgive Indberetning til Invalideforsikringsretten.

[2]) Tilsvarende Indberetningspligt paahviler Skoler, forsaavidt angaar Elever i den undervisningspligtige Alder.

[3]) Med Hensyn til Indberetning angaaende aandssvage samt blinde og døve gælder dog Reglerne i Lov om offentlig Forsorg §§ 254, Stk. 3, 258, Stk. 4, og 260, Stk. 3.

[4]) Enhver forsikret og Rentenyder, som anser sin Erhvervsevne forringet eller udsat for at forringes som i § 60, Stk. 1, angivet, kan af egen Drift søge Bistand hos Invalideforsikringsretten. Samme Adgang staar aaben med Hensyn til Børn under 15 Aar.

[5]) Socialministeren bemyndiges til efter Indstilling fra Invalideforsikringsretten ved Bekendtgørelse at bestemme, at Indberetning skal finde Sted ogsaa vedrørende Personer over 30 Aar.

§ **64.** Socialministeren fastsætter efter Indstilling fra Invalideforsikringsretten og efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen de nærmere Regler for Gennemførelse af den i § 63 nævnte Indberetningspligt, ligesom Ministeren er bemyndiget til at gøre Undtagelser fra Indberetningspligten i Tilfælde, som paa anden fyldestgørende Maade kan komme til Invalideforsikringsrettens Kundskab, eller som skønnes uegnede til Foranstaltninger i Medfør af § 60.

Kap. XXV. Refusion m. m.

§ **65.** [1]) Af de $^{6}/_{7}$ af Udgifterne til *Invaliderenter* udreder Invalideforsikringsfonden en saa stor Del, som den, under Hensyn til dens Udgifter i øvrigt, kan bære, medens Statskassen udreder Resten.

[2]) Af den øvrige Del af Udgifterne til Invaliderenter fordeles $^{7}/_{10}$ paa Landets Kommuner efter Reglerne i Afsnit III, medens de $^{3}/_{10}$ refunderes den enkelte Kommune af den fælleskommunale Udligningsfond i Overensstemmelse med de i Lov om en fælleskommunal Udligningsfond fastsatte Regler.

4 Juni. Nr. 192.

[3]) Statskassen refunderer Kommunerne de $^4/_7$ af Udgifterne til *Aldersrenter.*

[4]) Af den øvrige Del af Udgifterne til Aldersrenter afholder Opholdskommunen de $^2/_{10}$, medens $^5/_{10}$ fordeles paa Landets Kommuner efter Reglerne i Afsnit III, og $^3/_{10}$ refunderes den enkelte Kommune af den fælleskommunale Udligningsfond.

[5]) Statens Tilskud til Invalide- og Aldersrenter bevilges paa Finansloven.

[6]) Af Udgifter til Fribefordring efter § 17 afholder Opholdskommunen $^1/_3$, medens $^2/_3$ fordeles paa Landets Kommuner efter Reglerne i Afsnit III.

§ **66.** [1]) Udgifter, som en Kommune har afholdt i Henhold til Afsnit II og § 17, opføres i Kommunens Regnskab under særskilte Poster for henholdsvis Invalide- og Aldersrenter samt Fribefordring i Henhold til § 17. Efter at disse Poster er revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, indsendes en Afskrift af hver af Posterne med tilhørende Bilag inden den 1. September til Amtet, der, efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne, inden den 1. November indsender

1) til Direktoratet for Sygekassevæsenet en Fortegnelse over, hvad hver enkelt Kommune har anvendt til Invaliderenter,
2) til Socialministeriet en Fortegnelse over, hvad hver enkelt Kommune har afholdt til henholdsvis Invalide- og Aldersrenter samt til Fribefordring i Henhold til § 17.

[2]) Fra Københavns og Frederiksberg Kommuner samt fra andre store Kommuner, hvis Forsørgelsesvæsen ledes af en selvstændig juridisk Forvaltning, indsendes Afskrifter af de omhandlede Regnskabsposter inden 1. Oktober direkte til Socialministeriet. Efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne tilstiller Ministeriet Direktoratet Meddelelse om, hvad der i hver af de nævnte Kommuner er anvendt til Invaliderenter.

[3]) De nærmere Regler for Affattelsen af de omhandlede Regnskabsposter og Fortegnelser fastsættes af Socialministeren.

4 Juni. Nr. 192.

§ **67**. [1]) Direktøren for Sygekasseväesenet drager Omsorg for, at de $^6/_7$ af Udgifterne til *Invalideренter*, som det ifølge § 65, Stk. 1, paahviler Invalideforsikringsfonden og Statskassen at udrede, anvises Kommunerne inden 31. December. Efter Indstilling fra Direktøren foranlediger Socialministeren, at de Statskassen paahvilende Beløb stilles til Direktørens Raadighed.

[2]) Som Forskud paa den en Kommune tilkommende Refusion kan Direktøren i Regnskabsaarets Løb anvise Kommunen de til Sygekasserne i Kommunen indgaaede Invalidepræmier, ligesom yderligere Forskud kan ydes af Fondens øvrige Midler, saa vidt disse kan strække til.

[3]) Socialministeren fastsætter nærmere Regler for Ydelse af saadanne Forskud.

§ **68**. [1]) Inden 31. December skal Socialministeriet have anvist Kommunerne de $^4/_7$ af Udgifterne til *Aldersrenter*, som det ifølge § 65, Stk. 3, paahviler Statskassen at udrede.

[2]) Den Kommune, som senest den 1. Maj har indberettet til Amtet — for de i § 66, Stk. 2, 1ste Pkt., nævnte Kommuners Vedkommende Socialministeriet —, hvilket Beløb den i det forløbne Regnskabsaar har anvendt til Aldersrenter, vil inden den 1. Juni af Socialministeriet faa anvist et Forskud, der udgør $^4/_5$ af den Del af Udgiften, som formenes at skulle refunderes af Statskassen.

[3]) Det Forskudsbeløb, der tilkommer en Kommune i Henhold til Stk. 2, afrundes nedad, til Beløbet bliver deleligt med 500.

[4]) De Kommuner, som ikke har foretaget den i Stk. 2 omhandlede Indberetning senest den 1. Maj, vil intet Forskud modtage.

§ **69**. [1]) Klager over de af vedkommende kommunale Myndigheder trufne Bestemmelser vedrørende Invalide- og Aldersrente kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges vedkommende Amtmand, hvis Afgørelser atter kan indankes for Socialministeren. I de i § 66, Stk. 2, 1ste Pkt., nævnte Kommuner forelægges Klager for Socialministeren.

4 Juni. Nr. 192.

[2]) Kommer Amtet ved Gennemsynet af Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at Invalide- eller Aldersrente, herunder Tillæg i Henhold til § 40, er ydet til dertil uberettigede, eller at Lovens Bestemmelser i øvrigt er tilsidesat, har det at træffe Afgørelse i Sagen eller foranledige, at Spørgsmaalet forelægges Direktøren for Sygekassevæsenet eller Invalideforsikringsretten, hvis Afgørelsen henhører under en af disse Myndigheder. Den af Amtet trufne Afgørelse kan indankes for Socialministeren.

AFSNIT III.

Kap. XXVI. Mellemkommunal Refusion.

§ **70**. [1]) De Beløb, som i Henhold til § 13, Stk. 3 og 4, og § 65, Stk. 2, 4 og 6, skal fordeles paa samtlige Landets Kommuner, fordeles med

1) ⅓ i Forhold til den enkelte Kommunes Indbyggertal ved sidste almindelige Folketælling,

2) ⅓ i Forhold til Kommunens i Henhold til § 71, Stk. 2 a, opgjorte samlede Indkomstbeløb,

3) ⅓ i Forhold til Kommunens samlede afgiftspligtige Grundværdi med Tillæg af ¾ af det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

[2]) Saafremt en Kommune ikke rettidig har indsendt de i § 71 nævnte Regnskaber og Oplysninger, bemyndiges Socialministeren til ved den følgende Beregning af de i § 72 omhandlede Beløb at anvende de for paagældende Kommune ved sidste Opgørelse foreliggende Udgiftsbeløb og Oplysninger, dog saaledes, at det for Kommunen opgjorte Udgiftsbeløb nedsættes med 10 pCt., og at det i Henhold til Stk. 1, Nr. 2, opgjorte Indkomstbeløb forhøjes med 30 pCt.

§ **71**. [1]) Den i § 70 omhandlede Fordeling foretages af Socialministeriet.

4 Juni. Nr. 192.

[2]) Til Brug ved denne Fordeling paahviler det hver Kommune samtidig med Indsendelsen af Afskriften af Regnskabsposten vedrørende Udgiften til Aldersrenter at indberette:

a) Med Hensyn til den personlige Beskatning i Kommunen i det løbende Skatteaar:

1) Summen af de Indkomstbeløb, der i Kommunen har været Grundlag for Ansættelse af personlig Skat til Opholdskommunen uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art, med Tillæg af

2) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der er paalignet i Erhvervsskat til Kommunen, men med Fradrag af

3) et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, hvormed Opholdskommuneskatten som Følge af Erhvervsbeskatning nedsættes for saadanne Skatteydere, der tillige er paalignet Erhvervsskat til andre Kommuner.

b) Den samlede til Kommunen afgiftspligtige Grundværdi i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 samt det samlede Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger Grundværdien for samtlige Ejendomme i Kommunen, bortset fra Ejendomme, der i Medfør af nævnte Lovs §§ 16—18 er fritaget for kommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

[3]) For Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuners Vedkommende henholdsvis forhøjes eller nedsættes det i Stk. 2 a), Nr. 1, omhandlede Beløb yderligere med et Indkomstbeløb, svarende til 10 Gange det Beløb, der for vedkommende Skatteaar er beregnet som Udligningstilsvar i Henhold til Lov af 31. Marts 1937 om økonomisk Udligning m. v. mellem Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

[4]) Bestemmelserne i Stk. 2 a), Nr. 2 og 3, kommer første Gang til Anvendelse for Skatteaaret 1938—39, idet de hidtil gældende Regler opretholdes for Skatteaaret 1937—38.

4 Juni. Nr. 192.

[5]) De i Stk. 2 nævnte Oplysninger indsendes af Amtet inden 1. November til Socialministeriet.

§ 72. [1]) Inden den 31. December meddeler Socialministeriet enhver Kommune, hvilket Beløb det paahviler den at udrede for det sidst afsluttede Regnskabsaar efter den i Henhold til § 70 foretagne Fordeling.

[2]) Dersom det i Stk. 1 nævnte Beløb er større end det for vedkommende Kommune opgjorte Udgiftsbeløb, paahviler det Kommunen senest den følgende 31. Januar til Socialministeriet at indbetale Forskellen mellem de to nævnte Beløb.

[3]) Dersom det i Stk. 1 nævnte Beløb er mindre end det for vedkommende Kommune opgjorte Udgiftsbeløb, udbetaler Socialministeriet senest den følgende 31. Januar Kommunen Forskellen mellem de nævnte Beløb. Til disse Udbetalinger stilles de fornødne Beløb til Raadighed af Statskassen.

AFSNIT IV.

Overgangs- og Slutningsbestemmelser.

Kap. XXVII. Overgangsbestemmelser.

§ 73. [1]) Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer Invalide- eller Aldersrente i Henhold til de hidtil gældende Regler, bevarer Retten til at oppebære Rente, men saaledes, at den beregnes efter denne Lovs Regler, dog kan Renten intet Aar nedsættes med mere end 10 pCt. af Grundbeløbet ifølge § 39, og Renten med Tillæg kan for Invaliderentenydere ikke gaa ned under 270 Kr. For Aldersrentenydere, der paa nævnte Tidspunkt er under 65 Aar, beregnes Renten efter denne Lovs Regler for 65-aarige. Aldersrentenydere, der oppebærer Rente efter de i Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 for 66-, 67- eller 68-aarige fastsatte Regler, kan i intet Tilfælde faa lavere Rente, end de vilde faa, saafremt de i nævnte Lov fastsatte Grundbeløb stadig var gældende, jfr. dog § 85.

[2]) Invaliderentenydere, der ved Lovens Ikrafttræden oppebærer Tillæg for svær Invaliditet, er berettiget til det

i § 40, Stk. 2, omhandlede Tillæg. Det paahviler dog Invalide- 4 Juni.
forsikringsretten inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden at Nr. 192.
optage til Undersøgelse, hvorvidt paagældende opfylder de i § 40, Stk. 2, opstillede Betingelser, idet Tillæget i benægtende Fald vil være at inddrage.

3) For Invaliderentenydere, der indtil det Tidspunkt, da Invaliderenten begyndte at løbe, har betalt forhøjet Invalidepræmie i Henhold til § 5, Stk. 3, i Invalideforsikringslovene af 6. Maj 1921 og 16. Juli 1927, beregnes Renten efter de hidtil gældende Regler indtil deres fyldte 62de Aar.

§ **74.** 1) Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden er fyldt 60 Aar, er, selv om de ikke er sygeforsikret, berettiget til Aldersrente efter Reglerne i Afsnit II.

2) For hver Person, der ved denne Lovs Ikrafttræden er fyldt 40 Aar, og som optages som nydende Medlem i en Sygekasse, yder Staten og Kommunerne Sygekassen et ekstraordinært Tilskud, beregnet efter Reglerne i § 13, Stk. 3.

§ **75.** Personer, der er indtraadt i Forsikringen efter det fyldte 21de Aar, men inden denne Lovs Ikrafttræden eller i Løbet af højst eet Aar derefter, jfr. § 11, Stk. 3, betaler samme Invalidepræmie som Personer, der er indtraadt i Forsikringen inden det fyldte 21de Aar. Har vedkommende i Henhold til den før 1. Oktober 1933 gældende Lovgivning betalt højere Invalidepræmie end 6 Kr., fastsættes Invalidepræmien dog som for Personer, der er indtraadt i Forsikringen efter det fyldte 21de Aar.

§ **76.** Samtlige Personer, der den 1. April 1929 var Medlemmer af en Sygeforening, kan vedblive at være Medlemmer af Foreningen, uanset om de ikke ved Optagelsen opfyldte Betingelserne for fremtidig Optagelse; men de har kun Ret til den i § 6, Stk. 6, omhandlede Optagelse uden Hensyn til Alder og Helbred i en anerkendt Sygekasse, saafremt de inden den 1. Oktober 1929 har fremskaffet Lægeattest for, at de opfyldte Foreningens Helbredsbetingelser eller inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden godtgør dette, jfr. § 32, Stk. 2, eller saafremt de var overført fra en anerkendt Sygekasse,

4 Juni. Nr. 192.

og de er kun under nævnte Forudsætning forsikret mod Invaliditet som Følge af Svaghed.

§ **77**. For »De sjællandske og falsterske Statsbaners Embedsmænds og Betjentes Sygekasse« og »Syge- og Begravelseskassen for ansatte og til fast Arbejde antagne ved de danske Statsbaner i Jylland og Fyn« bemyndiges Socialministeren til at fastsætte Regler vedrørende Anvendelsen af Afsnit II paa nævnte Sygekasser. I Reglerne vil det være at bestemme, at paagældende Kasser skal undergives Tilsyn af Direktøren for Sygekassevæsenet.

Kap. XXVIII. Slutningsbestemmelser.

§ **78**. [1]) Har en Person paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke kunnet sygeforsikre sig eller sikre sig Adgang til at blive sygeforsikret i Henhold til Afsnit I, jfr. § 1, Stk. 2, skal han desuagtet være adgangsberettiget til Aldersrente, naar der i Henhold til § 11, Stk. 6, er meddelt ham Bevis fra Sygekassen for, at han ikke har opfyldt Helbredsbetingelserne ved en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse. Det er dog en Betingelse for en saadan Persons Adgang til Aldersrente, at han ikke har overskredet de i § 11, Stk. 3—5, fastsatte Tidsfrister for at søge Optagelse i Sygeforsikringen med mere end 3 Aar.

[2]) Det paahviler Direktøren for Sygekassevæsenet at skaffe sig Underretning om de Personer, der ifølge en i Tiden mellem 1. Oktober 1933 og 1. Oktober 1937 paa Grundlag af en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke har kunnet optages i Sygekasse, idet han fra Sygekasserne indkalder Genpart af de herom udstedte Beviser og indføjer disse i det i § 11, Stk. 6, omhandlede Hovedkartotek.

§ **79**. [1]) Saafremt en Invaliderentenyder eller Aldersrentenyder ifølge Sygeforsikringens Regler ikke kan blive eller vedblive at være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, jfr. § 38, Stk. 3, skal Opholdskommunen yde ham fornøden Lægehjælp, Kur og Pleje i Sygdomstilfælde. Alders-

[2]) Er en forsikret eller en Rentenyder i Henhold til § 60 undergivet Kur og Pleje eller Oplæring udenfor Hjemmet, yder Opholdskommunen i Trangstilfælde den fornødne Hjælp til Familiens Underhold, saa længe Kuren eller Oplæringen varer. Det samme gælder, naar paagældende, om han end forbliver i Hjemmet, ved de i Henhold til § 60 paabudte Foranstaltninger er forhindret i at passe sit Erhverv.

[3]) Forsaavidt angaar Læge-, Sygehus- og Jordemoderkørsler samt Kørsel af Brændsel til Personer, der nyder Invaliderente eller Aldersrente efter nærværende Lov, finder Reglerne i Lov Nr. 229 af 20. December 1929, Kap. 1—3, Anvendelse.

[4]) Kommunens Udgifter i Henhold til foranstaaende Bestemmelser er Genstand for Refusion efter de nærmere Regler i § 65, Stk. 1—4.

§ **80.** [1]) Forsaavidt der for et Omraade ikke er oprettet nogen anerkendt Sygekasse eller statskontroleret Sygeforening, skal den nærmeste Sygekasse eller Sygeforening give de indenfor Omraadet boende Personer Adgang til Optagelse som bidragydende Medlemmer til Opfyldelse af den dem i Henhold til § 1, Stk. 1, 2det Pkt., jfr. § 11, Stk. 1, paahvilende Forpligtelse.

[2]) De nærmere Regler herom, herunder til hvilken Sygekasse og Sygeforening de i Stk. 1 nævnte Omraader i denne Henseende vil være at henføre, fastsættes af Socialministeren.

§ **81.** [1]) De forsikredes Krav paa Ydelser i Medfør af nærværende Lov kan ikke gøres til Genstand for Arrest, Eksekution eller anden Retsforfølgning. Retshandler, der afsluttes af de forsikrede med Hensyn til nævnte Krav, er ugyldige.

[2]) Dokumenter, som oprettes mellem Sygekasser eller Sygeforeninger og deres Medlemmer eller mellem de nævnte Institutioner og udenforstaaende Personer, private eller offentlige Institutioner, er stempelfri, forsaavidt de vedrører Forsikringen. Det samme gælder Sygekassernes og Sygeforeningernes Vedtægter.

4 Juni. Nr. 192.

§ **82.** Socialministeren fastsætter efter Forhandling med Invalideforsikringsretten og Direktøren for Sygekassevæsenet en Takst for de under Behandling af Sager i Henhold til denne Lov almindelig forekommende Lægeattester.

§ **83.** [1]) Efter Samraad med Socialministeren kan Indenrigsministeren fastsætte saadanne Regler vedrørende Førelse af Folkeregistrene og Anmeldelser til disse, som skønnes at ville fremme Indmeldelse i de i denne Lov omhandlede Forsikringskasser. Det kan i Forbindelse hermed paalægges Folkeregistrene at tilstille Personer, der ikke ses at have opfyldt deres Forpligtelser til at indmelde sig i en Sygekasse eller Sygeforening, en Paamindelse herom og, saafremt Forpligtelsen ikke derefter opfyldes i Løbet af en vis Frist, at gøre Anmeldelse herom til Kommunalbestyrelsen.

[2]) Oplyses det herigennem eller ad anden Vej, at en Person ikke har opfyldt den ham paahvilende Forpligtelse til at indmelde sig i en Sygekasse eller Sygeforening, jfr. § 11, Stk. 1—7, paalægger Kommunalbestyrelsen paagældende at udrede en Ydelse af 13 Kr. for hvert Aar, han har tilsidesat denne Pligt.

[3]) Kommunalbestyrelsen lader denne Ydelse opkræve og inddrive efter de om Opkrævning af Skat til Kommunen gældende Regler.

[4]) Klager over de af Kommunalbestyrelsen i Henhold til denne Bestemmelse trufne Afgørelser kan forelægges for vedkommende Amtmand — i København Overpræsidenten —, hvis Afgørelse er endelig.

[5]) Ydelsernes Beløb føres i Kommunernes Regnskab til Afdrag i den Andel af Udgifterne til Aldersrenter, som det ifølge § 65, Stk. 4, paahviler Opholdskommunen endeligt at afholde.

[6]) Socialministeren fastsætter de nærmere Regler vedrørende Ydelsens Beregning og Opkrævning.

§ **84.** Den Arbejderforsikrings-Raadet i Henhold til Lov Nr. 171 af 11. Juli 1927 paahvilende Virksomhed vedrørende den i Lov Nr. 315 af 28. Juni 1920 omhandlede

Invalideforsikring i de sønderjydske Landsdele henlægges, for- 4 Juni.
saavidt Invaliditetsbedømmelse (herunder Kontrol og Hel- Nr. 192.
bredelsesforanstaltninger) angaar, til Invalideforsikringsretten, hvis Afgørelser er endelige.

§ **85.** [1]) Saafremt det af Det statistiske Departement for Januar Maaned offentliggjorte Pristal (opgjort paa Grundlag af de af Departementet beregnede Udgifter i et Husholdningsbudget med en samlet aarlig Udgift paa gennemsnitlig 2 000 Kr. efter de i Juli 1914 gældende Priser) stiger eller falder 1½ pCt. i Forhold til det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal, vil de i §§ 19, Stk. 1, Nr. 4, 39, Stk. 1, 40, Stk. 1, 2 og 4, 62, Stk. 1, samt 73, Stk. 1, 3die Pkt., omhandlede Beløb være henholdsvis at forhøje eller nedsætte med 3 pCt. For hver yderligere Stigning eller Fald af nævnte Pristal med 3 pCt. vil de omhandlede Beløb være at forhøje eller nedsætte med 3 pCt. De herefter fremkomne Beløb afrundes, forsaavidt angaar de i § 19, Stk. 1, Nr. 4, omhandlede, til nærmeste med 5 delelige Beløb i Øre og de øvrige Beløb til nærmeste med 3 delelige Beløb i Kroner.

[2]) Inden 10. Marts bekendtgør Socialministeren de Forandringer, som i Henhold hertil finder Sted i ovennævnte Beløb.

[3]) De saaledes bekendtgjorte Beløb har Gyldighed fra 1. April.

[4]) Den Regulering af Takster, der eventuelt finder Sted ved Lovens Ikrafttræden, skal dog ikke medføre, at en Ydelse i Henhold til nærværende Lov til en Person, der har oppebaaret en tilsvarende Ydelse i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning, nedsættes til et lavere Beløb end det, vedkommende vilde have oppebaaret, hvis de i den nævnte Lovgivning fastsatte Beløb stadig var gældende; er Lovens Takst lavere end den hidtil gældende, bortfalder nævnte Regulering helt for hans Vedkommende. For Invaliderentenydere betragtes Grundbeløbet og Tillægget efter § 40, Stk. 1, som een Ydelse.

[5]) Den Ydelse, der for de i Stk. 4 omhandlede Personer fastsættes ved Lovens Ikrafttræden, vil være at lægge til

4 Juni. Nr. 192.

Grund ved den Regulering, der senere skal finde Sted som Følge af Svingning af Pristallet efter Lovens Ikrafttræden.

§ **86**. Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige. Indtil dette sker, skal Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, jfr. Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921, Lov Nr. 58 af 31. Marts 1926, Lov Nr. 201 af 14. Juli 1927 og Lov Nr. 59 af 27. Marts 1929, saaledes som den er sat i Kraft ved kgl. Anordning Nr. 59 af 21. Februar 1930, samt Lov af 31. Marts 1933 for Færøerne om Aldersrente fremdeles gælde for Færøerne, dog saaledes, at en færøsk Kommune for den Del af Udgifterne i Henhold til sidstnævnte Lov, der efter dennes § 14 paahviler en Kommune i det øvrige Danmark, indsender Opgørelse til Færø Amt, der til Socialministeriet anmelder Udgiften til Refusion efter Reglerne i Afsnit III. For en dansk Statsborger, der efter sit fyldte 60de Aar flytter fra Færøerne til det øvrige Danmark, er Retten til Aldersrente ikke betinget af, at han opfylder de i Lovens § 36, Stk. 1, og § 37, fastsatte Betingelser.

§ **87**. [1) Denne Lov træder i Kraft 1. Oktober 1933.

2) Samtidig ophæves: 1) Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser, saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 250 af 6. Maj 1921, Lov Nr. 58 af 31. Marts 1926, Lov Nr. 201 af 14. Juli 1927, Lov Nr. 59 af 27. Marts 1929, jfr. Bekendtgørelse Nr. 87 af 19. April 1929, Lov Nr. 149 af 15. April 1930 og Lov Nr. 93 af 25. Marts 1933, 2) Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring og 3) Lov Nr. 134 af 1. Juli 1927 om Aldersrente.]

Det tilføjes, at Afsnit II i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 indeholder følgende Overgangsbestemmelser:

Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 § 30.

1) Renten til Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer Aldersrente efter Folkeforsikringslovens Takster for 65-aarige, fastsættes efter denne Lovs Takster for Per-

soner, der har opsat Indgivelse af Begæring til det fyldte 65de Aar. Denne Bestemmelse gælder dog ikke Rentenydere, der er overgaaet fra Invaliderente til Aldersrente, eller Personer, der har oppebaaret Aldersrente i Medfør af Folkeforsikringslovens § 38, Stk. 4.

[2]) Renten til Personer, der ved denne Lovs Ikrafttræden oppebærer Aldersrente efter Opsættelse med Begæringens Indgivelse til det fyldte 67de Aar, fastsættes efter denne Lovs Takster for Personer, der har opsat Indgivelse af Begæring til det fyldte 67de Aar.

Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 § 31.

Invaliderentenydere, der efter 1. Oktober 1933 er overgaaet til at oppebære Aldersrente, og som har mistet det i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 1, omhandlede Tillæg, skal paa ny oppebære dette.

Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 § 32.

I Regnskabsaaret 1937—38 er Kommunalbestyrelserne berettigede til ud over de i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, omhandlede personlige Tillæg til Invalide- og Aldersrentenydere at anvende som Huslejetilskud til Aldersrentenydere i Kommunen 2½ pCt. og i Regnskabsaarene 1938-39—1941-42 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen, dog saaledes, at der i dette Beløb fragaar det Beløb, som Kommunen i Henhold til denne Lovs § 15 har kunnet opføre som Aldersrenteudgift til Boligbyggeri. I Regnskabsaarene 1942—43, 1943—44, 1944—45 og 1945—46 kan Kommunalbestyrelserne yde lignende Hjælp som Huslejetilskud, dog saaledes, at Hjælpen i disse Aar kun kan ydes indenfor en Grænse af henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen, og med Fradrag af det Beløb, der i Henhold til denne Lovs § 15 opføres som Aldersrenteudgift til Boligbyggeri. Kommunernes Udgifter til Huslejetilskud i Henhold til denne Bestemmelse opføres som Aldersrenteudgift efter Reglerne i Folkeforsikringslovens § 65.

4 Juni. Nr. 192.

Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 § 33.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1937.

Forsaavidt angaar Halvaaret 1. Oktober 1937—31. Marts 1938, sker der pr. 1. Oktober 1937 paa Grundlag af Pristallet for Januar 1937 en Regulering i Henhold til Folkeforsikringslovens § 85, saaledes som denne er ændret ved nærværende Lovs § 29.

Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 § 34.

Socialministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring optrykke med de Ændringer, der følger af denne Lov og af Lov af 14. April 1937, indeholdende ændrede Regler om Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter.

Ifølge § 18 i Lov Nr. 101 af 14. April 1937, indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter, sammenholdt med § 33 i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937, bringes foranstaaende Bestemmelser i Folkeforsikringslovens §§ 65, 66, Stk. 1, 70, Stk. 1, 71, 79, Stk. 4, og 83, Stk. 5, første Gang til Anvendelse paa Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1936—37, dog at Bestemmelserne i § 65, Stk. 6, jfr. §§ 66, Stk. 1, og 70, Stk. 1, hvorefter $\frac{2}{3}$ af den enkelte Kommunes Udgift til Fribefordring fordeles paa Landets Kommuner efter Reglerne i Folkeforsikringslovens Afsnit III, første Gang bringes til Anvendelse paa Kommunernes Udgifter i Tiden 1. Oktober 1937—31. Marts 1938.

Til de Udgifter, som for Regnskabsaaret 1936—37 for hver enkelt Kommunes Vedkommende bliver Genstand for mellemkommunal Refusion, lægges $\frac{2}{3}$ af det Beløb, som i Regnskabsaaret 1937—38 udbetales Kommunen i Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond.

Statsmin. Cirk. til Naturfredningsnævnene. 9 Juni. Nr. 84.

I Forbindelse med et andet Cirkulære af D. D., hvorved Opmærksomheden henledes paa de grundlæggende nye Bestemmelser i Loven af 7. Maj 1937 om Naturfredning, skal herved fremhæves, at nævnte Lov — foruden iøvrigt i det væsentlige at opretholde Reglerne i den ældre Naturfredningslov af 8. Maj 1917 med Tillægslov af 15. December 1922 — indeholder en Række nye Bestemmelser af særlig Interesse for de udførende Myndigheder.

Med Hensyn hertil bemærkes:

I Lovens § 1 er nærmere angivet forskellige af de Omstændigheder, som kan gøre Fredning af et Omraade ønskelig, hvorhos det er fremhævet, at ogsaa undervisningsmæssige Hensyn kan være af Betydning i saa Henseende.

Med Hensyn til Bestemmelserne om Fortidsminder i Lovens § 2 henledes Opmærksomheden paa de Fredningsnævnene paalagte særlig Opgaver og Beføjelser, herunder navnlig Nødvendigheden af Samarbejde med Nationalmuseet, som har Afgørelsesmyndighed med Hensyn til Art og Omfang af, hvad der falder ind under Fredningsbestemmelsen.

Ved Lovens § 3 er det fastsat, at der skal være Suppleanter for Fredningsnævnenes Medlemmer, hvorhos der er givet Bestemmelse om Sagernes Behandling i det Tilfælde, at en Sag angaar et Omraade i mere end en Amtsraadskreds.

I Lovens § 7 er det bestemt, at Fredningsmyndighederne, naar Fredningssag er rejst, efter forudgaaet Meddelelse til vedkommende Ejendoms Ejer kan kræve fri og uhindret Adgang til Arealerne, om hvis Fredning der er Spørgsmaal.

I § 8 er det fastsat, at Fredningsnævnet er pligtigt at træde i Virksomhed, naar Begæring herom fremsættes af et Ministerium, en Kommunalbestyrelse eller af en Forening eller Institution, der er anerkendt i Henhold til Lovens § 6. Saadan Anerkendelse er for Tiden meddelt »Danmarks Naturfredningsforening«, »Udvalget for Naturfredning« og »Turistforeningen for Danmark«.

9 Juni. Nr. 84.

Iøvrigt indeholder Paragraffen nærmere Bestemmelser vedrørende Sagernes Behandling m. m.

I § 9 er den i den ældre Lov fastsatte Frist for Afsigelse af foreløbig Kendelse forlænget fra 3 til 8 Dage, hvorhos der er givet udtrykkelig Bestemmelse om Forkyndelse af Kendelsen. Fredningsnævnets Formand skal derhos bestemme, om Kendelsen skal tinglyses. Det er endvidere bestemt, at Sager af denne Art i Almindelighed skal være afsluttet inden Forløbet af en Maaned, idet dog Statsministeren, naar uovervindelige Hindringer skønnes at have foreligget, kan bevilge en Forlængelse af denne Frist.

Ved Lovens § 10 er der givet delvis ændrede Bestemmelser vedrørende Indvarsling af Ejere og andre berettigede.

Det er derhos bestemt, at Nævnets Formand, saafremt en Sag er rejst paa Foranledning af et Ministerium eller af en Kommunalbestyrelse eller en i Henhold til Lovens § 6 anerkendt Forening eller Institution, skal give dem, der har rejst Sagen skriftlig Meddelelse om Mødets Afholdelse. Saadan Meddelelse skal endvidere altid gives den stedlige Kommunalbestyrelse samt for Landkommuners Vedkommende tillige Amtsraadet. Til yderligere Møder end det første sker Indvarsling alene ved Tilførsel til Nævnets Protokol og Tilkendegivelse til de mødte. Efter Udsættelse af en Sag paa ubestemt Tid sker Indvarsling alene ved anbefalet Brev til de senest mødte.

De, der skal have Underretning om Mødets Afholdelse, har, selv om de ikke giver Møde, Ret til at fremsende skriftlig Erklæring om det rejste Spørgsmaal.

Under Hensyn til denne Bestemmelse maa Ministeriet mene, at den, der har fremsat saadan Erklæring, i enhver Henseende vil være at sidestille med den, der personlig har givet Møde.

Ved § 11 er det paalagt Fredningsnævnene saavidt muligt at tilvejebringe Enighed med Ejeren af vedkommende Ejendom og andre i denne berettigede om Fredning eller

Færdselsret, ligesom Nævnet skal virke for at opnaa en Ordning, der ikke medfører nogen Udgift for det offentlige. 9 Juni. Nr. 84.

I § 12 er undervisningsmæssige Grunde sidestillet med naturvidenskabelige med Hensyn til Pligten til at indhente Erklæring fra Naturfredningsraadet.

Ved § 13, 2det Stk. er det ved Indføjelse af Ordet »navnlig« fastslaaet, at Angivelsen af Fredningsformerne ikke er udtømmende, hvorhos der er givet nærmere Bestemmelser for Kendelser, der vedrører Bebyggelse. Opmærksomheden henledes paa Betydningen af, at der foruden Tegninger og Planer for selve Bebyggelsen foreligger Beliggenhedsplan.

I 3die Stk. er det bestemt, at Nævnene kan fastsætte Ordensbestemmelser for Omraader, til hvilke der er givet Almenheden Adgang.

Ved Paragraffens sidste Stykke er der givet Hjemmel til Køb af Ejendom og i visse Tilfælde til Ekspropriation ved særlige Myndigheder.

I § 14 er det bl. a. bestemt, at en Bruger i enkelte Tilfælde kan faa Erstatning udbetalt med et Beløb een Gang for alle.

I en vedrørende Forslaget til Loven fremkommen Henvendelse fra Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg, aftrykt som Bilag 13 til Folketingsudvalgets Betænkning, er bl. a. udtalt Ønske om, at Panthavere i Ejendomme, for hvis Vedkommende der træffes Bestemmelse om Fredning, i Prioritetsorden faar Adgang til at afgøre, hvor stor en Del af en tilkendt Erstatning der skal afdrages paa Pantegælden i vedkommende Ejendom.

Ministeriet har i Anledning heraf i Skrivelse af 27. Februar 1937 (Bilag 14 til fornævnte Betænkning) tilkendegivet, at man for sit Vedkommende intet har imod en særlig Hensyntagen til Panthavernes Ønske.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 15 henledes Opmærksomheden paa Bemærkningerne til § 10, hvorefter den, der under en Sags Behandling har fremsat en skriftlig Erklæring, er at betragte som havende givet Møde, jfr. iøvrigt ogsaa

9 Juni. Nr. 84. Udtrykket: »eller har fremsat berettiget Ønske om Underretning« i Paragraffens 1ste Stk. Ny er Bestemmelserne om, at Afskrift af Kendelser skal tilstilles Nævnets Medlemmer samt inden 8 Dage den stedlige Kommunalbestyrelse og i visse Tilfælde forskellige andre Myndigheder.

Ved Lovens § 16 er det bestemt, at Kendelser om Fredning eller Aabning af et Omraade for Almenheden skal bekendtgøres.

Bekendtgørelsen vil være at indrykke vederlagsfrit i »Statstidende«.

Endvidere er det bestemt, at Grænserne for de paagældende Omraader skal afmærkes paa Stedet. Formen for saadan Afmærkning er endnu ikke fastslaaet, men vil senere blive meddelt.

Til Afholdelse af Udgifter til Foranstaltninger, som Nævnenes Formænd lader udføre for en Ejers eller Brugers Regning, kan der erholdes Forskud af Amtsfonden eller vedkommende kommunale Kasse.

Naar en tinglyst Frednings- eller Færdselsservitut bortfalder eller hæves, paahviler det Fredningsnævnets Formand at foranledige Udslettelse af Tingbogen samt Bekendtgørelse m. m.

Med Hensyn til Forstaaelsen af Udtrykket »store Udgifter« i § 17, 2det Stk., er det ved Tilføjelsen: »jfr. § 21, Stk. 1« angivet, at vedkommende Beløb i hvert Fald maa være over 3 000 Kr., men at paa den anden Side et Beløb, der ligger nær ved 3 000 Kr. efter Omstændighederne kan betegnes som en »stor Udgift«, hvorhos der i det hele bør tages Hensyn til Tidens økonomiske Vilkaar.

Opmærksomheden henledes paa Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke, hvorefter det kan paalægges en efter de almindelige Regler ikke-bidragspligtig Kommune at udrede en passende Del af Erstatningssummen, naar dens Beboere har overvejende Fordel af vedkommende Ordning. Bestemmelse i saa Henseende er uden Indflydelse paa Fordelingen af den øvrige Erstatningsudredelse.

9 Juni. Nr. 84.

I § 18 er det fastsat, at en ved Kendelse af Overfredningsnævnet paalagt Servitut kun kan hæves af Overfredningsnævnet, og at de for Kendelser i Almindelighed gældende Bestemmelser ogsaa kommer til Anvendelse ved Ophævelse af tidligere Kendelser.

I § 19, 3die Stk. er Grænsen for de Erstatningsbeløb, om hvis Udredelse endelig Afgørelse kan træffes af Fredningsnævnet, forhøjet fra 200 Kr. til 500 Kr.

Ved Lovens § 22 er den ældre Lovs § 17 ændret saaledes, at Spørgsmaalet om Erstatning for Forsinkelse afgøres af Fredningsnævnet, naar Sagen ikke har været indanket for Overfredningsnævnet.

Vedrørende § 23 henleder man Opmærksomheden paa de Fredningsnævnene ved Bestemmelser i Stykkerne 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 og 11 paalagte særlige Opgaver.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Stk. 2 bemærkes, at Ministeriet vilde finde det ønskeligt, at Fredningsnævnene snarest muligt selv lod konstatere, om og eventuelt i hvilket Omfang der foreligger Hindringer for Almenhedens Færdsel langs Strandbredderne.

Den i Forslaget til Loven optagne Bestemmelse om Overførelse i visse Tilfælde af Bestemmelserne om Strandbredder til nærmere angivne Søbredder er bortfaldet, men paa Foranledning af det af Folketinget nedsatte Udvalg henledes Opmærksomheden paa Ønskeligheden af i eventuelt foreliggende Tilfælde ved Lovens almindelige Bestemmelser at søge aabnet almindelig Adgang til Fodstier langs Søer og Aaer.

Opmærksomheden henledes paa Stykkerne 2, 4 og 5 i § 24.

Med Hensyn til § 25 henledes Opmærksomheden ligeledes paa de Fredningsnævnene ved Bestemmelser i Stykkerne 2, 5 og 6 paalagte Opgaver.

Med Hensyn til Opførelse af Bygninger ved Skove er det i Stk. 5 bestemt, at der i Tvivlstilfælde skal indhentes Erklæring henholdsvis fra Naturfredningsraadet og fra Dan-

9 Juni. Nr. 84.

marks Naturfredningsforening. Bestemmelsen udelukker efter Ministeriets Formening ikke fra Indhentelse af saadanne Erklæringer ogsaa udenfor Tvivlstilfælde, og Ministeriet maa anse det for ønskeligt, at Adgangen til Fremskaffelse af Erklæringerne benyttes i videste Omfang, og at man i Særdeleshed benytter sig af den særlige Sagkundskab, hvorover Naturfredningsforeningen raader i flere Retninger.

Angaaende Betydningen af Beliggenhedsplaner henvises til Bemærkningen til § 13, 2det Stk.

Opmærksomheden henledes paa, hvad der iøvrigt ligger i Sagens Natur, at Afgørelse af Andragender til Fredningsnævnene om Byggetilladelse bør træffes hurtigst muligt.

I § 29 er det bestemt, at der af hvert Fredningsnævn skal føres nøjagtigt Register over alle fredede eller for offentlig Færdsel aabnede Omraader indenfor vedkommende Amtsraadskreds. Om Formen for saadanne Registre er der endnu ikke truffet Afgørelse, men nærmere Bestemmelser i saa Henseende vil blive optaget i et særligt Cirkulære.

Lovens § 32 bestemmer, at Statsministeren kan give Regler om ensartet Tilsyn med fredede Omraader.

Afgørelse herom er endnu ikke sket, men Meddelelse i saa Henseende kan senere forventes.

I § 33 er der, for at undgaa Ekspeditioner angaaende Refusion af Udgifter, givet nye Regler vedrørende Afholdelse af de med Fredninger forbundne Udgifter.

For Fredningsnævnenes Vedkommende er det bestemt, at alle disse vedrørende Udgifter skal afholdes i København, Frederiksberg, Købstæderne og Flækkerne i de sønderjydske Landsdele af Kommunens Kasse og paa Landet af Amtsfonden, paa Bornholm af den for Købstæder og Land fælles Amtsfond.

Befordringsgodtgørelse og Dagpenge til Fredningsnævnæenes Medlemmer vil være at udrede i Overensstemmelse med Reglerne i Tjenestemandslovens § 814.

Det i vedkommende Folketingsudvalgs Betænkning rejste Spørgsmaal om, at der, hvor det maatte findes særlig paakrævet, blev tillagt Skovejere eller deres Repræsentanter en vis begrænset Politimyndighed, er forelagt Justitsministeriet. 9 Juni. Nr. 84.

Paa Foranledning af Udtalelser under Behandlingen i Folketinget af Forslaget til Loven har man bedt Ministeriet for offentlige Arbejder om at tage under Overvejelse, at der i Tilfælde af Bevillinger eller Tilskud fra det offentlige til Anlæg af Broer eller af Høfder eller andre Beskyttelsesværker ved Landets Kyster eller til Vejanlæg i Nærheden af Kysterne søges opnaaet Indrømmelser i Henseende til Sikring af Udsigter saavelsom til Aabning for Almenheden af Ret til Ophold paa og Badning fra Kyststrækninger, og at der i paakommende Tilfælde gives vedkommende Fredningsnævn Lejlighed til at udtale sig, forinden Bestemmelse træffes.

Nr. 84. Min.-Tid. A. 116—20.

Statsmin. Cirk. vedrørende Bestemmelserne i Lov Nr. 140 af 7. Maj 1937 om Naturfredning. 9 Juni. Nr. 85.

Loven af 7. Maj 1937 om Naturfredning, som i sin Helhed træder i Kraft den 1. Juli d. A., bygger med Hensyn til Udførelsesbestemmelserne paa samme Grundlag som den ældre Lov af 8. Maj 1917 om Naturfredning. De herhen hørende Bestemmelser i den ældre Lov er dog supplerede med en Række Tilføjelser, som i det væsentlige kun frembyder Interesse for de udførende Myndigheder.

Af betydelig almindelig Interesse er derimod de grundlæggende nye Bestemmelser i Loven af 7. Maj d. A.

Idet bemærkes, at Loven opretholder den ældre Lovgivnings materielle Regler, skal om de dertil føjede nye Bestemmelser anføres:

Lovens § 2 bestemmer, at *alle jordfaste Fortidsminder*, saasom Gravhøje, Gravpladser, Stendysser og Bavtastene, Voldsteder og lignende gamle Befæstningsanlæg samt Ruiner,

9 Juni. Nr. 85.

er fredet. Spørgsmaalet om, hvad der falder ind under denne Bestemmelse, og om de nærmere Grænser for det fredede Omraade afgøres af Nationalmuseet paa eget Initiativ eller paa Begæring af Ejeren eller vedkommende Fredningsnævn eller Kommunalbestyrelse.

Med Hensyn til Fortidsminder, som af Fredningsnævnet i Forening med Nationalmuseet tillægges særlig Betydning, kan det ved Kendelse af Fredningsnævnet bestemmes, at der indenfor en Omkreds af 100 m fra Fortidsmindet ikke maa opføres nogen Bygning, foretages Beplantning eller anden Foranstaltning, uden at de nævnte Myndigheders Godkendelse forud er indhentet.

Der maa ikke foretages Ændringer i den fredede Tilstand uden Nationalmuseets og Fredningsnævnets Samtykke. Finder Nationalmuseet, at et Mindesmærkes Værdi er saa forringet, at det har mistet sin Betydning saavel i arkæologisk som i landskabelig Henseende, giver det, efter forud indhentet Tilslutning fra Fredningsnævnet, Ejeren Meddelelse herom, hvorefter dennes fulde Raadighedsret atter indtræder. Ønsker Ejeren af et saaledes frigivet Fortidsminde helt at sløjfe dette, skal han mindst 3 Maaneder forud fremsende Meddelelse herom til Nationalmuseet, for at dette, om ønskes, forud kan lade det undersøge. Enhver af Nationalmuseet i Henhold til denne Bestemmelse truffen Afgørelse kan, uanset hvem der har rejst Sagen, af Ejeren, Fredningsnævnet eller Kommunalbestyrelsen indankes for Undervisningsministeren.

Den ved ældre Lovgivning Bygningskommissioner, Sundhedskommissioner og Politimestre paalagte Pligt til i visse Tilfælde at give Fredningsnævnet Meddelelse om paatænkte Byggeforetagender eller andre Foranstaltninger er ved Lovens § 9 udvidet til at omfatte paatænkte Vejarbejder og Anlæg af elektriske Ledninger, saaledes at det med Hensyn hertil paahviler henholdsvis vedkommende kommunale Raad og vedkommende Elektricitetsselskab inden Arbejdets Begyndelse at gøre Indberetning til Fredningsnævnet.

9 Juni. Nr. 85.

Ved Lovens § 23, der træder i Stedet for den ældre Lovs § 21, er det bestemt, at *alle for Græsvækst blottede Strandbredder*, om hvilke Ejeren ikke kan godtgøre, at de før den 1. Januar 1916 var inddraget under Havearealer eller under en paa vedkommende Ejendom dreven Erhvervsvirksomhed, *er aabne for Almenheden* for Færdsel til Fods, bortset fra Tilfælde, i hvilke Fredningsnævnet af særlige Grunde ved Kendelse har gjort Undtagelse. Ophold paa og Badning fra Strandbredden kan i Almindelighed forbydes af vedkommende Ejendoms Ejer eller Bruger.

Paa Strandbredden maa der ikke uden Fredningsnævnets Samtykke iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel. Herfra undtages dog Høfder, Aalegaarde, Kreaturhegn og Badeindretninger, naar der holdes Passage aaben bagom, over eller gennem de paagældende Anlæg.

Hvor der er Adgang for Almenheden, kan Ejeren kræve, at der af Fredningsnævnet udfærdiges et Ordensreglement.

Befæstningsanlæg og Havnearealer er ikke foranstaaende Bestemmelser undergivne.

Til Strandbredder ved Digestrækninger, som har til Opgave at beskytte et bagved liggende lavt Land, har Almenheden ikke Adgang uden særlig Tilladelse efter Forhandling mellem Fredningsnævnet og Digebestyrelsen.

Ved Søer, Aaer og Tilløb til Fjorde og Strandbredder kan Fredningsnævnet efter Anbefaling af Naturfredningsraadet kræve anlagt betryggende Rensningsanlæg, hvor Tilførsel af Spildevand eller andre forurenende Stoffer finder Sted.

Den, der lovligt spærrer for den frie Sejlads paa Aaer og andre Vandløb, f. Eks. ved Anlæg som Mølle, Stigbord, Hegn eller andet, skal taale den til Passering af Hindringen nødvendige Færdsel over sin Grund.

Lovens § 24 udvider den ældre Bestemmelse i Loven af 1917 om Almenhedens *Adgang til* de Staten og Kommuner tilhørende *Skove*, herunder Plantager, til ogsaa at gælde de Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser tilhørende Skove og Plantager. Loven nævner kun den Adgang, som

9 Juni. Nr. 85.

sker ved Færdsel til Fods; men den omhandlede Bestemmelse er at anse som en Minimumsbestemmelse, der ikke medfører nogen Begrænsning i den bestaaende Adgang til at færdes paa anden Maade, f. Eks. paa Cykel, i Skove, hvori saadant hidtil har været tilladt.

Bestemmelser, som af Landbrugsministeren, eventuelt efter Forhandling med vedkommende anden Minister, for Skovenes Vedkommende maatte blive fastsat til Forebyggelse af Brandfare, ulovlig Jagt og Skovtyveri og til Beskyttelse af nye Kulturer, Enge og Græsgange m. v. samt af Vildt og til Ordens Overholdelse i det hele, vil uvægerligt være at efterkomme. Adgang til Skovene maa kun finde Sted ad de Veje, Stier, Broer og Landingssteder, som fører til dem, og løse Hunde maa ikke medtages.

Paa Begæring af Ejeren kan ogsaa Fredningsnævnet fastsætte Ordensbestemmelser for Almenhedens Adgang til de Skove, som ikke er Statens.

Skovejeren er berettiget til selv eller ved sit Personale at anholde den, der i Skoven færdes paa anden Maade end tilladt eller gribes i Overtrædelse af Forbud, og til at affordre ham Oplysning om Navn, Stilling og Bopæl, samt til i Vægringstilfælde, eller hvis Oplysningerne synes uantagelige, at føre ham til nærmeste Politimyndighed.

Saafremt Ejeren af en af Skovene formener, at særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse den omhandlede Færdsel, kan han indbringe Spørgsmaalet for Fredningsnævnet.

Anden Færdsel i Skovene end den foran omhandlede kan forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved Fredningskendelse er givet Tilladelse dertil.

I de omhandlede Skove er Beskadigelse af Træer og Buske, Opgravning af Planter, Indsamling af Olden og andet Træfrø, Kogler, Løv, Mos, Fugleæg og Svampe samt Bær og Nøddeplukning forbudt, medmindre der er meddelt særlig Tilladelse dertil, eller det foretages som Led i videnskabelig Forskning eller Undervisning. Forbudet mod Indsamling af Frø m. v. samt Bær- og Nøddeplukning sigter, som frem-

hævet i vedkommende Folketingsudvalgs Betænkning, til erhvervsmæssig eller lignende Indsamling eller Plukning. 9 Juni. Nr. 85.

Lovens § 25 fastsætter Bestemmelser om *Byggelinier ved Strand og Skove.*

I førstnævnte Henseende bestemmes det, at der paa de for Græsvækst blottede Strandbredder og paa Omraader, der ligger indenfor en Afstand af indtil 100 m fra disse eller, hvor en saadan Strandbred ikke findes, fra daglig Højvandslinie, ikke maa opføres Bygninger eller anbringes andre til Beboelse, Udsalgssted eller lignende bestemte Indretninger. Hvor en ved Lovens Ikrafttræden eksisterende offentlig Vej fører langs Strandbredden indenfor nævnte Afstand, gælder Regelen dog kun Arealet paa Strandsiden af Vejen; paa dette Areal maa der ikke uden vedkommende Fredningsnævns Samtykke anbringes Hegn, Beplantning eller andet, der kan være til Hinder for den fri Udsigt fra Vejen. Byggelinien fastsættes i de enkelte Tilfælde af den ved kgl. Anordning af 18. Maj 1937 oprettede Strandfredningskommission og maa, indtil den er er endelig fastsat, forudsættes at kunne blive indtil 100 m indenfor den for Græsvækst blottede Strandbred.

Med Hensyn til Skovene er det bestemt, at der indenfor en Afstand af 300 m fra de Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser tilhørende Skove samt private Skove paa 20 ha eller derover — derunder sammenhængende eller hovedsagelig sammenhængende Skovstykker, hørende til forskellige Ejendomme — kun maa bygges med Fredningsnævnets Tilladelse, medmindre en væsentlig Bebyggelse indenfor den nævnte Afstand allerede var begyndt inden Lovens Ikrafttræden. Andragender til Fredningsnævnet om Byggetilladelse skal være ledsaget af Tegning, Fotografi eller lignende, hvoraf klart kan skønnes om Virkningen af den paatænkte Bygning i Forhold til det omgivende Landskab.

Bestemmelserne om Byggelinier finder Anvendelse paa alle Arealer, for hvis Vedkommende der ikke var afsluttet Kontrakt om Bebyggelse inden den 15. December 1936, og

9 Juni. Nr. 85.

Bebyggelse kan derfor i andre Tilfælde ikke ske uden Tilladelse fra vedkommende Myndighed.

Bestemmelserne er ikke til Hinder for Opførelse af de for Landbrugs-, Skovbrugs- eller Fiskerierhvervet nødvendige Bygninger og Bestemmelserne gælder ikke for Befæstningsanlæg og Havnearealer.

Bestemmelserne vedrørende Strandarealerne gælder ikke for de Omraader, der ved Lovens Ikrafttræden henhører under Staden København eller Købstædernes Bygrunde, ej heller for de Kyststrækninger, som er undergivet offentlig Fredning i Henhold til Lov Nr. 163 af 11. Maj 1935. Statsministeren kan efter Indstilling af den foran nævnte Strandfredningskommission bestemme, at Forbudet ikke skal komme til Anvendelse paa bestemt afgrænsede Omraader, som naturligt hører til en allerede eksieterende bymæssig Bebygggelse. Iøvrigt kan Undtagelser fra det omhandlede Forbud, naar Omstændighederne særligt taler derfor, bevilges af Strandfredningskommissionen. Efter Ophøret af Kommissionens Virksomhed kan saadanne Undtagelser bevilges af Statsministeren efter indhentet Erklæring fra vedkommende Kommunalraad og Fredningsnævn samt Naturfredningsraadet, naar Arealet, der ønskes bebygget, naturligt hører til en allerede eksisterende Bebyggelse, eller andre særlige Grunde taler derfor.

I alle Tilfælde, i hvilke en Bebyggelse indenfor de omhandlede Byggelinier er hjemlet i Medfør af foranstaaende Bestemmelser, saavel som i alle Tilfælde af Villabebyggelse ved Landets Kyster, maa Ombygning eller Nyopførelse af Bygninger, hvorved Bebyggelsens Karakter væsentlig forandres, ikke finde Sted uden Fredningsnævnets Tilladelse.

Ved Lovens § 30 er den ældre Lovs Bestemmelser, hvorefter der i visse Tilfælde ved Kendelse kunde udstedes Forbud mod Anbringelse af Reklameskilte og lign. udenfor bebyggede Omraader, ændres saaledes, at *enhver Art af Friluftsreklamer*, hvorved forstaas alle Plakater, Afbildninger, fritstaaende Reklameskilte og andre Indretninger i Reklameøjemed, *er forbudt udenfor Gader, Veje og Pladser i Byer og bylignende Bebyggelser.*

Herfra undtages dog Reklamer vedrørende en Nærings- 9 Juni.
drift eller Virksomhed, der udøves paa den Ejendom, paa Nr. 85.
hvilken Reklamen er anbragt.

De nuværende Friluftsreklamer, der er anbragt i Strid med disse Bestemmelser, skal uden Udgift for det offentlige fjernes inden et Aar fra Lovens Ikrafttræden. Statsministeren kan dog, naar Forholdene særlig taler derfor, forlænge Fristen til indtil 5 Aar.

I § 34 er det bestemt, at den, der handler i Strid med en i Henhold til Loven fastsat Ordning eller iøvrigt gør sig skyldig i Overtrædelse af Loven eller de i Medfør af denne givne Bestemmelser eller krænker Fredninger i Henhold til Deklaration til Nationalmuseet, straffes med Bøder, hvorhos han under en løbende Bøde kan tilpligtes at fjerne en ulovligt anbragt Indretning eller genoprette en ulovligt ændret Tilstand.

Endvidere er der fastsat Bødestraf for enhver Tilsmudsning af Naturen, saasom Henkastning af Papir, Affald, Flasker, Konservesdaaser og lign., saavel som for alvorligt Misbrug af tilladt Færdselsadgang til et Omraade, til hvilket der er givet Adgang til alle og enhver.

Endelig er det ved Lovens § 36 fastsat, at Lovens Bestemmelser ogsaa finder Anvendelse paa Sager om Fredning og Færdselsret m. v., der er rejst forinden Lovens Ikrafttræden, men endnu ikke afgjort ved Overfredningsnævnets Kendelse eller ved en af et Fredningsnævn afsagt upaaankelig Kendelse.

Nr. 85. Min.-Tid. A. 121—24.

Socialmin. Bekendtgørelse om de i Lov om offent- 10 Juni.
lig Forsorg §§ 194, Stk. 1 — jfr. §§ 216, 220, 224 og Nr. 195.
235 —, 259 og 289 omhandlede Indtægtsgrænser og Takster efter Pristallet for Januar 1937.

Nedenstaaende Indtægtsgrænser (I.) og Takster (II. og III.), der er udregnet paa Grundlag af det af Det statistiske Departement for Januar 1937 offentliggjorte Pristal (175), *har Gyldighed fra 1. Oktober 1937.* Forandringer i Indtægtsgrænserne og Taksterne hidrørende fra Pristallets fremtidige

10 Juni. Nr. 195. Bevægelser vil blive bekendtgjort af Socialministeriet inden hvert Aars 10. Marts med Gyldighed fra den følgende 1. April, jfr. Lovens § 333, Stk. 2 og 3, saaledes som disse Bestemmelser er ændret ved Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937 § 26.

I. Lov om offentlig Forsorg § 194, Stk. 1 (som ændret ved Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937 § 8), jfr. §§ 216, 220, 224 og 235.

A. Retten til at faa de i Lovens §§ 192 og 193 omhandlede Normalbidrag *til Børn udenfor Ægteskab* udbetalt af det offentlige med det fulde Grundbeløb er betinget af, at den bidragsberettigedes aarlige Indtægt, *beregnet efter Reglerne i Lovens § 194, Stk. 3*, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved §§ 10 og 11 i Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937, ikke overstiger følgende Beløb:

	I København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner	I Købstæder, Marstal samt i Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyggere	I det øvrige Land
1. Forsaavidt den bidragsberettigede er Moderen eller en Kvinde, der har adopteret Barnet, og paagældende enten er ugift eller ikke samlever med sin Ægtefælle.....	1 700 Kr.	1 440 Kr.	1 135 Kr.
2. Forsaavidt den bidragsberettigede er Faderen eller en Mand, der har adopteret Barnet, og paagældende enten er ugift eller ikke samlever med sin Ægtefælle	1 855 Kr.	1 570 Kr.	1 235 Kr.
3. Forsaavidt en bidragsberettiget Moder, Fader eller Adoptant er gift og samlever med sin Ægtefælle..	2 215 Kr.	1 880 Kr.	1 440 Kr.

10 Juni. Nr. 195.

Saafremt den bidragsberettigedes Indtægt er større end ovenfor angivet, bliver 60 pCt. af det overskydende Indtægtsbeløb at fradrage i Bidraget; bliver Bidraget som Følge af Fradraget mindre end $^1/_{12}$ af Grundbeløbet, bortfalder det, jfr. § 194, Stk. 2, som ændret ved Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937 § 9.

B. Retten til at faa

1) de i Lovens §§ 214 og 215 omhandlede Normalbidrag *til Børn i Ægteskab,*
2) de i §§ 219, Stk. 2, og 224, Stk. 1, omhandlede Bidrag *til Børn af Enker og Enkemænd* (= Normalbidraget til Børn i Ægteskab),
3) de i § 236, jfr. § 237, omhandlede Normalbidrag *til Moderens Barselfærd og hendes Underhold 1 Maaned før og 1 Maaned efter Fødselen* samt
4) de i § 184 nævnte særlige Bidrag *til Barnets Daab, Konfirmation, faglige Uddannelse og Begravelse* indenfor den Grænse, som Overøvrigheden maatte have fastsat,

udbetalt af det offentlige med det fulde Grundbeløb er ligeledes betinget af, at den bidragsberettigedes Indtægt ikke overstiger de foran under *A.* nævnte Beløb.

Den bidragsberettigedes Indtægt beregnes ogsaa i disse Tilfælde efter Reglerne i § 194, Stk. 3, som ændret ved §§ 10 og 11 i Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937.

Saafremt den i Overensstemmelse med de foran angivne Regler udregnede Aarsindtægt overstiger de foran under *A.* nævnte Beløb, bliver 60 pCt. af det overskydende Indtægtsbeløb at fradrage i Bidraget, herunder ogsaa i de under *B.*, Nr. 3 og 4, nævnte Bidrag. Fradraget sker i Grundbeløbenes samlede Sum og foretages saaledes, at Halvdelen af det aarlige Fradragsbeløb fordeles forholdsmæssigt paa samtlige de i vedkommende Regnskabshalvaar forfaldne Bidrag.

For et før den 28de Svangerskabsuge født Foster haves der hverken Ret til Svangerskabs- eller Barselfærdsbidrag.

10 Juni. Nr. 195.

II. Lov om offentlig Forsorg § 259.

De i Lov om offentlig Forsorg § 259, Stk. 1, 1ste Pkt., omhandlede *blinde Personer*, der opfylder de sammesteds nærmere angivne Betingelser, er berettiget til at oppebære en aarlig Understøttelse paa henholdsvis *246 Kr., 231 Kr. og 213 Kr.* (eller halvaarlig henholdsvis *123 Kr., 115 Kr. 50 Ø. og 106 Kr. 50 Ø.*), efter som vedkommende opholder sig i den 1ste, 2den eller 3die af de i Lovens § 194 angivne Grupper af Kommuner.

Den Understøttelse, som det sociale Udvalg i Henhold til Lovens § 259, Stk. 1, 2det Pkt., i Trangstilfælde kan yde *stærkt svagsynede Personer*, der i øvrigt opfylder de i samme Paragrafs Stk. 1, 1ste Pkt., angivne Betingelser, maa ikke overstige de foran nævnte Beløb af henholdsvis *246 Kr., 231 Kr. og 213 Kr.* (eller halvaarlig henholdsvis *123 Kr., 115 Kr. 50 Ø.* og *106 Kr. 50 Ø.*).

III. Lov om offentlig Forsorg § 289.

Det Beløb, Kommunalbestyrelsen i Regnskabsaaret 1. April 1937—31. Marts 1938 efter Indstilling fra det sociale Udvalg kan stille til dettes Raadighed til *Afhjælpning af forbigaaende og uforudseelige Trangstilfælde* efter de i Lov om offentlig Forsorg § 289 nærmere angivne Regler, maa ikke overstige et Beløb, svarende til *50,75 Øre* (Gennemsnitstallet for 50 Øre og 51,5 Øre) pr. Indbygger i Kommunen, beregnet efter Kommunens Indbyggerantal ved sidste — d. v. s. den i 1935 stedfundne — almindelige Folketælling.

Nr. 195. Lov-Tid. A. 1289—90.

10 Juni. Nr. 196.

Socialmin. Bekendtgørelse om den i Lov om Folkeforsikring § 19, Stk. 1, Nr. 4—5, omhandlede Pengehjælp, der i Barseltilfælde skal ydes af Sygekassen, beregnet efter Pristallet for Januar 1937.

[1]) I Medfør af § 85, Stk. 1, i Lov om Folkeforsikring fastsætter Socialministeriet herved følgende Beløb for den daglige Pengehjælp, der fra 1. Oktober 1937 i Henhold til Lovens

§ 19, Stk. 1, Nr. 4—5, i Barseltilfælde skal ydes et kvindeligt Sygekassemedlem, hvem det i Medfør af Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er forbudt at arbejde en vis Tid efter Fødselen. 10 Juni. Nr. 196.

Hjælpen ydes *dels* i Tiden fra 14 Dage efter Fødselen, indtil hun paa ny maa gaa i Arbejde, *dels* fortsat, saa længe hun af Hensyn til Diegivning holder sig borte fra sit Arbejde, dog længst indtil 6 Ugers Dagen efter Fødselen.

I Københavns. Frederiksberg og Gentofte Kommuner	I Købstæder, Marstal samt i Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyggere	I det øvrige Land
3 Kr. 10 Øre	2 Kr. 45 Øre	1 Kr. 85 Øre

[2]) I Medfør af Bestemmelsen i Lovens § 19, Stk. 2, er et kvindeligt Sygekassemedlem, der er beskæftiget med Arbejde, for hvilket der i Medfør af Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er givet Regler om Barselhvile, men som paa Grund af *nær forestaaende Fødsel* maa antages ikke at ville kunne udføre sit sædvanlige Arbejde uden Skade for sig selv eller Fosteret, uden at Svangerskabet dog maa betegnes som sygeligt forløbende, berettiget til af Sygekassen at erholde Dagpenge af samme Størrelse som ovenfor anført. Det er en Betingelse for at erholde Dagpenge udbetalt, at det ved en af vedkommende Sygekasselæge udfærdiget Attest godtgøres, at paagældendes Tilstand er som ovenfor anført. Ved Udfærdigelsen af denne Attest, hvortil benyttes en særlig af Socialministeren godkendt Blanket, vil det være at tage i Betragtning, at paagældende Kvinde ikke kan betegnes som arbejdsudygtig, fordi hun ikke kan udføre Overarbejde eller andet særlig anstrengende Arbejde, naar hun dog maa antages at kunne udføre normalt Arbejde i Virksomheden. Ved nær forestaaende Fødsel forstaas en Fødsel, der maa antages at ville finde Sted indenfor et Tidsrum af 8 Uger.

[3]) Den i Lovens § 19, Stk. 1, Nr. 4 og 5, og Stk. 2, omhandlede Pengehjælp vil være at yde uden Hensyn til, om

10 Juni. Nr. 196. paagældende Kvinde er arbejdsløshedsforsikret eller ej, og — forsaavidt hun ophører med sit Arbejde indenfor et Tidsrum af 8 Uger før Fødselen — uden Hensyn til, om det kan godtgøres, at Arbejdsophøret skyldes Fødselen. Ophører hun med sit Arbejde paa et tidligere Tidspunkt end 8 Uger før Fødselen, er hun til sin Tid berettiget til den nævnte Hjælp, forsaavidt hun da kan anses for at have normal Tilknytning til sit Fag; Afgørelsen heraf maa bero paa et Skøn i det enkelte Tilfælde, hvorved det kan være vejledende, om paagældendes Arbejdsløshed i Varighed har oversteget det for Ydelsen af ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse indenfor 12 Maaneder almindeligt gældende Tidsrum. Om den nævnte Hjælp herefter kan ydes til et kvindeligt Sygekassemedlem, maa ikke afgøres, forinden Spørgsmaalet har været forelagt Direktoratet for Sygekassevæsenet, medmindre Sygekassen betragter Afgørelsen som utvivlsom.

[4]) Udgifter i Henhold til Lovens § 19, Stk. 1, Nr. 4—5, samt Stk. 2, refunderes Sygekasserne af Kommunerne og fordeles mellem disse efter Reglerne om mellemkommunal Refusion, jfr. Lovens § 13, Stk. 4.

[5]) Ovennævnte Beløb, der er fastsat paa Grundlag af det af Det statistiske Departement for Januar Maaned 1937 offentliggjorte Pristal (175), har Gyldighed fra 1. Oktober 1937. Eventuelle Forandringer i Beløbene hidrørende fra Pristallets fremtidige Bevægelser vil blive bekendtgjort af Socialministeriet inden hvert Aars 10. Marts med Gyldighed fra den følgende 1. April, jfr. Lovens § 85, Stk. 1—3.

[6]) Samtidig ophæves de ved Socialministeriets Bekendtgørelse af 9. Marts 1935 fastsatte Takster.

Nr. 196. Lov-Tid. A. 1291—92.

10 Juni. Nr. 102. **Socialmin. Cirk.** til Københavns Magistrat m. fl. angaaende Ændringer i Forsorgsloven.

Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937 om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg (i det følgende betegnet som Forsorgsloven), der træder i Kraft den 1. Ok-

tober 1937, medfører paa forskellige Punkter ret betydnings- 10 Juni.
fulde Ændringer i Forsorgsloven, og Socialministeriet finder Nr. 102.
derfor Anledning til at henlede de kommunale Myndigheders Opmærksomhed paa disse Ændringer.

Idet der iøvrigt henvises til den ny Lovs Indhold, skal man fremhæve følgende vedrørende de skete Ændringer:

1. Refusion fra den retlige Opholdskommune.

a. Da den Grundsætning om at fritage »Anstaltskommunerne« for Opholdskommuneforpligtelse, der laa bag ved § 60, Nr. 3, i Bestemmelsens hidtidige Affattelse, at det ikke skulde gaa ud over den Kommune, hvor Sindssyge-, Abnorm- eller lignende Anstalter tilfældigt var beliggende, naar der opstod Trang til offentlig Hjælp under en Patients Ophold paa en af disse Anstalter, ogsaa maa gælde Hospitaler m. v., der er bestemt for *større Omraader*, har man ved den ny Lovs § 2 sidestillet *Amtssygehuse, Rigshospitalet, Statshospitalet i Sønderborg, Fødselsanstalten i Jylland og lignende centrale Helbredelsesanstalter, som Staten maatte opføre*, med de ovennævnte Anstalter og Hjem.

Der er derhos givet Socialministeren Bemyndigelse til efter Forhandling med de ledende kommunale Organisationer og Københavns Magistrat *i særlige Tilfælde at sidestille en Anstalt eller et Hjem med de i § 60, Nr. 3 anførte Anstalter og Hjem*. Herved er der tænkt paa saadanne Undtagelsestilfælde, hvor en i en Kommune beliggende Anstalt paafører Kommunen Udgifter til Forsørgelse af Personer, der ikke iøvrigt er hjemmehørende i Kommunen, i et saadant Omfang, at disse Udgifter maa anses for at være uforholdsmæssig store i Forhold til Kommunens Udgifter til offentlig Forsorg iøvrigt, og hvor disse Udgifter ikke skønnes at opvejes af de Fordele, som Kommunen paa anden Maade, f. Eks. gennem forøget Omsætning og forøget Skatteindtægt, har af, at Anstalten er beliggende i Kommunen.

Da Loven træder i Kraft den 1. Oktober 1937, vil en Kommune, hvori der ligger et Amtssygehus eller en af de øvrige nævnte Anstalter, kunne kræve Refusion fra en tid-

10 Juni. Nr. 102.

ligere Opholdskommune af en Opholdskommunes Andel af Udgifterne ved den Patienterne efter 1. Oktober 1937 ydede offentlige Hjælp, selv om Kommunen efter de hidtil gældende Regler har maattet udrede Opholdskommunens Andel af den inden nævnte Dato ydede offentlige Hjælp.

b. Ifølge Lovens § 3 er *Fristen i Forsorgslovens § 60, Nr. 5,* indenfor hvilken der i den fraflyttede Kommune skal være ydet de i Lovbestemmelsen angivne Arter af Hjælp, for at den faktiske Opholdskommune kan opnaa Refusion fra en tidligere Opholdskommune, forlænget fra 6 Uger til *3 Maaneder før Tilflytningen.* Saafremt en Kommune *efter 1. Oktober 1937* har ydet en Person Kommunehjælp eller Fattighjælp i Form af Hjælp til Husleje eller Underhold, og dette er sket *inden 3 Maaneder efter paagældendes Tilflytning til Kommunen,* vil den herefter kunne kræve Refusion fra en tidligere Opholdskommune, hvis denne i Løbet af de sidste 3 Maaneder før Tilflytningen har ydet paagældende Hjælp af ovennævnte Art, Flyttehjælp eller den i Kapitel XXI omhandlede Hjælp. Dette gælder, uanset om den tilflyttede Kommune forinden denne Dato har ydet vedkommende Hjælp, som den ikke efter de hidtil gældende Regler har kunnet faa Opholdskommunerefusion for.

Endvidere er Ordene i § 60, Nr. 5, »har ydet« blevet ændret til »har *udbetalt*«, saaledes at *kun Tidspunktet for Hjælpens Udbetaling,* men ikke det Tidsrum, for hvilket den ydes, faar Betydning ved Afgørelsen af, hvorvidt Opholdskommuneforpligtelsen kan føres tilbage til den fraflyttede Kommune.

c. I Forsorgsloven har der ikke hidtil været fastsat nogen *Frist for Fremsendelsen af Kommunernes indbyrdes Refusionskrav,* men ifølge Lovens § 4 er der til Forsorgslovens § 63 føjet et nyt Stk. 2, som bestemmer, at den faktiske Opholdskommune, som har Krav paa Refusion fra en tidligere Opholdskommune, senest *inden 6 Uger efter Regnskabsaarets Udløb* skal have fremsendt saa vidt muligt specificeret Regning over de Udgifter, der kan være Genstand for Refusion. Oversiddelse af denne Frist medfører Refu-

sionskravets Fortabelse, medmindre der foreligger ganske særlige Omstændigheder, saasom at Omkostningerne ikke har kunnet opgøres, eller Kommunerne har truffet Aftale om, at Afregning skal kunne finde Sted efter Fristens Udløb. Saadan Aftale vil særlig være praktisk for de større Kommuners Vedkommende. 10 Juni. Nr. 102.

Selvom Forsorgsloven saaledes ikke indeholder nogen Bestemmelse om, at Regning, naar en ydet Hjælp er ophørt, straks skal fremsendes til den refusionspligtige Kommune, følger det paa den anden Side ikke af den i Forsorgslovens § 63, Stk. 2, indeholdte Regel, at Regning ikke vil kunne fremsendes inden det i nævnte Bestemmelse angivne Tidspunkt, saafremt Kommunerne vil finde det hensigtsmæssigt snarest at fremsende Regning over de afholdte Udgifter.

2. Børneværn.

a. Ifølge § 27 er »det sociale Udvalg« overalt, hvor det i Forsorgsloven er nævnt i Stedet for »Børneværnsudvalget«, erstattet med »*Børneværnsudvalget*«.

b. Lovens § 1 genindfører Værgeraadslovens Regel om Valg af Suppleanter til Børneværnsudvalget. Man skal her særligt henlede Opmærksomheden paa, at det dog ikke — som efter Værgeraadsloven — er nødvendigt at vælge et til Børneværnsudvalgets Medlemstal svarende Antal Suppleanter.

Naar en saadan Regel ikke er blevet lovfæstet, skyldes det, at der derved let kunde opstaa Vanskeligheder, idet Forholdet i Praksis mange Steder er det, at et Flertal af Kommunalbestyrelsens Medlemmer vælges til Medlemmer af Børneværnsudvalget, og en Bestemmelse, hvorefter der skulde vælges et til Medlemsantallet svarende Antal Suppleanter, vilde da let kunne medføre, at en Kommunalbestyrelse for at holde sig Lovens Regler efterrettelig, vilde indskrænke Antallet af Børneværnsudvalgsmedlemmer. Bestemmelsens Affattelse muliggør i det væsentlige en Bevarelse af Udvalgets nuværende Medlemsantal, og dette maa Ministeriet tillægge megen Betydning, idet man ikke kan anse det for heldigt,

10 Juni. Nr. 102.

om Børneværnsudvalgenes Medlemstal indskrænkes til 3, idet det saa vidt muligt bør undgaas, at en Fjernelsesbeslutning kan træffes af 2 Personer, jfr. Forsorgslovens § 87, Stk. 1, hvorefter det til Fjernelse af et Børn kræves, at mindst $^2/_3$ af Medlemmerne er til Stede og stemmer for Fjernelsen.

Naar det i Lovens § 1 endvidere bestemmes, at Suppleanterne vælges *efter samme Regler* som Udvalgsmedlemmerne, følger heraf, at det ved Suppleanternes Indtræden i Udvalget stadig maa paases, at Flertallet af Børneværnsudvalgets Pladser beklædes af Medlemmer af Kommunalbestyrelsen.

c. Ved Lovens §§ 5 og 27 er Forsorgslovens §§ 123, Stk. 2, og 128, Stk. 2, ændret saaledes, at det nu tilkommer *Børneværnsudvalget* i Stedet for det sociale Udvalg at bevilge Særhjælp til Gennemførelse af Paalæg fra Børneværnsudvalget om forebyggende Foranstaltninger samt til trængende Forældre til Betaling af Udgifter ved Børns Anbringelse i forebyggende Institutioner.

d. Ved Lovens § 7 er Omraadet for Forsorgslovens § 130, Stk. 2, udvidet saaledes, at det tilkommer Børneværnsudvalgene ikke alene — som hidtil — at drage Omsorg for Børn, der staar uden Forsørgere, eller hvis Forældre *midlertidigt* er ude af Stand til at sørge forsvarligt for deres Børn, men ogsaa for Børn, hvis Forældre *vedvarende* er ude af Stand til at sørge forsvarligt for dem og har fremsat Begæring om Børnenes Anbringelse.

Herefter er alle Børn, der forsørges af det offentlige udenfor deres naturlige Hjem, og som ikke er undergivet offentlig Forsorg af anden Art, undergivet Børneforsorg.

3. Børnebidrag til enlige Forsørgere m. v.

a. Ved Lovens § 8 er Indtægtsgrænserne for Udbetaling af Normalbidraget med det fulde Grundbeløb i nogen Grad blevet forhøjet. Indtægtsgrænserne er underkastet Prisregulering i Medfør af Forsorgslovens § 333, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937 (se nedenfor pag. 8), hvorfor man *forsaavidt angaar de fra 1. Oktober 1937 gæl-*

dende Indtægtsgrænser skal henvise til Socialministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato. 10 Juni. Nr. 102.

Saafremt den bidragsberettigedes Indtægt overstiger de i Forsorgslovens § 194, Stk. 1, nævnte Indtægtsgrænser, skal i Medfør af § 194, Stk. 2, 60 pCt. af det overskydende Indtægtsbeløb fradrages i Bidraget. Medens Bidraget efter den hidtidige Affattelse af Forsorgslovens § 194, Stk. 2, bortfaldt, saafremt det blev mindre end ¼ af Grundbeløbet, bortfalder det nu først, saafremt det ved Fradraget bliver mindre end $^1/_{12}$ af Grundbeløbet, jfr. Lovens § 9.

Ved Indtægtsberegningen efter Forsorgslovens § 194 kommer i Medfør af Paragraffens Stk. 3 i Betragtning enhver Indtægt, som den bidragsberettigede og de Børn, hvortil Bidrag søges, samt den bidragsberettigedes eventuelle Ægtefælle har haft i det foregaaende Kalenderaar, hvad enten Indtægten hidrører fra personligt Arbejde, vedvarende privat eller offentlig Understøttelse, Pension eller Besiddelse af Formue eller Ejendom. Da Formaalet med Indtægtsberegningen i Tilfælde, hvor det gælder en Bedømmelse af, i hvilket Omfang en Person er trængende til Understøttelse af det offentlige, maa være at bestemme, *hvilke Indtægter der faktisk staar til Raadighed for vedkommende Livsførelse*, kan der efter Ministeriets Formening, jfr. Skrivelse Nr. 40 af 12. Februar 1934, ved Indtægtsberegningen saaledes f. Eks. fradrages et rimeligt Beløb til Dækning af Moderens Udgifter til Pasning af hendes Børn, forsaavidt saadanne Udgifter er nødvendige for Opnaaelse af hendes Erhvervsindtægt. Under Hensyn til, at det paahviler de bidragsberettigede at afholde Udgiften til de dem paalignede Skatter som en Pligt, og til, at det offentlige maa anse det for i høj Grad ønskeligt, at de betaler deres Forsikringskontingenter, saaledes at de derved kan opnaa de forsikringsmæssige Goder og i tilsvarende Omfang undgaa at falde det offentlige til Byrde, og da de omhandlede Udgifter faktisk beskærer den bidragsberettigedes Indtægt i ikke uvæsentlig Grad, indføjer Lovens § 10 en Bestemmelse i Forsorgslovens § 194, Stk. 3, hvorefter der ved Opgørelsen af Indtægten kan *fra-*

10 Juni. Nr. 102. *drages Skatter samt Udgifter til Kontingent i Anledning af Medlemsskab i Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og Arbejdsløshedsforsikringen.*

I Medfør af de i Skattedepartementets Cirkulære af 31. Februar 1931, jfr. sammes Cirkulære af 30. Januar 1928, givne Regler vil 75 pCt. af den Del af Fagforeningskontingenter, der er anvendt til Administration og Bidrag til Strejkefond — som Driftsudgifter — kunne bringes i Fradrag ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst, og disse Udgifter vil derfor i samme Omfang kunne fradrages ved Indtægtsberegningen efter Forsorgslovens § 194, Stk. 3.

De nævnte Fradrag af Skatter og Kontingenter vil ogsaa kunne finde Sted ved Opgørelsen af et Barns Indtægt i de Tilfælde, hvor der kan blive Spørgsmaal om at nægte at udbetale Bidrag til et Barn, fordi det selv har Indtægt eller Formue, hvoraf dets forsvarlige Underhold vil kunne afholdes, jfr. Forsorgslovens §§ 183, Nr. 4, og 221, Nr. 5, samt Socialministeriets Skrivelse Nr. 107 af 25. Maj 1934 og Nr. 117 af 6. Juli 1935.

Endvidere vil der ved Indtægtsberegningen kunne fradrages et Beløb af *100 Kr. for hvert Barn*, for hvilket den bidragsberettigede har Forsørgelsespligt, *paa nær eet*. Denne Fradragsregel, som hidtil kun gjaldt i Tilfælde, hvor der var Tale om forskudsvis Udbetaling til et Barn født i Ægteskab eller til en Enkes eller en Enkemands Barn, gælder nu ogsaa ved Indtægtsberegningen i Henhold til Forsorgslovens § 194, Stk. 3, i Tilfælde, hvor Bidrag søges forskudsvis udbetalt af det offentlige til udenfor Ægteskab fødte Børn.

Ved Indtægtsberegningen i Henhold til Forsorgslovens § 194, Stk. 3, er det som almindelig Regel *Indtægten i det foregaaende Kalenderaar*, der kommer i Betragtning; dog er det sociale Udvalg, hvis den bidragsberettigedes Indtægtsforhold er undergaaet en meget væsentlig Forandring uden egen Skyld, berettiget til ved Indtægtsberegningen at anvende *de sidste 12 Maaneder* i Stedet for det foregaaende Kalenderaar. Ifølge den ved Lovens § 11 givne Tilføjelse til Forsorgslovens § 194, Stk. 3, vil Udvalget dog, hvor det

drejer sig om en *pludselig* Forandring, der f. Eks. skyldes, at en Forsørger er afgaaet ved Døden, eller at paagældende har mistet sit hidtidige Arbejde, kunne lægge den Indtægt til Grund, som den bidragsberettigede og de Børn, hvortil Bidraget søges, efter Udvalgets Skøn er i Stand til *efter den indtrufne Forandring* i Forholdene at opnaa. Da § 194, Stk. 3, ogsaa finder Anvendelse i Tilfælde, hvor en Enke søger det offentlige om Bidrag til sine Børn, jfr. Forsorgslovens § 220, — i hvilket Tilfælde Reglen særlig faar Betydning — vil det sociale Udvalg fremtidig i saadanne Tilfælde kunne se bort fra den Indtægt, den afdøde Ægtemand har haft i det foregaaende Aar, og ved Indtægtsberegningen blot skønne over, hvilken Indtægt Enken og de Børn, hvortil Bidraget søges, vil kunne forventes at have efter Mandens Død. Men Reglen vil f. Eks. ogsaa faa Betydning, hvor der skal udbetales Bidrag til et Barn, født udenfor Ægteskab, og Barnemoderen har mistet sit Arbejde, eller den forsørgelsespligtige Stedfader er afgaaet ved Døden. 10 Juni. Nr. 102.

I de Tilfælde, hvor man ved Indtægtsberegningen lægger Indtægten i det foregaaende Kalenderaar til Grund, vil efter den forannævnte ved Lovens § 10 indføjede Bestemmelse i Forsorgslovens § 194, Stk. 3, de i det foregaaende Kalenderaar udredede Skatter og Kontingenter kunne fradrages. Hvor undtagelsesvis Bidraget beregnes paa Grundlag af Indtægten i de sidste 12 Maaneder, maa de til dette Tidsrum svarende Skatter og Kontingenter fradrages, og skal Bidraget fastsættes efter et Skøn over den fremtidige Indtægt, fordi der er indtraadt en pludselig Forandring i den bidragsberettigedes Indtægtsforhold, skal der kun tages Hensyn til de Udgifter, som den bidragsberettigede skønnes at ville have til Betaling af Skatter og Kontingenter i Løbet af det kommende Aar.

b. Ifølge Forsorgslovens § 195 sker det offentliges *Udbetaling af Bidraget* gennem det sociale Udvalg i Opholdskommunen. Ved Lovens § 12 er der givet nye Regler for, hvilken Kommune der i denne Forbindelse skal betragtes som Opholdskommune. Hvor Bidraget søges udbetalt af Pleje-

10 Juni. Nr. 102.

forældre, skal *den Kommune, hvor Barnets Moder har fast Bopæl* — dog hvis Moderen er død eller forsvundet eller ikke har fast Ophold i nogen Kommune, den Kommune, hvor Plejeforældrene har fast Bopæl — betragtes som Opholdskommune. Saafremt Bidraget derimod søges udbetalt af Moderen, Faderen, Adoptivforældre, af Barnets Værge eller af den, der har faaet overdraget Forældremyndigheden, skal *den Kommune, hvor den, der kan kræve Bidraget udbetalt, har fast Bopæl, betragtes som Opholdskommune.*

Ved disse Regler har man opnaaet, at det bliver den samme Kommune, som skal undersøge den bidragsberettigedes økonomiske Forhold og udbetale Bidraget. Det bemærkes, at dettes Størrelse ifølge § 193 er afhængig af, i hvilken Kommune Barnet har Ophold.

c. Det aarlige *Bidrag til Børn af Enker* har ifølge Forsorgslovens § 219, Stk. 2, hidtil udgjort samme Beløb som Normalbidraget til Moderen udenfor Ægteskab, men ved Lovens § 14 er nævnte Lovbestemmelse blevet ændret, saaledes at det aarlige Bidrag fremtidig udgør samme Beløb, som *det Manden paahvilende Normalbidrag til Ægtebørn*, jfr. Forsorgslovens § 215, Stk. 2, Nr. 1. Dette er ogsaa Tilfældet, forsaavidt angaar Bidrag til *Børn af Enkemænd*, jfr. § 224, Stk. 1.

4. Kommunal Sygepleje.

Ved Forsorgslovens § 33 er det paalagt Kommunalbestyrelserne at drage Omsorg for en forsvarlig Ordning af *Sygeplejen i Kommunen*, og der er givet Anvisning paa, at der herom kan sluttes Overenskomst med Sygekasser, Menighedsplejer, private Sygeplejeforeninger, Nabokommuner eller lignende. Ordningen skal godkendes for Landkommunernes Vedkommende af Amtsraadet og for de andre Kommuners Vedkommende af Socialministeren.

Det bestemmes dernæst i § 274, at det sociale Udvalg om fornødent og særlig, hvor Sygehusindlæggelse i saa Fald kan undgaas, er forpligtet til i Trangstilfælde efter en Læges Rekvisition at yde kommunal Sygepleje. Under Hensyn til Udtrykket »i Trangstilfælde« og til, at der efter Forsorgs-

loven — bortset fra særlige Undtagelser, hvor der er fastsat Trangsgrænser — kun ydes Hjælp til trængende, kunde efter Forsorgslovens hidtidige Affattelse kun de Udgifter til Sygepleje, der medgik til trængende, anmeldes til mellemkommunal Refusion. Dette medførte, at der i hvert enkelt Tilfælde maatte foretages en Trangsbedømmelse, og det blev følt som en overflødig Vanskelighed for de Kommuner, der havde ordnet sig med en Sygeplejeforening eller lignende, og hvor Kommunens Vederlag i Overenskomsten var opgjort til et rundt Beløb. Den samme Vanskelighed kom frem i de meget faa Tilfælde, hvor Kommunen vel direkte ydede kommunal Sygepleje, men hvor denne Hjælp ogsaa blev ydet til ikke-trængende. 10 Juni. Nr. 102.

Ved Lovens § 19 er der imidlertid til Forsorgslovens § 274 føjet et nyt Stk. 4. Herefter er en Kommune i de Tilfælde, hvor den yder Sygepleje *saavel til trængende som ikke-trængende*, og endvidere hvor den i Medfør af Forsorgslovens § 33 har sluttet Overenskomst med en Sygekasse, Menighedspleje, privat Sygeplejeforening, Nabokommune eller lignende om Udførelsen af kommunal Sygepleje, og Sygeplejen af disse ydes uden Hensyn til Trang, berettiget til at anmelde til mellemkommunal Refusion $^2/_3$ af et Beløb, der udgør 50 Øre pr. Indbygger i Kommunen ved sidste almindelige Folketælling, dog aldrig mere end $^2/_3$ af det Beløb, der efter § 33, 2det Punktum, er godkendt som Kommunens Tilskud til vedkommende Organ for Overtagelsen af Kommunens Pligt til i Trangstilfælde at yde kommunal Sygepleje.

Der er ikke ved denne Bestemmelse foretaget nogen Ændring i Forsorgslovens § 274, Stk. 1, hvorefter *Pligten* til at yde kommunal Sygepleje kun gælder i Trangstilfælde, men alene givet en Regel om, at de Kommuner, der har ordnet sig paa en af de anførte Maader, skal være berettiget til at anmelde til mellemkommunal Refusion et Beløb, der er sat i Forhold til Kommunens Indbyggerantal, saaledes at Kommunen ikke er forpligtet til at foretage en Trangsbedømmelse i hvert enkelt Tilfælde.

10 Juni. Nr. 102.

5. Offentlig Skolebespisning.

Ifølge Forsorgslovens § 286 i dens hidtidige Affattelse kunde en Kommunalbestyrelse yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne November—Marts vederlagsfrit yder Skolebørn fra ubemidlede Hjem i Kommunen et Maaltid tilstrækkelig nærende varm Mad i Skoletiden, og i Henhold til § 287 skulde det sociale Udvalg, naar Skolen indberettede, at et skolesøgende Barn af ubemidlede Forældre led under utilstrækkelig Ernæring, drage Omsorg for, at der vederlagsfrit i Maanederne November—Marts hver Skoledag blev ydet Barnet et Maaltid tilstrækkelig nærende varm Mad i Skoletiden, hvis Forældrene ønskede det.

Fra forskellig Side er der overfor Socialministeriet blevet ytret Ønske om, at der ogsaa kunde blive aabnet Mulighed for at yde Skolebespisningen i Form af *Tørkost eller Raakost,* f. Eks. en Frokostpakke bestaaende af Rugbrød med Smør, belagt med Skiver af Bananer, Æbler eller kogte Kartofler, revne Gulerødder, Leverpostej og Ost tilligemed et vist Kvantum Sødmælk. Til Støtte herfor blev det anført, at man ikke følte sig overbevist om, at Hovedformaalet med Lovbestemmelserne, nemlig at Børnene fik en tilstrækkelig og paa samme Tid den mest hensigtsmæssige Ernæring, var opfyldt med Kravet om, at Maaltidet skulde bestaa af varm Mad.

Ifølge Lovens § 20 og § 21 er imidlertid Ordet »varm« udgaaet saavel i Forsorgslovens § 286 som § 287, saaledes at Kommunerne nu er frit stillet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Maden til Skolebørn af ubemidlede Forældre skal ydes som varm Mad eller som Tørkost eller Raakost.

Det er derimod ikke ved Loven fastslaaet, hvilke Ernæringsmidler der maa anses for mest rationelle som Hovedbestanddele i en Skolebespisning, idet disse Spørgsmaal for Tiden er Genstand for nærmere Undersøgelser, men Sundhedsstyrelsen har erklæret til enhver Tid at være rede til at bistaa Kommuner, der ønsker Vejledning i saa Henseende. Kommunerne vil derfor i givet Fald kunne rette Henven-

delse til Sundhedsstyrelsen om, paa hvilken Maade de bedst kan opfylde Forsorgslovens Krav om et Maaltid tilstrækkelig nærende Mad i Skoletiden. 10 Juni. Nr. 102.

6. Retsvirkninger af Kommunehjælp.

a. Efter den hidtidige Affattelse af Forsorgslovens § 307, Stk. 1, Pkt. 2, kunde en Hjælp, der i Henhold til Paragraffens Bestemmelser blev ydet med Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, kræves eftergivet, naar der var forløbet 2 Aar, efter at vedkommende var ophørt med at være under offentlig Forsorg.

Der har fra forskellig Side overfor Socialministeriet været rejst Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af denne Bestemmelse, naar den ses i Forhold til de i Lovens § 301 indeholdte Bestemmelser, særlig Paragraffens Stk. 4, hvorefter Kommunalbestyrelsen, naar en Person ikke i de sidst forløbne 3 Aar har modtaget Kommunehjælp til sig selv eller til dem, hvis Forsørgelse paahviler ham, under de i Stk. 3 anførte Betingelser er *forpligtet* til at eftergive ham tidligere modtagen Kommunehjælp; der har i saa Henseende været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Eftergivelsen efter § 307, Stk. 1, Pkt. 2, sigtede til saavel Bortfald af den valgretsfortabende Virkning som til Bortfald af Hjælpens øvrige Retsvirkninger, herunder navnlig Erstatningspligten. En lignende Tvivl har kunnet rejses med Hensyn til Bortfald af Retsvirkninger af Hjælp, der er ydet i Henhold til §§ 305 og 306.

I Betragtning af, at der i Lovens § 301, Stk. 3, er givet Kommunalbestyrelserne *Adgang* til under nærmere angivne Betingelser at eftergive tidligere modtagen Kommunehjælp, naar en Person ikke i det sidste halve Aar har modtaget Kommunehjælp, har der derhos overfor Socialministeriet været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Kommunerne ogsaa forsaavidt angaar den Hjælp, der blev ydet i Henhold til § 307, var berettiget til at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning indenfor den i

10 Juni. Nr. 102.

denne Bestemmelse nævnte 2-Aars Frist, og i Forbindelse hermed har der tillige været rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der var en tilsvarende Adgang for Kommunerne til indenfor de i Lovens §§ 305 og 306 angivne Tidsfrister af 2 Aar at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning af Hjælp ydet i Henhold til disse Bestemmelser.

Ved §§ 22—24 i den ny Lov er der for at skabe Klarhed med Hensyn til Spørgsmaalet om Forstaaelsen af Reglerne om Bortfald af Retsvirkninger dels i Medfør af Forsorgslovens § 301, dels i Medfør af Lovens §§ 305—07, foretaget forskellige Ændringer i Forsorgslovens §§ 305—07. Medens Forsorgslovens § 301 indeholder Reglerne om Fritagelse for den til Modtagelse af Kommunehjælp knyttede Erstatningspligt, er der med Hensyn til Spørgsmaalet om Kommunernes Adgang til at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning *indenfor* de i §§ 305—07 nævnte Frister ved Lovens §§ 22—24 givet Kommunerne Hjemmel til, naar særlige Omstændigheder foreligger, indenfor 2-Aars Fristerne at træffe Bestemmelse om Bortfald af den valgretsfortabende Virkning. Forsaavidt angaar den Hjælp, der i Henhold til §§ 305 og 306 er ydet med Tab af Valgret og Valgbarhed, kan saadan Bestemmelse træffes henholdsvis *1 Aar*, efter at Handlingen er begaaet, og 1 Aar, efter at vedkommende er ophørt med at oppebære Hjælpen. Hvad derimod angaar den Hjælp, der i Henhold til § 307 er ydet med Tab af Valgret og Valgbarhed, er Fristen ved Lovens § 24 under Hensyn til, at det i disse Tilfælde vil kunne dreje sig om Personer, der ved egne Bestræbelser for at skaffe sig en Eksistens nu ikke længer behøver at forsørges fuldt ud af det offentlige, og som maaske kun med Mellemrum og med ringere Beløb behøver offentlig Hjælp, begrænset *til ½ Aar*, efter at Hjælpen er ophørt med at være af den angivne Karakter. I en Begrænsning af Fristen til dette kortere Tidsrum skulde der tillige ligge en Tilskyndelse for de understøttede til at bestræbe sig for at blive i Stand til at forsørge sig selv.

b. I § 7 i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre var det bestemt, at det Faderen til et Barn udenfor Ægteskab paahvilende Underholdsbidrag, der udbetaltes forskudsvis af det offentlige, betragtedes som en Faderen ydet Fattighjælp, naar Udpantning for Beløbet forgæves var foretaget, eller naar Beløbet skønnedes uerholdeligt ved Udpantning. 10 Juni. Nr. 102.

De hertil svarende Bestemmelser findes nu dels i Forsorgslovens § 205, hvorefter Bidraget betragtes som en den paagældende ydet Kommunehjælp, dels i Forsorgslovens § 206, hvorefter den Del af den saaledes paadragne Kommunehjælp, for hvilken der er dekreteret Afsoning, og som ikke er betalt, betragtes som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at paagældende mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad.

Med Hensyn til, i hvilket Omfang Afsoning bør iværksættes, er det i Forsorgslovens § 14, Stk. 2, bestemt, at Overøvrigheden ved Afgørelsen af, om den bidragspligtige fuldt ud, delvis eller slet ikke skal afsone det for det paagældende Tidsrum fastsatte Beløb, vil have at tage Hensyn til paa den ene Side paagældende Forsørgers Forsørgelsesbyrde som gift, og paa den anden Side hans Betalingsevne, Arbejdsomhed, Ædruelighed, Helbredstilstand og andre Omstændigheder, der egner sig til at tages i Betragtning ved Bedømmelsen af, om han kan siges at tage sig sit Ansvar som Forsørger tilstrækkeligt alvorligt.

Ved Lovens § 25 er der under Hensyn til, at Reglerne i §§ 205—206 ikke giver tilstrækkelig Tilskyndelse for Barnefaderen til stedse at have Opfyldelsen af sin Bidragspligt for Øje, til Forsorgslovens § 307, Stk. 2, føjet et nyt 2det Punktum, hvorefter det fremtidig skal afgøres efter den i Forsorgslovens § 307, Stk. 1, indeholdte Bestemmelse, om den Del af en i Henhold til § 205, Stk. 1, paadragen Kommunehjælp, der ikke i Henhold til § 206 har medført Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger og Raad, skal medføre saadan Virkning.

Herefter vil den Kommunehjælp, som en Alimentant

10 Juni. Nr. 102.

til Stadighed har paadraget sig efter § 205, paa samme Maade som anden Kommunehjælp, der ydes til Stadighed, medføre Tab af Valgret og Valgbarhed, medmindre Kommunalbestyrelsen efter Indstilling fra det sociale Udvalg beslutter, at Hjælpen ikke skal have denne Virkning; Afgørelse i sidste Henseende træffes efter de almindelige Principper i § 307.

Da Forsorgslovens § 218 bestemmer, at Reglerne i §§ 204—208 finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Virkningerne af det offentliges Udbetaling af Bidrag til Ægtebørn, maa heraf følge, at den ny Regel i § 307, Stk. 2, Pkt. 2, ogsaa finder Anvendelse paa Bidrag til Børn i Ægteskab.

7. Regulering efter Pristallet.

Efter Forsorgslovens § 333, saaledes som denne er ændret ved § 26 i den ny Lov, skal de i § 194, Stk. 1 (Indtægt ved Beregning af Børnebidrag) — jfr. §§ 216, 220, 224 og 235 —, § 259 (Blindetillæg) og § 289 (Maksimum for Beløb til Afhjælpning af forbigaaende og uforudseelige Trangstilfælde) omhandlede Beløb forhøjes eller nedsættes med 3 pCt., saafremt det af det statistiske Departement for Januar Maaned offentliggjorte Pristal stiger eller falder 1½ pCt. i Forhold til det for Oktober 1929 offentliggjorte Pristal. For hver yderligere Stigning eller Fald af nævnte Pristal med 3 pCt. skal de omhandlede Beløb forhøjes eller nedsættes med 3 pCt.

Prisreguleringen af nævnte Beløb vil herefter fremtidig kun finde Sted een Gang aarlig, og Socialministeriet vil inden 10. Marts bekendtgøre de Forandringer, som herefter fra den følgende 1. April skal finde Sted i ovennævnte Beløb.

Forsaavidt angaar Halvaaret 1. Oktober 1937—31. Marts 1938 sker der pr. 1. Oktober 1937 paa Grundlag af Pristallet for Januar 1937 en Regulering i Henhold til Forsorgslovens § 333, saaledes som denne er ændret ved den ny Lovs § 26, jfr. herom Socialministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato.

Socialmin. Cirk. til Københavns Magistrat m. fl. vedrørende Folkeforsikringsloven, saaledes som denne er ændret ved Lovene Nr. 101 af 14. April 1937 og Nr. 122 af 7. Maj 1937. 10 Juni. Nr. 103.

Lov Nr. 101 af 14. April 1937, indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter, og Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 om Ændringer i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring medfører paa forskellige Omraader ret indgribende Ændringer i Folkeforsikringsloven, og Socialministeriet finder derfor Anledning til at henlede vedkommende Myndigheders Opmærksomhed paa de Ændringer i Loven, der er af Betydning for Kommunerne.

Med Hensyn til de Ændringer, der følger af Lov Nr. 101 af 14. April 1937, indeholdende ændrede Regler for Kommunernes Deltagelse i de sociale Udgifter — i det følgende betegnet som *Loven af 14. April 1937* — hvilke Regler iøvrigt første Gang kommer til Anvendelse paa Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1936—37, skal man henvise til Socialministeriets Cirkulære af 30. April 1937.

Folkeforsikringsloven er med de af de to nævnte Love følgende Ændringer under 4. Juni 1937 bekendtgjort som *Lov af 7. Maj 1937 om Folkeforsikring* — i det følgende betegnet som *Folkeforsikringsloven* — og idet man henviser til denne Lovs Indhold, skal man med Hensyn til de nye Bestemmelser i Loven, der følger af Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 om Ændringer i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring, bemærke følgende:

I. Aldersrenten og Invaliderenten.

A. Nedsættelse af Aldersgrænsen for Adgangen til Aldersrente.

Ved den forandrede Affattelse af Folkeforsikringslovens § 1 er der tilvejebragt Hjemmel for, at Personer i Alderen 60—65 Aar, der ikke oppebærer Invaliderente, bliver berettiget til Aldersrente efter Lovens almindelige Regler. I Konsekvens heraf er Bestemmelsen i Folkeforsikrings-

10 Juni. Nr. 103.

lovens § 38, Stk. 4, om Ydelse af Aldersrente med Ministeriets Samtykke til Personer i Alderen 60—65 Aar bortfaldet.

Motiveringen for den saaledes foretagne Nedsættelse af Aldersgrænsen for Adgangen til Aldersrente har været, at Beskæftigelsesmulighederne for de ældre Aldersklasser i de senere Aar stadig er blevet ringere, og Hensigten med Aldersgrænsens Nedsættelse er da, at de Personer i Alderen 60—65 Aar, som ikke kan antages længer at have Mulighed for at ernære sig ved erhvervsmæssigt Arbejde, og som ellers vilde være henvist til offentlig Hjælp, skal være berettiget til Aldersrente, forudsat at Betingelserne herfor iøvrigt er til Stede. Heraf følger, at en Person i Alderen 60—65 Aar, der henvender sig til det sociale Udvalg om Hjælp, og om hvem det sociale Udvalg skønner, at han ikke længer har nogen rimelig Udsigt til at komme i Arbejde, og som ikke, f. Eks. gennem Arbejdsløshedsforsikringen eller Invalideforsikringen, har Krav paa anden forsikringsmæssig Hjælp, bør henvises til at indgive Begæring om Aldersrente.

Det vilde da stride imod Lovgivningsmagtens Hensigt med Aldersgrænsens Nedsættelse, om de sociale Udvalg i *alle* Tilfælde, hvor Personer i Alderen 60—65 Aar henvender sig med Anmodning om Hjælp, henviser de paagældende til at søge Aldersrente. Bestemmelsen i Forsorgslovens § 293, hvorefter den, der opfylder Betingelserne for at oppebære Aldersrente, ikke kan erholde Kommunehjælp, forsaavidt og saa længe dette er Tilfældet, kan nemlig ikke uden videre finde Anvendelse paa saadanne Personer i Alderen 60—65 Aar, der kommer i en midlertidig Trang. Efter Motiveringen for Aldersgrænsens Nedsættelse vil det være urigtigt at henvise saadanne Personer, som efter det sociale Udvalgs Skøn har *Mulighed* for indenfor en rimelig Frist *paany* at opnaa Arbejde eller forsikringsmæssig Hjælp fra Arbejdsløshedskassen, til Aldersrente. Med Hensyn til saadanne Personer, som hidtil har haft Arbejde, vil allerede Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 1, hvorefter Renten beregnes paa Grundlag af paagældendes Indtægt i det *foregaaende Kalenderaar*, i Reglen udelukke fra Renten, og Bestemmelsen

i samme Paragrafs Stk. 3, Nr. 1, 2det Punktum, hvorefter den *første* Renteberegning skal foretages uden Hensyn til den Indtægt, som skyldes personligt Arbejde i det foregaaende Kalenderaar, men under Hensyntagen til den mindre Arbejdsfortjeneste, som paagældende efter den indtraadte Forandring skønnes i Stand til at opnaa paa Egnen, kan kun anvendes med Hensyn til Personer, som *pludselig har mistet Muligheden* for at opnaa den hidtidige Arbejdsfortjeneste. Der er herved tænkt paa Personer, for hvem Tab af en hidtidig Arbejdsfortjeneste er af mere *vedvarende* Karakter; *er Tabet eller Nedgangen i Arbejdsfortjenesten kun midlertidig, vil Bestemmelsen ikke kunne komme til Anvendelse, og paagældende vil da som nævnt allerede paa Grund af den højere Arbejdsfortjeneste i det foregaaende Kalenderaar som Regel være udelukket fra Aldersrente.* Midlertidige Trangstilfælde for Personer af denne Karakter maa derfor afhjælpes efter Forsorgslovens Regler. 10 Juni. Nr. 103.

B. Forholdet mellem Invalide- og Aldersrenten for forsikrede i Alderen 60—65 Aar.

Som det fremgaar af det foran under A. anførte, bør Personer i Alderen 60—65 Aar, der har Krav paa anden forsikringsmæssig Hjælp, f. Eks. Invaliderente, ikke henvises til at indgive Begæring om Aldersrente.

Ifølge Folkeforsikringslovens § 57 overgaar en Invaliderentenyder i alle Tilfælde til at nyde Aldersrente, naar han er fyldt *65 Aar*, forsaavidt han iøvrigt opfylder Betingelserne herfor. Denne Bestemmelse er bevaret uforandret, uanset at Aldersrente eventuelt allerede kan opnaas ved det fyldte 60de Aar, og de forsikrede i Alderen 60—65 Aar vil med de ovenfor under A. nævnte Modifikationer herefter kunne vælge mellem at indgive Begæring om Invaliderente og at indgive Begæring om Aldersrente. Det sociale Udvalg bør da drage Omsorg for, at forsikrede, hvis Erhvervsevne efter Udvalgets Skøn er nedsat til Invaliditetsgrænsen, og som iøvrigt opfylder Betingelserne efter Lovens § 38, indgiver Begæring om Invaliderente, idet de paagældende, hvis Invaliderente

10. Juni Nr. 103.

tillægges dem, vil opnaa at bevare det i § 40, Stk. 1, omhandlede Tillæg for Invaliditet — samt, hvis der er tilkendt dem Tillæg for Hjælpeløshed i Medfør af § 40, Stk. 2, da tillige dette Tillæg — naar de ved det fyldte 65de Aar overgaar til at nyde Aldersrente, jfr. herom nærmere nedenfor under C. 2.

Der er intet til Hinder for, at en Invalideren tenyder i Alderen 60—65 Aar overgaar til at nyde Aldersrente i Stedet for Invaliderente, naar han indgiver Begæring herom; en saadan Overgang vil være praktisk i Tilfælde, hvor Invaliderentenyderen ønskes optaget paa Alderdomshjem. Da Invaliderentenyderen ved en saadan Overgang som nævnt bevarer Invalide- og eventuelt Hjælpeløshedstillægget, maa dette (disse) Tillæg ogsaa udbetales ham efter Overgangen; forsaavidt Rentenyderen optages paa Alderdomshjem, vil Tillægget (Tillæggene) atter være at udbetale ham, naar Opholdet paa Alderdomshjemmet afsluttes. Ej heller er der noget til Hinder for, at en forsikret i Alderen 60—65 Aar, hvem der allerede er tillagt Aldersrente, indgiver Begæring om Invaliderente; faar han denne Rente tillagt, vil han, som foran anført, kunne overføre Invalide- og eventuelt Hjælpeløshedstillægget til Aldersrenten, naar han som 65-aarig paany overgaar til at nyde Aldersrente.

C. Invaliderentens og Aldersrentens Størrelse.

1) De i Folkeforsikringslovens § 39 fastsatte *Grundbeløb* for Invalide- og Aldersrenten er ikke ændret, men dels vil den Prisregulering, der i Medfør af den ændrede Affattelse af Lovens § 85 i Forbindelse med Overgangsbestemmelsen i § 33 i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 maa foretages pr. 1. Oktober 1937, bevirke *Forhøjelser* af de Beløb, der vil være at udbetale, dels vil Bestemmelsen om Bevarelse og Generhvervelse af Invalidetillægget medføre en Forhøjelse af Renten for de Aldersrentenydere, der er overgaaet fra Invaliderente til Aldersrente. Man skal herom henvise til de nye Tabeller over Rentens Størrelse, der i den nærmeste Fremtid vil blive udsendt fra Socialministeriet, idet man

med Hensyn til de foretagne Ændringer i Folkeforsikrings- 10 Juni.
lovens § 39 iøvrigt skal bemærke følgende: Nr. 103.

Nedsættelsen af Aldersgrænsen for Adgangen til Aldersrente har medført ændrede Regler med Hensyn til Rentens Størrelse ved Opsættelse med Begæringens Indgivelse. Som det fremgaar af Bestemmelsen, indtræder den første Forhøjelse af Grundbeløbet ved Opsættelse med Begæringens Indgivelse til det fyldte 65de Aar, og den hidtil gældende 68-Aars Grænse er ændret til en 67-Aars Grænse. Den hidtil gældende Aftrapning af Renten: 65—66—68—70 Aar er altsaa afløst af Aftrapningen 60—65—67—70 Aar.

I Overgangsbestemmelsen i § 30 i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 er der fastsat særlige Regler for visse Grupper af Personer, der allerede nu oppebærer Aldersrente.

Herefter skal Personer, der oppebærer Aldersrente efter de hidtil gældende Takster for 65-aarige, fra Lovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1937 have Aldersrenten forhøjet til det efter Lovens § 39 fremtidig gældende Grundbeløb for 65-aarige (det hidtidige Grundbeløb for Personer, der har opsat Rentebegæringens Indgivelse til det fyldte *66de Aar*), saaledes at Renten beregnes, som om de paagældende havde opsat Rentebegæringens Indgivelse til denne Alder. Dette gælder dog ikke Personer, der med Ministeriets Samtykke har oppebaaret Aldersrente før det fyldte 65de Aar, og ej heller gælder Bestemmelsen om Rentens Ydelse efter det højere Grundbeløb for Aldersrentenydere, der er overgaaet fra at oppebære Invaliderente til at oppebære Aldersrente.

Det er derhos fastsat, at Renten til Personer, der pr. 1. Oktober 1937 oppebærer Aldersrente efter Opsættelse med Begæringens Indgivelse til det fyldte 67de Aar, fastsættes efter det fremtidig gældende Grundbeløb for Personer, der har opsat Rentebegæringens Indgivelse til denne Alder, (det vil sige efter det hidtidige Grundbeløb for Personer, der har opsat Rentebegæringens Indgivelse til det fyldte *68de Aar*). Denne Bestemmelse vil medføre en Forhøjelse af Aldersrenten for de Aldersrentenydere, der den 1. Oktober 1933 eller senere har indgivet Aldersrentebegæring

10 Juni. Nr. 103.

og har opsat Begæringens Indgivelse til det fyldte 67de Aar. For de Aldersrentenyderes Vedkommende, der har oppebaaret Aldersrente før den 1. Oktober 1933 efter de i Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 fastsatte Grundbeløb for Personer, der har opsat Indgivelse af Begæring til deres fyldte 67de Aar, vil Bestemmelsen kun faa praktisk Betydning for *Ægtepar*, der har oppebaaret Renten efter denne Takst i *Landdistrikterne*. For den øvrige Del af denne Gruppe Rentenydere gælder det nemlig, at de nævnte Grundbeløb er højere end det i Henhold til § 39, jfr. § 85, i Folkeforsikringsloven af 20. Maj 1933 indtil 1. Oktober 1937 gældende Grundbeløb for Personer, der har opsat Begæringens Indgivelse til det 68de Aar, og de paagældende oppebærer derfor i Henhold til Folkeforsikringslovens § 73, Stk. 1, 3die Punktum, en Rente, beregnet efter de i Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 fastsatte Grundbeløb for 67-aarige, jfr. de nye Tabeller over Rentens Størrelse til *tidligere Aldersrentenydere*.

2) For Invaliderentenydere, der ved det 65de Aar overgaar til at nyde Aldersrente, gælder det, at Renten ydes efter Lovens Grundbeløb for 60-aarige, men *Invalidetillægget bevares* fremtidig ogsaa i de Tilfælde, hvor paagældende ikke har oppebaaret Hjælpeløshedstillæg. Invaliderentenydere, der pr. 1. Oktober 1933 eller senere er overgaaet til at oppebære Aldersrente, og som har mistet Invalidetillægget, er derhos i Medfør af Overgangsbestemmelsen i § 31 i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 berettiget til paany at oppebære dette Tillæg, og de paagældendes Rente vil derfor være at forhøje i Overensstemmelse hermed, jfr. nærmere herom i de nye Tabeller over Rentens Størrelse.

3) For *Børnetillæggets* Vedkommende har Loven — ved Tilføjelse af et nyt 2det Punktum i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 4 — fæstnet den hidtil gældende Praksis, hvorefter dette Tillæg ikke ydes til en fraseparet eller fraskilt Rentenyder, der ikke bidrager til Barnets Forsørgelse, og hvem der ikke er paalagt Bidrag til dette. For at denne Bestemmelse kan komme til Anvendelse overfor paagældende, maa der altsaa foreligge Separations- eller Skilsmissebevilling,

eventuelt Dom, og der maa i Bevillingen eller Dommen ikke være fastsat nogen Bidragspligt for Rentenyderen, saaledes at dennes Forsørgelsespligt ikke er aktuel. 10 Juni. Nr. 103.

D. Personlige Tillæg og Tilskud til Boligbyggeri for Aldersrentenydere.

1) Ved Ændringerne i Bestemmelserne i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, er der skabt Hjemmel til en Forhøjelse af det Beløb, der staar til Raadighed for Kommunen til Ydelse af personlige Tillæg af Invalide- og Aldersrenter, idet dette Beløb er forhøjet fra 5 pCt. af Grundbeløbene af de Invalide- og Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen, til 7½ pCt. Da Loven træder i Kraft den 1. Oktober 1937, vil der herefter til Raadighed for Kommunalbestyrelserne til Udbetaling af personlige Tillæg i Halvaarene 1. April—30. September 1937 og 1. Oktober 1937—31. Marts 1938 staa henholdsvis 2½ pCt. og 3¾ pCt. af Grundbeløbene af de Invalide- og Aldersrenter, som i Regnskabsaaret 1936—37 er udredet i Kommunen. Da der kun bliver Tale om en samlet Regnskabsaflæggelse for hele Regnskabsaaret, bliver det praktiske Resultat, at der til hver Kommunes Raadighed til Ydelse af personlige Tillæg til Invalide- og Aldersrenter i hele Regnskabsaaret 1937—38 vil være et Beløb af 6¼ pCt. af Grundbeløbene af de Invalide- og Aldersrenter, som i Regnskabsaaret 1936—37 er udredet i Kommunen, dog at der ikke i det første Halvaar kan anvendes mere end de 5 pCt.

Man skal i denne Forbindelse ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at en Kommunalbestyrelse, naar Antallet af Rentenydere i det foregaaende Regnskabsaar har været mindre end 10, ifølge Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, sidste Punktum, har en særlig Adgang til, hvor Forholdene gør det begrundet, med Amtets Samtykke at overskride den fastsatte 7½ pCt.'s Grænse.

2) Ved den nye Bestemmelse i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 6, er der tilvejebragt Hjemmel til Ydelse af et særligt Tilskud til Kommunernes Erhvervelse eller Opførelse

10 Juni. Nr. 103.

af særlige *Bygninger* til Indretning af *billige Boliger* for Aldersrentenydere, der i økonomisk eller anden Henseende er vanskeligt stillede.

I disse Tilfælde vil $^4/_5$ af den aarlige Udgift, som efter Fradrag af Lejeindtægter og andre Indtægter derved paaføres Kommunen — heri ogsaa indbefattet et aarligt uforandret Beløb omfattende Udgifter til Forrentning samt Udgifter til Amortisation indenfor en Grænse af gennemsnitlig 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien — kunne opføres som Aldersrenteudgift efter Reglerne i § 65. Det Beløb, der saaledes kan opføres som Aldersrenteudgift, maa ikke overstige 3 pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien. Dog vil denne Grænse kunne overskrides med $^2/_3$ af det Beløb, hvormed den aarlige Amortisation overstiger gennemsnitlig $1\frac{1}{2}$ pCt. af Ejendomsskyldværdien eksklusive Grundskyldværdien. Den samlede Udgift, som en Kommune herefter kan opføre som Aldersrenteudgift efter Reglerne i § 65, vil derhos ingensinde kunne overstige et Beløb, der svarer til 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen.

Forinden en Kommunalbestyrelse kan iværksætte Foranstaltninger af den i nærværende Bestemmelse omhandlede Art, skal Planer, Beregninger — derunder Lejebeløbenes Størrelse og Forrentnings- og Amortiseringsplaner — samt Reglement vedrørende Udlejningen være godkendt af Socialministeren. Det er en Forudsætning for saadan Godkendelse, at Boligerne indrettes paa god og hygiejnisk Maade, og at Lejen for Boligerne fastsættes til et mindre Beløb end den sædvanlige Leje for tilsvarende Boliger i den paagældende Egn eller By.

Særskilt Regnskab over Driften af saadanne Ejendomme skal vedlægges det almindelige Aldersrenteregnskab og indsendes sammen med dette til Socialministeriet efter Reglerne i Lovens § 66. Socialministeren afgør endeligt paa Grundlag af dette Regnskab, hvilket Beløb der kan opføres som Aldersrenteudgift.

En i Henhold til foranstaaende godkendt Foranstalt-

ning kan ikke uden Socialministerens Samtykke overgaa til anden Benyttelse. 10 Juni. Nr. 103.

Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1. Oktober 1937, og heraf følger, at der *overhovedet ikke* vil blive Tale om Ydelse af noget *Tilskud* efter de i Bestemmelsen indeholdte Regler, forsaavidt angaar *Bygninger*, der er *erhvervet eller hvis Opførelse er paabegyndt før den nævnte Dato.* Kommunalbestyrelser, der er sindet at anvende Bestemmelsen, vil imidlertid *allerede nu* kunne *indsende* de foran nævnte Planer og Beregninger med tilhørende Reglement vedrørende Udlejningen til Ministeriet, der herefter vil tage Spørgsmaalet om Godkendelse af de paagældende Foranstaltninger op til nærmere Undersøgelse og Behandling, men Ministeriets eventuelle Godkendelse vil ikke kunne foreligge før Lovbestemmelsens Ikrafttræden den 1. Oktober 1937.

Der er derhos i Overgangsbestemmelsen i § 32 i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 givet Kommunalbestyrelsen en Ret til i Regnskabsaaret 1937—38 ud over de i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, omhandlede personlige Tillæg til Invalide- og Aldersrentenydere at anvende som *Huslejetilskud* til Aldersrentenydere i Kommunen 2½ pCt. og i Regnskabsaarene 1938-39—1941-42 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen, dog saaledes, at der i dette Beløb fragaar det Beløb, som Kommunen i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 6, har kunnet opføre som Aldersrenteudgift til Boligbyggeri. I Regnskabsaarene 1942—43, 1943—44, 1944—45 og 1945—46 kan Kommunalbestyrelserne yde lignende Hjælp som Huslejetilskud, dog saaledes at Hjælpen i disse Aar kun kan ydes indenfor en Grænse af henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen, og med Fradrag af det Beløb, der i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 6, opføres som Aldersrenteudgift til Boligbyggeri. Kommunernes Udgifter til Huslejetilskud i Henhold til denne Bestemmelse opføres som Aldersrenteudgift efter Reglerne i Lovens § 65.

10 Juni. Nr. 103.

E. Optagelse paa Alderdomshjem.

1) I Folkeforsikringslovens § 54 er det fastsat, at hvor Omstændighederne særlig taler derfor, kan Optagelse i særlig dertil bestemte Alderdomshjem, der skal give Rentenydere mindst lige saa gode Kaar som Nydelsen af Aldersrenten, træde i Stedet for Rentens Udbetaling. Denne Bestemmelse er nu udvidet saaledes, at den tillige omfatter de i Forsorgslovens § 34, Stk. 3, nævnte private Alderdoms- eller Sygehjem, med Hensyn til hvilke der med henholdsvis Amtsraadets eller Ministeriets Samtykke kan sluttes Overenskomst om Optagelse af Aldersrentenydere.

2) Med Hensyn til Rentenydere, der er optaget paa Alderdomshjem, er der givet en ny Regel som Tilføjelse til Folkeforsikringslovens § 38, Stk. 3. Saaledes som denne Bestemmelse hidtil har været formuleret, gaar den ud paa, at saafremt en Person, der iøvrigt opfylder Betingelserne for at opnaa Invalide- eller Aldersrente, er bidragsydende Medlem af en Sygekasse eller Sygeforening, er Retten til at oppebære Rente betinget af, at han søger Optagelse som nydende Medlem og forbliver staaende som saadan, saalænge han opfylder Betingelserne derfor. Denne Bestemmelse har medført, at Kommunerne har været nødsaget til at yde de paa Alderdomshjem optagne Rentenydere Hjælp til Betaling af Sygekassekontingent som nydende Medlemmer, uanset at der eventuelt gennem Hjemmets Sygeafdeling var sikret de paagældende Sygehjælp i fornødent Omfang. Det er imidlertid nu ved den nye Bestemmelse fastsat, at Regelen om Rentenyderes Forpligtelse til at være nydende Medlem af Sygekassen *ikke gælder* for Rentenydere, der er anbragt paa de i Forsorgslovens § 34 omhandlede Alderdomshjem, til hvilke der er knyttet en *Sygeafdeling eller Sygestue*, beregnet for Hjemmets Beboere, *forsaavidt* der her er *sikret* dem *almindelig Sygehjælp i et saadant Omfang, at nydende Medlemsskab efter Kommunalbestyrelsens Skøn er overflødigt.* Er en Rentenyder ved Anbringelsen paa et saadant Hjem nydende Medlem af en Sygekasse, skal han overgaa til at være bidragydende Medlem af en Sygekasse, saa længe Opholdet paa

Hjemmet varer, saaledes at han, naar Opholdet afsluttes, paany overgaar til at være nydende Medlem af en Sygekasse uden den i Folkeforsikringslovens § 11, Stk. 8, omhandlede Ventetid. Herefter paahviler det Kommunalbestyrelserne at skønne over, hvorvidt den Hjælp, der i Sygdomstilfælde ydes Rentenydere, der er anbragt paa de nævnte Hjem, er af et saadant Omfang, at det er overflødigt for de paagældende at staa som nydende Medlemmer af Sygekassen, hvilken Afgørelse maa træffes særskilt for hver enkelt Hjems Vedkommende. 10 Juni. Nr. 103.

Skønner Kommunalbestyrelsen, at nydende Medlemsskab i Sygekassen er overflødigt, maa den foranledige paagældende overført til bidragydende Medlemsret; naar Opholdet paa Hjemmet afsluttes, bør Kommunalbestyrelsen derhos drage Omsorg for, at paagældende føres tilbage til nydende Medlemsret. Dersom den Hjælp, der ydes paa Hjemmets Sygeafdeling eller Sygeafdelingen i et konkret foreliggende Tilfælde ikke er tilstrækkeligt for den paagældende Rentenyder, idet denne bliver trængende til *Sygehusbehandling*, paahviler det Kommunen at afholde Udgifterne hertil, og denne Udgift vil da være at betragte som Aldersrenteudgift, der refunderes efter Reglerne i § 65.

F. Rentens Fastsættelse og Anvendelse.

1) Med Hensyn til Beregningen af den *Indtægt*, paa Grundlag af hvilken Renten fastsættes, er der i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, indføjet en Bestemmelse om, at der ved Indtægtens Opgørelse fradrages *Skatter* samt Udgifter til *Kontingenter* i Anledning af Medlemsskab i Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Begravelses- og Arbejdsløshedsforsikringen. Herefter vil ogsaa personlige Skatter til Stat og Kommune kunne fradrages, ligesom Reglen omfatter alle Kontingenter til den sociale Forsikring. Der er derhos i samme Paragraf indsat en ny Bestemmelse om, at dersom *en Rentenyder modtager Underholdsbidrag* til sine Børn i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmisse-

10 Juni. Nr. 103.

bevilling eller Dom, eller dersom paagældende oppebærer Bidrag i Henhold til Forsorgslovens Afsnit III, vil dette Bidrag *kun være at nedregne til Rentenyderens Indtægt med Halvdelen.*

2) I Folkeforsikringslovens § 53 er der foretaget 2 Ændringer. Den første Ændring gaar ud paa at undtage ganske kortvarige Anbringelser under Særforsorg fra Bestemmelsens Omraade, idet det er fastsat, at den i § 53 omhandlede Ordning kun skal finde Anvendelse, hvor Anbringelsen strækker sig ud over Indlæggelsesmaaneden og den følgende Maaned. De sociale Udvalg skal herefter først i Løbet af den efter Indlæggelsesmaaneden følgende Maaned indhente Erklæring fra Direktoratet for Sygekassevæsenet om Rentens Anvendelse, og den Beslutning, som Udvalget efter Modtagelsen af Direktoratets Erklæring træffer om Rentens Anvendelse, vil altsaa først have Virkning fra Begyndelsen af den anden efter Indlæggelsesmaaneden følgende Maaned.

Den anden Ændring i § 53 gaar ud paa at sidestille Kommunen med Sygekassen med Hensyn til Tilbagebetaling af den Hjælp, Kommunen maatte have ydet en Rentenyder som fortsat Sygekassehjælp i Tiden mellem den Dag, hvorfra Renten beregnes og Anvisningsdagen. Er der for et saadant Tidsrum helt eller delvis ydet Renteansøgeren *fortsat Sygekassehjælp* i Form af Pengehjælp efter Forsorgslovens § 241 med mere end det Beløb af 1 Kr. pr. Dag, som Rentenyderen i Medfør af Folkeforsikringslovens § 18, Stk. 1, Nr. 3, er berettiget til at oppebære, vil denne Hjælp være at godtgøre Opholdskommunen i samme Omfang som den Hjælp, Sygekassen har ydet.

Opmærksomheden henledes imidlertid paa, at den her omhandlede Godtgørelse til Kommunen er betinget af, at de øvrige i Folkeforsikringslovens § 53 omtalte Refusionskrav er fyldestgjort eller ikke foreligger, og har saavel Sygekassen som Kommunen ydet Hjælp i det omhandlede Tidsrum, maa Sygekassens og Kommunens Krav konkurrere, idet der ikke er indrømmet hverken Sygekassen eller Kommunen nogen Fortrinsret.

10 Juni.
Nr. 103.

G. Renten til Tilflyttere.

I Folkeforsikringslovens § 55, Stk. 7, er det fastsat, at Renten til en Rentenyder, der flytter til en Kommune, for hvilken der gælder højere Grundbeløb, i det første Aar efter Flytningen vil være at beregne efter de for den fraflyttede Kommune gældende Satser, medmindre det sociale Udvalg efter en Undersøgelse af Forholdene finder, at paagældende har haft rimelig Grund til at foretage Flytningen. Til denne Bestemmelse er der nu føjet et nyt Punktum, hvorefter den samme Regel ogsaa gælder for Personer, der ikke ved Tilflytningen var Rentenydere, men som er tilflyttet indenfor et Tidsrum af et Aar forud for den Dato, fra hvilken Renten ydes.

Renten vil herefter under de anførte Omstændigheder være at udbetale efter de for den fraflyttede Kommune gældende Satser, selv om paagældende ikke er Rentenyder ved Tilflytningen, naar Renten tillægges ham for et Tidsrum indenfor et Aar efter Tilflytningen.

II. Ændringer vedrørende Sygeforsikringen.

A. Fribefordring.

For Fribefordringens Vedkommende er der sket Ændringer saavel med Hensyn til de Tilfælde, i hvilke Befordringen skal ydes, som med Hensyn til Fordelingen af Kommunernes Udgifter til dette Formaal.

1) Ændringer med Hensyn til Befordringens Ydelse.

a) Den ændrede Affattelse af Folkeforsikringslovens § 17, Stk. 1 og Stk. 6, er motiveret med Ønsket om at komme bort fra den Urimelighed, at et Sygekassemedlem, der vel er bosat i en Landkommune, men indenfor 1 km fra Bygrænsen, skal have Frikørselsret efter Reglerne for Befordring af Sygekassemedlemmer, der bor paa Landet, medens et Sygekassemedlem, der er bosat paa Købstadens Markjorder indenfor 1 km-Grænsen, er afskaaret fra denne Ret. Ændringen har medført, at »Bygrænsen«, som det ofte har været

10 Juni. Nr. 103.

meget vanskeligt at fastslaa, nu er uden Betydning, idet det er fastsat, at Grænsen for det Omraade, i hvilket der kun ydes Sygekassemedlemmer Fribefordring til eller fra Læge eller Sygehus, skal drages for 5 Aar ad Gangen under Hensyn til de lokale Forhold og saaledes, at det tilstræbes, at samtlige de Medlemmer, der bor i et Omraade, der strækker sig *indtil 1 km udenfor den sammenhængende bymæssige Bebyggelse*, uanset om Vedkommende er bosat i Købstad eller Landkommune, kun faar Ret til Fribefordring til eller fra Læge eller Sygehus. Grænsen drages af vedkommende Amtmand efter Forhandling med de interesserede Kommunalbestyrelser og Sygekasser, og man skal derfor anmode d'Herrer Amtmænd om hver indenfor sit Omraade at ville træffe Foranstaltning til, at den omhandlede Grænse fastsættes inden Lovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1937.

b) De Sygekassemedlemmer, som bor udenfor den under a) nævnte Grænse indenfor 1 km's Afstand fra Lægens eller Jordemoderens Bopæl, vil efter den nye Affattelse af Folkeforsikringslovens § 17, 1, sidste Punktum, ikke kunne kræve afgivet Befordring til Afhentelse af Lægen eller Jordemoderen, og Medlemmet kan alene kræve sig befordret til eller fra Lægen og kun naar Lægen erklærer Befordring for nødvendig.

2) Ændringer med Hensyn til Udgifternes Fordeling.

I Folkeforsikringslovens § 65, Stk. 6, er det fastsat, at Opholdskommunen afholder $^1/_3$ af Udgifterne til Fribefordring efter Lovens § 17, medens $^2/_3$ fordeles paa Landets Kommuner efter Reglerne i Lovens Afsnit III.

Medens imidlertid de Ændringer, der i øvrigt er foretaget ved Loven af 14. April 1937 i Folkeforsikringslovens Refusionsbestemmelser, allerede kommer til Anvendelse paa Kommunernes Udgifter i Regnskabsaaret 1936—37, træder den her omhandlede Ændring først i Kraft pr. 1. Oktober 1937, saaledes at den første Anmeldelse til mellemkommunal Refusion af Udgifter til Fribefordring kun kan omfatte $^2/_3$ af Kommunernes Udgifter for Halvaaret 1. Oktober 1937—31 Marts 1938.

10 Juni. Nr. 103.

B. Forsikringspligten.

1) Det er stadig en Betingelse for at opnaa Adgang til Aldersrente, at paagældende er sygeforsikret eller har sikret sig Adgang til at blive sygeforsikret enten i en for ubemidlede anerkendt Sygekasse eller i en statskontroleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse), jfr. Lovens § 1, 1ste Punktum, og Forsikringspligten gaar stadig ud paa, at paagældende i det mindste skal være bidragydende Medlem af en statsanerkendt Sygekasse.

Personer, der ikke er sygeforsikret, eller som ikke har sikret sig Adgang til at blive sygeforsikret, er stadig udelukket fra Adgangen til Aldersrente, og den Ydelse, som Kommunalbestyrelsen i Henhold til Folkeforsikringslovens § 83 skal paalægge en Person, der ikke har opfyldt den ham paahvilende Forpligtelse til at indmelde sig i Forsikringen, er nu forhøjet fra 10 Kr. til 13 Kr. for hvert Aar, i hvilket Forpligtelsen er tilsidesat.

2) Dersom paagældendes manglende Tilknytning til Forsikringen imidlertid skyldes, at han *paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke har kunnet sygeforsikres*, har han dog Adgang til Aldersrente efter de særlige Regler i Folkeforsikringslovens § 78. Ordningen efter denne Lovbestemmelse, der efter den hidtidige Affattelse forudsatte en Helbredsundersøgelse ved paagældendes fyldte 40de Aar og en Samvirken mellem Sygekasserne og vedkommende sociale Udvalg, er imidlertid nu blevet væsentligt simplificeret: Ifølge Lovens § 11, Stk. 5, er enhver Person, som ifølge en forud for det fyldte 27de Aar foretaget Helbredsundersøgelse ikke opfylder Helbredsbetingelserne, forpligtet til, senest 3 Maaneder før han opnaar 30-Aars Alderen, paany at fremsætte Begæring om Optagelse som bidragydende Medlem i en Sygekasse i Overensstemmelse med Reglerne i Paragraffens Stk. 2, jfr. Stk. 4, og ifølge Paragraffens Stk. 6 er Sygekassen overfor Personer, der ifølge en efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke har kunnet optages i Kassen, forpligtet til at udstede Bevis herfor. Genpart af Beviset samt de Oplysninger, paa Grundlag af hvilke Beviset er ud-

10 Juni. Nr. 103.

stedt, indsendes efter nærmere af Socialministeren derom fastsatte Regler til Direktøren for Sygekassevæsenet, der fører et Hovedkartotek for hele Landet over Beviserne, ligeledes efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler. Folkeforsikringslovens § 78 er derhos nu affattet saaledes, at Adgangen til Aldersrente for en Person, der paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke har kunnet sygeforsikre sig eller sikre sig Adgang til at blive sygeforsikret, er betinget af, at der i Henhold til § 11, Stk. 6, er meddelt ham Bevis af Sygekassen for, at han ikke har opfyldt Helbredsbetingelserne ved en efter det 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse; dette Bevis vil da af Kommunalbestyrelsen kunne rekvireres fra Direktoratet for Sygekassevæsenet. Det er dog en Betingelse for en saadan Persons Adgang til Aldersrente, at han ikke har overskredet de i § 11, Stk. 3—5 fastsatte Tidsfrister for at søge Optagelse i Sygeforsikringen med mere end 3 Aar, og det sociale Udvalg maa derfor, naar en Person, der ikke er sygeforsikret, indgiver Begæring om Aldersrente, paase, at paagældendes Optagelsesbegæring er indgivet indenfor det saaledes fastsatte Tidsrum.

For en Række Personers Vedkommende vil allerede Sygekasserne eller Kommunalbestyrelserne have udstedt henholdsvis Bevis i Henhold til § 11 eller Attest i Henhold til § 78 i Folkeforsikringsloven af 20. Maj 1933. I Folkeforsikringslovens § 78, Stk. 2, er det imidlertid nu fastsat, at Direktøren for Sygekassevæsenet skal skaffe sig Underretning om de Personer, der paa Grundlag af en i Tiden 1. Oktober 1933—1. Oktober 1937 efter det fyldte 27de Aar stedfunden Helbredsundersøgelse ikke har kunnet optages i Sygekasse, idet han fra Sygekasserne indkalder Genpart af Beviserne og indføjer disse i det i § 11, Stk. 6, omhandlede Hovedkartotek. Kommunalbestyrelserne vil herefter kunne henlægge de hos dem beroende Sager vedrørende Udstedelse af Attest efter § 78 i Folkeforsikringsloven af 20. Maj 1933, men da det formentlig vil være forbundet med nogen Vanskelighed for Direktøren for Sygekassevæsenet at tilvejebringe *hele* det omhandlede Bevismateriale, og da det hos Kommunal-

bestyrelserne beroende Materiale formentlig i en Række Tilfælde vil kunne danne et nødvendigt Supplement til det fra Sygekasserne modtagne, skal man henstille, at *Kommunalbestyrelserne* foreløbig afventer, om der fra Direktoratet for Sygekassevæsenet skulde fremkomme en Opfordring til at indsende dette Materiale. 10 Juni. Nr. 103.

III. Ændringer vedrørende Invalideforsikringen.

1. Helbredelsesforanstaltninger.

a) I § 60 i Folkeforsikringsloven af 20. Maj 1933 er det fastsat, at Invalideforsikringsretten under visse nærmere angivne Betingelser kan træffe Helbredelsesforanstaltninger m. v. overfor forsikrede og Rentenydere samt Børn under *15 Aar*. Denne Bestemmelse er nu blevet udvidet til ogsaa at omfatte unge Mennesker i Alderen *15—18 Aar*, der paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke har kunnet optages i Forsikringen.

Hidtil har saadanne Personer været henvist til at søge den omhandlede Hjælp efter Forsorgslovens Regler — navnlig efter Forsorgslovens §§ 247—248. Forsaavidt de paagældendes *Forsørgere* har været *trængende* til offentlig Hjælp, har de sociale Udvalg kunnet yde Hjælpen, eventuelt efter at Sagen havde været forelagt Invalideforsikringsretten, jfr. nævnte Lovs § 247, Stk. 3, Nr. 1 og § 248, Stk. 2.

Dersom en saadan Persons *Forsørger* imidlertid *ikke* var trængende til offentlig Hjælp, var de sociale Udvalg udelukket fra at yde den begærte Hjælp; Forelæggelse af Sagen for Invalideforsikringsretten vilde da ikke finde Sted, og der vilde saaledes ikke blive truffet Afgørelse af, hvorvidt deres Erhvervsevne var nedsat til Invaliditetsgrænsen. En saadan Afgørelse havde imidlertid — og vil stadig have — den Betydning, at forsaavidt paagældendes Erhvervsevne ikke skønnedes nedsat til $^1/_3$ eller derunder, vilde paagældende ifølge § 4, Stk. 2, i Socialministeriets Bekendtgørelse af 28. September 1933 om Helbredsbetingelserne for Indtræden i Syge- og Invalideforsikringen uden videre være at optage i For-

10 Juni. Nr. 103.

sikringen, forsaavidt Betingelserne herfor iøvrigt forelaa, og herefter vilde Hjælpen kunne ydes af Forsikringens Midler, uanset at Forsørgeren ikke maatte være trængende til offentlig Hjælp.

Ved den nu foretagne Ændring i Folkeforsirkingslovens § 60, Stk. 1, vil den her omhandlede Hjælp til Oplæring, Kur og Pleje imidlertid nu i alle Tilfælde — forsaavidt Betingelserne iøvrigt foreligger, herunder at paagældende i Tiden efter det fyldte 15de Aar paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke har kunnet optages i Forsikringen — kunne ydes som forsikringsmæssig Ydelse til alle Personer under 18 Aar og uden Hensyn til Forsørgerens økonomiske Forhold.

De sociale Udvalg bør herefter, naar de modtager Henvendelse om Hjælp til Oplæring eller Kur og Pleje for unge Mennesker i Alderen 15—18 Aar, altid i første Række søge afgjort Spørgsmaalet om, hvorvidt paagældende vil kunne optages i Sygekassen eller vedkommende Sygeforening samt i Invalideforsikringen. Dersom paagældende afvises, vil han alligevel gennem det sociale Udvalg kunne indgive Begæring om Hjælp til Oplæring eller Kur og Pleje af Invalideforsikringens Midler, og det paahviler de sociale Udvalg at fremme denne Begæring.

Idet man henleder de sociale Udvalgs Opmærksomhed paa dette Forhold, skal man pege paa, at en Benyttelse af den nye Bestemmelse vil være af væsentlig Betydning, *dels* — og navnlig — for de paagældende selv, idet Foranstaltninger af den her omhandlede Art netop ofte vil være af størst Betydning i Alderen 15—18 Aar, *dels* for Kommunerne, som — derved, at de paagældendes Erhvervsevne forbedres — i ikke ringe Omfang maa antages at kunne undgaa Udgifter til Hjælp til de paagældende i Fremtiden. De sociale Udvalg bør derfor i videst muligt Omfang fremme Begæringer af den omhandlede Art fra unge Mennesker i Alderen 15—18 Aar, som paa Grund af Helbredsbetingelserne ikke har kunnet sygeforsikres eller invalideforsikres, og de bør gøre dette *uden Hensyn til*, om de paagældendes *Forsørgere* efter Udvalgets Skøn maatte være *trængende til of-*

fentlig Hjælp eller ej, idet den Omstændighed, at en Forsørger ikke er saa daarligt økonomisk stillet, at han er trængende til offentlig Hjælp, ofte ikke vil være ensbetydende med, at han evner at bekoste den efter samtlige Omstændigheder fornødne Helbredelsesforanstaltning m. v. 10 Juni. Nr. 103.

b) Ved en Ændring i Folkeforsikringslovens § 60, Stk. 2, er der skabt en lettere Adgang for Invalideforsikringsretten til at yde Rentenydere Hjælp til Anskaffelse af Arbejdsmaskiner og Værktøj.

2. Præmieforhøjelsen.

Ved den forandrede Affattelse af Folkeforsikringslovens § 42, jfr. § 75, er Invalidepræmien blevet forhøjet. For Personer, der er indtraadt i Forsikringen inden det fyldte 21de Aar eller i Tiden 1. Oktober 1933—30. September 1934, forhøjes Præmien fra 6 Kr. til 8 Kr. 40 Ø. aarlig, og for Personer, der efter den 1. Oktober 1934 er indtraadt i Forsikringen efter deres fyldte 21de Aar, eller som i Medfør af den før den 1. Oktober 1933 gældende Lovgivning har betalt en højere Invalidepræmie end 6 Kr., forhøjes Præmien fra 7 Kr. 20 Ø. til 9 Kr. 60 Ø. aarlig. Er to samlevende Ægtefæller begge forsikrede, forhøjes Præmien fra henholdsvis 5 Kr. 16 Ø. og 6 Kr. aarlig til 7 Kr. 20 Ø. og 8 Kr. 40 Ø. aarlig.

IV. Prisreguleringen.

Den ændrede Affattelse af Folkeforsikringslovens § 85, Stk. 1—3, vil bevirke en Forhøjelse af de i Paragraffen nævnte Ydelser — Pengehjælpen i Barseltilfælde efter § 19, Stk. 1, Nr. 4, Invalide- og Aldersrenten med Tillæg efter §§ 39—40, Stk. 1—4, samt § 73, Stk. 1, 3die Punktum, og Blindetillægget efter § 62, Stk. 1. Forhøjelsen af Renter og Tillæg til disse vil fremgaa af de nye Tabeller over Rentens Størrelse; om Forhøjelse af Pengehjælpen i Barseltilfælde henvises til Socialministeriets Bekendtgørelse af 10. Juni 1937.

15 Juni. Nr. 206. **Socialmin. Bekendtgørelse vedrørende Beskæftigelse af arbejdsløse.**

Ved Lov Nr. 108 af 1. Maj 1937 om Beskæftigelse af arbejdsløse er der givet nye Regler dels om *egentlige Nødhjælpsarbejder*, dels om Statstilskud til visse *særlige Arbejder*, ved hvilke der beskæftiges langvarigt arbejdsløse og arbejdsløse under 22 Aar. Loven har Gyldighed indtil 31. Marts 1938 og sætter for sin Gyldighedsperiode de i Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 5 og 7, indeholdte Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder ud af Kraft.

Efter den gældende Lovgivning kan der herefter ydes offentlig Støtte til følgende Arbejder eller Foranstaltninger, som iværksættes til Beskæftigelse af arbejdsløse:

1) *Egentlige Nødhjælpsarbejder (med Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden), jfr. Loven af 1. Maj 1937 §§ 1—2.*

2) *Særlige Arbejder (for Statens Regning eller med Statstilskud) til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse og arbejdsløse under 22 Aar, jfr. samme Lovs §§ 3—7.*

For disse særlige Arbejder og for de under 1) nævnte egentlige Nødhjælpsarbejder vil der blive fastsat nærmere Regler nedenfor.

3) *De i Lov Nr. 67 af 31. Marts 1937 om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter omhandlede Arbejder.*

Denne Lov, der ligeledes har Gyldighed indtil 1. April 1938, vedrører kun Arbejder, der iværksættes af *Kommuner* til Beskæftigelse af kommuneunderstøttede arbejdsløse, og kun *mindre betydelige* Arbejder. Efter de i Loven fastsatte Regler kan en Kommune erholde mellemkommunal Refusion for indtil 50 pCt. af Arbejdslønnen ved et godkendt Arbejde, jfr. i øvrigt Socialministeriets Cirkulære af 1. April 1937.

4) *De i Lov Nr. 96 af 27. Marts 1934 om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden omhandlede Foranstaltninger til Beskæftigelse af unge arbejdsløse.*

Ifølge denne Lov, hvis Gyldighed ved Lov Nr. 103 af 30. Marts 1935 er forlænget indtil den 31. Marts 1938, kan der ydes Statstilskud til Foranstaltninger, som iværksættes

af Kommuner, Foreninger eller andre egnede Organer for at skaffe *unge arbejdsløse*, normalt i Alderen fra 18 til 22 Aar, Beskæftigelse. Beskæftigelsen skal i Almindelighed bestaa i en passende Blanding af *legemligt Arbejde, Undervisning og Sport*. Deltagelsen er frivillig. Statstilskuddet kan normalt ikke overstige 2 Kr. 50 Ø. pr. Dag for hver arbejdsløs; men der kan derudover, naar Omstændighederne taler derfor, tilstaas Tilskud til Etablerings- og Rejseomkostninger m. v. Nærmere Regler er givet i Socialministeriets Cirkulære af 23. April 1935. 15 Juni. Nr. 206.

5) Endelig kan i denne Forbindelse nævnes *de i Lov Nr. 33 af 26. Februar 1937 om Grundforbedring omhandlede Arbejder.*

Forsaavidt der til disse Arbejder antages arbejdsløse Arbejdere, der oppebærer Understøttelse, kan der af Statskassen ydes Grundejeren bl. a. et Tilskud paa $^1/_3$ af Arbejdslønnen til disse Arbejdere. Endvidere kan der paa visse nærmere Betingelser ydes Tilskud efter samme Regler til Anlæg og Hovedistandsættelse af private Veje, naar Vejarbejdet skønnes at være et naturligt Led i Grundforbedringen af tilstødende Jorder.

Idet man med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Iværksættelse af de under 3—5 nævnte Arbejder skal henvise til de paagældende Lovbestemmelser og tidligere udsendte Vejledninger, skal man med Hensyn til *Loven af 1. Maj 1937* bemærke følgende:

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Loven, blev Lovforslaget fremsat ud fra den Betragtning, at det var paakrævet at tilvejebringe øgede Muligheder for paa ny at bringe langvarigt arbejdsløse og unge arbejdsløse i Arbejde.

Det kan straks fastslaas:

at Iværksættelse af Arbejder i Henhold til Loven hverken maa ske saaledes, at Landbruget eller andre Erhverv derved hindres i at faa fornøden Arbejdskraft, eller saaledes, at der ved disse ekstraordinære Arbejder bindes Arbejdskraft, der kan beskæftiges i de frie Erhverv,

15 Juni. Nr. 206.

at Udgangspunktet for Lønnens Fastsættelse er Lønnen efter gældende Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, men at det ugentlige Vederlag ved Nedsættelse af Arbejdstiden skal fastsættes saaledes, at det paa den ene Side bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, medens det dog paa den anden Side stadig er af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde, og

at der alene kan iværksættes Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse, altsaa ikke Arbejder, som med Rette kunde forventes udført paa almindelig Maade.

Idet man fremhæver disse Retningslinier for Lovens Anvendelse, fastsættes herved i Henhold til Lovens § 9 følgende:

I. Egentlige Nødhjælpsarbejder med Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden.

§ **1**. Disse Arbejder kan iværksættes saavel af *Kommuner (herunder Amtskommuner) som af private Institutioner, der nyder offentlig Støtte*, jfr. nærmere nedenfor i § 12.

§ **2**. Ved disse Arbejder kan beskæftiges *arbejdsløse af enhver Kategori*, medens der ved de i Afsnit II omhandlede Arbejder alene kan beskæftiges langvarigt arbejdsløse samt arbejdsløse under 22 Aar. I øvrigt skal arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere fortrinsvis søges bragt i Beskæftigelse.

§ **3**. Formaalet med Arbejdets Iværksættelse maa være at afhjælpe Arbejdsløshed, saaledes at Arbejdet ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse. Indenfor denne Ramme vil *Arbejder af enhver Art* kunne anerkendes (f. Eks. Jordarbejder, Vejarbejder, Bygningsarbejder m. v.), men da der i Almindelighed vil blive Tale om at beskæftige arbejdsløse med forskellig faglig Uddannelse, vil det i første Række blive Jordarbejder og lign., som vil være egnede til at komme i Betragtning.

Da Loven giver Adgang til at yde Tilskud ogsaa efter de i Afsnit II omhandlede Regler, kan der for Kommunerne eller private Institutioner rejse sig det Spørgsmaal, hvorvidt

der skal søges iværksat Arbejde efter Reglerne i dette Afsnit (egentlige Nødhjælpsarbejder) eller efter Reglerne i Afsnit II (særlige Arbejder). Det kan her straks fremhæves, at for at et Arbejde kan anerkendes som særligt Arbejde med Tilskud fra de til Raadighed stillede 30 Mill. Kr., er det ikke nok, at det søges iværksat for at afhjælpe Arbejdsløsheden; det maa, som nærmere udviklet nedenfor i § 8, yderligere kunne paavises, at Staten ud fra almene Hensyn har Interesse i at støtte det paagældende Arbejde, eller, for private Institutioners Vedkommende, at Arbejdet er af varig samfundsmæssig Betydning. Det kan endvidere anføres, at de i Afsnit II omhandlede Arbejder alene kan iværksættes til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse eller arbejdsløse under 22 Aar, samt at der ved disse Arbejder er Mulighed for at yde Tilskud ikke alene til Arbejdsløn, men ogsaa til Materialer m. v., medens der ved de i Afsnit I omhandlede egentlige Nødhjælpsarbejder alene kan ydes Tilskud til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløn. Herudover kan det anføres, at hvor Talen er om et betydeligt Antal arbejdsløse, fordelt over et Omraade omfattende maaske flere Kommuner, saaledes at der eventuelt opstaar Spørgsmaal om at skaffe de beskæftigede Logi og Kost paa Arbejdsstedet, og hvor det fortrinsvis drejer sig om langvarigt arbejdsløse eller om arbejdsløse under 22 Aar, vil det være naturligt at søge iværksat et Arbejde, der opfylder Betingelserne for Anerkendelse efter de i Afsnit II givne Regler, medens det, hvor Talen er om et mindre Antal arbejdsløse, saaledes at det drejer sig om Iværksættelse af Arbejder af mindre Omfang, kan være naturligt at søge iværksat Arbejder efter Reglerne i dette Afsnit. 15 Juni. Nr. 206.

§ **4**. *Anerkendelse af et Arbejde som Nødhjælpsarbejde* og Godkendelse af Arbejdsvilkaarene ved et saadant Arbejde *meddeles* af Socialministeriets Arbejdsudvalg.

Andragende om Anerkendelse indsendes til Socialministeriet, jfr. nærmere nedenfor i § 17.

§ **5**. Til Nedsættelse af *Udgifterne til Arbejdsløn* ved et godkendt Nødhjælpsarbejde ydes der *Tilskud fra Arbejds-*

15 Juni. Nr. 206.

løshedsfonden. Tilskud kan ydes med indtil 40 pCt. af den for Arbejdet udbetalte *Arbejdsløn*, og dette Tilskud kan forhøjes til 50 pCt., forsaavidt angaar beskæftigede Arbejdere, der ved Antagelsen ikke havde haft Arbejde i mindst 10 Maaneder i Løbet af de sidste 2 Aar (langvarigt arbejdsløse) eller er under 22 Aar. Tilskuddets Størrelse fastsættes af Arbejdsudvalget i det enkelte Tilfælde samtidig med Arbejdets Anerkendelse som Nødhjælpsarbejde.

Angaaende Udbetaling af Tilskud henvises til Reglerne nedenfor i §§ 18—19.

II. Særlige Arbejder med Tilskud fra de til Raadighed stillede 30 Millioner Kroner.

§ 6. Det til Raadighed stillede Beløb kan anvendes:

a) til Udførelse af *Statsarbejder*,

b) til Dækning af Udgifter ved *kommunale* Arbejder,

c) som Tilskud til Arbejder, der udføres af private *Institutioner, der nyder offentlig Støtte*, jfr. nedenfor § 12.

§ 7. Ved de heromhandlede Arbejder kan kun beskæftiges arbejdsløse, som paa Grund af *langvarig Arbejdsløshed* maa antages at have ringe Mulighed for indenfor en nærmere Fremtid at komme i Arbejde paa normal Maade, eller *arbejdsløse under 22 Aar*. Det skal for førstnævnte Kategori af arbejdsløse som Regel være en Betingelse, at paagældende ikke har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder i Løbet af de sidste 2 Aar. Under i øvrigt lige Forhold skal der fortrinsvis gives arbejdsløshedsforsikrede, der er uden Ret til vedtægtsmæssig Understøttelse, Adgang til Beskæftigelse ved disse Arbejder. Der kan ikke anvises Arbejde til arbejdsløse, hvis personlige Forhold er af en saadan Art, at de vilde være udelukket fra Optagelse eller Forbliven i en Arbejdsløshedskasse i Medfør af Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 1, eller udelukket fra Understøttelse i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, ligesom Personer, der ved deres Optræden har vist sig uskikkede til at deltage i Arbejdet, bortvises fra dette.

I det Omfang, vedkommende Arbejde nødvendiggør An- 15 Juni.
vendelsen af faguddannet eller anden kvalificeret Arbejds- Nr. 206.
kraft, og saadan Arbejdskraft ikke findes blandt de i Stk. 1 omhandlede arbejdsløse, kan de hertil fornødne Arbejdere dog antages, men paa disse Arbejdere finder de nedennævnte Regler om Arbejdsvilkaar og om Kommunerefusion ikke Anvendelse.

§ 8. *Fælles* for de i § 6 nævnte 3 Grupper af Arbejder er det, at kun Arbejder af en saadan Karakter eller af et saadant Omfang, at de af økonomiske Grunde ikke kunde forventes iværksat nu, kan komme i Betragtning. *Fælles* er endvidere Kravet om, at der ved Arbejdernes Udførelse i alt væsentligt skal anvendes indenlandske Materialer, samt at der ved Arbejdernes Planlæggelse skal tages Hensyn til de arbejdsløses faglige og tekniske Uddannelse. *For de kommunale Arbejders Vedkommende* er det dernæst yderligere en Betingelse, at Staten ud fra almene Hensyn har Interesse i at støtte det paagældende Arbejde; *for Arbejder iværksatte af private Institutioner* er det endelig en Forudsætning for Ydelse af Tilskud, at de er af en varig samfundsmæssig Betydning. Det vil heraf ses, at medens det med Hensyn til de i Afsnit I omhandlede egentlige Nødhjælpsarbejder alene kræves, at de iværksættes for at afhjælpe Arbejdsløsheden, saaledes at det paagældende Arbejde ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse, kræves det her ved de særlige Arbejder med Tilskud fra Staten yderligere, at Staten ud fra *almene Hensyn* har Interesse i at støtte Arbejdet, eller, forsaavidt angaar Arbejder iværksatte af private Institutioner, endog, at de er af en *varig samfundsmæssig Betydning*.

I Overensstemmelse hermed er der i Loven henvist til, at der, forsaavidt angaar kommunale Arbejder, som kan tænkes bragt i Anvendelse, i første Linie kan blive Tale om Anlæg af Gangstier og Cyklestier langs de bestaaende Landeveje og Biveje og eventuelle Vejarbejder, som ikke kan iværksættes, fordi der ikke for Tiden kan stilles de fornødne Beløb til Raadighed af Vejfondene. Til Anlæg af Gangstier

15 Juni. Nr. 206.

og Cyklestier kan der ydes Tilskud efter Reglerne i dette Afsnit, hvad enten Vejens Areal samtidig udvides eller ikke. For Ydelse af Tilskud efter de nævnte Regler til Vejarbejder er det en Betingelse, at de paagældende Arbejder godkendes af Ministeren for offentlige Arbejder, og for denne Godkendelse vil der — bortset fra de Forhold, der vedrører Kredsen af de beskæftigede og de egentlige Arbejdsvilkaar — blive stillet samme Vilkaar, som stilles for Ydelse af Tilskud af Vejfondene.

Det følger af Sagens Natur, at det ikke paa Forhaand er muligt nærmere at angive Arten af de øvrige Arbejder, der kan komme i Betragtning ved Iværksættelse af kommunale Arbejder eller Arbejder udførte af private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, men som Eksempel paa saadanne Arbejder, hvor det er muligt, at en almen Interesse kan paavises, kan nævnes Digearbejder, Kystsikringsanlæg, Inddæmningsarbejder, Hedearbejder samt eventuelt Anlæg for Rensning af forurenede Vandløb.

Godkendelsen vil efter Omstændighederne blive betinget af, at der tilvejebringes tilstrækkelige Garantier med Hensyn til Arbejdsresultatets fremtidige Vedligeholdelse og Benyttelse.

For at komme til Klarhed over, i hvilke Egne det er af særlig Interesse at faa Arbejder sat i Gang, og for at faa et Overblik over, i hvilket Omfang det vil være muligt og forsvarligt at efterkomme Krav fra de enkelte Egne om Tilskud til Iværksættelse af Arbejder, har Socialministeriet straks efter Lovens Vedtagelse igangsat en Tælling vedrørende Arbejdsløsheden, specielt med Henblik paa langvarigt arbejdsløse og arbejdsløse under 22 Aar, og Resultatet af denne Tælling vil være afgørende for, i hvilket Omfang og paa hvilke Steder der i første Omgang skal søges iværksat saavel Statsarbejder som andre Arbejder.

§ 9. Afgørelsen af, hvorvidt de i dette Afsnit omhandlede særlige Arbejder (Statsarbejder eller Arbejder med Statstilskud) kan bringes til Udførelse, træffes af Socialmini-

steren efter Samraad med den Minister, under hvis Omraade Arbejdet henhører, og Socialministeriets Arbejdsudvalg. 15 Juni. Nr. 206.

Andragende om Anerkendelse indsendes til Socialministeriet, jfr. nærmere nedenfor i § 17.

§ 10. Medens der som anført foran i § 5 er fastsat en Grænse for det Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden, der kan ydes til de egentlige Nødhjælpsarbejder, og medens dette Tilskud alene kan ydes til Dækning af Udgifter til *Arbejdsløn*, er det med Hensyn til de i dette Afsnit omhandlede kommunale Arbejder og Arbejder udførte af private Institutioner i Loven blot fastsat, at der kan ydes Tilskud. Der vil saaledes være en Mulighed for i særlige Tilfælde at yde *Tilskud til Dækning af samtlige med et Arbejdes Udførelse forbundne Udgifter*, ikke alene til Arbejdsløn, men ogsaa til Anskaffelse af Materialer, Redskaber m. v., til Administration og til eventuel Befordring af de arbejdsløse til og fra Arbejdspladsen m. v. Størrelsen af Tilskuddet, der fastsættes samtidig med Arbejdets Anerkendelse, vil være afhængig af Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde, herunder paa den ene Side navnlig den almene Interesse i at faa netop dette Arbejde iværksat og hele Arbejdets Karakter og paa den anden Side den Værdi, det frembragte Arbejdsresultat har for vedkommende Kommune eller Institution. Til Vejarbejder vil Tilskud i Almindelighed kun kunne ydes med indtil 80 pCt.

Angaaende Udbetaling af Tilskud henvises til Reglerne nedenfor i §§ 18—19.

§ 11. Ifølge Lovens § 5 paahviler det Landets Kommuner at afholde 30 pCt. af Udgifterne til Arbejdsløn til de foran i § 7, Stk. 1, nævnte arbejdsløse. I Tilfælde, hvor Statens Tilskud er mindre end Udgiften til de nævnte arbejdsløse, bliver Kommunernes Tilskud at fastsætte til 30 pCt. af Statens Tilskud. Beløbet afholdes efter Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 5, om Kommunernes Andel i Tilskuddet til de anerkendte Arbejdsløshedskasser, saaledes at $^{7}/_{10}$ bæres af det mellemkommunale Refusionsforbund og $^{3}/_{10}$ af Udligningsfonden.

15 Juni. Nr. 206.

III. Fælles Bestemmelser for de i Afsnit I og II omhandlede Arbejder.

§ **12**. Som nævnt foran i § 1 og § 6 kan de i Loven omhandlede Arbejder iværksættes bl. a. af *private Institutioner, der nyder offentlig Støtte.* Offentlig Støtte vil kunne anses at foreligge, naar der enten i al Almindelighed eller for dette særlige Arbejdes Vedkommende ydes den paagældende Institution direkte Tilskud — bortset fra det foran i §§ 5 og 10 nævnte Tilskud — under en eller anden Form fra Stat eller Kommune eller indirekte Støtte, f. Eks. ved, at Institutionen af Staten er anerkendt i en eller anden Henseende, eller ved, at en Kommune afgiver Garanti for Forrentningen og Tilbagebetalingen af det til vedkommende Arbejdes Gennemførelse fornødne Laan.

Der er intet til Hinder for at yde Tilskud til et Arbejde, der udgør *en Del* af et større samlet Arbejde, selv om den øvrige Del af det samlede Arbejde ikke opfylder Betingelserne for at henføres under Loven.

Et Arbejde kan endvidere godkendes, selv om det udføres *ved private Arbejdsgiveres — Entreprenørers — Mellemkomst,* men vedkommende Arbejdsgiver maa da kontraktlig forpligtes til at overholde de Bestemmelser og de Arbejdsvilkaar, som maatte blive godkendt for vedkommende Arbejde, derunder f. Eks. med Hensyn til Arbejdsløn, Kredsen af arbejdsløse, der kan antages til Beskæftigelse, det Antal Dage eller Timer pr. Dag, den enkelte Arbejder kan beskæftiges o. s. v. Naar Arbejdet udbydes i Licitation, maa følgelig de fornødne Bestemmelser herom indeholdes i Licitationsbetingelserne.

§ **13**. Som fremhævet foran er Hovedlinien for *Vederlagets Fastsættelse* den, at det skal blive fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men at det dog stadig skal være af Interesse for dem at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Dette Resultat skal opnaas paa den ene Side derigennem, at der skal ydes overenskomstmæssig Løn, paa den anden Side gennem en Nedsættelse af Arbejdstiden,

15 Juni. Nr. 206.

normalt med en Fjerdedel. Naar Loven tager sit Udgangspunkt i en Nedsættelse af Arbejdstiden med en Fjerdedel, bør en saadan Nedsættelse finde Sted, *naar begge de anførte Hensyn derigennem kan varetages.* Dersom Forholdene i et givet Tilfælde ligger saaledes, at Arbejdernes Interesse i at søge Beskæftigelse ved de frie Erhverv svækkes gennem en 36-Timers Uge paa overenskomstmæssig Løn, bør en yderligere Nedsættelse finde Sted, forsaavidt det ogsaa med en saadan Nedsættelse bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at blive beskæftiget ved paagældende Arbejde; i modsat Fald vil Arbejdet ikke kunne godkendes; ved Afgørelsen af, i hvilket Omfang Arbejdstiden skal nedsættes, maa det haves for Øje, at de ved paagældende Arbejde beskæftigede Arbejdere ikke indenfor samme Uge kan have Beskæftigelse og oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvis paa den anden Side det Hensyn, at Arbejderne skal have økonomisk Fordel af at deltage i Arbejdet fremfor at faa Understøttelse, maa føre til en mindre Nedsættelse, vil efter Omstændighederne en saadan mindre Nedsættelse kunne finde Sted, forsaavidt man ikke derigennem kommer til et saadant ugentligt Lønresultat, at Arbejdernes Interesse i at søge Arbejde i det frie Erhverv derved svækkes; som Omstændigheder, der kan tale for kun at foretage en mindre Nedsættelse, kan nævnes, at det drejer sig om Arbejder, ved hvilke der beskæftiges Familieforsørgere med større Forsørgerbyrder — ogsaa ud fra den Betragtning, at saadanne Arbejderes Bevægelsesfrihed i Henseende til at søge Arbejde udenfor deres Hjemegn naturligt er noget indskrænket.

Ifølge Lovens § 8, Stk. 1, skal der ydes Arbejderne den Løn, der i Henhold til gældende almindelig Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde, eller, hvis saadan Overenskomst ikke findes, Løn efter Særoverenskomst. Forsaavidt der mellem Parterne (d. v. s. den, der direkte iværksætter Arbejdet, eventuelt en Entreprenør, og den Arbejderorganisation, under hvilken Arbejdet naturligt henhører) foreligger en Overenskomst for Arbejder af tilsvarende Art, vil Lønnen være at fastsætte i

15 Juni. Nr. 206.

Henhold til denne Overenskomst, uanset om Overenskomsten gælder for en Flerhed af Arbejdsgivere, eller Overenskomsten kun har Gyldighed for den paagældende Arbejdsgivers *almindelige Arbejder.*

Saafremt Parterne ikke er bundet af Overenskomst for tilsvarende Arbejde, vil Lønnen — naar der for saadant Arbejde gælder almindelig Landsoverenskomst eller Overenskomst for den paagældende Landsdel — være at fastsætte i Overensstemmelse hermed. I modsat Fald maa Lønnen fastsættes i Særoverenskomst mellem Parterne for det paagældende Arbejde.

Ved Godkendelsen af disse Arbejder vil det blive krævet, at der i videst muligt Omfang arbejdes paa Akkord.

Saafremt de beskæftigede samtidig med Deltagelse i Foranstaltningen har andet Arbejde, skal Indtægten herved — uden Hensyn til dennes Størrelse — anmeldes til Ledelsen. Ogsaa eventuelle øvrige Indtægter under Deltagelsen skal anmeldes. Indtægten vil være at omsætte i Normal-Dagløn, hvorefter Arbejdstiden skal nedsættes med en Dag for hver Gang, Indtægten udgør et til Normal-Daglønnen svarende Beløb.

§ **14**. Da der efter Loven skal ydes Løn efter gældende Overenskomst, og da Loven indeholder udtrykkelig Bestemmelse om Arbejdstidens Nedsættelse, kan arbejdsløse, der henvises til Arbejde efter Loven, *ikke med Rette vægre sig ved at overtage Arbejdet under Henvisning til Arbejdsvilkaarene.* En saadan Arbejdsvægring vil saaledes medføre, at den paagældende ikke blot vil være afskaaret fra at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, men at han ej heller kan betragtes som trængende i Forsorgslovens Forstand, hvorfor vedkommende sociale Udvalg skal afvise hans Begæring om offentlig Understøttelse, jfr. nærmere Socialministeriets Cirkulære af 27. Marts 1934, Afsnit II. A. Det samme gælder Deltagere, der bortvises fra en Foranstaltning som Følge af, at de ved deres Optræden viser sig uskikket til fortsat Deltagelse.

I Forhold til Arbejdsløshedsforsikringen vil Arbejde efter denne Lov være at betragte som Arbejde paa nedsat Arbejdstid, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, Nr. 11.

15 Juni. Nr. 206.

§ **15**. De ved de omhandlede Arbejder beskæftigede skal, saa længe Arbejdet varer, staa tilmeldt den offentlige Arbejdsanvisning som ledige, saaledes at der til enhver Tid kan anvises dem andet Arbejde. Det vil blive tilstræbt at skabe et saadant Samarbejde imellem den offentlige Arbejdsanvisning og Ledelsen af de enkelte Arbejder, at de beskæftigede, og da fortrinsvis de særligt egnede, saa hurtigt som muligt kan overgaa fra Beskæftigelse ved disse Foranstaltninger til almindeligt Arbejde. Det er derhos en Selvfølge, at Efterspørgsel af Arbejdskraft selv til mere sæsonpræget Arbejde, f. Eks. Høstarbejde, Roelugning m. v., i fornødent Omfang straks skal dækkes ved Anvisning af beskæftigede. Disse Synspunkter maa ogsaa tages i Betragtning ved Arbejdernes Planlæggelse.

§ **16**. Ved Foranstaltningerne maa — bortset fra det for Arbejdets Ledelse nødvendige Personale samt fra de ovenfor i § 7, Stk. 2, omhandlede Arbejdere — kun beskæftiges arbejdsløse, der henvises til Arbejdet fra den offentlige Arbejdsanvisning.

Personer, der ønsker at deltage i Foranstaltningerne, kan rette Anmodning herom til det offentlige Arbejdsanvisningskontor, indenfor hvis Omraade de er bosat.

Arbejdsanvisningskontorerne foretager Henvisningen i Overensstemmelse med de af Socialministeriet for hvert enkelt Arbejde fastsatte Regler. Der maa i givet Fald henvises arbejdsløse, der er udlært i eller til Stadighed har været beskæftiget ved andre Fag, og der kan ikke fra den iværksættende Kommunes eller Institutions Side fremsættes Krav om Henvisning af arbejdsløse med særligt Kendskab til det paagældende Arbejde. For hver enkelt Henvisning skal Kontoret udfylde en af Socialministeriet udfærdiget Blanket, indeholdende Oplysninger om paagældende arbejdsløses Forhold, hvilken Blanket straks indsendes til Socialministeriet.

Saafremt en Kommune eller Arbejdsløshedskasse maatte anse det for rimeligt, at Personer, der oppebærer eller har oppebaaret Understøttelse gennem vedkommende Kommune eller Arbejdsløshedskasse, henvises til Arbejde ved en efter

15 Juni. Nr. 206.

Loven godkendt Foranstaltning, kan der rettes Henvendelse derom til vedkommende Anvisningskontor, hvilken Henvendelse maa være ledsaget af nærmere Oplysning om paagældendes Forhold. Arbejdsanvisningen er derhos berettiget til hos Kommunerne og Arbejdsløshedskasserne at kræve Oplysning om Personer, som maa anses for egnet til Beskæftigelse ved Foranstaltningerne. Oplysningerne skal afgives paa de fornævnte Blanketter.

Det paahviler den, der iværksætter et Arbejde, at holde Anvisningen underrettet om, hvorvidt — og, i bekræftende Fald, i hvilket Omfang og til hvilke Tider — der er Brug for Arbejdskraft paa de forskellige Arbejdssteder. Saafremt nogen Arbejder undlader at give Møde, bortgaar eller bortvises fra Foranstaltningen, skal Underretning herom straks gives Arbejdsanvisningen, der snarest tilstiller saavel vedkommende Arbejdsløshedskasse som vedkommende sociale Udvalg Meddelelse om Forholdet.

Socialministeriet fører Kontrol med stedfundne Henvisninger og kan, hvor det findes paakrævet, omgøre disse. Ministeriet kan derhos fastsætte Varigheden af den enkeltes Deltagelse i Foranstaltningen, ligesom Ministeriet, hvor Forholdene taler derfor, kan ændre de ved en Godkendelse fastsatte Regler med Hensyn til Kredsen af de beskæftigede.

§ 17. Andragender om Godkendelse af de under Afsnit I og II omhandlede Arbejder skal indeholde følgende Oplysninger:

a) En nærmere Beskrivelse af vedkommende Arbejde, herunder fornøden Angivelse af den almene Interesse eller samfundsmæssige Betydning, Arbejdet skønnes at have, samt saa fyldige Oplysninger som muligt til Godtgørelse af, *at* Arbejdet iværksættes for at afhjælpe Arbejdsløsheden, og *at* det ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet iværksat.

b) Angivelse af Tidspunktet for Arbejdets Paabegyndelse og af dets anslaaede Varighed, herunder Redegørelse for, at det valgte Tidspunkt giver de største Muligheder for Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

c) Angivelse af de Institutioner eller Personer, som det udførte Arbejde skal komme til gode, herunder Oplysning om, hvorvidt de paagældende skal eller kan yde noget økonomisk Vederlag, samt om, hvorvidt der ydes eller søges Tilskud fra anden Side til Arbejdet. 15 Juni. Nr. 206.

d) Overslag over de samlede Udgifter med særlig Angivelse af Udgiften til Arbejdsløn; endvidere Oplysning om det beregnede Antal Normalarbejdsdage.

e) Oplysninger om Lønvilkaar, herunder i hvilket Omfang Arbejdet agtes udført i Akkord. Endvidere Oplysning om Arbejdstid og de øvrige Beskæftigelsesvilkaar for Arbejdet.

f) Saa fyldige Oplysninger som muligt om Antallet af arbejdsløse indenfor den eller de Kommuner, i hvilke Arbejdet skal udføres, herunder særligt om Antallet af langvarigt arbejdsløse (Arbejdere, der ikke har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder i Løbet af de sidste 2 Aar) og af arbejdsløse under 22 Aar.

g) Oplysninger om, hvorvidt der ønskes fastsat særlige Bestemmelser med Hensyn til Kredsen af arbejdsløse, der kan faa Beskæftigelse ved det paagældende Arbejde, herunder om, i hvilket Omfang der agtes antaget langvarigt arbejdsløse eller arbejdsløse under 22 Aar.

h) For Vejarbejders Vedkommende vil der samtidig med Andragendet være at indsende et Generalstabskort 1 : 20 000, hvorpaa Vejarbejdet er angivet med rødt, samt et Tværprofil af den projekterede Vej, tillige med Oplysning om, hvorvidt der tidligere er søgt om Tilskud af Vejfondene til det paagældende Vejarbejde.

Andragenderne indsendes til Socialministeriet, Adr. Slotsholmsgade 6, og skal saa vidt muligt være udfærdiget paa Skemaer, der udleveres paa de offentlige Arbejdsanvisningskontorer.

§ 18. Umiddelbart efter hver Maaneds Udløb paahviler det Ledelsen af Foranstaltningerne at indsende Indberetning til Socialministeriet om Virksomheden i den forløbne Maaned paa en af Socialministeriet godkendt Formular. Indberet-

15 Juni. Nr. 206. ningen skal indeholde Oplysning om Afgang og Tilgang i Arbejdsstyrken og om Størrelsen af den udbetalte Arbejdsløn. Ved Foranstaltningernes Afslutning indsendes fuldstændigt Regnskab og Beretning. Foranstaltningerne er i øvrigt undergivet Socialministeriets Kontrol og Tilsyn, og Ministeriet kan fordre sig enhver Oplysning forelagt.

§ **19**. Tilskuddet til Foranstaltningerne vil i Almindelighed blive udbetalt maanedvis bagud — efter Modtagelsen af den i § 18 omhandlede Indberetning.

§ **20**. Den Del af Amts- og Sognekommunernes Udgifter til godkendte Vejarbejder, der dækkes af Tilskuddet, kan ikke medregnes blandt de regnskabsmæssige Vejudgifter, i Forhold til hvilke Andelene i de almindelige Motorafgifter, forsaavidt angaar de nævnte Kommuner, beregnes.

Nr. 206. Lov-Tid. A. 1306—14.

18 Juni. Nr. 207. **Justitsmin. Bekendtgørelse om Udvidelse af Kørselen med Motorkøretøjer paa Strandvejen.**

I Medfør af § 28 i Lovbekendtgørelse Nr. 131 af 14. April 1932 gives der herved § 68, Afsnit 1, Stk. 1, i Bekendtgørelse Nr. 192 af 30. Juni 1932 om Motorkøretøjer følgende Affattelse:

»1. *Motorvogne.* I Tiden fra Kl. 14 til Kl. 24 paa Søn- og Helligdage i Tidsrummet fra den 15. Maj til den 31. August, begge Dage medregnet, samt paa Grundlovsdagen er Kørsel paa Strækningen fra Traverbanevej til Bellevuevej forbudt.«

Nr. 207. Lov-Tid. A. 1315.

23 Juni. Nr. 216. **Undervisningsmin. Bekendtgørelse om Statstilskud til private Efterskoler.**

Undervisningsministeren fastsætter herved følgende Bestemmelser vedrørende Gennemførelsen af Lov Nr. 191 af 11. Maj 1935 om Statstilskud til private Efterskoler, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 154 af 7. Maj 1937:

§ **1**. Ved en privat Efterskole forstaas i den heromhandlede Lov en Skole, der til Elever ude over den under-

visningspligtige Alder giver en Undervisning, der ikke er anlagt paa at forberede til nogen Eksamen, og som omfatter enten et Vinterkursus paa ikke under 5 Maaneder eller et Sommerkursus paa ikke under 3 Maaneder eller begge Dele. 23 Juni. Nr. 216.

§ 2. For at en privat Efterskole kan faa Tilskud efter den heromhandlede Lov, kræves det:

1) at Skolen underkaster sig et af Undervisningsministeren nærmere fastsat Tilsyn,

2) at Skolens Undervisning og øvrige Forhold af dette Tilsyn findes at være tilfredsstillende,

3) at Skolen modtager Tilskud enten af Amtet eller Kommunen; dette Tilskud kan dog med Undervisningsministerens Samtykke erstattes af andre lokale Tilskud eller Kravet herom frafaldes,

4) at Skolen i det forløbne Kursusaar har gennemført mindst eet Kursus af Varighed som angivet i § 1,

5) at mindst 10 Elever, der ved Kursusets Begyndelse er ude over den undervisningspligtige Alder, har gennemgaaet hele det paagældende Kursus,

6) at mindst $^3/_4$ af Skolens Elever ved Kursusets Begyndelse er under 18 Aar,

7) at Undervisningen har omfattet mindst 30 ugentlige Timer.

§ 3. Tilsynet med de heromhandlede Skoler føres af Ministeriets Konsulent i Sager vedrørende Folkeskolen dels personligt, dels gennem Medhjælpere, der dertil beskikkes af Undervisningsministeren. Den tilsynsførende er berettiget til at fordre sig alle Oplysninger vedrørende Skolen og dens Virksomhed meddelt og har Ret til at overvære Undervisningen i det Omfang, han maatte finde passende.

§ 4. Tilskuddet bestaar af:

a) et Grundtilskud, beregnet efter et Beløb af 100 Kr. for hver Maaned, Skolen i det forløbne Kursusaar har været i Virksomhed,

b) et Elevtilskud, beregnet efter et Beløb af 7 Kr. pr. Maaned for hver Elev, der ved Kursusets Begyndelse er ude

23 Juni. Nr. 216. over den undervisningspligtige Alder, og som har gennemgaaet hele det paagældende Kursus.

De under a) og b) nævnte Tilskud beregnes paa Grundlag af Forholdene i det forløbne Kursusaar. Kursusaaret regnes fra 1. November til 31. Oktober.

Endvidere fordeles der hvert Aar efter Ministerens Skøn til Skolerne et paa de aarlige Finanslove nærmere fastsat Beløb som Hjælp til Anskaffelse af Undervisningsmidler.

§ **5**. Folkehøjskoler, Landbrugsskoler og Husholdningsskoler kan ikke faa Understøttelse efter den heromhandlede Lov til den Del af deres Virksomhed, som støttes efter henholdsvis Lov Nr. 137 af 29. April 1913 om Statstilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler og Lov Nr. 113 af 31. Marts 1931 om Statstilskud til Husholdningsskoler.

Drives en privat *Efterskole* sammen med en Folkehøjskole, en Landbrugsskole eller en Husholdningsskole, saaledes at Eleverne paa de to Skoler i et vist Omfang undervises sammen, ydes der kun Tilskud til Efterskolen efter den heromhandlede Lov, forsaavidt Efterskolens Elever har haft mindst 30 ugentlige Timers Undervisning, i hvilken Højskolens, Landbrugsskolens eller Husholdningsskolens Elever ikke har deltaget, jfr. § 2. Ved Ansøgning om Tilskud til Efterskolen maa der gives Oplysning om, hvor mange ugentlige Timer Skolen har haft ialt, og hvor mange af disse Timer den har haft fælles med Højskolen, Landbrugsskolen eller Husholdningsskolen.

Modtager en privat *Efterskole* tillige Tilskud som Folkehøjskole, Landbrugsskole eller Husholdningsskole, kan der ikke beregnes Tilskud efter Reglerne i § 4 for nogen Elev, der medregnes i Aarselevtallet for Folkehøjskolen, Landbrugsskolen eller Husholdningsskolen.

§ **6**. Andragende om de i § 4 nævnte Tilskud indsendes inden hvert Aars 15. September til Undervisningsministeriet paa et særligt Skema, der udleveres ved Henvendelse til Ministeriets 1ste Departement.

Med Andragendet skal følge en Fortegnelse over samtlige Skolens Elever i det forløbne Kursusaar ved Kursusets Begyndelse med Oplysning om Elevernes Fødselsdag og Fødsels-

aar samt med Angivelse af, om Eleverne har gennemgaaet hele det paagældende Kursus. For Elever, der ved Kursusets Begyndelse endnu ikke er fyldt 14 Aar, maa der foreligge en udtrykkelig Erklæring fra Skolens Forstander om, at de med Rette er udskrevet af Folkeskolen som værende ude over den undervisningspligtige Alder. 23 Juni. Nr. 216.

§ 7. Til Understøttelse af ubemidlede Elever paa de private Efterskoler, der modtager Tilskud efter Bestemmelserne i den heromhandlede Lov, fordeler Undervisningsministeren aarlig et samlet Beløb, svarende til maanedlig 15 Kr. for hver Elev ude over den undervisningspligtige Alder.

Berettigede til at modtage statsunderstøttede Elever er private Efterskoler, som enten har modtaget Statstilskud for det forløbne Kursusaar, eller som efter at have afholdt et Kursus i det løbende Kursusaar godtgør, at Skolen opfylder Betingelserne for at modtage Statstilskud for dette Kursusaar.

Ansøgning om Understøttelse til Ophold paa en privat Efterskole skrives paa Skema, der faas udleveret fra Undervisningsministeriets 1ste Departement og indgives til Forstanderen for den Skole, paa hvilken Ansøgeren er optaget. Ansøgningen skal være paategnet af Sogneraadsformanden paa Ansøgerens Hjemsted med særlig Bekræftelse af Rigtigheden af Ansøgerens og dennes Forældres økonomiske Forhold. Skolens Forstander indsender Ansøgningerne samlet til Ministeriet inden hvert Aars 10. November for Elever paa Vinterkursus og inden hvert Aars 10. Maj for Elever paa Sommerkursus. Ansøgningerne maa være ledsaget af en samlet Indstilling fra Skolens Forstander, i hvilken denne opfører Eleverne i den Rækkefølge, hvori de efter hans Skøn bør komme i Betragtning, og af en Meddelelse dels om vedkommende Kursus' Varighed (Antal Maaneder), dels om det samlede Antal Elever *ude over den undervisningspligtige Alder*, der ved Kursusets Begyndelse er optaget paa det paagældende Kursus; hertil benyttes et Skema, der udleveres fra Ministeriets 1ste Departement. Understøttelse gives kun under Forudsætning af, at den paagældende Elev gennem-

23 Juni. Nr. 216. gaar hele det paagældende Kursus, og tildeles kun Elever, der ved Kursusets Begyndelse er ude over den undervisningspligtige Alder.

§ 8. Understøttelse til ubemidlede sønderjyske Elevers Uddannelse ydes som hidtil gennem Sønderjysk Skoleforening. Det fornødne Beløb hertil stilles til Raadighed for Foreningen af det samlede Understøttelsesbeløb efter Undervisningsministeriets nærmere Bestemmelse.

Nr. 216. Lov-Tid. A. 1336—38.

25 Juni. Nr. 222. **Tillæg til Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 28. December 1935 vedrørende Bekæmpelse af smitsom Kyllingediarrhoe (Hønsetyfus) og smitsom Hønselammelse i Rugerier og dertil knyttede Hønsehold.**

I Medfør af § 10 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, jfr. § 1 i Lov Nr. 188 af 1. Maj 1923 om Tillæg til denne Lov, fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelse.

§ 1. De i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 28. December 1935 vedrørende Bekæmpelse af smitsom Kyllingediarrhoe (Hønsetyfus) og smitsom Hønselammelse i Rugerier og dertil knyttede Hønsehold fastsatte Bestemmelser for Rugerier gælder, selv om de udrugede Kyllinger ikke afhændes som daggamle, men i en Alder af mindre end 6 Maaneder.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 222. Lov-Tid. A. 1354.

25 Juni. Nr. 224. **Landbrugsmin. Bekendtgørelse angaaende Indførsel af Pelsdyr, Harer og Kaniner.**

I Medfør af Lov Nr. 349 af 23. December 1935 angaaende Indførsel af forskellige Dyrearter fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. 1. Indførsel saavel som Salg af *Bisamrotter* og *Bæverrotter* (Nutria) er forbudt.

2. Enhver, der her i Landet maatte være i Besiddelse af Bisamrotter eller Bæverrotter, skal snarest muligt anmelde dette til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri. 25 Juni. Nr. 224.

§ **2**. 1. Indførsel og Transitering af saavel levende som af dræbte *Harer* samt af *tamme og vilde Kaniner* er forbudt.

2. Enhver Ejendomsbesidder, paa hvis Omraade der maatte forefindes fritlevende Vildkaniner, skal snarest muligt gennem vedkommende Politimester anmelde dette til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri. Flytning af Vildkaniner til andre Lokaliteter her i Landet er forbudt.

§ **3**. Indførsel af *Ræve* af enhver Art, *Vaskebjørne*, *Skunks* (Stinkdyr), *Sølvgrævlinge*, *Opossum*, *Maare*, derunder *Nerz* (Minks), *Zobel* og *Ildere* samt *andre kødædende Pelsdyr* er kun tilladt, naar dertil af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri paa nærmere Betingelser meddelt Tilladelse foreligger.

§ **4**. 1. Indførsel af de i § 3 nævnte Dyr maa kun finde Sted over København, Helsingør, Esbjerg, Frederikshavn, Padborg eller Gedser. Dyrene skal være anbragt i tilstrækkeligt solide og sikkert lukkede Kasser eller Bure.

2. *Forsendelse fra Indførselsstedet skal ske direkte uden Omladning til en af vedkommende Politimester forud godkendt Indhegning.*

3. Enhver, der er i Besiddelse af de heromhandlede Dyr, skal anmelde dette til vedkommende Politimester, der skal godkende de Gaarde, Bure og Indhegninger, hvori Dyrene anbringes. Salg af Dyrene og af disses Afkom maa her i Landet kun finde Sted, naar Sælgeren derom har underrettet Politimesteren i den Politikreds, hvortil Dyrene skal føres, og denne har godkendt de Gaarde, Bure og Indhegninger, hvori Køberen vil anbringe Dyrene.

§ **5**. Udbrud af smitsom Sygdom eller Mistanke om, at der er udbrudt smitsom Sygdom blandt de indførte Dyr, skal uopholdelig anmeldes til en Dyrlæge.

25 Juni. Nr. 224.

§ **6**. Transitering af de i § 3 i denne Bekendtgørelse omhandlede Dyr er tilladt paa gennemgaaende Fragtbrev.

§ **7**. Overførsel fra den øvrige Del af Landet til Bornholm af de i § 3 omhandlede Dyrearter er kun tilladt, naar dertil af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri paa nærmere Betingelser meddelt Tilladelse foreligger.

§ **8**. 1. De i Cirkulære herfra af Dags Dato til samtlige Politimestre indeholdte Bestemmelser om Beskaffenheden af de for Pelsdyr bestemte Gaarde, Bure og Indhegninger skal ogsaa bringes til Anvendelse overfor indenlandske Pelsdyr, der fra den øvrige Del af Landet maatte være overført til Bornholm.

2. Videresalg af Pelsdyr med Undtagelse af Sølvræve maa ikke finde Sted paa Bornholm.

§ **9**. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og samtidig ophæves Bekendtgørelse herfra af 31. Marts 1931 angaaende Indførsel af Pelsdyr og Harer med Tillæg af 30. December 1932 samt Bekendtgørelse herfra af 18. Oktober 1932 angaaende Indførsel af Vildkaniner.

Nr. 224. Lov-Tid. A. 1357—58.

25 Juni. Nr. 225.

Bekendtgørelse om Ændring i den af Socialministeriet under 1. April 1931 udstedte Bekendtgørelse om Fritagelse for og Lempelser i Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden.

§ **1**. I Medfør af § 2 i Lov Nr. 544 af 4. Oktober 1919, jfr. Lov Nr. 121 af 4. April 1932, om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden, fastsætter Socialministeriet herved følgende Tilføjelse til § 1, Afsnit J, efter Stk. 3 i Socialministeriets Bekendtgørelse Nr. 114 af 1. April 1931 saaledes som denne er ændret ved Socialministeriets Bekendtgørelse Nr. 13 af 18. Januar 1933:

Saafremt en Beholders Gasforbrug pr. Time ikke kan overskride 4 Gange Beholderens Rumindhold, skal dette

ikke være begrænset som ovenfor angivet, og Beholderens Sikkerhedsventil behøver i saa Fald kun at have den fornødne Lysaabning til at hindre, at Vandets Varmeudvidelse frembringer højere Tryk i Beholderen end 6 atm. 25 Juni. Nr. 225.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 225. Lov-Tid. A. 1359.

Statsmin. Cirk. til Naturfredningsnævnene. 26 Juni. Nr. 120.

I Forbindelse med Ministeriets Cirkulære af 9. d. M. til Naturfredsningnævnene skal man herved meddele følgende:

De Registre, som ifølge Bestemmelsen i § 29 i Lov Nr. 140 af 7. Maj 1937 vil være at føre af Fredningsnævnene, skal indrettes i Overensstemmelse med omstaaende Skema.

Registret, der vil være at føre kronologisk, skal omfatte enhver af Nævnet afsagt Kendelse og ethvert Forlig, tilført Fredningsnævnets Protokol, saavel ældre som herefter tilkommende.

Af Hensyn til det Centralregister, som skal føres af Statsministeriet, vil der til dette være at indsende Afskrift af enhver Kendelse og af ethvert Forlig, som er afsagt eller indgaaet senere, end hvad der omfattes af vedkommende Nævns Indberetning til Statsministeriet i Henhold til Ministeriets Skrivelse af 9. Marts 1936.

Om enhver Ophævelse af en Kendelse eller af et Forlig vil ligeledes være at indsende Indberetning til Statsministeriet.

For Kontrollens Skyld vil der endvidere straks efter Udgangen af hvert Aar til Ministeriet være at indsende en Oversigt over alle i det forløbne Aar afsagte Kendelser og indgaaede Forlig samt Ophævelser af saadanne.

Registret vil, om ønskes, kunne leveres gennem Statsministeriet, naar Rekvisition snarest muligt indsendes hertil med Opgivelse af, hvor mange Sider det skal indeholde.

Nr. 120. Min.-Tid. A. 184.

26 Juni.
Nr. 120.

Register

over

Kendelser, afsagt af Fredningsnævnet for.....
Amtraadskreds og Forlig tilført Fredningsnævnets Protokol.

Det frededes Beliggenhed og Matr. Nr.	Kendelsens eller Forligets væsentlige Indhold	Kendelsens eller Forligets Dato	Overfredningsnævns Kendelse	Indhold af Overfredningsnævnets Kendelse

Justitsmin. Bekendtgørelse om Meddelelse af Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse af Børn. 28 Juni. Nr. 226.

I Medfør af § 1 i Lov Nr. 63 af 1. April 1914 om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn har Justitsministeriet meddelt Forstanderinde for Kerteminde Spædbørnehjem Magdalene Therese Caspersen Tilladelse til at medvirke ved Anbringelse i Pleje og ved Adoption af Børn under 14 Aar.

Justitsministeriet har derhos fritaget den paagældende for at iagttage Forskrifterne i Anordning af 20. Juni 1914 om Regler for Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn.

Nr. 226. Lov-Tid. A. 1359.

Bekendtgørelse af Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. 28 Juni. Nr. 229.

I Medfør af den Bemyndigelse, som er givet Ministeren for Landbrug og Fiskeri ved § 5, Stk. 2, i Lov Nr. 143 af 7. Maj 1937 om Tillæg til Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m., bekendtgøres herved sidstnævnte Lov med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af Lov Nr. 222 af 10. April 1926, Lov Nr. 111 af 31. Marts 1930 samt Lov Nr. 143 af 7. Maj 1937, som

Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

Margarine.

§ **1**. Ved »Margarine« forstaas i denne Lov ethvert smørlignende Fabrikat af hvilken som helst Oprindelse, Blanding og Sammensætning, naar deri indgaar Fedtstof, der ikke er fremstillet af Mælk, og som indeholder Vædskedraaber eller Caseïn eller andre Stoffer, der er egnet til at bibringe Fabrikatet Smørrets Egenskaber.

§ **2**. 1. Enhver, der vil tilvirke Margarine til Salg eller Fordeling, skal derom gøre skriftlig Anmeldelse til Politiet, der paa Anmelderens Bekostning lader Anmeldelsen offentliggøre i »Statstidende«. Enhver, som tilvirker Margarine, skal føre Bog over Tilvirkningen og Forhandlingen eller Fordelin-

28 Juni. Nr. 229.

gen samt lade det færdige Produkt anbringe og udlevere i Beholdere, der skal have en fra de sædvanlige Smørfustager væsentlig afvigende Form og være mærket med Ordet »Margarine«, Fabrikantens Navn eller Firma samt Navnet paa Tilvirkningsstedet, alt efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift. Saafremt Margarine anbringes i Beholderne i særlig Pakning, gælder for denne tilsvarende Regler med Hensyn til Form og Mærkning. Margarine maa ikke tilvirkes under noget andet Navn.

2. For Margarine, der indføres fra Udlandet, saavel som ogsaa for den saaledes indførte og derefter omæltede Margarine gælder tilsvarende Regler for Form og Mærkning af Beholdere og Pakninger, dog at disse tillige skal mærkes med Ordet »udenlandsk« eller med det Tillægsord, som angiver Oprindelseslandet, efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift.

§ **3**. 1. Enhver, der forhandler eller fordeler Margarine — saavel en gros som en detail —, skal holde Varen anbragt i den i § 2 omhandlede Emballage.

2. Hvis Margarinen ikke udleveres i denne Emballage, skal den udleveres indpakket i Papir, mærket med Ordet »Margarine«, Fabrikantens Navn eller Firma og Navnet paa Tilvirkningsstedet. Papiret skal anbringes umiddelbart om Margarinen. Forsaavidt Margarinen er indført fra Udlandet, skal Papiret tillige være mærket med Ordet »udenlandsk« eller med det Tillægsord, som angiver Oprindelseslandet, alt efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift, og Margarinen skal ved Detailsalg eller dertil svarende Fordeling være forsynet med et for Køberen (Modtageren) iøjnefaldende Skilt, der er mærket paa samme Maade.

§ **4**. 1. Margarine skal ved Falbydelse, Forhandling, Fordeling, Avertering og Reklamering af enhver Art benævnes som »Margarine«. Som Tillægsbetegnelse maa kun benyttes Fabrikantens Navn eller Firma, Navnet paa Tilvirkningsstedet samt Ordene Prima, Sekunda, Ekstra, Fineste, Fin, et enkelt Bogstav og Sammenstillinger af samme Bog-

stav samt Tal. Ordet »Margarine« skal paa tydelig og iøjnefaldende Maade anbringes umiddelbart før eller efter Tillægsbetegnelsen og med Bogstaver, der er mindst halvt saa store som de til Tillægsbetegnelsen anvendte Bogstaver. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan meddele Tilladelse til Benyttelse af andre — skriftlige eller billedlige — Tillægsbetegnelser eller Tilføjelser, som dog ikke maa være hentet fra Mejeri- eller Landbrug. 28 Juni. Nr. 229.

2. Ved en hvilken som helst Art af Avertering og Reklamering for Margarine er det forbudt at benytte Ordene »Mælk«, »Fløde«, »Smør«, »Mejeri« eller andre fra Mejeri- eller Landbrug hentede Betegnelser eller Gengivelser af disse Ord eller Betegnelser paa fremmede Sprog samt Ord, hvori de nævnte Ord eller Betegnelser eller Gengivelser deraf paa fremmede Sprog indgaar som Led.

3. Handel med Margarine paa Torv, fra Skib eller fra ambulant Udsalg er forbudt.

§ 5. 1. Margarine maa hverken her i Landet forsendes, her fra Landet udføres eller her til Landet indføres i andre Beholdere end de foreskrevne Margarinebeholdere, jfr. § 2. Dog er det tilladt indenfor Landets Grænser at forsende Partier paa under 5 kg indpakket i Papir, mærket paa lignende Maade som anført i § 3, efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift.

2. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan, hvis han finder det nødvendigt af Hensyn til Smørudførselen, forbyde Udførsel af Margarine her fra Landet samt fastsætte særlige Bestemmelser for Transitering af Margarine eller helt forbyde Transitering. Salg af Margarine til Skibsproviantering kan dog ikke medtages under et Forbud mod Udførsel af Margarine.

§ 6. Enhver, der indfører, udfører, forhandler, fordeler eller fra Konsignationslager udleverer Margarine, skal skriftlig anmelde saadan Virksomhed for Politiet med nøjagtig Angivelse af, paa hvilket Sted Virksomheden agtes drevet. Flytning af Virksomheden skal ligeledes skriftlig anmeldes for

28 Juni. Nr. 229.

Politiet. Politiet har at føre Register over alle Anmeldelser. Over Indførsel, Udførsel, Forhandling og Fordeling af Margarine samt over Udlevering af Margarine fra Oplag eller Konsignationslagre skal der føres Bog efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift. Over Salg og Fordeling af Margarine i Partier paa 10 kg eller derunder til private Forbrugere skal der dog ikke føres Bog.

§ 7. 1. Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, forhandle eller fordele Margarine, hvis Indhold af Smørfedt overstiger 3 pCt. Der maa ikke tilføres Margarine, der tilvirkes her i Landet, Smørfedt paa anden Maade end ved, at de til Margarinens Fremstilling anvendte Raastoffer kærnes i (emulgeres med) eller paa anden Maade iblandes Mælk eller Fløde. Det er forbudt at omælte fra Udlandet indført Margarine med Tilsætning af Smør, Fløde eller Mælk.

2. Enhver, der forhandler eller fordeler Margarine — saavel en gros som en detail —, maa ikke i de til Virksomheden hørende Lokaler eller andetsteds, hvorfra der udleveres eller udsendes Margarine, foretage eller tillade andre at foretage nogen som helst Blanding af Margarine og Smør, og saadanne Blandinger maa heller ikke forefindes paa nævnte Steder.

§ 8. Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, forhandle eller fordele Margarine, som indeholder mere end 16 pCt. Vand, eller hvis Indhold af Fedtstoffer er mindre end 80 pCt.

§ 9. Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, forhandle eller fordele Margarine, som indeholder Voksarter eller Kulbrinter (Parafin, Vaselin, Ceresin og lignende Stoffer), eller som indeholder andre Konserveringsstoffer end Kogsalt, eller som er farvet med Tjærefarvestoffer. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan dog meddele Tilladelse til, at der tilsættes Margarine, der udføres her fra Landet, Konserveringsstoffer i det Omfang, som er tilladt i de Lande, hvortil Margarinen udføres. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan

udstede Forbud mod, at der i Margarine indeholdes Stoffer, der efter hans Skøn kan være sundhedsfarlige. 28 Juni. Nr. 229.

§ **10**. 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen paabyde, at Margarine, der her i Landet tilvirkes, falbydes, forhandles eller fordeles, saavel som Margarine, der indføres her til Landet til Forhandling eller Fordeling, skal opfylde de af ham fastsatte Betingelser med Hensyn til Vitaminvirkning, ligesom han kan paabyde, at der til Opnaaelse af nævnte Vitaminvirkning kun maa anvendes de af ham godkendte Præparater, Stoffer og Blandinger i de af ham fastsatte Mængder.

2. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan fastsætte Bestemmelser til Kontrol med Overholdelsen af de af ham i Henhold til Stk. 1 givne Forskrifter samt forbyde Indførsel af Margarine her til Landet, forsaavidt han skønner, at fornøden Kontrol med denne ikke kan gennemføres paa betryggende Maade.

3. Udgifter, der foranlediges ved Anmodning om Godkendelse af de i Stk. 1 nævnte Præparater, Stoffer og Blandinger, skal afholdes af vedkommende Fabrikant eller Importør, og denne skal, forinden Undersøgelserne paabegyndes, stille et af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsat Depositum. Udgifterne til Kontrollen med de godkendte Præparater m. m. skal afholdes af Fabrikanterne og Importørerne af disse gennem en dem i Forhold til leverede eller indførte Antal Vitamin-Enheder paalignet Afgift, og Udgifterne til Kontrollen med Margarinens Vitaminvirkning skal afholdes af Fabrikanterne og Importørerne af Margarine gennem en dem i Forhold til tilvirkede eller indførte Kvanta Margarine paalignet Afgift. Størrelsen af de fornævnte Afgifter fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri, og Afgifterne vil i Tilfælde af manglende Betaling kunne inddrives ved Udpantning.

4. Enhver Avertering eller Reklamering med eller Angivelse af Margarinens Vitaminvirkning er forbudt, dog kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri foreskrive en Angivelse paa Emballagen af Margarinens Vitaminvirkning.

28 Juni. Nr. 229.

Margarineost.

§ **11**. 1. Ved »Margarineost« forstaas i denne Lov ethvert Ostefabrikat — saavel det færdige Produkt som Ostemasse —, hvori indgaar Fedtstof, der ikke er fremstillet af Mælk.

2. Margarineost, der tilvirkes til Salg eller Fordeling, skal mærkes med Ordet »Margarineost« samt Fabrikantens Navn eller Firma eller andet af Ministeren for Landbrug og Fiskeri foreskrevet Identificeringsmærke.

3. Margarineost maa ikke indføres, udføres, forhandles, fordeles eller forsendes uden at være mærket paa den ovenanførte Maade. Benyttes Emballage, skal ogsaa denne være mærket som anført.

4. Udskaarne Stykker af Margarineost, der fremlægges til Salg eller Fordeling, skal være betegnet som »Margarineost«, og med samme Mærkning skal den Emballage, hvori saadanne Ostestykker udleveres eller udsendes, være forsynet.

5. De nærmere Regler for Mærkning af Margarineost og dennes Emballage foreskrives af Ministeren for Landbrug og Fiskeri, der endvidere, paa nærmere af ham fastsatte Betingelser, kan tillade, at den foreskrevne Mærkning af selve Margarineosten bortfalder, saafremt Osten efter sin Konsistens eller Størrelse ikke egner sig til den anførte Mærkning.

6. Der gives Modtageren af indført Margarineost Lejlighed til at foretage Mærkningen inden Varens Udlevering af Toldvæsenet.

§ **12**. 1. Ved Falbydelse, Forhandling, Fordeling, Avertering og Reklamering af enhver Art gælder for Margarineost tilsvarende Regler som for Margarine i § 4 anført. Enhver, der tilvirker, indfører, udfører, forhandler, fordeler eller fra Konsignationslager udleverer Margarineost, skal skriftlig anmelde saadan Virksomhed for Politiet med nøjagtig Angivelse af, paa hvilket Sted den agtes drevet. Flytning skal ligeledes skriftlig anmeldes for Politiet. Politiet har at føre Register over alle Anmeldelser. Over Tilvirkning, Indførsel og Udførsel af Margarineost skal der føres Bog efter Landbrugsministerens nærmere Forskrift. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan ligeledes paabyde, at der efter nærmere af ham

given Forskrift skal føres Bog over Forhandling og Fordeling af Margarineost samt over Udlevering af Margarineost fra Oplag eller Konsignationslagre. 28 Juni. Nr. 229.

2. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan forbyde Udførsel af Margarineost her fra Landet samt fastsætte særlige Bestemmelser for Transitering af Margarineost eller helt forbyde Transitering. Salg af Margarineost til Skibsproviantering kan dog ikke medtages under et Forbud mod Udførsel af Margarineost.

3. Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, forhandle eller fordele Margarineost, som indeholder andre Konserveringsstoffer end Kogsalt, eller som er farvet med Tjærefarvestoffer. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan udstede Forbud mod, at der i Margarineost indeholdes Stoffer, som efter hans Skøn kan være sundhedsfarlige.

Andre Fedtstoffer og Blandinger.

§ 13. 1. Fedtstoffer af hvilken som helst Oprindelse, Blanding og Sammensætning, som ikke er Smør eller Margarine, jfr. § 1, samt flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner) maa ikke tilvirkes, indføres, udføres, falbydes, forhandles eller fordeles under Navn af »Mælk«, »Fløde«, »Smør« eller »Margarine« eller Gengivelser af disse Ord paa fremmede Sprog eller under Navne, hvori disse Ord samt Ordet »Mejeri« eller Gengivelser deraf paa fremmede Sprog indgaar som Led. »Cacaosmør« kan dog falbydes, forhandles og fordeles under denne Benævnelse.

2. Tilvirkning, Indførsel, Udførsel, Forhandling eller Fordeling af Stoffer og Blandinger af hvilken som helst Oprindelse og Sammensætning, der ikke er Margarine, men dog er bestemt til eller egnet til at anvendes som Erstatningsmidler for Smør, Margarine, Svinefedt eller Talg, maa kun finde Sted efter dertil af Ministeren for Landbrug og Fiskeri meddelt Tilladelse og paa nærmere af ham fastsatte Betingelser. Ministeren for Landbrug og Fiskeri afgør, hvorvidt et Stof eller en Blanding falder ind under Bestemmelserne i denne Paragraf.

28 Juni. Nr. 229.

§ **14**. 1. For Fedtemulsioner af enhver Art, hvad enten de er bestemt eller egnet til Menneskeføde eller til Foderbrug, for Stoffer, der er fremkommet ved Inddampning eller Indtørring af Fedtemulsioner, eller som ved Opblanding med Vædske giver en Fedtemulsion, for Produkter, der er fremstillet ved Hjælp af saadanne Fedtemulsioner eller Stoffer, samt for Erstatningsmidler for Skummetmælk, Kærnemælk eller lignende kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsætte Bestemmelser, der svarer til de for Margarine i denne Lov fastsatte, eller som iøvrigt skønnes fornødne for at sikre, at de nævnte Varer ikke udgives for eller sælges som Mælk, Fløde eller i det hele taget som Mejeriprodukter eller heraf fremstillede Produkter.

2. Ministeren for Landbrug og Fiskeri bemyndiges til efter Indstilling og med Tilslutning af Industriraadet og De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at fastsætte de Betegnelser, hvorunder de heromhandlede Fedtemulsioner og Stoffer skal benævnes ved Falbydelse, Forhandling, Fordeling, Avertering og Reklamering af enhver Art, jfr. §§ 4, 1ste Punktum, og 18.

3. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan for de heromhandlede Fedtemulsioner m. m., forsaavidt de er bestemt eller egnet til Menneskeføde, fastsætte tilsvarende Bestemmelser vedrørende Vitaminvirkning m. m. som for Margarine fastsat.

Røbestoffer.

§ **15**. 1. Margarine og Margarineost skal indeholde et Røbestof, som ved kemisk Undersøgelse let lader sig paavise, og som ikke indvirker paa Margarinens eller Margarineostens Beskaffenhed og Farve. Flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner) skal ligeledes indeholde et ved kemisk Undersøgelse let paaviseligt Røbestof. De nærmere Regler herom fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

2. Margarine, Margarineost og flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner) maa ikke tilvirkes, indføres, udføres, forhandles eller fordeles, naar Varen ikke indeholder det paabudte Røbestof.

3. Stoffer af hvilken som helst Art og Oprindelse, der indeholder det paabudte Røbestof, maa ikke benyttes ved Fremstilling af Mejeriprodukter. 28 Juni. Nr. 229.

4. Det er forbudt at tilvirke, indføre, forhandle eller fordele Smørfarve, Ostefarve eller andre til Mejeriprodukter anvendelige Stoffer, der indeholder det paabudte Røbestof.

Tilsyn.

§ **16**. 1. Tilsyn med de Forhold, som falder ind under denne Lov, føres foruden af Politi og Toldvæsen af Statskontrollen med Smør og Æg m. m.

2. Meddelelse om de til Politiet i Henhold til §§ 2, 6, 12 og 14 skete Anmeldelser om Tilvirkning, Forhandling m. v. vil af Politiet uopholdelig være at tilstille vedkommende Inspektør.

3. Kontrollen har Adgang til ethvert Tilvirkningssted, hvor der fremstilles Margarine, Margarineost, flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner) eller de i § 13, Stk. 2, nævnte Blandinger, til ethvert Mejeri, til ethvert Lager, Oplag og Udsalg af Smør, Margarine, Ost, Margarineost, flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner) eller de i § 13, Stk. 2, nævnte Blandinger samt til ethvert Sted, hvorfra saadanne Varer fordeles, og har Ret til efter gangbar Pris at udtage Prøver samt til at efterse de i §§ 2, 6, 12 og 14 ommeldte Bøger, hvorhos der skal ydes Kontrollen al fornøden Oplysning og Bistand ved dens Eftersyn og Prøvetagning. Med ubestemte Mellemrum skal der udtages Prøver og foretages kemisk Undersøgelse af de udtagne Prøver, selv om der ikke haves nogen Mistanke om begaaet eller tilsigtet Lovovertrædelse. Emballerede Varer anses altid for at være færdigtilvirkede. De nærmere Regler vedrørende Udtagningen og Undersøgelsen af Prøverne fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri. Uberettiget Vægring ved at tilstede Kontrollen Adgang til Varer og Bøger samt ved at udlevere Prøver og yde Oplysning og Bistand som nævnt anses med Bøder fra 100 Kr. til 500 Kr.

28 Juni. Nr. 229.

4. De i §§ 2, 6, 12 og 14 nævnte Bøger skal altid være til Stede i de paagældende Virksomheder i disses sædvanlige Arbejds- eller Forretningstid.

5. De kemiske og mikroskopiske Undersøgelser, som af Tilsynet anses for fornødne, skal saavidt muligt foretages ved et af Statens Laboratorier.

6. Kontrollens Virksomhed ordnes nærmere ved en af Ministeren for Landbrug og Fiskeri given Instruks.

7. De fornødne Beløb til Udtagelse af Prøver, kemiske Undersøgelser, Rejseudgifter for Kontrollen m. m. bevilges paa de aarlige Finanslove.

Almindelige Bestemmelser.

§ 17. 1. Margarine, Margarineost, flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner) og Fedtstoffer, som er anvendelige til Margarinetilvirkning, samt de i § 13, Stk. 2, nævnte Blandinger maa ikke findes i de til Mejerivirksomhed hørende Lokaler eller i Lokaler, hvor der omæltes Smør til Salg eller nedpakkes sammenkøbt Smør, eller hvor der samles Smør eller Ost til Udførsel, og ej heller i Lokaler, der staar i umiddelbar Forbindelse med Lokaler som de fornævnte.

2. Fra Ejendomme, hvor der tilvirkes Margarine, Margarineost eller flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner) til Salg eller Fordeling, eller fra Lokaler, der staar i umiddelbar Forbindelse med saadanne Ejendomme, maa der ikke forhandles eller fordeles, udleveres eller udsendes Mælk, Fløde, Smør, Ost eller andre Mejeriprodukter, og der maa ej heller i saadanne Ejendomme eller Lokaler indbringes eller tillades Indbringelse af Smør. Det er dog de paagældende Virksomheder tilladt at tilbagesende Mælk, som ved Modtagelsen viser sig utjenlig til Anvendelse, ligesom Ministeren for Landbrug og Fiskeri er bemyndiget til at tillade, at Fløde bringes ud af de paagældende Virksomheder.

3. Ved »umiddelbar Forbindelse« forstaas enhver Forbindelse, der er mulig, uden at aaben (ikke overdækket) Gaard, Vej eller Gade passeres, eller er tilvejebragt ved Transportindretninger, Rørledninger, Aabninger, Lemme eller

lignende, hvorigennem Stoffer, der er anvendelige til Margarinetilvirkning, kan føres. 28 Juni. Nr. 229.

§ **18**. Slutsedler, Konnossementer, Fragtbreve, Følgesedler, Manifester, Fakturaer, Regninger og lignende Dokumenter, som omhandler Margarine, Margarineost eller flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner), skal lyde paa henholdsvis »Margarine«, »Margarineost« og »Fedtemulsion«. Overtrædelser heraf straffes med Bøder, som, naar det paagældende Dokument er bestemt for Udlandet ikke maa være under 100 Kr. Bøderne rammer Udstederen, forsaavidt denne er de danske Love undergivet, ellers Adressaten, naar han har modtaget Varen uden at anmelde Sagen for Politiet.

§ **19**. Det er forbudt at tilvirke, indføre, udføre, falbyde, forhandle eller fordele Margarine, Margarineost eller flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner), naar Varen angives at hidrøre fra et Firma eller en Fabrik, i hvis Navn findes Ordene »Smør«, »Fløde«, »Mælk«, »Mejeri« eller andre fra Mejeri- eller Landbrug hentede Betegnelser eller Gengivelser af disse Ord eller Betegnelser paa fremmede Sprog samt Ord, hvori de nævnte Ord eller Betegnelser eller Gengivelser deraf paa fremmede Sprog indgaar som Led.

§ **20**. Ved Landbrugsministerens Foranstaltning gives der for moderat Betaling enhver, der forhandler eller fordeler Margarine, Adgang til at faa Prøver af Margarine undersøgt med Hensyn til Vandindhold, Fedtindhold, Voksarter, Ceresin, Kulbrinter, Konserveringsstoffer og Røbestoffer og enhver, der forhandler eller fordeler Margarineost og flødelignende Fabrikater (Fedtemulsioner), Adgang til at faa Prøver af Margarineost og flødelignende Fabrikater undersøgt med Hensyn til Konserveringsstoffer og Røbestoffer.

§ **21**. 1. Den, der i svigagtig Hensigt falbyder, forhandler eller fordeler Margarine, uden at Varen er betegnet som saadan, og den, der i svigagtig Hensigt som Smør falbyder, forhandler eller fordeler Produkter, der indeholder andre Fedtstoffer end Mælkefedt, straffes med Fængsel. Det samme gælder den, der i svigagtig Hensigt som Mejeriprodukt

28 Juni. Nr. 229. eller heraf fremstillet Produkt falbyder, forhandler eller forderer Margarineost eller et af de i §§ 13 og 14 omhandlede Produkter.

2. Iøvrigt straffes Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af samme fastsatte Bestemmelser, forsaavidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne tilfalder Statskassen.

3. Ansvarlig for Overtrædelser er Ejeren eller Brugeren af den paagældende Virksomhed, saafremt Overtrædelsen kun medfører Bødestraf. Saafremt Virksomheden er et Aktie- eller Andelsselskab eller lignende, skal Virksomheden ved Formanden for Selskabets Bestyrelse drages til Ansvar.

4. Bøderne kan paalægges af Ministeren for Landbrug og Fiskeri, der ogsaa kan træffe Bestemmelse om Konfiskation af de paagældende Varer eller det ved Salg af disse indvundne Udbytte. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Ministerens Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Ministeren. En indledet Sag bortfalder dog, naar enten Ministeren tager sin Paastand om Bøde tilbage, eller naar den Tiltalte, som har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse.

§ **22**. Denne Lov gælder ikke for Færøerne, men kan vad kgl. Anordning gøres gældende dér med Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes ønskelige.

Nr. 229. Lov-Tid. A. 1361—68.

29 Juni. Nr. 122. **Justitsmin. Cirk.** til Politidirektøren m. fl. angaaende Uniformslovens Forstaaelse.

Ifølge § 1, Stk. 1, i Lov Nr. 76 af 31. Marts 1936 om Forbud mod at bære Uniform m. v., jfr. Lov Nr. 65 af 31. Marts 1937 om Forlængelse af Gyldigheden af nævnte Lov, er det forbudt at bære Uniform eller Beklædningsgenstande, der kan sidestilles hermed, ligesom det er forbudt at bære Uni-

formsdele, Armbind eller andre iøjnefaldende Tegn, der viser, at Bæreren tilhører en politisk Organisation. 29 Juni. Nr. 122.

Da Justitsministeriet undertiden modtager Forespørgsler om, hvorvidt nærmere angivne Paaklædninger eller Beklædningsgenstande omfattes af Forbudet, skal man herved — idet man gør opmærksom paa, at den endelige Afgørelse af saadanne Spørgsmaal henhører under Domstolene — meddele følgende Oplysninger om Justitsministeriets og Domstolenes Forstaaelse af Lovens Bestemmelser:

I Anledning af *tidligere Forespørgsler* har Justitsministeriet udtalt, at Lovens Bestemmelser ikke er til Hinder for,

at Gymnaster og Udøvere af Idræt eller Sportsøvelser i Forbindelse med deres Øvelser bærer Gymnastikdragt eller sædvanligt Sportsdragt,

at Medlemmer af Sejl-, Motorbaads- eller Roklubber i Forbindelse med deres Øvelser bærer den af dem sædvanlig benyttede Paaklædning, forsynet med Klubemblem,

at Automobilister paa Automobilsudflugter bruger almindelig Automobilkasket med Klubemblem,

at Medlemmer af Afholdsforeningers Ungdomsforbund bærer Slip-over af en bestemt Farve, forudsat at Slip-overen ikke i saa Tilfælde er forsynet med paabroderede eller paasyede Bogstaver eller Emblemer,

at Medlemmer af Sang- og Musikforeninger og Foreningsorkestre bærer en hvid Hue eller Kasket med Baand og Lyreemblem, eller

at Personer i almindelig civil Paaklædning i Knaphullet bærer et Hagekorsemblem af ikke iøjnefaldende Karakter.

I følgende Tilfælde er der af Domstolene truffet Afgørelse angaaende Uniformsspørgsmaal:

Ved en af Østre Landsret i 1933 afsagt Dom blev det statueret, at der forelaa en Overtrædelse af Uniformsloven i et Tilfælde, hvor 250 Medlemmer af en politisk Forenings Stormtropper havde deltaget i en Indmarsch med Flagparade; en Del af Deltagerne var iført hvid Manchetskjorte med Flip og sort Slips med Foreningsemblem, sorte Ridebenklæder, Livrem og lange, sorte Støvler, medens Paaklæd-

29 Juni. Nr. 122.

ningen iøvrigt var ret varierende, dog hovedsageligt lyse Skjorter og mørkt Slips, men meget forskellige Benklæder og Fodtøj.

I en af Københavns Byret afsagt Dom blev det antaget, at 11 Personer, som havde deltaget i et af en politisk Ungdomsforening arrangeret Demonstrationstog, ikke havde gjort sig skyldige i Overtrædelse af Uniformsloven. De paagældende, hvoraf 9 bar 3 store Pile, medens 2 var Fanebærere, var iført Skjorte med Byronkrave (gennemgaaende de saakaldte Poloskjorter), der var af forskellig Farve (gul, lysegrøn, blaa, mørkerød, hvid), lange Benklæder af forskellig Art og forskelligt Fodtøj (saavel Læder- som Lærredsfodtøj); de var uden Hovedbeklædning, Jakke og Vest, og de bar ikke Armbind eller Emblem.

6 Personer, som havde deltaget i Øvelser paa en Mark iført brune Khakiskjorter, sorte Slips, brede, brune Læderbælter, Knæbenklæder og Skaftestøvler, blev ved en i 1933 afsagt Underretdom dømt for Overtrædelse af Uniformsloven.

I et Tilfælde, hvor 9 Personer, der bl. a. var iført lange, sorte Støvler og sorte Spidsbukser, havde udgjort den væsentligste Del af en militært præget Formation under fælles Ledelse, blev det ved en af Københavns Byret afsagt, af Østre Landsret i 1937 stadfæstet Dom fastslaaet, at de paagældende Beklædningsgenstande under de foreliggende Omstændigheder maatte sidestilles med Uniform.

Ved Underretsdom blev i 1934 nogle Medlemmer af en politisk Forening dømt for Overtrædelse af Uniformsloven; de havde været iført lange Støvler, enkelte dog Gamascher, Ridebenklæder, Jakke og sort eller blaa Kasket med en Sølvegeløvskrans foran i Kasketten.

En af Københavns Byret i 1935 afsagt Dom, som angik et af en politisk Forening arrangeret Demonstrationstog, bestaaende af et halvt Hundrede Personer, hvoraf nogle ligesom de Tiltalte bar sorte Spidsbukser og sorte Skaftestøvler, frifandt de Tiltalte for Overtrædelse af Uniformsloven og lagde bl. a. Vægt paa, at de ommeldte Beklædningsgenstande ikke væsentligt adskilte sig fra Beklædningsgen-

stande, som kunde anses at svare til de Tiltaltes Beskæftigelse (Bude). — 29 Juni. Nr. 122.

Som Forhold, der efter Justitsministeriets Formening maa have Betydning ved Bedømmelsen af, om der foreligger en Overtrædelse af Uniformsloven, kan fremhæves, at der, naar Personer optræder enkeltvis, maa stilles større Krav til Paaklædningens uniformslignende Karakter for at statuere Overtrædelse af Uniformsloven end, naar flere optræder i Forening; allerede den Omstændighed, at Bærerne af en i det væsentlige ensartet Paaklædning af særpræget Karakter optræder i Fællesskab under samme Ledelse, vil kunne være tilstrækkelig til, at Paaklædningen maa sidestilles med Uniform.

Det vil ved Bedømmelsen af, om en Paaklædning maa anses for Uniform, ogsaa kunne være af Betydning, ved hvilken Lejlighed den er baaret, saasom ved Deltagelse i Optog, Demonstrationer, offentlige Møder, Øvelser m. v. Med Hensyn til Øvelser kan særlig bemærkes, at der, hvis disse er af militærlignende Karakter, og Deltagerne bærer ensartet Paaklædning, efter Justitsministeriets Formening i Almindelighed vil foreligge en Overtrædelse af Uniformsloven.

Endvidere vil en Paaklædning snarere blive anset for Uniform, naar den bæres af Personer, der optræder som Medlemmer af en politisk Forening, end naar den bæres af Medlemmer af andre Foreninger. Uniformsdele, Armbind eller andre iøjnefaldende Tegn er det derimod kun forbudt at bære, saafremt de viser, at Bæreren tilhører en politisk Organisation, jfr. Uniformslovens § 1, Stk. 1.

Endelig skal man henlede Opmærksomheden paa, at Uniformsforbudet ogsaa gælder for private og lukkede Møder, hvilket er blevet fastslaaet ved flere Domme.

Nr. 122. Min.-Tid. A. 187—188.

Min. f. off. Arb.s Bekendtgørelse om Eneretsbevilling for Københavns Kommune paa Anlæg og Drift af en Sporvejslinie. 30 Juni. Nr. 228.

Efter Københavns Kommunalbestyrelses derom fremsatte Andragende har Ministeriet under Dags Dato udvidet

30 Juni. Nr. 228. den bemeldte Kommunalbestyrelse under 9. August 1898 meddelte Eneretsbevilling paa Anlæg og Drift af forskellige Sporveje til at omfatte Anlæg og Drift af en dobbeltsporet Sporvejslinie fra de eksisterende Spor i Enghavevej ved P. Knudsens Gade ad Enghavevej til og med Mozarts Plads.

Nr. 228. Lov-Tid. A. 1360.

3 Juli. Nr. 231. **Anordning om Ændringer i § 1 i Anordning Nr. 30 af 11. Februar 1928 angaaende Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentlig Tilsyn staaende Midler m. m.**

I Henhold til Lov om Udlaan i faste Ejendomme af umyndiges og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler af 19. Marts 1869 § 13 fastsættes herved følgende:

§ 1, Litra d i Anordningen Nr. 30 af 11. Februar 1928 affattes saaledes:

»d. i Obligationer udstedte af de i Lov om Kreditforeninger Nr. 109 af 7. April 1936 § 1, Stk. 1, under Nr. 1)—9) og Nr. 11)—12) nævnte Kreditforeninger*), i Obligationer udstedte af Kreditforeningen af Kommuner i Danmark og af Kreditkassen for Husejerne i København, i Kongeriget Danmarks Tiendebank- og Hypotekbankobligationer, i de i Henhold til Lov Nr. 551 om Laan til Boligforanstaltninger af 23. December 1922 § 3 af Statsboligfonden gennem Kongeriget Danmarks Hypotekbank udstedte Kasseobligationer, i de af

*) Nml. 1) Østifternes Kreditforening, 2) Kreditforeningen af Grundejere i Fyens Stift (Fyens Stifts Kreditforening), 3) Sønderjyllands Kreditforening, 4) Kreditforeningen af Landejendomsbesiddere i Nørrejylland, 5) Vest- og sønderjydsk Kreditforening af Landejendomsbesiddere, 6) Creditkassen for Landejendomme i Østifterne, 7) Ny jydske Kjøbstad Creditforening, 8) Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn (Københavns Kreditforening), 9) Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland, 11) Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland (Jydsk Husmandskreditforening), 12) Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne (Østifternes Husmandskreditforening).

Danmarks Nationalbank i Medfør af Lov Nr. 116 af 7. April 1936 § 27 udstedte Obligationer og i de af Kongeriget Danmarks Fiskeribank udstedte Kasseobligationer, alt paa samme Vilkaar med Hensyn til Indkøbsprisen, som er anført med Hensyn til de ovenfor under Litra c nævnte Obligationer«. 3 Juli. Nr. 231.

Nr. 231. Lov-Tid. A. 1369.

Indenrigsmin. Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser. 3 Juli. Nr. 125.

Ifølge § 1 i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar kan Kommuner, herunder Amtskommuner, der ansætter Sundhedsplejersker med det Formaal at bekæmpe Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Aar efter disses Fødsel, efter Indenrigsministerens Bestemmelse i det enkelte Tilfælde erholde Statstilskud til Dækning af Halvdelen af de dermed forbundne Udgifter.

Paa samme Maade kan der, naar Indenrigsministeren finder Anledning dertil, ydes Tilskud til Dækning af indtil Halvdelen af Udgifterne ved Driften af raadgivende Børneplejestationer, der drives i Tilknytning til de nævnte Sundhedsplejerskers Arbejde enten af en Kommune eller af Sygekasser, Menighedsplejer, private Sygeplejeforeninger eller lignende efter Overenskomst med en Kommune.

Saafremt en Kommune ønsker at erholde Statstilskud i Henhold til nævnte Lov, vil Andragende være at indsende til Indenrigsministeriet om Godkendelse af den paatænkte Ordning. Andragendet maa indeholde udførlige Oplysninger om, hvorledes Ordningen tænkes iværksat, samt være bilagt med et Overslag over de budgetterede Udgifter.

Forinden Andragende indsendes, bør Kommunen forelægge Spørgsmaalet for vedkommende Embedslæge, hos hvem den vil kunne faa fornøden Vejledning. Den almindelige danske Lægeforening har derhos over for Sundhedsstyrelsen erklæret sig villig til gennem de lokale Lægekredsforeninger og de af disse nedsatte Hygiejneudvalg i Samraad med vedkommende Embedslæge at yde Bistand til Planlæggelsen og Gennemførelsen af Ordningerne i de enkelte Kommuner.

3 Juli. Nr. 125. Med Hensyn til Sundhedsplejerskerne, hvis Arbejde alene omfatter det sunde spæde Barns Pasning og Ernæring og ikke kan strække sig ud over Barnets første Leveaar, skal man bemærke, at ifølge de fra Sundhedsstyrelsen indhentede Oplysninger vil en Sundhedsplejerske i Byerne kunne tilse ca. 300 Børn aarlig og paa Landet ca. 250 Børn aarlig, idet det dog her maa tages i Betragtning, hvorledes Sundhedsplejerskens Befordring ordnes. Udgifter til Cykle, Automobil eller anden Befordring for Sundhedsplejersken vil eventuelt kunne faas refunderet i Henhold til Lovens Bestemmelser, dersom Forholdene efter Indenrigsministeriets Skøn taler herfor.

De af Kommunerne antagne Sundhedsplejersker skal godkendes af Sundhedsstyrelsen, der fører Tilsyn med Sundhedsplejerskernes Virksomhed.

Saafremt Ordningen godkendes, vil de af Kommunen hertil afholdte Udgifter kunne forventes refunderet i Overensstemmelse med de derom givne Tilsagn, naar der efter Finansaarets Udløb til Ministeriet indsendes en af vedkommende kommunale Revision attesteret Opgørelse over de i Finansaaret afholdte Udgifter ledsaget af Regnskabsbilag.

Nr. 125. Min.-Tid. A. 190.

5 Juli. Nr. 127. **Justitsmin. Cirk.** til Politidirektøren m. fl. angaaende Tilsyn med, at Børn, der følger omrejsende Personer, modtager forsvarlig Undervisning.

Efter Anmodning fra Undervisningsministeriet skal man herved henlede D'Herrers Opmærksomhed paa de i § 58 i Lov Nr. 160 af 18. Maj 1937 om Folkeskolen indeholdte Bestemmelser om Politimestrenes Pligt til at føre Tilsyn med, at Børn i den undervisningpligtige Alder, som følger med omrejsende Personer, modtager forsvarlig Undervisning, og til, saafremt den i Loven foreskrevne Bevidnelse herom ikke forelægges, at gøre Indberetning til Skolekommissionen paa Hjemstedet.

Nr. 127. Min.-Tid. A. 192.

Sundhedsstyrelsens Cirk. til Landets Embedslæger. 9 Juli.

Paa Foranledning af Sundhedsstyrelsen er der mellem denne og Den almindelige danske Lægeforenings Hygiejnekomite truffet Aftale om et Samarbejde vedrørende Gennemførelsen af Lov Nr. 85 af 31. Marts 1937 om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Leveaar, saaledes som det vil fremgaa af Indenrigsministeriets Cirkulære af 3. Juli 1937 til samtlige Kommunalbestyrelser.

I Henhold til nævnte Cirkulære henvises Kommunalbestyrelser, der paatænker at ansætte Sundhedsplejersker, til at forelægge Spørgsmaalet for vedkommende Embedslæge, forinden de indsender Andragende til Indenrigsministeriet om Godkendelse af den paatænkte Ordning og om Statstilskud til dens Gennemførelse.

Sundhedsstyrelsen skal herved anmode Embedslægerne om ved Modtagelse af saadan Henvendelse fra Kommunalbestyrelser at træde i Forbindelse med den lokale Lægekredsforenings Hygiejneudvalg for sammen med dette at tilrettelægge Grundlaget for en almindelig Orientering af de paagældende kommunale Myndigheder og at udarbejde de mere specielle Anvisninger for Arbejdets Tilrettelæggelse indenfor det paagældende Omraade under Hensyntagen til de lokale Forhold.

Vejledningen overfor de kommunale Myndigheder vil saaledes dels komme til at omfatte Forhold, der maa tages i Betragtning før Sundhedsplejerskens Ansættelse, saasom Sundhedsplejerskens Arbejdskapacitet i Forhold til det valgte Omraades Befolkningstal og topografiske Særpræg, dels Forhold vedrørende selve Ansættelsen som Bedømmelse af Ansøgernes Kvalifikationer og endelig Forhold vedrørende den praktiske og mere detaillerede Udformning af Sundhedsplejerskens Arbejde og hendes Samarbejde med andre Medicinalpersoner indenfor Omraadet. De Retningslinier, der af Embedslægen og Lægekredsforeningens Hygiejneudvalg fastsættes herfor, bør i udarbejdet Form tilstilles Omraadets Læger, Sygeplejersker og Jordemødre.

Vejledningen i sin Helhed maa tage saadanne Hensyn til

9 Juli. de lokale Forhold, som vil være egnede til at fremme Sundhedsplejerskens Arbejde paa bedste Maade. Visse almindelige Holdepunkter i den Vejledning, der vil være at give, skal anføres:

1) Naar det i Indenrigsministeriets Cirkulære er anført, at en Sundhedsplejerske i Byerne vil kunne tilse ca. 300 Børn om Aaret og paa Landet 250, forudsætter dette, at hvert Barn modtager gennemsnitlig 10 Besøg i det første Leveaar, idet Sundhedsplejersken i Byerne vil kunne aflægge 10 daglige Besøg, paa Landet noget færre.
2) Sundhedsplejersken bør aflægge sit første Besøg saa hurtigt efter Barnets Fødsel som muligt, og det vil ved Cirkulære til Landets Jordemødre blive paalagt disse omgaaende at anmelde stedfundne Fødsler til Sundhedsplejersken. Man skal anmode Embedslægerne om at bringe dette Forhold i Jordemødrenes Erindring, hver Gang en Sundhedsplejerskeordning gennemføres indenfor et nyt Omraade, samt at henstille til Omraadets Læger at foretage tilsvarende Indberetning, naar de assisterer ved en Fødsel, hvor ingen Jordemoder medvirker. Til Brug ved denne Anmeldelse vil blive fremstillet frankeret Brevkortformular.
3) Sundhedsplejersken skal tilbyde sin Hjælp til ethvert Hjem indenfor Omraadet, idet hun henviser til, at Hjælpen er gratis, og at det er frivilligt, om man ønsker at modtage den. Ønsker et Hjem ikke hendes Hjælp, maa hun ikke oftere uopfordret besøge dette.
4) Sundhedsplejerskens Opgave er alene at give Raad og Vejledning med Hensyn til det sunde Spædbarns Ernæring og Pleje. Hvis hun faar Formodning om Sygdom eller sygelig Tilstand hos Barnet, skal hun opfordre Familien til at søge dens Læge.
5) Sundhedsplejersken aflægger sine planmæssige Besøg i Hjemmet ogsaa, naar Barnet er under Lægebehandling, medmindre Lægen giver hende Besked om midlertidigt at ophøre dermed. Ved smitsom Sygdom i et Hjem maa Embedslægen afgøre, hvorvidt Sundhedsplejersken kan

besøge det, og bør i bekræftende Fald paalægge hende at aflægge Besøget som det sidste paa den daglige Tur. Saafremt Difteri og Scarlatina eller anden lignende alvorlig smitsom Sygsdom behandles i Hjemmet, skal Sundhedsplejersken i hvert Fald indstille sine Besøg i dette. Saafremt Sundhedsplejerskerne i større Byer undergives Tilsyn af særligt ansatte Læger, kan Sundhedsplejerskerne i de her omhandlede Tilfælde lade sig vejlede af paagældende Læge, saafremt Aftale derom er truffet imellem denne og Embedslægen. 9 Juli.

6) Sundhedsplejersken maa ikke modtage Mødre med Spædbørn paa sin Bopæl, og hendes Arbejde med det enkelte Barn maa udelukkende foregaa i Barnets Hjem.

7) For at en Kvinde skal kunne ansættes som Sundhedsplejerske, maa det foreløbig, indtil den paatænkte særlige Uddannelse af Sundhedsplejersker er ført ud i Livet, kræves, at hun er autoriseret Sygeplejerske med supplerende Uddannelse i Barselpleje og i epidemiske Sygdomme samt har ½ Aars Uddannelse paa pædiatrisk Specialafdeling. Sygeplejersker, der desuden i over 3 Maaneder har virket som Hjemmesygeplejerske, i over ½ Aar har været ansat paa Spædbørnshjem, Vuggestuer eller lign. Institution for sunde Spædbørn, og som har gennemgaaet Dansk Sygeplejeraads Fortsættelseskursus, bør foretrækkes. Man vil indtil videre i særlige Tilfælde overfor autoriserede Sygeplejersker, der iøvrigt skønnes kvalificerede, kunne dispensere fra de anførte Krav om supplerende Uddannelse.

Ansøgning om Stilling som Sundhedsplejerske maa være vedlagt Lægeerklæring, der paa Grundlag af en saavel klinisk som røntgenologisk Undersøgelse af den paagældende Sygeplejerske udtaler, at denne ikke er fundet at være lidende af aktiv Lunge- eller Strubetuberkulose.

8) Som Grundlag for Udarbejdelsen af de detaillerede Retningslinier, der under Hensyntagen til de lokale Forhold maa gives for enhver Sundhedsplejerskes Virksomhed, vil

9 Juli. Sundhedsstyrelsen i Samraad med Den almindelige danske Lægeforenings Hygiejnekomite udarbejde en mere generel Vejledning der til sin Tid vil blive offentliggjort i Ugeskrift for Læger, og som derefter i Særtryk kan rekvireres fra Sundhedsstyrelsen.

21 Juli. **Sundhedsstyrelsens Cirk.** til Landets Apotekere.

Da det af forskellige Sundhedsstyrelsen forelagte Sager fremgaar, at ikke-tillægsafgiftsberigtiget Spiritus er blevet solgt til uvedkommende og ogsaa af Apotekspersonalet er ulovligt anvendt til Fremstilling af Likør, Akvavit m. m., skal Sundhedsstyrelsen herved alvorligt indskærpe Apotekerne nøje at paase, at den ommeldte Spiritus kun anvendes overensstemmende med de derom givne Regler.

Ethvert Misbrug, der oplyses, vil blive alvorligt paatalt og vil ogsaa senere kunne medføre Følger for vedkommendes Stilling indenfor Faget.

22 Juli. Nr. 242. **Socialmin. Bekendtgørelse om Indretning og Brugen af mekanisk drevne Slibeskiver.**

I Medfør af §§ 17 og 18 i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn dermed, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 109 af 31. Marts 1933, fastsættes herved følgende:

§ **1**. Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse gælder alle roterende Slibeskiver, der drives ved mekanisk Kraft.

Til Slibeskiver henregnes saavel naturlige som kunstige Slibestene og Slibeskiver af ethvert Materiale.

§ **2**. Slibeskiver skal være af forsvarligt Materiale og Konstruktion, passende til de Paavirkninger, de er udsat for under Brugen. De skal være vel befæstet paa solide Maskiner og skal benyttes paa forsvarlig Maade.

Ved Slibeskiver med større Diameter end 150 mm skal herved særlig følgende Regler iagttages:

A. Periferihastigheden pr. Sek. maa for *naturlige* Slibeskiver ikke overskride 11 m ved vaad Slibning af raat Støbegods og 15 m ved anden Slibning. 22 Juli. Nr. 242.

Ved *kunstige* Slibeskiver maa Hastigheden ikke overskride den af Fabrikanten garanterede. Denne maa ikke uden særlig Tilladelse fra Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet overskride de i nedenstaaende Tabel angivne Størrelser.

Slibeskiver med Grundmasse (Bindemiddel)	Frihaands Føring	Mekanisk Føring
Keramisk og Silikat.....	30 m	35 m
Vegetabilsk (Gummi, Shellac, Bakelit o. lign.).....	45 m	50 m
Magnesia-Cement o. lign.	15 m	20 m

De i Tabellen angivne Hastigheder kan kun betragtes som tilladelige, naar Slibeskiverne er vel befæstet paa solide Maskiner med fejlfri Lejer.

B. Ved *Slibeskiver med større Periferihastighed end 15 m pr. Sek.* skal derhos følgende iagttages:

Skiverne skal før Udleveringen til Brugeren være afprøvet med en Omdrejningshastighed mindst 1½ Gange den Hastighed, hvormed de skal benyttes.

Det skal overfor Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet godtgøres (eventuelt ved en Generalattest fra Fabrikanten eller Leverandøren), at Skiverne har bestaaet denne Prøve. De nærmere Bestemmelser herom fastsættes af Direktoratet.

Paa hver Skive skal være fast og holdbart anbragt en Etiket med Angivelse af Fabrikantens Navn og Adresse, Skivens Fabrikationsnummer og dens største garanterede Omdrejningstal pr. Minut som ny.

Slibeskiverne skal paa en saa stor Del af deres Omkreds, som Brugen tillader, være omgivet af en efter Skivens Størrelse afpasset Skærm eller anden Sikringsanordning, der

22 Juli. Nr. 242.

saa vidt muligt er i Stand til at opfange Skivens Sprængstykker i Tilfælde af Brud.

Til Skærme og andre Sikringsanordninger maa ikke benyttes Støbejern eller lignende skørt Materiale.

C. *Skiver med større Periferihastighed end 10 m pr. Sek.*, der benyttes til Slibning eller Skæring paa Omkredsen, skal være befæstet ved Spændeflanger, der trækkes fast ved Møtrikker. Spændeflangerne skal have en Diameter paa mindst $\frac{1}{3}$ af Skivens Diameter og skal være underdrejet saaledes, at de ligger an imod Skiven med en Kant af Bredde 10—15 pCt. af Spændeflangens Diameter. Ved ringformede Skiver skal Spændeflangerne gribe med en Rand inden om Hullet og spænde om Skivens Sideflader over mindst $\frac{1}{5}$ af Ringens Højde.

Mellem Spændeflanger og Skiver skal være anbragt et Mellemlag af elastisk Materiale (Karton, Læder, Gummi eller lignende).

§ **3**. Akselhullet skal være saa stort, at Skiven let lader sig skyde ind paa Akselen. Tilpasning af Hullets Størrelse maa aldrig ske ved Tilhugning. Er Udvidelse af Hullet nødvendig, skal den udføres ved forsigtig Uddrejning eller Udboring.

Skiverne skal være saaledes anbragt paa Akselen og denne være saaledes dimensioneret og styret i Lejer, at Skiven ikke er udsat for Vibrationer under Brugen.

Benyttes der ved Slibningen Anlæg, skal dette være anbragt saa tæt ved Skiven som muligt. Afstanden maa aldrig være større end 3 mm. Anlægget skal være forsvarligt befæstet og maa ikke være konstrueret med mere end en enkelt Sideflig.

§ **4**. Før en ny Skive tages i Brug, skal det paases, at den er i uskadt Stand og bliver omhyggeligt centreret paa Akselen, hvorhos den under Iagttagelse af fornøden Forsigtighed skal løbe ubenyttet mindst 5 Minutter med dens Brugshastighed.

Under Brugen maa Stød eller Slag ligesom al anden Misbrug af Slibeskiver undgaas.

22 Juli. Nr. 242.

Der skal sørges for, at Skiverne bevarer deres runde Form. Afretningen af Skiver skal foretages med saadanne Redskaber og paa en saadan Maade, at Skiven ikke er udsat for Stød eller anden voldsom Paavirkning.

Skiver til vaad Slibning maa, naar de ikke benyttes, ikke henstaa dyppende i Vand.

§ **5**. Naar en Skives Diameter er formindsket ved Slid, er det tilladeligt at forøge dens Omdrejningstal saa meget, at den oprindelige Periferihastighed genoprettes. Dog skal Skiven i saa Fald, forinden den paa ny tages i Brug, løbe ubenyttet mindst 5 Minutter med det nye Omdrejningstal under Iagttagelse af fornøden Forsigtighed.

Trapperemskiver til Variation af Omdrejningstallet maa kun anvendes, naar det paa absolut betryggende Maade er sikret, at den tilladelige Periferihastighed for Slibeskiven ikke kan overskrides.

§ **6**. Ingen Leverandør eller Forhandler maa udlevere nogen Slibeskive, uden at den opfylder de i nærværende Bekendtgørelse givne Forskrifter.

§ **7**. Indtræffer Sprængning af en Slibeskive med Diameter over 150 mm, skal dette af Brugeren omgaaende anmeldes til paagældende Fabrikinspektør med Oplysning om Skivens Leverandør og de nærmere Omstændigheder ved Sprængningen.

§ **8**. Skønner Arbejds- og Fabriktilsynet, at en Slibeskives eller Slibemaskines Tilstand eller Anbringelse rummer alvorlig Fare, kan Tilsynet nedlægge Forbud imod Brugen. Saadanne Forbud kan inden 8 Dage indankes for Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet.

§ **9**. Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet kan i de enkelte Tilfælde eller ved særlige Typer af Slibeskiver tillade Afvigelser fra Bestemmelserne i nærværende Bekendtgørelse, naar Omstændighederne gør det rimeligt og forsvarligt.

Ved Slibeskiver, der paa Grund af deres Anvendelsesmaade frembyder særlig stor Fare, kan Direktoratet stille

22 Juli. Nr. 242. Sikkerhedskrav udover Bestemmelserne i nærværende Bekendtgørelse.

Naar gentagne Sprængninger af Skiver af et bestemt Fabrikat er sket, uden at der har kunnet paavises Fejl fra Brugerens Side eller andre Aarsager, som ikke kan tilregnes Slibeskiverne, kan Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet begrænse Omdrejningshastigheden for alle Skiver af dette Fabrikat.

§ **10**. De af Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet efter nærværende Bekendtgørelse trufne Afgørelser kan inden 8 Dage indankes for Socialministeriet.

Indankning af Forbud (§ 8) har ingen opsættende Virkning.

§ **11**. Overtrædelser af nærværende Bekendtgørelses Bestemmelser straffes i Henhold til Lov Nr. 143 af 29. April 1913 § 42, jfr. § 44, med Bøder, medmindre de efter den øvrige Lovgivnings Regler medfører højere Straf.

§ **12**. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Fra samme Tidspunkt ophæves Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 167 af 28. September 1904.

For Slibeskiver, der er taget i Brug før Bekendtgørelsens Ikrafttræden, kommer de nye Forskrifter ikke til Anvendelse, forsaavidt de er strengere end de hidtidige, dog med Undtagelse af Bestemmelserne i § 2 B om Sikringsanordninger (Skærme eller lignende).

Nr. 242. Lov-Tid. A. 1384—87.

26 Juli. Nr. 244. **Indenrigsmin. Bekendtgørelse om Lægers Pligt til at føre Optegnelser.**

I Overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens Indstilling fastsættes herved i Henhold til § 13 i Lov Nr. 72 af 14. Marts 1934 om Lægegerning følgende Regler for Lægers Pligt til at føre ordnede Optegnelser over deres Lægevirksomhed:

Enhver Læge skal føre ordnede Optegnelser om sin Lægevirksomhed som nedenfor anført angaaende Sygdoms- eller

Ulykkestilfælde, hvis umiddelbart sandsynlige Følger efter Lægens Skøn vil foranledige Forespørgsler til ham fra det offentlige vedrørende Diagnose og Behandling. 26 Juli. Nr. 244.

Sygdoms- og Ulykkestilfælde, der straks oplyses overfor det offentlige ved Indberetning, Anmeldelse eller paa anden Maade, og Tilfælde, hvor Lægen kun yder en foreløbig Hjælp, forpligter dog ikke Lægen til at føre Optegnelser.

Speciallæger er desuden pligtige til at føre Optegnelser over mere indgaaende Behandlinger (f. Eks. Operationer, Røntgenbehandlinger og lign.), som foretages i Lægens Privatkonsultation eller i Patientens Hjem.

Optegnelserne skal føres efter Protokol- eller Kartoteksystem.

Optegnelserne om den enkelte Patient skal i hvert Fald give Oplysning om

1) Patientens Navn, Alder og Bopæl,
2) Tidspunktet for Behandlingens Indledning,
3) Lægens Skøn angaaende Sygdommens Art og
4) den iværksatte Behandling.

De omhandlede Optegnelser skal opbevares i mindst 10 Aar efter Tidspunktet for den sidst tilføjede Optegnelse. Denne Bestemmelse forhindrer dog ikke, at Optegnelserne, naar Forholdene gør det hensigtsmæssigt, kan overgives en anden Læge til fortsat Opbevaring.

Ophører en Læge at praktisere, bortfalder ogsaa hans Forpligtelse til at opbevare sine Optegnelser.

Saafremt det ved Lov eller andre Bestemmelser i særlige Tilfælde er paalagt Læger at føre Optegnelser i andet Omfang eller paa anden Maade end i det foregaaende bestemt, vil saaledes givne Regler i øvrigt være at følge.

Nr. 244. Lov-Tid. A. 1389.

Landbrugsmin. Bekendtgørelse angaaende Vitaminvirkning i Margarine. 28 Juli. Nr. 247.

I Medfør af § 10 i Lov Nr. 229 af 28. Juni 1937 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser:

28 Juli. Nr. 247.

§ 1. 1. Al Margarine, der her i Landet tilvirkes til Forhandling eller Fordeling, skal vise en Vitaminvirkning, der svarer til mindst 14 og højst 18 internationale A-Vitamin-Enheder samt mindst 0,1 og højst 1 international D-Vitamin-Enhed pr. Gram Margarine. Forsaavidt angaar A-Vitaminvirkningen, skal mindst 7 og højst 9 internationale Enheder hidrøre fra Indhold af A-Vitamin, medens mindst 7 og højst 9 internationale Enheder skal hidrøre fra Indhold af Carotin, jfr. dog § 9.

2. Til Opnaaelse af den i Stk. 1 fastsatte Vitaminvirkning maa kun anvendes de af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri til enhver Tid godkendte Præparater, Stoffer og Blandinger, der vil blive Fabrikkerne opgivet ved Cirkulære fra Ministeriet. Vitaminpræparater maa ikke benyttes, naar mere end 14 Døgn er forløbet, efter at Pakningen første Gang er aabnet. Præparaterne skal tilsættes Fedtstofblandingen umiddelbart før Kærningen. For at modvirke Præparaternes Ødelæggelse ved Iltning under Paavirkning af Luft, Lys og Varme skal een Gang aabnede Beholdere med Præparater holdes tæt tillukkede, saalænge de ikke benyttes, og Opvarmning, Omhældning og Omrøring af Præparatet og den vitaminholdige Olieblanding skal begrænses til det mindst mulige.

§ 2. 1. Enhver, der her i Landet tilvirker Margarine til Forhandling eller Fordeling, skal føre en af Statskontrollen med Smør og Æg m. m. autoriseret Bog over Køb og Forbrug af de Præparater, Stoffer og Blandinger, hvorved den i § 1, Stk. 1, fastsatte Vitaminvirkning opnaas, hvorhos Forbruget af Præparaterne m. m. med Angivelse af disses Betegnelse skal føres paa sædvanlig Maade i Fabrikkens Tilvirkningsbog. De bogførte Indkøb af de omhandlede Præparater skal til enhver Tid kunne dokumenteres overfor Kontrollen ved Forelæggelse af Fakturaer eller lignende.

2. Fabrikanter af Margarine skal senest den 5. i hver Maaned til vedkommende Inspektør ved Statskontrollen med Smør og Æg m. m. paa Fabrikkerne dertil tilstillede Skemaer indsende Oplysninger om Tilvirkningen af Margarine i den forudgaaende Kalendermaaned.

§ **3**. Indførsel her til Landet af Margarine er forbudt, medmindre der foreligger særlig dertil meddelt Tilladelse af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri. 28 Juli. Nr. 247.

§ **4**. Margarine, der her i Landet falbydes, forhandles eller fordeles, skal, hvad enten den er tilvirket her i Landet eller indført her til Landet, vise Vitaminvirkning som foreskrevet i § 1, Stk. 1, for Margarine, der tilvirkes her i Landet, og skal paa en af Statskontrollen med Smør og Æg m. m. godkendt Maade være forsynet med en Mærkning, hvoraf Tilvirkningsdatoen fremgaar.

§ **5**. 1. Angivelse paa Margarinens Emballage af, at Margarinen er vitaminiseret, maa kun ske ved Gengivelse af nedenstaaende Mærke med Ordet »Vitaminiseret« i en firkantet Ramme (50 × 7 mm):

VITAMINISERET

2. Gengivelsen skal være nøjagtig som vist, dog er det tilladt at anvende anden Farve end sort. Gengivelsen maa kun være anført eet Sted paa hvert Stykke Margarinepapir, der er 1 200 Kvadratcentimeter eller derunder, og højst to Steder paa Margarinepapir af større Format. Paa anden Emballage maa Gengivelsen foruden et Sted paa Laaget højst anbringes to andre Steder.

3. Enhver anden Angivelse af eller Avertering og Reklamering med Margarinens Vitaminvirkning er forbudt.

§ **6**. 1. Til Afholdelse af Udgifterne ved Kontrollen med Margarinens Vitaminvirkning skal enhver, der her i Landet tilvirker Margarine, erlægge en Afgift, der indtil videre fastsættes til 15 Øre pr. 100 kg Margarine.

2. Afgifterne skal erlægges maanedsvis og efter Paakrav fra Statskontrollen med Smør og Æg m. m. indbetales til Postkonto Nr. 5000 (Kontohaver: Landbrugsministeriets Erhvervsdirektorat). Afgifter, der ikke er rettidig indbetalt, vil blive søgt inddrevet ved Udpantning.

§ **7**. Margarine, der her i Landet tilvirkes til Udførsel her fra Landet, kan med dertil af Ministeriet paa nærmere Betingelser meddelt Tilladelse undtages fra Bestemmelserne

28 Juli. Nr. 247.

om Vitaminvirkning i § 1, og saadan Margarine kan, naar den er udført, fritages for den i § 6 omhandlede Afgift.

§ **8**. 1. Fabrikanter og Importører, der ønsker Godkendelse af de af dem fremstillede eller indførte vitaminholdige Præparater, Stoffer og Blandinger til Anvendelse i Margarine, jfr. § 1, Stk. 2, skal derom indsende Andragende til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri og efter Paakrav give dette de til den sundhedsmæssige Bedømmelse nødvendige Oplysninger bl. a. med Hensyn til Fremstillingen saavel som levere de til Bedømmelsen og til Undersøgelsen af Aktiviteten udkrævede Prøver. De paagældende Fabrikanter og Importører skal afholde Udgifterne ved de Undersøgelser, der udkræves til Bedømmelse af, hvorvidt Godkendelse kan meddeles, og skal efter Paakrav stille et efter Landbrugsministeriets Skøn passende Depositum.

2. Naar Godkendelse er meddelt, skal Fabrikanten (Importøren) efter nærmere Forskrift af Statskontrollen med Smør og Æg m. m. føre Bøger over Tilvirkning (Indførsel) og Levering af Præparater m. m. Bøgerne skal være tilgængelige for Kontrollen, og denne skal have Adgang til Fabrik og Lager og til at udtage Prøver af de til Udlevering bestemte Varer. Til Dækning af Udgifterne ved Kontrollen med de omhandlede Præparater m. m. skal Fabrikanten (Importøren) erlægge en Afgift, der indtil videre er fastsat til 2 Øre pr. Million A-Vitamin-Enheder.

3. Fabrikanten (Importøren) skal senest den 5. i hver Maaned til vedkommende Inspektør ved Statskontrollen med Smør og Æg m. m. indsende Oplysning om Antal leverede A-Vitamin-Enheder i den forudgaaende Kalendermaaned, og den i Stk. 2 nævnte Afgift skal efter Paakrav fra Statskontrollen med Smør og Æg m. m. indbetales til Postkonto Nr. 5000 (Kontohaver: Landbrugsministeriets Erhvervsdirektorat).

§ **9**. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 16. August d. A., dog kan den i § 1 foreskrevne A-Vitaminvirkning indtil videre hidrøre udelukkende fra Indhold af A-Vitaminer.

Indenrigsmin. Bekendtgørelse om Overgangsbestemmelser for Elektroinstallatører. 30 Juli. Nr. 248.

I Henhold til § 10 i Lov Nr. 151 af 7. Maj 1937 om tekniske Installationer fastsætter Indenrigsministeriet efter Forhandling med Ministeriet for offentlige Arbejder herved følgende Overgangsbestemmelser for Elektroinstallatører:

Installatører, der ikke har bestaaet en af de af Ministeriet for offentlige Arbejder i Henhold til § 5 i Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om elektriske Stærkstrømsanlæg godkendte Prøver for elektriske Installatører, jfr. Bekendtgørelse af 15. December 1917 fra Ministeriet for offentlige Arbejder, men som har drevet lovlig, selvstændig, erhvervsmæssig Installatørvirksomhed i Tiden indtil den 1. Juli d. A., er — saafremt der ikke af vedkommende Forsyningsanlægs Administration med Begrundelse som i Installationslovens § 5 træffes anden Bestemmelse — berettiget til fremdeles at paatage sig Udførelsen af Installatørarbejder paa elektriske Anlæg i samme Udstrækning som hidtil. Eventuel fornøden Bemyndigelse til Fortsættelse af Virksomheden kan meddeles af Forsyningsanlægets Administration uanset Bestemmelsen i Lovens § 1, sidste Punktum.

Med denne Ændring kommer Lovens Bestemmelser iøvrigt til Anvendelse paa de heromhandlede Installatører, der saaledes bl. a. vil kunne indanke for Indenrigsministeriet en af Administrationen for et Elektricitetsforsyningsanlæg meddelt Nægtelse af Bemyndigelse til Udførelse af Installatørarbejder.

Opmærksomheden henledes paa, at Installatører, der ikke har bestaaet en af de godkendte Prøver, vedblivende i Henhold til Bestemmelsen i § 5 i Stærkstrømsloven er uberettiget til at udføre Installatørarbejder paa elektriske Anlæg, der er undergivet Elektricitetsraadets Tilsyn.

Nr. 248. Lov-Tid. A. 1393.

Justitsmin. Cirk. til Politidirektøren m. fl. angaaende Forstaaelsen af Retsplejelovens § 1016 a. 31 Juli. Nr. 133.

Retsplejelovens § 1016 a, der træder i Kraft den 1. Juli 1937, bestemmer, at ingen, som i Embeds Medfør er beskæftiget med en Straffesag, maa, saa længe Sagen ikke er

31 Juli. Nr. 133. paadømt eller bortfaldet, udtale sig uden for Retten til Offentligheden angaaende Skyldspørgsmaalet.

Da der overfor Justitsministeriet har været rejst Tvivl om denne Bestemmelses Rækkevidde, skal man udtale følgende:

Ifølge Bestemmelsens Motivering i Folketingsudvalgets Betænkning om det paagældende Lovforslag (Rigsdagstidende 1935—36 Till. B. Sp. 1316) udelukker Reglen ikke en paakrævet Berigtigelse af muligt fremkomne urigtige Rygter.

Endvidere er Bestemmelsen efter Justitsministeriets Formening ikke til Hinder for, at der gives Meddelelse til Offentligheden, eventuelt gennem Pressen, om Foranstaltninger, der træffes under Behandlingen af en Straffesag, som f. Eks. Anholdelse, Fængsling, Beslaglæggelse og lign.

Det er derhos selvfølgeligt, at Politiet som hidtil vil kunne udsende Meddelelse til Offentligheden, hvori denne enten advares mod bestemte Forbrydere eller dens Bistand paakaldes til Opklaring af Forbrydelser, saasom Efterlysninger af Personer, Vaaben, Klædningsstykker og lign.

Hovedsynspunktet ved Fortolkningen af § 1016 a maa efter Ministeriets Formening være, at denne ikke er til Hinder for Meddelelse af rent faktiske Oplysninger, men at saadan Meddelelse ikke maa indeholde nogen Vurdering af Oplysningernes Betydning for Skyldspørgsmaalet.

Bestemmelsen omfatter ogsaa den valgte Forsvarer.

Nr. 133. Min.-Tid. A. 197.

6 Aug. Nr. 251. **Bekendtgørelse af Lov Nr. 175 af 1. Maj 1923 om Luftfart ændret i Overensstemmelse med Lov Nr. 124 af 7. Maj 1937.**

I Medfør af den Ministeren for offentlige Arbejder ved § 7 i Lov Nr. 124 af 7. Maj 1937 om Ændring af Luftfartsloven givne Bemyndigelse bekendtgøres herved:

Lov om Luftfart.

Kapitel 1.

Indledende Bestemmelser.

§ **1**. Denne Lovs Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Friballoner, Luftskibe, Flyvemaskiner, Gyroplaner,

Helikoptere og Ornitoptere, som har Fører om Bord og er bestemt til Befordring af Personer eller Genstande i Luftrummet. 6 Aug. Nr. 251.

De nærmere Betingelser for Benyttelsen af Luftfartøjer, som er i Stand til at styres uden Fører, og som ingen Fører har om Bord, Glidere, Standballoner og andre lignende Indretninger, som anvendes i Luftrummet, saasom Reklameballoner, Faldskærme m. v., fastsættes af Ministeriet for offentlige Arbejder.

§ **2.** Luftfart indenfor dansk Omraade kan kun finde Sted overensstemmende med Forskrifterne i denne Lov.

Kapitel 2.

Om, hvilke Luftfartøjer der kan benyttes indenfor dansk Omraade.

§ **3.** Luftfart indenfor dansk Omraade kan kun finde Sted med Fartøj, som enten har dansk Nationalitet efter § 4 eller § 42 eller opfylder Betingelserne i § 14 eller § 15.

§ **4.** Et Luftfartøj har dansk Nationalitet, naar det er indført i offentligt dansk Luftfartøjsregister og er blevet mærket paa den for saaledes registrerede Fartøjer foreskrevne Maade.

§ **5.** Der føres et Luftfartøjsregister for hele Landet ved Foranstaltning af Ministeriet for offentlige Arbejder, der fastsætter de nærmere Forskrifter for, hvorledes det skal føres.

§ **6.** Et Luftfartøj kan kun registreres her i Landet, naar det har dansk Ejer. Som dansk Ejer anses den danske Stat, danske Kommuner, Selskaber, Foreninger, Korporationer og Stiftelser.

Er Ejeren et Aktieselskab, skal Selskabets Hovedkontor være i Danmark og Medlemmerne af Bestyrelsen være her i Landet bosatte danske Statsborgere, der er Aktieejere. Ministeriet for offentlige Arbejder kan give Dispensation fra den sidstnævnte Betingelse, dog ikke for Bestyrelsens Formand eller for mere end en Trediedel af Bestyrelsens øvrige Medlemmer.

Et Luftfartøj kan ikke registreres her i Landet, hvis det har en anden Stats Nationalitet.

6 Aug. Nr. 251.

§ 7. Et Luftfartøj kan ikke registreres her i Landet, medmindre det regelmæssigt har Udgangssted (Hjemsted) paa Landingsplads, som drives af Staten eller er godkendt efter § 26, og har Bevis for Luftdygtighed efter § 18, og der er tegnet Forsikring eller stillet anden Sikkerhed efter § 39.

§ 8. Registrering sker paa Grundlag af skriftlig Anmeldelse fra Ejeren.

Anmeldelsen skal indeholde de Oplysninger om Ejeren og hans Erhvervelse af Fartøjet og om Fartøjet selv og dets Hjemsted, som Ministeriet for offentlige Arbejder fastsætter.

Anmeldelsen skal være ledsaget af:

a) Erklæring om, at Ejeren opfylder Betingelserne i § 6, 1ste Stk.
b) Erklæring om, at Fartøjet ikke falder ind under Bestemmelserne i § 6, 3die Stk., med særskilt Bemærkning, dersom Fartøjet har haft fremmed Nationalitet eller er eller har været indført i noget offentligt Register i et andet Land.
c) Gældende Bevis for, at Fartøjet er luftdygtigt efter § 18.
d) Gældende Police for Forsikring tegnet efter § 39, 1ste Stk., eller Erklæring fra vedkommende offentlige Myndighed om, at Sikkerhed er stillet efter § 39, 2det Stk.

Registreringsmyndigheden kan, hvis den finder det fornødent, af Ejeren kræve yderligere Oplysninger om de foran i 2det Stk. omhandlede Forhold og yderligere Bevisligheder for, at de i §§ 6 og 7 omhandlede Betingelser er til Stede i Registreringsøjeblikket.

Ejeren skal uden Foranledning fra Registreringsmyndigheden uopholdelig indberette enhver Forandring, der inden Registreringen maatte indtræde med Hensyn til de Forhold, som Anmeldelsen omfatter.

§ 9. Saafremt Anmeldelsen kan godkendes, registreres Fartøjet. I Registeret skal indføres:

a) Fartøjets Løbenummer i Registeret,
b) Registreringens Datum,
c) Fartøjets Art og Type med de nødvendige Oplysninger til Identificering af Fartøjet,

d) Oplysning om, hvem der er Ejer af Fartøjet, og hvorledes han har erhvervet Fartøjet,
e) Fartøjets Hjemsted,
f) Bemærkning om Fartøjets Luftdygtighed,
g) Bemærkning om den tegnede Forsikring og dens Varighed eller om anden stillet Sikkerhed,
h) det Fartøjet tildelte Registreringsmærke.

§ **10**. Sker der efter Registreringen Forandring i de Forhold, som Registeret efter § 9 c. til g. skal indeholde Oplysning om, skal Ejeren uopholdelig anmelde det til Registreringsmyndigheden, som indfører Forandringen i Registeret eller i de Tilfælde, som § 11 nævner, udsletter Fartøjet af Registeret.

Overgaar Fartøjet helt eller delvis til ny Ejer, paahviler Anmeldelsespligten baade Overdrager og Erhverver.

Ejes Fartøjet af en Korporation eller en Stiftelse eller et Aktieselskab, og sker der Forandringer i Bestyrelsens Sammensætning, skal Bestyrelsen uopholdelig indberette det til Registreringsmyndigheden.

§ **11**. Fartøjet skal udslettes af Registeret,
a) naar det oplyses, at Fartøjet med Urette er indført i Registeret,
b) naar Fartøjet ikke længere har dansk Ejer efter § 6, 1ste Stk., eller det begæres udslettet i Henhold til § 42, 1ste Stk.,
c) naar den tegnede Forsikring eller anden stillet Sikkerhed har ophørt at gælde,
d) naar Beviset for Fartøjets Luftdygtighed er endeligt inddraget,
e) naar Fartøjet er forsvundet, hvorom Ejeren skal gøre Anmeldelse til Registreringsmyndigheden inden 3 Maaneder efter det Tidspunkt, der sidst havdes Efterretning om Fartøjet.

§ **12**. Om den stedfundne Registrering udsteder Ministeriet for offentlige Arbejder et Bevis (Nationalitets- og Registreringsbevis). Det skal indeholde et Uddrag af Registeret efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.

6 Aug. Nr. 251.

Sker der Indførsel i Registeret om Forandring i noget Forhold, som Beviset omhandler, skal Registreringsmyndigheden give Beviset Paategning herom eller ombytte det med et nyt eller i de Tilfælde, som omhandles i § 11, kassere det. Det paahviler Ejeren eller, hvis Fartøjet er overgaaet til ny Ejer, som ikke er dansk, den tidligere Ejer at indsende Beviset til Registreringsmyndigheden, medmindre det oplyses, at Beviset er bortkommet.

§ **13**. Fartøjet skal straks efter Registreringen forsynes med og, saa længe det er registreret, føre dansk Nationalitetsmærke og det tildelte Registreringsmærke.

Ministeriet for offentlige Arbejder træffer nærmere Bestemmelse om Mærkernes Udseende samt bestemmer, af hvem og hvorledes de skal anbringes og vedligeholdes.

Naar Fartøjet udslettes af Registeret, men endnu er i Behold, skal Nationalitetsmærket og Registreringsmærket uopholdelig fjernes af Ejeren eller, hvis Fartøjet er overgaaet til ny Ejer, som ikke er dansk, af den tidligere Ejer.

§ **14**. Luftfart indenfor dansk Omraade med Fartøj, som ikke har dansk Nationalitet eller falder ind under Bestemmelsen i § 15, kan kun finde Sted,

a) naar Fartøjet har Nationalitets- og Registreringsbevis eller tilsvarende Bevis udstedt af offentlig Myndighed i fremmed Stat, med hvilken der er sluttet Overenskomst om, at Fartøjer, som hører hjemme dèr, skal have Ret til saadan Fart, eller
b) naar Krigsministeriet eller Marineministeriet, forsaavidt angaar fremmede militære Luftfartøjer, har meddelt Tilladelse til saadan Fart, eller
c) naar Ministeriet for offentlige Arbejder, forsaavidt angaar fremmede civile Luftfartøjer, efter Ansøgning af den, for hvis Regning Fartøjet benyttes, har givet saadan Tilladelse.

Krigsministeriet eller Marineministeriet fastsætter Vilkaarene for den under b. ommeldte Tilladelse.

Den under c. nævnte Tilladelse gælder for 1 Maaned og kan fornyes for 1 Maaned ad Gangen. Den kan tilbagekaldes

naar som helst, naar der foreligger skellig Grund dertil. Til- 6 Aug.
ladelsen kan kun meddeles, naar Fartøjet med Hensyn til Nr. 251.
Luftdygtighed tilfredsstiller Krav svarende til dem, som i Henhold til denne Lov stilles til danske Luftfartøjer. Ministeriet for offentlige Arbejder bestemmer, hvorvidt der skal deponeres gældende Police for Forsikring, tegnet efter § 39, 3die Stk.

Fartøj, der i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf a. og c. foretager Luftfart indenfor dansk Omraade, skal enten have Nationalitetsmærke og Registreringsmærke i Overensstemmelse med Regler, som Ministeriet for offentlige Arbejder i Henhold til Overenskomst med vedkommende Stat har godkendt, eller være forsynet med Kendingsmærke i Overensstemmelse med Regler, der fastsættes af Ministeriet.

§ **15**. Ministeriet for offentlige Arbejder kan efter Ansøgning af Fartøjets Ejer tillade, at Fartøj, uanset at det ikke tilfredsstiller Fordringerne i § 4, jfr. § 3 eller § 14 a., § 14 b. eller § 14 c., benyttes til Luftfart indenfor dansk Omraade, naar Øjemedet er at prøve Fartøjets Luftdygtighed eller andre Egenskaber (Forsøgsluftfart). Saadan Tilladelse kan kun meddeles, naar Fartøjet har Udgangssted paa Landings- eller Forsøgsplads, som drives af Staten, eller paa Forsøgsplads, som drives i Henhold til Koncession efter § 33, eller paa anden Plads, som er godkendt af Ministeriet i dette Øjemed, og naar Ejeren har deponeret Police for Forsikring, tegnet efter § 39, 1ste Stk., eller har stillet anden Sikkerhed efter § 39, 2det Stk.

Fartøjet skal være forsynet med Kendingsmærker i Overensstemmelse med Regler, som fastsættes af Ministeriet for offentlige Arbejder.

Kapitel 3.

Om Luftdygtigheden.

§ **16**. Fartøj, som benyttes til Luftfart indenfor dansk Omraade, skal være luftdygtigt.

De Personer, som gør Tjeneste om Bord, er hver i sin Stilling forpligtet til at sørge for, at Fartøjet holdes i luftdygtig Stand.

6 Aug. Nr. 251.

§ **17**. Det offentlige fører Tilsyn med, at ethvert Fartøj, som benyttes til Luftfart indenfor dansk Omraade, til enhver Tid er luftdygtigt. Tilsynet udøves, efter nærmere af Ministeriet for offentlige Arbejder derom givne Forskrifter, af den Myndighed, som Ministeriet bestemmer.

Tilsynet foretages dels til de foreskrevne Tider, dels naar Fartøjet er undergaaet saadan Forandring eller har lidt saadan Skade, at det kan have Betydning for dets Luftdygtighed.

§ **18**. Et særskilt Bevis for Fartøjets Luftdygtighed (Luftdygtighedsbevis) udstedes af Ministeriet for offentlige Arbejder efter Andragende fra Fartøjets Ejer, efter at den i § 17 omhandlede Myndighed ved Besigtigelser og Prøver efter Ministeriets nærmere Bestemmelse har forvisset sig om, at Fartøjet og dets Udstyr tilfredsstiller de af Ministeriet stillede Krav.

Ethvert Fartøj, som benyttes til Luftfart indenfor dansk Omraade, skal enten have saadant Bevis, som omhandles i 1ste Stk., eller have Luftdygtighedsbevis udfærdiget eller godkendt af offentlig Myndighed i anden Stat i Overensstemmelse med Regler, som i Henhold til Overenskomst med vedkommende Stat er godkendt her, eller have saadan Tilladelse, som omhandles i § 14 b., § 14 c. eller § 15.

§ **19**. Har Fartøjet ikke været underkastet saadant Syn, som skal foretages til forud fastsat Tid i Henhold til § 17, eller er Fartøjet undergaaet saadan Forandring eller har lidt saadan Skade, at det har Betydning for dets Luftdygtighed, er Luftdygtighedsbeviset eller den i § 14 c. omhandlede Tilladelse ugyldig, indtil Synsforretning har fundet Sted.

Viser det sig ved Synsforretning, at Fartøjet for at blive luftdygtigt maa forandres eller istandsættes, fastsætter den i § 17 omhandlede Myndighed en bestemt Tidsfrist, inden hvilken Ejeren skal have forandret eller istandsat Fartøjet, og inddrager, indtil dette er sket, Luftdygtighedsbeviset eller Tilladelsen.

Er Fartøjet uistandsætteligt, eller overskrides den fastsatte Frist, skal Ministeriet for offentlige Arbejder endeligt

inddrage Luftdygtighedsbeviset eller Tilladelsen. Ministeriet skal snarest underrette Registreringsmyndigheden om Inddragning af de i Henhold til § 18 udstedte Luftdygtighedsbeviser. 6 Aug. Nr. 251.

§ **20**. Er registreret Luftfartøj forandret saaledes, at Indførsel herom skal ske i Registeret, skal den i § 17 omhandlede Myndighed anmelde dette til Registreringsmyndigheden.

Registreringsmyndigheden afgør, om Forandringen bør medføre, at Fartøjet skal omregistreres som nyt.

§ **21**. Enhver, som har et Fartøj, der benyttes til Luftfart indenfor dansk Omraade, i sin Besiddelse, er, naar den i § 17 omhandlede Myndighed kræver det, forpligtet til at give denne Myndighed Adgang til Fartøjet.

Ejeren eller, hvis han ikke er dansk, Føreren af Fartøjet eller den, som har Kommandoen om Bord, skal gøre Anmeldelse til den i § 17 omhandlede Myndighed om enhver Begivenhed, som kan være af Betydning for Fartøjets Luftdygtighed, og meddele samme Myndighed enhver anden Oplysning, som den anser for nødvendig for at kunne udføre sit Hverv paa en tilfredsstillende Maade.

Kapitel 4.

Om Bemandingen.

§ **22**. Fartøj, som benyttes til Luftfart indenfor dansk Omraade, skal være bemandet overensstemmende med de Forskrifter, som udfærdiges af Ministeriet for offentlige Arbejder.

Der skal om Bord paa et Luftfartøj altid være en ansvarshavende, der har Kommandomyndighed over Besætning og Passagerer.

Den, for hvis Regning Fartøjet benyttes, og, hvis Fartøjet betjenes af flere Personer, den, der har Kommandoen om Bord, skal paase, at Fartøjet er bemandet i Overensstemmelse med de gældende Forskrifter.

§ **23**. Særskilte Certifikater, som berettiger Indehaveren til at gøre Tjeneste i den Egenskab, Certifikatet angiver, udstedes af Ministeriet for offentlige Arbejder.

Certifikatet meddeles Ansøgere, som ved Prøver efter

6 Aug. Nr. 251.

Ministeriets Bestemmelse har godtgjort, at de tilfredsstiller de Duelighedskrav, som Ministeriet fastsætter, og i øvrigt opfylder de andre Betingelser med Hensyn til Statsborgerforhold og Bopæl, som Ministeriet maatte bestemme. Certifikaterne gælder for bestemt Tid og fornyes, ligeledes for bestemt Tid, naar det godtgøres, at Indehaveren fremdeles opfylder Betingelserne for at gøre den paagældende Tjeneste. De skal inddrages enten for Resten af Gyldighedstiden eller midlertidig, naar Indehaveren ikke længere opfylder disse Betingelser. Indehaveren skal selv uopholdelig gøre Anmeldelse til vedkommende Myndighed om enhver Omstændighed, som kan have Betydning for Spørgsmaalet om, hvorvidt Betingelserne fremdeles er opfyldt, og skal være forpligtet til naar som helst at underkaste sig de Undersøgelser og Prøver, som denne Myndighed finder nødvendige til Afgørelse af dette Spørgsmaal.

§ **24**. Den, som gør Tjeneste om Bord paa Fartøj, der benyttes til Luftfart indenfor dansk Omraade, skal have:

a) Certifikat, udstedt i Henhold til § 23, eller,
b) forsaavidt det er hjemlet ved Overenskomst med fremmed Stat, Certifikat, udstedt eller godkendt af offentlig Myndighed i vedkommende Stat, eller,
c) forsaavidt det drejer sig om fremmede civile Luftfartøjer, en særlig af Ministeriet for offentlige Arbejder meddelt Tilladelse til at gøre Tjeneste paa Luftfartøj i den Egenskab, som Tilladelsen angiver.

For fremmede militære Luftfartøjer og for fremmede civile Statsluftfartøjer vil den i § 14 b. og § 14 c. ommeldte Tilladelse for Luftfartøjet til at færdes indenfor dansk Omraade overflødiggøre Meddelelse af særskilt Tilladelse for Mandskabet til at gøre Tjeneste paa Luftfartøjet.

Den ovenfor under c. nævnte Tilladelse gælder for 1 Maaned og kan fornyes for 1 Maaned ad Gangen. Den kan tilbagekaldes naar som helst, naar der foreligger skellig Grund dertil. Tilladelsen kan kun meddeles, naar Ansøgeren opfylder Duelighedskrav, svarende til dem, som efter § 23 stilles til Indehaveren af dansk Certifikat for den paagældende Tjeneste.

Ministeriet for offentlige Arbejder kan, under Hensyn til Fartøjets eller Tjenestens Beskaffenhed, bestemme, at Forskrifterne i 1ste Stk. ikke skal komme til Anvendelse, forsaavidt angaar visse Dele af Besætningen. 6 Aug. Nr. 251.

§ **25**. Luftfart indenfor dansk Omraade kan efter Ansøgning fra den, for hvis Regning Fartøjet benyttes, med særskilt Tilladelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder finde Sted, selv om Fartøjet ikke er bemandet i Overensstemmelse med de Forskrifter, som gælder efter § 22, 1ste Stk., eller de Personer, som gør Tjeneste om Bord, ikke tilfredsstiller Forskrifterne i § 24, naar Luftfarten foretages for at uddanne eller prøve Personer, som søger Certifikat eller Tilladelse i Henhold til § 24 a. og c. (Øvelsesluftfart). Saadan Fart kan dog kun finde Sted, naar Fartøjet har Udgangssted paa Landings- eller Øvelsesplads, som drives af Staten, eller paa Øvelsesplads, som drives i Henhold til Koncession efter § 33, eller paa anden Plads, som er godkendt af Ministeriet i dette Øjemed.

Kapitel 5.

Om Landingspladser.

§ **26**. Pladser, som indrettes til eller jævnligt anvendes til Landingspladser for Luftfartøjer, hvis Benyttelse staar aaben for Offentligheden, samt Pladser, der agtes benyttet til offentlige Flyveopvisninger eller til offentlige lokale Luftfarter (Karruselflyvninger), skal godkendes af den Myndighed, som Ministeriet for offentlige Arbejder dertil bestemmer. Andre Anlæg i Luftfartens Tjeneste skal i den Udstrækning, som Ministeriet bestemmer, ligeledes godkendes.

Godkendelsen gælder, saa længe Anlægget tilfredsstiller de Krav, som til enhver Tid stilles af ovennævnte Myndighed. Anlægget er undergivet Tilsyn af den Myndighed, som Ministeriet bestemmer. Enhver, som har Anlægget i sin Besiddelse, er pligtig til at give denne Myndighed Adgang til Anlægget. Ministeriet bestemmer, hvilke Krav Anlægget skal tilfredsstille, for at Godkendelse kan meddeles.

6 Aug. Nr. 251.

Kapitel 6.

Om Forskrifter, som skal iagttages under Luftfart indenfor dansk Omraade.

§ **27**. Luftfart indenfor dansk Omraade skal finde Sted i Overensstemmelse med de Forskrifter, som Ministeriet for offentlige Arbejder udfærdiger til Undgaaelse af Sammenstød mellem Luftfartøjer eller andre Ulykker under Luftfart, og som i øvrigt maatte blive udfærdiget for at sikre Almenheden mod Farer eller Ulemper som Følge af Luftfart.

De Personer, som gør Tjeneste om Bord, er forpligtet til hver i sin Stilling at paase, at de gældende Forskrifter overholdes.

§ **28**. Luftfartøj maa ikke uden Tilladelse saavel af Ministeriet for offentlige Arbejder som af Justitsministeriet medføre Sprængstoffer, Krigsvaaben eller Krigsammunition.

Ministeriet for offentlige Arbejder kan forbyde eller give nærmere Forskrifter om Adgang til at medføre eller benytte fotografiske Apparater.

§ **29**. Luftfartøj maa ikke medføre eller bruge Indretning for traadløs Telegraf eller Telefon (Radioinstallation) uden efter Tilladelse af Ministeriet for offentlige Arbejder. Dog skal fremmed Fartøj i den Udstrækning, Overenskomst med Fartøjets Hjemland bestemmer det, kunne medføre og benytte Radioinstallation, som det er forsynet med efter Tilladelse fra offentlig Myndighed i Hjemlandet.

§ **30**. Ved kongelig Anordning kan det bestemmes, at Luftfart over visse Omraader enten skal være helt forbudt eller kun skal være tilladt paa nærmere angivne Betingelser.

Kapitel 7.

Om Luftfart til og fra Udlandet.

§ **31**. Ministeriet for offentlige Arbejder kan bestemme, at Luftfartøjer paa Fart til eller fra Udlandet skal passere Grænsen mellem visse Punkter og under Iagttagelse af visse Forskrifter, og at saadant Fartøj ved Afgang skal afgaa fra og ved Ankomst skal lande paa visse Landingspladser.

Ministeriet for offentlige Arbejder kan bestemme, at Luftfartøjer, der passerer over dansk Omraade uden at lande, under Farten skal følge visse Ruter. 6 Aug. Nr. 251.

§ **32.** Fartøj, som kommer fra eller afgaar til Udlandet, og Varer eller Rejsegods, som indføres eller udføres med saadant Fartøj, og ufortoldede Varer og uvisiteret Rejsegods, som føres med Luftfartøj fra Sted til Sted indenfor Landet, samt ufortoldede og uvisiterede Fartøjer, som flyver indenfor Landets Grænser, bliver, naar ikke andet er bestemt, at behandle efter de almindelige gældende Told-, Sundheds- og andre Forskrifter.

Overfor Personer, som kommer fra eller rejser til Udlandet med Luftfartøj, bliver, naar ikke andet er bestemt, de almindelige gældende Sundheds- og Pasforskrifter m. v. at bringe til Anvendelse.

Kapitel 8.

Om erhvervsmæssig Luftfartsvirksomhed.

§ **33.** Drift af Landingspladser, der er til almindelig Benyttelse, og af Forsøgs- og Øvelsespladser, Oprettelse af internationale Luftfartsveje, Oprettelse og Drift af regelmæssige, internationale Luftfartsruter hen over dansk Territorium med eller uden Mellemlanding samt Befordring ad Luftvejen imod Betaling af Personer eller Gods imellem to Steder indenfor dansk Territorium kan kun finde Sted for Statens Regning eller i Henhold til særlig Koncession.

Koncession meddeles af Ministeriet for offentlige Arbejder. Den gives paa bestemt Tid, dog ikke over 20 Aar. Koncessionen skal gøres afhængig af de Betingelser, som anses for nødvendige for at sikre, at Virksomheden drives paa en for Almenheden hensigtsmæssig og betryggende Maade.

Der kan i Koncessionen træffes Bestemmelse om Ret for Staten til at indløse alle Koncessionshaverens Anlæg med Tilbehør efter nærmere derom fastsatte Regler.

6 Aug. Nr. 251.

§ **34**. Koncession, som meddeles i Henhold til § 33, kan, naar den angaar erhvervsmæssig Befordring af Personer og Gods alene mellem 2 Steder indenfor Riget, kun tilstaas:

a) Danske Kommuner,

b) danske Statsborgere,

c) ansvarlige Selskaber, som udelukkende bestaar af danske Statsborgere,

d) Kommanditaktieselskaber, naar de ansvarlige Medlemmer er danske Statsborgere og mindst $\frac{2}{3}$ af Kommanditkapitalen er dansk, og Aktierne lyder paa Navn, og

e) Aktieselskaber, naar Selskabets Hovedkontor er i Danmark, og Bestyrelsens Formand og mindst $\frac{2}{3}$ af Bestyrelsens øvrige Medlemmer er her i Landet bosatte danske Statsborgere, som er Aktieejere, og mindst $\frac{2}{3}$ af Aktiekapitalen er dansk, og Aktierne lyder paa Navn.

Som dansk i Henhold til Punkt d. og e. regnes Kapitalen, forsaavidt Aktierne ejes af den danske Stat, danske Kommuner, danske Statsborgere eller Kommanditaktieselskaber og Aktieselskaber, som selv tilfredsstiller Fordringerne efter denne Paragraf. Ministeriet for offentlige Arbejder kan paalægge Selskabets ansvarlige Medlemmer eller Bestyrelse at meddele alle Oplysninger, som Ministeriet anser for nødvendige for at afgøre, om Selskabet fremdeles opfylder Betingelserne efter denne Paragraf. Opfylder Selskabet ikke længere disse Fordringer, skal det inden Forløbet af 3 Maaneder enten have berigtiget Forholdet eller i modsat Fald ophøre med Driften.

§ **35**. Koncession, som meddeles i Henhold til § 33, skal indeholde Bestemmelse om, at Ministeriet for offentlige Arbejder skal godkende Takster for Befordring af Personer og Gods og for Brug af Landingspladser og andre Anlæg, som staar til offentlig Benyttelse, og de af Koncessionshaveren udfærdigede Reglementer for Tjenesten og for Befordring af Personer og Gods.

Kapitel 9.

Om Erstatning for Skade.

§ **36**. Sker der som Følge af et Luftfartøjs Benyttelse til Luftfart Skade paa Person eller Ting udenfor Fartøjet, er Ejeren henholdsvis den, for hvis Regning Luftfartøjet benyttes, forpligtet til at erstatte Skaden.

Erstatningspligten bortfalder, saafremt det oplyses, at den skadelidte selv ved Forsæt eller grov Uagtsomhed har hidført Skaden.

I Tilfælde af Skade paa Person kan Erstatning kræves for Lidelse, Lyde og Vansir. Hvis den til Erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin Arbejdsevne, tilkommer der ham Erstatning for vedvarende Forringelse af Erhvervsevnen. Afgaar den skadelidte ved Døden som Følge af Ulykken, kan den, der ved Dødsfaldet har mistet en Forsørger, kræve Erstatning for det Tab, vedkommende kan antages at have lidt. Den, der har bekostet Begravelsen, kan fordre Udgifterne hertil erstattede, forsaavidt de ikke overstiger, hvad der efter afdødes Forhold er passende.

§ **37**. Regelen i § 36, 1ste Stk., kommer ikke til Anvendelse, naar det drejer sig om Skade, der foraarsages paa Person eller Ting, som befinder sig indenfor Omraadet af en godkendt Landingsplads.

Foraarsages Skaden paa Fartøj eller Ladning ved Sammenstød mellem Fartøjer, skal Forskrifterne i Sølovens §§ 220 og 221 komme til Anvendelse.

Sker der ved Sammenstød mellem to eller flere Fartøjer Skade, som det paahviler den, for hvis Regning Fartøjerne benyttes, hver for sig at erstatte efter Regelen i § 36, 1ste Stk., hæfter de solidarisk. Domstolene afgør under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, hvor stor en Del af den erlagte Erstatning hver af dem skal kunne tilbagefordre hos den eller de medansvarlige.

§ **38**. Ved Bestemmelserne i §§ 36 og 37 gøres ingen Indskrænkning i den Ret til at kræve Erstatning, som i øvrigt maatte følge af almindelige Retsregler.

6 Aug. Nr. 251.

§ **39**. Ejeren af et Fartøj, som agtes benyttet til Luftfart indenfor dansk Omraade i Henhold til § 4, jfr. § 3, eller § 15, skal — hvis Ejeren ikke er Staten — have tegnet og holde i Kraft Forsikring for Dækning af Erstatningskrav, som maatte opstaa mod ham selv eller mod Brugeren for Skade som Følge af Luftfarten paa Person eller Ting udenfor Fartøjet. Forsikringen skal tegnes i Forsikringsselskab og paa Betingelser, som Ministeriet bestemmer. Ophører Forsikringen at gælde, hæfter Forsikringsselskabet overfor Trediemand dog for Skade efter Policens Paalydende endnu i 2 Maaneder, efter at Selskabet for Ministeriet har anmeldt Forsikringens Ophør, medmindre Fartøjet — saafremt det er registreret — i Mellemtiden maatte være blevet udslettet af Registeret, eller Tilladelsen efter § 15 i Mellemtiden maatte være blevet inddraget.

Ministeriet kan bestemme, at Fartøjets Ejer i Stedet for Forsikring skal stille anden af Ministeriet godkendt Sikkerhed for Dækning af de i 1ste Stk. nævnte Erstatningskrav.

Benyttes Fartøjet til Luftfart indenfor dansk Omraade i Henhold til § 14 a. eller 14 c., bestemmer Ministeriet, hvorvidt der skal foreligge Forsikring eller anden Sikkerhedsstillelse til Dækning af de i §§ 36 og 37 omhandlede Erstatningskrav.

Kapitel 10.

Om Fartøjsdokumenter m. v.

§ **40**. Fartøj, som benyttes til Luftfart indenfor dansk Omraade, skal, naar det er i Brug, medføre:

a) Dansk eller fremmed Nationalitets- og Registreringsbevis eller tilsvarende Bevis efter § 14 a. eller Tilladelse efter § 14 c. eller § 15,
b) dansk eller fremmed Luftdygtighedsbevis, medmindre Fartøjet uden at have saadant Bevis har Tilladelse efter § 14 c. eller § 15,
c) Tilladelse efter § 29, saafremt Fartøjet har Radioinstallation,

d) Passagerliste med Afgivelse af Passagerernes Navne, saafremt Fartøjet staar til almindelig Benyttelse mod Betaling og befordrer Passagerer i Rutetrafik,
e) Dokumenter efter de Regler, som gælder i Henhold til § 32, saafremt Fartøjet befordrer Gods mellem Indland og Udland,
f) Dagbøger i den Udstrækning og efter de nærmere Regler, som fastsættes af Ministeriet,
g) et Eksemplar af de om Luftfarten gældende Love og øvrige Forskrifter.

De Personer, som gør Tjeneste om Bord, skal medføre Certifikater eller Tilladelser efter § 24.

I Tilfælde af Øvelsesluftfart skal den, der har Kommandoen om Bord, medføre den i § 25 omhandlede Tilladelse.

Ministeriet kan bestemme, at Fartøjet eller de Personer, som gør Tjeneste om Bord, ogsaa skal medføre andre Dokumenter end de foran nævnte.

Luftdygtighedsbeviset eller saadant Uddrag af det eller saadant tilsvarende Dokument, som Ministeriet maatte bestemme, tillige med Oplysning om, hvem der er Ejer, skal være opslaaet paa et iøjnefaldende Sted om Bord.

Ministeriet kan bestemme, at der paa Fartøjet skal være ogsaa andre Opslag end de her nævnte.

Føreren eller den, som har Kommandoen om Bord, skal paase, at Bestemmelserne i denne Paragraf bliver overholdt.

Kapitel 11.

Forskellige Bestemmelser.

§ **41**. Ministeriet for offentlige Arbejder kan bestemme, i hvilken Udstrækning de Forskrifter, som indeholdes i eller udfærdiges i Medfør af §§ 22, 24, 27, 28, 29 og 40, skal komme til Anvendelse paa dansk Fartøj, som benyttes til Luftfart udenfor dansk Omraade.

Ministeriet for offentlige Arbejder kan endvidere i Henhold til mellemfolkelige Overenskomster udfærdige Bestemmelser, som paa en efter Omstændighederne betryggende

6 Aug. Nr. 251.

Maade sikrer, at der, saafremt et her i Landet hjemmehørende Luftfartøj befinder sig over en anden Stats Omraade, foreligger Forsikring til Dækning af Skadeserstatningskrav, som i Henhold til Lovgivningen i denne Stat maatte tilkomme den, der som Følge af Luftfartøjets Benyttelse lider Skade paa Person eller Ting udenfor Fartøjet.

§ **42**. Ministeriet for offentlige Arbejder kan bestemme, at Fartøj, som udelukkende benyttes i Statens Tjeneste til Luftfart som Politi-, Told- eller Postfartøj, ikke behøver at være indført i offentligt dansk Luftfartøjsregister. Fartøj, hvorom saadant er bestemt, har dansk Nationalitet.

Ministeriet bestemmer, om og paa hvilken Maade saadant Fartøj skal være mærket, og i hvilken Udstrækning Fartøjet skal være underkastet de Forskrifter, som indeholdes i eller udfærdiges i Medfør af §§ 17, 18, 21—24, 30, 31 og 41.

Med Hensyn til de under Krigsministeriet eller Marineministeriet hørende Luftfartøjer træffer disse Ministerier Bestemmelse om, i hvilken Udstrækning Forskrifterne i denne Lov vil være at følge.

§ **43**. Fartøj, som befinder sig indenfor dansk Omraade, dets Besætning, Passagerer og Gods skal være underkastet de gældende danske Love og andre Forskrifter om Luftfart, Told og Afgifter og Befordring af Personer og Gods samt andre gældende danske Love og Forskrifter, som vedkommende Forhold falder ind under. Den, der har Kommandomyndighed om Bord, skal ogsaa for Besætningens og for Passagerernes Vedkommende paase, at de almindelige Politi- og Toldforskrifter overholdes. Beordres Fartøjet til at lande, skal det lande snarest muligt og paa den Landingsplads eller det Sted, som vedkommende Myndighed anviser. Er ikke anden Anvisning givet, skal Fartøjet lande paa nærmeste offentlige Landingsplads. Nærmere Regler for de Signaler, der skal anvendes, naar Fartøjet beordres til at lande, fastsættes i de i Henhold til § 27 udfærdigede Luftvejsregler.

§ **44**. Ministeriet for offentlige Arbejder kan i hvert enkelt Tilfælde eller gennem Udfærdigelse af almindelige

Forskrifter forbyde Foretagelsen af Handlinger, derunder navnlig Anbringelse af Mærker, Belysning eller anden Indretning, som udsætter Luftfartens Sikkerhed for Fare. 6 Aug. Nr. 251.

§ **45**. Den, der paa Søen bjærger et havareret Luftfartøj eller dets Ladning, eller som medvirker ved Bjærgningen, har Ret til Bjærgeløn af, hvad der bjærges.

§ **46**. Ministeriet fastsætter de Afgifter, der vil være at erlægge for offentlige Forretninger, der foretages i Henhold til denne Lovs Bestemmelser.

§ **47**. Ministeriet drager Omsorg for, at der efter nærmere af dette fastsatte Regler udgaar offentlig Meddelelse om Fartøjer, der indføres i eller udslettes af Luftfartøjsregisteret, med Angivelse af de tildelte, henholdsvis inddragne, Registreringsmærker samt Bekendtgørelse om de Certifikater eller Tilladelser, der udstedes eller inddrages efter §§ 14 c. og 15 samt efter § 25.

Ministeriet foranlediger ligeledes udfærdiget Bekendtgørelse om, over hvilke Omraader Luftfart i Medfør af § 30 skal være forbudt, samt om, hvilke Grænsepunkter der er fastsat, og om, hvilke Ruter og Landingspladser der skal benyttes ved den i § 31 omhandlede Luftfart til og fra Udlandet, samt om Beliggenheden og Indretningen af de Landingspladser og andre Anlæg, som drives af Staten, eller som godkendes, eller for hvilke Godkendelse inddrages efter § 26.

Kapitel 12.

Straffebestemmelser.

§ **48**. Overtrædelse af denne Lov eller af de i Henhold til Loven udfærdigede Forskrifter eller Reglementer straffes med Bøder fra 10 Kr., Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder, forsaavidt højere Straf ikke er forskyldt i Medfør af den øvrige Lovgivning.

Bliver nogen Indehaver af Certifikat efter § 23 idømt Straf for Overtrædelse af denne Lov eller de i Medfør af Lo-

6 Aug. Nr. 251.

ven udfærdigede Forskrifter, kan Retten til at have saadant Certifikat ved Dommen frakendes ham for bestemt Tidsrum eller for bestandig. Idømmes Indehaveren Hæfte eller Fængselsstraf for Overtrædelse som nævnt, skal saadan Frakendelse altid finde Sted.

§ **49**. Overtrædelse af denne Lov eller af de i Medfør af Loven udfærdigede Forskrifter behandles som Politisager.

Bøderne tilfalder Statskassen.

Kapitel 13.

Ekspropriationsbestemmelser m. m.

§ **50**. Ved Anlæg af nye eller Udvidelse af bestaaende Landings-, Øvelses- og Forsøgspladser eller af Fyr- og Signalstationer samt ved Foretagelse af Afmærkninger eller lignende til Brug for Luftfarten skal Ekspropriation kunne ske efter Reglerne i Forordning af 5. Marts 1845 angaaende Grunderhvervelse m. m. i Anledning af Jernbaneanlæg, saafremt Ministeren for offentlige Arbejder maatte skønne, at det paagældende Formaal har almen Interesse.

§ **51**. Af Hensyn til Luftfartens og Almenhedens Betryggelse er Ministeriet for offentlige Arbejder bemyndiget til i det Omfang, det skønnes nødvendigt, at udstede Forbud mod Sejlads og Ophold i Farvande, der midlertidig eller permanent benyttes som Flyveplads for Luftfartøjer.

Kapitel 14.

Om Lovens Ikrafttræden.

§ **52**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1923. Samtidig træder Lov om Benyttelse af Luftfartøjer af 4. Oktober 1919 ud af Kraft, men de i Henhold dertil udfærdigede Bestemmelser vedbliver at være gældende, forsaavidt de ikke strider mod nærværende Lov.

Bekendtgørelse om Anmeldelse og Registrering af Prisaftaler m. v. samt om Udgivelse af en Registreringstidende. 14 Aug. Nr. 253.

I Medfør af den Ministeren for Handel, Industri og Søfart ved § 13 i Lov Nr. 158 af 18. Maj 1937 om Prisaftaler m. v. givne Bemyndigelse fastsættes herved følgende:

§ **1.** Til Priskontrolraadet skal anmeldes Aftaler eller Bestemmelser, der med Hensyn til Pris-, Produktions-, Omsætnings- eller Transportforhold træffes af en eller flere Enkeltvirksomheder eller Sammenslutninger indenfor de materielle Erhverv, naar de paagældende Aftaler eller Bestemmelser vil kunne øve en bestemmende Indflydelse paa Forhold af nævnte Art indenfor hele Landet eller Omraader af dette, saaledes at fri Prisdannelse eller Erhvervsudøvelse indenfor det paagældende Omraade derved udelukkes eller væsentlig begrænses. Anmeldelsespligten gælder, uanset om en eller flere af de paagældende Virksomheder maatte være hjemmehørende i Udlandet.

Tilsvarende Anmeldelsespligt gælder med Hensyn til Ændring i Forhold, hvorom Anmeldelse er sket.

Anmeldelsespligt foreligger ikke med Hensyn til Løn- og Arbejdsforhold samt for Virksomheder eller erhvervsdrivende, hvis Priser det offentlige i Henhold til særlig Hjemmel bestemmer eller godkender.

§ **2.** Anmeldelse angaaende anmeldelsespligtige Forhold skal ske inden 8 Dage efter, at den paagældende Aftale eller Bestemmelse er truffet.

Anmeldelse af de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Aftaler og Bestemmelser af den i nærværende Bekendtgørelses § 1 omhandlede Karakter skal ske inden 28. August 1937. Anmeldelse kan eventuelt foretages ved Indsendelse inden nævnte Dato af en foreløbig Meddelelse om de paagældende Forhold, men i saa Fald skal endelig Anmeldelse i Overensstemmelse med de i § 4 indeholdte Forskrifter ske inden 31. Oktober 1937.

Priskontrolraadet kan, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, meddele Udsættelse med en Anmeldelses Indgivelse.

14 Aug. Nr. 253.

§ **3**. Anmeldelsespligt paahviler Ledelsen af Virksomheder eller Sammenslutninger, der deltager i en anmeldelsespligtig Aftale, eller som træffer Bestemmelser af anmeldelsespligtig Karakter.

Ved Ledelsen forstaas i denne Forbindelse i Aktieselskaber og andre Selskaber med begrænset Ansvar (herunder Selskaber og Foreninger med vekslende Medlemstal eller vekslende Kapital) det paagældende Selskabs Bestyrelse og Direktion (Forretningsfører), i andre Tilfælde Virksomhedernes ansvarlige Indehavere. For en Sammenslutnings Vedkommende forstaas ved Ledelsen dens Bestyrelse eller, hvis en saadan ikke findes, Sammenslutningens samtlige Medlemmer.

For udenlandske Virksomheders og Sammenslutningers Vedkommende forstaas i denne Forbindelse ved Ledelsen den eller de Personer, der her i Landet forestaar en udenlandsk Virksomhed eller Sammenslutning, eller gennem hvem en saadan er repræsenteret.

§ **4**. Anmeldelse til Priskontrolraadet af anmeldelsespligtige Aftaler sker ved Benyttelse af det som Bilag I til nærværende Bekendtgørelse optrykte Skema.

Anmeldelse af anmeldelsespligtige Bestemmelser sker ved Benyttelse af det som Bilag II optrykte Skema.

Anmeldelse af Ændringer i Forhold, hvorom Anmeldelse er sket, foretages ved Benyttelse af det som Bilag III optrykte Skema.

Skemaet udfyldes og indsendes til Priskontrolraadet forsynet med behørigt bekræftede Underskrifter, ledsaget af to bekræftede Genparter samt af de i Skemaet angivne Bilag. Samtlige de Personer, hvem Anmeldelsespligt paahviler i Henhold til nærværende Bekendtgørelses § 3, skal underskrive Anmeldelsen, medmindre Priskontrolraadet, hvor særlige Forhold taler derfor, tillader Afvigelse herfra.

Anmeldelsesskemaer udleveres paa Priskontrolraadets Kontor.

§ 5. Alle til Priskontrolraadet indkomne Anmeldelser bliver ved deres Modtagelse at forsyne med Paategning om Dato og at indføre i en Registreringsjournal. 14 Aug. Nr. 253.

Hvis en Anmeldelse ikke befindes at opfylde de i nærværende Bekendtgørelses § 4 indeholdte Forskrifter, vil den være at tilbagesende med Bemærkning om de forefundne Mangler og med Angivelse af en Frist, inden hvilken Manglerne skal være afhjulpne.

Naar behørig Anmeldelse i Overensstemmelse med de i § 4 indeholdte Forskrifter har fundet Sted, vil der i et dertil indrettet Register være at indføre et Uddrag af Anmeldelsen, indeholdende Oplysning om, hvilke Virksomheder og Sammenslutninger der deltager i den paagældende Aftale eller har truffet den paagældende Bestemmelse, Aftalens eller Bestemmelsens Dato, Datoen for Priskontrolraadets Modtagelse af Anmeldelsen samt en kort Angivelse af, hvorom Aftalen eller Bestemmelsen drejer sig, herunder hvilken Branche eller hvilken Vareart den omfatter, hvilket Gyldighedsomraade den har, og for hvilket Tidsrum den er gældende. De i Registeret optagne Anmeldelser forsynes med fortløbende Registrerings-Numre.

Anmeldelse om Ændring i eller Tillæg til en tidligere Anmeldelse vil være at registrere under den tidligere Anmeldelses Registrerings-Nummer og at indføre i Registeret i Tilslutning til Hovedanmeldelsen.

Ved Anmeldelse om Ophævelse af registrerede Aftaler eller Bestemmelser indføres en Bemærkning herom i Registeret under vedkommende Registrerings-Nummer, og de dette vedrørende Blade udtages af Registeret og samles efter Nummerorden i særlige Bind.

Om den registrerede Anmeldelse skal der uopholdelig ske Bekendtgørelse i Statstidende, jfr. dog Bestemmelsen i nærværende Bekendtgørelses § 7, 2det Stk. Samtidig tilbagesendes den ene af de indsendte Genparter af Anmeldelsen forsynet med Paategning om den stedfundne Registrering med Angivelse af Registrerings-Nummer og -Dato.

14 Aug. Nr. 253.

§ **6.** Maatte Priskontrolraadet finde, at en registreret Aftale eller Bestemmelse er stridende mod Bestemmelsen i § 9 i Lov af 18. Maj 1937 om Prisaftaler m. v., og Aftalen eller Bestemmelsen ikke efter Forhandling med de paagældende eller efter et af Raadet meddelt Paalæg behørigt ændres, vil den paagældende Registrering være at forsyne med Paategning herom og at udtage af Registeret efter Forløbet af 4 Uger fra Paalægets Givelse eller, forsaavidt Paalægget indbringes for Domstolene og stadfæstes af disse, naar Sagen er endeligt afgjort.

Om Aftalens eller Bestemmelsens Bortfald finder fornøden Bekendtgørelse Sted i Statstidende.

§ **7.** Registeret er offentlig tilgængeligt.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan dog, naar særlige Omstændigheder gør sig gældende, efter Indstilling fra Priskontrolraadet bestemme, at en Registrering ikke skal være offentlig tilgængelig. Saadanne Registreringer samles i et særligt Bind.

Af Registeret kan der meddeles Udskrift, jfr. dog Paragraffens 2det Stk. for Fuldstændig Udskrift af et Register-Nummer betales 5 Kr.; for delvis Udskrift betales 3 Kr.

§ **8.** Der udgives ved Foranstaltning af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, saa ofte det findes fornødent, en Registreringstidende, indeholdende de i Statstidende indrykkede Bekendtgørelser om registrerede Anmeldelser.

For hvert Kalenderaar affattes en Fortegnelse over samtlige i Registreringstidenden optagne Aftaler og Bestemmelser, der er bestaaende ved Aarets Udgang, samt over de i Aarets Løb ophævede eller bortfaldne Aftaler eller Bestemmelser. I Fortegnelsen angives de Steder i Registreringstidenden, hvor de paagældende Forhold findes omhandlet.

§ **9.** Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

I.

14 Aug.
Nr. 253.

PRISKONTROLRAADET
Laksegade 19, K., Tlf C. 10950

Anmeldelse af Aftaler,

der er anmeldelsespligtige i Henhold til Lov Nr. 158 af 18. Maj 1937 om Prisaftaler m. v.

Her anføres den Adresse, til hvilken Henvendelser fra Kontrolraadet kan rettes:

14 Aug.
Nr. 253.

1. Navn (Firmanavn) og Adresse paa Deltagerne i Aftalen: (Er nogen af Deltagerne hjemmehørende i Udlandet, angives tillige Navn og Adresse paa den eller de anmeldelsespligtige, jfr. Bekendtgørelse af 14. August 1937, § 3, 3die Stk.). a. Enkeltvirksomheder: b. Sammenslutninger: (Oplysning om Medlemmerne kan gives ved Vedlæggelse af Medlemsfortegnelse).	
2. Hvornaar (Dato og Aarstal) er Aftalen indgaaet?	
3. For hvilket geografisk Omraade gælder Aftalen? (f. Eks.: Europa, Danmark, Landsdel, Amt, By m. v.).	

4. For hvilke Forhold gælder Aftalen?
(I en eller flere af nedenstaaende fire Rubrikker anføres, hvilke Varer eller Ydelser Aftalen omfatter).

a. Prisforhold	b. Produktionsforhold	c. Omsætningsforhold	d. Transportforhold

5. Aftalens Formaal m. v.:
a. Kort Angivelse af Aftalens Formaal:

b. Er der Adgang for nye Deltagere og i bekræftende Fald paa hvilke Vilkaar?

c. Hvilke Regler gælder for en Deltagers Udtrædelse af Aftalen?

14 Aug. Nr. 253.

d. Deltagernes Rettigheder:

e. Deltagernes Pligter:

f. Hvorledes afgøres Tvistigheder vedrørende Aftalen? (Herunder Oplysning om hvorvidt Tvistighederne er unddraget de almindelige Domstoles Paakendelse, samt om Sammensætningen af en eventuel Voldgiftsret).

g. Straffebestemmelser for Brud paa Aftalen?

h. Indeholder Aftalen Bestemmelser om Fordeling af Produktion, Omsætning eller Transport eller om Tildeling af bestemte geografiske Omraader?

14 Aug.
Nr. 253.

(I bekræftende Fald gives nærmere Oplysninger om Fordelingen m. v. af de paagældende Varer eller Ydelser).

i. Er der fastsat bindende eller vejledende Prisforskrifter, saasom faste Priser, Satser, Takster, Avanceprocenter, Rabatsatser, Reguleringer ved Licitationer, Standardkalkulationer el. lign.?

(I bekræftende Fald gives nærmere Oplysninger om de paagældende Priser, Satser m. v., herunder om de er faste, minimale eller maksimale, om de er bindende eller blot vejledende m. v., samt om Fremgangsmaaden ved Ændring af de paagældende Aftaler eller Be-

14 Aug.
Nr. 253.

	stemmelser. Mere omfattende Oplysninger saa som Fortegnelser o. l. kan indsendes som Bilag).	
	k. Er der oprettet et Centralkontor eller anden Fællesmyndighed i Forbindelse med Aftalen? (I bekræftende Fald angives denne Myndigheds Betegnelse og Adresse).	
6.	Er Aftalen et underordnet eller sideordnet Led i andre tilsvarende Aftaler? (I bekræftende Fald gives Oplysning om de paagældende Hoved- eller sideløbende Aftaler).	
7.	Hvor stor en Del af de erhvervsdrivende indenfor samme Erhvervsgren er	

Deltagere i Aftalen? (Kan angives enten i absolute Tal eller procentvis af det samlede Antal, eventuelt kan angives, hvilke Erhvervsdrivende der staar udenfor Aftalen).	
8. Hvor stor en Del af Omraadets samlede Produktion, Omsætning, Transport m. v. (Forbrug) af vedkommende Vare (Ydelse) omfattes af Aftalen? (Kan angives enten i absolute Tal eller procentvis. Det angives, om Oplysningen vedrører Vægt, Værdi m. v.).	

....., *den* ..... *19* .....

(Underskrifterne maa være bekræftet af en Notarius, en Sagfører eller to Vitterlighedsvidner.)

14 Aug. Nr. 253.

Som *Bilag* til Anmeldelsen vedlægges:

a. Bekræftet fuldstændig Afskrift af Aftalen (er Aftalen truffet mundtligt, angives dette, og en af Deltagerne underskrevet skriftlig Gengivelse af Aftalen vedlægges).

b. Bekræftet Afskrift af Bestemmelser, der maatte være truffet i Henhold til Aftalen (f. Eks.: Bestemmelser om Boykott, Bøder eller andre Tvangs- eller Straffeforanstaltninger).

c. Nærmere Oplysninger saasom Fortegnelser over de i Punkt 5. i. omhandlede Priser, Satser, Takster, Avanceprocenter etc.

d. En Oversigt over Prisudviklingen siden 1. Januar 1932 for de vigtigste af de af Aftalen omfattede Varer eller Ydelser.

e. Andre Oplysninger, som findes af Betydning for Bedømmelsen af Aftalen i Forhold til Lov af 18. Maj 1937 om Prisaftaler m. v.

II.

14 Aug.
Nr. 253.

PRISKONTROLRAADET
Laksegade 19, K., Tlf. C. 10950

Anmeldelse af Bestemmelser,

der er anmeldelsespligtige i Henhold til Lov Nr. 159 af 18. Maj 1937 om Prisaftaler m. v.

Her anføres den Adresse, til hvilken Henvendelser fra Kontrolraadet kan rettes:

14 Aug.
Nr. 253.

1. Virksomhedens Navn (Firmanavn) og Adresse:	
2. Virksomhedens Ledelse, jfr. Bekendtgørelse af 14. August 1937, § 3:	
3. Hvilke Bedrifter omfatter Virksomheden, og hvor er disse beliggende? (F. Eks. Hovedkontor i....., Fabrikker i .....).	
4. Hvornaar (Dato og Aarstal) er de paagældende Bestemmelser truffet?	
5. For hvilket geografisk Omraade gælder Bestemmelserne? (F. Eks. Europa, Danmark, Landsdel, Amt, By m. v.).	

6. For hvilke Forhold gælder Bestemmelserne? (I en eller flere af nedenstaaende fire Rubrikker anføres hvilke Varer eller Ydelser Bestemmelserne omfatter).	

a. Prisforhold	b. Produktionsforhold	c. Omsætningsforhold	d. Transportforhold

7. Bestemmelsernes Formaal:	
8. Er der fastsat bindende eller vejledende Prisforskrifter, saasom faste Priser, Satser, Takster, Avanceprocenter, Rabatsatser eller lign.? (I bekræftende Fald gives nærmere Oplysninger om de paagældende	

14 Aug.
Nr. 253.

	Priser, Satser m. v., herunder om de er faste, minimale eller maksimale, om de er bindende eller blot vejledende m. v., samt om Fremgangsmaaden ved Ændring af de paagældende Bestemmelser. Mere omfattende Oplysninger saasom Fortegnelser o. l. kan indsendes som Bilag).	
9.	Findes der andre Virksomheder, der beskæftiger sig med de paagældende Varer eller Ydelser indenfor Omraadet? (I bekræftende Fald angives Virksomhedernes Navne og Adresser).	
10.	Hvor stor en Del af Omraadets samlede Produktion, Omsætning, Transport m. v. (Forbrug) af vedkommende Vare (Ydelse) omfattes	

af Bestemmelserne? (Kan angives enten i absolute Tal eller procentvis. Det angives, om Oplysningen vedrører Vægt, Værdi etc.).	

..... *den*.....*19*.....

(Underskrifterne maa være bekræftet af en Notarius, en Sagfører eller to Vitterlighedsvidner.)

14 Aug. Nr. 253.

Som *Bilag* til Anmeldelsen vedlægges:

a. Bekræftet Afskrift af Virksomhedens sidst afsluttede Driftsregnskab (med Angivelse af Varesalg, Varekøb, Forbrug af Raavarer, Lager ved Regnskabsperiodens Begyndelse og Slutning, Arbejdsløn m. v.) og Status.

b. Bekræftet Afskrift af den til ovennævnte Regnskab hørende Beretning fra Virksomhedens Revisorer til Virksomhedens Ledelse.

c. Oplysninger saasom Fortegnelser over de i Punkt 8 omhandlede Priser, Satser, Takster, Avanceprocenter etc.

d. En Oversigt over Prisudviklingen siden 1. Januar 1932 for de vigtigste af de af Bestemmelserne omfattede Varer eller Ydelser.

e. Andre Oplysninger, som findes af Betydning for Bedømmelsen af Bestemmelserne i Forhold til Lov af 18. Maj 1937 om Prisaftaler m. v.

III.

14 Aug.
Nr. 253.

PRISKONTROLRAADET
Laksegade 19, K., Telf. C. 10950

Anmeldelse af Ændring

i den under..... 19...

som Reg. Nr..... registrerede $\frac{\text{Bestemmelse.}}{\text{Aftale.}}$

Her anføres den Adresse, til hvilken Henvendelser fra Kontrolraadet kan rettes:

14 Aug.
Nr. 253. Angivelse af de stedfundne Ændringer:

....., *den*.....*19*.....

(Underskrifterne maa være bekræftet af en Notarius, en Sagfører eller to Vitterlighedsvidner.)

Som *Bilag* til Anmeldelsen vedlægges:

a. Bekræftet Afskrift af den ændrede $\frac{\text{Bestemmelse.}}{\text{Aftale.}}$

Justitsmin. Cirk. til Københavns Magistrat m. fl. angaaende Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse og angaaende Opbevaring og Kassation af Dokumenter vedrørende Ægteskabsindgaaelser. 14 Aug. Nr. 149.

I Tilslutning til Justitsministeriets Cirkulære Nr. 256 af 1. December 1922 — for Færøernes Vedkommende Justitsministeriets Cirkulære Nr. 108 af 17. Maj 1923 — angaaende Betingelserne for og Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse bestemmes det herved, at der ved Tilførsel til Journalen over de i Henhold til Ægteskabslovens § 22 udstedte Attester, jfr. de nævnte Cirkulærer Afsnit II, fremtidig altid skal anføres Oplysning om Brudgommens og Brudens Fødselsaar og -dag og Fødested (Fødesognet eller, hvis den paagældende er født i Udlandet, anden nærmere Angivelse af Fødestedet). Den i samme Cirkulærer Afsnit V, Stk. 5, Nr. 2) omhandlede Tilførsel til Ægteskabsbogen om Fødestedet maa indeholde tilsvarende Oplysning.

Endvidere bestemmes det, at de til de borgerlige Myndigheder til Brug ved Bevislighedernes Prøvelse indleverede Daabsattester, Fødselsattester, Dødsattester, Bevillinger, Domsudskrifter og lignende Dokumenter vedrørende Brudefolkenes personlige Forhold fremtidig altid skal tilbageleveres Brudefolkene samtidig med Udstedelsen af Attesten om, at Bevislighederne er i Orden. Med Hensyn til de af Brudefolkene eller andre Personer i Henhold til Loven afgivne skriftlige Erklæringer har det sit Forblivende ved Justitsministeriets Cirkulære Nr. 2 af 6. Januar 1925, hvorefter de ikke maa udleveres.

Om Opbevaring og Kassation af Dokumenter vedrørende Ægteskabsindgaaelser fastsætter Justitsministeriet herved følgende Regler:

Samtlige Dokumenter vedrørende Ægteskabsindgaaelser tilintetgøres efter 10 Aars Opbevaring. Kassationen foretages i København af Magistraten og i Købstæderne af Borgmesterkontorerne. Forsaavidt angaar de hos Sognefogderne og hos Sysselmændene paa Færøerne beroende Dokumenter, foretages Kassation af Politimestrene (Landfogeden paa Før-

14 Aug. Nr. 149. øerne). For at aflaste Sognefogderne (Sysselmændene) med Hensyn til Opbevaringen af de omhandlede Dokumenter bestemmes det derhos, at Sognefogderne (Sysselmændene) straks afleverer alle Dokumenter, der er indkommet i Aaret 1931 eller tidligere, til vedkommende Politimester og i Fremtiden hvert 5te Aar foretager tilsvarende Aflevering af alle Dokumenter, som er ældre end 5 Aar.

Journalerne over de i Henhold til Ægteskabslovens § 22 udstedte Attester afleveres, naar 5 Aar er forløbet, efter at vedkommende Journal er udskrevet, for Københavns Vedkommende til Stadsarkivet, for Færøernes Vedkommende til Færøernes Arkiv og for det øvrige Land til vedkommende Landsarkiv.

De i samme Cirkulærer Afsnit V omhandlede Duplikater af Ægteskabsbøgerne afleveres, naar de er udskrevne, til vedkommende Landsarkiv, for Færøernes Vedkommende til Færøernes Arkiv.

Nr. 149. Min.-Tid. A. 206—7.

30 Aug. Nr. 156. **Kirkemin. Cirk.** til Biskopperne.

Hoslagt skal man fremsende et Antal Eksemplarer af et af Justitsministeriet den 1. Juni 1937 i Henhold til § 6 i Lov Nr. 60 af 14. Marts 1931 udfærdiget Regulativ for Udførelse af Ligbrænding, der afløser det tidligere Regulativ af 25. Marts 1931.

Ved Fremsendelsen af fornævnte Regulativ skal man henlede Opmærksomheden paa de i § 7, Stk. 1 givne Bestemmelser om Pligt for Krematorierne — i København og Frederiksberg Begravelsesvæsenet — til at give Underretning til vedkommende Sognepræst om Stedet og Tidspunktet for Brændingen, om Anbringelsesstedet for Asken og Navnet paa den Person, til hvem Asken udleveres. Man henleder derhos Opmærksomheden paa, at det nu i Regulativets § 6 er udtrykkeligt fastsat, at Asken kun maa anbringes paa det til Krematoriet opgivne Sted, og at der, forinden Nedsættelsen paa en Kirkegaard finder Sted, skal ske Henvendelse herom til vedkommende Sognepræst.

Endelig henleder man Opmærksomheden paa Bestem- 30 Aug.
melsen i Regulativets § 7, Stk. 2, hvorefter der om Anbrin- Nr. 156.
gelsen af en Askeurne paa en Kirkegaard udenfor København og Frederiksberg straks efter Anbringelsen skal gives Underretning herom til vedkommende Krematorium eller, forsaavidt Brændingen har fundet Sted i København eller paa Frederiksberg, til Begravelsesvæsenet der.

Det fornødne Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære vedlægges til Fordeling blandt Præsterne i det Deres Højærværdighed betroede Stift tilligemed det af Justitsministeriet udfærdigede Regulativ.

Nr. 156. Min.-Tid. A. 217.

Justitsmin. Bekendtgørelse om Ansvarsforsikring for Hunde.

1. Sept. Nr. 259.

Ifølge § 15, Stk. 1, i Lov Nr. 164 af 18. Maj 1937 om Hunde paahviler det Besidderen af en anmeldt Hund at holde den ansvarsforsikret og — samtidig med Hundens Anmeldelse for Politiet eller Sognefogeden — at godtgøre, at Ansvarsforsikring er tegnet. I Medfør af den Justitsministeren i Lovens § 15, Stk. 2, givne Bemyndigelse fastsættes herved efter Forhandling med Assurandørsocietetet følgende Regler til Gennemførelse af disse Bestemmelser:

§ **1.** [1]) Forsikringspligten omfatter alle anmeldte Hunde, selv om de er fri for Afgift i Medfør af Bestemmelserne i Lovens §§ 2, 3, 4 og 5.

[2]) Forsikringssummen skal for hver Hund andrage 10 000 Kr. for Tingsskade og 30 000 Kr. for Personskade for hver Person, dog ikke over 100 000 Kr. for hver Begivenhed ved Personskade.

§ **2.** Forsikringen skal tegnes i et Forsikringsselskab, hvis Vedtægter er stadfæstet af Handelsministeren, og som skal være Medlem af »*Foreningen af Forsikringsselskaber til Overtagelse af lovpligtige Ansvarsforsikringer for Hunde*«. Ethvert Ansvarsforsikringsselskab, hvis Vedtægter er stadfæstet af Handelsministeren, og som overfor Assurandør-

1 Sept. Nr. 259.

societetet forpligter sig til at overholde de af dette godkendte Forsikringspræmier for lovpligtige Hundeforsikringer, har Adgang til at blive Medlem af Foreningen. Ansvarsforsikringsselskaber, der er Medlemmer af Foreningen, er forpligtet til at overtage Forsikring for enhver forsikringspligtig, der henvender sig om Forsikring til Selskabet og vil underkaste sig Selskabets almindelige Forsikringsbetingelser.

§ **3.** [1]) Selskabet skal tegne Forsikringen saaledes, at ethvert Forsikringsansvar i Forhold til Trediemand paahviler Selskabet, og at den Omstændighed, at Forsikringstageren paa noget Punkt handler imod eller ikke efterkommer sine Forpligtelser overfor Selskabet, ikke berettiger dette til overfor en erstatningsberettiget at nægte Betaling.

[2]) Saafremt Selskabet udbetaler Erstatningsbeløbet til Forsikringstageren, sker det paa Selskabets egen Risiko, saaledes at det overfor den erstatningsberettigede er ansvarligt for ethvert Tab, som han maatte lide ved, at Erstatningen som Følge heraf ikke maatte komme ham til gode.

[3]) Har flere skadelidte Krav paa Erstatning i Anledning af samme under Forsikringen faldende Skade, og overstiger deres Krav tilsammen, hvad Selskabet er pligtigt at yde, skal de, forsaavidt Kravene er anmeldt til Selskabet eller paa anden Maade kommet til dets Kundskab, fyldestgøres forholdsmæssigt.

§ **4.** Foreningen af Forsikringsselskaber til Overtagelse af lovpligtige Ansvarsforsikringer for Hunde har overfor Justitsministeriet paataget sig Forpligtelse til mod Regres overfor den ansvarlige at udrede Erstatningsydelsen i Tilfælde, hvor Skade er forvoldt af en Hund, for hvilken Forsikring ikke er tegnet, eller for hvilken Forsikring vel er tegnet, men ophævet af Selskabet eller ikke holdt i Kraft. Erstatning ydes ikke udover de i § 1 angivne Beløb.

§ **5.** Ved enhver Anmeldelse af en Hund, saavel som ved Fornyelse af Hundetegn i hvert Aars Januar Maaned, skal Politiet henholdsvis Sognefogeden paase, at der er tegnet Ansvarsforsikring for Hunden, og at Forsikringen er i Kraft.

Oplysning om, i hvilket Selskab Forsikringen er tegnet, og om Policens Nummer indføres i den af Politiet henholdsvis Sognefogeden førte Protokol. 1 Sept. Nr. 259.

§ **6.** Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Nr. 259. Lov-Tid. A. 1443—44.

Justitsmin. Bekendtgørelse om Godkendelse af Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab. 8 Sept. Nr. 263.

Ifølge Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 235, Stk. 2, jfr. Lov Nr. 162 af 18. Maj 1937, maa Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab, efter den 1. Oktober 1937 kun forhandles, saafremt de er godkendt af Justitsministeren efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen. Efter samme Bestemmelse kan Justitsministeren om fornødent, efter Forhandling med Handelsministeren, fastsætte Priserne, som skal være tydeligt angivne paa Emballagen. I Henhold hertil fastsættes herved efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen og Handelsministeren følgende Bestemmelser:

Kondomer (Præservativer for Mænd).

§ **1.** Kondomer godkendes til Forhandling, saafremt følgende Betingelser er iagttaget:

1) Ved Indførsel her til Landet — eller ved Salg fra indenlandsk Fabrik — skal Varerne være ledsaget af Faktura, der angiver Fabrikationsdatoen.

2) Varerne skal af Grossisten (Importøren, den indenlandske Fabrik) leveres Detaillisten i forseglede Pakninger (Kartons, Daaser, Æsker eller — til Brug ved Enkeltstyksalg — Kuverter), der er forsynet med Paategning om Holdbarhedsdato, Detailpris samt Grossistens (Importørens, den indenlandske Fabriks) Hjemsted og indregistrerede Vare-

8 Sept. Nr. 263.

mærke, eventuelt den fulde Forretningsadresse og Forretningens Navn.

3) Detaillistens Indkøb af disse Varer maa kun finde Sted fra den Grossist (Importør, indenlandske Fabrik), der har foretaget Pakningen og forsynet den med Paategning om Holdbarhedsdato m. v. Apoteker samt saadanne Specialforretninger i Sygeplejebranchen, hvis Udsalgssteder af Embedslægen er godkendt til Forhandling af de i Bekendtgørelsens §§ 1 og 2 omhandlede Genstande, kan dog indkøbe Kondomer hos andre Grossister.

4) Salg fra Grossist (Importør, indenlandsk Fabrik) til Detaillist maa ikke finde Sted, før Sælgeren fra Køberen har modtaget en af Politiet udstedt Attestation om, at Køberens Udsalgssted af Embedslægen er blevet godkendt til Forhandling af Kondomer; det paahviler Grossisten mindst een Gang om Aaret at sikre sig, at Godkendelsen stadig er gyldig. Denne Bestemmelse gælder ikke for Apoteker.

5) Salg til Forbrugere maa kun finde Sted i de under Punkt 2 omhandlede forseglede Pakninger og kun indenfor den ved Holdbarhedsdatoen angivne Frist.

Pessarer (Præservativer for Kvinder).

§ **2**. Til Forhandling godkendes indtil videre:

Gummipessarer ɔ: Okklusiv- og Kappepessarer, der bestaar af en mer eller mindre hvælvet Skaal eller Hætte af Gummi, hvis Kant holdes udspændt af en Metalfjeder eller en massiv eller luftfyldt Gummivulst, samt Slangepessarer, der er formet som Kondomer.

Andre svangerskabsforebyggende Midler.

§ **3**. Andre til Svangerskabsforebyggelse tjenlige Midler end de i §§ 1 og 2 nævnte, saasom Cervikal- eller Okklusivpessarer af Metal, Celluloid m. v., intrauterine Pessarer, de saakaldte Sikkerhedssvampe samt Stoffer, der som Tabletter, Piller, Pulver, Salve, Crème eller i anden Form sælges som svangerskabsforebyggende Midler, godkendes ikke til For-

handling, men maa kun udleveres fra Apotek i Henhold til Lægerekvisition.*) 8 Sept. Nr. 263.

§ **4**. Forhandling af svangerskabsforebyggende Genstande eller Stoffer, der efter foranstaaende Bestemmelser ikke er godkendt, straffes i Medfør af Straffelovens § 235 med Bøde.

§ **5**. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Oktober 1937. Importører af Kondomer kan dog indtil 1. Januar 1938 forhandle disse Varer, uanset at der ikke foreligger Oplysning om Fabrikationsdatoen, jfr. § 1, Punkt 1, og indtil samme Dato kan der fra Apotekerne og de af Embedslægen godkendte Udsalgssteder — uanset Regelen i § 1, Punkt 5 — forhandles Kondomer i uforseglede Pakninger, saafremt Varerne er modtaget til Forhandling allerede inden 1. Oktober 1937.

Nr. 263. Lov-Tid. A. 1446—47.

Justitsmin. Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser, Politidirektøren m. fl. angaaende Hunde. 8 Sept. Nr. 153.

Under Henvisning til at Lov Nr. 164 af 18. Maj 1937 om Hunde træder i Kraft den 1. Januar 1938, skal man udtale følgende:

---

*) Sundhedsstyrelsen har overfor Justitsministeriet udtalt, at det vil være af Betydning, at Specialforretninger i Sygeplejebranchen, der hidtil har kunnet forsyne deres Kunder med en Salve til Brug i Forbindelse med Pessar, ogsaa fremtidig bliver i Stand hertil, saaledes at Kunden kan gøre sit Indkøb paa samme Sted og ikke tvinges hen paa et Apotek. Efter Samraad mellem Justitsministeriet, Sundhedsstyrelsen og særlig tilkaldte sagkyndige paatænkes det derfor snarest muligt at lade fremstille en virksom og prisbillig Salve til Brug i Forbindelse med Pessar. Denne Salve skal da godkendes til Forhandling uden Lægerekvisition — ikke blot fra Apoteker, men ogsaa fra de Udsalgssteder, der er godkendt af Embedslægen til Forhandling af Gummipessarer — paa Betingelse af, at Salven sælges i banderolerede Pakninger med paastemplet Detailpris og med vedlagt Brugsanvisning.

8 Sept. Nr. 153.

I. Hundes Anmeldelse og Afmeldelse m. v. (Lovens § 1).

1. Fristen for Anmeldelse af Hunde efter Erhvervelse eller Flytning eller som Følge af visse Ændringer i Afgiftspligten er nedsat fra 1 Maaned til 14 Dage.

2. For erhvervsmæssigt opdrættede Hunde er den almindelige Regel om Anmeldelsespligt, hvorefter Anmeldelse skal finde Sted, inden Hunden er 4 Maaneder gammel, lempet saaledes, at disse Hunde først skal anmeldes, naar de er 6 Maaneder gamle, saafremt de indtil dette Tidspunkt forbliver i Opdrætterens Besiddelse.

3. I Stk. 1 indeholdes nye Regler om, at anmeldte Hunde, der overflyttes til en anden Kommune, skal afmeldes, og at der ved Anmeldelsen paa Tilflytningsstedet skal gives Oplysning om, hvorvidt der tidligere af Politiet i Medfør af Lovens § 13 er givet Paalæg om, at Hunden skal holdes bundet eller indelukket eller forsynet med forsvarlig Mundkurv. Til Sikring af Mundkurvspaalægets Overholdelse er der i § 13, Stk. 2, paalagt Besidderen Pligt til at underrette *Politiet*, saa snart en Hund med Mundkurvspaalæg overflyttes til en anden Kommune; bor Besidderen paa Landet, vil den i § 1 foreskrevne Afmeldelse til *Sognefogeden* derfor ikke være tilstrækkelig. Politiet, der modtager en saadan Meddelelse, bør underrette Politiet paa Tilflytningsstedet, for at Paalægget kan blive indskærpet en eventuel ny Besidder af Hunden.

4. Bestemmelserne i § 1 om Hundes Anmeldelse og Afmeldelse samt om deres Forsyning med Hundetegn er gældende ogsaa i Landkommuner *uden Sogneraadets Vedtagelse*, medens en saadan Vedtagelse ifølge Hundeloven af 18. April 1925 § 1, Stk. 3, var nødvendig for, at de tilsvarende Bestemmelser i denne Lov kunde finde Anvendelse i Landkommuner.

II. Afgiftspligt og Fritagelse for Afgift (Lovens §§ 2—5).

1. Ifølge §§ 2 og 3 udgør Hundeafgiften i *København*, *Frederiksberg*, *Købstæderne*, *Flækkerne og Marstal* for Hunde,

der har en Højde af ikke over 42 cm, 10 Kr. aarlig, for større Hunde 20 Kr. aarlig; denne Afgift kan dog af Kommunalbestyrelsen forhøjes indtil henholdsvis 20 Kr. og 40 Kr. i København og Frederiksberg og indtil 15 Kr. og 30 Kr. i Købstæderne, Flækkerne og Marstal. Forhøjelse af Afgiften kan finde Sted fra enhver 1. Januar, naar Vedtagelse herom foreligger inden Udgangen af den foregaaende September Maaned. — Holdes der i en Husstand mere end een Hund, betales der dobbelt Afgift af dem alle, ogsaa af den første Hund. 8 Sept. Nr. 153.

2. Ifølge § 4, Stk. 1 og 2, betales der *paa Landet* ingen Afgift, saafremt der i en Husstand kun holdes een Hund. Holdes der 2 Hunde, svares Afgift af dem begge, nemlig 3 Kr. for Hunde ikke over 42 cm, 5 Kr. for større Hunde; der svares dog dobbelt Afgift af den ene Hund, og hvis Hundene har forskellig Størrelse, altid af den over 42 cm. Af 2 smaa Hunde svares saaledes 3 Kr. og 6 Kr., af 2 store Hunde 5 Kr. og 10 Kr. og af 2 Hunde af forskellig Størrelse 3 Kr. og 10 Kr. Holdes der i samme Husstand mere end 2 Hunde, bliver Afgiften af de 2 første Hunde uforandret, men af Resten betales 10 Kr. for hver Hund uanset Størrelsen. — Sogneraadet har ikke, saaledes som efter § 6 i Hundeloven af 1925, Ret til at fastsætte en Afgift af 5 Kr., hvor der i en Husstand kun holdes een Hund, ej heller til — bortset fra bymæssigt bebyggede Dele af Kommunen, jfr. nedenfor under Pkt. 3 — at forhøje de i Loven fastsatte Afgifter; de af Sogneraadene med Hjemmel i § 6 i Loven af 1925 trufne Bestemmelser af denne Art bortfalder med Udgangen af 1937.

3. Med Hensyn til at bringe de for Købstæderne gældende Afgiftsregler til Anvendelse i *bymæssigt bebyggede Dele af Landkommuner* er det i § 4, Stk. 3, fastsat, at Sogneraadet paa egen Haand kan bestemme, at Hundeafgiften skal udgøre 10 Kr. aarlig for Hunde ikke over 42 cm og 20 Kr. aarlig for større Hunde. Derimod udkræves Amtsraadets Samtykke til Forhøjelse af Afgiften til henholdsvis 15 og 30 Kr. aarlig samt til Vedtagelse om, at der, saafremt der i samme Husstand holdes mere end een afgiftspligtig Hund,

8 Sept. Nr. 153.

skal svares dobbelt Afgift af dem alle. — Hvor der af Sogneraadene med vedkommende Amtsraads Samtykke i Medfør af § 5 i Loven af 1925 er truffet Bestemmelse om Indførelse af Købstadsregler i bymæssig bebyggede Dele af Landkommuner, behøves ingen ny Vedtagelse for at bringe de tilsvarende Afgiftsregler i den nye Lov til Anvendelse i de paagældende Omraader. Iøvrigt kan de for Købstæderne gældende Afgiftsregler helt eller delvis indføres i bymæssigt bebyggede Dele af Landkommuner til enhver 1. Januar, naar Vedtagelse derom foreligger inden Adgangen af den foregaaende September Maaned.

Det bymæssigt bebyggede Distrikt, i hvilket Købstadafgiften agtes indført, bør altid angives paa en saadan Maade, at det ikke kan volde Tvivl, om en Ejendom ligger i eller udenfor Distriktet. Da de almindelige benyttede Landsbynavne ikke yder sikker Vejledning i saa Henseende, idet dels Landsbyens Grænser er ubestemte, dels tilgrænsende Distrikter i Tilfælde af Bebyggelse uden videre regnes som henhørende til Landsbyen, bør Distriktets Omraade som Regel ikke angives alene ved Benyttelse af Landsbyens Navn, men Distriktets Grænser bør angives ved topografiske og matrikulære Linier og lign., jfr. f. Eks. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 19. Februar, 15. September og 1. November 1924 (Lovtidende B., Side 3, 14 og 19). Det vil være hensigtsmæssigt, om Distriktets Grænser indtegnes paa et Kort, som opbevares i Sogneraadets Arkiv.

Det er en Betingelse for Indførelse af Købstadregler, at vedkommende Omraade er bymæssigt bebygget, og det vil derfor i Almindelighed ikke være gørligt at bringe disse Regler til Anvendelse i en Landkommunes *hele* Omraade.

4. Om *Afgiftsfrihed* er det i § 5, Stk. 1, fastsat, at Hunde, der paa Grund af Alder endnu ikke er anmeldelsespligtige, er afgiftsfri. Afgiftsfri er ogsaa blinde Personers dresserede Førerhunde, saafremt vedkommende ikke holder mere end een Hund; endvidere professionelle Rottejægeres til Rottejagt dresserede Hunde og Hunde, der alene benyttes som Trækdyr, dog kun saafremt disse Hunde holdes indelukket paa af-

spærret Plads, naar de ikke er i Brug. Selv om Hundene ikke kan passere Indhegningen, antages en Plads dog ikke at kunne anses som afspærret i Lovens Forstand, saafremt alle og enhver kan skaffe sig Adgang til Afspærringen, f. Eks. ved at aabne Laage eller Port i Indhegningen. Opmærksomheden henledes paa, at Lænkehunde paa ikke afspærret Plads *ikke* er fritaget for Afgift. — Forsaavidt der i en Husstand *paa Landet* kun holdes een Hund, er denne som foran fremhævet afgiftsfri, jfr. Lovens § 4, Stk. 1; Undtagelse herfra kan der kun være Tale om, naar der i Medfør af § 4, Stk. 3, er truffet Bestemmelse om Indførelse af de for Købstæderne gældende Afgiftsregler. 8 Sept. Nr. 153.

I Loven gives der Kommunalbestyrelserne en vis Adgang til at nedsætte eller eftergive Hundeafgiften; i København, Frederiksberg, Købstæderne, Flækkerne og Marstal kan Kommunalbestyrelsen, jfr. §§ 2 og 3, saaledes bestemme, at Afgiften for Hunde, der holdes ved ensomt beliggende Steder, skal nedsættes eller bortfalde; Bestemmelse herom kan træffes, selv om der ikke foreligger Ansøgning fra den enkelte Hundebesidder. Endvidere gælder for alle Kommuner, ogsaa for Landet, at Kommunalbestyrelsen, i København Magistraten, efter Ansøgning i det enkelte Tilfælde kan indrømme Nedsættelse eller Eftergivelse af Afgiften, hvor Omstændighederne særlig taler derfor; der tænkes herved navnlig paa blinde, døve og enligt stillede gamle Personer, jfr. § 5, Stk. 2.

5. For det Sognefogederne i Medfør af Lovens § 4, Stk. 5, paahvilende Tilsyn med Lovens Overholdelse tilkommer der dem, for hver anmeldt Hund et aarligt Vederlag af 1 Kr., der afholdes af Kommunekassen; Beløbet tilkommer altsaa Sognefogeden uden Hensyn til, om en Hund er afgiftspligtig eller afgiftsfri.

III. Oppebørsels- og Regnskabsbestemmelser (Lovens §§ 6—8).

Ifølge § 6 forfalder Afgiften for tidligere tilmeldte afgiftspligtige Hunde til Betaling den 1. Januar; iøvrigt for-

8 Sept. Nr. 153.

falder Afgiften eller Forhøjelser af denne ved Udløbet af den for Anmeldelsen i § 1 foreskrevne Frist. Dette betyder, at det er Hundens Eksistens, Størrelse, Opholdssted m. m. paa dette Tidspunkt, der er afgørende for Afgiftspligtens Eksistens og Omfang samt for, hvilken Kommune Afgiften tilfalder. For tidligere tilmeldte Hunde skal Afgiften erlægges i Løbet af Januar Maaned, jfr. § 1, Stk. 3. Opmærksomheden henledes paa Bestemmelserne i Lovens § 6, Stk. 2 og 3: Saafremt en afgiftspligtig Hund i Regnskabsaarets Løb overflyttes til en anden Kommune, betales *ingen Afgift* paa det nye Sted for det løbende Regnskabsaar; saafremt Afgiftspligten først indtræder i Regnskabsaarets sidste Halvdel, svares kun *halv Afgift* for Regnskabsaaret.

Ifølge Lovens § 7 kan Justitsministeren udfærdige nærmere Bestemmelser om Oppebørsel af Hundeafgiften. Medens der med Hensyn til Oppebørslen af og Regnskabet for Hundeafgiften ikke sker nogen Ændring i den i København hidtil fulgte Fremgangsmaade, fastsættes følgende Regler om

Hundeafgiftens Oppebørsel udenfor København.

Hundetegn.

Hundetegnene, der leveres af Fængselsvæsenets Arbejdsdrift, indeholder Angivelse af: Politikredsens Nummer, Aarstallet for vedkommende Regnskabsaar, Afgiftens Beløb — henholdsvis »Afgiftsfri« eller »Afløsning« — samt Tegnets Nummer. For hver Politikreds fremstilles Hundetegnene til Brug saavel for Politikontorer eller Politistationer som for Sognefogederne med fortløbende Numre for Tegn af hver Afgiftsklasse (1½, 2½, 3, 5, 6, 7½, 10, 15, 20, 30, 40, 60 og 80 Kr.), for Tegn for Afgiftsfrihed samt for de særlige Afløsningstegn, der uden Gebyr udleveres til Erstatning for bortkomne Numre.

Tegnene tilsendes efter Bestilling Politimestrene fra Fængselsvæsenets Arbejdsdrift med en Følgeskrivelse, hvori

8 Sept. Nr. 153.

det angives, hvormange Numre af de forskellige Tegn Forsendelsen indeholder; Genpart af denne Skrivelse tilstilles Justitsministeriets Kasseinspektion ved Politimesterembederne. Politimesteren tilsender efter forudgaaende Forhandling med Sognefogederne et passende Antal af de forskellige i Betragtning kommende Tegn: Afgiftstegn paa 1½, 2½, 3, 5, 6 og 10 Kr., Afgiftsfrihedstegn og Afløsningstegn tillige med en Fortegnelse i 2 Eksemplarer over, hvilke Numre af de forskellige Tegn Forsendelsen indeholder; findes der i Sognefogeddistriktet bymæssigt bebyggede Omraader, hvor Købstadafgift er indført, sendes tillige Afgiftstegn paa 5, 10, 20 og 40 Kr. eller paa 7½, 15, 30 og 60 Kr. Det ene Eksemplar af Fortegnelsen forbliver hos Sognefogeden, medens det andet Eksemplar tilbagesendes Politimesteren med Sognefogdens Kvittering og opbevares ved Embedet. Politimesteren sender derhos vedkommende Sogneraad en Genpart af Fortegnelsen til Brug ved Kontrollen med Sognefogedens Afregning af Hundeafgiften.

Fordelingen af Tegnene bør være tilendebragt i betimelig Tid før hvert Regnskabsaars Begyndelse. Skulde Tegnene slippe op i Aarets Løb, bestilles og fordeles nye Tegn under Iagttagelse af foranstaaende Regler.

Udgifter til Tegnene udredes i Købstæderne, Flækkerne og Marstal af Politikassen; for Landkommunernes Vedkommende udredes Udgiften forskudsvis af Politimesteren mod senere Refusion hos vedkommende Kommune.

Hundeprotokol.

Hundeprotokollen indrettes med følgende Rubrikker:

1) Besidderens Navn, Bopæl og Stilling,
2) Beskrivelse af Hunden (ved Race, Højde, Køn, Farve, Navn, særlige Kendetegn o. s. v.).
3) Anmeldelsesdato.
4) Hundetegnets Nummer — Rubrikken indrettes med særlige Kolonner for afgiftsfri Hunde og for de forskellige Afgiftsklasser.
5) Afgift.

8 Sept. 6—7) Ansvarsforsikringsselskab og Police-Nummer.
Nr. 153. 8) Vedtegning (Afgang, herunder Afmeldelse, Overførelse til anden Afgiftsklasse, Eftergivelse eller Nedsættelse af Afgiften, Udlevering af Afløsningstegn med Angivelse af dettes Nummer, Paalæg efter Lovens § 13 o. s. v.).

Rubrik Nr. 5 opsummeres for hele Regnskabsaaret under eet.

Hundeprotokollen, der autoriseres af Politimesteren, bruges paa Politikontorerne som Bikassebog, af Sognefogederne som Kassebog. Det maa ved Protokolleringen af anmeldte og genanmeldte Hunde iagttages, at Hundetegnene udleveres nøjagtigt efter den paa Tegnene angivne Nummerfølge.

Er der i et Sognefogeddistrikt bymæssigt bebyggede Omraader, for hvilke de for Købstæderne gældende Afgiftssatser kommer til Anvendelse, maa der føres en særskilt Protokol for disse Omraader.

Hundeprotokollerne tilstilles Sognefogderne af Politimestrene, der afholder de med Anskaffelsen forbundne Udgifter mod senere Refusion fra vedkommende Kommune.

Afløsningstegn.

Over de i Regnskabsaarets Løb til Erstatning for bortkomne Hundetegn udleverede Afløsningstegn føres en særlig Fortegnelse med Angivelse af det bortkomne Tegns Art (Afgiftsklasse, henholdsvis Afgiftsfrihed) og Nummer. I Hundeprotokollens Rubrik »Vedtegning« indføres det udleverede Afløsningstegns Nummer. Afløsningstegn udleveres uden Gebyr.

Afgiftens Afregning.

Ved Afgiftens Afregning fra Sognefogderne til vedkommende Kommune vedlægges de Hundetegn, der ikke i Regnskabsaaret er blevet benyttet, medens Beholdningen af ubenyttede Hundetegn forsaavidt angaar Politikontorer eller Politistationer forbliver ved Embedet til Forevisning for Kasseinspektionen.

8 Sept. Nr. 153.

Beholdningsbog.

Paa Politikontoret føres en særlig Beholdningsbog for Hundetegn, der indrettes saaledes, at den til enhver Tid udviser, hvilke Hundetegn der er udleveret til Politistationer, Kontorafdelinger eller Sognefogeder, og til hvem Udlevering har fundet Sted, samt hvilke Hundetegn der beror paa Politikontoret.

IV. Ordens- og Straffebestemmelser m. v. (Lovens §§ 10—14 og 16).

1. Ordensbestemmelserne i § 10, Stk. 1, angaaende Hundes Færden paa Gader og Veje i Byer og bymæssige Bebyggelser svarer i det væsentlige til Bestemmelser, der allerede er optaget i de i en Række Købstæder og enkelte Landdistrikter gældende Politivedtægter.

Ny er derimod Reglen i § 10, Stk. 3, hvorefter større Hunde paa Landet og i Byer med ikke over 15 000 Indbyggere skal føres i Baand eller holdes indelukket eller forsvarlig bundet i den Tid, da det udendørs Arbejde efter Egnens Skik og Brug er indstillet fra dets Ophør om Aftenen til dets Begyndelse om Morgenen; undtaget fra denne Regel er Hunde, der benyttes af Politiet, Hæren, Skov- og Jagtbetjente, Vagtselskaber og lign., samt Jagthunde, der bruges til Jagt inden for den i Jagtloven fastsatte Jagttid. Da det kan være af sikkerhedsmæssig Betydning, at Hunde gaar løse udendørs ogsaa om Natten, er det i § 10, Stk. 5, fastsat, at Politiet under ganske særlige Omstændigheder kan tillade, at Bestemmelserne i § 10, 1ste og 3die Stk., fraviges for et begrænset Tidsrum. Der er herved navnlig tænkt paa Tilfælde, hvor Befolkningen i et bestemt Omraade er ængstelig paa Grund af uopklarede Ildebrande, Overfald, grove Tyverier eller andre Forbrydelser af farligere Karakter, eller fordi det vides, at en eftersøgt Forbryder holder sig skjult paa Egnen.

Efter § 10, Stk. 4, ifalder Besidderen af en Hund Bødeansvar, saafremt Hunden strejfer om uden for Byer og Om-

8 Sept. Nr. 153.

raader med bymæssig Bebyggelse i Tiden fra den 15. Marts til den 15. September; Reglen er navnlig givet til Beskyttelse af Vildtet. Det er derhos i Lovens § 13, Stk. 4, fastsat, at Nedskydning af Hunde, der strejfer om paa anden Mands Grund, er tilladt, saafremt Hundens Besidder forud er advaret, eller — hvis Besidderen er ukendt — saafremt det godtgøres, at Hunden tidligere i Løbet af det sidste Aar er truffet omstrejfende paa anden Mands Grund; denne Bestemmelse gælder hele Aaret rundt.

2. I de for Byerne og enkelte Landdistrikter gældende Politivedtægter findes Bestemmelser om Hunde, der ved at gø eller tude paa offentlig Vej eller paa indhegnet Plads om Aftenen eller Natten forstyrrer de omboendes Ro. I Lovens § 11 er der nu givet Hjemmel til Indskriden mod Hunde, der ved gentagen eller vedholdende Gøen eller Tuden forstyrrer de omboendes Ro uden Hensyn til, om det sker om Dagen eller om Natten eller til, om Hundene opholder sig indendørs eller udendørs, paa offentlige eller private Omraader.

3. I § 12 gives forskellige Regler, der tilsigter at sikre Lænkehunde den bedst mulige Behandling.

4. § 13 svarer i det væsentlige til § 13 i Loven af 1925; den foran omtalte Bestemmelse i Stk. 4 om Nedskydning af omstrejfende Hunde er dog ny.

5. I § 14 fastsættes det, at Dyrplagere kun med Politiets, eventuelt Justitsministeriets Tilladelse kan holde Hund; i visse særlige grove Tilfælde vil ikke engang Justitsministeriet kunne meddele en saadan Tilladelse. For at muliggøre en effektiv Kontrol med Hundehandelen og for at kunne hindre Personer, der er straffet for Dyrplageri, i at drive saadan Handel, er det derhos fastsat, at erhvervsmæssig Handel med eller Opdræt af Hunde kun kan drives med Politiets Tilladelse, og at Personer, der er idømt Hæfte eller Fængsel for Dyrplageri eller Overtrædelse af Dyreværnsloven, overhovedet ikke kan faa en saadan Tilladelse.

6. Ifølge § 16, Stk. 3, skal Bøder for Overtrædelser af

Lovens Bestemmelser tilfalde Kommunekassen. Som Følge af Politilovenes Ikrafttræden den 1. April 1938 vil Bøderne fra denne Dato at regne tilfalde Statskassen. 8 Sept. Nr. 153.

V. Ansvarsforsikring (Lovens § 15).

Det paabydes i § 15, Stk. 1, at Besidderen af en *anmeldt* Hund under Bødeansvar skal holde den ansvarsforsikret; ved Hundens Anmeldelse skal han godtgøre, at denne Forsikring er tegnet. Ifølge § 5 i den af Justitsministeriet i Henhold til Lovens § 15, Stk. 2, udfærdigede Bekendtgørelse af 1. September 1937 om Ansvarsforsikring for Hunde skal det ved enhver Anmeldelse af en Hund, saavel som ved Fornyelse af Hundetegn i hvert Aars Januar Maaned, af Politiet henholdsvis Sognefogden paases, at der er tegnet Ansvarsforsikring for Hunden, og at Forsikringen er i Kraft. At Forsikringen er tegnet vil kunne dokumenteres ved Paategning fra vedkommende Selskab paa en af Besidderen tegnet almindelig Ansvarsforsikringspolice om, at Forsikringen omfatter Forsikringstagerens Ansvar for den eller de af ham besiddede Hunde eller ved særlig Police, hvorefter Forsikringen dækker Besidderens Ansvar for Hunden. At Forsikringen fremdeles er i Kraft vil kunne godtgøres ved selvstændig Erklæring fra Forsikringsselskabet eller ved særlig Paategning paa Policen eller Fornyelseskvitteringen.

Kan det ved Anmeldelsen af en Hund ikke godtgøres, at den er ansvarsforsikret, bør Anmeldelsen modtages med Vedtegning herom i Hundeprotokollen. Sognefogederne underretter Politiet om Overtrædelser af Bestemmelsen om, at det ved Anmeldelsen skal godtgøres, at der er tegnet Ansvarsforsikring for Hunden.

Forsikringen skal ifølge § 2 i fornævnte Bekendtgørelse af 1. September 1937 tegnes i et Forsikringsselskab, der er Medlem af »*Foreningen af Forsikringsselskaber til Overtagelse af lovpligtige Ansvarsforsikringer for Hunde*«. Foreningen har overfor Justitsministeriet forpligtet sig til indtil videre at tegne Forsikringerne saaledes:

8 Sept. Nr. 153.

1. *At* den almindelige Ansvarsforsikring for Landbrug ligesom hidtil indbefatter Hunde som andre Husdyr uden Betaling af særlig Tillægspræmie.
2. *At* der for andre Hunde, uden for København og Købstæderne beregnes en Tillægspræmie paa 2 Kr. til den almindelige Ansvarsforsikring.
3. *At* der for Hunde i København og Købstæderne beregnes en Tillægspræmie paa 3 Kr. til den almindelige Ansvarsforsikring.

Forsaavidt der ikke allerede er eller samtidig tegnes almindelig Ansvarsforsikring, beregnes følgende Præmier:

For Hunde knyttet til Landbrug	.....	2 Kr.
— — uden for København og Købstæderne	.	3 —
— — i København og Købstæderne	.....	4 —

Nr. 153. Min.-Tid. A. 209—14.

9 Sept. Nr. 159.

Indenrigsmin. Cirk. til samtlige Amtmænd.

Ved nærværende *Cirkulære angaaende Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 vedrørende personlig Skat til Kommunen*, hvoraf et Antal Eksemplarer vedlægges til Fordeling blandt Kommunalbestyrelserne, Ligningskommissionerne og Overligningskommissionerne, har Indenrigsministeriet ønsket at henlede Opmærksomheden paa de Punkter, hvor den nye Lov indeholder væsentlige Afvigelser fra den tidligere Lovgivning, samt noget nærmere at belyse enkelte Bestemmelser i Loven.

Loven afløser ikke alene de hidtil af Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 148 af 15. April 1930 omfattede Regler, men tillige de hidtil i Landkommunalloven og Købstadkommuneloven indeholdte Bestemmelser om Ligning og Opkrævning af personlig Skat til Opholdskommunen.

Loven er inddelt i følgende Afsnit:

I. Skat til Opholdskommunen (§§ 1—9).
II. Ligning af Skat til Opholdskommunen (§§ 10—17).
III. Skat til Erhvervskommunen (§§ 18—28).

IV. Skat af Indtægt ved Erhvervsvirksomhed i særlige Tilfælde (§§ 29—32). 9 Sept. Nr. 159.
V. Skat af Aktieselskaber m. fl. (§§ 33—36).
VI. Almindelige Bestemmelser (§§ 37—49).
VII. Ikrafttræden m. v. (§ 50).

Afsnit I. Skat til Opholdskommunen.

Til § 1.

I 1ste Stk., 5te—6te Punktum gives der nye Regler, hvorefter en gift Kvinde, hvis Mand paa Grund af Ophold i Udlandet ikke paa sædvanlig Maade kan ansættes til Opholdskommuneskat her i Landet, kan ansættes selvstændigt til Skat til den Kommune, hvor hun har fast Ophold for sig eller sin Husstand. En saadan Kvinde har efter de hidtidige Regler kun kunnet ansættes selvstændigt til Skat, saafremt hun til Stadighed levede adskilt fra sin Mand. Hun vil nu kunne ansættes til Opholdskommuneskat af Underholdsbidrag fra Manden samt af Indtægter, hun iøvrigt maatte oppebære, forsaavidt de ikke allerede maatte være skattepligtige for Manden i Medfør af Lovens Afsnit IV.

Til § 2.

I Paragraffens 2det Punktum bestemmes det, at *Indkaldelse til Militærtjeneste* paa samme Maade som andre offentlige Hverv fritager den paagældende fra Ansættelse til Skat til den Kommune, han paa Grund af Militærtjenesten maa tage Ophold i, naar han samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Skat i en anden Kommune her i Riget, og det af Tjenesteforholdet foranledigede Ophold ikke kan forudsættes at ville udstrække sig over et helt Skatteaar.

Paragraffens 2det Punktum har samtidig faaet en ændret Affattelse, der tilsigter at klargøre Bestemmelsen, idet det slaas fast, at Skattepligten — i Tilfælde hvor Betingelserne for Ansættelse til Skat til den Kommune, hvori Hvervet udføres, foreligger — indtræder ved det efter Tilflytningen følgende Skatteaars Begyndelse og vedvarer, indtil den ophører i Henhold til Lovens almindelige Regler.

9 Sept.
Nr. 159.

Til § 3.

a. Medens Kongen og Civillisten stadig er fritaget for Udredelse af personlig Kommuneskat, er den hidtidige Skattefrihed for Medlemmer af det kongelige Hus begrænset til kun at omfatte Medlemmer af det kongelige Hus, som er Efterkommere i første Led af danske Konger, eller for hvem der i Henhold til Grundlovens § 10 er fastsat Aarpenge. Den Skattefrihed, der herefter tilkommer de nævnte Medlemmer af Kongehuset, gælder dog ikke for Indkomster, der hidrører fra personlig Deltagelse i Erhvervsvirksomhed udenfor Statstjenesten.

b. I Paragraffens 2det Stk. bestemmes det, at Personer, der er hjemmehørende i Grønland, og som midlertidigt opholder sig i Danmark paa Studier, i Lære eller for at modtage anden Uddannelse, af Indenrigsministeren helt eller delvis kan fritages for at svare personlig Kommuneskat under deres Ophold her. Det samme gælder ifølge Paragraffens 3die Stk. de i den danske Stats Tjeneste ansatte Personer, der har Tjenestested i Grønland, naar de midlertidigt tager Ophold i Danmark.

c. Selskaber, Stiftelser og Foreninger kan af Kommunalbestyrelsen fritages for at svare personlig Kommuneskat, forsaavidt angaar den Del af deres Overskud, der anvendes i almene, velgørende, humane, kunstneriske, videnskabelige eller lignende Øjemed, se Paragraffens 4de Stk. Medens saadan Skattefrihed hidtil kun har kunnet meddeles velgørende Stiftelser og Foreninger for et Aar ad Gangen, vil der i Fremtiden kunne meddeles de ovenævnte Selskaber, Stiftelser og Foreninger Skattefrihed indtil videre. Skattefrihed bør i disse Tilfælde næppe meddeles paa et bestemt Aaremaal, men kun som gældende indtil videre.

Til § 4.

a. Personer, der tilflytter en Kommune, skal som hidtil normalt svare Skat til denne Kommune fra Begyndelsen af det efter Tilflytningen følgende Kvartal. Den tidligere Bestemmelse om, at Tilflytteren i intet Tilfælde kunde ansættes

til Skat til Tilflytningskommunen for en tidligere Tid end det Halvaar, i hvilket der var meddelt ham Underretning om Skatteansættelsen, er bortfaldet. 9 Sept. Nr. 159.

b. Medens en Enke hidtil har kunnet ansættes til Kommuneskat fra Begyndelsen af det efter Mandens Død følgende Kvartal, indtræder Skattepligten fremtidig fra Begyndelsen af det efter Mandens Død følgende *Skattehalvaar*. I Modsætning til tidligere *skal* den kommunale Skatteansættelse ogsaa i dette Tilfælde følge Statsskatteansættelsen, saaledes at den Lempelse i Beskatningen, der paa Grund af ændrede Kaar ydes Enken ved hendes Ansættelse til Indkomstskat til Staten, faar Virkning paa hendes Ansættelse til Opholdskommuneskat. Hvis Ansættelse til Staten undtagelsesvis ikke finder Sted, kan Enken, naar det maa antages, at hendes Indkomst i paagældende Skatteaar som Følge af Mandens Død vil blive mindre end den Indkomst, Manden var ansat til, forlange tilsvarende Nedsættelse i Ansættelsen.

Til § 5.

a. I § 5, 1ste Stk., jfr. § 4, 1ste Stk., findes Reglerne om Skattepligtens Begyndelse og Ophør ved Flytning fra een Opholdskommune her i Landet til en anden.

Lovens Hovedregel er stadig den, at en Skatteyder ved Flytning bliver skattepligtig til Tilflytningskommunen fra Begyndelsen af det efter Tilflytningen følgende Kvartal, og at Skattepligten til Fraflytningskommunen vedvarer, indtil Skatteyderen bliver ansat til at svare Skat i Tilflytningskommunen, dog længst til Skatteaarets Udgang.

Erfaringsmæssigt finder et stort Antal Flytninger Sted netop den 1. i Kvartalsmaaneden, og da der ofte opstaar Tvist mellem Fra- og Tilflytningskommunen om, til hvilken af de to Kommuner vedkommende Skatteyder skal betale Skat for det den nævnte Dag begyndende Kvartal, har man fastsat den Regel, at Tilflytningskommunen skal være berettiget til Skatten, naar Fraflytningen sker senest den 1ste i Kvartalet.

Efter Ordlyden af Bestemmelsen i Lovens § 5, 1ste Stk.,

9 Sept. Nr. 159.

2det Punktum, synes Tilflytningskommunens Beskatningsret i dette Tilfælde alene at være betinget af, at Skatteyderen er fraflyttet sin tidligere Opholdskommune den 1. i Kvartalsmaaneden, saaledes at Tilflytningskommunen skulde blive berettiget til at oppebære Skatten for vedkommende Kvartal, selv om Skatteyderen først tager Ophold dér hen mod Kvartalets Slutning. Hvis man imidlertid sammenholder Bestemmelsen med Reglen i Lovens § 5, 1ste Stk., sidste Punktum, hvorefter Skattepligten til Fraflytningskommunen først ophører fra Udgangen af April Kvartal i Tilfælde, hvor Fraflytningen sker inden en 1. April, men Tilflytningen til den nye Opholdskommune først finder Sted i April Kvartal, maa det antages, at man med den ovenomhandlede Regel alene har villet slaa fast, at Tilflytningskommunen har Ret til Skat af en Person, der fra Kvartalets Begyndelse har Ophold i Kommunen, hvilket da ogsaa stemmer med Motiverne til Lovbestemmelsen.

Herefter kan følgende Vejledning opstilles:

Dato for Fraflytning	Dato for Tilflytning	Beskatningsret for April Kvartal
31. Marts	1. April	Tilflytningskommunen.
31. Marts	2. April (eller senere)	Fraflytningskommunen.
1. April	1. April	Tilflytningskommunen.
1. April	2. April (eller senere)	Fraflytningskommunen.

Ganske tilsvarende Eksempler vil kunne opstilles for Flytning omkring den 1. i en af de andre Kvartalsmaaneder.

b. For bedre at kunne haandhæve Paabudet om, at den Skatteyder, der opgiver sin Bopæl her i Landet, ved Bortrejsen til Udlandet skal betale det fulde helaarlige Skattebeløb, bestemmes det i § 5, 2det Stk., sidste Punktum, at den, der unddrager sig denne Forpligtelse, efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse kan afkræves den skyldige Skat med indtil 1½ Gang dens oprindelige Beløb.

c. I Lighed med Bestemmelserne i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 § 42, 5te Stk., er der i Lovens § 5, 4de Stk., optaget en Regel om, at Per-

soner, der som Følge af Bortrejse til Udlandet eller af andre Grunde ikke er blevet medtaget ved Ansættelsen til Opholdskommuneskat i nogen Kommune her i Landet for eet eller flere Skattekvartaler eller eet eller flere Skatteaar, efter Indenrigsministerens Bestemmelse *kan* ansættes til Opholdskommuneskat i den Kommune, som Indenrigsministeren fastsætter — normalt den paagældendes sidste Opholdskommune her i Landet. Saadan Efterbeskatning maa dog gøres gældende inden 5 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar. 9 Sept. Nr. 159.

d. Reglerne i § 5, 5te Stk., om Ophør af Skattepligt for en Kvinde, der indgaar Ægteskab, svarer til 1924-Lovens § 5, 4de Stk., dog med en redaktionel Ændring.

En Kvinde, der indgaar Ægteskab, skifter ofte Opholdskommune enten umiddelbart før eller i Forbindelse med Ægteskabets Indgaaelse, og der opstaar jævnlig Tvivl om, hvilken Kommune der har Ret til det hende for Tiden efter Ægteskabets Indgaaelse paahvilende Skattebidrag. Efter Indenrigsministeriets Formening maa de herhenhørende Lovregler forstaas saaledes, at Fraflytningskommunen normalt bevarer Retten til Skat af en Kvinde, der inden Ægteskabets Indgaaelse tager Ophold i en anden Kommune, naar Fraflytning og Ægteskabs Indgaaelse sker indenfor samme Kvartal.

Hvis Ægteskabet i det ovenfor angivne Tilfælde først indgaas i det efter Tilflytningen følgende Kvartal, og vedkommende Kvinde saaledes har opholdt sig som selvstændig skattepligtig Person i Tilflytningskommunen, bliver hun skattepligtig til Tilflytningskommunen fra nævnte Kvartals Begyndelse, uanset at hun ikke forinden Ægteskabets Indgaaelse har haft 3 Maaneders Ophold i denne Kommune, naar hendes Ophold dér iøvrigt bliver af en saadan Varighed, at hun som ugift kunde være ansat til Opholdskommuneskat i Tilflytningskommunen.

e. Ifølge § 5, 6te Stk., vil den en afdød Skatteyder paalignede Kommuneskat være at erlægge indtil Udgangen af det *Skattehalvaar*, hvori Dødsfaldet er indtruffet, og ikke

9 Sept. Nr. 159.

— som tidligere — indtil Udgangen af det Kvartal, i hvilket han afgik ved Døden.

Til § 7.

For enhver Kommune udenfor København og Frederiksberg skal der som hidtil findes en Skattevedtægt, som Kommunen skal følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed. Udkast til nye Skattevedtægter skal for Købstæderne, Marstal og de sønderjydske Flækkers Vedkommende indsendes til Indenrigsministeriet og for Sognekommunernes Vedkommende til paagældende Amtsraad *inden 1. November 1937*. De i Henhold til tidligere Skattelove stadfæstede Vedtægter bevarer deres Gyldighed med de af den nye Lov følgende Ændringer, indtil nye Skattevedtægter er stadfæstet.

Med Hensyn til Skattevedtægterne forbeholder Ministeriet sig for øvrigt en nærmere Udtalelse i et senere Cirkulære.

Til § 8.

a. Det er stadig Lovens Hovedregel, at den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, ogsaa skal lægges til Grund for Ligning af Kommuneskat.

Ifølge Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922, § 23, jfr. § 28, kan der efter Begæring fra Skatteyderen eller efter Indstilling fra Ligningsmyndigheden tilstaas en Skatteyder en bevillingsmæssig Lempelse ved Ansættelsen af den paagældendes statsskattepligtige Indkomst. En saadan Lempelse skal ifølge Landsoverskatteraadets Praksis gives i Form af et Fradrag i den ansatte Indkomst, og Lempelsen har hidtil alene haft Virkning for Statsskattens Beregning. Efter Lovens § 8, 2det Stk., skal en af Skatteraadet indrømmet bevillingsmæssig Lempelse nu ogsaa være bindende for de kommunale Ligningsmyndigheder. For Skatteydere, der af Skatteraadet tilstaas bevillingsmæssig Lempelse, skal den kommunale Ligning altsaa ske paa Grundlag af den statsskattepligtige Indkomst efter Fradrag af det af Skatteraadet i Medfør af de nævnte Lovbestemmelser som særlig Lempelse fastsatte Beløb.

b. Ved Tilbagebetaling af for meget erlagt Kommuneskat som Følge af Ændringer i Statsskatteansættelsen tilkommer der ifølge § 8, 5te Stk., vedkommende Skatteyder *4 pCt* aarlig i Rente fra Indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte Skattebeløb (tidligere 5 pCt. p. a.). 9 Sept. Nr. 159.

Til § 9.

I denne Paragraf gives der en Del nye Regler om Udfindelsen af den Indtægt, hvoraf Kommuneskat skal beregnes.

a. *Kildeartsforhøjelse.*

Reglerne er i det væsentlige uforandrede, dog vil Indtægt hidrørende fra Pension eller Aftægt, der hidtil har kunnet forhøjes med indtil 25 pCt., fremtidig kun kunne forhøjes med indtil 15 pCt. Forsaavidt det i Skattevedtægten bestemmes at anvende lavere Procenter for Forhøjelse efter Kildeart end Lovens Maksimumsprocenter, skal Procenterne vedrørende de enkelte Kilder fastsættes i samme indbyrdes Forhold som Maksimumsprocenterne. Da de i Praksis hidtil mest anvendte Procenter 50, $33^1/_3$, 25 og $14^2/_7$ for Kildeartsforhøjelse for de 4 Indtægtsgrupper ikke opfylder den nye Lovs Forskrifter om Procenternes indbyrdes Størrelsesforhold, maa Amtsraadene ved Stadfæstelsen af nye Skattevedtægter for Sognekommunerne drage Omsorg for, at Vedtægterne bringes i Overensstemmelse med Lovens Paabud.

b. *Børnefradrag.*

Den tidligere Regel om, at det almindelige Børnefradrag paa 200 Kr. i Købstadkommunen og de Købstæderne tilgrænsende Landkommuner, hvor Prisforhold og Levefod maatte tale derfor, efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse kunde forhøjes med indtil 100 Kr., er ændret derhen, at denne Adgang til Forhøjelse af Børnefradraget nu tilkommer Kommunalbestyrelserne i Købstæderne og i Landkommuner, i hvilke der efter Det statistiske Departements Opgørelse ved den sidst afholdte almindelige Folketælling findes bymæssig Bebyggelse med over 1 000 Indbyggere.

9 Sept. Nr. 159.

Endvidere er der optaget en Bestemmelse om, at Forhøjelse af det kommunale Børnefradrag udover de i Loven fastsatte Beløb vil kunne finde Sted med Indenrigsministerens Samtykke.

c. *Forhøjelse eller Nedsættelse af Indkomsten efter Formue og Lejlighed.*

Indkomster i Landkommunerne paa 1 000 Kr. og derunder og i Købstæderne (herunder Marstal Handelsplads og de sønderjydske Flækker) paa 1 300 Kr. og derunder kan som hidtil nedsættes efter Ligningsmyndighedernes frie Skøn, dog saaledes, at Skatteydelsen ingensinde helt kan bortfalde.

Det bestemmes derhos, at Indkomster mellem 1 000 Kr. og 1 300 Kr. i Landkommunerne og Indkomster mellem 1 300 Kr. og 1 600 Kr. i Købstæderne kan nedsættes med indtil 90 pCt.

Endvidere bestemmes det, at Indkomster mellem 1 300 Kr. og 1 500 Kr. i Landkommunerne og Indkomster mellem 1 600 Kr. og 1 900 Kr. i Købstæderne kan nedsættes med indtil 80 pCt.

Iøvrigt kan Indkomster, der ikke omfattes af foranstaaende Bestemmelser, efter Lejligheden forhøjes eller nedsættes med henholdsvis indtil 40 pCt. (i Kommuner, hvor Kildeartsbeskatning ikke anvendes med indtil 50 pCt.) og indtil 70 pCt.

Foranstaaende Regler for Forhøjelse og Nedsættelse efter Lejligheden angiver Maksimum for henholdsvis Forhøjelse eller Nedsættelse af Indkomsten, og det maa ved Ligningen iagttages, at de for de enkelte Indtægtsgrupper angivne Maksimumsprocenter ikke overskrides. Derimod bestaar der ingen Pligt for Ligningsmyndigheden til at bringe de fastsatte Maksimumsprocenter for Forhøjelse og Nedsættelse til Anvendelse, og Ligningsmyndigheden maa ved Skatteligningen have Opmærksomheden henvendt paa, at Ligningen lægges paa en saadan Maade, at Kommunens Ligningsprocent ikke bliver urimelig høj. I denne Forbindelse skal det navnlig anføres, at mange Kommuners Beskatningsmuligheder maa

antages at være af en saadan Beskaffenhed, at en Anvendelse af de ovennævnte Nedsættelsesprocenter for Indkomster mellem 1 000 Kr. og 1 500 Kr. i Landkommunerne og for Indkomster mellem 1 300 Kr. og 1 900 Kr. i Købstæderne maa betragtes som udelukket. 9 Sept. Nr. 159.

Det er Lovens Hovedregel, at Forhøjelse eller Nedsættelse af Indtægten efter Lejligheden skal være den samme for skattepligtige med tilsvarende Indtægter. Ved »tilsvarende Indtægter« forstaas de Indtægter, der er lagt til Grund for Statsskatteansættelse, efter at Kildeartsforhøjelse og kommunale Børnefradrag er foretaget. Den lige nævnte Hovedregel kan dog undtagelsesvis fraviges, naar de i Paragraffens 3die Stk., 1ste Punktum, nævnte særlige Forhold (for Forhøjelse: forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold og for Nedsættelse: forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflok, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) gør dette berettiget. Forsaavidt angaar Nedsættelse af Indtægten, kan Undtagelsesbestemmelsen navnlig tænkes at faa Betydning i Tilfælde, hvor den paagældende ikke er ansat til Indkomstskat til Staten, og hvor det maa antages, at der ved en eventuel Statsskatteansættelse vilde blive indrømmet ham Lempelse i Medfør af Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 § 23, 7de Stk.

I Paragraffens 3die Stk. bestemmes det endelig, at Ligningsmyndighederne ved Skatteligningen vil kunne anvende en *Ligningsskala*, hvorved forstaas visse, under Hensyntagen til de særlige Forhold i den enkelte Kommune nærmere fastsatte Regler for Forhøjelse eller Nedsættelse efter Lejligheden. Loven paalægger ingen Pligt til at benytte en saadan Ligningsskala, men, saafremt Ligningsskala anvendes, skal den i Medfør af Bestemmelsen i Lovens § 10, 5te Stk., fremlægges til Eftersyn sammen med Ligningslisten og Overslaget over Kommunens Indtægter og Udgifter for vedkommende Regnskabsaar. *Ligningsskalaen fastsættes af Kommunalbestyrelsen.* I Kommuner, hvor der findes en Ligningskommission, fremkommer denne med Forslag til en Ligningsskala.

9 Sept. Nr. 159.

Medens det tidligere kun var paabudt at anføre Skatteprocenten i Skattekvitteringen, skal fremtidig saavel Skatteprocent (Lovens § 17) som Ligningsprocent (Lovens § 9, 4de Stk.) anføres i denne.

Afsnit II. Ligning af Skat til Opholdskommunen.

I dette Afsnit er optaget Bestemmelser om den kommunale Skatteligning, der i det væsentlige svarer til Reglerne i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 §§ 20 og 22, Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 §§ 27 og 28 samt Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 §§ 3, 4 og 5, sidste Stykke.

Til § 10.

Efter Ligningens Tilendebringelse skal der som hidtil affattes en særlig Liste, der kun indeholder Skatteydernes Navne samt det for hver Skatteyder beregnede Skattebeløb. Denne Liste skal sammen med det af Kommunalbestyrelsen vedtagne Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter og den ved Skatteligningen benyttede Ligningsskala (se ovenfor) fremlægges til Eftersyn paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted i Tiden fra 1. til 15. April. Saafremt en Sognekommune bestaar af to eller flere Sogne, skal Fremlæggelse finde Sted i hvert Sogn, ligesom Fremlæggelse ogsaa kan foretages paa flere Steder i samme Sogn, naar dettes Udstrækning eller andre Forhold taler derfor. Bekendtgørelse om Fremlæggelsen bør ske i sidste Uge af Marts. I Bekendtgørelsen optages Meddelelse om, at Indsigelse mod Ligningen maa indgives skriftligt senest den 15. April, og at enhver Skatteyder er berettiget til at blive bekendt med de i den egentlige Ligningsliste for hans Vedkommende indeholdte Oplysninger.

Der bestaar derimod ikke længere nogen Pligt til at foretage Fremlæggelse til offentligt Eftersyn af en Fortegnelse over de i Kommunen for vedkommende Skatteaar paaignede Ejendomsskatter.

9 Sept.
Nr. 159.

Til § 12.

Fristen for Paaklage af Ligningskommissionens Beslutninger for Overligningskommissionen, der tidligere var 14 Dage, er begrænset til 8 Dage.

Paa Grund af manglende Kendskab til Skattelovgivningens Regler for Paaklage af Skatteansættelser indgiver Skatteyderne ofte Klage til Statsskattemyndighederne i Tilfælde, hvor saadan Klage skulde indgives til de kommunale Skattemyndigheder, og da dette medfører Ulempe saavel for Skattemyndighederne som for Skatteyderne, bestemmes det i Paragraffens 5te Stk., sidste Punktum, at de Meddelelser, der af Ligningsmyndighederne skal tilstilles Skatteydere om deres kommunale Skatteansættelse eller om Afgørelsen af Klager vedrørende denne, skal indeholde Oplysning om, til hvilken Myndighed Ansættelsen vil kunne paaklages og om Fristen for saadan Paaklage.

Til § 13.

I Overensstemmelse med hidtil gældende Praksis bestemmes det udtrykkeligt, at Overligningskommissionen og Amtsraadet paa samme Maade som Ligningskommissionen og Sogneraadet er bundet til at lægge den Indkomst, der danner Grundlaget for Statsskatteansættelsen, til Grund for deres Afgørelser, forsaavidt vedkommende Skatteyder er ansat til Indkomstskat efter Statsskatteloven.

Afsnit III. Skat til Erhvervskommunen
og
Afsnit IV. Skat af Indtægt ved Erhvervsvirksomhed i særlige Tilfælde.

Angaaende de i disse to Afsnit af Loven samt i Lovens § 1, 1ste Stk., 4de Punktum, indeholdte Regler, der første Gang kommer til Anvendelse ved Skatteligningen for Skatteaaret 1938—39, vil der senere fremkomme nærmere Vejledning fra Ministeriet.

9 Sept. Nr. 159.

Afsnit V. Skat af Aktieselskaber m. fl.

Bestemmelserne i dette Afsnit er i Princippet overensstemmende med Reglerne i Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 §§ 16—19.

Til § 33.

Kommuneskat af her i Landet hjemmehørende Selskaber og Foreninger, der tidligere har været udredet med Kommunens Skatteprocent, dog ikke over 3 pCt. aarlig af Nettoindtægten, skal som hidtil svares med Kommunens Skatteprocent; men da denne Skat ikke maa opkræves med mindre end 4 pCt. aarlig, og da den ejheller maa opkræves med mere end 5 pCt. aarlig, bliver Skattens Størrelse altsaa kun afhængig af Kommunens Skatteprocent i Tilfælde, hvor denne udgør 4 eller 5 eller ligger mellem disse to Tal.

I Udlandet hjemmehørende Selskaber og Foreninger, der er undergivet kommunal Skattepligt her i Landet, skal aarligt i Kommuneskat svare 5 pCt. af deres her i Landet opnaaede Nettoindtægt, uanset Skatteprocentens Størrelse i vedkommende Kommune.

Saafremt en Kommunalbestyrelse i Skatteaarets Løb vedtager en forholdsmæssig Forhøjelse af de paa Ligningen opførte Skattebeløb, *skal* de Selskaber og Foreninger paalignede Skattebeløb ligeledes forhøjes, uanset den lige nævnte Begrænsning. Denne Bestemmelse gælder ikke alene for den Kommune, hvori vedkommende Selskab eller Forening er ansat til Kommuneskat, men den kommer ogsaa til Anvendelse i Tilfælde, hvor en Kommune, der i Medfør af Lovens § 36 har Krav paa Andel i et Selskabs Kommuneskat, vedtager at udskrive ekstra Skat i Skatteaarets Løb, jfr. Højesteretsdom af 9. April 1924 (Ugeskrift for Retsvæsen 1924 Side 476).

Paragraffens 4de Stk. svarer til Bestemmelsen i § 17 i Loven af 1924, dog er Reglen om, at de under særskilt Bestyrelse staaende Forretningsafdelinger (Filialer) betragtes som selvstændige Selskaber, der er skattepligtige til den Kommune, hvorfra Filialen bestyres, bortfaldet. De Kommuner, hvori der hidtil er foretaget en selvstændig Ansættelse til Kommuneskat af saadanne Filialer, maa altsaa

fremtidig i Stedet for at ansætte Filialen til Skat anmelde Krav om Andel i vedkommende Selskabs Skat overfor Opholdskommunen i Medfør af Lovens § 36, 5te Stk. 9 Sept. Nr. 159.

Til § 35.

Dagbøde for Undladelse af rettidig at indgive behørig Selvangivelse ifaldes ikke — som hidtil — fra den Dag, Paamindelse fra Kommunen er modtaget, men først fra Trediedagen efter, at nævnte Paamindelse er modtaget. Det er derhos bestemt, at Bøderne tilfalder vedkommende Kommune, og at de kan inddrives ved Udpantning.

I Paragraffens 2det Stk., 2det—4de Punktum, er optaget Regler om Efterbetaling af Skat, der svarer til de tidligere Bestemmelser i § 26, 2det Stk. i Loven af 1924.

Til § 36.

Reglerne svarer til Bestemmelserne i § 18 i Loven af 1924. Med Hensyn til Fordelingen mellem flere andelsberettigede Kommuner af et Selskabs Kommuneskat er der dog sket følgende Ændringer:

a. De i 1924-Lovens § 18, 3die Stk., 1ste og 2det Punktum, fastsatte Regler, hvorefter den Kommune, hvori Selskabets Hovedkontor findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde, forlods faar 10 pCt. af det paalignede Beløb, og hvorefter der foretoges en særlig Beregning af Andel i Skatten for de Kommuner, hvorfra Selskabet oppebærer Tiende eller anden Afgift af fast Ejendom, er bortfaldet.

b. Saafremt et Selskab driver Detailforretning i flere Kommuner, skal den herfra stammende Nettoindtægt anses for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som de enkelte Detailudsalgs Omsætning, hvilket bliver at iagttage ved Fordelingen af Selskabets Kommuneskat mellem de andelsberettigede Kommuner.

c. Den saakaldte »Lønnings-Fordelingsregel«, hvorefter Skatten fordeles mellem de andelsberettigede Kommuner i Forhold til Summen af de Lønninger, herunder ogsaa Tantiémer, Arbejdsløn og Overskudsandele, som i det sidste

9 Sept. Nr. 159.

forløbne Regnskabsaar er blevet udbetalt til de ved Virksomheden i hver af de paagældende Kommuner beskæftigede Personer, er bibeholdt med den Ændring, at ingen Lønning ved Fordelingen kan medregnes med et større Beløb end 6 000 Kr. (tidligere 2 000 Kr.).

Selskabets Opholdskommune (det vil sige den Kommune, hvori Hovedkontoret findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde) er paa Forlangende pligtig at meddele en andelsberettiget Kommune de Oplysninger, der er nødvendige til Beregningens Foretagelse.

Afsnit VI. Almindelige Bestemmelser.

Til § 37.

Medens § 29 i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 kun indeholdt Hjemmel for halvaarsvis eller kvartalsvis Opkrævning af de kommunale Skattebidrag, optoges der i § 37 i Købstadkommunalloven af 25. Marts 1933 en Bestemmelse, hvorefter de ifølge Ligningen udskrevne kommunale Bidrag i en Købstadkommune, »indtil nærmere Bestemmelser herom gives i Lov om personlig Skat til Kommunen«, kunde opkræves halvaarsvis, fjerdingsaarsvis eller i saa mange Terminer, som Vedtægten maatte bestemme. Denne Adgang til at fordele Skatteopkrævningen over et større Antal Terminer er ved Lovens § 37, 1ste Stk., 1ste Punktum, opretholdt med Hensyn til Opkrævning af Opholdskommune- og Erhvervsskatter.

I Paragraffens 1ste Stk., 2det Punktum, bestemmes det derhos, at Opholdskommune- og Erhvervsskat, som ikke er betalt inden den 3die i den Maaned, der følger efter den, hvori Betaling efter Vedtægten skulde være erlagt, efter lovlig Omgang skal søges inddrevet ved Udpantning, ligesom det udtrykkeligt fastslaas, at Udpantning ogsaa kan foretages for paaløbne Renter. Endelig bestemmes det, at Udpantningsfristens Begyndelse i Tilfælde, hvor der er givet Henstand med Skattens Betaling, først regnes fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt. Disse Regler, der ogsaa gælder for Sognekommunerne,

jfr. Lovens § 38, 2det Stk., svarer til Bestemmelserne i Lov 9 Sept. om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 Nr. 159. § 38, 2det Stk.

Til § 38.

Ifølge Landkommunalloven af 6. Juli 1867 § 25, jfr Landkommunalloven af 25. Marts 1933 § 58, kunde Sogneraadet for 3 Aar ad Gangen bestemme, om Skatteopkrævningen skulde ske i to eller fire Terminer. Sogneraadet kan stadig vedtage at opkræve Opholds- og Erhvervskommuneskatter i to eller fire Terminer, og Opkrævningsterminernes Antal behøver ikke længere at fastsættes for 3 Aar ad Gangen. Saafremt det skønnes hensigtsmæssigt at fordele Skatteopkrævningen over et større Antal Terminer, gives der nu endvidere Sogneraadet Ret til at vedtage at opkræve de nævnte Skatter maanedsvis (fordelt paa 8, 10 eller 12 Maaneder). Hvis Sogneraadet vil opkræve Skatterne i to Terminer, skal der for første Halvaar betales i Løbet af Maj Maaned og for andet Halvaar i Løbet af *November* Maaned (tidligere Januar Maaned). Ved Indkrævning i fire Terminer skal der — som hidtil — betales for første Fjerdingaar i Løbet af April Maaned, for andet Fjerdingaar i Løbet af Juli Maaned, for tredie Fjerdingaar i Løbet af Oktober Maaned og for fjerde Fjerdingaar i Løbet af Januar Maaned. Vedtager Sogneraadet at opkræve maanedsvis, bestemmer Sogneraadet, om Betalingen skal finde Sted med en Tolvtedel i hver Maaned eller med en tilsvarende større Brøk i 10 eller 8 Maaneder, samt hvilke to, henholdsvis fire Maaneder der da skal forbigaas.

Angaaende Udpantningsfristens Begyndelse henvises til Bemærkningerne ovenfor til § 37. Ved maanedsvis Opkrævning (fordelt paa 8, 10 eller 12 Terminer) behøver Sogneraadet kun at foranledige Udpantning foretaget ved Udgangen af hvert Fjerdingaar for det i Fjerdingaaret til Indkrævning forfaldne Bidrag.

Til § 39.

Reglerne om Eftergivelse af personlig Kommuneskat, der nu er optaget i Skatteloven, svarer til Bestemmelserne i

9 Sept. Nr. 159.

den kommunale Valglovs § 7, 6te Stk., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 291 af 22. December 1936. Hermed gøres ingen Ændring i den for Københavns og Frederiksberg Kommuner gældende særlige Ordning, hvorefter Beføjelsen til at eftergive personlig Kommuneskat ved kgl. Anordning kan henlægges til Skatteraadet eller et af Kommunalbestyrelsen i denne Anledning nedsat Udvalg, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 291 af 22. December 1936 § 7, 8de Stk., kgl. Anordning, Nr. 258 af 15. Oktober 1924 og kgl. Anordning af 22. August 1937 § 23, 2det Stk.

Til § 42.

De hidtil i Statsskattelovens § 38, 3die og 4de Stk., samt Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 § 25 indeholdte Regler om Tilbageholdelse af Løn til Dækning af ugifte Skatteyderes Skatterestancer er ændret paa forskellige Maader.

De Skatter, for hvilke Tilbageholdelse af Løn kan foretages, er:

1. Indkomst- og Formueskat til Staten.
2. Fælleskommunal Indkomst- og Formueskat, jfr. Lov Nr. 100 af 14. April 1937 § 19.
3. Personlig Kommuneskat.
4. Kirkelige Afgifter.

Naar de nævnte Skatter ikke betales inden det Tidspunkt, da Udpantning kan begæres, kan Kommunalbestyrelsen ved skriftlig Henvendelse til vedkommende Skatteyders Arbejdsgiver forlange, at Arbejdsgiveren i Skatteyderens Lønning eller Provision — herunder enhver forskudsvis Udbetaling af Løn, Provision eller lignende — tilbageholder det til de omhandlede Ydelsers Betaling med paaløbne Strafrenter og Gebyrer fornødne Beløb. Til Fyldestgørelse af Skatter, Renter og Gebyrer kan der, for saa vidt angaar ugifte Skatteydere — som hidtil — tilbageholdes indtil en Trediedel af den Skatteyderen tilkommende Lønning eller Provision ved hver Lønudbetaling. Retten til at begære Løntilbageholdelse er nu udvidet til ogsaa at omfatte *gifte* Skatteydere. For disse kan der dog kun tilbageholdes indtil en Sjettedel af det den paa-

gældende ved hver Lønudbetaling tilkommende Beløb. 9 Sept.
Det siges udtrykkeligt i Loven, at Tilbageholdelsesbestem- Nr. 159.
melserne ogsaa kommer til Anvendelse paa kommunale Tjenestemænd og Statstjenestemænd uanset herfra afvigende Bestemmelser i den øvrige Lovgivning.

Den Arbejdsgiver, der forsømmer de ham ved Loven paalagte Pligter, bliver ansvarlig for det deraf for Kommunen følgende Tab. I Modsætning til tidligere medfører Arbejdsgiverens Tilsidesættelse af Tilbageholdelsespligten Ansvar overfor Kommunen uden Hensyn til, om Kommunalbestyrelsen har ladet foretage forgæves Udpantning hos vedkommende Skatteyder eller ej.

Den i Paragraffens 3die Stk. omhandlede Bødebestemmelse gjaldt tidligere kun for Arbejdsgiverens Undladelse af at opfylde de i Paragraffens 2det Stk. omhandlede Pligter, men Bødebestemmelsen er nu udvidet til ogsaa at omfatte Overtrædelse af Reglerne i Paragraffens 1ste Stk.

Endelig er der ved Paragraffens 4de Stk. indført en ny Bestemmelse, der tager Sigte paa Inddrivelse af Skat hos Personer, paa hvem Bestemmelsen i Paragraffens 1ste Stk. ikke kan bringes til Anvendelse. Overfor disse Skatteydere vil Kommunalbestyrelsen som Tvangsinddrivelsesmiddel kunne anvende Afbrydelse af Levering af Gas og Elektricitet, dog kun naar Undladelse af Skattebetaling maa antages at skyldes manglende Vilje og ikke manglende Evne. Der gælder derhos den Begrænsning for Kommunens Adgang til at anvende Bestemmelsen, at Lukning for Gas og Elektricitet ikke maa finde Sted, naar en saadan Lukning under Hensyn til vedkommende Skatteyders eller hans Husstands Helbredstilstand maa anses for uforsvarlig.

Til § 43.

I Paragraffens 1ste og 2det Stk., er der optaget Bestemmelser, hvorefter Bøde kan paalægges den Skatteyder, der i svigagtig Hensigt eller som Følge af grov Uagtsomhed meddeler de skattelignende Myndigheder urigtige, ufuldstændige eller vildledende Oplysninger om sin Ind-

9 Sept. Nr. 159.

komst eller om andre Forhold, der kan have Indflydelse paa Beregningen af den personlige Kommuneskat. Disse Regler svarer ganske til Bestemmelserne i Statsskattelovens § 41, 1ste og 2det Stk.

I Tilfælde, hvor der er blevet afkrævet en Skatteyder Efterbetaling af for lidt erlagt Skat til Staten med Tillæg i Henhold til Statsskattelovens § 41, kan Kommunalbestyrelsen ikke uden Indenrigsministeriets Billigelse afkræve den paagældende et Bødetillæg til Kommunen, der i Forhold til den for lidt erlagte Kommuneskat overstiger Forholdet mellem den efterbetalte Statsskat og Tillægget til denne. Saafremt der ikke i Forbindelse med den efterbetalte Statsskat er afkrævet noget Tillæg i Henhold til nævnte Lovbestemmelse, kan Kommunalbestyrelsen kun med Indenrigsministeriets Samtykke afkræve den paagældende et Bødetillæg til Kommuneskatten.

Naar en Skatteyder afkræves Efterbetaling af for lidt erlagt Kommuneskat med Tillæg i Henhold til Lovens § 43, vil der ikke tillige kunne beregnes Renter i Medfør af Lovens § 41 med ½ pCt. maanedlig af den igennem Aarene for lidt erlagte Skat.

Opmærksomheden henledes paa, at de i Loven indeholdte Straffebestemmelser for urigtig Selvangivelse m. v. ikke vil kunne bringes til Anvendelse paa de kirkelige Afgifter, jfr. herved Indenrigsministeriets Cirkulære af 29. Juni 1933.

Til § 44.

De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser svarer til Reglerne i Statsskattelovens § 43.

Den et Dødsbo (Arvingerne) i Medfør af Paragraffens 1ste Stk., paahvilende Pligt til at efterbetale den af Afdøde for lidt erlagte Kommuneskat bestaar, selv om Selvangivelse ikke har fundet Sted.

I Paragraffens 3die Stk., er det derhos paalagt Skifteretten at meddele Ligningsmyndighederne Underretning om Indholdet saavel af de Arveanmeldelser, som indgives til dem af selvskiftende Arvinger, som af de Boopgørelser,

der i Henhold til Regelen i Lov om Afgift af Arv og Gave af 10. April 1922 § 31, 3die Stk., indsendes af længstlevende Ægtefælle, alt for saa vidt Bobeholdningen udgør mindst 10 000 Kr. Underretningen kan meddeles enten ved en Afskrift af selve Arveanmeldelsen og Opgørelsen eller ved et Uddrag af samme, der foruden Oplysning om afdødes Navn, Stilling og Bopæl samt Beholdningens Størrelse tillige skal indeholde Angivelse af Arveforholdene. 9 Sept. Nr. 159.

Til § 45.

Paragraffen, der er noget videregaaende end § 22 i Loven af 1924, svarer til § 26, 2det Stk. i Statsskatteloven med den Ændring, at de ommeldte Oplysninger kan forlanges af samtlige Ligningsmyndigheder, og ikke som i Statsskatteloven kun af de overordnede Ligningsmyndigheder.

Til § 47.

Bestemmelsen i Paragraffens 1ste Punktum svarer til § 27 i Loven af 1924. I 2det Punktum er optaget en ny Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne skal være berettiget til at indrømme Lempelser i Tilfælde, hvor Dobbeltbeskatning foreligger, uanset at der ikke er afsluttet nogen Overenskomst med vedkommende fremmede Stat om Lempelser i Anledning af Dobbeltbeskatning.

Til § 48.

I Overensstemmelse med Grundsætninger i Statsskattelovens § 48 og hidtidig Praksis bestemmes det udtrykkeligt, at en Skatteyder, der rejser Krav mod en Kommune om Tilbagebetaling af for meget erlagt Skat i Henhold til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen, kan indbringe Sagen for Domstolene, naar der ikke foreligger Kendelse for Skattemyndighederne, hvorved Kravet kan imødekommes. Saadan Sag maa anlægges inden 2 Aar efter vedkommende Skatteaars Udløb. I denne Forbindelse henledes Opmærksomheden dog paa, at der i Lovens § 25, 2det Stk. er fastsat en Frist af 6 Maaneder for Indbringelse af visse Erhvervsskattespørgsmaal for Domstolene.

9 Sept. Nr. 159. Til § 49.

Bestemmelsen om, at Skattekrav overfor en afdød Skatteyders Bo ikke paavirkes af et i Boet udstedt Proklama, er nu affattet saaledes, at den ikke alene omfatter Skatter, der er paalignet en Skatteyder, inden han afgik ved Døden, men at den tillige gælder den Boet eller Arvingerne i Medfør af § 44 paahvilende Efterbetalingspligt.

Nr. 159. Min.-Tid. A. 219—30.

9 Sept. Nr. 160. **Min. f. off. Arb.s Cirk.** til samtlige Amtmænd.

Man skal herved anmode D'Hrr. Amtmænd om hver for sit Omraade at ville meddele Amts-, By- og Sogneraadene, at der fra den 1. Oktober d. A. oprettes et nyt Kontor i Ministeriet for offentlige Arbejders Departement, hvortil henlægges Administrationen af de Midler, der er stillet til Raadighed for Ministeren for offentlige Arbejder som Tilskud til Kommunerne til Udførelse af særlige Vejarbejder, saaledes at alle Henvendelser om Tilskud til og om Planerne vedrørende disse Arbejder fremtidig maa rettes til dette Kontor.

Til det nævnte Kontor henlægges endvidere Administrationen af de gældende Vejlove, Snekastningsloven, Motorafgiftsloven og Loven af 1. Februar 1930 om Krydsninger mellem Veje og Jernbaner m. v.

Sluttelig bemærkes, at Detailplaner og Oversigtskort vedrørende Arbejder, hvortil Tilskud af de nævnte Midler ydes, fremtidig vil være at indsende hertil i 2 Eksemplarer.

Nr. 160. Min.-Tid. A. 231.

9 Sept. **Sundhedsstyrelsens Cirk.** til Embedslægerne angaaende Godkendelse af Udsalgssteder til Forhandling af Genstande og Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab.

I Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 235, Stk. 2, jfr. Lov Nr. 162 af 18. Maj 1937, er det fastsat, at Genstande og Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab,

fra den 1. Oktober 1937 at regne kun maa forhandles fra Apo- 9 Sept.
teker eller fra Udsalgssteder, der er godkendt af Embedslægen efter Forhandling med Politiet.

Sundhedsstyrelsen har forhandlet med Justitsministeriet om Lovbestemmelsens Gennemførelse og finder herefter Anledning til at fremsætte følgende vejledende Bemærkninger:

Det har ikke været Lovens Hensigt at indskrænke Udsalgsstedernes Antal, men kun at skabe det nødvendige Grundlag for en Kontrol med Beholdningerne af disse Varer; men det maa være en Selvfølge, at Godkendelse ikke meddeles Forretninger, hvorfra der sælges utugtige eller dog uanstændige Skrifter eller Billeder, ej heller Forretninger, som er Politiet ufordelagtig bekendt.

Ifølge Justitsministeriets Bekendtgørelse af September 1937 om Godkendelse af Genstande eller Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab, kan der fra de af Embedslægen godkendte Udsalgssteder kun forhandles Kondomer og Gummipessarer. — Godkendelse til Forhandling af Kondomer og Gummipessarer bør kun meddeles Specialforretninger i Sygeplejebranchen samt Apotekernes Haandkøbsudsalg, medens Udsalgssteder, der indehaves af andre Handlende, (det vil navnlig dreje sig om Tobaks- og Materialhandlere), alene bør godkendes til Forhandling af Kondomer. I denne Forbindelse skal man oplyse, at Handelsministeriet har udtalt som sin Formening, at der for Barberstuer bestaar en sædvanemæssig Ret til Handel med Kondomer, og at der derfor ikke er noget til Hinder for, at Barberstuer godkendes til Forhandling af Kondomer.

Ifølge Næringslovens § 26, Stk. 2, har Handlende Ret til at afsætte Varer fra Automater, der opstilles i umiddelbar Forbindelse med de paagældende Handlendes Udsalgssteder samt i Jernbanestationer, Skibsekspeditioner, Jernbanetog, Passagerskibe, Hoteller og Restaurationer samt Foreningslokaler og lign. For at undgaa de til ukontrolleret Automatsalg knyttede Misligheder bør det tilkendegives Handlende, hvis Udsalgssted er blevet godkendt, at Godkendelsen ikke

9 Sept. omfatter Salg fra Automat. Særlig Godkendelse af *udendørs* Automater som Udslagssted for de her omhandlede Varer bør aldrig gives. Der kan imidlertid foreligge Tilfælde, hvor Forholdene gør det paakrævet, at Salg af *Kondomer* kan finde Sted fra *indendørs* Automater, — dette vil navnlig kunne tænkes forsaavidt angaar Hotel- og Restaurationstoiletter — og isaafald vil der kunne gives en allerede godkendt Forhandler særlig Godkendelse til Salg af Kondomer fra indendørs Automat paa et eller flere af de i Næringsloven angivne Steder; det bør dog være en Betingelse for en saadan særlig Godkendelse, at der til Stadighed kan føres Tilsyn med Automatsalget eventuelt af det paa Stedet tjenstgørende Personale. Denne særlige Godkendelse vil kunne gives ved Paategning paa den vedkommende Forhandler meddelte almindelige Godkendelse.

Det forudsættes, at der gives Indehaverne af de godkendte Udsalgssteder Vejledning med Hensyn til Varernes forsvarlige Opbevaring; Opbevaring i en med Lufthuller forsynet Blikkasse eller lign. vil i Almindelighed være tilstrækkelig.

Godkendelse bør udfærdiges som gyldig indtil videre, saaledes at det tilkendegives vedkommende Forhandler, at Godkendelsen bortfalder, saafremt han ikke overholder de almindelige Bestemmelser om Forhandling af Genstande og Stoffer, der er tjenlige til at forebygge Svangerskab, eller de for Godkendelsen opstillede særlige Vilkaar, eller hans Handel med eller Opbevaring af disse Varer iøvrigt giver Anledning til begrundet Klage. — Godkendelsen bør indeholde Oplysning om, hvilke af de nævnte Genstande der kan forhandles fra Udsalgsstedet, samt om hvilke Vilkaar der er fastsat for Godkendelsen.

Det tilføjes, at Justitsministeriet har anmodet Politidirektøren i København og Politimestrene om at yde D'Hrr. Bistand med Fremskaffelse af nærmere Oplysninger om de Handlende m. fl., der søger Godkendelse, saavelsom med Godkendelsernes Udfærdigelse. Blanket til Godkendelse vil blive udarbejdet i Justitsministeriet.

Meddelelse fra Socialmin. om, at den Københavns Indre Mission tilhørende Ejendom »Sikem« i Taastrup Stationsby i Medfør af § 42, jfr. § 43, Stk. 1, i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg under 28. Maj 1937 er godkendt som Afvænningshjem for Alkoholister. 18 Sept. Nr. 173.

Nr. 173. Min.-Tid. A. 271.

Indenrigsmin. Bekendtgørelse om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Tetraklorkulstof (Tetraklormetan), Trikloræthylen, Tetraklorætan, Tetrakloræthylen og Diklormetan. 20 Sept. Nr. 266.

I Henhold til § 16 i Lov af 28. Februar 1931 om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer fastsættes herved følgende Bestemmelser som gældende indtil videre for Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Tetraklorkulstof, (Tetraklormetan), Trikloræthylen, Tetraklorætan, Tetrakloræthylen og Diklormetan.

§ **1**. Tetraklorkulstof (Tetraklormetan), Trikloræthylen, Tetraklorætan, Tetrakloræthylen og Diklormetan skal hos Forhandlere opbevares omhyggeligt, adskilt fra Nærings- og Nydelsesmidler og i det hele fra Stoffer, der kan finde Anvendelse til indvortes Brug. Beholderne, hvori de opbevares, skal være forsynet med tydelig Angivelse af Vædskens Navn, hvorhos de paa iøjnefaldende Maade i hvid Skrift paa sort Grund skal bære Paaskriften: »*Forsigtig — Farlig*«. Disse Regler er dog ikke gældende for Opbevaring paa Apotek.

§ **2**. Naar de heromhandlede Vædsker sælges eller udleveres til Forbrugere, skal Beholderne — uden Hensyn til Rumfang — være forsynet med en blaa Etikette, hvorpaa er anført Detailforhandlerens Navn eller Firma, en tydelig Angivelse af Vædskens Navn samt Ordene: »Bør ikke omhældes paa Flasker eller andre Beholdere, der almindeligt anvendes til Drikkevarer«. Desuden skal Beholderen paa iøjnefaldende Maade i hvid Skrift paa sort Grund bære Paaskriften: »*Forsigtig — Farlig*«.

20 Sept. Nr. 266. Saafremt Udlevering finder Sted i Mængder paa under 1 000 g, skal Beholderne tillige i hvid Skrift paa sort Bund bære Paaskriften: »*Bør ikke anvendes til Haarvask*«.

§ **3**. Disse Vædsker maa *ikke* sælges, udleveres eller henstaa til Udlevering i Øl-, Mineralvands-, Mælke- eller Vinflasker (Champagne-Helflasker dog undtaget). Heller ikke maa de sælges, udleveres eller henstaa i runde Medicinflasker af Rumfang 750 cm^3 og derunder. Samme Forbud gælder i det hele taget mod deres Opbevaring i saadanne Flasker og Beholdere (Kogekar, Krukker, Kopper, Drikkeglas eller lignende), der paa Grund af Form eller sædvanlig Anvendelse kan give Anledning til Fejltagelse. Etiketter hidrørende fra tidligere Udlevering skal altid fjernes.

§ **4**. Saafremt de paagældende Vædsker indgaar som væsentlige Bestanddele i Blandinger, finder Bestemmelserne i §§ 1—3 ogsaa Anvendelse med Hensyn til disse Blandinger, og i saa Fald skal den i § 2, Stk. 1, omhandlede Etikette tydeligt angive, at Blandingen indeholder den paagældende Vædske.

§ **5**. Overtrædelse af denne Bekendtgørelse straffes efter Bestemmelserne i Giftlovens § 19.

§ **6**. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Fra samme Tidspunkt ophæves Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 124 af 7. April 1933 om Opbevaring, Salg og Udlevering til teknisk Brug af Tetraklorkulstof (Tetraklormetan) og Trikloræthylen.

Nr. 266. Lov-Tid. A. 1449—50.

28 Sept. Nr. 165. **Socialmin. Cirk.** til samtlige Amtmænd og samtlige Kommunalbestyrelser.

Ved Cirkulære af 23. September 1933 udsendte Socialministeriet Meddelelse om en Række af Ministeriet i Henhold til Forsorgsloven og Folkeforsikringsloven udarbejdede Skemaer og Blanketter til Ansøgninger om de i de nævnte Love omhandlede Arter af Hjælp.

28 Sept. Nr. 165.

Efter at der ved Lovene Nr. 121 og Nr. 122 af 7. Maj 1937 er foretaget Ændringer saavel i Forsorgs- som i Folkeforsikringsloven, har Socialministeriet maattet foretage Ændringer i visse af de i Cirkulæret af 23. September 1933 omhandlede Skemaer og Blanketter, nemlig følgende, af hvilke man hermed fremsender nogle Eksemplarer:

1. *Begæring* om Rente eller Tillæg til samme i Henhold til Folkeforsikringsloven eller om Hjælp til Underhold af længere Varighed i Henhold til Lov om offentlig Forsorg §§ 247 og 248 og *Tillægsskema* til saadan Begæring, jfr. Folkeforsikringslovens § 46.
2. Ansøgning om Hjælp af Invalideforsikringsfondens Midler, jfr. Folkeforsikringslovens §§ 60—62.
3. Begæring om Bidrag til Børn af Enker (eller til Børn af Enkemænd eller forældreløse Børn), jfr. Lov om offentlig Forsorg § 222.

Nr. 165. Min.-Tid. A. 236.

7 Okt. Nr. 175.

Reglement for Anvendelse af Hustugt i anerkendte Opdragelseshjem. Fastsat af Socialministeriet i Medfør af § 163 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933.

§ **1**. Under Ophold i Opdragelseshjem er Børnene undergivet almindelig Hustugt under Forstanderens Ansvar.

§ **2**. Hustugt maa kun udøves af Forstanderen eller de Medarbejdere, som Forstanderen paa sit Ansvar har bemyndiget dertil.

Revselse med Spanskrør maa kun tildeles af Forstanderen eller dennes Stedfortræder eller i Forstanderens (Stedfortræderens) Overværelse.

Hustugt maa aldrig udøves af Personale, som ikke deltager i det opdragende Arbejde.

§ **3**. Forinden Hustugt bringes til Anvendelse, bør venlig Paamindelse og alvorlig Formaning eller Irettesættelse først prøves, og kun naar dette forgæves er forsøgt eller i det enkelte Tilfælde øjensynligt er utilstrækkeligt, bør Hustugt anvendes.

7 Okt. Nr. 175.

Som Hustugt kan følgende Disciplinærmidler anvendes:

1) Fratagelse af Begunstigelser eller Udmærkelser.
2) Indskrænkning i Fordele eller Friheder, som i Almindelighed tilkommer Børnene.
3) Indskrænkning i Ekstraforplejning eller i Arten af den almindelige Kost; det maa dog paases, at der altid gives vedkommende Barn fuldt tilstrækkelig Kost. Sultestraf og Tørstestraf af enhver Art er forbudt.
4) Mere eller mindre fuldstændig Adskillelse fra de øvrige Børn under Arbejde, Maaltider og Frihed (Stuearrest), om fornødent Adskillelse ved Indsættelse i særskilt Betænkningsrum.
5) Legemlig Revselse.

I Tilfælde, hvor et Barn over 15 Aar har forbrudt sig groft, kan Overinspektøren for Børneforsorgen give Tilladelse til, at Barnet overføres til en lukket Afdeling ved et Statsungdomshjem efter de derom fastsatte Regler.

§ **4**. Anvendes den i § 3 under 4) nævnte Adskillelse fra de øvrige Børn, paahviler det Forstanderen at paase, at der, forsaavidt Helbredshensyn ikke forhindrer det, skaffes Barnet Bevægelse i frisk Luft i mindst 1 Time daglig. Under Stuearrest og Ophold i Betænkningsrum skal Børnene i tilbørligt Omfang sysselsættes med et efter deres Alder og Udvikling passende Arbejde. Mørkt Rum maa ikke benyttes.

Børn under 10 Aar maa ikke underkastes *Stuearrest*, Børn mellem 10 og 15 Aar kun i højst 2 Døgn, Børn over 15 Aar i højst 4 Døgn. I Opdragelseshjem, der er berettigede til at anvende Betænkningrum, jfr. Stk. 3, kan Børn over 15 Aar dog underkastes Stuearrest i samme Tidsrum og under samme Betingelser som for Indsættelse i Betænkningsrum fastsat.

Indsættelse i *Betænkningsrum* maa kun anvendes i Ungdomshjem, Skolehjem samt Optagelses- og Iagttagelseshjem, der modtager Børn over 14 Aar, og i Regelen kun over for Børn, der er fyldt 15 Aar. Under særlige Omstændigheder kan Overinspektionen tillade, at Børn mellem 12 og 15 Aar

indsættes i Betænkningsrum. Indsættelse i Betænkningsrum maa ikke vare over en Uge; med Overinspektørens Godkendelse kan Indsættelse i Betænkningsrum af Elever over 15 Aar dog i enkelte Tilfælde udstrækkes i indtil 2 Uger. 7 Okt. Nr. 175.

§ 5. Legemlig Revselse skal anvendes med Varsomhed og Besindighed og maa ikke anvendes, naar Revselsen kan medføre Skade for vedkommende Barns Helbred, eller bringes til Anvendelse paa Børn, der er i nogen sygelig Tilstand, som kan gøre Anvendelsen af den paagældende Art af Revselse særlig pinlig.

Som legemlig Revselse kan anvendes:

1) et eller to Slag med den flade Haand paa Kinden, uden at Øret berøres, eller
2) for Børn under 10 Aar indtil 5 Slag paa Sædet med den flade Haand, eller
3) for *Drenge* mellem 10 og 15 Aar indtil 3 og for Drenge mellem 15 og 18 Aar indtil 6 Slag paa Sædet med et tyndt Spanskrør, der ikke maa være over 4 cm i Omkreds og ikke over 1 m langt.

Ved legemlig Revselse som under 2) og 3) omtalt skal Legemet være dækket af mindst 1 Klædningsstykke (Benklæder). Revselse paa Sædet over for Piger maa kun tildeles af en Kvinde.

Det er forbudt at anvende Revselse med Spanskrør over for Piger og over for Drenge over 18 Aar.

For hvert Finansaar indsender ethvert Opdragelseshjem, der modtager Børn over 7 Aar, gennem Overinspektøren for Børneforsorgen efter nærmere af denne fastsatte Regler til Ministeriet Indberetning om de i Aarets Løb foretagne legemlige Revselser med Angivelse af, i hvilken Anledning de enkelte Revselser er tildelt.

§ 6. I ethvert anerkendt Opdragelseshjem, som modtager Børn over 7 Aar, skal der findes en af Overinspektøren for Børneforsorgen autoriseret Hustugtsbog, hvori Forstanderen skal indføre Anvendelsen af:

7 Okt. Nr. 175.

1) Stuearrest eller Indsættelse i Betænkningsrum, der varer i 12 Timer eller derover.
2) Enhver legemlig Revselse.

Der indføres Oplysning om Barnets Navn, Alder, Grunden til Hustugtens Anvendelse, herunder Tidspunktet for Forseelsens Begaaelse, hvilket Disciplinærmiddel der er bragt til Anvendelse og i hvilket Omfang, samt hvornaar Straffen er udført. Bogen skal forevises Overinspektøren eller hans Medhjælpere ved hver Inspektion i Hjemmet.

Anvendelse af andre Arter af Hustugt end dem, der efter foranstaaende *skal* indføres i Hustugtsbogen, kan, naar Forstanderen finder Anledning dertil, indføres i Hustugtsbogen efter ovenstaaende Regler.

§ 7. Nærværende Reglement træder i Kraft den 1. November 1937. Samtidig ophæves Reglement for Anvendelse af Hustugt i anerkendte Opdragelseshjem af 14. September 1933.

Nr. 175. Min.-Tid. A. 273—75.

12 Okt. Nr. 176.

Justitsmin. Cirk. til Københavns Magistrat m. fl. angaaende Fremgangsmaaden ved Ægteskabs Indgaaelse mellem Udlændinge.

Da det efter Justitsministeriets Formening er uheldigt, at danske Myndigheder medvirker til Stiftelse af Ægteskab mellem Udlændinge, af hvilke ingen har nogen Tilknytning her til Landet, og som alene har taget Ophold her for at kunne indgaa et Ægteskab, som ikke med Gyldighed vilde kunne stiftes i deres Hjemland efter dettes Love, bestemmer Justitsministeriet herved, at den i § 22 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning, jfr. § 3 i Anordning for Færøerne Nr. 217 af 16. Maj 1923, omhandlede Attest om Bevislighedernes Prøvelse ikke maa meddeles i Tilfælde, hvor ingen af Brudefolkene har dansk Indfødsret eller fast Bopæl her i Landet, naar det af Forholdene fremgaar, at Ægteskabet ikke med Gyldighed vilde kunne indgaas i de paagældendes Hjemland.

I saa Henseende skal man henlede Opmærksomheden paa følgende i fremmed Ret gældende Regler om Hindringer for Ægteskabs Indgaaelse: 12 Okt. Nr. 176.

Efter britisk Ret er Ægteskab mellem en Mand og hans fraskilte Hustrus Søster og mellem en Kvinde og hendes fraskilte Mands Broder forbudt, saalænge den tidligere Ægtefælle lever.

Efter tysk Ret er Ægteskab forbudt mellem tyske Statsborgere af ren tysk eller beslægtet Race og Personer, af hvis Bedsteforældre mere end een er af ren jødisk Race. Endvidere er det forbudt tyske Statsborgere, af hvis Bedsteforældre kun een er af jødisk Race, at indgaa Ægteskab med Personer, der ikke er af ren tysk eller beslægtet Race.

Nr. 176. Min.-Tid. A. 275.

Socialmin. Bekendtgørelse af Regler vedrørende Opslag om Arbejdstid m. v. og Førelse af Overarbejdsjournal i Henhold til § 6 i Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde. 15 Okt. Nr. 288.

I Henhold til § 6 i Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde fastsættes herved følgende Regler:

§ **1**. [1]) Det paahviler enhver Arbejdsgiver, der beskæftiger Arbejdere, som er omfattet af Bestemmelserne i Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde, uden Hensyn til, om han er Medlem af vedkommende Arbejdsgiverorganisation eller ej, jfr. Lovens § 3, Stk. 2, ved Opslag paa synlige Steder i *Arbejdslokalet* eller paa andet dertil egnet Sted, f. Eks. i det for Arbejderne bestemte *Spiselokale*, at bekendtgøre den ifølge Overenskomst gældende normale *Arbejdstid i paagældende Fag eller faglige Omraade* samt Tidspunkterne for den normale daglige Arbejdstids *Begyndelse og Ophør i vedkommende Virksomhed*. I Virksomheder, hvor der arbejdes med Skifter, bekendtgøres paa samme Maade Tiden for hvert enkelt Holds Begyndelse og Ophør.

[2]) Det paahviler endvidere de i Stk. 1 omhandlede Arbejdsgivere paa samme Maade at bekendtgøre de for vedkommende Virksomhed gældende almindelige Hvile- og Spise-

15 Okt. Nr. 288. tider, i hvilke det staar Arbejderne frit for at fjerne sig fra Arbejdspladsen, og som derfor ikke medregnes i den normale Arbejdstid, jfr. nævnte Lovs § 3, Stk. 1, 2det Punktum.

§ **2**. Det paahviler de i § 1 omhandlede Arbejdsgivere at indføre Bemærkning om stedfundet Overarbejde i en særlig dertil indrettet Journal. I Journalen skal paa tydelig Maade for hver enkelt Arbejder angives Omfanget af og Tidspunktet for *præsteret Overarbejde* og ligeledes Omfanget af og Tidspunktet for den *stedfundne Udligning* af Overarbejdstimerne (Afspadseringen).

§ **3**. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 288. Lov-Tid. A. 1493.

19 Okt. Nr. 290. **Anordning, hvorved Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde bringes i Anvendelse overfor Efterladte efter britiske Statsborgere hjemmehørende i Nova Scotia, Ontario, Manitoba, Saskatchewan, Yukon, Quebec, New Brunswick, British Columbia og Alberta i Canada.**

I Henhold til den Regeringen ved § 40, 2det Punktum, i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde meddelte Bemyndigelse vil Vi herved have anordnet følgende:

Fra den i § 40, 1ste Punktum, i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde indeholdte Bestemmelse, hvorefter en efterladt efter en forsikret, der er omkommet ved et under Loven hørende Ulykkestilfælde, kun har Krav paa den i Lovens § 39 omhandlede Erstatning, naar han enten har dansk Indfødsret eller har fast Bopæl i Kongeriget eller i Grønland, undtages indtil videre britiske Statsborgere hjemmehørende i følgende Provinser i Canada: Nova Scotia, Ontario, Manitoba, Saskatchewan, Yukon, Quebec, New Brunswick, British Columbia og Alberta.

Denne Anordning træder i Kraft straks.

Nr. 290. Lov-Tid. A. 1495.

Justitsmin. Bekendtgørelse om Godkendelse af Refleksglas („Katteøjne") til Cykler. 19 Okt. Nr. 289.

I Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 34 af 4. Februar 1933 (Lovsaml. A. 1933 pag. 48) om Godkendelse af Refleksglas (»Katteøjne«) til Cykler er det fastsat, at de i Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 433 af 17. November 1923 meddelte Godkendelser af Refleksglas til Cykler bortfalder, saafremt ny Godkendelse ikke er opnaaet inden den 1. Oktober 1933, dog at Refleksglas, der allerede er fremstillet og findes her i Landet, kan forhandles indtil den 1. Januar 1935.

Justitsministeriet bestemmer herved, at det fra den 1. April 1938 at regne ikke længer er tilladt at benytte saadanne Refleksglas til Cykler, som tidligere har været godkendt af Justitsministeriet i Henhold til Bekendtgørelsen af 17. November 1923, men for hvilke ny Godkendelse ikke er opnaaet i Henhold til Bekendtgørelsen af 4. Februar 1933.

De i Henhold til Bekendtgørelsen af 4. Februar 1933 godkendte Refleksglas, der herefter lovligt kan benyttes, er følgende:

Nr. 1: »Fairylite«, Nr. 2: »Stop«, Nr. 3: »Felys«, Nr. 4: »Pingøjet«, Nr. 5: »Funkis«, Nr. 6: »733«, Nr. 7: »755«, Nr. 8: »755 A«, Nr. 9: »Perlelys« og Nr. 10: »Argus«.

Disse Refleksglas er alle paastemplet *Godk. Justm.* og det udfor hvert af Refleksglassene i foranstaaende Fortegnelse anførte Godkendelsesnummer (1—10), hvorimod de tidligere godkendte Refleksglas, hvis Benyttelse ikke længere er tilladt, alene er paastemplet *Godk. Justm.* uden Tilføjelse af Godkendelsesnummer.

Adressen for Justitsministeriets Udvalg til Godkendelse af Refleksglas til Cykler er indtil videre Mitchellsgade 21, København V.

I øvrigt forbliver Justitsministeriets Bekendtgørelse af 4. Februar 1933 i Kraft.

Nr. 289. Lov-Tid. A. 1494.

19 Okt. Nr. 291. **Bekendtgørelse om Ændring i Instruks for Stævningsmænd af 14. August 1919.**

I Henhold til § 58 i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, jfr. Bekendtgørelse Nr. 212 af 1. Oktober 1936, fastsætter Justitsministeriet herved følgende Ændringer i Instruks for Stævningsmænd af 14. August 1919 som ændret ved Bekendtgørelserne Nr. 64 af 1. Marts 1922, Nr. 416 af 11. September 1922 og Nr. 320 af 30. November 1934:

§ **5** affattes saaledes:

»Ved Iværksættelse af Forkyndelse i *Straffesager* iagttages yderligere:

Ved Forkyndelse af *Anklageskrift i Straffesager* skal der afæskes Tiltalte Erklæring, om han har antaget en Forsvarer (Formular VIII). Forkyndelsespaategningen skal indeholde Stævningsmandens Bemærkning herom samt om den Erklæring, som Tiltalte i saa Henseende maatte have afgivet under Forkyndelsen.

Ved Forkyndelse af Anklageskrift i Forbindelse med *Bødeforelæg* skal Sigtede afæskes en udtrykkelig Erklæring om, hvorvidt han ønsker den i Anklageskriftet omhandlede Sag afgjort ved mindelig Erlæggelse af den forelagte Bøde. Erklærer Sigtede, at han ikke vil betale Bøden, afæskes der ham udtrykkelig Erklæring om Grunden hertil (Formular IX).

Ligeledes skal Stævningsmanden i Paategningen om *Forkyndelse af en fældende Straffedom* for Domfældte gøre Bemærkning om, at den befalede Meddelelse angaaende Dommens Paaanke til højere Ret er givet Domfældte. Saafremt Domfældte begærer Dommen indanket for højere Ret, skal Stævningsmanden derhos nøje udspørge ham, om han ønsker, at hans Anke skal omfatte Bedømmelsen af Beviserne for hans Skyld eller ikke. Stævningsmanden skal i Forkyndelsespaategningen gøre Bemærkning om den Erklæring, Domfældte har afgivet i saa Henseende, saaledes at det er ganske klart, hvad Anken omfatter (Formular X).«

Landbrugsmin. Cirk. til samtlige Dyrlæger. 25 Okt. Nr. 180.

§ 2 i Lov Nr. 183 af 23. Juni 1932 om Mælkekontrol er saalydende:

»Ved Bestemmelse i Sundhedsvedtægt kan det fastsættes, at Mælk og Fløde, der indføres til Forhandling i den paagældende Kommune, skal stamme fra Besætninger, der er under Tilsyn af Dyrlæger, der er autoriserede af Landbrugsministeren. Tilsynet med Besætningerne skal udøves i Overensstemmelse med et af vedkommende Sundhedskommission vedtaget og af Landbrugsministeren godkendt Regulativ. De med Tilsynet forbundne Udgifter er den paagældende Kommune uvedkommende, medens det paahviler denne selv at afholde Udgifterne ved de Kontrolforanstaltninger, der yderligere i Henhold til Bestemmelse i Sundhedsvedtægt maatte blive paabudt.«

I Henhold hertil har Ministeriet ladet udarbejde

1. Normalregulativ angaaende Mælkekontrol paa Produktionsstedet og
2. Instruks for Dyrlæger, der udøver Mælkekontrol paa Produktionsstedet,

hvilke nu foreligger trykt og vil kunne faas udleveret fra Veterinærdirektoratet.

Opmærksomheden henledes paa, at Dyrlæger, der herefter udøver Mælkekontrol i Kommuner, der har vedtaget Bestemmelser om Mælkekontrol i Medfør af ovennævnte Lovbestemmelse, skal autoriseres af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

Andragende om saadan Autorisation skal udfærdiges paa en dertil bestemt Blanket, der paa Forlangende udleveres af Veterinærdirektoratet. Andragendet stiles til Ministeriet for Landbrug og Fiskeri og indsendes til Veterinærdirektoratet.

Nr. 180. Min.-Tid. A. 278.

Lov om en kommunal Laanefond. 29 Okt. Nr. 294.

§ **1**. Den i Henhold til Lov Nr. 192 af 20. Maj 1933, jfr. Lov Nr. 174 af 16. Maj 1934 § 4, oprettede midlertidige

29 Okt. Nr. 294.

Laanefond, der administreres af »Kongeriget Danmarks Hypotekbank«, genoptager sin Virksomhed under Navn af »Den kommunale Laanefond«.

Laanefondens Opgave er, i det Omfang det maatte skønnes formaalstjenligt, at optage Laan og at anvende de saaledes fremskaffede Midler til at bevilge Laan til Kommuner til Udførelsen af kommunale Arbejder og til saadanne af private udførte Arbejder, som Kommunerne under betryggende Sikkerhed ønsker at støtte ved Laan, alt under Forudsætning af, at Indenrigsministeren skønner, at de paagældende kommunale og private Arbejders Udførelse er af offentlig Interesse. Laanefonden vil endvidere kunne bevilge Laan til Kommuner til Konvertering af ældre Laan, forsaavidt en Rentenedsættelse derved kan opnaas, eller en Ombytning af Laanene i øvrigt maatte anses for ønskelig.

§ **2**. Staten garanterer for Forrentningen og Tilbagebetalingen af de af Laanefonden optagne Laan, herunder ogsaa for de Laan, som er optaget af »Kommunernes midlertidige Laanefond«.

§ **3**. Den samlede Restgæld af Laanefondens Udlaan maa ingen Sinde overstige et Beløb af i alt 48 Mill. Kr. Heraf skal mindst 15 Mill. Kr. være forbeholdt Udlaan til Amts- og Sognekommuner.

§ **4**. De nærmere Regler for Laanefondens Styrelse og hele Virksomhed fastsættes af Finansministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren i et Regulativ, om hvilket Hypotekbankens Tilsynsraad forinden afgiver Indstilling.

Efter hvert Regnskabsaars Afslutning fastsætter Finansministeren efter Forhandling med Indenrigsministeren den Del af Hypotekbankens Administrationsudgifter, som Laanefonden vil have at bære.

§ **5**. Alle Dokumenter, der oprettes i Anledning af de af Laanefonden optagne og ydede Laan, er stempelfri, ligesom Tinglysnings- og andre Gebyrer vedrørende disse Laan bortfalder.

Alle Spørgsmaal vedrørende Omfanget af de her nævnte 29 Okt.
Stempel- og Gebyrbegunstigelser afgøres endeligt af Finans- Nr. 294.
ministeren.

§ **6**. Bestemmelserne i Lov Nr. 192 af 20. Maj 1933, jfr. Lov Nr. 174 af 16. Maj 1934 § 4, om »Kommunernes midlertidige Laanefond«s Grundfond ophæves.

§ **7**. Denne Lov træder straks i Kraft. Loven gælder ikke for Færøerne.

Lov-Tid. A. Nr. 34. 1499—1500. Udg. 5. November.

Bekendtgørelse om Ændring i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 74 af 20. Marts 1937 om Hovedfærdselsaarer. 4 Nov. Nr. 296.

I Medfør af § 11, Stk. 2, i Færdselslov Nr. 129 af 14. April 1932, jfr. Lov Nr. 111 af 7. April 1936, fastsættes der herved følgende Ændringer i Bekendtgørelse Nr. 74 af 20. Marts 1937 om Hovedfærdselsaarer:

I § 1, Stk. 2, tilføjes som nyt Punktum: »Er der paa en Hovedvej indrettet Rundkørsel, gælder dog for denne den almindelige Vigepligtsregel«.

I § **2** A tilføjes som nyt Stk. 3: »Foran Rundkørsler anbringes Tavler som Bilaget Figur 5«*).

I § **2** B indføjes efter Ordet »Hovedvej«,: »dog ikke ved Rundkørsler,«.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 296. Lov-Tid. A. 1503.

Undervisningsmin. Cirk. til samtlige Skoledirektioner, 9 Nov.
Kommunalbestyrelser og Skolekommissioner vedrørende Lov Nr. 191.
om Folkeskolen af 18. Maj 1937.

Lov om Folkeskolen af 18. Maj 1937 træder i Kraft den *1. April 1938*, men saaledes at en Række Bestemmelser først skal være gennemført senere, nogle senest ved den Skoleplansrevision, der tager sin Begyndelse i Aaret 1943, og som skal være færdig inden *1. April 1948*.

*) Ikke optaget i nærværende Samling.

9 Nov. Nr. 191.

Gennem nærværende Cirkulære skal man dels henlede Opmærksomheden paa de Bestemmelser, der træder i Kraft straks, og *hvis Gennemførelse derfor maa forberedes i Tiden før 1. April 1938*, dels pege paa de Krav, der først kan kræves gennemført om 2, 5 eller 10 Aar, men som maa paaagtes, hvis man allerede nu vil lægge en samlet Plan for Skolevæsenet indenfor Kommunen.

I. Bestemmelser, der skal gennemføres straks ved Lovens Ikrafttræden, den 1. April 1938.

1. Skoleaaret og Undervisningspligten.

a. Skoleaaret.

Efter Lovens § 9 begynder Folkeskolens Skoleaar den 1. April.

Dette gælder fra Lovens Ikrafttræden ubetinget for alle Skoler i Landet udenfor København, selvom Skoleplanen maatte indeholde andre Regler i saa Henseende; Undervisningsministeren kan dog meddele Tilladelse til, at Skoleaaret begynder til et andet Tidspunkt.

Efter Lovens § 10 finder Indskrivning i Folkeskolen Sted ved Skoleaarets Begyndelse. Heraf følger, at Indskrivning i eller Udskrivning af en Skole ved Vinterhalvaarets Begyndelse ikke mere kan finde Sted. Denne Regel gælder ubetinget, og der kan ikke meddeles Undtagelser herfra.

b. Undervisningspligten.

Efter Lovens § 43 indtræder Undervisningspligten ved Skoleaarets Begyndelse for de Børn, der paa dette Tidspunkt er fyldt 7 Aar, dog at Børn, der ved Skoleaarets Begyndelse er fyldt 6 Aar, skal optages i Skolen paa Begæring af den for Barnets Skolegang ansvarlige.

Den 1. April 1938 er altsaa alene de Børn forpligtede til Indskrivning i Skolen, der paa dette Tidspunkt er fyldt 7 Aar, medens de, der fylder 7 Aar i Halvaaret April—September, og som efter den hidtidige Ordning mange Steder vilde være undervisningspligtige, efter Lovens Regel først bliver undervisningspligtige den 1. April 1939.

Undervisningspligten ophører med Udgangen af et Skole-aar for de Børn, der paa dette Tidspunkt er fyldt 14 Aar. 9 Nov. Nr. 191.

De hidtil gældende Regler for Undervisningspligtens Ophør maa dog ubetinget omfatte de Børn, der efter disse vil kunne forlade Skolen med Udgangen af Skoleaaret 1937—38, selv om de ikke maatte være fyldt 14 Aar, og selv om den paagældende Skoles Skoleaar gaar fra Sommerferie til Sommerferie.

I Henhold til Lovens § 64, Stk. 2, fastsætter Undervisningsministeren dernæst følgende

Overgangsbestemmelser:

Skolekommissionen har Ret til sidste Gang i Foraaret 1938 at benytte Bestemmelsen i Skoleloven af 29. Marts 1904 § 1, Stk. 5, hvorefter Børn, der i Sommerhalvaaret fylder 14 Aar, kan udskrives af Skolen, naar de ved den foregaaende Foraarsprøve har godtgjort at have naaet Skolens Maal, og særlige Forhold i Hjemmet taler derfor.

Endvidere kan ethvert Barn, der er født i Skoleaarets 1ste Halvdel og er optaget i Skolen ved et Skolehelaars eller et Sommerhalvaars Begyndelse før 1. April 1938 i Henhold til de da gældende, paa Kommunens Skoleplan optagne Bestemmelser om Undervisningspligtens Indtræden og Ophør, forlanges udskrevet af Skolen med Udgangen af dets 7de Skoleaar.

Børn, der er optaget i Skolen ved Vinterhalvaarets Begyndelse, maa derimod forblive i Skolen til det Skoleaars Udgang, i hvilket de er fyldt 14 Aar, selv om de derved vil komme til at gaa i Skole i 7½ Aar. Udskrivning midt i Skoleaaret vil ikke kunne finde Sted.

Lovens § 43, Stk. 4, fastsætter, at for Børn, der er født i Skoleaarets 3 første Maaneder, kan Skoledirektionen — i Købstæderne uden for de sønderjydske Landsdele Kommunalbestyrelsen — tillade, at de med Hensyn til Undervisningspligtens Indtræden og Ophør stilles, som om de var født før Skoleaarets Begyndelse.

9 Nov. Nr. 191.

Hvis en Skoledirektion eller Kommunalbestyrelse vil give en almindelig Dispensation, hvorved det tillades at optage de Børn, der er født i Skoleaarets tre første Maaneder, som skolepligtige ved Skoleaarets Begyndelse og udskrive dem 7 Aar efter, kort før deres fyldte 14de Aar, vil der ikke fra Ministeriets Side være noget herimod at erindre; men det kan aldrig paalægges nogen at sende et Barn, der er født i disse Maaneder, i Skole, før Barnet *efter Loven* er undervisningspligtigt.

Børn, der er ude over den undervisningspligtige Alder, men *som har begyndt Undervisningen i Mellemskolens 4de Klasse eller en Fortsættelsesundervisning efter Lovens § 2, Stk. 2, kan kun med Skolekommissionens — for Københavns Vedkommende Forældreraadets — Samtykke udskrives af Skolen før denne Undervisnings Afslutning* (§ 43, Stk. 3); denne Regel gælder straks fra Lovens Ikrafttræden.

Det er ufornødent at indsende Skoleplanen til Ændring af de paa denne fastsatte Bestemmelser om Skoleaarets Begyndelse og Undervisningspligtens Indtræden og Ophør, da de ovenfor angivne Regler er fastsat i Loven.

2. Forholdsregler mod Forsømmelse af Skolegangen.

Reglerne herom findes i Lovens §§ 44, 47 og 48.

a) *Ansvaret* for, at et undervisningspligtigt Barn modtager fyldestgørende Undervisning har den,, til hvis Husstand Barnet hører (§ 44).

b) *Forsømmelseslister* føres som hidtil, idet Skolens Leder fordeler dette Arbejde mellem Skolens Lærere (§ 47, Stk. 1).

c) Ved hver anden Maaneds Begyndelse — første Gang i Begyndelsen af Juni Maaned 1938 — giver Skolens Leder Skolekommissionen — i København Forældreraadet — Meddelelse om Forsømmelserne i de 2 foregaaende Maaneder. Skolekommissionen (Forældreraadet) tager derefter Stilling til, om der vil være Grund til at foretage yderligere

Skridt mod den, der har Ansvaret for Forsømmelsen, eller om Sagen skal henlægges. 9 Nov. Nr. 191.

d) Besluttes det da at anstille nærmere Undersøgelser om Forsømmelserne for et enkelt Barn eller enkelte Børn, *indkalder Skolekommissionen* (Forældreraadet) *inden 8 Dage de for de paagældende Børns Undervisning ansvarlige til at give Møde og afgive Forklaring.* Bor Barnet hjemme hos Forældrene, og samlever disse i Ægteskab, indkaldes de begge.

Paa dette Møde maa Skolekommissionen søge at komme til Klarhed over, hvorvidt Sagen kan sluttes uden Paatale, eller om der er Grund til at give Forældrene en Advarsel eller ikende Bøde. Bøden er 1 Kr. for hvert Barn for hver forsømt Dag, hvilket Beløb i Gentagelsestilfælde kan stige indtil 3 Kr. for hvert Barn og hver Dag.

Møder den paagældende ikke efter Tilsigelse, skal der altid ikendes Bøde, hvis han ikke godtgør at have haft lovligt Forfald.

e) Med Hensyn til Bødernes Indkrævelse retter Skolekommissionen Henvendelse til Kommunalbestyrelsen, der foranstalter Bøderne indkrævede, eventuelt inddrevne ved Udpantning eller afsonede efter de i § 48, Stk. 4, nævnte Regler, jfr. Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn af 11. Maj 1933 § 6, Stk. 2.

Hvis Barnet forsømmer Skolen, fordi det benyttes til erhvervsmæssigt Arbejde i Skoletiden, kan Skolekommissionen beslutte, at Sagen skal oversendes til Politiet til Behandling efter Reglerne i Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere af 6. Maj 1921 § 19, jfr. § 36.

f) *Skolekommissionens* (Forældreraadets) *Beslutninger er endelige* og kan ikke indankes for højere Myndighed, men *en Redegørelse* for Behandlingen af Forsømmelsessagerne forelægges *hvert Fjerdingaar* for Kommunalbestyrelsen (i København Skoledirektionen), der afgør, om den brugte Fremgangsmaade fremtidig skal ændres (§ 48, Stk. 5).

g) *Reglerne om Forsømmelsernes Behandling omfatter ogsaa Eleverne i Mellemskoleklasserne og Fortsættelsesklassen efter Lovens § 2, Stk. 2,* (§ 47, Stk. 2).

9 Nov. Nr. 191.

De hidtil i enkelte Skoleplaner givne Bestemmelser, hvorefter Børn, der forsømmer Undervisningen i Eksamensmellemskolen, kan overvises til den øvrige Folkeskoles Klasser, er ophævede fra Lovens Ikrafttræden at regne.

3. Klassekvotienten.

Fra 1. April 1938 at regne indtræder Pligten til Nedbringelse af Børnetallet i en Skole, *naar Gennemsnitstallet af Børnene i Skolens Klasser, beregnet efter Gennemsnittet af Børnetallet i Kalenderaaret, i to paa hinanden følgende Aar har overskredet for Skoler i Købstæderne 33 og for Skoler i Landkommunerne 35* (§ 12). Denne Regel vil virke første Gang efter Udgangen af Kalenderaaret 1939, og Nedbringelse af Klassekvotienten kan forlanges, naar Gennemsnitstallet i Kalenderaarene 1938 og 1939 har oversteget 33 og 35 henholdsvis for Købstadskoler og Landsbyskoler.

I en Mellemskole, der giver Eksamensskoleundervisning, kan Deling af en Klasse forlanges, naar Elevtallet overskrider 30; det samme gælder for den eksamensfri Mellemskoles 2 øverste Klasser og for Hovedskolens øverste Klasse (§ 12, Stk. 3).

Ved Beregningen af Gennemsnitstallet medtages ikke de Klasser, hvor Børnetallet efter denne Regel ikke maa overstige 30.

Er en Landsbyskole delt i Forskole og Hovedskole (§ 2, Stk. 2), medregnes Hovedskolens øverste Klasse herefter ikke ved Beregningen af Gennemsnitstallet; i den udelte Landsbyskole kan derimod ogsaa øverste Klasse medregnes.

Naar der er konstateret Overtallighed i en Skole, kan Ministeriet forlange, at denne afhjælpes ved Oprettelse af et nyt Lærerembede og Opførelse af de fornødne Bygninger til Klasselokale og eventuelt Lærerbolig.

Det kan dog, naar Omstændighederne taler derfor, bifaldes, at Forholdet ordnes paa en anden af de i Paragraffens Stk. 2 nævnte Maader.

9 Nov.
Nr. 191.

4. Gratis Læremidler.

Lovens § 14 foreskriver, at Læremidler, der benyttes ved Undervisningen i Folkeskolen, stilles til Raadighed for samtlige Børn paa Kommunens Regning.

Dette gælder fra Lovens Ikrafttræden at regne for alle Folkeskoler og alle Klasser i Folkeskolen, ogsaa Mellemskoleklasserne i Eksamensskolen; Kommunalbestyrelsen maa derfor fra denne Dag stille alle Bøger og Læremidler, hvad enten de alene bruges paa Skolen eller ogsaa i Hjemmene, til Raadighed for alle Børn, hvis Forsørgere ikke positivt erklærer, at de ønsker selv at holde dem med de fornødne Læremidler.

5. Undervisningsplanen.

Med Hensyn til Planen for *Kristendomsundervisningen* og det ugentlige Timetal for denne skal den Sognepræst, der har Tilsyn med Kristendomsundervisningen, naar han ikke er Medlem af Skolekommissionen, have Lejlighed til at afgive en Erklæring, der vedlægges Undervisningsplanen, naar den indsendes til Stadfæstelse (§ 8, Stk. 2).

Denne Forskrift gælder alle Undervisningsplaner, der ikke er endeligt stadfæstede før Lovens Ikrafttræden.

6. Undervisningsformen.

I alle Klasser bør der lægges mest mulig Vægt paa Elevernes Opøvelse i Selvvirksomhed (§ 15).

7. Nye Bestemmelser vedrørende Lærerne.

a. Fast ansatte Lærere og Lærerinder ved Folkeskolerne i Købstæderne og paa Landet.

Om Ansættelsesbetingelserne gælder i det væsentlige samme Regler som hidtil. Med Hensyn til Kravene i Lærerlønningsloven af 28. April 1931 § 44 og Undtagelser herfra vil der senere blive udstedt Bekendtgørelse.

En Lærer kan ogsaa paa Landet ansættes som *Lærer ved en Kommunes eller et Skoleforbunds samlede Skolevæsen*

9 Nov. Nr. 191.

og er i saa Fald pligtig at gøre Tjeneste ved flere Skoler indenfor Kommunen eller Skoleforbundet. Overlærere, Enelærere eller Førstelærere ansættes dog altid ved en bestemt Skole (§ 27, Stk. 1).

Det maa fastsættes i *Skoleplanen*, hvilke Embeder der paa denne Maade skal være normerede for en Kommunes samlede Skolevæsen, og det maa i Embedsopslaget angives, at Embedet er af denne Art.

Undervisningsministeren fastsætter da, om der skal tillægges den paagældende Lærer Befordringsgodtgørelse og dennes Størrelse.

I saa Henseende maa ved Sagens Fremsendelse oplyses:

a) Ved hvilken Skole Læreren har Tjenestebolig,

b) Afstanden herfra til de andre Skoler, hvor han skal gøre Tjeneste,

c) hvor mange Dage ugentlig han skal undervise ved de Skoler, hvor han ikke har Bopæl.

Drejer det sig om en Lærer ved en købstadordnet Landsbyskole uden Tjenestebolig, maa Afstanden mellem de Skoler, ved hvilke Læreren skal gøre Tjeneste, oplyses.

b. Timelærere.

Saadanne kan fremtidig ogsaa ansættes ved landsbyordnede Skoler (§ 23, Stk. 2). *Normering af saadanne Timelærerstillinger maa ske ved Ændring af Skoleplanen* og kan kun ventes bifaldet, naar det paa Grund af Omlægning af Undervisningen til den ændrede Form, som Loven tager Sigte paa, kan paavises, *enten* at der foreligger en vis Usikkerhed med Hensyn til, om Embedet i Længden bør opretholdes, *eller* at det Timetal, der indtil videre kan gives Embedet, er væsentlig under det for Lærere sædvanlige.

Til Lønning af Timelærerembeder, der normeres paa Skoleplanen, gives der Statstilskud efter Reglerne i Lærerlønningsloven af 28. April 1931 § 46.

Lønningen for en Timelærer normeres i Forhold til Andenlærerløn, fastsat efter Reglerne i Lærerlønningsloven af

28. April 1931 § 33 (2 220 Kr. eller 2 400 Kr.) med Regule- 9 Nov.
ringstillæg og eventuelt Stedtillæg samt Bolig som for en Nr. 191.
ugift, med Fradrag i Henhold til Lærerlønningslovens § 26, Stk. 1, nemlig $^1/_{12}$ af den normerede Grundløn. Den kontante Lønning og Boligfradraget nedsættes med $^1/_{10}$. Efter 3 Aars Forløb stiger Timelærerens Lønning til fuld Begyndelseslønning for en Andenlærer efter den paa Skoleplanen normerede Lønsats, idet det nævnte Fradrag af $^1/_{10}$ af den kontante Lønning og af Boligfradraget bortfalder. Underviser den paagældende Timelærer ikke med fuldt Timetal, 36 Timer, nedsættes den saaledes beregnede Lønning i Forhold til Timetallet. Dog skal Timelærere altid vederlægges med mindst $^3/_4$ af Lønnen for fuldt Timetal, og Vederlaget kan ikke gaa ned under en kontant Lønning af 1 800 Kr. aarlig foruden Bolig for en ugift. Hvor der ikke kan stilles Bolig til Raadighed, tillægges der den paagældende en Boliggodtgørelse, hvis Størrelse fastsættes af Undervisningsministeren.

Der foretages ingen Indeholdelse af Pensionsbidrag i en Timelærerlønning.

c. Faglærere.

Forsaavidt de ved en Skole paa Landet normerede Lærerkræfter ikke kan paatage sig Undervisningen i alle de Fag, Undervisningsplanen omfatter, og der ikke i Kommunen kan skaffes et rimeligt Timetal til en Timelærer med Lærereksamen, kan Undervisningsministeren tillade, at Undervisningen i de paagældende Fag besørges af særligt dertil uddannede Faglærere, der lønnes med en Timebetaling, som fastsættes paa Skoleplanen (§ 23, Stk. 2).

Forslag til en Skoleplansændring, hvorefter saadanne Faglærere skal ansættes, skal være ledsaget af

1) Redegørelse for, at Kommunens faste Lærere ikke kan overtage de paagældende Fag.

2) Oplysning om det samlede Timetal, det drejer sig om.

3) Oplysning om Faglærerens særlige Kvalifikationer

9 Nov. Nr. 191.

til at overtage Undervisningen i Faget samt om hans Uddannelse.

4) Forslag til Timebetalingen.

Vederlaget til Faglærere betales af Kommunen alene uden Statstilskud.

d. Lærere med Lønning efter Lærerlønningslovens § 35.

Fra 1. April 1938 skal der ved alle eksamensfri Mellemskoler oprettes Lærerstillinger med Lønning efter Lærerlønningsloven af 28. April 1931 § 35, svarende til det normale Antal af 4de Mellemskoleklasser ved Skolen (§ 23, Stk. 3).

e. Forskolelærerinder.

Med Hensyn til Forskolelærerindernes Arbejdsomraade gælder i det hele de samme Regler som hidtil; de kan anvendes til Undervisning af Børn indtil det fyldte 10de Aar og af Piger udover denne Alder, forsaavidt angaar Undervisning i Gymnastik, kvindelig Haandgerning og kvindelig Husgerning (§ 24, Stk. 1).

Medens Forskolelærerinderne efter den gældende Ordning uddannes til Undervisning ogsaa af større Piger i Gymnastik og kvindelig Haandgerning, har Forskoleseminarierne ikke hidtil givet Undervisning i kvindelig Husgerning; saadan Undervisning vil derfor kun kunne overdrages en Forskolelærerinde, hvis hun ved særlig Uddannelse har kvalificeret sig til Undervisning i Faget.

Undervisningsministeren kan tillade, at de ved Lovens Ikrafttræden ansatte Forskolelærerinder deltager i Undervisningen i 2den Klasse af en 3-klasset Landsbyskole under Forudsætning af, at det paagældende Embede ved Ledighed omdannes til et Embede for en eksamineret Lærerinde.

Indstilling om en saadan Ordning maa gøres af Skolekommissionen og Sogneraadet gennem Skoledirektionen med Erklæring fra Lærerraadet og en Redegørelse for den hidtidige Ordning og de Grunde, der gør det ønskeligt at gaa

over til Treklassedeling — herunder Børnetallet i Skolens Klasser før og efter Ændringen — samt med bindende Tilsagn fra Sogneraadet om Embedets Omdannelse som foreskrevet ved indtrædende Ledighed i dette. 9 Nov. Nr. 191.

f. Pogeskolelærerembeder.

Efter Lovens § 25 omdannes de nu bestaaende Pogeskolelærerembeder ved Ledighed til Forskolelærerindeembeder.

Der kan herefter ikke oprettes noget nyt Pogeskolelærer-(inde)embede, og alle bestaaende Embeder af denne Slags skal senest ved Embedsledighed omdannes til Forskolelærerindeembeder.

g. Biskolelærere.

Biskolelærerembeder kan fremtidig ikke forventes oprettede for Skoler, hvis Børnetal overstiger 10 (§ 26, Stk. 1).

De bestaaende Embeder for ueksaminerede Biskolelærere kan forblive uforandrede indtil den kommende almindelige Skoleplansrevision, *forsaavidt og saa længe* Børnetallet ikke i noget Aar overstiger det i Skoleloven af 29. Marts 1904 § 14 fastsatte Maksimumstal af 35, og Forholdene iøvrigt ikke gør en Omordning af Skoleforholdene i Kommunen nødvendig.

h. Vinterlærere.

Som Vinterlærere kan fremtidig kun *eksaminerede Lærere eller Lærerinder* antages, medmindre den paagældende antages til Undervisning af Børn indtil det fyldte 10de Aar, idet i saa Fald *en Forskolelærerinde* kan antages.

Ueksaminerede Vinterlærere, der ved Lovens Ikrafttræden har været i Virksomhed i 10 Aar, kan genansættes uden særlig Dispensation (§ 23, Stk. 1).

i. Normering af Enelærerembeder med Andenlærerløn.

Ved Skoler, hvis Børnetal ikke overstiger 20, kan Lærerembedet normeres med Andenlærerløn og Bolig som for en ugift (§ 26, Stk. 2).

9 Nov. Nr. 191.

Har det gennemsnitlige Børnetal i en saadan Skole i 2 Kalenderaar oversteget 20, skal Lærerembedet omdannes til et almindeligt Enelærerembede med Lønning efter Lærerlønningslovens § 33 og Bolig som for en gift.

8. Skolebørnenes Anvendelse til erhvervsmæssigt Arbejde.

Intet skolepligtigt Barn maa anvendes til erhvervsmæssigt Arbejde forud for Skoletiden paa de Dage, det skal gaa i Skole; ved erhvervsmæssigt Arbejde forstaas Arbejde mod Vederlag uden for Barnets Hjem (§ 57, Stk. 1).

Overtrædelser behandles efter Reglerne for Skoleforsømmelser.

9. Hygiejniske Forhold.

a. Skolernes Toiletter.

Skoledirektionerne kan efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen paabyde foretaget saadanne Ændringer ved Skolernes Toiletter, at disse kommer i en sundhedsmæssigt tilfredsstillende Stand; det skal i saa Henseende tilstræbes, at der, samtidig med at det i § 59, Stk. 1, omhandlede Vandindlæg finder Sted, indrettes Vandklosetter (§ 59, Stk. 2).

Sundhedsstyrelsen vil gennem Embedslægerne lade foretage et almindeligt Eftersyn af Toiletforholdene ved alle Landets Skoler og herom afgive Indberetning til Skoledirektionerne; i de Tilfælde, hvor disse finder Anledning til at gribe ind, indsendes Sagen af Skoledirektionen direkte til Sundhedsstyrelsen med Forslag til Afhjælpning af Manglen. Naar Skoledirektionens Paabud herom er meddelt Kommunalbestyrelsen, maa denne snarest lade foretage de fornødne Arbejder til Manglernes Afhjælpning.

Beslutter Kommunalbestyrelsen at indlægge Vandklosetter i Skolen, kan dette Arbejde udskydes, til Vandindlæg i Skolen skal finde Sted.

Andre Foranstaltninger til Afhjælpning af forefundne Mangler og midlertidige Foranstaltninger, der tilsigter at gøre Forholdene sundhedsmæssigt forsvarlige, indtil Vandklosetter kan indlægges, kan derimod forlanges foretaget straks efter Lovens Ikrafttræden.

For Købstæderne udenfor de sønderjydske Landsdele indsendes Indberetningen fra Embedslægen direkte til Undervisningsministeriet, der efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen afgør, om der er Grund til i den Anledning at rette Henvendelse til Kommunen. 9 Nov. Nr. 191.

b. Skiftesko.

Det kan forlanges, at Børnene benytter Skiftesko i Undervisningstimerne, og det paahviler Kommunen at anskaffe Skiftesko til de Børn, hvis Forældre ønsker det (§ 59, Stk. 3).

Forlangendet med Hensyn til Brugen af Skiftesko stilles af Kommunalbestyrelsen efter Forhandling med Skolekommissionen og den paagældende Skoles Lærerraad.

c. Gymnastikdragt.

Hvert Barn i Hovedskolen, Mellemskolen og de tilsvarende Klasser af den udelte Landsbyskole skal foretage Omklædning før Undervisning i Gymnastik — Skolestuegymnastik dog undtagen — og Øvelserne skal foregaa i Gymnastikdragt.

En saadan skal som Regel anskaffes, renholdes og vedligeholdes af Forældrene, men skal stilles til Raadighed af Kommunen for de Børn, hvis Forældre forlanger det (§ 56, Stk. 2).

Dette Paabud skal fra Lovens Ikrafttræden gennemføres overalt, hvor der findes Gymnastiksal med Omklædningværelse.

Hvor der ikke findes Gymnastiksal med Omklædningsværelse, skal Paabudet indtil videre gennemføres i det praktisk mulige Omfang.

Skoledirektionerne er for Landkommunerne bemyndigede til, hvor det skønnes paakrævet, at meddele midlertidig Fritagelse for Gennemførelse af dette Paabud, indtil Gymnastiksalsforholdene er endeligt ordnede.

Det tilraades, at Pigerne, naar de er blevet store nok dertil, under Haandarbejdsundervisningen faar Vejledning i selv at sy sig en Gymnastikdragt.

9 Nov. Nr. 191.

10. Udfærdigelse af Ordensreglement.

Hver Skolekommission udfærdiger efter Forhandling med Fælleslærerraadet og Forældreraadene, hvor saadanne findes, et Ordensreglement, i hvilket der ogsaa skal optages Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes overfor Børn, der ikke møder rene i Skolen (§ 28).

De almindelige Regler for, hvorledes der skal forholdes overfor Elever, der gennem deres Opførsel skader Skolens Arbejde, vil blive fastsat af Undervisningsministeren, og der vil herom blive udstedt en særlig Bekendtgørelse.

11. Konfirmationsforberedelsen.

Efter Lovens § 55 fastsættes Tiden for Konfirmationsforberedelsen udenfor København ved Forhandling mellem Skolekommissionen og Præsterne i Kommunen. I denne Forhandling deltager alle Lederne af offentlige og private Skoler i Kommunen. Den fornødne Til til Konfirmationsforberedelsen skal sikres denne, og ved Fastlæggelse af Tiden bør det iagttages, at Skolens Arbejde lider mindst muligt Afbræk.

Det paahviler Skolekommissionens Formand at indkalde Præsterne og Skolelederne til en Forhandling om Forholdet. For de sønderjydske Landsdeles Vedkommende anmoder Skoledirektionenen af Skolekommissionernes Formænd om at foretage det fornødne i saa Henseende.

II. Bestemmelser, der skal gennemføres inden 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

Haandvaske.

Inden 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden skal der i enhver Skole være indlagt Vand med Haner til Haandvask (§ 59, Stk. 1).

Denne Foranstaltning bør udføres paa en saadan Maade, at der bliver Lejlighed for alle Skolens Børn til regelmæssig Haandvask.

Hver Købstadkommune udenfor de sønderjydske Landsdele maa inden Udgangen af *Juni Maaned 1940* til Undervis-

ningsministeriet indsende Indberetning om, hvorledes denne Foranstaltning er gennemført ved hver af Byens Skoler. 9 Nov. Nr. 191.

Hver Landkommune og Købstadkommunerne i de sønderjydske Landsdele indsender tilsvarende Indberetning til Skoledirektionen.

III. Bestemmelser, der skal gennemføres inden 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

1. Gymnastiksal.

Ved enhver Skole, der underviser Børn over 12 Aar, skal der inden 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden være indrettet en Gymnastiksal med tilhørende Omklædningsværelser og Badeindretning, hvorhos enten Legepladsen skal udvides til en saadan Størrelse, at den kan anvendes til Boldspil, eller Adgang paa anden Maade skaffes Børn til at øve Idræt; Planer og Tegninger til Gymnastiksale skal forelægges Undervisningsministeriet til Godkendelse (§ 56, Stk. 1).

Findes der ved en Skole Gymnastiksal, men uden tilhørende Omklædningsværelser eller uden Badeindretning, maa disse Lokaliteter indrettes inden Fristens Udløb.

Planer og Tegninger til de Gymnastiksale, som efter ovenstaaende skal være opført inden 1. April 1943, eller til Omklædningsværelse og Badeindretning, hvor saadant mangler ved bestaaende Gymnastiksale, maa, ledsaget af Erklæring fra Gymnastikinspektøren og af de Bemærkninger, hvortil Gymnastikinspektørens Erklæring maatte have givet de lokale Myndigheder og Skoledirektionen Anledning, indsendes til Undervisningsministeriet inden Udgangen af Aaret 1942.

For Landkommunerne og de sønderjydske Købstadkommuner skal Sagen fremsendes gennem Skoledirektionen, der maa attestere, at den paagældende Kommune vil have opfyldt Paabudet, naar de foreslaaede Gymnastiksale m. v. er opført.

For de øvrige Købstadkommuners Vedkommende indsendes direkte til Undervisningsministeriet en Indberetning

9 Nov. Nr. 191.

om, hvorledes Gymnastiksalsforholdene er ordnet ved hver af Byens Folkeskoler.

Med Hensyn til Adgangen til at øve Boldspil eller anden Idræt maa der samtidig hermed henholdsvis til Skoledirektionen og til Undervisningsministeriet sendes Indberetning om, hvorledes Forholdet er ordnet ved Kommunens Skoler.

Saavel til Gymnastiksalsbygninger som til Udvidelse af Legepladser kan det fornødne Areal i Henhold til Lovens § 61, Stk. 1, erhverves ved Ekspropriation; hvor der i en Kommune endnu findes uudskiftet Fællesjord (Gadejord). kan de fornødne Arealer fordres udlagte uden Vederlag.

Med Hensyn til Gymnastiksales Opførelse og Indretning henvises til Ministeriets Cirkulære af 3. Oktober 1936.

Fritagelse for Opførelse af Gymnastiksal kan indrømmes en Kommune af Undervisningsministeriet, naar Kommunalbestyrelsen godtgør, at der paa anden Maade er sikret Skolernes Elever og den voksne Ungdom Adgang til en passende Gymnastiksal (§ 56, Stk. 4).

2. Idrætspladser.

I enhver Kommune skal der inden 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning udlægges en bekvemt beliggende større Plads til Lege og Boldspil samt anden Idræt for Skolerne og den voksne Ungdom; *Pladsen skal have en til Formaalet passende Form og være tilbørligt afvandet og planeret* (§ 56, Stk. 3).

Med Hensyn til Anlæg og Indretning af en saadan Idrætsplads henvises til Ministeriets Cirkulære af 3. Oktober 1936. Fritagelse for Anlæg af en saadan Plads kan gives af Undervisningsministeren paa samme Betingelser som med Hensyn til Gymnastiksale angivet (§ 56, Stk. 4).

Inden 1. April 1943 skal hver Landkommune og de sønderjydske Købstæder til Skoledirektionen, de øvrige Købstadkommuner til Undervisningsministeriet, indberette, hvorledes dette Forhold er ordnet for den paagældende Kommunes Vedkommende. — Areal til Idrætsplads kan efter Lovens § 61 erhverves ved Ekspropriation.

IV. Bestemmelser, der skal gennemføres senest ved den i Aaret 1943 kommende Skoleplansrevision, der skal være fuldendt inden 1. April 1948. 9 Nov. Nr. 191.

Lovens Krav med Hensyn til Udvidelse af Undervisningen skal i Henhold til § 64, Stk. 2, gennemføres senest ved den i Aaret 1943 kommende Skoleplansrevision, der skal være fuldendt inden 1. April 1948, saaledes at alle Folkeskoler fra dette Tidspunkt at regne opfylder Lovens Bestemmelser.

A. Købstadskolerne.

De Bestemmelser og Foranstaltninger, der skal gennemføres senest ved næste Skoleplansrevision, er følgende:

1) Indførelse, hvis Forholdene tillader det, af særskilt Undervisning for Børn, der ikke kan følge den almindelige Undervisning (Særklasser, Tunghøreklasser og lignende), (§ 2, Stk. 5); saadan Undervisning maa i hvert Fald indrettes i alle større Byer.

2) Oprettelse af en eksamensfri Mellemskole ved enhver Kommunes Skolevæsen, hvor der findes Eksamensskole (§ 3, Stk. 1).

For Grundskolerne.

3) Det aarlige Timetal skal være mindst 720 Timer, hver paa 50 Minutter, eller et tilsvarende Antal Lektioner af kortere Varighed (§ 16, Stk. 1).

Dette Paabud gaar ikke ud over det nuværende Krav i Skoleloven af 29. Marts 1904 § 11, men kan ikke gennemføres isoleret, uden at tillige Paabudet om Timetallet i Mellemskoleklasserne gennemføres, (jfr. nedenfor under 6).

4) Skoledagen for de 2 yngste Aargange maa ikke overstige 4 Klokketimer, for de 2 ældste Aargange ikke 5 Klokketimer (§ 16, Stk. 2).

5) Naturhistorie, Tegning og kvindelig Haandgerning skal indføres som obligatoriske Fag i Grundskolens sidste Aar (§ 17, Stk. 1).

9 Nov. Nr. 191.

For Hovedskolen og den eksamensfri Mellemskole.

6) Det aarlige Timetal i hver Klasse skal være mindst 1 200 Timer, hver paa 50 Minutter, eller et tilsvarende Antal Lektioner af kortere Varighed, og ingen Skoledag maa være over 6 Klokketimer (§ 18).

7) Naturlære, Sløjd for Drengene og kvindelig Husgerning for Pigerne skal indføres som obligatoriske Fag senest i Hovedskolens 2den Klasse; Undervisning i Samfundslære og Afsnit af Verdenshistorien skal optages under Historieundervisningen, Undervisning i Idræt og, hvor der er Lejlighed til Badning, tillige i Svømning under Gymnastik.

Undervisning i Sundhedslære — herunder Alkohollære — skal gives i Forbindelse med Undervisningen i Naturhistorie eller i Gymnastik (§ 19, Stk. 1).

Selv om disse Bestemmelser som angivet ikke kan kræves opfyldt før næste Skoleplansrevision, vil det være af Betydning, at Kommunalbestyrelserne straks tager Spørgsmaalet om Omordningen af Kommunens Skolevæsen op til samlet Overvejelse, hvorved bemærkes, at Byggearbejder, til hvilke der skal kunne ydes Statstilskud efter Lovens § 63, skal være fuldført inden 1. April 1946.

Til Vejledning under Kommunalbestyrelsens Overvejelser med Hensyn til den fremtidige Ordning fremsættes følgende Bemærkninger:

Den købstadordnede Skole kan ordnes paa følgende Maade:

a) en 4-aarig Grundskole og en 3-aarig Hovedskole; til denne Skoleform kan der ikke være knyttet nogen Eksamensskole (§ 2, Stk. 1).

b) en 4-aarig Grundskole og en 4-aarig Mellemskole; til denne Skoleform kan være knyttet en Eksamensskole efter Lov Nr. 62 af 24. April 1903 (§ 2, Stk. 1) eller efter Undervisningsministerens nærmere Bestemmelse en Eksamensskole, der forbereder til almindelig Forberedelseseksamen eller Pigeskoleeksamen (§ 3, Stk. 3).

Enhver Kommune, der har Eksamensskole, og som ønsker at opretholde den, skal som Modstykke have en 4-aarig eksamensfri Mellemskole. 9 Nov. Nr. 191.

4de Klasse i denne behøver dog ikke at oprettes i de Skoleaar, hvor der ikke melder sig mindst 10 Elever til Optagelse i Klassen (§ 3, Stk. 1).

c) En 5-aarig Grundskole og en Mellemskole, delt i 2 Afdelinger, en eksamensfri Mellemskole, der er 3- eller 4-aarig, og en Mellemskole, der forbereder til Mellemskoleeksamen efter Loven af 24. April 1903, og er 4-aarig. Der skal være Adgang for Børn, der har de fornødne Kundskaber og tilstrækkelig Modenhed, til at gaa ind i 1ste Klasse af Mellemskolen fra Grundskolens 4de Klasse. (»Den københavnske Ordning« § 29, jfr. § 42).

Kommuner, der vælger denne Ordning, maa oprette og opretholde mindst 3 Mellemskoleklasser i den eksamensfri Mellemskole, idet den under b) angivne Regel om et Minimumstal af Elever som Betingelse for Pligten til at oprette 4de Mellemskoleklasse ikke gælder for 3die Mellemskoleklasse i København eller de Kommuner, der vælger den københavnske Ordning.

Ministeriet vil derimod kunne tiltræde en Bestemmelse i *Skoleplanen*, hvorefter den 4de Mellemskoleklasse af en 4-aarig eksamensfri Mellemskole kun skal oprettes i de Skoleaar, hvor der melder sig mindst 10 Elever til Optagelse i Klassen.

d) Indrettes der ved en Kommunes Skolevæsen en *kommunal Gymnasieskole*, bestaar denne af en Mellemskole, der giver Undervisning efter Lov af 24. April 1903, med dertil hørende Gymnasieklasser og eventuelt en Realklasse; denne Skole skal danne et samlet Hele med fælles Leder og fælles Lærerkorps (§ 3, Stk. 4).

Ogsaa den kommunale Gymnasieskole kræver som Modstykke en eksamensfri Mellemskole.

B. De landsbyordnede Skoler.

De Bestemmelser og Foranstaltninger, der skal gennemføres senest ved næste Skoleplansrevision, er følgende:

9 Nov. Nr. 191.

1) Der skal oprettes en Fortsættelsesklasse med en Undervisningstid af mindst 360 Timer, naar der fra Forældre til mindst 15 Børn — i Alderen fra 14 til 18 Aar — fremsættes Anmodning om Oprettelse af en saadan Klasse, og et Flertal af Skolekommissionen anbefaler det (§ 2, Stk. 2).

2) Undervisningen skal gennem 7 Skoleaar omfatte i alt mindst 6 480 Timer, hver paa 50 Minutter, eller et tilsvarende Antal Lektioner, og det aarlige Timetal i hver af de 3 sidste Aargange maa ikke være under 960 Timer (§ 20, Stk. 1).

3) Skoledagen maa for de to første Aldersklasser ikke overstige 4 Klokketimer, for de to næste ikke 5 Klokketimer og for de tre sidste ikke 6 Klokketimer (§ 20, Stk. 2).

4) Der skal overalt gives Undervisning i Naturhistorie, Tegning, kvindelig Haandgerning og i Gymnastik for Piger (§ 20, Stk. 3).

5) Der skal i de 2 sidste Aargange gives Undervisning i Naturlære, Sløjd for Drengene og kvindelig Husgerning for Pigerne; Samfundslære og Afsnit af Verdenshistorien skal optages under Historieundervisningen, Idræt og eventuelt Svømning under Gymnastikundervisningen, og Sundhedslære — herunder Alkohollære — i Forbindelse med Undervisningen i Naturhistorie eller i Gymnastik (§ 20, Stk. 3).

6) Børnetallet i en eenklasset Skole maa ikke være over 24 (§ 22).

7) En Biskoles Børnetal maa ikke være over 10 (§ 26).

8) Der skal ogsaa i Landkommunerne, hvis Forholdene tillader det, indrettes særskilt Undervisning for Børn, der ikke kan følge den almindelige Undervisning (Særklasser, Tunghøreklasser og lignende) (§ 2, Stk. 5).

Selv om disse Krav ikke kan forlanges gennemført før ved den i Aaret 1943 kommende Skoleplansrevision, der skal være fuldendt inden 1. April 1948, vil det være nødvendigt, at de enkelte Kommuner forinden udarbejder en samlet Plan for Ordningen af Kommunens Skolevæsen efter Lovens Fordringer og derom stiller Forslag til Skoledirektionerne. Opmærksomheden henledes i saa Henseende paa Bestemmel-

serne i Lovens § 4 om *Centralskoler*, i Lovens § 6 om *Skole-* 9 Nov.
forbund og i Lovens § 20, Stk. 3, om *særlige Skoleforbund* Nr. 191.
til fælles Undervisning i Sløjd og kvindelig Husgerning. Med Hensyn til Kommunens Inddeling i *Skoledistrikter* henvises til Lovens § 50.

Man henleder desuden Opmærksomheden paa, at den i § 56, Stk. 1, indeholdte Regel om Opførelse af Gymnastiksale ved alle Skoler, der underviser Børn over 12 Aar, mange Steder vil nødvendiggøre Byggearbejder, der skal være fuldført inden 1. April 1943, og at det da vil være hensigtsmæssigt samtidig med disse Byggearbejder at planlægge Lokaler til Sløjd og Skolekøkken og de nye Klasseværelser, som den paabudte Udvidelse af Undervisningen vil nødvendiggøre; desuden bemærkes, at Byggetilskud efter Lovens § 63 kun vil kunne tilstaas for Bygninger, der er fuldført inden 1. April 1946.

Nærværende Cirkulære fremsendes til Byraadene udenfor de sønderjydske Landsdele og Skoledirektionerne, idet de fornødne Eksemplarer til Fordeling henholdsvis til Skolekommissionerne og til Kommunalbestyrelserne og Skolekommissionerne vedlægges.

Nr. 191. Min.-Tid. A. 285—96.

Indenrigsmin. Bekendtgørelse om Ændring i Be- 10 Nov.
kendtgørelse Nr. 45 af 28. Februar 1931 om Gifte, der Nr. 301.
anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget.

Da Indenrigsministeriet efter de indvundne Erfaringer maa finde det paakrævet, at der foretages en Skærpelse af Bestemmelserne om Handelen med Nikotinpræparater paa Grund af de Misbrug, der vil kunne ske ved denne meget farlige Gift, ophæver Indenrigsministeriet herved i Henhold til §§ 5 og 10 i Giftloven af 28. Februar 1931 den Adgang, der hidtil har været til at faa udleveret Nikotinpræparater uden skriftlig Rekvisition. Denne Adgang til uden videre at faa

10 Nov. Nr. 301. udleveret Nikotinpræparater, som altsaa nu ophæves, har hidtil været hjemlet ved Bekendtgørelse Nr. 45 af 28. Februar 1931, jfr. Bekendtgørelse Nr. 367 af 6. December 1933, om Gifte, der anvendes til Bekæmpelse af Plantesygdomme og Insekter samt andre Dyr, der er skadelige for Have- og Landbruget.

Det er en Følge af foranstaaende, at Ordene: »og Nikotinpræparater« herefter udgaar i Bekendtgørelse Nr. 45 af 28. Februar 1931 § 3, 4de Stk.

Udlevering til Forbrugere af Nikotinpræparater, herunder ogsaa de saakaldte Tobaksekstrakter, kan saaledes for Fremtiden kun finde Sted efter en dateret, af Rekvirenten egenhændig underskreven Rekvisition paa en dertil bestemt, trykt Blanket, som indeholder Oplysninger om Giftens Navn, Mængde og Anvendelse, Rekvirentens Stilling og Adresse samt Erklæring om, at *Rekvirenten vil udvise den størst mulige Forsigtighed ved Giftens Opbevaring og Anvendelse* samt nøje rette sig efter den med Giften følgende Brugsanvisning og ikke overlade noget af Giften til andre.

Rekvisitionsblanketten, hvortil benyttes den som Bilag C til ovennævnte Bekendtgørelse af 28. Februar 1931 aftrykte almindelige Blanket til Rekvisition af Gift til Bekæmpelse af Plantesygdomme m. v., kan erholdes udleveret gratis hos Kommunalbestyrelserne, der vederlagsfrit kan faa det fornødne Antal Blanketter ved Henvendelse til A/S J. H. Schultz's Bogtrykkeri, Niels Juelsgade 12, København K.

Det indskærpes i Henhold til den nævnte Bekendtgørelse § 4, at Pakningen, d. v. s. den Flaske, Beholder, Pakke eller lignende, hvori selve Nikotinpræparatet (Tobaksekstrakten) indeholdes, skal være **tydeligt** mærket med Hovedbetegnelsen **„Nikotin“.**

Endelig indskærpes de i Bekendtgørelsens §§ 5—7 indeholdte Bestemmelser, hvorefter det paahviler enhver, der udleverer Nikotinpræparater — saavel som alle andre Gifte —, *at føre Giftbog, hvori alle Indkøb og enhver Udlevering af Gift skal indføres.*

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 301. Lov-Tid. A. 1514.

Handelsmin. Bekendtgørelse angaaende Afholdelse af Svendeprøver. 12 Nov. Nr. 305.

I Medfør af § 26 i Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 om Lærlingeforholdet fastsættes herved følgende:

§ **1**. Indtil der i Medfør af Lærlingelovens § 14 er fastsat nærmere Regler angaaende Afholdelse af Svendeprøver i de enkelte Fag, vil der af Lærlinge i Fag, for hvilke der i Medfør af Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet § 10 har været anordnet tvungen Læreprøve, ved Læretidens Udløb være at aflægge Svendeprøve i Overensstemmelse med de i Henhold til nævnte Lovbestemmelse fastsatte Regler.

§ **2**. I Fag, for hvilke der efter den tidligere Lovgivning ikke har været anordnet tvungen Læreprøve, vil Svendeprøve, indtil Regler i Medfør af Lærlingelovens § 14 er fastsat, kunne aflægges i Overensstemmelse med det af Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri i saa Henseende udarbejdede Regulativ eller efter saadanne særlige Regler, der i Henhold til Bestemmelserne i Lærlingelovens § 26 maatte opnaa Godkendelse af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

§ **3**. De i §§ 1 og 2 nævnte Prøver ligestilles indtil videre med de i Lærlingelovens § 11 omhandlede Prøver.

§ **4**. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Nr. 315. Lov-Tid. A. 1517.

Anordning om midlertidig Ændring i § 7 i Anordning Nr. 30 af 11. Februar 1928 angaaende Udlaan af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler m. m. 17 Nov. Nr. 307.

I Henhold til Lov om Udlaan i faste Ejendomme af umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler af 19. Marts 1869 § 13 fastsættes herved følgende:

I § 7, 2det Punktum i Anordning Nr. 30 af 11. Februar 1928 angaaende Udlaan af umyndiges og andre under offentlig

17 Nov. Nr. 307. Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler m. m. ændres »8 Uger« til »15 Uger«.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1938 og ophører at gælde med Udløbet af Aaret 1938.

Nr. 307. Lov-Tid. A. 1520.

23 Nov. Nr. 194. **Socialmin. Cirk.** til Københavns Magistrat m. fl. angaaende Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invalide-rentenydere samt arbejdsløshedsforsikrede.

Saafremt det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere samt arbejdsløshedsforsikrede ophøjes til Lov, vil der blive tilvejebragt Hjemmel for Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere samt til arbejdsløse arbejdsløshedsforsikrede, saaledes at Hjælpen forsaavidt angaar Rentenydere i Henhold til Forslagets § 1 ydes af de sociale Udvalg, og Hjælpen til arbejdsløse forsikrede i Henhold til Forslagets § 2 ydes af vedkommende anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Idet man henleder Opmærksomheden paa, at Lovforslaget, der findes aftrykt som Bilag til nærværende Cirkulære, ifølge § 5 *træder i Kraft straks* ved Stadfæstelsen, og at Brændselshjælpen til Alders- og Invaliderentenydere i Henhold til § 1, Stk. 1, herefter skal ydes ved den pr. *1. December 1937* stedfindende Udbetaling af Renten, skal man — idet det bemærkes, at Arbejdsløshedskasserne fra Arbejdsdirektoratet vil modtage nærmere Vejledning med Hensyn til Reglerne for Brændselshjælpens Ydelse til arbejdsløse forsikrede — henlede Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed paa følgende Forhold vedrørende Ydelsen af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere:

I. Kredsen af de Alders- og Invaliderentenydere, der er berettigede til Brændselshjælp.

Brændselshjælpen tilkommer Rentenyderne som en Ret og skal ydes med det samme Beløb, jfr. nedenfor, saavel til *Ægtepar* — hvad enten begge Ægtefæller eller kun den ene

af disse er berettiget til Rente — som til *enlige Personer*. Om saadanne særlige Tilfælde, hvor en Person eller hvor samlevende Ægtefæller maatte opfylde Betingelserne for at oppebære Hjælpen saavel efter § 1 som efter § 2, henvises til Afsnit II. 23 Nov. Nr. 194.

Retten til Brændselshjælp for Rentenydere er betinget af, at paagældende er *berettiget til faktisk at faa udbetalt Alders- eller Invaliderente pr. 1. December 1937*. Personer, hvem Renten først tilstaas efter 1. December 1937 paa et saadant Tidspunkt, hvor Renterne for December 1937 allerede er udbetalt i Kommunen, er herefter udelukket fra Hjælpen, selv om Renten tilstaas paagældende ganske kort Tid efter det nævnte Tidspunkt, og selv om Renten da tilstaas paagældende fra et Tidspunkt før 1. December 1937. Dersom denne Regel i enkelte Tilfælde maatte medføre Resultater, der kan forekomme ubillige — saasom at en Person faar tilkendt Rente f. Eks. kort Tid efter 1. December 1937, medens Renten maaske tillægges ham fra et Tidspunkt før denne Dato —, vil et saadant Resultat eventuelt kunne afhjælpes ved, at Kommunalbestyrelsen beslutter at tildele paagældende et personligt Tillæg til Renten i Henhold til Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5.

Man finder særlig Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at da Hjælpen kun kan ydes til Rentenydere, vil den *ikke* kunne ydes til Personer, der oppebærer *Forskud* paa Alders- eller Invaliderente, eller som modtager Hjælp som *kronisk syge* i Henhold til Forsorgslovens § 247 eller § 248.

Følgende Grupper af Rentenydere er udelukket fra Hjælpen:

1) Aldersrentenydere paa *Alderdomshjem* og
2) Rentenydere, som ved Hjælpens Ydelse er anbragt paa *Sœrforsorgsanstalter*, eller som paa det nævnte Tidspunkt henligger for *offentlig Regning*, for en *anerkendt Sygekasses* eller for *Invalideforsikringsfondens Regning* paa *offentlige eller private Sygehuse, Helbredelsesanstalter,*

23 Nov. Nr. 194.

Rekreationshjem eller lignende, dersom de ikke har Forsørgelsespligt overfor andre. Har saadanne Rentenydere *Forsørgelsespligt overfor andre*, skal Brændselshjælpen vel ydes, men da Rentenyderen selv ikke kan faa Anvendelse for Hjælpen, vil denne være at yde til den, til Fordel for hvem Renten anvendes helt eller delvis i Henhold til Folkeforsikringslovens § 53, Stk. 2, 2det Punktum, eller til den, hvem Renten iøvrigt efter det sociale Udvalgs Bestemmelse kommer til Gode, jfr. Folkeforsikringslovens § 52, Stk. 3.

Klager over, at der er nægtet en Rentenyder Hjælp i Henhold til Loven, forelægges ifølge § 1, Stk. 3, vedkommende Amtmand, hvis Afgørelse er endelig. For Københavns og Frederiksberg Kommuners Vedkommende forelægges Klager for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.

II. Hjælpens Størrelse og Ydelse.

Brændselshjælpen til Alders- og Invaliderentenydere udgør 30 Kr., og Hjælpen er som foran under I. anført *ens* for *enlige* Rentenydere, *Ægtepar*, hvor *kun den ene Ægtefælle er berettiget til Rente, og Ægtepar, hvor begge Ægtefæller er berettiget til Rente.*

Forsaavidt angaar enlige Personer eller samlevende Ægtefæller, der undtagelsesvis maatte opfylde Betingelserne for at modtage Hjælpen saavel efter § 1 som efter § 2, bemærkes følgende:

Det er Lovens Princip og Forudsætning, at der kun kan ydes en Person eller samlevende Ægtefæller Hjælp i Henhold til enten § 1 eller § 2. Forsaavidt en Person eller samlevende Ægtefæller maatte opfylde Betingelserne for at oppebære Hjælpen saavel i Henhold til § 1 som i Henhold til § 2, maa det paa den anden Side anses som en Forudsætning, at paagældende vil blive stillet, som om Hjælpen var blevet ydet efter den af Paragrafferne, der giver Adgang til at yde den højeste Hjælp.

23 Nov. Nr. 194.

Som Følge heraf er en Rentenyder, der undtagelsesvis maatte opfylde Betingelserne i Henhold til § 2, og som af Arbejdsløshedskassen maatte have modtaget en Brændselshjælp paa 24 Kr. som Ikke-Forsørger i Henhold til denne Paragraf, berettiget til en Brændselshjælp paa 6 Kr. fra det sociale Udvalg i Henhold til § 1, forudsat at han iøvrigt opfylder Betingelserne herfor.

Har den *ene* af to *samlevende Ægtefæller* som Rentenyder modtaget Brændselshjælp af Kommunen med 30 Kr., og *opfylder den anden Ægtefælle* Betingelserne i Henhold til § 2 for at oppebære Brændselshjælp fra Arbejdsløshedskassen som Forsørger med 36 Kr., kan han fra Kassen oppebære et Beløb af 6 Kr. Det samme gælder for de Tilfælde, hvor en Rentenyder undtagelsesvis tillige opfylder Betingelserne for som Forsørger efter § 2 at oppebære en Hjælp paa 36 Kr.

Som Følge af det saaledes anførte bør der i Tilfælde, hvor et socialt Udvalg maatte have ydet Hjælpen til en *Rentenyder, der er Medlem* af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, gives Kassen Underretning om, at Hjælpen er ydet paagældende, og det samme gælder, forsaavidt Hjælpen maatte være ydet en *Rentenyder, der er gift med en arbejdsløshedsforsikret og lever sammen med denne.*

Hjælpen ydes ifølge § 1, Stk. 1, ved den pr. 1. December 1937 stedfindende Udbetaling af Alders- og Invaliderente, det vil sige *samtidig med at Renterne for December 1937 udbetales i Kommunen.*

Med Hensyn til Hjælpens *Form* bemærkes det, at Hjælpen som *Hovedregel* vil være at yde *kontant.* For at det kan sikres, at Hjælpen virkelig udnyttes til Indkøb af Brændsel, er det imidlertid i § 1, Stk. 1, 2det Punktum, fastsat, at de sociale Udvalg har *Adgang* til at yde Hjælpen helt eller delvis *in natura,* f. Eks. ved at der gives de berettigede Kort, der kan anvendes som Betaling ved Indkøb af Brændsel. Det maa dog herved iagttages, at Rentenydere, for hvem Ydelse af Hjælpen in natura vil være meningsløs — f. Eks. fordi de bor i Lejligheder, der er forsynet med Centralvarme, og hvor

23 Nov. Nr. 194.

Brændselshjælpen derfor vil kunne benyttes til Betaling af eventuelt forhøjet Varmebidrag — faar Hjælpen udbetalt kontant.

III. Refusionsordningen og Regnskabsaflæggelsen.

For Udgifterne til Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere ydes der Kommunerne Refusion efter tilsvarende Regler, som efter Folkeforsikringsloven gælder for Udgifterne til Alders- og Invaliderenter; dog bemærkes det, at Statskassen — og ikke Invalideforsikringsfonden — bærer de $^6/_7$ af Udgifterne til Brændselshjælp til Invaliderentenydere.

Udgifterne opføres i Kommunernes Regnskaber for Regnskabsaaret 1937—38 under særskilte Poster for Brændselshjælp til henholdsvis Alders- og Invaliderentenydere. Om Indsendelse af Regnskaber over de omhandlede Udgifter, om Anvisningen af Statsrefusion og Fordelingen af den Del af Udgifterne, som er Genstand for mellemkommunal Refusion, samt om Anvisningen af det Kommunerne tilkommende Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond finder ligeledes de sædvanlige Regler Anvendelse, *dog at* Regnskaber over Brændselshjælpen til Invaliderentenydere indsendes til Socialministeriet og ikke til Direktoratet for Sygekassevæsenet, *at* Forskud paa Refusionen fra Statskassen kun ydes i særlige Tilfælde og efter Finansministerens Bestemmelse, og *at* der ligeledes efter Finansministerens Bestemmelse i særlige Tilfælde kan ydes Forskud paa Tilskuddet fra den fælleskommunale Udligningsfond.

Om dette sidstnævnte Tilskud fra Udligningsfonden gælder ifølge § 3, Stk. 5, den særlige Regel, at Udbetaling sker samtidig med Refusionen fra Statskassen pr. 31. December 1938.

Statskassen yder endvidere i Henhold til § 4 Tilskud til til Arbejdsløshedskassernes Udgifter til Brændselshjælp efter nærmere i Loven fastsatte Regler. Af dette Tilskud

refunderes en Trediedel til Staten af Landets Kommuner i Overensstemmelse med Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 5. Fordelingen af Kommunetilskuddet foretages samtidig med Fordelingen af den Kommunerne i Henhold til nævnte Paragraf paahvilende Andel af det ordinære Statstilskud til Arbejdsløshedskasserne for disses Regnskabsaar 1937—38. 23 Nov. Nr. 194.

Nr. 194. Min.-Tid. A. 304—6.

Lov om Ydelse af Brændselshjælp til Alders- og Invaliderentenydere samt arbejdsløshedsforsikrede. 26 Nov. Nr. 310.

§ **1**. 1. Ved den pr. 1. December 1937 stedfindende Udbetaling af Aldersrente og Invaliderente ydes der saavel til Ægtepar — hvad enten begge Ægtefæller eller kun den ene af disse er berettiget til Rente — som til enlige Rentenydere en Brændselshjælp paa 30 Kr. De sociale Udvalg har Adgang til at yde Hjælpen helt eller delvis in natura.

2. Aldersrentenydere paa Alderdomshjem, jfr. Lov af 7. Maj 1937 om Folkeforsikring § 54, Stk. 2, er ikke berettiget til den i Stk. 1 fastsatte Hjælp. Det samme gælder Rentenydere, der ikke har Forsørgelsespligt overfor andre, og som paa Tidspunktet for Hjælpens Ydelse er indlagt i nogen af de i Forsorgslovens § 66 omhandlede Anstalter eller for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning henligger i offentlige eller private Sygehuse, paa Helbredelsesanstalter, Rekreationshjem eller lignende. For saa vidt en Rentenyder, der har Forsørgelsespligt overfor andre, er indlagt som angivet i forrige Punktum, ydes Brændselshjælpen efter Stk. 1 til den, til Fordel for hvem Renten anvendes helt eller delvis i Henhold til Folkeforsikringslovens § 53, Stk. 2, 2det Pkt., eller til den, hvem Renten i øvrigt efter det sociale Udvalgs Bestemmelse kommer til gode, jfr. Folkeforsikringslovens § 52, Stk. 3.

3. Klager over, at der er nægtet en Rentenyder Hjælp i Henhold til denne Lov, forelægges vedkommende Amtmand, hvis Afgørelse er endelig. For Københavns og Frederiksberg

26 Nov. Nr. 310.

Kommuners Vedkommende forelægges Klager for Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ **2**. 1. Forsaavidt en anerkendt Arbejdsløshedskasse træffer Bestemmelse derom, ydes der til saadanne Medlemmer, der i Tidsrummet 1. November 1937—28. Februar 1938, begge Dage inklusive, har været afkontroleret som arbejdsløse for mindst 25 Søgnedage, af Kassen en Brændselshjælp paa 36 Kr. for Forsørgere og 24 Kr. for Ikke-Forsørgere. Kassen har Adgang til at yde Hjælpen helt eller delvis in natura. Kassen træffer Bestemmelse om Tidspunktet for Hjælpens Ydelse, dog at denne senest skal tage sin Begyndelse den 15. Januar 1938.

2. Til afkontrolerede Søgnedage efter denne Paragrafs Stk. 1 kan ikke henregnes saadanne Dage, paa hvilke vedkommende som Følge af Bestemmelserne i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. §§ 11 og 17 vilde være afskaaret fra at oppebære Understøttelse fra Kassen.

3. Naar samlevende Ægtefæller begge opfylder Betingelserne for at oppebære Hjælpen, kan denne kun ydes til en af dem. Opfylder de Betingelserne samtidig, ydes Hjælpen til den af Ægtefællerne, der yder det væsentligste Bidrag til Familiens Underhold.

4. Ikke-Forsørgere, der bor hos deres Forældre, kan ikke faa Hjælp i Henhold til denne Paragraf, forsaavidt der er ydet Forældrene Hjælp i Henhold til Lovens § 1 eller § 2. Er Ikke-Forsørgere samboende, kan der kun ydes Brændselshjælp til den, der først opfylder Betingelserne herfor.

5. Klager over, at der er nægtet en arbejdsløshedsforsikret Hjælp i Henhold til denne Lov, forelægges Arbejdsnævnet, hvis Afgørelse er endelig.

§ **3**. 1. Statskassen refunderer Kommunerne $^4/_7$ af Udgifterne til Brændselshjælp til Aldresrentenydere. Af den øvrige Del af disse Udgifter afholder Opholdskommunen $^2/_{10}$, medens $^5/_{10}$ fordeles paa Landets Kommuner efter Reglerne i Folkeforsikringslovens Afsnit III, og $^3/_{10}$ refunderes den enkelte Kommune af den fælleskommunale Udligningsfond.

2. Statskassen refunderer Kommunerne $^{6}/_{7}$ af Udgifterne 26 Nov.
til Brændselshjælp til Invaliderentenydere. Af den øvrige Nr. 310.
Del af disse Udgifter fordeles $^{7}/_{10}$ paa Landets Kommuner efter Reglerne i Folkeforsikringslovens Afsnit III, medens $^{3}/_{10}$ refunderes den enkelte Kommune af den fælleskommunale Udligningsfond.

3. Kommunernes Udgifter i Henhold til § 1 opføres i Kommunernes Regnskaber under særskilte Poster for Brændselshjælp til henholdsvis Alders- og Invaliderentenydere. Om Indsendelse af Regnskaber over de omhandlede Udgifter gælder de i Folkeforsikringslovens § 66 fastsatte Regler, dog at Regnskaberne over Brændselshjælpen til Invaliderentenydere indsendes til Socialministeriet i Stedet for til Direktoratet for Sygekassevæsenet.

4. I særlige Tilfælde kan Finansministeren bestemme, at der ydes Kommunerne Forskud paa Refusionen fra Statskassen og Tilskuddet fra Udligningsfonden.

5. Anvisningen af den Kommunerne af Statskassen tilkommende Refusion sker i øvrigt i Overensstemmelse med Reglerne i Folkeforsikringslovens § 68, Stk. 1. Fordelingen af den Del af Kommunernes Udgifter, som er Genstand for mellemkommunal Refusion, sker i Overensstemmelse med Folkeforsikringslovens Afsnit III, og Anvisningen af det Kommunerne tilkommende Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond sker samtidig med Anvisningen af Refusionen fra Statskassen.

§ **4**. 1. Af en Arbejdsløshedskasses Udgifter i Henhold til denne Lov yder Statskassen Refusion med en Procentandel, der svarer til den Procent i Forhold til Medlemsbidrag, hvorefter Statstilskuddet til Kassen for Regnskabsaaret 1937—38 i Henhold til § 13 i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. beregnes. Finansministeren kan i særlige Tilfælde bestemme, at der af Statskassen ydes Kasserne Forskud paa den dem tilkommende Refusion.

2. Af det i Stk. 1 nævnte Tilskud til Arbejdsløshedskassernes Udgifter til Brændselshjælp refunderes en Trediedel

26 Nov. Nr. 310. til Staten af Landets Kommuner. Fordelingen af Refusionsbeløbet paa de enkelte Kommuner sker i Overensstemmelse med Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 5, og foretages samtidig med Fordelingen af den Kommunerne i Henhold til nævnte Paragraf paahvilende Andel af det ordinære Statstilskud til Arbejdsløshedskasserne for disses Regnskabsaar 1937—38.

3. Senest den 15. Juni 1938 indsender Arbejdsløshedskasserne Regnskab over de i Henhold til denne Lov afholdte Udgifter i revideret Stand og i den af Arbejdsdirektøren fastsatte Form til Godkendelse af Direktøren, der afgiver Indstilling til Socialministeren om Anvisning af det Kasserne tilkommende Tilskud samtidig med Indstilling om det Kasserne i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 13 for Regnskabsaaret 1937—38 tilkommende Statstilskud.

§ **5**. Denne Lov, som ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft straks.

Lov-Tid. A. Nr. 36. 1522—23. Udg. 2. December.

4 Dec. Nr. 320. **Landbrugsmin. Bekendtgørelse angaaende Bekæmpelse af Kartoffelbrok.**

I Medfør af Lov Nr. 140 af 1. Juli 1927 om Bekæmpelse af smitsomme Plantesygdomme og Skadedyr fastsættes herved følgende Bestemmelser.

§ **1**. 1. Paa Grund af konstaterede Tilfælde af Kartoffelbrok i forskellige Haver i nedenfor angivne Kommuner forbydes det at lægge eller nedkule andre Kartofler i vedkommende Haver end de immune Kartoffelsorter (Immune Ashleaf, Ebstorfer Juli Perle og Majestic), som paa nærmere Henvendelse fra de paagældende Havebrugere vil blive dem tilstillet af Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme (Adresse: Rolighedsvej 23, København V.), eller de paagældende Havebrugeres egen Fremavl efter disse Kartofler.

K ø b e n h a v n s K o m m u n e.

4 Dec.
Nr. 320

Københavns Amt.

Frederiksberg Kommune i Politikreds Nr. 1,
Lyngby-Taarbæk Kommune i Politikreds Nr. 2,
Rødovre Kommune i Politikreds Nr. 3,
Ørsted-Daastrup Kommune i Politikreds Nr. 4,
Køge Købstad i Politikreds Nr. 5.

Præstø Amt.

Ulse Kommune i Politikreds Nr. 5.

Frederiksborg Amt.

Esbønderup-Nøddebo og Frederiksborg Slotssogns Kommuner i Politikreds Nr. 7.

Sorø Amt.

Haslev-Frerslev Kommune i Politikreds Nr. 5,
Slagelse Købstad i Politikreds Nr. 11,
Herlufsholm Kommune i Politikreds Nr. 14.

Bornholms Amt.

Aakirkeby og Nexø Købstæder i Politikreds Nr. 18.

Maribo Amt.

Nykøbing Købstad i Politikreds Nr. 19,
Thoreby Kommune i Politikreds Nr. 20.
Taagerup Kommune i Politikreds Nr. 21,
Vesterborg, Horslunde-Nordlunde, Vestenskov og Kappel Kommuner i Politikreds Nr. 22.

Svendborg Amt.

Flødstrup-Ullerslev Kommune i Politikreds Nr. 23,
Ringe, Kværndrup og Ollerup-Kirkeby Kommuner i Politikreds Nr. 24,
Herringe Kommune i Politikreds Nr. 26.

Odense Amt.

Tommerup Kommune i Politikreds Nr. 28,
Middelfart Købstad i Politikreds Nr. 32.

4 Dec. Nr. 320.

Vejle Amt.

Tavlov, Eltang-Sønder Vilstrup og Herslev Kommuner i Politikreds Nr. 33,

Kolding Købstad i Politkreds Nr. 34,

Grejs-Sindbjerg Kommune i Politikreds Nr. 35.

Aarhus Amt.

Silkeborg Købstad og Venge Kommune i Politikreds Nr. 38,

Hammel-Voldby-Søby og Hasle-Skejby-Lisbjerg Kommuner i Politikreds Nr. 39.

Randers Amt.

Ørsted, Kristrup og Virring-Essenbæk Kommuner i Politikreds Nr. 43,

Vorup Kommune i Politikreds Nr. 44,

Hobro Købstad i Politikreds Nr. 46.

Aalborg Amt.

Aalborg Købstad i Politikreds Nr. 48.

Hjørring Amt.

Flade-Gærum Kommune i Politikreds Nr. 51.

Thisted Amt.

Søndbjerg-Odby Kommune i Politikreds Nr. 54.

Viborg Amt.

Hjermind-Le-Hjorthede Kommune i Politikreds Nr. 58.

Ringkøbing Amt.

Ilskov Kommune i Politikreds Nr. 59.

Ribe Amt.

Vamdrup og Hjarup Kommuner i Politikreds Nr. 34,

Varde Købstad, Nørre Nebel-Lydum, Torstrup og Alslev-Hostrup Kommuner i Politikreds Nr. 63,

4 Dec. Nr. 320.

Esbjerg Købstad, Jerne og Sønderho Kommuner i Politikreds Nr. 64,

Ribe St. Catharinæ Landsogns, Ribe Domkirkesogns, Darum, Jernved, Hunderup og Vejen Kommuner i Politikreds Nr. 65.

Haderslev Amt.

Haderslev Købstad, Kristiansfeld Flække, Stepping, Frørup, Hjerndrup, Tyrstrup, Jegerup, Vojens, Magstrup, Moltrup, Fjelstrup, Vonsbæk, Aastrup, Øsby, Hammelev, Gl. Haderslev, Halk, Vilstrup, Hoptrup og Vedsted Kommuner i Politikreds Nr. 66,

Rødding, Jels, Gram, Øster Linnet og Agerskov Kommuner i Politikreds Nr. 67.

Aabenraa-Sønderborg Amt.

Aabenraa Købstad, Øster Løgum, Felsted, Rise, Hjordkær, Bjolderup og Ensted Kommuner i Politikreds Nr. 68,

Sønderborg Købstad, Lysabild og Hørup Kommuner i Politikreds Nr. 69,

Bov, Kværs, Rinkenæs, Graasten, Adsbøl, Kliplev og Ullerup Kommuner i Politikreds Nr. 70,

Bedsted Kommune i Politikreds Nr. 71.

Tønder Amt.

Tønder Købstad, Højer Flække, Løgumkloster Flække, Rømø, Ballum, Skærbæk, Mjolden, Døstrup, Hjerpsted, Skast, Brede, Nr. Løgum, Løgumkloster Landsogns, Højst, Emmerlev, Abild, Daler, Visby, Højer Landsogns, Møgeltønder, Tønder Landsogns, Hostrup, Burkal og Tinglev Kommuner i Politikreds Nr. 71.

2. Det i Stykke 1 indeholdte Forbud omfatter ogsaa Tofter, Smaastykker i Marken o. s. v., der ikke er under regelmæssigt, landbrugsmæssigt Sædskifte.

3. Det paalægges Brugerne af de smittede Haver at holde disse fri for »selvgroede« Kartoffelplanter — fra overvintrede eller tilfældigt indslæbte Knolde — ligesom der paalægges

4 Dec. Nr. 320.

dem at holde Haverne fri for Ukrudtsplanten Sort Natskygge. Det forbydes at henkaste Kartoffelaffald i Haverne.

4. Ved Bortforpagtning, Bortleje eller vederlagsfri Overladelse til Dyrkning af smittede Arealer paahviler det Ejeren at gøre Brugeren opmærksom paa, at disse Arealer er smittede.

5. Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme er berettiget til helt at forbyde Kartoffeldyrkning paa smittede Arealer.

§ **2**. 1. Det forbydes fra de smittede Haver at bortføre Planter og Plantedele med vedhængende Jord, saasom Frugttræer, andre Træer, Buske, Stauder, Grøntsager med Rod, Løg, Knolde, Udplantningsplanter o. lign, ligesom det ogsaa forbydes at bortføre Affald og Kompost samt at afhænde Gødning.

2. Det er tilladt fra bemeldte Haver at bortføre Produkter til Brug i egen Husholdning, dog ikke ud over Sognets Grænse. Planter og Plantedele, hvorved der ikke hænger Jord, saasom Frø, Frugter, afskaarne Blomster og afskaarne Grøntsager, Stiklinger, Podekviste o. lign. omfattes ikke af disse Bestemmelser.

§ **3**. Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme er berettiget til paa de smittede Arealer at anlægge mindre Smitteforsøg med Kartofler og skal naarsomhelst have uhindret Adgang til Jordlodder, Oplagsrum, Lagre o. lign. paa bemeldte Arealer.

§ **4**. De i §§ 1—3 incl. indeholdte Bestemmelser skal ogsaa bringes til Anvendelse paa de Arealer, der grænser til eller ligger i Nærheden af de smittede Haver. Landbrugsministeriets Tilsyn med smitsomme Plantesygdomme træffer Bestemmelse om Udstrækningen af tilgrænsende Arealer.

§ **5**. Udførsel af Kartofler og Kartoffeltop fra de i § 1 nævnte Kommuner (København, Hovedstadskommunerne og Købstæderne undtagne) til andre Dele af Landet saavel som til Udlandet — saafremt dette er foreneligt med det paagæl-

dende Lands Indførselsbestemmelser — er kun tilladt, saafremt Udførselen sker ved Tilsynets Foranstaltning. 4 Dec. Nr. 320.

§ **6**. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 4. December 1936 angaaende Bekæmpelse af Kartoffelbrok.

Nr. 320. Lov-Tid. A. 1602—5.

Tillæg til Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 28. Juli 1937 angaaende Vitaminvirkning i Margarine. 10 Dec. Nr. 327.

I Medfør af § 10 i Lov Nr. 229 af 28. Juni 1937 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. fastsættes herved følgende Bestemmelse.

§ **1**. Bestemmelsen i § 9 i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 28. Juli 1937 angaaende Vitaminvirkning i Margarine, hvorefter den i § 1 i samme Bekendtgørelse foreskrevne A-Vitaminvirkning indtil videre kan hidrøre udelukkende fra Indhold af A-Vitaminer, ophæves fra 1. Januar 1938 at regne.

Nr. 327. Lov-Tid. A. 1616.

Bekendtgørelse om Tilføjelse til Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 289 af 19. Oktober 1937 om Godkendelse af Refleksglas („Katteøjne") til Cykler. 10 Dec. Nr. 328.

I Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 289 af 19. Oktober 1937 om Godkendelse af Refleksglas (»Katteøjne«) til Cykler tilføjes til Fortegnelsen over godkendte Refleksglas, der fremtidig lovligt kan benyttes:

Nr. 11: »Autoflex«.

Nr. 328. Lov-Tid. A. 1616.

Justitsmin. Cirk. til Politidirektøren m. fl. angaaende Meddelelse af Tilladelse til Bortlodning. 10 Dec. Nr. 197.

Man skal herved anmode D'Hrr. om fremtidig ved Meddelelse af Tilladelse til Bortlodning i Henhold til Justitsministeriets Cirkulære Nr. 302 af 18. November 1920, jfr. Cirkulærer Nr. 205 af 19. December 1928, Nr. 101 af 10.

10 Dec. Nr. 197. Juli 1929, Nr. 155 af 11. November 1936 og Nr. 76 af 10. Maj 1937, at betinge Tilladelsen af, at der ikke ydes Leverandørerne af de bortloddede Genstande Vederlag for disse i Form af Lodsedler til Bortlodningen.

Endvidere skal man anmode om, at der i hvert enkelt Tilfælde maa blive fastsat en bestemt stedlig Begrænsning for Afsætningen af Lodsedler, saaledes at Tilladelse kun meddeles indenfor vedkommende Forenings eller Institutions naturlige stedlige Omraade, f. Eks. en Købstad eller en Politikreds.

Nr. 197. Min.-Tid. A. 308.

13 Dec. Nr. 351. **Socialmin. Bekendtgørelse af Regler for Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden.**

Ifølge Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. § 28 vil der af samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere indenfor de i samme Lovs § 6, Stk. 1 og 2, nævnte Faggrupper og Erhvervsomraader med nærmere angivne Undtagelser være at udrede Bidrag til Arbejdsløshedsfonden.

I Henhold til Lovens § 28, Stk. 4, vil de nærmere Regler med Hensyn til Bidragenes Beregning og angaaende Indbetalingen og Revisionen være at fastsætte af Socialministeren efter Forhandling med Arbejdsdirektøren og Direktøren for Ulykkesforsikringen.

I Henhold til foranstaaende Bestemmelser fastsætter Socialministeriet, efter at de i Loven paabudte Forhandlinger har fundet Sted, følgende Regler:

§ 1. [1]) Bidragspligt til Arbejdsløshedsfonden paahviler samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere for de af dem beskæftigede Personer, idet der dog ikke ydes Bidrag af Arbejdsgivere for følgende Personer:

A. Journalister.

B. Artister, Skuespillere samt det kunstneriske Personale ved Opera og Ballet.

C. Direktører, Inspektører og videnskabelige Medarbejdere ved Museer.
D. Bibliotekarer.
E. Forstandere, Bestyrere, Inspektører, Lærerpersonale og Elever ved Børneskoler, Højskoler, Handelsskoler (derunder ogsaa Specialskoler for Sprog, Regning, Skrivning og Stenografi), Husholdningsskoler, Ride-, Gymnastik- og Danseskoler, tekniske Skoler og videnskabelige Læreanstalter, Landbrugsskoler og Havebrugsskoler.
F. Inspektører, Forstandere og Lærere ved Aandssvageanstalter, Opdragelsesanstalter, Børnehjem og Alderdomshjem.
G. Læger, Tandlæger, Tandteknikere og Sygeplejersker.
H. Landinspektører, Dyrlæger, Konsulenter og Kontrolassistenter i Landbruget.
I. Politi- og Arrestpersonale.

Efter derom fremsat Anmodning kan Socialministeren derhos efter Indstilling fra Arbejdsløshedsfondens Bestyrelse meddele Fritagelse for andre end de her nævnte Personer, forsaavidt de tilhører Fag, for hvilke der ikke bestaar nogen anerkendt Arbejdsløshedskasse, hvorhos Socialministeren efter derom fremsat Anmodning træffer Afgørelse af, hvorvidt andre end de forannævnte Personer falder udenfor de i Lovens § 6, Stk. 1 og 2, nævnte Faggrupper og Erhvervsomraader, saaledes at der ikke for disse skal svares Bidrag til Fonden.

[2]) Endvidere ydes der ikke Bidrag for:

1) Personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i Arbejdsgiverens Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning.
2) Arbejdsgiverens Børn under 18 Aar.
3) De ved Stat og Kommune fast ansatte Funktionærer eller Arbejdere, for hvilke der af kompetent Myndighed er godkendt Regler om Ret til Pension ved Afskedigelse af utilregnelig Aarsag.
4) De ved statskoncessionerede eller lignende Virksomheder fast ansatte Funktionærer eller Arbejdere, for hvilke

13 Dec. Nr. 351.

der af kompetent Myndighed er godkendt Regler om Ret til Pension ved Afskedigelse af utilregnelig Aarsag, dog saaledes, at Fritagelsen for Bidrag for disse Klasser af Personer skal tilstaas af Socialministeren.

5) Personer, herunder Landvæsenselever, der har Kost og Logi hos Husbonden og af ham paa den i § 11, Stk. 2, i nærværende Bekendtgørelse foreskrevne Maade godtgøres at være antaget for mindst et halvt Aar. Denne Fritagelsesbestemmelse gælder ikke for ved Kontrakt fast ansatte Lærlinge (jfr. angaaende disse § 2 i nærværende Bekendtgørelse).

6) Fremmede Statsborgere om Bord i danske Skibe, der er fast stationerede i udenlandsk Havn eller gaar i fast Rutefart mellem udenlandske Havne, og som ikke indenfor vedkommende Forsikringsaar har anløbet dansk Havn i andet Øjemed end for Reparationer eller lignende.

§ **2**. [1]) Arbejdsgivernes Bidrag udgør 15 Kr. aarlig pr. forsikret Helaarsarbejder, for ved Kontrakt fast ansatte Lærlinge i de to første Aar af Læretiden dog kun 2 Kr. aarlig og for Land- og Skovbrugsarbejdere samt for Fiskere kun 3 Kr. aarlig. Forsaavidt angaar 2 Arbejdere i hvert Foretagende, vil det nævnte Bidrag af 15 Kr. være at nedsætte til 7,50 Kr. pr. Helaarsarbejder; ved Foretagende forstaas en økonomisk og juridisk afsluttet Enhed, uanset om denne maatte raade over flere Fabrikker, Værksteder, Butikker og lignende, og paa den anden Side uanset om Foretagendet ejes af en Arbejdsgiver, der ogsaa staar i Ejendomsforhold til andre Foretagender, der nyder godt af den omhandlede Nedsættelse af Bidrag.

[2]) Beregningen af Bidrag finder Sted paa følgende Maade:

Der foretages en Opgørelse over det samlede Antal Arbejdsdage for de i et Foretagende i Aarets Løb beskæftigede Personer, idet de Personer, for hvilke der i Medfør af § 1, Stk. 1 og 2, ikke skal svares Bidrag, ikke medtages i Beregningen. Antallet af Arbejdsdage for Personer beskæftigede ved Landbrug, Skovbrug samt Fiskeri, for hvilke Bidraget

beregnes efter Sats 3 Kr., udskilles, og Bidraget beregnes efter denne Sats for paagældende Antal Arbejdsdage, jfr. § 5. Ligeledes udskilles Antallet af Arbejdsdage for de ved Kontrakt fast ansatte Lærlinge i de to første Aar af Læretiden, og Bidraget for disse beregnes efter Sats 2 Kr., jfr. § 5. 13 Dec. Nr. 351.

For det *resterende* Antal Arbejdsdage foretages Beregningen efter Sats 15 Kr. pr. 300 Arbejdsdage, jfr. § 5, og i det herefter udkomne Beløb fradrages 15 Kr., saafremt det paagældende Antal Arbejdsdage udgør over 600. Er Antallet mindre end 600, foretages Beregningen efter Sats 7,50 Kr. pr. 300 Arbejdsdage.

[3]) Det paahviler Forsikringsselskaberne at paase, at et Foretagende, uanset at det har forsikret i flere Selskaber, kun faar Adgang til at svare Bidrag efter Sats 7,50 Kr. pr. 300 Arbejdsdage for *indtil 600 Arbejdsdage i alt* indenfor et Aar (12 paa hinanden følgende Maaneder).

§ **3**. [1]) Bidraget opkræves af det Forsikringsselskab (Forbund), til hvilket den paagældende Arbejdsgiver har afgivet sin Risiko i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. For Statsinstitutionernes og Statsvirksomhedernes Vedkommende sker Indbetalingen ved Socialministeriets Foranstaltning.

[2]) For Kommunerne, der i Henhold til § 14 i Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933 ikke har Pligt til at afgive deres Risiko i Henhold til nævnte Lov, fastsættes følgende Regler:

Hvert Aar inden 15. Februar paahviler det *enhver* Kommune til Arbejdsløshedsfonden at indberette, hvorvidt den har afgivet sin Risiko i Henhold til ovennævnte Lov af 20. Maj 1933 helt eller delvis til et til Overtagelse af en saadan Risiko anerkendt Forsikringsselskab, og i sidste Tilfælde, for hvilket Omraade (Virksomheder) der er tegnet Forsikring, og da i hvilket Forsikringsselskab.

Forsaavidt en Kommune helt eller delvis har afgivet sin Risiko, foretages Opkrævningen af Bidraget hos Kommunen indenfor det afgivne Omraade i Overensstemmelse med de i nærværende Bekendtgørelse fastsatte Regler (jfr.

13 Dec. Nr. 351.

herunder § 1, Stk. 2, Nr. 3) af det Forsikringsselskab, til hvilket Risikoen er afgivet.

Bærer en Kommune selv helt eller delvis Risikoen efter Loven af 20. Maj 1933, paahviler det den samtidig med Fremsendelsen af ovennævnte Oplysninger at indsende det den for det sidst forløbne Kalenderaar for det ikke afgivne Omraade paahvilende Bidrag til Fonden, bilagt med en specificeret Redegørelse for Arbejdsdagenes Antal.

Arbejdsdirektøren kan dog, naar det skønnes hensigtsmæssigt, fastsætte andre Regler for Opkrævningen og Indbetalingen af Bidragene.

§ **4**. Bidragene vil være at udrede for samtlige Arbejdere og Funktionærer, der er beskæftigede hos forsikringspligtige Arbejdsgivere, uanset om de paagældende enkelte Arbejdere eller Funktionærer er beskæftigede hos Arbejdsgiveren hele Aaret eller kun en Del af dette, om de er danske Statsborgere eller Udlændinge, om de er bosatte her i Landet eller i Udlandet, og om de er berettigede til Optagelse i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse eller ikke, jfr. dog Undtagelsesbestemmelserne i § 1, Stk. 1 og 2.

§ **5**. Beregnes Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) til Forsikringsselskabet (Forbundet) i Forhold til Antallet af Arbejdsdage, udregnes Bidraget til Arbejdsløshedsfonden ved at multiplicere de anvendte Arbejdsdages samlede Antal med $^1/_{300}$ af det gældende Aarsbidrag, idet der ved 1 Arbejdsdag forstaas 1 Arbejder i 1 Dag; et fuldt Forsikringsaar regnes til 300 Arbejdsdage, 1 Maaned til 25 Arbejdsdage og kortere Tidsrum end 1 Maaned til det faktiske Antal Arbejdsdage (jfr. § 9).

§ **6**. [1]) For Forsikringer for Landbrugsejendomme, hvis Ejendomsskyldværdi ligger under 100 000 Kr., udregnes Aarsbidraget til Arbejdsløshedsfonden efter nedenstaaende Tabel, ved hvis Bidragssatser der er taget Hensyn til de i Lovens § 28, Stk. 2, Nr. 1 og 2, — jfr. nærværende Bekendtgørelses § 1, Stk. 2, Nr. 1 og 2, — givne Fritagelser for Bidragspligt.

Ejendomsskyldværdi (Vurdering 1932)				Bidrag Kr.	Ejendomsskyldværdi (Vurdering 1932)				Bidrag Kr.
Indtil	16 000	Kr.	.....	0	58 000	Kr.	indtil	59 000 Kr.	... 10,8
16 000	Kr.	— 17 000	—	2,2	59 000	—	—	60 000 —	... 11,0
17 000	—	— 18 000	—	2,5	60 000	—	—	61 000 —	... 11,1
18 000	—	— 19 000	—	2,8	61 000	—	—	62 000 —	... 11,3
19 000	—	— 20 000	—	3,1	62 000	—	—	63 000 —	... 11,4
20 000	—	— 21 000	—	3,4	63 000	—	—	64 000 —	... 11,6
21 000	—	— 22 000	—	3,6	64 000	—	—	65 000 —	... 11,7
22 000	—	— 23 000	—	3,8	65 000	—	—	66 000 —	... 11,9
23 000	—	— 24 000	—	4,1	66 000	—	—	67 000 —	... 12,0
24 000	—	— 25 000	—	4,2	67 000	—	—	68 000 —	... 12,2
25 000	—	— 26 000	—	4,4	68 000	—	—	69 000 —	... 12,4
26 000	—	— 27 000	—	4,5	69 000	—	—	70 000 —	... 12,6
27 000	—	— 28 000	—	4,7	70 000	—	—	71 000 —	... 12,8
28 000	—	— 29 000	—	4,9	71 000	—	—	72 000 —	... 12,9
29 000	—	— 30 000	—	5,0	72 000	—	—	73 000 —	... 13,1
30 000	—	— 31 000	—	5,2	73 000	—	—	74 000 —	... 13,3
31 000	—	— 32 000	—	5,4	74 000	—	—	75 000 —	... 13,5
32 000	—	— 33 000	—	5,6	75 000	—	—	76 000 —	... 13,7
33 000	—	— 34 000	—	5,8	76 000	—	—	77 000 —	... 13,9
34 000	—	— 35 000	—	5,9	77 000	—	—	78 000 —	... 14,1
35 000	—	— 36 000	—	6,2	78 000	—	—	79 000 —	... 14,3
36 000	—	— 37 000	—	6,4	79 000	—	—	80 000 —	... 14,5
37 000	—	— 38 000	—	6,5	80 000	—	—	81 000 —	... 14,7
38 000	—	— 39 000	—	6,7	81 000	—	—	82 000 —	... 14,9
39 000	—	— 40 000	—	6,9	82 000	—	—	83 000 —	... 15,2
40 000	—	— 41 000	—	7,1	83 000	—	—	84 000 —	... 15,4
41 000	—	— 42 000	—	7,3	84 000	—	—	85 000 —	... 15,7
42 000	—	— 43 000	—	7,5	85 000	—	—	86 000 —	... 15,9
43 000	—	— 44 000	—	7,7	86 000	—	—	87 000 —	... 16,2
44 000	—	— 45 000	—	7,9	87 000	—	—	88 000 —	... 16,5
45 000	—	— 46 000	—	8,1	88 000	—	—	89 000 —	... 16,8
46 000	—	— 47 000	—	8,3	89 000	—	—	90 000 —	... 17,1
47 000	—	— 48 000	—	8,5	90 000	—	—	91 000 —	... 17,4
48 000	—	— 49 000	—	8,8	91 000	—	—	92 000 —	... 17,7
49 000	—	— 50 000	—	9,0	92 000	—	—	93 000 —	... 18,1
50 000	—	— 51 000	—	9,2	93 000	—	—	94 000 —	... 18,4
51 000	—	— 52 000	—	9,5	94 000	—	—	95 000 —	... 18,8
52 000	—	— 53 000	—	9,7	95 000	—	—	96 000 —	... 19,2
53 000	—	— 54 000	—	9,9	96 000	—	—	97 000 —	... 19,6
54 000	—	— 55 000	—	10,1	97 000	—	—	98 000 —	... 20,0
55 000	—	— 56 000	—	10,3	98 000	—	—	99 000 —	... 20,5
56 000	—	— 57 000	—	10,4	99 000	—	men under	100 000 —	... 21,0
57 000	—	— 58 000	—	10,6					

13 Dec. Nr. 351.

Ved Landbrugsejendomme forstaas i denne Forbindelse Ejendomme, der henhører under Lov Nr. 106 af 3. April 1925 om Landbrugsejendomme, dog med Undtagelse af Ejendomme, af hvis Jordtilliggende mindst 1 ha er udlagt til erhvervsmæssigt Havebrug, Frugtavl, Planteskole eller lignende, eller hvortil er knyttet anden Ikke-Landbrugs-Erhvervsvirksomhed af et ikke uvæsentligt Omfang.

[2]) Under særlige Forhold, hvor Ejendomsskyldværdien af vedkommende Landbrugsejendom i Forhold til det ved Driften anvendte Antal Arbejdsdage er ganske ekstraordinær høj, kan Bidraget, naar Arbejdsdirektøren samtykker heri, beregnes paa Grundlag af Arbejdsdagenes Antal (jfr. §§ 4 og 5).

§ **7**. For Landbrugsejendomme, hvis Vurderingssum udgør 100 000 Kr. eller derover, beregnes Bidraget paa Grundlag af det Antal Arbejdsdage, som anvendes ved Driften (jfr. §§ 4 og 5).

§ **8**. Beregnes Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) til Forsikringsselskabet (Forbundet) paa anden Maade end i Forhold til Antallet af Arbejdsdage eller Ejendomsskyldværdien af Arbejdsgiverens Ejendom, skal Forsikringsselskabet (Forbundet) dog til Beregning af Bidraget til Arbejdsløshedsfonden fremskaffe de fornødne Oplysninger om Arbejdsdagenes Antal. Saafremt dette maatte være forbundet med ganske særlige Vanskeligheder, kan Arbejdsdirektøren tillade Forsikringsselskabet (Forbundet) at opgøre Antallet af Arbejdsdagene paa anden af ham godkendt Maade.

§ **9**. Saafremt det samlede Aarsbidrag, der skal opkræves hos en Arbejdsgiver, ifølge den foreskrevne Beregning udgør et mindre Beløb end det i Lovens § 28 fastsatte Minimumsbeløb (2 Kr.), opkræves det ikke.

§ **10**. [1]) Bidraget til Arbejdsløshedsfonden opkræves *samtidig* med Præmien for Ulykkesforsikringen og for samme Tidsrum. Kvitteringen for Bidraget til Arbejdsløshedsfonden og Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) skal saa vidt muligt være fælles, men det maa af Kvitteringen tydeligt

fremgaa, hvor stor en Del af dens samlede Paalydende Bidraget udgør, samt for hvilket Tidsrum Bidraget er erlagt. 13 Dec. Nr. 351.

[2]) Betales Bidraget ikke rettidig, er Forsikringsselskabet (Forbundet) forpligtet til snarest at lade det inddrive ved Udpantning (jfr. Lovens § 28, Stk. 4). I Tilfælde af Arbejdsgiverens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Bidrag med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33, Nr. 2, omhandlede Fordringer.

[3]) Forsikringsselskabet (Forbundet) skal uden Tillæg af indvundne Renter, som tilfalder Selskabet, *ved hvert Kvartals Udgang* indsende det i Kvartalet indkomne Beløb til Fonden. Arbejdsdirektøren kan herudover kræve à conto Indbetalinger fra Selskaberne (Forbundet). Den endelige Opgørelse over de i det forløbne Regnskabsaar indgaaede Bidrag finder Sted umiddelbart efter Selskabets Aarsregnskabs Afslutning. Ved Indbetaling kan Selskabet (Forbundet) tilbageholde det i Lovens § 29, Stk. 4, omhandlede Vederlag for Opkrævningen, der, forsaavidt angaar Bidrag, der forfalder inden 1. Januar 1939, fastsættes til 3½ pCt. af det opkrævede Bidrag; det Vederlag, der derefter skal ydes for Opkrævningen, vil senere blive fastsat.

§ **11**. [1]) Det paahviler det paagældende Forsikringsselskab (Forbund) ved den første Opkrævning i Henhold til nærværende Bekendtgørelse paa den af Arbejdsdirektøren foreskrevne Maade at drage Omsorg for, at de forsikrede gøres bekendt med de i Loven og nærværende Bekendtgørelse givne Regler om Bidragspligt og eventuel Fritagelse for samme.

[2]) For at opnaa Fritagelse i Henhold til Lovens § 28, Stk. 2, Nr. 4, — jfr. nærværende Bekendtgørelse § 1, Stk. 2, Nr. 5, — maa af Arbejdsgiveren udfærdiges en Erklæring i den af Arbejdsdirektøren godkendte Form om, at Arbejderen er antaget til Arbejde for mindst et halvt Aar.

[3]) Ved Forsikringer for Landbrug, hvis Ejendomsskyldværdi ligger under 100 000 Kr., for hvilke Bidragsberegningen sker efter Ejendomsskyldværdien, foretages en Ned-

13 Dec. Nr. 351. sættelse i Bidraget paa 3 Kr. for hver i Henhold til Bestemmelsen i foranstaaende Stykke fritagen Arbejder (jfr. Lovens § 28, Stk. 2, Nr. 4).

§ **12**. Arbejdsgivere, som i Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 15 er fritagne for at tegne Forsikring i et anerkendt Forsikringsselskab (Forbund), skal hvert Aar inden 15. Februar indsende det dem for det sidst forløbne Kalenderaar paahvilende Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, beregnet paa den i denne Bekendtgørelse angivne Maade, bilagt med en specificeret Redegørelse for Arbejdsdagenes Antal.

§ **13**. [1]) Revisionen af Forsikringsselskabets (Forbundets) Beregning af de i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Bidrag og Kontrol med, at disse indkræves med de i denne Bekendtgørelse fastsatte Beløb hos samtlige forsikringspligtige Arbejdsgivere, foretages paa Foranstaltning af Arbejdsdirektøren med Socialministeriets Godkendelse.

[2]) Forsikringsselskabet (Forbundet) er pligtigt at holde de indkrævede Bidrag til Arbejdsløshedsfonden bogholderimæssigt saaledes udsondrede, at der kan foretages en særlig Revision af det herhenhørende Regnskab.

§ **14**. Tvivlsspørgsmaal angaaende Beregning af Bidrag afgøres af Arbejdsdirektøren. Direktørens Afgørelse kan indenfor en Frist af en Maaned indankes for Socialministeren.

§ **15**. De i § 2 fastsatte Bestemmelser finder Anvendelse overfor Bidrag, der opkræves for Tiden efter 1. April 1937, men i øvrigt gælder foranstaaende Regler fra Dags Dato.

Nr. 351. Lov-Tid. A. 1693—98.

14 Dec. Nr. 199. **Justitsmin. Cirk.** til Overpræsidenten m. fl. angaaende Overøvrighedens Beføjelser i Henhold til Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 om Børn uden for Ægteskab og Lov Nr. 132 af samme Dato om Ægtebørn.

Man skal herved anmode D'Hrr. om ved Udøvelsen af de Beføjelser, som ved Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 om

Børn udenfor Ægteskab og Lov Nr. 132 af samme Dato om Ægtebørn er tillagt Overøvrighederne, at iagttage følgende Regler: 14 Dec. Nr. 199.

1. Fastsættelsen af Størrelsen af Underholdsbidrag, som i Henhold til Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 paahviler en Mand, der er anset som Fader til eller eneste bidragspligtige overfor et Barn udenfor Ægteskab, og af de i nævnte Lovs § 23 omhandlede Bidrag til Barnets Moder, foretages af Overøvrigheden paa det Sted, hvor Faderen (den bidragspligtige) bor eller i Mangel af Bopæl opholder sig. Fastsættelsen af Størrelsen af Underholdsbidrag, der i Henhold til samme Lov paahviler en Kvinde til et af hende uden for Ægteskab født Barn, foretages af Overøvrigheden paa det Sted, hvor Moderen bor eller i Mangel af Bopæl opholder sig. Saafremt den, hvem Bidragspligten paahviler, er død eller ikke har bekendt Bopæl eller Opholdssted her i Landet, fastsættes de nævnte Bidrag af Overøvrigheden paa det Sted, hvor den, der i Henhold til Lovens § 28 har Retten til at indkræve Bidraget, bor eller opholder sig.

Fastsættelsen af Størrelsen af Underholdsbidrag til et Barn, til hvilket flere Personer er anset som bidragspligtige, samt til dets Moder, foretages af Overøvrigheden paa det Sted, hvor Dom i Sagen er afsagt (Retsforlig indgaaet).

Godkendelse af Aftaler om Afgørelse af Underholdspligt over for et Barn udenfor Ægteskab meddeles af Overøvrigheden i Overensstemmelse med de foranstaaende Regler.

2. Fastsættelse i Medfør af § 6 i Lov Nr. 132 af 7. Maj 1937 af Bidrag til et Barn af fraseparerede eller fraskilte Forældre foretages af Overøvrigheden paa det Sted, hvor den efterlevende af Barnets Forældre bor eller opholder sig.

3. Fritagelse for den Moderen til et Barn udenfor Ægteskab paahvilende Pligt til at opgive, hvem der er eller kan være Fader til Barnet, jfr. Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 § 5, Stk. 5, meddeles af Overøvrigheden paa det Sted, hvor Moderen bor eller i Mangel af Bopæl opholder sig.

Nr. 199. Min.-Tid. A. 310.

15 Dec. Nr. 201. **Justitsmin. Cirk.** til Overpræsidenten m. fl. vedrørende Meddelelse til Ministerialbøgerne (Personregistrene) om Faderskab til Børn uden for Ægteskab.

I Medfør af § 33 i Lov Nr. 131 af 7. Maj om Børn udenfor Ægteskab fastsætter Justitsministeriet herved følgende angaaende Meddelelse til Ministerialbøgerne — i de sønderjydske Landsdele til Personregistrene — om Faderskab til Børn, som er født uden for Ægteskab efter den 31. December 1937.

Naar Faderskab til et saadant Barn er anerkendt til den af Politimesteren (Overpræsidenten) førte Protokol, jfr. nævnte Lovs § 6, Stk. 3, eller naar Politimesteren (Overpræsidenten) fra Retten modtager Meddelelse om, at Faderskabet til et saadant Barn er fastslaaet, jfr. Retsplejelovens § 456 p, sender Politimesteren (Overpræsidenten) Meddelelse herom, saavidt muligt ledsaget af Fødselsattest for Barnets Fader, til Føreren af den Ministerialbog — i de sønderjydske Landsdele det Personregister — til hvilken Barnets Fødsel er anmeldt, for at der kan ske Tilførsel til Ministerialbogen (Personregistret) om, at Faderskabet er fastslaaet. Er Barnet endnu ikke født holder Politimesteren (Overpræsidenten) Sagen i Erindring, indtil Fødslen maa antages at have fundet Sted, og søger derefter Fødselsstedet oplyst, hvorefter der gaas frem efter de foranstaaende Regler. Naar Politimesteren (Overpræsidenten) senere modtager Meddelelse om, at Dommen i en Faderskabssag er ændret under Anke, saaledes at en Mand, der ved Underrettens Dom er anset som Fader, ikke skal anses som Fader eller omvendt, vil der paa tilsvarende Maade være at sende Meddelelse til Ministerialbogføreren eller Personregisterføreren.

Nr. 201. Min.-Tid. A. 317.

17 Dec. Nr. 372. **Handelsmin. Bekendtgørelse angaaende Formen for de af Lærlingeloven af 7. Maj 1937 omfattede Svendebreve og Lærebreve m. v.**

I Medfør af § 11, 10de Stk. i Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 om Lærlingeforholdet fastsættes herved følgende:

17 Dec. Nr. 372.

§ 1. Bevis for aflagt Svendeprøve — Svendebrev — udfærdiges i Overensstemmelse med den til denne Bekendtgørelse som Bilag A) aftrykte Formular.

Blanketterne trykkes med tydelige Typer paa holdbart Papir eller Karton.

Svendeprøvekommissionerne indenfor vedkommende Fag kan træffe Bestemmelse om, at Svendebrevene forsynes med særlige faglige Kendetegn el. lign.

Udover den i Formularen anførte trykte Tekst kan Svendestykkets Art angives, ligesom det kan anføres, om Svendeprøven er bestaaet med særlig godt Resultat (f. Eks. Svendeprøven er bestaaet med Ros el. lign.).

Svendebrevene underskrives af vedkommende Svendeprøvekommissions Formand og kan efter Svendeprøvekommissionens Bestemmelse tillige underskrives af andre.

Svendebrevene forsynes med Svendeprøvekommissionens Stempel eller Segl.

§ 2. De i Lærlingelovens § 11, 5te, 6te og 8de Stk., omhandlede Lærebreve og Bevidnelser angaaende Læretiden udfærdiges i Overensstemmelse med de Formularer, der er aftrykt som Bilag B—G til denne Bekendtgørelse.

Blanketterne trykkes med tydelige Typer paa holdbart Papir og kan forsynes med vedkommende næringsdrivendes Bomærke eller med særlige faglige Kendetegn.

§ 3. Inden 14 Dage efter Udfærdigelsen af de i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Svendebreve, Lærebreve og Bevidnelser vil der henholdsvis af vedkommende Svendeprøvekommission og af den paagældende Læremester være at gøre Indberetning til Lærlingeraadet. Indberetningen foretages paa Blanketter udfærdigede i Overensstemmelse med de Formularer, der er aftrykt som Bilag H—I til denne Bekendtgørelse.

§ 4. Saafremt et Svendebrev, Lærebrev eller Bevidnelser angaaende Læretiden maatte bortkomme, vil Lærlingeraadet paa Grundlag af de afgivne Indberetninger kunne udfærdige Duplikater.

§ 5. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft straks.

Nr. 372. Lov-Tid. A. 1733—41.

17 Dec.
Nr. 372.

Bilag A.

Svendebrev.

Det bevidnes herved, at .....,
der er født den..... i .....,
og som har staaet i Lære fra.....til.....,
ved en den ..... afholdt Prøve i Overensstemmelse med de for Svendeprøver indenfor.....
faget af Handelsministeriet i Medfør af Bestemmelserne i § 14, 3. Stk. i Lov om Lærlingeforholdet af 7. Maj 1937 fastsatte Forskrifter har bestaaet Svendeprøven i .....faget.

..... den .....

.....
(Formand for Svendeprøvekommissionen
for.....faget).

S E G L.

Oversættelse til Tysk.

Gesellenprüfungs-Zeugnis.

Hiermit wird bescheinigt, dass.....,
geboren am ..... in .....,
der vom ..... bis zum ..... in
der Lehre gewesen ist, am ..... die
Gesellenprüfung für das .....
fach gemäss den Bestimmungen bestanden hat, die von dem Kgl. Dänischen Handelsministerium nach Massgabe des § 14 Abs. 3 des Lehrlingsgesetzes vom 7. Maj 1937 für die Gesellenprüfung in diesem Fache festgesetzt sind.

....., den .....

.....
(Vorsitzender des Gesellenprüfungsausschusses
für das.....fach).

17 Dec.
Nr. 372.

Oversættelse til Engelsk.

Letters of Apprenticeship.

These are to certify that .....,
born on ..... in .....,
who has served his apprenticeship from..... to
....., at a Journeyman's Test held on
..... has performed the Test
Work required for a Journeyman in the ..... trade,
in pursuance of the regulations issued by the Royal Danish
Ministry of Commerce under the authority of section 14,
subsection 3, of the Apprenticeship Act of May 7th, 1937.

.....

.....
(President of the Journeymen Test Work
Commission for the .....trade).

Oversættelse til Fransk.

Certificat d'Aptitude Professionnelle.

Est certifié par la présente, que.....
né le ..... à .....,
et qui a fait son apprentissage du ..... à .....
par un examen d'aptitude professionelle tenu le .....
conformément aux regles fixées par le Ministère Royal
Danois du Commerce en vertu des dispositions de la loi sur
l'apprentissage du 7. mai 1937, art. 14, al. 3, a passé l'examen
d'aptitude professionelle dans la profession de .....

....., le .....

.....
(Président de la Commission de l'examen
d'aptitude professionelle pour la profes-
sion de .....).

17 Dec.
Nr. 372.

Bilag B.

Lærebrev.

(Udfærdiget i Henhold til Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 om Lærlingeforholdet, § 11, 5. Stk., vedr. de Læreforhold, der ikke kan eller skal afsluttes med Svendeprøve).

Det bevidnes herved, at .....,
der er født den..... i .....,
har staaet i Lære i ..... fra .....
(Fag eller Branche)
til ..... og at han herved hos undertegnede har afsluttet sin Lærlingeuddannelse, samt at han*)
.....
.....

..... den .....

.....
(Læremester eller Principal)
.....
(Stilling)
.....
(Adresse)

*) Her maa kun indføjes Bemærkning om, hvorvidt Lærlingen har opnaaet fornøden Dygtighed i Faget, eller om dette ikke er Tilfældet.

Bilag C.

Bevidnelse angaaende Læreforhold.

(Udfærdiget i Henhold til Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 om Lærlingeforholdet, § 11, 6. Stk, vedr. Lærlinge, der vægrer sig ved at aflægge Svendeprøve, eller som ikke har bestaaet denne).

Det bevidnes herved, at ..... der er født den ..... i ....., har staaet i Lære i ..... fra ..... til .....
(Fag eller Branche)

Lærlingen har ikke $\frac{\text{bestaaet}}{\text{afiagt*)}}$ Svendeprøve.

..... den .....

.....
(Læremester eller Principal)
.....
(Stilling)
.....
(Adresse)

*) Det ikke benyttede overstreges.

Bilag D. 17 Dec. Nr. 372.

Bevidnelse angaaende Læreforhold.

(Udfærdiget i Henhold til Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 om Lærlingeforholdet, § 11, 8. Stk., vedrørende Læreforhold, der ikke føres til Ende).

Det bevidnes herved, at .....,
der er født den ..... i .....
og som var antaget til Oplæring i ..... har
(Fag eller Branche)
staaet i Lære hos mig fra ..... til .....
samt at Læreforholdet ikke har kunnet føres til Ende som Følge af*).....

..... den .....

.....
(Læremester eller Principal)

.....
(Stilling)

.....
(Adresse)

*) Her indføjes en kort Angivelse af Grunden til, at Læreforholdet ikke har kunnet føres til Ende.

Bilag E.

Indberetning til Lærlingeraadet vedr. Udfærdigelse af Lærebrev.

Til Lærlingeraadet. Kristiansgade 12. København K.

Det indberettes herved, at .....,
der er født den ..... i .....,
har staaet i Lære i ..... fra .....
(Fag eller Branche)
til ....., og at han herved hos undertegnede har afsluttet sin Lærlingeuddannelse, samt at han*).....

..... den .....

.....
(Læremester eller Principal)

.....
(Stilling)

.....
(Adresse)

*) Her maa kun indføjes Bemærkning om, hvorvidt Lærlingen har opnaaet fornøden Dygtighed i Faget, eller om dette ikke er Tilfældet.

17 Dec.
Nr. 372.

Bilag F.

Indberetning til Lærlingeraadet om udfærdiget Bevidnelse i Tilfælde, hvor Lærlingen har vægret sig ved at aflægge Svendeprøve eller ikke har bestaaet denne.

Til Lærlingeraadet, Kristiansgade 12, København K.

Det indberettes herved, at .....,
der er født den ..... i .....
har staaet i Lære hos mig i .....
(Fag eller Branche)
fra ..... til ....., samt at han
har vægret sig ved at aflægge Svendeprøve.*)
ikke har bestaaet Svendeprøven i nævnte Fag.

..... den .....

.....
(Læremester eller Principal)
.....
(Stilling)
.....
(Adresse)

*) Det ikke benyttede overstreges.

Bilag G.

Indberetning til Lærlingeraadet om udfærdiget Bevidnelse i Tilfælde, hvor et Læreforhold ikke har kunnet føres til Ende.

Til Lærlingeraadet, Kristiansgade 12, København K.

Det indberettes herved, at .....,
der er født den ..... i .....,
og som var antaget til Oplæring i ..... har
(Fag eller Branche)
staaet i Lære hos mig fra ..... til .....,
samt at Læreforholdet ikke har kunnet føres til Ende som
Følge af*) .....

..... den .....

.....
(Læremester eller Principal)
.....
(Stilling)
.....
(Adresse)

*) Her indføjes en kort Angivelse af Grunden til, at Læreforholdet ikke har kunnet føres til Ende.

Bilag H. 17 Dec. Nr. 372.

Indberetning til Lærlingeraadet om Udfærdigelse af enkelte Svendebreve.

Til Lærlingeraadet, Kristiansgade 12, København K.

Det indberettes herved, at .....,
der er født den ..... i .....,
og som har staaet i Lære fra..... til .....,
ved en den.....afholdt Prøve i Overensstemmelse med de for Svendeprøver indenfor.....
.....faget af Handelsministeriet i Medfør af Bestemmelserne i § 14, 3. Stk. i Lov om Lærlingeforholdet af 7. Maj 1937 fastsatte Forskrifter, har bestaaet Svendeprøven i .....faget.

..... den .....

.....
(Formand for Svendeprøvekommissionen
for .....faget.

Bilag I.

Indberetning til Lærlingeraadet om Udfærdigelse af flere Svendebreve.

Til Lærlingeraadet, Kristiansgade 12, København K.

Det indberettes herved, at nedenstaaende Personer ved en den..... afholdt Prøve i Overensstemmelse med de for Svendeprøver indenfor .....
.....faget af Handelsministeriet i Medfør af Bestemmelserne i § 14, 3. Stk. i Lov om Lærlingeforholdet af 7. Maj 1937 fastsatte Forskrifter, har bestaaet Svendeprøven i .....faget.

Navn:	Bopæl:	Fødselsdag og -aar:	Fødested:	Lærested:	Evt.:

..... den .....

.....
(Formand for Svendeprøvekommissionen
for .....faget).

17 Dec. Nr. 204. **Undervisningsmin. Cirk.** til samtlige Skoledirektioner m. fl. angaaende Skolernes Medvirken til Fremme af Færdselssikkerheden m. m.

Forskellige Ministeriet forelagte Sager har vist, at der flere Steder hersker Usikkerhed med Hensyn til, hvem det paahviler at fremsætte Forslag om Iværksættelse af Foranstaltninger til Skolebørnenes Beskyttelse mod Færdselsuheld, hvilken Myndighed det tilkommer at træffe Afgørelse angaaende Opstilling af Skole-Færdselstavler, samt hvem det paahviler at afholde de dermed forbundne Udgifter.

Da det er af Betydning, at der hersker fuld Klarhed over disse Forhold, bl. a. for at Iværksættelse af de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger ikke skal forsinkes eller helt undlades, skal Ministeriet henlede Opmærksomheden paa, *at* det — som udtalt i Cirkulære af 6. Juni 1933 — tilkommer Skolens Leder (Overlærer, Førstelærer eller Enelærer) at rette den i den heromhandlede Henseende fornødne Henvendelse til Politimyndighederne, *at* det i Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem Politiet og vedkommende Skolemyndighed om, hvilke Foranstaltninger der bør træffes, tilkommer Politiet at træffe Afgørelse (jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 11. August 1934), samt *at* det paahviler Kommunerne at afholde Udgifterne ved Iværksættelse af de efter Politimyndighedernes Skøn nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære vedlægges til Fordeling til Sogneraad, Skolekommissioner og Skoleledere, derunder Bestyrere af private, ikke-eksamensberettigede Skoler.

Nr. 204. Min.-Tid. A. 320.

18 Dec. Nr. 331. **Socialmin. Bekendtgørelse om Regler for Ydelse af Forskud paa den Kommunerne tilkommende Refusion af Udgifter til Invaliderenter.**

I Medfør af § 67 Stk. 3, i Lov af 7. Maj 1937 om Folkeforsikring fastsætter Socialministeren herved følgende Regler

for Ydelse af Forskud paa den Kommunerne i Medfør af for- 18 Dec.
nævnte Lovs § 65, Stk. 1, tilkommende Refusion af de $^6/_7$ af Nr. 331.
Udgifterne til Invaliderenter.

§ **1**. Ansøgning om Forskud paa Refusion indsendes til Direktoratet for Sygekassevæsenet (Invalideforsikringsfonden), Amaliegade 25, København K. Ansøgning indgives paa særlig Blanket, som udleveres af Direktoratet.

§ **2**. Efter hvert Kvartals Udgang, senest den 8. i det følgende Kvartals første Maaned, indsendes Meddelelse til Direktoratet om det samlede Beløb af de i det forløbne Kvartal udbetalte Invaliderenter. Direktoratet vil derefter inden Udgangen af Kvartalets anden Maaned anvise Kommunen et Forskud, beregnet til mindst $^4/_7$ og højst $^5/_7$ af det Beløb, Kommunens Udgifter til Invaliderenter efter de for Direktoratet foreliggende Oplysninger maa antages at ville udgøre i det paagældende Kvartal.

§ **3**. Viser det sig efter Udløbet af paagældende Kvartal, at Kommunens Udgift til Invaliderenter i dette Kvartal har været væsentlig større eller mindre end forudsat ved Direktoratets Beregning af Forskuddet, kan Direktoratet ved Beregningen af det næste Kvartals Forskud foretage en tilsvarende Forøgelse eller Formindskelse af dette.

§ **4**. Saafremt der i en anerkendt Sygekasse eller i en statskontroleret Sygeforening indenfor paagældende Kommunes Omraade findes en disponibel Beholdning af opkrævede Invalideforsikringspræmier, kan Forskudsudbetalingen til Kommunen ske saaledes, at Beløbet efter Direktoratets Anvisning overføres direkte fra Sygekassen (Sygeforeningen) til Kommunen.

§ **5**. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1938. Samtidig ophæves Socialministeriets Bekendtgørelse af 21. September 1934 om Regler for Ydelse af Forskud paa den Kommunerne tilkommende Refusion af Udgifter til Invaliderenter.

Nr. 331. Lov-Tid. A. 1634—35.

20 Dec. Nr. 206. **Justitsmin. Cirk.** til Overpræsidenten, Københavns Magistrat og Politidirektøren m. fl. angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag.

I.

Bistand ved Inddrivelsen.

Angaaende de offentlige Myndigheders Virksomhed ved Inddrivelse af Underholdsbidrag, som i Henhold til Overøvrighedens Resolution eller en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller -dom paahviler en Person til nuværende eller tidligere Ægtefælle, Børn, Adoptivbørn og Stifbørn samt til en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde, saavelsom Underholdsbidrag, der er paalagt ved en i Henhold til Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg udfærdiget Bidragsresolution, fastsætter Justitsministeriet herved i Medfør af § 4 i Lov Nr. 133 af 7. Maj 1937 om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag følgende Bestemmelser:

A. Bidrag, der ikke er udbetalt forskudsvis af det offentlige, og som ikke er paalagt i Medfør af Lov om offentlig Forsorg.

[1]) Naar en bidragsberettiget henvender sig til Politiet — i København Overpræsidiet — om Inddrivelse af et forfaldent Bidrag, skal der ydes den bidragsberettigede Bistand hermed. Der gives om fornødent den bidragsberettigede Vejledning om de Skridt, der kan foretages til Bidragets Inddrivelse, og det søges oplyst, om Bidraget alene ønskes inddrevet gennem Afkrævning, Udpantning og Indeholdelse i Løn, eller om det tillige eventuelt ønskes afsonet. Dersom den bidragspligtiges Opholdssted ikke kendes, ydes der Bistand ved Eftersøgningen, jfr. nedenfor Afsnit II, om fornødent ved Efterlysning i Politiefterretninger.

[2]) Politiet (Overpræsidiet) afkræver først den bidragspligtige Beløbet. Bor han i en anden Politikreds, oversendes Sagen til det derværende Politi — i København Overpræsidiet — til videre Foranstaltning.

[3]) Hvis Bidraget ikke betales ved Afkrævningen, oversendes Sagen til vedkommende Dommer med Begæring om Udpantning, eventuelt efter Overøvrighedens Bestemmelse for det samlede Bidrag, jfr. Lov Nr. 133 af 7. Maj 1937 § 5, Stk. 2. Saadan Oversendelse finder dog ikke Sted, saafremt Politiet — i København Overpræsidiet — paa Forhaand skønner, at Beløbet maa anses uerholdeligt ved Udpantning. 20 Dec. Nr. 206.

[4]) Udpantningsgebyret og Vidnegebyret i Anledning af Udpantning kan ikke kræves forudbetalt af Rekvirenten, og disse Gebyrer bortfalder, saafremt Udpantningen har været forgæves, jfr. herved Sportelreglementet af 22. Marts 1814 § 61, Stk. 2, og Vejledning for Sognefogeder Nr. 327 af 20. December 1932 § 20. Befordringsudgifter ved Udpantningsforretningen maa derimod betales af Rekvirenten, men disse Udgifter bør nedbringes mest muligt derved, at Forretningen foretages i Forbindelse med Embedets andre lignende Forretninger. Ogsaa Udgifterne ved Tvangsrealisation af fast Ejendom paahviler Rekvirenten, der om fornødent maa stille Sikkerhed for disse Udgifter. Endelig maa Rekvirenten betale Forkyndelsesgebyr til Stævningsmænd, jfr. Østre Landsrets Dom i Ugeskrift for Retsvæsen 1928 S. 816, jfr. dog herved Retsplejelovens § 601, hvorefter Forkyndelse af Udpantningskendelser i Sager, som angaar Inddrivelse af Underholdsbidrag, naar Overøvrighedens Bidragsresolution een Gang er forkyndt for den eller de vedkommende, gyldigt kan ske i Købstæderne ved en Politibetjent.

[5]) Er Udpantning forgæves forsøgt, eller er det skønnet, at Beløbet maa anses uerholdeligt ved Udpantning, skal Politiet, saafremt den bidragspligtiges Arbejdsgiver har Forretningssted udenfor København og Frederiksberg, straks skriftligt give Arbejdsgiveren Paalæg om at tilbageholde det forfaldne Bidrag i den bidragspligtiges Løn*). Paalægget

*) Blanketter til Meddelelse af saadant Paalæg kan faas til Købs hos Olaf O. Barfod & Co., Gyldenløvesgade 10, København, og kan bestilles hos enhver Bog- og Papirhandler.

20 Dec. Nr. 206.

skal indeholde Bemærkning om den Arbejdsgiveren i Medfør af Lov Nr. 133 af 7. Maj 1937 § 9 paahvilende Forpligtelse til, naar den bidragspligtige forlader sin Tjeneste, straks at underrette Politiet herom og saa vidt muligt om, hvor den paagældende har taget Tjeneste. Har den bidragspligtiges Arbejdsgiver Forretningssted i København eller paa Frederiksberg, afgøres Spørgsmaalet om, hvorvidt Tilbageholdelse i Løn under de nævnte Betingelser bør finde Sted, af Overpræsidenten — paa Frederiksberg Politimesteren — efter et Skøn i hvert enkelt Tilfælde. Har Arbejdsgiveren Forretningssted i en anden Politikreds end den, hvor den bidragspligtige bor, oversendes Sagen til Politimesteren i den Politikreds, hvor Arbejdsgiveren har Forretningssted, eller, hvis han har Forretningssted i København, til Overpræsidenten, med Anmodning om at meddele Arbejdsgiveren Paalæg om at tilbageholde Bidraget i den bidragspligtiges Løn; det paahviler derefter Politimesteren i sidstnævnte Politikreds — i København Overpræsidenten — at træffe Bestemmelse om Meddelelse af Paalæg og drage Omsorg for, at det tilbageholdte Beløb bliver afkrævet Arbejdsgiveren og tilstillet rette vedkommende.

[6]) Paa Begæring af den bidragspligtige kan det i Paalægget bestemmes, at kun en Del af Bidraget skal indeholdes i hans Løn. *Til Vejledning* ved Afgørelsen af, hvor stor en Del af Lønnen der kan tilbageholdes til Dækning af en Bidragsforpligtelse, kan anføres, at det, naar den bidragspligtige ikke er Familieforsørger, i Almindelighed vil være passende, at der tilbageholdes indtil $^2/_3$ af Lønnen, hvis han har fri Kost og Logi, og indtil $^1/_3$ af Lønnen, hvis han ikke har fri Kost og Logi. Er den bidragspligtige Familieforsørger, maa det nøje undersøges, om det under Hensyn til Familiens samlede Indtægt, Antallet af uforsørgede Børn, Familiemedlemmernes Sundhedstilstand og andre Forhold, der bør tages i Betragtning, overhovedet kan anses forsvarligt at tilbageholde nogen Del af hans Arbejdsfortjeneste. Findes det forsvarligt at tilbageholde en Del af en bidragspligtig Familieforsørgers Løn, kan det i Almindelighed paalægges

Arbejdsgiveren at tilbageholde indtil ¼ af Lønnen. Det bemærkes, at Arbejdsgiveren er pligtig paa Øvrighedens Begæring at give Oplysning om den bidragspligtiges Arbejds- og Lønningsforhold. 20 Dec. Nr. 206.

[7]) Bestemmelse angaaende Afsoning træffes af Politimesteren, i København Overpræsidenten. Afsoning kan ikke finde Sted, forinden Bidraget forgæves er forsøgt inddrevet ved Udpantning, medmindre Politimesteren (i København Magistraten) efter forgæves at have afkrævet den bidragspligtige Beløbet, skønner, at der ikke ved Udpantning vil kunne faas Dækning for Beløbet eller nogen Del deraf, hvorom Bidragsdokumentet da faar Paategning.

[8]) Naar Begæring om Afsoning foreligger, og der af den bidragspligtige fremsættes Tilbud om afdragsvis Betaling af Bidraget, bør dette Tilbud forelægges den berettigede, der gøres bekendt med, at han, hvis han indgaar paa den tilbudte Ordning, er berettiget til at begære Afsoningssagen genoptaget, saafremt de tilbudte Afdrag ikke erlægges. Indgaar den bidragsberettigede paa Ordningen, gøres den bidragspligtige bekendt hermed og med, at han maa sende Afdragene direkte til den berettigede. Bidragsresolutionen og eventuelle andre Bilag, som den paagældende skal have tilbage, tilbagesendes. Dersom den paagældende paa Grund af Afdragenes Udebliven fremsætter Begæring om Genoptagelse af Afsoningssagen, fremmes Sagen hurtigst muligt.

[9]) Opmærksomheden henledes paa, at det, hvor et Bidragsdokument baade omfatter Bidrag, med Hensyn til hvilke der er Adgang til forskudsvis Udbetaling af det offentlige, og Bidrag til Ægtefælle eller tidligere Ægtefælle, ofte vil være hensigtsmæssigt, at det foranlediges, at der af vedkommende Overøvrighed udfærdiges en Genpart af Bidragsdokumentet, der kun er anvendelig ved Inddrivelsen af de sidstnævnte Bidrag, saaledes at det originale Bidragsdokument forsynes med Paategning herom og om, at det kun er anvendeligt ved Inddrivelsen af det eller de øvrige Bidrag.

20 Dec. Nr. 206.

B. Bidrag, der er udbetalt forskudsvis af det offentlige, eller som er paalagt i Henhold til Lov om offentlig Forsorg.

[1]) Inddrivelse af Underholdsbidrag til Børn, der helt eller delvis er udbetalt den bidragsberettigede forskudsvis af det offentlige, sker alene ved de sociale Udvalg, i København Magistraten, jfr. Lov om offentlig Forsorg §§ 192, 2det Stk., 199—203 og 217 samt §§ 235, 2det Stk. og 237, 2det Stk. De sociale Udvalg (Magistraten) foretager endvidere Inddrivelsen af Underholdsbidrag, der er paalagt i Henhold til Lov om offentlig Forsorg. Forsaavidt angaar Omkostninger ved Udpantning henvises til de i foranstaaende Afsnit I. A., Stk. 4, anførte Regler, der finder tilsvarende Anvendelse.

[2]) I Overensstemmelse med nævnte Lovs § 199, 3die Stk., paahviler det dog Politiet efter Anmodning fra vedkommende sociale Udvalg (Magistraten) uopholdeligt at søge den bidragspligtige opsporet, jfr. nedenfor Afsnit II, og om fornødent at fremstille ham for Udvalget (Magistraten). Saadan Fremstilling paahviler det Politiet at foranstalte ogsaa i Tilfælde, hvor den bidragspligtiges Bopæl er det sociale Udvalg (Magistraten) bekendt, men hvor han ikke har givet Møde for Udvalget (Magistraten) efter Tilsigelse.

[3]) Det paahviler endvidere *udenfor Københavns* Politiet, naar Begæring derom fremkommer fra vedkommende sociale Udvalg, i Overensstemmelse med det under Afsnit A. anførte at træffe Bestemmelse om Meddelelse af Paalæg til den bidragspligtiges Arbejdsgiver om at tilbageholde Bidraget helt eller delvist i den bidragspligtiges Løn, saaledes at det i Paalægget anføres, at det Beløb, der tilbageholdes, skal indbetales til det sociale Udvalg*). Politiet giver Underretning til det sociale Udvalg om det Arbejdsgiveren meddelte Paalæg, og det paahviler derefter Udvalget at drage Omsorg for, at det tilbageholdte Bidrag afkræves Arbejdsgiveren. *I Køben-*

*) Blanketter til Meddelelse af saadant Paalæg kan faas til Købs hos Olaf O. Barfod & Co., Gyldenløvesgade 10, København, og kan bestilles hos enhver Bog- og Papirhandler.

havn paahviler det Magistraten at træffe Afgørelse om Tilbageholdelse i Løn og at foranstalte det i saa Henseende videre fornødne foretaget. 20 Dec. Nr. 206.

[4]) Afgørelse med Hensyn til Afsoning træffes af Overøvrigheden, forsaavidt angaar Bidrag, paalagte i Henhold til Lov om offentligt Forsorg § 7, 2de og 3die Stk., jfr. § 8, samt forskudsvis udbetalte Bidrag, men iøvrigt af Politimesteren. Naar Afsoningsordre er udfærdiget af Amtet efter Begæring af det sociale Udvalg, er Politiet ikke beføjet til at give Henstand; men Begæring herom bør henvises til det sociale Udvalg eller Amtet.

[5]) Opmærksomheden henledes paa Bestemmelsen i § 200, 3die Stk., i Loven om offentlig Forsorg, hvorefter det sociale Udvalg, i København Magistraten, i Tilfælde, hvor det indstilles, at Afsoning skal ske, er berettiget til, om fornødent ved Politiets Bistand, at sikre sig den bidragspligtiges Tilstedeværelse, til endelig Afgørelse træffes, og hvis det skønnes nødvendigt, kan lade ham midlertidig indlægge i en Arbejdsanstalt, dog kun for saavidt den bidragspligtiges tidligere Forhold som saadan lader befrygte, at han vil søge at unddrage sig Betaling eller Afsoning ved at forlade Kommunen.

[6]) Politiets Befordringsudgifter ved Eftersøgning eller Fremstilling af den bidragspligtige efter Anmodning fra det sociale Udvalg (Magistraten) afholdes paa samme Maade som andre Befordringsudgifter, der følger af de paagældende Politijenestemænds Tjenesterejser.

C. Bidrag, der er paalagt flere Personer som bidragspligtige til et Barn uden for Ægteskab eller dettes Moder.

Disse Bidrag, der indbetales til Landsnævnet for Børneforsorg, hvor de indgaar i en Fond (Bidragsfonden), afkræves og inddrives — hvad enten forskudsvis Udbetaling finder Sted eller ej — efter de under A. anførte Regler, i København dog ved Magistraten, naar Landsnævnet fremsætter Begæring derom. Naar Inddrivelsen er afsluttet, indsendes Bidragsresolutionen og det eventuelt inddrevne Beløb til Landsnævnet.

20 Dec.
Nr. 206.

II.

Eftersøgning af den bidragspligtige.

[1]) For at muliggøre en effektiv Inddrivelse af Underholdsbidrag skal der i alle Tilfælde, hvor et af de under I. nævnte Bidrag afkræves en bidragspligtig, straks af Politiet, i København Overpræsidiet, tilvejebringes Oplysning om, hvorvidt den bidragspligtige er tilmeldt Opholdsstedets Folkeregister. Denne Pligt paahviler, forsaavidt angaar de under I. B. omhandlede Tilfælde, de sociale Udvalg, i København Magistraten. Er den bidragspligtige ikke tilmeldt, paases det, at der sker Tilmeldelse, og eventuelle Overtrædelser af Lov om Folkeregistre Nr. 57 af 14. Marts 1924 eller Lov Nr. 133 af 7. Maj 1937 § 2, paatales.

[2]) Foreligger der, naar et Bidrag skal afkræves en bidragspligtig, ingen Oplysninger om hans Opholdssted, bør dette altid, forinden der foretages Efterlysning, søges oplyst ved Henvendelse til hans Forældre, Plejeforældre, Søskende eller andre Paarørende, og nærmere Undersøgelse eventuelt iværksættes paa Grundlag af de Oplysninger, der herved fremskaffes om ham. Haves der ingen Oplysning om den bidragspligtiges Paarørende, rettes der Anmodning til den Myndighed, der har udfærdiget det paagældende Bidragsdokument, om at meddele de Oplysninger i saa Henseende, som indeholdes i Bidragssagens Akter. Sager vedrørende de heromhandlede Eftersøgninger fremmes med størst mulig Hurtighed. Om de Oplysninger, der skønnes at være af Betydning ved fremtidige Eftersøgninger af den bidragspligtige, sker der Paategning paa Bidragsresolutionen, jfr. herved Justitsministeriets Cirkulære Nr. 25 af 20. Februar 1912.

III.

Dette Cirkulære træder i Kraft den 1. Januar 1938. Fra samme Tidspunkt ophæves Justitsministeriets Cirkulære Nr. 62 af 25. April 1936.

Nr. 206. Min.-Tid. A. 322—25.

Kirkemin. Cirk. til Amtmændene og Københavns Magistrat. 20 Dec.

Ved Lovene Nr. 131—137 af 7. Maj 1937, der træder i Kraft den 1. Januar 1938, er der angaaende Ægtebørn og Børn udenfor Ægteskab givet nye Regler, som paa adskillige Punkter væsentlig afviger fra de hidtil gældende Bestemmelser, medens de paa andre Punkter, hvor de nye Bestemmelser slutter sig til det hidtil gældende, bygger paa den Udvikling, som har fundet Sted gennem Domstolenes og Administrationens Praksis.

Idet Ministeriet herved henleder Opmærksomheden paa den saaledes stedfundne Ændring i Lovgivningen og henviser til de Bestemmelser i Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 om Børn udenfor Ægteskab, Lov Nr. 132 af 7. Maj 1937 om Ægtebørn samt Lov Nr. 134 af 7. Maj 1937 om Ændring i Forordningen af 21. Maj 1845 indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv, som findes aftrykt omstaaende, samt idet iøvrigt bemærkes, *at de nedenfor omhandlede nye Lovregler kun er gældende for Børn, der fødes efter den 31. December 1937, medens de ældre Regler vedbliver at gælde for Børn, født før de fornævnte Loves Ikrafttræden*, skal man med Henblik paa den fremtidige Førelse af Ministerialbøgerne for de anerkendte Trossamfund fremhæve følgende:

I. Almindelige Bemærkninger angaaende de nye Regler.

Den hidtil gældende Hovedregel om, *hvilke Børn der skal anses for Ægtebørn*, er fortsat gældende, idet det i *Lov Nr. 132 af 7. Maj 1937 § 1* bestemmes, at Ægtebørn er Børn af Forældre, som paa Avlingstiden levede i eller senere har indgaaet Ægteskab med hinanden, selv om Ægteskabet forinden Barnets Fødsel er ophævet ved Død eller Skilsmisse, og selv om Ægteskabet omstødes.

I Tilknytning hertil bestemmes det overensstemmende med hidtil gældende Ret i samme Lovs § 2, Stk. 1, at et Barn, der fødes, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet kan være

20 Dec. avlet under Ægteskabet, skal anses som Barn af Ægtemanden, medmindre det godtgøres, at han ikke kan være Fader til Barnet.

Endvidere bestemmes det nu udtrykkeligt i § 2, Stk. 2, i Overensstemmelse med den hidtidige Retspraksis, at den almindelige Præsumption for, at Ægtemanden er Fader, ikke gælder, dersom Ægtefællerne paa Avlingstiden levede separeret eller faktisk adskilt.

Ny er derimod Regelen i Lovens § 4, hvorefter et Barn, der fødes, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at det maa være avlet forinden Ægteskabet, skal anses som ægte, medmindre der rejses Faderskabssag, og Ægtemanden ikke ved denne Sag bliver anset som Fader til Barnet. Bliver Ægtemanden anset som bidragspligtig, gælder dog den nedenfor nærmere omtalte Regel i Lovens § 5, Stk. 2. Den saaledes opstillede nye Præsumptionsregel vil medføre, at Barnet ved Anmeldelsen til Ministerialbogen maa indføres som Ægtebarn, indtil det ved Rettens Afgørelse maatte blive fastslaaet, at Ægtemanden ikke skal anses som Fader. Da der i Loven ikke er fastsat nogen Frist for Fremsættelsen af Begæring om Faderskabssag, vil en Notering i Ministerialbøgerne, hvoraf fremgaar, at saadan Sag ikke vil blive rejst, kunne have Betydning, men Ægtemandens Anerkendelse af Faderskabet eller lignende kan ikke kræves som Betingelse for at indføre Barnet som Ægtebarn, jfr. iøvrigt nedenfor under Afsnit II.

Delvis nye er de nærmere Regler om *Legitimation ved Moderens senere Indgaaelse af Ægteskab* i Lovens § 5, hvorefter Barnet foruden ved Moderens Indgaaelse af Ægteskab med den Mand, der ifølge Anerkendelse eller i Henhold til Dom er Fader til Barnet, tillige kan legitimeres som Ægtebarn derved, at Moderen indgaar Ægteskab med en Mand, der er anset som bidragspligtig til Barnet — altsaa uanset at Faderskabet ikke er fastslaaet, f. Eks. hvor der er flere bidragspligtige — saafremt Ægtemanden skriftligt ved Anmeldelse til vedkommende Ministerialbog anerkender Barnet som sit.

Med Hensyn til *Børn udenfor Ægteskab* bestemmes det 20 Dec.
i Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 § 1, at deres retlige Stilling i Forhold til Forældrene er den samme som Ægtebørns, medmindre Lovgivningen udtrykkeligt fastsætter andet, og det bestemmes i Lov Nr. 134 af 7. Maj 1937, at de har samme Arveret og arves paa samme Maade som Ægtebørn, dog saaledes at de kun tager Arv efter og arves af Fader og fædrene Frænder, saafremt Faderskabet er fastslaaet paa den i Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937, Kapitel II, omhandlede Maade, og iøvrigt med forskellige nærmere fastsatte Begrænsninger.

Af Hensyn til *Afgørelsen angaaende Faderskabet* bestemmes det i § 5 i fornævnte Kapitel II, at en Jordemoder eller en som Fødselshjælper fungerende Læge, der har gjort Tjeneste ved Fødselen af et Barn udenfor Ægteskab, inden tre Dage efter Fødselen skal gøre Anmeldelse om denne, hvis Moderen bor i København, til Overpræsidenten og ellers til Politimesteren paa det Sted, hvor Moderen bor. Det paahviler derhos Moderen inden en Maaned efter Fødselen at give Oplysning om, hvem der er Barnets Fader, og de nævnte Myndigheder skal derefter foranledige den opgivne Fader indkaldt til personligt Møde samt, saafremt han ikke til en af disse Myndigheder ført Protokol anerkender Faderskabet, foranledige Faderskabssag rejst.

Faderskabssag kan iøvrigt ligesom hidtil rejses allerede efter 6te Svangerskabsmaaneds Forløb ifølge Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 § 4.

For Ægtebørns Vedkommende gælder med Hensyn til deres *Navngivelse* de hidtidige Regler, hvorimod Reglerne om Navngivelse af Børn udenfor Ægteskab paa væsentlige Punkter er ændrede ved Bestemmelserne i Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937, hvorefter disse Børn har Ret til at faa tillagt enten Moderens eller — *hvis Faderskabet er fastslaaet* — Faderens Familienavn. Tilladelse fra Faderen kræves herefter ikke — som efter den hidtil gældende Ret — som Betingelse for, at Barnet kan faa tillagt hans Navn, og ligesom Barnets Ret er uafhængig af Faderens Vilje, saaledes er den ej heller begrænset af Hensyn til Faderens eventuelle Hustru. Den

20 Dec. hidtil i Praksis fastholdte Regel, at et Barn, der avles af en gift Mand med en anden end Hustruen, saa længe hans Ægteskab bestaar, ikke kan navngives med hans Familienavn, medmindre Hustruen samtykker, er altsaa bortfaldet for Børn født efter 31. December 1937. Det samme gælder den tidligere bestaaende Adgang til at navngive Barnet med et passende, efter Moderens Fornavn eller Barnets Fødested dannet Navn. Det udenfor Ægteskab fødte Barn *skal* herefter navngives enten med Moderens Navn (Pigenavn) eller med Faderens Navn, Valget træffes af den, der har Forældremyndigheden over Barnet, hvilket er Moderen, medmindre Forældremyndigheden er frataget hende eller af hende selv overdraget til andre.

I Forbindelse med Reglerne om den første Navngivelse er der ifølge Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 § 2, Stk. 2, aabnet Adgang til senere Forandring af Familienavnet for et Barn udenfor Ægteskab, saaledes at der kan tillægges Barnet den anden af Forældrenes Familienavn i Tilfælde, hvor Faderskabet senere fastslaas, eller hvor Forældremyndigheden overføres fra den ene af Forældrene til den anden, ligesom der er givet Barnet, efter det fyldte 18de Aar, men ikke længere end til det 22de Aar, en selvstændig Ret til at træffe Valget mellem Forældrenes Familienavne, jfr. de nærmere Regler herom, som nedenfor er anført under Afsnit II.

I Lovens § 2, Stk. 3, indeholdes derhos en Regel, der afløser Bestemmelsen i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 11 angaaende Stiffaderens Adgang til at tillægge Hustruens udenfor Ægteskab fødte Barn Ret til at bære hans Familienavn. Den nye Bestemmelse adskiller sig fra den hidtidige derved, at Samtykke fra Barnets naturlige Fader kun kræves, saafremt Barnet tidligere har faaet Faderens Navn og derved, at der nu i Tilfælde, hvor Faderen nægter sit Samtykke, er Hjemmel for Overøvrigheden til at meddele Tilladelse til, at Barnet faar Stiffaderens Familienavn. Endvidere kan Stiffaderen, naar Barnet er fyldt 18 Aar, tillægge det sit Familienavn; i dette Tilfælde kræves Barnets Samtykke, men ikke Samtykke fra andre.

Iøvrigt henledes Opmærksomheden paa, at de særlige 20 Dec.
Regler om *Hemmeligholdelse af Navnet paa Mødre, der føder paa Rigshospitalet, bortfalder ifølge Lovens § 32, forsaavidt angaar Fødsler efter den 31. December 1937. Ifølge Lov Nr. 132 af 7. Maj 1937 § 8, Stk. 3, bortfalder ligeledes Adgangen til Legitimation af Børn uden for Ægteskab ved Kuldlysning eller kgl. Bevilling forsaavidt angaar Børn, der fødes efter den 31. December 1937.*

Under Henvisning til det saaledes anførte skal man, efter stedfunden Forhandling med Justitsministeriet og i Tilslutning til en af Justitsministeriet udfærdiget ny Bekendtgørelse angaaende Førelsen af de borgerlige Personregistre i de sønderjydske Landsdele, herved meddele følgende til fremtidig Iagttagelse ved Førelsen af Ministerialbøgerne og Udstedelsen af Attester efter disse *for Børn født efter 31. December 1937*:

II. Vedrørende Førelsen af Ministerialbøgerne.

Ved Tilførselen om Daab (Navngivelse) af Ægtebørn skal som hidtil kræves forevist Forældrenes Daabsattester (Fødselsattester) samt i ethvert Fald altid Vielsesattest, og der vil ikke kunne stilles Krav om yderligere Bevisligheder i det Tilfælde, hvor den i Lov Nr. 132 af 7. Maj 1937 § 4 ommeldte ovenfor omtalte Præsumptionsregel kommer til Anvendelse.

Ved Tilførsel om Daab (Navngivelse) af Barn udenfor Ægteskab skal altid forevises Moderens Daabsattest (Fødselsattest). Det bør derhos oplyses, om Faderskabet er fastslaaet, idet der i bekræftende Fald skal forevises Dokumentation herfor. Dokumentationen kan bestaa i Udskrift af den Politiprotokol — i København Overpræsidiets Protokol — eller den Retsbog, til hvilken Faderskabet er anerkendt, eller i Udskrift af en Dom, hvorved Faderskabet — ikke blot Bidragspligten — er fastslaaet. Hvis Faderskabet er fast-

20 Dec. slaaet, og Barnet skal have Faderens Navn, skal ogsaa Faderens Daabsattest (Fødselsattest) forevises.

Justitsministeriet har overfor nærværende Ministerium udtalt, at det agtes paalagt Københavns Overpræsidium og samtlige Landes Politimestre at sende Meddelelse om alle Tilfælde, hvor Faderskabet til et Barn udenfor Ægteskab fastslaas, til Føreren af den Ministerialbog — for Sønderjyllands Vedkommende Personregister — i hvilken Barnets Fødsel er tilført, og vedkommende Ministerialbogsfører maa saaledes antages i adskillige Tilfælde allerede forinden Daaben (Navngivelsen) at være i Besiddelse af Dokumentation for Faderskabet, saaledes at yderligere Dokumentation herom ikke behøver at præsteres af Forældrene. Forevisning af Attestationer er selvfølgelig her som i alle andre Tilfælde ufornøden, saafremt Ministerialbogsføreren kan skaffe sig fornøden Underretning ved Eftersyn af de hos ham beroende Ministerialbøger.

Ved Tilførselen angaaende Forældrene skal der for Børn udenfor Ægteskab, med Hensyn til hvilke Faderskabet er fastslaaet, altid tilføres Bemærkning herom samt om den foreviste Dokumentation og om Faderens fulde Navn, Fødselsdag og -aar, Stilling og Bopæl. Tilsvarende Bemærkning om Dokumentationen for Faderskabet vil ligeledes ved Tilførselen om Børn, der anses for ægte i Henhold til Lov Nr. 132 af 7. Maj 1937 § 4, være at tilføre Ministerialbogen, saafremt saadan Dokumentation skulde foreligge for Ministerialbogsføreren, ligesom eventuelt foreliggende mundtlig eller skriftlig Erklæring fra Ægtefællerne om, at Barnet er deres fælles samavlede Barn i dette særlige Tilfælde bør noteres, jfr. det foran i Afsnit I anførte.

Dersom Faderskabet for et Barn udenfor Ægteskab ikke er fastslaaet, bør der aldrig tilføres Ministerialbogen noget om Faderskabet, altsaa navnlig ikke Bemærkning om, hvem Moderen har opgivet som Fader, eller hvem der er ansat som bidragspligtig.

Fastslaas et Barns familieretlige Stilling først, efter at

Tilførsel er sket til Ministerialbogen, vil det senere fremkomne — forsaavidt det fremgaar af offentlige Dokumenter — paa Begæring af enhver deri interesseret være at notere i Ministerialbogen, og saadan Notering skal altid tilføres, naar Ministerialbogsføreren fra en Politimester eller fra Overpræsidenten i København modtager Meddelelse om, at Faderskabet til Barnet er fastslaaet. 20 Dec.

Særlig med Hensyn til Tilførselen til Ministerialbøgerne i Tilfælde, *hvor et Barn legitimeres ved Moderens senere Ægteskab*, bemærkes:

Saafremt Moderen indgaar Ægteskab med den Mand, der ifølge Anerkendelse eller i Henhold til Dom maa anses som Fader til Barnet, skal der, efter Forevisning af Forældrenes Vielsesattest ved Tilførselen til Ministerialbogen om Barnets Fødsel og Daab (Navngivelse) foretages Notering om Ægtevielsen, hvorhos Barnets Navn rettes til Faderens Familienavn, saafremt det ikke i Forvejen bærer Faderens Navn. Er der ikke tidligere sket Tilførsel om, at Faderskabet er fastslaaet, skal der tillige forevises Dokumentation herfor som foreskrevet i nærværende Afsnit II, Stk. 2, og ske Tilførsel som i Stk. 4 fastsat. Forsaavidt Barnet ikke i Forvejen bærer Faderens Navn, skal derhos Faderens Daabsattest (Fødselsattest) forevises.

Saafremt Moderen til et Barn udenfor Ægteskab, med Hensyn til hvilket Faderskabet ikke er fastslaaet, indgaar Ægteskab med en Mand, der er anset som bidragspligtig til Barnet, skal der, hvis Manden ved skriftlig Anmeldelse anerkender Barnet som sit, efter Forevisning af Vielsesattest, Mandens Daabsattest (Fødselsattest) og Bidragsresolution eller anden offentlig Dokumentation for Bidragspligten, paa tilsvarende Maade gøres Tilførsel om Ægtevielsen og foretages Rettelse af Barnets Navn, hvorhos det skal anføres, hvilken Dokumentation for Bidragspligten der har været forevist.

Endelig skal man med Hensyn til Notering i Kirkebøgerne i de Tilfælde, hvor der ved de nye Bestemmelser er

20 Dec. hjemlet *Adgang til Ændring af Familienavnet for Børn udenfor Ægteskab*, meddele, at Notering om Familienavnets Ændring uden Forelæggelse for Ministeriet vil være at foretage i følgende Tilfælde:

1) naar den, der har Forældremyndigheden over et Barn udenfor Ægteskab, med Hensyn til hvilket Faderskabet fastslaas efter Navngivelsen, anmelder, at Barnet skal føre Faderens Familienavn, og forviser Faderens Daabsattest (Fødselsattest).
2) naar Forældremyndigheden over et Barn udenfor Ægteskab, med Hensyn til hvilket Faderskabet er fastslaaet, bliver overført fra den ene af Forældrene til den anden, og denne anmelder, at Barnet skal føre hans (hendes) Familienavn, samt foreviser Dokumentation for Forældremyndighedens Overførelse og — hvis det er Faderen — sin Daabsattest (Fødselsattest).
3) naar et Barn udenfor Ægteskab, med Hensyn til hvilket Faderskabet er fastslaaet, efter sit fyldte 18de Aar, men inden sit fyldte 22de Aar, ved Anmeldelse ændrer sit Familienavn til den anden af Forældrenes Familienavn og — forsaavidt han (hun) vil føre Faderens Navn — foreviser dennes Daabsattest (Fødselsattest), samt — forsaavidt han (hun) selv er under 21 Aar — indleverer skriftligt Samtykke til Navneforandringen fra den af Forældrene, som før Barnets fyldte 18de Aar har haft Forældremyndigheden,
4) naar Moderen til et Barn udenfor Ægteskab har indgaaet Ægteskab med en anden end Barnets Fader, og Stiffaderen ved Anmeldelse tillægger Barnet sit Familienavn samt foreviser sin Daabsattest (Fødselsattest) og Vielsesattest. Er Barnet over 18 Aar, skal Anmeldelsen være ledsaget af dets Samtykke. Er Barnet under 18 Aar, skal Anmeldelsen være ledsaget af Moderens Samtykke og hvis hun ikke har Forældremyndigheden, tillige af Samtykke fra dennes Indehaver. Hvis Barnet har faaet Faderens Navn, maa der endvidere foreligge

Samtykke fra denne eller Tilladelse fra Overøvrigheden paa Barnets Opholdssted. 20 Dec.

I de under 1)—3) nævnte Tilfælde skal der, saafremt Tilførsel om, at Faderskabet er fastslaaet, ikke allerede er sket, tillige forevises Dokumentation herfor.

Det tilføjes, at de bestaaende Regler, hvorefter vedkommende Præst, naar Daab eller Navngivelse af et Barn finder Sted i et andet Sogn end Barnets Fødesogn, skal give *Meddelelse til Fødesognets Præst* til Indførelse i dennes Kirkebog, nøje maa overholdes, og at tilsvarende Meddelelse maa gives angaaende Notering i Ministerialbøgerne om Ændring af et Barns familieretlige Stilling eller Forandring af Familienavn i Henhold til de foran angivne Regler samt om Dokumentationen herfor.

Paa samme Maade maa der imidlertid fremtidig ogsaa fra Ministerialbogsføreren paa Fødestedet *tilstilles Ministerialbogsføreren paa det Sted, hvor et Barn udenfor Ægteskab er døbt eller navngivet Meddelelse*, saafremt Underretning om, at Faderskabet er fastslaaet, modtages fra vedkommende Politimester eller Overpræsidenten i København efter at Daab eller Navngivelse har fundet Sted, eller naar det iøvrigt maatte være klart, at Ministerialbogsføreren paa Daabs- eller Navngivelsesstedet mangler saadan Dokumentation.

III. Vedrørende Attestudstedelsen.

Daabsattester (Fødselsattester) for Børn udenfor Ægteskab, *der fødes efter den 31. December 1937*, og med Hensyn til hvilke Faderskabet er fastslaaet vil under Hensyn til saadanne Børns ændrede retlige Stilling i Forhold til Faderen og den fædrene Slægt være at affatte saaledes, at Forældrerubrikken udfyldes baade med Faderens og med Moderens Navn, og saaledes at Faderens Navn anføres først. Iøvrigt bør det i Daabsattester (Fødselsattester) for Børn udenfor Ægteskab ikke ved Moderens Navn anføres, om hun er ugift, Enke, frasepareret, skilt eller lignende.

Med Hensyn til Børn udenfor Ægteskab, der har faaet

20 Dec. tillagt Stiffaderens Navn, bemærkes, at Udfyldelsen af Forældrerubrikken i Daabs- eller Fødselsattester skal ske saaledes som fastsat i Ministeriets Cirkulære af 7. Oktober 1914 angaaende de i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 11 omhandlede Tilfælde blot saaledes, at Lov Nr. 131 af 7. Maj 1937 § 2, Stk. 3, citeres i Stedet for den fornævnte Lovbestemmelse.

Med Hensyn til Udfærdigelse af Attest efter Ministerialbøgerne gælder iøvrigt de hidtil fulgte Regler, og det bemærkes specielt, at de nye Lovbestemmelser ikke berører Attestudstedelsen vedrørende Adoptivbørn, hvorom ligeledes henvises til forannævnte Cirkulære af 7. Oktober 1914 samt til Cirkulære af 24. Februar 1930.

Idet Ministeriet herved anmoder D'Hrr. Amtmænd og Københavns Magistrat om at ville gøre Præsterne for de anerkendte Trossamfund henholdsvis i Amterne og i Staden København bekendt med foranstaaende, vedlægger man det fornødne Antal Eksemplarer af Cirkulæret til Omdeling.

22 Dec. Nr. 334.

Lov om en Kornordning.

§ 1. 1. I det Tidsrum, for hvilket Loven er gældende, foregaar Indførsel af Korn og Foderstoffer uden anden Begrænsning end den, der følger af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser.

2. Det paahviler enhver Importør af Korn og Foderstoffer den 15. og den sidste i hver Maaned til Statens Kornkontor at indsende en Opgørelse over samtlige i den sidst forløbne halve Maaned med Udlandet afsluttede Kontrakter. Opgørelsen skal afgives paa Tro og Love og paa Skemaer, der udleveres af Statens Kornkontor.

3. Saafremt det skønnes formaalstjenligt, kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri i Samraad med Ministeren for Handel, Industri og Søfart og efter Forhandling med Landbrugsraadet ud over de i § 3 nævnte Afgifter træffe regulerende Foranstaltninger vedrørende Indførsel af Korn, Produkter heraf og Foderstoffer saavel som forbyde Udførsel her fra Landet af Korn, Produkter heraf og Foderstoffer.

§ 2. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan efter For- 22 Dec.
handling med det i § 7 omhandlede Kornnævn lade opkræve Nr. 334.
en Afgift paa indført uformalet og formalet Korn samt Produkter heraf, jfr. § 3, Stykkerne 1—4 og 6—7, samt paa andre Produkter, der efter hans Skøn maatte kunne anvendes til Foderbrug, jfr. § 3, Stk. 5.

§ 3. 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsætter Afgifter paa nedennævnte Kornsorter, udregnet af ovennævnte Kornnævn og godkendt af ham. Afgifterne skal være saa store, at Prisen cif dansk Havn med Tillæg af Afgiften bliver:

paa Byg og Hvede.....	14	Kr.	00	Øre pr. 100 kg
— Rug og Majs.....	13	—	50	— —
— Havre og Blandsæd.....	13	—	00	— —

2. Cif-Prisen skal være den laveste for hver enkelt af Kornsorterne, og disse skal være gode og sunde Varer.

3. De i Stk. 1 angivne Priser forhøjes med 10 Øre pr. 1. Januar, 20 Øre pr. 1. Februar, 30 Øre pr. 1. Marts og 40 Øre pr. 1. April 1938 og 1939 gældende indtil 1. September i begge Aar.

4. Forsaavidt de nævnte Kornsorter indføres knust, gruttet, maltet, formalet, valset til Gryn eller paa lignende Maade behandlet, fastsætter Ministeren for Landbrug og Fiskeri paa samme Maade de tilsvarende Afgifter.

5. Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsætter efter Forhandling med fornævnte Kornnævn tilsvarende Afgifter paa andre Produkter, naar disse efter hans Skøn kan anvendes til Foderbrug i Stedet for fornævnte Kornsorter.

6. Afgifterne forhøjes eller nedsættes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Stykkerne 1—4, naar Priserne paa de i Stk. 1 omhandlede Kornsorter falder eller stiger, dog saaledes, at en Ændring i Afgifterne kun kan finde Sted, saafremt der er forløbet mindst 1 Uge efter Fastsættelsen af vedkommende Afgift, og cif-Prisen paa den paagældende Kornsort er mindst 25 Øre lavere eller højere end den ved

22 Dec. Nr. 334.

Afgiftens seneste Fastsættelse gældende. Ny Afgift fastsættes dog paa de i Stk. 3 angivne Tidspunkter.

7. Saafremt Forholdstallet mellem Prisen paa Flæsk og Majs i 4 paa hinanden følgende Uger gennemsnitlig er under 10, nedsættes Afgifterne i samme Forhold. Saafremt Forholdstallet derefter i 4 paa hinanden følgende Uger gennemsnitlig er over 10, forhøjes Afgifterne i samme Forhold, indtil den skete Nedsættelse igen er udlignet. Ændring i Afgifterne skal dog kun finde Sted, saafremt Forholdstallet ændres med mindst ½.

8. Afgifterne opkræves af Toldvæsenet ved Varernes Indklarering efter de paa Klareringsdagen gældende Satser.

9. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan fastsætte nærmere Regler for Kontrol med og Beregningen af Afgifterne, herunder bl. a. til Sikring af, at der for de paa Toldvæsenets Pakhuse, de private Pakhusoplag og hos private under Toldlukke oplagte afgiftspligtige Varer erlægges de Afgifter, der er gældende paa den Dag, da Varerne borttransporteres fra disse Lagre. Udgifterne ved denne Kontrol paahviler Importørerne efter nærmere af Finansministeren fastsatte Regler.

10. Afgifterne opkræves ved Foranstaltning af Ministeren for Landbrug og Fiskeri, forsaavidt angaar Foderstoffer, der fremstilles her i Landet.

§ 4. 1. Afgifterne indgaar i en under Ministeren for Landbrug og Fiskeri sorterende Fond, der med Fradrag af Udgifterne, jfr. § 9, Stk. 2, fordeles til samtlige Brugere af Landbrugsejendomme med ansat Grundværdi paa 10 000 Kr. og derunder. Ved Landbrugsejendomme forstaas landbrugsmæssigt drevne Ejendomme med et Areal af mindst 0,5 ha og en Grundværdi af mindst 500 Kr.

2. Ved Fordelingen paa de enkelte Ejendomme tages kun de Arealer i Betragtning, der benyttes som Grundlag ved Tildeling af Svinekort, ligesom Grundværdien højst maa beregnes til 1 200 Kr. pr. ha for hver særskilt skyldsat Del af en Ejendoms Areal. Fordelingen foretages efter følgende Skala:

1 000 Kr. Grundværdi og derunder . .	5	Andele	pr.	Ejendom
1 001— 2 000 Kr. Grundværdi	6	—	-	—
2 001— 3 000 — —	7	—	-	—
3 001— 4 000 — —	8	—	-	—
4 001— 5 000 — —	9	—	-	—
5 001— 6 000 — —	10	—	-	—
6 001— 7 000 — —	8	—	-	—
7 001— 8 000 — —	6	—	-	—
8 001— 9 000 — —	4	—	-	—
9 001—10 000 — —	2	—	-	—

3. Fordelingen foretages snarest muligt efter henholdsvis 1. September 1938 og 1. September 1939, saafremt der maatte foreligge tilstrækkelig store Beløb for en Fordeling, samt — og i hvert Fald — efter Udløbet af Lovens Gyldighedsperiode.

§ **5**. Afgifterne vil i Tilfælde af manglende Betaling kunne inddrives ved Udpantning. For skyldige Afgifter er Ministeren for Landbrug og Fiskeri privilegeret Fordringshaver overensstemmende med Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 33, 2. c. Naar den, hvem Afgiftspligten paahviler, dør eller gaar fallit, skal Skifteretten uopholdelig give Ministeren Meddelelse herom.

§ **6**. Saafremt Korn eller Produkter heraf udføres her fra Landet, kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri indenfor det Kvantum, der normalt udføres her fra Landet i et Høstaar, efter Forhandling med det i § 7 omhandlede Kornnævn paa nærmere Betingelser meddele vedkommende Eksportør Tilladelse til at indføre et tilsvarende Kvantum Foderkorn til en nedsat Afgift.

§ **7**. Til at bistaa ved Gennemførelsen af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser nedsætter Ministeren for Landbrug og Fiskeri et Kornnævn, bestaaende af en af ham valgt Formand samt af 6 Medlemmer, hvoraf De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Andelsfoderstofforretningerne, Danske Korn- og Foderstofimportørers Fællesorganisation, Foreningen af dan-

22 Dec. Nr. 334.

ske Handelsmøllere og De sammensluttede Fælles- og Andelsbagerier hver vælger et Medlem.

§ 8. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan paabyde, at Importører saavel som Eksportører af de i § 2 omhandlede Produkter skal have en dertil af ham paa nærmere Betingelser meddelt Autorisation.

§ 9. 1. De nærmere Regler vedrørende Gennemførelsen af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

2. De med disse Bestemmelsers Gennemførelse forbundne Udgifter afholdes af den i § 4, Stk. 1, omhandlede Fond.

§ 10. 1. Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af Loven fastsatte Bestemmelser straffes, forsaavidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøde ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne tilfalder den i § 4, Stk. 1, omhandlede Fond.

2. Ansvarlig for Overtrædelse er den paagældende Virksomheds Ejer eller Bruger. Saafremt denne er et Andels-, Aktieselskab eller lignende, og Overtrædelsen kun medfører Bødestraf, skal Virksomheden ved Formanden for Selskabets Bestyrelse drages til Ansvar.

3. Bøderne kan paalægges af Ministeren for Landbrug og Fiskeri indenfor et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage efter, at Meddelelse om den af Ministeren trufne Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Ministeren. En indledet Sag bortfalder dog, naar Ministeren tager sin Paastand om Bøde tilbage, eller naar den tiltalte, der har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse.

§ 11. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1938 og har Gyldighed indtil Udgangen af Aaret 1939.

Lov-Tid. A. Nr. 39. 1638—41. Udg. 29. December.

Lov om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1938 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning.

22 Dec. Nr. 335.

§ 1. Til Sikkerhed for Betaling af Gæld, der i Foraaret 1938 stiftes til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning, er Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme, jfr. Lov Nr. 106 af 3. April 1925, berettigede til at indrømme Kreditor Fortinsret i Høsten for Aaret 1938 efter de i denne Lov indeholdte Regler.

§ 2. Fortrinsret kan kun indrømmes, saafremt Kommunalraadet afgiver Erklæring om, *at* det er nødvendigt for den paagældende Ejendoms Forsyning med tilstrækkelig Saasæd, Frø og Kunstgødning, *at* den af vedkommende Landbruger bestilte Mængde af Saasæd, Frø og Kunstgødning staar i passende Forhold til Ejendommens Størrelse og den anvendte Driftsmaade, og *at* den af Sælgeren forlangte Pris maa anses for rimelig.

Erklæringen, der afgives efter en af Ministeren for Landbrug og Fiskeri foreskreven Formular, kan gives ved Paategning paa Pantebrevet eller ved en særskilt Erklæring, der skal forevises ved Pantebrevets Lysning.

§ 3. Fortrinsretten stiftes ved et Pantebrev, hvori Udstederen efter en af Ministeren for Landbrug og Fiskeri foreskreven Formular paa Tro og Love erklærer, at den bestilte Mængde af Saasæd, Frø og Kunstgødning vil blive tilført Ejendommen og udelukkende anvendt paa dens Jorder. Pantebrevet oprettes paa den af Justitsministeriet foreskrevne Formular for Pantebreve i fast Ejendom og lyses efter de derom gældende Regler. I de Tilfælde, hvor Udstederen er Forpagter eller Lejer af Ejendommen, udstedes Pantebrevet efter den af Justitsministeriet foreskrevne Formular for Løsørepantebreve og lyses efter Reglerne derfor, idet det dog er en Betingelse for Lysningen, at Ejendommens Ejer har givet Samtykke til denne. Notering foretages i dette Tilfælde tillige paa vedkommende Ejendoms Blad i Tingbo-

22 Dec. Nr. 335.

gen. Tinglysning kan ske uden den Begrænsning, der iøvrigt gælder i Tilfælde af Skyldnerens Akkord, jfr. Lov Nr. 75 af 13. Marts 1933 § 18 og Lov Nr. 364 af 18. December 1933 § 9, Rentetilskud eller Saneringslaan.

Den herved stiftede Panteret nyder samme Retsbeskyttelse som Underpant i fast Ejendom, men gaar forud for alle tidligere stiftede Panterettigheder i den faste Ejendom med Tilbehør og, forsaavidt angaar bortforpagtede eller bortlejede Ejendomme, endvidere forud for den Ejeren i Henhold til Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 152 tilkommende Panteret. Uden Panthaverens Samtykke kan Pantsætteren, saa længe Fortrinsretten bestaar, ikke sælge Høsten, hverken helt eller delvis, og heller ikke opfodre mere af Høsten end saaledes, at Panthaverens Krav til enhver Tid er fuldt dækket.

Sukkerroer, hvorom der er kontraheret med en Sukkerfabrik, skal uanset Fortrinsretten leveres til Sukkerfabrikken, og Fortrinsretten kan først gøres gældende, efter at Sukkerfabrikken er dækket for sine Udlæg til Frø, Gødning, Forskud og Fragt.

Den i Retsplejelovens § 507, 3die Stk., og § 509, 3die Stk., hjemlede Undtagelse fra Udlæg kan ikke gøres gældende med Hensyn til Høsten efter nærværende Lov. Saafremt der tinglyses flere Pantebreve i Henhold til nærværende Lov, er disse at betragte som ligestillede. Ethvert Pantebrev, som tinglyses efter denne Lov, skal derfor ved Tinglysningen forsynes med Paategning om, at det maa respektere andre Pantebreve i Henhold til samme Lov som sideordnede med sig.

Genparterne af Pantebrevene opbevares for hvert Aar i et særligt Omslag i Rækkefølge efter Lysningen.

§ 4. Det ifølge Pantebrevet skyldige Beløb, der kan inddrives ved Udpantning, forfalder til Betaling den 1. Oktober 1938. Fortrinsretten bortfalder, saafremt Begæring om Udpantning ikke er indgivet til Fogeden inden den 1. December 1938. Udpantningen kan uanset Fordringens Størrelse paa Landet foretages af Sognefogeden.

Den, som i Henhold til nærværende Lov har Fortrinsret i Høsten, bevarer sin Ret til at inddrive det ifølge hans Pantebrev skyldige Beløb ved Udpantning, uanset om Debitors Gods som Følge af Akkord- eller Moratioreforhandlinger m. v. maatte være unddraget Retsforfølgning. 22 Dec. Nr. 335.

§ **5**. Varer, leveret paa de i denne Lov angivne Vilkaar, kan ikke for andre Tilgodehavender gøres til Genstand for Arrest, Udlæg eller anden Restforfølgning.

§ **6**. Efter Udgangen af Aaret 1938 udsletter Dommeren de tinglyste Pantebreve, uden at Fremsættelse af Begæring i saa Henseende er fornøden.

§ **7**. De i § 3 omhandlede Pantebreve kan skrives paa ustemplet Papir.

Tinglysning saavel som Aflysning og Udslettelse af Tingbogen, der sker i Medfør af denne Lov, kan finde Sted uden Gebyr til Statskassen.

§ **8**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Lov-Tid. A. Nr. 39. 1642—43. Udg. 29. December.

Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød samt om Fremskaffelse af Midler til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m.

22 Dec. Nr. 336.

§ **1**. Til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri med Tilslutning af Landbrugsraadet træffe dertil egnede Foranstaltninger, herunder Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer og af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug.

§ **2**. 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan lade opkræve en Afgift pr. Stk. Kvæg, der ved Slagtning til Forhandling godkendes til Menneskeføde. Afgiften kan for voksne Kreaturer fastsættes indtil 18 Kr. pr. Stk. og for Kalve fra 90 til 115 kg og fra 65 til 90 kg slagtet Vægt henholdsvis indtil 8 Kr. og indtil 3 Kr. pr. Stk. For Kalve under 65 kg slagtet Vægt skal ikke opkræves Afgift. Ministeren, der afgør, hvad der forstaas ved Slagtning til Forhandling, kan paabyde, at Oksekød og Kalvekød ikke maa forhandles,

22 Dec. Nr. 336.

medmindre det er godkendt og stemplet af en Dyrlæge. I Kommuner, hvor der ikke er paabudt Kødkontrol, skal i saa Fald en af vedkommende Kommunalbestyrelse antaget og af Ministeren godkendt Dyrlæge godkende og stemple Kødet med et af Ministeren paabudt Mærke.

2. Afgifterne indgaar i en under Ministeren for Landbrug og Fiskeri sorterende Fond, hvoraf der aarlig udredes 4 Mill. Kr. til Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer og til anden Form for Bekæmpelse af Tuberkulose blandt Husdyrene, hvorhos der af de omhandlede 4 Mill. Kr. efter Ministerens Skøn kan anvendes et Beløb af indtil 200 000 Kr. til Tilskud til Indkøb af tuberkulosefri Kreaturer til Besætninger paa Landbrug, der oprettes i Henhold til Jordlovgivningen, jfr. Bekendtgørelse Nr. 138 af 30. April 1936 af Lov om Oprettelse og Udvidelse af mindre Landbrug m.m., alt paa Betingelse af, at Ejerne af henholdsvis de paagældende Besætninger og Landbrug underkaster sig nærmere af Ministeren fastsatte Forpligtelser. Af fornævnte 4 Mill. Kr. kan indenfor et anslaaet Beløb af 100 000 Kr. afholdes Udgifter til Undersøgelser og Forsøg vedrørende en rationel Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning. Til Dækning af det Underskud, der ved Udgangen af 1937 maatte foreligge paa den i § 2, Stk. 2, i Lov Nr. 267 af 22. December 1936 omhandlede Fond, kan det fornødne Beløb anvendes af fornævnte 4 Mill. Kr.

3. Afgifterne vil i Tilfælde af manglende Betaling kunne inddrives ved Udpantning.

§ 3. 1. De nærmere Bestemmelser vedrørende Gennemførelsen af denne Lov fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

2. De med Gennemførelsen forbundne Udgifter afholdes af den i § 2, Stk. 2, omhandlede Fond.

§ 4. 1. Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af Loven fastsatte Bestemmelser straffes med Bøde ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne tilfalder den i § 2, Stk. 2, omhandlede Fond.

22 Dec. Nr. 336.

2. Bøderne kan paalægges af Ministeren for Landbrug og Fiskeri indenfor et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Ministerens Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Ministeren. En indledet Sag bortfalder dog, naar Ministeren tager sin Paastand om Bøde tilbage, eller naar den tiltalte, der har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse.

§ **5**. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1938 og har Gyldighed indtil Udgangen af Aaret 1939.

Lov-Tid. A. Nr. 39. 1644—45. Udg. 29. December.

Lov om Ind- og Udførsel af Fisk*).

22 Dec. Nr. 337.

§ **1**. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan udstede Forbud imod Indførsel her i Landet og Udførsel her fra Landet af fersk og saltet Fisk samt Fiskevarer og kan paabyde, at den nævnte Ind- og Udførsel kun maa finde Sted under Iagttagelse af de Forskrifter, han i saa Henseende maatte fastsætte.

§ **2**. Overtrædelse af de i Medfør af denne Lov fastsatte Bestemmelser straffes med Bøder ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne anvendes efter nærmere Bestemmelse af Ministeren for Landbrug og Fiskeri til Hjælp for vanskeligt stillede Fiskere og deres efterladte.

Betales en Bøde ikke, inddrives den ved Udpantning, medmindre Politiet skønner, at Inddrivelse ikke er mulig

*) I Henhold til Loven er der under 22. December 1937 udfærdiget Bekendtgørelse angaaende Forbud mod Udførsel af Fisk af daarlig Beskaffenhed og mod Benyttelse af brugt Emballage ved Udførselen, angaaende Udførsel af Fisk fra Danmark til Storbritannien og Nordirland, til Tyskland, Belgien, Frankrig, Schweiz og til Italien, angaaende Udførsel af Fiskefilet, Sølaks og angaaende Indførsel til Danmark af svensk-fanget Fisk.

22 Dec. Nr. 337.

eller vilde gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar. Indgaar en Bøde ikke, afsones den.

Bøderne kan paalægges af Ministeren for Landbrug og Fiskeri inden for et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Ministeren for Landbrug og Fiskeris Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Ministeren for Landbrug og Fiskeri. En indledet Sag bortfalder dog, naar Ministeren for Landbrug og Fiskeri begærer det, eller naar den tiltalte, som har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren for Landbrug og Fiskeri truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse.

§ **3**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938 og gælder, indtil Udgangen af Aaret 1939.

Lov-Tid. A. Nr. 39. 1646. Udg. 29. December.

22 Dec. Nr. 338.

Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 93 af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri*).

§ **1**. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan paa nærmere af ham fastsatte Betingelser meddele Dispensation i indtil 5½ Maaned aarlig fra det i § 10 i Lov Nr. 93 af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri indeholdte Forbud mod Trawlfiskeri, forsaavidt angaar Fiskeri med Brislingetrawl.

§ **2**. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan forhøje de i § 15 i ovennævnte Lov fastsatte Mindstemaal for Fisk samt fastsætte Mindstemaal for andre end de i Paragraffens 1ste Stk. nævnte Fiskearter.

§ **3**. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan træffe Bestemmelser om Fredning af Rødspætter i de Farvande, hvor Indplantning af Rødspætter har fundet Sted i Aaret 1937 og vil finde Sted i Aaret 1938.

*) I Henhold til Loven er der under 22. December 1937 udfærdiget Bekendtgørelser angaaende Benyttelse af Brislingetrawl og angaaende Fastsættelse af Mindstemaal og Forhøjelse af Mindstemaal for forskellige Arter af Saltvandsfisk og Krebsdyr.

§ **4**. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan fastsætte Mindstemaal for Jomfruhummer *(Nephrops novegicus)*. 22 Dec. Nr. 338.

§ **5**. § 16, 1ste Punktum, i Lov Nr. 93 af 31. Marts 1931 om Saltvandsfiskeri affattes saaledes:

For Hummer fastsættes et Mindstemaal af 210 Millimeter, regnet fra Spidsen af Pandehornet til den faste Bagkant af Svømmeviftens Midterstykke.

§ **6**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938 og gælder indtil Udgangen af Aaret 1939.

Lov-Tid. A. Nr. 39. 1647. Udg. 29. December.

Lov om Regulering af Svineproduktionen.

22 Dec. Nr. 339.

§ **1**. 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan med Tilslutning af Landbrugsraadet træffe Foranstaltninger, der tager Sigte paa at regulere Svineproduktionen og Størrelsen af Svineslagtningerne.

2. Bemyndigelsen omfatter bl. a. Ret til at ansætte forskellige Noteringer, saaledes at et bestemt Antal Svin betales Leverandørerne efter en højere Notering, medens det overskydende Antal betales efter en lavere Notering, Ret til at lade opkræve Afgifter pr. Stk. Svin, der ved Slagtning til Forhandling godkendes til Menneskeføde, samt Ret til at nedsætte kommunale Nævn til at bistaa Ministeriet ved Gennemførelsen af Reguleringen af Svineproduktionen.

§ **2**. 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri, der afgør, hvad der forstaas ved Slagtning til Forhandling, kan paabyde, at Svinekød ikke maa forhandles, medmindre det er godkendt og stemplet af en Dyrlæge. I Kommuner, hvor der ikke er paabudt Kødkontrol, skal Kødet i saa Fald godkendes og stemples med et af Ministeren paabudt Mærke af en af vedkommende Kommunalbestyrelse antaget og af Ministeren godkendt Dyrlæge.

2. Afgifterne indgaar i en under Ministeren for Landbrug og Fiskeri sorterende Fond, der anvendes til Fremme af Afsætningen af Svin og Kød af disse.

3. Afgifterne vil i Tilfælde af manglende Betaling kunne inddrives ved Udpantning.

22 Dec. Nr. 339.

§ 3. 1. De nærmere Bestemmelser vedrørende denne Lovs Gennemførelse fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

2. De med Gennemførelsen forbundne Udgifter afholdes af den i § 2, Stk. 2, omhandlede Fond.

§ 4. 1. Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af Loven fastsatte Bestemmelser straffes med Bøde ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne tilfalder den i § 2, Stk. 2, omhandlede Fond.

2. Bøderne kan paalægges af Ministeren for Landbrug og Fiskeri indenfor et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Ministerens Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Ministeren. En indledet Sag bortfalder dog, naar Ministeren tager sin Paastand om Bøde tilbage, eller naar den tiltalte, der har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse.

§ 5. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1938 og har Gyldighed indtil Udgangen af Aaret 1939.

Lov-Tid. A. Nr. 39. 1648—49. Udg. 29. December.

22 Dec. Nr. 340.

Lov om Udførsel af levende Husdyr m. m.

§ 1. 1. Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan træffe saadanne Foranstaltninger, som han maa anse for paakrævede, til Forebyggelse af, at der her fra Landet udføres levende Husdyr og Vildt, som er eller kan mistænkes for at være befængt med nogen smitsom Sygdom, eller som kan antages at have været udsat for Smittepaavirkning, saavel som til Sikring af, at de til Transporten benyttede Banevogne og Skibsrum er velrensede og desinficerede, og at Dyrene under Transporten behandles paa forsvarlig Maade.

2. Endvidere kan Ministeren for Landbrug og Fiskeri træffe tilsvarende Foranstaltninger, forsaavidt angaar ugarvede Huder og Skind, uvasket Uld, upræparerede Fæhaar og

Svinebørster, Knogler, Benmel, Horn og Klove samt Hø, Halm, Gødning og andre Genstande, hvormed smitsomme Husdyrsygdomme kan spredes. 22 Dec. Nr. 340.

§ 2. Overtrædelse af de i Medfør af denne Lov paabudte Bestemmelser straffes med Bøde ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Ved ulovlig Udførsel af levende Husdyr er Bøden dog mindst 200 Kr. pr. Dyr. Bøderne tilfalder Statskassen.

§ 3. Bøderne kan paalægges af Ministeren for Landbrug og Fiskeri indenfor et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Ministerens Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Ministeren. En indledet Sag bortfalder dog, naar enten Ministeren tager sin Paastand om Bøde eller Sagsanlæg tilbage, eller naar den tiltalte, som har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Ministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse.

§ 4. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 39. 1650. Udg. 29. Dec.

Lov om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta. 22 Dec. Nr. 342.

§ 1. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til indtil videre at fritage Danmarks Nationalbank for Forpligtelsen til at indløse de af Banken udstedte Sedler med Guld og til at købe Guld.

Saa længe Forpligtelsen til at indløse de af Danmarks Nationalbank udstedte Sedler med Guld i Henhold til nærværende Lov maatte være suspenderet, bortfalder ligeledes Adgangen til at faa indløst Skillemønt med Guld.

§ 2. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til efter Samraad med Finansministeren paa Statens Vegne at afslutte en Overenskomst med Danmarks National-

22 Dec. Nr. 342.

bank, indeholdende de nærmere Vilkaar, under hvilke Banken kan erholde den i § 1 omhandlede Fritagelse for Forpligtelsen til at indløse Bankens Sedler med Guld og til at købe Guld.

I Overenskomsten maa Danmarks Nationalbank forpligte sig til, saa længe Banken ikke indløser sine Sedler med Guld, at handle i Overensstemmelse med den kongelige Bankkommissær med Hensyn til Bankens Handel med Valuta og de dermed i Forbindelse staaende Forhold.

Retningslinierne for den Valutapolitik, der skal føres i Lovens Gyldighedstid, fastsættes under det fornødne Hensyn til indre og ydre økonomiske Tilstande efter Forhandling mellem Danmarks Nationalbank og Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

§ **3**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til at træffe indførselsregulerende og forbrugsbegrænsende Foranstaltninger for at sikre Landets Betalingsevne overfor Udlandet og til Fremme af handelspolitiske Formaal, til Sikring og Udvidelse af Landets Udførsel, til Opfyldelse af indgaaede eller fremtidige overenskomstmæssige Forpligtelser overfor Udlandet og for at opretholde Landets Genudførsel og Transithandel samt for at opretholde og udvide Landets Produktion saavel for Udførsel som for Hjemmeforbruget gennem Tilførsel af nødvendige Raastoffer og Hjælpemidler, jfr. den som Bilag opførte Varefortegnelse. Ved Iværksættelsen af de paagældende Foranstaltninger vil Hensyn være at tage til Hindring af paaviselig Dumping og af urimelig Prisstigning.

Ændringer i den i Bilaget optrykte Varefortegnelse kan foretages af Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Det i § 7 omhandlede Valutaraad skal have Lejlighed til at udtale sig om de paagældende Ændringer, forinden endelig Beslutning om disses Foretagelse træffes.

Varefortegnelsen vil senest i Efteraaret 1938 efter Forhandling med Valutaraadet være at optage til Revision med Henblik paa Muligheden af yderligere Lempelser inden Udarbejdelsen af Planer til Indførselens Regulering i 1939.

§ 4. De Personer eller Firmaer, der i Henhold til derom af Valutacentralen tidligere eller ifølge nærværende Lov truffen Beslutning er anerkendt som Importører, har Adgang til at faa udstedt Indførselsbevillinger, forsaavidt de paagældende er berettigede til at udøve Importvirksomhed med Varer af den Art, til hvilke Bevilling søges. 22 Dec. Nr. 342.

Indførselsbevillinger udstedes under Hensyntagen til de enkelte Branchers særlige Forhold og til Importørernes hidtidige Indførsel under vedkommende Varegrupper og Underafdelinger af disse samt til den bedst mulige Dækning af de ikke direkte importberettigede Forbrugeres Behov. Det paahviler Valutacentralen at drage Omsorg for, at Bevillingstildelingen under Hensyntagen til de nævnte Forhold foregaar efter ensartede Retningslinier indenfor de enkelte Importørgrupper.

§ 5. Indførselsbevillinger har, medmindre Ministeren for Handel, Industri og Søfart paa Grund af Forholdene maatte træffe anden Bestemmelse, Gyldighed i 8 Maaneder fra det Tidspunkt, da de efter deres Paalydende kan benyttes som Grundlag for Indførsel af Varer.

§ 6. Til Behandling af Andragender om Tilladelse til at gennemføre private Vareudvekslinger nedsættes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart et Udvalg, bestaaende af 6 Medlemmer, udpeget af henholdsvis Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Industriraadet, Landbrugsraadet, Søfartsraadet og Arbejderbevægelsens Erhvervsraad. I Sager, der vedrører danske Fiskeriinteresser, tiltrædes Udvalget af en Repræsentant for Fiskeriet.

En Repræsentant for Valutacentralen deltager i Udvalgets Møder og fører Forsædet i disse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart fastsætter Udvalgets Forretningsorden.

Private Vareudvekslings-Forretninger kan med Hensyntagen til Lovens Formaal af Udvalget indstilles til Godkendelse paa Betingelse af, at Udvekslingen ikke sker i daarligere Forhold end 1/1, og at Udførselen eller Indførselen skønnes

22 Dec. Nr. 342.

at være i særlig Grad ønskelig og alene at kunne ske paa Grundlag af privat Vareudveksling.

Efter Tilendebringelsen af Behandlingen i Udvalget fremsender Valutacentralen, forsaavidt Forretningerne er anbefalet af Udvalget, de paagældende Sager til Afgørelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

§ 7. Planen for Indførselens Regulering udarbejdes halvaarsvis af Valutacentralen og forelægges efter at have været drøftet med Danmarks Nationalbank for Valutaraadet, der nedsættes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart i Samraad med Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri. Valutaraadet bestaar af 4 Repræsentanter for Landbrugsraadet, 2 for Industriraadet, 1 for Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, 3 for Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, 1 for Grosserer-Societetets Komité, 1 for Provinshandelskammeret, 1 for De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, 1 for De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, 1 for Andelsudvalget, 1 for Dansk Fiskeriforening i Forbindelse med Vestjydsk Fiskeriforening, 1 for Søfartsraadet, 1 for Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger, 1 for Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, 1 for Finansministeriet, 1 for Ministeriet for Landbrug og Fiskeri samt 1 for Udenrigsministeriet. Efter Samraad med Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri udnævner Ministeren for Handel, Industri og Søfart Raadets Formand og fastsætter dets Forretningsorden, ved hvilken Forskrifter bl. a. gives om Valg af et Forretningsudvalg.

Ved Udarbejdelsen af den i 1ste Stykke nævnte Plan bistaas Valutacentralen af Hovedorganisationerne for Landbrug, for Industri og Haandværk, for Handel, for Søfart, for Fiskeri og for Arbejderne ved en af hver af disse Organisationer udpeget Funktionær. Ministeren for Handel, Industri og Søfart er desuden berettiget til, hvis det skønnes ønskeligt, at anmode enkelte andre Organisationer om at udpege en Funktionær til at deltage i fornævnte Arbejde.

Det paa det tilvejebragte Grundlag udarbejdede Forslag

til Indførselens Regulering afgives efter Behandlingen i Valutaraadet til Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der efter Forhandling med Danmarks Nationalbank endeligt fastsætter Planen. 22 Dec. Nr. 342.

Forsaavidt væsentligere Ændringer i den godkendte Plan i en Periodes Løb findes paakrævede, gør Valutacentralen Indstilling herom til Valutaraadet, der videresender Indstillingen til Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

§ 8. Valutaraadet gør Indstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart om, hvilket samlet Importtal der for de enkelte Varegrupper kan stilles til Raadighed for nye Importører og til Forhøjelse af hidtidige Importtal, samt om Retningslinierne herfor.

§ 9. Administrationen af de i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Lovs § 3 besluttede Foranstaltninger varetages af Valutacentralen. Ministeren for Handel, Industri og Søfart træffer efter Samraad med Danmarks Nationalbank Bestemmelse om Valutacentralens Ledelse. Der gives de i § 7, 2det Stk., nævnte Erhvervsorganisationer Adgang til gennem en Funktionær at følge Administrationen. Fordelingen af Indførselsbevillinger til de enkelte Importører foregaar ved Valutacentralen, dog saaledes, at den for de Varers Vedkommende, hvor dette er praktisk muligt, foretages paa Grundlag af Forslag fra de paagældende Brancheforeninger. Valutaraadet gør Indstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart om, hvilke Brancheforeninger der skønnes at kunne udøve saadan Forslagsret.

Valutacentralen udarbejder Beretning til Ministeren for Handel, Industri og Søfart angaaende de paa Grundlag af de godkendte Forslag trufne Dispositioner, derunder ogsaa angaaende de Afvigelser fra de fastsatte almindelige Fordelingsplaner, som maatte vise sig paakrævede i den daglige Administration. Beretningen vil være at forelægge Valutaraadet.

For udfærdigede Indførselsbevillinger vil der til Dækning af de med Valutaordningen forbundne Administrationsudgifter af Ministeren for Handel, Industri og Søfart kunne

22 Dec. Nr. 342.

træffes Bestemmelse om Erlæggelse af et Statskassen tilfaldende Ekspeditionsgebyr paa 2,5 pro mille af Bevillingens paalydende Beløb, mindst 1 Kr. for hver enkelt Bevilling (Attest). De nærmere Forskrifter for Gebyrets Erlæggelse fastsættes af Ministeren.

§ **10**. Overdragelse, herunder Ombytning af Indførselsbevillinger (Attester), og Girering kan i det Omfang og paa de Vilkaar, der fastsættes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med Valutaraadet, finde Sted i Henhold til dertil i hvert enkelt Tilfælde given Tilladelse fra en af de i § 7 nævnte Hovedorganisationer eller de i § 9 nævnte Brancheforeninger. Overdragelse og Girering af Indførselsbevillinger (Attester) er i øvrigt forbudt. Om de givne Tilladelser paahviler det Organisationerne periodisk at afgive Indberetning til Valutacentralen. Til Dækning af Omkostningerne ved de paagældende Ekspeditioner kan Foreningerne opkræve et Gebyr i Henhold til derfor af Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med Valutaraadet godkendte Regler.

§ **11**. Det paahviler Valutacentralen saa vidt gørligt at paase, at de udfærdigede Bevillinger og de i Henhold hertil indførte Varer ikke benyttes paa en Maade, der utvivlsomt strider imod de Vilkaar, under hvilke Bevillingerne er givet.

Forsaavidt en Importør vægrer sig ved at meddele Valutacentralen de Oplysninger og Bevisligheder, som i givet Fald maatte findes fornødne, kan Valutacentralen træffe Bestemmelse om, at Udstedelse af Bevillinger til den paagældende udsættes, indtil de ham afkrævede Oplysninger og Bevisligheder er meddelt. Samtidig med, at saadan Bestemmelse træffes, forelægger Valutacentralen det i § 12 omhandlede Ankenævn vedkommende Sag, ledsaget af en nærmere Motivering for den trufne Afgørelse; Bestemmelsen bortfalder, medmindre den tiltrædes af Ankenævnet.

§ **12**. Besværinger over Valutacentralens Afgørelser indgives til Valutacentralen, men kan forlanges videresendt senest i Løbet af 8 Dage til et af Ministeren for Handel,

22 Dec. Nr. 342.

Industri og Søfart i dette Øjemed nedsat Nævn, bestaaende af en Formand samt af yderligere 4 Medlemmer, der vælges efter Indstilling fra Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, Industriraadet, Landbrugsraadet og Arbejderbevægelsens Erhvervsraad. De nærmere Regler for Nævnets Virksomhed fastsættes af Ministeren.

Nævnet har efter Forhandling med Ministeren for Handel, Industri og Søfart Adgang til at antage Medhjælp i det Omfang, det skønnes fornødent, samt til hos Valutacentralen at indhente de til foreliggende Klagers Bedømmelse nødvendige Oplysninger.

Efter at Valutacentralen har udtalt sig over vedkommende Klage, afgiver Nævnet Indstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart angaaende Klagens Afgørelse. Ministerens Afgørelse er endelig.

§ **13**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til efter Forhandling med Danmarks Nationalbank og efter Samraad med Finansministeren, Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri at give nærmere Forskrifter med Hensyn til Overførsel og Forsendelse til Udlandet af Tilgodehavender, Værdipapirer (herunder Kuponer), Veksler, Checks og Penge samt vedrørende alle Forhold overfor Tilgodehavender i fremmed Valuta eller i Udlandet og Indførsel fra Udlandet af Værdipapirer (herunder Kuponer).

Ligeledes kan Ministeren for Handel, Industri og Søfart give Forskrifter med Hensyn til Betalingers Overførsel ved Clearing og herunder bestemme, at Indbetalinger til Dækning af Betalingsforpligtelser i Overensstemmelse med herom af Ministeren nærmere givne Forskrifter skal ske til Fordel for vedkommende udenlandske Kreditor over Clearing ved Danmarks Nationalbank; i Forbindelse hermed kan det fastsættes, hvorvidt en saadan Indbetaling medfører Frigørelse for de nævnte Betalingsforpligtelser. Tilsvarende Bestemmelser kan Ministeren træffe, forsaavidt angaar Indbetalinger til Danmarks Nationalbank til Dækning af Betalingsforpligtelser i bestemte fremmede Lande, fra hvilke der ikke kan opnaas generel Hjemførsel af danske Tilgodehavender.

22 Dec. Nr. 342.

§ **14**. Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til at træffe de Foranstaltninger og til at udfærdige de nærmere Forskrifter, der er fornødne til Gennemførelse af denne Lov, derunder at paabyde Indsendelse af Oplysninger angaaende Bevægelse i den indenlandske Vareomsætning og i den industrielle Produktion saavel som angaaende Vare- og Valuta-Beholdninger (herunder fremmede Værdipapirer og Tilgodehavender af enhver Art m. v.).

Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan foreskrive saadanne Afvigelser fra Lovens almindelige Forskrifter, som særlige færøske og grønlandske Forhold maatte tilsige. Ministeren bemyndiges endvidere til efter Samraad med Statsministeren, Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri at fravige de i Loven indeholdte Bestemmelser, forsaavidt angaar Samhandel og Overførsel af Penge og Værdipapirer mellem Island og Danmark, jfr. herved den dansk-islandske Forbundslov af 30. November 1918.

De med Lovens Administration forbundne Udgifter bevilges paa Finansloven.

§ **15**. Erklæringer angaaende Forhold, der omfattes af denne Lov, kan kræves afgivet paa Tro og Love.

§ **16**. Overtrædelser af nærværende Lov eller de i Henhold til denne udfærdigede Forskrifter straffes med Bøde eller under særligt skærpende Omstændigheder med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder. Med samme Straf anses den, der ved Meddelelse af urigtige eller vildledende Oplysninger, der er af Betydning for Meddelelse af en Bevilling eller Tilladelse i Henhold til nærværende Lov eller de i Medfør af denne udfærdigede Forskrifter, eller ved Fortielse af saadanne Oplysninger opnaar eller søger at opnaa saadan Bevilling eller Tilladelse, saavel som den, der handler i Strid med de Vilkaar, under hvilke en saadan Bevilling eller Tilladelse er meddelt. Begaas de omhandlede Overtrædelser uagtsomt, er Straffen Bøde eller under særligt skærpende Omstændigheder Hæfte.

Bøderne tilfalder Statskassen. Tiltale finder Sted efter Anklagemyndighedens Bestemmelse. Strafansvar efter denne

Lov forældes efter de i Borgerlig Straffelov indeholdte Regler, dog at Forældelsesfristen, uanset Størrelsen af den forskyldte Straf, er 5 Aar. 22 Dec. Nr. 342.

Udbytte, der indvindes ved Handlinger, der er strafbare i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke, eller et Beløb, der skønnes at svare hertil, samt de Genstande, med Hensyn til hvilke den paagældende Forseelse er begaaet eller forsøgt, eller, hvis disse Genstande ikke længere er til Stede, disses Salgssum kan ved Dom inddrages i Statskassen. Den, der findes skyldig til Straf i Henhold til nærværende Lov, kan ved Dom frakendes Importret og Ret til at drive Næring for en bestemt Tid eller for bestandig.

De i 3die Stykke indeholdte Bestemmelser finder ligeledes Anvendelse, naar nogen i Medfør af Borgerlig Straffelov straffes for Afgivelse af urigtig Erklæring i Forhold, der omfattes af nærværende Lov.

§ **17**. Loven træder i Kraft straks og har Gyldighed indtil Udgangen af December 1939.

Lov-Tid. A. Nr. 40. 1653—58. Udg. 31. December.

Lov om Ændring i Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord uden for Konkurs m. m. 22 Dec. Nr. 349.

§ **1**. I Akkordlovens § 5, 3die Stk., næstsidste Linie, ændres »$^1/_{10}$« til: »$^1/_5$«.

§ **2**. Akkordlovens § 14, 1ste, 2det og 3die Stk., affattes saaledes:

»Gaar Akkordforslaget ud paa at tilbyde de simple personlige Fordringshavere 50 pCt. eller derover, eller gaar det ud paa Betalingsudsættelse, kræves til dets Vedtagelse, at mindst Halvdelen af de mødende stemmeberettigede Fordringshavere, repræsenterende mindst tre Femtedele af det samlede Beløb af de stemmeretgivende Fordringer, stemmer derfor.

Tilbyder Forslaget under 50 pCt., men dog mindst 25 pCt., kræves to Trediedele i begge Henseender.

Tilbyder Forslaget under 25 pCt., kræves fire Femtedele i begge Henseender.«

§ **3**. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Lov-Tid. A. Nr. 40. 1689. Udg. 31. December.

22 Dec. Nr. 374.

Lov om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk.

§ 1. [1]) Socialministeren bemyndiges til for Lovens Gyldighedsperiode af Statskassen at anvende 7 Mill. Kr. til Fordeling af Oksekød til trængende Personer.

[2]) Af det i Stk. 1 nævnte Beløb paa 7 Mill. Kr. fordeles 6 650 000 Kr. imellem Kommunerne, saaledes at hver Kommune erholder et forholdsmæssigt Beløb beregnet efter Størrelsen af Kommunernes samlede Udgifter i Regnskabsaaret 1. April 1936 til 31. Marts 1937 til Kommunehjælp, Fattighjælp, de i Forsorgslovens Kapitel XVI omhandlede Børnebidrag samt til Alders- og Invaliderenter, men saaledes, at ingen Kommune kan erholde et større Beløb refunderet end dens faktiske Udgift til den her omhandlede Fordeling.

[3]) Resten — 350 000 Kr. — af det i Stk. 1 nævnte Beløb stilles til Raadighed for Socialministeren til Fordeling blandt de Kommuner, for hvis Vedkommende Anvendelsen af den i Stk. 2 anførte Fordelingsregel ikke kan antages at medføre den tilsigtede Refusion.

[4]) Saafremt der af det i Stk. 1 omhandlede Beløb af 7 Mill. Kr. efter Fordelingen i Henhold til Stk. 2 og 3 endnu er et Beløb til Raadighed, fordeles dette Beløb imellem de Kommuner, der har foretaget Uddelingen af Oksekød i Henhold til nærværende Lov, i Forhold til den Del af Kommunernes Udgifter, der ikke maatte blive dækket i Henhold til Stk. 2 og 3, dog saaledes, at ingen Kommune kan erholde et større Beløb refunderet end dens faktiske Udgift til den omhandlede Køduddeling.

[5]) Forsaavidt Kommunens Udgifter ved Fordeling af Oksekød ikke dækkes gennem det refunderede Beløb, afholdes den resterende Del af vedkommende Kommunes Kasse.

[6]) Der maa kun udleveres Oksekød, der er godkendt af en Dyrlæge. Kommunerne kan selv afgøre, hvorvidt de vil opkøbe Kreaturer eller Oksekød og fordele dette, eller de vil overlade til de paagældende selv at købe den dem tildelte Ration Oksekød.

[7]) Det i Stk. 1 ommeldte Beløb af 7 Mill. Kr. udbetales med 875 000 Kr. for Regnskabsaaret 1937—38, med 3 500 000 Kr. for Regnskabsaaret 1938—39 og med 2 625 000 Kr. for Resten af Lovens Gyldighedsperiode. 22 Dec. Nr. 374.

§ **2**. [1]) Til Fordeling af Flæsk og Svinekød til trængende Personer bemyndiges Socialministeren til for Lovens Gyldighedsperiode af Statskassen at anvende 9 Mill. Kr.

[2]) Beløbet fordeles mellem Kommunerne i samme Forhold, i hvilket der er stillet Beløb til Raadighed for Kommunerne til Fordeling af Oksekød ved § 1, Stk. 2 og 3. Eventuelt uanvendte Beløb fordeles efter samme Regler som i § 1, Stk. 4.

[3]) I øvrigt finder de i § 1, Stk. 5 og 6, indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse med de fornødne Lempelser.

[4]) Det i Stk. 1 ommeldte Beløb af 9 Mill. Kr. udbetales med 1 125 000 Kr. for Regnskabsaaret 1937—38, med 4 500 000 Kr. for Regnskabsaaret 1938—39 og med 3 375 000 Kr. for Resten af Lovens Gyldighedsperiode.

§ **3**. [1]) Til Fremme af Hjemmeforbruget af Mælk bemyndiges Socialministeren til af Statskassen at anvende et Beløb af 9 Mill. Kr. til trængende Personers Indkøb af Sødmælk for Lovens Gyldighedsperiode.

[2]) Beløbet fordeles mellem Kommunerne i samme Forhold, i hvilket der er stillet Beløb til Raadighed for Kommunerne til Fordeling af Oksekød ved § 1, Stk. 2 og 3. Eventuelt uanvendte Beløb fordeles efter samme Regler som i § 1, Stk. 4.

[3]) Det paahviler Kommunen ved Fastsættelsen af Hjælpen til trængende Familieforsørgere at tage særligt Hensyn til, hvor mange Børn vedkommende forsørger i Hjemmet.

[4]) I øvrigt finder den i § 1, Stk. 5, indeholdte Bestemmelse tilsvarende Anvendelse.

[5]) Det i Stk. 1 ommeldte Beløb af 9 Mill. Kr. udbetales med 1 125 000 Kr. for Regnskabsaaret 1937—38, med 4 500 000 Kr. for Regnskabsaaret 1938—39 og med 3 375 000 Kr. for Resten af Lovens Gyldighedsperiode.

22 Dec. Nr. 374.

§ 4. [1]) Socialministeren fastsætter de fornødne Bestemmelser til Gennemførelse af de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger.

[2]) Udgifterne opføres som særskilte Poster paa Kommuneregnskabet; naar dette Regnskab paa sædvanlig Maade er blevet revideret og decideret, bliver en Afskrift af vedkommende Regnskabsposter at tilstille Amtet, der efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne indberetter til Socialministeriet, hvad der af hver enkelt Kommune i Lovens Gyldighedsperiode er anvendt til hver enkelt af de omhandlede Foranstaltninger. I København indsendes Regnskab og Indberetning af Magistraten til Socialministeriet.

[3]) Socialministeren er bemyndiget til at yde Kommunerne et Forskud paa den dem tilkommende Refusion. Socialministeren foranlediger, at de Kommunerne tilkommende Resttilskud anvises dem snarest muligt, efter at Indberetningerne er modtaget.

§ 5. [1]) De i denne Lov omhandlede Foranstaltninger medfører ikke Retsvirkninger for Modtageren.

[2]) En Kommunes Udgifter i Henhold til denne Lov er ikke Genstand for mellemkommunal Refusion eller Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond.

§ 6. En Kommunalbestyrelses Afgørelse af Spørgsmaalet, om og i bekræftende Fald i hvilket Omfang der skal ydes en Person Hjælp i Henhold til denne Lov, kan ikke indankes for højere Myndighed.

§ 7. [1]) Overtrædelse af de i Medfør af denne Lov fastsatte Bestemmelser straffes med Bøder ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne tilfalder Statskassen.

[2]) Bøderne kan paalægges af Socialministeren indenfor et Beløb af 2 000 Kr. Det staar den paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Socialministerens Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolenes Afgørelse, hvilket da foranlediges af Socialministeren. En ind-

ledet Sag bortfalder dog, naar Socialministeren tager sin Paastand om Bøde tilbage, eller naar den tiltalte, som har begæret Domstolenes Afgørelse, frafalder samme. En af Socialministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse. 22 Dec. Nr. 374.

§ 8. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. Januar 1938 og har Gyldighed indtil 31. December 1939.

Lov-Tid. A. Nr. 42. 1743—45. Udg. 21. Januar 1938.

Handelsmin. Bekendtgørelse angaaende Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler. 22 Dec. Nr. 344.

I Medfør af § 1 i Lov af 22. December 1937 om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta bestemmes herved følgende:

§ 1. Danmarks Nationalbank er indtil videre — bortset fra de Tilfælde, hvor der foreligger Paalæg fra Den kgl. Bankkommissærs Side — fritaget for Forpligtelsen til at indløse de af Banken udstedte Sedler med Guld og til at købe Guld.

§ 2. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 31. December 1937.

Nr. 344. Lov-Tid. A. 1682.

Socialmin. Cirk. til Københavns Magistrat m. fl. angaaende Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk. 23 Dec. Nr. 209.

Ved Lov af 22. December 1937 om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødmælk er der tilvejebragt Hjemmel for Kommunerne til i Tiden *indtil Udgangen af 1939* i et nærmere bestemt Omfang at fordele Oksekød og Flæsk og Svinekød til trængende Personer og at yde saadanne Hjælp til Indkøb af Sødmælk, uden at Hjælpen medfører Retsvirkninger for Modtageren, i det hele efter lignende Regler, som var gæl-

23 Dec. Nr. 209.

dende for Uddelingerne i Henhold til de tidligere tilsvarende Lovbestemmelser, senest Lov Nr. 268 af 22. December 1936, Lov Nr. 145 af 7. Maj 1937 § 2 og Lov Nr. 109 af 6. Maj 1937 § 3. Udgifterne til de omhandlede Foranstaltninger refunderes Kommunerne af Statskassen, dog saaledes at der for hver Kommune er fastsat bestemte Beløb som Maksimum for Refusionens Størrelse, jfr. nærmere nedenfor under IV.

Idet man henleder Opmærksomheden paa, at *Loven*, der findes aftrykt som Bilag 1 til nærværende Cirkulære, *træder i Kraft den 1. Januar 1938*, og idet man anmoder Kommunalbestyrelserne om *snarest at træffe de fornødne Foranstaltninger til Lovens Gennemførelse*, fastsætter Socialministeren herved i Henhold til Lovens § 4, Stk. 1, følgende Bestemmelser med Hensyn til Lovens Anvendelse:

I. Foranstaltningernes praktiske Gennemførelse.

A. Fordelingen af Oksekød og Svinekød (Flæsk).

Kommunalbestyrelserne har ved den praktiske Gennemførelse af de heromhandlede Fordelinger af Oksekød og Svinekød (Flæsk) ganske som ved de tidligere Uddelinger Valget mellem 2 forskellige Fremgangsmaader. Hvad enten den ene eller den anden Fremgangsmaade vælges, maa det nøje paases, at der *kun udleveres Oksekød og Svinekød (Flæsk), der er godkendt og stemplet af en Dyrlæge* i Overensstemmelse med de derom af Landbrugsministeriet fastsatte Regler. Opmærksomheden henledes paa, at Overtrædelse af Kontrolreglerne medfører Strafansvar, jfr. herom nedenfor under VI.

De 2 Fremgangsmaader ved Fordelingerne, som Kommunen har Valg imellem, er følgende:

1. Kommunen kan *selv opkøbe* Kreaturer eller Oksekød — Svin eller Kød af Svin (Flæsk) — og fordele dette mellem de paagældende Personer. Hvis Kommunen saaledes selv vil foretage Opkøbet og Fordelingen, er det overladt til Kom-

munalbestyrelsen selv at fastsætte alle de nærmere Regler for Opkøbet, Slagtningen, Udleveringen m. v. 23 Dec. Nr. 209.

2. Kommunen kan, hvis den af Hensyn til Fordelingsvanskelighederne maatte foretrække det, *overlade det til de paagældende selv at købe den dem tildelte Ration Oksekød og Svinekød (Flæsk)* hos Forhandlere af de paagældende Levnedsmidler. Ved denne Ordnings Gennemførelse bliver iøvrigt følgende Regler at iagttage:

Kødet maa kun udleveres til de paagældende, saafremt de afleverer dertil udstedte, ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning uddelte Kort, der kan affattes efter den som Bilag 2 optagne Formular.

Disse Kort skal lyde paa enten Oksekød eller Svinekød (Flæsk) og paa et bestemt Beløb i Penge, hvert Kort f. Eks. paa 25 Øre, 30 Øre, 40 Øre, 50 Øre eller 60 Øre (eventuelt flere Slags Kort med forskelligt Paalydende), saaledes at der mod Aflevering af Kortet udleveres Ihændehaveren det til Paalydendet svarende Kvantum af de paagældende Levnedsmidler efter den med Kommunalbestyrelsen aftalte Pris. Kortene trykkes i et passende Antal Eksemplarer og kan efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse fordeles ugevis eller for flere Uger ad Gangen.

I den hidtil gældende Lov af 22. December 1936 om Fordeling af Oksekød var det i § 1, Stk. 6, sidste Punktum, fastsat, at Oksekødet kun maatte købes i Slagterbutikker eller, hvor saadanne ikke fandtes, hos Forhandlere, der var godkendt af Kommunen, hvilken Regel ogsaa gjaldt med Hensyn til Fordelingen af Svinekød (Flæsk), jfr. § 2 i Lov af 7. Maj 1937, smh. m. § 1, Stk. 4, i Lov af 7. April 1936. Denne Bestemmelse er ikke gentaget i den nye Lov. *Fremtidig vil enhver Forhandler af Oksekød og Svinekød (Flæsk) uden særlig Godkendelse fra Kommunens Side være berettiget til at levere Oksekød og Svinekød (Flæsk) i Overensstemmelse med Lovens Regler herom.*

Paa dertil given Anledning skal Ministeriet angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt de af en Kommune udstedte Kort kan benyttes som Betaling for de i Slagter-, Høker-

23 Dec. Nr. 209.

og Viktualiebutikker, i Folkekøkkener, private Spisehuse eller lignende Institutioner forhandlede Retter (tilberedte Maaltider) udtale, at Ministeriet intet har at erindre imod, at kortene benyttes som Betaling for *Retter, der udelukkende eller dog hovedsagelig er tilberedt af Oksekød eller Svinekød,* dog saaledes, at de modtagne Kort derefter af vedkommende Forhandler eller Institution kun maa benyttes til Indkøb af de Levnedsmidler, hvorpaa Kortene lyder.

Kommunen fastsætter selv, hvor ofte — f. Eks. en Gang hver Uge, eventuelt en bestemt Dag i hver Uge — Slagterne (Forhandlerne) kan levere Kortene til Indløsning. Hver Gang Kortene leveres til Indløsning, skal der fra vedkommende Slagter (Forhandler) medfølge skriftlige Erklæringer paa Tro og Love og under Strafansvar, jfr. nedenfor under VI, om, at han har leveret det Kvantum Oksekød — Svinekød (Flæsk) —, der svarer til Kortenes Paalydende. *Erklæringerne affattes som paa Bilag 3 anført.*

Kommunen er ikke berettiget til at udbetale det til Kortenes samlede Paalydende svarende Beløb, forinden saadanne Erklæringer er afgivet, og det maa herved nøje paases, at det samlede Beløb, der nævnes i Erklæringerne, ganske svarer til Summen af de paa de samtidigt afleverede Kort angivne Beløb og til de Beløb, der herefter kommer til Udbetaling.

B. Hjælpen til Indkøb af Sødmælk.

Ved den praktiske Gennemførelse af Ydelsen af Hjælp til trængende Personers Indkøb af Sødmælk er der ikke Adgang for Kommunalbestyrelserne til selv at foretage Opkøbet af Mælken til Fordeling mellem de paagældende Personer. Der er kun Hjemmel for at yde disse Personer Hjælp til Indkøb af Sødmælk.

Kommunalbestyrelserne har herefter Valget mellem følgende to Fremgangsmaader:

1. For det første kan Hjælpen ydes ganske paa samme Maade som ovenfor under A. 2. med Hensyn til Fordelingen af Oksekød og Svinekød (Flæsk) beskrevet, det vil sige

saaledes, at der tildeles de paagældende Personer Kort *(»Mælkekort«)* lydende paa et bestemt Beløb i Penge, for hvilke der hos Mælkeforhandlere i Kommunen udleveres Ihændehaveren det til Paalydendet svarende Kvantum Sødmælk efter den med Kommunalbestyrelsen aftalte Pris. Efter de som Bilag 2 og 3 optagne Formularer affattes henholdsvis Kort og Erklæring fra vedkommende Forhandler. 23 Dec. Nr. 209.

2. Under Hensyn bl. a. til de Ulemper, der for de trængende kan være forbundet med en Ordning, hvorefter Betalingen erlægges med Kort i Stedet for med rede Penge, vil Hjælpen, *navnlig i mindre Kommuner*, ogsaa kunne ydes paa den Maade, at der gives de trængende Personer, der skønnes at burde komme i Betragtning ved Ydelsen af den heromhandlede Hjælp, Adgang til hos Forhandlerne i Kommunen i et vist Omfang at erholde udleveret Sødmælk enten uden Betaling eller til en af Kommunalbestyrelsen fastsat Pris, der ligger under den sædvanlige Dagspris. Der maa da forud for Hjælpens Ydelse afkræves de paagældende Oplysning om, hos hvilke Forhandlere de agter at gøre deres Indkøb af Sødmælk. Kommunalbestyrelsen tilstiller derefter hver af de paagældende Forhandlere en *Liste* over de Personer, til hvem vedkommende Forhandler indenfor en nærmere angiven Periode kan udlevere Sødmælk enten gratis eller til den af Kommunalbestyrelsen fastsatte Pris; Listen maa tillige indeholde Oplysning om, hvor megen Sødmælk der kan udleveres til hver enkelt af de paa Listen opførte i det angivne Tidsrum, mod efterfølgende Godtgørelse fra Kommunen af et forud aftalt Beløb for hver Liter eller Halvliter udleveret Sødmælk, svarende til Dagsprisen paa Sødmælk eller til Forskellen mellem denne og den af de paagældende Forbrugere i Overensstemmelse med Kommunens Fastsættelse betalte Pris.

Naar der derefter rettes Henvendelse til Kommunen om Godtgørelse i Overensstemmelse med det anførte, maa Forhandleren samtidig tilbagelevere den fornævnte Liste, hvorhos der maa medfølge en af Forhandleren paa Tro og Love og under Strafansvar afgiven skriftlig Erklæring om,

23 Dec. Nr. 209. at han til de paa Listen opførte Personer har udleveret det sammesteds angivne Kvantum Sødmælk, gratis eller til den aftalte Pris. *Erklæringen affattes som Bilag 4 anført.*

Kommunen er ikke berettiget til at yde Refusion, forinden en saadan Erklæring er afgivet, og Kommunerne maa, naar de vælger den heromhandlede Fremgangsmaade, stadig føre Kontrol med, at der ikke forefalder Misbrug af nogen Art.

Enhver Forhandler (Leverandør) af Sødmælk er berettiget til at levere Mælk i Overensstemmelse med Lovens Regler herom.

II. Kredsen af de Personer, til hvem de omhandlede Naturalier kan uddeles.

Hjælpens Størrelse.

Den Kreds af Personer, der kommer i Betragtning ved de omhandlede Foranstaltninger, er ved Lovens § 1, Stk. 1, § 2, Stk. 1, og § 3, Stk. 1, fastsat til saadanne Personer, der skønnes at være *trængende.* Loven opstiller ikke bestemte Trangsbetingelser, men det overlades til Kommunalbestyrelsen at afgøre, hvilke Krav den i saa Henseende vil stille, dog at det maa være Kommunalbestyrelsen tilladt at benytte det sociale Udvalg ved Administrationen. Vejledende maa det være, at Hensigten med de heromhandlede Foranstaltninger er at fritage de trængende for Byrderne ved den Forhøjelse af Priserne paa Oksekød, Svinekød (Flæsk) og Sødmælk, der maa antages at være en Følge af de til Støtte for Landbruget gennemførte Foranstaltninger, og særlig med Hensyn til Ydelsen af Hjælp til Indkøb af Sødmælk at fremme Hjemmeforbruget af Mælk, jfr. § 3, Stk. 1 i Beg. Ud fra denne Betragtning vil det ikke være rigtigt at begrænse Hjælpen alene til dem, hvis Trang skyldes Arbejdsløshed, eller alene at lægge Vægten paa, om de paagældende *iøvrigt* modtager eller er trængende til Hjælp efter Forsorgsloven. Der vil f. Eks. intet være til Hinder for at lade Hjælpen komme ogsaa Alders- og Invaliderentenydere til Gode.

Hjælpen maa imidlertid kun ydes til saadanne trængende

Personer, der gennem fast Ophold har varig Tilknytning til vedkommende Kommune. 23 Dec. Nr. 209.

De nærmere Regler om Fordelingsmaaden, om Hjælpens Størrelse m. v. overlades i det hele til den enkelte Kommunalbestyrelses egen Bestemmelse, i hvilken Henseende det bemærkes, at der ved Fastsættelsen af, hvor stor en Hjælp (f. Eks. hvor mange Kort) der skal ydes den enkelte trængende, bør tages Hensyn til, om paagældende er Familiefader eller ugift, hvor mange Børn han forsørger i Hjemmet o. s. v. Med Hensyn til Hjælpen til trængende *Familieforsørgeres* Indkøb af Sødmælk er det i Lovens § 3, Stk. 3, udtrykkelig foreskrevet, at det paahviler Kommunerne at tage særligt Hensyn til, *hvor mange Børn vedkommende forsørger i Hjemmet.* Der bør endvidere ved Ydelsen af Hjælpen til Indkøb af Sødmælk tages særligt Hensyn til *svangre Kvinder.*

En Kommunalbestyrelses Afgørelse af Spørgsmaalet, om og i bekræftende Fald i hvilket Omfang der skal ydes en Person Hjælp i Henhold til Loven, kan ifølge dennes § 6 ikke indankes for højere Myndighed.

III. Hjælpens Retsvirkninger.

Den Hjælp, der ydes ved de i Loven omhandlede Foranstaltninger, medfører ikke Retsvirkninger for Modtageren, jfr. § 5, Stk. 1.

IV. Refusionens Størrelse.

Som Bidrag til Kommunernes Udgifter til Fordeling af Oksekød er der stillet et Beløb af 7 Mill. Kr. til Raadighed af Statskassen, jfr. § 1, Stk. 1. Heraf bliver 6 650 000 Kr. at fordele mellem Kommunerne i Forhold til disses samlede Udgifter (det vil sige inklusive de Beløb, der er Genstand for Refusion fra Staten, Refusionsforbundet, den fælleskommunale Udligningsfond og Invalideforsikringsfonden) i Regnskabsaaret 1. April 1936 til 31. Marts 1937 til Kommunehjælp, Fattighjælp, de i Forsorgslovens Kapitel XVI omhandlede Børnebidrag samt til Alders- og Invaliderenter,

23 Dec. Nr. 209.

men dog saaledes, at ingen Kommune kan erholde et større Beløb refunderet end dens faktiske Udgifter til Uddeling af Oksekød, jfr. § 1, Stk. 2. Resten, 350 000 Kr., af det i § 1, Stk. 1, nævnte Beløb fordeles ifølge samme Paragrafs Stk. 3 af Socialministeren imellem de Kommuner, for hvis Vedkommende den i Stk. 2 anførte Fordelingsregel ikke kan antages at medføre den tilsigtede Refusion. Saafremt der efter denne Fordeling endnu er et Beløb til Raadighed, fordeles dette efter de i Stk. 4 nærmere angivne Regler.

Til Fordeling af Svinekød (Flæsk) stilles der af Statskassen et Beløb af 9 Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne, jfr. § 2, Stk. 1, og til Ydelse af Hjælp til Indkøb af Sødmælk ligeledes et Beløb af 9 Mill. Kr. Disse Beløb fordeles ifølge § 2, Stk. 2, og § 3, Stk. 2, mellem Kommunerne i samme Forhold, i hvilket der er stillet Beløb til Raadighed for Kommunerne til Fordeling af Oksekød ved § 1, Stk. 2 og 3, og eventuelt uanvendte Beløb fordeles efter samme Regler som i § 1, Stk. 4.

Der er fra Socialministeriet tilgaaet de enkelte Kommunalbestyrelser Meddelelse om, hvor store Beløb Kommunerne i Henhold til § 1, Stk. 2, og i Henhold til de dertil svarende Fordelinger efter § 2, Stk. 2, og § 3, Stk. 2, hver for sig kan disponere over til hver af de omhandlede Foranstaltninger.

Hver enkelt Kommunalbestyrelse bør fuldt ud anvende de Beløb, der saaledes er stillet til dens Raadighed af Statskassen, saaledes at den Hjælp, der ydes den enkelte Kommune, saavidt muligt fordeles ligeligt over hele Lovens Gyldighedsperiode, dog at der ikke vil være noget til Hinder for, at der anvendes et forholdsvis større Beløb i Vintermaanederne end i Sommermaanederne. Der er imidlertid Adgang for Kommunen til at anvende *mere* til disse Hjælpeforanstaltninger, men de overskydende Beløb, der ikke dækkes gennem Statsrefusion, eventuelt gennem en Andel i de i § 1, Stk. 3, § 2, Stk. 2, og § 3, Stk. 2, omhandlede Restbeløb, maa da afholdes af vedkommende Kommunes Kasse, jfr. § 1, Stk. 5, § 2, Stk. 3 og § 3, Stk. 4, og er ikke Genstand for mellemkom-

munal Refusion eller Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond, jfr. § 5, Stk. 2. 23 Dec. Nr. 209.

Saafremt der alligevel skulde være enkelte Kommuner, der ikke fuldtud anvender de Beløb, der er stillet til deres Raadighed af Statskassen til hver enkelt af de omhandlede Foranstaltninger, vil de Beløb, der herved bliver tilovers, i Henhold til § 1, Stk. 4, § 2, Stk. 2, 2det Punktum, og § 3, Stk. 2, 2det Punktum, senere blive fordelt mellem de Kommuner, der har ydet den omhandlede Hjælp i Forhold til den Del af deres Udgifter, der overstiger Statsrefusionen i Henhold til § 1, Stk. 2 og 3, § 2, Stk. 2, 1ste Punktum, og § 3, Stk. 2, 1ste Punktum, dog saaledes, at ingen Kommune kan erholde et større Beløb refunderet end dens faktiske Udgifter til hver enkelt af de omhandlede Foranstaltninger.

Opmærksomheden henledes paa, at de af Statskassen til Raadighed for Kommunerne til de enkelte Foranstaltninger stillede Beløb alene kan anvendes til det Formaal, de er stillet til Raadighed for. Overførelse, f. Eks. fra det Beløb, der er stillet til Raadighed for Hjælp til Indkøb af Sødmælk, til det Beløb, der kan anvendes til Fordeling af Oksekød, kan ikke finde Sted.

V. Refusionsordningen. Affattelse af Regnskaberne.

Senest *den 31. Januar 1938* skal Kommunalbestyrelserne paa hoslagte Blanketter til Amterne indsende Oplysning om, hvorvidt Kommunerne har vedtaget at benytte den ved Loven hjemlede Adgang til at yde Hjælp til trængende Personer i Kommunen mod Refusion fra Staten. I bekræftende Fald maa der tillige gives Oplysning om, hvorvidt Kommunen agter at anvende de af Staten til Raadighed for Kommunen til de enkelte Foranstaltninger stillede Beløb fuldtud. Forsaavidt Kommunen ønsker at komme i Betragtning ved Fordelingen af det i Lovens § 1, Stk. 3, omhandlede Beløb af 350 000 Kr. og de i § 2, Stk. 2, og § 3, Stk. 2, smh. med § 1,

23 Dec. Nr. 209.

Stk. 3, omhandlede, tilsvarende Beløb af 450 000 Kr., maa Kommunalbestyrelsen yderligere besvare de paa Blanketten under Nr. 4 og 5 stillede Spørgsmaal angaaende Antallet af Personer i Kommunen, der hidtil efter Lovens Ikrafttræden har faaet henholdsvis derudover skønnes at burde have tildelt *Oksekød* i Henhold til Loven.

Af Amterne vil der, efter at det modtagne Materiale om fornødent er berigtiget, dernæst *senest den 15. Februar 1938* hertil være at indsende en til Blanketterne svarende Fortegnelse bilagt med Kommunalbestyrelsernes Indberetninger, over de af hver Kommune, hvorfra Indberetning rettidigt er modtaget, trufne Beslutninger m. v. Til Brug ved Ministeriets Overvejelser angaaende Spørgsmaalet om Fordelingen af de fornævnte 350 000 Kr. — paa Grundlag af hvilken Fordelingen af Ekstratilskuddene paa 450 000 Kr. til Svinekød (Flæske) -uddelingen og til Indkøb af Sødmælk foretages — skal man dernæst anmode Amterne om hver for sit Vedkommende paa Grundlag af de modtagne Indberetninger samtidig at fremkomme med en Indstilling med Hensyn til hvilke Kommuner indenfor vedkommende Amtsraadskreds (herunder Købstæderne) der efter Amtets Skøn bør komme i Betragtning ved Fordelingen af de 350 000 Kr. i Henhold til § 1, Stk. 3, med Angivelse af, i hvilken Rækkefølge de paagældende Kommuner efter Amtets Formening kan komme i Betragtning. Efter de under tidligere tilsvarende Fordelinger indvundne Erfaringer maa Ministeriet mene, at det for at opnaa en vis Ensartethed Landet over vil være praktisk, at Amternes Indberetninger i Almindelighed omfatter ca. Halvdelen af de ansøgende Kommuner indenfor vedkommende Amtsraadskreds. Saafremt Kommunernes Indberetninger, herunder navnlig Besvarelsen under Pkt. 4, maatte give Amtet Anledning til Bemærkninger, bedes disse saavidt muligt anført paa Kommunens Indberetning.

Der vil derefter snarest muligt af Statskassen blive anvist Kommunerne som Forskud hele den dem i Henhold til § 1, Stk. 2, § 2, Stk. 2, og § 3, Stk. 2, for Januar Kvartal 1938 tilkommende Refusion, og lignende Refusionsbeløb

vil i Regnskabsaaret 1. April 1938—31. Marts 1939 blive anvist Kommunerne kvartalsvis i første Halvdel af hvert Kvartal. I Resten af Lovens Gyldighedsperiode, altsaa i Tiden 1. April 1939—31. December s. A., vil der ligeldes blive ydet Kommunerne kvartalsvise Forskud, men dog med noget mindre Beløb, saaledes at den endelige Regulering finder Sted, naar Berigtigelse af Kommunernes Regnskaber, jfr. nedenfor, har fundet Sted efter Lovens Udløb. Fordelingen af de fornævnte Restbeløb af 350 000 Kr., 450 000 Kr. og 450 000 Kr. vil finde Sted i Begyndelsen af Regnskabsaaret 1938—39, og paagældende Beløb vil blive anvist de Kommuner, der faar Andel i Resttilskuddene, med den ene Halvdel samtidig med den kvartalsvise Udbetaling for April Kvartal 1938 og med den anden Halvdel samtidig med den kvartalsvise Udbetaling for April Kvartal 1939. 23 Dec. Nr. 209.

Udgifterne efter Loven opføres som særskilte Poster paa Kommuneregnskabet. *Udgifterne ved de enkelte Foranstaltninger maa holdes nøje adskilt.* Naar det endelige Regnskab over disse Udgifter efter Lovens Udløb er afsluttet, revideres og decideres det særskilt i Overensstemmelse med de for Kommuneregnskabet gældende Regler. Derefter bliver en Afskrift af vedkommende Regnskabsposter, *omfattende Regnskabet for hele Lovens Gyldighedsperiode*, tilligemed Oplysning om Antallet af Personer, der har faaet Hjælp i Henhold til Loven, at tilstille Amtet *inden den 1. Februar 1940.* Amtet gennemgaar derpaa det saaledes modtagne Materiale, og berigtiger det i fornødent Omfang, hvorefter Amtet *inden 20. Februar 1940* indberetter til Socialministeriet, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt til hver enkelt af de i Loven omhandlede Foranstaltninger, og hvor stor en Statsrefusion der yderligere tilkommer Kommunen. De Kommunerne tilkommende Resttilskud vil derefter blive anvist snarest muligt.

Kommunernes Opmærksomhed henledes paa, at der ikke kan forventes Refusion for Udgifter, der ikke i Overensstemmelse med foranstaaende findes opført paa det særskilte Regnskab ved dettes Indsendelse til Amtet inden 1. Februar 1940.

23 Dec. Nr. 209. For Københavns Kommunes Vedkommende indsendes Regnskab og Indberetning af Magistraten til Socialministeriet.

VI. Straffebestemmelser.

Overtrædelse af de i nærværende Cirkulære fastsatte eller af de af Kommunalbestyrelserne til Ordningens Gennemførelse trufne Bestemmelser, herunder Misbrug af de i Medfør heraf udstedte Kort eller udfærdigede Erklæringer samt Afgivelse af urigtige Erklæringer, straffes i Henhold til Lovens § 7 med Bøder ikke under 20 Kr., i Gentagelsestilfælde ikke under 40 Kr. Bøderne kan paalægges af Socialministeren indenfor et Beløb af 2 000 Kr.

Nr. 209. Min.-Tid. A. 328—34.

27 Dec. Nr. 210. **Justitsmin. Cirk.** til Politidirektøren m. fl. angaaende Foretagelse af Blodtypebestemmelser til retslig Brug.

Med Hensyn til Foretagelse af Blodtypebestemmelser til retslig Brug paa Universitetets retsmedicinske Institut finder Justitsministeriet Anledning til at udtale følgende:

I *Straffesager* kan Blodtypebestemmelser anvendes til Oplysning om, hvorvidt *forefundet* Blod kan stamme fra et bestemt Individ eller ikke. Naar en saadan Undersøgelse ønskes, maa Blod tages fra vedkommende Personer eller Lig og indsendes sammen med det forefundne Blod.

I *Sager om Faderskab eller Bidragspligt til Børn* kan det i en Række Tilfælde ved Blodtypebestemmelse angives, at en bestemt Person ikke kan være Fader til Barnet, hvorimod det ikke kan siges, at en bestemt Person er Faderen, men kun, at han kan være det. Til Foretagelse af Blodtypebestemmelser paa dette Omraade kræves Blod fra Moderen, Barnet og de Mænd, om hvis Faderskab eller Bidragspligt der er Spørgsmaal. — Som Regel bør Blodtypebestemmelserne først finde Sted, naar Barnet er nogle Maaneder gammelt.

I *Straffesager* beror det paa Politimesterens Skøn, hvorvidt det efter Omstændighederne findes fornødent at søge fremskaffet Blodtypebestemmelser. Begæring herom ind-

sendes til Universitetets retsmedicinske Institut. Sagens Akter skal ikke indsendes, medmindre der af Instituttet fremsættes Begæring derom. 27 Dec. Nr. 210.

I Sager om Pligt til at yde Underholdsbidrag i Henhold til Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908, i *Faderskabssager* efter Retsplejelovens Kapitel 42 a og i de i Retsplejelovens § 456 q, 3die Stk., omhandlede Sager beror det paa Rettens Bestemmelse, om der skal fremskaffes Blodtypebestemmelser, jfr. Retsplejelovens §§ 456 l og 456 q, 3die Stk., sidste Punktum. Begæring herom fremsættes af vedkommende Dommer til Universitetets retsmedicinske Institut ved Udfyldning og Indsendelse af dertil indrettede Blanketter, der vil kunne rekvireres gennem Direktoratet for Fængselsvæsenet, Kontoret for Arbejdsdriften. Indsendelse af Sagens Akter til Instituttet skal ikke finde Sted. Politiet skal som hidtil være pligtigt efter Dommerens derom fremsatte Begæring at foranstalte Blodprøverne udtaget og indsendt til Instituttet. Saafremt Blodprøver skal udtages i flere Politikredse, bør Dommeren samtidig rette Henvendelse til samtlige Politimestre om Blodprøvernes Udtagelse.

Blodet tages af en stedlig Læge, eventuelt Embedslægen, i Straffesager i København af Universitetets retsmedicisnke Institut. Blodet tages bedst ved Aareladning fra en Armvene, hos smaa Børn bør det dog tages fra Hælen. Denne gøres hyperæmisk ved at dyppe Barnets Fod i varmt Vald eller ved energisk Gnidning. Naar Hælen føles godt varm, renses Huden, og der foretages et dybt Indstik (ikke Snit) med en steril spids Lancet.

Hos Lig tages Blodet (helst flydende) bedst fra de store Kar.

Fra fri Blødninger (Blodpøle og lign.) opsamles Blodet snarest i Glas, som omhyggeligt tillukkes og indsendes.

Der kræves til Undersøgelse mindst 2—3 cm^3 Blod fra hvert Individ.

Blodet fyldes i smaa sterile Reagensglas (f. Eks. af Type som de almindelige Wassermannglas med Træhylster) og

27 Dec. Nr. 210. indsendes omgaaende efter Opsamlingen som velindpakket Ekspresbrev til Instituttet, saaledes at Blodet er Instituttet i Hænde om Morgenen (ikke Søndag). Glassene maa være omhyggeligt mærkede, saaledes at Forveksling undgaas.

Blodpletter paa Tøj og lignende beskyttes snarest mod Lys- og Luftpaavirkning og indsendes.

Blodprøver til Brug under Sager om Faderskab eller Bidragspligt til Børn skal ledsages af en af Lægen udfyldt Blanket, der udleveres ham af Politiet. Blanketterne kan af Politiet rekvireres gennem Direktoratet for Fængselsvæsenet, Kontoret for Arbejdsdriften.

Udgifterne ved Blodprøvernes Udtagelse og ved Undersøgelsen, for hvilken Gebyret i Henhold til Undervisningsministeriets Bekendtgørelse Nr. 205 af 1. Juli 1930 udgør 25 Kr. pr. Sag, afholdes i Straffesager og i Sager om Bidragspligt i Henhold til Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 som Delinkventomkostninger, men saaledes at de, naar Dom er afsagt, søges inddrevet hos den Part, hvem Sagens Omkostninger er paalagt. I Faderskabssager efter Retsplejelovens Kapitel 42 a afholdes Udgifterne efter Reglerne i Retsplejelovens § 456 h. I andre Sager om Faderskab til Børn afholdes Udgifterne efter Retsplejelovens almindelige Regler, jfr. Retsplejelovens § 311.

Dette Cirkulære træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Justitsministeriets Cirkulære Nr. 180 af 20. Oktober 1934 ophæves.

Nr. 210. Min.-Tid. A. 337—38.

29 Dec. Nr. 350. **Handelsmin. Bekendtgørelse angaaende Ind- og Udførsel af Penge og Værdipapirer m. v.**

I Medfør af § 14 i Lov af 22. December 1937 om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta bestemmes herved følgende:

§ 1. Indførsel af Værdipapirer — herunder Kuponer — fra Udlandet kan kun ske til de Banker og Medlemmer af

Københavns Fondsbørs, der af Danmarks Nationalbank har erholdt Autorisation til Handel med fremmed Valuta, og kun, naar Attest foreligger fra Nationalbanken om, at der intet er til Hinder for Indførselen. 29 Dec. Nr. 350.

Saadan Attest vil være at forelægge Toldvæsenet ved Indklareringen.

§ 2. Danske Værdipapirer, der for udenlandsk Regning beror her i Landet, skal — forsaavidt dette ikke allerede er sket — omgaaende opgives til Danmarks Nationalbank med Angivelse af Værdipapirets (Udstederens) Navn, Paalydende, Litra og Nummer, terminsvis Rente (for Obligationers Vedkommende) samt Navn og Adresse paa Ejeren af den, hos hvem vedkommende Værdipapir beror, og hvor længe Depotet har beroet her. De paagældende Værdipapirer kan kun sælges under Iagttagelse af de i § 3 indeholdte Forskrifter, og Indberetning om Salget skal omgaaende ske til Danmarks Nationalbank.

Indberetning til Danmarks Nationalbank i Overensstemmelse med denne Paragrafs 1ste Stk. er ufornøden, forsaavidt angaar Værdipapirer, der beror i aabent Depot eller paa lignende Maade hos de til Handel med fremmed Valuta autoriserede Banker eller Medlemmer af Københavns Fondsbørs.

§ 3. Danske Værdipapirer, der indføres fra Udlandet eller beror her i Landet for udenlandsk Regning, maa alene sælges gennem Banker og Medlemmer af Københavns Fondsbørs, der af Danmarks Nationalbank har erholdt Autorisation til Handel med fremmed Valuta. Indberetning om Salget skal omgaaende ske til Danmarks Nationalbank fra vedkommende Bank eller Fondsbørsmedlem, og Salgssummen skal ved vedkommende Banks eller Fondsbørsmedlems Foranstaltning for den udenlandske Sælgers Regning indsættes til Forrentning paa en spærret Konto i Danmarks Nationalbank, saaledes at der ikke kan disponeres over eller lægges Beslag paa Beløbet uden Tilladelse fra Danmarks Nationalbank, og saaledes at det paa Kontoen indestaaende Beløb ikke maa danne Grundlag for nogen Art af Kreditydelse.

29 Dec. Nr. 350.

§ 4. Beløb, som danske Statsborgere samt Personer eller Firmaer, der hører hjemme eller driver Virksomhed her i Landet, maatte have til gode i Udlandet som Betaling for her fra Landet udførte Varer eller som Følge af eller som Led i anden Forretningsvirksomhed, skal uden unødigt Ophold hjemføres.

Hjemførselspligten med Hensyn til fremmed Valuta er først opfyldt, naar den fremmede Valuta (Mønt, Pengesedler, Veksler, Overførsler eller Checks) er solgt til eller indsat paa Konto hos Danmarks Nationalbank eller hos en Bank eller et Fondsbørsmedlem, der af Danmarks Nationalbank har erholdt Autorisation til Handel med fremmed Valuta, og Hjemførselspligten maa ikke udskydes eller gøres illusorisk ved Ydelse af Henstand, ved Aftaler om Betalingsvilkaar, der ikke er af sædvanlig forretningsmæssig Karakter, eller ved Benyttelse af udenlandske Tilgodehavender til Betalinger i Udlandet.

§ 5. Forsaavidt Personer eller Virksomheder, der har hjemført fremmed Valuta, jfr. § 4, eller i øvrigt er i Besiddelse af fremmed Valuta eller har Beløb til gode i Udlandet, maatte ønske at sælge denne Valuta, skal Salget ske til Danmarks Nationalbank eller de af Banken til Handel med fremmed Valuta autoriserede Banker eller Medlemmer af Københavns Fondsbørs.

§ 6. Naar Personer eller Firmaer som i § 4 nævnt overfor Danmarks Nationalbank godtgør at skulle benytte Valuta til Dækning af egne, i den nærmeste Tid forfaldende Forpligtelser i udenlandsk Valuta eller til Opretholdelse af deres Forretning, kan Nationalbanken give Tilladelse til, at den paabudte Hjemførsel af de paagældende Valutabeløb undlades.

§ 7. Køb af fremmed Valuta kan kun ske hos Danmarks Nationalbank eller de af denne til Handel med fremmed Valuta autoriserede Banker eller Fondsbørsmedlemmer.

§ 8. Forsendelse til Udlandet af danske Kroner i Kontanter, Checks eller Veksler kan ikke ske uden Tilladelse fra

Danmarks Nationalbank. Det samme gælder Overførsel til Udlandet af danske Kroner ved Indbetaling til dansk Bank eller Vekselerer eller andre herværende Firmaer eller Personer til Fordel for en udenlandsk Forbindelse eller paa anden lignende Maade, f. Eks. ved fra Udlandet at lade trække paa sig i danske Kroner. 29 Dec. Nr. 350.

§ **9**. Forsendelse til Udlandet af danske Værdipapirer, herunder Kuponer, kan ikke ske uden Tilladelse fra Danmarks Nationalbank, jfr. herved Lov Nr. 328 af 11. December 1934 om Forbud mod Udførsel af visse Værdipapirer.

§ **10**. Danske Værdipapirer, herunder Kuponer, der for udenlandsk Regning beror her i Landet, maa — uanset under hvilken Form de er deponeret her — ikke udleveres uden Tilladelse af Danmarks Nationalbank.

§ **11**. Saafremt der mellem Danmark og et fremmed Land maatte være sluttet Overenskomst om, at Betalinger mellem de to Lande skal overføres ved Clearing ved Danmarks Nationalbank, er denne bemyndiget til med vedkommende udenlandske Myndigheder at træffe de nærmere Aftaler om Gennemførelsen af Overenskomsten og til fra dansk Side at føre den fornødne Kontrol med Overenskomstens Overholdelse, herunder med, at der ikke over Clearingen afregnes andre Betalinger end bestemt eller forudsat ved Overenskomsten med vedkommende fremmede Land.

Til Opretholdelse af dansk Eksport til Lande, med hvilke der ikke er sluttet nogen Clearingoverenskomst, kan der med Tilslutning fra Danmarks Nationalbank og Valutacentralen oprettes private Clearinghuse eller træffes specielle Clearingarrangementer.

§ **12**. Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser straffes efter Reglerne i Lov af 22. December 1937 om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

§ **13**. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 31. December 1937.

30 Dec. Nr. 385. **Min. f. off. Arb.s Bekendtgørelse om midlertidig Fornyelse af den Frederiksberg Kommunalbestyrelse under 13. November 1897 meddelte Eneretsbevilling paa Driften af Frederiksberg og Falkoneralleens Sporvej m. v. med senere Tillæg.**

I Medfør af § 1 i Lov Nr. 96 af 10. April 1895 om Eneret til Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Veje har Ministeriet under Dags Dato for Tidsrummet fra den 1. Januar 1938 tildtil Udgangen af Juli Maaned s. A. fornyet den Frederiksberg Kommunalbestyrelse under 13. November 1897 meddelte Eneretsbevilling paa Driften af Frederiksberg og Falkoneralleens Sporvej m. v. med senere Tillæg.

Nr. 385. Lov-Tid. A. 1754.

30 Dec. Nr. 386. **Landbrugsmin. Bekendtgørelse om Afgift ved Slagtning af Kvæg.**

I Medfør af Bestemmelserne i Lov Nr. 336 af 22. December 1937 om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød samt Fremskaffelse af Midler til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m. fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ **1**. Kød af voksne Kreaturer og Kalve maa ikke forhandles, medmindre det er godkendt og stemplet af en Dyrlæge med et af de i § 40 i Instruks af 21. Juli 1932 for Udøvelse af Kødkontrol paabudte Mærker eller med det i § 2, Stk. 1, i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Mærke.

§ **2**. 1. I Kommuner, hvor der ikke er paabudt Kødkontrol, skal en af vedkommende Kommune antaget og af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri godkendt Dyrlæge kontrolere Kødet af de i § 1 angivne Dyr og, forsaavidt det kan godkendes til Menneskeføde, stemple det med et trekantet Mærke, hvori er anbragt et A saaledes som nedenfor angivet.

2. Dyrlægen skal ved sin Undersøgelse og Bedømmelse i øvrigt følge de i Instruks af 21. Juli 1932 for Udøvelse af Kødkontrol, Afsnit A—C, fastsatte Bestemmelser, dog med den Indskrænkning, at Slagtedyrene ikke skal undersøges før Slagtningen, og at der ved Mærkningen ikke skal skelnes mellem 1ste og 2den Klasse. 30 Dec. Nr. 386.

3. Mærket skal anbringes i violet Farve i det Antal og paa de Steder af Kødkroppen, der er angivet i § 40, a, Stk. 6, i fornævnte Instruks.

4. For Kontrollen skal vedkommende Slagter betale Dyrlægen i Overensstemmelse med de Takster, der for Tiden godkendes af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri som Betaling for kommunal Kødkontrol i Landkommuner, hvor der ikke er offentligt Slagtehus, dog at Betalingen for Okser fastsættes til 3 Kr. pr. Stk. for de første 3 i Stedet for de første 5 Okser.

5. Kød, der er stemplet med det i Stk. 1 omhandlede Mærke, maa, jfr. § 10, Stk. 4, i Lov Nr. 133 af 14. April 1932 om indenrigs Kødkontrol, ikke indføres og forhandles i Kommuner, hvor der er paabudt Kødkontrol i Henhold til nævnte Lov, til Lov Nr. 104 af 13. Maj 1911 eller paa Grundlag af Sundhedsvedtægtsbestemmelse alene.

§ **3**. 1. Ved al Slagtning til Forhandling af voksne Kreaturer og Kalve skal der, forsaavidt Kødet godkendes til Menneskeføde, betales en Afgift, der fastsættes til 18 Kr. pr. Stk. voksent Kreatur (Kreaturer med en slagtet Vægt af 115 kg og derover), 8 Kr. pr. Stk. Kalv med en slagtet Vægt af 90 kg og derover (indtil 115 kg) og 3 Kr. pr. Stk. Kalv med en slagtet Vægt af 65 kg og derover (indtil 90 kg). For Kalve med en slagtet Vægt af under 65 kg skal ikke betales Afgift.

2. Den kontrolerende Dyrlæge maa ikke stemple Kødet af Kalve, forinden Dyrets slagtede Vægt er konstateret. Vejningen skal kontroleres af Dyrlægen eller, forsaavidt angaar offentlige Slagtehuse, Kreatureksportslagterier og Eksportsvineslagterier, af Dyrlægen eller Opsynsmanden. Det paahviler vedkommende Slagter at sørge for Tilstedeværelsen

30 Dec. 1937. Nr. 386.

af passende Vejeredskaber. Ved slagtet Vægt forstaas Kødkroppens Vægt umiddelbart efter Slagtningen uden Hoved, Ben, Organer og Indvolde samt for Køers Vedkommende tillige uden Yver. Kasserede Dele maa ikke fjernes forinden Vejningen.

§ **4**. 1. Under Slagtning til Forhandling skal med de nedenfor i Stk. 2 nævnte Undtagelser henregnes enhver Slagtning af afgiftspligtige Dyr, herunder ogsaa Delingsslagtning, hvorved forstaas, at en Forening eller Kreds af Personer lader slagte afgiftspligtige Dyr til Deling af Kødet.

2. Undtagne er de nedenfor under a—d anførte Tilfælde.

a. Slagtning, som en Producent (heri ogsaa indbefattet Kostskoler, Pensionater, Alderdomshjem, Forsørgelsesanstalter, Straffeanstalter og lign., forsaavidt de er Producenter, derimod ikke Hoteller, Beværtninger, Slagtere, Fabrikanter af Kødvarer eller Forhandlere af Kød og Slagteaffald, Pølser og andre tilberedte Kødvarer) lader foretage paa Hjemstedet af Dyr, der siden Fødselen eller i mere end de tre sidste Maaneder har været paa den paagældende Producents Ejendom, saafremt Kødkroppen udelukkende anvendes i egen Husholdning paa Dyrets Hjemsted eller i anden Husholdning i samme Ejers Besiddelse, dog at det er tilladt at bortgive, men derimod ikke at sælge eller i øvrigt mod Vederlag at afhænde Kroppen eller Dele heraf.

Foruden paa Hjemstedet kan Slagtning af disse Dyr ogsaa foretages i et Slagtehus under Dyrlægekontrol, saafremt der til Dyrlægen afleveres en af vedkommende Producent underskreven Erklæring om, at det paagældende Slagtedyr opfylder de ovenfor nævnte for afgiftsfri Slagtning angivne Betingelser. Til Forebyggelse af, at Kødet forhandles, skal Dyrlægen indskrænke den paabudte Stempling til Anbringelse af eet Stempel paa venstre Forskank.

b. Nedslagning, foretaget af det offentlige for at bekæmpe eller forhindre Udbredelse af smitsom Sygdom.

c. Nødslagtning paa Grund af Ulykkestilfælde, der med- 30 Dec.
førerer saa alvorlige Beskadigelser, at Aflivning maa fore- Nr. 386.
tages snarest muligt, saaledes at Dyret dræbes paa Stedet og i dræbt Tilstand tilføres et offentligt eller privat Slagtehus. Undtagelsen omfatter ikke Dyr, der kommer til Skade under Transporten til et Slagtehus eller Slagteri eller efter at være ført til et saadant, og gælder derfor ikke ved Slagtning paa Eksportsvineslagterier eller Kreatureksportslagterier, idet disse ikke maa modtage andre nødslagtede Dyr end saadanne, som er nødslagtet paa Vej til Slagteriet.

d. Nødslagtning ved pludselig indtrædende Sygdom, dog kun, forsaavidt Kødkroppen ikke efter de gældende Regler for Udøvelse af Kødkontrol kan henføres til 1ste Klasse.

§ 5. 1. For afgiftspligtige voksne Kreaturer og Kalve, der slagtes i et offentligt Slagtehus, paahviler det vedkommende Slagter at betale til Kommunalbestyrelsen og denne at opkræve og paa Postkonto Nr. 1141, Veterinærdirektoratet, Slotsholmsgade 16, København K, at indbetale den i § 3, Stk. 1, omhandlede Afgift.

2. For afgiftspligtige voksne Kreaturer og Kalve, der slagtes paa Kreatureksportslagterier eller i Kommuner, hvor der ikke er offentligt Slagtehus, paahviler det vedkommende Slagter at indbetale fornævnte Afgift paa Postkonto Nr. 1141, Veterinærdirektoratet, Slotsholmsgade 16, København K, under Benyttelse af trykte Indbetalingskort, der udleveres af vedkommende kontrolerende Dyrlæge med Dyrlægens Navn stemplet paa Modtagerkuponens Bagside, og kun disse Kort maa benyttes. Dyrlægen maa ikke stemple Kødet, medmindre den paagældende Slagter til Dyrlægen har afleveret Postbevis for den nævnte Betaling, jfr. dog § 4, Stk. 2. Postbeviset skal tilbageleveres Slagteren, efter at Dyrlægen har annulleret det med sin Paaskrift. Slagteren skal opbevare Postbeviset i et Aar og paa Forlangende forevise det for vedkommende Veterinærmyndighed.

30 Dec. Nr. 386.

3. For afgiftspligtige voksne Kreaturer og Kalve, der slagtes paa Eksportsvineslagterier, paahviler det vedkommende Slagteri at indbetale fornævnte Afgift paa Postkonto Nr. 22356, Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg, Axelborg, København V.

§ 6. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1938, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets Bekendtgørelser af 30. November 1935 og 30. December 1936 om Afgift ved Slagtning af Kvæg.

Nr. 386. Lov-Tid. A. 1755—57.

30 Dec. Nr. 387.

Landbrugsmin. Bekendtgørelse om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer.

I Medfør af Bestemmelserne i Lov Nr. 336 af 22. December 1937 om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød samt om Fremskaffelse af Midler til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m. fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. Af det i § 2, Stk. 2, i ovennævnte Lov omhandlede Beløb af 4 Mill. Kr. aarlig i 1938 og 1939 til Nedslagtning af tuberkuløse Kreaturer fra Besætninger, hvis Ejere (Brugere) underkaster sig nærmere af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri (Landbrugsministeriet) fastsatte Forpligtelser, udredes i Overensstemmelse med de i denne Bekendtgørelse fastsatte Bestemmelser Betaling til vedkommende Kreaturholder ved Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer, saafremt disse har været i de paagældende Besætninger i mindst 6 Maaneder*), og Dyrene enten

a. har reageret for bovin Tuberkulose ved en Tuberkulinprøve**), og Kreaturholderen har forpligtet sig til inden

*) Fristen kommer ikke til Anvendelse i Tilfælde, hvor der overtages en Ejendom, paa hvilken der findes en tuberkuløs Besætning, og hvor Køberen straks agter at paabegynde Tuberkulosebekæmpelse.

**) Vedkommende Kredsdyrlæge kan dog, naar han skønner det af væsentlig Betydning for Tuberkulosebekæmpelsen, tillade, at ikke tuberkulinprøvede Dyr, der henstaar i en reagerende Afdeling, henføres under § 1, Punkt a.

14 Dage efter denne Prøve at bortfjerne alle angrebne Dyr fra Ejendommen eller at foretage og i et Tidsrum af mindst 2 Aar at opretholde en af den Dyrlæge, der har foretaget Prøven, godkendt Afsondring af de paa Ejendommen eventuelt tilbageværende ikke reagerende Dyr fra de reagerende og eventuelt ikke prøvede Dyr i nøje Overensstemmelse med de Fordringer, der stilles for at opnaa Statsunderstøttelse til Tuberkulinprøver, jfr. § 4 i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 28. Juli 1933 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg og Svin, og Kreaturholderen derhos har forpligtet sig til, hvad enten han bortfjerner eller afsondrer de reagerende Dyr, i et Tidsrum af 2 Aar kun at indsætte reaktionsfri Dyr i Besætningen, eller 30 Dec. Nr. 387.

b. udsættes af en stærkt tuberkuløs og smittefarlig Besætning, og Kreaturholderen efter Forhandling med vedkommende Kredsdyrlæge har forpligtet sig til inden 6 Uger at afhænde hele Kvægbesætningen til Nedslagning (herfra dog undtaget saadanne Kalve og Ungkreaturer, som ved en højst 2 Maaneder forud foretaget Tuberkulinprøve har vist sig ikke at reagere og siden har været holdt fuldstændig afsondret fra den øvrige Besætning) saavel som til, efter Desinfektion af Stalden i Henhold til Kredsdyrlægens Anvisning, i et Tidsrum af 2 Aar kun at indsætte reaktionsfri Dyr i Besætningen samt til at lade hele Kvægbesætningen tuberkulinprøve 3—6 Maaneder efter Udløbet af det ovenfor angivne Tidsrum af 6 Uger og straks give Kredsdyrlægen Underretning om Udfaldet af denne Prøve, eller

c. ifølge en Dyrlæges Undersøgelse er erklæret lidende af fremskreden *smittefarlig* Tuberkulose (undtagen Yver- og Børtuberkulose), eller

d. ifølge en Dyrlæges Undersøgelse og dertil sig sluttende Meddelelse fra Statens veterinære Serumlaboratorium er angrebet af smittefarlig Tuberkulose (undtagen Yver- og Børtuberkulose).

30 Dec. Nr. 387.

§ **2**. Det Antal Kreaturer, der leveres til Nedslagning i Henhold til § 1, Punkterne a og b, maa ikke, medmindre Veterinærdirektoratets Tilladelse dertil foreligger, overstige aarlig henholdsvis 10 og 20 Dyr pr. Besætning.

§ **3**. 1. Alle angrebne Dyr i en Besætning skal i det Omfang, hvori Kreaturholderen ønsker at afhænde dem i Henhold til denne Bekendtgørelse, og med den af Bestemmelserne i § 2 følgende Begrænsning, henholdsvis ved Afslutningen af Tuberkulinprøven, jfr. § 1, Punkt a, og efter Undersøgelsen af Dyrene, jfr. § 1, Punkterne b—d, forsynes med et nummereret Øremærke, der skal paasættes af den Dyrlæge, der har undersøgt Dyrene.

2. Forsaavidt en Kreaturholder maatte ønske at levere Dyr, der tidligere har reageret, og som hører til Besætninger, i hvilke betryggende Afsondring allerede er foretaget, skal disse Dyr samtidig med Anmeldelsen til Nedslagning, jfr. § 4, mærkes af en Dyrlæge paa samme Maade.

3. Dødssyge Dyr maa ikke anmeldes til Nedslagning.

§ **4**. 1. De Dyr, der ønskes nedslaaet, skal af Kreaturholderen omgaaende anmeldes til Nedslagning paa et af Landbrugsministeriet dertil antaget Slagteri (Slagtehus).

2. Anmeldelse skal ske paa særlig dertil bestemte Blanketter, der udleveres af de praktiserende Dyrlæger. Kreaturholderen skal ved sin Underskrift paa en saadan Blanket afgive de fornødne Oplysninger om de paagældende Dyr, jfr. § 1, Punkterne a—d, samt i de i § 1, Punkterne a og b, omhandlede Tilfælde forpligte sig til at iværksætte de der omhandlede Foranstaltninger. Paa Anmeldelsesblanketten skal desuden angives Nummeret paa de(t) paagældende Dyrs Øremærke.

3. Kreaturholderen skal indsende Anmeldelsesblanketten til vedkommende Kredsdyrlæge. I de i § 1, Punkterne a, c og d, omhandlede Tilfælde skal den paagældende Dyrlæge forinden ved sin Underskrift paa Blankettens attestere Rigtigheden af de af Kreaturholderen givne Oplysninger. I de i § 1, Punkt d, omhandlede Tilfælde skal den der om-

handlede Meddelelse fra Statens veterinære Serumlaboratorium vedlægges Anmeldelsen. 30 Dec. Nr. 387.

4. Kredsdyrlægen undersøger, om Betingelserne for Nedslagning er til Stede, jfr. § 1, Punkterne a—d. Saafremt dette er Tilfældet, skal han omgaaende tilbagesende Anmeldelsesblanketten til Kreaturholderen med Paategning om, hvorvidt Dyrene skal afregnes med henholdsvis højeste eller laveste Afregningspris, jfr. § 5, Stykkerne 1 og 2, eftersom Dyrene henhører under § 1, Punkterne a og b, eller under § 1, Punkterne c og d. Saafremt Kredsdyrlægen mener, at Betingelserne for Nedslagning ikke er til Stede, skal han, efter at have indhentet Veterinærdirektoratets Afgørelse, give Kreaturholderen Underretning om denne.

5. Anmeldelsesblanketten, forsynet med Kredsdyrlægens Paategning som i Stk. 4 angivet, skal Kreautrholderen omgaaende tilstille et af Landbrugsministeriet dertil antaget Slagteri (Slagtehus), hvor han ønsker Nedslagningen foretaget. Saafremt Slagteriet (Slagtehuset) ikke maatte være i Stand til straks at foretage Nedslagningen, skal det omgaaende tilbagesende Anmeldelsen til Kreaturholderen, der derefter omgaaende skal sende Anmeldelsen til et andet Slagteri (Slagtehus) og fortsætte hermed, indtil et Slagteri (Slagtehus) har nedslaaet Dyrene.

6. Det paahviler ethvert af Landbrugsministeriet dertil antaget Slagteri (Slagtehus) i det af Landbrugsministeriet tilladte Omfang straks at modtage de saaledes anmeldte Dyr til Nedslagning.

7. De paa Anmeldelsesblanketten anmeldte Dyr hørende til Punkterne a, c, og d i § 1 skal alle være nedslaaet senest 4 Uger efter Kredsdyrlægens Godkendelse af Anmeldelsen.

§ 5. 1. For de i § 1, Punkterne a og b, omhandlede Dyr betales indtil videre 90 Øre pr. kg slagtet Vægt, uanset om Kødet godkendes til Menneskeføde eller kasseres.

2. For de i § 1, Punkterne c og d, omhandlede Dyr betales indtil videre pr. kg slagtet Vægt 45 Øre, naar Kødet henføres til 1ste eller 2den Klasse og 35 Øre, naar Kødet kasseres.

30 Dec. Nr. 387.

3. For de i § 1, Punkterne a—d, omhandlede Dyr, der i Henhold til Anmeldelse fra Kreaturholderen nedslaas paa et Slagteri (Slagtehus), udredes Betalingen til de Paagældende forskudsvis af det Slagteri (Slagtehus), hvor Nedslagningen finder Sted, hvorefter Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg tilbagebetaler Slagteriet (Slagtehuset) det udlagte Beløb.

4. Ved slagtet Vægt forstaas Kødkroppens Vægt uden Hoved, Ben, Organer og Indvolde samt for Køers Vedkommende tillige uden Yver.

§ **6**. 1. Det er Kreaturholderen forbudt at sælge eller paa anden Maade overdrage de i § 4 omhandlede Dyr, ledsaget af den sammesteds omhandlede Anmeldelse til andre end de i § 4, Stk. 6, anførte Slagterier. Ved Overtrædelse heraf fortaber Kreaturholderen Retten til en højere Afregning end til den enhver Tid fastsatte Betaling for det til Nedslagning leverede Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug.

2. Den i § 1 omhandlede Betaling for tuberkuløse Kreaturer skal af Slagteriet (Slagtehuset) udredes til den Kreaturholder, der ved sin Underskrift paa Anmeldelsen har paataget sig de i samme Paragraf anførte Forpligtelser, og maa ikke udredes til andre Personer.

§ **7**. 1. Saafremt en Kreaturholder ikke overholder de i § 1, Punkterne a og b, omhandlede Forpligtelser, skal han omgaaende til Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg tilbagebetale Forskellen mellem den af ham opnaaede Betaling og den til enhver Tid fastsatte Betaling for det til Nedslagning leverede Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug.

2. En Kreaturholder, der efter Udløbet af den i § 1, Punkterne a og b, angivne Frist af 2 Aar, i hvilken kun reaktionsfri Dyr maa indsættes i Besætningen, indsætter reagerende eller ikke-tuberkulinprøvede Kreaturer i sin Besætning, kan ikke mere forvente Statsunderstøttelse eller -tilskud til Bekæmpelse af Tuberkulose i sin Besætning.

§ 8. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1938, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 15. Januar 1937 om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer med Tillæg af 13. November 1937. 30 Dec. Nr. 387.

Nr. 387. Lov-Tid. A. 1758—61.

Landbrugsmin. Bekendtgørelse om Nedslagning af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug. 30 Dec. Nr. 388.

I Medfør af Bestemmelserne i Lov Nr. 336 af 22. December 1937 om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød samt om Fremskaffelse af Midler til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m. fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. Af den i § 2, Stk. 2, i ovennævnte Lov omhandlede Fond udredes bl. a. Betaling ved Nedslagning paa de af Landbrugsministeriet dertil antagne Slagterier (Slagtehuse) af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug.

§ 2. 1. For de nedslagne Dyr betales indtil videre pr. kg slagtet Vægt 35 Øre, naar Kødet henføres til 1ste Klasse, 25 Øre, naar Kødet henføres til 2den Klasse, og 20 Øre, naar Kødet kasseres.

2. Det Slagteri (Slagtehus), hvor Nedslagningen finder Sted, betaler forskudsvis Leverandørerne de fulde Afregningsbeløb for de nedslagne Kreaturer uden Fradrag af nogen Art, hvorefter Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg tilbagebetaler Slagteriet (Slagtehuset) det udlagte Beløb.

3. Ved slagtet Vægt forstaas Kødkroppens Vægt uden Hoved, Ben, Organer og Indvolde samt for Køers Vedkommende tillige uden Yver.

§ 3. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Nr. 388. Lov-Tid. A. 1761.

30 Dec. Nr. 389. **Landbrugsmin. Bekendtgørelse om Afgift ved Slagtning af Svin.**

I Medfør af Bestemmelserne i Lov Nr. 339 af 22. December 1937 om Regulering af Svineproduktionen fastsættes herved nedenstaaende Bestemmelser.

§ 1. 1. Kød af Svin, herunder Søer og Orner, maa ikke forhandles, medmindre det er godkendt og stemplet af en Dyrlæge med et af de i § 40 i Instruks af 21. Juli 1932 for Udøvelse af Kødkontrol paabudte Mærker eller med det i § 2, Stk. 1, i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Mærke.

2. Det er forbudt at forhandle Kød af Svin, paa hvis Skinke, Midterstykke og Bov er stemplet: »Salg ulovlig«, og saadant Kød maa ikke forefindes i Kostskoler, Pensionater, Alderdomshjem, Forsørgelsesanstalter, Straffeanstalter og lign., medmindre disse er Svineproducenter, og maa overhovedet ikke forefindes paa Hoteller og Beværtninger eller hos Slagtere, Fabrikanter af Kødvarer eller Forhandlere af Kød og Slagteaffald, Pølser og andre tilberedte Kødvarer.

§ 2. 1. I Kommuner, hvor der ikke er paabudt Kødkontrol, skal en af vedkommende Kommune antaget og af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri godkendt Dyrlæge kontrolere Kødet af samtlige til Forhandling slagtede Svin og, forsaavidt det kan godkendes til Menneskeføde, stemple det med et trekantet Mærke, hvori er anbragt et A saaledes som nedenfor angivet.

2. Dyrlægen skal ved sin Undersøgelse og Bedømmelse i øvrigt følge de i Instruks af 21. Juli 1932 for Udøvelse af Kødkontrol, Afsnit A—C, fastsatte Bestemmelser, dog med den Indskrænkning, at Slagtedyrene ikke skal undersøges før Slagtningen, og at der ved Mærkningen ikke skal skelnes mellem 1ste og 2den Klasse.

3. Mærket skal anbringes i violet Farve i det Antal og paa de Steder af Kødkroppen, der er angivet i § 40, a, Stk. 6, i fornævnte Instruks. 30 Dec. Nr. 389.

4. For Kontrollen skal vedkommende Slagter betale Dyrlægen i Overensstemmelse med de Takster, der for Tiden godkendes af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri som Betaling for kommunal Kødkontrol i Landkommuner, hvor der ikke er offentligt Slagtehus.

5. Kød, der er stemplet med det i Stk. 1 omhandlede Mærke, maa, jfr. § 10, Stk. 4, i Lov Nr. 133 af 14. April 1932 om indenrigs Kødkontrol, ikke indføres og forhandles i Kommuner, hvor der er paabudt Kødkontrol i Henhold til nævnte Lov, til Lov Nr. 104 af 13. Maj 1911 eller paa Grundlag af Sundhedsvedtægtsbestemmelse alene.

§ **3**. 1. Ved al Slagtning til Forhandling af Svin (herunder Polte, Ungsvin og Smaagrise uanset disses Vægt, men Søer og Orner undtagne) skal der, forsaavidt Kødet godkendes til Menneskeføde, for hvert Svin betales en Slagteafgift af 4 Kr. Forsaavidt der ikke ved Slagtningen afleveres et Svinekort, skal der endvidere betales en Afgift pr. kg slagtet Vægt. For Svin med en slagtet Vægt af over 70 kg skal der dog under alle Omstændigheder betales Vægtafgift, og Svinekort maa derfor ikke modtages ved Slagtning af saadanne Svin. Landbrugsministeriets Baconudvalg fastsætter Størrelsen af Afgiften pr. kg slagtet Vægt ugentlig hver Fredag for den paafølgende Kalenderuge paa Grundlag af Forholdet mellem de sædvanlige Noteringer og den for Flæsk og Svin paa andre udenlandske Markeder end det engelske opnaaede Pris. Afgiftens Størrelse offentliggøres hver Lørdag Morgen i Dagbladene.

2. Kroppe af Svin, for hvilke der ikke afleveres Svinekort, skal vejes, forinden den kontrolerende Dyrlæge stempler Kødet. Vejningen skal i private Slagtehuse kontroleres af Dyrlægen og i offentlige Slagtehuse og Kreatureksportslagterier af Dyrlægen eller Opsynsmanden. Ved slagtet Vægt forstaas Kødkroppens Vægt umiddelbart efter Slagtningen

30 Dec. Nr. 389.

med Hoved, Tæer og Flommer, men uden Organer, og med Fradrag af 4 pCt. Kasserede Dele maa ikke fjernes forinden Vejningen.

3. Under Betegnelsen Søer maa den kontrolerende Dyrlæge udover utvivlsomme ældre, grove Søer kun henføre saadanne Søer, hvis Yver, undersøgt efter Slagtningen, gør det utvivlsomt, at Dyrene har været anvendt til Avl, og hvis Tandsæt ved Dyrlægens Undersøgelse viser, at 5te Kindtand (2den Molar) i Undermunden — Ulvetanden ikke medregnet — er helt frembrudt og traadt i Slid, samt naar det for Børens Vedkommende kan konstateres, at Arteriegrenene paa Børvæggen har antaget et tydeligt bugtet Forløb.

4. Under Betegnelsen Orner maa den kontrolerende Dyrlæge kun henføre Orner, hvis hele Præg i Forbindelse med Ornelugt, Grovhed og eventuel Skjolddannelse gør det utvivlsomt, at Dyrene har været anvendt til Avl, og hvis Tandsæt ved Dyrlægens Undersøgelse viser, at 5te Kindtand (2den Molar) i Undermunden — Ulvetanden ikke medregnet — er helt frembrudt og traadt i Slid. Halvorner og Ornegildinger maa ikke henføres under Betegnelsen Orner og er derfor afgiftspligtige.

§ **4**. 1. Under Slagtning til Forhandling skal med de nedenfor i Stk. 2 nævnte Undtagelser henregnes enhver Slagtning af afgiftspligtige Svin, herunder ogsaa Delingsslagtning, hvorved forstaas, at en Forening eller Kreds af Personer lader slagte afgiftspligtige Svin til Deling af Kødet.

2. Undtagne er de nedenfor under a—d anførte Tilfælde.

a. Slagtning, som en Producent (heri ogsaa indbefattet Kostskoler, Pensionater, Alderdomshjem, Forsørgelsesanstalter, Straffeanstalter og lign., forsaavidt de er Producenter, derimod ikke Hoteller, Beværtninger, Slagtere, Fabrikanter af Kødvarer eller Forhandlere af Kød og Slagteaffald, Pølser og andre tilberedte Kødvarer) lader foretage paa Hjemstedet af Svin, der siden Fødselen eller i mere end de tre sidste Maaneder har været paa den paagældende Producents Ejendom, saafremt Kødkroppen udelukkende anvendes i egen Husholdning paa

30 Dec. Nr. 389.

Dyrets Hjemsted eller i anden Husholdning i samme Ejers Besiddelse, dog at det er tilladt at bortgive, men derimod ikke at sælge eller i øvrigt mod Vederlag at afhænde Kroppen eller Dele heraf.

Foruden paa Hjemstedet kan Slagtning af disse Svin ogsaa foretages i et Slagtehus under Dyrlægekontrol, saafremt der til Dyrlægen afleveres en af vedkommende Producent underskrevet Erklæring om, at det paagældende Slagtedyr opfylder de ovenfor nævnte for afgiftsfri Slagtning angivne Betingelser. Til Forebyggelse af, at Kødet forhandles, skal Dyrlægen indskrænke den paabudte Stempling til Anbringelse af eet Stempel paa venstre Forskank.

b. Nedslagning, foretagen af det offentlige for at bekæmpe eller forhindre Udbredelse af smitsom Sygdom.

c. Nødslagtning paa Grund af Ulykkestilfælde, der medfører saa alvorlige Beskadigelser, at Aflivning maa foretages snarest muligt, saaledes at Dyret dræbes paa Stedet og i dræbt Tilstand tilføres et offentligt eller privat Slagtehus. Undtagelsen omfatter ikke Svin, der kommer til Skade under Transporten til et Slagtehus eller Slagteri eller efter at være ført til et saadant, og gælder derfor ikke ved Slagtning paa Eksportsvineslagterier eller Kreatureksportslagterier, idet disse ikke maa modtage andre nødslagtede Dyr end saadanne, som er nødslagtet paa Vej til Slagteriet.

d. Nødslagtning ved pludselig indtrædende Sygdom, dog kun, forsaavidt Kødkroppen ikke efter de gældende Regler for Udøvelse af Kødkontrol kan henføres til 1ste Klasse.

§ 5. 1. For afgiftspligtige Svin, der slagtes i et offentligt Slagtehus, paahviler det vedkommende Slagter at betale Slagteafgift af 4 Kr. pr. Stk. Svin og tillige enten at aflevere Svinekort eller at betale Vægtafgift, jfr. § 3, Stk. 1, til Kommunalbestyrelsen. Det paahviler denne at afkræve den paagældende Slagter de nævnte Afgifter og Kort samt ind-

30 Dec. Nr. 389.

betale Afgifterne paa Postkonto Nr. 2007, Veterinærdirektoratet, Slotsholmsgade 16, København K.

2. For afgiftspligtige Svin, der slagtes paa Kreatureksportslagterier eller i Kommuner, hvor der ikke er offentligt Slagtehus, paahviler det vedkommende Slagter at indbetale Slagteafgift af 4 Kr. pr. Stk. Svin paa Postkonto Nr. 2007, Veterinærdirektoratet, Slotsholmsgade 16, København K., samt tillige enten at aflevere Svinekort til vedkommende kontrolerende Dyrlæge eller at indbetale Vægtafgift paa fornævnte Postkonto. Ved Afgiftsbetalingen maa kun benyttes de af Dyrlægen udleverede trykte Indbetalingskort med Dyrlægens Navn stemplet paa Modtagerkuponens Bagside. Dyrlægen maa ikke stemple Kødet, medmindre den paagældende Slagter til Dyrlægen har afleveret Postbevis for behørig Afgiftsbetaling og eventuelt afleveret Svinekort, jfr. dog § 4, Stk. 2. Postbeviset skal tilbageleveres Slagteren, efter at Dyrlægen har annulleret det med sin Paaskrift.

3. For afgiftspligtige Svin, der slagtes paa Eksportsvineslagterier, paahviler det vedkommende Slagteri efter nærmere Ordre fra Landbrugsministeriets Baconudvalg at indsende de modtagne Svinekort samt at indbetale de paabudte Afgifter.

§ **6**. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1938, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 10. November 1934 med Tillæg om Afgift ved Slagtning af Svin.

Nr. 389. Lov-Tid. A. 1762—65.

30 Dec. Nr. 226.

Landbrugsmin. Cirk. til samtlige Dyrlæger om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer.

1. Ved hoslagt at fremsende Eksemplarer af Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer og af Cirkulære af Dags Dato til samtlige af Landbrugsministeriet til Nedslagning af Kvæg antagne Slagterier (Slagtehuse), skal man anmode D'Hrr. Dyrlæger om at forholde Dem som nedenfor angivet.

30 Dec. Nr. 226.

2. Forinden De foretager Tuberkulinprøve i en Besætning, hvis Ejer (Bruger) ønsker sine tuberkuløse Dyr henført under den i Bekendtgørelsen fastsatte Ordning, skal De gøre Kreaturholderen opmærksom paa, at han, medmindre han forpligter sig til at indrette betryggende Afsondring mellem de reagerende og de ikke reagerende Dyr, maa sikre sig, at han kan faa eventuelle reagerende Dyr nedslaaet paa et Slagteri (Slagtehus) inden 14 Dage efter Prøven.

3. Umiddelbart efter Prøvens Afslutning skal De personlig forsyne de Dyr, der ønskes henført under den i Bekendtgørelsen fastsatte Ordning, med et nummereret Øremærke som nærmere angivet i § 3 i Bekendtgørelsen. Forsaavidt en Kreaturholder maatte ønske at levere Dyr, der tidligere har reageret, og som hører til Besætninger, i hvilke betryggende Afsondring allerede er foretaget, skal De mærke disse Dyr paa samme Maade samtidig med Anmeldelsen til Nedslagning. Øremærkerne skal De skriftlig med mindst 4 Dages Varsel rekvirere hos vedkommende Kredsdyrlæge. Øremærkerne udleveres uden Vederlag.

4. Umiddelbart efter Prøvens Afslutning skal De underrette Kreaturholderen om, at han *omgaaende* paa en af Dem udleveret Blanket som vedlagte skal anmelde Dyrene til Nedslagning paa et af Landbrugsministeriet dertil antaget Slagteri (Slagtehus), som han maatte ønske at benytte. Yderligere Eksemplarer af disse Blanketter skal De rekvirere hos vedkommende Kredsdyrlæge og paa Forlangende udlevere til Kreaturholderne.

5. Forsaavidt angaar de under Bekendtgørelsens § 1, Punkt b, henhørende Dyr, skal Kredsdyrlægen foretage den paabudte Mærkning, jfr. Bekendtgørelsens § 3.

6. De skal paase, at Anmeldelser i Henhold til Bekendtgørelsens § 1, Punkterne a, c og d, indeholder Angivelser af Amt, Mejeri og Leverandørnummer samt Dyrenes Mærkning, og at de iøvrigt er nøjagtigt udfyldt. Der maa ikke være foretaget Overstregninger eller Ændringer i Teksten i det af Punkterne a—d, der benyttes. I de i Bekendtgørelsens § 1, Punkt d, omhandlede Tilfælde skal den der omhandlede Med-

30 Dec. Nr. 226.

delelse fra Statens veterinære Serumlaboratorium vedlægges Anmeldelsen. De skal endvidere paalægge Kreaturholderen omgaaende at indsende Anmeldelsesblanketten til Kredsdyrlægen, hvis Navn og Adresse De skal angive.

7. Anmeldelser i Henhold til Bekendtgørelsens § 1, Punkt a, maa De kun attestere, saafremt enten alle angrebne Dyr fjernes paa en Gang, eller Afsondring foretages i Overensstemmelse med de i nævnte Punkt stillede Fordringer. Forinden Attestationen skal De gøre Kreaturholderen bekendt med Bestemmelserne i § 4 i Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 28. Juli 1933 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg og Svin. De skal i gørligt Omfang paase, at Kreaturholderen overholder sine Forpligtelser, og saafremt dette ikke maatte være Tilfældet, skal De straks underrette Kredsdyrlægen derom.

8. Anmeldelser i Henhold til Bekendtgørelsens § 1, Punkterne c og d, maa De kun attestere, saafremt De ved en af Dem foretagen Undersøgelse har konstateret smittefarlig Tuberkulose. For de i Punkt d omhandlede Dyr skal der efter Indsendelse af Materiale til Undersøgelse foreligge skriftlig Meddelelse fra Statens veterinære Serumlaboratorium, hvoraf fremgaar, at der er paavist Tuberkelbaciller.

9. Anmeldelser i Henhold til Bekendtgørelsens § 1, Punkt b, skal alene attesteres af Kredsdyrlægen.

10. For de i Bekendtgørelsen omhandlede Undersøgelser og Attestationer ydes ikke Betaling af det offentlige.

11. Kvæg, der er lidende af fremskreden smittefarlig Tuberkulose (undtagen Yver- og Børtuberkulose), maa indtil videre kun efter dertil fra Veterinærdirektoratet indhentet Tilladelse indstilles til Nedslagning ved offentlig Foranstaltning i Henhold til Lov Nr. 96 af 31. Marts 1928 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg.

12. Dette Cirkulære træder i Kraft den 1. Januar 1938, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets Cirkulære af 15. Januar 1937 til samtlige Dyrlæger om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer.

Nr. 226. Min.-Tid. A. 348—49.

Landbrugsmin. Cirk. til samtlige af Landbrugsmin. 30 Dec.
til Nedslagning af Kvæg antagne Slagterier (Slagtehuse) Nr. 227.
vedrørende Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer.

1. Ved hoslagt at fremsende Eksemplar af Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato om Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer skal man meddele, at de i Bekendtgørelsen omhandlede tuberkuløse Kreaturer maa modtages til Nedslagning i det af Landbrugsministeriet for hvert enkelt Slagteri tilladte Omfang, saafremt de er forsynet med det i Bekendtgørelsens § 3 foreskrevne nummererede Øremærke og er ledsaget af den i Bekendtgørelsens § 4 omhandlede Anmeldelse, der skal være paategnet af vedkommende Kredsdyrlæge.

2. Efter Slagtningen af de til Slagteriet (Slagtehuset) anmeldte Dyr skal Slagteriets (Slagtehusets) Leder i Forening med den kontrollerende Dyrlæge blandt de i Bekendtgørelsens § 1, Punkterne a og b, omhandlede Dyr, der efter Dyrlægens Undersøgelse kan henføres til 1ste Klasse, udtage til Forbrug til Menneskeføde de Kroppe, der findes velegnede hertil. Magre Kroppe og Kroppe, hvis Kød af en eller anden Grund maa anses for at være af mindre god Kvalitet, maa ikke udtages til Forbrug. For de til Forbrug udtagne Kroppe skal Slagteriet (Slagtehuset) indbetale Slagteafgift, og Kroppene skal stemples.

3. Forsaavidt de i Stk. 2 omhandlede Kroppe kan sælges til Pladsforbrug, skal Slagteriet (Slagtehuset) selv sælge Kødet til Dagens Markedspris for Kød af den paagældende Kvalitet, og det paahviler i saa Tilfælde Slagteriet (Slagtehuset) at føre nøjagtigt Regnskab med fuldstændig Dokumentation i Bilag (Kvitteringer m. m.) for samtlige Salget vedrørende Ind- og Udbetalinger. Som Vederlag herfor ydes der Slagteriet (Slagtehuset) 3 pCt. af Salgssummen. Saafremt det maatte vise sig, at et Slagteri (Slagtehus) afregner det heromhandlede Kød til Priser under fornævnte Markedspris, vil Retten til at modtage Kreaturer til Nedslagning blive frataget det paagældende Slagteri (Slagtehus).

30 Dec. Nr. 227.

4. Afregning for de til Pladsforbrug solgte Kroppe skal ske ugentlig ved Udfyldning af en Blanket til Specifikation som vedlagte, paa hvilken Slagteriet (Slagtehuset) skal angive Dyrenes Øremærke, Slagtevægt i kg, Pris pr. kg, det samlede Beløb, hvortil Kroppene er solgt, de nedslagne Kreaturers Art og Kvalitet, Køberens Navn og Adresse samt Slagteriets (Slagtehusets) Udlæg, herunder den indbetalte Slagteafgift. Specifikationen skal vedlægges som Bilag til den i Stk. 8 omhandlede ugentlige Afregningsblanket.

5. Samtlige i Henhold til Stk. 2 til Forbrug udtagne Kroppe, der ikke sælges til Pladsforbrug, skal Slagteriet (Slagtehuset) levere til Kommissionærer til Salg paa Hjemmemarkedet. Indberetning om de saaledes leverede Kroppe skal ske ugentlig ved Udfyldning af en Blanket til Specifikation som vedlagte, paa hvilken Slagteriet (Slagtehuset) skal angive Dyrenes Øremærke, Slagtevægt i kg, Kommissionærens Navn og Bopæl samt Slagteriets (Slagtehusets) Udlæg, herunder den indbetalte Slagteafgift. Specifikationen skal vedlægges som Bilag til den i Stk. 8 omhandlede ugentlige Afregningsblanket.

6. For Medvirken ved den her omhandlede Ordning vedrørende de til Forbrug udtagne Kroppe tillægges der den kontrollerende Dyrlæge 50 Øre pr. Stk. af saadanne Kreaturer udover det Dyrlægen tillagte Vederlag for Kontrollen, 50 Øre pr. Dyr.

7. De Kroppe, der ikke i Henhold til Stk. 2 er udtaget til Forbrug, skal udnyttes industrielt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Stykkerne 5—7 i Cirkulære herfra af Dags Dato vedrørende Nedslagning af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug.

8. De af Slagteriet (Slagtehuset) udlagte Beløb vil blive Slagteriet (Slagtehuset) tilbagebetalt af Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg, Axelborg, København V, umiddelbart efter Udgangen af hver Uge, saafremt Slagteriet (Slagtehuset) *hver Lørdag* til Udvalget fremsætter Anmodning herom ved behørig Udfyldning og Indsendelse af Afregningsblanketter som vedlagte, forsynet med Attestation af den

kontrollerende Dyrlæge, idet hver af de i Bekendtgørelsens § 5, Stykkerne 1 og 2, omhandlede Kategorier af tuberkuløse Kreaturer skal opføres paa særskilte Blanketter. Som Bilag skal medfølge en Vægtspecifikation over de enkelte Kreaturer som vedlagte Blanket samt den afleverede Anmeldelsesblanket. 30 Dec. Nr. 227.

9. De i Stykkerne 9—11 i Cirkulære herfra af Dags Dato vedrørende Nedslagning af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug, fastsatte Bestemmelser om Salg af Huder samt de i Stykkerne 13—15 i nævnte Cirkulære fastsatte Afregningsbestemmelser gælder ogsaa ved Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer.

10. Yderligere Eksemplarer af de i Stykkerne 4, 5 og 8 omhandlede Blanketter skal Slagteriet (Slagtehuset) rekvirere hos Udvalget.

11. Dette Cirkulære træder i Kraft den 1. Januar 1938, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets tilsvarende Cirkulære af 15. Januar 1937.

Nr. 227. Min.-Tid. A. 350—51.

Landbrugsmin. Cirk. til samtlige af Landbrugsmin. til Nedslagning af Kvæg antagne Slagterier (Slagtehuse) vedrørende Nedslagning af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug. 30 Dec. Nr. 228.

1. Ved hoslagt at fremsende Eksemplar af Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af Dags Dato om Nedslagning af Udsætterkvæg, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug, skal man meddele, at det i Bekendtgørelsen omhandlede Udsætterkvæg maa modtages til Nedslagning i det af Landbrugsministeriet for hvert enkelt Slagteri tilladte Omfang og paa de i Bekendtgørelsen og i nærværende Cirkulære fastsatte Betingelser.

2. De til Nedslagning indleverede Dyr skal undersøges af den kontrolerende Dyrlæge efter de sædvanlige Regler for Udøvelse af Kødkontrol og henføres til henholdsvis 1ste og 2den Klasse eller kasseres. Stempling maa dog ikke foretages.

30 Dec. Nr. 228.

3. Slagteriet skal udbetale Leverandørerne de fulde Afregningsbeløb for de nedslagne Kreaturer uden Fradrag af nogen Art, og det er saaledes ikke tilladt ved Afregningen til Leverandørerne at tilbageholde en Afgift for modtagen Kreaturer til Dækning af Slagtnings- eller andre Udgifter eller at afkøbe Leverandørerne Dyrene til en lavere Pris end den til enhver Tid fastsatte. Retten til at modtage Kreaturer til Nedslagning vil blive frataget det Slagteri, der maatte handle i Modstrid hermed.

4. Foruden de til Nedslagning indleverede Dyr kan Kroppe af Dyr, der paa Slagteriet eller paa et andet Slagtested er slagtet til Konsum, og som af den kontrollerende Dyrlæge er henført til og mærket med 2den Klasse, modtages, saafremt Ejeren overfor Slagteriet fremsætter Begæring herom. Kroppe af saadanne Dyr skal i saa Tilfælde afregnes med den ovenfor fastsatte Afregningspris for de til Nedslagning indleverede Dyr, hvis Kød er henført til 2den Klasse. Ved Indlevering af saadanne Kroppe skal den erlagte Slagteafgift ikke tilbagebetales, idet Ejeren som Vederlag herfor skal have Huden overgivet til fri Raadighed. Iøvrigt indgaar saadanne Kroppe under de almindelige for Ordningen gældende Bestemmelser. Kroppe af Dyr, der ved Slagtning til Konsum bliver kasseret, samt Forfjerdinger maa ikke modtages.

5. Indberetning om de til Konsum slagtede Kreaturer, der efter Slagtningen er henført til og mærket med 2den Klasse og derefter tilføres Ordningen, afgives paa særskilte Blanketter som vedlagte og maa ikke medtages paa de ugentlige Indberetninger over Udsætterkvæg som indbefattet i Antallet af de til Nedslagning indleverede Dyr, hvis Kød er henført til 2den Klasse. Denne Bestemmelse gælder saavel for de Kreaturer, der slagtes paa eget Slagteri, som for Kroppe, der tilføres fra andet Slagtested. Yderligere Antal Blanketter kan rekvireres hos Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg, Axelborg, København V.

6. Slagterier, der ikke selv er i Stand til at oparbejde Kød og Slagteaffald paa anden Maade end til teknisk Brug, skal mod en Betaling af 13 Øre pr. kg sende samtlige til 1ste

eller 2den Klasse henførte Kroppe til det af nedennævnte 30 Dec.
Slagterier, som Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg Nr. 228.
maatte fastsætte.

Andels-Svineslagteriet i Masnedsund,
Lolland-Falsters Andels-Svineslagteri i Nykøbing F.,
Haslev Andels-Svineslagteri,
Skelskør og Omegns Andels-Svineslagteri,
Landmændenes Andels-Eksportslagteri i Nakskov,
Andels-Svineslagteriet i Kolding og
Aabenraa Andels-Svineslagteri.

7. Kroppene skal vejes og indlæsses i Banevogn paa de Slagterier, hvortil Kreaturerne er ført af Leverandørerne, og det paahviler Slagteriet at afsende samme Vægtmængde, for hvilken Slagteriet afregner Leverandørerne. Kroppene skal afsendes senset Dagen efter Slagtningen, og der skal indlades mindst 20 Kroppe i hver Banevogn. Dersom der maatte vise sig Vanskeligheder ved at fremskaffe nævnte Antal Kroppe, er Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg villigt til at være Slagteriet behjælpelig med at søge truffet en Ordning med et Naboslagteri om Afsendelse i fælles Banevogn. I saa Fald skal hver Krop være forsynet med en Mærkeseddel med Angivelse af Slagteriets Navn. Af Hensyn til Nødvendigheden af at skabe jævne Tilførsler til de modtagende Slagterier forbeholder Udvalget sig Ret til at foreskrive Slagteriet bestemte Afsendelsesdage. Udvalget vil dog i denne Henseende tage alt muligt Hensyn til Slagteriets eventuelle Ønsker. Det paahviler endvidere Slagteriet ugentlig at tilsende det modtagende Slagteri Kopi af den ugentlige Indberetning til Udvalget.

8. Slagteriet skal drage Omsorg for, at der udvises fornøden Omhu ved Slagtningen af Kreaturerne, navnlig ved disses Afhudning, og for, at Slagtning saavel som Behandling og Forsendelse af Kroppene foregaar under Iagttagelse af de samme Renlighedsforanstaltninger, som gælder ved almindelig Slagtning til Konsum.

30 Dec. Nr. 228.

9. Huderne skal leveres til et af Landbrugsministeriet angivet Firma, der vil afhente Huderne paa Slagteriet. Dette Firma er indtil videre A/S Ravnkilde & Co., Jagtvej 213—215, København Ø.

10. Huderne betales efter Vægt og skal vejes Dagen efter Slagtningen eller i hvert Fald kolde, afløbne for Blod, fri for Staldgødning, Kød eller andet Paahæng. Dersom Huderne ikke er renset for Staldgødning, skal der gives tilstrækkelig Godvægt. Den specificerede Vægtnota, attesteret af Slagteriets Vejer, skal udfærdiges i 2 Eksemplarer, hvoraf Originalen skal tilstilles Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg sammen med Hudeattest som den hidtil benyttede, medens Genpart af Vægtnotaen skal afleveres til den Repræsentant for A/S Ravnkilde & Co., der afhenter Huderne.

11. Paa Vægtnotaen skal ud for hver Vægtangivelse anføres, om det er en Kohud, Kips eller Tyrehud, og om den er klassificeret som prima eller sekunda. Ved sekunda Huder forstaas snittede, hullede, navbeskadigede eller vernede Huder.

12. De af Slagteriet udlagte Beløb vil blive Slagteriet tilbagebetalt af Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg umiddelbart efter Udgangen af hver Uge, saafremt Slagteriet *hver Lørdag* fremsætter Anmodning herom til Udvalget ved behørig Udfyldning og Indsendelse af Blanketter som vedlagte, ledsaget af specificeret Vægtnota over de enkelte Kreaturer, paategnet af Slagteriets Vejer eller af den kontrollerende Dyrlæge, samt af en Erklæring fra sidstnævnte om, at de paagældende Kreaturer med Undtagelse af Huderne og eventuelle Tunger, Levere, Hjerter, Nyrer, Tarme samt Talg er afsendt til Behandling paa et af de i Stk. 6 nævnte Slagterier eller er kasserede.

13. Ved Afregningen til Slagteriet modtager dette endvidere fra fornævnte Udvalg som Vederlag for Slagtningen 6 Kr. pr. Kreatur, som Vederlag til Dyrlægen for Kontrol 50 Øre pr. Kreatur og som Godtgørelse for Modtagelse og Forsendelse af 2den Klasses Kroppe, der tilføres Ordningen, 1 Kr. pr. Stk.

14. Ved Afregningen til Slagteriet fradrager Udvalget 30 Dec.
13 Øre pr. kg for Kødet af alle til 1ste og 2den Klasse henførte Nr. 228.
Kreaturer samt 8 Øre pr. kg for Kødet af kasserede Kroppe af Vægt 200 kg og derover og 6 Øre pr. kg for Kødet af kasserede Kroppe af Vægt under 200 kg.

15. Der sker endvidere Fradrag for Affald og for Talg. Priserne, hvorefter Affaldet og Talgen skal beregnes, meddeles hver Mandag, og Slagteriet skal paa Grundlag af disse Priser tilstille Udvalget Afregning over Affaldet og Talgen. Slagteriets Opsynsmand skal veje Talgen og attestere Vægten. Ved Slagteriets Afregning over Affald gør Slagteriet Fradrag for de af den kontrollerende Dyrlæge kasserede Affaldsdele i Overensstemmelse med de af Udvalget for den paagældende Uge fastsatte Priser.

16. Eksemplarer af Blanketter til Brug ved de ugentlige Opgørelser vedlægges, og et yderligere Antal Eksemplarer vil blive Slagteriet tilsendt fra Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg.

17. Dette Cirkulære træder i Kraft den 1. Januar 1938, og samtidig ophæves Landbrugsministeriets tilsvarende Cirkulære af 15. Januar 1937 med Tillæg af 30. April og 7. Juni 1937.

Nr. 228. Min.-Tid. A. 352—54.

Landbrugsmin. Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser 30 Dec.
i Kommuner, i hvilke der forefindes et offentligt Slagtehus.

1. Ved hoslagt at fremsende et Eksemplar af Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 30. December 1937 om Afgift ved Slagtning af Svin skal man anmode Kommunalbestyrelsen om for *Svin*, der til Forhandling slagtes i det offentlige Slagtehus, at ville afkræve de paagældende Slagtere en Slagteafgift af 4 Kr. pr. Stk. Svin samt tillige enten gyldigt Svinekort eller Vægtafgift saaledes som nærmere angivet i § 3, Stk. 1, jfr. § 5, Stk. 1, i fornævnte Bekendtgørelse.

2. Idet man bemærker, at man har instrueret den kontrollerende Dyrlæge om at forholde sig som angivet i § 3,

30 Dec. Stykkerne 2—4, og § 4, Stk. 2, a, i fornævnte Bekendtgørelse samt anmodet ham om umiddelbart efter Udgangen af hver Maaned at tilstille Kommunalbestyrelsen Indberetning om Antallet af samtlige i den forløbne Maaned slagtede afgiftspligtige Svin, hvis Kød han har godkendt, skal man derhos anmode Kommunalbestyrelsen om *umiddelbart efter Udgangen af hver Maaned* at indbetale de opkrævede Afgifter paa Postkonto Nr. 2007, Veterinærdirektoratet, Slotsholmsgade 16, København K., og samtidig paa Blanketter som vedlagte at tilstille Veterinærdirektoratets Afgiftskontor Indberetning om Antallet af samtlige i den forløbne Maaned i Slagtehuset slagtede afgiftspligtige Svin, hvis Kød er godkendt til Menneskeføde. Paa Indberetningen skal særskilt angives Antallet henholdsvis af Svin, der er slagtet *med* Kort, og af Svin, der er slagtet *uden* Kort. De modtagne Kort skal annulleres ved Stempling med Slagtehusets eller Kommunens Stempel og indsendes sammen med Indberetningen. Under Rubrikken »Producentslagtning« skal opføres de i § 4, Stk. 2, a, i fornævnte Bekendtgørelse omhandlede afgiftsfri Slagtninger. De der omhandlede, af vedkommende Producenter afgivne Erklæringer skal indsendes til Veterinærdirektoratets Afgiftskontor sammen med Indberetningen. Erklæringerne skal afgives ved Udfyldning af Blanketter som vedlagte, og andre Erklæringer maa ikke godkendes. Yderligere Blanketter til fornævnte Indberetninger og Erklæringer faas vederlagsfrit ved Rekvisition til A/S J. H. Schultz Bogtrykkeri, Niels Juelsgade 12, København K.

3. Som Vederlag for det med den nævnte Opkrævning og Indberetning forbundne Arbejde er Kommunalbestyrelsen berettiget til at oppebære 4 Øre pr. Stk. afgiftspligtigt Svin. Vederlaget vil blive Kommunalbestyrelsen tilstillet af Veterinærdirektoratets Afgiftskontor.

30 Dec. **Landbrugsmin. Cirk.** til de kontrollerende Dyrlæger ved samtlige offentlige Slagtehuse.

1. Ved hoslagt at fremsende et Eksemplar af Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 30. December 1937 om Afgift

ved Slagtning af *Svin* skal man anmode Dem om at forholde 30 Dec.
Dem som angivet i § 3, Stykkerne 2—4, og § 4, Stk. 2, a, i Bekendtgørelsen.

2. Idet man derhos vedlægger et Eksemplar af Cirkulære herfra af Dags Dato til samtlige Kommunalbestyrelser i Kommuner, i hvilke forefindes et offentligt Slagtehus, skal man endvidere anmode Dem om *umiddelbart efter Udgangen af hver Maaned* at tilstille Kommunalbestyrelsen Indberetning om Antallet af samtlige i den forløbne Maaned i Slagtehuset slagtede afgiftspligtige Svin, hvis Kød De har godkendt. Paa Indberetningen skal De særskilt angive Antallet henholdsvis af Svin, der er slagtet *med* Kort, og af Svin, der er slagtet *uden* Kort. Under Betegnelsen »Producentslagtning« skal De opføre de i § 4, Stk. 2, a, i fornævnte Bekendtgørelse omhandlede afgiftsfri Slagtninger. De der omhandlede, af vedkommende Producenter afgivne Erklæringer skal medfølge Indberetningen til Kommunalbestyrelsen. Erklæringerne skal afgives ved Udfyldning af Blanketter som vedlagte, og andre Erklæringer maa ikke godkendes. Yderligere Blanketter til fornævnte Indberetninger og Erklæringer faas vederlagsfrit ved Rekvisition til A/S J. H. Schultz' Bogtrykkeri, Niels Juelsgade 12, København K.

Landbrugsmin. Cirk. til samtlige Kommunalbestyrelser 30 Dec.
i Kommuner, i hvilke der forefindes et offentligt Slagtehus.

1. Ved hoslagt at fremsende et Eksemplar af Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 30. December 1937 om Afgift ved Slagtning af Kvæg skal man anmode Kommunalbestyrelsen om for *voksne Kreaturer og Kalve*, der til Forhandling slagtes i det offentlige Slagtehus, at lade opkræve de i § 3, Stk. 1, i Bekendtgørelsen omhandlede Afgifter.

2. Idet man bemærker, at man har instrueret den kontrollerende Dyrlæge om at forholde sig som angivet i § 3, Stk. 2, og § 4, Stk. 2, a, i fornævnte Bekendtgørelse samt anmodet ham om umiddelbart efter Udgangen af hver Uge at tilstille Kommunalbestyrelsen Indberetning om Antallet af samtlige i den forløbne Uge slagtede afgiftspligtige voksne

30 Dec. Kreaturer og Kalve, hvis Kød han har godkendt, skal man derhos anmode Kommunalbestyrelsen om *umiddelbart efter Udgangen af hver Uge* at indbetale de opkrævede Afgifter paa Postkonto Nr. 1141, Veterinærdirektoratet, Slotsholmsgade 16, København K., og samtidig paa Blanketter som vedlagte at tilstille Veterinærdirektoratets Afgiftskontor Indberetning om Antallet af samtlige i den forløbne Uge i Slagtehuset slagtede afgiftspligtige voksne Kreaturer og Kalve, hvis Kød er godkendt til Menneskeføde. Paa Indberetningen skal særskilt angives Antallet af afgiftspligtige voksne Kreaturer (Kreaturer med en slagtet Vægt af 115 kg og derover) og af afgiftspligtige Kalve med en slagtet Vægt henholdsvis af 90 kg og derover (indtil 115 kg) og af 65 kg og derover (indtil 90 kg). Under Rubrikken »Producentslagtning« skal opføres de i § 4, Stk. 2. a, i fornævnte Bekendtgørelse omhandlede afgiftsfri Slagtninger. De der omhandlede, af vedkommende Producenter afgivne Erklæringer skal indsendes til Veterinærdirektoratets Afgiftskontor sammen med Indberetningen. Erklæringerne skal afgives ved Udfyldning af Blanketter som vedlagte, og andre Erklæringer maa ikke godkendes. Yderligere Blanketter faas vederlagsfrit ved Rekvisition til A/S J. H. Schultz Bogtrykkeri, Niels Juels Gade 12, København K.

3. Som Vederlag for det med den nævnte Opkrævning og Indberetning forbundne Arbejde er Kommunalbestyrelsen berettiget til at oppebære 1½ pCt. af de indbetalte Afgiftsbeløb. Vederlaget vil blive Kommunalbestyrelsen tilstillet af Veterinærdirektoratets Afgiftskontor.

30 Dec. **Landbrugsmin. Cirk.** til de kontrollerende Dyrlæger ved samtlige offentlige Slagtehuse.

1. Ved hoslagt at fremsende et Eksemplar af Landbrugsministeriets Bekendtgørelse af 30. December 1937 om Afgift ved Slagtning af *Kvæg* skal man anmode Dem om at forholde Dem som angivet i § 3, Stk. 2, og § 4, Stk. 2, a, i Bekendtgørelsen.

2. Idet man derhos vedlægger et Eksemplar af Cirkulære herfra af Dags Dato til samtlige Kommunalbestyrelser

i Kommuner, i hvilke forefindes et offentligt Slagtehus, skal 30 Dec.
man endvidere anmode Dem om *umiddelbart efter Udgangen af hver Uge* at tilstille Kommunalbestyrelsen Indberetning om Antallet af samtlige i den forløbne Uge i Slagtehuset slagtede afgiftspligtige voksne Kreaturer og Kalve, hvis Kød De har godkendt. Paa Indberetningen skal De særskilt angive Antallet af afgiftspligtige voksne Kreaturer (Kreaturer med en slagtet Vægt af 115 kg og derover) og af afgiftspligtige Kalve med en slagtet Vægt henholdsvis af 90 kg og derover (indtil 115 kg) og af 65 kg og derover (indtil 90 kg). Under Betegnelsen »Producentslagtning« skal De opføre de i § 4, Stk. 2, a, i fornævnte Bekendtgørelse omhandlede afgiftsfri Slagtninger. De der omhandlede, af vedkommende Producenter afgivne Erklæringer skal medfølge Indberetningen til Kommunalbestyrelsen. Erklæringerne skal afgives ved Udfyldning af Blanketter som vedlagte, og andre Erklæringer maa ikke godkendes. Yderligere Blanketter faas vederlagsfrit ved Rekvisition til A/S J. H. Schultz Bogtrykkeri, Niels Juels Gade 12, København K.

B.

Kommunalbestyrelsesbeslutninger, ministerielle Skrivelser m. v.

1937.

Overenskomst af 5. og 14. Januar 1937 mellem Københavns Havnevæsen og Københavns Magistrat vedrørende Anlæg af et nyt Kloakudløb fra Strandpromenaden til Middelgrundens Vestside. 5 Jan.

Den nye Kloakledning lægges straks i de paa vedhæftede Plan*) Nr. 5510—5 angivne Dybder, der under Hensyntagen til Havnevæsenets Ønsker om Dybdeforøgelse i bestaaende Løb er fastsat saaledes, at der vil kunne tilvejebringes 12,3 m Vanddybde i Kronløbet og 7,8 m Vanddybde i Kalkbrænderiløbet, hvilke Dybder vil tillade en officiel Besejlingsdybde paa resp. 12,00 og 7,5 m, idet der maa paaregnes 0,3 m Overdybde. Mellem Kronløbets Vestgrænse og Ledningens Skæring med det Dækværk, som danner den vestlige Grænse af Stubbeløbet, maa der ikke ske Formindskelse af de nu tilstedeværende Vanddybder. Vest for Dækværket indtil den Syd for Skudehavnen værende Opfyldning skal der være mindst 2,5 m Vanddybde.

Under Indsejlingsløbene til Havnen skal Ledningen normalt være dækket med Fyld i en Lagtykkelse, som skal udgøre

for Kronløbets Vedkommende mindst ..... 1,5 m
- Stubbeløbets Vedkommende mindst..... 1,1 m og
- Kalkbrænderiløbets Vedkommende mindst... 1,2 m

Fylden skal være en dertil egnet Fyld.

Hvor Fylden undtagelsesvis ikke faar de angivne Lagtykkelser, maa Ledningen sikres ved særlige Foranstaltninger.

*) Ikke optaget i nærværende Samling.

5 Jan. Det Udluftningstaarn, der udkræves paa Ledningen Øst for Kalkbrænderihavnen, bliver at anbringe som vist paa vedhæftede Plan A under Hensyn til Havnevæsenets projekterede Vejforbindelser.

Af det Areal, som Udluftningstaarnet optager, svarer Kommunen en aarlig Leje af 100 Kr. til Havnevæsenet, hvilke Et Hundrede Kroner betales forud hver 2. Januar for Kalenderaaret.

Paa Strækningen under Kalkbrænderiløbet føres Ledningen som vist paa Plan A i en Afstand af ca. 9 m fra nærmeste Strømpille i den fremtidige bevægelige Bro paa dette Sted. Endvidere vil Ledningen paa de Steder, hvor den passerer Kalkbrænderihavnens fremtidige Kajlinier, være at omstøbe med Betonblokke med deri afsatte False af Hensyn til senere Udførelse af Bolværker over Ledningen. Kommunen træffer de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger, men Havnevæsenet afsætter de paagældende projekterede Bolværksflugter, og en mulig senere Ændring af disse kan ikke paaføre Kommunen nogen Merudgift.

Samtlige Arbejder paa Havnevæsenets Omraade sker paa Kommunens Ansvar og er underkastet Havnevæsenets Tilsyn.

Det er en Selvfølge, at Ledningens Nedlægning under Løbene, som fører til Havnen, ikke maa hindre den frie Sejlads til og fra denne. Ledningens Nedlægning paa Strækningen mellem Stubbeløbet og det opfyldte Areal Sønden for Skudehavnen skal finde Sted i Maanederne Oktober—Marts inkl. i de paagældende Aar.

Hvor Ledningens Nedlægning berører Havneværkerne saasom Bolværker, Dækværk, Anlægsbro m. v., skal Forholdene efter Nedlægningen retableres i Overensstemmelse med Havnevæsenets Anvisninger.

Udenfor Havnevæsenets Omraade forhandler Kommunen selv med vedkommende Ministerier, under hvem det paagældende Vandareal sorterer.

Ledningen ligger overalt paa Kommunens eget Ansvar, og der skal ikke ved Anlæggenes Udførelse og ved Ledningens

Drift kunne paaføres Havnevæsenet Udgifter. Der maa ikke uden Havnevæsenets Samtykke gøres Krav gældende overfor Skibe, der under Ankring eller lignende indenfor Havnens Omraade maatte beskadige Ledningen. 5 Jan.

Omkostningerne vedrørende Ledningens Afmærkning ved Baaker eller lignende afholdes af Kommunen, ligesom ogsaa Vedligeholdelsesudgifter og Driftsudgifter for disse altid vil være at afholde af Kommunen. Havnevæsenet vil være Kommunen behjælpelig med Afmærkningsanlæggenes Anbringelse, Bekendtgørelse og Pasning i det Omfang, hvori det af Kommunen ønskes.

Kommunen har Adgang til at foretage de fornødne Arbejder for Tilsyn med og Vedligeholdelse af Ledningsanlægget med dertil hørende Bygværker efter de Regler, der ellers gælder for offentlige Kloakanlæg. Arbejderne maa udføres efter Aftale med Havnevæsenet.

I Anledning af, at Ledningens Lægning som ovenfor angivet finder Sted med noget større Dybde end oprindelig forudsat for derved at muliggøre Tilvejebringelse af større Vanddybde i Kalkbrænderiløbet og Kronløbet som angivet i Overenskomstens Indledning, erlægger Københavns Havnevæsen til Københavns Kommune et kontant Bidrag til de med Ledningsarbejderne forbundne Ekstraudgifter, stort ialt 90 000 Kr., skriver Niti Tusinde Kroner, at udbetale, naar Arbejderne med hele Ledningens Lægning er tilendebragt.

Ønsker Havnevæsenet indenfor Havnens Omraade Ledningen sænket, udover hvad der i foranstaaende er forudsat, eller forlagt til anden Beliggenhed, kan Kommunen ikke modsætte sig, at dette sker, men Havnevæsenet maa da bære alle Udgifter, som er en direkte Følge af den af Havnevæsenet ønskede Sænkning eller Forlægning. Saadan Sænkning eller Forlægning af Ledningen skal foretages efter Projekter godkendt af Kommunen, med hvem der ogsaa maa forhandles om Tidspunktet for Arbejdets Udførelse. Der ydes ikke Kommunen Betaling for Afsavn af Brugen af Kloakledningen, mens Sænkningen eller Forlægningen foretages.

5 Jan. I Anledning af, at Havnevæsenet ved Ledningens Fremførelse Syd for Skudehavnen mister nogle Liggepladser for større Lystfartøjer ved den derværende Anlægsbro, betaler Kommunen som Bidrag til Udførelse af en ny Liggeplads for saadanne Fartøjer Havnevæsenet et Beløb af 6 000 Kr., skriver Seks Tusinde Kroner, at erlægge, naar Broen i Anledning af Kommunens Arbejder midlertidig skal rømmes.

6 Jan. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 2. Maj f. A. har Magistraten anholdt om, at Kystbefæstningerne »Trekroner« og »Prøvestenen«, efter at de er nedlagt som Befæstningsanlæg og overdraget til Havnevæsenet, henlægges til henholdsvis Kristianshavns Kvarter og Amagerbros Kvarter under Staden København.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder, Marineministeriet, Kirkeministeriet og Ministeriet for Landbrug og Fiskeri med Bemærkning, at de paagældende Arealer efter at være afleverede af Søværnet til de civile Myndigheder i enhver Henseende maa være undergivet de for Staden København gældende Love og Vedtægter m. v., tjenstlig meddele, at Ministeriet iøvrigt intet har mod det ansøgte at erindre.

Det tilføjes, at Kirkeministeriet har udtalt, at de paagældende Forter i kirkelig Henseende bør henlægges under Vor Frelsers Sogn.

1. Afd. 1169. 35.

7 Jan. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at indrette et Anlæg til Belysning af Raadhusets Taarn og Tindemur samt Skjoldet med Byens Vaaben.

B. F. **97.** 1923—30. 1945.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 7 Jan.
tages at forlænge Linie 1 fra Endestationen ved P. G. Ramms Allé til Endestationen i Vanløse paa Hjørnet af Aalekistevej og Jyllingevej og samtidig at afkorte Linie 14 til Endestationen ved P. G. Ramms Allé.

B. F. **97.** 1957—61.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Af- 20 Jan.
delinger.

Hoslagt fremsendes nogle Eksemplarer af et af Direktoratet for Lønnings- og Pensionsvæsenet udarbejdet Optryk af Vedtægt af 31. Marts 1920 for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender, saaledes som denne er ændret ved de indtil 1. Januar 1937 vedtagne og stadfæstede Ændringer og Tilføjelser. I Optrykket er desuden medtaget forskellige til Vedtægten hørende Regulativer m. v. samt en Fortegnelse over Kommunens Tjenestemandsstillinger og nogle Lønningstabeller. Til de enkelte Paragraffer i Vedtægten og Regulativerne er i Noter anført forskellige Henvisninger og Bemærkninger. Endvidere er udarbejdet et Sagregister.

Det tilføjes, at der til tjenstlig Brug om fornødent af Institutionerne vil kunne rekvireres et yderligere Antal Eksemplarer af Optrykket ved Henvendelse til Direktoratet for Lønnings- og Pensionsvæsenet.

Cirk. Nr. 1.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 21 Jan.

I den med Magistratens Skrivelse af 16. December f. A. tilbagefulgte Sag har Børstenbinder H. her i Staden, anholdt om Tilladelse til — uanset de gældende Bestemmelser om Omløben med Varer — at forhandle de af Andrageren og hans Hustru uden Anvendelse af fremmed Medhjælp fremstillede Børstevarer ved Omvandring udenfor Københavns Kommune.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre

21 Jan. fornøden Bekendtgørelse meddele, at det ansøgte ikke har kunnet bevilges.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man tilføje, at Andrageren i Henhold til det af ham erhvervede Vandrebrev til Omførsel af Varer i Københavns Kommune vil være berettiget til i nævnte Kommune at omføre og optage Bestillinger paa de af ham fremstillede Børstevarer ved personlig Henvendelse til saavel private som Næringsdrivende uden disses forudgaaende Anmodning derom, ligesom han i Henhold til Næringslovens § 29 maa anses for berettiget til — ogsaa uden de paagældendes forudgaaende Anmodning — at optage Ordre paa de af ham uden Anvendelse af fremmed Medhjælp fremstillede Børstevarer, jfr. Næringslovens § 25, ved personlig Henvendelse til saadanne Næringsdrivende udenfor Københavns Kommune, i hvis Forretning der er Anvendelse for de paagældende Varer. Endelig vil der efter Handelsministeriets Formening intet være til Hinder for, at Andrageren udenfor Københavns Kommune omfører de nævnte Varer til samtidig Levering til Kunder, der forud har anmodet om med visse Mellemrum at modtage Besøg af Andrageren, uden at det for en saadan Omførelses Lovlighed vil være en Betingelse, at der ved Kundernes Anmodning er afgivet bestemte Ordrer med Hensyn til hvilke Varer, der ønskes og disses Mængde.

1. Afd. 47. 69. 36.

22 Jan. Nr. 17. **Socialmin. Skr.** til Overpræsidenten m. fl.

I flere for Socialministeriet forelagte Sager har der været rejst Spørgsmaal om, fra hvilket Tidspunkt at regne de i §§ 7—8, jfr. § 10, i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg omhandlede Bidrag af Overøvrigheden vil kunne paalægges en Person, der trods Afkrævning ikke tilbagebetaler den Hjælp, det offentlige maa yde eller har maattet yde en anden Person, overfor hvem vedkommende har Forsørgelsespligt, f. Eks. naar det sociale Udvalg begærer en Ægtemand sat i Bidrag til Forsørgelsen af hans forladte eller fraseparerede Hustru eller de hos hende værende Børn.

22 Jan. Nr. 17.

Til Vejledning vedrørende dette Spørgsmaal finder Socialministeriet Anledning til at udtale følgende:

Medens det paa den ene Side i Forsorgslovens § 11, Stk. 3 er fastsat, at der ved Resolutionen skal paalægges Bidrag fra et saa tidligt Tidspunkt som muligt og senest fra Resolutionens Dato, er det paa den anden Side ifølge Lovens § 7, Stk. 1, en Forudsætning for Bidragspaalæggelse, at den forsørgelsespligtige kan siges ikke tilbørligt at opfylde sine Forpligtelser.

Af denne sidste Regel sammenholdt med Bestemmelserne i Lovens §§ 15, Stk. 1, og 16, maa det efter Socialministeriets Opfattelse følge, at der i hvert Fald ikke vil kunne paalægges den forsørgelsespligtige Bidrag til Dækning af Hjælp ydet forud for det Tidspunkt, da han (hun) blev vidende om den ydede Hjælp, i hvilken Henseende der normalt maa regnes med det Tidspunkt, da vedkommende Kommunalbestyrelse eller Socialudvalg i Overensstemmelse med § 16 har givet Forsørgeren Underretning om Hjælpen og *afkrævet* ham (hende) det allerede ydede Beløb.

Afgørelsen af, om Bidraget herefter bør paalægges helt tilbage fra Afkrævningens Dato eller eventuelt fra et senere Tidspunkt, maa træffes efter et Skøn over de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Omstændigheder. Ved Udøvelsen af dette Skøn bør der navnlig lægges Vægt paa paagældendes økonomiske Forhold m. v., jfr. Forsorgslovens § 7, Stk. 1, samt paa, om det sociale Udvalgs Begæring om Bidragspaalæggelse er fremsat uden unødigt Ophold efter Udløbet af den Frist, der i Henhold til Forsorgslovens § 15, Stk. 1, skal gives Forsørgeren til at berigtige Forholdet, og som i intet Tilfælde maa strække sig ud over 3 Maaneder efter det Tidspunkt, da han (hun) er blevet vidende om den ydede Hjælp.

Yderligere bemærkes det, at der i Almindelighed ikke vil være tilstrækkelig Anledning til Paalæggelse af Bidrag, saafremt den Hjælp, der ønskes refunderet af Forsørgeren, paa Tidspunktet for det sociale Udvalgs Henvendelse til Overøvrigheden allerede er ophørt. Dette gælder navnlig,

22 Jan. Nr. 17. hvis der er hengaaet nogen Tid imellem Hjælpens Ophør og Fremsættelsen af Begæringen om Bidragspaalæg.

Man henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa, at det af Hensyn til Forsørgeren er af Vigtighed, at Sager om Bidragspaalæggelse af den heromhandlede Art fremskyndes mest muligt.

Angaaende de Tilfælde, hvor det drejer sig om at sætte en Person i Bidrag til hans *egen* eller hans med ham *samlevende* Ægtefælles eller Børns Forsørgelse, henvises til det i Socialministeriets Skrivelse af 21. Februar 1936 udtalte, hvorefter der i saadanne Tilfælde ikke haves Hjemmel til Fastsættelse af Bidrag til Sikring af en Kommunes Krav paa *Tilbagebetaling* af ydet Hjælp.

Nr. 17. Mim.-Tid. A. 15—16.

23 Jan. **Indenrigsmin. Skr.** til Direktøren for Københavns Hospitalsvæsen om, at Tuberkulosepatienter, der paa Øresundshospitalet behandles ambulant med Pneumothorax, kan betragtes som indlagt for een Dag, saaledes at der indenfor den Begrænsning, som følger af Hospitalets anerkendte Sygedageantal, fra den 1. April 1937 at regne kan kræves Betaling for hver Behandling svarende til den i Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924 om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling fastsatte Dagsbetaling for Tiden 4 Kr. og saaledes, at der i Overensstemmelse med Reglerne i den nævnte Lov ydes Statsstøtte for Tiden 3 Kr. pr. Dag.

28 Jan. **Handelsmin. Skr.** til Overretssagfører N. N.

Under Henvisning til Handelsministeriets Skrivelse af 31. Oktober f. A. angaaende den Mekanikere og Metalarbejdere samt Smede tilkommende Afsætningsret har Hr. Overretssagføreren i Skrivelse af 14. December s. A. rejst Spørgsmaal om, hvorvidt de paagældende Næringsdrivende maa anses for berettiget til at afsætte Frakker og Støvler, der er fremstillet alene med Henblik paa Anvendelse ved Kørsel med Motorkøretøjer.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brev-

veksling med de interesserede Erhvervsorganisationer med- 28 Jan.
dele, at Handelsministeriet maa være af den Formening, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares benægtende, idet de nævnte Varer næppe vil kunne anses som Tilbehør til Motorcykler og Automobiler.

1. Afd. 1458. 35.

Justitsmin. Skr. til N. N. 30 Jan.
Nr. 32.

I Anledning af en til Justitsministeriet indsendt Besværing over, at en Sognefoged havde krævet Troværdigheden af Underskriverne af en Forloverattest til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse bekræftet af Politiet paa Forlovernes Hjemsted, udtalte Foreningen af Politimestre i Danmark i en over Sagen afgiven Erklæring, at det ikke er Praksis at kræve Troværdighedsattest paa Forloverattester, men at Giftefogden som selvstændig Myndighed formentlig ikke kan være afskaaret fra at kræve saadan Attest i Tilfælde, hvor Forloverne er ham ubekendte, og han ikke ad anden Vej, f. Eks. ved Samtale med Brudefolkene, har Lejlighed til at skaffe sig tilstrækkeligt Kendskab til, om Forloverne kan antages at være paalidelige og myndige Personer. I Skrivelse af 30. Januar 1937 til Andrageren har Justitsministeriet derefter udtalt, at Ministeriet kunde henholde sig til Politimesterforeningens Erklæring.

Nr. 32. Min.-Tid. A. 39.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 4 Febr.
tages at opføre en Kommuneskole med tilhørende Svagbørnsskole paa en Grund Øst for Backersvej og hertil at bevilge ialt 1 906 440 Kr. (ved Kbst. Besl. af 15. April 1937 forhøjet til 1 931 440 Kr.).

B. F. **97.** 1841—77. 2156—65. **98.** 19—33. Tillæg 3—14.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 4 Febr.
tages at opføre et Optagelseshjem paa Emdrupgaards Grund til Afløsning af det tidligere Optagelseshjem paa Vester Fælledvej og hertil at bevilge ialt 332 800 Kr.

B. F. **97.** 2079—84. 2156.

5 Febr. Nr. 86. **Justitsmin. Skr.** til Politimesteren i X. Købstad.

I Anledning af, at N. N., som den 23. November 1934 af Politiet i Y. havde faaet Førerbevis til Motorvogn indtil 2 500 kg, i Foraaret 1936 hos Politiet i X. har begæret Førerbeviset udvidet til ogsaa at gælde for Kørsel med Motorcykle, har Hr. Politimesteren i Skrivelse af 28. Oktober 1936 forelagt Justitsministeriet Spørgsmaalet om, hvorvidt der i et saadant Tilfælde skal tilvejebringes ny Lægeattest og nye Ædruelighedsattester, samt om der skal erlægges Gebyr 1 Kr. for Paategningen om Førerbevisets Udvidelse.

Foranlediget heraf skal man til videre Bekendtgørelse meddele, at der ikke bør kræves nye Læge- og Ædruelighedsattester eller Gebyr for Paategningen i Anledning af Førerbevisets Udvidelse til Kørsel med Motorcykle, saafremt det nye Førerbevis kun ønskes udstedt for Resten af det Tidsrum, for hvilket det først udstedte Førerbevis er gældende.

Det tilføjes, at Sundhedsstyrelsen i en over Sagen afgiven Erklæring har henledt Opmærksomheden paa, at forsaavidt en Sag om Udstedelse af Førerbevis oprindelig har været forelagt Sundhedsstyrelsen, bør ogsaa en eventuel Sag om Førerbevisets Udvidelse forelægges den, selv om Sundhedsstyrelsen har anbefalet Udstedelsen af det første Førerbevis.

Nr. 86. Min.-Tid. A. 125.

9 Febr. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Herved tillader man sig at meddele, at den i Henhold til § 7 Stk. 3, i »Regulativ for Fradrag for Naturalydelser i Henhold til Staden Københavns Bestyrelsesvedtægts § 92, Stk. 3«, beregnede Brændselspris for Kalenderaaret 1936 udgør 31 Kr. 07 Ø. pr. 1 000 kg, der fremkommer saaledes:

§ 7, Stk. 3. a. Afregningspris for Kul	24 Kr.	08 Ø.
§ 7, Stk. 3. b. Gennemsnitspris for Kørsel	6 —	99 -
§ 7, Stk. 3. c. beregnet Brændselspris	31 —	07 -

hvilken Pris i Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil være at lægge til Grund for Beregning af Afkortning for Brændsel i Regnskabsaaret 1937—38. 9 Febr.

Cirk. Nr. 2.

Justitsmin. Skr. til Revisorforeningen af 1919. 10 Febr. Nr. 34.

I et hertil indsendt Andragende har Foreningen, der som Medlemmer optager Revisorer, der af Justitsministeriet er autoriseret som regnskabskyndige Tillidsmænd i Henhold til Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. v., anholdt om en Udtalelse fra Justitsministeriet om, hvorvidt der er noget til Hinder for, at Foreningens Medlemmer i Dagbladsannoncer, Telefonhaandbøger og lign. betegner sig som »Revisor, autoriseret regnskabskyndig Tillidsmand«.

Foranlediget heraf skal man efter Brevveksling med Ministeriet for Handel, Industri og Søfart meddele, at Justitsministeriet maa finde det rettest, at den anførte Betegnelse tydeliggøres ved en Tilføjelse, hvoraf det fremgaar, *at* de paagældende er autoriserede i Henhold til Lov af 14. April 1905 om Tvangsakkord udenfor Konkurs m. v., *at* Autorisationen har Hensyn til Behandling af Akkordboer, eller *at* Autorisationen er meddelt af Justitsministeriet.

Nr. 34. Min.-Tid. A. 40.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 11 Febr.

I den med Magistratens Skrivelse af 18. December f. A. tilbagefulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt den af Grosserer S., her i Staden, drevne Virksomhed er i Strid med Bestemmelsen i Næringslovens § 26.

Det fremgaar af Sagen, *at* nævnte Grosserer har Næringsbrev som Handlende her i Staden, *at* han fra Butik i Ejendommen N.-gade 51 forhandler Møbler en detail, *at* han tillige fra et Lagerlokale paa 4de Sal i Ejendommen N.-gade 32 driver Handel en gros med Fodtøj, *at* Salget fra Lageret fortrinsvis sker gennem Repræsentanter, og at der kun undtagelsesvis henvender sig Kunder paa Lageret for at udvælge

11 Febr. Varer til senere Levering, *at* den paagældende endvidere i Ejendommen B.-gade 4 har et Udstillingslokale for Møbler, samt *at* der til Udstillingslokalet ikke er Adgang for Kunder, idet Kunderne ved et Skilt henvises til at henvende sig i Butikken N.-gade 51.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet under Hensyn til de i Sagen oplyste Omstændigheder maa være af den Formening, at det rejste Spørgsmaal maa besvares benægtende.

1. Afd. 1347. 36.

11 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at bevilge 136 000 Kr. til et Parkanlæg ved Utterslev Mose.

B. F. **97.** 2165—69. 2187.

11 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at bevilge 61 400 Kr. til Sikring af Raadhusets Taarn og Spir mod Brandfare.

B. F. **97.** 2171—75. 2187.

11 Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at § 9 i Bestemmelser af 16. April 1936 om Ferie for ikke fast ansatte Lønarbejdere med Virkning fra 1. April 1937 ændres saaledes, at Ordene »paa Havnearbejdere, som antages til Arbejde ved Kommunens Losning af Skibe« udgaar.

B. F. **97.** 2196. 2256. 2372.

11 Febr. **Kommunalbestyrelsens Bsslutning,** hvorved det vedtages forsøgsvis at indrette et Patientbibliotek paa Kommunehospitalet.

B. F. **97.** 2224. 2237. 2254. 2371.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at Redaktionen af Samling af Bestemmelser vedrørende Københavns Kommune indgaar i den almindelige Tjeneste blandt Juristerne i Kommunens centrale Administration. 11 Febr.

B. F. **97.** 2238. 2247—48. 2254. 2371.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at bevilge 4 000 Kr. til Bestridelse af Udgifterne ved Udgivelse af et Festskrift om Rundetaarn i Anledning af 300-Aars Dagen for Nedlæggelse af Grundstenen til Taarnet. 11 Febr.

B. F. **97.** 2239. 2255. 2371.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at nedlægge Sundby Gasværk som producerende Værk fra 1. April 1938 at regne. 11 Febr.

B. F. **97.** 2373. Stadens Budget 1937—38. 90.

Indenrigsmin. Skr. til X. Byraad. 13 Febr.

I Skrivelse af 31. Oktober f. A. har Byraadet anholdt om Indenrigsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Folkeregisterføreren i X. har været berettiget til at nægte at udstede Flyttebevis til København for en Maskinassistent, der er blevet forhyret med Ø. K.s Motorskib »Annam«.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende Maskinassistent er ugift og ca. 21 Aar gammel, indtil han blev forhyret med fornævnte Skib, der er hjemmehørende i København, hvor ogsaa Rederiet har sit Hjemsted, havde Bopæl hos sine Forældre i X. Kommune, men at han efter Fraflytningen hverken har Værelse til Raadighed eller Ejendele beroende hos Forældrene.

Det er endvidere oplyst, at han ved Fraflytningen begærede Flyttebevis til København, men at dette blev ham nægtet under Henvisning til, at han ikke var i Stand til at opgive noget bestemt Tilflytningssted, idet han fremtidigt skulde have sit Hjemsted paa det ommeldte Skib, der sejler i udenrigs Fart.

13 Febr. I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over N. Amt og Københavns Magistrat tjenstlig meddele, at Indenrigsministeriet maa holde for, at den paagældende Maskinassistent, saalænge Forholdene er uforandrede, bør være tilmeldt Københavns Kommunes Folkeregister med Bopæl: Ø. K.s »Annam«.

1. Afd. 1625. 36.

13 Febr. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Ifølge Meddelelse fra Det statistiske Departement udgør det i Henhold til § 91 i Lov om Statens Tjenestemænd af 27. Juni 1927 for Halvaaret Oktober 1936 —Marts1937 beregnede Udgiftstal 2 694 Kr. I Henhold til Lovens § 92 og § 2 i Bestemmelser af 25. Juni 1925 med senere Ændringer om Dyrtidstillæg til Kommunens Tjenestemænd udgør Dyrtidstillægget for Aaret 1. April 1937 til 31. Marts 1938 herefter de samme Beløb som for indeværende Regnskabsaar (jfr. Cirk. Nr. 2 af 20. Februar 1936) nemlig:

a. For gifte Mænd med flere 216 Kr. aarlig, dog ikke over 12 pCt. af den paagældende Tjenestemands Grundløn og Alderstillæg tilsammen.
b. for andre Tjenestemænd over 35 Aar 108 Kr. aarlig, dog ikke over 6 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen.
c. for alle øvrige Tjenestemænd 72 Kr. aarlig, dog ikke over 4 pCt. af Grundløn og Alderstillæg tilsammen.

De samme Satser er gældende for de »Andre Ansatte« samt Pensionister, Understøttede, Ventepengenydende og Efterindtægtsnydende, der oppebærer Dyrtidstillæg efter samme Regler som Tjenestemænd.

Det ved Kommunalbestyrelsens Beslutning af 28. Juni 1928 fra 1. April 1928 tilstaaede Ekstra-Dyrtidstillæg udbetales fremdeles med samme Satser som hidtil.

Det tilføjes, at det i Kommunens Tjenestemandslønninger indeholdte Konjunkturtillæg, der fra 1. April 1934

fastsattes til 60 pCt. af de i Bestyrelsesvedtægtens § 11, Stk. 7 a anførte Beløb (jfr. nærværende Afdelings Cirkulære Nr. 6 af 20. April 1934), ogsaa for Aaret 1. April 1937 til 31. Marts 1938 vil være at udbetale med dette Beløb. 13 Febr.

Cirk. Nr. 3.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat 18 Febr.

I Skrivelse af 20. f. M. har Københavns Magistrat forespurgt, om N. N., der under 4. April 1936 har indgaaet Ægteskab med P. P., er berettiget til at erholde Næringsbrev udfærdiget, lydende paa sit Pigenavn. Nr. 35.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende under 10. December f. A. til Gentofte Kommunes Folkeregister har anmeldt, at hun fremdeles ønsker at benytte sit Pigenavn som Familienavn.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet meddele, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Nr. 35. Min.-Tid. A. 40. 1. Afd. 1714. 36.

Socialmin. Skr. til det sociale Udvalg i N. Kommune. 18 Febr.

Efter at Socialministeriet ved Skrivelse af 30. Juli 1936 i Medfør af Forsorgslovens § 298, Stk. 3, havde paalagt N. Kommune at yde Københavns Kommune fuld Refusion af sidstnævnte Kommunes Udgifter ved Forsørgelsen af M., hvem Udvalget havde ydet en Hjælp paa 5 Kr. til Bestridelse af Udgifterne ved hans Tilbagerejse til København, har Udvalget i Skrivelse af 20. August 1936 forelagt Socialministeriet Spørgsmaalet om, hvorledes Udvalget vilde have at forholde sig med Hensyn til Ydelse af Understøttelse til Personer, der søger Udvalget om Hjælp til Dækning af Udgifterne ved deres Tilbagerejse til den Kommune, hvorfra de — ofte ved Hjælp af den dem i sidstnævnte Kommune ydede Underholdshjælp — er rejst ud for at søge Arbejde, paa Besøg hos Familie eller lignende. Udvalget har herved anført, at Københavns Kommune jævnligt giver

18 Febr. understøttede Personer Tilladelse til at rejse til Familie i Provinsen eller til at rejse bort for at søge Arbejde, uden at de paagældendes Understøttelse i København derfor inddrages.

København Magistrat har i en i Sagens Anledning afgiven Erklæring af 6. Februar 1937 udtalt, at der ikke af Magistraten ydes Hjælp til Rejser for at søge Arbejde, og at Magistraten, da Underholdshjælp normalt ydes for een Uge ad Gangen, ikke har nogen Mulighed for at forhindre, at den understøttede, efter at have faaet udbetalt Ugehjælpen, bestemmer sig for at rejse bort, eventuelt for at søge Arbejde, men at Magistraten, naar den er vidende om, at paagældende agter at rejse bort, udviser størst mulig Forsigtighed ved Udbetaling af Hjælp. Med Hensyn til Bortrejser fra København for at holde Ferie, har Magistraten dog ikke fundet Anledning til at rejse Spørgsmaal om særlige Forholdregler, selv om Magistraten er vidende om, at en understøttet agter at rejse paa Ferie. I særlige Tilfælde har Magistraten endvidere efter Undersøgelse af den enkeltes Forhold, naar det drejer sig om Personer med fast Bopæl i København, i Anledning af Sommerferieophold forskudsvis ydet den paagældende et Par Ugers Underholdshjælp, ikke alene for at sætte Vedkommende i Stand til at dække Rejseudgiften, men ogsaa for at hindre, at der opstaar Trang, saaledes at paagældende bliver nødt til at rette Henvendelse om Understøttelse til det stedlige Forsørgelsesvæsen.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Aalborg Amt udtale, at det, naar Betingelserne for at yde Rejsehjælp til paagældende Ansøger efter Forsorgslovens § 298 ikke foreligger, og Udvalget iøvrigt mener det rigtigt og nødvendigt at yde Hjælp til paagældende, om hvem det er Udvalget bekendt, at han ønsker at flytte til en anden Kommune, maa være overladt til Udvalget efter et Skøn over Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde selv at bestemme, under hvilken Form Udvalget vil iværksætte de Foranstaltninger, som Udvalget er pligtigt

at træffe for at sikre sig imod, at den ydede Hjælp anvendes til Flytningen f. Eks. derved at Hjælpen udbetales i mindre Beløb ad Gangen eller ydes i Naturalier. 18 Febr.

3. Afd. F. 1. 60591. 34.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 20 Febr.

I den med Magistratens Skrivelse af 16. April d. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Enkefru J. har været berettiget til i Henhold til Næringslovens § 13 som Bestyrer at fortsætte den af hendes afdøde Ægtefælle J. her i Staden drevne Virksomhed indtil et Aar efter Dødsfaldet.

Det fremgaar af Sagen, *at* nævnte J. afgik ved Døden den 10. November 1935, *at* han i Henhold til Næringsadkomst som Stenhugger udfærdiget den 14. December 1926 drev Forretning her i Staden, *at* Andrageren har overtaget Boet til privat Skifte som eneste Arving, samt at Arveafgiftsanmeldelse er indgivet.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet, der har udtalt, at Behandlingen af Boer, der er overgaaet til privat Skifte, ikke altid vil kunne anses som afsluttede ved Indgivelse af Arveafgiftanmeldelse, og at Justitsministeriet, da den af afdøde tidligere drevne Forretning, der af Enken er fortsat med Afhændelse for Øje, endnu ikke er blevet afhændet, ikke vil betragte Boets Behandling som afsluttet, meddele, at det rejste Spørgsmaal efter Handelsministeriets Formening herefter maa besvares bekræftende.

1. Afd. 3. 17. 35.

Kgl. Resolution, hvorved bestemmes, at der skal oprettes et Apotek paa Frederikssundsvej mellem Risvangen og Krabbesholmvej. 22 Febr.

Justitsmin. Skr. til A/S Københavns Handelsbank. 22 Febr.

I Anledning af, at Københavns Magistrats 1ste Afdeling overfor Manufakturhandlerforeningen i København

22 Febr. har stillet Krav om, at nogle paa Bankbøger indestaaende Midler, tilhørende forskellige af den nævnte Forening bestyrede Legater, skal overflyttes til en Sparekasse, har A/S Københavns Handelsbank, Sekretariatet, i en til Ministeriet for Handel, Industri og Søfart indsendt, hertil videresendt Skrivelse henstillet, at Bankerne maa blive sidestillet med Sparekasserne i Henseende til Adgangen til at modtage Legatmidler, og at der om fornødent foretages en dertil sigtende Ændring i Bestemmelsen i § 11, Stk. 1 i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 64 af 12. Marts 1930 angaaende Værgens Beføjelser og Pligter.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Legatmidler, for hvilke der i Fundats er foreskrevet Anbringelse efter Reglerne for umyndiges eller andre under offentligt Tilsyn staaende Midler, i Henhold til Lov af 19. Marts 1869 og Anordning Nr. 30 af 11. Februar 1928 skal anbringes paa den i Anordningen nærmere angivne Maade. Med Hensyn til Kapitalbeløb, der midlertidig ikke kan anbringes paa denne Maade, og de under Driften indvundne Rentebeløb m. v. er der ikke fastsat særlige Regler om Anbringelsesmaaden, idet § 11 i Bekendtgørelse af 12. Marts 1930 ikke gælder for Legatmidler og der herefter i Mangel af modstaaende fundatsmæssig Bestemmelse efter Justitsministeriets Formening intet er til Hinder for, at saadanne Beløb indsættes i en Bank.

1. Afd. 1371. 36.

23 Febr. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 15. Juli f. A. fulgte Sag har Sagfører N. N. her af Staden, som Sagfører for Direktør J. indanket en af Magistraten under 21. April s. A. truffen Afgørelse, hvorefter en af den paagældende til Handelsregistret indgiven Anmeldelse af Firmaet »Dampvaskeriet Adam, J.« ikke har kunnet registreres under Hensyn til det i Aktieselskabs-Registret optagne Selskab »A/S Soigneringsanstalten Adam«.

Det fremgaar af Sagen, at nævnte J. under ovennævnte

Firma agter at drive Dampvaskeri her i Staden, at han er 23 Febr.
Direktør for og Indehaver af Aktiemajoriteten i »A/S Soigneringsanstalten Adam«, der fra Forretningssted her i Staden driver Forretning med Udlejning af Kitler, Dækketøj og lign., at Selskabets Bestyrelse har meddelt Tilladelse til, at han lader Firmaet »Dampvaskeriet Adam, J.« indregistrere i det herværende Handelsregister, samt at Navnet Adam er opført i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 15. Oktober 1921 angaaende Navne, der er unddragne fra Tilegnelse ved Øvrigshedsbevis.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Overregistrator ved Aktieselskabs-Registret samt med Grosserer-Societetets Komite, der har udtalt, at Ligheden mellem Firmanavnet »Dampvaskeriet Adam, J.« og »A/S Soigneringsanstalten Adam« er saa stor, at der ud fra rent praktiske Forretningshensyn maa næres Betænkelighed ved, at det førstnævnte Firma admitteres til Handelsregistret, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet ikke har fundet Føje til at ændre den af Magistraten trufne Afgørelse.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man bede Anmelderens Opmærksomhed henledt paa Bestemmelsen i Firmalovens § 3, sidste Stykke, hvorefter der intet er til Hinder for, at Sagen indbringes for Domstolene.

1. Afd. 629. 36.

Handelsmin. Skr. til Aktieselskabet X. 23 Febr.

I Skrivelse af 20. Oktober f. A. har Selskabet rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Anvendelsen af nogle af Selskabet som Varemærker benyttede Mærker bestaaende bl. a. af et rødt cirkulært Felt med et hvidt ligearmet Kors vil være i Strid med Bestemmelserne i § 4 i Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, saaledes som denne Paragraf er ændret ved Lov Nr. 99 af 7. April 1936.

I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet har forelagt Sagen for Justitsministeriet, der har udtalt, at Anvendelsen af de paagældende Mærker er en Over-

23 Febr. trædelse af Straffelovens § 132, og at Handelsministeriet for sit Vedkommende maa formene, at Mærkernes Benyttelse ikke vil være forenelig med Bestemmelserne i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, jfr. Lov Nr. 99 af 7. April 1936.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man tilføje, at Handelsministeriet savner Hjemmel til at tillade de paagældende Mærkers fortsatte Benyttelse.

1. Afd. 1497. 36.

24 Febr. **Socialmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 5. Januar 1937 har Magistraten for Socialministeriet indanket en af Amtmanden over Aarhus Amt under 15. December 1936 truffen Afgørelse, hvorefter det ikke paahviler Aarhus Kommune at udrede Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved M. med Families Forsørgelse i København efter den 30. Juni 1935.

Det fremgaar af Sagen, at det sociale Udvalg i Aarhus ved Skrivelse af 31. August 1934 erklærede sig villig til at afholde Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved Familiens Forsørgelse i København. Da det imidlertid af de under 15. August 1936 fremsendte Regninger vedrørende den i Regnskabsaaret 1935—36 ydede Hjælp fremgik, at paagældende ikke havde modtaget Hjælp til Underhold i Tidsrummet 30. Juni—8. November 1935, og at der i det nævnte Tidsrum ikke var ydet anden Hjælp end Mælk, bevilget i Henhold til Forsorgslovens § 239, hvilken Hjælp ophørte den 16. August 1935, har Udvalget nægtet at refundere den udover den 30. Juni 1935 ydede Hjælp.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over Aarhus Amt meddele, at da der ikke i Tidsrummet 30. Juni—8. November 1935 er ydet paagældende Hjælp af den i Forsorgslovens § 60, Nr. 5, omhandlede Art, hvorved bemærkes, at den i Henhold til Forsorgslovens § 239 ydede Særhjælp ikke falder ind herunder, vil det i Forsorgslovens § 60, Nr. 5, indeholdte Princip

ikke kunne føre til nogen retlig Opholdskommuneforplig- 24 Febr.
telse for Aarhus Kommune for Tiden fra den 8. November 1935, da der paany ydes Underholdshjælp. Da Trangstilfældet endvidere efter almindelige Regler, jfr. Forsorgslovens § 60, Nr. 4, sammenholdt med § 55, maa betragtes som afbrudt i det helt understøttelsesfri Tidsrum fra 16. August—8. November 1935, maa Socialministeriet holde for, at Aarhus Kommunes Forpligtelse som retlig Opholdskommune er ophort fra den 16. August 1935 at regne.

3. Afd. F. 1. 56421. 36.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 27 Febr.

I den med Magistratens Skrivelse af 3. Oktober f. A. modtagne Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt N. her i Staden, er berettiget til at erholde det for ham udfærdigede, i Magistraten deponerede Næringsbrev som Slagter udleveret med Paategning om, at de til Næringsadkomsten knyttede Vilkaar og Begrænsninger er bortfaldet.

Det fremgaar af Sagen, *at* Andrageren, der ved Handelsministeriets Skrivelse af 6. December 1934 erholdt Tilladelse til — uanset en ham overgaaet Straffedom — at løse Næringsbrev som Slagter, under 18. s. M. har løst Næringsbrev som Slagter her i Staden gældende indtil Udgangen af December Maaned 1935, *at* det nævnte Næringsbrev i Overensstemmelse med de af Handelsministeriet for Tilladelsen fastsatte Vilkaar erholdt Paategning om, at det bortfaldt, saafremt fornyet Dispensation ikke opnaaedes inden nævnte Tidsfrists Udløb, *at* Andrageren ikke har ansøgt og opnaaet en Forlængelse af Næringsbrevets Gyldighedstid, *at* Næringsbrevet derfor tilbageleveredes til Københavns Magistrat den 20. Januar f. A., samt *at* den paagældende under 13. Februar s. A. har erholdt Æresoprejsning.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at det for den paagældende udfærdigede Næringsbrev maa anses for bortfaldet, og at det

27 Febr. fremsatte Spørgsmaal saaledes maa besvares benægtende, jfr. herved Handelsministeriets Cirkulære Nr. 37 af 16. Marts 1934.

1. Afd. 41. 3. 36.

27 Febr. **Handelsmin. Skr.** til N. N.

I et hertil indkommet Andragende af 19. August f. A. har De, der har Bopæl her i Staden, anholdt om Tilladelse til — uanset Bestemmelsen i Næringslovens § 36, 2det Stk. — at løse Vandrebrev til Omførsel af Varer i Københavns Amt.

I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet savner Hjemmel til at bevilge det ansøgte.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man henlede Opmærksomheden paa, at Vandrebrev til Omførsel af Varer kun berettiger til Omførsel af de af Dem selv eller andre uden Anvendelse af fremmed Medhjælp fremstillede Husflidsprodukter men derimod ikke fabriksmæssigt fremstillede Varer.

1. Afd. 47. 61. 36.

4 Marts. **Kirkemin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 19. Februar 1937 har Københavns Magistrat, 1ste Afdeling, næst at indberette, at Københavns Kommunalbestyrelse i Forbindelse med Vedtagelsen af Københavns Begravelsesvæsens Budget for 1937—38 bl. a. har tiltraadt en Indstilling om, at Begravelser i Kirkegaardskapellerne ikke maa ansættes til et senere Tidspunkt paa Dagen end Kl. 2 (for Tiden Kl. 2¾), anholdt om Godkendelse af en dertil svarende Ændring af § 27 i den af Ministeriet den 28. Februar 1929 stadfæstede Vedtægt for Københavns Begravelsesvæsen.

I Anledning heraf skal man meddele til Efterretning og videre Bekendtgørelse, at Ministeriet bifalder, at § 27 i nævnte Vedtægt affattes saaledes:

»I Kirkegaardskapellerne maa ingen Begravelse an- 4 Marts.
sættes senere end til Kl. 2.«

Endvidere bifaldes, at Ændringen træder i Kraft fra den 1. April 1937 at regne.

1. Afd. 321.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 4 Marts.
tages at bevilge 282 000 Kr. til Udvidelse og Ændring af Centralstationen for Tuberkulosebekæmpelsen i København.

B. F. **97.** 2476—94. 2500.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 4 Marts.
tages at afslutte en ny Kontrakt med A/S Sporvognsreklamen om Reklamering i Sporvogne, Omnibusser og Trolleyomnibusser.

B. F. **97.** 2544—48.

Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat om de for aaben og lav Bebyggelse paa afgrænsede Arealer gældende Bestemmelser. 6 Marts.

Ved aaben og lav Bebyggelse paa dertil efter Magistratens Skøn egnede Omraader her i Staden, paa hvilke nævnte Bebyggelser er sikret ved Servitutdeklaration efter Magistratens Formular eller paa anden af Magistraten godkendt Maade, maa de i nærværende Bekendtgørelse angivne Bestemmelser iagttages, saafremt Magistraten og Bygningskommissionen skal kunne give eller anbefale Dispensationer fra de gældende Forskrifter i Bygningslovgivningen. Saadanne Dispensationer vil ikke kunne forventes opnaaet til Bebyggelse paa Omraader, der er udsat for Oversvømmelse, eller paa Arealer, der paa Grund af Jordbundsforhold, Grundvandstand, mangelfuld Afdræning o. s. v. maa anses for uegnet dertil.

Bestemmelserne, der dog kun gælder indtil videre og i hvert Tilfælde vil blive optaget til Revision inden Udgangen af 1941, omfatter:

6 Marts. *I.* Bebyggelse paa lejede Lodder af en samlet indhegnet Havekoloni, »*Kolonihavebebyggelse*«.

II. Huse bestemt til Sommerophold, »*Sommerhuse*«, paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.

III. Huse bestemt til Helaarsbeboelse paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.

IV. Bebyggelse for mindre Værksteder eller lign.

I. Bebyggelse paa lejede Lodder

af en samlet indhegnet Havekoloni, »Kolonihavebebyggelse«.

Forinden et Areal udloddes til Kolonihaver, maa der, saafremt der ønskes Ret til nogen som helst Bebyggelse paa Lodderne, tages Bestemmelse om den Art Bebyggelse, der ønskes paa Arealet, og de enkelte Lodders Størrelse maa afpasses herefter i Overensstemmelse med de nedenfor angivne Regler.

Overholdelsen af disse Regler maa efter forudgaaende Forhandling med Magistraten sikres ved en af denne godkendt Deklaration, hvori findes optaget Bestemmelser om de enkelte Lodders Størrelse, den paa disse tilladelige Bebyggelse og dennes Placering og eventuelt Bebyggelsens Fjernelse samt om Arealets Indhegning.

Deklarationen skal endvidere indeholde Bestemmelser om, at Lejerne af Havelodder indenfor hvert enkelt Kolonihaveomraade til enhver Tid skal danne en Sammenslutning (Havelejerforening), hvis Love skal godkendes af Magistraten, at Bebyggelsen og Omraadet iøvrigt skal have et sømmeligt og passende Udseende, saaledes at de Fordringer, der af Magistraten maatte stilles til Opnaaelse heraf, vil være at efterkomme, og at Byggetilladelsen skal være forbrudt, saafremt Deklarationens Bestemmelser ikke overholdes.

For Arealer, tilhørende Kommunen og Staten, kan De- 6 Marts.
klarationen erstattes med tilsvarende Bestemmelser i Lejekontrakten.

Intet Byggeforetagende af nogen som helst Art, det være sig mindre Udhuse, Lysthuse eller Beboelseshuse, maa paabegyndes, forinden Byggetilladelse er indhentet, og Andragender i saa Henseende skal uanset Bebyggelsens Karakter være ledsaget af de i Bygningsloven foreskrevne Planer og Oplysninger.

Saafremt det paagældende Areal er beliggende ved Veje, der endnu ikke er udlagt i fornøden Bredde, maa de manglende Arealer udlægges, og ligeledes maa Arealer til eventuelle Hovedveje over Arealet udlægges, alt ved behørigt tinglyst Deklaration. Der maa anlægges et fælles Pladsareal, der udgør ca. 2 pCt. af det samlede Kolonihaveområde. Iøvrigt maa det ved Bestemmelser optagne i den foran omtalte Kolonihavedeklaration — for Kommunens og Statens Arealer i Lejekontrakten — sikres, at Vejarealerne paa Magistratens Forlangende ryddeliggøres og anlægges midlertidigt eller endeligt i saadan Udstrækning og paa saadan Maade, som Magistraten af Hensyn til Færdselsforholdene og Kvarterets Udvikling anser for paakrævet.

Magistraten kan bestemme, at der for et Areal, der udlejes til Kolonihaver, og til hvilket private Veje benyttes som Adgangsvej, skal ydes Bidrag for saadan Benyttelse (jfr. Vejlovens § 8).

a. Bebyggelse paa Arealer, der udloddes med Ret til Opførelse udelukkende af Lysthuse eller mindre Udhuse uden Ret til Natteophold.

Lysthusets Størrelse maa højst være 20 m², dog maa Loddens samlede Bebyggelse ikke overskride 10 pCt. af Loddens Areal.

Der skal paa saadanne Arealer indrettes fælles Retiradeanlæg samt fælles betonstøbte Kuler med tæt Dække til Opsamling af Dagrenovation. Der maa ikke indrettes Retirader eller Kuler for Dagrenovation. Der maa ikke indrettes

6 Marts. Retirader eller Kuler for Dagrenovation paa de enkelte Havelodder.

I Retiradeanlæggene skal der installeres Vandklosetter, naar Afløbsforholdene efter Magistratens Skøn muliggør dette (jfr. Sundhedsvedtægtens § 17).

b. Bebyggelse paa Arealer, der udloddes med Ret til Opførelse af Sommerhuse, karakteriseret som angivet i Afsnit II, men af en ganske midlertidig Art.

Paa Kolonihaveomraader, hvor der foreligger fyldestgørende Adgang til Vandforsyningsledninger og tilfredsstillende Brandslukningsforhold, og hvor de enkelte Lodder har en Størrelse af mindst 300 m² Nettoareal, kan tillades opført midlertidige Sommerhuse og mindre Udhuse uden Vandafledning og med en samlet Størrelse af højst 10 pCt. af Loddens Areal.

Der skal indrettes fælles Retiradeanlæg samt fælles betonstøbte Kuler med tæt Dække til Opsamling af Dagrenovation. Der maa ikke indrettes Retirader eller Kuler for Dagrenovation paa de enkelte Havelodder.

I Retiradeanlæggene skal der installeres Vandklosetter, naar Afløbsforholdene efter Magistratens Afgørelse muliggør dette (jfr. Sundhedsvedtægtens § 17).

c. Bebyggelse paa Arealer, der udloddes med Ret til Helaarsbeboelse.

Inden for Kolonihaveomraader, hvor der foreligger fyldestgørende Adgang til Vandforsyningsledninger og tilfredsstillende Brandslukningsforhold, kan der paa Arealer, der efter Magistratens Skøn er tilfredsstillende drænet eller afgrøftet, og paa hvilke der er etableret en af Magistraten godkendt Tilkørsel til de enkelte Lodder, tillades opført Huse for een Familie, naar de enkelte Lodder har en Størrelse paa mindst 1 200 m², og den enkelte Lods samlede Bebyggelse højst udgør 10 pCt. af Loddens Areal, og naar Bebyggelsen iøvrigt opføres efter de i efterfølgende Afsnit III c anførte Betingelser.

Saafremt Kloakering af et Omraade forefindes, skal der

etableres Afløb fra hvert enkelt Beboelseshus, og Størrelsen 6 Marts.
af den enkelte Lod kan da nedsættes til 400 m², ligesom Bebyggelsens samlede Størrelse da kan forøges til 20 pCt. af Loddens Areal.

Forinden Bygningsattest udstedes for Bebyggelse efter ovenstaaende Afsnit I a-b-c, skal der foreligge Attest fra Stadsingeniørens Direktorat for, at de stillede Betingelser er overholdt.

II. Huse bestemt til Sommerophold

paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.

Ved Huse af den heromhandlede Art, de saakaldte »*Sommerhuse*«, forstaas Bygninger uden Skorsten eller Ildsted, men med fast, brandsikker Plads for eventuelle Kogeindretninger, og bestemt alene til Sommerophold (det vil sige med Natteophold i Maanederne Maj—September) for Familier med Bolig andet Sted den øvrige Del af Aaret.

Tilladelse til at opføre »Sommerhuse« — eventuelt med byggetekniske Lempelser, Fritagelse for Etablering af underjordisk Vandafledning og Lempelser med Hensyn til Anlæg af Vej — betinges af, at der foreligger fyldestgørende Adgang til Vandforsyningsledninger og tilfredsstillende Brandslukningsforhold, samt at Adgangsforholdene til Grunden er ordnet paa tilfredsstillende Maade.

Endvidere betinges Tilladelsen af, at der udstedes og tinglyses en særlig *Sommerhusdeklaration*, hvori blandt andet findes optaget Bestemmelser om, *at* Bebyggelsen kun maa benyttes til egentligt Sommerophold og kun for *een Familie*, *at* Byggetilladelsen er forbrudt, hvis nogen anden Anvendelse af Bebyggelsen end forudsat finder Sted, *at* Ejendommen er underkastet dels Magistratens Bestemmelser med Hensyn til Anlæg, Vedligeholdelse og Belysning af Vejen til og forbi Grunden og Ydelse af Bidrag til saadanne Arbejder, og dels saavel Magistratens som Kloakkommissionens Bestemmelser med Hensyn til Vandafledningen og

6 Marts. Bidrag hertil, alt i Henhold til de til enhver Tid gældende Love, samt *at* Renovationsforholdene skal ordnes i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende Bestemmelser.

Forsaavidt der ved Renovationens Bortførsel ønskes Afvigelse fra de gældende Bestemmelser, maa Sundhedskommissionens særlige Tilladelse hertil erhverves.

Foruden »Sommerhuset« maa der paa Grunden opføres mindre Udhuse (Klosetbygning, Hønsehus og lign) til Familiens Behov, men den samlede Bebyggelse maa ikke overskride 10 pCt. af Grundens Bruttoareal.

Saafremt der agtes udført underjordisk Vandafledning, maa Plan til Ordning heraf indsendes til Stadsingeniørens Direktorat til Approbation.

Hvis der paa Grunden *kun* opføres Bygninger, som ikke overskrider 10 m² (Lysthus, Redskabsskur og lign), vil Kravet om Udstedelse af Sommerhusdeklaration kunne bortfalde.

Forinden Bygningsattest udstedes for Bebyggelse efter ovenstaaende Afsnit II, skal der foreligge Attest fra Stadsingeniørens Direktorat om, at de stillede Betingelser er overholdt.

III. Huse bestemt til Helaarsbeboelse

paa særlig udparcellerede og matrikulerede Grunde ved Veje, der er approberet af Magistraten og udlagt ved Deklaration.

Huse til Helaarsbeboelse skal være forsynet med Skorsten og Ildsted og have en af Magistraten i hvert enkelt Tilfælde godkendt endelig eller midlertidig Vandafledning og fyldestgørende Adgang til Vandforsyningsledninger, ligesom der skal være tilfredsstillende Brandslukningsforhold.

a. For Bebyggelse ved saadanne Veje, der er anlagt og forsynet med Kloak, bliver der kun Spørgsmaal om Lempelser af byggeteknisk Art.

Byggetilladelse vil eventuelt kun blive meddelt med bestemt angivet Tidsbegrænsning og mod Udstedelse af De-

klaration efter Bygningskommissionens nærmere Bestem- 6 Marts.
melse.

b. For Bebyggelse ved Veje med Kloak, men hvor Vejanlægget ikke er endelig i Orden, maa der, saafremt Dispensation med Hensyn til Vejanlægget efter Omstændighederne kan gives, udstedes og tinglyses Deklaration om Forpligtelse for Ejendommens Ejer til at participere i Anlægget af Vejen med Tilslutning til det øvrige Vejnet efter en af Magistraten approberet Plan, naar Magistraten anser det for paakrævet, samt om Sikkerhedsstillelse for Grundens Andel i Vejanlægget. Det maa dog forlanges, at Vejen midlertidigt anlægges i en saadan Bredde og paa en saadan Maade, som efter Stadsingeniørens Direktorats Skøn er fornøden.

Saafremt der tillige gives byggetekniske Lempelser, maa der forholdes som under Punkt a. anført.

c. For Bebyggelse ved Veje, hvor der ikke findes Kloak, skal der foreligge en af Magistraten godkendt Dræning eller Afgrøftning af vedkommende Areal, og Vandafledningen fra Bebyggelsen skal ordnes midlertidigt til Samlebrønd eller Sivebrønd efter de derom til enhver Tid gældende Forskrifter.

De enkelte Grundes Bruttoareal skal, hvor Mulighed for Arealets Kloakering inden for et efter Magistratens Skøn overskueligt Aaremaal er til Stede, være mindst 600 m², men dette Krav kan dog for de før 30. November 1920 udstykkede Parceller nedsættes indtil 450 m².

Tilladelse til at opføre et Hus med 2 Lejligheder i indtil 2 Beboelseslag kan forventes meddelt, saafremt det ubebyggede Areal pr. Familie er mindst 400 m² (for Grunde udstykkede før 30. November 1920 mindst 300 m² pr. Familie).

Saafremt Arealets Kloakering efter Magistratens Skøn ikke synes mulig indenfor et overskueligt Aaremaal, skal Bruttoarealet for Grunde paa Omraader, hvor der ikke tidligere er tilladt Helaarsbeboelse, være mindst 1 200 m², og

6 Marts. der vil paa den enkelte Grund kun kunne forventes givet Tilladelse til Opførelse af et Hus med Lejlighed for een Familie.

Hvor Grundens Størrelse ikke er væsentligt mindre end de angivne Maal, beror det paa Magistratens Skøn, om Byggetilladelse kan gives.

Byggetilladelsen betinges af, at der udstedes og tinglyses en Deklaration, hvorved det, saalænge den midlertidige Vandafledning bestaar, sikres, *at* der paa Grunden kun findes *eet Beboelseshus for een Familie* (eventuelt dog med ovenstaaende Afvigelse), *at* Huset ikke udlejes helt eller delvist uden Magistratens Samtykke, hvilket Samtykke i hvert Fald vil blive gjort afhængigt af, at Lejemaalet uopholdeligt bringes til Ophør, saafremt Sundhedskommissionen maatte forlange det, *at* Grundens Renovationsforhold ordnes i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende Bestemmelser, *at* Grundens Ejer, forsaavidt der maatte vise sig Ulemper ved den midlertidige Ordning af Vandafledningen, efterkommer de Anvisninger, der af Magistraten eller Sundhedskommissionen gives til Ulempernes Afhjælpning, *at* Ejendommens Ejer omordner Vandafledningen, naar dette efter Magistratens Skøn kan ske, *at* der i Henhold til Sundhedsvedtægtens § 17 installeres Vandkloset i Ejendommen, saasnart Vandledningsforholdene muliggør det, samt *at* Grunden underkastes Magistratens og Kloakkommissionens Bestemmelser med Hensyn til Vandafledning og Bidrag til en saadan.

Forsaavidt der ved Renovationens Bortførsel ønskes Afvigelse fra de gældende Bestemmelser, maa Sundhedskommissionens særlige Tilladelse hertil erhverves.

Saafremt der gives byggetekniske Lempelser eller Dispensationer med Hensyn til Vejanlæg, maa der forholdes som henholdsvis under Punkt a og b anført.

Forinden Bygningsattest udstedes for Bebyggelse efter ovenstaaende Afsnit III a-b-c, skal der foreligge Attest fra Stadsingeniørens Direktorat for, at de stillede Betingelser er overholdt.

IV. Bebyggelse for mindre Værksteder eller lign. 6 Marts.

Hvor Forholdene efter Magistratens Skøn taler derfor, kan der paa lignende Vilkaar som de under Afsnit I, II og III anførte meddeles Dispensation med Hensyn til Bebyggelse for mindre Værksteder, Lagre eller lign.

Magistratens Bekendtgørelse af 18. December 1931 betragtes herefter som bortfaldet.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten. 11 Marts.

I Skrivelse af 18. f. M. har Hr. Overpræsidenten indstillet, at følgende af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Normeringsændringer paa Københavns Kommunes Budget for 1937—38 stadfæstes som Tillæg til og Ændring i den under 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender:

Budgetbilag 2. Begravelsesvæsenet.

1 Stilling som Overgartner i 5te Lønklasse nyoprettes.

Budgetbilag 3. Ejendomsdirektoratet.

2 Stillinger som Kontorchef omnormeres fra 3die til 2den Lønklasse.

1 Stilling som Skovassistent i 7de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Skovfuldmægtig i 5te Lønklasse.

1 Stilling som Sekretær i 8de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Budgetbilag 5. Belysningsvæsenet.

1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Ingeniør i 5te Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Ingeniør i 3die Lønklasse.

11 Marts. 1 Stilling som Laboratorieingeniør omnormeres fra 4de til 3die Lønklasse.

1 Stilling som Maskinmester i 7de Lønklasse med et personligt Tillæg paa 800 Kr. omnormeres til 1 Stilling som Værkstedsmester i 5te Lønklasse.

Benævnelsen for 1 Stilling i 5te Lønklasse ændres fra Materialforvalter til Fuldmægtig.

Benævnelsen for 1 Stilling i 2den Lønklasse ændres fra Bogholder til Kontorchef.

Benævnelsen for 1 Stilling i 4de Lønklasse ændres fra Ekspeditionssekretær til Underkasserer.

Benævnelsen for 1 Stilling i 5te Lønklasse ændres fra Underkasserer til Fuldmægtig.

Budgetbilag 6. Sporvejene.

1 Stilling som Ingeniør omnormeres fra 5te til 4de Lønklasse.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse.

Budgetbilag 9. II. Haandværksafdelingen.

1 Stilling som Bogholder i 4de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Kontorchef i 3die Lønklasse.

Budgetbilag 10. Centraladministrationen.

Magistratens 1ste Afdelings Sekretariat.

1 Stilling som Sekretær i 8de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Statistisk Kontor.

Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. til en Kontorist i 14de Lønklasse.

Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse.

Skattevæsenet.

(Centralforvaltningen).

2 Stillinger som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse nyoprettes.

Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. til 4 Kontorister.

Raadhusforvaltningen.

Ydelse af Bestillingstillæg paa 400 Kr. til 1 Kontorist.

Socialdirektoratet.

3 Stillinger som Fuldmægtig i 5te Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Kontorchef i 2den Lønklasse nedlægges.

Stadsarkitektens Direktorat.

4 Stillinger som Arkitekt i 5te Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Kontorchef omnormeres fra 3die til 2den Lønklasse.

Bygningskommissionen.

1 Stilling som Ekspeditionssekretær i 4de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Borgerrepræsentationens Sekretariat.

1 Stilling som Sekretær omnormeres fra 3die til 2den Lønklasse.

Budgetbilag 12. Social Forsikring og offentlig Forsorg.

De Gamles By.

1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse nyoprettes.

Budgetbilag 13. Hospitalsvæsenet.

Kommunehospitalet.

1 Stilling som Overlæge i 4de Lønklasse med et personligt Tillæg paa 3 000 Kr. omnormeres til 1 Stilling som Overlæge i 3die Lønklasse med et personligt Tillæg paa 2 000 Kr.

11 Marts.

Øresundshospitalet.

1 Stilling som Overlæge i 4de Lønklasse nyoprettes.

Bispebjærg Hospital.

1 Stilling som Forvalter i 4de Lønklasse nyoprettes.

Aunstrup Sanatorium.

1 Stilling som Inspektør i 3die Lønklasse nyoprettes.

Budgetbilag 14. Sindssygevæsenet.

Sct. Hans Hospital.

1 Stilling som Kontorassistent i 9de Lønklasse omnormeres til en Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Budgetbilag 15. Sundhedsvæsenet.

Sundhedskommissionen.

Ydelse af Bestillingstillæg paa 3 000 Kr. til 1 Overlæge i 2den Lønklasse.

Forhøjelse af Bestillingstillægget fra 1 000 Kr. til 2 000 Kr. til 1 Afdelingslæge i 4de Lønklasse.

1 Stilling som Dyrlæge i 4de Lønklasse nyoprettes.

Budgetbilag 16. Skolevæsenet.

1 Stilling som Skoleoverlæge i 2den Lønklasse + et personligt pensionsgivende Tillæg paa 2 000 Kr. nyoprettes.

1 Stilling som Skoleinspektør i 3die Lønklasse nyoprettes.

5 Stillinger som Tandlæge i 5te Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Adjunkt (Vedtægtens § 105) nyoprettes.

Ydelse af Bestillingstillæg paa 1 200 Kr. til 1 Lærer i 6te Lønklasse. (Lederen af biologisk Studiesamling).

Budgetbilag 18. Stadsingenørens Direktorat.

1 Stilling som Afdelingsingeniør i 2den Lønklasse + Bestillingstillæg 3 000 Kr. nyoprettes.

1 Stilling som Overgartner i 5te Lønklasse nyoprettes.

1 Stilling som Maskinmester i 5te Lønklasse nyoprettes. 11 Marts.
1 Stilling som Konstruktør i 7de Lønklasse omnormeres til 1 Stilling som Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

Budgetbilag 19. Vandforsyningen.

1 Stilling som Bogholder omnormeres fra 4de til 3die Lønklasse.

Budgetbilag 20. Brandvæsenet.

1 Stilling som Vicebrandchef i 2den Lønklasse nyoprettes.

Budgetbilag 22. Forskellige Udgifter.

Centralarbejdsanvisningskontoret.

1 Stilling som Kontorchef omnormeres fra 3die til 2den Lønklasse.

Psykoteknisk Institut.

1 Stilling som Fagpsykolog omnormeres fra 5te til 4de Lønklasse.

I denne Anledning skulde man efter stedfunden Brevveksling med Sundhedsstyrelsen til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at den begærte *Stadfæstelse herved meddeles.*

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrats 1ste Afdeling. 13 Marts.

I den med Magistratens Skrivelse af 17. Juni 1936 forelagte Sag har Københavns Magistrats 3die Afdeling anmodet om, at den Inspektør N. under 21. December 1933 meddelte Beskikkelse som Værge for E., der er født den 1. Juli 1920, maa blive annulleret under Hensyn til, at den mindreaarige i Medfør af § 130, 2det Stk. i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 er inddraget under offentlig Forsorg og agtes anbragt i privat Pleje under Tilsyn af en for ham i Medfør af samme Lovs § 143 beskikket Tilsynsværge.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet med Magistratens 1ste Afdeling er enigt i, at den

13 Marts. Omstændighed, at det sociale Udvalg (i København Magistraten) har overtaget Forældremyndigheden over Barnet og vil beskikke det en Tilsynsværge, ikke medfører, at Værgebeskikkelsen bortfalder eller skal sættes ud af Kraft.

Det tilføjes, at det sociale Udvalg (i København Magistraten) eventuelt vil kunne rette Henvendelse til Pupilautoriteterne om Meddelelse af Forskrifter til Værgen i Henhold til § 51 i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 eller om Fratagelse af Værgemaalet i Henhold til samme Lovs § 16.

1. Afd. V. 444. 33.

17 Marts. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 20. Juli f. A. har Magistraten rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Næringsadkomst er fornøden til den af Firmaet »Dansk Gødningskalkkontor«, her af Staden, udøvede Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* Firmaet »Dansk Gødningskalkkontor« er et Selskab med begrænset Ansvar og er tilmeldt Handelsregistret, *at* Selskabet, hvis Medlemmer er A/S Faxe Kalkbrud, Mariager Kalkværk og Det grevelige Dannemandske Stift, har til Formaal at afsætte Medlemmernes Gødningskalkprodukter, *at* Selskabet, der ikke er i Besiddelse af nogen Næringsadkomst, fra Forretningskontor Frederiksholms Kanal 16, her i Staden, afsætter Medlemmernes Produkter paa den Maade, at Agenter udsendes til Landbrugere for at optage Bestillinger, *at* Medlemmernes Produkter, der ikke forhandles fra Butik, afsættes i Selskabets Navn, hvorefter de indkomne Beløb efter Fradrag af positive Udgifter afregnes med Medlemmerne, jfr. § 4 i de for Selskabet under 12. April 1935 vedtagne Love, *at* der for hvert af Selskabets Medlemmer er fastsat en bestemt aarlig Leverings-Kvota, saaledes at Medlemmer, der leverer mere end den fastsatte Kvota, maa betale en fast Afgift pr. Ton af Overleverance, hvorimod Medlemmer, som leverer mindre, erholder en tilsvarende Godtgørelse for Underleverance, jfr. Vedtægtens § 8, *at* Selskabets Indtægter iøvrigt bestaar af en af Medlemmerne ydet bestemt Afgift pr. leveret Enhed Kalk til Be-

stridelse af Driftsudgifter og til Imødegaaelse af eventuelle Tab, hvorhos hvert Medlem til Fremskaffelse af Startkapital for Selskabet har indbetalt et i Forhold til den fastsatte Kvota bestemt Beløb, hvilket Beløb Selskabet dog tilbagebetaler saa snart som muligt, jfr. Vedtægtens § 2, 2det og 3die Stk., samt *at* Medlemmerne, der iøvrigt ikke har indskudt nogen Kapital i Selskabet, kun hæfter for Foreningens Forpligtelser i Forhold til den for hvert Medlem fastsatte Kvota, jfr. Vedtægtens § 2, 1ste Stk. 17 Marts.

I denne Anledning skal man meddele, at Firmaets Virksomhed efter Handelsministeriets Formening i Henhold til § 10 i Næringsloven af 28. April 1931 er fritaget for at løse Næringsbrev.

1. Afd. 778. 35.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at bevilge 115 750 Kr. til Uddybning af det nye Havnebassin i »Sundby Sejlforening«s Havn samt til Flytning af Indsejlingen. 18 Marts.

B. F. 97. 2520—25. 2658—61.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 20 Marts.

I den med Magistratens Skrivelse af 30. Juli f. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der til den af Firmaet A. & Co., her i Staden udøvede Virksomhed med Fremstilling af Tryksager udkræves Næringsbrev som Kunst- og Bogtrykker.

Det fremgaar af Sagen, *at* nævnte Firmas Indehavere er i Besiddelse af Næringsbreve som Handlende og som Mekanikere og Metalarbejdere, *at* de paagældende endvidere under 4. August 1933 har erholdt Tilladelse til for et Tidsrum af 5 Aar at løse almindelige Næringsbreve paa Haandværk, dog kun med Ret til i Forbindelse med den af Firmaet drevne Salgsvirksomhed med P. Kontortrykkemaskiner at levere de ved Salget af de paagældende Maskiner sædvanligt udførte Prøvetryk i eet eller flere Oplag, *at* Deltagerne under 15. August s. A. har løst almindelige Næringsbreve

20 Marts. paa Haandværk, *at* Firmaet driver Handel med Skrivemaskiner, Regnemaskiner, Kontortrykkemaskiner, Duplikeringsmaskiner samt Tilbehør til Maskinerne, Kontorartikler saasom Blæk, Blyanter, Kontorgummi, Papir og lign., der hører til Branchen, *at* Firmaet endvidere forhandler Kontormøbler af Træ og Staal, fremstiller Kontormøbler af Staal samt udfører Reparationer af fornævnte Kontormaskiner, ved hvilken Virksomhed der beskæftiges ca. 25 Personer, *at* Firmaet undertiden modtager Bestillinger paa Tryksager af den Art, som kan udføres paa de af Firmaet forhandlede P. Maskiner, *at* der ved Fremstilling af saadanne Tryksager anvendes Aluminiumsplader der indkøbes i færdig Stand, og paa hvilke der skrives ved Hjælp af almindelig Skrivemaskine, *at* Pladerne derefter overstryges med en ætsende Vædske, hvorefter de er anvendelige til Duplikering i P. Maskinen, *at* Tryksagerne i Almindelighed leveres med sædvanlige Skrivemaskintyper, men at Satsen, forsaavidt der ønskes Tryksager med særlige Typer, fremstilles hos en herværende Bogtrykker, der overfører Trykket til en Aluminiumsplade, som Firmaet derpaa anvender i oftnævnte Maskiner ved Fremstilling af den paagældende Tryksag, *samt at* Firmaet i de Tilfælde, hvor Tryksager fremstilles efter trykt Manuskript med særlige Typer eller med Illustrationer, overfører disse ad fotografisk Vej til en Aluminiumsplade, som derpaa anvendes i P. Maskinen.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer meddele, at det rejste Spørgsmaal efter Handelsministeriets Formening maa besvares benægtende.

1. Afd. 39. 11. 36.

20 Marts. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 13. f. M. fulgte Sag har Fru S. her af Staden, anholdt om Tilladelse til at forhandle de af hende fremstillede Broderier ved personlig Henvendelse til Private.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende har til

Hensigt ved personlig Henvendelse til Private ved Forevis- 20 Marts.
ning af Prøver eller Tegninger at optage Bestilling paa Kniplings- og Fileringshaandarbejder, som hun derefter uden Anvendelse af fremmede Medhjælp vil fremstille paa sin Bopæl.

I denne Anledning skal man med Bemærkning, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at de omhandlede Varer vil kunne anses som Husflidsprodukter, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at der til den nævnte Virksomheds Udøvelse vil udkræves Vandrebrev til Omførsel af Varer til Forhandling, jfr. Næringslovens § 29 samt §§ 40 og 36, og at Virksomheden i Henhold til denne Adkomst alene vi kunne udøves i Københavns Kommune.

1. Afd. 1650. 36.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 30 Marts.

I den med Magistratens Skrivelse af 15. September f. A. hertil indkomne Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvilken Næringsadkomst der udkræves til den af »Stenbrud og Skærvefabrik M., Aktieselskab« drevne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* det paagældende Selskab, der er anmeldt til Aktieselskabs-Registret med Hjemsted i København, i Bov og Kliplev Kommuner, Aabenraa Amt, driver Virksomhed med Brydning og Knusning af Sten til Skærver, *at* Selskabet i Bov Kommune endvidere fremstiller Kantsten, *at* Selskabets Produkter udelukkende forhandles fra Bov og Kliplev Kommuner, og *at* der ikke optages Ordrer fra Selskabets herværende Kontor, hvis Opretholdelse alene skyldes, at Bestyrelsesmedlemmerne er bosat her.

I denne Anledning skal man efter derom stedfunden Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer meddele, at der til den af Selskabet drevne Virksomhed efter Handelsministeriets Formening alene vil udkræves Næringsbrev som Stenhugger i Bov Kommune, og at Selskabet endvidere vil have at løse Næringsbrev paa Stenhugger-

30 Marts. næring — eller eventuelt paa Handelsnæring — i Kliplev Kommune, forsaavidt man afsætter Sten, der ikke hidrører fra egne Stenbrud.

1. Afd. 1679. 5. 34.

30 Marts. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 21. Januar d. A. hertil fremsendte Sag har A., der under 12. September 1912 har løst Borgerskab som Snedker her i Staden, og som har erholdt Ret til Anvendelse af Mesterbetegnelsen i Snedkerfaget rejst Spørgsmaal om, hvorvidt han efter at have deponeret nævnte Borgerskab vil være berettiget til at anvende Betegnelsen Mester i Snedkerfaget.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende, der under 2. Maj 1892 har aflagt Svendeprøve for den i Næringslov af 29. December 1857 § 27 omhandlede Kommission, i September Maaned f. A. har ophævet den af ham hidtil drevne Virksomhed som Møbelsnedker her i Staden, men at han fremtidig vil udøve faglig Konsulentvirksomhed i Forbindelse med Varetagelsen af en Række faglige Tillidshverv.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet intet finder at erindre imod, at den paagældende fortsat anvender Betegnelsen »Snedkermester« som personlig Benævnelse, hvorimod han ikke, saalænge Næringsadkomsten er deponeret, efter Handelsministeriets Formening er berettiget til at anvende Betegnelsen »Snedkermester« under Udøvelsen af en Næringsvirksomhed, der omfattes af Bestemmelserne i Næringsloven af 28. April 1931.

1. Afd. 5. 77. 36.

31 Marts. **Justitsmin. Skr.** til Grosserer N. N.

I et hertil indsendt Andragende har De forespurgt, hvorvidt det er tilladt her i Landet at drive Ægteskabsbureau samt i bekræftende Fald, hvilket Borgerskab der udkræves hertil.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der ikke i 31 Marts.
Lovgivningen findes noget Forbud mod at søge Erhverv ved at optræde som Mellemmand mellem Personer, der ønsker at indgaa Ægteskab, og at Ministeriet for Handel, Industri og Søfart har oplyst, at der ikke kræves Næringsbevis for at kunne drive saadan Virksomhed.

1. Afd. 597.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Af- 31 Marts.
delinger.

Den samlede Magistrat har i Tilknytning til Vedtagelsen af Budgettet for 1937—38 truffet følgende Beslutninger vedrørende Budgettets Overholdelse og dermed i Forbindelse staaende Forhold.

I. Med Hensyn til det løbende Budget.

a. De forskellige Institutioner og Kontorer maa hver for sit Vedkommende lade det være sig magtpaaliggende, at deres Budget bliver holdt, og der maa til Opnaaelsen heraf udvises den bedst mulige Økonomi, saavel med Hensyn til Begrænsning af Udgifterne som eventuelt med Hensyn til Opretholdelse eller Forøgelse af Indtægterne.

b. Dispositioner af Betydning, som ikke er forudsat ved Budgettets Vedtagelse, og som medfører forøget Udgift paa en eller flere af Budgettets Poster uden samtidig at medføre tilsvarende Indtægtsforøgelse eller Udgiftsbesparelse paa andre af Budgettets Poster, maa ikke træffes, uden at der forinden er indhentet skriftligt Samtykke fra vedkommende Magistratsafdeling.

c. Saafremt der iøvrigt i Aarets Løb fremkommer Forhold, der skønnes at maatte have tilfølge, at en Institutions eller et Kontors Budget ikke vil kunne holdes, vil dette være at indberette til vedkommende Magistratsafdeling til videre Underretning for Magistratens 2den Afdeling (Hovedbogholderiet). Indberetningen maa afgives saa

31 Marts. snart Institutionen eller Kontoret kommer til Klarhed over Forholdet, uanset om de regnskabsmæssige Virkninger muligvis først fremtræder senere.

II. Med Hensyn til Kapitalbudgettet.

a. Der maa, uanset Bevillingssummernes Størrelse, i Regnskabsaaret (1937—38) kun afholdes Udgifter til bevilgede Arbejder og Erhvervelser paa Kapitalbudgettet i det Omfang, som der er stillet Midler til Raadighed hertil i den til Budgettet hørende Arbejdsplan for 1937—38, der er summarisk angivet i Kasseoversigten Side 1077 i Budgettet, jfr. Side 970, og om hvis nærmere Udformning man henviser til Magistratens 2den Afdelings Cirkulærskrivelse af 10. ds.

I Betragtning i denne Forbindelse kommer alle Udgifter, der bogføres i 1937—38, uanset om de afholdes kontant eller ved Postering; undtagne er kun Posteringer af overtagen Prioritetsgæld. Det forudsættes herved, at Bogførelsen altid foretages i det Regnskabsaar, hvori den Ydelse eller Præstation, som Udgiften er Vederlag for, finder Sted.

b. Der vil inden Midten af September Maaned blive indkaldt Overslag fra de forskellige Institutioner og Kontorer angaaende de Udgifter paa Kapitalbudgettet, som maa paaregnes at skulle afholdes i Regnskabsaaret 1938—39. Indtil dette er sket, og Magistraten har taget Stilling til Overslagene, bør det saavidt muligt søges undgaaet, at der ved Licitationer, Ekspropriationer m. v. træffes Dispositioner, hvorved Kommunen bindes til Udredelsen af Udgifter paa Kapitalbudgettet i Tiden efter 1. April 1938, og Dispositioner af denne Art maa i intet Tilfælde træffes, uden at der forinden er indhentet skriftligt Samtykke fra vedkommende Magistratsafdeling.

Alle Begæringer om Meddelelse af saadant Samtykke forhandles i den samlede Magistrat, og om hvert enkelt

meddelt Samtykke gives der ved vedkommende Sekre- 31 Marts.
tariats Foranstaltning Underretning til Magistratens 2den Afdeling (Hovedbogholderiet).

c. Iøvrigt finder det under I. med Hensyn til det løbende Budget anførte i det mulige Omfang tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Bevillinger paa Kapitalbudgettet.

H. B. 50. V. 36.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 6 April.

I den med Magistratens Skrivelse af 23. Juli f. A. fulgte Sag, er der rejst Spørgsmaal om, hvilken Næringsadkomst der udkræves til den af A/S N. her i Staden udøvede Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* det nævnte Aktieselskab, der ikke er i Besiddelse af nogen Næringsadkomst, fra Forretningslokaler her i Staden, under Anvendelse af 6 til 9 Medhjælpere driver Virksomhed med Fremstilling af fotografiske Artikler og Tilbehør til Røntgenanlæg, *at* Virksomheden nærmere bestaar i, at der med Anvendelse af Maskiner fremstilles Røntgenapparater, Formindskelses-Fotografiapparater, Kasetter til Films, Stativer til Projektører og til Anbringelse af Patienter, der skal røntgenfotograferes, samt iøvrigt forskelligt Tilbehør til de nævnte Apparater, hovedsageligt bestaaende af forkromede Genstande, *at* Selskabet, der afsætter de fremstillede Varer saavel til Videreforhandling som direkte til Forbrugerne, ikke selv foretager Forkromning, ligesom det ikke selv fremstiller de til Røntgenapparater og Formindskelses-Fotografiapparater fornødne Røntgenrør og Linser, idet disse indkøbes i færdig Stand for derefter at indsættes i de nævnte Apparater.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet efter de foreliggende Omstændigheder intet finder at erindre imod, at den omhandlede Virksomhed ud-

6 April. øves i Henhold til Næringsbrev paa Industrinæring, jfr. herved Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 101 af 29. Marts 1932.

1. Afd. 835. 36.

9 April. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 24. April 1928 meddelte Indenrigsministeriet Samtykke til, at Københavns Kommune til Indfrielse af et ældre Laan optog et amerikansk Laan paa 12 Mill. $ bl. a. paa Vilkaar, at Kommunen fra 1. April 1930 at regne aarlig skulde henlægge et Beløb af 3 Mill. Kr. til en til Stadens Kapitalformue henhørende særlig Fond, hvis Midler skulde anvendes til Afdrag paa det nævnte Laan eller til Opkøb af Obligationer efter nærmere Aftale med Ministeriet.

Efter derom af Magistraten indgivet Andragende bevilgede Ministeriet i Skrivelser af 29. Oktober 1931, 5. Februar og 10. September 1932, 26. September 1933, 25. Oktober 1934 og 21. Januar 1936 Kommunen Fritagelse for henholdsvis i Regnskabsaarene 1931—32, 1932—33, 1933—34, 1934—35, 1935—36 og 1936—37 at foretage Henlæggelse til nævnte Fond i Overensstemmelse med det ovenomhandlede Vilkaar.

Magistraten har derefter i Skrivelse af 14. September f. A. anholdt om, at saadan Fritagelse maa blive bevilget Kommunen ogsaa forsaavidt angaar Regnskabsaaret 1937—38, idet det anføres, at selv om det forventes, at den almindelige økonomiske Situation i 1937—38 ikke vil berede Kommunen samme Vanskeligheder som i de foregaaende Aar, vil den lave Kronekurs dog fremdeles tynge stærkt paa Kommunens Økonomi.

Det er oplyst, at Magistraten er sindet, naar Kommunens to Dollarlaan af 1927 og 1928 ifølge Vilkaarene kan opsiges, og naar en gunstig Lejlighed frembyder sig, at søge nævnte Laan afløst af amortisable Laan.

I denne Anledning skulde man tjenstlig meddele, at Indenrigsministeriet efter Omstændighederne tillader, at den paabudte Henlæggelse undlades ogsaa i Regnskabsaaret 1937—38.

Efter den Anledning, som Sagen dertil giver, undlader 9 April.
man ikke herved at henlede Magistratens Opmærksomhed paa, at Ministeriet — uanset man er opmærksom paa den samtidig stedfundne Stigning i indtægtsgivende Aktiver — maa nære Betænkelighed ved den stadige Stigning i Kommunens Gældsbyrde. Ministeriet finder derfor Anledning til indtrængende at henstille, at de af Kommunen afbrudte Konsolideringsbestræbelser nu genoptages i Overensstemmelse med de i saa Henseende tidligere vedtagne og fulgte Retningslinier.

H. B. 59. 36.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 9 April.

I den med Magistratens Skrivelse af 23. Januar d. A. fulgte Sag har Korn- og Frøhandler R. her i Staden, anholdt om Tilladelse til — uanset Bestemmelsen i Næringslovens § 3, 4de Stk. — at forene Næringsbrev paa Handel i Københavns Kommune med Næringsbrev som Møller sammesteds.

I denne Anledning skal man, efter at Sagen i Overensstemmelse med de derom i Næringsloven indeholdte Forskrifter har været forelagt Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri til Udtalelse, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet ikke har fundet Føje til at bevilge det ansøgte.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man bede Andragerens Opmærksomhed henledt paa, at Handlende ifølge hævdvunden Skik maa anses for berettigede til at formale Kornvarer, der forhandles i deres Virksomhed, medens de paagældende Næringsdrivende efter Handelsministeriets Formening ikke vil være berettigede til for andre at paatage sig Formaling af Korn.

1. Afd. 39. 48. 36.

Handelsmin. Skr. til De københavnske Handels- 9 April.
foreningers Fællesrepræsentation.

I en hertil indsendt Skrivelse af 21. December f. A. har Fællesrepræsentationen rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der

9 April. fra Kiosker, der i Medfør af Lukkelovens § 2 b holdes aabne ud over sædvanlig Lukketid, lovligt vil kunne forhandles Julekort i Bundter paa 5 eller 10 Stykker.

I denne Anledning skal man meddele, at Jule- og Nytaarskort efter Handelsministeriets Formening vil kunne henføres under de i Lukkelovens § 2 b opregnede Varer, og at det af Fællesrepræsentationen rejste Spørgsmaal derfor maa besvares bekræftende.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man tilføje, at Kort, der efter deres Udseende og Benyttelse ikke omfattes af Benævnelsen Postkort eller Prospektkort, kun vil kunne forhandles i enkelte Stykker fra Kiosker, der i Medfør af Lukkelovens § 2 b holdes aabne ud over sædvanlig Lukketid, jfr. herved Højesterets Dom af 6. Februar 1930, U. f. R. Side 299, og Vestre Landsrets Dom af 17. December 1930, U. f. R. 1931, S. 342.

1. Afd. 654.

9 April. **Ændringer i og Tilføjelser til Overenskomst af 6. Marts 1936 vedr. Fregatten „Jylland"s Benyttelse som Logiskib.**

Mellem Københavns Magistrat, Komitéen til Fregatten »Jylland«s Bevarelse, Foreningen til Provinsbørns Ferieophold i København og Dansk Vandrelaug er vedtaget og godkendt følgende Ændringer i og Tilføjelser til den af de interesserede Parter den 6. Marts 1936 tiltraadte Overenskomst.

Dansk Vandrelaug har til *Foreningen til Provinsbørns Ferieophold i København* for en Sum af 2 550 Kr. 85 Ø. — der betales den 1. April 1938 — overdraget Ejendomsretten til de Senge med Madrasser, som Vandrelauget har anskaffet og anbragt i Fregatten »Jylland«.

Fregatten »Jylland« vil af Dansk Vandrelaug fremtidig kun blive benyttet som Nødherberg, nemlig kun i saadanne Tilfælde, hvor Vandrehjemmet i Hestgardekasernen maa antages ikke at kunne afgive tilstrækkelig Plads for Vandrere med Vandrekort. I saa Tilfælde skal foreløbig Begæring om Indkvartering af Vandrere paa Fregatten »Jylland« med An-

givelse af det Antal Sovepladser, som ønskes reserveret, til- 9 April.
stilles Komitéen skriftlig med 3 Ugers Varsel. Vandrelauget er pligtig til med 8 Dages Varsel at opgive det endelige Antal Sovepladser, som ønskes reserveret. Det endelige Antal maa dog ikke afvige mere end 10 pCt. fra det foreløbigt opgivne Antal. Anmeldelse om Indkvartering maa som Hovedregel kun omfatte Hold med en ansvarlig Leder. Enkelte Vandrere maa kun undtagelsesvis indlogeres paa Fregatten.

Indkvartering af Vandrere finder i alle Tilfælde kun Sted efter skriftlig Henvisning fra Dansk Vandrelaug.

Komitéen er under Iagttagelse af disse Betingelser pligtig til at modtage og indkvartere *indtil* 175 Vandrere pr. Nat paa Banjerdækket.

Betalingen for hver Sengeplads andrager pr. Nat 50 Øre, der tilfalder Komitéen til Fregatten »Jylland«s Bevarelse.

Fornævnte Bestemmelser har foreløbig Gyldighed i 2 Aar fra 1. Maj d. A. at regne.

Socialmin. Skr. til Forældreforeningen »Bonaventura«. 12 April.

Efter at Bestyrelsen i en hertil indsendt Skrivelse havde besværet sig over, at de sociale Udvalg i flere Tilfælde, uagtet de paagældende Børns Forældre maatte betegnes som trængende, havde nægtet i Medfør af Forsorgslovens § 260, Stk. 1, at udrede Udgifterne ved et døvstumt Barns Skolegang i en privat Døvstummeskole, til hvilken Barnet var henvist af vedkommende Døvstummeinstitut, og efter at Socialministeriet havde udtalt, at Ministeriet maatte have en nærmere Redegørelse for, hvilke specielle Tilfælde Bestyrelsen sigtede til, har Bestyrelsen i Skrivelse af 15. August 1936 meddelt, at det ikke i Bestyrelsens ovennævnte Skrivelse havde været det afgørende for Foreningen at besvære sig over de sociale Udvalg, men at det alene havde været Bestyrelsens Mening at søge om den samme Ret til gratis Skoleundervisning for de døve Børn, som er givet de hørende Børn, der frekventerer de almindelige Statsskoler, og samme Ret, som er givet de i Nyborg og Fredericia boende døve

12 April. Børn, der allerede har gratis Skolegang paa de derværende Døvstummeanstalter.

Socialministeriet har over Sagen udbedt sig en Udtalelse fra Københavns Magistrat med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Magistraten maatte være villig til at betale Skolepenge for de i København hjemmehørende Elever i de private Døvstummeskoler ogsaa forsaavidt angaar Børn, hvis Forsørgere ikke kan anses for trængende, men Magistraten har under Henvisning til Forsorgslovens § 260, hvorefter Magistraten alene kan træde til i Trangstilfælde, svaret, at den ikke ser sig i Stand til at betale Skolepenge i de ommeldte Tilfælde.

I denne Anledning skal man meddele, at der ikke findes Hjemmel til at indføre den af Bestyrelsen foreslaaede Ordning, men at Spørgsmaalet om en Ændring heri muligvis vil kunne drøftes i det kommende Udvalg vedrørende døvstummes Erhvervsforhold m. v.«.

Hvilket herved meddeles under Henvisning til Magistratens Skrivelse af 22. Februar 1937 (J. Nr. O. F. 260).

Forsaavidt Magistraten i Skrivelse af 26. Maj 1936 under Henvisning til den i Skrivelse herfra af 14. November 1934 indeholdte Afgørelse, hvorefter der ikke i Forsorgslovens § 9, Nr. 2, jfr. § 69, Stk. 3, er Hjemmel til at paalægge en Forsørger Bidrag til et Barns Skolegang i en privat Døvstummeskole, der ikke er og ikke kan anerkendes i Medfør af Forsorgslovens § 66, har udtalt, at Magistraten maatte mene, at der i Forsorgslovens § 266 indeholdes tilstrækkelig Hjemmel til at paalægge de omhandlede Bidrag, og henstillet til Ministeriet at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, skal man meddele, at Socialministeriet har gjort Spørgsmaalet til Genstand for fornyede Overvejelser, og at man herefter kan være enig med Magistraten i, at der i Lov om offentlig Forsorg § 266 er fornøden Hjemmel til at paalægge Bidrag til Dækning af Udgifterne ved et Barns Skoleundervisning i en privat Døvstummeskole.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 13 April.

I den med Magistratens Skrivelse af 25. Maj f. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Fragtmand O., Holbæk, er pligtig at føre autoriserede Bøger.

Det fremgaar af Sagen, *at* den paagældende, der er i Besiddelse af Næringsbrev som Vognmand i Københavns Kommune, udstedt den 5. Marts f. A., og har Tilladelse til Fragtmandskørsel i Henhold til Lov Nr. 166 af 4. Juli 1927, driver Fragtmandskørsel med et Lastautomobil mellem Holbæk og København, *at* han har fast Kontor paa sin Bopæl i Holbæk, hvor han modtager Bestillinger paa Transport baade fra Holbæk til København og fra København til Holbæk, samt *at* han desuden har en Boks i Københavns Fragtmandshal, Halmtorvet 17, hvor han til Transport fra København til Holbæk modtager Varer, der er bestilt hos de herværende Leverandører enten af ham selv for hans Kunder i Holbæk eller direkte af Kunderne.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Ministeriet for offentlige Arbejder til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at den omhandlede Virksomhed maa anses som Fragtmandskørsel, og at den paagældende herefter ikke er pligtig at føre autoriserede Bøger, jfr. Bogføringslovens § 1 in fine.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man henlede Opmærksomheden paa, at den paagældende tillige maa anses for pligtig at løse Næringsbrev som Vognmand i Holbæk Kommune.

1. Afd. 446. 36.

Justitsmin. Skr. til Politimesteren i X. Købstad. 15 April.

Nr. 89.

I det med Hr. Politimesterens paategnede Erklæring af 16. Oktober 1936 hertil tilbagesendte Andragende har Dansk Brandinspektørforening i Anledning af en Henvendelse fra X. kommunale Brandvæsen forespurgt, om de motorsagkyndige er berettigede til at forlange, at Brandvæsenets

15 April. Nr. 89. Udrykningsvogne er forsynet med Paaskrift om Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed, jfr. Motorlovens § 13.

Foranlediget heraf skal man efter indhentet Erklæring fra Justitsministeriets automobiltekniske Udvalg meddele, at de paagældende Vogne ikke kan sidestilles med almindelige Lastmotorvogne og derfor ikke skal forsynes med Paaskrift om Egenvægt, største tilladte Belastning og Hastighed, samt at Vognens Udstyr og Tilbehør bør medregnes til Egenvægten.

Nr. 89. Min.-Tid. A. 126.

15 April. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at opføre en Kommuneskole paa en Grund mellem Frederiksborgvej og Tagensvej og hertil at bevilge 1 478 000 Kr.

B. F. **97.** 2045—57. **98.** 20—33.

17 April. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 19. Januar d. A. hertil indkomne Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt J., der i Henhold til Næringsbrev paa Handelsnæring driver Handelsvirksomhed fra Butik i Ejendommen N.gade 36, her i Staden, vil være beretttiget til samtidig at drive Frihandel i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Næringslovens § 27 fra Butik i Ejendommen N.gade 34, sammesteds.

I denne Anledning skal man meddele, at det fremsatte Spørgsmaal efter Handelsministeriets Formening maa besvares benægtende.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man tilføje, at der, uanset at den paagældende driver Virksomhed i Henhold til Næringsbrev paa Handel, efter Handelsministeriets Formening ikke vil være noget til Hinder for, at hans Hustru samtidig for egen Regning driver Næring i Henhold til Næringslovens § 27.

1. Afd. 49. 52. 36.

27 April. **Justitsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I det med Magistratens Skrivelse af 15. Januar 1937 hertil indsendte Andragende har Fru E. anholdt om, at

den hende af Magistraten den 12. Juni 1936 meddelte Be- 27 April.
skikkelse som Værge for hendes Moder, Fru C., der er umyndiggjort ved Østre Landsrets Kendelse af 1. April 1936, maa blive annulleret, idet hun har henvist til, at den umyndigerklærede har taget Ophold i Udlandet.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet under Hensyn til, at Myndlingen nu er bosat i Amerika og ikke ejer Midler her i Landet, intet har at erindre imod, at Værgebeskikkelsen tilbagekaldes.

V. 389. 36.

Socialmin. Skr. til Københavns Magistrat. 27 April.

I Skrivelse af 12. August f. A. har Magistraten anmodet Socialministeriet om en Udtalelse om, hvornaar en Rentenyder, der henligger paa en i Henhold til Forsorgsloven anerkendt Anstalt, kan anses for henliggende for offentlig Regning, herunder særlig i hvilket Omfang det af Magistraten vil være at paase, at Renten anvendes til Dækning af Kuromkostningerne og Nedbringelse af eventuelt Statstilskud til Anbringelsen, naar der ikke er rettet Henvendelse til Forsørgelsesvæsenet om Kurens Afholdelse, eller naar der senere rettes Henvendelse til Forsørgelsesvæsenet om Overgang til at være Selvbetaler.

Magistraten har nærmere anført, at det under Administrationen af den tidligere gældende, til Folkeforsikringslovens § 53 svarende Bestemmelse i Invalideforsikringslovens § 25, fra forskellig Side — navnlig fra flere Sygekasser — blev gjort gældende, at Rentenydere maatte være berettiget til fuldt ud at oppebære Renten og henligge som Selvbetalere paa de omhandlede Anstalter; dette var navnlig af Interesse ved Indlæggelse paa Sct. Hans Hospital, hvor Selvbetalertaksten tidligere var relativt lav, og ved Indlæggelse paa Tuberkuloseanstalter. Magistraten var da ogsaa heroverfor af den Formening, at en Rentenyder ikke blot i Kraft af at oppebære Rente, kunde anses for henliggende for offentlig Regning, hvorfor Magistraten ikke mente at kunne kræve Renten indbetalt til Dækning af

27 April. Udgifterne ved Anbringelsen og til Nedsættelse af Statstilskuddet, naar paagældende fremsatte Krav om at faa Raadighed over Renten og tillige selv sørgede for Betaling af Kuromkostningerne og saaledes i Virkeligheden ikke henlaa for offentlig Regning.

Magistraten har derhos henvist til, at medens Spørgsmaalet med Hensyn til Sct. Hans Hospital efter den stedfundne Forhøjelse af Selvbetalertaksten ikke længer har saa stor Betydning, er det stadig aktuelt for Tuberkuloseanstalter; Selvbetalertaksten paa Øresundshospitalets Tuberkuloseafdeling i København er saaledes 1 Kr. daglig. Medens derfor en Rentenyder meget ofte selv vil være i Stand til at bringe dette Betalingsforhold i Orden, maa den vanskeligt stillede Rentenyder henvende sig til Forsørgelsesvæsenet, hvilket medfører, at Renten i Henhold til Folkeforsikringslovens § 53 anvendes ikke blot til Dækning af Selvbetalertaksten, men tillige til Nedsættelse af Statstilskuddet. Denne Forskel i Rentenydernes Vilkaar kan efter Magistratens Formening maaske siges at være mindre rimelig. Paa Baggrund af den tidligere Praksis har Magistraten imidlertid efter 1. Oktober 1933 været tilbøjelig til at antage, at der ikke kunde rejse sig Spørgsmaal om at tage nogen Del af Alders- eller Invaliderenten til Dækning i Tilfælde, hvor der ikke stilledes Krav til det offentlige om at træde til, og i dette Standpunkt har Magistraten følt sig bestyrket af to af Socialministeriet i Skrivelser af henholdsvis 16. April og 6. August 1935 trufne Afgørelser.

Da Socialministeriet imidlertid i Skrivelse af 29. Juni 1935 har udtalt, at det i Folkeforsikringslovens § 53, Stk. 1, anvendte Udtryk: »for offentlig Regning« alene maa antages at understrege, at enhver Rentenyder, der anbringes paa anerkendt Anstalt, henligger for offentlig Regning — en Betragtning, som Magistraten ikke mener at kunne være enig i, — og da der for Tiden henstaar flere Sager uafregnet, har Magistraten ment at burde forelægge Spørgsmaalet paany.

I denne Anledning skal man med Bemærkning, at de

af Magistraten citerede Afgørelser af 16. April og 6. August 1935 efter Ministeriets Opfattelse ikke kan anføres til Støtte for Magistratens Standpunkt, idet Renten i begge de nævnte Tilfælde var lavere end Selvbetalertaksten, udtale følgende: 27 April.

Det følger af Forarbejderne til og Rigsdagsforhandlingerne om de tidligere gældende, til Folkeforsikringslovens § 53 svarende Bestemmelser, at Lovgivningsmagten har tilsigtet, at enhver Invalide- og Aldersrentenyder, der er anbragt paa en i Henhold til Lovgivningen om offentlig Forsorg anerkendt Anstalt eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, og som ikke er indlagt for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning, bør anses for at henligge for offentlig Regning i den i Folkeforsikringslovens § 53, Stk. 1, angivne Betydning. Herefter maa Bestemmelsen omfatte enhver Rentenyder, der er anbragt paa den i Paragrafien nævnte Maade, uanset om Renten maatte overstige den for Anbringelsen fastsatte Takst, og det vil da i ethvert Tilfælde, hvor en Rentenyder anbringes paa anerkendt Anstalt — altsaa selv om der ikke rettes Henvendelse til Forsørgelsesvæsenet om Kurens Afholdelse — af Magistraten efter indhentet Erklæring fra Direktoratet for Sygekassevæsenet være at paase, at Renten anvendes efter Reglerne i Folkeforsikringslovens § 53, herunder eventuelt til Dækning af de med Anbringelsen forbundne Udgifter og Nedsættelse af det eventuelle Statstilskud dertil.

Med Hensyn til Magistratens i den fornævnte Skrivelse af 12. August 1936 fremsatte Forespørgsel om, hvorledes der vil være at forholde med Renten i Tilfælde som et af Magistraten anført, nemlig hvor en paa Elisabeth Staus Hvilehjem for blinde Kvinder anbragt Rentenyderske foruden Renten (26,50 Kr. maanedlig) oppebar Pension fra Københavns Kommune med 968 Kr. aarlig og et Legat paa 75 Kr. aarlig, skal man tilføje, at man, naar Renten er lavere end den fastsatte Selvbetalertakst, og paagældende er i Stand til at udrede Forskellen mellem denne og Renten, som Regel kun kræver Renten afregnet med Socialministeriet, naar der

27 April. er Grund til at antage, at Indbetaling af Renten til Hospitalet (Anstalten) ikke vil finde Sted.

Er Renten derimod højere end eller af samme Størrelse som Selvbetalertaksten, eller er paagældende ikke i Stand til at udrede Forskellen imellem Taksten og Renten, vil denne være at afregne med Socialministeriet.

3. Afd. F. F. 53.

29 April. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at Indkomstskatten for 1937—38 udskrives med Grundbeløbet.

B. F. 98. 168—253.

30 April. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 30. November f. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvilken Næringsadkomst der udkræves til den af Fabrikant H. paatænkte, nedenfor nærmere beskrevne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* Fabrikant H., der for Tiden har Bopæl i Norge, ejer to Landbrugsejendomme i Nordsjælland, *at* han har til Hensigt her i Staden at forhandle de fra Landbrugsejendommene stammende Produkter, saasom Mælk, Grøntsager, Champignons, Æg og fersk Kød, *at* han paa Ejendommene af egne Produkter agter at fremstille Smør og eventuelt saltet og røget Kød og Pølser, som han ligeledes vil forhandle fra Udslagsstedet, *at* der ved Fremstillingen af de nævnte Varer vil blive beskæftiget over 5 Medhjælpere, *at* der ved Fremstilling af Pølser foruden Kød, som hidrører fra Ejendommens Besætning, anvendes Mel og Krydderier, og *at* Andrageren, forsaavidt Næringsadkomst er fornøden til den paatænkte Virksomhed, vil tage fast Bopæl her i Landet.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Landbrugere efter Handelsministeriets Formening vil være berettiget til uden Næringsbrev at afsætte de i deres Jordbrug som Led i eller Tilbehør til nævnte Virksomhed frembragte Produkter saa-

som Mælk, Grøntsager, Æg, Fjerkræ, Kød m. v., forsaavidt 30 April.
Virksomheden ikke er anlagt paa haandværksmæssig eller industriel Bearbejdelse af de ved Landbrugsvirksomheden frembragte Produkter eller Materialer, men at Næringsbrev paa vedkommende Haandværksnæring eller eventuelt paa Industrinæring i modsat Fald maa løses.

I Overensstemmelse hermed maa Handelsministeriet med Magistraten være enigt i, at Andrageren til den af ham paatænkte Pølsefabrikation vil have at løse Næringsbrev paa Industrinæring i den Kommune, hvor Fremstillingsvirksomheden foregaar, samt tilsvarende Næringsbrev eller Næringsbrev paa Handel i den Kommune, hvor Udsalget finder Sted, men at der ikke iøvrigt vil udkræves Næringsbrev til den foran omhandlede Virksomhed, medmindre Virksomheden maa anses for anlagt paa Udøvelse af Mejeridrift eller Slagtning af Kvæg.

1. Afd. 978. 36.

Socialmin. Skr. til Det sociale Udvalg i Lejre Kommune. 1 Maj.
Nr. 92.

I en hertil indsendt Skrivelse har Udvalget forespurgt Socialministeriet, hvorvidt Udvalget er berettiget til i den Husassistent H. tilkommende Invaliderente at søge Dækning for Kommunens Udgifter ved hendes Ophold paa forskellige, nærmere angivne Hospitaler.

Det fremgaar af Sagen, at der ved Invalideforsikringsrettens Kendelse af 16. August 1935 blev tillagt paagældende Invaliderente fra Begæringens Indgivelse den 17. Maj 1934 at regne, og at Udvalget i Tiden til den 31. December 1935 dels har ydet hende et *kontant* Forskud paa Invaliderente med 255 Kr., dels — da hun havde opbrugt den hende i Henhold til Folkeforsikringslovens § 20, Stk. 2, tilkommende Hjælp af Sygekassen — har udredet Udgifterne ved hendes Ophold paa Rigshospitalet, Finseninstitutet og Niels Steensens Hospital med 694 Kr.

Den samlede Hjælp, Udvalget har ydet paagældende fra Indgivelsen af Begæring om Rente og til Udgangen af 1935, ialt 949 Kr., er konteret som Forskud paa Invalide-

1 Maj. Nr. 92.

rente, medens Renten for det nævnte Tidsrum af Udvalget ar beregnet til 813 Kr. 96 Ø.

Efter at paagældende den 16. December 1935 var udskrevet fra Finseninstitutet, besluttede Udvalget, at der ud over de allerede ydede kontante Forskud ikke skulde udbetales hende mere af den hende for Tiden indtil Udgangen af 1935 tilkommende Rente, idet Resten af denne tænkes anvendt til delvis Dækning af Hospitalsudgifterne. Direktoratet for Sygekassevæsenet udtalte imidlertid i sin i Henhold til Folkeforsikringslovens § 53 afgivne Erklæring, at da Rigshospitalet og Niels Steensens Hospital ikke hørte til de i Henhold til Forsorgslovgivningen anerkendte Anstalter, vilde Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 53 ikke kunne bringes til Anvendelse paa paagældendes Ophold paa disse Hospitaler, og at Kommunen derfor ikke i den paagældende tilkommende Invaliderente vilde kunne søge Dækning for Udgifterne ved disse Hospitalsophold. Derimod burde efter Direktoratets Formening Renten for de Tidsrum, hvor paagældende havde haft Ophold paa Finseninstitutet, der er godkendt i Henhold til Forsorgslovgivningen, anvendes saaledes, at Kommunen fik Dækning for sine Udgifter ved dette Ophold, medens Resten af denne Del af Renten i Henhold til Folkeforsikringslovens § 53 vilde være at indsende til Indenrigsministeriet til Nedbringelse af Statstilskuddet til hendes Anbringelse paa Instituttet. Den herefter udkomne Rest af den paagældende tilkommende Rente burde efter Direktoratets Formening efter Fradrag af det hende ydede Forskud udbetales til paagældende.

I denne Anledning skal man udtale følgende:

Naar en Person søger Invaliderente, vil den paagældende vel i den Forstand være at sidestille med en Rentenyder, at Rente — om den tilstaas — vil blive beregnet fra Ansøgningsdatoen (eventuelt et noget senere Tidspunkt), og at der kan ydes Forskud paa Renten. Men herud over er der ikke i Loven Hjemmel til at behandle en Renteansøger som Rentenyder. Det er en Følge heraf, at f. Eks. Bestem-

melsen i Folkeforsikringslovens § 79 om fornøden Lægehjælp m. v. til Rentenydere ikke kan finde Anvendelse paa Renteansøgere, og dette hverken direkte eller derigennem, at der konstrueres et Forskudsforhold. 1 Maj. Nr. 92.

Der vil herefter heller ikke blive Spørgsmaal om Anvendelse af Lovens § 53 paa en Renteansøger. Saafremt imidlertid en Renteansøger, der ikke har fremsat Begæring om Renteforskud, anbringes paa anerkendt Anstalt, maa det være en Følge af Princippet i Forsorgslovens Kap. XXII, at Udgiften ved Anbringelsen helt eller delvis maa afholdes som Renteforskud, forsaavidt Betingelserne herfor er til Stede, og forsaavidt Renteforskuddet ikke skal anvendes til vedkommendes Forsørgerpligter eller lignende, jfr. nedenfor.

Forsaavidt derhos en Renteansøger for offentlig Regning skal indlægges paa Sygehus, maa det, forsaavidt Betingelserne for at yde Forskud paa Renten er til Stede, ud fra samme Princip være naturligt, at Hjælpen ydes i Form af Forskud paa Invaliderenten, hvorved det dog maa erindres, at saafremt der paahviler den paagældende Forsørgelsespligt overfor andre, maa Renten fortrinsvis anvendes hertil. Den Del af Udgiften til Hospitalshjælp, der herefter ikke kan afholdes som Renteforskud, maa da afholdes som Kommunehjælp. Ministeriet maa dog finde det ønskeligt, at der i saadanne Tilfælde, hvor Renteforskud ydes i Form af Hjælp til Anbringelse paa anerkendt Anstalt eller til Sygehusophold, finder en klar Tilkendegivelse Sted herom fra det sociale Udvalg.

Efter de i nærværende Sag foreliggende Oplysninger, hvorefter Hjælp til den paagældende dels er ydet i Form af kontant Tilskud i de Perioder, hvor paagældende ikke har ligget paa Hospital, dels er ydet i Form af Hospitalshjælp, og saaledes at den samlede Hjælp er konteret som Forskud paa Invaliderente, finder Ministeriet imidlertid ikke at burde modsætte sig, at den samlede Hjælp er betragtet som Forskud paa Rente, og det maa da blive en Følge heraf, at den paagældende for Tiden indtil 31. December 1935 tilkommende Invaliderente, 813 Kr. 96 Ø., herefter vil kunne anvendes

1 Maj. Nr. 92. til delvis Dækning af den nævnte Hjælp. Da hele Hjælpen uanset Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 58 om, at Forskud kan bevilges *indenfor* Rentens Grænser, nu engang er ydet og konteret som Forskud paa Rente, og da den ydede Hjælp ikke væsentlig overstiger Renten for det paagældende Tidsrum, vil det overskydende Beløb, 135 Kr. 04 Ø., efter Omstændighederne kunne afholdes som en paagældende ydet Særhjælp, jfr. Bestemmelsen i den nævnte Paragrafs Stk. 2.

Nr. 92. Min.-Tid. A. 126—28.

4 Maj. Nr. 109. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over N. Amt.

I Skrivelse af 23. December 1936 har Amtet i Anledning af et af Fru N. N. indgivet Andragende forespurgt, hvorvidt der vil kunne udfærdiges Resolution om Bidrag til Skoleundervisning for hendes den 15. December 1920 udenfor Ægteskab fødte Søn.

Det fremgaar af Sagen, at X. ved Amtets Resolution af 5. Februar 1921 er tilpligtet at betale Bidrag til det paagældende Barns Underhold, at han den 24. Oktober 1932 er afgaaet ved Døden, og at hans Bo blev udlagt for Begravelsesomkostningerne.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der intet er til Hinder for, at Amtet i Henhold til § 1, Stk. 3, i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 fastsætter Bidrag til Barnets Skoleundervisning, uagtet Barnefaderen er afgaaet ved Døden.

Det tilføjes, at Socialministeriet har udtalt, at forskudsvis Udbetaling af det omhandlede Bidrag vil kunne finde Sted indenfor den Grænse, som Overøvrigheden maatte fastsætte, jfr. Forsorgslovens § 184.

Nr. 109. Min.-Tid. A. 167.

5 Maj. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 19. Februar d. A. har Magistraten rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Aktieselskabet H.'s Skotøjsfabrikker er pligtigt at løse Næringsbrev til den af Aktieselskabet her i Staden drevne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* Aktieselskabet, der ikke er i Besiddelse af nogen Næringsadkomst her i Staden, men har løst Næringsbrev paa Industrinæring i Herlev Kommune, paa en i nævnte Kommune beliggende Fabrik driver Virksomhed med Fremstilling af Skotøj, *at* Selskabets Produktion ledes fra et paa Fabrikken beliggende Fabrikskontor, medens Selskabets Bogholderi føres, og Virksomheden iøvrigt ledes fra H. Handelsaktieselskabs Forretningskontor her i Staden, *at* hele Produktionen afsættes til sidstnævnte Aktieselskab, der ejer hele Aktiekapitalen i Aktieselskabet H.'s Skotøjsfabrikker, *at* H. Handelsaktieselskab, der er i Besiddelse af Næringsbrev paa Handel her i Staden, driver Virksomhed med Handel en gros med Skotøj, samt *at* samtlige Bestyrelsesmedlemmer i A/S H.'s Skotøjsfabrikker tillige som Bestyrelsesmedlemmer eller Direktører deltager i Ledelsen af H. Handelsaktieselskab. 5 Maj.

I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet er tilbøjeligt til at mene, at Aktieselskabet H.'s Skotøjsfabrikker ikke er pligtigt at løse Næringsadkomst her i Staden.

1. Afd. 1161. 14. 36.

Handelsmin. Skr. til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter. 5 Maj.

I den med Departementets Skrivelse af 7. September f. A. modtagne Sag har den britiske Handelssekretær fremsat Besværing over, at Hr. C., der er Medindehaver af Firmaet S. & Co., Ltd., Manchester, den 27. August f. A. har maattet løse Adgangsbevis i Henhold til Næringslovens § 31.

Det fremgaar af en i Sagens Anledning optagen Politirapport, *at* den paagældende hvert Aar ca. 8 Dage opholder sig her i Landet, *at* han sammen med sin herværende Repræsentant, Grosserer H., besøger Firmaets Kunder, men at Ordreoptagelsen alene foregaar gennem Hr. H.

I denne Anledning skal man meddele, at det efter Handelsministeriets Formening efter Omstændighederne ikke burde være paalagt den paagældende at løse Adgangsbevis

5 Maj. til den saaledes beskrevne Virksomhed, og at det for det løste Adgangsbevis erlagte Gebyr derfor bør tilbagebetales den paagældende.

1. Afd. 790.

10 Maj. **Undervisningsmin. Cirk.** til Rektorerne for Statens højere Almenskoler og Sorø Akademis Skole.

Det meddeles herved, at Overtimebetaling for fast ansatte Lærere og Timebetaling til Timelærere ved Statsskolerne fra 1. April d. A. at regne vil være at beregne efter følgende Satser i Stedet for de i Ministeriets Cirkulære af 19. Marts 1935 nævnte:

1. *Overtimebetaling.*

a.	14 Kr. 28 Ø.	maanedlig for hver ugentlig Time.
	3 — 57 —	pr. Time for enkelte Timer.
b.	11 — 48 —	maanedlig for hver ugentlig Time.
	2 — 87 —	pr. Time for enkelte Timer.
c.	11 — 08 —	maanedlig for hver ugentlig Time.
	2 — 77 —	pr. Time for enkelte Timer.
d.	8 — 28 —	maanedlig for hver ugentlig Time.
	2 — 07 —	pr. Time for enkelte Timer.

2. *Timebetaling.*

a.	2.77	2.97	3.17	3.37	3.57	(3.77)
	11.08	11.88	12.68	13.48	14.28	(15.08)
b.	2.07	2.27	2.47	2.67	2.87	(3.07— 3.27)
	8.28	9.08	9.88	10.68	11.48	(12.28—13.08)

Honorar for Tilsyn med rejsende Elever og Tilsyn med ikke-syngende Elever fastsættes til 2 Kr. 07 Ø. pr. Time (8 Kr. 28 Ø. maanedlig pr. ugentlig Time, dog saaledes at Honorarer nu som hidtil kun udbetales for de 10 Maaneder September—Juni).

Tilsyn med Eftersiddere honoreres, forsaavidt der af disciplinære Hensyn kræves et særligt Tilsyn, med 2 Kr. 07 Ø. for hver Tilsynstime.

Samme Betaling kan ydes den tilsynsførende Lærer ved de i Cirkulære af 1. November 1916 omhandlede Prøver.

Justitsmin. Skr. til Departementet for Told- og Forbrugsafgifter. 12 Maj. Nr. 111.

I Skrivelse af 3. Juli 1936 har Departementet udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt det er tilladt at sammenstikke Algiervin med dansk Rosincider, og at forhandle Varen under Betegnelsen »D. R. A. M.«

Det fremgaar af Sagen, at N. N. Vin Compagni agter at fremstille en Drik bestaaende af ca. 360 g Algiervin, ca. 360 g Cider og ca. 4 à 5 g Eagle Bitter, og at Varen ønskes udbudt til Salg under den ovennævnte Betegnelse.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der efter Justitsministeriets Formening intet er til Hinder for, at Algiervin sammenstikkes med Rosincider, forsaavidt mindst Halvdelen af Blandingsproduktet er Vin, hvorhos Produktet kun maa udbydes til Salg, saafremt det i Overensstemmelse med § 9 i Anordning Nr. 18 af 22. Januar 1930 om Vin og Spirituosa forsynes med tydelig Angivelse af, at Varen er forskaaret samt tilsat Bitter.

Det tilføjes, at Udvalget angaaende Spiritus- og Gærordningen i en over Sagen indhentet Erklæring har udtalt, at Brugen af Betegnelsen »D. R. A. M.« for den omhandlede Drik formentlig vil være stridende mod Bestemmelserne i § 1, Nr. 1 i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, jfr. nu Lovbekendtgørelse af 31. Marts 1937, og at Justitsministeriet anser Betegnelsen for stridende mod § 10, Stk. 2, i Vinanordningen, hvorfor det ikke kan tillades, at Varen udbydes til Salg under den anførte Betegnelse.

Nr. 111. Min.-Tid. A. 167.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 13 Maj.

I den med Magistratens Skrivelse af 30. November f. A. tilbagefulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Dansk Droge- & Medicinalplante Forening er pligtig til at erhverve Næringsadkomst og til at foretage Anmeldelse til det herværende Handelsregister.

13 Maj. Det fremgaar af Sagen, *at* Foreningen, der har Forretningslokaler i Ejendommen Vardegade 19, har til Formaal at udbrede Kendskabet til Medicinalplanter, samt at indsamle og dyrke forskellige Slags Planter til Brug ved Fremstillingen af Medicin, *at* Foreningen kun opkøber de af dens Medlemmer indsamlede eller avlede Planter og efter at have lagret og tørret Planterne sælger disse til Medicinalfabrikker eller Apotekere, der ligeledes staar som Medlemmer af Foreningen, *at* Foreningen for Tiden bestaar af 22 Medlemmer, som foruden det af dem ved Indmeldelsen erlagte Kontingent kan tegne sig for Andele af 10 Kr., *at* Foreningens Overskud ifølge de nugældende Vedtægter fordeles blandt Medlemmerne i Forhold til de af dem tegnede Andele, *at* Medlemmerne alene hæfter for Foreningens Forpligtelser med de af dem indskudte Andele, *samt at* Vedtægterne vil blive ændret derhen, at Medlemmernes Andele forrentes med 4 pCt. p. a., som forud fradrages det indtjente Overskud, medens Resten af det eventuelt indtjente Overskud skal fordeles blandt Medlemmerne i Forhold til deres Andel i Omsætningen, og saaledes, at Foreningens Midler i Tilfælde af Foreningens Ophør skal fordeles blandt Medlemmerne i Forhold til deres Andel i Omsætningen i de sidste f. Eks. 5 Aar.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet, der forudsætter, at saavel Indsamlerne og Avlerne som de Medlemmer, der køber de af Foreningen forhandlede Produkter, skal deltage i Fordelingen af Overskuddet i Forhold til deres Andel i Omsætningen, med Magistraten er enigt i, at Foreningen, naar Vedtægterne ændres som anført, ikke kan anses for pligtig til at løse Næringsbrev, jfr. Næringslovens § 10, 2det Stk., og at Foreningen, idet dens Virksomhed maa anses for Næringsdrift i Firmalovens Forstand, maa anses for berettiget, omend ikke pligtig til at foretage Anmeldelse til Handelsregistret.

Forsaavidt der derhos er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Foreningen maa anses for pligtig til at erhverve Legitima-

tionsbevis i Henhold til Næringslovens § 11, skal man med- 13 Maj.
dele, at dette alene vil være Tilfældet, saafremt der fordeles Varer fra Butik eller lignende fast Udsalgssted.

1. Afd. 905. 36.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 19 Maj.

I den med Magistratens Skrivelse af 25. Maj f. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det kan anses for Sædvane, at Guldsmede forhandler Alabast- og Broncevarer.

Det fremgaar af Sagen, *at* Fru E., der under 11. Januar 1927 har løst Næringsbrev som Guldsmed her i Staden, driver Guldsmedevirksomhed fra Forretningssted i Ejendommen N.gade 16, *at* hun endvidere forhandler Rygesæt og Vækkeure af Alabast samt Lysestager, Blomstervaser og Skaale m. v. af Bronce, *samt at* de omhandlede Alabastvarer ikke har været undergivet Forarbejdning paa hendes eller Fagfællers Værksted.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri meddele, at Guld- og Sølvsmede under Forudsætning af, at de udøver Faget, efter Handelsministeriets Formening foruden Genstande fremstillede af Guld og Sølv ifølge Sædvane vil være berettiget til at fremstille og forhandle Kunst- og Prydgenstande af samme Art som dem, der sædvanligt forarbejdes af Guld og Sølv, selvom disse er fremstillet af andre Metaller, f. Eks. Platin, Bronce, Messing, Nikkel, Diskometal og lign., ligesom de paagældende Næringsdrivende vil være berettiget til at afsætte Bijouterivarer samt saadanne Krystal- og Alabastvarer, der er monteret med Guld- eller Sølvsmedearbejde. Herudover vil Krystal- og Alabastvarer ikke kunne afsættes i Henhold til Næringsbrev som Guld- og Sølvsmed.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man meddele, at Handelsministeriet i saadanne Tilfælde, hvor Guld- og Sølvsmede i en Aarrække i god Tro har forhandlet Varer, som de efter foranstaaende ikke har været berettiget til at

19 Maj. afsætte, har meddelt de paagældende Haandværkere Tilladelse til — uanset Bestemmelsen i Næringslovens § 3, 4. Stk. — at vinde Næringsbrev som Handlende paa Vilkaar, at Handelsretten begrænses til Krystalvaser, Stentøj, Alabastvarer og Bordknive.

1. Afd. 1700. 35.

20 Maj. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 10. Februar d. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der udkræves Næringsadkomst til den af V. og E. her i Staden drevne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* de paagældende driver Virksomhed med Udgivelse af en Telefontavle, som de for egen Regning lader fremstille hos selvstændige Næringsdrivende, *at* de paa Telefontavlen anførte Næringsdrivende betaler en Afgift for Optagelsen, og *at* Telefontavlen omdeles gratis til Telefonabonnenter.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at det rejste Spørgsmaal maa besvares benægtende, og at de paagældende herefter ikke vil kunne foretage Anmeldelse til Handelsregistret om den fornævnte Virksomhed, jfr. herved § 8 sammenholdt med § 35 i Lov Nr. 23 af 1. Marts 1889 om Handelsregistre m. v.

1. Afd. 149.

24 Maj. **Skattedepm. Skr.** til Københavns Magistrats 2den Afdeling.

I Skrivelse hertil af 8. Maj 1937 har Københavns Magistrat for Københavns Kommunalbestyrelse anholdt om, at der i Medfør af den Finansministeren ved § 18, Stk. 3, i Lov af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond givne Bemyndigelse meddeles Københavns Kommune Tilladelse til at opkræve den ved nævnte Lov hjemlede fælleskommunale Indkomst- og Formueskat i ti lige store Rater til samme Tider som i Henhold til kgl. Anordning Nr. 335

af 20. Juli 1922, jfr. kgl. Anordning Nr. 81 af 30. Marts 1925 24 Maj.
er fastsat for Opkrævning af den personlige Indkomstskat til Kommunen, nemlig den 1. i hver af Maanederne Juli—November og Januar—Maj.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Finansministeren, hvem Sagen har været forelagt, har tilladt, at den fælleskommunale Indkomst- og Formueskat i Københavns Kommune opkræves og inddrives hos Skatteyderne i Overensstemmelse med de i kgl. Anordning Nr. 335 af 20. Juli 1922, jfr. kgl. Anordning Nr. 81 af 30. Marts 1925 givne Regler for Opkrævningen og Inddrivelsen af den personlige Indkomstskat til Kommunen.

Det tilføjes, at denne Tilladelse ikke medfører nogen Ændring i Kommunens Pligt til i Medfør af Bestemmelsen i fornævnte Lovs § 23, 1ste Stk., at indbetale Skatten til Statskassen paa Udligningsfondens Vegne senest henholdsvis den 31. August, den 30. November, den 28 (29.) Februar og den 31. Maj, hver Gang med ¼ af den fulde for Skatteaaret paalignede Skat.

Sktv. J. K. 168. 37.

Socialmin. Skr. vedrørende Lov af 7. Maj 1937 om 26 Maj.
Forbud mod Overarbejde.

Ved Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde er der for en Række Arter af Virksomheder, der nærmere er opregnet i Lovens § 1, givet Regler, der som et Middel til Arbejdsløshedens Bekæmpelse tilsigter i videst muligt Omfang at afskaffe Overarbejde, eller, hvor saadant Overarbejde maa tillades, at give Regler for dette Arbejdes Udligning ved Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer indenfor den normale Arbejdstid, jfr. Bestemmelserne i Lovens § 3 ff.

Socialministeriet finder Anledning til at henlede Opmærksomheden paa følgende Forhold, der har Forbindelse med Indholdet af denne Lov.

a. Ved Bestemmelsen af Begrebet Overarbejde har Loven lagt de *overenskomstmæssige* Forhold til Grund, idet

26 Maj. Overarbejde i Lovens § 2, Stk. 1, er bestemt som Arbejde udover den Tid, som ifølge Overenskomst udgør den normale Arbejdstid i paagældende Fag eller faglige Omraade. Dette grundlæggende Krav til Begrebet Overarbejde, der vil være retledende indenfor samtlige de i Lovens § 1 opregnede Arter af Virksomheder, maa have til Følge, at det, for at Loven kan bringes til Anvendelse, *enten* kan paavises, at der ved Overenskomst er skabt en ensartet normal Arbejdstid for den væsentligste Del af Omraadet, *eller* at der kan paavises en generel Overenskomst mellem paagældende Hovedorganisationer, i hvilke der fastsættes en normal Arbejdstid i Faget.

Med Hensyn til denne Begrænsning af Lovens Anvendelsesmulighed skal man særligt henlede Opmærksomheden paa, at den praktiske Betydning heraf særlig vil gøre sig gældende med Hensyn til de i Lovens § 1 Litra e og f nævnte Arter af Virksomheder: Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed samt Hotel- og Restaurationsvirksomhed. For saa vidt angaar disse Erhvervsomraader er Forholdet nemlig saavidt Socialministeriet bekendt det, *at* der for Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed ikke kan tales om Overenskomst om Arbejdstid, omfattende den væsentligste Del af Faget, og *at* den generelle Overenskomst, der er indgaaet mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund i Danmark paa henholdsvis »Foreningen af Arbejdsgivere, der beskæftiger Handels- og Kontormedhjælpere« og »Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund«s Vegne, kun indeholder mindre præciserede Arbejdstidsbestemmelser, saaledes at det ikke kan forventes, at Loven — efter de for Tiden gældende Overenskomster — vil faa nogen synderlig Betydning for dette Fagomraade; det samme vil formentlig gælde for Hotel- og Restaurationsfaget.

I Forbindelse med foranstaaende Fremhævelse af Lovens Krav om overenskomstmæssige Arbejdstidsforhold som Betingelse for Anvendelsen af Lovens Regler skal man tillige henlede Opmærksomheden paa, at det i Lovens § 3, Stk. 2, er bestemt, at den Omstændighed, at en Arbejdsgiver eller Arbejder ikke tilhører vedkommende Organisation, ikke fri-

tager ham for Overholdelse af de Regler, der i Henhold til 26 Maj.
Bestemmelserne i denne Lov gælder for Personer, der er Medlemmer af Organisationerne. Heraf følger, at det afgørende for Loven er, om der i vedkommende *Fag* eller faglige Omraade er truffet Overenskomst om normal Arbejdstid.

b. Med Hensyn til Omraadet for Lovens Anvendelse skal man dernæst henlede Opmærksomheden paa, at Lovens Bestemmelser i Henhold til § 1 kommer til Anvendelse paa »*Arbejdere*«. Dette Ord maa for de ved Industri, Haandværk og lign. Virksomheder beskæftigede Personer efter Socialministeriets Opfattelse fortolkes paa samme Maade, som Ordet »Arbejdere« i Fabrikloven af 29. April 1913 er forstaaet, og som har fundet Udtryk i § 1, sidste Stykke, i det i Rigsdagssamlingen 1924—25 fremsatte Forslag til Lov om Arbejdstid for de ved Industri, Haandværk og lign. Virksomheder beskæftigede Arbejdere, hvorefter som »Arbejdere« ogsaa anses Formænd, Underværkførere og andre lignende Funktionærer men ikke Funktionærer, der er ledende for en Institution eller Afdeling af samme eller er ansatte paa saadanne Vilkaar, at de selv kan lægge deres Arbejdstid. For samtlige de i Lovens § 1 nævnte Virksomheder og særlig for de under e. og f. nævnte er det en Forudsætning for Lovens Anvendelse, at der kan paavises en overenskomstmæssig Arbejdstid, som maa lægges til Grund, hvoraf det maa følge, at Lovens Bestemmelser saavel om Forbud mod Overarbejde som Afspadsering af dette m. v. kun kan bringes i Anvendelse overfor de *Kategorier af Personer, som vedkommende Overenskomst tager Sigte paa.*

c. Med Hensyn til de i Lovens § 4 givne Undtagelser fra det i § 3 indeholdte almindelige Forbud mod Overarbejde, skal man derhos henlede Opmærksomheden paa, at det i Lovens § 5 er fastsat, *at* Antallet af Timer, der udføres som Overarbejdstimer, skal udlignes ved Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer indenfor den normale Arbejdstid, og *at* denne Udligning skal paabegyndes snarest muligt, og om muligt være afsluttet inden 14 Dage efter Overarbejdets Afslutning. Det bemærkes dog, at disse Regler for Udligning

26 Maj. kan fraviges, forsaavidt der mellem vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisation er afsluttet en — af Socialministeriet godkendt — Overenskomst om en tillempet Ordning.

Yderligere bemærkes det, at det i § 5, Stk. 3, udtrykkeligt er fastsat, at det tilladte Overarbejde, uanset Udligningen, skal aflønnes med den i den paagældende Overenskomst for almindeligt Overarbejde fastsatte Betaling.

d. Forsaavidt angaar *Tilsynet* med Lovens Overholdelse henleder man Opmærksomheden paa Bestemmelsen i Lovens § 7, hvorefter Uenighed om præsteret Overarbejdes Lovlighed eller dettes Udligning inden for den normale Arbejdstid af Hovedorganisationerne inden for paagældende Fag eller faglige Omraade kan forelægges for et af Arbejdsraadet indenfor dets Midte nedsat Udvalg paa 3 Medlemmer, nemlig Raadets Formand, en Repræsentant for Arbejdsgiverne og en Repræsentant for Arbejderne. Dette Udvalgs Afgørelser er endelige.

Man henleder derhos Opmærksomheden paa, at Overtrædelse af Lovens Regler i Henhold til § 8 kun paatales, saafremt der fremsættes Krav derom fra det nævnte Udvalgs Side eller fra faglig Side.

Som det vil ses af ovenstaaende, er Lovens Regler opbygget paa Grundlag af det ønskelige i, at Organisationerne selv ved indbyrdes Forhandling i videst muligt Omfang ordner de herhenhørende Forhold. Ønskeligheden af, at overenskomstmæssige Forhold bliver bestemmende paa disse Omraader, kan først og fremmest ses af selve Vilkaaret for Lovens Anvendelse, nemlig den overenskomstmæssige Normalarbejdstid i paagældende Fag.

Men dernæst gælder samme Synspunkt ogsaa de ovenfor under c. nævnte Regler om Overarbejdets Udligning ved Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer. Socialministeriet har stadig ønsket, at Spørgsmaalet om denne saakaldte »Afspadsering« bliver løst ad overenskomstmæssig Vej, idet en saadan frivillig Ordning Parterne imellem paa Forhaand maa anses for bedre stemmende med paagældende Fags Tarv end en Anvendelse af Lovens generelle Tvangsregel.

Det er da ogsaa et saadant Ønske om i saa vidt Omfang som muligt at kunne bygge paa faglige Aftaler, der har dannet Baggrunden for Reglen i Lovens § 10, hvorefter Loven først træder i Kraft den 1. Oktober 1937, idet man har ønsket at give Fagene Lejlighed til inden Lovens Ikrafttræden at søge de nævnte Forhold ordnet gennem faglige Aftaler. 26 Maj.

Idet man derfor finder at burde opfordre Fagorganisationerne til gennem Forhandling at søge tilvejebragt en overenskomstmæssig Løsning af de af Loven omfattede Forhold, skal man henlede Opmærksomheden paa, at Loven kun er gældende indtil 1. April 1940, samt paa, at Socialministeren under Lovforslagets Behandling i Rigsdagen har forbeholdt sig at tage op til fornyet Overvejelse at løse Spørgsmaalet ved andre Foranstaltninger, saafremt det skulde vise sig, at Loven ikke vil faa den tilsigtede Virkning for visse Omraader, fordi Overenskomstvejen ikke bliver betraadt.

Soc. Tidskr. XIII. Aargang, B. 326.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at forlænge Linie 2 fra Endestationen ved Sundby Remise til Sundbyvestervej. 3 Juni.

B. F. **97.** 2451—74. **98.** 308—17.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at forlænge Linie 3 fra Endestationen ved P. Knudsens Gade til Mozarts Plads. 3 Juni.

B. F. **97.** 2457—74. **98.** 210—17.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at indrette en Restauration i Ejendommen »Gl. Bellahøj« og hertil at bevilge 350 000 Kr. 3 Juni.

B. F. **98.** 259—80. 337—60.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at yde Garanti for et Bikubelaan paa 450 000 Kr. til Københavns Idrætspark samt at annullere den under 19. November 1936 givne Bevilling paa 450 000 Kr. til Anlæg af en Folke- og Idrætspark i Sundbyerne. 3 Juni.

B. F. **98.** 465—68.

4 Juni. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat*).

I den med Magistratens Skrivelse af 9. f. M. modtagne Sag har J. her af Staden anholdt om Tilladelse til — uanset Bestemmelserne i Næringsloven af 28. April 1931 — i Forbindelse med sit Næringsbrev som Handlende at maatte løse Næringsbrev som Mekaniker og Metalarbejder her i Staden.

Det fremgaar af Sagen, *at* Andrageren, der under 8. November 1932 har erholdt Næringsbrev som Handlende i Københavns Kommune, driver Handel med Cykler, elektriske Artikler og Isenkramvarer, *at* han tillige udlejer Varetransportcykler i Perioder paa 1 eller 2 Aar, saaledes at han i dette Tidsrum vedligeholder Cyklerne, for Tiden ca. 100, *at* de brugte Cykler efter Lejetidens Udløb repareres og sælges, samt *at* Andrageren ved Reparationsvirksomheden beskæftiger fremmed Medhjælp.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet under Hensyn til det om Virksomhedens Omfang oplyste med Magistraten er enigt i, at der til Virksomheden udover Næringsbrev som Handlende vil udkræves Næringsbrev som Mekaniker og Metalarbejder, samt at man ikke har fundet Føje til at meddele Ansøgeren Tilladelse til uanset Bestemmelsen i Næringslovens § 3, 4de Stk., at løse Næringsbrev som Mekaniker og Metalarbejder.

1. Afd. 39. 45. 36.

4 Juni. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 28. Maj f. A. tilbagefulgte Sag har C. her i Staden, rejst Spørgsmaal om Lovligheden af den nedenfor angivne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende, der ikke er i Besiddelse af nogen Næringsadkomst, har til Hensigt uden Anvendelse af fremmed Medhjælp paa Gaden i Provinsbyer

*) Jfr. Handelsmin. Skr. af 9. November 1937 til Københavns Magistrat.

at foretage Fotografering af Personer, idet han vil anmode forbipasserende om Tilladelse til at fotografere dem og derefter, naar han har opnaaet Bestilling, optage Fotografiet, som han færdiggør og leverer paa Stedet. 4 Juni.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Bestemmelsen i Næringslovens § 29 efter Handelsministeriets Formening vil være til Hinder for, at Personer, der udfører Gadefotografering, paa Gaden søger Bestillinger paa Fotografier optaget ved personlig Henvendelse til private Kunder. Medens saadanne Personer herefter ikke vil kunne optage Bestillinger og ej heller uddele egentlige Bestillingskort, maa man derimod være tilbøjelig til at mene, at en Uddeling af Reklamekort med Angivelse af, hvor et optaget Fotografi vil kunne afhentes, eventuelt vil kunne være lovlig, naar de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder medfører, at Forholdet ikke har Karakter af en egentlig Bestillingsoptagelse.

Det tilføjes, at Spørgsmaalets Afgørelse henhører under Domstolene.

Efter den Anledning, Sagen dertil giver, skal man tilføje, at den, der i Henhold til dertil erhvervet Næringsbrev udøver Fotografnæring i en Kommune her i Landet, i Medfør af Næringslovens § 21 vil være berettiget til — under Iagttagelse af Forskrifterne i den stedlige Politivedtægt — uden yderligere Næringsbrev at udføre Gadefotografering i andre Kommuner, naar Virksomheden ikke drives fra fast Forretningssted i disse, ligesom saadan Virksomhed uden Næringsadkomst vil kunne udøves af Fotografer, der ikke i deres Virksomhed anvender fremmed Medhjælp.

1. Afd. 648. 36.

Kgl. Resolution, hvorved bestemmes, at der skal oprettes et Apotek ved Krydset Frederiksborgvej og Tuborgvej—Tomsgaardsvej. 6 Juni.

10 Juni. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af Dags Dato har Magistraten meddelt, at Københavns Kommunalbestyrelse enstemmig har besluttet at acceptere et af et Konsortium bestaaende af Danmarks Nationalbank, Privatbanken i København, Den danske Landmandsbank, Københavns Handelsbank og Bankierfirmaet R. Henriques jr., fremsat Tilbud om et 20-aarigt, 4½ pCt. Obligationslaan paa 10 Mill. Kr. Laanet ydes til Kurs 87½, og Provenuet skal anvendes til delvis Dækning af de med Gennemførelsen af Arbejdsplanen for 1937—38 anslaaede Udgifter.

Laanet, der er uopsigeligt fra begge Sider i Løbetiden og amortiseres ved Udtrækning til pari Kurs med $^1/_{20}$ aarligt af dets oprindelige Beløb, vil ikke blive emitteret ved offentlig Udbydelse, men Konsortiet har betinget sig Ret til at sælge Obligationerne underhaanden.

Under Henvisning hertil har Magistraten anholdt om Indenrigsministeriets Samtykke til Laanets Optagelse.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet herved meddeler det begærte Samtykke paa de foran nævnte Vilkaar.

H. B. 62. 2.

12 Juni. **Justitsmin. Skr.** til Overpræsidenten.

Nr. 116. I Skrivelse af 30. Januar 1937 har Overpræsidiet udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt det paahviler Overøvrigheden at træffe Afgørelse vedrørende Bidrag til Børn, der er inddraget under offentlig Forsorg, saafremt der paa Tidspunktet for Barnets Inddragelse under offentlig Forsorg foreligger en af Overøvrigheden i Henhold til Vilkaarene i Separations- eller Skilsmissedekret udfærdiget Bidragsresolution, og i bekræftende Fald hvorvidt det samme er Tilfældet, hvis Bidragspligten vel er fastslaaet ved Inddragelsen, men Bidragsresolution endnu ikke er udfærdiget.

Foranlediget heraf skal man efter Brevveksling med Socialministeriet meddele, at begge Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Nr. 116. Min.-Tid. A. 168.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved- 17 Juni.
tages, at §§ 3 og 5 i Bestemmelser om Ferie for ikke fast ansatte Lønarbejdere under Københavns Kommune af 16. April 1936 affattes saaledes (med Ikrafttrædelse fra 1. April 1937 at regne):

§ **3.** Til Lønarbejdere, der i det foregaaende Regnskabsaar har været beskæftiget indenfor normal Arbejdstid i 2 250 eller flere Timer ydes Feriebetaling for 48 Timer. Til Lønarbejdere, der har været beskæftiget i et mindre Antal Timer end 2 250, ydes Feriebetaling for saa stor en Brøkdel af 48 Timer, som svarer til Forholdet mellem Antallet ef Arbejdstimer indenfor normal Arbejdstid og 2 250.

§ **5.** For Lønarbejdere, der har været beskæftiget i 2 250 Timer eller derover, udgør Antallet af Feriedage 6. For Lønarbejdere, der ikke har været beskæftiget i mindst 2 250 Timer bestemmes Antallet af Feriedage ved at dividere Antallet af Ferietimer med Løn udregnet efter Reglen i § 3 med det for dem gældende Antal daglige Arbejdstimer. Hvis der ved denne Udregning fremkommer et Brøkantal Dage, forhøjes dette til det nærmeste hele Antal Dage, saafremt Brøken er paa ½ eller derover, medens Brøken bortkastes, hvis den er under ½, saaledes at der altid ydes Ferie i et helt Antal Dage. En saadan Afrunding medfører ikke Forhøjelse eller Nedsættelse af den efter Reglen i § 3 beregnede Feriebetaling.*)

B. F. 98 561—79.

*) Eksempel paa Udregning af Feriebetalingens Størrelse og Feriens Længde: En Lønarbejder har i det foregaaende Regnskabsaar haft 1 256 ferieberettigende Arbejdstimer; den sædvanlige Timeløn er 160 Øre og den daglige Arbejdstid 8 Timer. Antallet af de ham tilkommende *Ferietimer med Løn* udgør 1 256 : 2 250 × 48 Timer = 26,79 Ferietimer med Løn. *Feriebetalingen* er lig 26,79 × 160 Øre = 42 Kr. 86 Ø. *Feriedagenes Antal* er lig 26,79 Timer : 8 = 3,35 Dage, der afrundes til 3 Feriedage, da Brøken er mindre end ½.

17 Juni. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages, at forlænge den med Aktieselskabet Københavns Plakatsøjler indgaaede Koncession af 9. Juli 1915 paa Opstilling og Drift af Plakatsøjler paa Staden Københavns Grund paa uforandrede Vilkaar indtil den 1. April 1938.

B. F. **98.** 580—81.

17 Juni. **Ændring af Magistratens Bekendtgørelse af 7. Februar 1927 om Udhængsskabe m. v.,** hvorefter de nødvendige Fremspring til Vinduesmarkiser og lukkede Markisekasser fremtidig er afgiftsfri, naar Kasserne har højest 25 cm Fremspring og højest 35 cm Højde, og naar Kasserne kun benyttes til Afdækning af Markiser og ikke tillige til Reklamering.

B. F. **97.** 2541. 98. 300—4. 481—82.

17 Juni. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Borgerrepræsentationens Decisionsudvalg har i Betænkning af 28. November 1935 (B. F. 1935—36 S. 1346—51) i Anledning af en foreliggende Sag udtalt som sin Opfattelse, at den paagældende Sag viser, at Samarbejdet mellem Magistratsafdelingen, der var Bevillingshaver, Institutionschefen, der var Bevillingens Administrator, og Stadsarkitekten, der udførte Arbejdet, ikke har været tilstrækkelig effektivt med Hensyn til den økonomiske Kontrol under Arbejdets Udførelse, og Decisionsudvalget henstiller i den Anledning til Magistratens Overvejelse, om det ikke vilde være betimeligt at indføre en saadan økonomisk Bevillingskontrol, f. Eks. derved, at der tilstilles den bevillingshavende Magistratsafdeling maanedlige Rapporter, der viser 1) dels hvor meget der er trukket paa Bevillingen, 2) dels hvor langt Arbejdet er fremmet, og 3) hvilke Afvigelser der er foretaget fra det Projekt, der laa til Grund for Bevillingen.

Efter at denne Sag har været gjort til Genstand for Behandling paa et Borgmestermøde og ved Korrespondance imellem Magistratsafdelingerne, har den samlede Magistrat i sit Møde den 14. ds. vedtaget,

at Magistratens forskellige Afdelinger tager Decisionsudvalgets Henstilling tilfølge, dog med den Afvigelse, at Rapporter vedrørende hvor langt Arbejdet er fremmet, og hvilke Afvigelser der er foretaget fra Projektet, kun kræves kvartaliter i Stedet for maanedlig, og 17 Juni.

at hver enkelt Afdeling selv efter direkte Forhandling med Stadsarkitekten afgør, hvilke Krav Afdelingen iøvrigt vil stille til Stadsarkitekten.

H. B. 54. 1. 37.

Regulativ vedrørende Renlighedsforholdene m. m. i Logishuse. 18 Juni.

1) I ethvert Værelse skal Gulvet vaskes rent hver Formiddag inden Kl. 10; samtidig vaskes Vægge, Senge, Stole og lign., samt Gange og Trapper, saafremt de er tilsmudsede. Klosetrummene rengøres daglig.
2) I Soverummene skal Sengene hver Formiddag inden Kl. 10 opredes og om Dagen staa med Sengetæpperne opslaaet til Udluftning. Vinduerne i disse Rum skal holdes aabne mindst 2 Timer daglig om Vinteren og hele Dagen den øvrige Del af Aaret.
3) Paa Gulvene maa ikke spyttes. Findes der Spyttebakker, skal disse daglig rengøres.
4) Ved alle Haandvaske skal findes Sæbe og Haandklæder i renlig Stand.
5) Til Sovesteder maa kun anvendes Senge forsynede med Madrasser og Tæpper og, saafremt Sengetøjet ikke betrækkes med Voksdug, tillige med Lagener. Lagnerne skal skiftes mindst 1 Gang om Maaneden, samt desuden for hver ny Gæst. Voksdugbetræk afvaskes hver Dag. I Sommerens Løb udluftes Sengetøjet flere Gange. Tilsølet Sengetøj skal straks fjernes. I Tilfælde af smitsomme Sygdomme, samt hvis Sengetøjet er inficeret med Utøj, skal dette straks desinficeres.
6) Alle Rum, saavelsom Inventaret skal holdes i god Stand, og saaledes at de let kan holdes rene. Hovedrengøring med Sæbevask af Vægge og alt Træværk foretages mindst

18 Juni. 4 Gange aarlig, nemlig i Maanederne Marts, Juni, September og December. Fernisering og Kitning af Gulvene foretages mindst 1 Gang aarlig.

7) Tilfælde af smitsomme Sygdomme skal straks anmeldes til Stadslægens Kontor.

8) Et af Sundhedskommissionen udleveret Aftryk af dette Regulativ skal findes ophængt paa et iøjnefaldende Sted i ethvert til Udleje bestemt Rum i Logihuset.

21 Juni. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Idet man hoslagt fremsender Aftryk af en Skrivelse af 9. ds. fra Magistraten til Borgerrepræsentationen angaaende Fornyelsen af de opsagte Overenskomster og Aftaler mellem Kommunens Institutioner og de forskellige Lønarbejderorganisationer, skal man meddele, at Borgerrepræsentationen i sit Møde den 17. ds. har tiltraadt Magistratens i Skrivelsen fremsatte Henstilling om, *at* Forsamlingen giver sin Tilslutning til, at Overenskomsterne og Aftalerne fornyes paa de i Skrivelsen nærmere anførte Vilkaar*), og *at* Forsamlingen

*) nml.:

1. Den almindelige Timeløn forhøjes med 5 Øre for saavel mandlige som kvindelige Lønarbejdere. For indenbys beskæftigede Arbejdere bliver Satserne da følgende:

Haandværkere og faglærte Gartnere..	160	Øre pr. Time.
Arbejdsmænd.....	145	— - —
Kvindelige Arbejdere.....	88	— - —

Desuden ydes til forskellige Grupper nogle almindelige Tillæg, hvoraf de vigtigste — uforandret — er følgende:

Sporvejenes Bane- og Pladsarbejdere ..	7	Øre pr. Time.
Gasværkernes Retorthusarbejdere	22	— - —
Gasværkernes Pladsarbejdere	11	— - —

2. Tillæggene forbliver for den overvejende Dels Vedkommende uforandret, og der foretages ikke Ændringer, der er af væsentlig financiel Betydning.

3. Akkordsatser for Jord- og Betonarbejdere forhøjes paa tilsvarende Maade som i det private Erhverv (4 eller 3 pCt.). For forskellige Grupper af Haandværkere kan der indrømmes en almindelig Forhøjelse paa 3 pCt.

bemyndiger Magistraten til at foretage de Overskridelser af de bevilgede Summer, som maatte foraarsages af de i Overensstemmelse med det angivne foretagne Lønforhøjelser. 21 Juni.

Naar Forhandlingerne mellem Institutionerne og Organisationerne angaaende Enkeltheder i Overenskomsterne er afsluttede, og Magistraten har godkendt de Ændringer, hvorom der er opnaaet Enighed, kan de nye Overenskomster herefter underskrives og Efterbetaling finde Sted. Af de nye Overenskomster og Regulativer m. v. bedes til sin Tid Aftryk — 4 Eksemplarer af hver — tilsendt Lønningsdirektoratet direkte fra de forskellige Institutioner.

Cirk. Nr. 4.

Justitsmin. Skr. til Politimesteren i X. Købstad. 22 Juni. Nr. 138.

I Skrivelse af 24. Marts 1937 har Hr. Politimesteren forespurgt, om det er tilladt uden Betaling at udlaane Prøveskilte til et Automobilfirma til Brug ved Transport af Motorvogne til Politiet, Toldvæsenet og den motorsagkyndige i Anledning af Indregistrering.

Foranlediget heraf skal man efter indhentet Erklæring fra Københavns Politi og fra Foreningen af Politimestre i Danmark meddele, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares benægtende.

Nr. 138. Min.-Tid. A. 202.

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Y. Amt. 28 Juni. Nr. 141.

I Skrivelse af 3. Februar 1937 har Amtet udbedt sig Vejledning fra Justitsministeriet med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Politiet er beføjet til ved offentlige politiske Møder i Forsamlingshuse og lign. Lokaler efter Begæring af Mødets Ledere at yde Bistand til, at uønskede Personer fjernes fra Mødet eller nægtes Adgang til dette.

Amtet har i saa Henseende fremhævet 3 Tilfælde, hvor dette Spørgsmaal har praktisk Interesse:

1) naar Mødets Ledere overfor Politiet har udtrykt Ønsket om, at visse Personer hindres i at passere Indgangen eller efter at være kommet ind i Lokalet ønskes fjernet,

28 Juni. Nr. 141.

2) naar Mødets Ledere forgæves har forsøgt at hindre visse Personer i at indpassere eller forgæves har forsøgt at formaa dem til at fjerne sig fra Lokalet, og derefter anmoder om Politiets Bistand hertil, og

3) naar der som Følge af Mødeledernes Forsøg paa at fjerne visse Personer er opstaaet Uro og Tumulter i Lokalet.

Foranlediget heraf skal man efter Brevveksling med Politidirektøren i København og Foreningen af Politimestre i Danmark meddele:

ad 1 og 2: Efter Justitsministeriets Formening er Politiet ikke beføjet til i disse Tilfælde at yde sin Medvirken til at hindre de af Mødeledelsen udpegede Personer i at passere Indgangen eller til at fjerne dem, efter at de er kommet ind i Lokalet.

ad 3: I Medfør af Bestemmelsen i § 10, Stk. 3, i Lov Nr. 21 af 4. Februar 1871 om Politiet udenfor København kan Politiet ved offentlige Forsamlinger under Tag efter Anmodning af Forsamlingens Leder yde sin Bistand til Ordenens Overholdelse og paa hans Begæring, eller naar der opstaar Ufred eller Slagsmaal, anholde eller med Magt fjerne Fredsforstyrrerne. Der vil herefter tilkomme den tilstedeværende Leder af Politiet at skønne over, om Ordenens Overholdelse kræver Politiets Indgriben, hvorved bemærkes, at selv en forholdsvis ringe stedfunden Uorden efter Omstændighederne vil kunne give tilstrækkelig Begrundelse for Politiets Indskriden.

Nr. 141. Min.-Tid. A. 203.

1 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages, at bevilge 540 000 Kr. til Forlængelse af Belvederekloaken.

B. F. **98.** 505—9. 598.

1 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages, at der med Bibeholdelse af Priser og Aldersgrænse foretages en Udvidelse af Gyldighedsomraadet for de af Spor-

vejene udstedte Skolekort (fremtidig Barneabonnements- kort), saaledes at disse faar samme Gyldighedsomraade som Abonnementskort for Voksne. 1 Juli.

B. F. **98.** 360—66. 618—27.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages, at afløse Omnibusdriften paa Natlinierne A og C med Sporvognsdrift, hvorved samtidig Natlinie A (Ringlinien) faar følgende ændrede Rute: Enghave Plads—Vesterbros Torv—Kgs. Nytorv—Østerport—Vibenshus—Frederiksberg Runddel—Slotskroen, og Natlinie C (Vanløse—Valby—Raadhuspladsen—Hellerup) gaffeldeles i en Natlinie C: Roskildevej—Raadhusplads—Hellerup, og en Natlinie D: Vanløse—Raadhusplads—Hellerup med Fællesstrækning Raadhusplads —Hellerup. 1 Juli.

B. F. **98.** 366—74. 627—32.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages, at anskaffe 10 tomandsbetjente og 3 enmandsbetjente Omnibusser og at indrette endnu en af Hallerne i Mariendals Remise til Garage. 1 Juli.

B. F. **98.** 440—53. 628—32.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det i Henhold til § 1 i Lov af 7. Maj 1937 om tekniske Installationer vedtages, at de i nævnte Lovs § 1, 1ste Pkt. angivne Arbejder kun maa udføres af Personer, der har opnaaet Bemyndigelse dertil af Københavns Magistrat. 1 Juli.

B. F. **98.** 726—29.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at nedrive Vartov, for paa dets Plads at opføre en ny Bygning. 1 Juli.

B. F. **97.** 353—410. 728—30. **98.** 745—65. Tillæg 235—68.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at tiltræde et af Fællesudvalget for Fonden til kunstneriske Formaals Fremme fremsat Forslag om af Fondens 1 Juli.

1 Juli. Midler at anvende 13 300 Kr. til Erhvervelse af en af Billedhugger A. J. Bundgaard i Marmor udført Figurgruppe „Naar Dagen rinder«.

B. F. 98. 769.

1 Juli. **Takstreglement for Kørsel med Motordrosker i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner og Kørsel til og fra disse m. v.**

Taksametret indrettes med en Takst og en Returstilling.

Taksten:

50 Øre for de første 275 Meter og derefter 10 Øre for hver efterfølgende paabegyndte 275 Meter.

Enkelt Tur:

Taksten benyttes i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner m. v.

Tur og Retur:

Ved *Tur* og *Retur* Kørsel benyttes hele Vejen Taksten indenfor Omraadet Storkøbenhavn, medens Betalingen bortfalder under Kørsel paa Hjemturen (Retur) fra Landkørsel, saalænge Vognen befinder sig udenfor dette Omraade.

Børn under 14 Aar, der befordres sammen med Voksne, lades ude af Betragtning ved Bestemmelsen af, hvormange Personer en Tur omfatter.

Naar Børn under 14 Aar befordres alene, regnes 2 Børn lig en voksen Person.

Taksametret maa først sættes i Virksomhed, naar Vognen er ankommet til Hentestedet, forsaavidt dette er beliggende i København, paa Frederiksberg eller i Gentofte Kommune; er Hentestedet beliggende udenfor Storkøbenhavns Omraade, anvendes Taksten fra Grænsen til Hentestedet.

Betaling for Ventetid:

Betalingen for Ventetid, der er indbefattet i det Beløb, Taksametret udviser, er 10 Øre for hver 2 Minutter uden Hensyn til Vogntype, Tid og Sted eller til Antal af Personer, der befordres.

Betaling for Kørsel i Timevis: 1 Juli.

For Kørsel efter Tid betales 7 Kr. i Timen.

Der betales ikke for mindre end ½ Time.

Denne Kørsel kan kun finde Sted efter Bestilling paa Droskeejernes Kontor (eventuelt »Taxa«).

Den skal paabegyndes og afsluttes indenfor Grænserne af København og Frederiksberg eller Gentofte Kommune.

Betaling for Befordring samt Op- eller Nedbæring af Bagage:

For Rejsetøj, Haandpakker, Haandkufferter og anden Haandbagage, der anbringes inde i Vognen, betales intet.

For andre Kufferter, Kasser og deslige, der anbringes udenpaa, betales 15 Øre for Stykket.

For Cykler og Barnevogne betales 35 Øre for Stykket.

Betalingen er den samme, hvad enten det er Dag eller Nat.

For hver Op- eller Nedbæring af Bagage betales:

Til og fra 2den Sal eller Etager derunder ..... 35 Øre
Til og fra Etager over 2den Sal..... 50 Øre

For Af- eller Paalæsning af Bagage ved Vognen betales intet.

For Transport af Kranse betales 5 Øre pr. Stk. udover Taksametrets Udvisende.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 3 Juli.

I den med Magistratens Skrivelse af 25. f. M. hertil indsendte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der udkræves Næringsadkomst til Driften af et Marketenderi i Aktieselskabet F.s Lokaler her i Staden.

Det fremgaar af Sagen, *at* Marketenderiet skal drives som en selvejende Virksomhed, hvis Overskud tilfalder de i Virksomheden beskæftigede Personer, *at* disse arbejder i 2 Hold fra Kl. 8 til Kl. 24, *at* Formiddagsholdet har Spisetid fra Kl. 11—13 og i denne Tid forsynes med Brød, Kaffe, The, Mælk, Sodavand, skattepligtigt og skattefrit Øl samt Tobaksvarer, samt *at* Marketenderiet vil blive holdt aabent Kl. 17 i et

3 Juli. Kvarter, for at Eftermiddagsholdet kan faa Lejlighed til at forsyne sig med Øl til en senere Spisepause.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet er tilbøjeligt til at mene, *at* den i Marketenderiet stedfindende Udskænkning og Forhandling af Drikkevarer efter de i Sagen foreliggende Omstændigheder vil kunne drives uden Næringsadkomst under Forudsætning af, at Udskænkning og Forhandling af stærke Drikke kun finder Sted indenfor de fastsatte Spisetider, *at* Tobaksvarer uden Næringsadkomst vil kunne sælges som et Led i den iøvrigt lovligt stedfindende Servering, samt *at* Salg af stærke Drikke uden for de fastsatte Spisetider kun vil kunne finde Sted i Henhold til Næringsbrev paa Handelsnæring.

1. Afd. 35. 9.

5 Juli. **Kgl. Resolution,** hvorved bestemmes, at der skal oprettes et Apotek ved Krydset Tagensvej—Haraldsgade.

Socialmin. Skr. til Arbejdsdirektoratet.

5 Juli. I Skrivelse af 15. April d. A. har Direktoratet for Socialministeriet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt Forstanderen for Det Kongelige Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelse som Udøver af Forældremyndigheden over de fra Stiftelsen udgaaede Elever har Beføjelse til at afslutte Lærekontrakter paa disses Vegne, jfr. Lov om Lærlingeforholdet af 6. Maj 1921 § 3.

Københavns Magistrat har i en over Sagen afgivet Erklæring oplyst, at der med Justitsministeriets Bevilling er truffet en Ordning, hvorefter Forældremyndigheden ved Elevernes Optagelse i Stiftelsen i hvert enkelt Tilfælde overdrages til Københavns Magistrats 1ste Afdeling men saaledes, at Magistraten ved en een Gang for alle given Bemyndigelse har overladt Udøvelsen af Forældremyndigheden til Stiftelsens Forstander.

Da derhos Spørgsmaalet om hvem der varetager Lærlingens Interesser i Læreforholdet efter Magistratens Opfattelse uanset den i Lærlingeloven anvendte Terminologi

maa afgøres efter Reglerne i Lov om Umyndighed og Værge- 5 Juli.
maal af 30. Juni 1922 § 19 ff., hvorefter det er Forældre-
myndighedens Indehaver, der er beføjet til at træffe Bestem-
melse om Barnets personlige Forhold, har Magistraten som
sin Formening udtalt, at Forstanderen og ikke den paagæl-
dende Elevs Værge, efter at denne har afgivet Forældremyn-
digheden, er beføjet til at underskrive Lærekontrakter for
de fra Stiftelsen udgaaede Elever bortset fra de specielle
Tilfælde, hvor Magistraten, eventuelt med Overøvrighedens
Godkendelse, atter har afgivet Forældremyndigheden.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet
med Københavns Magistrat er enigt i, at det alene er foran-
nævnte Forstander, der som Udøver af Forældremyndigheden
over de i Stiftelsen optagne Elever er beføjet til at afslutte
Lærekontrakter paa de udgaaede Elevers Vegne, med mindre
Forældremyndigheden over paagældende paany er afgivet
af Magistraten.

Det tilføjes, at Lov om Lærlingeforholdet af 7. Maj
1937 ikke vil medføre nogen Ændring heri.

Opf. 8.

Borgerrepræsentationens Skr. til Magistratens 2den 5 Juli.
Afdeling.

Hosfølgende Beretning fra det af Borgerrepræsentationen
nedsatte Udvalg til Undersøgelse af Bedragerierne under
Torvedirektoratet tilstilles herved den ærede Magistrat med
Bemærkning, at Beretningen er taget til Efterretning af Bor-
gerrepræsentationen i dennes Møde den 1. d. M.

Skattedepm. Skr. til Politimesteren i N. N. Købstad. 8 Juli.
Nr. 142.

Af Hr. Politimesterens Skrivelse af 22. Maj d. A. frem-
gaar, at N. N. forenede Boldklubber til sine Medlemmer har
udsendt Tipskuponer til Deltagelse i Gættekonkurrencer med
Hensyn til Udfaldet af Sportskampe, hvilke Kuponer i ud-
fyldt Stand skulde tilbagesendes af Medlemmerne, der sam-
tidig gjorde Indskud fra 25 Øre til 2 Kr. 50 Ø. pr. Spilledag,
hvorefter det samlede Indskud med visse Fradrag udbetales

8 Juli. Nr. 142. til de Deltagere i Konkurrencen, der havde de fleste rigtige Løsninger.

I Anledning af Spørgsmaalet om Lovligheden af disse Tipskonkurrencer skal man meddele, at da der er præsteret Indskud, er Konkurrencen stridende mod Totalisatorlovgivningen, hvorved det ikke gor nogen Forskel, at Spillet er holdt indenfor Foreningsmedlemmernes Kreds.

Nr. 142. Min.-Tid. A. 203.

8 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at indrette en Ungdomsafdeling i Centralarbejdsanvisningskontoret.

B. F. 98. 766—67. 781.

8 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at udskille den administrative Revision fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og at oprette en Stilling i 1ste Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision.

B. F. 98. 816—30.

8 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved det vedtages at lade en af Legatet »Albertina« skænket, af Billedhuggeren Mogens Bøggild udført, Granitgruppe forestillende Dyr i et Vænge opstille i Anlægget Ved Stadsgraven og Kristianshavns Voldgrav.

B. F. 98. 833—35.

8 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved der vedtages følgende Tilføjelser til og Ændringer i Vedtægten for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender af 31. Marts 1920.

1ste Del.

§ 7 ændres til følgende Affattelse:

Borgmestrene lønnes med 18 000 Kr. aarlig, hvortil ydes Reguleringstillæg i Henhold til Kapitel 2 a. Der tillægges Raadmændene et aarligt Vederlag af 6 000 Kr. Med-

lemmer af Borgerrepræsentationen oppebærer hver et aarligt Vederlag af 500 Kr. Ethvert Medlem af Borgerrepræsentationen er pligtig at modtage den fastsatte Godtgørelse. 8 Juli.

Borgmestrene er berettigede til Pension for sig selv og deres efterladte i Overensstemmelse med Reglerne i § 21 til § 39, dog saaledes, at Pensionsalderen regnes fra det Tidspunkt, fra hvilket Valget som Borgmester gælder, og saaledes at Berettigelsen til Pension indtræder i ethvert Tilfælde af Afgang fra Stillingen undtagen de i §§ 31 og 32 nævnte.

2den—4de Del.

§ 11 ændres til følgende Affattelse:

1. Der fastsættes 15 Lønklasser.
2. Den faste Løn i Lønklasserne udgør følgende Beløb:

1ste	Lønklasse:	13 500 Kr. aarlig stigende efter 5 Aars Forløb med 1 200 Kr. til 14 700 Kr. aarlig.
2.	—	8 250 Kr. aarlig stigende med 900 Kr. hvert 3die Aar til 10 050 Kr. aarlig.
3.	—	7 550 Kr. aarlig stigende med 700 Kr. hvert 3die Aar til 8 950 Kr. aarlig.
4.	—	6 550 Kr. aarlig stigende med 600 Kr. hvert 3die Aar til 7 750 Kr. aarlig.
5.	—	5 450 Kr. aarlig stigende med 550 Kr. hvert 3die Aar til 6 550 Kr. aarlig.
6.	—	3 460 Kr. aarlig stigende hvert 3die Aar til 6 240 Kr. aarlig efter følgende Skala: 3 460, 3 860, 4 260, 4 660, 5 160, 5 660, 6 240 Kr.
7.	—	4 602 Kr. 63 Ø. aarlig stigende med 425 Kr. hvert 3die Aar til 5 452 Kr. 63 Ø. aarlig.
8.	—	4 102 Kr. 63 Ø. aarlig stigende med 275 Kr. hvert 3die Aar til 4 652 Kr. 63 Ø. aarlig.
9.	—	2 900 Kr. aarlig stigende hvert 3die Aar til 4 600 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 900, 3 200, 3 500, 4 050, 4 600 Kr.

8 Juli.

10.	—	3 722 Kr. 63 Ø. aarlig stigende med 210 Kr. hvert 3die til 4 142 Kr. 63 Ø. aarlig.
11.	—	3 342 Kr. 63 Ø. aarlig stigende med 190 Kr. hvert 3die Aar til 3 722 Kr. 63 Ø. aarlig.
12.	—	2 972 Kr. 63 Ø. aarlig stigende med 185 Kr. hvert 3die Aar til 3 342 Kr. 63 Ø. aarlig.
13.	—	2 380 Kr. aarlig stigende hvert 3die Aar til 3 100 Kr. aarlig efter følgende Skala: 2 380, 2 540, 2 700, 2 860, 3 100 Kr.
14.	—	2 100 Kr. aarlig stigende med 285 Kr. hvert 3die Aar til 3 240 Kr. aarlig.
15.	—	2 152 Kr. 63 Ø. aarlig stigende med 200 Kr. hvert 3die Aar til 2 552 Kr. 63 Ø. aarlig.

§ 17 ændres til følgende Affattelse:

Den en Tjenestemand tillagte faste Løn samt eventuelt Bestillingstillæg betegnes som hans normerede Løn, jfr. dog §§ 71 og 72.

§ 19 udgaar.

§ 20, 2det Stk., ændres til følgende Affattelse:

2. Tjenestemænd, der er ansat paa et bestemt Aaremaal, opnaar straks ved Ansættelsen som saadanne Ret til Pension for deres efterladte Enke samt til Børnepension i Henhold til Bestemmelserne i dette Kapitel. Ret til Egenpension opnaar de nævnte Tjenestemænd ved første Genansættelse, dog tidligst efter 6 Aars Tjeneste som saadanne. Hvis nogen umiddelbart forinden Ansættelsen paa Aaremaal har været berettiget til Pension, bevarer han denne Ret.

§ 21 ændres til følgende Affattelse:

1. Pensionerne afholdes af Kommunens Kasse.
2. Som Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Pensioneringen afkortes der ved hver Lønningsudbetaling 5 pCt.

i den enhver Tjenestemand tillagte Lønningsindtægt, jfr. § 22. 8 Juli.

3. I de Tilfælde, hvor Lønningsindtægten midlertidig er nedsat i Henhold til §§ 63, 66, 69, 70 og 71, beregnes Afkortningen kun af den Lønningsindtægt, som faktisk udbetales.

4. Saafremt en Tjenestemand afskediges uden Pension, udbetales der ham ved Afskedigelsen de af ham til Pensionering indbetalte Beløb uden Renter. Indtræder han paany i Tjenestemandsstilling og faar den tidligere Tjenestetid taget i Betragtning ved Pensionsberegningen, maa det tilbagebetalte Pensionsbidrag paany indbetales, dog uden Renter.

§ 22, 2det Stk. udgaar.

§ 25 ændres saaledes:
Sidste Punktum udgaar. I Stedet for indsættes:
»jfr. dog Bestemmelsen i § 58, Stk. 1 vedrørende Personale ved Sygepleje og Plejergerning.«

§ 26, Stk. 2 ændres til følgende Affattelse:
»2. *Pensionsalderen* regnes fra det Tidspunkt, da Tjenestemanden i 5 Aar efter det fyldte 30te Aar har været fast ansat (herunder ansat paa et bestemt Aaremaal) i Stillinger, der efter denne Vedtægt er forbundne med Pensionsret, uanset om Tjenesten er forrettet under en eller flere Administrationsgrene. Er der sket Afbrydelse af Tjenesten, sammenlægges Tjenestetiderne efter det fyldte 30te Aar, medmindre Afbrydelsen er sket paa Grund af Forseelser, der har medført Afsked uden Pension, i hvilket Tilfælde kun den Tid, der ligger efter saadan Afbrydelse, kommer i Betragtning ved Beregning af Pensionsalderen, forsaavidt Kommunalbestyrelsen ikke tilsteder Afvigelse herfra. For Tjenestemænd, der inden Ansættelsen som saadanne har været budgetmæssigt lønnede, finder § 109 g tilsvarende Anvendelse.

8 Juli. For Personale ved Sygepleje og Plejergerning, der er pligtig til at fratræde ved det fyldte 60de Aar, jfr. § 58, regnes ved Pensionsberegning hvert Tjenesteaar efter det Tidspunkt, da Pensionsalderen er 15 Aar, for 1½ Aar.«

§ 26, Stk. 5 ændres saaledes:

Som nyt Punktum indsættes følgende:

»Personale ved Sygepleje- og Plejergerning, som efter Reglerne i § 58 skal fratræde ved det fyldte 60de Aar, mister ikke Retten til Forøgelse af Pensionsalder og Pensionsindtægt, saafremt det tillades dem at forblive i Tjenesten ud over nævnte Tidspunkt.«

§ 26, Stk. 6 ændres til følgende Affattelse:

»6. *Pensionsindtægten* udgør med de i det følgende nævnte Undtagelser Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, jfr. § 22, som Tjenestemanden har oppebaaret i de efter Pensionsrettens Indtræden sidst forløbne 3 Aar før Afskedigelsen. Hvis Pensionsalderen er mindre end 3 Aar, udgør Pensionsindtægten Gennemsnittet af Lønningsindtægten i hele Tjenestetiden efter Pensionsrettens Indtræden. For Tjenestemænd, der efter §§ 63, 66, 69 og 70 har oppebaaret nedsat Løn, regnes der ved Opgørelsen af Pensionsindtægten med den fulde for Stillingen normerede Løn.«

§ 26, Stk. 9 ændres til følgende Affattelse:

9. Pensionens Størrelse bestemmes saaledes,

at en Pensionsalder under	1 Aar	giver	$^{1}/_{10}$	af Pensionsindtægten i Pension.	
- -	—	fra 1— 3	—	— $^{2}/_{10}$	—
- -	—	- 3— 5	—	— $^{3}/_{10}$	—
- -	—	- 5— 7	—	— $^{4}/_{10}$	—
- -	—	- 7—10	—	— $^{5}/_{10}$	—
- -	—	- 10—12	—	— $^{31}/_{60}$	—
- -	—	- 12—14	—	— $^{32}/_{60}$	—

at en Pensionsalder fra 14-16 Aar giver $^{33}/_{60}$ af Pensionsindtægten i Pension. 8 Juli.

- -	—	- 16—18 —	— $^{34}/_{60}$	—
- -	—	- 18—20 —	— $^{35}/_{60}$	—
- -	—	- 20—22 —	— $^{36}/_{60}$	—
- -	—	- 22—23 —	— $^{37}/_{60}$	—
- -	—	- 23—24 —	— $^{38}/_{60}$	—
- -	—	- 24—25 —	— $^{39}/_{60}$	—
- -	—	- 25—27 —	— $^{40}/_{60}$	—
- -	—	- 27—28 —	— $^{41}/_{60}$	—
- -	—	- 28 Aar og derover	— $^{42}/_{60}$	—

§ 29 ændres til følgende Affattelse:

»1. Ingen kan samtidig oppebære Lønning som Tjenestemand og Pension efter Reglerne i nærværende Vedtægt eller samtidig Egenpension og Enkepension. Dersom en Tjenestemands Hustru efter Mandens Død indtræder i eller forbliver i Tjenestemandsstilling, kan hun dog senere til enhver Tid vælge at oppebære Enkepension imod at opgive sin Tjenestemandsstilling uden Egenpension.

2. Naar den ene af to samgifte Tjenestemænd afgaar ved Døden, kan der, hvis Omstændighederne taler derfor, af den samlede Magistrat tilstaas den efterlevende, saafremt der efterlades Børn, overfor hvilke Manden havde Forsørgelsespligt, et Børnetillæg til Lønning eller Egenpension svarende til de i § 36 nævnte Satser. Tilsvarende gælder, saafremt den ene Ægtefælle var Tjenestemand og den anden pensioneret, eller saafremt de begge var pensionerede.«

§ 34, Stk. 2, a og b ændres til følgende Affattelse:

Enkepensionen udgør:

»a. Naar Manden endnu ikke var pensionsberettiget, $^1/_5$ af Mandens Lønningsindtægt, henholdsvis Pensionsind-

8 Juli. tægt, saaledes som denne efter §§ 22 og 26 beregnes, naar den lægges til Grund for Egenpension.

For Enker efter aaremaalsvalgte Tjenestemænd udgør Pensionen dog ⅓ af Mandens Lønningsindtægt, naar Manden havde været ansat som Tjenestemand i over 5 Aar efter det fyldte 30te Aar.

b. naar Manden var pensionsberettiget, ⅓ af hans Pensionsindtægt;«

§ 34, Stk. 4 ændres saaledes:

I 1ste Punktum udgaar Ordene:

»plus Konjunkturtillæg efter de for Statens Pensionister gældende Regler.«

3die og 4de Punktum udgaar.

§ 35 udgaar.

§ 36, Stk. 1 ændres saaledes:

I 1ste Punktum udgaar Ordene:

»plus Konjunkturtillæg til disse Beløb efter de for Statens Pensionister gældende Regler.«

3die og 4de Punktum udgaar.

§ 39 ændres til følgende Affattelse:

»1. Under tilsvarende Betingelser som ved § 34, Stk. 1. bestemt for Enker, tilkommer der fader- og moderløse Børn (herunder Stifbørn og Adoptivbørn) af de i § 20 nævnte Personer, naar disse havde Forsørgelsespligt overfor Børnene, hver en Pension af 270 Kr. aarlig, dog ikke ud over deres 18de Aar.

2. Samme Adgang til Børnepension har en afdød Tjenestemands Børn af et tidligere Ægteskab, hvis Stifmoder eller Stiffader er i Live og ikke er ansat under Kommunen eller oppebærer Pension fra samme.«

Som nyt Kapitel 2. a. indføjes.

§ 39 a.

»1. Der ydes enhver af Kommunens Tjenestemænd et ikke pensionsgivende Tillæg, der benævnes Regu-

leringstillæg og udbetales maanedlig og forud sammen med Lønningen. Reguleringstillægget fastsættes hvert Aar pr. 1. April, gældende for det følgende Regnskabsaar, paa Grundlag af de i Stk. 2. a. omhandlede Udgiftstal. 8 Juli.

2. a. For gifte Mænd, for saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar, samt for saadanne ugifte, hvem saadan Forsørgerpligt paahviler, og som har egen Husstand, udgør Reguleringstillægget i Forhold til den normerede Løn ved nedennævnte Udgiftstal, der i Henhold til Statstjenestemandsloven er beregnet af Det statistiske Departement, følgende aarlige Beløb:

Normeret Løn Kr.	Reguleringstillæg						
	Udgiftstal 2 842— 2 427 Kr.	Udgiftstal 2 426— 2 323 Kr.	Udgiftstal 2 322— 2 219 Kr.	Udgiftstal 2 218— 2 115 Kr.	Udgiftstal 2 114— 2 011 Kr.	Udgiftstal 2 010— 1 907 Kr.	Udgiftstal under 1 907 Kr.
Under 1 500 .	33 pCt.	27 pCt.	22 pCt.	16 pCt.	11 pCt.	5 pCt.	0
1 500— 1 799 .	528 Kr.	444 Kr.	360 Kr.	276 Kr.	180 Kr.	84 Kr.	0
1 800— 2 999 .	564 —	468 —	372 —	276 —	180 —	84 —	0
3 000— 4 499 .	600 —	504 —	408 —	312 —	216 —	108 —	0
4 500— 5 999 .	648 —	540 —	432 —	324 —	216 —	108 —	0
6 000— 7 499 .	696 —	588 —	480 —	372 —	252 —	132 —	0
7 500— 8 999 .	744 —	624 —	504 —	384 —	264 —	132 —	0
9 000—10 499 .	804 —	672 —	540 —	408 —	276 —	144 —	0
0 500 og derov.	876 —	732 —	588 —	444 —	300 —	156 —	0

b. Saafremt Udgiftstallet stiger til 2 843 Kr., samt for hver yderligere Stigning med 104 Kr., forhøjes de i Stk. a. under Udgiftstal 2 842—2 427 Kr. nævnte Tillæg med Beløb svarende til Forskellen mellem nævnte Tillæg og de i Tabellens næstfølgende Kolonne anførte; Procentsatsen for Lønninger under 1 500 Kr. forhøjes afvekslende med 5 og 6.

8 Juli.

c. For andre end de i Stk. a. nævnte Tjenestemænd udgør Tillæget, naar de paagældende er over 40 Aar, ⅔ af Beløbet efter Stk. a. og b.

d. For alle øvrige Tjenestemænd udgør Tillæget ⅓ af Beløbet efter Stk. a. og b.

e. Reguleringstillægget udbetales efter den højere Sats, forsaavidt Tjenestemanden opfylder Betingelserne herfor senest Dagen, før Tillægget forfalder til Betaling.

f. Naar samlevende Ægtefæller begge er berettigede til Reguleringstillæg, udbetales der hver af Ægtefællerne Halvdelen af det største Tillæg, som en af dem kan opnaa, saaledes at Ægtefællerne altid tilsammen oppebærer nævnte største Tillæg.

g. Naar den ene af to samlevende Ægtefæller er berettiget til Reguleringstillæg til Lønning eller Pension fra Københavns Kommune, og den anden er Tjenestemand i eller Pensionist fra Staten, en anden Kommune, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, beregnes Reguleringstillægget fra Københavns Kommune som Halvdelen af det ved Udregningen efter Bestemmelserne i Stk. a.—d. jfr. § 124 a. fremkomne Beløb.

h. Administrationen er bemyndiget til at forlange de til Reguleringstillægets Beregning nødvendige Oplysninger afgivet af de paagældende paa Tro og Love. I Vægringstilfælde fortabes Retten til Tillægget.

3. I Regnskabsaaret 1937—38 beregnes det i Stk. 2 a. hjemlede Reguleringstillæg i Stedet for med de i Tabellens første Kolonne anførte med følgende Beløb:

Under	1 500 Kr.	39 pCt.
1 500—	1 799 —	624 Kr.
1 800—	2 999 —	660 —
3 000—	4 499 —	696 —
4 500—	5 999 —	756 —
6 000—	7 499 —	804 —
7 500—	8 999 —	864 —
9 000—	10 499 —	936 —
10 500 Kr. og derover		1 020 —

4. Der ydes enhver, der oppebærer Pension, Ventepenge eller Efterindtægt, et Reguleringstillæg efter foranstaaende Bestemmelser, idet Pensionen, henholdsvis Ventepengene eller Efterindtægten, træder i Stedet for den normerede Løn ved Beregningen af Tillægets Størrelse. De i § 39 nævnte forældreløse Børn oppebærer dog Reguleringstillæg efter Stk. 2 a. og b.« 8 Juli.

§ 47 ændres saaledes:

Litra b. affattes saaledes:

»er fyldt 24, men ikke 35 Aar«.

§ 49 ændres saaledes:

I Stk. 2 udgaar Ordene »er fyldt 23 Aar samt«.

I Stk. 3 og 4 ændres »er fyldt 20, men ikke« til »ikke er fyldt«.

I Stk. 3 ændres »heraf mindst 1 Aar inden for Kommunen« til »heraf mindst 2 Aar indenfor Kommunen«.

I Stk. 4 ændres »heraf mindst 1 Aar ved Kommunebibliotekerne« til »heraf mindst 2 Aar ved Kommunebibliotekerne«.

§ 58 ændres saaledes:

Stk. 1 affattes saaledes:

»1. Tjenestemænd er pligtige at afgaa ved Udgangen af den Maaned, i hvilken det fyldte 70de Aar naas. Dog er Personale ved Sygepleje- og Plejergerning pligtig at afgaa ved Udgangen af den Maaned, i hvilken det fyldte 60de Aar naas.«

§ 63 ændres saaledes:

I Stk. 2 og 3 efter Ordet »Løn« tilføjes: »og Reguleringstillæg«.

§ 64 ændres saaledes:

I Stk. 5 efter Ordet »Begyndelsesløn« (Linie 2 og Linie 5) tilføjes: »og Reguleringstillæg«.

§ 65 ændres saaledes:

I Stk. 1 ændres »1 Aar« til »2 Aar«.

I Stk. 3 efter Ordet »Løn« tilføjes: », Reguleringstillæg«.

8 Juli. § 66 ændres saaledes:

I Stk. 1 efter »den normerede Løn« indføjes: », Reguleringstillæg«.

§ 68 ændres saaledes:

I Stk. 1 efter »normeret Løn« indføjes: », Reguleringstillæg«.

§ 69 ændres saaledes:

I Stk. 1, 3 og 4 efter »normerede Løn« indføjes: », Reguleringstillæg«.

§ 70 ændres saaledes:

Efter »normerede Løn« (Linie 3 og Linie 13) indføjes: », Reguleringstillæg«.

§ 71 ændres saaledes:

Efter »normerede Løn« indføjes: », Reguleringstillæg«.

§ 72 ændres saaledes:

Efter »normerede Løn« indføjes: »og Reguleringstillæg«.

§ 73 ændres saaledes:

Efter »normeret Løn« indføjes: »og Reguleringstillæg«.

§ 85 ændres saaledes:

I Stk. 1 efter »Normeret Løn« indføjes: », Reguleringstillæg«.

§ 92 ændres saaledes:

I Stk. 1 udgaar Ordene: »af Konjunkturtillæget og«.

§ 96 ændres saaledes:

Efter »normeret Løn« indføjes: », Reguleringstillæg«.

§ 97 ændres saaledes:

Som nyt Stk. 5 indføjes:

»En Tjenestemand kan ikke tillige indtage nogen med Pensionsret forbunden Stilling i Staten, i en anden Kommune, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab. Forening af pensionsberettigende Stillinger, der er indtraadt før nærværende Bestemmelses Stadfæstelse, berøres ikke heraf.«

8 Juli.

§ 108 ændres saaledes:
I Litra b. ændres »et Aar« til »to Aar«.

Som ny § 111 a. indsættes:

»1. De Tjenestemænd, der ved Stadfæstelsen af nærværende Bestemmelser havde opnaaet Pensionsret i Henhold til Kapitel 2 bevarer denne Ret. Efter dette Tidspunkt finder ingen Forøgelse af Pensionsalderen Sted, før dette kan ske efter Reglerne i § 26, Stk. 2, og tilsvarende gælder Størrelsen af eventuel Enkepension; dog kan paagældende senest den 1. Oktober 1938 meddele Administrationen, at de ønsker sig behandlet efter Pensionsskalaen i den hidtidige Affattelse af § 26, Stk. 9, i hvilket Tilfælde deres Pensionsalder stadig regnes efter den hidtidige Affattelse af § 26, Stk. 2, jfr. § 112, 1ste Stk. og Enkepension efter dens § 34, Stk. 2.

2. For Tjenestemænd, som inden Forløbet af 3 Aar efter 1. April 1937 paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag afskediges efter det fyldte 50de Aar med Pension, er Pensionsindtægten Gennemsnittet af den Lønningsindtægt, jfr. § 22 (forholdsvis beregnet for 1 Aar) som Tjenestemændene har oppebaaret siden 1. April 1937.

3. Tjenestemænd, der var samgifte ved Stadfæstelsen af nærværende Bestemmelser, bevarer Retten til at faa deres Pensionsforhold ordnet efter Bestemmelserne i §§ 29 og 35 i den hidtidige Affattelse. Saafremt Hustruen afskediges med Pension, maa hun afgive Erklæring om, hvorvidt hun ønsker sig behandlet efter nærværende Overgangsbestemmelse.

4. Foranstaaende Bestemmelser i Stk. 1 til 3 finder i det Omfang, det er muligt, ogsaa Anvendelse for Personer, hvem der er meddelt fast budgetmæssig Ansættelse i Henhold til § 108.«

Som ny § 115 a. indsættes:

»1. For Personer, der fra 1. April 1937 og tidligere er afskedigede med Pension i Henhold til Kapitel 2, træder

8 Juli. Reguleringstillæg ifølge foranstaaende Kapitel 2 a. i Stedet for Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg.

2. Saafremt Reguleringstillægget efter Stk. 1 for nogen udgør et mindre aarligt Beløb end Summen af det hidtidige Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg, ydes der, saalænge Reguleringstillægget udbetales efter de ved Bestemmelsens Ikrafttræden gældende Satser, de paagældende et Tillæg af Størrelse som Forskellen.«

Som ny § 117 a. indføjes:

Ændringen i § 65, Stk. 1, kommer ikke til Anvendelse paa dem, der ved Bestemmelsens Stadfæstelse er ansat paa Prøve.

Som ny § 118 a. indføjes:

Den i § 47, Litra b., indeholdte Regel om en Minimumsalder af 24 Aar for Ansættelse som Tjenestemand finder ikke Anvendelse paa dem, der ved Bestemmelsens Stadfæstelse er i Kommunens Tjeneste. Ved Ansættelse i 9de og 14de Lønklasse maa paagældende være fyldt henholdsvis 23 og 20 Aar.

Som ny § 124 a. indføjes:

»Tjenestemænd, der ikke har Ret til Reguleringstillæg efter § 39 a., Stk. 2 a., og som ved nærværende Bestemmelses Stadfæstelse er fyldt 35 Aar, oppebærer, indtil de fylder 40 Aar, i Reguleringstillæg Halvdelen af de i Stk. 2 a. nævnte Satser.«

Den faste Løn til de i Bestyrelsesvedtægtens § 13 normerede Tjenestemænd fastsættes saaledes:

Bilag 2	Organister		1 650 Kr.
— 3	Husinspektør		7 220 —
— 6	Pladsmænd, Remisearbejdere, Sporrensere, Depotarbejdere, Montørmedhjælpere		3 070 —
— 9	Driftsbestyrer ved Folkekøkkenerne	1ste—5te Aar	13 500 —
		6te Aar derefter	14 700 —
— 10	Bygningsassistenter		2 775 —

Bilag 10	Kommunale Revisorer	1ste—3die Aar .	6 650 Kr.	8 Juli.
		4de—6te Aar...	7 250 —	
		7 Aar o. derefter	7 850 —	
—	-	Læge ved Børneværnet.....	3 815 —	
—	12	Kommunelæger.....	3 815 —	
—	-	Forstander.....	som 4de Lønklasse	
—	15	Vicestadslæge.....	6 240 Kr.	
—	-	Sanitetslæger og visiterende Læger	5 250 —	
—	-	Lægeassistent.....	3 340 —	
—	16	Bestyrer af Dagarbejdsskolen ..	som 4de Lønklasse	
—	-	— - Kurskole.....	6 240 Kr.	

Ikrafttræden.

Disse Bestemmelser træder i Kraft den 1. April 1937, dog saaledes, at Afgang i Henhold til Bestemmelsen i § 58, Stk. 1, 2det Punktum kan udskydes indtil Udgangen af December 1937, og at de Ændringer m. v., der ifølge Sagens Natur ikke kan have tilbagevirkende Kraft, først træder i Kraft ved Stadfæstelsen.

B. F. **98.** 835—910. **Till.** 309—44.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages, at Bestemmelserne om Dyrtidstillæg til de under Københavns Kommune ansatte Tjenestemænd af 25. Juni 1925 med senere Ændringer samt Tillæg af 28. Juni 1928 ophæves fra 1. April 1937 at regne. 8 Juli.

B. F. **98.** 835—910. **Till.** 309—44.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved der vedtages følgende Bestemmelser om Tillæg til Personer, der oppebærer Pension, Understøttelse eller Efterindtægt efter de indtil 1. Oktober 1919 gældende Pensionsregler, samt til Enker og Børn, der oppebærer Pensioner, som er beregnet i Henhold til § 115, 2det Stk. i Vedtægten af 31. Marts 1920. 8 Juli.

I. *Tillæggenes Størrelse.*

§ **1.** Til Personer, som efter de indtil 1. Oktober 1919 gældende Pensionsregler har faaet eller faar tillagt Pension

8 Juli. eller Understøttelse som forhen ansatte i Kommunens Tjeneste eller som Enker eller Børn efter saadanne, ydes Tillæg efter de i nærværende Bestemmelsers §§ 2—5 angivne Regler.

§ **2**. 1. Til de i § 1 omhandlede Personer tilstaas der et Procentillæg til Pensionen (Understøttelsen). Procenttillægget udgør for Beløb indtil 840 Kr. 35 pCt. af Beløbet og for Beløb over 840 Kr. 30 pCt. af Beløbet, dog saaledes, at Tillægget til Beløb over 840 Kr. mindst bliver 35 pCt. af 840 Kr. For Pensioner (Understøttelser), ved hvis Beregning der er taget Hensyn til Lønforhøjelser, som er indrømmede efter 1. August 1914, beregnes Tillægget dog i Forhold til det Beløb, som Pensionen (Understøttelsen) vilde andrage, hvis den var beregnet uden Hensyn til disse Lønforhøjelser, og Tillægget nedsættes derhos med det Beløb, hvormed den tilstaaede Pension (Understøttelse) overstiger den uden Hensyn til Lønforhøjelserne beregnede Pension (Understøttelse).

2. Forsaavidt Pensionen (Understøttelsen) + det saaledes beregnede Procentillæg ikke udgør mindst 500 Kr. — for faderløse Børn dog 150 Kr. og for fader- og moderløse Børn 162 Kr. — forhøjes Tillægget til Forskellen imellem Pensionen (Understøttelsen) og henholdsvis 500 Kr., 150 Kr. og 162 Kr.

§ **3**. Til de i § 1 omhandlede Personer ydes Reguleringstillæg efter Reglerne om Reguleringstillæg til Kommunens Tjenestemænd. Ved Beregningen af Reguleringstillæggets Størrelse lægges følgende Beløb til Grund:

a) for en Hovedperson: den paagældende tillagte Pension eller Understøttelse med Tillæg efter § 2;

b) for en Enke, hvis Mand er afgaaet ved Døden inden 1. April 1908: det dobbelte af den hende tillagte Pension eller Understøttelse med Tillæg efter § 2, Stk. 1, dog ikke mindre end 600 Kr.;

c) for en Enke, hvis Mand er afgaaet ved Døden den 1. April 1908 eller senere: den hende tillagte Pension eller Understøttelse med Tillæg efter § 2, dog ikke mindre end 600 Kr. og ikke mindre end $\frac{1}{4}$ af det i sin Tid til Grund

for Beregningen af Pensionen (Understøttelsen) liggende Gennemsnitsbeløb af Mandens Løn med Tillæg efter § 2, Stk. 1; 8 Juli.

d) for et Barn: den Barnet tillagte Pension eller Understøttelse med Tillæg efter § 2.

§ **4**. Saafremt Reguleringstillægget efter nærværende Bestemmelsers § 3 for nogen udgør et mindre aarligt Beløb end Summen af det hidtidige Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg, ydes der, saalænge Reguleringstillægget udbetales efter de ved nærværende Bestemmelsers Ikrafttræden gældende Satser, de paagældende et Tillæg af Størrelse som Forskellen.

§ **5**. Tillæg, der er ydede i Henhold til § 6 i Bestemmelserne af 6. Januar 1921, ydes fremdeles, dog saaledes, at de nedsættes med de Beløb, hvormed Tillæggene til de paagældende Pensioner m. v. efter nærværende Bestemmelsers § 2 eventuelt overstiger de tilsvarende Tillæg efter Bestemmelserne af 6. Januar 1921.

§ **6**. Til Enker og Børn, der oppebærer Pension, som er beregnet i *Henhold til § 115, 2det Stk., i Bestyrelsesvedtægten af 31. Marts 1920*, ydes Tillæg, der for Enkernes Vedkommende beregnes efter Reglerne i foranstaaende §§ 2—5 og for Børnenes Vedkommende alene efter § 3.

§ **7**. For Personer, hvem der er tillagt Understøttelse, træffer Magistratens 2den Afdeling Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde om, hvorvidt der skal ydes Reguleringstillæg og eventuelt med hvilket Beløb.

§ **8**. Til Enker og Børn, der *oppebærer Efterindtægt* i Henhold til Bestyrelsesvedtægtens § 114, 3die Stk., ydes et Tillæg lig det Beløb, som Manden (Faderen) i Efterindtægtsperioden efter vedkommende Institutions- eller Kontorchefs Skøn vilde have faaet som Reguleringstillæg, respektive Tillæg efter nærværende Bestemmelsers §§ 2 til 5 eller § 6.

II. *Almindelige Bestemmelser.*

§ **9**. For Personer, der oppebærer baade Pension og Understøttelse eller flere Pensioner eller Understøttelser, fore-

8 Juli. tages Beregningen af de i nærværende Bestemmelser omhandlede Tillæg, som om de oppebar een Pension af Størrelse som det samlede Beløb.

§ **10**. For Enker med Børn, der nyder Pension eller Understøttelse, foretages Beregningen af de i nærværende Bestemmelser omhandlede Tillæg, undtagen det i § 2 nævnte, som om Enken oppebar en Pension af Størrelse som den samlede Ydelse til hende og Børnene, jfr. dog § 6.

§ **11**. For Personer, hvis Pension eller Understøttelse er beregnet i Forhold til Vederlag for en begrænset Tjenesteydelse, nedsættes Tillæggene efter nærmere Bestemmelser tilsvarende.

§ **12**. Tillæg efter nærværende Bestemmelser udbetales sammen med de paagældende Pensioner, Understøttelser eller Efterindtægter og for samme Periode som disse.

§ **13**. Bestemmelserne af 9. Juli 1925 om Ydelse af personligt Tillæg forbliver i Kraft. Ved Beregningen af det personlige Tillægs Størrelse træder Reguleringstillægget i Stedet for Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg.

§ **14**. 1. Disse Bestemmelser, der er gældende indtil videre, træder i Kraft fra de forskellige for Pensionister, Understøttede og Efterindtægtnydende gældende Udbetalingsdage i April Maaned 1937.

2. Bestemmelserne om Tillæg til Pensionister, Understøttede, Ventepengenydende samt Efterindtægtsnydende af 14. Juni 1923 med senere Ændringer ophæves.

B. F. **98**. 835—910. **Till.** 309—44.

8 Juli. **Kommunalbestyrelsens Beslutning,** hvorved der vedtages følgende Bestemmelser vedrørende Portører og Husmedhjælpere ved Hospitaler og Stiftelser.

1. Lønningerne forhøjes fra 1. April 1937 at regne med 10 Kr. pr. Maaned for Portører og for Husmedhjælpere med følgende Beløb: 1ste Aar 8 Kr., 2det Aar 9 Kr., 3die Aar 10 Kr., 4de Aar 10 Kr., 5te Aar 10 Kr. og 11te og følgende Aar med 13 Kr.

2. Fra den 1. April 1937 at regne overføres, saa vidt mulig de i Anciennitet ældste, 10 pCt. af det samlede Antal Portører, som denne Dato var i Kommunens Tjeneste, til de for mandlige Lønarbejdere gældende Vilkaar, Paa samme Maade fortsættes med et tilsvarende Antal hver 1. April i de følgende 4 Aar, saaledes at der efter den 1. April 1941 kun vil være 50 pCt. af Portørerne med fri Station. 8 Juli.

3. Bestemmelsen om, at Portører kun kan være beskæftigede som saadanne i en Alder af indtil 26 Aar ophæves.

B. F. **98.** 835—910. **Till.** 304—44.

Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat. 10 Juli.

Det bekendtgøres herved, at Københavns Kommunalbestyrelse — i Anledning af Lov Nr. 151 af 7. Maj 1937 om tekniske Installationer — for det Omraade og i det Omfang, som Kommunalbestyrelsen efter nævnte Lov dertil er berettiget, har truffet den i Lovens § 1 angivne Beslutning om, at de i Lovens § 1, 1ste Punktum angivne Arbejder — nemlig Arbejder ved Anlæg for offentlig Forsyning med Vand og Gas og ved Elektricitetsforsyningsanlæg (Stærkstrøm) samt ved Kloakanlæg, og ved de til saadanne Anlæg i de enkelte Installationer hørende Ledninger (herunder indvendige Husspildevandsledninger) og Apparater, som er eller agtes fast forbundet til Anlægget — kun maa udføres af Personer, som har opnaaet Bemyndigelse dertil af Københavns Magistrat, hvilken Beslutning i Medfør af nævnte Lovs § 2 har Gyldighed for de paagældende Anlæg m. v. i hele deres Udstrækning uden Hensyn til om Anlægene er beliggende i flere Kommuner.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Afd. 10 Juli.

Ved hoslagt at fremsende Aftryk af Betænkning af 5. ds. afgivet af Fællesudvalget angaaende Ændringer i de for Kommunens Tjenestemænd gældende Bestemmelser vedrørende forskellige Forslag bl. a. om Tilføjelser til og Ændringer i Vedtægten for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender skal man meddele, at Kommunal-

10 Juli. bestyrelsen den 8. ds. har vedtaget Forslagene, dog saaledes at det under 1) anførte Forslag er vedtaget med mindre Ændringer af nogle af de i § 11 angivne Lønninger. De herefter vedtagne, i Vedtægtens § 11 fastsatte Tjenestemandslønninger er anført paa hoslagte Bilag. Der vedlægges endvidere Oversigter vedrørende de herefter fra 1. April 1937 gældende Tjenestemandslønninger med Reguleringstillæg og Pensionsbidrag dels for de i Lønklasser ansatte Tjenestemænd og dels for de til Vedtægtens § 13 henførte Tjenestemandsstillinger. Desuden vedlægges en særlig Oversigt over Reguleringstillægssatser, bl. a. indeholdende Satserne for Tjenestemænd, der oppebærer Reguleringstillæg i Henhold til Vedtægtens § 124 a. Denne Oversigt kan benyttes ved Bestemmelse af Reguleringstillægget for Tjenestemænd, der oppebærer Bestillingstillæg i Henhold til Vedtægtens § 16.

Der er rettet Henvendelse til Indenrigsministeriet om Stadfæstelse af de vedtagne Vedtægtsændringer; naar Stadfæstelsen foreligger, vil der udgaa Meddelelse herfra, og der vil derefter være at foretage Udbetaling i Overensstemmelse med de nu fastsatte Lønbestemmelser, herunder eventuelt Efterbetaling for Tiden fra 1. April d. A.

Det henstilles, at der bl. a. under Hensyn til Bestemmelserne i § 39 a. Stk. 2 f. og g. vedrørende »samgifte« Tjenestemænd indhentes Oplysninger fra hver Tjenestemand til Brug ved Reguleringstillægets Beregning. Skema hertil bliver udarbejdet ved Løndirektoratets Foranstaltning, og Eksemplarer vil kunne rekvireres af de lønanvisende Kontorer ved Henvendelse til nævnte Direktorat. Saafremt det af de af en Person afgivne Oplysninger fremgaar, at paagældende lever i Ægteskab med nogen, der er berettiget til Reguleringstillæg fra Kommunen eller er ansat i eller Pensionist fra Staten, en anden Kommune, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, paahviler det det Kontor, der foranstalter Reguleringstillægget udbetalt, at underrette det Kontor eller den Institution, hvorfra Ægtefællen faar anvist Løn. Er Ægtefællen ansat under Københavns Kommune, maa Meddelelsen tillige indeholde

Oplysning om, hvilket Reguleringstillægsbeløb, der vilde være blevet anvist, saafremt Vedtægtens § 39 a. Stk. 2 f. ikke skulde bringes i Anvendelse. Meddelelse maa endvidere gives til de paagældende Institutioner ved fremtidige Forandringer af en Tjenestemands Reguleringstillæg, herunder ogsaa ved Ændring i det en Person tilkommende Reguleringstillægsbeløb, f. Eks. ved Opnaaelse af Alderstillæg eller Avancement. 10 Juli.

Cirk. Nr. 7.

Oversigt

over

de fra 1. April 1937 gældende Lønninger for de i Lønklasserne ansatte Tjenestemænd.

Lønkl.	Løntr.	Fast Løn	a. Gifte Mænd og ligestillede		b. Andre Tjenestemænd over 40 Aar		c. Alle øvrige Tjenestemænd		Pensionsbidrag
			Reguleringstillæg	Løn Ialt	Reguleringstillæg	Løn Ialt	Reguleringstillæg	Løn Ialt	
		Kr. Ø.	Kr.	Kr. Ø.	Kr.	Kr. Ø.	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
1	1	13 500.	1 020.	14 520.	680	14 180.	340	13 840.	675.
	2	14 700.	1 020	15 720.	680	15 380.	340	15 040.	735.
2	1	8 250.	864	9 114.	576	8 826.	288	8 538.	412. 50
	2	9 150.	936	10 086.	624	9 774.	312	9 462.	457. 50
	3	10 050.	936	10 986.	624	10 674.	312	10 362.	502. 50
3	1	7 550.	864	8 414.	576	8 126.	288	7 838.	377. 50
	2	8 250.	864	9 114.	576	8 826.	288	8 538.	412. 50
	3	8 950.	864	9 814.	576	9 526.	288	9 238.	447. 50
4	1	6 550.	804	7 354.	536	7 086.	268	6 818.	327. 50
	2	7 150.	804	7 954.	536	7 686.	268	7 418.	357. 50
	3	7 750.	864	8 614.	576	8 326.	288	8 038.	387. 50
5	1	5 450.	756	6 206.	504	5 954.	252	5 702.	272. 50
	2	6 000.	804	6 804.	536	6 536.	268	6 268.	300.
	3	6 550.	804	7 354.	536	7 086.	268	6 818.	327. 50
6	1	3 460.	696	4 156.	464	3 924.	232	3 692.	173.
	2	3 860.	696	4 556.	464	4 324.	232	4 092.	193.
	3	4 260.	696	4 956.	464	4 724.	232	4 492.	213.
	4	4 660.	756	5 416.	504	5 164.	252	4 912.	233.
	5	5 160.	756	5 916.	504	5 664.	252	5 412.	258.
	6	5 660.	756	6 416.	504	6 164.	252	5 912.	283.
	7	6 240.	804	7 044.	536	6 776.	268	6 508.	312.

Lønkl.	Løntr.	Fast Løn	a. Gifte Mænd og ligestillede		b. Andre Tjenestemænd over 40 Aar		c. Alle øvrige Tjenestemænd		Pensionsbidrag
			Reguleringstillæg	Løn Ialt	Reguleringstillæg	Løn Ialt	Reguleringstillæg	Løn Ialt	
		Kr. Ø.	Kr.	Kr. Ø.	Kr.	Kr. Ø.	Kr.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
7	1	4 602. 63	756	5 358. 63	504	5 106. 63	252	4 854. 63	230. 13
	2	5 027. 63	756	5 783. 63	504	5 531. 63	252	5 279. 63	251. 38
	3	5 452. 63	756	6 208. 63	504	5 956. 63	252	5 704. 63	272. 63
8	1	4 102. 63	696	4 798. 63	464	4 566. 63	232	4 334. 63	205. 13
	2	4 377. 63	696	5 073. 63	464	4 841. 63	232	4 609. 63	218. 88
	3	4 652. 63	756	5 408. 63	504	5 156. 63	252	4 904. 63	232. 63
9	1	2 900.	660	3 560.	440	3 340.	220	3 120.	145.
	2	3 200.	696	3 896.	464	3 664.	232	3 432.	160.
	3	3 500.	696	4 196.	464	3 964.	232	3 732.	175.
	4	4 050.	696	4 746.	464	4 514.	232	4 282.	202. 50
	5	4 600.	756	5 356.	504	5 104.	252	4 852.	230 .
10	1	3 722. 63	696	4 418. 63	464	4 186. 63	232	3 954. 63	186. 13
	2	3 932. 63	696	4 628. 63	464	4 396 .63	232	4 164. 63	196. 63
	3	4 142. 63	696	4 838. 63	464	4 606. 63	232	4 374. 63	207. 13
11	1	3 342. 63	696	4 038. 63	464	3 806. 63	232	3 574. 63	167. 13
	2	3 532. 63	696	4 228. 63	464	3 996. 63	232	3 764. 63	176. 63
	3	3 722. 63	696	4 418. 63	464	4 186. 63	232	3 954. 63	186. 13
12	1	2 972. 63	660	3 632. 63	440	3 412. 63	220	3 192. 63	148. 63
	2	3 157. 63	696	3 853. 63	464	3 621. 63	232	3 389. 63	157. 88
	3	3 342. 63	696	4 038. 63	464	3 806. 63	232	3 574. 63	167. 13
13	1	2 380.	660	3 040.	440	2 820.	220	2 600.	119.
	2	2 540.	660	3 200.	440	2 980.	220	2 760.	127.
	3	2 700.	660	3 360.	440	3 140.	220	2 920.	135.
	4	2 860.	660	3 520.	440	3 300.	220	3 080.	143.
	5	3 100.	696	3 796.	464	3 564.	232	3 332.	155.
14	1	2 100.	660	2 760.	440	2 540.	220	2 320.	105.
	2	2 385.	660	3 045.	440	2 825.	220	2 605.	119. 25
	3	2 670 .	660	3 330.	440	3 110.	220	2 890.	133. 50
	4	2 955.	660	3 615.	440	3 395.	220	3 175.	147. 75
	5	3 240.	696	3 936.	464	3 704.	232	3 472.	162.
15	1	2 152. 63	660	2 812. 63	440	2 592. 63	220	2 372. 63	107. 63
	2	2 352. 63	660	3 012. 63	440	2 792. 63	220	2 572. 63	117. 63
	3	2 552. 63	660	3 212. 63	440	2 992. 63	220	2 772. 63	127. 63

Reguleringstillægssatser gældende for Regnskabsaaret 1937—38. 10 Juli.

Normeret Løn (jfr. Vedt.s § 17)	Gifte Mænd og ligestillede	Andre Tjenestemænd over 40 Aar.	Visse Tjenestemænd mellem 35 & 40 Aar (jfr. Vedt.s § 124 a)	Alle øvrige Tjenestemænd.
Under 1 500 Kr. aarlig.	39 pCt.	26 pCt.	19.5 pCt.	13 pCt.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 500— 1 799.....	624	416	312	208
1 800— 2 999.....	660	440	330	220
3 000— 4 499.....	696	464	348	232
4 500— 5 999.....	756	504	378	252
6 000— 7 499.....	804	536	402	268
7 500— 8 999.....	864	576	432	288
9 000—10 499.....	936	624	468	312
10 500— og derover	1 020	680	510	340

Handelsmin. Skr. til Landsretssagfører N. N. 14 Juli.

I Skrivelse af 24. April d. A. har De som Sagfører for C. G., der er eneste ansvarlige Indehaver af det til det herværende Handelsregister anmeldte Firma »Fabriken N. ved V. G.« i Anledning af en mod Deres Klient paa Foranledning af Isenkræmmerforeningen ved Københavns Byret rejst Sag for Overtrædelse af Firmalovens § 10, rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Deres Klient maa anses for berettiget til fortsat at benytte nævnte Firma, uanset at den af ham drevne Virksomhed udelukkende bestaar i Handel med Glas- og Porcelainsvarer.

Det fremgaar af Sagen, *at* C. G.'s Fader V. G. under 2. April 1918 til Handelsregistret anmeldte, at han i Henhold til Borgerskab som Gibser af 6. Maj 1913 drev Haandværk som eneste ansvarlige Indehaver af Firmaet »Fabriken N. ved V. G.«, *at* V. G. derefter under 23. Juli 1918 vandt Borgerskab som Snedker, hvorefter han under 30. Juni 1932 løste Næringsbrev som Handlende her i Staden, idet han samtidig deponerede de nævnte Haandværksadkomster, *at* han i 1927 ophørte med at drive Haandværk og siden da udelukkende drev Handel med Glas og Porcelain, uden at

14 Juli. der herom er sket nogen Anmeldelse til Handelsregistret, *at* det under 1. Juni 1935 til Registret anmeldtes, at Firmaets Indehaver V. G. var afgaaet ved Døden, og at Firmaet fortsattes uforandret af afdødes Søn, S. G., der under 7. Marts 1935 havde erhvervet Næringsbrev som Handlende her i Staden, *at* det herefter under 31. Oktober 1935 anmeldtes, at den nuværende Indehaver C. G., der under 29. Marts 1927 har erhvervet Borgerskab som Detailhandler her i Staden, var indtraadt i Firmaet som ansvarlig Deltager, hvorhos Forretningens almindelige Beskaffenhed anmeldtes som ændret fra Haandværk til Handel, *at* det endelig under 7. November s. A. registreredes, at fornævnte S. G. var udtraadt af Firmaet, der fortsattes uforandret af den hidtidige Deltager fornævnte C. G., *samt at* sidstnævnte fremdeles alene driver Virksomhed med Handel med Glas og Porcelain.

I denne Anledning skal man meddele, at den fortsatte Benyttelse af det nævnte Firma, efter at Virksomheden er ændret til udelukkende at omfatte Handel med Glas og Porcelain, efter Handelsministeriets Formening maa anses for stridende mod Bestemmelsen i Firmalovens § 10, 1ste Stk.

1. Afd. 144.

16 Juli. **Tillæg til den under 23. Februar 1911 mellem Statsbanerne, Københavns Kommune og Københavns Havnevæsen indgaaede Overenskomst om Opfyldning af et Areal i Svanemøllebugten og af et Areal i Kalvebodstrand.**

Den i ovennævnte Overenskomst § 1 6te Stk., omhandlede Forlængelse af Belvedereløbet fra Vasbygade til Indsejlingskanalen til Frederiksholms Havnebassin udføres som et 20. m bredt aabent Løb, der uddybes til Kote ÷ 4,5 m.

Løbet, der udformes og placeres som angivet paa vedhæftede Plan med blaa Farve*), forsynes med Bolværksindfatninger.

*) Her angivet ved en graa Tone.

Løbets Vandareal tilhører vedblivende Kommunen forsaavidt angaar Stykket indenfor Ejendomsgrænsen A—A1—a og Havnevæsenet forsaavidt angaar Stykket udenfor denne Linie. 16 Juli.

Københavns Kommune skal være berettiget til at lede saavel Belvederekloakens Afløb som Kølevandet fra H. C. Ørstedværket og eventuelle andre Virksomheder paa det Kommunen tilhørende Areal Syd for Vasbygade til det ny 20 m brede Løb og til at befare dette med Pramme og Bugserbaade med Henblik paa Bortfjernelse af Aske og Slagger fra Værkerne ad Søvejen, ligesom Kommunen skal være berettiget til at lade andre Fartøjer lægge til ved Løbets Bolværker udfor Kommunens Grundstykker efter de gældende Regler for Bolværker tilhørende Kommunen. Bolværkerne bliver Kommunen og Havnevæsenet tilhørende henholdsvis forsaavidt angaar Strækningerne inden- og udenfor Ejendomsgrænsen A—A1—a. For den af Kommunen ejede Bolværksstrækning Vedkommende kommer de almindelige Afgiftsregler for saadanne Transporter som ovenfor nævnte til Anvendelse. For den af Havnevæsenet ejede Bolværksstrækning Vedkommende tilfalder alle Afgifter Havnevæsenet.

Københavns Havnevæsen skal ved Benyttelsen af sine i Løbet værende Bolværker til Henlæggelse af lossende eller ladende Fartøjer tage videst muligt Hensyn til, at Kommunens Benyttelse af Løbet som Sejlrende for Pramme og Bugserbaade ved Asketransporten fra H. C. Ørstedværket kan foregaa uden Gene.

Der maa ikke uden Magistratens Samtykke udføres Broer over Løbet.

Københavns Kommune drager Omsorg for, at der paa begge Sider af det aabne Løb, hvor dette føres over Kommunens Areal, holdes Mulighed aaben for at kunne lægge de til Afvanding af Havnevæsenets udenfor liggende Arealer fornødne Kloakanlæg i Tilslutning til den projekterede Pumpestation ved Vasbygade.

16 Juli. Københavns Kommune udfører hele Løbet med tilhørende Bolværker.

Københavns Havnevæsen betaler til Københavns Kommune et Beløb af 200 000 Kr., naar det aabne Løb er tilvejebragt ved Københavns Kommunes Foranstaltning, og dette skal da anses for fuld Afgørelse af den Forpligtelse, der i Henhold til Overenskomsten af 23. Februar 1911 paahviler Havnevæsenet med Hensyn til Bekostningen ved Forlængelsen af Belvederekloaken over sit Areal.

Københavns Kommune betaler til Københavns Havnevæsen, naar dettes Areal Øst for og op til Kanalen er opfyldt og reguleret, en Erstatning for Værdiforringelse af dette Areal som Følge af den aabne Kanal. Denne Erstatning erlægges som en halvaarlig Renteydelse paa 1 250 Kr. at erlægge bagud til 11. Juni og 11. December Terminer, fremkommet som 5 pCt. Forrentning af en Sum paa 50 000 Kr. Renteydelsen bortfalder, saafremt Kommunen erhverver nævnte østlige Areal og da fra Tidspunktet for Erhvervelsen.

Vedligeholdelsen af Bolværkerne langs Løbets Sider foretages af disses til enhver Tid værende Ejere, men Københavns Kommune bekoster Oprensning i Løbet ud til Sejlrenden i Indsejlingskanalen til Gl. Frederiksholms Havn. Havnevæsenet er berettiget til til enhver Tid for Kommunens Regning at fjerne saadanne fra Udløbet hidrørende Urenligheder, som maatte formindske Vanddybden i Indsejlingskanalen til Gl. Frederiksholms Havn.

København, den 16. Juli 1937.

Københavns Havnevæsen.

Københavns Magistrat, den 27. September 1937.

Approberes.

Ministeriet for offentlige Arbejder, den 5. November 1937.

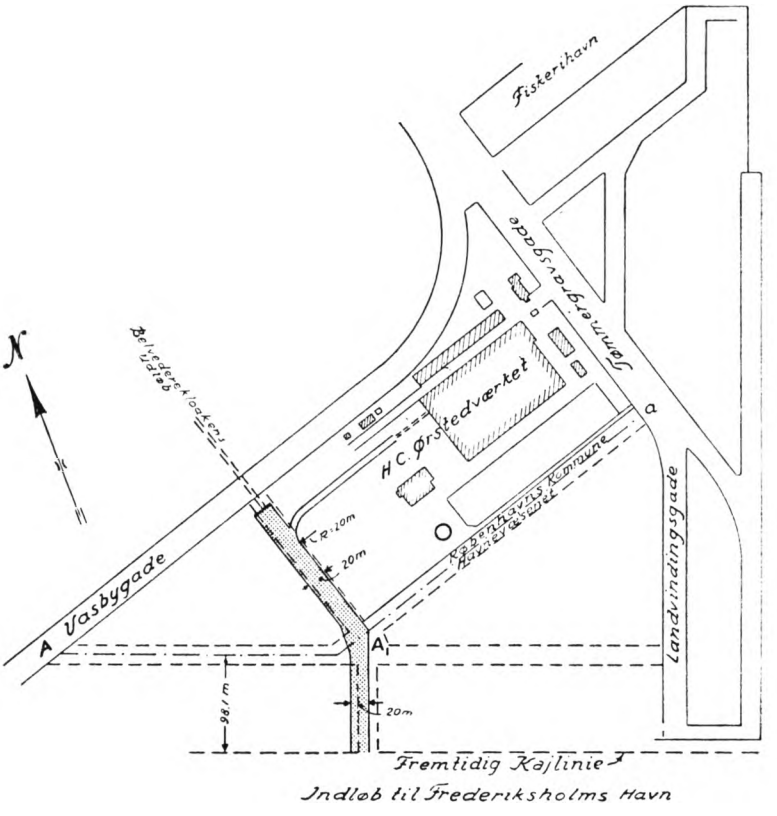

København, Juni 1937.

1:5000

100 50 0 100 200m

17 Juli. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 19. Juni fulgte Sag har M. & Co. A/S., her af Staden, rejst følgende Spørgsmaal:

1. Vil Selslabet i Henhold til sit Borgerskab paa Handel en gros af 10. August 1922 være berettiget til for egen Regning og i eget Navn at virke som Eneforhandler her i Landet for to udenlandske Firmaer.
2. Vil Selskabet være berettiget til at modtage og videresende skriftlige Ordrer til et udenlandsk Firma, som Selskabets Kunder her i Landet indsender til dets Forretningskontor her i Staden, i hvilken Henseende det er oplyst, at Selskabet paatænker at lade sine Repræsentanter, naar disse optager Ordrer for Selskabets egen Regning, meddele Kunderne, at større Ordrer, end Selskabet vil kunne effektuere fra sit Lager, vil kunne indsendes til Selskabet til Videregivelse til det paagældende udenlandske Firma.
3. Vil Selskabet være berettiget til ved telefoniske Henvendelser fra dets Forretningskontor at optage Ordrer for et udenlandsk Firmas Regning.
4. Vil det være berettiget, at Selskabets Agenter, der henvender sig til Næringsdrivende her i Landet for at optage Ordrer for Selskabets Regning, henviser Kunder, der ønsker at afgive Ordrer til det udenlandske Firma, til at indsende disse til Selskabets Kontor her i Staden, efter at Agenterne — eventuelt ved Forevisning af det udenlandske Firmas Varer og Prisliste — har opgivet Priserne paa den udenlandske Vare.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet maa være tilbøjeligt til med Magistraten at være enigt i, at det første Spørgsmaal maa besvares bekræftende og det tredje og det fjerde Spørgsmaal benægtende, medens man forsaavidt angaar det andet Spørgsmaal maa være af den Formening, at Selskabet alene vil være berettiget til at mod-

tage og videresende skriftlige Ordrer til et udenlandsk Firma, forsaavidt der hverken direkte eller indirekte er gaaet Bestillingsoptagelse ved personlig Henvendelse forud. 17 Juli.

1. Afd. 661. 36.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten. 21 Juli.

I Skrivelse af 9. d. M. har Hr. Overpræsidenten indstillet, at der meddeles Stadfæstelse paa 2 af Københavns Kommunalbestyrelse vedtagne Forslag til Ændringer i den for Kommunen gældende Styrelsesvedtægt, bl. a. indeholdende Bestemmelser om Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønninger, Indførelse af Reguleringstillæg til Lønninger, Pensioner m. v. i Stedet for Konjunktur- og Dyrtidstillæg og ændrede Pensionsregler samt Bestemmelser om Lønninger m. v. og Pension til Borgmestre og om Vederlag til Raadmænd og Medlemmer af Borgerrepræsentationen.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Indenrigsministeriet efter Brevveksling med Sundhedsstyrelsen under Dags Dato har meddelt den begærte Stadfæstelse, dog saaledes at Ændringerne foreløbig ikke omfatter Politiets og Fængselsvæsenets Tjenestemænd, for hvis Vedkommende man har forelagt Ændringerne for Justitsministeriet. Naar Svar herfra foreligger, skal man vende tilbage til Sagen.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 22 Juli.

I den med Magistratens Skrivelse af 17. April d. A. fulgte Sag har Grosserer P. her af Staden, for Handelsministeriet indanket en af Magistraten under 16. Februar d. A. truffen Afgørelse, hvorefter en af den paagældende til Handelsregistret indgiven Anmeldelse af Firmaet Danish Produce Export Co. ved P. & Co., ikke har kunnet registreres under Hensyn til Ligheden med det i Aktieselskabs-Registret optagne A/S Dansk Produkt-Eksport.

Det fremgaar af Sagen, *at* Grosserer P. under 5. Januar d. A. løste Næringsbrev som Handlende her i Staden med Paategning i Henhold til Næringslovens § 93 om Handel

22 Juli. en gros, *at* han fra Forretningssted her i Staden, driver Handel som eneste ansvarlige Deltager i det ommeldte Firma med H. her af Staden, som Kommanditist med et Indskud paa 1 000 Kr., *at* Virksomheden bestaar i Eksport af danske Landbrugsprodukter, *at* A/S Dansk Produkt-Eksport under 31. August 1935 er traadt i Likvidation med C. som Likvidator, samt *at* denne ifølge en Sagen vedlagt Erklæring af 11. Februar d. A. intet har at erindre imod, at ommeldte Firma indregistreres og derhos har erklæret, at fornævnte Aktieselskab vil blive hævet, naar Likvidationen er sluttet.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Grosserer-Societetets Komite, der har fraraadet, at det ommeldte Firma optages i Handelsregistret, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at Firmaet saavel under Hensyn til Ligheden med fornævnte Aktieselskab som under Hensyn til Ligheden med det til det herværende Handelsregister anmeldte Firma The Danish Provision Export Company ved S. ikke bør admitteres til Handelsregistret, og at man saaledes ikke har fundet Anledning til at ændre den af Magistraten trufne Afgørelse.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man bede Anmelderens Opmærksomhed henledt paa Bestemmelsen i Firmalovens § 3 sidste Stykke, hvorefter der intet er til Hinder for, at Sagen indbringes for Domstolene.

1. Afd. 685.

24 Juli. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 15. Marts d. A. fulgte Sag har »Cooperative-Wholesale Society, Limited«, Sct. Annæ Plads 24, her i Staden, rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Næringsadkomst er fornøden til den af Selskabet her i Staden paatænkte, nedenfor nærmere angivne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* »Cooperative-Wholesale Society, Limited«, der har Hovedkontor i Manchester, England, gennem en længere Aarrække fra Forretningslokaler i Ejendommen Sct. Annæ Plads 24, her i Staden, har drevet en

Indkøbscentral for danske Landbrugsprodukter, som af- 24 Juli.
sættes i Selskabets Forretninger i England, *at* Selskabet ønsker at give de under Selskabet hørende Fabrikker Lejlighed til her i Landet til andre Næringsdrivende at afsætte deres Industrivarer, saasom Tekstilvarer, Lædervarer, Fodtøj og lign., *at* Virksomheden nærmere skal ordnes paa den Maade, at Selskabet her i Staden opretter et Kontor med en Leder, som lønnes af Selskabet, og hvis Opgave er at bistaa dettes herværende selvstændige Handelsagenter, der hos Næringsdrivende skal søge at optage Ordrer til de paagældende Fabrikker, *at* Ordrerne indleveres til det omhandlede Kontor, der videresender dem til Fabrikkerne, *at* Varerne derpaa leveres direkte fra Fabrikkerne til Kunderne, som betaler Varerne direkte til disse, samt *at* Kontoret, som ikke selv skal optage Ordrer, endvidere skal bistaa Agenterne med at fremskaffe Prøver, Priser, Leverancebetingelser og lign.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at det rejste Spørgsmaal maa besvares benægtende.

Det tilføjes, at Handelsministeriet ligeledes med Magistraten er enigt i, at den fornævnte Virksomhed ikke vil kunne anmeldes til Handelsregistret, jfr. § 8 smh. med § 35 i Lov om Handelsregistre m. v. af 1. Marts 1889, ligesom der ej heller er Hjemmel til at tillade Selskabet indregistreret i Aktieselskabs-Registeret.

1. Afd. 1794. 36.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 30 Juli.

I den med Magistratens Skrivelse af 11. f. M. fulgte Sag har tysk Undersaat P. af Hellerup anholdt om at erholde udfærdiget Næringsbrev som Handlende i Københavns Kommune.

Det fremgaar af Sagen, at Ansøgeren før den tyske Rigsenhed havde Statsborgerret i Preussen, samt at der under 26. April 1934 af Politimesteren i Københavns Amts nordre Birk er udfærdiget Næringsbrev for Ansøgerens Hustru som Handlende i Gentofte Kommune.

30 Juli. I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet under Forudsætning af, at det for Ansøgerens Hustru udfærdigede Næringsbrev som Handlende i Gentofte Kommune tilbageleveres eller deponeres for den Tid, Ansøgeren har Næringsbrev, intet finder at erindre imod, at det ansøgte Næringsbrev udfærdiges, jfr. herved Næringslovens § 5, og Bekendtgørelse Nr. 106 af 29. Marts 1932 angaaende Udfærdigelse af Næringsbrev for Udlændinge og udenlandske Selskaber.

1. Afd. 8. 24.

2 Aug. **Indenrigsmin. Skr.** til Fru N. N.

I et hertil indsendt Andragende har De, der har indgaaet Ægteskab med en tysk Statsborger den 21. Oktober 1936 i Chile, anholdt om Indenrigsministeriets Afgørelse af, hvorvidt De som Følge af, at De ved Ægteskabet har erhvervet tysk Statsborgerret, har mistet Deres danske Indfødsret (Statsborgerret), jfr. Lov Nr. 123 af 18. April 1925 § 5.

Det fremgaar af Sagen, at De er født den 25. April 1896 i København som Datter af en dansk Statsborger. Det er endvidere oplyst, at De er ansat under Københavns Kommune med fast Ansættelse som Kontorist fra 1. April 1928, og at de i Juli 1936 fik Orlov og rejste først til Tyskland og derfra til Chile, hvor De indgik Ægteskab. Den 3. Maj d. A. vendte De, — inden Deres Orlov var udløbet, — tilbage her til København tilligemed Deres Ægtefælle.

I denne Anledning skal man meddele, at Indenrigsministeriet maa holde for, at De ikke ved Deres Ægteskab har mistet Deres ved Fødselen erhvervede danske Indfødsret (Statsborgerret), jfr. Lov Nr. 123 af 18. April 1925 § 5, idet De ikke under de saaledes foreliggende Omstændigheder kan siges at have været flyttet ud af Riget.

1. Afd. 4. 177. 36.

3 Aug. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten.

Under 21. f. M. meddelte Indenrigsministeriet Stadfæstelse paa et af Københavns Kommunalbestyrelse vedtaget

Forslag til Ændringer i den for Kommunen gældende Styrel- 3 Aug.
sesvedtægt, bl. a. indeholdende Bestemmelser om Forhøjelse af Tjenestemændenes Lønninger, Indførelse af Reguleringstillæg til Lønninger, Pensioner m. v. og ændrede Pensionsregler, dog saaledes at Ændringerne foreløbig ikke skulde omfatte Politiets og Fængselsvæsenets Tjenestemænd.

Efter at Indenrigsministeriet for de sidstnævnte Tjenestemænds Vedkommende har brevvekslet med Justitsministeriet om Sagen har Indenrigsministeriet under Dags Dato stadfæstet de omhandlede Ændringer ogsaa forsaavidt angaar disse Tjenestemænd, dog kun som gældende for Tiden indtil 1. April 1938. Med Hensyn til Tiden efter nævnte Dato henviser man til den i Afskrift hosfølgende Skrivelse af 31. f. M.*) fra Finansministeriet til Justitsministeriet, idet bemærkes, at Skrivelsen under samme Dato er tiltraadt af Justitsministeriet.

---

*) Finansmin. Skr. af 31. Juli 1937 til Justitsmin.:

I Besvarelse af Justitsministeriets Skrivelse af 30. ds. — 3 K. J. Nr. 27. 9/37 — angaaende eventuel Godkendelse ogsaa for Politi- og Arrestvæsenets Vedkommende af de af Københavns Kommune vedtagne Ændringer i Kommunens Lønningsvedtægt skal man herved meddele, at Finansministeriet kan tiltræde, at der ved Beregningen af Lønningerne til Tjenestemænd under Københavns Kommune, der i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 165 af 18. Maj 1937 om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd, jfr. Lov Nr. 166 af førstnævnte Dato om Politiets og Arrestvæsenets Ordning, overgaar til Statens Tjeneste, forholdes saaledes, at den Forhøjelse af Nettolønnen, som ved Ændringen i Kommunens Lønningsvedtægt er gennemført med Virkning fra 1. April 1937, tages i Betragtning ved Ydelse af de personlige Tillæg, som er hjemlede ved Statstjenestemandslovens § 831, Stk. 6, Punktum 4, jfr. Lov Nr. 165 af 18. Maj 1937.

Finansministeriet kan derhos tiltræde, at Kommunens ændrede Lønningsvedtægt finder Anvendelse paa de kommunale Tjenestemænd under Politi- og Arrestvæsenet, der i Henhold til Lov Nr. 166 af 18. Maj 1937 (§ 116) vælger at forrette Tjeneste paa samme Vilkaar som hidtil.

3 Aug. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 20. April d. A. hertil indsendte Sag er der rejst Spørgsmaal, om Indehaverne af Firmaet E. O. & Co., P. H. O., J. S. og A. S. er pligtige at løse Næringsbrev paa Handelsnæring til den af Firmaet drevne Virksomhed, *om* nævnte Firma vil kunne anmeldes til Handelsregistret, og *om* det paahviler Firmaet at føre autoriserede Forretningsbøger.

Det fremgaar af Sagen, *at* Firmaets Virksomhed bestaar i Handel en gros med fersk Fisk, der indkøbes hos danske Fiskere, *at* Varerne sælges paa Torvet ved Gammel Strand, *at* Firmaet har indrettet Kontor i et paa Rampen ved Torvets Anlægsplads opstillet Træskur, *at* der i dette Skur er indlagt Telefon, *at* Firmaet og P. H. O. er optaget i Telefonfagbogen for 1937 under Handel med Fisk en gros med Telefon til Kontoret ved Fisketorvet, *at* Firmaets Kunder henvender sig dels paa Firmaets Stade paa Fisketorvet dels paa Kontoret angaaende Bestillinger, Afregning m. m. og *at* ingen af Firmaets ansvarlige Deltagere har Næringsadkomst.

Det fremgaar endvidere af Sagen, *at* Firmaets nuværende Medindehaver P. H. O.'s afdøde Fader, M. E. O., indtil 1924 i Forening med Fiskehandler P. og derefter alene indtil sin Død den 9. April f. A. drev Handel en gros med Fisk ved Gammel Strand under det uanmeldte Firmanavn E. O. & Co., *at* afdødes Enke derefter indtil 1. Januar d. A. har drevet Forretningen med P. H. O. som Bestyrer, og *at* denne fra sidstnævnte Tidspunkt har overtaget Forretningen og driver den i Forening med J. S. og A. S.

I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet er enigt med Magistraten i, at der til nævnte Virksomhed kræves Næringsbrev paa Handelsnæring med Paategning i Overensstemmelse med Næringslovens § 93, *at* anmeldte Firma under Hensyn til Bestemmelsen i Firmalovens § 10, 1ste Stk. ikke vil kunne admitteres til Handelsregistret i den foreliggende Form, hvorimod der intet vil være til Hinder for Anmeldelse af Firmaet O. & Co., eller

P. H. O. & Co., samt *at* Firmaet vil være pligtig at føre au- 3 Aug.
toriserede Forretningsbøger.

1. Afd. 1403. 36.

Socialmin. Skr. til Københavns Magistrat. 6 Aug.
Nr. 154.

I Forsorgslovens § 48 bestemmes, at den, der har gjort sig skyldig i et af de i § 47, Stk. 2 og 3, nævnte Forhold og i den Anledning er frakendt de borgerlige Rettigheder, indtil han maatte have generhvervet disse, kun kan erholde Fattighjælp. Er de borgerlige Rettigheder ikke frakendt ham, kan han, forsaavidt Forseelsen er begaaet i egen Forsørgelsessag, ikke i de første Aar opnaa anden Hjælp end Fattighjælp.

Under Henvisning hertil har Magistraten i Skrivelse af 4. Juni 1937 for Socialministeriet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt en i Medfør af Forsorgslovens § 48 ydet Fattighjælp skønnes at burde faa Virkning for den dømtes Ægtefælle.

Magistraten her herved bemærket, at det synes at være en Følge af den ifølge Forsorgslovens § 15, Stk. 1, jfr. § 2, imellem Ægtefællerne bestaaende gensidige Forsørgelsespligt, at man i de Tilfælde, hvor den ene Ægtefælle oppebærer Fattighjælp paa Grund af et af de i § 48 omhandlede Forhold maa være udelukket fra at hjælpe den anden Ægtefælle paa anden Maade end ved Fattighjælp.

Imidlertid vil det efter Magistratens Mening i mange Tilfælde kunne være ubilligt at inddrage en Ægtefælle, der ikke er medskyldig i det af den anden udviste Forhold under Pønalvirkningerne i Forsorgslovens § 48, hvilket i ganske særlig Grad kommer frem i Tilfælde, hvor Ægteskabets Indgaaelse ligger efter det Tidspunkt, da Handlingen er begaaet.

Magistraten har endvidere anført, at en Begrænsning af Fattighjælpsvirkningen til den skyldige Ægtefælle vil være i Overensstemmelse med Princippet i Straffelovens §§ 78—79, hvorefter de særlige Følger af en strafbar Handling direkte er begrænset til selve den skyldige.

6 Aug. Nr. 154.

Endelig har Magistraten henvist til, at der i Forsorgslovens §§ 306—307 haves Hjemmel til at træffe særskilt Beslutning om, at Fortabelse af Valgret og Valgbarhed i de i Bestemmelserne omhandlede Tilfælde ikke skal ramme Ægtefællen.

I denne Anledning skal man meddele, at der efter Socialministeriets Formening i Forsorgslovens § 48 er brudt med det i Forsorgslovens § 15 indeholdte Princip, hvorefter to Ægtefæller som indbyrdes forsørgelsespligtige gensidig rammes af Virkningerne af en den anden Ægtefælle ydet Hjælp. Fattighjælpsvirkningen efter § 48 vil herefter ikke kunne indtræde for den Ægtefælle, der ikke har medvirket ved det af den anden Ægtefælle udviste Forhold, og heller ikke i Tilfælde, hvor Ægtefællen vel har været medvirkende, men ikke i et saadant Omfang, at Domfældelse har kunnet finde Sted sammen med den anden Ægtefælle; i disse Tilfælde vil man imidlertid overfor den Ægtefælle, der kun har medvirket ved det af den anden Ægtefælle udviste Forhold, have Mulighed for at anvende Forsorgslovens § 305, Stk. 2, saaledes at den til førstnævnte Ægtefælle ydede Kommunehjælp betragtes som Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at Ægtefællen mister Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger og Raad, jfr. § 305, Stk. 1.

Forsaavidt Magistraten derhos har forespurgt, hvorvidt det i Medfør af Forsorgslovens § 48 vil være udelukket under en hvilkensomhelst Form at yde Særhjælp til en Person, der omfattes af denne Bestemmelse, saaledes at ogsaa den Hjælp, der eventuelt maa ydes paagældende i Form af Ophold paa Statsanstalt eller statsanerkendt Anstalt eller i kontroleret Familiepleje i Medfør af Lov om offentlig Forsorg § 69, jfr. § 66, maa betragtes som Fattighjælp, og i bekræftende Fald, om dette vil medføre, at der ikke paahviler Staten nogen Forpligtelse til at afholde de med Kuren forbundne Omkostninger, skal man meddele, at den Hjælp, der ydes paagældende selv eller Personer, overfor hvilke han har Forsørgelsespligt, og som ikke omfattes af Forsorgslovens § 48, uden Hensyn til, om den normalt vilde være

Særhjælp, i Medfør af Forsorgslovens § 48 har Fattighjælps Virkning for paagældende selv, medens Betalings- og Refusionsspørgsmaalet og Spørgsmaalet om Hjælpens Virkning overfor de hans Forsørgelsespligt undergivne Personer maa afgøres uafhængigt af denne Bestemmelse *efter sædvanlige Regler*. 6 Aug. Nr. 154.

Forsaavidt Magistraten endelig har forespurgt, hvorvidt det offentlige forskudsvis vil kunne udbetale Børnebidrag til en Person, der omfattes af Forsorgslovens § 48, skal man meddele, at saadan Udbetaling efter Socialministeriets Formening vil kunne ske, idet den bidragsberettigede har Ret til Bidragets Udbetaling uden Hensyn til Trang i Forsorgslovens Forstand, ligesom det paahviler den bidragspligtige at udrede Bidraget.

Nr. 154. Min.-Tid. A. 215—16. 3. Afd. F. 1. 17812. 34.

Indenrigsmin. Skr. til Overpræsidenten. 6 Aug.

I Skrivelse af 16. f. M. har Hr. Overpræsidenten indstillet, at der meddeles Stadfæstelse paa et af Københavns Kommunalbestyrelse vedtaget Forslag til Ændring i og Tillæg til den under 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender, hvorefter Den administrative Revision fra 1. Oktober d. A. at regne udskilles fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og etableres som et selvstændigt Direktorat under Magistratens 2den Afdeling, idet der samtidig oprettes en ny Stilling i 1ste Lønklasse som Direktør for Stadens administrative Revision.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at den begærte Stadfæstelse herved meddeles.

Kgl. Resolution, hvorved bestemmes, at der skal oprettes et Apotek i Jernbanealle mellem Bogholderalle og Herlufsholmsvej. 11 Aug.

12 Aug. Nr. 170. **Justitsmin. Skr.** til Landsretssagfører N. N.

I Skrivelse af 29. Juli 1937 har Hr. Landsretssagføreren forespurgt, om en i Medfør af § 14 i Lov om Umyndighed og Værgemaal truffen Bestemmelse om, at en i Udlandet bosat Person skal være Værge for en her i Landet værende umyndig, kan forventes tilsidesat, allerede fordi den paagældende bor i Udlandet, samt om en i Medfør af § 11 i Lov af 26. Maj 1868 truffen Bestemmelse om, at en i Udlandet bosat Person som Værge skal bestyre de Midler, en Fader efterlader sine her i Landet værende Børn, kan forventes tilsidesat af samme Aarsag.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Beskikkelse som Værge ikke kan meddeles en i Udlandet bosat Person, og at en i Medfør af § 11 i fornævnte Lov af 1868 truffet Bestemmelse maa ventes at blive tilsidesat i et Tilfælde som det omhandlede.

Nr. 170. Min.-Tid. A. 271.

16 Aug. **Handelsmin. Skr.** til Kobenhavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 26. Juni d. A. fulgte Sag har Landsretssagfører N. N. her af Staden, rejst Spørgsmaal om, hvorvidt den af Ingeniør M. her i Staden drevne Virksomhed maa anses for at være i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Næringsloven af 28. April 1931, forsaavidt Virksomheden omdannes som nedenfor nærmere anført.

Det fremgaar af Sagen, *at* M. efter at Handelsministeriet ved Skrivelse af 18. September 1933 havde meddelt Afslag paa et af ham i Forening med flere andre indgivet Andragende om Tilladelse til — uanset Bestemmelserne i Næringslovens § 8, 1ste Stk. — at forblive i Bestyrelsen for 24 Aktieselskaber, som i Henhold til Næringsadkomst paa Handelsnæring drev Detailhandel her i Staden, ved Kobenhavns Byrets Dom af 1. November 1934 fandtes skyldig i Overtrædelse af Næringslovens § 26, *at* M. efter at de ommeldte Aktieselskabers Næringsforhold paa ny var blevet taget op til Undersøgelse, under 12. Marts d. A. er sat under Tiltale for Overtrædelse

af Næringslovens §§ 2 og 26, subsidiært §§ 23 og 24, jfr. § 95, 16 Aug.
som Følge af at han, der har overtaget 7 af de paagældende Aktieselskabers Forretninger, har været uberettiget til fra disse at forhandle forskellige Varer, som alene indgaar i hans Fremstillingsvirksomhed som uvæsentlige Bestanddele i de af ham tilvirkede Produkter, samt *at* Retten har udsat Sagen for at afvente Svaret paa den af M.s Sagfører nu indgivne Forespørgsel.

Det er i Sagen oplyst, *at* M. under 30. Juli 1935 har vundet Næringsbrev som Industridrivende, som Bager og Kagebager og som Tilvirker af Husholdningsvarer til Fortæring, *at* han som foran nævnt har overtaget 7 af de paagældende Aktieselskabers Detailforretninger, *at* han foruden disse Forretninger driver følgende Virksomheder:

1. Tilvirkning af Salater i [Københavns Kommune,]

2. Brænding af Kaffe i [Københavns Kommune] og et i Forbindelse hermed etableret Salg af Kaffe og Kaffetilsætning en detail fra Butik sammesteds,

3. Fremstilling af Smaakager og Biscuit i [Københavns Kommune] og

4. Fremstilling af Chokolade og Sukkervarer paa Frederiksberg,

at han i nævnte Fremstillingsvirksomheder beskæftiger henholdsvis 2, 1, 1 og 1 Medhjælper, *at* han fra de overtagne 7 Butiksforretninger forhandler Kaffe, Kaffetilsætning, Smør, Margarine, Æg, Fedt, Sukker, Fløde, Ost, Konserves, Smaakager, Biscuit, Chokolade, Sukkervarer, The, Cacao, Asier, Rødbeder, Agurker, Marmelade, Honning, Kunsthonning, Palmin, Leverpostej og Salater, dog at Salaten kun forhandles fra 3 af Udsalgsstederne, *at* han ved Fremstillingen af Salater anvender Smør, Margarine, Æg, Sukker, Fiske- og Grøntkonserves, Mælk og Ost, *at* han ved Fremstillingen af Smaakager og Biscuit blandt andet anvender Smør, Margarine, Fedt, Sukker og Mælk, *at* af hans samlede Salg af Salater, Chokolader, Kiks og Biscuit samt Kaffe er henholdsvis 90 pCt., 60 pCt., 30 pCt. og 25 pCt. tilvirket af ham, og at hans

16 Aug. Anvendelse af Smør, Margarine, Æg og Fedt i Fremstillingsvirksomheden, hidtil har været minimal i Forhold til hans samlede Salg af disse Varer i Butikkerne.

I den blandt Sagens Bilag værende Skrivelse af 20. Marts d. A. har Landsretssagfører N. N. derefter meddelt, at M. i Vixø nu har overtaget et Mejeri, hvor han har til Hensigt at paabegynde Fremstilling af Smør og Fløde, der skal dække 40—50 pCt. af Omsætningen af disse Varer i hans Udsalgssteder, *at* han samme Sted vil fremstille Margarine, Fedt, Frugt-, Fiske- og Grøntkonserves samt Teekstrakt i et saadant Omfang, at henholdsvis 70—80, 30, 20 og 15—20 pCt. af hans Omsætning af de nævnte Varer er dækket, *at* han endvidere vil indrette et Hønseri, der kan levere hele hans Salg af Æg, *samt at* han agter at paabegynde den omhandlede Fremstillingsvirksomhed den 1. November d. A.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at nævnte Ingeniør M. vil være berettiget til at drive de ommeldte Udsalg, naar den af ham hidtil drevne Virksomhed omdannes som ovenfor anført, og han derhos til Udøvelse af den paatænkte Virksomhed i Vixø erhverver Næringsbrev paa Industrinæring.

1. Afd. 1761. 36.

19 Aug. **Tillæg til Overenskomst mellem Københavns Magistrat og Gladsakse Sogneraad om Vej- og Broanlæg i Utterslev Mose af 10.—14. Juli 1931.**

Som Tillæg til foranstaaende Overenskomst af 10.—14. Juli 1931 med Paategning af 11.—13. December 1935 er der truffet følgende Aftale angaaende Regulering af Grænsen for Utterslev Mose m. m. samt om Flytning af Kommunegrænsen til den regulerede Mosegrænse.

§ **1**. Gladsaxe Kommune eksproprierer de paa vedhæftede Plan 10747 d med grøn og rød Farve betegnede Arealer af henholdsvis Ejendommen Matr. Nr. 76 a og 76 b og af Ejendommene Matr. Nr. 3 a, 3 d, 3g, 3 i, 3 dn, 9 c og 77 b

alle af Buddinge og afholder de derved fastsatte Erstat- 19 Aug.
ninger.

Ved Ekspropriationen frigøres Arealerne for Pantegæld, Brugsrettigheder og servitutmæssige Byrder med Undtagelse af lovlig paalagte Afgifter, og endvidere sikres der Kommunerne Ret til at have de fornødne Vej- og Stiskraaninger liggende inde paa de paagældende Ejendomme, herunder paa Stiarealet Matr. Nr. 3 a ud for Matr. Nr. 3 me og 3 dn.

§ **2**. Gladsaxe Kommune overdrager til Københavns Kommune de Øst og Syd for den i § 8 omhandlede nye Kommunegrænse liggende Dele af de røde Arealer.

§ **3**. Københavns Kommune refunderer Gladsaxe Kommune Værdien af de i § 2 omhandlede, til Københavns Kommune overdragne Dele af de eksproprierede Arealer opgjort proportionalt efter de ved Ekspropriation fastsatte Erstatninger for de røde Arealer.

§ **4**. Omkostningerne ved Ekspropriationsforretningen, Ordningen i Matrikulen og Udfærdigelsen af de fornødne Adkomstdokumenter fordeles med Halvdelen til hver af de to Kommuner.

§ **5**. Der paalægges de eksproprierede Arealer Servitut om, at der paa disse ikke maa udføres noget Anlæg eller Indretning, der foraarsager Larm eller ilde Lugt, frembyder et ubehageligt Skue eller paa anden Maade efter henholdsvis Københavns Magistrats eller Gladsaxe Sogneraads Skøn er til Ulempe, samt at der ved eventuel Bebyggelse af Arealerne kun maa opføres aaben og lav Bebyggelse.

De Arealer af Matr. Nr. 76 b, der ligger Øst for den eventuelle nye Kommunegrænse, frigøres for Kloakservitut.

De i nærværende Paragrafs 1ste Stk. indeholdte Bestemmelser vil være at tinglyse som servitutstiftende, idet Københavns Magistrat og Gladsaxe Sogneraad er paataleberettiget forsaavidt angaar Arealerne henholdsvis i København og Gladsaxe.

§ **6**. Naar Parkvejen udfor Holmevej anlægges — eventuelt midlertidig som Cycle- og Gangsti — sættes Holmevej — eventuelt midlertidig ved et Stianlæg — i Forbindelse

19 Aug. med denne. Saavel det eventuelle Stianlæg som det endelige Anlæg af Holmevejs Forlængelse bekostes af Gladsaxe, medens Vedligeholdelsen paa Matr. Nr. 77 a paahviler København.

Den eksisterende Sti langs Mosen vil kunne sættes i Forbindelse med Parkvejens nordre Gangsti paa de med X betegnede Steder, og saafremt den Nord for Forbindelsesvejen: Grønnemose Allé—Andemosevej liggende Del af Mosen maatte blive anlagt som Folkepark, vil Gladsaxe Sogneraad have Ret til ved Broer over Grøften at sætte nedennævnte Sti mrk. a b c i Forbindelse med Folkeparken paa de med X_1 betegnede Steder efter nærmere Aftale med Københavns Magistrat.

Naar Parkvejen anlægges udfor Matr. Nr. 3 me og 3 dn, udføres de af Hensyn til Stiforbindelsens Opretholdelse fornødne Arbejder ved Københavns Kommunes Foranstaltning og paa dennes Bekostning.

§ 7. Den paa Planen viste Gang- og Cyclesti, mrk. a b c, langs den ændrede Mosegrænse Nord for den mellem Grønnemos Allé og Andemosevej projekterede Forbindelsesvej, anlægges af Gladsaxe Kommune. Københavns Kommune kan med 1 Aars Varsel forlange Stien anlagt, dog tidligst samtidig med at Københavns Kommune anlægger Sti eller Vej i dens Forlængelse Syd for Forbindelsesvejen. Vedligeholdelsen af Stien a b c paahviler Gladsaxe Kommune.

§ 8. Den med Bogstaverne d e f g h i k l angivne Del af Kommunegrænsen mellem København og Gladsaxe ændres saaledes, at den kommer til at følge den ved nærværende Aftale ændrede, paa Planen med svær sort-stiplet Linie angivne Mosegrænse.

Det hertil fornødne Samtykke fra de respektive overordnede Myndigheder søges umiddelbart efter at nærværende Forslag er tiltraadt af de kommunale Myndigheder.

Naar denne Forlægning af Kommunegrænsen har fundet Sted, overtager Københavns Kommune de Gladsaxe Kommune i Henhold til foranstaaende Overenskomst paahvilende

Forpligtelser med Hensyn til Vedligeholdelse af Veje i Mosen. 19 Aug.
Det er en Forudsætning for Overtagelse af Vedligeholdelsen af Forbindelsesvejen i Andemosevejs Forlængelse, at det endelige Vejarbejde her først bringes til Udførelse, naar den fornødne Sætning af Vejfylden har fundet Sted. Fordelingen af Udgifterne til de i Overenskomsten omhandlede Vej- og Broanlæg ændres ikke ved Kommunegrænsens Forlægning.

§ **9**. De med Kommunegrænsens Forlægning forbundne Omkostninger fordeles med Halvdelen til hver af de to Kommuner.

§ **10**. Omkostningerne ved denne Paategnings Stempling bæres af Parterne med Halvdelen hver.

Københavns Magistrat,	Gladsaxe Sogneraad
den 19. August 1937.	Buddinge, den 22. Septemb. 1937.

Justitsmin. Skr. til Kirkeministeriet. 24 Aug.
Nr. 211.

I Anledning af en Forespørgsel fra en Præst i Folkekirken om, hvorvidt han efter derom fremsat Begæring vilde have at foretage Mægling i Henhold til Ægteskabslovens § 76 mellem Ægtefæller, der begge tilhørte en Baptistmenighed eller om Ægtefællerne vilde være at henvise til Mægling ved Overøvrigheden, udtalte Justitsministeriet i Skrivelse af 24. August 1937 til Kirkeministeriet, at der efter Justitsministeriets Formening ikke i det foreliggende Tilfælde vilde kunne kræves foretaget Mægling ved en af Folkekirkens Præster, og at Justitsministeriet maatte formene, at Betingelserne for, at Mæglingen kunde foretages af Overøvrigheden, var til Stede, idet der ikke fandtes nogen Baptistpræst paa det Sted, hvor Manden boede, men at man paa den anden Side maatte formene, at en af den nærmest boende Baptistpræst efter Parternes Ønske foretaget Mægling ikke vilde kunne afvises som ubehørig.

Nr. 211. Min.-Tid. A. 339.

Justitsmin. Skr. til X. Vinhandel. 6 Sept.
Nr. 172.

I Anledning af Firmaets Forespørgsel vedrørende Anvendelsen af Ordet »Brandy« som Betegnelse for en Vare,

6 Sept. Nr. 172. der er tilsat dansk Sprit, skal man meddele, at Ordet »Brandy« paa Varens Etikette skal anføres med Bogstaver af samme Type, Udstyr og Farve som Varens Hovedbetegnelse og af en Størrelse, der udgør mindst $\frac{2}{3}$ af dennes Bogstavers Størrelse og mindst 3 mm høje.

Nr. 172. Min.-Tid. A. 271.

7 Sept. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Ved nærværende Afdelings Skrivelse af 12. Juli d. A. kommunicerede man for den ærede Afdeling Borgerrepræsentationens Skrivelse af 5. s. M., med hvilken Borgerrepræsentationen tilstillede Magistraten Beretning af 8. Juni d. A. fra det af Borgerrepræsentationen nedsatte Udvalg til Undersøgelse af Bedragerierne under Torvedirektoratet (trykt B. F. 1937—38, Tillæg S. 75 ff.).

Som Bilag til Beretningen fulgte en Betænkning fra et af Undersøgelsesudvalget nedsat Revisionsudvalg. Med Hensyn til denne Betænkning udtalte Undersøgelsesudvalget i sin Beretning som sin Opfattelse, at de i Betænkningen udarbejdede Retningslinier og Forslag vil være velegnet til at danne Grundlag for den Nyordning af Revisionsvæsenet, som er uundgaaelig og som snarest bør gennemføres. Undersøgelsesudvalget er imidlertid ogsaa af den Opfattelse, at et Forslag til Nyordning paa dette Omraade maa fremkomme fra Magistraten, og Materialet overgives derfor til Behandling her, saaledes at Magistraten efter fornøden Overvejelse fremsætter Forslag herom.

Angaaende den praktiske Gennemførelse af den saaledes foreliggende Sag har den samlede Magistrat i sit Møde den 6. ds. vedtaget følgende:

1. Igennem de paagældende Magistratsafdelinger indhentes der Udtalelser fra de forskellige Institutioner om de i Revisionsudvalgets Betænknings 2det Afsnit fremsatte Forslag og Henstillinger.

2. En samtidig fremlagt Indstilling om Hovedbogholderiets (Regnskabsdirektoratets) Omorganisation og om Personaleudvidelse i dette, søges gennemført snarest. 7 Sept.
3. Der søges tilvejebragt en Aftale mellem Borgerrepræsentationens Formand og Borgmesteren for Magistratens 2den Afdeling om, at Direktøren for den administrative Revision, Regnskabsdirektøren og Formanden for den kommunale Revision træder i Samarbejde med hverandre til Drøftelse af alle tjenstlige Spørgsmaal vedrørende Nyordningens Gennemførelse og til Forberedelse af Indstillinger desangaaende. Disse tre Tjenestemænd gøres bekendt med Institutionernes Udtalelser, jfr. Pkt. 1.
4. Ændringer, som der maatte være Enighed om blandt de tre nævnte Tjenestemænd, og som kan gennemføres administrativt uden Vedtægtsændring, søges gennemført efterhaanden, idet Bemyndigelse fra Magistraten eller Borgerrepræsentationens Formand, naar en saadan er fornøden, forinden søges indhentet i hvert enkelt Tilfælde.
5. Herhen hørende Spørgsmaal af forfatningsmæssig Karakter, herunder navnlig Spørgsmaal om det af Revisionsudvalget foreslaaede Regnskabsraad, tages op til Overvejelse af Kommunalbestyrelsen i Forbindelse med den forestaaende almindelige Drøftelse af Kommunens Forfatning.
6. Naar de tre foran nævnte Tjenestemænds Arbejde er naaet til sin Afslutning og naar de forfatningsmæssige Drøftelser vedrørende denne Sag er endt, fremsættes der Indstilling til Kommunalbestyrelsen om en ny Regnskabs- og Revisionsvedtægt paa Grundlag af det af Revisionsudvalget udarbejdede Udkast med de Ændringer, som eventuelt maatte resultere af den foretagne Gennemarbejdelse af Sagen.

Idet man herved meddeler den ærede Afdeling dette, tillader man sig at anmode Afdelingen om at indhente de i Punkt 1 i den samlede Magistrats Vedtagelse omhandlede

7 Sept. Udtalelser fra de under Afdelingen hørende Institutioner og oversende dem hertil saavidt mulig inden denne Maaneds Udgang, for at de kan blive afgivet til de tre i Vedtagelsens Punkt 3 nævnte Tjenestemænd.

Det tilføjes, at nærværende Afdeling har til Hensigt, naar de 3 Tjenestemænds Indstilling foreligger, da paany at søge indhentet Udtalelser fra Kommunens forskellige Institutioner, forinden Sagen forelægges Kommunalbestyrelsen.

Den administrative Revision drager Omsorg for, at der tilvejebringes et Antal Særtryk af Revisionsudvalgets Betænknings 2det Afsnit; ved Henvendelse til den administrative Revision om nogle Dage vil Eksemplarer kunne faas udleveret.

H. B. 14. 37.

8 Sept. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 20. April d. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der udkræves Næringsbrev til den af K. og P. her af Staden, drevne Virksomhed med Omførsel af Varer.

Det fremgaar af Sagen, *at* de paagældende ved Omvandring her i Staden forhandler Mælk, Fløde, Smør og Eksportfløde, *at* de har Lagerlokale i Ejendommen N. Alle 8, *at* Varerne afsættes paa den Maade, at de paagældende uden forudgaaende Anmodning henvender sig til private Kunder og tilbyder deres Varer til samtidig Levering, og *at* der ikke forhandles Varer direkte fra Lageret.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at de paagældende til Forhandling af Smør og Eksportfløde ved Omførsel hver især vil have at løse Vandrebrev, medens saadan Adkomst er ufornøden til Salg af Mælk og Fløde ved Omførsel, jfr. Næringslovens § 40.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, tilføjes, at Præparater, der er fremstillet af Fedtemulsioner og lign. som Erstatning for Fløde efter Handelsministeriets Formening ikke vil kunne omføres til Salg i Henhold til Vandrebrev.

1. Afd. 483.

Justitsmin. Skr. til Brandchefen i København. 17 Sept.

I Skrivelse af 10. April 1937 har Hr. Brandchefen under Henvisning til, at der ved Justitsministeriets Skrivelser af 21. Juli 1922 og 10. November 1924 i Medfør af § 32, sidste Stykke i Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 141 af 1. April 1922 om Opbevaring af brandfarlige Vædsker er meddelt Brandchefen i København Bemyndigelse til indtil videre for Københavns Kommunes Vedkommende at udøve visse af de Beføjelser, som ifølge den nævnte Bekendtgørelse er tillagt Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer, Professor P. E. Raaschou, forespurgt, om der ved Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 44 af 27. Februar 1937, der ophæver den forannævnte Bekendtgørelse, er sket nogen Ændring i Kompetenceforholdet mellem Københavns Brandchef og Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer, idet De i saa Fald har anmodet om, at dette maa blive nærmere fastlagt.

Foranlediget heraf skal man efter Brevveksling med Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer meddele, at Justitsministeriet herved indtil videre bemyndiger Brandchefen i København til for Københavns Vedkommende at udøve den Myndighed, der i Henhold til §§ 6, 11, 16 og 21 i ovennævnte Bekendtgørelse af 27. Februar 1937 er tillagt Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer, dog saaledes at den almindelige Godkendelse af Lagringssystemer, samt Typer for Beholdere, Benzinudskillere, Tankvogne m. v. forbeholdes Justitsministeriets Konsulent for brandfarlige Stoffer.

Endvidere tillægger Justitsministeriet herved indtil videre Brandchefen Myndighed til at træffe Afgørelser med Hensyn til Andragender om Ændringer af udelukkende teknisk Art vedrørende saadanne Oplag, som efter Justitsministeriets nævnte Bekendtgørelse kun maa indrettes med Justitsministeriets Samtykke, hvorved bemærkes, at Ændring af Systemer og Udvidelser af Anlæggene holdes udenfor dette Bemyndigelsesomraade.

17 Sept. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

I Tilslutning til tidligere Cirkulærer, senest Nr. 8 af 23. April 1934, angaaende den pensionsberettigende Lønningsindtægt for fast ansatte budgetmæssigt lønnede Personer, hvis Stilling i pensionsretlig Henseende ikke er henført til en Lønklasse, og med Henvisning til den ved Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af 8. Juli d. A. vedtagne Ændring af Vedtægtens § 11 skal man meddele, at den samlede Magistrat har vedtaget med Gyldighed fra 1. April d. A. at ændre de Beløb, der anses som pensionsberettigende Lønningsindtægt, og som vil være at anføre i Ansættelsesbreve ved Fastansættelse af Personer fra den 1. April d. A. eller senere. De herefter fastsatte Beløb er følgende:

København:

Kvindelige Lønarbejdere og Husmedhjælpere	1 800	Kr.	» Ø.

Bidstrup Gods' Skovdistrikt:

Skovarbejdere	2 150	—	» -
Skovløbere og Ledvogtere	2 450	—	» -
Regnskabsførende Skovløbere	2 750	—	» -

Sct. Hans Hospital:

Haandværkere	3 342	—	63 -
Arbejdsmænd	2 972	—	63 -
Husmedhjælpere	1 800	—	» -
Kvindelige Lønarbejdere	1 650	—	» -

For Portører i København og ved Sct. Hans Hospital er Lønningsindtægten fastsat til 2 150 Kr.

Cirk. Nr. 10.

18 Sept. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistart.

I Skrivelse af 13. f. M. har Magistraten for Handelsministeriet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt Næringsbrev vil udkræves til den af W., her i Staden, drevne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, at nævnte W's. Virksomhed bestaar 18 Sept.
i Opkøb af Huder og Skind for Firmaet A., New York, samt at Opkøbene finder Sted ved, at den paagældende i nævnte Firmas Navn henvender sig til herværende Handlende, hos hvilke han for Firmaets Regning opkøber de paagældende Varer, der derefter efter det amerikanske Firmas Ordre forsendes til dettes Kunder i Europa.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Grosserer-Societetets Komité meddele, at Handelsministeriet under Forudsætning af, at nævnte W. ikke medvirker ved Afslutning af Salg af de opkøbte Varer, med Magistraten maa være enigt i, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares benægtende.

1. Afd. 8. 27.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 22 Sept.

I den med Magistratens Skrivelse af 22. Maj d. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der udkræves Næringsbrev til den af E. her i Staden, udøvede Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* E., der ikke er i Besiddelse af dansk Indfødsret, har erholdt Opholds- og Arbejdstilladelse her i Landet paa Betingelse af, at han udelukkende driver Eksport- og Transithandel, *at* han siden 1933 har været ansat som Prokurist i Firmaet P. & Co., Hamborg, der har Filial i Hongkong og forhandler Klædevarer en gros, *at* han bistaar A/S M., der i Henhold til Næringsbrev paa Handel fra Forretningssted her i Staden driver Handel en gros, med at fremskaffe Tilbud og Prøver paa Klædevarer fra tyske Klædefabrikker, *at* Aktieselskabet sender Tilbudene til Firmaet P. & Co.'s Filial i Hongkong, *at* Filialen efter at have optaget Bestillinger i Henhold til de fremsendte Tilbud indsender Bestillingerne til A/S. M., som derefter for egen Regning indkøber Varerne hos vedkommende tyske Fabrik, *at* Varerne fra Fabrikken sendes direkte til den paagældende Køber i Kina mod Afregning fra Køberen til A/S M., *at* dette Selskab til Firmaet P. & Co.'s Filial i Hongkong yder en i hvert enkelt Tilfælde nærmere aftalt Provision, *at* E.s Virksomhed

22 Sept. her i Landet udelukkende bestaar i at være A/S M. behjælpelig med at fremskaffe Tilbud paa de Varer, som efter hans Erfaring kan sælges i Kina, *at* han af Firmaet P. & Co.'s Filial lønnes med fast Løn og i visse Tilfælde med Procenter af Firmaets Omsætning, samt *at* han har henvendt sig til danske Virksomheder og tilbudt dem at virke for Eksport af deres Varer til Tyskland gennem A/S M.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med de interesserede Erhvervsorganisationer til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at der efter det foreliggende ikke vil udkræves Næringsbrev til den af E. her i Landet udøvede Virksomhed.

1. Afd. 1469. 36.

22 Sept. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I en til Sundhedsstyrelsen indsendt og af denne hertil fremsendt Skrivelse af 25. f. M. har Magistraten i Anledning af, at Fru N., her af Staden, til Firmaregistret har indsendt et Andragende om, at Firmaet Dubarry v/ N. maa blive ændret til Dubarry v/ Dr. N., udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt den paagældende, der fabrikerer og forhandler kosmetiske Midler i Henhold til et af hende løst Næringsbrev som Industridrivende, her i Landet er berettiget til at benævne sig »Dr.«.

Det fremgaar af de hoslagt tilbageølgende Attester, at Fru N. har gennemgaaet et Kursus ved en kiropraktisk Skole i U. S. A., og af The National University of Therapeutics sammesteds er udnævnt til »Doctor of Osteopathy«.

I denne Anledning skal man herved meddele, at det efter Indenrigsministeriets Formening er i Strid med § 23, jfr. § 1, i Lov Nr. 72 af 14. Marts 1934 om Lægegerning, at Fru N. betegner sig paa den nævnte Maade.

1. Afd. 1290.

22 Sept. **Handelsmin. Skr.** til Landsforeningen »Dansk Frugtavl.«

I et hertil indkommet Andragende af 8. d. M. har Lands-

foreningen anholdt om Tilladelse til paa Foreningens Jubi- 22 Sept.
læumsudstilling i Odd Fellow Palæet i Dagene fra den 18.—26. d. M. at forhandle et af Landsforeningen udgivet Jubilæumsskrift og et Hæfte indeholdende Kontrolregler for Køb og Salg af Frugt.

I denne Anledning skal man efter indhentede Erklæringer fra de stedlige Myndigheder og de interesserede Erhvervsorganisationer meddele, at Handelsministeriet herved i Henhold til Bestemmelserne i § 46 i Næringsloven af 28. April 1931 giver den ansøgte Tilladelse paa Betingelse af, *at* de nævnte Tryksager ikke forhandles paa Udstillingen efter almindelig Butikslukketids Indtræden, jfr. Lov om Lukketid for Butikker og Lagre m. v., samt *at* Lovgivningens Bestemmelser iøvrigt nøje overholdes.

Det tilføjes, at Overtrædelse af de foran fastsatte Vilkaar vil have Tilladelsens Bortfald til Følge.

Forsaavidt Landsforeningen derhos har rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der til Salget af de ommeldte Tryksager paa Udstillingen udkræves Næringsbrev, skal man meddele, at Handelsministeriet under Hensyn til, at de paagældende Hæfter kan anses som Propagandaskrifter i Forbindelse med Udstillingen og saaledes næppe vil kunne karakteriseres som egentlige Handelsvarer, maa være tilbøjelig til at mene, at Næringsbrev efter Omstændighederne maa anses for ufornødent.

1. Afd. 1350.

Socialmin. Skr. til N. N. Kommunalbestyrelse. 23 Sept.
Nr. 174.

I Skrivelse af 16. August 1937 har Kommunalbestyrelsen for Socialministeriet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt Personer, der oppebærer Underholdshjælp som kronisk syge i Henhold til Forsorgslovens §§ 247 eller 248, og som ved det fyldte 60de Aar skal overgaa til Aldersrente, skal sidestilles med Invaliderentenydere, saaledes at der foruden Aldersrente efter Taksten for 60-aarige skal tilstaas disse Rentenydere det samme Tillæg for Invaliditet, som tilkommer Invaliderentenydere i Henhold til Folkeforsikringslovens

23 Sept. Nr. 174.

§ 40, Stk. 1, og om der i Tilfælde, hvor der foreligger en Tilstand af Hjælpeløshed, skal tilstaas de paagældende saavel Invaliditetstillæg som Hjælpeløshedstillæg. Kommunalbestyrelsen har derhos forespurgt, om de kronisk syge, der efter 1. Oktober 1933 er overgaaet fra at oppebære Underholdshjælp, som kronisk syge i Henhold til Forsorgslovens §§ 247 eller 248 til at oppebære Aldersrente, fra 1. Oktober 1937 i Lighed med Invaliderentenydere paany skal oppebære Invaliditetstillæg, jfr. Bestemmelsen i § 31 i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937.

I denne Anledning skal man under Henvisning til den af Kommunalbestyrelsen ved Sagens Forelæggelse for Ministeriet nævnte Skrivelse herfra af 2. Marts 1934 (Min. Tid. 1934, Side 42) meddele, at de i den nævnte Skrivelse anførte Betragtninger maa føre til, at kronisk syge, der overgaar fra at oppebære Underholdshjælp i Henhold til Forsorgslovens §§ 247 eller 248 til at oppebære Aldersrente, maa stilles paa samme Maade som Invaliderentenydere, der overgaar til at oppebære Aldersrente, hvorved det bemærkes, at der ikke ved Lovene Nr. 121 og 122 af 7. Maj 1937 er foretaget nogen Ændring i saa Henseende.

Forsaavidt Kommunalbestyrelsen særlig har forespurgt, om de kronisk syge, der ved det fyldte 60de Aar skal overgaa fra at oppebære Underholdshjælp i Henhold til Forsorgslovens §§ 247 eller 248 til at oppebære Aldersrente, er berettiget til Invaliditets-, eventuelt Hjælpeløshedstillæg, uanset om den dem i Henhold til de nævnte Bestemmelser i Forsorgsloven ydede Hjælp har været mindre, end hvad der formentlig kunde være ydet dem gennem Invalideforsikringen, skal man tilføje, at den mindre Trang, der har medført, at Underholdshjælpen ikke er ydet med Maksimum efter Forsorgslovens §§ 247 eller 248, kun vil kunne faa Indflydelse ved Anvendelsen af Fradragsreglerne i Folkeforsikringslovens § 41, naar Aldersrenten beregnes. Invaliditets-, eventuelt Hjælpeløshedstillæg ydes derimod uden Hensyn til den økonomiske Trang; og disse Tillæg vil derfor i Overensstemmelse med den foran anførte Begrundelse være at yde

de paagældende kronisk syge, uanset om den dem i Henhold til de nævnte Bestemmelser i Forsorgsloven ydede Hjælp har været lavere, end hvad der formentlig kunde være ydet dem gennem Invalideforsikringen. 23 Sept. Nr. 174.

De af Kommunalbestyrelsen rejste Spørgsmaal maa herefter kunne besvares bekræftende.

Nr. 174. Min.-Tid. A. 272.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at opføre Boliger for Aldersrentenydere paa et Kommunen tilhørende Areal mellem Utterslevvej og Sokkelundsvej og hertil at bevilge 2 383 000 Kr. 23 Sept.

B. F. 98. 792—806. 927.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at meddele Tilladelse til Opstilling af et Monument for danske Sprogforskere i Anlægget ved Videnskabernes Selskabs Bygning paa Dantes Plads. 23 Sept.

B. F. 98. 975—78.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at meddele Tilladelse til Opstilling af et Reformationsmonument ved Nikolaj Kirke. 23 Sept.

B. F. 98. 976—78.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at meddele Tilladelse til Opstilling af et Mindesmærke for afdøde Indenrigsminister Ove Rode mellem Borgmester Jensens Allé og Kanslergade (Ove Rodes Plads) og at overtage den fremtidige Vedligeholdelse af Monumentet. 23 Sept.

B. F. 98. 976—78.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 29 Sept.

I den med Magistratens Skrivelse af 5. Juli d. A. hertil indkomne Sag har Landsretssagfører N. N. som Sagfører for Dansk Ligbrændingsforening rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der udkræves Næringsbrev til den af Foreningen her i Staden udøvede Virksomhed.

29 Sept. Det fremgaar af Sagen, *at* Foreningen i Henhold til § 7 i de for Foreningen gældende Love og Bestemmelser vederlagsfrit lader udføre Ligbrænding med dertil hørende Anskaffelse af Attester, Kiste og Urne samt Transport til Krematorium for Personer, der i mindst 1 Aar før deres Død har været Medlem af Foreningens Forsikringsafdeling, *at* Foreningen paa samme Maade paatager sig Ordning af Ligbrænding for Medlemmer af »Kontingentklassen«, der enten i Kontingent har betalt et Beløb, der svarer til Omkostningerne, eller hvis Efterladte indbetaler det heri resterende Beløb, *at* Foreningen endelig paatager sig mod Betaling at arrangere Ligbrændinger for Ikke-Medlemmer, *at* Ligkørsel i Forbindelse med Ligbrændingen udføres for særskilt Betaling med to Foreningen tilhørende Vogne, samt *at* der ved Ordningen af Brændingen for saavel Medlemmer af Kontingentklassen som for Ikke-Medlemmer beregnes en mindre Fortjeneste, der indgaar i Foreningens Kasse og anvendes til Foreningsformaal.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at der til den af Foreningen udøvede Virksomhed udkræves Næringsbrev paa Handel.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, tilføjes, at Næringsdrivende, der fremstiller eller forhandler Ligkister, antages ifølge Sædvane at være berettiget til at udføre Rustvognskørsel, og at den i nærværende Sag stedfindende Befordring af Lig saaledes efter Handelsministeriets Formening vil kunne ske uden Erhvervelse af Næringsbrev paa Vognmandsnæring.

Sluttelig bemærkes, at man samtidig hermed har forelagt Sagen for Forsikringsraadet med Henblik paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den af Foreningen udøvede Forsikringsvirksomhed omfattes af Livsforsikringsloven af 30. Juni 1922, og at man til sin Tid skal vende tilbage til dette Spørgsmaal.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages, at Benævnelsen Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi ændres til Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen. 30 Sept.

B. F. **98.** 963—69. 1009.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at bevilge 6 000 Kr. til Udgravning og Undersøgelse af Ruinerne af Københavns 3die Raadhus. 30 Sept.

B. F. **98.** 993—95. 1010.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 1 Okt.

I den med Magistratens Skrivelse af 10. August d. A. tilbagefulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der udkræves Næringsadkomst til den af Firmaet »Dansk Husbukkeabonnement« her i Staden, drevne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* Firmaet »Dansk Husbukkeabonnement«, der drives som Enkeltmandsvirksomhed med J. som Indehaver, driver Virksomhed med Udryddelse af Husbukke, *at* der hertil anvendes en i dette Øjemed fremstillet Vædske, der af Firmaet agtes indkøbt hos Firmaet K., her i Staden, *at* Firmaet mod en fast periodisk Ydelse paatager sig at renholde Ejendomme for Husbukke, samt *at* der ikke udredes Erstatning for Skade, der er forvoldt af Husbukke.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at der ikke vil udkræves Næringsadkomst til Udøvelsen af den omhandlede Virksomhed.

Forsaavidt der derhos i Sagen er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Virksomheden omfattes af Bestemmelserne i Lov om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. af 2. Maj 1934, skal man efter stedfunden Brevveksling med Forsikringsraadet og Overregistrator ved Aktieselskabs-Registret meddele, at dette Spørgsmaal ligeledes maa besvares benægtende.

1. Afd. 220.

1 Okt. **Justitsmin. Skr.** til Udenrigsministeriet.

I Skrivelse af 28. Maj 1937 har Udenrigsministeriet udbedt sig en Udtalelse fra Justitsministeriet i Anledning af en Forespørgsel fra det danske Gesandtskab i Berlin om, hvorvidt Enkefru M. af København efter dansk Ret er Værge for sin mindreaarige Datter, der er født den 18. August 1926 i Dresden, i hendes Ægteskab med Dr. jur. M., der er afgaaet ved Døden den 19. Juli 1927 og om, hvorvidt hun i bekræftende Fald i denne Egenskab uden Pupilautoriteternes Samtykke kan tiltræde, at der paa Skifte i Tyskland efter Myndlingens Farfader udlægges Myndlingen en Anpart af en i Dresden beliggende fast Ejendom.

Det fremgaar af Sagen, at saavel Moderen som Datteren har Ophold her i Landet, og at de i Aaret 1933 har erhvervet dansk Indfødsret.

Foranlediget heraf skal man meddele, *at* Moderen efter dansk Ret er Værge for Barnet, *at* det skete Arveudlæg i fast Ejendom ikke kræver nogen Godkendelse, saafremt der ikke med Udlægget og Indførelsen i Grundbogen følger personlig Hæftelse for Pantegæld, samt *at* Samtykke, hvis det herefter er fornødent, maa indhentes hos Københavns Overpræsidium, under hvem Tilsynet med Værgemaalet hører.

V. 241.

4 Okt. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 15. Juli d. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt tidligere svensk Statsborger Fru L., der under den 19. Februar 1935 i Henhold til Tilladelse herfra har erholdt udfærdiget Næringsbrev som Handlende med Paategning om, at Næringsbrevets Gyldighed er begrænset til den 15. Februar 1940, vil kunne erholde den nævnte Begrænsning ophævet, efter at hun den 7. Juni f. A. har indgaaet Ægteskab med dansk Statsborger L. og derved er blevet dansk Statsborger.

Det fremgaar af Sagen, at Andragerindens Ægtefælle er i Besiddelse af Næringsadkomst som Detailhandler af 25. Marts 1924 og som Vognmand af 1. Marts 1928.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet efter det foreliggende maa anse det for rettest, at den paagældende i Overensstemmelse med Reglerne i Handelsministeriets Cirkulære af 16. Marts 1934 erholder det for hende i Henhold til Handelsministeriets fornævnte Tilladelse udfærdigede Næringsbrev paategnet om, at de til Dispensationen knyttede særlige Vilkaar og Begrænsninger er bortfaldet. 4 Okt.

1. Afd. 946.

Socialmin. Skr. om Overskridelse af Arbejdstiden i Virksomheder med Døgndrift. 4 Okt.

I Skrivelse af 13. August d. A. vedrørende Anvendelsen af § 2, Stk. 4, i Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde paa Virksomheder, der regelmæssigt arbejder i 7 Døgns Drift, udtalte Ministeriet, at ligesom de i den nævnte Bestemmelse omhandlede Overskridelser af den normale Arbejdstid ikke betragtes som Overarbejde i den i Loven af 7. Maj 1937 angivne Betydning, saaledes vil ogsaa det Arbejde, som udføres i Virksomheder paa Søn- og Helligdage, hvor dette undtagelsesvis maatte være tilladt ved Dispensation meddelt i Henhold til Fabrikslovens § 26, fortsat kunne foretages, uanset det ved Loven af 7. Maj 1937 indførte Forbud mod Overarbejde.

Under Henvisning hertil samt til, at Papirfabrikkerne, som arbejder i regelmæssig Døgndrift, og som har Dispensation i Henhold til Fabriklovens § 26, b, kun holder Fabrikkerne i Gang paa nogle faa Søndage, medens en Del af Arbejderne paa de andre Søndage beskæftiges ved Maskinbeklædning, Reparationer og Rengøringsarbejder, har Arbejdsgiverforeningen i Skrivelse af 9. September 1937 forespurgt, om den Tilladelse til Overarbejde uden Afspadsering, som er meddelt ved Ministeriets ovennævnte Skrivelse af 13. August d. A., kun omfatter de Søndage paa hvilke Driften er i Gang, — hvilket Standpunkt hævdes af Papirindustriarbejdernes Forbund —, eller om Tilladelsen, saaledes som det gøres gældende af Papirfabrikkerne, gælder alle Søndage,

4 Okt. uanset om Fabrikkerne holder selve Driften i Gang eller kun foretager de nævnte Reparationer og Rengøringsarbejder.

Endvidere har Socialministeriet fra De samvirkende Fagforbund modtaget en Skrivelse af 10. September 1937, hvori under Henvisning til § 2, Stk. 4, i Loven af 7. Maj 1937 forespørges, om de Virksomheder, der i Henhold til Fabriklovens §§ 26 eller 27 har Dispensation til at arbejde om Søndagen, er berettiget til at kræve Overarbejde udført om Søndagen, idet der herved ved Overarbejde sigtes til saadanne Arbejder, som udføres udover den i Overenskomsten fastsatte Arbejdstid. Forsaavidt dette Spørgsmaal besvares bekræftende, har Forbundene yderligere forespurgt, om saadant Overarbejde, udført om Søndagene, skal afspadseres efter Reglerne i § 5, Stk. 1, i Loven om Forbud mod Overarbejde.

I denne Anledning skal man, efter at de saaledes rejste Spørgsmaal har været forelagt det af Arbejdsraadet i Henhold til § 7 i Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde nedsatte Udvalg, herved meddele, at Socialministeriet med Hensyn til *Virksomheder, der arbejder i regelmæssig Døgndrift*, med det omhandlede Udvalg er enigt i, at det Arbejde, der udføres i saadanne Virksomheder indenfor de ved Døgndriftsloven fastsatte Arbejdstidsgrænser, ifølge § 2, Stk. 4, i Loven af 7. Maj 1937 ikke er Overarbejde og ikke skal afspadseres, hvad enten det udføres paa en Hverdag eller paa en Søndag. For Søndagsarbejdets Vedkommende er det herved en selvfølgelig Forudsætning, at det udføres med Hjemmel i Fabriklovens §§ 26 eller 27, idet Arbejdet i modsat Fald overhovedet ikke maa udføres om Søndagen, hvorved Spørgsmaalet om dets Afspadsering bortfalder.

I det saaledes anførte ligger Besvarelsen af det af Arbejdsgiverforeningen stillede Spørgsmaal angaaende Papirfabrikkerne.

Hvad angaar det andet af De samvirkende Fagforbund rejste Spørgsmaal vedrørende *Søndagsarbejde set i Relation til Overarbejdsloven iøvrigt* — altsaa i Virksomheder, der *ikke* arbejder i regelmæssig Døgndrift, — skal man derhos meddele, at Socialministeriet ligeledes med det fornævnte

Udvalg er enigt i, at disse Virksomheder, selv om de har Dispensation i Henhold til Fabriklovens §§ 26 eller 27, alene er berettiget til at arbejde om Søndagen, forsaavidt der ikke derved finder en Overskridelse Sted af den overenskomstmæssige Normalarbejdstid, eller forsaavidt det som Overarbejde er tilladt efter § 4 i Loven om Forbud mod Overarbejde, og at der heraf følger, at Arbejde om Søndagen, der er (tilladt) Overarbejde, skal afspadseres efter de nærmere Regler i den nævnte Lovs § 5. 4 Okt.

Soc. Tidskr. XIII. Aargang B. 336.

Justitsmin. Skr. til Københavns Magistrats 3die Afdeling. 11 Okt. Nr. 212.

I det med Magistratens Skrivelse af 12. Juni 1937 hertil tilbagesendte Andragende har N. N. besværet sig over, at der er afkrævet ham Bidrag for Tiden indtil 1. Marts 1937 til Sønnen S., der er født i hans tidligere Ægteskab med H., hvilket Ægteskab er opløst ved Bevilling af 24. Marts 1931 bl. a. paa Vilkaar, at Barnet blev undergivet Moderens Forældremyndighed, og at Faderen svarede Bidrag til dets Underhold efter Overøvrighedens Bestemmelse.

Det fremgaar af Sagen, *at* Barnets Moder den 24. Juni 1931 indgik Ægteskab med M. M., *at* denne ved Bevilling af 8. Juni 1934 adopterede Barnet, og *at* han blev separeret fra Barnets Moder ved Bevilling af 16. Maj 1936 bl. a. paa Vilkaar, at Hustruen fik Forældremyndigheden over Barnet, og at han svarede Bidrag til Barnets Underhold efter Overøvrighedens Bestemmelse.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Andragerens tidligere Hustru, efter at Barnet var blevet adopteret af hendes nye Ægtefælle, ikke har kunnet gøre noget Krav gældende overfor ham paa Bidrag til Barnets Underhold, og at saadant Bidrag herefter kun kan komme til at paahvile ham, saafremt der i Medfør af § 7, jfr. § 5, i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg udfærdiges særlig Resolution herom.

Nr. 212. Min.-Tid. A. 339. 3. Afd. C. 42. 2377. 36.

11 Okt. **Socialmin. Skr.** vedrørende Arbejdsløshedsforsikring.

I Skrivelse af 16. April 1937 har Udvalget for Socialministeriet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt ..... Arbejdsløshedskasse, ... Afdeling har været berettiget til i Tiden 1. Januar—19. Januar 1937 at tilbageholde den N. N. tilkommende Arbejdsløshedsunderstøttelse, saaledes at han derved er blevet henvist til at oppebære Kommunehjælp.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende i Tiden 9. Oktober—30. Oktober 1936 ved en Fejltagelse har faaet udbetalt 19 Dages Arbejdsløshedsunderstøttelse, som han ikke var berettiget til, og at Arbejdsløshedskassen til Fyldestgørelse af den saaledes uberettiget udbetalte Understøttelse, ialt 66 Kr. 50 Ø., har tilbageholdt den Understøttelse, som paagældende i Tiden 1. Januar—19. Januar 1937 ellers var berettiget til. Efter den 19. Januar 1937 har paagældende paany oppebaaret Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, første Gang 9 Dages Understøttelse den 28. Januar 1937. Da paagældende er gift og har 3 Børn, har det sociale Udvalg i Tiden 16. Januar—29. Januar 1937 maattet yde ham Kommunehjælp med ialt 66 Kr., hvilket Beløb Udvalget ønsker refunderet af Arbejdsløshedskassen, der efter Udvalgets Formening har været uberettiget til at tilbageholde den paagældendes for det omhandlede Tidsrum tilkommende Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Til Støtte herfor har Udvalget henvist til Socialministeriets Afgørelse af 6. Februar 1936, hvorefter der ikke i Forsorgsloven indeholdes Hjemmel til at tillade eller paalægge en Kommune at refundere en Arbejdsløshedskasse en af Kassen fejlagtig udbetalt Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Arbejdsdirektoratet har i en i Sagen afgiven Erklæring udtalt, at en af en anerkendt Arbejdsløshedskasse for meget udbetalt Understøttelse maa anses for at være forfalden til øjeblikkelig Tilbagebetaling, og at en Kasse ikke er pligtig til at efterkomme en eventuel Begæring om kun delvis Tilbagebetaling over en længere Afviklingsperiode. Efter Direktoratets Formening vil Kassen derfor ikke kunne tilpligtes

at refundere det sociale Udvalg den Medlemmet udbetalte Kommunehjælp, hvorved Direktoratet yderligere har henvist til, at Udvalget, saafremt Medlemmet ikke i Oktober Maaned f. A. havde faaet udbetalt Understøttelse af Kassen, eventuelt i det paagældende Tidsrum maatte have udbetalt ham Kommunehjælp af en tilsvarende Størrelse som den Hjælp, Udvalget senere har ydet ham i Januar Maaned d. A. 11 Okt.

Udvalget har heroverfor bl. a. anført, at Udvalget formentlig ikke i Oktober Maaned vilde have udbetalt paagældende Hjælp, idet han efter det oplyste havde faaet udbetalt en samlet Arbejdsfortjeneste paa ca. 1 600 Kr. i Tiden 8. April—23. Oktober 1936 og saaledes maatte skønnes ikke at have været i Trang paa det omhandlede Tidspunkt.

Amtet har udtalt, at Arbejdsløshedskassehjælp formentlig maa anses for en forsikringsmæssig Rettighed, gældende for et bestemt afgrænset Tidsrum som Erstatning for manglende Arbejdsfortjeneste og beregnet for Familiens Underhold i det Tidsrum, uanset om Familien kan anses for trængende i Forsorgslovens Forstand, og at Amtet maa holde for, at naar der fra en Arbejdsløshedskasses Side fejlagtig er udbetalt et Medlem et Beløb, maa dette anses som et almindeligt Tilgodehavende, der af Kassen eventuelt kun vil kunne kræves tilbagebetalt efter de almindeligt gældende Regler for Inddrivelse af Gæld. Ved en mindelig Ordning om Tilbageholdelse i senere forfalden Understøttelse bør der efter Amtets Formening i hvert Fald tages Hensyn til, at der ikke sker større Afdrag i Understøttelsens ugentlige Beløb, end at paagældende kan klare sine Forsørgerpligter uden at falde det offentlige til Byrde, og Amtet har i denne Forbindelse anført, at det, at den paagældende *maaske* vilde være blevet trængende til Hjælp af det offentlige i det Tidsrum, hvor der fejlagtigt er udbetalt ham Hjælp af Arbejdsløshedskassen, ikke vil kunne begrunde en Tilbageholdelse som den skete, hvorved ogsaa Skønnet over Trangens Tilstedeværelse vilde være frataget det sociale Udvalg, og at en anden Myndighed end dette Udvalg vilde faa faktisk Dis-

11 Okt. positionsret over Kommunens Midler til Tildeling af offentlige Understøttelse.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Amtmanden over X Amt meddele, at den af Udvalget fremhævede Afgørelse af 6. Februar 1936 efter Socialministeriets Formening ikke har Betydning for nærværende Sag, idet der her ikke er Spørgsmaal om, hvorvidt det kan paalægges en *Kommune* at refundere den af en Arbejdsløshedskasse med Urette ydede Understøttelse, men om, hvorvidt *paagældende selv* er pligtig at tilbagebetale den af ham uretmæssig oppebaarne Arbejdsløshedsunderstøttelse, og om Arbejdsløshedskassen til Dækning af dette Krav har været berettiget til at tilbageholde den ham senere af Kassen tilkommende Understøttelse. Da det i § 33, Stk. 4, i Arbejdsløshedskassens Vedtægter er udtalt, at et Medlem, der fejlagtig har oppebaaret Understøttelse af Kassen, uden Hensyn til, om Fejlen kan tilregnes ham, er forpligtet til at tilbagebetale det for meget udbetalte Beløb, kan der ikke være Tvivl om, at paagældende har været forpligtet til at tilbagebetale den ham i Tiden 9. Oktober—30. Oktober 1936 med Urette ydede Understøttelse, og Socialministeriet maa holde for, at Kassen efter de almindelige Regler for Modregning har været berettiget til til Dækning heraf at indeholde den ham senere tilkommende Understøttelse, hvilket Spørgsmaal iøvrigt henhører under Domstolenes Afgørelse. Efter Socialministeriets Formening vil Udvalget saaledes ikke kunne gøre noget Krav gældende overfor Kassen paa Refusion af den af Udvalget til paagældende udbetalte Kommunehjælp.

12 Okt. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Den samlede Magistrat har i sit Møde den 4. Oktober 1937 vedtaget,

at Ordene »og Afgangen ikke finder Sted under Forhold af den i Vedtægtens §§ 31 og 32 angivne Art« i Cirkulære

Nr. 7/1927, af 18. Maj 1927, saaledes som dette er ændret ved Cirkulære Nr. 30/1928 af 29. November 1928 udgaar, saaledes at Stykket faar følgende Affattelse: 12 Okt.

at der, naar de omhandlede Personer afgaar af Kommunens Tjeneste uden Pension, vil være at efterbetale de paagældende — i Tilfælde af Dødsfald: deres Bo — Summen af de foretagne Fradrag, samt hvis Afgangen finder Sted efter mere end et helt Aars Tjeneste i Stillinger med Løn efter Tjenestemandssatser, desuden Renter beregnede efter de til enhver Tid gældende Satser for Forretningen af Kommunens i de forskellige Institutioner indestaaende Kapitaler;

at den nye Affattelse faar Gyldighed fra 1. April 1937.

Cirk. Nr. 11.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 13 Okt.

I den med Magistratens Skrivelse af 5. Maj d. A. fulgte Sag er der, i Anledning af en til Politidirektøren i København indgiven Besværing over, at G. her i Staden, driver Virksomhed som Auktionsholder uden at være i Besiddelse af Næringsadkomst som saadan, rejst Spørgsmaal om Berettigelsen af den af den paagældende udøvede Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* nævnte G. er i Besiddelse af Bevilling til Handel med brugte Genstande og Næringsbrev som Handlende, *at* han endvidere under 28. Spetember 1905 vandt Borgerskab som Auktionsholder, hvilken Næringsadkomst efter Udløbet af den ham meddelte Tilladelse til — uanset Bestemmelsen i Næringslovens § 54 — samtidig at drive Virksomhed som Auktionsholder og Handlende her i Staden under 6. Marts 1934 er blevet deponeret i Magistraten, *at* han under 12. August 1935 i Henhold til Lov Nr. 132 af 16. April 1935 af Justitsministeriet er blevet beskikket som Auktionsleder, *at* han fra Forretningslokaler i [Københavns Kommune] driver Kommissionshandel med Kunstgenstande og Tæpper, medens han har forklaret, at han siden han deponerede sit Borgerskab som Auktionsholder, ikke har drevet

13 Okt. Auktionsholdervirksomhed, samt *at* han som Auktionsleder er Rekvirenterne behjælpelig med Tilrettelæggelsen af Auktioner, idet han yder dem Bistand ved Affattelse af Kataloger, Annoncer og lignende, hvorhos han paatager sig de i Forbindelse med Auktionerne forekommende Incassationer.

Det er endvidere oplyst, *at* den paagældende, den 4. Februar d. A. efter Anmodning af Grosserer L., her i Staden, ledede en Auktion over en Del denne tilhørende Tæpper, *at* Auktionen afholdtes paa Hotel M. her i Staden, i et Lokale, der var lejet i G.s Navn og for dennes Regning, *at* Grosserer L. foruden Lejen for Lokalet betalte G. Salær som Auktionsleder samt Honorar for at foretage Incassationer, samt *at* G. i Telefonbogen er optaget baade som Auktionsholder og som Auktionsleder.

I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet er tilbøjeligt til med Magistraten at være enigt i, at den af nævnte G. udøvede Virksomhed gaar ud over, hvad den ham af Justitsministeriet meddelte Beskikkelse som Auktionsleder kan antages at hjemle ham Adgang til, og at der herefter til Virksomhedens Udøvelse vil udkræves Næringsbrev som Auktionsholder, jfr. herved Næringslovens § 53, og at man i Overensstemmelse med en derom af Justitsministeriet fremsat Udtalelse maa finde det ønskeligt, at Spørgsmaalet forelægges Domstolene til Afgørelse.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man tilføje, at Handelsministeriet endvidere med Magistraten er enigt i, at den paagældende ved i Telefonbogen at betegne sig som Auktionsholder maa antages at have gjort sig skyldig i Overtrædelse af Bestemmelsen i Konkurrencelovens § 9.

1. Afd. 400.

15 Okt. **Indenrigsmin. Skr.** til Overpræsidenten.

I Skrivelse af 5. d. M. har Hr. Overpræsidenten indstillet, at der i Anledning af Udskilningen af den administrative Revision i Københavns Kommune fra Direktoratet for Sta-

dens Hovedbogholderi og Revision fra den 1. Oktober d. A. 15 Okt.
meddeles Stadfæstelse paa et af Københavns Kommunalbestyrelse vedtaget Forslag til Ændringer i og Tillæg til den under 31. Marts 1920 stadfæstede Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender, hvorefter

Benævnelsen for »Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision« ændres til »Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen«,

en Stilling som Kontorchef i 2den Lønklasse i det nævnte Direktorat nedlægges fra 1. Oktober d. A., idet der samtidig ligeledes fra den 1. Oktober d. A. oprettes 2 nye Stillinger som Kontorchef i 2den Lønklasse i samme Direktorat, og

Direktoratets Normering iøvrigt forøges fra samme Dato med 1 Fuldmægtig i 5te Lønklasse.

I denne Anledning meddeler Indenrigsministeriet herved den ansøgte Stadfæstelse af Forslaget.

Takster og Bestemmelser for Levering af Elektrici- 15 Okt.
tet fra Københavns Elektricitetsværker.

I. Almindelig Lystarif.

Fra C Kvartal 1937—38 (det vil sige for det Forbrug, der finder Sted efter den ordinære Kvartalsaflæsning i September, Oktober og November Maaned 1937) er den almindelige Pris for Elektricitet til Belysning 30 Øre pr. kWh.

En Forbruger, som indenfor samme Bygningskompleks aftager større Mængder af Lyselektricitet, faar Rabat efter nedenstaaende Skala. Det er dog en Forudsætning for Ydelsen af Rabat, at *Videresalg af Strømmen ikke finder Sted.* Rabatten kan beregnes af det samlede Forbrug gennem flere Maalere mod Betaling af særlig Afgift for overskydende Maalere, se nedenfor.

15 Okt.	For de første			1000	kWh i samme		Regnskabsaar	30	Øre	pr.	kWh
—	- følg.			1000	— -	—	—	29	—	-	—
—	-	—		1000	— -	—	—	28	—	-	—
—	-	—		1000	— -	—	—	27	—	-	—
—	-	—		1000	— -	—	—	26	—	-	—
—	-	—		2000	— -	—	—	25	—	-	—
—	-	—		2000	— -	—	—	24	—	-	—
—	-	—		2000	— -	—	—	23	—	-	—
—	-	—		2000	— -	—	—	22	—	-	—
—	-	—		2000	— -	—	—	21	—	-	—
—	-	—		2000	— -	—	—	20	—	-	—
—	-	—		2000	— -	—	—	19	—	-	—
—	-	—		3000	— -	—	—	17	—	-	—
—	-	—		3000	— -	—	—	15	—	-	—
—	-	—	225000	—	-	—	—	10	—	-	—
—	-	—	250000	—	-	—	—	8	—	-	—
—	-	—	500000	—	-	—	—	7	—	-	—
—	-	—	500000	—	-	—	—	6	—	-	—
—	-	—	1000000	—	-	—	—	5,5	—	-	—
Over			2500000	—	-	—	—	5	—	-	—

Maalerafgift.

For Elektricitetsmaalere betales en fast Afgift pr. Maaler som følger:

Maalere til Registrering af Forbrug til Lyselektricitet
1 Kr. pr. Kvartal

Saafremt flere Maaleres Forbrug samles ved Beregning af Rabat, betales for den første Maaler 1 Kr. pr. Kvartal, for de følgende 3 Kr. pr. Kvartal pr. Maaler.

Maalerafgiften beregnes pr. Kalenderkvartal og følger ikke Aflæsningsperioden. Ved Paabegyndelse eller Afslutning af Forbrug beregnes en fuld Maaneds Afgift for den Kalendermaaned, i hvilken Forbruget begynder eller slutter.

For Forsyningen gælder iøvrigt Regulativ for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker.

Forannævnte Takster træder i Stedet for de under 16. Oktober 1936 bekendtgjorte Takster.

II. a. Forretnings-Abonnementstarif for Installationer paa 300 Watt og derover. 15 Okt.

Fra C Kvartal 1937—38 (det vil sige for det Forbrug, der finder Sted efter den ordinære Kvartalsaflæsning i September, Oktober og November Maaned 1937) kan Elektricitet til Forretnings- og Reklamebelysning aftages efter nedenstaaende Tarif:

Fast Aarsafgift..... 20 Kr. pr. 100 Watt abonneret...
Forbrug, der aftages ved Belastninger indenfor den abonnerede Grænse..... 8 Øre pr. kWh.
Forbrug over denne Grænse..... 30 — - —

Abonnementet kan tegnes for 300 Watt (mindste Abonnement), 500 Watt, 700 Watt etc. stigende i Trin paa 200 Watt indtil 1 500 Watt, derefter Stigninger paa 500 Watt.

Saafremt den samlede Aarsbetaling efter denne Tarif bliver højere end den efter den almindelige Tarif for Lyselektricitet (30 Øre pr. kWh), betales Forbruget dog med 30 Øre pr. kWh, hvortil kommer Maalerafgift, jfr. nedenfor.

Abonnementet gælder for mindst 1 Aar og kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til Udløbet af et Regnskabsaar (det vil sige Aflæsningen i D Kvartal), eller i Tilfælde af Forretningens Ophør eller Overdragelse.

Ændring af Abonnement (Forhøjelse eller Nedsættelse) kan kun ske fra Begyndelsen af et Regnskabsaar.

Maalerafgift.

For Maalere til Registrering af Forbrug efter denne Tarif betales en fast Afgift pr. Maaler paa

3 Kr. pr. Kvartal.

b. Forretnings-Abonnementstarif for Installationer under 300 Watt.

Abonnement efter denne Tarif kan tegnes for 100 Watt eller 200 Watt, hvorefter Betalingen bliver:

15 Okt.

For 100 Watt: Fast Aarsafgift 20 Kr.
— 200 — — — 40 —
Hele Forbruget afregnes til 8 Øre pr. kWh.

Til Registrering af Belastningen installeres en Maksimalviser. Saafremt denne viser et højere Wattforbrug end abonneret, betales en Tillægsafgift paa 20 Kr. aarlig for hver paabegyndt 100 Watt over det abonnerede. Saafremt den samlede Aarsbetaling herved bliver højere end efter den almindelige Tarif for Lyselektricitet (30 Øre pr. kWh) betales Forbruget dog med 30 Øre pr. kWh, hvortil kommer Afgift for Maaler og Maksimalviser, jfr. nedenfor.

For Belastningen over 300 Watt betales hele Forbruget med 30 Øre pr. kWh, medmindre der tegnes Abonnement efter Pkt. a.

Abonnementet gælder for mindst 1 Aar og kan opsiges med 3 Maaneders Varsel til Udløbet af et Regnskabsaar (det vil sige Aflæsningen i D Kvartal), eller i Tilfælde af Forretningens Ophør eller Overdragelse.

Ændring af Abonnement (Forhøjelse eller Nedsættelse) kan kun ske fra Begyndelsen af et Regnskabsaar.

Maalerafgift.

For Maalere og Maksimalvisere til Registrering af Forbrug efter denne Tarif betales en fast Afgift pr. Maaler paa
2 Kr. pr. Kvartal.

Maalerafgift og Abonnementsafgift beregnes pr. Kalenderkvartal og følger ikke Aflæsningsperioden. Ved Paabegyndelse eller Afslutning af Forbrug beregnes en fuld Maaneds Afgift for den Kalendermaaned, i hvilken Forbruget begynder eller slutter.

Det er en Forudsætning for Anvendelse af disse Tariffer, at *Videresalg af Elektriciteten ikke finder Sted.*

For Forsyningen gælder iøvrigt Regulativ for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker.

Forannævnte Takster træder i Stedet for de under 16. Oktober 1936 bekendtgjorte Takster.

III. Bolig-Abonnementstarif. 15 Okt.

Fra C Kvartal 1937—38 (det vil sige for det Forbrug, der finder Sted efter den ordinære Kvartalsaflæsning i September, Oktober og November Maaned 1937) kan Elektricitet, som *udelukkende* anvendes i en privat Husholdning, leveres efter følgende Tarif:

Abonnementsafgift..... 8 Kr. aarlig pr. Rum
Elektricitetsforbrug..... 8 Øre pr. kWh.

Abonnementsafgiften beregnes for Opholds- og Soveværelser samt Køkken (mindste Beregning: 2 Rum). Derimod medregnes ikke Korridor eller Entré, Trapperum, Badeværelse, Toiletrum, Garage, Kælder- eller Loftsrum, alt forsaavidt disse Rum ikke har Karakter af Beboleses- eller Soverum.

Abonnementet er bindende for mindst 1 Aar, og Opsigelse kan ske med 3 Maaneders Varsel til Udløbet af et Regnskabsaar (det vil sige Aflæsningen i D Kvartal). I Tilfælde af Flytning ophører Abonnementet uden Opsigelse, og nyt Abonnement maa tegnes, saafremt dette ønskes paa den nye Bopæl.

Maalerafgift.

For Maalere til Registrering af Forbrug efter Bolig-Abonnementstariffen betales en fast Afgift pr. Maaler paa

1 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal.

Maalerafgift og Abonnementsafgift beregnes pr. Kalenderkvartal og følger ikke Aflæsningsperioden. Ved Paabegyndelse eller Afslutning af Forbrug beregnes en fuld Maaneds Afgift for den Kalendermaaned, i hvilken Forbruget begynder eller slutter.

Det er en Forudsætning for Anvendelse af denne Tarif, at *Videresalg af Elektriciteten ikke finder Sted.*

For Forsyningen gælder iøvrigt Regulativ for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker.

15 Okt. IV. Tarif for Elektricitet til teknisk Brug.

Fra C Kvartal 1937—38 (det vil sige for det Forbrug, der finder Sted efter den ordinære Kvartalsaflæsning i September, Oktober og November Maaned 1937) er Prisen for Elektricitet til teknisk Brug 12 Øre pr. kWh. For større Forbrug af Elektricitet til teknisk Brug indenfor samme Regnskabsaar ydes Rabat efter nedenstaaende Skala. Det er dog en Forudsætning for Ydelsen af Rabat, at *Videresalg af Strømmen ikke finder Sted.*

For de første	5000	kWh	Forbr.	paa	*samme*	Maaler	12	Øre	pr.	kWh
— - følg.	5000	—	—	-	—	—	11	—	-	—
— - —	5000	—	—	-	—	—	10,5	—	-	—
— - —	5000	—	—	-	—	—	10	—	-	—
— - —	20000	—	—	-	—	—	9,5	—	-	—
— - —	20000	—	—	-	—	—	9	—	-	—
— - —	20000	—	—	-	—	—	8,5	—	-	—
og for hvad der bruges udover 80000		—	—	-	—	—	8	—	-	—

Maalerafgift.

For Elektricitetsmaalere til teknisk Brug betales en fast Afgift pr. Maaler som følger:

Mindste Afgift 1 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal, stigende efter Installationens Størrelse til 4 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal.

Maalerafgiften beregnes pr. Kalenderkvartal og følger ikke Aflæsningsperioden. Ved Paabegyndelse eller Afslutning af Forbrug beregnes en fuld Maaneds Afgift for den Kalendermaaned, i hvilken Forbruget begynder eller slutter.

For Forsyningen gælder iøvrigt Regulativ for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker.

Forrannævnte Takster træder i Stedet for de under 16. Oktober 1936 bekendtgjorte Takster.

V. Tarif for Levering af Elektricitet til teknisk Brug, væsentlig udenfor den saakaldte Spærretid.

En Forbruger, hvis hele Forbrug af Elektricitet til teknisk Brug indenfor samme Bygningskompleks aftages uden-

for den saakaldte Spærretid (fra Kl. 16—19 i Tiden 1. November—10. Februar incl.), kan, forsaavidt den samlede tekniske Installation er mindst 25 kWh (ca. 28 HK), indtil videre faa den paagældende Elektricitet leveret efter nedenstaaende Tarif og Bestemmelser, idet det dog bemærkes, at Tariffen med tilhørende Bestemmelser ikke gælder for Kraftanlæg, hvor Elektriciteten væsentligst benyttes til Drift af Kraner, Hejseværker og Elevatorer. 15 Okt.

Der betales pr. Aar	Jævnstrøm eller trefaset Vekselstrøm paa resp. 2x220 Volt, 3x220 Volt eller 3x380 Volt (Liniespænding)	Trefaset Vekselstrøm paa 3x6000 Volt (Liniespænding)
For de første 5000 kWh	12 Øre pr. kWh	10 Øre pr. kWh
— - næste 5000 —	11 — - —	9,5 — - —
— - — 5000 —	10,5 — - —	9 — - —
— - — 5000 —	10 — - —	8,5 — - —
— - — 20000 —	9 — - —	8 — - —
— - — 20000 —	8 — - —	7 — - —
— - — 20000 —	7 — - —	6 — - —
— - — 20000 —	6 — - —	5 — - —
og for hvad der bruges udover 100000 —	5 — - —	4 — - —

Foruden disse Priser betales der, naar Gennemsnitsprisen for bedste Newcastle-Kul efter de af Belysningsvæsenet indhentede Oplysninger i et Kvartal overstiger 20 Kr. pr. 1 000 kg frit paa Vogn i København (incl. Vareafgift), et Tillæg, der pr. kWh leveret i *samme* Kvartal andrager 0,08 Øre for hver fulde Krone, nævnte Gennemsnitspris er højere end 19 Kr.

Afregning finder Sted kvartalsvis, og som løbende Aar til Bestemmelse af Priserne efter Tariffen regnes Forbruget i Finansaaret, det vil sige fra Aflæsningen omkring 1. April det ene Aar til omkring 1. April det følgende Aar.

Den Spænding og Strømart, hvormed Forsyningen skal ske, bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Belysningsvæsenet.

Strømaftagning kan ske enten med ren Spærretid eller med Ret til Strømaftagning i Spærretiden efter særlig Overenskomst.

15 Okt. Ved Strømaftagning med ren Spærretid maa der i Installationen anbringes en Spærreafbryder, der hindrer Strømaftagning i Spærretiden. Denne Spærreafbryder leveres af Belysningsvæsenet, men betales af Forbrugeren og anbringes af en autoriseret Elektro-Installatør ved Forbrugerens Foranledning og for dennes Regning efter nærmere Aftale med Belysningsvæsenet.

Ønskes der Adgang til Strømaftagning ogsaa i Spærretiden, maa der oprettes en særlig Overenskomst, af hvis Betingelser nævnes Betaling af en Aarsafgift for den maksimale Belastning i Spærretiden efter et af følgende Alternativer og efter Forbrugerens Valg, men fastsat i Overenskomsten:

Alt. a) 35 Kr. pr. kW af den maksimale Belastning i Spærretiden.

Alt. b) 40 Kr. pr. kW af den maksimale Belastning i Spærretiden med Ret til vederlagsfri Belastning i Spærretiden (»Fribelastning«) efter følgende Skala:

Aarsforbrug:	50 001—	75 000 kWh	5 kW	Fribelastning.
—	75 001—	100 000 —	10 —	—
—	over	100 000 —	15 —	—

En industriel Virksomhed, der efter forud oprettet Overenskomst med Belysningsvæsenet garanterer et Elektricitetsforbrug til Lys og Kraft pr. Aar paa 100 000 kWh, og hvis Forbrug af Elektricitet til teknisk Brug er mere end 80 pCt. af det samlede Forbrug, kan faa saavel Forbruget af teknisk Elektricitet som Elektricitet til Lys afregnet efter nærværende Spærretidstarif, naar al Belysningselektriciteten aftages ved samme Spænding og Strømart som Elektriciteten til teknisk Brug.

Forbrugere, der maatte ønske det, kan ved Afholdelse af Udgifterne faa opsat et Signalapparat, der alarmerer ved Spærretidens Indtræden.

Ingen Forbruger kan ved Strømaftagning efter nærværende Tarif komme til at betale mere end for samme Forbrug afregnet efter de for Elektricitet til Belysning og til teknisk Brug fastsatte almindelige Tariffer.

Den aarlige Maalerafgift betales i Henhold til de til en- 15 Okt.
hver Tid herfor gældende Takster, der vil kunne faas opgivet af Belysningsvæsenet.

Belysningsvæsenet er berettiget til at forlange, at der stilles et nærmere opgivet Depositum (Sparekassebog, kontant Depositum eller Bankgaranti fra en af Hovedbankerne i København) som Sikkerhed for Betalingen af Strømleveringen og for Ledningsarbejder, der kommer til Afregning over Belysningsvæsenet. Kontant Depositum forrentes med almindelig Sparekasserente.

Det er en Forudsætning for Anvendelse af denne Tarif, at *Videresalg af Elektriciteten ikke finder Sted.*

For Forsyning efter foranstaaende Takster og Bestemmelser gælder iøvrigt Regulativ for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker, forsaavidt dette kan finde Anvendelse og ikke ændres ved foranstaaende.

Nærværende Takster og Bestemmelser, der træder i Kraft fra Aflæsningen omkring den 1. Oktober 1937, træder i Stedet for de fra 11. April 1935 gældende.

VI. Tarif for Elektricitet til Køleskabe og Vandvarmere.

Fra Københavns Elektricitetsværker vil indtil videre kunne faas leveret *Elektricitet til Drift af Køleskabe og Vandvarmere* til en Pris af

4 Øre pr. kWh,

naar Strømmen aftages i Tiden fra Kl. 22—6.

Forbruget i nævnte Øjemed maa maales paa en særskilt Maaler, for hvilken der betales en fast Afgift af 1 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal, stigende efter Installationens Størrelse til 4 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal. I Forbindelse med Maaleren maa der anbringes et Kontaktur, der giver Adgang til Strømaftagning i ovennævnte Tidsrum. Kontakturet leveres af Belysningsvæsenet, men maa anbringes af en autoriseret Elektro-Installatør ved Forbrugerens Foranledning. For Uret betales

15 Okt. en Afgift af 2 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal. Ved større Installationer (over 20 Amp.) maa der for Forbrugerens Regning og paa dennes Foranledning yderligere anbringes en særlig Afbryder med automatisk Udløsning.

Afgiften for Maaler og Kontaktur beregnes pr. Kalenderkvartal og følger ikke Aflæsningsperioden. Ved Paabegyndelse eller Afslutning af Forbrug beregnes en fuld Maaneds Afgift for den Kalendermaaned, i hvilken Forbruget begynder eller slutter.

Det er en Forudsætning for Anvendelse af denne Tarif, at *Videresalg af Elektriciteten ikke finder Sted.*

For Forsyningen gælder iøvrigt Regulativ for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker.

VII. Tarif for Elektricitet til Gartneribrug.

Fra Københavns Elektricitetsværker vil indtil videre kunne faas leveret *Elektricitet til Opvarmning af Drivbænke og til Plantebestraaling i Gartnerier* til en Pris af

4 Øre pr. kWh,

naar Strømmen aftages i Tiden fra Kl. 20—7.

Forbruget i nævnte Øjemed maa maales paa en særskilt Maaler, for hvilken der betales en fast Afgift af 1 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal, stigende efter Installationens Størrelse til 4 Kr. 50 Ø. pr. Kvartal. I Forbindelse med Maaleren maa der anbringes et Kontaktur, der giver Adgang til Strømaftagning i ovennævnte Tidsrum. Kontakturet leveres af Belysningsvæsenet, men maa anbringes af en autoriseret Elektro-Installatør ved Forbrugerens Foranledning. For Uret betales en Afgift af 5 Kr. pr. Kvartal. Ved større Installationer (over 20 Amp.) maa der for Forbrugerens Regning og paa dennes Foranledning yderligere anbringes en særlig Afbryder med automatisk Udløsning.

Afgiften for Maaler og Kontkatur beregnes pr. Kalenderkvartal og følger ikke Aflæsningsperioden. Ved Paabegyndelse eller Afslutning af Forbrug beregnes en fuld Maaneds

Afgift for den Kalendermaaned, i hvilken Forbruget be- 15 Okt.
gynder eller slutter.

Det er en Forudsætning for Anvendelse af denne Tarif, at Videresalg af Elektriciteten *ikke* finder Sted.

For Forsyningen gælder iøvrigt Regulativ for Elektricitetsforsyning fra Københavns Elektricitetsværker.

Takster og Bestemmelser for Levering af Gas fra Københavns Gasværker. 15 Okt.

Fra C Kvartal 1937—38 (det vil sige for det Forbrug, der finder Sted efter den ordinære Kvartalsaflæsning i September, Oktober og November Maaned 1937) er Prisen for Gas til Forbrugere i Københavns Kommune følgende:

1. Almindelig Gastarif.

Den almindelige Gaspris er 13 Øre pr. m^3, baade for Gas leveret gennem Automatmaaler og for Gas leveret gennem almindelig Maaler.

2. Husholdnings-Abonnementstarif.

Efter særlig Begæring, jfr. dog Punkt 5, kan Gas gennem almindelig Maaler leveres efter følgende Tarif (Husholdnings-Abonnementstarif), nemlig:

Abonnementsafgift ..... 3 Kr. pr. Kvartal,
Gasforbrug ..... 9 Øre pr. m^3.

Abonnementet er kun gældende for 1 Maaler og er bindende for mindst 1 Aar. Opsigelse kan ske med 3 Maaneders Varsel til Udløbet af et Regnskabsaar (det vil sige Aflæsningen i D Kvartal), jfr. dog Punkt 5. I Tilfælde af Flytning ophører Abonnementet uden Opsigelse, og nyt Abonnement maa tegnes, saafremt dette ønskes paa den nye Bopæl.

3. Industritarif.

Efter særlig Begæring kan Gas til erhvervsmæssig og industriel Brug leveres efter følgende Tarif:

15 Okt.

	Fast Afgift	Gaspris
indtil 999 m³ pr. Maaned (Afl.per.)	1 Kr.pr.Maaned	9 Ørepr.m³
1000—9999 m³ - —	21 — - —	7 — - -
10 000 m³ og derover	221 — - —	5 — - -

Afregning sker maanedsvis, saafremt Forbruget overstiger ca. 6 000 m³ aarligt.

Det er en Betingelse, at Forbruget aftages gennem 1 Maaler. Saafremt flere Maaleres Forbrug undtagelsesvis beregnes under eet, betales for overskydende Maalere en Afgift varierende fra 12 Kr. aarlig for 2,5 m³ Maalere til 108 Kr. aarlig for 100 m³ Maalere.

4. Sommertarif for Varmtvands- og Centralvarmeanlæg.

Efter særlig Begæring kan Gas til Varmtvandsinstallationer og Centralvarmeanlæg leveres i Tiden 1. April—30. September efter følgende Tarif:

Fast Afgift.....	18 Kr. for Halvaaret
Gasforbrug.....	5 Øre pr. m³.

Naar Forbruget aftages gennem en eksisterende Maaler for Husholdningsforbrug, vil hele Sommerforbruget gennem denne Maaler (ogsaa Husholdningsforbruget) blive beregnet efter ovenstaaende Tarif. — Forbrug gennem Maalere, der registrerer Gas til Erhverv, kan ikke afregnes efter Sommertariffen.

Saafremt særlig Maaler opsættes, betales en Maalerafgift varierende efter Maalerens Størrelse fra 12 Kr. til 108 Kr. aarlig.

5. Videresalg af Gas maa kun ske med Belysningsvæsenets Tilladelse og paa Betingelser fastsat af Belysningsvæsenet. Til Ejendomme, hvis Gasforbrug i Henhold til Regulativets § 8 helt eller delvis registreres ved Hovedmaaler, afregnes Hovedmaalerens Forbrug altid efter Punkt 1. Saafremt Afregning for Ejendomme af denne Art ønskes foretaget af Belysningsvæsenet direkte med de enkelte Lejere i Stedet for gennem Hovedmaaleren, kan dette ske paa Be-

tingelse af, at Forbruget til alle Installationer, som tidligere 15 Okt.
forsynedes gennem Hovedmaaleren, betales efter Abonnementstariffen (Punkt 2).

6. Udover Betalingen pr. m^3 ifølge Punkt 1 beregnes i særlige Tilfælde (jfr. Regulativ for Gasforsyning) en Maalerafgift paa 1 Kr. pr. Kvartal. Ved Paabegyndelse eller Afslutning af Forbrug beregnes en fuld Maaneds Afgift for den Kalendermaaned, i hvilken Forbruget begynder eller slutter.

Maalerafgiften og Abonnementsafgiften beregnes pr. Kalenderkvartal og følger ikke Aflæsningsperioden.

7. For Forsyningen gælder iøvrigt Regulativ for Gasforsyning fra Københavns Gasværker.

Forannævnte Takster træder i Stedet for de under 8. Februar 1932 bekendtgjorte Takster.

Socialmin. Skr. til det sociale Udvalg i N. 17 Okt.

I Skrivelse af 5. August 1936 har Udvalget for Socialministeriet forelagt Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil kunne paalægges Københavns Kommune at yde N. Kommune Refusion af Opholdskommunens Andel af Udgifterne ved M.s Forsørgelse fra 17. April d. A.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende, der er født den 9. April 1914, i Københavns Kommune modtog Understøttelse i Henhold til Forsorgslovens § 292, senest den 15. Januar 1936 med 11 Kr. for en Uge til den 22. Januar 1936. Samme Dag, han fik Beløbet udbetalt, rejste han uden Københavns Magistrats Medvirken eller Vidende til N. Kommune, hvor han fik udbetalt Understøttelse første Gang den 17. April 1936 med 16 Kr. for 14 Dage.

I sin angaaende Sagen afgivne Erklæring har Magistraten udtalt, at paagældende maa formodes at have anvendt den udbetalte Hjælp til Dækning af Rejseomkostningerne, og at Magistraten under Hensyn til, at der af N. Kommune første Gang blev ydet paagældende offentlig Hjælp, efter at der var hengaaet mere end tre Maaneder efter

17 Okt. Tilflytningen til nævnte Kommune, i Henhold til Bestemmelsen i Forsorgslovens § 60, Nr. 5, har nægtet at indgaa paa at refundere den en Opholdskommune paahvilende Del af den ydede Hjælp.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet, da der den 15. Januar 1936 af Magistraten alene er ydet paagældende den sædvanlige ugentlige Hjælp af 11 Kr., med Magistraten er enigt i, at det ikke paahviler Københavns Kommune at refundere N. Kommune Opholdskommunens Andel af den omhandlede Hjælp.

3. Afd. F. 17. 2760. 36.

18 Okt. Nr. 185. **Socialmin. Skr.** til Amtmanden over Københavns Amt vedrørende den i § 17, Stk. 6, i Folkeforsikringsloven af 7. Maj 1937 omhandlede Grænse med Hensyn til Omfanget af Sygekassemedlemmers Ret til Fribefordring:

— — — — — — — — — — — — — — — — —.

Forsaavidt Amtet derhos har forespurgt, hvorvidt en tilsvarende Grænse vil være at fastlægge i Københavns og Frederiksbergs Nabokommuner, skal man tilføje, at man ligeledes med Direktoratet for Sygekasseväsenet er enigt i, at der ikke vil være at drage nogen Grænse efter Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 17, Stk. 6, forsaavidt angaar København og Frederiksberg.

Min.-Tid. A. 280.

19 Okt. **Magistratens 2den Afdelings Skr.** til samtlige Afdelinger.

Man skal herved meddele, at Kommunalbestyrelsen har vedtaget og Indenrigsministeriet har stadfæstet, at den administrative Revision udskilles fra Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision og etableres som et selvstændigt Direktorat under Magistratens 2den Afdeling, og at der samtidig oprettes en ny Stilling som Direktør for Stadens administrative Revision. Iværksættelsen heraf er foregaaet fra 1. Oktober d. A.

Endvidere skal man meddele, at Kommunalbestyrelsen

har vedtaget og Indenrigsministeriet har stadfæstet, at Be- 19 Okt.
nævnelsen for den efter Udskilningen tilbageblivende Del af Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision ændres til Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen, og at der i dette Direktorat fra 1. Oktober d. A. at regne nedlægges en Stilling som Kontorchef i 2den Lønklasse og oprettes to nye Stillinger som Kontorchef i samme Lønklasse. Direktoratet for Stadens Regnskabsvæsen vil herefter omfatte tre Kontorer, nemlig Budgetkontoret, Kontoret for Stadens Laan og Hovedbogholderikontoret.

Med Hensyn til Fordelingen af Forretningerne mellem Budgetkontoret og Hovedbogholderikontoret skal man henvise til det herom i Magistratens Skrivelse af 7. September d. A. til Borgerrepræsentationen anførte (B. F. 1937—38, S. 963). Kontoret for Stadens Laans Forretningsomraade bliver som hidtil, jfr. Københavns Kommunalkalender for 1937, S. 118—19.

H. B. 14. 37.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 20 Okt.

I Skrivelse af 2. Juni d. A. har Magistraten under Henvisning til Bestemmelserne i § 3 i Lov om Skadesforsikring m. v. af 2. Maj 1934 udbedt sig Handelsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt det i det herværende Handelsregister optagne Firma N. er berettiget til at benytte Betegnelsen »Assuranceforretning«.

Det fremgaar af Sagen, *at* Firmaet N. under 31. Oktober 1904 er optaget i Handelsregistret som drivende Assuranceforretning, *at* Firmaet stedse alene har drevet Assuranceagentur, *at* Firmaet benytter Betegnelsen Assuranceforretning, samt *at* Firmaet ifølge en til Politirapport af 29. Juli d. A. af Firmaets Prokurist afgiven Forklaring er villig til at lade den i Handelsregistret anførte Betegnelse af Firmaets almindelige Beskaffenhed ændre til Assuranceagentur, men at man af Hensyn til Firmaets Kunder ikke udadtil vil benytte Betegnelsen Assuranceagentur men fortsat bruge Betegnelsen Assuranceforretning.

20 Okt. I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at Firmaet er pligtigt at indgive Ændringsanmeldelse til Handelsregistret vedrørende Firmaets almindelige Beskaffenhed, hvorhos man, forsaavidt Firmaet fortsat maatte anvende Betegnelsen Assuranceforretning for sin Virksomhed, skal anmode Magistraten om at foranledige Tiltale rejst efter Skadesforsikringslovens § 3, jfr. § 61, Stk. 3, for uberettiget Anvendelse af Betegnelsen Assuranceforretning.

1. Afd. 775. 36.

20 Okt. **Bekendtgørelse fra Københavns Magistrat ang. Natbeværtninger.**

I Henhold til Lov om Beværtning m. m. af 29. Marts 1924 § 30 har Københavns Kommunalbestyrelse ændret Punkt 1 i Bestemmelser af 13. December 1924 angaaende Natbeværtning med senere Tillæg saaledes:

Antallet af de Tilladelser, som af Politidirektøren kan gives Beværtere til efter Lukketid at beholde Gæster siddende og beværte dem, fastsættes til 225, hvoraf indtil 45 kan erholde Tilladelse til at lade Gæsterne forblive i Lokalet til Kl. 2 Nat, medens iøvrigt Tilladelse i saa Henseende kun kan gives til Kl. 1 Nat.

B. F. 98. 1127—29.

20 Okt. **Overenskomst af 20.—30. Oktober mellem Københavns Havnevæsen og Københavns Magistrat vedrørende Benyttelse af Rum i Ramperne i Knippelbro ved Børsgade og Torvegade.**

§ 1. Ved Bygning af Knippelsbro indrettes Rum i Ramperne henholdsvis ved Børsgade og ved Torvegade i Overensstemmelse med Professor Gottlobs Tegning Nr. 69 og Stadsingeniørens Direktorats Tegning Nr. 5054—45. Stadsingeniørens Direktorat erholder Dispositionsret over det paa Plan 69 med rød Farve viste Rum samt over et mindre Rum ved Torvegade.

Den forøgede Udgift til Jernbeton- og Granitkonstruk- 20 Okt.
tioner ved Fremstilling af disse Rum fastsættes af Havnevæsenet og Stadsingeniørens Direktorat paa Grundlag af Priserne i Kontrakten for Bygning af Broen. Heraf betaler Stadsingeniørens Direktorat en Andel svarende til Forholdet mellem Gulvarealerne i de til Stadsingeniørens Direktorat overdragne Rum og de samlede Gulvarealer i Rummene. Restbeløbene af disse Merudgifter fordeles mellem Havnevæsenet og Kommunen saaledes, at Havnevæsenet betaler $\frac{1}{3}$ og Kommunen $\frac{2}{3}$.

Udgifterne til Gulvbelægning, Skillerum, Døre, Vinduer, Installationer etc. bekostes alene af Havnevæsenet, dog ikke for de Dele, der overdrages Stadsingeniørens Direktorat.

§ **2**. Københavns Magistrat overdrager indtil videre til Københavns Havnevæsen Benyttelsesretten af de af Kommunen og Havnevæsenet i Forening bekostede Lokaler paa følgende Vilkaar:

a) Benyttelsesretten regnes fra Afleveringsdatoen for den nye Bro og vedvarer, indtil Forholdet med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel opsiges til Ophør en første April fra en af Siderne, dog tidligst efter 20 Aars Forløb.

b) Københavns Havnevæsen betaler til Københavns Magistrat en aarlig Afgift af 5 pCt. af $\frac{2}{3}$ af de i § 1 fastsatte Restbeløb. Afgiften forfalder til Betaling hvert Aars 1. April forud for et Aar ad Gangen, første Gang fra Broens Aflevering til den nærmest følgende 1. April.

c) Havnevæsenet overtager den fuldstændige Vedligeholdelse af de til dettes Raadighed stillede Lokaler og erholder Dispositionsretten og de deraf følgende Indtægter.

d) Havnevæsenet overtager, saa længe Overenskomsten vedvarer, de Forpligtelser, der i Henhold til Politivedtægten paahviler Ejendommen (herunder Fejning og Grusning i glat Føre), dog kun udfor de Rum, hvorover Havnevæsenet ifølge ovenstaaende har Dispotitionsretten.

20 Okt. § **3**. Gadearealerne over de indrettede Rum tilhører Kommunen.

§ **4**. Efter Opsigelse i Henhold til § 2 a deles Netto-Indtægterne, d. v. s. Indtægterne efter Fradrag af sædvanlige Vedligeholdelsesudgifter og Administrationsomkostninger imellem Havnen og Kommunen i Forholdet $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$.

Havnevæsenet administrerer vedblivende de paagældende Rum og erholder herfor 3 pCt. af Lejeindtægten.

København, den 20. Oktober 1937.

Københavns Havnevæsen.

Københavns Magistrat, den 30. Oktober 1937.

25 Okt. **Raadstue-Plakat,** hvorved Magistraten i København gør vitterligt:

I Henhold til § 9 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København, saaledes som denne Paragraf er ændret ved Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 § 1, har Kommunalbestyrelsen besluttet, at nedennævnte Gader og Veje m. m. her i Staden vil være at benævne som følger:

1. Passagerne til de ved Sjællandsgade og Guldberggade opførte »Boliger for Aldersrentenydere« benævnes:

   G u l d b e r g s H a v e.

2. Den mellem Borgmester Jensens Allé og Kanslergade beliggende Plads, der hidtil er blevet betragtet som en Udvidelse af Kanslergade, benævnes:

   O v e R o d e s Pl a d s.

3. En Gade og en Passage ved den nye Bebyggelse ved Heimdalsgade og Mimersgade, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:

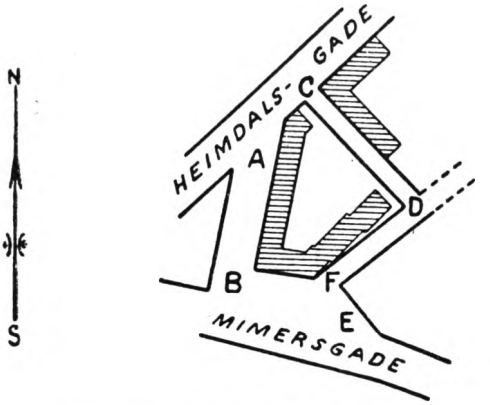

A-B: Slejpnersgade

C-D: Overskæringen.

Den pladsagtige Udvidelse af Mimersgade *B-E:* benævnes:

Mimersgade,

hvilket Navn tillige foreløbig knyttes til Gaden *F-D* og dennes direkte Forlængelse imod Nordøst.

4. Navnet

Bispebjerg Parkallé

godkendes for den hidtil saaledes benævnte Vejstrækning i Emdrup — fra Tuborgvej til Frederiksborgvej — og udvides samtidig til ogsaa at omfatte Vejens projekterede Forlængelse mod Vest til Utterslev Mose. Parkalléen i Udenbys Klædebo Kvarter — fra Jagtvej til Rovsingsgade — benævnes fremtidig:

Klædebo Parkallé,

og en projekteret Forbindelsesvej over Lersøen mellem Klædebo Parkallé og Bispebjerg Parkallé, igennem Udenbys Klædebo Kvarter, Utterslev og Emdrup, benævnes:

Lersø Parkallé.

25 Okt. 5. Nogle Veje og en Passage i Emdrup, Vest for Lyngbyvej og Syd for Emdrupvej, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:

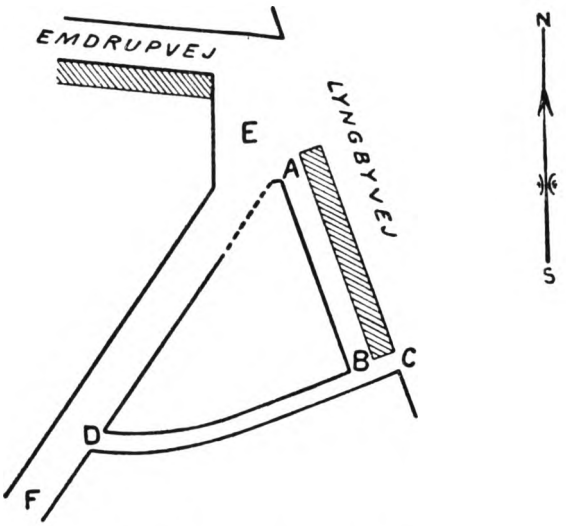

A-B: Munkeskovvej

C-D: Rankeskovvej.

Pladsen ved *E* samt Skraavejen *E-F* og dennes Forlængelse:

Strødamvej.

6. Den Del af Ravneholmsvej i Utterslev, der forbinder Raadvadsvej og Hyrdevangen, benævnes fremtidig:

Hyrdeledet.

7. Navnet

A. F. Beyers Vej

godkendes for den hidtil saaledes benævnte Vej i Brønshøj fra Godthaabsvej til Morsøvej.

En Vej — med tilstødende Plads — i Forlængelse af Gudenaavej benævnes:

Gudenaavej,

hvilket Navn tillige udvides til at omfatte den hidtil som Elisavej benævnte Vej, saaledes at hele Vejstrækningen fra A. F. Beyers Vej til Grøndals Parkvej kun faar eet Navn. 25 Okt.

8. En blind Vej i Vanløse, der udgaar fra den sydlige Side af Jydeholmen med Retning imod Tornestykket, benævnes midlertidig:

J y d e h o l m e n.

9. Nogle Veje i Vanløse i Kvarteret mellem Aalekistevej, Linde Allé og Grøndals Parkvej, som vist paa nedenstaaende Skitse, benævnes saaledes:

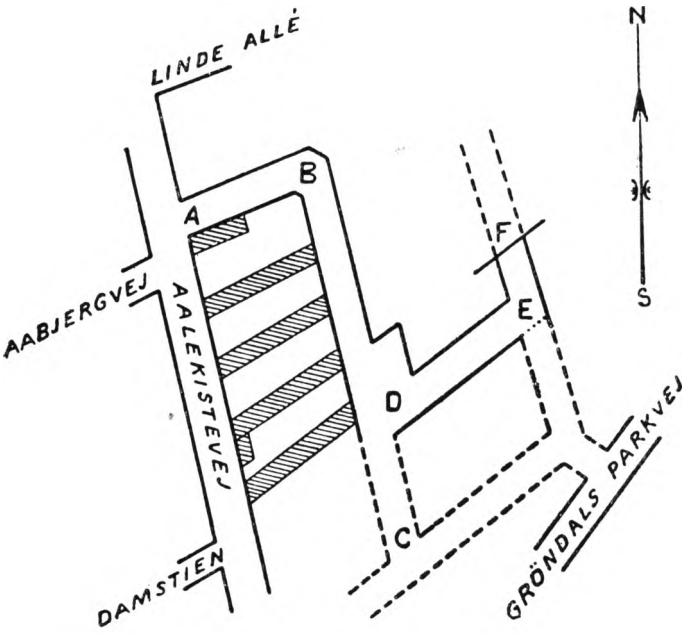

A-B-C: V i n k e l a g e r,

hvilket Navn ogsaa omfatter Pladsen ved *D.*

D-E: B u s k a g e r.

25 Okt. Vejen *E-F* samt dens projekterede Forlængelser mod Nord og Syd benævnes:

Stilledal.

10. En fra Høffdingsvej i nordlig Retning udgaaende Sidevej langs den østlige Grænse for Matr. Nr. 1936 Valby samt denne Vejs projekterede Forlængelse benævnes:

August Wimmers Vej.

11. Som Følge af Kommunalbestyrelsens Beslutning med Hensyn til Stavemaaden for Bydelen Christianshavn er Stavemaaden for nedennævnte Navne ændret saaledes:

Christiansgade
Christianshavns Fælled
Christianshavns Kanal
Christianshavns Kvarter
Christianshavns Torv
Christianshavns Voldgade.

En lille, blind Sidegade fra Christianshavns Voldgade, den saakaldte »Ved Kristianshavns Vold«, benævnes fremtidig ligesom Gaden, fra hvilken den udgaar:

Christianshavns Voldgade.

Det til Bebyggelsen ved Torvegade, Sankt Annæ Gade, Prinsessegade og Christianshavns Voldgade hørende Haveanlæg benævnes:

Ved Volden.

12. En Plads i Sundbyøster ved den kommunale Bebyggelse ved Hjørnet af Højdevej og Kirkegaardsvej benævnes:

Højdevej.

Samtidig godkendes Navnet:

Kirkegaardsvej

for den hidtil saaledes benævnte Vej fra Øresundsvej til Højdevej.

13. En Plads i Sundbyvester, ved Amagerbrogade mellem Alperosevej og Sundbyvestervej, benævnes i Forening med de til Pladsen stødende Strækninger af de to sidstnævnte Veje: 25 Okt.

S u n d b y v e s t e r P l a d s.

De under Punkterne 2, 4, 6, 7, 11 og 13 omhandlede Navneforandringer træder først i Kraft den 1. Januar 1938.

Justitsmin. Skr. til Enkefru N. N. 29 Okt.

I et hertil indsendt Andragende har De anholdt om Bevilling til fremtidig at føre Deres Pigenavn som Familienavn.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der efter Justitsministeriets Formening intet er til Hinder for, at De uden Bevilling eller Øvrighedsbevis genantager Deres Pigenavn.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 3 Nov.

I den med Magistratens Skrivelse af 15. Oktober f. A. hertil fremsendte Sag er de rejst Spørgsmaal om, hvorvidt der udkræves Næringsadkomst til den af C. her i Staden, udøvede Virksomhed med Reparation og Slag af Ure.

Det fremgaar af Sagen, *at* den paagældende fra Forretningssted her i Staden, uden Anvendelse af fremmed Medhjælp driver Virksomhed med Reparation af Ure, og *at* han tillige lejlighedsvis af Private eller paa Auktioner opkøber defekte Ure, som han istandsætter ved at forfærdige og indsætte de Dele, som skal fornyes for at sætte Urene i brugbar Stand, hvorefter Urene sælges fra hans Værksted.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet, der har udtalt, at der ikke til den omhandlede Virksomhed vil udkræves Bevilling til Handel med brugte Genstande, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at Virksomheden vil kunne udøves uden Næringsadkomst i Henhold til Næringslovens § 25.

1. Afd. 50. 7. 36.

3 Nov. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 23. Februar d. A. fulgte Sag, er der i Anledning af en til det herværende Handelsregister indgivet Anmeldelse af Firmaet »H. N. & Søn« rejst Spørgsmaal om, hvilken Næringsadkomst der udkræves til den af H. N. og A. N., begge her af Staden, under nævnte Firma udøvede Virksomhed med Opkøb og Salg af Sække.

Det fremgaar af Sagen, *at* nævnte H. N., der er i Besiddelse af Borgerskab som Marskandiser af 15. Marts 1904, siden 1904 fra Forretningslokaler her i Staden har drevet Virksomhed med Opkøb og Afsætning af Sække, *at* han nu har optaget sin Søn, A. N., der under 11. August f. A. har løst Næringsbrev paa Handel i Københavns Kommune, som Medindehaver af Virksomheden, *at* de paagældende, saavel uden som efter forudgaaende Aftale med vedkommende Kunder, opkøber brugte Sække ved personlig Henvendelse til Firmaer, der maa antages at have brugte Sække til Salg, *at* de saaledes opkøbte Sække efterses og repareres og derpaa videresælges til Næringsdrivende, i hvis Virksomhed der er Anvendelse for disse, *at* der ved Reparation af Sækkene beskæftiges 1 Person, samt *at* Firmaet lejlighedsvis i ringe Omfang indkøber og forhandler nye Sække.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer meddele, at der til den omhandlede Virksomhed efter Handelsministeriets Formening vil udkræves Vandrebrev til Opkøb i Henhold til Næringslovens § 45 samt Næringsbrev paa Handel for begge Firmaets Deltagere.

Det tilføjes, at Justitsministeriet, med hvilket Handelsministeriet har brevvekslet om Sagen, har udtalt, at der, saafremt de paagældende erhverver de ovenfor nævnte Adkomster, ikke vil udkræves Bevilling til Handel med brugte Genstande til Udøvelse af den omhandlede Virksomhed.

1. Afd. 1224. 36.

6 Nov. **Handelsmin. Skr.** til Landsretssagfører N. N.

I Skrivelse af 21. Juli d. A. har Hr. Landsretssagføreren

som Sagfører for M. og H. rejst Spørgsmaal om, hvorvidt 6 Nov.
der udkræves Næringsbrev til den af de paagældende i Kødbyen drevne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* M. og H. som ansvarlige Deltagere i Firmaet M. & Co. fra fast Stade i Kødbyen i Torvetiden driver Handel med Kød, Flæsk og slagtet Fjerkræ, *at* Varerne sælges i Kommission for forskellige Provinsslagterier, *at* Firmaet har Kontor beliggende paa 1ste Sal i Torvehallens Bygning, *at* der i Kontoret er indlagt Telefon, *at* der i Kontoret, hvor der ikke er nogen til Stede i Torvetiden, efter Torvetidens Afslutning foretages Regnskabsopgørelse og Korrespondance med Vareindsenderne, samt *at* der ikke fra Kontoret ekspederes Ordrer eller modtages Henvendelser fra Kunder.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat, Grosserer-Societetets Komité og De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation meddele, at Handelsministeriet under de foreliggende Omstændigheder er tilbøjeligt til at holde for, at der ikke til en Virksomhed som den omhandlede udkræves Næringsbrev.

Det tilføjes, at Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Afgørelse.

1. Afd. 129.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 9 Nov.

Efter at Handelsministeriet i Skrivelse af 4. Juni d. A. havde meddelt, at der til den af J. her af Staden, drevne Virksomhed med Udlejning af Cykler m. v. udover Næringsbrev som Handlende maatte udkræves Næringsbrev som Mekaniker og Metalarbejder, har Magistraten i Skrivelse af 28. August d. A. rejst Spørgsmaal om, hvorvidt den paagældende efter de nu fremkomne, nedenfor nærmere angivne Oplysninger, maa anses for berettiget til at drive Virksomheden uden at erhverve Næringsadkomst som Mekaniker og Metalarbejder.

Af de nu fremkomne Oplysninger fremgaar det, *at* den

9 Nov. paagældende vedblivende driver Handel med Cykler, elektriske Artikler og Isenkramvarer, *at* han udlejer Varetransportcykler paa et eller 2 Aar, *at* han i Lejeperioden med Anvendelse af fremmed Medhjælp vedligeholder Cyklerne, for Tiden ca. 125 Cykler, *samt at* han efter Lejetidens Udløb afhænder de tidligere udlejede Cykler, efter at disse er blevet reparerede hos andre Næringsdrivende.

I denne Anledning skal man efter fornyet Forhandling med de interesserede Erhvervsorganisationer til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at Virksomheden efter det saaledes foreliggende vil kunne udøves alene paa Næringsbrev som Handlende.

1. Afd. 39. 45. 36.

9 Nov. **Handelsmin. Skr.** til De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation.

I en hertil indsendt Skrivelse af 3. April d. A. har Fællesrepræsentationen rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Politiet i Medfør af Bestemmelserne i § 28 i Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke har Hjemmel til at meddele Vinhandlere, Frugtvinsfabrikanter og andre, hvis Hovedvirksomhed er Handel med Vin, Tilladelse til at udskænke Vin uden Betaling paa Udstillinger.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at det fremsatte Spørgsmaal efter Handelsministeriets Formening maa besvares bekræftende.

1. Afd. 683.

9 Nov. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I den med Magistratens Skrivelse af 8. September d. A. hertil fremsendte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Guldsmed V., der i Henhold til Næringsadkomst paa Guldsmedenæring driver Virksomhed som Guldsmed her i Staden,

er berettiget til at forhandle Armbaandsure, hvis Kapsler 9 Nov.
er fremstillet af Chrom-Metal, Sølv og Gulddoublé.

I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet med Magistraten er enigt i, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

1. Afd. 763.

Stadslægens Cirk. til de i København praktiserende 10 Nov.
Jordemødre.

Af Københavns Sundhedskommission er Adgangen for de i København praktiserende Jordemødre til for offentlig Regning fra Apotekerne at faa udleveret desinficerende Midler til Forebyggelse af smitsomme Sygdomme i deres Praksis udvidet til — foruden Hospitalssprit og Sublimat til Brug ved egen Desinfektion — tillige at omfatte den Lapis, der af Jordemødrene skal anvendes til Inddrypning i nyfødte Børns Øjne til Forebyggelse af smitsom Øjensygdom. Til Brug for Jordemødre ved Rekvisition af Lapis for offentlig Regning har Sundhedskommissionen ladet fremstille en ny Blanket (grøn), af hvilken jeg vedlægger nogle Eksemplarer.

Ny Forsyning af Blanketter udleveres paa Stadslægekontoret.

Paa dertil given Anledning henleder jeg i Tilslutning til mit Cirkulære af 30. August 1937 Jordemødrenes Opmærksomhed paa, at Anmodningen om at anmelde alle de i deres Praksis forekommende Fødsler af levendefødte Børn er saaledes at forstaa, at *enhver Fødsel* skal anmeldes til Magistratens 3die Afdeling (Børneværnskontoret) uden Hensyn til Forældres sociale Stilling.

J. 24. 6. 5.

Magistratens 2den Afdelings Skr. til samtlige Afde- 11 Nov.
linger.

Under Henvisning til Magistratens 2den Afdelings Cirkulære Nr. 22 af 14. Juli 1928 vedrørende Reglerne for Skatteindeholdelse i kommunale Lønninger og Pensioner

11 Nov. skal man herved meddele, at der under Hensyn til forskellige Ændringer paa dette Omraade af Københavns Skattevæsen er udarbejdet en Oversigt over de nugældende Regler, der foruden at indeholde Reglerne for Skatteindeholdelse for saavel giftes som ugiftes Vedkommende ogsaa omfatter Bestemmelser vedrørende Indeholdelse for Restancer af bidragydende Sygekassemedlemmers Medlemsbidrag m. v.

Man skal herved henlede de forskellige Afdelingers og Institutioners Opmærksomhed paa de herefter gældende Regler, der er afrtykt i Oversigten paa Bagsiden af nærværende Cirkulære.

Indeholdelse af Skat m. v. i kommunale Lønninger og Pensioner.

I. Skat m. v., der er paalignet og opkræves af *andre Kommuner* end København.

A. Tjenstgørende.

I Henhold til Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 § 42, Lov Nr. 100 af 14. April 1937 § 19 og Folkeforsikringsloven af 20. Maj 1933 §§ 12 og 83 er Københavns Kommune som Arbejdsgiver pligtig til paa derom fremsat skriftlig Begæring at indeholde i saavel gifte som ugifte Skatteyderes Lønninger for Restancer af *personlig* Skat til Staten, Kommunen og Kirken, fælleskommunal Indkomst- og Formueskat, alt med paaløbne Renter og Udpantningsgebyrer, Restancer af bidragydende Sygekassemedlemmers Medlemsbidrag og Invalidepræmier samt Ydelsen for ikke at have indmeldt sig i Sygekasse og er endvidere pligtig at indbetale Beløbet i vedkommende Kommunes Kasse. Indeholdelsen skal ske ikke alene i egentlig Løn, hvad enten den udbetales bagud eller forud (herunder Lønforskud), men ogsaa i Akkordudbetalinger, Honorarer, Overtidsbetaling eller lignende.

Der kan ikke tilbageholdes for udgifte Personer mere end Tredjedelen, og for gifte mere end Sjettedelen af Lønnen ved hver Udbetaling. Gift er den, der er eller har været gift.

Forlader en Restant Tjenesten, skal der herom gives

Underretning til vedkommende Kommune inden 5 Dage, 11 Nov.
og Forespørgsler om, hvornaar og med hvilke Beløb Udbetaling af og Tilbageholdelse i Lønninger har fundet Sted, skal besvares inden 14 Dage.

B. Pensionister.

De anførte Bestemmelser gælder kun Løn, men ikke Pension, og Indeholdelse af Skat til fremmede Kommuner kan derfor ikke iværksættes overfor Pensionister.

II. Skat m. v., der er paalignet i og opkræves af *Københavns Kommune.*

A. Tjenstgørende.

Indeholdelse af Restancer til Københavns Kommune i de under Kommunen beskæftigede Skatteyderes Lønning sker i Henhold til den samlede Magistrats Resolution efter Reglerne for Modregning, der anses at gælde ogsaa de Restancer, der opkræves under Kommunens Ansvar.

Der bør kun tilbageholdes $^1/_6$ af Lønnen ved hver Udbetaling for gifte og $^1/_3$ for ugifte.

B. Pensionister.

Det under II. A. anførte gælder ogsaa Pensionister.

Cirk. Nr. 13.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 13 Nov.

I den med Magistratens Skrivelse af 12. April d. A. fulgte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvorvidt H., boende her i Staden, er i Besiddelse af fornøden Næringsadkomst til den af ham udøvede Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* den paagældende, der er i Besiddelse af Næringsbreve som Bager og Kagebager og som Industridrivende, fra Butik her i Staden, driver Handel med Is, Chokolade, Sukkervarer og Bolcher, som han ikke selv fremstiller, *at* han om Sommeren uden Anvendelse af fremmed Medhjælp fremstiller Form-Is, som ligeledes forhandles fra

13 Nov. nævnte Udslagssted, samt *at* Virksomhedens aarlige Omsætning andrager 18—19 000 Kr., hvoraf 5—600 Kr. hidrører fra Slaget af den af ham fremstillede Form-Is.

I denne Anledning skal man efter stedfundne Forhandlinger med de interesserede Erhvervsorganisationer til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet for sit Vedkommende vil være tilbøjelig til at mene, at den paagældende ikke kan anses at udøve Faget som Bager og Kagebager i et saadant Omfang, at han er berettiget til at forhandle Fagfællers Produkter, og at der derfor til Virksomhedens Udøvelse vil udkræves Næringsbrev paa Handel.

1. Afd. 425.

13 Nov. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 8. f. M. har Magistraten udbedt sig Handelsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en af Fru G. til det herværende Handelsregister indgivet Anmeldelse af Firmaet Atelieret for Skjorter efter Maal, G., under Henvisning til det allerede indregistrerede Firma Skjorteatelieret, A., bør tages til Følge.

Det fremgaar af Sagen, *at* fornævnte G. under 11. Maj d. A. løste Næringsbrev som Forfærdiger af Beklædningsgenstande her i Staden, *at* hun fra Forretningssted i Ejendommen N.gade driver Virksomhed med Fremstilling og Salg af Herreskjorter efter Maal, *at* A. der i Henhold til Borgerskab som Forfærdiger af Beklædningsgenstande af 29. Maj 1929 fremsiller Herreskjorter, under 28. Maj 1929 i det herværende Handelsregister har indregistreret Firmaet Skjorteatelieret, A., samt *at* Magistraten under 31. Maj d. A. har meddelt Fru G., at den af hende indgivne Anmeldelse ikke har kunnet admitteres Handelsregistret under Henvisning til, at Firmanavnet efter Magistratens Formening ikke adskilte sig tilstrækkelig tydeligt fra det ovenfor nævnte Firma Skjorteatelieret, A.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Grosserer Societetets Komité, der har udtalt, at

der ud fra rent praktiske Forretningshensyn maa næres 13 Nov.
Betænkelighed ved at det nævnte Firma admitteres til Handelsregistret, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet ikke har fundet Føje til at ændre den af Magistraten trufne Afgørelse.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man bede Anmelderens Opmærksomhed henledt paa Bestemmelsen i Firmalovens § 3, sidste Stykke, hvorefter der intet er til Hinder for, at Sagens indbringes for Domstolene.

1. Afd. 923.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 13 Nov.

I den med Magistratens Skrivelse af 28. Juli d. A. tilbagefulgte Sag har Kok J., boende her i Staden, rejst Spørgsmaal om, hvorvidt han vil kunne forvente at erholde Tilladelse til at forhandle Chokolade, Sukkervarer, Iscream og Sodavand samt ikke skattepligtigt Øl fra en ved Vestre Kirkegaard beliggende Kiosk indenfor de Tider, Kirkegaarden er aaben for Publikum.

Det fremgaar af Sagen, *at* Andrageren forhandler om Køb af en Kiosk beliggende paa en hos Københavns Begravelsesvæsen lejet Grund paa Vestre Kirkegaards Allé ved Hovedindgangen til Kirkegaarden, *at* Kiosken, hvorfra der hidtil er forhandlet Chokolade og Sukkervarer, holdes aaben til samme Tid som Vestre Kirkegaard, altsaa ogsaa Søn- og Helligdage og i Sommertiden senest til Kl. 21, *at* Kioskens Omsætning af nævnte Varer sidste Aar androg ca. 10 000 Kr., *at* Andrageren formener, at den Fortjeneste, som Kiosken giver, er for ringe til at han kan leve af den, hvorfor han ønsker Tilladelse til ogsaa at forhandle Sodavand, Iscream og skattefrit Øl for derved at forøge Omsætningen, samt *at* Politidirektøren overfor Magistraten har udtalt, at en Tilladelse i Henhold til Lukkelovens § 2 f ikke vil kunne forventes meddelt i det foreliggende Tilfælde.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at man med Magistraten maa være enig i, at Handelsministeriet savner Hjemmel til

13 Nov. at bevilge det ansøgte, men at den paagældende, forsaavidt han som Kioskens nuværende Indehaver begrænser Salget fra Kiosken til de i Lukkelovens § 3 d nævnte Varer, vil være berettiget til at holde Kiosken aaben i det ønskede Omfang, naar han derom foretager Anmeldelse til Politiet.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, undlader man ikke at henlede Opmærksomheden paa, at Handelsministeriet maa anses det for tvivlsomt, om Bestemmelsen i Lukkelovens § 2f kan hjemle Ret til Salg af ikke stærkt Øl.

1. Afd. 943.

16 Nov. **Handelsmin. Skr.** De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 3. Marts 1936 vedrørende Spørgsmaalet om Præmieuddeling med Tegning af Abonnement paa Ugeblade skal man under Henvisning til de om Sagen stedfundne Forhandlinger meddele, at Handelsministeriet maa være af den Formening at det maa anses for stridende mod det i Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse indeholdte Forbud mod Tilgift ved Tegning af Abonnement paa Ugeblade at uddele Præmier, der som Bøger, Fyldepenne, Fotografiapparater m. v. har Karakter af almindelige Handelsvarer, jfr. herved Lovbekendtgørelse Nr. 88 af 31. Marts 1937. Handelsministeriet maa endvidere være tilbøjeligt til at mene, at en saadan Præmieuddeling vil være stridende mod Bestemmelserne i Næringslovens § 29, forsaavidt Abonnementstegningen foretages ved personlig Henvendelse til private Kunder, der ikke forud har anmodet herom, cfr. dog herved Ø. L. D. af 22. Maj 1936, U. f. R. 1936 pag. 843.

Efter den Anledning Sagen dertil giver, skal man tilføje, at Handelsministeriet derimod, for sit Vedkommende maa være tilbøjeligt til at holde for, at Bestemmelsen i Konkurrencelovens § 12 ikke kan antages at være til Hinder for, at tiltrædende Abonnenter paa Dag- og Ugeblade uden særskilt Vederlag faar de i den løbende Abonnementsperiode allerede udkomne Numre af vedkommende Blad leveret eller faar

Bladet leveret indtil den nærmest følgende Abonnements- 16 Nov.
periodes Begyndelse alene mod Betaling af Abonnementsprisen for denne.

Det tilføjes, at Spørgsmaalets endelige Afgørelse henhører under Domstolene.

1. Afd. 593. 35.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 16 Nov.

I Skrivelse af 4. d. M. har Magistraten overfor Handelsministeriet rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Cigarmager L., M.gade, her i Staden, vil være berettiget til at anmelde Frihandel fra Forretningssted i nævnte Ejendom.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende efter forud af Handelsministeriet opnaaet Tilladelse under 4. August f. A. har erhvervet Næringsbrev som Cigar- og Cigaretmager og som Handlende, at Næringsbrevet som Cigar -og Cigaretmager bærer Paategning om, at det ikke giver Ret til Benyttelse af fremmed Medhjælp, hvorhos Næringsbrevet paa Handel er forsynet med Paategning om, at det alene hjemler Adgang til Forhandling af Tobaksvarer og Drikkevarer, samt at den paagældende nu agter fra sit ovennævnte Forretningssted — foruden den af ham hidtil i Henhold til fornævnte Næringsadkomster udøvede Handels- og Fremstillingsvirksomhed — tillige at forhandle Dag- og Ugeblade.

I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet efter Omstændighederne intet vil have at erindre imod, at der meddeles Andrageren Bevis paa Frihandel i Københavns Kommune.

1. Afd. 1459.

Justitsmin. Skr. til Aarslisteudvalget for N. N. Næv- 19 Nov.
ningekreds. Nr. 215.

Efter at Kriminaldommeren i A. A. Købstad m. v. i Henhold til Retsplejelovens § 98 b har fritaget P. P. for efter forudgaaende Indkaldelse at møde som Domsmand i Kriminalretten for A. A. Købstad m. v. til en den 20. September 1937 berammet Domsforhandling, da den paagældende havde

19 Nov. Nr. 215. forevist Lægeattest, hvorefter han led af en Hjertesygdom, der gjorde ham uskikket til Hvervet som Domsmand, har Dommeren i den med Aarslisteudvalgets Skrivelse af 24. September 1937 hertil indsendte Skrivelse udtalt, at det efter hans Formening maatte paahvile Udvalget at træffe Afgørelse med Hensyn til Spørgsmaalet om helt at fritage den paagældende for at fungere som Domsmand.

Aarslisteudvalget har som sin Formening udtalt, at der i Retsplejelovens § 98 er Hjemmel for Retten til helt at lade en Domsmand udgaa af Domsmandslisten.

Udvalget har derhos henstillet, hvorvidt man i Tilfælde af, at en Domsmand helt udgaar af Listen, ved Lodtrækning skal udtage en ny Domsmand for Resten af Nævningeaaret.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Dommeren i Henhold til Retsplejelovens § 98 b, jfr. § 90 har Beføjelse til at fritage en Domsmand for at møde og til at opretholde denne Fritagelse indenfor Nævningeaaret, saalænge Fritagelsesgrunden skønnes stadig at foreligge, og at der efter Justitsministeriets Formening ikke i Retsplejeloven er Hjemmel til at udtage en ny Domsmand for Resten af Nævningeaaret.

Nr. 215. Min.-Tid. A. 340—41.

20 Nov. **Socialmin. Skr.** om Overskridelse af Arbejdstiden i Virksomheder med Døgndrift.

I den i Afskrift hosfølgende Skrivelse af 4. Oktober 1937 erklærede Socialministeriet sig enigt med Arbejdsraadets Udvalg i Henhold til Lov om Forbud mod Overarbejde i, at det Arbejde, der i Virksomheder, som arbejder i regelmæssig Døgndrift, udføres indenfor de ved Døgndriftsloven fastsatte Arbejdstidsgrænser, ifølge § 2, Stk. 4, i Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 ikke er Overarbejde og ikke skal afspadseres, hvad enten det udføres paa en Hverdag eller paa en Søndag, idet det herved for Søndagsarbejdets Vedkommede er en Forudsætning, at det udføres med Hjemmel i Fabriklovens § 26.

I Skrivelse hertil af 15. Oktober d. A. har Haderslev

Kommunes Gas-, Vand- og Elektricitetsværker nu meddelt, 20 Nov.
at saavel det kommunale Gasværk som Elektricietsværket arbejder med Døgndrift, og at det, for at den fornødne Frihed kan opnaas for Døgndriftens faste Mandskab, er nødvendigt, at andre ved Værkerne ansatte Folk afløser det faste Mandskab i Døgndriften, som Regel i 8 Timer hver anden Søndag. Under Henvisning hertil samt til Ministeriets fornævnte Skrivelse af 4. Oktober 1937 har Værkerne forespurgt, hvorvidt det omhandlede regelmæssige Overarbejde til Afløsning i Døgndriften er omfattet af § 2, Stk. 4, i Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde, eller om det efter den nævnte Lovs almindelige Bestemmelser skal udlignes ved Frihed i den normale Arbejdstid.

Endvidere har Socialministeriet fra Papirindustriarbejdernes Forbund, Frederiksberg Afdeling, modtaget en Skrivelse af 19. Oktober d. A., i hvilken der rejses Spørgsmaal om, hvorvidt alle i Virksomheder med regelmæssig Døgndrift og med Dispensation i Henhold til Fabriklovens § 56 b beskæftigede Arbejdere, herunder ogsaa saadanne, der kun arbejder om Dagen, er fritaget for at afspadsere Overarbejde, som udføres udover den i Overenskomsten fastsatte Arbejdstid.

I denne Anledning skal man, efter at de saaledes rejste Spørgsmaal har været forelagt Arbejdsraadets Udvalg i Henhold til Lov om Forbud mod Overarbejde herved meddele, at Socialministeriet med det nævnte Udvalg er enigt i, at Ministeriets foran anførte Udtalelse i Skrivelsen af 4. Oktober 1937 om, at Arbejde i Virksomheder med regelmæssig Døgndrift indenfor de ved Døgndriftsloven fastsatte Arbejdstidsgrænser ikke er Overarbejde, maa forstaas med den Begrænsning, at det kun er det Arbejde, som i de paagældende Virksomheder udføres af *Arbejdere, som deltager i Døgndriften*, der ifølge § 8, Stk. 4, i Loven af 7. Maj 1937 ikke kan betragtes som afspadseringspligtigt Overarbejde, jfr. Fabriklovens § 24, som ændret ved Døgndriftsloven af 19. Februar 1919, i hvilken Bestemmelse der alene fastsættes en maksimal Brutto-Arbejdstid for »Arbejdere, der deltager

20 Nov. i Døgndriften«, hvorved formentlig kun sigtes til *Døgndriftens faste Mandskab.*

I Overensstemmelse hermed er Ministeriet med Udvalget enigt i, at de stillede Spørgsmaal maa besvares derhen, at alle andre Arbejdere end Døgndriftens faste Mandskab er undergivet de almindelige Bestemmelser i Loven af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.

Forsaavidt der i den fornævnte Skrivelse af 19. Oktober f. A. fra Papirindustriarbejdernes Forbund, Frederiksberg Afdeling, yderligere er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Arbejdere, der deltager i Døgndriften, skal afspadsere det Overarbejde, der udføres udover de i Døgndriftsloven fastsatte Arbejdstidsgrænser, skal dernæst bemærkes, at Socialministeriet, der har brevvekslet med Arbejdsraadets Udvalg i Henhold til Lov om Forbud mod Overarbejde ogsaa om dette Spørgsmaal, med Udvalget er enigt i, at saadant Arbejde i sig selv er forbudt, saaledes at den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der som anført maatte anvende nogen Arbejder til Arbejde udover Døgndriftslovens Arbejdstidsgrænser — uafhængigt af Loven om Forbud mod Overarbejde — vil kunne straffes med Bøder efter Fabriklovens § 48.

Soc. Tidskr. XIII. Aargang. B. 348.

24 Nov. **Socialmin. Skr.** vedrørende Læretidens Længde.

En Mester havde anmodet om Tilladelse til, at Læretiden for 3 af ham antagne Lærlinge udstrækkes til 5 Aar.

Ministeriet udtalte, »at Socialministeriet ikke har Hjemmel til for enkelte Virksomheders Vedkommende at meddele den ansøgte Tilladelse, idet Ministeriet kun, hvor faglige Hensyn taler derfor, kan tillade, at Læretiden i et *Fag* udstrækkes indtil et Aar udover den i Loven fastsatte Grænse af 4 Aar. Forsaavidt De derhos har forespurgt, om De er berettiget til at hæve de af Dem indgaaede Lærekontrakter, saafremt Læretiden ikke kan udstrækkes til 5 Aar, skal man tilføje, at det Forhold, at der ved Lærlingeloven er fastsat en Maksimallæretid paa 4 Aar, ikke berettiger til Ophævelse af indgaaede Lærekontrakter.«

Soc. Tidskr. XIII. Aargang. B. 349.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 25 Nov.

I den med Magistratens Skrivelse af 21. April d. A. hertil indkomne Sag har Landsretssagfører J. ansøgt om Legitimationsbevis i Henhold til Næringslovens § 11 for Ringsted Andels-Fjerkræslagteri, Sydjydsk Andels-Fjerkræslagteri, Vamdrup, Nordjydsk Andels-Fjerkræslagteri, Randers, og Fyns Andels-Fjerkræslagteri, Svendborg, hvorhos han har anmodet om Dispensation fra Bestemmelsen i Næringslovens § 10, 3die Stk., med Hensyn til den herværende Salgsleder af førstnævnte Slagteri.

Det fremgaar af Sagen, *at* de nævnte 4 Slagterier, der ikke er i Besiddelse af nogen Næringsadkomst her i Staden, ifølge de for disse vedtagne Vedtægter er Andelsforetagender, der kun modtager Fjerkræ fra Andelshaverne til Slagtning, *at* eventuelt Overskud efter Fradrag af Administrationsudgifter anvendes til Forrentning og Amortisation af Omkostninger ved Opførelse af Slagterierne, *at* disse nu har oprettet Salgskontorer i Kødbyen her i Staden, hvorfra de respektive Slagteriers Varer sælges til Videreforhandling, *at* Salgskontorerne for at imødekomme faste Kunder, som ønsker Varer, der ikke i Øjeblikket findes blandt de af Slagterierne leverede, undertiden sælger Varer, indkøbt hos herværende Grosserere, *at* Salgskontorerne, der er indrettede i butikslignende Lokaler, benyttes baade til Opbevaring af Fjerkræ og til Kontor, *at* Nordjydsk- og Sydjydsk-Fjerkræslagteri tillige har Stadeplads i Fjerkræhallen i Kødbyen, *at* Ringsted Andels-Fjerkræslagteri paatænker at have Salgskontorer sammen med Aktieselskabet Danish Cooperative Pork Canning Co., Danske Andelssvineslagteriers Konservesfabrik A. m. b. A., *at* der ydes Lederen af Salgskontorerne fast Løn og i enkelte Tilfælde Tantiéme, samt *at* ingen af Salgskontorerne fører autoriserede Forretningsbøger.

Det er endvidere med Hensyn til de enkelte Slagteriers Salgskontorer oplyst, *at* Ringsted Andels-Fjerkræslagteri, hvis herværende Salgskontor har Forretningslokaler Halmtorvet 21, Kødbyen, som Salgsleder har antaget K., der den 8. Marts 1934 har løst Næringsbrev her i Staden som Hand-

25 Nov. lende med Paategning i Henhold til Næringslovens § 93 om Handel en gros, *at* denne uanset Bestemmelsen i Næringslovens § 10 III ønsker at bibeholde nævnte Adkomst for at kunne foretage Indkøb af saadanne Varer, som Salgskontoret i enkelte Tilfælde mangler, *at* Fyns Andels-Fjerkræslagteri har Salgskontor i Forretningslokale Halmtorvet 25, Kødbyen, og har antaget J. som Salgsleder, samt *at* denne i Henhold til Næringsbrev som Tilvirker af Husholdningsvarer til Fortæring af 7. Januar 1936 driver Virksomhed fra Forretningslokaler i Ejendommen A.vej, her i Staden.

I denne Anledning skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at man med Magistraten er enig i, *at* de nævnte Andelsslagterier under Hensyn til, at de fra fast Forretningssted forhandler Produkter, der ikke hidrører fra Medlemmer, er pligtige til her i Staden at løse Næringsbrev paa Handelsnæring med Paategning i Henhold til Næringslovens § 93 om Handel en gros, hvorhos Slagterierne vil være pligtige til yderligere at erhverve behørig Næringsadkomst i Hjemstavnskommunerne samt foretage Anmeldelse til de derværende Handelsregistre.

Handelsministeriet er endvidere med Magistraten enig i, at de nævnte Salgskontorers Ledere, forsaavidt Andelsselskaberne i Overensstemmelse med foranstaaende løser Næringsbrev, vil være berettiget til at fortsætte den af dem for egen Regning udøvede Virksomhed, forudsat at de ikke driver Detailhandel fra Butik, jfr. Næringslovens § 8. Lædernes Salgsvirksomhed for egen Regning maa derimod ophøre, hvis Andelsselskaberne maatte omlægge deres Virksomhed, saaledes at denne fremtidig drives i Overensstemmelse med Forskrifterne i Næringslovens § 10, jfr. herved nævnte Lovbestemmelses 3die Stk.

Forsaavidt der dernæst i Sagen er rejst Spørgsmaal angaaende Lovligheden af den af Aktieselskabet Danish Cooperative Pork Canning Co., Danske Andelssvineslagteriers Konservesfabrik A. m. b. A. her i Staden paatænkte Virksomhed, skal man tilføje, at der til Selskabets Virksomhed vil udkræves Næringsbrev paa Industrinæring (Konserves-

fabrikation) i Sct. Jørgensbjerg Kommune, hvor Selskabet 25 Nov.
er hjemmehørende, og at dette endvidere, hvis Selskabet forhandler Varer fra Forretningssted her i Staden, maa løse Næringsbrev enten paa Industrinæring eller paa Handelsnæring i Københavns Kommune. Forsaavidt Ringsted Andels-Fjerkræslagteri i Overensstemmelse med foranstaaende løser Næringsbrev, vil der intet være til Hinder for, at de 2 Virksomheder har fælles Salgskontor. I modsat Fald maa Virksomhederne drives fra adskilte Lokaler, jfr. herved Bestemmelserne i Næringslovens § 10, 3die Stk.

Sluttelig skal man henlede Opmærksomheden paa, at de i Sagen nævnte Selskaber er pligtige til at føre autoriserede Forretningsbøger, ogsaa med Hensyn til den af Selskaberne her i Staden drevne Virksomhed, jfr. § 1 i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912.

1. Afd. 1115. 33.

Overenskomst mellem Gjentofte Magistrat og Kø- 25 Nov.
benhavns Magistrat angaaende Regulering af Grænsen for Utterslev Mose og af Kommunegrænsen m. v.

§ **1**. Københavns Kommune overdrager til Gentofte Kommune det paa vedhæftede Plan 10788 a med røde Linier indrammede Areal af Matr. Nr. 60, Vangede — Del af Utterslev Mose — til Udvidelse af Gladsaxevej til 20 m Bredde og til Anlæg af en med brun Farve paa Planen vist 6 m bred Gang- og Cyclesti i Fortsættelse af det i Gladsaxe langs Mosegrænsen projekterede Stianlæg. Det paahviler Gentofte Kommune selv at skaffe den fornødne Adkomst til Arealet tilveje og til at frigøre Arealet for Brugsrettigheder.

§ **2**. Der svares intet Pengevederlag for Arealoverdragelsen.

§ **3**. Arealet overdrages fri for Pantegæld og i den Stand, hvori det henligger.

§ **4**. Arealet afgives senest et Aar efter, at nærværende Overenskomst er underskrevet af begge Parter. Alle Skatter og Afgifter, som forfalder efter, at Overdragelsen har fundet Sted, udredes af Erhververen.

25 Nov. § **5**. De med Arealets Overdragelse forbundne Omkostninger — Matrikulering, eventuel Udfærdigelse af Skøde — afholdes af Gentofte Kommune.

§ **6**. Ovennævnte med brun Farve angivne Sti anlægges senest samtidig med, at Gladsaxe Kommune anlægger Sti i dens Forlængelse paa Gladsaxes Grund. Anlæget af Stien og Udvidelsen af Gladsaxevej udføres af Gentofte Kommune uden Udgift for Københavns Kommune, ligesom Vedligeholdelsen m. m. af Vejen og Stien paahviler Gentofte Kommune.

§ **7**. Gennemløbet for Vangederenden under Gladsaxevej optages i en afskærende Grøft i Mosen langs Linien A—B.

Grøften udføres og vedligeholdes af Københavns Kommune, men Gentofte Kommune refunderer Halvdelen af Udgifterne ved den fremtidige Vedligeholdelse af Grøften paa Strækningen langs Gladsaxevej og afholder Udgiften ved Gennemløbets Tilslutning til Grøften. Afløbet fra Mosen sker fremtidig gennem Fæstningskanalen, og den hidtidige Afløbsgrøft fra Mosen langs Søborghus Kro og videre til Fæstningskanalen overtages af Gentofte Kommune.

Gentofte Kommune yder sin Medvirken til Sagens Gennemførelse for Vandløbsretterne, forsaavidt dette maatte anses for paakrævet.

§ **8**. Den med Bogstaverne B, C, D, E angivne Del af Kommunegrænsen mellem Gentofte og København ændres saaledes, at den kommer til at følge den violetskyggede Linie A—B.

Det hertil fornødne Samtykke fra de respektive overordnede Myndigheder søges umiddelbart efter Overenskomstens Indgaaelse.

§ **9**. De med Kommunegrænsens Forlægning forbundne Omkostninger og Omkostningerne ved Overenskomstens Stempling m. v. bæres af Parterne med Halvdelen hver.

Københavns Magistrat, den 25. November 1937.

Gentofte Kommunalbestyrelse, den 30. November 1937.

Indenrigsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 26 Nov.

I Skrivelse af 25. November 1932 meddelte Indenrigsministeriet Samtykke til, at Københavns Kommune hos et Konsortium bestaaende af Nationalbanken i København, Privatbanken i København, Den danske Landmandsbank, Københavns Handelsbank og Bankierfirmaet R. Henriques jr. optog et Laan paa 30 Mill. Kr., saaledes at Laanet vilde være at tilbagebetale i sin Helhed til pari Kurs den 1. December 1937.

Til Indfrielse af dette Laan har Københavns Kommunalbestyrelse — den samlede Magistrat i Møde den 24. d. M. og Borgerrepræsentationen i Møde den 25. d. M. — under Forbehold af Indenrigsministeriets Godkendelse eenstemmigt besluttet at acceptere et af et Konsortium, bestaaende af Danmarks Nationalbank i Forening med de øvrige Deltagere i det tidligere Konsortium, fremsat Tilbud om at yde Københavns Kommune dels et 4½ pCt. 22-aarigt Obligationslaan paa 16 Mill. Kr., dels et 4½ pCt. 3-aarigt Laan paa 15 700 000 Kr., for hvilket Gældsbeviser bliver at udstede.

Laanene, der ydes til en Overtagelseskurs af henholdsvis 91 pCt. og 98½ pCt., er fra begge Sider uopsigelige i Løbetiden. Det 22-arige Laan amortiseres ved Udtrækning til pari Kurs med $^1/_{22}$ aarligt af Laanets oprindelige Beløb. Udtrækningen finder Sted i hvert Aars September Maaned til Udbetaling den følgende 1. December, første Gang i September 1938, til Udbetaling 1. December 1938. Det 3-aarige Laan forfalder til Indfrielse i sin Helhed den 1. December 1940. Den effektive Rente af de paagældende Laan bliver henholdsvis 5,657 pCt. og 5,04 pCt. p. a.

Under Henvisning til det saaledes oplyste har Magistraten i Andragende af 25. d. M. anholdt om Indenrigsministeriets Samtykke til Optagelse af de 2 nævnte Laan.

I denne Anledning skal man meddele, at det begærte Samtykke herved meddeles.

27 Nov. **Socialmin. Skr.** vedrørende Læretidens Længde.

Foranlediget af forskellige Andragender om midlertidig Dispensation fra Bestemmelsen i Lærlingelovens § 27, Stk. 1, hvorefter de i Lovens § 3, Stk. 2, indeholdte Bestemmelser om Læretidens Varighed kun finder Anvendelse paa de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Læreforhold, forsaavidt Læretiden ifølge Kontrakten udløber tidligst et Aar efter Lovens Ikrafttræden, udtalte Socialministeriet, at den Læretid, der er fastsat i de forinden Lærlingelovens Ikrafttræden indgaaede Lærekontrakter, der efter deres Indhold vilde udløbe efter 1. Oktober 1938, efter Ministeriets Formening maa vedblive at gælde, indtil der i Medfør af Lærlingelovens § 3,, Stk. 2, er fastsat en Minimums- og Maksimums-Læretid i vedkommende Fag. Ministeriet udtalte derhos, at der ogsaa indenfor de Fag, for hvilke Overgangsspørgsmaalet ikke er ordnet gennem almindelige i Henhold til Lærlingelovens § 3 udfærdigede Regler, i Medfør af nævnte Bestemmelse bør fastsættes særlige Regler angaaende løbende Kontrakter, f. Eks. saaledes at det bestemmes, at saadanne løbende Kontrakter uanset den Læretid, der iøvrigt maatte blive fastsat i vedkommende Fag, udløber til et egnet Tidspunkt, eventuelt til 1. Oktober 1938, saaledes at der gives en rimelig Tid til at forberede Læretidens Afslutning saavel med Hensyn til den praktiske som den teoretiske Uddannelse.

30 Nov. Nr. 229. **Justitsmin. Skr.** til Politimesteren i X.

I den med Hr. Politimesterens paategnede Erklæring af 1. Juni 1937 hertil indsendte Sag har Arbejdsdirektoratet anmodet Dem om at foranledige optaget Politirapport til Belysning af Spørgsmaalet om, hvorvidt et i Y boende Medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse vil kunne udelukkes af Arbejdsløshedskassen i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 1. Ved Sagens Fremsendelse har De udbedt Dem Justitsministeriets Afgørelse af, hvorvidt Politiet bør yde Bistand i Sagen.

Foranlediget heraf skal man efter stedfunden Brevveksling med Socialministeriet, Politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark og Chefen for Statspolitiet meddele, at Politiet bør yde den ønskede Bistand. 30 Nov. Nr. 229.

Nr. 229. Min.-Tid. A. 355.

Handelsmin. Skr. til Grosserer N. N. 1 Dec.

I et hertil indkommet Andragende af 24. Marts d. A. har De anholdt om Tilladelse i Medfør af Bestemmelsen i § 14, 3die Stk., i Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 80 af 31. Marts 1937, til at fortsætte den af Dem hidtil drevne Virksomhed med Salg til Enhedspriser, hvorhos De har anholdt om tilsvarende Tilladelse for Indehaverne af de Forretninger Landet over, til hvilke De hidtil har solgt Varer til Videreforhandling til Enhedspriser.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Københavns Magistrat meddele, at Handelsministeriet herved giver Dem og de paa vedlagte Fortegnelse opførte Forhandlere den ansøgte Tilladelse paa følgende Vilkaar:

at De ikke opretter nye Udsalg, antager nye Forhandlere eller henlægger Varer i Konsignation hos andre Personer end de paa den vedføjede Fortegnelse angivne Forhandlere,

at De og de paagældende Forhandlere ikke til Enhedspris forhandler andre Varer end de paa den vedlagte Fortegnelse opførte, og

at Virksomheden alene drives fra de til saadan Virksomhed hidtil benyttede Lokaler.

Tilladelsen, der er gældende indtil Udgangen af Aaret 1940, kan af Handelsministeriet tilbagetages, forsaavidt Overtrædelse af Næringslovens, Konkurrencelovens eller de stedlige Politivedtægters eller den øvrige Lovgivnings Bestemmelser maatte finde Sted, eller saafremt Forholdene iøvrigt skønnes at give Anledning hertil.

Forsaavidt De endvidere har rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Bestemmelsen i Konkurrencelovens § 14, 1ste Stk.,

1 Dec. er til Hinder for en-gros-Levering af Varer til Slag til Enhedspriser i Detailhandelen, naar Salg af saadanne Varer ikke udgør den overvejende Del af vedkommende Detailhandlers Omsætning, skal man tilføje, at det paagældende Spørgsmaal efter Handelsministeriets Formening maa besvares bekræftende.

1. Afd. 850.

2 Dec. **Handelsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 26. Januar d. A. har Magistraten rejst Spørgsmaal om, hvorvidt Næringsbrev udkræves til den af Helsingør Kommune her i Staden drevne Virksomhed.

Det fremgaar af Sagen, at Helsingør Kommune har forpagtet den af Helsingør, Hornbæk-Gilleleje Banen tidligere drevne Virksomhed, herunder den af Banen oprettede Fragtautomobilrute Helsingør-Hornbæk-København, samt at Varer, der skal transporteres her fra Staden, indleveres til Banens Stadeplads i Københavns Fagtmandshal, Halmtorvet 17.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Indenrigsministeriet og Ministeriet for offentlige Arbejder meddele, at det rejste Spørgsmaal efter Handelsministeriets Formening maa besvares benægtende.

1. Afd. 1351. 36.

14 Dec. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 5. December 1925 meddelte Indenrigsministeriet Samtykke til, at Københavns Kommune hos et Bankkonsortium, bestaaende af Nederlandsche Handel-Maatschappij, Amsterdam, og D'Herrer Vermeer & Co., sammesteds, optog et Laan paa 6 500 000 hollandske Gylden til en effektiv Kurs af $91^{1}/_{8}$ pCt., saaledes at Laanet, efter at have henstaaet afdragsfrit i 5 Aar, vilde være at afdrage i Løbet af de følgende 25 Aar med mindst $^{1}/_{25}$ aarligt.

Til Indfrielse af Restgælden af dette Laan, der kan opsiges pr. 1. Juli 1938 og efter dette Tidspunkt vil udgøre 4 420 000 hollandske Gylden, har Københavns Kommunal-

bestyrelse under Forbehold af Indenrigsministeriets Godkendelse eenstemmigt besluttet at acceptere et gennem Privatbanken i København af et hollandsk Konsortium under Ledelse af De Twentsche Bank, Amsterdam, fremsat Tilbud om at yde Københavns Kommune et 25-aarigt 4 pCt. Obligationslaan paa 4 553 000 hollandske Gylden. 14 Dec.

Laanet, der ydes til en Overtagelseskurs af 97,10 pCt., og som løber fra 1. Januar 1938, amortiseres efter Annuitetsprincippet, idet Amortisationen sker ved aarlige Udtrækninger til pari eller ved Opkøb i det frie Marked. Fra Kreditorernes Side vil Laanet være uopsigeligt i Løbetiden, medens det efter den 31. December 1942 fra Kommunens Side vil kunne opsiges med een Maaneds Varsel til en hvilken som helst Dato.

Der paalægges ikke Kommunen nogen Renteudgift af det tilbudte Laan i Tiden indtil den 1. Juli 1938, idet enhver forøget Rentebyrde udover de 5 pCt., der svares af Laanet af 1926 i Tiden indtil 1. Juli 1938, vil blive betalt af det laangivende Konsortium.

Den effektive Rente af Laanet er beregnet til 4,28 pCt. p. a.

Under Henvisning til det saaledes oplyste har Magistraten i Andragende af 13. d. M. anholdt om Indenrigsministeriets Samtykke til Optagelse af det omhandlede Laan.

I denne Anledning skal man meddele, at det begærte Samtykke herved meddeles.

62. 4.

Socialmin. Skr. til Foreningen af Danske Handelsrejsende. 15 Dec. Nr. 219.

I Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 3, er det fastsat, at der ved Beregningen af den Indtægt, der lægges til Grund ved Alders- og Invaliderentens Fastsættelse, i alle Tilfælde vil være at se bort fra et Indtægtsbeløb af indtil 200 Kr., hvis dette er Pension eller Legat eller er erhvervet som Livrente gennem en af Rentenyderen selv eller andre for ham tegnet frivillig Forsikring eller er Rente af en paa samme

15 Dec. Nr. 219.

Maade erhvervet Kapital, dog at Kapitalen skal beregnes mindst at give normal Sparekasserente paa Opsigelse.

Under Henvisning hertil har Foreningen i et hertil indsendt Andragende af 9. Oktober 1937 anmodet om, at den nævnte Bestemmelse maa blive bragt i Anvendelse ved Beregning af Aldersrente, henholdsvis Invaliderente, til saadanne af Foreningens Medlemmer, disses Enker eller Børn, der modtager Understøttelse i Henhold til Foreningens Love.

Ifølge § 1 i Foreningens Love er Foreningens Formaal »ved fælles Hjælp at sikre de Medlemmer, der som Handelsrejsende ere indtraadt i Foreningen, en dels vedvarende, dels midlertidig Understøttelse, naar de dertil findes værdige og de ved Alder, Sygdom eller Ulykkestilfælde ere satte ude af Stand til at ernære sig, ligesom og paa samme Maade at understøtte værdige Enker og Børn efter understøttelsesberettigede Medlemmer«.

Ved Optagelse som ordinært Medlem af Foreningen, der ifølge Lovens § 2 kun kan ske inden det fyldte 45de Aar, betales i Henhold til § 6 et nærmere fastsat Indskud, hvorhos Medlemmerne betaler et aarligt Kontingent af 36 Kr., jfr. § 7. Naar et ordinært Medlem har været Handelsrejsende i 5 Aar efter sin Optagelse i Foreningen, skal Bestyrelsen paa Anmodning meddele ham et Legitimationsbevis, der berettiger ham og hans Efterlevende til eventuel Understøttelse i Henhold til de i Foreningens Love fastsatte Regler for saadanne Understøttelsers Ydelse, jfr. Lovenes § 5.

§ 13 i Foreningens Love, der fastsætter Reglerne for Understøttelsernes Ydelse, lyder saaledes:

»Understøttelser kunne ydes:

1) som vedvarende:
   a) til Medlemmer, som have været mindst 5 Aar i Foreningen, og som Foreningsmedlemmer have været mindst 5 Aar i Virksomhed som Rejsende (jfr. § 2). (Det her fremhævede gælder kun for Medlemmer indtraadte efter 29. December 1886), og som paa Grund af Alder eller Sygelighed, hvilket sidste maa

godtgøres ved Lægeattest, ere satte ude af Stand til fremtidig at ernære sig;

b) til Enker og ægte Børn indtil disses 16de Aar efter Medlemmer, som ved deres Død vare understøttelsesberettigede (jfr. samme § 1 a), og ikke stod til Restance med Kontingent for et helt Aar.

Enker efter understøttelsesberettigede Medlemmer har Ret til vedvarende Understøttelse, selv om de ikke ere ubemidlede, naar deres Indtægter skønnes at være utilstrækkelige til deres eller eventuelle mindreaarige Børns Underhold.

2) som midlertidige:

a) til Medlemmer, der have været 5 Aar i Foreningen og ved Sygdom for en kort Tid er nødsaget til at afbryde deres Rejsevirksomhed, ligesom ogsaa Sygdom og Død i Familien under specielle Omstændigheder kan berettige dertil;

b) til Enker og ægte Børn indtil disses 16de Aar efter Medlemmer, som ved deres Død vare understøttelsesberettigede (jfr. samme § 1 a), og ikke stod til Restance med Kontingent for et helt Aar.

c) til Medlemmer og deres Efterladte, som under ekstraordinære Omstændigheder af Bestyrelsen findes særlig værdige, naar Generalforsamlingen paa Bestyrelsens Indstilling approberer det;

d) til Begravelseshjælp, selv om Vedkommende ikke efterlader sig Enke eller Børn, og selv om han ikke har været Medlem i fulde 5 Aar, naar særlige Omstændigheder eller Trang er til Stede«.

Understøttelserne, der bevilges af Foreningens Bestyrelse, kan, saafremt de er vedvarende, udgøre indtil 500 Kr. aarlig, og forsaavidt de er midlertidige, indtil 200 Kr. aarlig, jfr. § 19.

Af Foreningens Regnskab og Meddelelser pr. 31. Oktober 1936 fremgaar det, at Foreningens Formue pr. 31. Oktober 1936 udgjorde ca. 931 000 Kr., og at der i Regn-

15 Dec. Nr. 219. skabsaaret 1. November 1935—31. Oktober 1936 i Understøttelser er udbetalt i alt ca. 67 000 Kr., ligesom det heraf fremgaar, at Foreningens Formue for den overvejende Dels Vedkommende hidrører fra Legater og opsparede Kontingenter.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet efter det om den omhandlede Formues Tilvejebringelse oplyste, herunder at en væsentlig Del af Formuen hidrører fra Legater, samt under Hensyn til, at det er en Betingelse for Berettigelse til eventuel Understøttelse, at paagældende efter sin Optagelse i Foreningen har været Handelsrejsende i 5 Aar, maa holde for, at Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 3, maa finde Anvendelse paa de i Henhold til Foreningens Love ydede Understøttelser til Personer, der er berettiget til Alders- og Invaliderente.

Nr. 219. Min.-Tid. A. 342—43.

15 Dec. **Indenrigsmin. Skr.** til Frk. N. N.

I et hertil indkommet Andragende har De, der er født i Göteborg den 23. Januar 1892, anholdt om Bevis for dansk Indfødsret.

Det fremgaar af Sagen, over hvilken man har brevvekslet med Udenrigsministeriet, at Deres Fader, der var født i Hobro den 18. Februar 1860, efter at være blevet løst fra dansk Indfødsret 1891 erhvervede Statsborgerret i Sverige, hvortil han 1884 var indvandret. 1899 vendte han tilbage til Danmark, hvor han forblev boende til sin Død 1936, og hvor De ogsaa selv siden har opholdt Dem.

I 1901 genindtraadte Deres Fader i Medfør af § 1 i Lov Nr. 54 af 25. Marts 1871 i Udøvelsen af de af Indfødsretten flydende Rettigheder, eftersom hans fornyede Ophold i Danmark da havde udstrakt sig ud over den i nævnte Lovbestemmelse fastsatte Tidsfrist af 2 Aar, men hans Generhvervelse af den danske Indfødsret omfattede efter de gældende Regler ikke Dem.

Efter de fremkomne Oplysninger har De ej heller erhvervet dansk Indfødsret i Henhold til Lov Nr. 353 af 27.

November 1916, idet De ifølge en fra det svenske Udenrigs- 15 Dec.
ministerium indhentet Udtalelse maa antages først den 23. Januar 1923 at have mistet Deres ved Fødslen erhvervede svenske Statsborgerret som Følge af 10 Aars Ophold udenfor Sverige efter det fyldte 21de Aar og saaledes ikke opfylder det i sidstnævnte Lov stillede Krav om at have været uden Statsborgerret den 27. November 1916.

I denne Anledning skal man meddele, at De efter det foreliggende ikke kan anses for at være i Bediddelse af dansk Indfødsret, hvorfor man maa have Dem henvist til eventuelt at indgive Andragende om Optagelse paa et Forslag til den aarlige Lov om Indfødsrets Meddelelse.

1. Afd. 4. 168. 36.

Handelsmin. Skr. til Politidirektøren. 16 Dec.
Nr. 220.

I Skrivelse af 12. f. M. har Hr. Politidirektøren ved Fremsendelsen af den hoslagt tilbagefølgende Sag vedrørende en mod Grosserer N. N. fremsat Klage for Overtrædelse af Bestemmelsen i § 15 i Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 80 af 31. Marts 1937, rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det paahviler Politiet at medvirke til Gennemførelse af en Sag angaaende Overtrædelse af den nævnte Bestemmelse.

I denne Anledning skal man meddele, at Handelsministeriet med Hr. Politidirektøren maa være enigt i, at Sager angaaende Overtrædelse af Konkurrencelovens § 15, 1ste Stk., vil være at behandle i den borgerlige Retsplejes Former.

Nr. 220. Min.-Tid. A. 343.

Justitsmin. Skr. til Overretssagfører X. 17 Dec.

Ifølge et af nu afdøde Fru A. under 5. April 1933 oprettet Testamente skal der til Testatricis umyndige Søn B., der er født den 22. August 1919 forlods afsættes et Beløb saa stort, at der heraf for Tiden fra Dødsdagen og indtil Sønnens fyldte 26de Aar kan udbetales ham 2 000 Kr. om Aaret.

17 Dec. I et hertil indsendt Andragende har Hr. Overretssagføreren som executor testamenti i Dødsboet anholdt om, at Opfyldelsen af fornævnte testamentariske Bestemmelse maa kunne finde Sted derved, at der for den umyndige erhverves et Pantebrev til Paalydende 37 500 Kr. med Pant efter 275 000 Kr. i Ejendommen Matr. Nr. y der til Laaneefterretning er vurderet til 630 000 Kr., uanset at den i Lov af 19. Marts 1869 om Udlaan i faste Ejendomme af umyndiges Midler krævede Magistratsvurdering af den paagældende Ejendom ikke har fundet Sted.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet ikke har Hjemmel til at tillade det ansøgte.

18 Dec. **Indenrigsmin. Skr.** til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 17. d. M. har Magistraten i Henhold til Kommunalbestyrelsens eenstemmige Beslutning anholdt om Indenrigsministeriets Samtykke til, at Københavns Kommune til Finansiering af Kommunens Arbejdsplan for 1938—39, optager 2 Laan hos Statsantsalten for Livsforsikring hver paa 2 Mill. Kr., saaledes at det ene Laan udbetales i 2. Januar Termin 1938 og det andet i første Halvaar af 1938.

Laanene, der ydes til en Overtagelseskurs af henholdsvis 94¼ pCt. og 93 pCt., vil fra Statsanstaltens Side være uopsigelige i Laanenes Løbetid, medens de fra Kommunens Side vil kunne opsiges ned et Aars Varsel til en Rentetermin.

Begge Laan afdrages i Løbet af 30 Aar med $^1/_{60}$ halvaarligt og forrentes i de første 13 Halvaarsterminer med 2½ pCt. halvaarligt og derefter i Resten af Løbetiden med 2 pCt. halvaarligt af den til enhver Tid skyldige Restgæld, saaledes at Gennemsnitsrenten for hele Laanetiden bliver $2^1/_4$ pCt. halvaarligt. Den effektive Rente er for det første Laan beregnet til ca. $2^9/_{16}$ pCt. halvaarligt og for det andet til ca. $2^5/_8$ pCt. halvaarligt.

I denne Anledning skal man meddele, at det begærte Samtykke herved meddeles.

Socialmin. Skr. til Gentofte Kommunalbestyrelse. 21 Dec. Nr. 221.

I et hertil indsendt Andragende har N. N. for Socialministeriet besværet sig over, at Kommunalbestyrelsen har nægtet at yde ham Aldersrente.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende, der er født den 21. August 1871, under 26. August 1936, da han boede i Gentofte Kommune, indgav Begæring om Aldersrente. I Begæringen oplyste han, at han ikke ejede nogen Formue, men at han i Kalenderaaret 1935 havde haft en Indtægt paa 1 387 Kr. 85 Ø., hvoraf de 1 250 Kr. hidrørte fra Legater og Understøttelser, medens Resten var Arbejdsindtægt. Af denne Indtægt udredede paagældende imidlertid et Beløb paa 1 200 Kr. i Underholdsbidrag til sin fraseparerede Ægtefælle og de hos hende værende Fællesbørn. Kommunalbestyrelsen mente ikke ved Beregningen af Aldersrenten at kunne se bort fra den Del af Indtægten, som paagældende udredede i Underholdsbidrag, og ansaa derfor ikke paagældende for berettiget til at oppebære Aldersrente; men da Kommunalbestyrelsen fandt, at Underholdsbidraget stod i Misforhold til hans Indtægter, henviste man ham samtidig til at søge Underholdsbidraget nedsat.

Det er efter Sagens Indbringelse for Ministeriet blevet oplyst, at paagældende under 22. September 1931 blev separeret fra sin Hustru, og at Ægtefællernes 4 Fællesbørn under 18 Aar, der var født henholdsvis 1914, 1915, 1918 og 1922, blev undergivet Moderens Forældremyndighed. Ved Københavns Overpræsidiums Resolution af 24. Oktober 1931 blev det paalagt paagældende at yde Hustruen et Underholdsbidrag af 600 Kr. aarlig, medens han til de Børn, der var over 14 Aar gamle, skulde yde et Bidrag paa 156 Kr. og til Børnene under 14 Aar et Bidrag paa 228 Kr. aarlig. Det i 1918 fødte Barn er i 1933 afgaaet ved Døden.

Paagældende har imidlertid indtil 1937 til Stadighed betalt Hustruen og Børnene et aarligt Bidrag af 1 200 Kr.

Ved Rentebegæringens Indgivelse boede paagældende hos en bekendt, hvor han skulde betale 50 Kr. maanedlig

21 Dec. Nr. 221.

for Kost og Logis; han kunde imidlertid intet betale, og uanset at en Søster fra Tid til anden betalte visse Beløb for ham, skyldte han pr. 1. April 1937 900 Kr. for sit Ophold. Han maatte derfor flytte og tog herefter Bopæl i København.

Københavns Magistrat har i en over Sagen afgiven Erklæring oplyst, at paagældende i indeværende Aar fremdeles i Legater og Understøttelser har modtaget et Beløb af 1 250 Kr., men at han derudover kun har haft en ubetydelig Indtægt ved Agenturvirksomhed. Han har i 1937 intet Underholdsbidrag ydet til sin Familie, men efter det af ham oplyste har Hustruen af sin Sagfører N. N. faaet udbetalt et til det hende tilkommende Underholdsbidrag svarende Beløb, som Sagføreren forventer godtgjort, naar paagældende opnaar Aldersrente.

Ved Københavns Overpræsidiums Resolution af 22. Juli 1937 er Underholdsbidraget til Hustruen imidlertid bortfaldet fra denne Dato at regne, medens paagældende fremdeles er pligtig at yde det yngste Barn et Underholdsbidrag paa 268 Kr. aarlig.

I denne Anledning skal man meddele, at Socialministeriet allerede i en Skrivelse af 25. Oktober 1930 til Amtmanden over Frederiksborg Amt har udtalt, at det en Hustru tilkommende Underholdsbidrag skal medregnes som Indtægt for hende ved Opgørelsen af hendes Aldersrente, naar hun bliver berettiget dertil, men at dette paa den anden Side maa føre til, at Underholdsbidraget maa fradrages Mandens Indtægt ved Udfindelsen af hans Aldersrente.

Da der herefter ved Fastsættelsen af den paagældende tilkommende Aldersrente burde være bortset fra den Del af hans Indtægt, som han ifølge de af Overøvrigheden fastsatte Separationsvilkaar var tilpligtet at yde til sin Hustru, skal man anmode Kommunalbestyrelsen om at foretage en ny Beregning af Renten under Hensyn hertil og at efterbetale paagældende den ham herefter for Tiden fra Rentebegæringens Indgivelse til Fraflytningen fra Kommunen tilkommende Aldersrente.

Nr. 221. Min.-Tid. A. 343—44.

Handelsmin. Skr. til Københavns Magistrat. 22 Dec.

I den med Magistratens Skrivelse af 7. September d. A. hertil indsendte Sag er der rejst Spørgsmaal om, hvilken Næringsadkomst der udkræves til den af H. her i Staden drevne Fremstillingsvirksomhed.

Det fremgaar af Sagen, *at* den paagældende, der i Henhold til Borgerskab som Detailhandler driver Handel med Kolonialvarer, i April Maaned d. A. overtog en Virksomhed med Fremstilling af Cyklesadler og Frakkeskaanere, *at* Fremstillingen sker fabriksmæssigt ved Maskiner, *at* Cyklesadlerne fremstilles af Fladjern, Metaltraad, Filt, Voksdug, Spændstykker, Bolte og Møtrikker, og *at* Frakkeskaanerne fremstilles af Voksdug og Remme med Metalhager, samt *at* der i Virksomheden beskæftiges 6 Personer.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Industriraadet til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse meddele, at Handelsministeriet efter Omstændighederne intet finder at erindre imod, at den nævnte Fremstillingsvirksomhed drives i Henhold til et af Indehaveren erhvervet Næringsbrev paa Industrinæring, jfr. herved Handelsministeriets Bekendtgørelse Nr. 101 af 19. Marts 1932 § 5.

1. Afd. 1022.

Justitsmin. Skr. til Damefrisørinde Frøken X. 28 Dec. Nr. 230.

I et til Overpræsidenten i København indsendt, hertil videresendt Andragende har De anholdt om fri Proces i en Sag, som De agter at anlægge mod A/S B. B. ved den ved Lov Nr. 55 af 23. Marts 1937 om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom nedsatte Voldgiftsret for København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Foranlediget heraf skal man efter Brevveksling med Indenrigsministeriet meddele, at der savnes Hjemmel til at meddele fri Proces i en Sag som den paagældende.

Nr. 230. Min.-Tid. A. 355.

28 Dec. **Justitsmin. Skr.** til Hypothekforeningsdirektør X.

I et hertil indsendt Andragende har Hr. Hypothekforeningsdirektøren, der som executor testamenti behandler Boet efter afdøde Frøken A. anholdt om Justitsministeriets Godkendelse af, at Kontorchef B. i sin Egenskab af Værge for det ved afdødes Kodicil af 18. December 1928 oprettede Legat har vedgaaet Gælden i Boet.

Foranlediget heraf skal man meddele, at Justitsministeriet i Overensstemmelse med den i U. f. R. 1922 pag. 406 citerede Dom er mest tilbøjelig til at antage, at en Tilsynsværge ikke er kompetent til at vedgaa Gælden, men at man forsaavidt det modsatte maatte blive statueret, intet har at erindre imod den skete Vedgaaelse.

Tillæg.

Lov om højere Almenskoler m. m.

I.

Om Skolernes Art, Formaal og Indretning i Almindelighed.

§ 1. I Tilslutning til *Folkeskolens* Undervisning for Børn i 11—12 Aars Alderen meddeles den højere Almenundervisning først i *Mellemskolen*, siden i *Gymnasiet*.

§ 2. *Mellemskolen* er en Barneskole, som gennem 4 eetaarige Klasser meddeler sine Elever en for det givne Alderstrin egnet højere Almenundervisning, der føres frem til en passende Afslutning.

Mellemskolens Undervisning kan fortsættes efter den afsluttende Aarsprøve gennem en Realklasse *(Realafdeling)*.

§ 3. *Gymnasiet* giver i Tilslutning til Mellemskolen gennem 3 eetaarige Klasser sine Elever en fortsat højere Almenundervisning, som tillige afgiver det nødvendige Grundlag for videregaaende Studier.

Gymnasiets Undervisning skal kunne meddeles paa 3 delvis forskellige Linier, som efter de Undervisningsfag, der giver hver enkelt Linie dens Særpræg, betegnes henholdsvis som *den klassisk-sproglige*, *den nysproglige* og *den matematisk-naturvidenskabelige Linie*.

§ 4. Den højere Almenundervisning kan ogsaa meddeles uden for Statens Skoler (jfr. §§ 18 og 19).

Saavel Mellemskolen som Gymnasiet kan omfatte baade *Drengeskoler*, *Pigeskoler* og *Fællesskoler* for Drenge og Piger. I Fællesskolen kan dog sondret Undervisning paa enkelte Punkter foreskrives ved kgl. Anordning, jfr. § 27.

24 April. Nr. 62.

II.

Om Undervisningens Indhold i Almindelighed.

§ **5**. *Mellemskolens Undervisning* skal omfatte *Religion*, *Dansk* (med lette Læsestykker af *Svensk*), *Engelsk*, *Tysk*, *Historie*, *Geografi*, *Naturhistorie*, *Naturlære*, *Regning* og *Matematik*, *Skrivning*, *Tegning*, *Legemsøvelser*, *kvindeligt Haandarbejde* og *Sang*. Under Naturfagene medtages de væsentligste Træk af *Sundhedslæren* og nogen *Kemi*.

Desuden bør der, efterhaanden som Lærerkræfterne haves, og forsaavidt Forholdene efter Ministerens Skøn iøvrigt tillader det, gives Undervisning i *Sløjd* eller andet *Legemsarbejde* samt for Piger i *kvindelig Husgerning*. I Pigeskolen kan Fransk optages.

For dem af Mellemskolens Elever, der maatte ønske det, kan der i Mellemskolens øverste Klasse indrettes en Undervisning i *Latin* eller *Fransk*.

I den Realklasse, der kan slutte sig til Mellemskolen som dens Fortsættelse, skal der undervises i *Dansk*, to af de nyere Sprog *(Engelsk*, *Tysk*, *Fransk)*, *praktisk Regning* og *Matematik* (kun paabudt for Drenge), Afsnit af *Naturlære*, *Historie*, *Geografi* og *Naturhistorie*, samt *Legemsøvelser*. Undervisningsplanen, der foruden de nævnte Fag kan omfatte andre Fag, bliver for hver enkelt Skoles Vedkommende at fastsætte af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

§ **6**. I *Gymnasiet* skal der, med Forskel efter dets tre forskellige Linier, gives Undervisning i *Religion*, *Dansk* med de øvrige *nordiske Sprog*, *Engelsk*, *Tysk*, *Fransk*, *Latin* (ikke paa den matematisk-naturvidenskabelige Linie), *Græsk* (alene paa den klassisk-sproglige Linie), *Oldtidskundskab*, *Historie*, *Geografi* og *Naturhistorie*, *Naturlære*, *Matematik*, *Legemsøvelser* og *Sang*. Paa den klassisk-sproglige Linie maa der ikke tillægges Græsk overvejende større Vægt end Latin.

Med Samtykke af Ministeren skal der ogsaa kunne gives Undervisning i *Legemsarbejde*.

§ 7. Elever, der ikke tilhører Folkekirken, skal helt eller delvis fritages for Undervisning i Religion, naar deres Forældre eller Værger fremsætter Forlangende derom. 24 April. Nr. 62.

III.

Om Prøver og Vidnesbyrd.

§ 8. Mellemskolen slutter med en *Aarsprøve*, der delvis kan afholdes under offentlig Kontrol.

I Gymnasiets Slutningsklasser og i Realklassen ender Undervisningen med *Afgangsprøver*, som helt eller delvis afholdes under offentlig Kontrol, og ved hvilke Eleverne skal godtgøre, at de har naaet den aandelige Modenhed og tilegnet sig den Kundskabsfylde, der er sat som Undervisningens Maal. Ved disse Afgangsprøver eksamineres ikke i Religion og Sang.

§ 9. Mellemskolens afsluttende Aarsprøve kaldes »*Mellemskoleeksamen*«, Realklassens Afgangsprøve »*Realeksamen*«, Afgangsprøven paa Gymnasiets 3 Linier »*Studentereksamen*«.

De fornævnte Prøver er dels *skriftlige*, dels *mundtlige*. De mundtlige Prøver er offentlige.

Der gives ingen Hovedkarakter.

De skriftlige Opgaver gives af Ministeren. Ved de mundtlige Prøver eksamineres som Regel af Skolens Lærere.

§ 10. For Elever, der har bestaaet Mellemskoleeksamen, Realeksamen eller Studentereksamen, udstedes Eksamensbeviser med Angivelse af deres Karakterer i de enkelte Fag ved Prøverne samt Vidnesbyrd om deres Forhold i Skolen.

Naar Elever forlader en Skole forinden de fornævnte Prøver eller uden at have bestaaet disse, skal Skolen, forsaa vidt deres Forældre eller Værger forlanger det, meddele dem Vidnesbyrd om deres Modenhed, Kundskaber og Forhold i Skolen.

Skemaer for Eksamensbeviser og Vidnesbyrd udfærdiges af Ministeren.

For Statsskolernes Elever udstedes Eksamensbeviser og Vidnesbyrd uden Betaling.

24 April. Nr. 62.

§ **11**. *Mellemskoleeksamen* giver Adgang til Gymnasiet. Ved Optagelse af Elever fra kommunale eller private Mellemskoler kan forlanges en Optagelsesprøve. Paa hvilke Betingelser *Realeksamen* kan give Adgang til Gymnasiet, bestemmes af Ministeren. De, der melder sig til Optagelse i Gymnasiets klassisk-sproglige Linies eller nysproglige Linies 1ste Klasse skal tillige underkaste sig en Prøve i Latin.

Enhver, der har bestaaet *Studentereksamen*, har Ret til at lade sig indskrive ved Universitetet som akademisk Borger.

IV.

Om Elevers Optagelse.

§ **12**. Beslutning om Elevers Optagelse i Statsskolerne fattes af Rektor.

§ **13**. Optagelse af Elever skal regelmæssigt kun kunne finde Sted ved Begyndelsen af et nyt Skoleaar. Dog kan Rektor bevilge Undtagelser fra denne Regel.

§ **14**. Som almindelige Betingelser for Elevernes Optagelse fastsættes:

1. At de, som optages i en Mellemskoles 1ste Klasse, ikke er under 11 Aar, og at de, som optages i et Gymnasiums 1ste Klasse, ikke er under 15 Aar.

2. At deres Alder ikke er saa fremrykket, at den er mere end 2 Aar over Gennemsnitsalderen for den Klasse, som de efter deres Kundskaber kan optages i.

Undtagelser fra 1. og 2. kan under særegne Omstændigheder tilstedes af Rektor.

3. At de ikke lider af smitsom Sygdom eller andet legemligt Onde, som kan virke skadeligt paa de øvrige Elever.

4. At de, forsaavidt de tidligere har været Elever af andre Skoler, fremlægger tilfredsstillende Vidnesbyrd fra den Skole, som de sidst har besøgt.

§ **15**. Ved Optagelsesprøven i en Mellemskoles første Klasse maa kun prøves i Folkeskolens almindelige Skolefag, særlig i Dansk.

For at nogen kan optages som Elev i en af Mellemskolens højere Klasser, maa vedkommende bestaa en Optagelsesprøve, der godtgør, at han (hun) i Modenhed og Kundskaber staar paa lige Trin med den Klasses Elever, i hvilken han (hun) ønskes optaget. 24 April. Nr. 62.

§ **16**. For at blive optaget i Gymnasiets 1ste Klasse maa vedkommende enten have bestaaet Mellemskoleeksamen eller ved Optagelsesprøven fuldt ud godtgøre at være i Besiddelse af den Modenhed og Kundskabsfylde, som fordres for at bestaa den nævnte Eksamen (jfr. dog § 11, 1ste Stk.).

For at blive optaget i en af Gymnasiets andre Klasser maa vedkommende bestaa en Optagelsesprøve, der godtgør, at han (hun) i Modenhed og Kundskaber staar paa lige Trin med den Klasses Elever, i hvilken han (hun) ønskes optaget.

V.

Om Undervisningstiden.

§ **17**. Den ugentlige Skoletid til samtlige Fag og Øvelser — Sang, Gymnastik, Sløjd eller andet Legemsarbejde samt kvindelig Husgerning undtagne — maa ikke overstige 30 Undervisningstimer paa 50 Minutter eller et dertil svarende Antal Timer af kortere Varighed. Mellem Undervisningstimerne skal der gives Fritid. De nærmere Bestemmelser om den daglige Skoletid, hvis Varighed, Friminutterne medregnede, regelmæssigt fastsættes til 6 Klokketimer, gives af Ministeren efter Indstilling af Rektor, som derom maa have forhandlet med Skoleraadet.

Ferie- og Fridagene i et Skoleaar maa i Reglen ikke tilsammen udgøre mere end 63 Søgnedage.

VI.

Om Eksamensret for kommunale og private højere Almenskoler.

§ **18**. Ret til at afholde de i § 10, 1ste Stk., nævnte Prøver med samme Virkning som Statens højere Almenskoler og Herlufsholm Skole samt til at udstede de i samme Paragraf

24 April. Nr. 62.

nævnte Eksamensbeviser kan af Ministeren tilstaas kommunale eller private Skoler paa et vist Aaremaal og paa de Betingelser, som Ministeren bestemmer.

Det kan tillades Skoler, som udelukkende optager Piger, at afholde en særlig Pigeskoleeksamen, som beregnes paa ikke at tages før det fyldte 17de Aar og træder i Stedet for Realeksamen. De øvrige Bestemmelser om Undervisningsfag og om Prøvens Indhold fastsættes af Ministeren.

VII.

Om Privatisters Adgang til at underkaste sig de højere Almenskolers Afgangsprøver samt Mellemskoleeksamen.

§ **19**. De, som ønsker at underkaste sig Mellemskoleeksamen eller Realeksamen, efter at være forberedte ved Privatundervisning, har at indstille sig for en ved Ministerens Foranstaltning af undervisningskyndige sammensat Eksamenskommission.

De, som ønsker at underkaste sig Gymnasiets Afgangsprøve, efter at være forberedte ved Privatundervisning, har at indstille sig enten ved en Statsskole eller ved en kommunal eller privat Skole, der har Tilladelse til at afholde bemeldte Afgangsprøve, eller for en Eksamenskommission efter Ministerens Bestemmelse.

VIII.

Særlige Bestemmelser.

§ **20**. Statens lærde Skoler, derunder Sorø Akademis lærde Skole, omdannes til højere Almenskoler af de ovenfor omhandlede Arter saaledes, at Mellemskolens 1ste Klasse oprettes ved dem fra Begyndelsen af Skoleaaret 1903—04, 2den Klasse fra Begyndelsen af Skoleaaret 1904—05, medens 1ste studerende Klasse og 1ste Realklasse samtidig inddrages. Ved det følgende Skoleaars Begyndelse oprettes Mellemskolens 3die Klasse, som træder i Stedet for 2den studerende Klasse og 2den Realklasse, og saaledes fremdeles.

Realeksamen efter denne Lov afholdes første Gang i Sommeren 1908, Studentereksamen i Sommeren 1910. 24 April. Nr. 62.

Ved Metropolitanskolen, Sorø Akademis lærde Skole, Odense og Aarhus Katedralskoler indføres alle Gymnasiets 3 Linier. De andre Statsskoler faar, saa længe Forholdene kræver det, kun to Linier hver efter Ministerens nærmere Bestemmelse.

§ **21**. Antallet af de faste Lærer- og Lærerindepladser, Gymnastiklærerne ikke medregnet, ved Statens 12 højere Almenskoler bestemmes under Iagttagelse af Reglen i denne Lovs § 22, 5te Stk. Antallet af Overlærere og Overlærerinder ved disse Skoler maa ikke overstige Halvdelen af de nævnte faste Lærer- og Lærerindepladser.

§ **22**. Bestemmelserne i kongelig Anordning af 2. Februar 1849 og Lov af 28. Marts 1855 § 2 om Adgang til Rektoraterne og Overlærerembederne ved de lærde Skoler hæves.

Adgang til at blive Rektor ved en af Statens højere Almenskoler skal staa aaben for enhver, der ved Tjeneste som Overlærer eller Lærer ved en højere Almenskole, der omfatter baade Mellemskolen og Gymnasiet, har lagt fremragende Pædagogisk Dygtighed for Dagen og kan gennemføre Undervisningen i sine Fag til Studentereksamen. Dog skal under ellers lige Vilkaar saadanne Lærere, som har underkastet sig baade den teoretiske og den praktiske Del af Skoleembedseksamen, have Fortrinsret.

Adgang til Overlærerembeder (Overlærerindeembeder) ved Statens højere Almenskoler har fortrinsvis de ved disse ansatte Lærere og Lærerinder.

Fortrinlig Adgang til Lærerembeder (Lærerindeembeder) ved de nævnte Skoler har de, der har underkastet sig en Skoleembedseksamen eller (inden 1907) en Magisterkonferens i Matematik, Fysik eller Naturhistorie. Fra 19. August 1908 at regne kan ingen blive ansat som Lærer eller Lærerinde, som ikke har underkastet sig en Prøve i Pædagogik og Undervisningsfærdighed.

24 April. Nr. 62.

Overlærere og Lærere (Overlærerinder og Lærerinder) ved Statens højere Almenskoler er pligtige til ugentlig at undervise 24 Timer à 50 Minutter eller et dertil svarende Antal Timer af kortere Varighed.

§ **23**. Fra Begyndelsen af Skoleaaret 1903—04 bortfalder de hidtil ved Elevers Optagelse i de offentlige lærde Skoler krævede Indskrivningspenge.

Fra samme Tidspunkt fastsættes Skolebetalingen for samtlige Klasser i alle Statens højere Almenskoler, Sorø herunder indbefattet, saaledes: for Gymnasiets og Realafdelingens Klasser ved Metropolitanskolen 42 Kr. fjerdingaarlig, ved de andre Skoler 36 Kr. fjerdingaarlig, samt for Mellemskolens Klasser ved Metropolitanskolen 36 Kr. fjerdingaarlig, ved de andre Skoler 30 Kr. fjerdingaarlig. Naar flere Søskende samtidig besøger en af disse højere Almenskoler, nedsættes Kontingentet for den næstældste med ¼ og for den tredie ældste med ½; de efterfølgende gaar frit. Udmelding kan ske i Løbet af et Fjerdingaar til dettes Udgang. Den, som forlader Skolen i Juli Maaned, betaler kun Skolepenge for denne Maaned. Iøvrigt er det overladt til Ministeren at fastsætte alle fornødne nærmere Bestemmelser vedrørende Skolepengenes Opkrævning.

Ved Rønne højere Almenskole indtræder den i Stk. 2 fastsatte Betaling ved en jævn Stigning af Skolepengenes nuværende Beløb, saaledes at den fulde Betaling naas 10 Aar efter, at denne Lov er traadt i Kraft.

§ **24**. Det Antal Fripladser, som kan tildeles Elever i Statens højere Almenskoler, fastsættes til en Sjettedel (for Ribe og Rønne Skolers Vedkommende dog en Trediedel) af det ved hvert Skoleaars Begyndelse i de enkelte Skoler værende Elevtal, efter at Antallet af de privilegerede eller ekstraordinære Gratister er fradraget.

Ved Sorø Skole kan der tilstaas fri Undervisning til et Antal af i det højeste en Trediedel af de skolesøgende Elever, som ved hvert Skoleaars Begyndelse findes i bemeldte Skole, efter at Antallet af de privilegerede eller ekstraordinære Gratister er fradraget.

Iøvrigt er det overladt til Ministeren at fastsætte alle fornødne nærmere Bestemmelser vedrørende Fripladserne, dog at disse fortrinsvis skal tilstaas Børn af ubemidlede Forældre. 24 April. Nr. 62.

§ **25**. De nuværende offentlige lærde Skolers Pengestipendier kan efter Skolernes Omdannelse til højere Almenskoler tillægges Elever ikke blot i Gymnasiet, men ogsaa i Mellemskolen, forsaavidt ikke Fundatsbestemmelser for private Legater, der er holdt udenfor Skolernes Stipendiefonds, maatte være til Hinder herfor.

Af Overskuddet for det en af Statens højere Almenskoler tilhørende Stipendiefond kan der uddeles Stipendier til Elever, der efter bestaaet Mellemskoleeksamen ved den paagældende Statsskole gaar over til en anden Statsskoles Gymnasium for at kunne følge dennes Undervisning paa en Linie, som ikke findes ved førstnævnte Skole.

§ **26**. Paa kommunale højere Almenskoler kommer Bestemmelserne i Lov af 24. Marts 1899 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen og i Lov af 8. Marts 1856 om nogle forandrede Bestemmelser for Borger- og Almueskolevæsenet i Købstæderne og paa Landet til Anvendelse paa samme Maade og i samme Omfang som for de nuværende kommunale Realskoler.

§ **27**. Ved kongelig Anordning fastsættes følgende nærmere Bestemmelser:

1) om Undervisningen i Statens Fællesskoler for Drenge og Piger (se § 4),
2) om Indholdet og Omfanget af Undervisningen i hvert enkelt Fag saavel for Mellemskolens som for hver af Gymnasiets 3 Liniers og Realklassens Vedkommende (se §§ 5 og 6),
3) vedrørende de i §§ 8, 9, 18 og 19 nævnte Prøver, saaledes om Eksamensopgivelserne i de forskellige Fag, om Censuren, om Adgang til Fritagelse for mundtlig Prøve i et eller flere Fag, naar den skriftlige Prøve er bestaaet paa fyldestgørende Maade, om Karaktergivningen m. m.,

24 April. Nr. 62.

4) om Afholdelsen af Aarsprøver ved Statsskolerne,
5) om de Tillægsprøver ved den polytekniske Læreanstalt og Universitetet, som maatte være fornødne for dem, der efter bestaaet Studentereksamen vil indtræde som Eksaminander ved ovennævnte Læreanstalt eller indstille sig til de forskellige Universitetseksaminer,
6) om Prøven i Pædagogik og Undervisningsfærdighed (se § 22),
7) om den i § 11 nævnte Latinprøve,
8) om Fordringerne ved den Optagelsesprøve, en Elev maa bestaa for at kunne blive optaget i en Mellemskoles 1ste Klasse,
9) om Optagelsesprøven til Gymnasiets 1ste Klasse,
10) i hvilken Eksamenstermin almindelig Forberedelseseksamen sidste Gang vil være at afholde efter den gamle Form.

§ **28**. Bestemmelserne i Lov af 2. Maj 1902 om Tilskud til private Realskoler kommer til Anvendelse paa private højere Almenskoler, hvis Undervisning tilsigter Mellemskoleeksamen eller Realeksamen (jfr. § 18, 2det Stk.), men som ikke tillige giver Gymnasiets Undervisning, og den nævnte Lovs Bestemmelser vedrørende Realklasserne vil da være at anvende paa de 4 egentlige Mellemskoleklasser eller de 4 dertil svarende Klasser i vedkommende Skoler, dog saaledes, at det i Lovens § 6 ommeldte Beløb til Fripladser eller Pladser med nedsat Skolebetaling ogsaa kan komme Elever i Realklassen (Realafdelingen) til gode, hvorhos det ved Beregningen efter fornævnte Lovs § 3 b. skal komme en Skole til gode, at den har en saadan yderligere Klasse eller Afdeling.

I den Overgangstid, i hvilken de paagældende Skoler har Klasser baade efter den hidtidige Ordning og efter nærværende Lovs Regler, skal der ved de i den anførte Lov nævnte 4 Realklasser forstaas de 4 øverste Klasser.

Lov-Tid. A. Nr. 28. 273—80. Udg. 24. April 1903.

Anordning om Undersøgelse af visse Brugsgenstande med Hensyn til deres Sundhedsfarlighed. 22 April. Nr. 88.

I Henhold til § 1 i Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 18. April 1910 bestemmes herved, at nedennævnte, offentlig falbudte Brugsgenstande herefter kan indsendes til Undersøgelse paa det eller de af Justitsministeriet dertil antagne Laboratorier.

A. Saadanne farvede Genstande, om hvis Farver der er givet Bestemmelser i § 6 i Plakat, indeholdende nærmere Bestemmelser i de gældende Anordninger angaaende Handel med Gift, af 19. April 1843, og de Anordninger, som eventuelt maatte blive udfærdigede i Henhold til denne Lovbestemmelse.

B. Drikke-, Spise- og Kogekar, Vædskemaal, Beholdere, Redskaber og andre Indretninger til Fremstilling eller Opbevaring af Levnedsmidler og lignende, alt for saavidt disse Ting helt eller delvis bestaar af Metal eller er fortinnede, loddede, emaillerede, glasserede eller lakerede, samt Indpakningsstoffer og Beskyttelsesmateriale for Levnedsmidler.

C. Legetøj og Genstande, der anvendes som saadant.

D. Andre offentlig falbudte Brugsgenstande, som ved deres Brug kan virke skadeligt for Sundheden, f. Eks. Fyrværkerisager, dog kun efter Sundhedsstyrelsens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

Nr. 88. Lov-Tid. A. 503.

Anordning om Forbud mod Tilsætning af Farvnings- og Konserveringsstoffer til Levnedsmidler, der er bestemt til Falholdelse. 10 Juni. Nr. 162.

I Henhold til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 18. April 1910 § 7, 2det Stk., fastsættes herved følgende Regler for Tilsætning af Farvnings- og Konserveringsstoffer til Levnedsmidler, der er bestemt til Falholdelse:

§ 1. Enhver Tilsætning af Farvnings- eller Konserveringsstoffer til Levnedsmidler, der er bestemt til Falholdelse, er forbudt med de nedenfor anførte Undtagelser.

10 Juni. Nr. 162.

Ved Levnedsmidler forstaas alle Stoffer, der er bestemt til at spises eller drikkes af Mennesker. Bestemmelserne omfatter ogsaa de Levnedsmidler, der indføres, udstilles eller lagres i Salgsøjemed.

§ **2**. Det er tilladt som Konserveringsstoffer at anvende og tilsætte følgende Stoffer til alle andre Levnedsmidler end Smør, Margarine (Margarineost) og saadanne Levnedsmidler, hvorom der er udfærdiget Anordning i Henhold til § 7, 1ste Stk., i den ovennævnte Lov:

Kogsalt, Salpeter, Produkter fra Trærøgning, Sukker og Eddike samt Krydderier med Undtagelse af saadanne, som er anerkendt giftige, saasom japansk Stjerneanis (Illicium religiosum).

Om Smør og Margarine (Margarineost) indeholdes Regler i Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m. af 12. April 1911 og Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. af 19. April 1907 og de i Henhold til disse Love fastsatte Bestemmelser.

De i nærværende Anordning indeholdte Bestemmelser gælder ikke for de Levnedsmidler, hvorom der gives Anordninger i Henhold til § 7, 1ste Stk., i Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler af 18. April 1910. Af saadanne Anordninger findes for Tiden kun Anordning om, hvad der maa falholdes som Vin og Spirituosa af D. D.

§ **3**. Det er derhos tilladt til de i efterstaaende Fortegnelse nævnte Levnedsmidler at tilsætte de ved hver Vare nævnte Stoffer, dog ikke i større Mængde end sammesteds anført:

Byggryn. Svovling er tilladt paa Betingelse af, at Varen efter Behandlingen ikke indeholder mere end 30 *cg* fri og bunden Svovlsyrling pr. *kg*, og at Varen falholdes under Betegnelsen »Kunstblegede Byggryn«. Se iøvrigt Gryn.

Bælgfrugter og Korn. Affarvning og Blaaning med uskadelige Farvestoffer er tilladt paa Betingelse af, at det overensstemmende med Lovens § 6 angives, at dette er sket.

10 Juni. Nr. 162.

Bønner, grønne, se Gemyse og Gemysekonserver.

Flæskesider, saltede, bestemte til Udførsel. Herom indeholdes Regler i Lov om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. af 27. Maj 1908 og de i Henhold til denne Lov fastsatte Bestemmelser.

Frugt, kandiseret, se Konditorvarer.

Frugt, tørret. Svovling er tilladt paa Betingelse af, at Varen efter Behandlingen ikke indeholder mere end 1,25 *g* fri og bunden Svovlsyrling pr. *kg*. Se iøvrigt Gemyse og Gemysekonserver.

Frugtkonserver. Det er tilladt at tilsætte Alkohol som Konserveringsmiddel paa Betingelse af, at det overensstemmende med Lovens § 6 angives, at dette er sket. Farvning med uskadelige Farvestoffer er tilladt.

Frugtsaft. Det er tilladt at tilsætte Alkohol til sure Frugtsafter som Konserveringsmiddel paa Betingelse af, at det overensstemmende med Lovens § 6 angives, at dette er sket.

Opfarvning med uskadelige Frugtsafter, f. Eks. Kirsebærsaft, er tilladt paa samme Betingelse.

Anden Farvning er kun tilladt med uskadelige Farvestoffer og paa Betingelse af, at Varen falholdes under Betegnelsen »Farvet Frugtsaft«.

Gelatine (Husblas), bestemt til Madlavning, maa farves med uskadelige Farvestoffer.

Gemyse, tørret. Tilsætning af surt Natriumkarbonat (tvekulsurt Natron) til Gemyse, grønne Bønner og lignende, der skal tørres, er tilladt. Se iøvrigt Gemysekonserver.

Gemysekonserver. Farvning (Reverdissage) med Kobbersulfat er tilladt paa Betingelse af, at Varen efter Behandlingen ikke indeholder mere end 5,5 *cg* Kobber pr. *kg*.

Gryn. Blaaning med uskadelige Farvestoffer er tilladt paa Betingelse af, at det overensstemmende med Lovens § 6 angives, at dette er sket. Se iøvrigt Byggryn.

Anm.: Det er tilladt at polere Gryn med Fedtsten (Talcum) paa Betingelse af, at dette Stof efter Behandlinven ikke findes i vejelige Mængder.

10 Juni. Nr. 162.

Konditorvarer maa farves med uskadelige Farvestoffer.

Korn, se Bælgfrugter.

Kunsthonning (men ikke Honning) maa indeholde indtil 4 *cg* fri og bunden Svovlsyrling pr. *kg*.

Kødfars. Det er tilladt at tilsætte Natriumbenzoat (benzoesurt Natron), Natriumformiat (myresurt Natron), Dinatriumfosfat (fosforsurt Natron) og Natriumacetat eddikesurt Natron) eventuelt blandet med Salpeter, Kogsalt eller Sukker, paa Betingelse af at Varen efter Behandlingen ikke indeholder mere end 2 *g* Konserserveringsstof pr. 1 *kg* Kød, og at der ved Falholdelsen i Butikslokaler af saadanne Varer er umiddelbart ved Varen anbragt et tydeligt Mærkeskilt med følgende Paaskrift: »Tilsat Farvnings- og Konserveringsstof«, og ved Salg til videre Forhandling af saadanne Varer er paa Slutsedler, Fakturaer, Regninger og Følgesedler angivet, at der er tilsat Farvnings- og Konserveringsstof.

Limonader og kunstige kulsyreholdige Vande. Tilsætning af rene Salte, f. Eks. Alkalikarbonater, samt af organiske Syrer og uskadelige Farvestoffer er tilladt.

Mel af Korn eller Bælgfrugter. Blaaning med uskadelige Farvestoffer er tilladt paa Betingelse af, at det overensstemmende med Lovens § 6 angives, at dette er sket.

Anm.: Affarvning er forbudt.

Ost maa farves med uskadelige røde og gule Farvestoffer. Om Margarineost se § 2.

Pølser. Farvning med uskadelige røde Farvestoffer er tilladt paa Betingelse af, at Varen efter Behandlingen ikke indeholder mere end 6 *g* Farvestof pr. 100 *kg* Kød, og at der ved Falholdelse i Butikslokaler af saadanne Varer, enten de er hele eller skaarne i Stykker, er umiddelbart ved Varen anbragt et tydeligt Mærkeskilt med følgende Paaskrift: »Tilsat Farvningsstof«.

Det er tilladt at tilsætte Natriumbenzoat (benzoesurt Natron), Natriumformiat (myresurt Natron), Dinatriumfosfat (fosforsurt Natron) og Natriumacetat

(eddikesurt Natron), eventuelt blandet med Salpeter, Kogsalt eller Sukker, paa Betingelse af at Varen efter Behandlingen ikke indeholder mere end 2 *g* Konserveringsstof pr. 1 *kg* Kød, og at der ved Falholdelse i Butikslokaler af saadanne Varer, enten de er hele eller skaarne i Stykker, er umiddelbart ved Varen anbragt et tydeligt Mærkeskilt med følgende Paaskrift: »Tilsat Farvnings- og Konserveringsstof«. 10 Juni. Nr. 162.

Ved Salg til videre Forhandling af saadanne Pølser skal der paa Slutsedler, Fakturaer, Regninger og Følgesedler være angivet, at der er tilsat henholdsvis Farvningsstof eller Farvnings- og Konserveringsstof.

Sennep. Farvning med uskadelige gule Farvestoffer er tilladt.

Sukker. Farvning med Ultramarin og brændt Sukker er tilladt. Puddersukker, Fariner og andre lignende sirupholdige Sukkere samt Sirup maa indeholde indtil 50 *cg* Svovlsyrling pr. *kg*.

Sukkervarer, se Konditorvarer.

Vande, kunstive, kulsyreholdige, se Limonader.

Øl maa indeholde indtil 20 *mg* fri og bunden Svovlsyrling pr. *l*, forsaavidt denne stammer fra de anvendte Raastoffer eller fra Svovling af de anvendte Fade ved Forbrænding af teknisk rent, arsenfrit Svovl.

Farvning er kun tilladt, naar den sker med de i Ølindustrien almindeligt anvendte Raastoffer i mere eller mindre branket Tilstand og med uskadelige brune Farvestoffer.

§ **4**. Hvor det i § 3 er bestemt, at Farvning med uskadelige Farvestoffer er tilladt, omfatter dette følgende Stoffer:

Røde: Kirsebærsaft, Kochenille (Karmin), Alkannarødt (Alkannin), Fuchsin, arsenfri Syrefuchsin, Bordeaux, Ponceau, Eosin, Erythrosin, Phloxin;

Blaa: Indigo, Lakmus, Ultramarin, Alizarinblaat, Anilinblaat, Vaandblaat;

10 Juni. Nr. 162.

Gule: Safran (Stigmata Croci, Crocin), Saflor (Flores et Fructus Carthami, Carthamin), Gurgemejerod (Rhizoma Curcumae, Curcumin), Syregult-R. eller Ægtegult R., Orlean (Bixin), Orange I (Tropæolin 000);

Grønne: Spinatsaft (Klorofyl), Blanding af de anførte gule og blaa Farver, Malachitgrønt;

Violette: Blanding af de anførte blaa og røde Farver, Methylviolet;

Brune: Karamel, Lakridsekstrakt, Sukkerkulør, ristet Malt;

Sorte: kinesisk Tusch, Kønrøg.

§ 5. Denne Anordning træder straks i Kraft.

Samtidig ophæves Anordning om Forbud mod Tilsætning af Farvnings- og Konserveringsstoffer til Levnedsmidler, der er bestemt til Falholdelse, af 16. Juli 1912 med Ændring af 28. Januar 1913.

Nr. 162. Lov-Tid. A. 839—42.

1916

15 Marts. Nr. 80.

Kirke- og Undervisningsmin. Bekendtgørelse ang. Skolernes Forhold overfor Tilfælde af smitsomme Sygdomme.

I. Sygdomme, der er under offentlig Behandling.

Følgende Sygdomme er altid Genstand for offentlig Behandling: Pest, asiatisk Kolera, gul Feber, Blodgang, Plettyfus (eksantematisk Tyfus), Kopper og Spedalskhed samt Sygdomme, med Hensyn til hvilke Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 12. April 1911, 2det Afsnit, er sat i Kraft ved kongelig Anordning i Henhold til den nævnte Lovs § 27, 2det Stk.

Andre smitsomme Sygdomme med Undtagelse af Tuberkulose og veneriske Sygdomme, for hvis Behandling de i de særlige Love om disse Sygdomme indeholdte Regler gælder, kan, naar de optræder paa en ondartet Maade eller

med en større Udbredelse eller iøvrigt under Forhold, der kan give særlig Anledning dertil, af Overepidemikommissionen, i København Kommunalbestyrelsen, erklæres for at være Genstand for offentlig Behandling. Under særlige Forhold kan en saadan Beslutning tages af Justitsministeren. 15 Marts Nr. 80.

Naar en Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, har vist sig i en Husstand, i hvilken der findes skolesøgende Børn, skal den behandlende Læge meddele Skolen Underretning derom; de paagældende Børn maa ikke søge Skolen, førend de medbringer Lægeattest for, at de ikke kan antages at udbrede Smitte.

Forekommer Sygdommen i en Lærers Husstand, vil han have at holde sig borte fra Skolen, indtil han har Lægeattest for, at han ikke kan antages at medbringe Smitte.

Lægeattesterne skal — forsaavidt ikke særlige Bestemmelser maatte blive trufne i de enkelte Tilfælde — for de under II a nævnte Sygdommes Vedkommende udfærdiges efter de sammesteds givne nærmere Forskrifter. Attesterne kan forlanges udfærdigede af Epidemilægen uden Betaling.

I de Kommuner, i hvilke Sygdommen optræder, samt i Nabokommunerne kan Epidemikommissionen lukke offentlige og private Skoler; under særlige Forhold kan Skolekommissionen foreløbig lukke en Skole, men skal i saa Fald uopholdelig give Meddelelse herom til Epidemikommissionen, der da tager Bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket Omfang denne Foranstaltning skal opretholdes. Holdes et privat Skolelokale efter Epidemikommissionens Forlangende lukket i saa lang Tid, at der derved er forvoldt Ejeren eller Brugeren paaviseligt Indtægtstab, vil der kunne ydes Erstatning herfor.

II. Sygdomme, der ikke er under offentlig Behandling.

a. Tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse og akut Børnelamhed. Naar en af oven-

15 Marts. Nr. 80.

nævnte Sygdomme har vist sig i en Husstand, i hvilken der findes skolesøgende Børn, skal den behandlende Læge meddele Skolen Underretning derom.

1) Et Barn, der selv har været angrebet af Sygdommen, maa ikke søge Skolen, førend det medbringer Lægeattest for, at det ikke kan antages at udbrede Smitte.

Saafremt vedkommende Barn har været angrebet af Difteri, bør Lægeattesten særlig oplyse, om der er forløbet tre Uger efter, at Belægningerne er svundne. Er et saadant Tidsrum ikke forløbet, maa Attesten udtrykkelig oplyse, at det ved bakteriologisk Undersøgelse er godtgjort, at der ikke kan paavises Difteribaciller hos vedkommende.

Et Barn, der har været angrebet af akut Børnelamhed, maa ikke søge Skolen, førend der er forløbet mindst 6 Uger efter Sygdommens akute Stadium. Attesten skal udtrykkelig oplyse, at dette Tidsrum er forløbet.

2) Et Barn, i hvis Hjem en af de ovenfor under a. nævnte Sygdomme er optraadt, uden at det har selv været angrebet, maa ikke søge Skolen, førend det medbringer Lægeattest for, at det ikke kan antages at udbrede Smitte.

Lægeattesten bør udtrykkelig oplyse følgende:

i Tilfælde af *Tyfoid Feber*, *Paratyfus*, *Paradysenteri* eller en med disse beslægtet Sygdom, at de syge er blevet forsvarligt isoleret og fornøden Desinfektion foretagen,

i Tilfælde af *Difteri*, at der er forløbet mindst 8 Dage efter, at de syge er blevet forsvarligt isoleret og fornøden Desinfektion foretagen,

i Tilfælde af *Skarlagensfeber*, at der er forløbet mindst 8 Dage efter, at de syge er blevet forsvarligt isolerede og fornøden Desinfektion foretagen samt endelig at vedkommende Børn ikke selv lider af mistænkelige Svælgtilfælde (Scarlatinøs Angina),

i Tilfælde af *smitsom Hjernerygmarvsbetændelse* enten, at der er forløbet mindst tre Uger efter, at de syge er blevet forsvarligt isoleret og fornøden Desinfektion foretagen eller, at det ved bakteriologisk Undersøgelse er godtgjort,

at der ikke kan paavises Meningokokker i vedkommende Børns Næsesvælgrum, 15 Marts. Nr. 80.

i Tilfælde af *akut Børnelamhed*, at der er forløbet mindst tre Uger efter, at de syge er blevet forsvarligt isoleret og fornøden Desinfektion foretaget.

3) En Lærer eller Lærerinde, der angribes af eller i hvis Husstand der forekommer Tilfælde af en af de ovenfor under a nævnte Sygdomme, maa ikke undervise i Skolen, førend det ved Lægeattest godtgøres, at vedkommende ikke kan antages at medbringe Smitte. Om Lægeattestens Indhold gælder tilsvarende Regler som ovenfor nævnt.

Forekommer der Tilfælde af Tyfoid Feber blandt skolesøgende Børn, skal de benyttede Skolelatriner og Pissoirer desinficeres.

Forekommer der Tilfælde af akut Børnelamhed i en Skole eller i en paa Skolen boende Husstand, skal de af den syge benyttede Rum (Latriner indbefattet) desinficeres.

Henvendelse om Desinfektion rettes til Epidemikommissionen.

Lægeattesterne kan forlanges udfærdigede af Epidemilægen — i København af vedkommende Kommunelæge — uden Betaling.

Faar en Læge Tilfælde af Tyfoid Feber, Paratyfus, Paradysenteri eller en med disse beslægtet Sygdom, Difteri, Skarlagensfeber, smitsom Hjernerygmarvsbetændelse eller akut Børnelamhed under Behandling i en Skolebygning, skal han straks anmelde det for Embedslægen.

b. Mæslinger, Kighoste m. m. Børn, der lider af Mæslinger (Morbilli), maa ikke modtages paa Skolen før mindst 10 Dage efter Sygdommens Begyndelse.

Børn, der lider af *Kighoste* (Tussis convulsiva), maa ikke modtages paa Skolen.
modtages paa Skolen før 4 Uger efter det konvulsive Stadiums Begyndelse.

Børn, der lider af *Røde Hunde* (Rubeolæ, Morbus quartus),

15 Marts. Nr. 80.

Skoldkopper (Variceller), *Rosen* (Erysipelas), *Influenza*, *Faaresyge* (Angina parotidea) eller *Halsbetændelse* (Angina tonsillaris), maa ikke modtages paa Skolen, saalænge det akute Stadium varer.

Samme Regel kommer til Anvendelse paa Lærere og Lærerinder.

Epidemikommissionen er bemyndiget til at lukke en offentlig eller privat Skole, saalænge en af de under a ommeldte Sygdomme eller Kighoste eller Mæslinger optræder enten hos en i Skolebygningen boende Person eller hos et større Antal af Skolens Elever. En tilsvarende Beføjelse til under særlige Forhold at lukke en Skole som den, der ved Sygdomme under offentlig Behandling er givet Skolekommissionen, se ovenfor under I, tilkommer ogsaa denne i de her omhandlede Tilfælde.

c. Smitsomme Øjensygdomme og smitsomme Hudsygdomme m. m. Børn, der lider af Ægyptisk Øjensygdom (Trachom), af Fnat (Scabies) eller af smitsomme Hudsygdomme, maa ikke modtages paa Skolen, før Sygdommen er overstaaet, eller de medbringer Lægeattest for, at de ikke kan antages at udbrede Smitte.

Samme Regel kommer til Anvendelse paa Lærere og Lærerinder.

Det kan paalægges Børn, der er stærkt befængt med Utøj, at holde sig borte fra Skolen, indtil behørig Rensning har fundet Sted.

d. Tuberkulose. Enhver Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole, som kommer til Kundskab om, at et skolesøgende Barn lider af Tuberkulose, skal ufortøvet gennem Skolens Leder gøre Anmeldelse derom til Epidemikommissionen. Ligeledes er enhver Læge, som konstaterer, at et skolesøgende Barn er smittefarligt som lidende af Tuberkulose, forpligtet til uopholdelig at anmelde dette til vedkommende Embedslæge, der atter underretter Epidemi-

kommissionen derom. Epidemikommissionen har da at træffe Bestemmelse om, hvorvidt Barnet vedblivende maa søge Skolen. Ogsaa udenfor de Tilfælde, hvor saadan Anmeldelse finder Sted, kan Kommissionen forbyde, at et Barn, der er lidende af smittefarlig Tuberkulose, søger offentlige eller private Skoler. 15 Marts. Nr. 80.

Forsaavidt Bestemmelse træffes om, at et Barn paa Grund af Smittefare ikke maa søge Skolen, anmeldes dette gennem Skolekommissionen for Skoledirektionen, der da har at træffe Bestemmelse om, hvorledes der kan gives det paagældende Barn en til Forholdene svarende Undervisning udenfor Skolen. Udgiften herved bæres af vedkommende Kommune, hvem Statskassen godtgør de tre Fjerdedele, naar et af de kommunale Revisorer revideret Regnskab gennem Amtet indsendes til Justitsministeriet.

Enhver Læge, som konstaterer, at en Lærer eller Lærerinde ved en offentlig eller privat Skole lider af smittefarlig Tuberkulose, skal uopholdelig anmelde dette til vedkommende Embedslæge, der atter underretter Epidemikommissionen og vedkommende Skolemyndighed derom.

Nr. 80. Lov-Tid. A. 405—07.

Anordning om hvad der maa falholdes under Betegnelse af Spisefedt og Spiseolier. 12 Maj. Nr. 143.

I Henhold til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 18. April 1910 § 7, 1ste Stk., fastsættes herved følgende Bestemmelser om, hvad der maa falholdes under Betegnelse af Spisefedt og Spiseolier.

Spisefedt og Spiseolier.

(heri ikke indbefattet Smør og Margarine).

Ved Spisefedt og Spiseolier forstaas Fedtstoffer, der stammer fra Dyre- eller Planteriget, og som er beregnede til at benyttes som Levnedsmidler for Mennesker.

For Spisefedt og Spiseolier, der falholdes, gælder følgende Bestemmelser:

12 Maj. Nr. 143.

1. De maa højst indeholde 0,5 pCt. Vand.
2. Der maa ikke være tilsat dem fremmede Stoffer f. Eks. Parafin eller Voksarter, ej heller Farvnings- og Konserveringsstoffer, Kogsalt og Krydderier undtagne.
3. Hvis de falholdes under en Betegnelse, der indeholder et Dyrs eller en Plantes Navn, skal de udelukkende bestaa af Fedtstoffer stammende fra paagældende Dyr eller Plante.
4. Hvis de falholdes under andre Navne, skal det paa en utvetydig og klar Maade være angivet paa Stoffets Etikette eller Indpakning samt eventuelt paa den udstedte Faktura, af hvilke dyriske eller vegetabilske Stoffer de er udvundne eller sammenblandede.

Dog er hævdvundne Betegnelser for ublandede dyriske Fedtstoffer f. Eks. Klaret, Stegefedt, Krydderfedt, Blærefedt og Fedt indtil videre tilladt uden nærmere Angivelser.

Med Hensyn til Handel med og Mærkning af udenlandsk Fedt gælder særlige Bestemmelser, hvorom henvises til:

Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m. af 12. April 1911 og

Bekendtgørelse angaaende Mærkning af Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m. af 18. November 1911.

Med Hensyn til de ved Udførsel af Fedt gældende særlige Bestemmelser henvises til:

Lov om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. af 27. Maj 1908 og de sig dertil sluttende Bekendtgørelser, f. T.:

Bekendtgørelse angaaende Salg og Udførsel af Kød og Slagteriaffald af syge Dyr af 23. November 1908 og

Bekendtgørelse angaaende Udførsel af Kød m. m. af Heste, Hornkvæg, Faar, Geder og Svin af 9. Oktober 1915.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1917.

Anordning om Ændring i Anordning om, hvad der maa falholdes under Betegnelse af Mælk og lign. af 12. Maj 1916 med Ændring af 30. December 1916.

30 Jan. Nr. 21.

I Anordning om, hvad der maa falholdes under Betegnelse af Mælk og lign. af 12. Maj 1916, Afsnit A, Komælk, affattes Afdeling Nr. 5 saaledes:

5. *Kærnemælk.*

Under Betegnelsen Kærnemælk maa kun falholdes det Produkt fra Flødens (eller Mælkens) Kærning, som bliver tilbage i Kærnen, efter at Smørret er borttaget fra denne.

Kærnemælk maa kun falholdes paa Flaske, naar den indeholder mindst 8,5 pCt. Tørstof, og Flasken er tilproppet og forsynet med Betegnelsen »Flaskekærnemælk«.

Ellers maa Kærnemælk kun falholdes, naar den indeholder mindst 6,5 pCt. Tørstof.

Falholdelse af Kærnemælk med ringere Tørstofmængde end fastsat betragtes dog ikke som Overtrædelse af nærværende Anordning, naar der ikke mangler over 5 pCt. af den foreskrevne Tørstofmængde.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Februar 1917.

Nr. 21. Lov-Tid. A. 27.

1918

Anordning om Melindholdet i Kødpølser, der er bestemte til Falholdelse.

17 Maj. Nr. 272.

I Henhold til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 18. April 1910 § 7 1ste Stk. fastsættes herved følgende Bestemmelser om Melindholdet i Kødpølser, der er bestemte til Falholdelse:

Cervelatpølser og andre Kødpølser, der falholdes, maa ikke indeholde over 5 pCt. Mel, medmindre der paa Varen selv eller paa dens Indpakning eller Etikette samt paa den eventuelt udstedte Faktura paa utvetydig og klar Maade findes følgende Angivelse: »Tilsat over 5 pCt Mel«.

Forsaavidt en Kommunes Sundhedsvedtægt indeholder strengere Bestemmelser end de i nærværende Anordning fastsatte, gælder Sundhedsvedtægtens Bestemmelser.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juli 1918.

Nr. 272. Lov-Tid. A. 802.

22 Jan. Nr. 17.

Anordning om Frugtvin og Rosinvin.

I Henhold til Lov Nr. 108 om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 18. April 1910 § 7 fastsættes herved følgende Regler for, hvad der maa indføres, udstilles eller lagres i Salgsøjemed eller udbydes til Salg som Frugtvin og Rosinvin (Rosincider):

§ **1**. Til Salg under Betegnelsen Frugtvin maa kun udbydes en ved alkoholisk Gæring af Saft af friske Frugter eller andre Plantedele i frisk Tilstand fremstillet Drik samt tilsvarende Produkter fremstillet af ugæret Frugtsaft ved Tilsætning af Spiritus.

En Vare, der er fremstillet af friske Vindruer eller frisk Druesaft, maa ikke udbydes til Salg som Frugtvin.

§ **2**. Det er forbudt til Salg at udbyde Frugtvin:

1) Hvis Alkoholindhold overstiger 20 Rumprocent,
2) hvis Vægtfylde ved en Temperatur af 15^0 C. udgør mere end 1,06,
3) til hvilken der er tilsat indført Druevin eller Rosinvin (Rosincider), eller
4) som efter Udleveringen fra Fremstillingsvirksomheden har været underkastet Tilsætning eller Behandling af nogen Art.

§ **3**. Det er tilladt i Fremstillingsvirksomhederne:

1) under Tilvirkningen af Frugtvin ved Gæringen at tilsætte Sukker, saavel i fast Form som opløst i Vand, samt at tilsætte et Udtræk af Rosiner i et saadant Forhold, at der til hver 100 l færdig Frugtvin højst anvendes 5 kg Rosiner. Ved disse Tilsætninger, maa der ikke tilføres Varen Vand i et saadant Omfang, at dens Indhold af fri Syre, beregnet som Vinsyre, bringes ned under 3 g paa 1 l (3 g/l),
2) at tilsætte den færdiggærede Frugtvin Sukker,
3) at tilsætte den færdiggærede Frugtvin Vand; Indholdet af fri Syre, beregnet som Vinsyre, maa dog ikke ved Tilsætning af Vand bringes ned under 3 g/l,

4) at tilsætte Frugtvin Spiritus eller underkaste den andre Behandlinger, hvorved Alkoholindholdet forøges, 22 Jan. Nr. 17.

5) ved Behandling af Frugtvin at anvende de almindelige Klaringsmidler, som ikke er skadelige for Sundheden, saasom Æggehvide, Gelatine, Husblas, Tannin (Garvesyre) og spansk Jord,

6) at afsyre Frugtvin med rent udfældet Kalciumkarbonat,

7) at svovle Frugtvinfade paa almindelig Maade ved Forbrænding af teknisk rent, arsenfrit Svovl eller med arsenfri Svovlsyrling, dog maa Varen ikke indeholde mere end 500 mg Svovlsyrling ($S O^2$) i 1 l,

8) at pasteurisere Frugtvin,

9) at tilsætte Frugtvin uskadelige Farvestoffer,

10) at tilvirke Frugtvin med Blandinger af forskellige Slags friske Frugter — bortset fra Vindruer — og andre Plantedele i frisk Tilstand, ligesom den færdiggærede Frugtvin maa blandes med andre Slags Frugtvin.

§ 4. Til Salg under Betegnelsen Rosinvin (Rosincider) maa kun udbydes en Vare, der er fremstillet ved alkoholisk Gæring af tørrede Druer tilsat Vand.

Varen maa ikke indeholde mere end 20 Rumdele Alkohol i 100 Rumdele og ikke mindre end 17 g glycerinfri og sukkerfri Ekstrakt i 1 l (17 g/l), ligesom Varens Ekstrakt kun maa indeholde Bestanddele, som enten hidrører fra tørrede Druer, eller som er dannede ved Alkoholgæring af saadanne.

Til Rosinvin (Rosincider) maa der sættes Spiritus. Det er forbudt til Salg som Rosinvin (Rosincider) at udbyde en Vare, som efter Udleveringen fra Fremstillingsvirksomheden har været underkastet Tilsætning eller Behandling af nogen Art. Blanding af Rosinvin (Rosincider) med Druevin berøres dog ikke af denne Bestemmelse.

Det er tilladt ved Tilvirkning af Rosinvin (Rosincider) at benytte de i § 3, Punkt 5—9 for Frugtvin tilladte Behandlinger.

Det er forbudt at tilsætte Rosinvin (Rosincider) Frugtvin.

22 Jan. Nr. 17.

§ **5**. Det er forbudt at udbyde Frugtvin og Rosinvin (Rosincider), til hvilken der er tilsat:

Alun eller andre opløselige Aluminiumforbindelser.
Baryumforbindelser,
Strontiumforbindelser,
Magniumforbindelser,
Vismutforbindelser,
Zinkforbindelser,
Ferrocyanider,
Svovlsyrling (dog med den Begrænsning, der følger af Bestemmelsen i § 3, Punkt 7),
Andre Konseveringsstoffer,
Fri Syrer,
Sure Salte,
Uren (fri Amylalkohol indeholdende) Sprit,
Urent (ikke teknisk rent) Stivelsesukker,
Kermesbær,
Tjærefarvestoffer, dog bortset fra saadanne, som det er tilladt at tilsætte Levnedsmidler, der udbydes til Salg, jfr. § 4 i Anordning Nr. 162 af 10. Juni 1913 om Forbud imod Tilsætning af Farvnings- og Konserveringsstoffer til Levnedsmidler, der er bestemt til Falholdelse,
Formaldehyd og Stoffer, der ved deres Anvendelse afgiver Formaldehyd,
Glycerin,
kunstige Sødestoffer samt
Stoffer, som kan være skadelige for Sundheden.

§ **6**. Udbud til Salg af Frugtvin eller Rosinvin (Rosincider), der er undergaaet en Tilsætning eller Behandling, som ikke udtrykkelig er tilladt efter §§ 3 og 4, er, forsaavidt den ikke er forbudt ved § 2, § 3, Punkt 1, 3 og 7, § 4, 3die og 5te Stk. og § 5, kun tilladt paa Betingelse af, at Varens særlige Beskaffenhed overensstemmende med den i den ovennævnte Lov af 18. April 1910 § 6 givne Forskrift paa utvetydig og klar Maade er angivet paa den Flaske, Fustage

eller anden Beholder, hvori Varen sælges, paa Etiketten, paa Fakturaen, hvis saadan er udstedt, i Priskuranter og i Avertissementer o. s. v. Denne Angivelse skal paa Etiketten være af samme Typer, Udstyrelse og Farve som Bogstaverne i den Benævnelse, som maa anses som Varens Hovedbetegnelse, f. Eks. et Fantasinavn, og af en Størrelse, der udgør mindst $^2/_3$ af disse Bogstavers Størrelse, dog i intet Tilfælde mindre end 3 mm høje. Angivelsen skal være anbragt paa en saadan Maade, at den ved Varens Salg er synlig for Køberen, og skal være affattet i det danske, norske eller svenske Sprog. 22 Jan. Nr. 17.

Anbringes Angivelsen paa en anden Maade eller i et andet Sprog end foran krævet, betragtes Angivelse som undladt.

§ **7**. Frugtvin og Rosinvin (Rosincider) maa ikke udbydes til Salg under en Betegnelse, der er egnet til at fremkalde det Indtryk, at Varen er Druevin, eller under en Artsbetegnelse for Spirituosa, saasom Bitter, Likør, Cherry Brandy, Cherry Cordial m. v. Det er endvidere forbudt at udbyde Frugtvin og Rosinvin (Rosincider) til Salg under Betegnelser, hvori Betegnelser for indførte Druevine eller Artsbetegnelser for Spirituosa indgaar som Led.

Denne Bestemmelse finder tilsvarende Anvendelse paa Blandinger af Rosinvin (Rosincider) med indført Druevin, forsaavidt Varen ikke udbydes til Salg som »forskaaret« Vin i Overensstemmelse med § 6, 1ste Stk., Punkt 3, jfr. § 9 i Anordning af 22. Januar 1930 om Vin og Spirituosa.

§ **8**. Det er tilladt at udbyde Frugtvin og Rosinvin (Rosincider) til Salg med Angivelse af, at Varen repræsenterer en bestemt Vintype.

Saadan Angivelse maa paa Etiketten kun ske med Bogstaver, der højst er halvt saa store som Bogstaverne i den Benævnelse, der maa anses som Varens Hovedbenævnelse, og som er af samme Typer, Udstyrelse og Farve som disse Bogstaver.

§ **9**. Naar Frugtvin eller Rosinvin (Rosincider) forhandles i Flasker, skal disse være forsynede med Etikette

22 Jan. Nr. 17. med Angivelse af Fabrikantens Navn og Hjemsted eller et af Toldbestyrelsen godkendt Anonymitetsmærke. Dersom Varen ikke er produceret her i Landet, er det dog tilstrækkeligt, at Etiketten er forsynet med Angivelse af Produktionslandet.

§ **10**. Det er forbudt i Salgsøjemed som Frugtvin eller Rosinvin (Rosincider) at indføre, udstille eller lagre Varer, der ikke i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Anordning maa udbydes til Salg som Frugtvin eller Rosinvin (Rosincider).

§ **11**. Denne Anordning træder i Kraft den 1. August 1930.

Nr. 17. Lov-Tid. A. 55—57.

22 Jan. Nr. 18.

Anordning om Vin og Spirituosa.

I Henhold til Lov Nr. 108 om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m. af 18. April 1910 § 7 fastsættes herved følgende Bestemmelser om, hvad der maa indføres, udstilles eller lagres i Salgsøjemed eller udbydes til Salg som Vin og Spirituosa, samt om Undersøgelse af disse Varer:

§ **1**. Til Salg under Betegnelsen Vin maa kun udbydes en ved alkoholiske Gæring af friske Vindruer, af frisk Vindruesaft eller af Druer, som er blevet tørret paa Vinstokken, fremstillet Drik, der — jfr. dog Bestemmelserne i § 4, 2det Stk., § 5, § 6, 1ste Stk., Punkt 3 og §§ 8 og 9 — er i samme Tilstand som den, hvori den udføres fra Produktionslandet.

§ **2**. Ved Spirituosa forstaas i denne Anordning enhver spiritusholdig Drik, som ikke er Vin, Frugtvin, Frugtsaft, Rosinvin (Rosincider), Mjød eller Øl.

Spirituosa maa ikke udbydes til Salg med et mindre Alkoholindhold end 30 Rumprocent; dog er det tilladt at udbyde Likør, Punch og Bitter til Salg, naar Varens Alkoholindhold udgør mindst 20 Rumprocent.

§ **3**. Vin og Spirituosa, der er indført her til Landet, maa ikke udbydes til Salg, medmindre Varen ved Indførselen har været ledsaget af Oprindelsescertifikat, udstedt af en

i Produktionslandet dertil kompetent Myndighed, samt, saafremt Omladning har fundet Sted, af en af en kompetent Myndighed i Omladningshavnen udstedt Attest for, at Varen ikke i Omladningshavnen har været undergivet Tilsætning eller Behandling af nogen Art. Udgør Varen kun en Del af et Parti, der har været Genstand for Omladning, kan det originale Oprindelsescertifikat dog erstattes af en af en kompetent Myndighed i Omladningshavnen bekræftet Genpart eller Ekstra-Genpart af dette. 22 Jan. Nr. 18.

Det er forbudt at udbyde Vin og Spirituosa til Salg under en geografisk Betegnelse, f. Eks. Champagne, Portvin eller Oporto, Madeira, Bordeaux, Sauternes, Bourgogne, Rhinskvin, Cognac o. s. v. eller under en Kvalitetsbetegnelse, f. Eks. Cordial Medoc, Chartreuse, D. O. M. o. s. v., eller under en Typeangivelse, hvori saadanne Betegnelser indgaar som Led, medmindre Oprindelsescetifikatet og Varens øvrige Papirer (Faktura m. v.) berettiger dertil, ligesom det er forbudt at udbyde Vin og Spirituosa til Salg under saadanne Betegnelser, saafremt Varen efter Udførselen fra Produktionslandet har været undergivet nogen Tilsætning eller Behandling, der ikke er tilladt i Medfør af § 4, 2det Stk. og §§ 5 og 8. Det er dog tilladt at udbyde til Salg hede Vine med Angivelse af, at Varen er af Portvins-, Sherry- eller Madeiratype. Saadan Angivelse maa paa Etiketten kun ske med Bogstaver, der højst er halvt saa store som Bogstaverne i den Benævnelse, der maa anses som Varens Hovedbenævnelse, og som er af samme Typer, Udstyrelse og Farve som disse Bogstaver.

§ **4**. Under Benævnelsen Champagne eller Champagnevin er det forbudt at udbyde anden Vin til Salg end den i Frankrig ved Eftergæring paa Flaske fremstillede og efter de franske Lovgivningsbestemmelser behandlede Vin.

Det er tilladt under Benævnelsen mousserede Vin at udbyde til Salg Vin, der er fremstillet af Vin, jfr. § 1, enten ved Eftergæring af denne paa Flaske eller ved Tilsætning af Kulsyre.

22 Jan. Nr. 18. Naar saadan Vin udbydes til Salg i Flasker, skal Etiketten være forsynet med Angivelse af, om der har fundet Eftergæring paa Flaske eller Tilsætning af Kulsyre Sted. Angivelsen skal ske som fastsat i § 9, 1ste Stk., 2det og 3die Punkt.

§ 5. Det er endvidere tilladt:

1) ved Behandling af Vin og Spirituosa at anvende de almindelige Klaringsmidler, som ikke kan anses for skadelige for Sundheden, saasom Æggehvide, Gelatine, Tannin (Garvesyre), Husblas og spansk Jord,
2) ved Behandling af Vin og Spirituosa at anvende mekanisk virkende Filtrermasse (Asbest, Cellulose eller andre uopløselige Stoffer af lignende Art),
3) ved Behandling af Vin at anvende frisk, sund flydende Vingær eller Rengær,
4) at afsyre Vin med rent udfældet Kalciumkarbonat,
5) at svovle Vinfade paa almindelig Maade ved Forbrænding af teknisk rent, arsenfrit Svovl eller med arsenfri Svovlsyrling, dog maa Varen ikke indeholde mere end 500 mg Svovlsyrling ($S\,O^2$) i 1 l,
6) at pasteurisere Vin,
7) at tilsætte Vin — dog med Undtagelse af udgæret rød eller hvid Vin — smaa Mængder brændt Sukker (Sukkerkulør),
8) at give Vinen den til dens rationelle Behandling under Lagringen nødvendige Tilsætning af Spiritus paa Betingelse af, *at* der til Tilsætningen kun anvendes indført ægte Druesprit eller fuldstændig renset Spiritus i en Styrke af ikke under 93 Rumprocent, *at* Mængden af den tilsatte Spiritus i udgæret Vin ikke overstiger 2,25 l pr. Okshoft à 225 l, og *at* Alkoholstyrken i al anden Vin ikke derved gaar op over 20 Rumdele Alkohol i 100 Rumdele Vin,
9) at sammenstikke Vin med Vin, jfr. § 8; dog maa udgærede og ikke udgærede Vine ikke sammenstikkes,
10) at tilsætte uskadelige Farvestoffer til Spirituosa,

11) at nedsætte Spirituosa til almindelig Konsumstyrke ved Tilsætning af Vand, jfr. § 2, 2det Stk. 22 Jan. Nr. 18.

§ **6**. Det er forbudt til Salg at udbyde Vin,

1) til hvilken der er tilsat Vand,
2) til hvilken der er tilsat Frugtvin, eller
3) til hvilken der er tilsat Rosinvin (Rosincider) i et saadant Omfang, at mindre end Halvdelen af det fremkomne Blandingsprodukt er Vin; iøvrigt kan Udbud til Salg af Vin, til hvilken der er tilsat Rosinvin (Rosincider), kun ske med tydelig Angivelse i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 9 af, at Varen er »forskaaret«.

Endvidere er det forbudt til Salg at udbyde udgæret rød eller hvid Vin, som indeholder mere Svovlsyre end, hvad der svarer til 2 g normalt Kaliumsulfat i 1 l (2 g/l).

§ **7**. Det er endvidere forbudt til Salg at udbyde Vin og Spirituosa, til hvilken der er tilsat:

Alun eller andre opløselige Aluminiumforbindelser,
Baryumforbindelser,
Strontiumforbindelser,
Magniumforbindelser,
Vismutforbindelser,
Zinkforbindelser,
Ferrocyanider,
Svovlsyrling (dog med den Begrænsning, der følger af Bestemmelsen i § 5, Punkt 5),
Borsyre,
Salicylsyre,
Benzoesyre,
Myresyre,
Kanelsyre,
Oksalsyre,
Salte af ovennævnte Syrer,
Svovlundersyrlige Salte,
Andre Konserveringsstoffer,
Uren (fri Amylalkohol indeholdende) Sprit,

22 Jan. Nr. 18.

Urent (ikke teknisk rent) Stivelsesukker,
Kermesbær,
Tjærefarvestoffer, dog bortset fra saadanne, som det er tilladt at tilsætte Levnedsmidler, der udbydes til Salg, jfr. § 4 i Anordning Nr. 162 af 10. Juni 1913 om Forbud imod Tilsætning af Farvnings- og Konserveringsstoffer til Levnedsmidler, der er bestemt til Falholdelse; saadan Tilsætning kan til Vin dog kun ske med Angivelse som fastsat i § 9,
Formaldehyd og Stoffer, der ved deres Anvendelse afgiver Formaldehyd,
Glycerin,
kunstige Sødestoffer samt
Stoffer, som kan være skadelige for Sundheden.

§ **8**. Sammenstukne Vine maa kun udbydes til Salg under den Vins Navn, der udgør den største Procentdel af Sammenstikket, og under Angivelse af den eller de Vine, der er tilsatte. Denne Angivelse skal paa Etiketten ske som fastsat i § 9, 1ste Stk., 2det og 3die Punktum.

Det er dog tilladt at udbyde sammenstukne Vine til Salg under et Fantasinavn, naar ingen Sted- eller Oprindelsesbetegnelse angives.

§ **9**. Udbud til Salg af Vin og Spirituosa, der er undergivet nogen Tilsætning eller Behandling, som ikke udtrykkelig er tilladt i §§ 4, 2det Stk., og 5, er, forsaavidt den ikke er forbudt ved §§ 1—3, § 4, 1ste Stk., § 5, Punkt 5 og 9 og §§ 6 og 7, kun tilladt paa Betingelse af, at Varens særlige Beskaffenhed overensstemmende med den i den ovennævnte Lov af 18. April 1910 § 6 givne Forskrift paa utvetydig og klar Maade er angivet paa den Flaske, Fustage eller anden Beholder, hvori Varen sælges, paa Etiketten, paa Fakturaen, hvis en saadan er udstedt, i Priskuranter og i Avertissementer o. s. v. Denne Angivelse skal paa Etiketten være anført med Bogstaver af samme Typer, Udstyrelse og Farve som Bogstaverne i den Benævnelse, som maa anses som Varens Hovedbetegnelse, f. Eks. et Fantasinavn, og af en Størrelse,

der udgør mindst $^2/_3$ af disse Bogstavers Størrelse, dog i intet Fald mindre end 3 mm høje. Angivelsen skal være anbragt paa en saadan Maade, at den ved Varens Salg er synlig for Køberen, og skal være affattet i det danske, norske eller svenske Sprog. 22 Jan. Nr. 18.

Naar der er tilsat dansk Spiritus til Spirituosa, anses det for tilstrækkelig Angivelse heraf, at Varen udbydes til Salg med Angivelse af, at den er »forskaaret«. Denne Bestemmelse gælder dog ikke, saafremt Halvdelen eller mere af Varens Alkoholmængde hidrører fra Tilsætningen.

Anbringes Angivelsen paa en anden Maade eller i et andet Sprog end foran krævet, betragtes Angivelsen som undladt.

§ **10**. Det er forbudt til Salg at udbyde Varer, der ikke i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Anordning maa udbydes til Salg som Vin eller Spirituosa, under en Betegnelse, der er egnet til at fremkalde det Indtryk, at Varen er Vin eller Spirituosa, eller hvori en Betegnelse for Vin eller Spirituosa indgaar som Led.

Endvidere er det forbudt at udbyde en Vare til Salg under en Artsbetegnelse for Spirituosa eller under en Betegnelse, der er egnet til at forveksles med en saadan Artsbetegnelse, eller hvori en saadan indgaar som Led, medmindre Varen har den paagældende Varearts Karakter.

§ **11**. Det er forbudt i Salgsøjemed som Vin og Spirituosa at indføre, udstille eller lagre Varer, der ikke i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Anordning maa udbydes til Salg som Vin og Spirituosa.

§ **12**. Ved Apotekeres Salg af Vin og Spirituosa efter Lægerecept gælder de i denne Anordning givne Bestemmelser ikke, forsaavidt en anden Behandling af Varen er foreskrevet i Recepten.

§ **13**. Ved den kvantitative Bestemmelse af de forskellige Indholdsstoffer i Vin bliver at forholde saaledes:

22 Jan. Nr. 18.

1. Vægtfyldebestemmelserne foretages i et nøjagtigt udvejet Pyknometer ved 15/15° C. uden Korrektion for Opdrift.

2. Alkohol. Vinaanden afdestilleres, og Destillatet fyldes op med Vand til Vinens oprindelige Rumfang, hvorefter Destillatets Vægtfylde bestemmes, jfr. 1.

   K. Windischs Alkoholtabeller benyttes.

3. Ekstrakt. 50 cm³ af Vinen inddampes paa Vandbad i en fladbundet Platinskaal af 85 mm Diameter, 20 mm Højde, af Vægt ca. 20 g, og som rummer 75 cm³. Resten ophedes i 2½ Time i Vandtørrekasse, i hvilken Vandet holdes i Kog, og vejes efter Afkøling i Ekssikkator. Vine, der indeholder over 28 g Ekstrakt i 1 l, fortyndes forud saa meget, at den Ekstraktmængde, der vejes, bliver 1,1 til højst 1,4 g.

4. Sukker. Det afmaalte Rumfang Vin neutraliseres og opvarmes paa Vandbad, til Vinaanden er fordampet; Resten bringes i Maalekolbe, afkøles til Stuetemperatur, tilsættes Blyeddike ($^1/_{10}$ af den afmaalte Vins Rumfang), omrystes godt og tilsættes en mættet Natriumsulfatopløsning til fuldstændig Udfældning af Blyet. Vædsken fyldes op til Mærket, og efter Omrystning filtreres den gennem et tørt Filter, idet de først gennemløbne cm³ bortkastes, og i et afmaalt Rumfang af Opløsningen bestemmes Sukkeret vægtanalytisk efter Jessen-Hansen (Carlsberg Laboratoriets Medd. B. 15 Nr. 3).

   Sukkermængden angives under normale Forhold som Invertsukker, idet Jessen-Hansens Tabel 1 benyttes.

   Til kvantitativ Bestemmelse af Rørsukker sættes til et passende Rumfang af den fra Blybundfaldet filtrerede Opløsning (se ovenfor), fyldt op til ca. 70 cm³, 3 Draaber af Clarks Tymolblaatopløsning og derpaa 1 cm³ n. Saltsyre mere end den Mængde, der medgaar til tydelig Rødfarvning, hvorpaa Opløsningen opvarmes i

kogende Vandbad i 30 Minutter. Efter Afkøling neutraliseres Vædsken ved Tilsætning af et lige saa stort Rumfang n. Natriumhydroksyd som anvendt n. Slatsyre, hvorpaa den fyldes op til Mærket, omrystes, og i et afmaalt Rumfang af den om nødvendigt filtrerede Opløsning bestemmes Sukkerindholdet efter Jessen-Hansens Metode. 22 Jan. Nr. 18.

Indeholder Vinen baade Rørsukker og Invertsukker, benyttes ved Invertsukkerbestemmelsen Jessen-Hansens Tabel II.

5. Glycerin.

   a. Udgærede Vine. Den i Tyskland ifølge Bekendtgørelse af 9. December 1920 fastsatte »Anweisung zur chemischen Untersuchung des Weines« Punkt 11, A. a. anvendte Kalk-Æter-Vinaand benyttes.

   b. Vine med over 20 g Sukker i 1 l. I 50 cm^3 af Vinen opløses en lige saa stor Vægt krystalliseret Baryumhydroksyd, som Vinens Ekstraktindhold (udtrykt som g i 100 cm^3) udgør, hvorefter der langsomt tilsættes 100 cm^3 Vinaand (90 Rumprocent). Der frafiltreres 100 à 125 cm^3, i hvilke Glycerinmængden bestemmes efter a.

6. Fri Syrer. Det afmaalte Rumfang Vin opvarmes til Kogning og titreres med 0,1 n. Alkaliopløsning under Anvendelse af følsomt violet Lakmospapir som Indikator. Beregningen sker som Vinsyre.

7. Fri flygtige Syrer. 50 cm^3 Vin afdestilleres ved Vanddamp, indtil Destillatet udgør 200 cm^3, hvorefter Destillatets Indhold af fri Syrer titreres med Fenolftalein som Indikator. Beregningen sker som Eddikesyre.

8. Askebestanddele. Den af et passende Rumfang Vin vundne Ekstrakt forkulles forsigtigt i en tareret Platinskaal, og Kullene bortbrændes ved saa svag Varme som muligt, eventuelt under Befugtning eller Udtrækning med Vand.

22 Jan. Nr. 18.

9. Svovlsyre. 50 cm³ Vin opvarmes til Kogning og fældes, efter Syring med Saltsyre, med Baryumklorid. Af Vægten af det udfældede Baryumsulfat beregnes Svovlsyremængden, der udtrykkes som Sulfatrest, eventuelt som normalt Kaliumsulfat.

10. Svovlsyrling. De i den ovennævnte »Anweisung zur chemischen Untersuchung des Weines« Punkt 18 angivne Metoder benyttes.

11. Polarisation. Vinen befries for Vinaand, Garvesyre og Farvestof som angivet ved Sukker (4). Dersom Vinen er meget stærkt farvet, blandes den først med sit lige Rumfang Vand, idet der i saa Fald ved Angivelsen af Drejningsvinklens Størrelse ogsaa tages Hensyn til denne Opspædning. Til Invertering af den fra Blybundfaldet filtrerede Opløsning benyttes, dersom Omslaget med Tymolblaat skulde vise sig ikke at være tilstrækkelig skarpt, Opvarmning i kogende Vandbad i 30 Minutter med en 4 pCt.-holdig Saltsyre, hvis Mængde skal udgøre omtrent $^1/_5$ af det Rumfang Vin, som man paa det paagældende Tidspunkt har i Arbejde.

    Polarisationen udføres ved 20° C. Denne angives som Vinkelgrader for det gule Natriumlys i et Rør, der er 200 mm langt.

12. Paavisning af urent Stivelsessukker foretages efter den ovennævnte »Anweisung zur chemischen Untersuchung des Weines« Punkt 14.

    Vinens Indholdsstoffer angives som g i 1 l ved 15° C. Svovlsyrling dog som mg i en l og Alkohol tillige som Rumfangsprocent.

§ **14**. Denne Anordning træder i Kraft den 1. August 1930. Samtidig ophæves Anordning om, hvad der maa falholdes som Vin og Spirituosa af 10. Juni 1913 med Tillæg af 10. Juni 1924.

Undervisningsmin. Bekendtgørelse vedr. Gennemførelse af Lov af 31. Marts 1931 om statsunderstøttede Biblioteker. 15 Dec. Nr. 353.

§ **1**. For hvert Bibliotek skal der udfærdiges en *Vedtægt* og en *Arbejdsplan*, der stadfæstes af Biblioteksdirektøren.

§ **2**. *Vedtægten* skal indeholde Bestemmelser om følgende Forhold:

a) *Bestyrelsen.*

Ved kommunale Biblioteker fastsætter Kommunalbestyrelsen, og ved andre Biblioteker den Forsamling eller Kreds af Personer, der bærer det økonomiske Ansvar for Bibliotekets Drift, paa hvilken Maade Bestyrelsen skal vælges, hvorved vil være at iagttage, at Bestyrelsen skal vælges paa et bestemt Aaremaal, og at den ikke maa supplere sig selv.

Bestyrelsen er ansvarlig for Bibliotekets Drift og for Anvendelsen af de dette tilkommende Statstilskud.

b) *Bibliotekets Lokaleforhold.*

Herunder skal optages Oplysning om, hvor Biblioteket er til Huse, og hvilke Lokaler det raader over.

c) *Bibliotekarens* Lønning, Ansættelses- og Afskedigelsesvilkaar samt hans Virksomhedsomraade. I saa Henseende bemærkes, at han skal fungere som Bestyrelsens Sekretær og i Samarbejde med eller efter Bemyndigelse fra denne foretage Indkøb af Bøger.

d) *Bibliotekets Omraade.* (Købstad, Sogn, Skoledistrikt o. s. v.).

e) *Forsikringen af Bibliotekets Ejendele,* der skal ske i et dertil af Ministeren anerkendt Selskab.

f) *Bibliotekets Regnskab,* der skal føres saaledes, at der til enhver Tid haves en nøje Oversigt over dets økonomiske Stilling. Regnskabsaaret skal gaa fra 1. April til 31. Marts. Regnskabet med Statusopgørelse revideres for de kommunale

15 Dec. Nr. 353.

Bibliotekers Vedkommende af den kommunale Revision. For de andre Bibliotekers Vedkommende foretages Revisionen paa en af følgende Maader:

1) af den kommunale Revision under Forudsætning af, at Kommunalbestyrelsen giver sin Tilslutning hertil og samtidig paatager sig at decidere Regnskabet,
2) af Revisorer udpegede af Kommunalbestyrelsen,
3) af en statsautoriseret Revisor.

g) *Bibliotekets Overgang* til Kommunen, hvis Virksomheden ophører, jfr. Lovens § 2 c.

§ **3**. *Arbejdsplanen* skal indeholde Bestemmelser om følgende Forhold:

a) *Bogkobet.*

Bibliotekets Bogbestand skal være alsidig sammensat. Det skal indeholde en Samling oplysende Litteratur af geografisk, historisk og almindelig kulturhistorisk Art, Bøger om religiøse Spørgsmaal, Samfundets Ordning, Naturkundskab og de praktiske Erhverv. Biblioteket kan dog supplere sin egen Bogbestand ved Laan fra de større Biblioteker, men det maa altid eje saadan Faglitteratur, som kan yde de almindeligste Oplysninger paa de forskellige Omraader.

Paa Skønlitteraturens Omraade skal Biblioteket kunne give Læserne Adgang til det bedste af den danske Litteraturs Frembringelser.

Ved Bogvalget skal der inden for alle Omraader tages Hensyn til den for Børn og unge egnede Litteratur. Hvor der oprettes selvstændige, for alle Børn tilgængelige Børnebiblioteker ved Kommunens Skoler, kan Arbejdsplanen ændres under Hensyn hertil.

b) *Indbindingen.*

Bibliotekets almindelige Udlaans- og Læsesalsbøger skal indbindes i gode og holdbare Bind med paatrykte Titler. Der maa drages Omsorg for, at Bøgerne til enhver Tid er velholdte.

15 Dec.
Nr. 353.

c) *Udlaanet.*

Alle Beboere inden for Virkeomraadet skal have Adgang til Hjemlaan vederlagsfrit eller mod en aarlig Betaling af højst 2 Kr., hvorhos bemærkes, at Udlaan til Børn i den skolepligtige Alder skal ske vederlagsfrit (jfr. Bestemmelserne vedrørende særlige Børnebiblioteker).

Der maa ikke til Biblioteket være knyttet Læsekredse, hvor nyanskaffede Bøger cirkulerer, inden de indgaar i det almindelige offentlige Udlaan.

Alle Bøger skal kunne hjemlaanes undtagen Bøger i Haandbogsamlingen og enkelte sjældne eller kostbare Værker.

Biblioteket skal være forpligtet til ved Henvendelse til det Centralbibliotek, i hvis Omraade det er beliggende, at søge at skaffe Laanerne Bøger, som Biblioteket ikke selv ejer. Det bemærkes, at der fra de øvrige offentlige Biblioteker kun vil kunne forventes udlaant Bøger, som ikke findes i Centralbiblioteket.

Udlaanstiderne skal være faste, paa Landet mindst 2 Dage om Ugen med mindst 1 Time hver Gang og højst 2 Maaneders Lukketid om Sommeren; i Købstæder og købstadlignende Bebyggelser mindst 4 Dage om Ugen med mindst 2 Timer hver Gang og højst 1 Maaneds Lukketid. Udlaanstiderne maa lægges saaledes, at der ogsaa tages Hensyn til Laanere, som kun kan komme om Aftenen.

Der skal finde Noteringer af Hjemlaan Sted, der viser, naar og til hvem den enkelte Bog er udlaant, ligesom der skal føres Statistik over Udlaanet, der viser Benyttelsen af de enkelte Klasser af Bøger.

Beskadigede eller bortkomne Bøger skal erstattes af Laanerne.

d) *Kataloger.*

Der skal føres en Tilvækstfortegnelse og en nøjagtig Fortegnelse paa Kort (eller Sedler) over Bibliotekets Bøger, svarende til Opstillingen paa Hylderne. Ved Opstillingen skal Bøgerne være delt i Klasser efter deres Indhold efter en af Statens Bibliotekstilsyn godkendt Klassedeling.

15 Dec. Nr. 353.

e) *Personalet.*

Bibliotekaren har den daglige Ledelse af Biblioteket. Er der til dette knyttet andet Personale, skal der udarbejdes en Plan over Arbejdsfordelingen mellem Bibliotekaren og det øvrige Personale samt Regler for Personalets Lønnings- Ansættelses- og Afskedigelsesvilkaar og for Anvendelsen af Elever og midlertidig Medhjælp.

f) *Budgettet og Regnskabet.*

Der skal lægges et Budget for hvert Regnskabsaar, hvorved det maa paases, at der bliver et rimeligt Forhold mellem de forskellige Udgiftsposter: Bogkontoen (Indkøb og Indbinding), Lønningskontoen og andre Udgifter.

Regnskabet skal føres enten af Bibliotekaren eller: i kommunale Biblioteker af Kommunens Bogholderi, i ikke kommunale Biblioteker af en særlig Regnskabsfører. Hvor Bibliotekaren ikke fører Regnskabet, skal han attestere alle Udbetalinger og indføre en Kopi af Regnskabet i en af Bibliotekstilsynet godkendt Regnskabsbog, der ligeledes vil være at anvende ved selve Regnskabet i de Tilfælde, hvor dette ikke føres af det kommunale Bogholderi.

Den med den aarlige Indberetning følgende Regnskabsoversigt med Statusopgørelse skal foruden af Regnskabsføreren være underskrevet af Bestyrelsen (det kommunale Biblioteksudvalg) ved dennes Formand.

Læsestuer kan kun forventes godkendt, naar der foreligger en af Biblioteksdirektøren tiltraadt Plan vedrørende Retningslinierne for Haandbogsamlingens Art og Omfang, Aabningstiderne og den bibliotekariske Vejledning paa Læsestuen.

De med Oprettelsen af en Læsestue forbundne Udgifter til Indretning af Lokaler, herunder Inventar, maa afholdes ved særlige (stedlige) Bevillinger udenfor det ordinære Driftsbudget.

Biblioteker, der driver ikke-godkendte Læsestuer, maa ved Indsendelsen af den aarlige Indberetning medsende en

Regnskabsoversigt vedrørende de med Læsestuens Drift forbundne særlige Udgifter. 15 Dec. Nr. 353.

§ 4. For *Centralbiblioteker* fastsættes følgende yderligere Bestemmelser:

a) I Vedtægten skal optages Bestemmelsen i Lovens § 2 h. vedrørende Kommunalbestyrelsens, Amtsraadets og Oplandets Sognebibliotekers Repræsentation, i Centralbibliotekets Bestyrelse med Angivelse af Antallet af disses Repræsentanter.

Kommunalbestyrelsen og Amtsraadet udpeger selv deres Repræsentanter og fastsætter deres Funktionstid.

Oplandets Sognebiblioteker skal hvert 4de Aar af Centralbiblioteket indkaldes (med to Repræsentanter for hvert Bibliotek) til Valg af Sognebibliotekernes Repræsentant(er) i Bestyrelsen.

Forholdet mellem Antallet af de forskellige Institutioners Repræsentanter skal for hvert enkelt Biblioteks Vedkommende godkendes af Ministeren. I kommunale Biblioteker skal Flertallet af Bestyrelsens Medlemmer vælges af Kommunalbestyrelsen.

b) Bibliotekarens Person og Lønning skal godkendes af Ministeren.

For at en Person skal kunne forventes godkendt som Bibliotekar ved et Centralbibliotek, skal han have den fornødne teoretiske Uddannelse (Statens Biblioteksskole eller anden dertil svarende Uddannelse) samt mindst 5 Aars Praksis ved større Folkebiblioteker.

Ved Fastsættelsen af Lønningen foreslaas i Almindelighed anvendt enten den for Overlærere i Folkeskolen eller den for Adjunkter ved Statsskolerne gældende Lønning, idet der ved Valget mellem disse Lønninger vil være at tage Hensyn til Bibliotekets Størrelse og de Kvalifikationer, som maa kræves af Lederen af vedkommende Bibliotek. I Tilfælde, hvor Bibliotekaren ikke gaar ind under Kommunens almindelige Pensionsregler, skal der

15 Dec. Nr. 353.

drages Omsorg for en Pensionsordning, der skal være godkendt af Ministeren.

Stillingerne som Bibliotekar ved Centralbibliotekerne bør ikke besættes uden forudgaaende Opslag. I Tilfælde af Dødsfald, Forflyttelse eller langvarig Sygdom i disse Stillinger bør der foretages Konstitution.

c) Bogbestanden skal omfatte dels de for Oplandsvirksomheden fornødne Dubletter af almindelig Udlaanslitteratur og mere elementære Haandbøger, der er egnede til Udlaan, dels en særlig Centralbiblioteksbestand udover almindelige Købstadbibliotekers Bogbestand, omfattende først og fremmest den nationalhistoriske og lokalhistoriske Litteratur (Tidsskrifter, Kildepublikationer, Monografier og Haandbøger) samt Publikationer vedrørende Stats- og Kommuneforvaltningen.

Der skal endvidere forefindes et fyldigt bibliografisk Apparat, ikke alene til Brug for Personalet, men ogsaa tilgængeligt for Bibliotekets Benyttere.

d) Biblioteket skal være forpligtet til ved Henvendelse til de øvrige offentlige Biblioteker at søge at skaffe Laanerne Bøger, som det ikke selv ejer.

Udlaanet skal være aabent hver Søgnedag mindst Kl. 10—12 og 16—19, een Ugedag dog kun 10—12.

Udlaan til Oplandet skal kunne ske saavel til Enkeltlaanere som i Form af Bogkasser (Vandrebogsamlinger) til Sognebiblioteker og Studiekredse.

Børn fra Oplandet i den skolepligtige Alder har ikke Ret til Udlaan, iøvrigt skal alle Beboere i Oplandet kunne laane i samme Omfang som Hjemstedskommunens Beboere.

Centralbiblioteket er dog ikke forpligtet til at udlaane til Oplandet:

1) Børnebøger,

2) til Omraader, hvor der findes et statsunderstøttet Folkebibliotek, saadanne Bøger, Faglitteratur og

15 Dec. Nr. 353.

Skønlitteratur, som hører med til Grundstammen selv i det mindste Sognebibliotek.

Udlaan af oplysende Litteratur skal være gratis. For Udlaan af Skønlitteratur kan tages Betaling, af Enkeltlaanere højst 2 Kr. aarlig, for Udlaan i Bogkasser Kr. 0,75—1,00 pr. Bog, hvorhos bemærkes, at Bogkasserne skal kunne ombyttes saa ofte det ønskes indenfor et Tidsrum af eet Aar.

Tilsendelsen af oplysende Litteratur skal ske uden Udgift for Laanerne, der selv betaler Tilbagesendelsen.

e) Til Biblioteket skal være knyttet en for alle gratis tilgængelig Læsestue.

Læsestuen skal være aaben hver Søgnedag mindst 10—21 (i Sommerhalvaaret 10—19) og være under kyndigt Tilsyn i hele Aabningstiden.

f) Bibliotekaren skal være pligtig til een Gang aarlig at møde til Forhandling i Statens Bibliotekstilsyn og til efter Tilsynets Opfordring i hvert enkelt Tilfælde at besøge de mindre Biblioteker i Omraadet og indhente Oplysninger om bestemte Spørgsmaal.

De dermed forbundne Omkostninger skal afholdes af Centralbiblioteket.

g) Foruden Bibliotekaren skal der til Biblioteket mindst være knyttet følgende faguddannede Personale: 1 Assistent til Udlaanet og 1 til Læsestuen.

h) Med Hensyn til den i Lovens § 6 b. nævnte biblioteksmæssige Vejledning for Oplandets Biblioteker fastsættes følgende:

Centralbiblioteket er forpligtet til uden Vederlag:

1) at gennemgaa Forslag til Boganskaffelser og, om det ønskes, selv at stille Forslag i saa Henseende. Vejledningen skal om fornødent ydes ved Besøg paa Stedet, i saa Fald dog kun 1 Gang aarlig.

2) at paatage sig hele Indbindingskontrollen, idet dog Indbindingen da maa foretages paa et Sted, hvor

15 Dec. Nr. 353.

det kan ske uden Gène for Centralbiblioteket. Ogsaa Bogbestillingerne skal da, om Centralbiblioteket ønsker det, foretages af dette paa det paagældende Biblioteks Vegne.

3) at foretage al Klassedeling og Nummerering, idet dog Nummerering af Skønlitteratur i Almindelighed bør foretages af det paagældende Bibliotek selv.

4) at udfærdige alle Hyldelistekort, idet dog Biblioteker med lønnet Bibliotekar selv bør udfærdige Kort for Skønlitteratur, samt ved Udarbejdelsen af trykte Kataloger at gøre det af det paagældende Bibliotek udarbejdede Seddelmanuskript færdigt til Trykning.

5) ved Oprettelse eller Nyordning af et Bibliotek at udføre hele det grundlæggende tekniske Arbejde, herunder Forslag til Bogbestandens Grundstamme, Gennemgang og Kassation af den eventuelt tilstedeværende ældre Bogbestand, Udarbejdelse af en fuldstændig Hyldeliste, Vejledning ved Indretning af Udlaanssystem, Regnskab, Statistik o. s. v. Ved Nyordning af et ældre Bibliotek kan hele Bogbestanden sendes ind til Centralbiblioteket, saaledes at det nye Bibliotek kan afleveres samlet, færdigt til Udlaan.

Centralbiblioteket er endvidere forpligtet til at yde Vejledning udover det i Punkt 1—5 anførte (f. Eks. Udfærdigelse af Titelkort, Emnekort o. s. v.), men kan i saa Fald kræve en passende Betaling. Eventuelt kan Centralbiblioteket give Anvisning paa en Assistent fra et andet Bibliotek.

Centralbiblioteket er forpligtet til at yde den biblioteksstekniske Vejledning til alle statsunderstøttede Biblioteker indenfor sit Omraade. Til Biblioteker, der modtager et Statstilskud paa 2 000 Kr. og derover, er Centralbiblioteket dog kun forpligtet til at yde raadgivende Vejledning, herunder at stille Forslag til Boganskaffelser, men ikke til at udføre egentligt Biblioteksarbejde uden Betaling. Central-

biblioteket kan endvidere med Bibliotekstilsynets Sanktion afslaa at yde Hjælp ved Oprettelse eller Drift af et Bibliotek, hvis Budget er saa lille, at det skønnes umuligt at føre Biblioteket videre i Overensstemmelse med Bibliotekslovens Krav. 15 Dec. Nr. 353.

Vejledning skal ydes efter Opfordring enten fra Statens Bibliotekstilsyn eller fra vedkommende Bibliotek. Indberetning om den ydede Vejledning skal indsendes til Bibliotekstilsynet. De med Vejledningen forbundne Rejseudgifter skal afholdes af Centralbiblioteket.

§ 5. For de i Henhold til Lovens § 3, Stk. 3, oprettede

Børnebiblioteker i Folkeskoler

fastsættes følgende Bestemmelser:

I.

Børnebibliotekerne skal ejes af Kommunen og anbringes i de kommunale Skoler.

II.

For hver Kommunes Børnebiblioteker skal der udfærdiges en *Vedtægt* og en *Arbejdsplan*, der stadfæstes af Biblioteksdirektøren.

III.

Vedtægten skal indeholde Bestemmelser om følgende Forhold:

a) *Bestyrelsen.*

I Kommuner, hvor der kun findes een Skole, bestaar Bestyrelsen af 1 Medlem, valgt af Kommunalbestyrelsen blandt eller udenfor dennes Medlemmer, Skolens Leder (Førstelærer) samt — i Kommuner med mere end een Lærer — 1 Medlem ,valgt af og blandt de øvrige fast ansatte Lærere.

I Kommuner med mere end een Skole bestaar Bestyrelsen af 1 Medlem, valgt af Kommunalbestyrelsen blandt eller

15 Dec. Nr. 353.

udenfor dennes Medlemmer, 1 Medlem, valgt af Kommunalbestyrelsen blandt Kommunens Skoleledere (Førstelærere, Overlærere, Skoleinspektører, Skoledirektører), samt 2 Medlemmer valgte af og blandt samtlige ved Kommunens Skoler fast ansatte Lærere.

Bestyrelsen antager en Bibliotekar for hvert Børnebibliotek. Bibliotekaren (Bibliotekarerne) danner sammen med Bestyrelsen et Bogudvalg, der i Kommuner med mere end 1 Skole foretager Boganskaffelserne for samtlige Skoler (jfr. IV., g.).

Bestyrelsen er ansvarlig for Bibliotekets Drift og for Anvendelsen af Statens Tilskud.

b) *Forsikringen af Bibliotekets Ejendele;* se § 2, e.

c) *Regnskabet;* se § 2, f.

IV.

Arbejdsplanen skal indeholde Bestemmelser om følgende Forhold:

a) *Bogkøbet.*

Bogbestanden skal være alsidigt sammensat og omfatte det bedste af den for Børn og unge egnede Litteratur, saavel underholdende som oplysende, med særligt Hensyn til saadanne Bøger, som kan anvendes som supplerende Læsning ved den i Skolen meddelte Undervisning.

Indkøb, der udelukkende er begrundede ved Hensynet til Benyttere fra Realklassen eller Gymnasieklasserne, maa afholdes ved Bevillinger udenfor det ordinære Budget (jfr. c, Stk. 2.).

b) *Indbindingen;* se § 3, b.

c) *Udlaanet.*

Børn i de kommunale Folkeskoler, herunder Mellemskoleklasser, skal have Adgang til Hjemlaan gratis.

Findes der intet Folkebibliotek indenfor Kommunen eller (paa Landet) indenfor den enkelte Skoles Omraade,

skal Udlaanet være tilgængeligt for alle Børn i den skolepligtige Alder. Tilsvarende Bestemmelse kan vedtages af Kommunalbestyrelsen, selv om der indenfor Omraadet findes et Folkebibliotek, der i saa Fald helt kan opgive Udlaan til Børn i den skolepligtige Alder (jfr. § 3, a, Stk. 3). 15 Dec. Nr. 353.

I Kommuner med mere end een Skole tilraades det foruden mindre, faste Samlinger ved de enkelte Skoler at indrette en for alle Skoler fælles Samling (anbragt paa en af Skolerne), hvorfra Udlaan kan ske i Form af Klassebogsamlinger.

Udlaanstiderne skal være faste, mindst 1 Gang ugentlig og i saa lang Tid, at der kan gives en forsvarlig Vejledning.

Udlaansnotering og Erstatninger; se § 3, c, Stk. 6 og 7.

d) *Kataloger;* se § 3, d.

e) *Budgettet og Regnskabet.*

Regnskabet skal føres af Bestyrelsens Formand; se iøvrigt § 3, f.

f) *Læsestuer.*

Skolestuer i selvstændige Lokaler kan kun anerkendes, naar de er tilgængelige udenfor Skoletiden mindst 4 Dage ugentlig mindst 1 Time hver Gang. Findes der ikke indenfor Omraadet en for Børn tilgængelig offentlig Læsestue, skal Skolelæsestuen være tilgængelig for alle Børn i den skolepligtige Alder. Skolelæsestuen skal være under samme Ledelse som Udlaansafdelingen ved vedkommende Skole. Om Valget af Bøger til Skolelæsestuer jfr. a. Se iøvrigt § 4.

g) *Samarbejde med Folkebibliotekerne.*

Det tilraades i Kommuner med et Folkebibliotek (eller flere Folkebiblioteker) at lade dettes Bibliotekar (eller en af Folkebibliotekernes Bibliotekarer, udpeget af Kommunalbestyrelsen) deltage i Bogudvalgets Møder. Hvor Udlaanet til Børn helt er overtaget af Skolebibliotekerne (jfr. c, Stk. 2), skal dette være Tilfældet.

Efter Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen kan det tekniske Arbejde ved Indkøb, Indbinding og Katalogisering

15 Dec. Nr. 353. overlades til Folkebiblioteket. Dette kan da ogsaa overtage Administrationen af en eventuel Fællesbogsamling (jfr. c, Stk. 3), ligesom dets Bibliotekar i Tilfælde af, at han leder Børnebibliotekernes tekniske Arbejde, skal deltage i Bogudvalgets Møder.

For Udførelsen af det i Stk. 2 nævnte tekniske Arbejde kan der af Børnebibliotekernes Budget ydes et aarligt Vederlag, hvis Størrelse skal godkendes af Biblioteksdirektøren.

Nr. 353. Lov-Tid. A. 2042—48.

1935

18 Nov. Nr. 311.

Anordning om Ændring i Anordning Nr. 18 af 22. Januar 1930 om Vin og Spirituosa.

I Henhold til § 7 i Lov Nr. 108 af 18. April 1910 om Undersøgelse af Levnedsmidler fastsættes herved følgende Ændringer i Anordning Nr. 18 af 22. Januar 1930 om Vin og Spirituosa:

§ 3, 2det Stk., affattes saaledes:

»Det er forbudt at udbyde Vin og Spirituosa til Salg under en geografisk Betegnelse, f. Eks. Champagne, Portvin, Oporto, Madeira, Bordeaux, Sauternes, Bourgogne, Rhinskvin, Cognac o. s. v., eller under en Kvalitetsbetegnelse, f. Eks. Cordial Medoc, Chartreuse, D. O. M. o. s. v. eller under en Typeangivelse, hvori saadanne Betegnelser indgaar som Led, f. Eks. Champagne-, Portvins- eller Madeiratype, medmindre Oprindelsescertifikatet og Varens øvrige Papirer (Faktura m. v.) berettiger dertil, ligesom det er forbudt at udbyde Vin og Spirituosa til Salg under saadanne Betegnelser, saafremt Varen efter Udførselen fra Produktionslandet har været undergivet nogen Tilsætning eller Behandling, der ikke er tilladt i Medfør af § 4, 2det Stk. og §§ 5 og 8«.

§ 5, Nr. 9, affattes saaledes:

»at sammenstikke Vin med Vin, jfr § 8; dog maa udgærede og ikke udgærede Vine ikke sammenstikkes, og Sammenstikning med portugisiske hede Vine maa ikke finde Sted«.

§ 11 affattes saaledes: 18 Nov. Nr. 311.

»Det er forbudt i Salgsøjemed som Vin og Spirituosa at indføre, udstille, transportere eller lagre Varer, der ikke i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Anordning maa udbydes til Salg som Vin og Spirituosa«.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Januar 1936.

Lov-Tid. A. 11999—1200.

1936

Skattedepm. Skr. til Københavns Magistrat. 8 Dec.

Af Københavns Byrets Tinglysningskontor er hertil indsendt Genpart af et af Magistraten paa Københavns Kommunes Vegne til Direktør V. den 11. September 1935 udstedt rentebærende Gældsbevis, stort 42 000 Kr., hvilket Gældsbevis der er udstedt af Kommunen i Forbindelse med andre Gældsbeviser til Berigtigelse af Købesummen 252 000 Kr. for den ved Skøde af 29. Juli 1935 til Kommunen overdragne Ejendom Matr. Nr. 167 Lod 7 B Udenbys Klædebo Kvarter, er udstedt uden Stempel og forsynet med Paategning: »Stempelfri i Henhold til Stempellovens § 134, jfr. Lov Nr. 75 af 31. Marts 1931.«

For Departementet har derhos til Stempling af paategnede Transporter været forelagt fire af Magistraten paa Kommunens Vegne til Proprietær K., den 15. Juni 1935 udstedte rentebærende Gældsbeviser for henholdsvis 7 000 Kr., 7 500 Kr., 5 000 Kr. og 5 000 Kr., hvilke Gældsbeviser efter det oplyste ligesom de ovennævnte Gældsbreve var udstedt i Anledning af Ejendomskøb. Ogsaa disse Gældsbeviser var udstedt uden Stempel og forsynede med Paategningen: »Stempelfri i Henhold til Stempellovens § 134, jfr. Lov Nr. 75 af 31 Marts 1931.«

Foranlediget heraf skal man efter Brevveksling med Kammeradvokaten meddele, at de ovennævnte Gældsbreve til samlet Beløb 276 500 Kr. efter Departementets Formening ikke omfattes af den ved Stempellovens § 134, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved Loven af 31. Marts 1931,

8 Dec. hjemlede Stempelfritagelse, idet denne under Hensyn saavel til Formuleringen af Stempellovens § 134 i dens ændrede Form, set som en Helhed, som til Motiverne til Loven af 31. Marts 1931 — hvorefter denne alene tilsigtede Afgiftslempelse for kommunale Laanesager — maa antages kun at angaa egentlige Laanedokumenter, men ikke Skylddokumenter, som er udstedt i anden Anledning, f. Eks. som i de her foreliggende Tilfælde som Led i en Ejendomshandel.

Idet de fornævnte Gældsbreve herefter i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Stempellovens § 134, 2det Stk., maa anses for stempelpligtige efter Stempellovens almindelige Regler, skal man anmode Magistraten om inden 6 Uger at indbetale den herefter pligtige Stempelafgift af de paagældende Gældsbreve med 553 Kr. til Københavns Amtstue, som man under D. D. har givet Ordre til at modtage Beløbet.